

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ КОМИССІЕЮ

ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

Томъ ХХХІІІ.

Акты относящіеся къ исторіи Западно-русской церкви.

В И Л Ъ Н А.

Типографія „Русскій Починъ“. уг., Виленской ул. и Богадѣльнаго переулка домъ № 25.

1 9 0 8.

Личный составъ комиссіи:

Предсѣдатель Флавіанъ Николаевичъ Добрянскій.

Ч л е н ы : {
Иванъ Яковлевичъ Спрогисъ.
Арсеній Осиповичъ Турцебичъ.
Димитрій Ивановичъ Добялло.

Оглавление XXXIII тома.

№№	СТР.	№№	СТР.
1.—1443 г. Марта 9. Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевскаго, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ	1	дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упоминается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы	10
2.—1443 г. Марта 22. Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Русскіе.	2	8.—1509 г. Іюня 30. Декретъ внязя Федора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго	13
3.—1463 г. Февраля 9. Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ	3	9.—1512 г. Апрѣля 22. Дѣло о принадлежщемъ Погосской церкви урочищѣ въ Волчычахъ	14
4.—1485 г. Апрѣля 23. Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вавха, въ г. Брестѣ	4	10.—1512 г. Апрѣля 12. Документъ на владѣніе священниками Погоской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина	—
5.—1500 г. Іюля 10. Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Коднѣ	5	11.—1513 г. Сентября 9. Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша	16
6.—1551 г. Іюня 1. Ограничительный межевой листъ между им. Игуменъ и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви	7	12.—1514 г. Февраля 3. Фундушъ Пречистенской приходской церкви въ городѣ Браславѣ и костела въ Дрисвятахъ	17
7.—1505 г. Февраля 22. Привилегія в. в. Литовъ Александра чашнику Левку Боговитиновичу на село Вортель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ		13.—1514 г. Февраля 6. Фундушъ Дрисвятскаго р.-католич. костела	20

- 14.—1517 г. Ноября 26. Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогородкѣ 21
- 15.—1518 г. Февраля 3. Фундушовая запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой 23
- 16.—1518 г. Ноября 1. Фундушъ Рождество Богородицкой церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев. 24
- 17.—1519 г. Юня 8. Фундушовая запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевского Пустынского монастыря 25
- 18.—1524 г. Юля 16. Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви 26
- 19.—1526 г. Мая 30. Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ 27
- 20.—1528 г. Юня 1. Фундушовая запись въ пользу Половецкой приходской церкви 28
- 21.—1529 г. Октября 23. Фундушовая запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ 29
- 22.—1530 г. Марта 7. Вводъ священника Коссовской русской церкви Пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки 30
- 23.—1531 г. Февраля 27. Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется „попъ Григорій“ —
- 24.—1531 г. Ноября 6. Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты 31
- 25.—1531 г. Ноября 6. Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами —
- 26.—1533 г. Мая 27. Купчая крѣпость, по которой Пресвитеръ Григорій прибрѣлъ въ им. Лазово мельницу 32
- 27.—1533 г. Мая 27. Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ) —
- 28.—1533 г. Юня 10. Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ прибрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкогого Петра Дмитровича —
- 29.—1535 г. Апрѣля 7. Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта 33
- 30.—1535 г. Ноября 17. Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій прибрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкогого Степана Матвѣевича —
- 31.—1538 г. Мая 13. Заявленіе зем. Остафія Рака о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова 34
- 32.—1538 г. Мая 13. Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ —
- 33.—1538 г. Сентября 9. Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струссы на свое поле «попу русскому» Нестору изъ Креслина 35
- 34.—1539 г. Ноября 14. Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли —
- 35.—1541 г. Юля 6. Грамота королевы Бонны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спасскаго монастыря двѣ земли—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ 36
- 36.—1542 г. Апрѣля 17. Дарственная священника Св. Троицкой въ г. Дрогичинѣ церкви Θεодора Алексѣевича на свое имѣніе въ дер. Творково-Морже землянину Вакулѣ 37
- 37.—1542 г. Юля 10. Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на позе въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ 38
- 38.—1543 г. Декабря 7. Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ —

- 39.—1545 г. Июня 30. Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго. 39
- 40.—1545 г. Июля 19. Запись старостины Минской Богданы Богдановны Салѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволокѣ земли. 40
- 41.—1545 г. Октября 4. Привилегія короля Августва II священнику Св. Михайловской Гайнской церкви на священство при названной церкви 41
- 42.—1546 г. Января 13. Фундушъ Св. Дмитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Николаевны Остиковичъ 42
- 43.—1547 г. Января 14. Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану 43
- 44.—1548 г. Января 2. Презента священнику Волошу Дмишевичу на русскую церковь въ Лазовѣ 44
- 45.—1548 г. Января 12. Продажный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ. —
- 46.—1548 г. Января 22. Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошъ-Дмишевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галаянскаго 45
- 47.—1549 г. Марта 11. Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галаянскому —
- 48.—1549 г. Мая 20. Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галаянскаго. 46
- 49.—1550 г. Февраля 15. Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства —
- 50.—1550 г. Октября 10. Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатию. 47
- 51.—1550 г. Ноября 5. Раздѣльная запись на им. Лукавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ. 48

- 52.—1552 г. Марта 4. Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликеу Маженскому 50
- 53.—1553 г. Марта 17. Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Нивольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ. —
- 54.—1554 г. Августа 4. Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса. 51
- 55.—1555 г. Августа 8. Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человека къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта. 53
- 56.—1555 г. Декабря 4. Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви. —
- 57.—1556 г. Июля 19. Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона. 55
- 58.—1556 г. Ноября 18. Листъ Пинскаго старосты Станислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолкинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чинша въ королевскую базну. —
- 59.—1557 г. Марта 26. Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину. 56
- 60.—1557 г. Апрѣля 2. Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначы Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ. 57
- 61.—1558 г. Января 29. Фундушъ Баславской церкви. —
- 62.—1558 г. Марта 28. Ограниченіе им. Сельца, съ указаніемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой. 58

№№	с т р.	№№	с т р.
63.—1560 г. Августа 25. Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.	60	купили въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеніемъ у зем. Мацковича.	72
64.—1562 г. Октября 5. Заявленіе Мельницкаго протопопа о. Давида объ убіеніи его сына Парфена въ домѣ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.	61	75.—1571 г. Іюня 21. Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинь, Косичи и Березовичи.	73
65.—1563 г. Іюня 24. Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.	62	76.—1571 г. Ноября 1. Мировая добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Покаяніева о пяти копахъ грошей.	80
66.—1563 г. Іюля 12. Документы, относящіеся къ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.	63	77.—1572 г. Октября 18. Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.	—
67.—1565 г. Марта 30. Дарственная запись на Печейковскій садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.	66	78.—1573 г. Февраля 6. Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василія Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его женѣ.	81
68.—1566 г. Марта 1. Соглашеніе по вопросу о земельныхъ участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.	67	79.—1575 г. Іюля 6. Запись на волоку земли дяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сапѣги.	82
69.—1567 г. Марта 20. Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. в. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погосскую.	68	80.—1576 г. Августа 18. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.	—
70.—1567 г. Апрѣля 11. Продажная запись на участокъ земли отъ Аксиньи Смарклевской Пречистенскому священнику о. Мартіану, въ г. Дрогичинѣ.	69	81.—1577 г. Января 12. Фундушовая запись княгини Раины Полубинской на церковь Св. Живоначальной Троицы въ селѣ Яблони.	83
71.—1567 г. Іюля 12. Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножати.	—	82.—1579 г. Мая 25. Письмо старосты Тыкоцинскаго и Васильковского Луки Герницкаго къ архимандриту Супрасьскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго пріѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами Васильковского мѣщанина.	84
72.—1568 г. Іюня 25. Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданіемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.	—	83.—1579 г. Іюня 29. Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.	85
73.—1569 г. Августа 10. Записный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунковщина».	71	84.—1580 г. Мая 23. Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на	
74.—1571 г. Іюня 14. Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Θεодоръ Яцковичъ			

- дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ. 86
- 85.—1580 г. Іюня 26. Заявленіе вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ. 87
- 86.—1582 г. Февраля 4. Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушевецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича. 88
- 87.—1582 г. Октября 15. Фундушъ Еремичской церкви Рождества Богородицы. —
- 88.—1582 г. Октября 9. Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви. 89
- 89.—1582 г. Октября 29. Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавріилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клецельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ. 91
- 90.—1583 г. Марта 7. Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчичахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельника. 92
- 91.—1583 г. Іюля 19. Опись имущества землянъ Винковъ съ данными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов. 94
- 92.—1583 г. Сентября 10. Фундушъ Морощаго монастыря, данный княземъ Юріемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ. 96
- 93.—1584 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ. 97
- 94.—1586 г. Августа 25. Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви. 101
- 95.—1586 г. Декабря 2. Раздѣльная запись на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви. 102
- 96.—1587 г. Мая 15. Дарственная запись Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупѣ (Дубровскую). 113
- 97.—1588 г. Апрѣля 25. Объявленіе вознаго объ осмотрѣ церкви Св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминь и церковную утварь. 114
- 98.—1588 г. Мая 11. Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу. 115
- 99.—1590 г. Августа 9. Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Трокекаго Василя Федоровича съ татаринномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Трокекой Рождество Богородицкой церкви. —
- 100.—1590 г. Ноября 2. Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ. 121 X
- 101.—1591 г. Мая 9. Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства. 124
- 102.—1592 г. Мая 25. Фундушъ Пятницкой церкви въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой. 125
- 103.—1592 г. Іюня 10. Духовное завѣщаніе священника „на Лаши“ Андрея Петровича. 127
- 104.—1593 г. Сентября 10. Фундушъ церкви въ с. Свержнѣ. 128
- 105.—1593 г. Іюня 10. Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семъ мѣстечкѣ. 129
- 106.—1593 г. Іюля 19. Духовное завѣщаніе землянина Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ. 133
- 107.—1593 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ. 136
- 108.—1594 г. Іюня 29. Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея. 137
- 109.—1595 г. Марта 24. Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльской Никольской церкви. 139

№№	с т р.	№№	с т р.
110.—1595 г. Марта 27. Жалоба священника Дуворской церкви о наѣздѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго	140	122.—1600 г. Августа 28. Объявленіе вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника . . .	157
111.—1596 г. Іюля 28. О наѣздѣ подданныхъ жены канцеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.	141	123.—1602 г. Іюня 11. Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь	158
112.—1598 г. Января 22. Фундушъ Щорсовской церкви	143	124.—1604 г. Марта 22. Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому судѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродека и Гродиска подати въ Пользу Плоцкаго р. католическаго епископа	159
113.—1598 г. Іюня 11. Продажная крѣпость на три волоки земли въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андріана Яновича Пекарскаго священнику Озерской церкви.	144	125.—1604 г. Іюня 7. Декретъ Мельницкаго городского суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицкимъ оскорбленія священнику Гвойненской церкви Трофиму Вержбѣ	161
114.—1599 г. Января 17 Фундушъ Горбанской церкви	146	126.—1604 г. Ноября 19. Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ	162
115.—1599 г. Декабря 18. Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви	149	127.—1604 г. Ноября 23. Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря	164
116.—1600 г. Апрѣля 13. Заявленіе бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, капщину и десятину съ жителей г. Мельника	150	128.—1605 Февраля 28. Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ	165
117.—1600 г. Апрѣля 25. Ограниченіе земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.	—	129.—1605 г. Іюня 1. Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ	169
118.—1600 г. Мая 19. Фундушъ Негнѣвицкой церкви	152	130.—1607 г. Августа 23. Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевского Митрополита Ипатія Поцѣя, принявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ	170
119.—1600 г. Іюня 15. Заявленіе Дрогичинскаго подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ	153		
120.—1600 г. Іюня 23. Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины .	156		
121.—1600 г. Іюля 5. Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана	—		

№№	с т р.	№№	с т р.
131.—1607 г. Декабря 25. Заявленіе Андрея Вержбинскаго, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю	172	уплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицкаго	184
132.—1608 г. Апрѣля 29. Заявленіе священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви	—	140.—1610 г. Іюня 1. Жалоба Мельницкаго всендза Витковскаго на православное населеніе г. Мельника, устроившее народное гуляніе по случаю праздника Св. Троицы	185
133.—1608 г. Декабря 25. Заявленіе Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о праздованіи дня Рождества Христова по православному календарю	—	141.—1610 г. Октября 5. Духовное завѣщаніе священника Озерской церкви Павла Ивановича	186
134.—1609 г. Января 10. А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мѣцка Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполненію присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василя, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ	173	142.—1610 г. Ноября 12. Фундушъ Городищской церкви, во имя св. пр. Ілія, Новогр. пѣв.	187
135.—1609 г. Апрѣля 17. Заявленіе православнаго христіанина Герасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергли его Іудей	175	143.—1610 г. Декабря 11. Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозываемой «Монастыремъ»	189
136.—1609 г. Іюня 10. Дарственная записъ отъ Θεодора Лядскаго и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ, Старая Воля, Кошелевка, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви	—	144.—1611 г. Октября 22. Объявленіе вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника	191
137.—1609 г. Іюня 12. Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому	179	145.—1611 г. Декабря 25. Заявленіе Василя Ярмолевича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю	192
138.—1609 г. Ноября 19. Духовное завѣщаніе митрополита Кіевского Іпатія Потѣя	180	146.—1612 г. Апрѣля 25. Передаточная записъ Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Θεодорѣ Подыцкой на 500 зол. пол.	193
139.—1609 г. Ноября 26. Заявленіе священника Мельницкой Воскресенской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о не-	—	147.—1613 г. Мая 21. Объявленіе вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну	—
		148.—1613 г. Іюля 13. Заявленіе христіанскаго населенія г. Берестя о причинѣ ужаснаго пожара, въ семъ городѣ съ 4 на 5 іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы	194
		149.—1614 г. Февраля 24. Объявленіе вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Іеронимомъ	197

№№	с т р.	№№	с т р.
150.—1616 г. Августа 1. Ограничение им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви, и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ	198	161.—1625 г. Августа 14. Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Духова монастыря.	228
151.—1621 г. Сентября 8. Духовное завѣщаніе земляки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о церкви въ им. Мерахъ.	203	162.—1625 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ онъ во время морового повѣтрія отписываетъ въ пользу Виленской братской церкви Сошествія Св. Духа разное недвижимое и движимое имущество.	229
152.—1622 г. Мая 31. Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.	206	163.—1625 г. Августа . . Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменницы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.	230
153.—1622 г. Октября 20. Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройтя съ кор. марш. Крыштофоромъ Веселовскимъ о недопущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройтя	218	164.—1623 г. Августа . . Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписывается, во время морового повѣтрія, въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменницы и разное движимое имущество.	231
154.—1622 г. Ноября 8. Фундушъ Хотавской церкви, Минскаго воеводства	220	165.—1625 г. Октября 15. Документъ на пріобрѣтеніе Виленскимъ з. Духовымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны.	232
155.—1623 г. Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы	221	166.—1625 г. Декабря 12. Духовное завѣщаніе Лукаша Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.	233
156.—1623 г. Августа 11. Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства	223	167.—1626 г. Февраля 27. Продажная записи на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Паника и Прокопія Сесиловичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.	234
157.—1623 г. Декабря 15. Уступочная записи на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Геронима Чудовскаго	224	168.—1626 г. Декабря 11. Дарственная записи на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Продило	235
158.—1623 г. Декабря 15. Дарственная записи Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.	225	169.—1626 г. Декабря 17. Фундушъ богадѣльни при Бытекомъ Базиліанскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта	—
159.—1624 г. Ноября 16. Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадильницу.	226	170.—1627 г. Апрѣля 23. Фундушъ Порпицкой церкви, Ошмянскаго уѣзда	237
160.—1625 г. Апрѣля 20. Фундушъ Перезырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.	227	171.—1627 г. Ноября 26. Дарственная записи на участокъ земли въ пользу За-	

№№	с т р.	№№	с т р.
бужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолковскихъ и Себестіана Гошика.	238	каштеляномъ Подляскимъ Станиславомъ Номирой и его супругою Евою урожд. Гнѣвошъ	251
172.—1628 г. Февраля 20. Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицкой установленныхъ сеймомъ 1627 года податей	239	182.—1633 г. Іюня 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушовой	253
173.—1628 г. Марта 10. Уступочная записъ на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.	240	183.—1633 г. Іюня 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземенье и др.	254
174.—1625 г. Іюня 14. Фундушъ Порплицкой церкви, Минской губ.	241	184.—1633 г. Іюля 26. Инвентарь им. Чашники, съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи, Латыголичахъ и Волосовичахъ	256
175.—1628 г. Октября 5. Записъ въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.	242	185.—1633 г. Августа 29. Жалоба священника Боковенской церкви о. Гіацинта объ оскорбленіи словомъ и дѣйствіемъ со стороны Матвѣя Ходковского.	281
176.—1624 г. Декабря 29. Фундушъ св. Николаевской церкви въ им. Николасвѣ, Новогруд. уѣзда	244	186.—1633 г. Сентября 18. Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви униатами.	—
177.—1630 г. Февраля 18. Донесеніе вознаго о врученіи королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и униатскому населенію его о явкѣ въ королевскій задворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населеніемъ города	245	187.—1633 г. Сентября 24. Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльной при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протопопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьничковъ мѣстной школы.	283
178.—1631 г. Февраля 26. Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавкѣ, данная священнику Семятичской церкви о. Александру Оладовскому	247	188.—1634 г. Марта 7. Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Бресткаго и Владимира Іосифа Мокосѣя Баковецкаго.	—
179.—1631 г. Сентября 18. Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта	—	189.—1635 г. Іюня 18. Заявленіе священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкій напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.	284
180.—1633 г. Марта 14. Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привилегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патріархомъ лицъ: Митрополита Пегра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго	246	190.—1635 г. Августа 18. Жалоба священника Мианской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами и о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.	—
181.—1633 г. Мая 13. Подтвержденіе древняго фундуша Гнойненской церкви			

- 191.—1636 г. Февраля 2. Фундушовая запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря. 285
- 192.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи православнымъ жителямъ города Дрогичина Спасской церкви. 288
- 193.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и униатамъ Никольской церкви. 289
- 194.—1636 г. Марта 17. Комиссарское рѣшеніе дѣла о религіозныхъ столкновенияхъ православныхъ жителей г. Бѣльска съ униатами. 290
- 195.—1636 г. Марта 17. Заявленіе православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ униатовъ. 291
- 196.—1636 г. Марта 17. Дополнительные записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ. 292
- 197.—1636 г. Марта 17. Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ. 293
- 198.—1636 г. марта 31. Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распространеніи якобы ложнаго вѣроученія. —
- 199.—1636 г. Апрѣля 8. Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ. 295
- 200.—1636 г. Апрѣля 9. Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р.-католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями. 297
- 201.—1636 г. Апрѣля 9. Комиссарское опредѣленіе при отдачѣ въ г. Клецеляхъ, въ пользованіе православныхъ, церквей Никольской и Георгіевской. 298

- 202.—1636 г. Апрѣля 28. Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ изъ за храма Св. Архангела Михаила. 299
- 203.—1636 г. Мая 24. Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ. 303
- 204.—1636 г. Октября 13. Заявленіе вознаго объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межирѣцкой церкви. 304
- 205.—1636 г. Ноября 26. Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Іосифа Тарковского о нападеніи съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Косовскую церковь и избіеніи школьниковъ. 305
- 206.—1637 г. Апрѣля 3. Заявленіе жителей г. Бѣльска на протопопа Михаила Якубовича за нарушеніе общественнаго покоя въ Бѣльскѣ. 306
- 207.—1638 г. Мая 14. Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинѣ. 307
- 208.—1639 г. Марта 19. Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Никлаевской церкви. 308
- 209.—1639 г. Мая 5. Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевского на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Никлаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его супруги. —
- 210.—1639 г. Мая 6. Мирная сдѣлка между двор. Мартиномъ Гинчей и свящ. Боконенской ц. о. Гацинтомъ. 309
- 211.—1639 г. Сентября 13. Инвентарь села Вяжичъ принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта. 310
- 212.—1639 г. Октября 6. Фундушъ Высоцкой Успенской церкви, Пинскаго повѣта. 311

№№

стр.

№№

стр.

- 213.—1639 г. Октября 13. Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго уѣзда, во владѣніе всѣми угодыми по древнимъ фундушамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжичи . . . 314
- 214.—1641 г. Апрѣля 3. Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря . 215
- 215.—1641 г. Апрѣля 15. Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріана на дворянина Іоанна Колачковскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ . . . 116
- 216.—1641 г. Іюля 16. Объявленіе вознаго объ осмотрѣ луга, скошеннаго рабочими Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря. 317
- 217.—1641 г. Ноября 7. Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому. 318
- 218.—1641 г. Ноября 7. Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича . —
- 219.—1642 г. Февраля 11. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Авны Скіяновой своей дочери Апполоніи, бывшей въ замужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ . . . 319
- 220.—1642 г. Сентября 7. Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушъ сей церкви . . . 320
- 221.—1642 г. Ноября 7. Отстрочка въ уплатѣ (пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина . . . 321
- 222.—1643 г. Февраля 16. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго. —
- 223.—1643 г. Марта 23. Замѣтная запись на земельные участки между Даніиломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ. 322
- 224.—1643 г. Мая 25. Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда . . . 323
- 225.—1643 г. Іюля 13. Жалоба священника Михайловской церкви села Городка о. Іоанна Готовицкаго на братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и побояхъ нанесенныхъ ему и его слугѣ . . . 324
- 226.—1643 г. Іюля 29. Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежащихъ къ нему селъ съ данными о мѣстныхъ церквахъ. 325
227. 1643 г. Ноября 4. Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кишанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви. 334
- 228.—1643 г. Декабря 1. Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу . 335
- 229.—1643 г. Декабря 2. Листъ князя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Ляховскому пресвитеру свободнаго перемола 20 бочекъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы 337
- 230.—1644 г. Марта 26. Фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ . . . 338
- 231.—1644 г. Мая 28. Фундушъ Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда 339
- 232.—1644 г. Мая 31. Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьєю подданныхъ. 340
- 233.—1644 г. Іюля 11. Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея ввѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ. 341
- 234.—1644 г. Сентября 20. Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда уніатскаго священника Троицкой Бѣльской церкви Ивана Малишев-

- скаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ 342
- 235.—1644 г. Ноября 4. Фундушова записъ княгини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сѣножать подъ названіемъ «Микольская гряда» 344
- 236.—1644 г. Ноября 25. Жалоба священника Журобицкой церкви о. Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ. 345
- 237.—1645 г. Марта 13. Заявленіе Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсеній и обидъ, которыя православное населеніе г. Бѣльска терпитъ со стороны униатовъ 346
- 238.—1445 г. Марта 17. Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедсона Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра. 348
- 239.—1645 г. Марта 17. Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицкой церкви, въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству. 349
- 240.—1645 г. Іюня 22. Заявленіе вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славицкой церкви 350
- 241.—1645 г. Іюля 21. Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки 351
- 242.—1645 г. Октября 18. Королевскій позовъ въ судъ Сѣмятичскаго униатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка 353
- 243.—1646 г. Марта 27. Передаточная записъ отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на полученіе суммы 100 польск. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцкаго и Марины Симановны. 354
- 244.—1646 г. Мая 29. Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Сѣмятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто. —
- 245.—1646 г. Сентября 5. Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ. 356
- 246.—1646 г. Сентября 10. Заявленіе вознаго объ арестѣ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержбицкаго 357
- 247.—1646 г. Октября 20. Фундушъ церкви Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ. 358
- 248.—1646 г. Ноября 27. Определеніе по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта 359
- 249.—1646 г. Марта 19. Продажная записъ Христофора Мельхиоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновѣ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гнойнской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флориновъ польск. (около 45 руб. на наши деньги). 360
- 250.—1647 г. Іюня 7. Дарственная записъ Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одовскаго Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчинскій». 361
- 251.—1647 г. Августа 10. Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви. 362
- 252.—1648 г. Февраля 19. Записъ жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь

- построенный имъ шпихлеръ и другой
строительный матеріалъ —
- 253.—1648 г. Марта 1. Духовное завѣщаніе
дворянина Григорія Фурса съ данными
для исторіи Купятичскаго монастыря. 363
- 254.—1648 г. Апрѣля 7. Присужденіе къ
смерти Анны Паскеликовой за воровство
священныхъ вещей изъ православной
Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ. 366
- 255.—1649 г. Апрѣля 16. Судебное рѣшеніе
по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ
прозвѣн. Пастухомъ и священникомъ Ни-
кольской Дрогичинской церкви о поро-
сенкѣ. 367
- 256.—1649 г. Мая 16. Фундушъ Метижской
церкви 368
- 257.—1649 г. Мая 24. Заявленіе священника
Хлопковской церкви о Павла Сосновскаго
о нападеніи на его домъ арендатора им.
Остромечина и Хлопкова Луки Гален-
зовскаго. 369
- 258.—1649 г. Мая 26. Заявленіе священника
Гнойненской церкви о Димитрія Вержбиц-
каго о судьбѣ лошади, оставленной у него
на ночлегъ зем. Королемъ Немирою 370
- 259.—1649 г. Іюня 23. Королевскій вызовъ
въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго
магистрата по дѣлу о десятинѣ въ
пользу священника Мельницкой церкви. —
- 260.—1649 г. Іюня 23. Заявленіе вознаго
при разслѣдованіи вопроса объ оброч-
ныхъ статьяхъ священника Мельницкаго
Іоанна Баптиста изъ Рубей 371
- 261.—1649 г. Августа 3. Распоряженіе Мель-
ницкаго старосты объ арестѣ десятины,
которую получало православное духовен-
ство г. Мельника. 372
- 262.—1650 г. Января 12. Грамота короля
Іоанна Казимира о правахъ и воль-
ностяхъ православной церкви въ Ли-
товскомъ княжествѣ. —
- 263.—1550 г. Августа 26. Фундушъ Горо-
дищской Пречистенской церкви князя
Василія Полубенскаго 375
- 264.—1651 г. Января 6. Актъ осмотра тѣла
убитаго священника Докудовской церкви
о. Стефана Вержбовскаго. 377
- 265.—1651 г. Марта 20. Фундушъ Лель-
чицкой церкви, Пинскаго уѣзда. —
- 266.—1652 г. Января 23. Квитанція на имя
священника Козерадской церкви Луки
Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну
уволоку земли 378
- 267.—1652 г. Іюля 3. Грамота короля Яна
Казимира съ распоряженіемъ распечатать
православныя церкви въ г. Дрогичинѣ. —
- 268.—1652 г. Іюля 3. Жалоба Іеронима
Халецкаго на православныхъ Дрогичин-
скихъ священниковъ, съ обвиненіемъ
ихъ въ смутахъ на религіозной почвѣ. 379
- 269.—1652 г. Іюля 3. Грамота короля Яна
Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ
православныхъ въ г. Дрогичинѣ. 382
- 270.—1653 г. Февраля 22. Жалоба священ-
ника Гнойненской церкви Дмитрія Вербы
на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузаку,
бывшаго причиной убійства зятя о.
Вержбы, королевскаго солтыса той же
деревни Андрея Кузаки. 383
- 271.—1653 г. Апрѣля 3. Объявленіе вознаго
объ обвѣдѣтельствованіи раненаго Іеро-
нима Попика изъ села Наройки. —
- 272.—1653 г. Іюня 5. Заявленіе монаховъ
Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ,
происшедшемъ въ монастырѣ въ день
Пятидесятницы, 1 іюня, въ полдень и
исгребившемъ храмъ Преображенія Гос-
подня и монастырь. 384
- 273.—1653 г. Ноября 27. Фундушъ Дрегло-
вицкой униатской церкви во имя Непо-
рочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи. —
- 274.—1653 г. Декабря 31. Фундушъ Мошу-
ковской церкви, Новогрудскаго повѣта. 386
- 275.—1654 г. Марта 9. Грамота короля Яна
Казимира, утверждающая опредѣленіе
Митр. ун. церковей Антонія Селявы и
прочихъ епископовъ отъ 25 іюня 1652 г.
относительно юрисдикціи Минскаго Архи-
мандрита Варлаама Козинскаго 389
- 276.—1654 г. Іюля 15. Жалоба священни-
ка Семятичской церкви Георгія Ала-
довскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго
и др. о нанесеніи оскорбленія 390

- 277.—1655 г. Марта 1. Заявленіе алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Сви-дерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сно-шеніяхъ православныхъ русскихъ жите-лей г. Дрогичина съ козаками и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями. 391
- 278.—1655 г. Іюня 27. Удостовереніе арен-датора им. Мостовъ Кучевского о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ. 392
- 279.—1655 г. Іюля 16. Заявленіе со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процессіи, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлію осмѣянія р.-католичества. 393
- 280.—1656 г. Іюня 26. Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на вла-дѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія проѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое. (394)
- 281.—1658 г. Января 6. Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и по-коеваго дворянина Яна Лужецкаго на десятину съ подданныхъ Поканевскихъ и Жерчицкихъ. 395
- 282.—1658 г. Января 7. Жалоба священни-ка Сѣмятичской церкви о. Дмитрія Верж-бицкаго на пана Роговскаго о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него крупнаго скота. 396
- 283.—1658 г. Іюля 10. Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Дмитрія Вержбы на пана Некрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и гра-бежѣ мелкаго домашняго скота, пищи и движимаго имущества. 397
- 284.—1658 г. Іюля 23. Жалоба священника Гнойненской церкви о. Дмитрія Вержбы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ на церковныя поля и грабежѣ хлѣба въ снопахъ. 398
- 285.—1659 г. Іюня 9. Королевское под-твержденіе грамоты униат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго бази-ліанскаго монастыря. 399
- 286.—1659 г. Августа 5. Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалин-скаго, освобождающій священника Дре-гловской православной церкви отъ пла-тежа поборовъ съ церковныхъ земель. 400
- 287.—1660 г. Сентября 25. Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади, купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о. Іоанна Вержбы. 401
- 288.—1660 г. Ноября 29. Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ. —
- 289.—1660 г. Марта 9. Подтвержденіе фун-душа Шерешовскаго старосты князя Аль-брехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвѣ. 402
- 290.—1659 г. Января 29. Заявленіе иноковъ Дрогичинскаго Спасскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ доку-ментовъ во время непріятельскихъ на-бѣговъ 1657 года. 403
- 291.—1661 г. Октября 5. Заявленіе игумена Православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ от-реченіемъ отъ настоятельства въ мона-стырь въ пользу Евфимія Сикорскаго. 404
- 292.—1662 г. Марта 14. Миротворивая квитанціонная сдѣлка пресвитера Семя-тичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитріемъ Верж-бою относительно им. Чериевичъ. . . . 406
- 293.—1662 г. Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣда-ніямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae». 407

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Предлагаемый XXXIII томъ актовъ, издаваемыхъ Виленской археографической Комиссіей, заключаетъ въ себѣ 293 документа, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ Виленскаго Центрального архива. Всѣ эти документы относятся къ исторіи Западно-русской церкви, въ періодъ времени отъ 1443 по 1663 годъ и именно: XV вѣка—пять документовъ (1—5), XVI вѣка—сто семнадцать документовъ (6—122) и XVII вѣка сто семьдесятъ одинъ документъ (№ 123—293).

Изъ этихъ документовъ большинство писано на Западно-русскомъ книжномъ языкѣ, около 120 на языкѣ—латинскомъ и одинъ (подъ № 274) на языкѣ народномъ бѣлорусскомъ, въ с. Машуковичахъ, Новогр. п., Минск. г. 31 декабря 1653 г.¹⁾

По своему характеру документы этого тома могутъ быть раздѣлены на двѣ категоріи: акты крѣпостные и акты о состояніи.

Къ первымъ причисляемъ фундушова грамоты²⁾, королевскія привиллегіи³⁾

¹⁾ Вопросъ о Западно русскомъ языкѣ актовъ, не смотря на весь его громадный научный интересъ, оставляется нами въ сторонѣ, уже потому, что онъ неоднократно обсуждался въ изданіяхъ Комиссіи. Но при всемъ томъ послѣдній документъ (274) на языкѣ „бѣлорусскомъ“, на томъ говорѣ, который и до нынѣ составляетъ домашній языкъ простонародной среды и ею именуется языкомъ «простымъ», заслуживаетъ вниманія работниковъ на почвѣ научной и политической, какъ непреложное свидѣтельство того, что роднымъ для бѣлоруссовъ алфавитомъ въ 1653 году была кириллица, „письмо русское“, изгнанное писцами городскихъ и земскихъ судовъ окончательно послѣ извѣстной конституціи 1697 года. (Vol. leg. t. VI, Спб. 1860 р. 17, сар. 24).

²⁾ №№ 2, 5, 12, 15—18, 20, 21, 42, 49, 61, 63, 69, 77, 80, 81, 87, 92, 101, 102, 104, 112, 114, 118, 142, 154—156, 160, 169, 170, 174, 176, 179, 181, 191, 212, 224, 230, 231, 235, 247, 256, 263, 265, 273, 274, 289.

³⁾ №№ 7, 11, 14, 35, 41, 54—57, 66, 72, 180, 199, 227, 228, 233, 234, 239, 241, 242, 244, 259, 262, 267, 269, 275, 281, 285.

записи дарственных, духовных завѣщаній, ¹⁾ ревизорскія обмежеванія, инвентари, переписи и другіе крѣпостные акты, съ данными о церквахъ и монастыряхъ. ²⁾

Ко второй категоріи относимъ судебныя рѣшенія по церковно-религіознымъ дѣламъ и сдѣлки, въ которыхъ участвуютъ лица духовнаго сана, по текущимъ церковно религіознымъ вопросамъ ³⁾.

Географическій районъ, захватываемый документами настоящаго тома, можетъ быть опредѣленъ такъ: воеводство Подляшское, староство Берестейское, воеводство Новогрудское и отчасти воеводства: Виленское, Троцкое и Полоцкое. Большое количество документовъ посвящено Подляшью (нынѣ Сѣдлецкая губ. и части Люблинской и Ломжинской). ⁴⁾ Съ этой стороны настоящій томъ представляетъ особенность, по сравненію съ предыдущими томами. До сихъ поръ Подляшью не удѣлялось вниманія.

Если принять въ соображеніе, что Подляшье и староство Берестейское въ XV—XVII вв. находились въ церковно-религіозномъ подчиненіи православному епископу Владимирско-Брестскому, воеводства же Новогрудское, Виленское и Троцкое—въ вѣдѣніи митрополита Кіевского, то можно сказать, что преимущественное вниманіе въ настоящемъ томѣ удѣлено этимъ двумъ епархіямъ. Отчасти документы затрогиваютъ и епархіи Пинскую и Полоцкую.

Извѣстно, что исторія Западно-русской церкви далеко не достаточно разработана, потому каждая черточка, каждый штрихъ, устанавливаемый документально, имѣетъ свою особую цѣну. Тѣмъ болѣе заслуживаетъ вниманія настоящій томъ, въ которомъ даются свѣдѣнія о 160 православныхъ церквахъ, 18 православныхъ монастыряхъ и 18 костелахъ самой западной части Бѣлоруссіи. Правда, на основаніи документовъ этого тома не представляется возможности изобразить картину церковной жизни въ Западной Руси за обнимаемый настоящимъ томомъ періодъ

¹⁾ №№ 1, 4, 19, 39, 40, 48, 58, 82, 93, 94, 96, 97, 98, 103, 106—108, 138, 141, 151, 159, 161—166, 218, 229, 251—253, 286.

²⁾ №№ 6, 22, 26, 38, 50, 51, 53, 62, 65, 73—75, 78, 88, 91, 95, 99, 100, 105, 115, 117, 128, 136, 137, 143, 150, 158, 167, 168, 171, 175, 182—184, 207—209, 211, 213, 214, 226, 232, 248, 250.

³⁾ Къ этой категоріи относимъ 135 документовъ, не показанныхъ въ предыдущихъ примѣчаніяхъ.

⁴⁾ Пользуемся случаемъ засвидѣтельствовать печатано свою благодарность помощ. Архиваріуса Вилен. Центр. Архива А. Ф. Зѣнковичу, благодаря записямъ и любезности котораго явилась возможность внести въ настоящій томъ документы, касающіеся Подляшья.

времени (1443—1662), во всемъ ея объемѣ, такъ какъ здѣсь даются лишь частные матеріалы для исторіи отдѣльныхъ церквей, Тѣмъ не менѣе не можемъ не выдѣлить нѣсколькихъ документовъ, которые имѣютъ между собой нѣкоторую связь и позволяютъ хотя отчасти обрисовать охватываемыя ими явленія.

I.

Черты религіозныхъ отношеній на Подляшьи въ XVII в.

Брестская унія (1596 г.) внесла въ среду Западно-русскаго населенія много новыхъ поводовъ для столкновеній между католиками и православными. Прежде всего обострился календарный вопросъ, что можно видѣть изъ нижеслѣдующихъ фактовъ.

Въ 1607 г. Мельницкій мѣщанинъ Андрей Вержбинскій официально заявилъ въ магистратѣ, что хотя онъ не р.-католической вѣры, но празднуетъ день 25 декабря, Рождества Іисуса Христа, по римскому календарю, «ради добраго примѣра». (131) ¹⁾ Въ томъ же году подобное же заявленіе сдѣлалъ и мѣщ. Николай Давидовскій, р.-католикъ, именно, что хотя онъ и чуждъ греко-русскому обряду, но ради примѣра рѣшилъ праздновать день Рождества Христова по православному календарю (133). Въ 1611 г. подобное же заявленіе сдѣлалъ мѣщанинъ Василій Ярмолевичъ—православный, о своемъ празднованіи дня Рождества Христова по р.-католическому календарю (145).

Эти заявленія, можно полагать, имѣли своей цѣлью законнымъ порядкомъ избавиться отъ штрафа въ цеховую казну за прогульный день.

Еще сильнѣе нарушались мирныя отношенія на Подляшьи крайней нетерпимостію уніатскаго и р.-католическаго духовенства.

Во главѣ такихъ ревнителей стоялъ уніатскій митрополитъ Ипатій Потѣй.

19 августа 1607 г. въ день воскресный, митр. Ипатій Потѣй, замѣтивъ въ г. Брестѣ священника Пречистенской церкви, о. Константина, идущимъ за Мухавецъ, перенялъ его на дорогѣ, сначала «ганебне и окрутне збилъ», а затѣмъ, надѣвъ на ноги кандалы и привязавъ за шею цѣпью къ возу («до кутьчого»), отвезъ означеннаго священника въ свое имѣнье Рожанецъ и, какъ заявляли православные жители Бреста, «нѣтъ вѣдома гдѣ его подѣлъ». Этого мало. При

¹⁾ Эта цифра обозначаетъ № документа настоящаго XXXIII тома Актовъ.

отъѣздѣ, Потѣй угрожалъ православнымъ, что доведетъ дѣло до казни и отнятія у нихъ имѣнія и чести. 23 августа о вышеизложенномъ было подано въ Мельницкій городскій судъ заявленіе, подписанное двадцатью четырьмя православными поручителями, изъ которыхъ четыре священника, а остальные двадцать представители отъ шести православныхъ приходовъ г. Бреста (Воскресенскаго, Крестовоздвиженскаго Михайловскаго, Пятницкаго, Пречистенскаго и Троицкаго) (130).

Въ этомъ документѣ православные заявляли, что Ипатій Потѣй «прошлыхъ лѣтъ, отъ часу немалого, безъ воли и вѣдомости всей речи посполитой релии Греческое», отдался въ послушаніе папѣ римскому, что послѣ подчиненія папѣ Потѣй сталъ чинить «великія и несносныя» притѣсненія какъ духовнымъ такъ и свѣтскимъ лицамъ, что онъ «церкви спустошилъ» и что о всѣхъ этихъ обидахъ шире было «оповѣдано и оказано» на сеймахъ и въ городскихъ судахъ. Между тѣмъ, заявляли православные, на Варшавскомъ сеймѣ 1607 года состоялось опредѣленіе, утвержденное королевскою привилегіей,—чтобы всѣ христіане, исповѣдывающіе православную (греческую) религію «ведле старожитныхъ звичаевъ и обрядовъ, ведле постановенья и каноновъ, отъ святыхъ отецъ постановленныхъ, безъ нарушенія сумненія людей посполитыхъ, вцале ненарушене набоженство свое отправовали». (130)

Подъ угломъ зрѣнія приведеннаго документа интересно разсмотрѣть духовное завѣщаніе митрополита Ипатія Потѣя, напечатанное въ настоящемъ томѣ (по вторичной явкѣ въ Брестскомъ земскомъ судѣ) (138).

Духовное завѣщаніе м. Потѣя († 18 іюля 1613 г.) было написано 19 ноября 1609 г. письмомъ русскимъ. Въ такомъ видѣ оно было явлено 12 октября 1613 г. въ земскомъ Владимирскомъ судѣ, и въ слѣдующемъ году было внесено въ актовыя книги Брестскаго земскаго суда. И только въ 1787 году при вторичномъ внесеніи въ книги Брестскаго зем. суда переписано латинницей.

Обращаясь къ этому завѣщанію, мы находимъ въ немъ самооправданіе Ипатія Потѣя въ главномъ обвиненіи, которое, какъ было видно изъ только что приведеннаго брестскаго дѣла, на него возводила православная его паства, именно по вопросу объ уніи.

«Будучи крещенъ по обычаю восточной церкви,—пишетъ Ипатій Потѣй—я вѣрую во имя Отца и Сына, и Св. Духа, во святую единосущную и нероздѣлимую Троицу и во всѣ «артикулы» св. вѣры апостольской Каѳолической церкви, со всѣмъ усердіемъ (моцно) принимаю и непоколебимо содержу ее,—подъ главенствомъ и послушаніемъ вселенскому архіерею и епископу стараго Рима

послѣдуя во всемъ преданіямъ свв. благочестивыхъ отецъ и чинопослѣдованіямъ св. восточной церкви, въ согласіи и единеніи съ церковью Римскою, какъ и святые благочестивые отцы наши въ томъ же согласіи и единеніи пребывали и оказывали послушаніе столицѣ верховнаго Христова апостола Петра и настоятелю ея, что ясно видно на примѣрѣ моихъ предшественниковъ, митрополитовъ Кіевскихъ какъ:—Исидоръ ¹⁾, пергаменная грамота котораго съ печатью привѣсной свидѣтельствуесть о семъ, второй Мисаиль, ²⁾ а третій Михаилъ Рогоза.

Нѣкоторые наши противники говорятъ, будто мы приняли святую унію ради нашихъ временныхъ благъ. По чистой совѣсти предъ всеми людьми и предъ Богомъ исповѣдаю, что я сдѣлалъ это не къ пренебреженію (*wzgarda*) св. восточной церкви и святѣйшихъ патріарховъ, а ради важной своей и своихъ овецъ нужды въ душевномъ спасеніи, основываясь на словахъ Господа Спасителя моего Іисуса Христа, который ведя насъ къ тому единенію и любви братской, напоминаетъ: «о семъ познають, яко мои ученицы есте, коли згodu и любовь промежку себе заховаете».

Къ сему также и то имѣлъ я предъ глазами, что ежедневно о соединеніи вѣры и совокупленіи св. божіихъ церквей Господа Бога въ молитвахъ церковныхъ просить, и въ то же время самымъ дѣломъ избѣгать этого единенія—это въ дѣйствительности какъ бы надъ Богомъ насмѣхаться.

Въ виду этихъ причинъ, по почину и руководству старшихъ, мы, съ добрымъ и чистымъ умомъ, приступили къ той святой уніи, какая была установлена на *вселенскомъ Флорентійскомъ соборѣ* отъ самихъ же пастырей и св. восточной церкви. На этомъ соборѣ все святые отцы восточной церкви признали установленнымъ старѣйшинство св. верховнаго ап. Петра и его наслѣдниковъ римскихъ епископовъ. Между ними и предшественникъ мой митр. Кіевскій Исидоръ учинилъ это. Поэтому и мнѣ не годилось въ томъ его выдавать и остаться нарушителемъ присяги, такъ какъ онъ принялъ то соединеніе и отдался въ послушаніе римскому епископу не только за себя самого, но и за своихъ преемниковъ. Это же затѣмъ подтвердилъ своей грамотой и другой митрополитъ—Мисаиль. Кромѣ сего, все чинопослѣдованія и обряды (*ceremonii i obradki*) св. восточной церкви по преданію святыхъ богоносныхъ отецъ въ цѣлости сохранены и привилеемъ святѣйшаго архіерея папы римского Климента VIII на вѣки ут-

¹⁾ По фамиліи Болгариновичъ, принявшій Флорентійскую унію и въ 1441 г. бѣжавшій изъ Москвы † 1463 г.

²⁾ 1472—1480 г. м. Кіевскій, по фамиліи князя Петруцкій.

верждены. Если же сіе вышесказанное кому не понравится, или покажется не вѣрнымъ,—прошу не осуждать, но предоставить на судъ Божій». (138).

Въ томъ же духовномъ завѣщаніи дальше находимъ слѣдующее.

«Что касается грамотъ, привиллегій и другихъ доказательствъ и свидѣтельствъ, относящихся къ этой уніи,—а имѣются грамоты и привиллегіи папскія и королевскія,—то я все ихъ сложилъ въ особый ящикъ, и если бы при жизни своей сего ящика съ бумагами не отдалъ, то мои сыновья ¹⁾ имѣютъ отдать таковой бискупу виленскому и его капитулу для сохраненія, ради вѣчнаго памятованія, чтобы это не изгбло по чужимъ рукамъ ходя, какъ первыя грамоты и доказательства уніи, принятой на соборѣ Флорентійскомъ (138).

Этихъ мѣстъ изъ завѣщанія м. Потѣя достаточно, чтобы понять, что онъ былъ убѣжденнымъ сторонникомъ Рима и что онъ враждебно относился къ православному населенію. Это былъ противный Потѣю и далекій ему лагерь. Съ нимъ онъ не имѣлъ ничего общаго. Онъ не надѣялся и на своихъ—уніатовъ, а быть можетъ и признавалъ въ душѣ, что предпринятое имъ соединеніе—дѣло не вполне чистое.

Ревнители изъ среды р.-католическаго духовенства на Подляшши дѣйствовали послѣ провозглашенія Брестской уніи путемъ судебныхъ исковъ и процессовъ. Въ поводахъ недостатка не было. Довольно было уже одного желанія получать съ новыхъ овецъ десятину.

Такъ въ г. Мельникѣ началось слѣдующее характерное дѣло.

Въ 1600 году, 13 апрѣля, Мельницкій магистратъ формально заявилъ, что ксендзъ мѣстнаго костела совершенно неправильно подалъ въ королевскій судъ жалобу на жителей г. Мельника, обвиняя ихъ въ захватѣ костельной земли и неплатежѣ костелу ни «капщины» (дохода съ корчемъ), ни десятины. Для доказательства своей правоты жители потребовали, чтобы ксендзъ провѣрилъ при посредствѣ землемѣра свои владѣнія и тогда они, мѣщане, готовы учинить всяческую справедливость. Что же касается десятины, то такой «ни предки ихъ, ни они сами не давали и нынѣ не должны давать». (116)

Вскорѣ по этому дѣлу послѣдовало королевское распоряженіе съ предписаніемъ подкоморію Дрогичинскому, въ присутствіи градскаго суда, разобрать это дѣло. 15 іюня 1600 г. въ судъ явился ксендзъ плебанъ Мельницкій, а съ другой

¹⁾ Въ семь завѣщаніи называются три сына м. Иуатія—живые Иванъ и Петръ и умершій—Криштофъ.

стороны бурмистръ, члены магистрата, мѣщане и православное духовенство г. Мельника.

Когда по требованію подкоморія были предъявлены суду самыя древнія документы сторонъ, то оказалось, что у православныхъ нашелся только актъ ревизіи Мельницкихъ полей, совершенной сорокъ лѣтъ тому назадъ кор. ревизоромъ Димитріемъ Сапѣгой,¹⁾ и что священники Мельницкихъ православныхъ церквей не имѣли никакого права или привилегіи на церковную десятину, что они владѣли только по три волски земли, наданной ихъ церквамъ во владѣніе издревле, что этимъ они только и пользуются и что наданной десятины съ мѣщанъ греческой религіи не получаютъ и ее никогда не имѣли. Это подтвердили и сами граждане. (119)

У плебана оказалась привилегія князя Александра—Витовта Кейстутевича²⁾. Изъ тщательнаго разсмотрѣнія этой привиллегіи, равно какъ и другихъ документовъ, относящихся къ правамъ Мельницкихъ гражданъ, сверхъ сего изъ частныхъ показаній подкоморій установилъ, какіе именно уволоки издревле (*ab antiquo*) принадлежатъ католикамъ, и у кого означенные участки во владѣніи состоятъ до настоящаго времени.

Подкоморій сдѣлалъ подробный перечень тѣхъ уволокъ, которыя состояли въ 1600 году во владѣніи «русскихъ и еретиковъ или пріобрѣтены отъ католиковъ». Оказалось, что такихъ волокъ было 73. Среди фамилій православныхъ мѣщанъ Мельника, которыя по данному поводу всѣ перечисляются, обращаютъ на себя вниманіе: Блоховичи, Возевичи, Волосевичи, Восковичи, Вѣровичи, Гнѣты, Голимонты, Гримашковичи, Дорошевичи, Дудичи, Заневичи, Зерченици, Керки, Кныши, Козичи, Копачи, Кривянки, Курковичи, Мелешковичи, Олешковичи, Панухны, Пастушки, Пекелки, Полозки, Посвѣты, Проскурники, Пухальскіе, Пятки, Расколотки, Сикорскіе, Смушковичи, Стечковичи, Токаревскіе, Хачевичи, Шерешилы, Шаколы, Шилы, Яголковичи, Яроцкіе. Послѣ этого изслѣдованія подкоморій сдѣлалъ постановленіе, что съ указанныхъ волокъ ксендзъ Мельницкій и долженъ получать десятину. (119)

¹⁾ Эта ревизія была произведена Димитріемъ Ивановичемъ Сапѣгой въ 1563 г. Акты Вил. Арх. Ком. т. II. Boniecki, *Poczet rodów* 303.

²⁾ Въ 1383 году 21 октября принялъ р. католичество, а за тѣмъ подъ вліяніемъ Іульяни, жены в. к. л. Ольгерда, принялъ православіе съ именемъ Александра, когда же Ягелло вступилъ на польскій тронъ, то принялъ опять латинство. Wolff—*Rod Gedymina*—Krakow 1886 г. str. 56.

Но чрезъ недѣлю, 23 іюня 1600 года, въ городскомъ Мельницкомъ судѣ былъ заявленъ протестъ Мельницкаго бурмистра и его рады, отъ имени всего мѣщанскаго общества, противъ разслѣдованія подкоморія Дрогичинскаго Іеронима Иржиковича о десятинѣ, 15-го іюня. Въ протестѣ было указано, что подкоморій «въ то время оставилъ, будто бы, безъ уваженія доводы и свидѣтельства старыхъ людей, заслуживающихъ вѣры, а равно также и реестры городскіе, показанные ему городскимъ управленіемъ и потому въ пользу плебана Мельницкаго, въ своемъ донесеніи (relacyi), поданномъ имъ въ городскій Мельницкій судъ, написалъ, что въ г. Мельникѣ 73 волоки, хотя ихъ не р. католики, но Русь держала и съ нихъ повинности и доходы въ церкви русскія, съ давняго времени, по примѣру своихъ предковъ отдавали, что онъ посчиталъ людей вѣры католической вмѣсто волокъ, что въ г. Мельникѣ только 28½ волокъ, съ которыхъ католики и мѣщане десятину давали на костелъ. Все это протестующіе мѣщане Мельницкіе всюду готовы были доказывать» (120).

Дальше дѣло о десятинѣ въ Мельникѣ приняло такой оборотъ: 5 іюля 1600 г. Мельницкій плебанъ обжаловалъ предъ городскимъ судомъ протестъ мѣщанъ по сему дѣлу, отъ 23 іюня, и требовалъ, чтобы ему была выдаваема десятина съ 73 волокъ. Въ свою очередь, бурмистръ отъ имени Мельницкихъ мѣщанъ, въ присутствіи вознаго, заявилъ городскому суду, что плебанъ требовалъ, чтобы ему платили десятину мѣщане «русской» вѣры.

Въ присутствіи вознаго магистратъ и мѣщане заявили, что они обязуются платить десятину на Мельницкій костелъ только съ 28½ волокъ, наравнѣ съ р. католиками. Что же касается остальныхъ, которые вопреки реестровъ и книгъ присваиваетъ ксендзу подкоморій, то они не дадутъ десятины, до рѣшенія дѣла королемъ. При этомъ мѣщане готовы были присягнуть, что они ничего не утаиваютъ съ своей стороны (121).

Въ 1611 г., дня 22 октября, по тому же дѣлу о десятинѣ въ пользу Мельницкаго костела, составъ магистрата опять былъ вызванъ въ королевскій судъ. Ксендзъ снова обвинялъ въ неуплатѣ десятины не только съ тѣхъ полей, которыми владѣли р. католики, но также и съ тѣхъ, которыя перешли въ руки православныхъ русскихъ (144).

Какимъ путемъ шло дальше это дѣло—не можемъ сказать, но не подлежитъ сомнѣнію, что оно не могло закончиться въ теченіе полувѣка.

Граждане г. Мельника съ лавниками во главѣ охотно давали десятину духовенству «греческаго обряда» и въ тоже время не выдавали таковой плебану Мельницкаго костела.

Въ 1649 г. дня 23 іюня, по жалобѣ Мельницкаго ксендза, король вызвалъ Мельницкихъ лавниковъ и гражданъ въ судъ съ требованіемъ уплаты десятины за послѣднее пятилѣтіе сразу (259).

Плебанъ же Мельницкій чрезъ вознаго, въ томъ же 1649 году наложилъ арестъ въ домѣ Мельницкаго войта Стефана Вержбы на десятину съ 30 волокъ въ г. Мельникѣ, выдаваемую, будтобы, Мельницкими гражданами «попамъ» Мельницкимъ безъ всякаго права (260, 261).

Болѣе сильнымъ средствомъ для привлеченія православныхъ въ унію и латинство было очищеніе отъ нихъ городскихъ магистратовъ. Какъ это дѣлалось, свидѣтельствуется слѣдующій фактъ.

Въ 1600 г. 28 августа въ актовыя книги Мельницкаго грод. суда былъ внесенъ позовъ требовавшій жителей города Мельника въ королевскій судъ по обвиненію ихъ въ томъ, что въ должности райцевъ состоятъ не р. католики, а еретики или русскіе. Вслѣдствіе сего, будто бы къ большому поношенію р. католической религіи, «ни богопочтеніе, ни торжественные праздники не отправляются правильно» и иныя многія неурядицы быють ключемъ. Поэтому предписывалось ратману и райцамъ явиться въ королевскій задворный судъ, чтобы тамъ принять нужныя инструкціи относительно даннаго уряда и относительно избранія райцевъ (122).

Римско-католическое духовенство сверхъ того не прочь было навести на православный русскій народъ подозрѣніе въ нарушеніи общественнаго спокойствія и въ измѣнѣ политической.

Въ 1610 г. ксендзъ плебанъ Мельницкій занесъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на войта Іоанна Щербича, ратмана, райцевъ и лавниковъ г. Мельника, а также на всѣхъ Мельницкихъ гражданъ, что они, будучи съ костельной каѳедры неоднократно явно и публично увѣщеваемы и убѣждаемы удерживать и отвращать русскихъ отъ ихъ праздника «*клечане*» (т. е. зеленые святки), не только означенныхъ русскихъ не отвращаютъ отъ гнусностей и скандаловъ, совершаемыхъ въ этотъ день, но даже вопреки всякой справедливости благопріятствуютъ имъ въ томъ.

Далѣе, въ документѣ, дается самое описаніе названнаго народнаго русскаго праздника. Вотъ оно въ передачѣ, близкой къ буквѣ акта.

Въ ближайшее къ празднику св. Троицы воскресенье, наканунѣ и въ самый день, отъ утра до вечера,— по улицамъ города, лугамъ, полямъ, лѣсамъ, около плебаніи и подлѣ самага костела Мельницкаго, почти въ центрѣ города нахо-

дящагося, ходять русскіе мужчины и женщины, съ рожками или дудами, тимпанами и иными многими деревенскими инструментами, приспособленными къ танцамъ, пляшутъ различные танцы, по обычаю языческому, скачутъ, словно саранча вверхъ и внизъ, кричатъ и взываютъ: Вааль, Вааль. Такъ они дѣлають въ пьяномъ видѣ и не устають дѣлать это безъ перерыва. При этомъ, нѣсколько разъ въ день подходя къ костелу и останавливаясь, поднимають страшный крикъ и шумъ, и учиняють скандалы и дѣянiя, самыя возмутительныя, дерзкія и недостойныя для слуха. Нѣкоторые же пьяные рѣжутъ себя ножами въ честь Ваала, обрекая себя насильственной смерти. ¹⁾

Это заявленіе плебана подтвердилъ возный. Однако, онъ ограничился лишь общимъ выраженіемъ, что въ означенные плебаномъ дни онъ видѣлъ различные танцы и гнусности, совершаемыя русскими обоого пола, а равно тѣхъ же русскихъ пьяными, близъ плебанiи, у костела, плясавшими, кричавшими и производившими шумъ (140).

Въ 1630 г. жители гор. Бѣльска, въ лицѣ ратмана, райцевъ, лавниковъ и представителей мѣщанъ въ числѣ 65 человекъ были вызваны въ королевскій судъ по дѣлу о безпорядкахъ, происшедшихъ между ними и православными въ предшествующемъ году, при разборѣ въ мѣстномъ городскомъ судѣ дѣла; возбужденнаго протопопомъ Михайловской церкви (177).

Въ 1633 г. православные Дрогичинцы были привлечены къ суду за то что на пятой недѣлѣ великаго поста (*judica*) въ г. Дрогичинѣ появилось двадцать человекъ виленскихъ православныхъ братчиковъ (*confraternitatis fidei vocatae Nalivaicorum ex Vilna*); что въ пятницу 14 марта они вмѣстѣ съ толпой народа пришли въ Никольскую церковь, а затѣмъ въ теченіе всего дня и ночи ходили по церквамъ какъ бы съ триумфомъ, звонили въ колокола и поднимали среди православныхъ движеніе (198) ²⁾.

Въ 1636 г. 28 апрѣля въ Брянскомъ судѣ разбиралось новое дѣло объ отнятіи православными названной Михайловской церкви г. Бѣльска у униатовъ (202).

Въ 1637 г. Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ—священникъ церкви Явленія арх. Михаила и инстигаторъ брянскаго грод. суда—призванъ къ корол.

¹⁾ Это описаніе заслуживаетъ самаго серьезнаго вниманiя и историка, и этнографа. Можно думать, что жалобщикъ ксендзъ значительно сгустилъ краски, что народъ не Ваалу праздновалъ въ „клевчане“.

²⁾ Чѣмъ вызывалось это появленіе въ Дрогичинѣ виленскихъ братчиковъ и какой оно имѣло исходъ не имѣемъ данныхъ. Но возможно, что оно имѣло связь съ измѣненіемъ положенiя православной церкви послѣ 14 марта 1633 г. (180).

задворному суду по обвиненію въ возбужденіи среди мѣщанъ Бѣльска волненія умовъ и въ происходившихъ въ Бѣльскѣ религіозныхъ волненіяхъ жителей (206).

Въ 1652 г. въ Дрогичинскій городскій судъ былъ поданъ протестъ подляшскимъ старостой Іеронимомъ Халецкимъ на дрогичинское православное населеніе о возбужденіи смуты, при чемъ во главѣ православныхъ были поименованы: Дрогичинскій игуменъ Пахомій, и священники: Кипріанъ, Пименъ и Іосифъ Горбатый. Всѣмъ имъ было поставлено въ вину, что, состоя въ постоянныхъ письменныхъ сношеніяхъ съ Хмѣльницкимъ, поименованныя лица скрывали это отъ народа, опасаясь возобновленія войны. Нынѣ же подъ видомъ жертвоприношенія и подъ предлогомъ совершенія Богослуженія въ храмахъ греческаго обряда, именуемыхъ народомъ «церкве», утверждаютъ въ народѣ не священные догматы и учатъ не богопочтенію, но заражаютъ народъ и воспитываютъ ядовитую ярость противъ католической вѣры, возбуждая въ народѣ мятежь и смуту. Наконецъ, вопреки всякой пристойности и духовному призванію—ведутъ народъ ко злу и приказываютъ молить Господа за предводителя козаковъ, клятвопреступника, врага нарушающаго договоры, измѣнника Хмѣльницкаго. Прибѣгая къ совершенію богослуженія, чтобы этимъ легче прикрыть свои преступныя дѣянія, они обратили свои храмы, посвященные богопочтенію, въ вертепы разбойниковъ, ибо тамъ происходятъ нечестивыя собранія, самыя худыя совѣщанія, клятвопреступныя махинаціи, нарочитые (*fastuosos*) триумфы; тамъ, къ гибели рѣчи посполитой, сдѣлали склады разнаго рода вооруженія, пороха, сѣры и ядеръ, торжествуя, звонятъ въ колокола, учреждаютъ необычныя моленія и процессіи съ народомъ явно и открыто, и если приближаются побѣдители, то встрѣчаютъ ихъ съ неслыханными кликами и благословеніями за здоровье и невредимость измѣнника Хмѣльницкаго и всего козачьяго войска (268).

Въ 1655 г. сначала настоятель р. кат. Дрогичинскаго костела ксендзъ Павелъ Потриковскій, а затѣмъ войтъ и нѣкоторые члены магистрата подали въ Дрогичинскій городскій судъ заявленіе о сношеніяхъ православныхъ Дрогичинцевъ съ козаками и о какой то процессіи, устроенной православными на 2-й недѣлѣ вел. поста 1655 г. въ г. Дрогичинѣ. Въ документѣ поименовано 14 православныхъ мѣщанъ изъ русской забужной части Дрогичина въ качествѣ зачинщиковъ. Имъ поставлено въ вину 1) что тотчасъ послѣ начала войны они стали распространять, къ гибели Польши,—симпатіи къ дѣлу козаковъ, 2) что 16 февраля 1655 г. во вторникъ 2-й недѣли вел. поста (*invocavit*) мужчины, разряженные въ священническія одежды, а женщины въ альбахъ--хо-

дили по улицамъ г. Дрогичина, и заходили въ дома своихъ единомышленниковъ. Затѣмъ соорудили деревянный крестъ, и, взявъ вмѣсто звона мѣдную хозяйственную посуду, чтобы звономъ ея давать знать о своемъ шествіи,—въ сопровожденіи громадной толпы слѣдовали за крестомъ, при чемъ одинъ изображалъ собой священника и давалъ причащеніе изъ чаши, сдѣланной изъ рѣдки, а «гостіи и коммуниканты» изъ рѣпы и моркови или изъ сахарнаго гороха (sisere) и изъ иныхъ овощей, другіе же наливали въ такіе же сосуды пиво и пили *«за здоровье Бога Лядскаго»*.

Все это дѣлалось, будто бы, съ тою цѣлью, чтобы выставить на посмѣяніе обряды р.-католической вѣры (277 и 279).

Религіозная борьба начавшаяся послѣ Брестской уніи на Подляшьи приняла особенно громадныя размѣры въ 30-хъ годахъ XVII вѣка. Король Владиславъ IV далъ православнымъ привиллегію, которой обезпечивалъ полную свободу въ отправленіи религіозныхъ своихъ дѣлъ. (180). Эта послѣдняя привиллегія вызвала большое оживленіе въ церковной жизни на Подляшьи.

Въ нашихъ документахъ отмѣчаются событія на этой почвѣ изъ жизни Бѣльска и Дрогичина.

1633 г. 25 іюня въ г. Бѣльскѣ, въ мѣстной соборной церкви св. Богоявленія совершалъ литургію священникъ Воскресенской церкви о. Силуанъ Козмичъ, согласно своей очереди. Въ церкви присутствовалъ уніатскій епископъ Владимирскій и Брестскій Іосифъ Мокосѣй—Баковецкій. Было много молящихся. Все шло чинно. Но когда по окончаніи литургіи епископъ вышелъ на амвонъ и сталъ говорить, чтобы исповѣдующіе религію греческую не раздѣлялись въ вѣрѣ, но чтобы повиновались духовенству, то одинъ изъ присутствовавшихъ въ храмѣ мѣщанъ—Германъ Хомиковичъ—подалъ епископу письменное прошеніе, съ ходатайствомъ, чтобы онъ оставилъ ихъ при дарованныхъ имъ правахъ. Прочитавъ это прошеніе—епископъ очень разгнѣвался и ушелъ изъ храма (188).

Это дѣло приняло затѣмъ очень серьезный оборотъ. 8 сентября 1633 г. въ день Рождества Пресвятой Дѣвы Маріи, въ четвергъ (по нов. календ.), присланный отъ уніатскаго епископа Владимирскаго и Брестскаго намѣстникъ Тимофей Симоновичъ, по уговору съ протопопомъ и уніатскими священниками и съ составомъ магистрата р.-католической лавицы, собрали католиковъ и уніатовъ въ костелъ. Отсюда вся эта толпа, вооружившись кто чѣмъ могъ, напала съ великимъ шумомъ на братскую Богоявленскую церковь. Церковь оказалась замкнутой. Тогда печати (колодки) были

взломаны и, открыты внутренніе замки, и церковь съ утварью и книгами была взята и замкнута новыми замками. У православныхъ, такъ обр., насильно была отнята ихъ святыня. Мало этого. Уніаты выгнали изъ расположеннаго близъ церкви домика помѣщавшагося тамъ дьяка и завладѣли какъ церковью, такъ и тѣмъ домикомъ.

Православное населеніе города могло сдѣлать только то, что въ Мельницкя гродскія книги 18 сентября занесенъ былъ протестъ представителями православнаго бѣльскаго Богоявленскаго братства. При этомъ братство ссылалось на то, что какъ само оно было утверждено законными привиллегіями, такъ и на основаніи привиллегій владѣло названной церковью.

Во главѣ православнаго Брестскаго братства въ эту пору стояли: бурмистръ старой рады Савка Глевчичъ, райца старой рады Янъ Прокоповичъ Монаховичъ, старосты и дозорцы: Григорій Пацкевичъ Степанковичъ и Германъ Тимофеевичъ Гоминковичъ.

Прошло двѣ недѣли и 21 сентября братство снова подверглось новому нападенію. Уніатскій Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ и зять его свящ. Иванъ Гарасимовичъ, будучи пьяными, напали на бывшій при церкви домъ, въ которомъ помѣщалась братская школа; учителя (бакаляра) бывшаго въ школѣ оскорбили словами, избили и выгнали изъ этого дома, а учениковъ разогнали (186 и 187 стр. 203).

Столкновенія между уніатами и православными продолжались еще и въ 1636 году, при чемъ приняли особое направленіе.

Король выслалъ на Подляшье особую комиссію, которая должна была раздѣлить храмы между православными и уніатами.

Въ 1636 г. 17 марта королевскіе комиссары внесли въ актовыя книги Бѣльскаго грод. суда актъ по дѣлу о разборѣ ими претензій православныхъ жителей г. Бѣльска. Жители Бѣльска раскрыли предъ комиссарами тѣ великія обиды, которыя православные терпѣли въ государствѣ отъ разныхъ свѣтскихъ и духовныхъ лицъ, и въ религіи своей были такъ отягчены, что не только были лишены возможности слушать православное богослуженіе въ единственной церкви, находившейся въ столичномъ городѣ Вильнѣ, но не могли свободно пользоваться свв. таинствами, крестить дѣтей, погребать умершихъ.

Уніаты Бѣльскіе представили комиссарамъ нѣкій «контрактъ» между православными съ одной и уніатскимъ Владимирскимъ епископомъ съ другой стороны, который былъ составленъ при посредствѣ друзей («amicis»). Въ силу сеймовой конституціи 1636 года этотъ контрактъ комиссары уничтожили.

Далѣе приступивъ къ разслѣдованію дѣла. Комиссары занесли въ актъ слѣдующія результаты:

«Сверхъ нѣсколькихъ унитовъ, представленныхъ въ г. Бѣльскѣ комиссарамъ,—болѣе они не видѣли. Православныхъ же оказалось большое количество (wielki tłum). При этомъ комиссарамъ былъ поданъ списокъ всѣхъ домовъ, нежелающихъ быть въ уніи. Комиссары приняли въ уваженіе слѣдующія обстоятельства: 1) количество православныхъ и унитовъ, 2) заявленіе священниковъ Воскресенской и Никольской церквей, съ ихъ прихожанами, о нежеланіи быть въ уніи и о томъ, что они никогда не состояли подъ властью уніатскаго владыки, развѣ по принужденію, 3) добровольный уступочный актъ б. кіевскаго митрополита Ипатія Потѣя на Богоявленскую церковь, наданную Бѣльскому братству патр. Іереміей, и 4) что самое это братство утверждено на коронаціонномъ сеймѣ. Въ виду этихъ основаній, и въ виду того, что прихожане Воскресенской и Никольской церкви желали оставаться при своихъ священникахъ и не желали отступать отъ православія, а равно, въ виду того, что Богоявленская церковь дана братству константинопольскимъ патріархомъ и уступлена ему м. Потѣемъ, три указанные церкви—Воскресенскую Николаевскую и Богоявленскую—королевскіе комиссары присудили православнымъ со всей утварью, землями и принадлежностями, и именно подъ власть владыки Луцкаго.

Что же касается унитовъ, то хотя комиссары нашли ихъ въ столь незначительномъ числѣ, что ихъ могла бы вмѣстить и одна церковь, тѣмъ не менѣе «съ надеждѣ на унію и присоединеніе тѣхъ, которые отступили отъ нея»,—комиссары присудили имъ церковь Пречистой и церковь св. Троицы съ ихъ утварью, землями и принадлежностями. Какъ православные, такъ и уніаты были введены комиссарами во владѣніе указанными церквами. Сверхъ сего комиссары дали «вольность» православнымъ посѣщать уніатскія церкви и наоборотъ, и отправлять по взаимному желанію богослуженія. Православнымъ мѣщанамъ подтверждено право свободного доступа къ городскимъ учрежденіямъ. Исполненіе обѣими сторонами этого постановленія было обезпечено штрафомъ въ 10 т. польск. злот. съ нарушителя. Въ заключеніе комиссары сдѣлали отъ себя такое наставленіе: обѣ стороны должны жить между собой въ полномъ согласіи, съ взаимнымъ почтеніемъ и уваженіемъ должны относиться другъ къ другу, въ особенности къ католическимъ ксендзамъ (194).

1636 г. 18 марта (ст. кал.) бѣльскіе мѣщане вступили во владѣніе соборной церковью, присужденною имъ комиссарами со всей утварью и имуществомъ. Но

уніатскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ совершенно не желалъ отдавать нѣ-
которыхъ вещей, а именно православнымъ не были возвращены изъ свящ.
одеждъ: 1 епитрахиль, 1 стихарь, и книги: Бесѣды на Апостолъ, книга правилъ
Св. Отцовъ, книга Св. Григорія—Мниха, Требникъ—Стратиланской печати,
Ермолой—малый нотный, Чинъ освященія церкви, Часословъ—Виланской печати.
А кромѣ всего—домъ, принадлежащій церкви. По этому поводу былъ занесенъ
протестъ въ Мельницкія град. книги отъ имени правосл. Луцкаго епископа,
братства и православныхъ прихожанъ Бѣльской соборной церкви священникомъ
Бѣльской Никольской церкви о. Петромъ Токаревскимъ (195).

7-го апрѣля, когда прихожане Богоявленскаго собора, составлявшіе братство
при этой церкви, стали разбирать означенный домъ и перевозить его на цмен-
таръ у Богоявленской церкви, чтобы тамъ построить кельи для монаховъ,—уні-
атскій составъ магистрата, лавники и райцы—вмѣстѣ съ уніатскимъ протопопомъ
Феодоромъ Якубовичемъ и его зятемъ, Брянскимъ священникомъ, собрались къ
этому домику и сначала поносили рабочихъ ругательствами, а затѣмъ избili
возчиковъ (200).

Въ тоже время въ г. Бѣльскѣ, рука объ руку съ уніатами, дѣйствовали
р.-католическіе ксендзы.

Въ 1636 г. 21 марта, когда причтъ Бѣльской Никольской церкви, возвращен-
ной королевскими комиссарами православнымъ, долженъ былъ похоронить тѣло
скончавшагося своего прихожанина мѣщанина Ивана Прокоповича, то викарій
приходскаго костела ксендзъ Симонъ и канторъ (пѣвецъ)—Садовскій отрѣзали у
колоколовъ на звоницѣ Никольской церкви веревки, а затѣмъ вырѣзали у звоновъ
языки (сердца—била) и унесли съ собой. Священникъ Никольской церкви при-
гласилъ вознаго и заявилъ жалобу въ Мельницкій градскій судъ (197). 1636 г.
28 марта, возный дѣлалъ въ г. Бѣльскѣ дознаніе относительно факта обрѣзки
веревковъ и языковъ отъ колоколовъ на звоницѣ Никольской церкви. Когда воз-
ный потребовалъ у ксендза Симона отвѣта на вопросъ:—по чьему распоряженію
онъ сдѣлалъ это? Ксендзъ Симонъ отвѣтилъ, что онъ только послалъ къ
уніатскому протопопу съ требованіемъ, чтобы *въ великую пятницу* не звонилъ,
а въ церковь не посылалъ. Возный потребовалъ указанія, гдѣ находятся за-
грабленныя била, и ксендзъ возвратилъ ихъ возному (196).

Благодаря дружному натиску уніатовъ и р. католиковъ, православные жители
Бѣльска не долго пользовались церквами Богоявленской, Никольской и Вос-
кресенской, отданными имъ королевскими комиссарами предъ Пасхой 1636 г.

На второй день Пятидесятницы (по нов. кал. 16 мая, а по стар 6 июня), эти церкви снова насильно отняты были уніатами у православныхъ.

Это печальное дѣло происходило такъ.

Бѣльскій подстароста Іеронимъ Бембновскій, уніатское духовенство и нѣкоторые изъ мѣщанъ, пригласили офицера Яна Соколовича съ 100—200 человѣкъ солдатъ, и съ заряженными пушками—сдѣлали нападеніе на означенныя церкви и отняли ихъ штурмомъ. Въ эту пору на цментаряхъ церковныхъ было не мало православныхъ. Послѣднихъ избили палками или даже поранили саблями,—такихъ возный поименовалъ 7 человѣкъ. Но больше всѣхъ пострадалъ православный епископскій намѣстникъ, жившій въ Бѣльскѣ, игуменъ Паисій Мостицкій. Во время этого нападенія уніаты застали его въ одной изъ церквей, схватили, издѣвались надъ нимъ, а затѣмъ подъ карауломъ отправили въ тюрьму. 24 мая о. Паисій явился въ Мельницкій грод. судъ и тамъ занесъ свою жалобу съ изложеніемъ описаннаго насилія со стороны уніатовъ (203).

Объясняется такой неожиданный поворотъ дѣла въ пользу уніатовъ очень легко той грамотой кор. Владислава IV, которая была издана 8 апрѣля 1636 г. Эта грамота Владислава IV была издана на имя тѣхъ же королевскихъ комиссаровъ, которые были назначены для разбора претензій о церквахъ между православными и уніатами. Комиссары эти были изъ Короны, а не изъ Литвы.

И что-же? Король пишетъ, что изъ различныхъ мѣстъ въ достаточной мѣрѣ онъ освѣдомился, будто означенные комиссары вопреки изданнымъ правительствомъ инструкціямъ пріѣзжали безъ предварительнаго оповѣщенія, по которому какъ православные, такъ и уніаты могли-бы съѣхаться и отозваться въ какой изъ нихъ вѣрѣ до того времени были они сами и какими церквами уніаты спокойно владѣли, и по настоянію только однихъ православныхъ, церкви *de facto* отдавали православнымъ. Этимъ дается вредный примѣръ къ отреченію отъ уніи.

Такъ напр., въ Красноставѣ церковь св. Троицы, въ Рубешовѣ другая церковь, которая до сихъ поръ была въ уніи, въ г. Бѣльскѣ двѣ школы, богадѣльня и Богоявленская церковь отданы неожиданно православнымъ.

Удивительнѣе всего кажется королю, что обѣ стороны поступаютъ въ столь важномъ дѣлѣ, касающемся вѣры и спасенія столь большого числа людей, такъ поспѣшно, безъ предварительнаго опубликованія и основательнаго разслѣдованія дѣла. Король видитъ опасность, чтобы вслѣдствіе сего уніа не погибла и преждевременное рѣшеніе уніатовъ какъ духовныхъ, такъ и свѣтскихъ не повело бы къ потери ихъ душъ и правъ.

Въ виду этого король предписываетъ, чтобы комиссары вторично отправились въ означенныя мѣста, предварительно опубликовавъ объ этомъ и назначивъ определенное время обѣимъ сторонамъ для дачи показаній и тѣ церкви возвратили уніатамъ, какъ отнятыя у нихъ опрометчиво (199) Православнымъ дизунитамъ) должны быть отданы худшія церкви (podleysze cerkwie). Король, правда, въ концѣ этого указа оговаривается, что комиссары должны разслѣдовать обстоятельно, были ли эти церкви въ законномъ владѣніи уніатовъ и отправлялось-ли богослуженіе въ нихъ непрерывно? Но при этомъ онъ прямо указываетъ, что, по его внутреннему убѣжденію (интенцій), церкви должны оставаться во владѣніи уніатовъ.

Кромѣ выше указанныхъ, комиссары будто бы неправильно отдали православнымъ церкви въ Каменцѣ-Литовскомъ и другія церкви, которыя имѣли фонды, составленные въ пользу уніатовъ. Эти церкви, по словамъ короля,—по всей справедливости и основательности, д. б. возвращены уніатамъ. Король воспрещаетъ, наконецъ, короннымъ комиссарамъ свои обязанности выполнять въ вел. кн. Литовскомъ, гдѣ назначены свои особые комиссары (199).

Совершенно аналогично съ тѣмъ, что мы наблюдали въ г. Бѣльскѣ, шла изъ за церквей и въ Дрогичинѣ борьба между православными и уніатами.

1636 г. 14 марта королевскіе комиссары прибыли въ г. Дрогичинъ, для успокоенія диссидентовъ греческой религіи и возвращенія имъ церквей, отнятыхъ на унію. Этими комиссарами были: «директоръ» комиссіи староста Городенскій Станиславъ Гавріиль Зборовскій, члены: ключникъ Луцкій, королевскій секретарь Янъ Станишевскій, дворянинъ Григорій Четвертинскій и дворянинъ Андрей Загоровскій. Согласно съ данными имъ королемъ инструкціями комиссары произвели разслѣдованіе объ уніатахъ и православныхъ. Результатъ этого дознанія занесенъ въ актовую книгу названными комиссарами въ такой формѣ.

а) Относительно Спасской церкви.

Не имѣя предъ глазами ни одного уніата и не будучи въ состояніи дознать, есть ли они и сколько ихъ, неунитовъ же нашедши полное число и цѣлое мѣстечко, которое называлось «русскимъ», и видя, что они какъ одинъ человекъ единомышленно стоятъ при своей православной вѣрѣ,—комиссары, присудили въ пользу православныхъ церковь св. Спаса со всей утварью, землями и относящимися къ ней принадлежностями, и отдали ее въ ихъ дѣйствительное владѣніе подъ властью владыки—неунита Луцкаго, нынѣшняго и послѣдующихъ (192).

б) Относительно Троицкой церкви.

Прихожане этой церкви, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, лично заявили комиссарамъ, что они не желаютъ оставаться въ уніи, что если на словахъ по принужденію и страху и называются уніатами, то на дѣлѣ они исповѣдуютъ православную вѣру. Въ виду громаднаго количества православныхъ прихожанъ этой церкви и въ виду того, что данная церковь была фундована самими мѣщанами, которые заявили о своемъ желаніи остаться въ православіи—комиссары отдали Троицкую церковь подъ власть Луцкаго православнаго владыки.

в) Прихожане Св. Никольской церкви также заявили комиссарамъ, что раньше со своимъ священникомъ они согласились и отступили въ унію; но нынѣ они желаютъ принадлежать къ православной вѣрѣ (исповѣдывать «противную уніи вѣру—*diversam confessionem*). Комиссары навели справку о фундаторахъ и колляторахъ этой церкви, и когда оказалось, что право патроната этой церкви принадлежитъ шляхтѣ, то комиссары оставили эту церковь въ ея настоящемъ положеніи—въ рукахъ уніатовъ, не уменьшая права на патронатъ тѣхъ лицъ, которыя являются православными—до тѣхъ поръ, пока между колляторами установлено будетъ соглашеніе относительно данной церкви.

г) Пладъ Пречистенской церкви комиссары присудили въ общее пользованіе какъ православныхъ, такъ и уніатовъ (192).

Въ 1636 г. 9 апрѣля, тѣже комиссары, которые въ г. Бѣльскѣ производили разборъ церквей между православными и уніатами (см. № 192—4) пріѣзжали и въ м. Клещели съ тою же цѣлю. Здѣсь православные, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, заявили, что они не желаютъ оставаться въ уніи. Комиссары отдали православнымъ церкви: св. Николая и пустую церковь св. Георгія, съ условіемъ, чтобы православные при ней содержали священника (201).

Религіозная борьба на Подляшши въ сороковыхъ и пятидесятыхъ годахъ XVII вѣка была въ полномъ разгарѣ.

Въ 1644 г. священникъ Троицкой уніатской церкви Иванъ Малишевскій, въ день памяти избіенія младенцевъ Иродомъ, 10 января, въ понедѣльникъ, арестовалъ тѣла умершихъ, пограбилъ за бракъ воловъ, задержалъ на дорогѣ православнаго священника, отнялъ у этого священника серебряный крестъ и неизвестно куда дѣвалъ. Другой разъ, когда инокъ Бѣльскаго монастыря Никодимъ Федоровичъ возвращался послѣ напутствія больного св. Тайнами, кс. Малишевскій, съ толпой извѣстныхъ ему людей, задержалъ его на дорогѣ, и сначала поносилъ бранными словами, а затѣмъ напалъ и сталъ наносить побои, при чемъ вырывалъ волосы, влачилъ по землѣ, толкалъ ногами, снялъ съ него ризу, епитрахиль и иноческія одежды, отнялъ серебряный потиръ съ лжицей и возду-

хами, выбросилъ изъ чаши на землю св. Тайны и сталъ топтать ногами и всѣ вещи унесъ съ собой (234 и 239).

Въ 1652 году въ г. Дрогичинѣ всѣ православныя церкви были частію запечатаны мѣстнымъ подстаростой Флоріаномъ Коссовскимъ, частію подъ угрозой быть запечатанными обложены неподлежащими и несправедливыми налогами въ пользу старосты. За православныхъ дрогичинцевъ вступились иноки мѣстнаго монастыря съ игуменомъ Пахоміемъ Пацковскимъ во главѣ. Они обратились съ жалобой къ королю. Притѣсненія подстаросты шли въ разрѣзъ съ закономъ, фундушомъ и привиллегіями, такъ какъ только староста являлся властью—по отношенію къ духовнымъ лицамъ. Король отъ 3 іюля 1652 г. приказалъ грамотой на имя старосты, чтобы церкви были распечатаны немедленно и высказалъ пожеланіе, чтобы это дѣло съ жалобой болѣе къ нему не восходило, и чтобы впредь духовенству не было чинимо никакого утѣсненія (267, 269).

Не смотря, однако, на всѣ насилія, православные къ половинѣ XVII вѣка въ Подляшьи были еще въ значительномъ числѣ.

Отъ 1662 года въ актовой книгѣ Мельницкаго городского суда сохранилась крайне интересная перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ, составленная въ іюнѣ 1662 г. на предметъ взысканія подати «*subsidium reipublicae*», согласно постановленію сейма того же 1662 г.

Эта перепись составлялась настоятелями приходовъ р.-католическими ксендзами-коммендаріями или плебанами и православными священниками-пресвитерами. По нѣкоторымъ приходамъ списки русскаго населенія были провѣрены по распоряженію еп. Владимірскаго и Брестскаго Яна Михаила Потѣя—мельницкимъ пресвитеромъ Валеріаномъ Пораемъ. При подачѣ въ судъ, списокъ по каждой деревнѣ подкрѣплялся присягой съ колѣнопреклоненіемъ (*juramentum согрогае*) одного или двухъ, а иногда и болѣе свидѣтелей изъ данной деревни. Такой порядокъ составленія переписи служить ручательствомъ въ томъ, что она имѣетъ характеръ высокой степени достовѣрности.

Перепись эта поголовная, съ обозначеніемъ родственныхъ отношеній въ каждомъ домѣ между его членами (отецъ, мать, жена, сынъ, дочь, братъ, сестра, деверь, золовка, внучка и т. д.). Нерѣдко указывается положеніе этого члена въ данномъ домѣ—подданный, коморница, поваръ, ткачъ, кухтыкъ, коваль, паробокъ, дѣвка, дѣвка наемная, прачка, хлопецъ, пастухъ, пѣстунка, холопъ, охотникъ и т. д.

Перепись эта имѣетъ глубокий интересъ. Она даетъ непререкаемый матеріалъ для составленія понятія о населеніи Мельницкаго повѣта въ половинѣ XVII в. въ отношеніи вѣроисповѣдномъ и семейномъ. Вмѣ-

стѣ съ тѣмъ по ней можно съ полной основательностію судить о населенныхъ пунктахъ Мельницкаго повѣта, количествѣ населенія, личныхъ взаимоотношеніяхъ—господъ и рабовъ (293).

Судя по означенной переписи, въ Мельницкомъ повѣтѣ, въ 1662 году «русской» вѣры было шестнадцать приходовъ—Витулинскій, Гнойненскій, Долговскій, Дрелевскій, Жерчицкій, Журобичскій, Корницкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мельницкій, Мшанскій, Остромечинскій, Прохенскій, Семятичскій, Соетскій и Хотичскій. Въ каждомъ изъ этихъ приходовъ былъ особый священникъ.

Р.-католическихъ приходовъ было пятнадцать:—Борзиловскій, Боцьковскій, Горецкій, Дядьковицкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мелейчицкій, Мельницкій, Немировскій, Немойскій, Островскій, Росошскій, Сарнацкій, Семятичскій и Ходиновскій.

Заслуживаетъ вниманія, что въ цѣломъ рядѣ деревень Мельницкаго повѣта осѣли паны—шляхта, и уже поголовно р.-католической вѣры. Они владѣютъ подданными, которые также отнесены къ р.-католическому исповѣданію. Но плотная масса населенія коренного, старожитнаго, состоитъ изъ крестьянъ (293).

Борьба за свою древнюю религію представляетъ только одну сторону жизни православнаго Подляшья. Религіозныя взаимоотношенія тогдашняго общества могутъ быть въ достаточной степени ясно поняты только при условіи изслѣдованія нравственныхъ и культурныхъ устоевъ данной среды. Въ этомъ отношеніи весьма драгоцѣнны тѣ документы, которые освѣщаютъ состояніе тогдашняго общества въ отношеніяхъ нравственности и культуры. Объ этомъ въ данномъ томѣ мы находимъ цѣлый рядъ интересныхъ подробностей.

Въ началѣ XVII вѣка на Подляшьи во всей силѣ было «Литовское право» (146). Духовенство относилось къ классу земянъ. Съ него взимались въ казну всякаго рода поборы въ королевскую казну. Только офиціально завѣренный фактъ пожара, истребившаго все имущество, послужилъ мотивомъ къ освобожденію священника Прохенской церкви Мельн. п. отъ этой подати въ 1611 г. (147). Священники православныхъ церквей постановленіемъ сейма 1627 г. обязаны были къ уплатѣ поземельной подати (de bonis). Отъ 1628 г. сохранилось по этому поводу требованіе сборщика податей съ Мельницкихъ и Лосицкихъ церквей, объ уплатѣ не только подати, но и пени (172).

Религіозно-нравственное вліяніе Польши отразилось на религіозныхъ убѣжденіяхъ и нравственности православнаго населенія Подляшья отрицательно.

Тутъ мы можемъ привести только такіе два факта изъ обыденной жизни какъ бракъ въ близкой недозволенной степени родства (80) и дѣло объ изнасилованіи (123).

Землянинъ Бѣльскаго повѣта Яцко Гринкевичъ Гриневецкій былъ подвергнутъ епископомъ, чрезъ формальную грамоту, отлученію, за вступленіе въ бракъ съ нѣкоей Богданой, въ недозволенной степени родства. 18 августа 1576 епископъ Владимірско Берестейскій Θεодосій издалъ грамоту о снятіи означеннаго отлученія. Изъ нея видно, что отлученный зем. Гриневецкій письменно ходатайствовалъ о снятіи отлученія предъ митрополитомъ. Послѣдній переслалъ эту просьбу самому епископу Владимірскому, съ согласіемъ на прощеніе. По полученіи перениски отъ митрополита, епископъ Владимірскій обсудилъ дѣло «съ капитулою» и рѣшилъ снять съ зем. Гриневецкаго наложенное отлученіе, съ тѣмъ, чтобы впередъ подобные браки не служили примѣромъ, чтобы сглаживали грѣхъ молитвой, слезами и милостыней и во всемъ ходили по заповѣди Божьей (80).

Достаточно вникнуть въ подробности бытоваго дѣла объ изнасилованіи крестьянской дѣвицы Жданы, дочери крестьянина изъ дер. Буковичъ Якова Коваля, чтобы понять ту нравственную обстановку, среди которой складывалась и проходила жизнь Подляшья.

Потерпѣвшая явилась 11 іюня 1602 г., въ градскій Мельницкій судъ для дополненія своего перваго заявленія по данному дѣлу. Въ первый разъ «по незнанію права и неимѣнію въ готовности свидѣтелей» она слѣлала не достаточно полное заявленіе. Данный документъ сообщаетъ рядъ подробностей о тѣхъ невозможныхъ условіяхъ, въ которыхъ находились дѣвушки и женщины въ имѣніяхъ. Надъ честью ихъ положительно надругались паны, ключники и арендаторы (123).

О степени культуры на Подляшья громко свидѣтельствуетъ цѣлый рядъ наѣздовъ и насилій. Въ настоящемъ томѣ помѣщено свыше двухъ десятковъ фактовъ возмутительныхъ наѣздовъ и грабежей преимущественно на лицъ духовныхъ и всяческихъ оскорбленій, которымъ они подвергались.

а) Въ началѣ октября 1562 г. въ г. Мельникѣ былъ убитъ сынъ мельницкаго Пречистенскаго протопопа о. Давида. Вечеромъ 4 октября, въ воскресенье, онъ отправился «на бесѣду» къ мѣщанину Ивану Кобылякѣ и былъ тамъ убитъ. Отецъ убитаго указалъ какъ на виновниковъ этого убійства на нѣкоего «посла городского» и двухъ «стражей» при немъ, которымъ бурмистры поручили въ эту пору городъ въ управленіе (64).

б) Въ маѣ 1580 г. священникъ русской Козерадской церкви, о. Андрей со своими двумя сыновьями, которые были дяками при названной церкви и съ

двумя наймитами, вооружившись ружьями и луками сдѣлалъ наѣздъ на домъ боярина путнаго изъ сел. Передѣлья, Войтеха Николаевича. Результатомъ этого наѣзда было то, что самъ этотъ бояринъ, его жена и двое «хлопять» были жестоко избиты, и кромѣ того повреждена была изгородь вокругъ дома. Потерпѣвшій путный бояринъ занося жалобу въ земскій судъ, при сознаніи вознаго объ осмотрѣ ранъ на потерпѣвшихъ, между прочимъ указываетъ, что онъ обвиняетъ не только названныхъ лицъ, но и княгиню Ковельскую, которая является «паней» названнаго священника (84).

в) Въ 1582 г. 3 февраля, священникъ Грушовецкой Николаевской церкви, Брест. п., собственноручно избилъ палкой войта, котораго послалъ къ этому священнику гродненскій намѣстникъ, по дѣлу мѣщанки Ганны Лебцовичъ. Последняя находилась у священника въ услуженіи въ продолженіе десяти лѣтъ ничего не получила за свою службу (86).

г) Въ концѣ октября 1582 года клещельскій подстароста Ленартъ Фальковскій напалъ на священника русской клещельской церкви о. Гавріила и его сына Демьяна, когда они ѣхали по дорогѣ и жестоко избилъ обоихъ. При осмотрѣ представителями клещельскаго земскаго суда у перваго найдено было 14, а у втораго 16 тяжелыхъ ранъ, такъ что свидѣтели вынесли тяжелое впечатлѣніе, что потерпѣвшіе едва ли и живы останутся. Нельзя не отмѣтить ту подробность, что клещельскій священникъ называется въ документѣ: «*sacellanus ruthenicus alias pop ruski*» (89).

д) Въ 1595 г. бѣльскій мѣщанинъ убилъ сына Никольскаго попа. Пріатели убитаго обратились къ возному коронному Бѣльской земли, чтобы онъ взялъ убійцу и выдалъ его для казни. Во время казни нѣкій дворянинъ Феодоръ Телятицкій старался убійцу отдать на поруки городу, сталъ похваляться: «ахъ, вы такая-сякая Русь, мы не одного, а нѣсколько десятковъ убьемъ!» Когда палачъ отрубилъ голову преступнику, тотчасъ силой вырвали тѣло, не извѣстно съ признаками жизни или нѣтъ. Когда же мѣщане хотѣли узнать—живъ ли онъ или нѣтъ, то панъ Телятицкій сталъ гоняться за нѣкоторыми, пытаясь кого либо зарубить на смерть (109).

е) Въ 1604 г. свящ. Гнойненской православной церкви о. Трофимъ Вержба, возвращавшійся изъ г. Янова былъ остановленъ на дорогѣ мельницкимъ мѣщ. ✓ Симеономъ Лосицкимъ. Священника опрокинули на землю, стали выдергивать волосы изъ бороды и обратно повели его въ городъ, издѣваясь надъ православной русской вѣрою, называя ее языческою. Этого мало. Были наполнены большія чаши (*vitriolis magnis*) и сначала принуждали священника пить чрезъ

силу; въ заключеніе эти чаши разбили о голову священника. Раненый и избитый священникъ былъ снова опрокинутъ на землю и у него отняты деньги — флориновъ 56 ¹⁾ 21 грошъ (125).

ж) Въ слѣдующемъ 1605 году 22 мая, въ воскресенье, когда свящ. о. Трофимъ Вержба поутру шелъ въ церковь Рождества Богоматери для совершенія богослуженія, то на улицѣ г. Мельника на него напалъ мѣщ. Семень Яроцкій и избилъ его такъ крѣпко, что онъ остался еле живымъ (129).

з) Въ 1608 г. 23 апрѣля, священникъ Гнойненской церкви о. Трофимъ Вержба въ г. Мельникѣ, въ домѣ мѣщ. Гацковича, оскорбилъ словами и дѣйствіемъ свящ. Козерадской церкви о. Сака, который предъявилъ грод. суду при жалобѣ волосы, вырванные изъ его головы (132).

и) Въ 1633 г. 9 августа, священникъ Боковичской церкви о. Іакинфъ подвергся оскорбленію словами со стороны двор. Павла Варшицкаго. Священникъ направлялся въ дер. Борзиловку для совершенія таинства крещенія. У самой деревни Борзиловки панъ Варшицкій напалъ на него, изругалъ и угрожалъ оружіемъ (185).

к) Въ 1635 г. дворянинъ Христофоръ Бернацкій, напалъ 2 іюня на православнаго (ritus graeci) священника Савичской церкви о. Ивана Вержбицкаго, въ г. Лосицѣ, на Бѣльской ул., изранилъ его, избилъ и отнялъ 40 флор. польск. (189).

л) Въ 1636 г. въ праздникъ православныхъ «Упомянковъ», какой то дворянинъ Іосифъ Тарковский, съ толпой пьяныхъ крестьянъ, русскихъ, числомъ до 20 человекъ, напалъ на Коссовскій костелъ, ксендза избилъ, и когда бывшіе въ костелѣ школьники стали убѣгать сначала на хоры, а затѣмъ на крышу костела, нападавшіе стали ихъ ловить и нѣкоторыхъ избили (205).

м) Въ 1636 г., въ октябрѣ мѣсяцѣ, въ день храмового праздника Межирѣчской св. Николаевской церкви, три дворянина съ пріятелями и помѣщиками въ домѣ священника этой церкви убили нѣкоего Страховича (204).

н) Въ 1639 г. свящ. Боковецкой церкви, Мельн. п., о. Іакинфъ окончилъ мировой дѣло съ двор. Гинчей о нападеніи и нанесеніи ранъ, о чемъ и заявленіе подали въ мельницкій грод. судъ (210).

о) Въ 1641 г. діаконъ Дрогичинской Преображенской православной церкви о. Кипріанъ подвергся обидѣ и насилію со стороны пана Ивана Колачковскаго и его слуги Кринскаго. Послѣдній отнялъ у діакону сначала телѣгу съ лошадью, затѣмъ вторично 12 апрѣля, въ то время какъ названный о. Кипріанъ, по при-

¹⁾ Въ началѣ XVI столѣтія флоринъ == ок. 130 коп.

нятому издревле обычаю, ѣздилъ съ крестомъ въ деревни прихода—Рудники, Василево и др. для собиранія добровольныхъ подаяній отъ крестьянъ (*pauperisavit et eleimosinabat*) то Кринскій, по приказанію своего пана Колачковскаго, напалъ на дорогѣ на названнаго діакона близъ д. Корчева, когда онъ съ полнымъ возомъ собранной милостыни подъѣзжалъ уже къ дому, оскорбилъ его словами, вырвалъ, бросилъ на землю и топталъ крестъ, избилъ и ранилъ прислужника и закристіана Ивана Готовицкаго и захватилъ весь возъ. Въ возѣ было: фасолей (*pisorum*) 1½ корца (корецъ=¼ бочки=4,88 четверика), пшеницы 3 шанка, озимой пшеницы 3 корца, муки 2½ корца, ячменя 2 корца, овса 2 корца, гороха 1 корецъ, коноплянаго сѣмени 1 шанокъ, проса 3 гарнца, яицъ 66 штукъ, кожа угря, готовыхъ денегъ 1 флоринъ (215).

п) Въ 1643 г. священникъ Михайловской церкви въ сел. Городокъ, Мельн. п., при возвращеніи изъ гор. Соколова, въ воскресный день, былъ на дорогѣ оскорбленъ словами и дѣйствіемъ, съ нанесеніемъ ранъ, дворянами нѣкими братьями Буяльскими (225).

р) Въ 1644 г. священникъ Журобицкой православной церкви Захарія Докудовскій, его жена, родной братъ Василій, и сынъ Александръ потеряли отъ нападенія нѣкоего дворянина Альберта Орабковскаго, съ его подданными изъ сел. Журобичъ. Отъ полученныхъ побоевъ Василій Докудовскій скончался. Самъ о. Захарія поспѣшно сталъ убѣгать въ храмъ, чѣмъ спасся отъ смерти, хотя и получилъ нѣсколько ранъ на лицѣ и рукахъ. Тяжкія раны нанесены были женѣ священника и его брату. А сына не только жестоко избили, но въ желѣзныхъ оковахъ отвели въ им. Журобичи, гдѣ и продержали до тѣхъ поръ, пока не явился уже возный Мельницкаго повѣта. Жалоба, занесенная о. Захаріей въ Мельн. грод. судъ, полна возмутительнѣйшихъ подробностей издѣвательства (236).

с) Въ 1645 г., 13 марта, бѣльскіе уніаты во главѣ съ бурмистромъ Каспромъ Блядовскимъ напали на православную Никольскую Бѣльскую церковь, при помощи топоровъ открыли церковныя двери и ворвались въ церковь, и, схвативъ священника этой церкви инока о. Гедеона Пасковича, влачили за волосы по цментарю, били по-лицу и тяжело избили обухами и палками. Кромѣ означеннаго инока были избиты и нѣкоторые православные прихожане этой церкви (238).

т) Въ 1646 г., 25 августа, когда свящ. православной Гнойненской церкви о. Димитрій Вержба, совершавшій богослуженіе въ Хлопковской церкви и возвращавшійся съ женой домой въ Гнойно, былъ въ дорогѣ, то на Остромечин-

скомъ полѣ на него напалъ нѣкій двор. Мощенскій вмѣстѣ съ помощниками, избилъ его и жену и заграбилъ лошадь съ повозкой и бывшимъ на ней имуществомъ (245, 246).

у) Въ 1649 г. свящ. Хлопковской церкви о. Павелъ Сосновскій подвергся наѣзду со стороны двор. Луки Галензовскаго, державшаго въ арендѣ им. Остро-мечинъ и Хлопковъ (257).

ф) Въ 1651 году священникъ православной Докудовской перкви о. Стефанъ Вержбовскій былъ убитъ ударомъ «обуха» въ лобъ—гайдуками маршалка в. к. л. Радивиля изъ деревни Островковъ Станиславомъ и Матвѣемъ Буяржи-ками (264).

х) Въ 1654 г., 29 іюня—въ день свв. апп. Петра и Павла—свящ. Семятич-ской церкви о. Георгій Алядовскій, по приглашенію ксендза Слоховскаго, при-сутствовалъ при совершеніи первой обѣдни въ Семятичахъ, а затѣмъ съ иными почтенными іереями былъ приглашенъ къ угощенію. Панъ двор. Альбертъ Щи-товскій оскорбилъ о. Георгія словами, а затѣмъ приказалъ своимъ слугамъ его схватить изъ-за стола, вывести за дверь, избилъ и ограбилъ—имущество и деньги (276).

ц) Въ 1658 г. свящ. Семятичской церкви о. Дмитрій Вержба подвергся ограбленію со стороны пана Ротовскаго въ январѣ, Нѣкрашевича и Каменец-каго въ іюлѣ. Первый заграбилъ четырехъ воловъ, второй—скотъ и движимое имущество, а Каменецкій—хлѣбъ съ полей и домашній скотъ и птицу (282, 283 и 284).

ч) Въ 1660 г. священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба подвергся нападенію и оскорбленію дѣйствіемъ со стороны крестьянъ деревни Мощонъ, Мельн. стар. Дѣло было 29 ноября 1660 г. Священникъ ѣхалъ въ дер. своего прихода Русскій Боратынецъ для совершенія таинства крещенія и миропома-занія надъ больнымъ ребенкомъ. Крестьяне остановили лошадь, опрокинули сани и, окруживъ выпавшаго въ снѣгъ священника, начали наносить ему пал-ками побои, крича «бей, убей», а одинъ сталъ на колѣни и сказалъ: «тебя, попе, незадолго убьемъ, и кровь твою съ тебя высосемъ». При этомъ нападе-ніи сломали у священника крестъ, сосудъ съ св. миромъ разбили и отняли епи-трахиль (288).

II.

Историческія данныя объ отдѣльныхъ церквахъ Западной Россіи до половины XVII в.

Считаемъ своимъ долгомъ изложить и свести въ одно цѣлое документы даннаго тома, которые содержатъ въ себѣ не одно только упоминаніе о православныхъ храмахъ, а рядъ драгоцѣнныхъ подробностей изъ минувшей ихъ жизни. Самымъ удобнымъ планомъ при выполненіи этой работы считаемъ алфавитный порядокъ, который позволяетъ наиболее легко ориентироваться каждому пользующемуся томомъ, особенно безъ достаточнаго знанія древняго актовaго языка.

Въ сел. **Айнѣ**, Минск. в., православная церковь во имя арх. Михаила существовала издавна,—задолго до Брестской уніи и имѣла земельный надѣлъ и подданныхъ. 4 октября 1545 г. кор. Сигизмундъ Августъ утверждаетъ наданье этой церкви, совершенное въ это время княземъ Иваномъ Васильевичемъ Сомерецкимъ ¹⁾ (41).

Въ мѣст. **Андреевѣ**, Брест. п., была церковь въ XVI в. до уніи. По завѣщанію 18 августа 1584 г. въ ней погребенъ князь Андрей Феодоровичъ Острожецкій (—Головня) ²⁾. Умирая безъ потомства этотъ князь поручилъ свою жену «въ опеку и оброну» князю Константину Константиновичу Острожскому, князю Александру Пронскому, каштеляну Браславскому Александру Сѣмашкѣ и др. (93).

Въ м. **Басловѣ**, нынѣ с. Басловцы, Слуцк. у., церковь въ честь св. Симеона до XVI в. При ней былъ надѣлъ пахатной земли и подданные. Отъ 19 іюля 1556 г. князь Семень Юрьевичъ Слуцкій по праву патроната принялъ на свя-

¹⁾ Wolff въ своей книгѣ „Kniaz. Lit. Rus“, str. 496—7, свидѣтельствуетъ, что князь Ив. ас. Сомерецкій († 1578 г.) въ 1541 г. 21 октября получилъ привиллегію на Аинскую державу.

²⁾ Документъ сообщаетъ нѣкоторыя важныя генеалогическія и экономическія подробности. Такъ изъ него видно, что князь Андрей Федоровичъ былъ женатъ на дочери королевскаго маршалка Михаила Елювича-Милинскаго—Анастасіи Михайловнѣ. Шваграми его были: 1) земскій берестейскій судья Адамъ Потѣй, за которымъ была одна его сестра—Анна, и 2) подсудокъ берестейскій двор. Богушъ Тушевицкій, за которымъ была его другая сестра—Марина. По Wolff'у кн. Андрей Федоровичъ Головня—Острожецкій въ 1569 г., въ замкѣ Луцкомъ, присягнулъ на вѣрность уніи Литвы съ короной. Въ 1570 г. этотъ князь владѣлъ селомъ Острожець въ Луцкомъ повѣтѣ. Умеръ безъ потомства въ 1585 г. (Kniaz. Lit. Rus. Str. 133—3).

щенническое мѣсто къ сей церкви священническаго сына изъ села Морщанъ Кирилла Ивановича. Такъ какъ онъ сталъ священствовать послѣ смерти своего предшественника о. Мирона, то ему было поставлено условіемъ содержать пожизненно вдову о. Мирона, если она не выйдетъ замужъ (57). 1558 г. 29 января, Семень, князь Слуцкій ¹⁾, подтверждаетъ фундушъ церкви Басловской, въ людяхъ, наданныхъ его предками, при чемъ означенные люди совершенно освобождаются отъ присуда княжескаго намѣстника (61).

Въ г. **Браславль**, церковь во имя Богоматери заложилъ виленскій воевода *Монивидъ*. Это указаніе даетъ полное право относить постройку этой церкви къ началу XV вѣка, такъ какъ Монивидъ Войтехъ, староста Виленскій 1396—1412, сталъ воеводой виленскимъ съ 1413, умеръ около 1424 ²⁾. Съ разрѣшенія в. к. Витовта Монивидъ надѣлилъ эту церковь пахатными землями и бортными, лугами, озерами, рѣками и людьми свободными, данными въ количествѣ 12 домохозяевъ, и кромѣ того имъ же даны этой церкви: корчма въ г. Браславль и дворецъ Суботовщина и установлена десятина съ Браславля и съ имѣнія Дрисвятскаго и Обольскаго (12). Церковь въ г. Браславль сгорѣла при намѣстникѣ—Юріи Зеновичѣ (12). Годъ точно не устанавливается. Но судя по тому, что здѣсь разумѣется Юрій Ивановичъ Зеновичъ, умершій въ 1508 году ³⁾ можно думать, что этотъ несчастный случай произошелъ на рубежѣ XVI вѣка.

Въ м. **Богушевичахъ**, ⁴⁾ Мин. в., православная церковь существовала еще въ XV вѣкѣ. Въ 1501 г. на содержаніе священника надано—2 куницы пахатной земли и на 45 возовъ сѣножатей. Обязанностью священнику ставится, чтобы онъ служилъ въ церкви и научалъ людей—какъ Богу служить (6).

Въ г. **Берестѣ**, (Брестѣ) въ XV в. каменная церковь, православная Свв. безсребренниковъ Сергія и Вакха была построена на улицѣ Русской нѣкимъ Иваномъ Иваницкимъ. Священникомъ къ этой церкви строитель «затялъ», (пригласилъ) о. Нафанаила Фалилеевича.

¹⁾ Wolff, Kniazowie Lit. Ruscy, str. 333 указываетъ соименнаго князя въ лицѣ Семена Юрьевича Олельковича † 1560 г. О старшемъ его братѣ князѣ Юріи Юріевичѣ въ Минскихъ актахъ сообщается, что въ 1553 г. онъ предписалъ своему намѣстнику, чтобы ежегодно отдавалъ Слуцкой церкви по 4 ведра меду и не воспрещалъ духовенству пользоваться урочищами? (Собр. древн. грам. Минск. г. стр. 13).

²⁾ Wolff J. Senatorowie u dygnitarze str. 72.

³⁾ Тамъ же str. 51.

⁴⁾ Нынѣ Игуменскаго уѣзда, 3-го благочинія, церковь Крестовоздвиженская. Товаровъ, А. Ист.-стат. справоч. кн. Мин. Ел.

Въ 1485 году, 23 апрѣля, индикта 5 ¹⁾ означенный священникъ составилъ завѣщаніе, въ которомъ пишетъ, что строитель «отгналъ» отъ церкви указаннаго священника «и противникомъ креста святого запродавъ». Лишенный своего приходскаго храма о. Нафанаилъ въ завѣщаніи побуждаетъ своихъ сыновей — Сергія и Марка «доходить» названнаго храма, въ случаѣ же они отказались бы отъ этого, то вручалъ это дѣло Кіевскому митрополиту и своему пастырю владыкѣ Владимирскому Θεодосію (4).

Въ 1613 году съ 4 на 5 іюля ночью въ г. Брестѣ произошелъ громаднѣйшій пожаръ. Отъ этого пожара пострадалъ храмъ православный св. Николая — сгорѣла крыша, и звонница съ колоколами, а кромѣ того сгорѣлъ — весь дворъ митрополита до тла, шпиталь, школа, сгорѣла ратуша, костелъ и при немъ школа римская, лавки въ рынокъ и много домовъ. Убытокъ исчислялся въ 200 т. руб. Въ документѣ подробно выясняется почему виновниками этого пожара являются жида брестскіе (148).

Въ им. Буховичахъ, Брест. п., была православная церковь въ XVI в. но она называется существующей «издавна». Такъ какъ эта церковь находилась на уроч. Горбанахъ, то поэтому впослѣдствіи она стала называться *Горбанской* церковью, хотя, какъ видно ясно изъ настоящаго фундуша отъ 19 мая 1599 г., она называлась въ концѣ XVI в. Буховецкой. Фундаторами являются владѣльцы им. Буховичъ Верещаки ²⁾ мать и два сына. Въ актѣ указано, что этимъ фундушемъ совершители записи выполняютъ волю своей свекрови и бабки Анны Михайловны, урож. Буховецкой, и своего мужа и отца Ивана Верещаки.

Церковь эта «издавна» была надѣлена фундушемъ предками Буховецкихъ. Состоявшій при церкви земельный надѣлъ расположенъ былъ въ 8 участкахъ. Сверхъ сего Верещаки надали 7 морговъ. Въ числѣ древняго фундуша указывается: книги, звоны, всякія церковныя облаченія и сосуды. Священникамъ было предоставлено право брать «ярмарковое». Владѣльцы, при этомъ, обязуются уплачивать всякія подати и повинности, наложенныя на церковные грунты и подымное, и оборонять священниковъ во всѣхъ судахъ. Фундушъ 1599 г. совершается на имя священниковъ «религіи греческой православной святѣй-

¹⁾ Инд. показанъ неправильно. Съ 1585 г. начинается индиктъ 3-й съ сент., а до сент. идетъ 2. Но документъ безспорно совершенъ въ названномъ году, такъ какъ въ немъ называется епископомъ Владимірскій Θεодосій, какъ современникъ написанія документа.

²⁾ Верещака Іосифъ извѣстенъ уже въ 1465 году. Затѣмъ Бонецкій называетъ и еще нѣсколько лицъ этой фамиліи, относя ихъ къ числу владѣльцевъ кобринскаго повѣта (Roczet rodów. str. 363).

шихъ четверо—престольныхъ патріарховъ Іерусалимскихъ, Александрійскихъ, Антиохійскихъ и Константинопольскихъ» неунитовъ, нынѣшняго о. Симеон^а Нарукевича, священника Буховецкой церкви, а послѣ него по всѣмъ вѣки слѣдующимъ священникамъ также вышеуказаннаго послушанія неунитамъ. Фундаторы предоставляютъ право подаванія Буховецкой церкви архіепископамъ, съ тѣмъ, чтобы они «подавали» эту церковь, наблюдали за порядкомъ и полной цѣлостію наданья, священниковъ непристойныхъ и преступныхъ наставляли и отъ церкви удаляли, а на ихъ мѣсто иныхъ пресвитеровъ назначали (114).

Въ сел. **Бытенѣ**, Слоним. у., при Преображенской церкви была въ началѣ XVII в. сооружена богадѣльня владѣльцемъ этого имѣнія подкоморіемъ слонимскаго повѣта Николаемъ Тризной и его женой Мариной урожденной Монвидъ—Дорогостайской.

Цѣлью было дать пріютъ мѣстнымъ Бытенскимъ бѣднымъ галѣкамъ и больнымъ вѣры православной, которые не могутъ жить своимъ трудомъ, и чтобы они помѣщаясь въ этой богадѣльнѣ прислуживали при храмѣ. Богадѣльня была—на 10 человѣкъ обоего пола.

На содержаніе богадѣльни записываютъ основатели актомъ 1626 г., 17 декабря огородъ овощевый и ежегодную изъ имѣнія выдачу:

1) наличными деньгами по 6 коп. грош. лит. 2) жита 6 бочекъ мѣры слонимской, 3) ячменя 3 бочки, 4) гречихи 3 бочки, 5) ярки 1 бочка, 6) соли 1 бочка, 7) вепря живого для выкормки и 2 бочки хлѣба для его выкормки, 8) ремонтъ, или постройка вновь на случай пожара или ветхости зданія.

Кромѣ того всѣ бытенскіе мѣщане и подданные им. Бытенскаго обязаны были на отопленіе богадѣльни давать по одному возу дровъ (169).

Въ им. **Бѣлавичахъ**, Волков. п. православная церковь во имя св. Георгія существовала до уніи. Въ 1599 году она владѣла землями и угодьями. Въ этомъ году 14 декабря вмѣстѣ съ имѣніемъ была передана въ держаніе отъ воеводы Берестейскаго Андрея Лещинскаго зем. Фридрику Турскому (150).

Въ сел. **Вавуличахъ**, Пинск. у. церковь уніатская. Подданные бискупа Виленскаго Марціана Тризны построили эту церковь въ честь Благовѣщенія пр. Богородицы. Въ 1631 г. 18 сентября отъ владѣльца бискупа означеннаго церковь была надѣлена фундушемъ. На содержаніе священника было дано три волоки (которымъ въ документѣ сдѣлано обмежеваніе). Фундаторъ поставилъ условіемъ, чтобы священники были уніатскаго вѣроисповѣданія и въ вѣдѣніи уніатскаго епископа Пинскаго, чтобы проповѣдывали слово Божье и совершали таинства съ

усердіемъ и нелѣпно по призванію, но чтобы не вмѣшивались въ Бездѣжскій приходъ (179).

Въ г. Вильнѣ, братскій св.-Духовскій храмъ съ монастыремъ и школой существовали уже къ концу 1604 года. 19 ноября 1604 года по вызову воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Пропойскаго Христофора Зеновича и жены его Феодоры урожд. Воловичъ, какъ «фундаторки Виленскаго монастыря православія греческаго», — былъ вызванъ возный «на монастырь и кгрунты братства церковнаго Виленскаго православія греческаго». Цѣлью этого посѣщенія было опечатать вещи, оставленныя при очищеніи помѣщенія въ братскомъ монастырскомъ домѣ супругами Рабко. Такъ какъ эти жильцы выѣхали оставивъ въ квартирѣ свои вещи, то эти вещи теперь были опечатаны печатью вознаго. 23 ноября всѣ вещи были занесены въ опись, освидѣтельствована цѣлость печатей, затѣмъ всѣ вещи были вынесены въ склепъ, и дверь его припечатана печатью. Эти два документа ясно говорятъ, что въ эту пору Виленское братство имѣло каменный двухъ этажный домъ, во второмъ этажѣ котораго помѣщалась школа, что въ 1604 году, старостою церковнаго Виленскаго братства былъ подкоморій Троцкій князь Богданъ Огинскій, что въ эту пору предпринимается братствомъ нѣкоторое особое стараніе о выселеніи изъ означеннаго братскаго дома — людей свѣтскихъ, чтобы очистить мѣсто для духовенства, что въ жизни братства въ эту пору особенно близкое участіе принималъ священникъ изъ имѣн. Глубокаго, принадлежавшаго Зеновичамъ, о. Демьянъ Добринскій, что уже монастырь въ эту пору (ноябрь 1604 г.) существовалъ, что школа помѣщалась въ монастырѣ. Въ г. Вильнѣ св. Духовскому монастырю въ 1625 г., во время морового повѣтрія, были отписаны, съ условіемъ погребенія при св. Духовской церкви:

1) домъ на заулкѣ, што бокомъ при церкви св. Духа и домъ за Острой брамой и «обликгъ» на 1 т. копъ грош. — по духов. зав. Марины Дмитровны Кононовичъ (161).

2) домъ и разный мѣховой, мануфактурный и металлическій товаръ, — по духовному завѣщанію Виленскаго купца Григорія Захаревича (162).

3) часть каменицы, по Конной улицѣ и движимое имущество — по духовному завѣщанію мѣщанина Андрея Ильича Субачича (163).

4) движимое и недвижимое имущество по духовному завѣщанію жены купца Виленскаго Елены Константиновны Зайцъ, именно третья часть товаровъ мѣховыхъ, и часть каменицы, слѣдуемая ей послѣ брата (164).

5) недвижимое имущество и товары по духовному завѣщанію купца Виленскаго Лукаша Омеляновича (166).

Въ сел. **Вировѣ**, Мельн. п., церковь была фундована въ концѣ XV или въ началѣ XVI в. паномъ Павломъ Вировскимъ. Въ 1526 г. къ этой церкви поступилъ на приходъ свящ. о. Несторъ, которому дѣти названнаго Павла Вировскаго подали въ наслѣдственное распоряженіе какъ церковь, такъ «волоки церковныя и сѣножати посвятныя». Какъ не лишенную интереса подробность этого акта отмѣчаемъ, что священникъ о. Несторъ получилъ церковь «ведлугъ своего прикладу, штось тотъ попъ приложилъ, стоячи (съ фундаторомъ) у прави, пенежи своихъ властныхъ 90 копъ грошей» (19). Отсюда видно, что патронату не чужды были подобные случаи, когда священникъ получалъ мѣсто, благодаря денежнымъ счетамъ между священникомъ и патрономъ. 90 копъ грошей въ переводѣ на современный курсъ составятъ около 500 рублей.

Въ м. **Вишницахъ**, Грод. г., церковь существовала въ XVI в. Уже въ 1575 г. мѣщане просили владѣльца Павла Ивановича Сапѣгу за нѣкоего «поповича Вишничскаго Хилимона», чтобы онъ былъ назначенъ «дьякомъ» къ Вишницкой церкви и чтобы ему была дана для содержанія волока земли и домъ. Сапѣга согласился на это, въ виду ревностной службѣ Церкви Божіей означеннаго Хилимона и при этомъ освободилъ данную ему волоку отъ податей и повинностей «до того часу, поколя церкви Божой послугами своими дяцкими послугувати и пильновати будетъ» (79).

Въ **Волосовичахъ**, Минск. г. въ 1633 г. была церковь св. арх. Михаила. Земельный надѣлъ причта состоялъ въ шнурахъ черезполосно съ крестьянами и въ застѣнкѣ Клинь на 5 морговъ. При этой церкви въ означенное время былъ священникомъ о. Осипъ Козурѣжичъ и дьякъ. Къ церкви Волосовичской въ эту пору была приписная въ сел. Латыголичахъ. Въ ней были только образа, утвари же не было. О построеніи Латыголичской церковки въ документѣ сохранено извѣстіе, что она была воздвигнута совмѣстно съ подданными сосѣднихъ помѣщиковъ. Въ 1633 г. было обыкновеніе, что кромѣ священника Волосовичской церкви сюда пріѣзжалъ во время праздниковъ священникъ подкоморія оршанскаго Адама Саковича и доходы дѣлились пополамъ между указанными священниками (184).

Въ сел. **Вортель**, Брест. п., православная церковь въ честь Рождества Пресв. Дѣвы Маріи была «издревле», ранѣе XVI вѣка. Такъ говорится въ грамотѣ кн. Александра 1505 г., которой разрѣшается чашнику Левку Богвитиновичу построить здѣсь городъ съ наименованіемъ его «Левковъ» и ввести магдебургское право (7). Значитъ церковь Вортельская должна быть отнесена къ началу XV вѣка.

Въ с. **Выгоновѣ**, Пинск. п., церковь существовала до уніи. Это ясно открывается изъ слѣдующаго акта. Въ 1582 г. 23 іюня кор. Стефанъ Баторій особой грамотой пожаловалъ дворянское достоинство и въ пожизненное свободное пользованіе 2 волоки земли въ Пинскомъ староствѣ, принявшему христіанскую вѣру изъ еврейства Митрофану Абрамовичу Волчковичу. Въ документѣ указывается, что названный Волчковичъ былъ обращенъ ко Христу владыкой Пинскимъ и Туровскимъ Кирилломъ Терлецкимъ, что онъ терпѣлъ отъ евреевъ насмѣшки и угрозы, что ради полной безопасности ему присвоится дворянское достоинство. Эти 2 волоки затѣмъ остаются въ родѣ Волчковичей,—одинъ изъ потомковъ котораго—Николай является священникомъ Выгоновской церкви (228).

Въ м. **Высоцкѣ**, Пин. п. церковь во имя Успенія Богородицы была надѣлена землей отцомъ князя Николая Льва Соломерецкаго, именно княземъ Иваномъ Богдановичемъ Соломерецкимъ, который жилъ въ второй половинѣ XVI в. и принималъ дѣятельное участіе въ дѣлахъ православной церкви, какъ напр. Виленскій съѣздъ 1599 г. православныхъ противъ уніи ¹⁾. Князь Иванъ Богдановичъ надалъ первому священнику Высоцкой церкви три волоки земли, второму священнику двѣ, дьякону—также двѣ, и пономарю—одну волоку, усадьбы въ м. Высоцкѣ, право бесплатнаго помола хлѣба и кромѣ сего сел. Вежицы, Пинск. п. Сынъ его Левъ Николай умеръ уже въ 1626 г., оставивъ послѣ себя жену Раину (ур. Гойская), сына Яна—Владислава и нѣсколько дочерей ²⁾. Условіемъ ставится: 1) чтобы священники при этой церкви всегда были въ православной вѣрѣ и въ послушаніи у Богоягленскаго Пинскаго православнаго братства, «его дозорѣ и опатрности», и 2) чтобы пономарь выбираемый съ общаго согласія обоихъ священниковъ и дьякона, былъ подъ властью «отца протопопа» (212). Въ 1639 г. жена князя Льва Соломерецкаго Раина Николаевна вмѣстѣ со своимъ сыномъ княземъ Иваномъ Владиславомъ Соломерецкимъ подтвердили стародавній фундушъ «своихъ предковъ», при чемъ выясняютъ, что причтъ при этой церкви состоялъ изъ протопопа, священника, діакона и пономаря, и что кромѣ усадебныхъ участковъ въ м. Высоцкѣ причту принадлежало село Вежичы, въ Пинск. пов., съ крестьянами (213), называвшееся—«село церковное», мельница и корчма. Крестьянъ въ этомъ селѣ въ 1639 году было 6

¹⁾ Wolff Kniaz. Lit. Rusey str. 498 и 500.

²⁾ Тамъ же str. 500—1. Благочестивая княгиня Раина умерла въ православіи въ 1645 г. Незадолго предъ смертью записала (въ 1639 г.) она православному монастырю въ Гойцахъ им. Курозваны (Тамъ-же, str. 501).

службъ. Съ каждой службы они давали причту Высоцкой церкви по 80 грошей, по двѣ курицы и десятку яицъ. Кромѣ этого платили отъ каждой сохи по 16 грошей и 2 пѣнязя и давали меду 2 ведра и 2 котла или деньгами 17 злот. 17 грош. Кромѣ того подданные обязаны были работать по 8 недѣль въ году. Любопытно устанавливаемое въ документѣ распределение всѣхъ доходовъ съ этого села—Вяжичъ; настоятель получалъ 4 копы грош. и меду 1 ведро 1 котелъ, второй священникъ получалъ отсюда 4 копы гр. и полъ ведра меду, дьяконъ 2 копы гр. и полъ ведра меду и пономарь 50 грошей и котелъ меду, а остатокъ—настоятелю; послѣднему доходы съ корчмы и «пожорновщина» (211).

1644 г. 4 ноября означенная княгиня Раина сдѣлала на имя протопопа о. Данила Федоровича дополнительную запись, по которой надала на содержаніе причта Высоцкой церкви «гряду Миколскую лѣса» съ лугами и точно ограничила это новое владѣніе (235).

Въ с. Гнойнѣ, Мельн. пов., церковь св. Пятницы, православная, была уже въ XVI в. Извѣстно уже, что 25 мая 1592 года ловчій земли Подляшской Ярошъ Немира ¹⁾ утвердилъ за этой церковью, которая была построена его, Немиры, предками, земельный надѣлъ, наданный къ церкви его предками и точно опредѣлилъ «десятину». Эта послѣдняя опредѣлена въ размѣрѣ одной копы ози-маго хлѣба съ каждой волоки, съ селъ Гнойна, Нивиць и Вольки (102). Свящ. Гнойненской церкви въ началѣ XVII в. былъ о. Трофимъ Вержба, какъ видно изъ документа о передачѣ имъ «меморіала» (заемное письмо) отъ Пещатскаго, войта, королевскаго секретаря пана Вачевскаго—на 500 зол. польск. 25 апр. 1612 г. своей женѣ, въ видѣ обезпеченія ея вѣна (146).

1633 г. 13 мая супруги, Немиры Станиславъ и Ева, подтвердили и обме-жевали давній фундушъ Гнойненской церкви—двѣ волоки въ трехъ поляхъ—съ озеромъ Топильцемъ и луга по берегу р. Буга, съ огородами, съ домомъ и пр. строеніями, съ бесплатнымъ помоломъ въ гнойненскихъ мельницахъ, вареніемъ пива на свою надобность въ броварѣ, свободной ловлею рыбы въ р. Бугѣ (181).

Въ 1647 г. свящ. Гнойненской церкви былъ о. Дмитрій Вержба, купившій въ этомъ году у жителя Брестскаго повѣта нѣкоего Христофора Крупецкаго одного подданнаго изъ дер. Веляново съ женой, дѣтьми и движимымъ имуществомъ за 100 флор. польск. (249). Этотъ же священникъ былъ при Гнойненской церкви и въ 1653 году (270).

¹⁾ Родъ Немировъ ведетъ свое происхожденіе отъ нѣкоего Немира, бывшаго Мельницкимъ старостой во 2-й половинѣ XVI в. и женатаго на княжнѣ Овдотѣ Свирской. (Boniecki—Poczet rodów. Str. 205).

Въ сел. Голубли, Мельн. п., храмъ въ честь Пречистой долженъ быть отнесенъ къ XV вѣку. По свидѣтельству владѣлицы им. Голубля вдовы маршалка Яна Стецковича—Богданы (Феодосія) Богдановны ур. Сапѣжанки въ 1545 г.—церковь эта окружена «сз давнихъ часовъ» подданными («черезъ отчичовъ людей») означеннаго имѣнія Голубли. На содержаніе священника была установлена «десятина» по копѣ жита съ волоки. При этомъ было обусловлено, чтобы священникъ обязательно служилъ еженедѣльно въ субботу за упокой, а въ недѣлю за здравное богослуженіе. Въ 1545 г., 19 іюля, названая владѣлица даетъ церковь въ с. Голубли священнику о. Ивану въ наслѣдственное родое держаніе и опредѣляетъ ему земельный надѣлъ: 5 волокъ, два сада и заливной лугъ у рѣки, и кромѣ того предоставила право пользоваться лѣсомъ изъ Голубяльской пуши для построекъ и на отопленіе. При этомъ на священника возлагается обязательство совершать еженедѣльно по средамъ богослуженіе за упокой, а по пятницамъ «за муку Божию» (40).

Въ им. Горновѣ, Брест. п., по раздѣлу 1586 г. братьевъ Горновскихъ были выдѣлены уголья («рѣзъ») въ пользу мѣстной Горновской церкви, при которой въ то время несомнѣнно уже былъ священникъ, и его усадьба—въ объемѣ 3 морговъ и 17 протовъ. Въ документѣ упоминается между прочимъ и объ отводѣ «песку никуда негоднаго близъ церкви въ количествѣ двухъ морговъ на *могилки*» (95).

Въ мѣст. **Городищѣ** Городищскаго замка, Мельн. п., была древняя церковь Пречистенская, несомнѣнно существовавшая еще въ XV в., затѣмъ—вторая новая церковь, въ честь Пресв. Троицы, была сооружена старостой Мстиславскимъ и Радошковскимъ княземъ Василюмъ Андреевичемъ Полубенскимъ. Послѣдній жилъ во второй половинѣ XV и въ первой половинѣ XVI в. между 1488 и 1550 г. ¹⁾ На Подляшѣ онъ является владѣльцемъ съ 1503 г., получивъ село Полубичи ²⁾. Желая сдѣлать эту церковь «соборомъ», строитель надѣлилъ ее фундаментомъ въ количествѣ 4 волокъ земли и десятиной. При ней было три священника и діаконъ. Но около 1550 г. эта св. Троицкая «соборная» церковь сгорѣла. Отъ 26 августа 1550 г. князь Василій Андреевичъ Полубенскій совершаетъ формальный актъ ³⁾, по которому обязуется за себя и потомковъ воз-

¹⁾ Wolff.—Kniaziowie Lit.—Rusey, str. 369—371.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Wolff въ вышеуказанномъ сочиненіи относитъ смерть князя Василя Андреевича Полубенскаго къ 4 марта 1550 г. и говоритъ, что онъ умеръ въ им. Городищѣ, но для погребенія отвезенъ въ Кі-во-Печерскую Лавру (такъ же стр. 371).

двинуть снова храмъ на мѣсто сгорѣвшаго, пока же того храма не будетъ выстроено, то указываетъ, чтобы всѣ земельныя угодья и десятина поступали въ пользу существующей въ Городищѣ «съ давнихъ часовъ» Пречистенской церкви. Последняя также имѣла «кутъ» земли, которая поступала въ пользу обозначенныхъ трехъ священниковъ и діакона. При этомъ вмѣсто десятины указано давать по 4 копы жита изъ имѣнія, а на вино и другія церковныя потребности семь копъ грошей лит. Десятина, въ количествѣ одной копы жита съ каждой волоки, назначена съ деревень: Полубичи, Дубицы, Куты, Яблони, Яблоньскіе куты, Колѣно, Городище, Яново, Груда и Радца «хотя бы въ этихъ деревняхъ люди были и не греческой, а римской вѣры»—всѣ повинны давать десятину тѣмъ тремъ священникамъ и діакону. Обязанность духовенства:—совершать богослуженіе за короля и фундаторовъ, а по субботамъ и воскреснымъ днямъ и въ престольные праздники и нарочытахъ святыхъ—служить соборомъ, каждую пятницу—паннихиду за умершихъ родныхъ фундатора (263).

Въ им. Городищѣ, Новогр. п., церковь св. Іліи была сооружена въ концѣ XVI в. Яномъ Одаховскимъ р.-католической вѣры и его женой Александрой Скуминовой. Они же не только озаботились украшеніемъ этой церкви, но отвели на «поповскую усадьбу» и огороды селище Козьевское и Еванскій (Ивановскій) лугъ, всего мѣрою 3 волоки, 4 морга, 15 протовъ, и придали одного подданного съ третьей частью «старой службы». На это наданье былъ составленъ фондушовой актъ на имя тогдашняго священника о. Ивана Федоровича. Близъ церкви панъ Одаховскій соорудилъ «капличку» съ алтаремъ, по обычаю р.-католической церкви и завѣщалъ, чтобы тамъ были погребены тѣла его и супруги. Означенная чета Одаховскихъ умерла. Священникъ «прочь отошелъ». Въ 1610 году, 12 ноября, сынъ фундаторовъ означенной церкви, г. Янъ Яновичъ Одаховскій и его супруга Александра Львовна урож. Быльчинская, въ виду того, что «церковь долго оставалась безъ пастыря», приняли священникомъ недавно принявшаго священство о. Григорія Савича. На содержаніе священника былъ назначенъ «оброкъ» съ имѣнія. Такъ какъ жить на оброкъ для о. Савича оказалось труднымъ, то онъ обратился къ владѣльцамъ съ просьбой о возобновленіи фондуша. Помѣщикъ согласился и далъ снова фондушъ. Условіемъ было поставлено, чтобы священникъ возвелъ постройки и содержалъ «дьяка уставичного». Сверхъ прежняго наданія священнику было предоставлено право бесплатнаго помола въ Городищской мельницѣ. Условіемъ для священника поставляется, чтобы онъ «набоженство греческое» безъ всякаго препятствія совершалъ въ церкви и молился за фундаторовъ (142).

Въ м. **Городцѣ**, Брест. п., до 1633 г. существовала православная церковь. Король Владиславъ IV задумалъ воздвигнуть здѣсь костелъ. Въ этомъ 1633 г. по королевскому листу королевскіе ревизоры отвели уроч. Поповщину при сел. Грушевомъ, 120 морговъ, уроч. Студенка 19 морг., 15 прут., дер. Подземелье съ крестьянами и дер. Залѣсье—возникшую на участкѣ земли нѣкогда принадлежавшемъ священникамъ Грушевской церкви; сверхъ же сего въ м. Городцѣ плацъ на костелъ, и на постройку дома для ксендза, «кантора» школы и ея «ректора». Во всѣ же владѣнія былъ введенъ Кобринскій пробоицъ Мартинъ Вержбинскій (182, 183).

Въ мѣст. **Гриневичахъ**, Мельн. п., въ XVI в. существовала церковь въ честь пр. Іліи. Въ 1571 г. священникъ этой церкви купилъ за 80 грош. лит. усадьбу въ томъ же мѣстечкѣ и выступаетъ какъ владѣлецъ этой усадьбы (74).

Въ **Грицовичахъ**, Новогр. п., на р. Лани, была церковь въ 1622 г.. При ней, согласно «стародавнему», наданью было двѣ волюки земли, но священника не было. Такъ какъ им. Грицовичи въ этомъ году было раздѣлено на четыре части между новыми владѣльцами, то всѣ совладѣльцы имѣнія были обязаны «о попа старатися». «А покул на попа ся зспособять, съ тѣхъ двухъ волокъ поповскихъ уживанемъ оныхъ апараты до церкви належачые, справовать, абы се далъшее спустошенъе тое церкви, а затѣмъ и хвалы въ ней Божое не дѣло» (152).

Въ с. **Грушевѣ**, Кобрин. староства, въ 1563 г. королевскіе ревизоры взяли «церковныя земли» попа Грушевскаго и дали въ отмѣну мѣстнымъ земянамъ Прунковичу и Олехновичу. Отсюда видно, что до того времени названному причту принадлежало десять участковъ земли, а именно: 1) Копыловка морговъ 7, протовъ 10, 2) Залѣсье морговъ 3, 3) Верхъ морговъ 7, протовъ 10, 4) Дворище попово морговъ 7, 5) Тарносливъ морговъ 3, протовъ 10, 6) Боровка морговъ 5, 7) Оханъ морговъ 2, протовъ 15, 8) Стороневичи морговъ 10, 9) Язвино моргъ 1, 10) Дубровы морга 2, протовъ 2. Итого морговъ 47, протовъ 47 (65).

Въ с. **Гудеевѣ**, Волков. п., церковь была фундована бискупомъ Виленскимъ кн. Ольшанскимъ. «Издавна» къ приходу этой церкви принадлежала Красницкая волость. Въ 1622 году эта церковь, вѣроятно, уже была униатской, такъ какъ въ документѣ говорится, что «нигдѣ ближей церкви около тое волости Красницкое не машъ, кромъ саскаго набоженства и *сызматичное* въ Олексичахъ и то за рѣкою Веретеею». Документъ передаетъ о результатахъ какого то столкновенія между священникомъ Гудеевской церкви о. Гедройтемъ и подстаростой Красницкой волости Яномъ Ключковскимъ. Послѣдній сталъ относиться враждебно къ указанному священнику, похваляясь его извести со свѣта, и за-

дался цѣлью довести его до нищеты. Поэтому всѣмъ крестьянамъ своей волости, въ составѣ нѣсколькихъ деревень, онъ воспретилъ ходить по праздникамъ въ Гудевскую церковь, обращаться туда для крещеній, вѣнчаній, пускать священника по молитвѣ. Когда 11 мая 1622 г. свящ. о. Гедройтъ лично отправился для объясненія по данному дѣлу къ Яну Ключковскому, то послѣдній приказалъ выгнать священника со двора, «словами ущипливыми обелживши» и только повторилъ и свои похвалки и прежнее воспреещеніе, чтобы крестьяне не сносились съ о. Гедройтемъ по вопросу о требахъ. Священникъ возбудилъ это дѣло предъ гродненскимъ земскимъ судомъ. Но послѣдній призналъ таковое подсуднымъ не себѣ, а «разсудку его кор. милости» (153).

На церковь Гудеевскую земляне Волковыскаго повѣта Соболевскіе и Сезневскіе въ 1628 году, въ виду того, что при названной церкви или въ ней погребены тѣла ихъ предковъ и родителей—на вѣчное поминовеніе дали застѣнокъ изъ им. Мильковщины, волков. пов., между дер. Алеховичи и Ковали (175).

Въ мѣст. **Довечеровичахъ**, близъ Дрогичина церковь уніатская въ честь Пречистой Богородицы была заложена въ 1623 году Яномъ-Владиславомъ Невельскимъ, намѣстникомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги, по распоряженію послѣдняго. Церковь была украшена новыми образами, на звонницѣ повѣшены колокола, пріобрѣтена ризница, книги. Подданные Довечеровской волости купили для священника домъ, въ мѣстечкѣ было отведено четыре плаца и на пашню двѣ волоки и подданный (155).

Въ сел. **Дрегловѣ**, Мельн. п., уніатская церковь въ честь безпорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы Маріи была построена женой короннаго подскарбія Софіей Даниловичъ. Подъ постройку церкви былъ отведенъ плацъ, на усадьбу священника двѣ волоки земли, и къ этому три подданныхъ съ ихъ землей и повинностями. Приходъ сей церкви былъ ограниченъ деревнями: Дреглово, Ложки, Квасовка, Перещовки, Приходиска и Загайки (273). Маршалокъ коронный Лука Опалинскій въ 1659 г. 5 авг. подтверждаетъ право мѣстнаго священника не платить никакихъ поборовъ съ церковныхъ волокъ (286).

Въ г. **Дрогичинѣ**, въ XVI вѣкѣ были православныя церкви Ильинская и Никольская. Для исторіи каждой изъ этихъ церквей въ настоящемъ томѣ дается по нѣсколько документовъ.

1) При *Ильинской* церкви въ половинѣ XVI вѣка были священниками сначала о. Иларіонъ, а затѣмъ о. Игнатій. Изъ нихъ первый, владѣя церковнымъ огородомъ, продалъ его нѣкому Ждану Орлику, который продалъ его «ста-

рому войту Николаю» и отъ послѣдняго въ 1550 г. за 6 копъ грош. польск. приобрѣлъ этотъ огородъ новый Ильинскій свящ. о. Игнатій (50).

2) За *Никольской* церковью по дарственной въ 1626 г. мѣщанина Продило закрѣпленъ наслѣдственный участокъ земли подъ постройку церкви и на дѣла благочестія («sub arce piaeque opera ejusdem ecclesiae») (168). Въ 1628 г. священникъ Николаевской церкви (ritus graeci) о. Стефанъ Кучинскій получилъ отъ мѣстныхъ мѣщанъ закладную на участокъ земли на Забужьи, прозываемый «Гармончинскимъ» (173). Въ 1639 году священникъ той же Николаевской церкви, ritus graeci купилъ у одного мѣстнаго мѣщанина его волоку земли, въ 3 поляхъ, за 300 флорин. пол. (208) и получилъ по дарственной отъ другого мѣщанина участокъ подъ названіемъ «Крупички» въ 6 морговъ и 2 прута (209). 1641 г. 7 ноябрю св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ и *братство* при ней получили по дарственной отъ мѣщанъ г. Дрогичина участокъ земли съ огородомъ на улицѣ Русской, прозываемые «Ворониковскими» (218). Распорядителями этого участка называются ея священникъ и братство (219). Въ 1642 г. священникомъ этой церкви, которая была именно православной, состоялъ о. Стефанъ Кучинскій, женатый на мѣстной дрогичинской уроженкѣ Аполлоніи Ивановнѣ Склянѣ. Последняя по дарственной, отъ 11 февраля 1642 г. получила отъ матери усадьбу въ г. Дрогичинѣ (№ 219 и 221), и затѣмъ 16 февраля 1643 г. пивоварню (braseatorium) съ участкомъ («Яришовскій») земли и фруктовыми деревьями, который лежалъ возлѣ дороги изъ г. Дрогичина на мельницу, между участками съ одной стороны наслѣдниковъ Альберта Костковича и съ другой — Дрогичинскаго монастыря (№ 222). Въ 1643 г. между тѣмъ же свящ. о. Кучинскимъ и мѣщаниномъ Даніиломъ Баумомъ была произведена замѣна участковъ въ г. Дрогичинѣ, при чемъ первый уступилъ участокъ «подъ поповой горой», а получилъ такъ наз. «Серовчинскій» у рѣки Буга (223). Св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ въ 1644 году, находилась въ состояніи, требовавшемъ значительнаго ремонта. 11 июня с. г. король Владиславъ IV укрѣпляетъ эту церковь пожизненно за свящ. Стефаномъ Кучинскимъ Кучковскимъ и предоставляетъ ему ремонтировать таковую по своему усмотрѣнію. При церкви этой были «грунты, лѣса, боры, гаи, поля, огороды, пашни, пруды, подданные» (233). Въ 1646 г. священникомъ этой церкви былъ тотъ же о. Стефанъ Кучковскій. Онъ занимался денежными дѣлами (243). Въ 1648 г. вдова Анна Пескеликова за воровство утвари изъ Николаевской Дрогичинской церкви присуждена Дрогичинскимъ магистратомъ (въ засѣданіи войтовскаго и ратманскаго уряда) къ смертной казни. Церковь была обворована въ ночь съ 20 на 21 сентября 1647 г. Были похищены: священническая риза

крестъ серебряный, альба, свѣчи 4 большихъ, свѣчъ малыхъ «ручныхъ» двадцать, черное облаченіе, погребальное покрывало, тувальня (полотенце) съ краснымъ шитьемъ, тувальня съ широкой черной вышивкой, тувальня такая же вышитая по ханвѣ, третья—также широкая, завѣса изъ тонкаго полотна (gabek) съ красной каймой, простыня широкая, платокъ бѣлый, крестикъ отъ крестильнаго ящика съ фляшкой, денегъ 10 зл. изъ кружки и разныя облаченія, пріобрѣтенныя на средства братчиковъ (254). Въ 1649 г. при той же церкви былъ священникомъ о. Стефанъ Кучковскій и велъ дѣло съ нѣкимъ Христофоромъ Чапскимъ (проз. Пастусикъ) о пропажѣ пороженка (255).

3) *Пречистенская* церковь въ г. Дрогичинѣ, отмѣчена также значительнымъ количествомъ документовъ. Въ 1539 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Лука подарилъ своему сыну Карпу участокъ земли, купленный имъ у нѣкоей Феді Майковичъ (34). Въ 1543 г. протопопъ Пречистенской ц. купилъ у мѣстнаго жителя Глечевича огородъ (38). Въ 1548 г. священникъ Дрогичинской Спасской церкви Иванъ совмѣстно со своей супругою Маріей купилъ въ г. Дрогичинѣ у мѣстнаго мѣщанина участокъ земли за 2 копы грош. (45). Въ 1549 г. священникъ г. Дрогичина о. Силуянъ выдалъ Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галянковскому обязательно на 7½ копъ польск. грош. Это обязательство было дано 11 марта, а отъ 20 мая того же 1549 года указанный судья Матвѣй Галянковскій выдалъ священнику о. Силуяну презенту на церковь, фундованную его предшественниками. Въ 1557 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартинъ (Мартіанъ) купилъ у одного Дрогичинскаго мѣщанина, Залѣскаго, волоку земли, прилегавшую къ причтовой паши, за 40 копъ грош. польск. (59) и у другого мѣщанина Шдерейки плацъ земли на горѣ за 6 копъ грош. польск. (60).

Въ г. Дрогичинѣ церковь во имя Пресвятой Богородицы «закону греческаго» «отъ немалаго часу» стояла на извѣстномъ мѣстѣ и къ ней была надана земля «Рогавецкая», 2 волоки 4 морга. Королевскій ревизоръ Дмитрій Сапѣга приказалъ перенести ее на другое мѣсто и священнику переселиться на другую усадьбу. Мѣстный священникъ обжаловалъ это ревизорское распоряженіе. Король Сигизмундъ 1563 г. 12 іюля далъ грамоту въ отмѣну приведеннаго распоряженія. Вслѣдствіе сего 8 сентября 1563 г. ревизоры сдѣлали новый ограничительный актъ и утвердили за священникомъ прежнее владѣніе. При этомъ священникъ освобожденъ отъ уплаты податей и повинностей, но поставлено условіемъ «потера (молитвы) даромъ учить у церкви, дѣти крестить, вѣнчати и мертвыхъ до гробу проводить» (66). Въ 1565 г. сынъ Карпа Попови-

ча — Иванъ подарилъ означенному же священнику о. Мартіану участокъ земли въ г. Дрогичинѣ, съ постройками, подъ названіемъ «Мелешинскій» (67). Въ 1566 и 1567 г. означенный Пречистенскій свящ. о. Мартіанъ пріобрѣлъ покупкой плацъ съ постройками отъ мѣщанокъ Дрогичинскихъ—Оксиньи и Марины. (68, 70) и сѣножать отъ священника Воскресенскаго (71). Въ 1614 году церковь эта пострадала отъ пожара (149). Въ 1623 г. мѣщане супруги Серовки подарили ей свой наслѣдственный участокъ земли съ садами, на русской сторонѣ въ Дрогичинѣ (158).

4) Въ Забужной части г. Дрогичина была церковь *Спасская*. Къ Спасской русской церкви, на Забужьи, въ 1599 году поступилъ священникъ Ермола Суслевскій, и былъ формально введенъ во владѣніе земель, наданной названной церкви при генеральномъ размежеваніи Дрогичинскаго повѣта (115). Въ 1623 г. священникъ русской Спасской ц. о. Іеронимъ Чудовскій получилъ передаточную запись отъ мѣщ. Супрана на участокъ земли «Гутовскій» въ суммѣ 9 копѣ грош. польск. (157). Въ 1624 г. мѣщане Дрогичинскіе русской Забужной стороны записали на Спасскую церковь серебра 2 гривни на кадильницу, два огорода и «на построение шпиталя» при этой церкви 60 штукъ бревенъ (159). Въ 1627 г. на церковь Забужную «обряда греческаго» мѣщане Гоцикъ и Жолковскіе подарили свой участокъ земли съ садомъ (171). Въ 1647 таже церковь при монастырѣ получила волоку земли «Сѣровчинскую» (250). При этой Спасо-Преображенской церкви былъ монастырь братства русскаго. Въ г. Дрогичинѣ, въ Забужной части, священникъ Преображенской *ritus graeci* церкви, по дарственной мѣстныхъ гражданъ—мѣщанъ, въ 1638 г. получилъ два участка Салѣжинскій (или Гостинный) и Ситчинскій (или Пневскій) (207). Въ 1641 г. отъ 3 апрѣля другой мѣщанинъ совершаетъ дарственный актъ въ пользу монастыря при Преображенской церкви и братства при ней и даетъ участокъ прозываемый «Буславчинскій» въ пять морговъ (214). Въ 1641 г. игуменомъ Дрогичинскаго монастыря за р. Бугомъ былъ пресвитеръ Пахомій Пацковскій, какъ видно изъ донесенія 16 іюля по дѣлу о захватѣ части луга, принадлежащаго городу, (216) и довѣренности отъ 7 ноября т. г. на веденіе гражданскихъ дѣлъ по монастырю (217). Въ 1657 г. во время нашествій на Подляшье шведовъ, венгровъ, козаковъ и др. непріятелей, по заявленію монаховъ Дрогичинскаго Преображенскаго православнаго монастыря отъ 29 января 1659 года, погибли всѣ важнѣйшіе документы этого монастыря, какъ то: фондуши, различные крѣпостные акты, дарственные и др. (290). Въ 1661 г. игуменъ Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомій Пацковскій со-

Ставилъ актъ отреченія отъ игуменства въ семь монастырѣ въ пользу о. Евфимія Сикорскаго. Въ этомъ документѣ, подписанномъ 18 октября 1661 г. кромѣ о. Пахомія еще девятью лицами, содержится наставленіе преемнику: «оберегать Бога отцовскаго и цѣлость монастыря и монастыремъ управлять въ согласіи съ братіей монастыря и свѣтскимъ братствомъ. Къ документу подписались: Смиренный іеромонахъ Пахомій Пацковскій игуменъ монастыря Дрогичинскаго. Смиренный іеромонахъ Бонифатій Гецевичъ. Іосифъ Бережанскій—возитаторъ провинціальный монахъ — Варлаамъ Левикъ. Монахъ—Елисей Громыка. Монахъ, (regularis) о. Тефилага Грумаковичъ. Старшій братъ Янъ Рускевичъ. Стефанъ Одоевскій. Леонтій Михаловскій (291).

Въ томъ же г. Дрогичинѣ, на предмѣстьи, существовала церковь св. *Троицы*. Она была сооружена «за давныхъ часовъ» (285). Въ 1542 г. свящ. Дрогичинской св. Троицкой церкви Θεодоръ Александровичъ, имѣвшій наслѣдственную недвижимую собственность въ сел. Море—Творково, среди другихъ участковъ, ее подарилъ землянину (nobili) изъ того же селенія (36). Въ 1563 г. по распоряженію кор. Сиг. змунда Августа церковь была надѣлена землей—2 волоки и 8 морговъ, огородами и десятиной съ двухъ селеній—Хроловичы и Синевицы. Въ 1659 году 9 іюня митроп. Кіевскій Діонисій Балабанъ издалъ грамоту съ разрѣшеніемъ основать при этой церкви женскій общежительный монастырь. Основателемъ сего монастыря были инокъ Дрогичинскаго же мужскаго монастыря Варлаамъ Левикъ. Онъ своими средствами и трудами привелъ въ надлежащій видъ св. Троицкую церковь, которая по случаю военнаго раззоренія пришла въ упадокъ. Митрополитъ въ своей грамотѣ говоритъ, что это разрѣшеніе онъ даетъ по соглашенію съ епископами: Винницкимъ, Черемышльскимъ и Самборскимъ—Антоніемъ Зельборскимъ и Львовскимъ Арсеніемъ, и что основатель монастыря инокъ Варлаамъ надъ названнымъ монастыремъ и инокинями не имѣетъ никакой власти, что непосредственное завѣдываніе симъ монастыремъ возложено на игумена Дрогичинскаго мужскаго монастыря (285).

За г. *Дрогичиномъ*, въ XVI вѣкѣ находилась православная церковь св. *Варвары*. Въ 1588 г. она подверглась ограбленію. Какой то Андрей Поповичъ совершенно опустошилъ эту церковь, забравъ изъ нея священныя облаченія и утварь. Антиминсъ былъ затѣмъ найденъ и доставленъ Дрогичинскимъ мѣщаниномъ Андреемъ Вардачемъ (97).

Въ с. *Дружиловичахъ*, Пин. п., церковь во имя св. Николая была надѣлена княземъ Юріемъ Семеновичемъ изъ «своей выслуги» «на господаре

вел. королѣ», именно ей дано: 1) въ Дружиловичахъ—подданный совсѣми «даними» и «дачами», а кромѣ того десятина, 2) въ Достоевѣ,—«земля полазная и съ пашнею»; 3) въ Мотоли,—3 ведра меду; и 4) въ Довировичахъ,—2 ведра меду (55). Имя князя Юрія Семеновича Пинскаго показываетъ, что приведенное наданіе было совершенно въ половинѣ XV в. ¹⁾ Въ 1555 г. древнее земельное наданіе было обмѣнено, съ согласія королевскихъ ревизоровъ, на новый надѣлъ и скрѣплено актомъ 4 декабря 1555 г. Изъ этого акта ревизоровъ видимъ, что священникъ Дружиловичской церкви имѣлъ въ Дружиловичахъ и въ Мотоли земли пахатной 4 вол. 9 морг. и 1 пруть и луговой 13 морг. 2 прута. Въ замѣнъ онъ получилъ 5 волокъ земли (56).

Въ м. **Дубровкѣ**, Пинск. п., церковь св. Пятницы существовала за долго до Брестской уніи. Къ половинѣ XVI вѣка она имѣла подданнаго, который давалъ 13 ведеръ меду и 68 грошей «старую данину» у Велени. Къ этой данинѣ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій уже специально «на монастырь» записалъ Пятницкой церкви очень значительный фундушъ, а именно: дворецъ въ с. Крупой съ пашней, мельницей и 4 семьями подданныхъ, двухъ паробковъ,—«штобы вѣчно двѣ сохи ходили», далѣе—полколоды меду у Сеховахъ, озеро Уколку, и кромѣ того—десятую рыбу съ невода, десятину съ городской пашни, десятую мѣрку съ городской мельницы. Условіемъ ставится, чтобы игумень держалъ тамъ «общинку» и кормилъ 12 человѣкъ братіи и поминовеніе творилъ о родителяхъ фунда-тора и о немъ самомъ. Это наданіе было совершено княземъ Иваномъ (Янушомъ) Юрьевичемъ Гольшанскимъ, самымъ старшимъ изъ 12 дѣтей князя Юрія Ивановича Гольшанскаго Дубровицкаго. Жизнь его падаетъ на первую половину XVI в. († 1549 г.) ²⁾ 15 индикта, которымъ датированъ этотъ актъ, приходится на 1542 г. или на 1528 годъ. Что именно этотъ, а не другой, болѣе ранній князь Гольшанскій съ тѣмъ же именемъ Иванъ Юрьевичъ († 1481) ³⁾, былъ совершителемъ настоящаго акта,—подтверждается другимъ актомъ, явленнымъ рядомъ въ книгѣ Пинск. городскомъ судѣ № 13,004. У князя Ивана Юрьевича было нѣсколько сестеръ—изъ которыхъ одна—Ганна Юрьевна Гольшанская была за Олизаромъ Кирдеемъ, а другая за Михаиломъ Тихоновичемъ Козинскимъ. Эта подробность при справкѣ съ генеалогіей князей Гольшан-

¹⁾ Wolf—Kniaz. Lit. Rus., str. 367,—несмысленно ссылается на королевскую привиллегію по книгѣ „записей“ въ метр. Литов. на означенныя имѣнія и при этомъ говоритъ, что этотъ князь скончался безъ потомства, почему его владѣнія достались въ королевскую казну.

²⁾ Wolf—Kniaz. Lit.-Rus. str. 110.

³⁾ Тамъ-же str. 107.

скихъ по Вольфу ¹⁾ не оставляетъ въ томъ никакого сомнѣнія. У Вольфа мы читаемъ что княжна Ганна Юрьевна Гольшанская дѣйствительно была замужемъ за Кирдеемъ Олизаромъ Мыльскимъ (1558—1585), а за Козинскимъ Михаиломъ Тихоновичомъ была замужемъ 2 бракомъ—Марія Юрьевна Гольшанская (1552—1570) бывшая третьимъ бракомъ, съ 1571 г. за извѣстнымъ княземъ Андреемъ Курбскимъ. Такъ какъ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій скончался безъ потомства ²⁾, то его Дубровское имѣніе перешло по раздѣлу къ двумъ сестрамъ, только что упомянутымъ. Ими прежній фундушъ Дубровицкой церкви подтверждается и приумножается. Такъ сохранился актъ 15 мая 1587 года, изъ котораго видно, что священнику Пятницкой церкви записывается сверхъ всего перечисленнаго ежегодная денежная выдача въ день св. Спаса по копѣ грош. литовскихъ (т. е. ок. 7 руб.) (96).

Въ с. **Еремичахъ**, Слуцк. п., 1582 г., 15 октября, князь Александръ Слуцкій ³⁾ надѣлилъ фундушемъ Рождество Богородицкую церковь. Эта церковь уже существовала, но при ней не было никакихъ угодій. Быть можетъ, до означеннаго 1582 года, при ней не было и особаго священника. Князь Слуцкій Александръ вручаетъ эту церковь священнику о. Лаврентію Емельяновичу Мелеховичу, надѣляетъ ее земельными угодьями, надавъ: огородъ подлѣ имѣнія, земли три волоки, вступъ въ лѣсъ на постройки, дрова и для постановки ульевъ и, кромѣ того, ежегодно къ храмовому празднику Рождества Богородицы разрѣшается сытить 20 ведеръ меду. Въ эту же пору, несомнѣнно, былъ образованъ и приходъ Еремичскій, къ которому приписаны деревни: Загольное, Неволоже, Смольгово, Юшковичи, Заболотье, Чеченье, Обчино великое и малое и половина людей въ Костынкахъ. Церковь и приходъ дается въ наслѣдственное священство фамиліи о. Лаврентія Мелеховича, «пока станеть ихъ фамиліи», если будутъ у него потомки, правоспособные къ принятію іерейства. Въ наданьи имѣется обычная прибавка—обязательство для священника—поминовенье фундаторовъ, обязанность пристойно жить и пасомыхъ овецъ учить пути Божію (87).

Въ с. **Жерчицахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Въ 1583 г. священникъ Жерчицкой церкви продалъ Мельницкому бурмистру пшеницу, собранную

¹⁾ Тамъ-же str. 112—115.

²⁾ Тамъ-же str. 110.

³⁾ Нужно полагать, что это никто другой, какъ князь Александръ Юрьевичъ Олельковичъ, третій изъ сыновей Юрія Семеновича († 26 июня 1591 г.). Wolff, Kniazowie Lit.-Ruscy str. 334.

имъ въ качествѣ десятины съ сел. Жерчиць за годъ, а кромѣ того мельницкому еврею 18 корцовъ пшеницы (90). Въ 1662 г. священникомъ при сей церкви былъ о. Ипатій Федоровичъ (293). Въ 1658 г. новый владѣлецъ им. Поканева, Жерчиць и Островка королевскій покоевый дворянинъ Станиславъ Кароль Лужецкій установилъ десятину въ пользу настоятелей Мелейчицкаго костела съ означенныхъ имѣній, при чемъ его подданные въ Поканевѣ и Жерчицахъ обязывались ежегодно вносить по 1 копѣ жита и по одной копѣ ярины безъ различія будетъ-ли то православный или р.-католикъ («*lubo Rusinow, lubo katolikow*» (281).

Въ с. Жолкини, Пинск. п., церковь св. Спаса существовала еще въ XV вѣкѣ, какъ можно видѣть изъ слѣдующаго дѣла 1509 г. Подданные князя Федора Ивановича Ярославича изъ с. Жолкини пожаловались означенному князю на священника Лопатской церкви, въ томъ, что послѣдній вторгнулся въ ихъ «отчину—пчолми, бортею и иными входы». Для разбора жалобы князь Феодоръ Ивановичъ назначилъ «смѣстный» судъ «съ нареченнымъ епископомъ Пинско-Туровскимъ Арсеніемъ». Предъ этотъ судъ предсталъ отрѣтчикъ и жалобщики. Священникъ показалъ, что тамъ, въ Жолкини было его дворище—усадыба съ пашней и бортями.—Жалобщики Жолкинцы отрицали это и утверждали, что священникъ завладѣлъ «вписными нивками и вписными бортями». Судъ, по разсмотрѣніи дѣла, присудилъ священнику пользоваться только урочищемъ, подъ названіемъ «*Лесшиный островъ*», гдѣ онъ имѣлъ косить, пахать, ставить сѣтки и капканы для ловли звѣрей, хмѣль драть и «цитву (?) садить». Священнику была выдана грамота съ прописаннымъ опредѣленіемъ (8). Изъ документа 1556 г. 18 ноября видно, что древній земельный надѣлъ священника этой церкви въ количествѣ 1 волоки, 19 морговъ и 21 прута, былъ освобожденъ ревизорами отъ ежегодныхъ податей въ казну «до воли и ласки» короля (58). Затѣмъ, согласно ходатайству священника, король Сигизмундъ-Августъ отъ 25 іюня 1568 г. повелѣлъ дать въ томъ же селѣ 10 морговъ и 9 протовъ. Изъ этого документа выясняется любопытная подробность, что «вездѣ ку церквамъ» установился обычай («давать двѣ волоки (72).

Въ сел. Истокъ, близъ г. Волковыска, церковь православная во имя Животворящаго Креста сооружена въ половинѣ XV вѣка. Основателемъ ея былъ священникъ Семенъ Прохоровичъ Чаплевскій. Онъ, какъ самъ свидѣтельствуесть въ своемъ завѣщаніи (XV в.), поставилъ эту церковь и соорудилъ «своимъ властнымъ коштомъ и накладомъ, за позволеніемъ жены Михаила Нацевича и

мужей господарскихъ Волковыскихъ, съ благословенія митрополита Александра». Тотъ же свящ. Чаплеевскій купилъ пахатную землю къ этой церкви при рѣкѣ Сточкѣ, недалеко отъ р. Зельвы и р. Зельдыни, на 25 бочекъ «ратушныхъ» и на той землѣ осадилъ подданныхъ. Послѣ о. Чаплеевскаго церковь Воздвиженская и ея фундушъ перешли къ сыну строителя—также священнику—о. Кипріану. Крайне важно установить время совершенія этого духовнаго завѣщанія. Оно датировано «1443 г., 9 марта, индикта шестого». Индиктъ поставленъ вѣрно. Но обращаясь къ названнымъ въ документѣ лицамъ, по нашему крайнему разумѣнію, должно предположить, что въ этой датѣ должна быть сдѣлана поправка.—Такъ прежде всего обращаетъ вниманіе указаніе о. Чаплеевскаго, что онъ получилъ благословеніе на созданіе храма Воздвиженія Креста Господня на Истокѣ равно какъ и былъ поставленъ во священника, почему и получилъ ставленную грамоту ни отъ кого другого, а «отъ митрополита Александра». Въ каталогахъ митрополитовъ западно-русскихъ этого имени мы не встрѣтили. Обращаясь далѣе къ другимъ примѣтамъ, мы находимъ здѣсь также указаніе, во-1-хъ, на то, что сооруженіе церкви произошло по разрѣшенію «пани Михаловой Нацевичовой» и-во-2-хъ, что писалъ данное духовное завѣщаніе «слуга пана Войтеха Клочки Марціанъ Ясковичъ Полонскій». Михаилъ Нацовичъ упоминается Бонецкимъ въ его книгѣ „Roczet rodów“, въ качествѣ строителя и фундатора костела въ Зельвѣ въ 1470 г. ¹⁾ Отсюда можно заключить, что онъ былъ живымъ еще въ эту пору. Между тѣмъ, ссылка нашего документа, датированнаго 1443 годомъ на одну «ланю Михалову Нацевичову», т. е. на жену сего Михаила Нацевича, обычно должно свидѣтельствовать о томъ, что означеннаго мужа ея уже не было въ живыхъ. По Бонецкому Наць (Начко) на сеймѣ въ Городлѣ 1413 г. получилъ гербъ Доливу. Въ 1441 г. онъ былъ старостой Брестскимъ, а въ 1451 г.—троцкимъ каштеляномъ ²⁾. Очевидно его сынъ Михаилъ долженъ былъ жить и дѣйствовать во второй половинѣ XV в. Это соображеніе склоняетъ наше мнѣніе въ сторону нѣсколько болѣе поздняго написанія даннаго документа, нежели показано въ датѣ. Къ этому еще болѣе склоняетъ насъ упоминаніе документа—о Войтехѣ Клочкѣ. Войтехъ Яновичъ Клочко является однимъ изъ близкихъ придворныхъ лицъ страдалицы-княгини Елены Ивановны. Онъ въ 1493 г. въ званіи намѣстника Утянскаго ѣздилъ посломъ въ Москву. Въ слѣдующемъ 1494 году—онъ вторично ѣздилъ въ Москву и со

¹⁾ Roczet rodów str. 196.

²⁾ Тамъ-же.

времени бракосочетанія княгини Елены Ивановны впредь до ея смерти въ 1513 г. былъ при ней въ должности «охмистра». Умеръ В. Я. Клочко въ 1514 году ¹⁾. Отсюда, съ тѣмъ большимъ правомъ заключаемъ, что дата интересующаго насъ документа должна быть нѣсколько отодвинута къ концу XV вѣка. Имѣя въ виду, что индиктъ 6 падаетъ на годы—1443, 1458, 1473, 1488, 1503 мы считали бы наиболее соответствующимъ приведеннымъ показаніемъ отнести настоящее завѣщаніе къ 1473 году. Что же касается имени митрополита Александра, то вопросъ о немъ должны считать пока открытымъ. Но едва ли это можетъ служить серьезнымъ основаніемъ чтобы считать этотъ документъ въ отношеніи подлинности подлежащимъ сомнѣнію.

Въ с. **Каменѣ**, Минск. г., церковь во имя св. Троицы существовала до уніи. Въ 1593 г. она была фамиліною церковью мѣстныхъ помѣщиковъ Садовскихъ. Въ своемъ завѣщаніи 19 іюля 1593 г. Мартинъ Васильевичъ Садовскій дѣлаетъ распоряженіе, чтобы въ этомъ храмѣ съ правой стороны былъ сдѣланъ склепъ для погребенія его. Онъ же завѣщалъ пріобрѣсть колоколъ за 10 копъ грошей литовскихъ «ку поднесенію тѣла Христова» (106).

Въ г. **Кобринѣ**, Петропавловская церковь существовала гораздо раньше 9 февраля 1463 года. Отъ этого времени сохранилась напечатанная въ настоящемъ томѣ грамота княгини Кобринской, жены князя Семена и ея сына Романа, которой они даютъ своему слугѣ Богдану Іудовичу за его службу, «что ѣнъ уховавъсе, служачы у князя моего и насъ» и его преемникамъ церковь свв. Петра и Павла въ г. Кобринѣ со всѣми приходами и доходами и со всѣми пашнями, десятинами засѣвами, церковнымъ плацомъ, съ огородомъ въ 15 прutowъ въ концѣ означеннаго плаца, на Черевачицкой улицѣ пять отдѣльныхъ плацовъ, «якъ здавна и зо всимъ, какое предъ тымъ по старому служило до церкви свв. апп. при старомъ поци Петровскимъ на имя Пацѣ, также дали есьмо со всѣми поемщинами и засидниками и съ роспустами». Изъ этого документа видно, что въ 1463 г. были при ПетроПавловской ц. въ г. Кобринѣ священникъ Пацѣ и что въ означенномъ году эта церковь была отдана нѣкому Богдану Іудовичу (3).

Дѣйствительно, какъ можно видѣть изъ книги «Wolfa Kniazowie Lit.—Ruscy» ²⁾ въ XV вѣкѣ жилъ князь Семенъ Романовичъ Кобринскій. Онъ былъ женатъ на княжнѣ Гольшанской Ульяніи Семеновнѣ. Около 1460 г. князь Семенъ Романовичъ умеръ и оставилъ жену, сына Ивана и двухъ дочерей. Г. Вольфъ

¹⁾ Boniecki—Poczet rodów str. 130.

²⁾ Wolff—Kniazowie Lit. Ruscy str. 162.

указываетъ и существованіе приведенной записи на имя Богдана. Въ XV же вѣкѣ, князь Иванъ Семеновичъ Кобринскій ¹⁾ († 1490 г.) надѣлилъ монастырь св. Спаса, въ Кобринѣ, наданіемъ двухъ земель—Постригачевской и Хильчевщины—и это наданье записалъ въ Евангеліи. Но его жена, перешедшая въ р.-католичество, хотя не имѣла никакого права на Кобринь, отняла тѣ двѣ земли у прав. монастыря и дала пѣкому Миколаю Зембоцкому и только по жалобѣ архимандрита этого монастыря, король присудилъ эти земли снова монастырю. (35).

Въ г. Коднѣ, существовала въ XV вѣкѣ, церковь во имя св. арх. Михаила, сооруженная мѣщанами коденскими «закону греческого». Въ документѣ настоящаго тома сообщается интересная подробность, касающаяся сооруженія этого храма. Воевода подляшскій, маршалокъ и секретарь короля, Иванъ Семеновичъ Сапѣга «осаживалъ» мѣсто Коденское. Въ тотъ часъ рассказалъ его милость мѣщанамъ всѣмъ закону греческаго, абы збудовали въ мѣстѣ Коденскомъ церковь св. Михаила. Какъ же оныя мещане podle разсказаня е. м. такъ учинили,—збудовали церковь,—е. м. встановилъ въ той церкви попа «Федора», мѣщанъ коденскихъ обязалъ въ пользу означеннаго священника ежегодно въ осень, послѣ окончанія жатвы, давать по одной копѣ жита. А кромѣ того священнику были отведены земельныя угодыя—полторы волоки земли и три «сѣножатки». Фундушъ былъ скрѣпленъ особымъ «листомъ», выданнымъ свящ. Феодору. Въ 1500 году этотъ фундушъ былъ подтвержденъ сыновъ Ивана Сапѣги, Павломъ Ивановичемъ. При этомъ не лишнимъ будетъ отмѣтить, что Павелъ Ивановичъ Сапѣга подписываетъ документъ по-русски и условіемъ ставитъ, чтобъ «службу Божию въ той церкви служили за предки и отца нашего души Бога молили и дѣтей моихъ здоровье и всѣхъ православныхъ христіанъ» (5).

Въ Козерадахъ, Мельн. п., церковь упоминается въ XVII вѣкѣ. Отъ 1652 г. 23 января имѣется квитанція Мельницкаго земскаго писаря и поборцы на имя священника Козерадскій церкви, о. Луки Ярофеевича въ томъ, что этотъ послѣд-

¹⁾ Кн. Ив. Сем. Кобринскій былъ женатъ на Теодорѣ Ивановнѣ Рогатинской. Вмѣстѣ съ супругой князь Ив. Сем. совершилъ рядъ наданій на правосл. церкви и монастыри. Пслѣ смерти мужа ввѣгивя Теодора, какъ свидѣтельствуеъ настоящий документъ, приняла р.-католическую вѣру и приняла имя Софіи. Это было въ 1507 г. (Wolff—„Kniazowie Lit.-Rus y“ 163—4) и совершилось подѣ вліяніемъ ея замужества съ паномъ Пацомъ. Схоронивъ этого мужа въ 1508 г. она вышла въ 3-ій разъ замужъ за Николая Радивилловича, который умеръ въ 1509 году и умерла безпотомства въ 1512 году.

ній уплатилъ съ волоки церковной три золотыхъ, «побора шестого, за 4-й срокъ» (266).

Въ с. **Кольчицахъ**, Бобр. у., надъ р. Птичемъ церковь была до половины XVI вѣка. Къ 25 августа 1560 здѣсь уже было двѣ церкви: св. Спаса и св. Николая и священникомъ при нихъ былъ Вавило Самойловичъ. Послѣдній издавна владѣлъ 16 полями и 6 сѣножатыми «тое всее земли оромое на тую церковь на 50 бочокъ девять на одинъ змѣрь—сѣножати 54 $\frac{1}{2}$ воза» (64).

Въ с. **Корницѣ**, Мельн. п., церковь и при ней приходъ существовалъ въ XVI вѣкѣ. Въ 1609 г. православный священникъ Корницкой церкви, долженъ былъ вести процессъ съ мѣщанами м. Высоцка по дѣлу о проданной его паробкомъ соли (124). Въ 1662 г. здѣсь былъ приходъ (293).

Въ селѣ **Коссовѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1530 г. свящ. русской ц. св. Маріи о. Игнатій былъ введенъ во владѣніе полемъ Ганчишки, которое было ему отведено колляторами (22). Въ 1609 г. эта церковь называется русской, греческаго обряда. По продажной отъ Лядскихъ, вмѣстѣ съ прочимъ недвижимымъ имуществомъ эта церковь перешла въ означенномъ году въ руки каштеляна Варшавскаго, старосты Кобринскаго и Осѣтинскаго, Станислава Варшицкаго, со всѣми ея принадлежностями, вмѣстѣ «съ правомъ патроната по отношенію къ названной церкви и къ попату или клиру этой церкви» (136).

Въ с. **Кочеранахъ**, Бобр. у., церковь существовала до уніи. Земянскій Тризна Петръ, согласно своему ходатайству, 9 мая 1591 года получилъ грамоту кор. Сигизмунда III, которою утвержденъ въ должности священника въ Никольской церкви, села *Кочеранъ*, Бобруйскаго староства, за рѣкою Березиной, пѣкто Гавріиль Костка, очевидно не имѣвшій еще священническаго сана, и подтверждены всѣ наданья, сдѣланныя предками его королями, а именно въ отдѣльномъ обрубѣ—2 волоки, 1 моргъ и 153 шага и сѣножати 61 моргъ и 284 шага. Священникамъ означенной церкви предоставлено право бесплатнаго помола, рыбной ловли въ рѣкахъ и озерахъ, боброваго гона, охоты въ лѣсу за звѣрями. Въ документѣ указывается, что «преосвященному архієпископу митрополиту» предоставляется право къ означенному храму «презентовать» и пресвитерами утверждать годныхъ лицъ. (101). ¹⁾

¹⁾ Въ этой грамотѣ встрѣчаемъ чрезвычайно любопытное выраженіе: „имъ нашимъ (Сигизмунда III) листомъ приви ейнымъ подтверждаемъ вѣльчости попомъ одъ початку вѣры святой православной уніацкой“... Грамота писана 9 мая 1591 года. Значить для Сигизмунда III и тѣхъ лицъ, которыя были при немъ и участвовали въ совершеніи означенной грамоты было ясно, что началъ уніи уже положено.

Въ м. **Крайскѣ**, Минск. п., при слияніи рѣки Вилии и Кобылянки, церковь существовала до уніи. Въ концѣ XVI вѣка Крайскѣ принадлежалъ витебскому воеводѣ Юрію Носиловскому и перешелъ отъ него по раздѣлу его дочерямъ—Ядвигѣ по мужу—Остиковой и Щасной—Марушѣ, бывшей замужемъ за княземъ Юріемъ Збаражскимъ. Въ 1590 году церковь осталась въ общемъ владѣніи помянутыхъ владѣлицъ (100). Въ инвентарѣ 1593 года говорится: «при мѣстечку Крайскомъ церковь русская, попъ при той церкви, звонъ, клепадо» и указано, что при церкви имѣется земельный надѣлъ (105).

Въ с. **Красносельѣ**, Мин., п., церковь существовала до уніи. Она называлась Воскресенской и съ давняго времени имѣла, между прочимъ, земельный надѣлъ отъ нѣкоего Флоріана Матысовича Вильдунка подъ названіемъ «Вильдунковщина», въ количествѣ 25 морговъ. Въ 1569 году состоялась замѣна «Вильдунковщины» съ согласія державцы Красносельскаго князя Стефана Андреевича Збаражскаго—на 27 морговъ и 7 прutowъ, прилегавшихъ къ церковной землѣ (73). Въ 1600 г. церковь Воскресенская получила новый земельный надѣлъ, въ отмѣну за прежній, который былъ отданъ землянину Нининскому. Отъ церкви взято 24 морга, 16 прutowъ и 6 прутиковъ. Взамѣнъ отъ упомянутаго Нининскаго получено такое же количество земли въ сел. Осовцѣ (117).

Въ с. **Креслинѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1538 г. свящ. Креслинской ц., о. Несторъ взялъ закладную въ суммѣ 30 «осимковъ» на им. Струсы отъ сыновей зем. Іоанна (33).

Въ с. **Крошинѣ**, Новогруд. у., церковь ¹⁾ «вѣры русской уніатской» была вновь сооружена и надѣлена фундушемъ по распоряженію князя Доминика Николая Радивиля въ XVII вѣкѣ. Въ 1623 г., 11 августа, былъ составленъ экономомъ кн. Радивиля фундушовый актъ, по которому на эту церковь былъ отведенъ плацъ въ Крошинѣ при церкви, съ усадьбой для священника, огородъ и лугъ у озера при Стаецкомъ «гостинцѣ» и три волоки пахатной земли. Священнику предоставлено право осадить на означенной землѣ подданныхъ. До тѣхъ же поръ пока эти подданные будутъ осажены, священнику даются два мѣщанина, которые и должны работать на священника. Для вспомошествованія двумъ подданнымъ, которые поселились бы на землѣ священника, отъ двора назначено по бочкѣ жита и по одному быку. Кромѣ того на воскъ, вино и другія потребности изъ Крошинскаго двора ежегодно назначено по 30 злотыхъ въ

¹⁾ Въ спискѣ г. Товарова этой церкви мы не нашли. Вѣроятно, что она была въ районѣ Стволовичскаго правосл. прихода.

распоряженіе священника. Отдѣльно на «кантора (пѣвца) той же церкви дается полплаца». Въ актѣ опредѣляется самый приходъ новой Крошинской церкви: «всѣ подданные князя вѣры русской, униатской—волостей, Крошинской, Стаецкой и Колдычевской (156).

Въ с. **Крюкахъ**, Брест. п. церковь существовала до униі. Въ 1582 г. причтъ мѣстной церкви имѣлъ уже земельное владѣніе (88).

Въ м. **Ляхвѣ**, пынѣ Мозыр. у. Минск. г., церковь въ честь Пречистой Богородицы, существовала «издавна», т. е. безспорно въ XVI. Въ 1623 г., 4 ноября Альбрехтъ Владиславъ Радивилъ подтверждаетъ давнее наданіе на эту церковь двухъ волокъ земли и плаца съ причтовыми строеніями и кромѣ того пять «мѣдницъ» меду (т. е. «двадцать котловъ») съ им. Ляхвы. Въ означенное время въ Ляхвѣ было два священника. Поэтому означеннымъ документомъ назначается первому священнику три мѣдницы, а второму—двѣ мѣдницы меду. Кромѣ того уже отецъ названнаго Альбрехта Радивиля надалъ священникамъ этой церкви «канунъ». Обязанностью духовенства поставляется: неизмѣнное совершеніе въ Ляховской церкви богослуженія по обряду греческому и чтобы духовные — служили добрымъ примѣромъ для прихожанъ (289). Въ 1643 году, при церкви Рождества Пресвятой Богородицы, было два священника, по просьбѣ которыхъ тогдашній владѣлецъ Ляхвы Александръ Людовикъ Радивилъ далъ право на свободный бесплатный перемоль по 10 бочекъ различнаго хлѣба, въ удостовѣреніе чего былъ выданъ листъ арендатору—жиду (229).

Въ с. **Лашѣ**, Гродн. уѣзда, церковь св. Николая существовала до униі. Въ концѣ XVI в. былъ при ней священникомъ о. Андрей Петровичъ, который дожилъ здѣсь до глубокой старости и въ 1592 г. составилъ духовное завѣщаніе въ пользу своихъ троихъ сыновей (103).

Въ **Лельчицахъ**, Уборской вол. патрономъ церкви въ 1651 г. былъ епископъ виленскій Георгій Тышкевичъ. 20 марта 1651 г., въ виду дошедшаго до него извѣстія, что прихожане Лельчицкой церкви за совершеніе требъ крещенія и брака своему приходскому священнику или ничего не даютъ или даютъ очень мало,—патронъ владѣлецъ предписываетъ, чтобы они своему приходскому священнику за крещеніе и браковѣчаніе давали столько же, сколько и прочимъ свящ. Уборской волости даютъ ихъ прихожане. Вмѣстѣ съ тѣмъ старостѣ Уборскому было крѣпко приказано, чтобы онъ усердно наблюдалъ затѣмъ, чтобы названный Лельчицкій священникъ какъ литургію, такъ и прочія требы совершалъ за плату и вознагражденіе (265).

Въ м. **Логойскѣ**, Мин. г., было до уніи двѣ православныхъ церкви: а) церковь *Пречистенская*, упом. въ 1558 г., при чемъ указывается, что ей принадлежало двѣ сѣножати между рѣкъ Логожи и Гайны (62), и б) церковь *Богоявленія Господня*. Владѣлецъ м. Логойска Василій Тишковичъ надалъ на эту послѣднюю церковь большое село Заборье, все «огуломъ», съ крестьянами, которыхъ судя по документу было свыше 20 дворовъ. Отъ православнаго fundатора Василя Тишкевича, Логойскъ перешелъ къ его сыну Юрію, а отъ послѣдняго его сыновьямъ. Въ 1596 г. владѣльцемъ м. Логойска былъ уже Мартинъ Тишковичъ, подстароста Минскій, получившій Логойскъ по раздѣлу съ братьями, когда церковное село Заборье подверглось ужасному наѣзду урядника и поданныхъ им. Запонъ тогожъ повѣта (111). Въ 1654 г. Минская, въ то время уніатская архимандрія, продолжительное время вакантная, досталась Мстиславскому архимандриту базилианну Варлааму Козинскому. Въ составъ этой архимандріи входили: два монастыря—Вознесенскій и св. Духа въ г. Минскѣ и двѣ приходскія церкви—св. Николая въ с. Гайнѣ и св. Николая въ м. Логойскѣ. Архимандритъ получалъ въ пожизненное владѣніе очень значительныя оброчныя статьи, которыя издревле принадлежали названнымъ монастырямъ, и между прочимъ «мостовое» на рѣкѣ Слѣпнѣ. Кромѣ того, тому же архимандриту отдавались въ пожизненное распоряженіе и «семинарскія имѣнія, съ обязательствомъ содержать въ Минскѣ при церкви св. Духа пять семинаристовъ» (275).

Въ м. **Лозовѣ**, Мельн. п., православная церковь существовала задолго до уніи. Священникъ Лозовской ц. Мельн. п. въ 1533 г. о. Григорій (иначе Феодоръ) обезпечиваетъ вѣновной записью на своемъ «недвижимомъ» имѣніи въ м. Лозовѣ приданное своей жены Татьяны—30 копѣ грош. (27). Тотъ же о. Григорій въ 1533 г. купилъ въ собственность двѣ мельницы и сукновальни въ Лозовѣ (28), а въ 1535 году отказался отъ этой покупки въ пользу прежняго владѣльца (29), и пріобрѣлъ отъ него покупкой весь его участокъ земли въ Лозовѣ за 30 копѣ грошей, но затѣмъ снова почему то и отъ этой покупки отказался (30). Въ 1538 г., священникъ Лозовской ц. о. Григорій беретъ закладную на участокъ нѣкоего Гоголя въ м. Лозовѣ (31), и въ тотъ же день передаетъ эту закладную нѣкоей Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ (32). Въ 1542 г. тотъ же о. Григорій, уже именуемый «протопопомъ» заставилъ въ суммѣ 32 коп. грош. свое наслѣдственное имѣніе въ Лозовѣ нѣкимъ Слѣповронамъ (37). Въ 1545 г. протопопъ Григорій, умирая, составилъ завѣщаніе, которымъ записалъ 10 коп. грош. на звонъ къ Лозовской церкви и просилъ—священниковъ Дрогичинскихъ церквей—Никольской ц.—о. Григорія и Пятницкой—Прокопія отслужить по немъ

сорокоустъ (39). Въ 1548 г., священникъ Лозовской церкви о. Власій Дмисевичъ¹⁾ свою наслѣдственную недвижимую собственность въ м. Лозовѣ—подарилъ Лозовскому земскому судѣ Матвѣю Галянскому (46). Въ Лозовѣ церковь была фундована помѣщиками Голянковскими. Въ 1548 г., 2-го января въ качествѣ пожизненнаго (*ad extrema tempora vitae*) «ректора церкви русской» тогдашній владѣлецъ им. Лозова, судья земли Дрогичинской, Матвѣй Галянковский «избралъ и опредѣлилъ» честного и благороднаго Власія Дмисевича (44). Но въ слѣдующемъ году, 20 мая 1549 г. тотъ же патронъ выдалъ презенту «честному и благородному Силуяну Яцковичу», также «*ad extrema tempora vitae*» (48). Свящ. мѣстной русской церкви о. Феодоръ въ 1553 г. покупаетъ у мѣстнаго же дворянина Ильковича прудъ съ мельницей и сукновальней (26).

Въ Лошницѣ, церковь св. арх. Михаила надѣлена землей въ 1624 году. По волѣ подчашаго в. к. лит. князя Януша Радивиля, его ревизоръ выѣхалъ въ Лошницу и нарѣзалъ къ церкви: 1) пять плацовъ, въ мѣст. Лошницѣ—у озера, по полморга каждый, 2) на улицѣ Новосельской 1 плацъ и съ другой стороны улицы огородъ въ 2 морга, 3) отдѣльно 6 морговъ огородовъ до самой рѣки, 4) земли пахатной 6 волокъ, 5) сѣножать на 30 морговъ, 6) въ заст. Колинѣ—3 пустыхъ волоки и 26 морговъ. Священникъ Михайло-Архангельской ц. въ м. Лошницѣ обязуются совершать всѣ требы духовные и въ селѣ Ногоновичахъ (18).

Въ с. Лучинѣ, Минск. г., Рѣчицк. п., былъ въ 1593 г. храмъ св. Николы, при которомъ фамильное кладбище землянъ Качицкихъ (107).

Въ им. Лѣсковичахъ, Пинск. п., построена церковь въ 1626 году земляниномъ Иваномъ Гавриловичемъ Зябкой «своимъ коштомъ» и освящена во имя Пречистой Богородицы, прор. Или и архангела Михаила. 25 мая 1643 г. была совершена фундушова запись, по которой строитель «на выховане священника» надаетъ пахатной земли полволоки и особо сѣножати 2 морга. Кромѣ пользованія землею, священнику дается «торговле праздниковъ вышѣ менованныхъ—на вино и ладанъ». Любопытна при этомъ оговорка фундатора, что онъ еще въ 1626 г. построивъ церковь надалъ на содержаніе при ней священника землю и сѣножати, но закрѣпить это наданье актомъ не могъ до даннаго времени и нынѣ боясь, чтобы послѣ смерти его не произошло какой перемѣны «яко звывкло бывати», «тую давно отданную на церковь Лесковицкую полволоки земли и сѣножати» закрѣпляетъ уже формальнымъ документомъ.

¹⁾ Изъ этого документа можно заключать, что раньше упоминаемый священникъ, а затѣмъ протопопъ Лозовской ц. о. Григорій носилъ фамилію Дм севичъ, здѣсь говорится, что Власій Дмисевичъ имѣлъ отъ протопопа Григорія по наслѣдствію имѣніе въ Лозовѣ.

Въ сел. **Мелешковичахъ**, Орш. п., церковь во имя Козьмы и Даміана существовала до уніи. Въ 1605 г., при раздѣлѣ имѣнія Мелешковского между князьями Лукомскими Романомъ Ивановичемъ и Романомъ Борисовичемъ, церковь досталась на часть послѣдняго (128).

Въ гор. **Мельникъ** въ самомъ началѣ XVII в. было двѣ церкви—Воскресенская и Рождество Богородицкая. Въ 1609 г. священникъ Воскресенской церкви о. Трофимъ Вержба подалъ въ Мельницкій градскій судъ, жалобу на Матвѣя Волковицкаго о неуплатѣ ему 30 злот. по заемному письму (139). Обѣ эти церкви «издавна» пользовались «десятиной». На Воскресенскую церковь ежегодно давали по 1 копѣ ржи съ каждой волоки и по 1 копѣ ярового хлѣба мѣщане Мельницкіе съ 30 волокъ и деревни: Борсуки, Щепельцы, Горошкова воля и Клепачово. На Рождество Богородицкую церковь такую же десятину давали деревни: Головчицы, Мержвье, Мощоны и Радиловка. Въ 1646 г. 20 октября, послѣдовала грамота кор. Владислава, которой означенная десятина подтверждается (247). Въ 1648 г. приступлено было къ сооруженію, вѣроятно, послѣ пожара, новой церкви Воскресенской. Для означенной цѣли тогдашній священникъ Никифоръ Вержба купилъ вновь выстроенный деревянный сарай (szpichler) за 380 злот. польск. (252).

Въ им. **Мерахъ**, Браслав пов., церковь къ 1621 г. явилась вновь заложенной и была семейной усыпальницей фамиліи зем. Мерскихъ (151).

Въ **Меречи**, Слуц. п., былъ мужскій православный монастырь. 1583 г. 10 сентября, князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ подтверждаетъ наданье своего отца князя Юрія ¹⁾ Мерецкому мужскому монастырю, который находился при впаденіи р. Меречи въ р. Случь, въ Борезницкой волости. Указанное наданье состояло въ «островахъ» Зимовище, Подпятнище и Малое Зимовище со всѣми угодьями (92).

Въ м. **Мильче**, Ошмянскаго пов., Виленскаго воев., въ 1643 году была церковь, а при ней причтъ. Церковь стояла въ рынкѣ. Причтъ состоялъ изъ священника и дьяка. Священникъ пользовался фундушевой землей въ количествѣ

¹⁾ Князь Юрій Семеновичъ Олельковичъ (1492—1542) по свидѣтельству Вольфа былъ женатъ три раза. Третій разъ онъ женился въ 1530 году на воеводянкѣ Виленской Еленѣ Николаевнѣ Гадивилъ. Первая двѣ жены были православныя,—третья католичка. Въ 1529 году князь Юрій Семеновичъ писалъ къ римскому папѣ о своемъ намѣреніи вступить въ бракъ съ особой р.-католической вѣры, будучи самъ лично вѣры православной и желая оставаться въ этой вѣрѣ. Князь просилъ папу разрѣшить этотъ смѣшанный бракъ съ тѣмъ, чтъ бы сыновья отъ этого брака были крещены въ вѣрѣ отца, а дочери слѣдовали бы за матерью. (Wolff—Kniaz. Lit.—Ruscy., str. 332).

двухъ волокъ и владѣль 3 плацами въ самомъ мѣстечкѣ. «Дьякъ або слуга церковный» пользовался половиной волоки и въ мѣстечкѣ 2½ плацами. Причту принадлежалъ одинъ крестьянинъ по имени Филиппъ Станковичъ съ женой и сыномъ. До 22 іюля 1643 им. Мильче съ мѣстечкомъ и относящимися къ нему деревнями принадлежало воеводѣ Полоцкому Янушу Кишкѣ и означеннаго числа было передано трибуналомъ каштеляну Новогородскому Яну Рудоминѣ Дусацкому (226).

Въ г. **Минскѣ** губ. 6 индикта, февраля 3, 1518 года ключникъ Виленскій Григорій Исаевичъ Громыка надалъ св. Николаевской ц. въ г. Минскѣ слѣдующія угодья: 1) мельницу на р. Цнѣ, въ разстояніи 1 мили отъ Минска по Виленской дорогѣ, 2) корчму при этой мельницѣ и 3) озеро Глушу (15). Точное опредѣленіе даты этого документа возможно сдѣлать на основаніи слѣдующихъ соображеній. По списку Wolfa, Григорій Исаевичъ Громыка состоялъ писаремъ 1499—1528 г. и одновременно ключникомъ виленскимъ и намѣстникомъ свислоческимъ. Умеръ ок. 1530 г. ¹⁾ Дарственная совершается на имя митр. Іосифа. Съ этимъ именемъ было кряду три зап. рус. митрополита конца XV и нач. XVI в. Іосифъ Болгариневичъ (1498—1499) Іосифъ Солтанъ (1507—1522) и Іосифъ III (1522—1534) ²⁾ Индиктъ 6, въ періодъ времени 1499—1534 г.г. приходится на 1503, 1518, и 1533 годы ³⁾. Изъ нихъ 1503 г. не м. б. принять, такъ какъ м. Іосифа не было въ живыхъ; Послѣдній 1533 годъ не м. б. принять такъ какъ уже самъ Громыка умеръ къ этому году. Остается принять одинъ годъ 1518, какъ дату настоящаго документа.

Въ селѣ **Монастырь** (иначе **Жидь**), Слуцк. п., церковь была фундована князьями Слуцкими Олельковичами до уніи и имѣла своихъ подданныхъ. Въ 1611 г. изъ книгъ Слуцкаго замка была выдана копія инвентаря владѣній означенной церкви, въ которомъ перечисляются слѣдующія ея владѣнія: близъ самой церкви селко Монастырь у озера Жида, съ крестьянами и ихъ землей и повинностями. Въ селѣ Домановичахъ 1¼ служба. Въ селѣ Сковшинѣ 1 служба. Въ селѣ Кузмичѣ медовая дань въ день Покрова Богородицы по пяти ведеръ, а шестое ведро на священника Слуцкой церкви св. Варвары (143).

Въ мѣс. **Мотолѣ**, Пинск. у., причтъ получилъ въ 1646 г. сѣножать «Красная волока», взаменъ отошедшей къ мѣщанамъ даннаго мѣстечка сѣножати «Усушное» (248).

¹⁾ Wolf,—Senat. i dygnit. str. 258, 260.

²⁾ Чистовичъ, И. „Очеркъ Ист. Зап. Р. Ц.», ч.—I, Сиб. 1882, стр. 138—9.

³⁾ Горбачевскій—Археогр. Календарь. Вильна 1869, стр. 6—7.

Въ им. **Мошуквичахъ**, Новогр. п., въ застѣнкѣ Бобкахъ. уніатская церковь сооружена ¹⁾ около 1653 г. скарбникомъ виленскимъ Адамомъ Доминикомъ Чижемъ и его женой Терезой. Отъ 31 декабря 1653 года на содержаніе священника былъ отведенъ фольваркъ. Обязанностью священника ставится, чтобы онъ содержалъ дьяка и «хлопца» для пѣнія и прислуживанія въ церкви (274). Весьма интересный фундушъ этотъ писанъ на бѣлорусскомъ языкѣ.

Въ м. **Мстижѣ**, Мин. в., церковь уніатская въ честь Зачатія (Conceptionis) Пресв. Дѣвы Маріи была построена супругами Сапѣгами—Казиміромъ и Еленой— На содержаніе священника тѣже строители записываютъ актомъ 16 мая 1649 г. четыре волоки пустыя пахатной земли, съ правомъ осадить подданныхъ на этихъ волокахъ, домъ и при немъ два плаца въ м. Мстижѣ и три ярмарки—1) на день пр. Іліи, 2) на Бориса и Глѣба и 3) въ день Рождества Богородицы,—съ тѣмъ чтобы доходъ съ нихъ шелъ въ церковь. Священникъ освобождается отъ всякихъ повинностей и податей въ пользу имѣнія. Но ему ставится условіемъ содержать при церкви «дьяковъ», во всемъ соблюдать свои священническія обязанности, служить добрымъ и спасительнымъ примѣромъ людямъ и совершать богослуженіе за фундаторовъ (256).

Въ с. **Мшанахъ**, Мельн. повѣта, существовала церковь по стародавнему фундушу, XVI вѣка, которымъ между прочимъ установлена была десятина по $\frac{1}{2}$ копы жита съ каждой заселенной волоки (278). Въ 1635 г. дворянинъ Симонъ Чавловскій 17 августа избилъ и изранилъ православнаго священника Мшанецкой ц. о. Николая Федоровича (190). Въ 1655 г. къ этой церкви принадлежали деревни: Печники, Незнаное и Восковая волька (278). 1662 г. священникомъ при этой церкви былъ о. Елисей Ѳеодоровичъ. Приходъ состоялъ изъ 11 деревень (293).

Въ мѣст. **Начѣ**, Витеб. г., церковь во имя безребрениковъ Космы и Даміана была къ 1633 г., въ рынкѣ. Въ ней утварь была сооружена владѣльцами. Причту принадлежали плацы въ мѣстечкѣ, земельный надѣлъ въ количествѣ пяти волокъ и крестьяне (184).

Въ с. **Негнѣвичахъ**, Новогр. п., церковь существовала до уніи. Въ 1600 году, 17 мая отъ подканцлера в. к. л. князя Альбрехта Станиславова Радивилла, послѣ смерти священника о. Ивана, выдана презента на этотъ приходъ Василю Федоровичу Волоску, который даетъ обязательство быть въ послушаніи

¹⁾ Въ документѣ точно опредѣляется мѣсто этой церкви—на горѣ высокой, надъ р. Начей между селами Нача и Голынка.

обряду богослуженія римскаго. Означенный Волосокъ предоставилъ древній фундушъ Негнѣвической церкви, — «старовѣчный, письмомъ русскимъ писаный». Этотъ старожитный фундушъ былъ данъ нѣкимъ Георгіемъ Болковичемъ. Церковь отъ него получила пашную землю надъ рѣкою Боловшею, съ усадьбой людей и бортной землей за р. Нѣманомъ. Негнѣвичская ерцковъ изстар. была прославлена чудесами, отъ мѣстной иконы. Съ теченіемъ времени, частію по небрежности священниковъ, частію по своеволію помѣщиковъ, старовѣчный фундушъ Негнѣвицкой ц. потерялъ часть земель и далѣе доходъ съ «кермана», который принадлежалъ церкви, съ нѣкотораго времени сталъ поступать въ доходъ двора. Князь Радивиль частію возстановилъ Негнѣвицкаго священника во владѣніи древнимъ фундушемъ, частію замѣнилъ новымъ. Такъ напр. священникъ получилъ теперь право вѣзда въ Налибокскую пуцу (118). Любопытны заботы фундатора князя Радивила о нравственномъ усовершенствованіи Негнѣвичскихъ прихожанъ. «Если бы наши Негнѣвичскіе подданные въ силу темноты или по причинѣ высокаго налога осмѣлились сожителствовать съ женами безъ браковѣчанія, или желали бы воспитывать своихъ дѣтей безъ крещенія, о такомъ зломъ имѣетъ немедленно давать знать Негнѣвицкому уряднику и совмѣстно съ нимъ искоренять это заблужденіе по здравому смыслу. На виновнаго въ первый разъ налагать штрафъ копу грошей на церковныя потребности. А если бы кто и послѣ сего оказался преступникомъ, то такового заключеніемъ и двойнымъ штрафомъ должно наказать. Подданные должны вѣнчаться и крестить дѣтей въ своей приходской церкви подъ страхомъ наказанія. Въ великіе праздники они должны являться къ богослуженію въ церковь изъ самыхъ отдаленныхъ деревень. Кромѣ сего, въ каждое воскресенье, изъ этихъ деревень хозяинъ долженъ высылать наименьше по одному человѣку изъ cadaго дома, и самъ быть въ церкви, подъ угрозой штрафа въ шесть грошей (118).

Въ мѣстечкѣ **Николаевѣ**, Новогр. у., мстиславскій воевода Николай Кишка въ XVII в. построилъ церковь «религіи грецкой» и надѣлилъ ее утварью. На содержаніе священника надано въ 1629 году три волоки земли, — при чемъ земля была засѣяна на счетъ фундатора, — съ четырьмя подданными, домъ съ прочими постройками, и безплатный помолъ на дворной мельницѣ. Кромѣ того установлено десятина по корцу ржи и по корцу ячменя или гречи, виленской мѣры, и ежегодно по 50 зл. польск. съ мѣстечковой корчмы. На обязанность священника возлагается имѣть дьяка и другихъ церковныхъ прислужниковъ, молиться за фундатора, и своему преемнику оставлять поля съ посѣвами, какъ получилъ отъ фундатора первый священникъ о. Андрей Афанасьевичъ Ляцевичъ (176).

Въ с. **Ноблѣ**, Пинск. п., церковь во имя св. Николая существовала въ XVI в. Какъ церковь, такъ и ея наданье принадлежали епископской Пинской кафедрѣ; на содержаніе священника сначала были отведены угодыя въ епископскомъ селеніи *Храпинѣ*, затѣмъ въ 1553 г. произошла замѣна и нобельскому священнику было отведено дворище «Хроболово» въ епископскомъ же селѣ Пожежинѣ. При этомъ епископъ Пинскій и Туровскій Макарій далъ священникамъ слѣдующія льготы: свободу отъ «сборной куницы, подати въ епископскую казну, сборовъ на объѣзды, на намѣстника, серебщицны и древнихъ епископскихъ поборовъ какъ то на постройку замковъ, мостовъ» (53).

Въ г. **Новогрудкѣ**, Борисо-Глѣбской соборной церкви, по волѣ и желанію князя Константина Ивановича Острожскаго, король Сигизмундъ I въ 1517 г. 26 ноября надалъ—крылошанамъ, попамъ, и діаконамъ «на поживене» пять службъ людей королевскихъ «тяглыхъ дякольныхъ» въ с. Быковичахъ и три земли пустыхъ—Аристовщину, Павловщину и Ничипоровщину (14).

Въ с. **Озерахъ**, Брест., п. церковь существовала до уніи. Въ 1598 году 11 іюня, священникъ Озерской церкви купилъ у зем. Адріана Яковлевича Пекарскаго три волоки земли, при селѣ Поповскомъ, надъ озеромъ, находившихся между грунтами королевскаго им. Озеръ, близъ дер. Старины.—Священникъ уплатилъ 150 копъ грош. лит (113). Въ 1610 г. при этой церкви былъ свящ. Павелъ Ивановичъ, который купилъ на свои средства домъ въ мѣстечкѣ Озерахъ, на ул. Острынской, а кромѣ того близъ им. Старины имѣлъ свою особую усадьбу (141).

Въ с. **Осицахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Священникъ мѣстной церкви Павелъ Ивановичъ въ 1531 г., какъ совладѣлецъ наслѣдственнаго участка въ этомъ селеніи со своимъ роднымъ братомъ, совершаетъ раздѣлъ этого владѣнія (25).

Въ сел. **Остринѣ**, церковь св. Спаса существовала задолго до уніи. Она была надѣлена не малымъ фундушемъ со стороны предковъ тивуна Виленскаго, державцы Ушпольскаго, Пенянскаго и Радуньскаго Шимки Мацковича ¹⁾ и Зеневичей. Въ теченіе времени этотъ фундушъ сильно убавился, такъ что вмѣсто семи волокъ при этой церкви осталось лишь три волоки. Грамотой кор. Сигизмунда Августа 4 августа 1556 г. эти три волоки и закрѣпляются за Остринской церковью. Въ эту пору при Остринской ц. были два священника и діаконъ (54).

¹⁾ Шимко Мацковичъ (+1542) былъ владѣльцемъ Острина и Заболотья (Wolff Kniaz. Lit.—Rus. str. 372. ср. Boniecki Pocz.—Rod. 172—3).

Въ с. **Пережирѣ**, ¹⁾ Мин. п., церковь св. Николая, въ 1625 г., 20 апрѣля была отдана р.-католическимъ Виленскимъ бискупомъ Евстафіемъ Воловичемъ священнику Петру Васильевичу Веригѣ. Фундушъ этой церкви въ названную пору опредѣлялся такъ: двѣ волюки грунта, застѣнокъ въ Далекой нивѣ, луга у рѣки Свислочи. Священнику дозволенъ бесплатный помолъ на мельницахъ Лишницкихъ и Озерскихъ, предоставлена свобода отъ всякихъ податей и повинностей въ казну. Кромѣ того священнику дозволено варить канунъ медовый 1) на Рождество Христово, на 10 камней и 2) на Николу весенняго на 10 камней. И если бы самъ священникъ не имѣлъ меду, то имѣлъ право заарендовать кому—либо (160).

Въ м. **Пескѣ**, Волков. у., церковь въ честь св. Пятенки существовала до уніи. Въ 1599 г. церковь владѣла землями и доходами. При ней былъ старый, уже разрушающійся замокъ. Въ означенномъ году она передана въ держанье, вмѣстѣ съ мѣстечкомъ, отъ берестейскаго воеводы Андрея Лещинскаго зем. Фридерiku Турскому (150).

Въ им. **Пештувянахъ**, Кевен. п., церковь существовала до уніи. Отъ 1583 года извѣстно, что она была «деревянная, съ образами», что въ церкви имѣлась слѣдующая утварь; «келихъ (чаша), патына (дискосъ) и ложка цинованая, ризы полотняныя, съ книгами надлежащими, авангелій серебромъ оправленъ на углехъ». Приведенное описаніе церкви дается въ описи двора Пештувянскаго, какъ неотдѣлимая часть его инвентаря (91).

Въ сел. **Погостѣ**, Пинск. п., церковь была еще за время до Витовта и при ней земельный надѣлъ, но кто надалъ его на церковь, равно и то, какимъ образомъ появилась въ м. Погостѣ церковь, не извѣстно. Къ 1512 году при названной церкви было два священника, которые владѣли между прочимъ дворцомъ «*Волчичы*». Въ этомъ году мѣстный житель, челоуѣкъ князя Феодора Ивановича Ярославича, принесъ князю жалобу на означенныхъ погостскихъ священниковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они будто бы захватили все дворце «*Волчичъ*», когда на самомъ дѣлѣ причту должна принадлежать только половина этого «дворца». Князь пригласилъ владыку Пинско-Туровскаго Арсенія и состоялся «*смѣстный*» судъ. Присутствовали при судѣ два боярина. Отвѣтчики сослались на давность своего фактическаго владѣнія, по которому еще «за прадедовъ» ихъ причтъ погостской церкви владѣлъ цѣлымъ дворцомъ. Никакихъ документовъ на владѣніе у причта не было. И судъ, на основаніи давности владѣнія, рѣшилъ дѣло

¹⁾ Въ 29 верст. отъ г.г. Минска. Имѣлъ также церковь Никольская. Товаровъ—стр. 62.

въ пользу священниковъ погосской церкви (9). Въ 1540 г. дѣло это опять было возбуждено, но уже разрѣшено было на основаніи вышеуказанной грамоты 1512 года. Священники Погосской церкви въ 1540 году владѣли совмѣстно съ мѣстными путными слугами—дворищемъ Колобыновщиной, которое принадлежало Пинскому владыкѣ. Съ этого дворища они несли и общія повинности: «службу путную владыцѣ конемъ служили, замокъ, парканъ и мостъ робить ходили», словомъ несли такъ называемую службу путную и повинности замковья. (10). 1567 г. 20 марта на содержаніе священника Погостской церкви подскарбій дворный Лавринъ Война надалъ двѣ волоки земли между волоками погосскихъ мѣщанъ и плацъ на улицѣ, ведшій изъ рынка къ рѣкѣ, на которомъ жилъ тогдашній священникъ о. Вакула Потаповичъ. При этомъ священникъ совершенно освобождается отъ податей въ королевскую казну и всякихъ повинностей: «только водле повинности своею завше Бога за гдѣ короля е. м. и за все христіанство просити повиненъ будетъ» ¹⁾ (69).

Въ с. **Половцахъ**, Брест. у. ²⁾, церковь существовала до уніи, 1528 г. 1 іюня канцлеръ в. к. л. Остафій Воловичъ, бывшій тогда старостой Берестейскимъ и Кобринскимъ, далъ листъ на имя своего Мелейчицкаго намѣстника, чтобы тотъ обезопасилъ мѣстнаго священника Половецкаго отъ притязаній «въ застѣнкахъ и городахъ» онъ нѣкоего Марка. Въ Половцахъ при означенной Михайловской церкви былъ священникомъ въ данную пору Иванъ Парфеновичъ. Изъ упомянутого выше листа видно, что священникъ неоднократно жаловался на обиды со стороны названнаго Марка Федоровича. Въ результатъ было то, что канцлеръ высылалъ каноника виленскаго ксендза Яна Суходольскаго для провѣрки на мѣстѣ этой жалобы. Кс. каноникъ выѣзжалъ, нашелъ, что церковь дѣйствительно терпитъ обиду отъ названнаго Марка Федоровича (20).

Въ им. **Порплищахъ**, «Ошмян. п., къ 1627 году была «русская» церковь. Священника при ней не было. Владѣльцы им. Порплищъ супруги Зебржидовскіе, Францискъ и Анна, «испросили у преосвященнаго митрополита русскаго—уніатскаго» для данной церкви священника уніата о. Григорія Крассовскаго. На содержаніе означеннаго священника при этомъ записано: 1) усадьба и при ней $\frac{1}{2}$ волоки пахатной земли, 2) въ отдѣльномъ отрубѣ 3 волоки съ четырьмя дворами подданныхъ въ селѣ Порплищахъ, со всѣми ихъ данями и повинностями, съ лугами, со вступомъ въ пуцу. Кромѣ того священнику предоставляется право поль-

¹⁾ Документъ датированъ: „року 75-го, м-ца марта 20 дня“, т. е. 7075 отъ сотворенія міра.

²⁾ Іосифъ, еп. Календарь Гродненскій. Воронежъ 1899 г. стр. 213—214.

зованія ставомъ и броваромъ для варки пива и водки, а также установлена десятина съ земли, находившейся подъ земянами и подданными мѣстными, какъ вѣры русской такъ и р.-католической, въ размѣрѣ съ каждой волоки по осьминѣ жита. Для собиранія этой десятины священникъ долженъ ѣздить по осени со своею мѣрою. Съ имѣнія Порплищскаго всегда д. б. выдаваемы въ церковь свѣчи на алтарь и вино. Обязанность священника: — ежемѣсячно въ одну изъ субботъ совершать поминовеніе фундаторовъ. Заслуживаетъ вниманія такая подробность: «кто бы изъ нашихъ подданныхъ, прихожанъ Порплищскаго священника, оказалъ ему непослушаніе, или нарушеніе, словомъ или дѣяніемъ, то за обиду священника, если это дойдетъ до двора, какъ мы, такъ и наши наслѣдники и дозорцы таковыхъ непослушныхъ должны наказать за поношеніе» (170). Въ 1628 г., дополнительнымъ актомъ 14 іюля, супруги Зебржидовскіе дозволили Порплищскимъ уніатскимъ прихожанамъ учредить «братство» медовое съ правомъ, на украшеніе церкви, дважды въ годъ сытить медъ и варить пиво къ Рождеству Христову и къ Пасхѣ въ продолженіе двухъ недѣль. Означеннымъ же документомъ фундаторы стараются предупредить возможные столкновенія на почвѣ требоисправленій между духовенствомъ р.-католическимъ и уніатскимъ. Латинскіе ксендзы-плебаны не должны чинить препятствій Порплишскому уніатскому священнику въ совершеніи крещеній, браковъ и погребеній въ им. Порплищахъ; въ свою очередь Порплишскій священникъ не долженъ совершать требъ для р.-католиковъ, а долженъ давать знать которому либо изъ ближайшихъ р.-католическихъ ксендзовъ-плебановъ, которые могли бы совершать для р. католиковъ «мшу», напутствіе больнымъ и требующимъ здоровья. И чтобы Порплишскій священникъ тщательно заботился объ этомъ, — ему къ прежнему надѣлу прибавлена еще одна волока земли (174).

Въ с. Порудоминѣ, Вилен. у., церковь во имя св. Чуд. Николая надѣлена въ 1528 г. княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ полемъ Куровскимъ, около Змѣевой горы и сѣножатю Пупревской у рѣки, подъ селомъ Рудоминомъ. Эти урочища принадлежали до того времени нѣкому Терентію. При Николаевской церкви въ означенное время былъ «священникомъ отецъ Алексѣй», который и билъ князю К. И. Острожскому челомъ объ означенной милости. Князь удовлетворилъ означенное ходатайство и разрѣшилъ «до воли господарское» Рудоминскому священнику пахать ниву и косить лугъ ¹⁾ (21).

¹⁾ А. Ярушевичъ Кн. К. И. Острожскій. Смолен. 1896 г., стр. 186.

Въ с. **Прусахъ**. Слуцк. у. церковь во имя Рождества Богородицы существовала до уніи ¹⁾. Очевидно при этой церкви была и фундушова земля для содержания священника «и церковный грунтъ» ²⁾. Князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ ³⁾ даетъ эту церковь 18 октября 1572 г. иѣкому Аггею Байковскому въ завѣдываніе и для отправленія въ ней духовныхъ требъ.— Намѣстникъ князя обязывается ввести его въ означенную церковь и приказать всеѣмъ подданнымъ им. Пруссаго, чтобы они уже съ этого времени никуда въ другое мѣсто, какъ только въ эту церковь не ходили для отправленія своихъ духовныхъ требъ, не жили бы безъ вѣнчанія, носилибы своихъ дѣтей крестить въ эту церковь, приглашали къ себѣ для напутствія, а въ каждый воскресный и праздничный день тамъ собирались къ богослуженію. Вмѣстѣ съ тѣмъ священникъ получилъ право, ежегодно для сученія свѣчъ къ празднику Рождества Богородицы, разсытитъ 24 слущкихъ ведра «братскаго меду» и столько же къ празднику Георгія Великомученика и распродать этотъ медъ «безъ мыта и присыты». На сумму, вырученную отъ продажи означеннаго меда, обязанъ священникъ «насучить» свѣчей для храма (77).

Пустынскому Николаевскому монастырю въ 1519 году Левъ Тишковичъ записалъ подданнаго своего данника въ Вальковщинѣ, при р. Словешинѣ, со всей его землей и угодьями, при чемъ указалъ, что этотъ данникъ имѣетъ давать на монастырь ежегодно по 7½ ведеръ прѣсного меду «Овруцкой мѣры», или по 20 грошей (ок. 1 рубля на наши деньги) и по 25 грошей серебра дани каждую осень. Изъ документа видно, что дарственная была совершена на вѣчное поминовенье родителей означеннаго Льва Тишковица—Тита и Анны, и его супруги Оеклы (17).

Въ сел. **Роговъ**, Храмъ во имя св. Димитрія «сооруженъ былъ съ давнихъ часовъ» подданными имѣнія Роговскаго, которое принадлежало фамиліи Стецкевичей ⁴⁾. 1546 г. янв. 13 къ этой церкви былъ опредѣленъ священникомъ о.

¹⁾ И нынѣ въ с. Прусахъ, 3 благоч. окр. слуцк. у.,—церковь во имя Рождества Богородицы. Ист. стат. справоч. книж. Мин. еп. А. Товарова. Минск. 1903 стр. 171.

²⁾ Въ настоящемъ актѣ сказано между прочимъ; а na cerkownym gruntie aby się nie wazył ani dwor, ani agenda pereszkody czynit.

³⁾ О немъ см. у Wolffa—Kniaz. Lit. Rus. str. 333. † 9 ноября 1578 г. и погребенъ въ Кіево-Печерской лаврѣ, въ Кіевѣ, 12 апрѣля 1579.

⁴⁾ Въ документѣ совершительница его княжна Любецкая Ганна (Романовна) сообщаетъ слѣд. автобіографическую подробность, не отмѣченную Wolffom (см. Kniaz—Lit. Rus. str. 204—6): им. Рогово досталось ей отъ покойнаго отчима Яна Стецкевича. Послѣдній взялъ Ганну Романовну «за властную дочку» и подарилъ ей „на вѣчность“ означенное им. Роговское.

Несторъ, бывшій въ Креслинѣ. При этомъ церкви были даны три волоки земли, и установлена десятина на церковь (42).

Въ с. Руднѣ, Брест. в., церковь существовала до уніи. 1550 г. 15 февраля, Сигизмундъ Августъ II утвердилъ фундушъ Руднянской церкви; по ходатайству Брестскаго старосты Николая Радивиля. Церковь новую обязаны «збудовать» люди села Рудни и Деревечницы; совместно со священникомъ, избраннымъ къ означенной церкви о. Мартиномъ Леоновичемъ. На содержаніе церкви и причта дано 3 волоки земли и «три куты». Сверхъ сего назначена десятина по копѣ жита съ каждой волоки подданныхъ (49).

Въ с. Рухчѣ, Пин. пов., церковь православная, была подъ вѣдѣніемъ патріарха Константинопольскаго; она была сооружена землянами братьями Ордами—Александромъ и Львомъ въ XVII вѣкѣ. На содержаніе причта были даны земельныя угодья. Въ 1644 г. 28 мая одинъ изъ поименованныхъ владѣльцевъ им. Рухча Александръ Орда дополнительно надалъ на эту церковь одну семью подданнаго, съ его землей, подачками и повинностями. Право «подаванья Рухоцкой церкви относится къ компетенціи игуменовъ Купятицкихъ (231).

Въ с. Свержнѣ, Новогр. п., церковь существовала до уніи. 1592 г. 10 сен. князь Николай Криштофъ Радивиль далъ на *Сверженскую* церковь, при р. Нѣманѣ пашной земли 3 волоки, сѣножать, и бесплатный помоль на Сверженской мельницѣ. Кромѣ того четыре раза въ годъ священникъ могъ сытить по десяти мѣдницъ меда, «а воскъ отъ того меду маеть давать на поставную свѣчку до церкви» (104).

Въ с. Семятичахъ, Мельн. п., церковь существовала въ XVII вѣкѣ. Священникъ Семятичской ц. Александръ Оладовскій 26 февраля 1631 года получилъ королевскую грамоту на пожизненное пользованіе земельными угодьями въ сел. Рогавкѣ, доставшимися на короля послѣ смерти нѣкоего Оксентія Тваровскаго, при чемъ означенный священникъ совершенно освобождается отъ несенія съ этихъ волокъ какихъ бы то нибыло повинностей. На обязанность священника возлагается возношеніе моленій въ Семятичской церкви и совершеніе таинствъ (178). Въ 1643 г. Семятичскій священникъ требовалъ къ королевскому суду настоятельницу Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря по дѣлу о нарушеніи земельныхъ владѣній при дер. Ситки или Рогавка, Дрогич. стар. (227). 1645 г. 21 іюля состоялось королевское опредѣленіе, по которому указанныя владѣнія,

¹⁾ Обращаетъ вниманіе, что священникъ Сверженской ц. о. Романъ Петровичъ въ семъ документѣ отъ 10 сентября 1592 г. именуется „уніатскимъ пресвитеромъ Сверженскимъ“.

остались за монастыремъ (241), но дѣло продолжалось (№ 242). 1646 г. 29 мая послѣдовало новое королевское рѣшеніе, чтобы уніатскій священникъ Семятичской церкви въ теченіе 3-хъ лѣтъ перенесъ самый храмъ въ другое мѣсто, не смотря на то, что этотъ храмъ былъ построенъ на мѣстѣ православной церкви (244). Священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба былъ сыномъ Димитрія священника Гнойненской церкви. У нихъ было наследственное имѣніе въ Брестскомъ воеводствѣ—Чернево (292).

Въ сел. **Сѣрочинѣ**, Мельн. п., правосл. церковь во имя Обрѣтенія святого Креста была построена первымъ священникомъ при ней о. Иваномъ (Jaczko) Вержбовичемъ, съ разрѣшенія владѣльца, старосты Дрогичинскаго Миколая на Цѣхановцѣ Кишки. 31 мая 1596 года этотъ г. Кишка даетъ письменное распоряженіе на имя своихъ подданныхъ крестьянъ сел. Сѣрочина, чтобы «десятину» въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волоки, впредь отдавали священнику вновь построенной церкви Обрѣтенія св. Креста. При этомъ высказывается такой мотивъ: въ этой церкви совершаются для данныхъ жителей святыя таинства, тутъ они слушаютъ Слово Божье, кромѣ того «лучше свою близкую церковь поддерживать» нежели отдаленныя и, къ тому, другихъ пановъ. На ослушниковъ налагается денежный штрафъ въ размѣрѣ 10 польскихъ грошей (226). Въ половинѣ XVII вѣка (въ 1642 г.) эта церковь была православной и при ней священникомъ о. Стефанъ Вербовичъ (220).

Въ **Сурдегахъ**, въ монастырѣ, каменная церковь «старожитное вѣры» во имя Сошествія св.-Духа построена на средства скарбной в. к. л. Анны Ставецкой по первому браку Бѣлевичъ, а по второму Городенской. 1636 г. 2 февраля означенной фундаторкой была совершена запись на монастырь Сурдегскій съ ограниченіемъ монастырскихъ земельныхъ угодій. Условіемъ ставится: 1) чтобы означенная церковь навсегда была подчинена власти и дозору св. Духовскаго Виленскаго братскаго монастыря, «какъ духовнаго, такъ и свѣтскаго православія греческаго, подъ послушаніемъ св. апостольской Константинопольской столицы найвысшихъ пастырей нашихъ «патріарховъ и преосвященныхъ митрополитовъ Кіевскихъ, Галицкихъ и всея Руси, въ благочестіи знайдующихъ, а не въ уніи будущихъ»; 2) чтобы ничего безъ братіи монастыря св. Духа Виленскаго не чинили; 3) чтобы братія строго соблюдала обычаи общежительнаго монастыря и выбирала себѣ игумена, который послѣ избранія долженъ получить утвержденіе отъ Виленскаго св.-Духова. монастыря; 4) чтобы въ монастырѣ были точно тѣже порядки, что въ Виленскомъ (191).

Въ г. **Трокахъ**, церковь во имя Рождества Пр. Богородицы въ 1588 г. «отлогомъ впусте лежала со всеми принадлежностями» «въ небытности» при ней «попа». Этой церкви княгиней Анной Ивановой, урожд. Кунцевичъ, бывшей замужемъ за княземъ Андреемъ Нелединскимъ ¹⁾ были наданы двѣ пивы—Янишки и Матеевщина отъ 8 октября 1568 г.,--на монастырь. Мѣстный татаринъ владѣлецъ Осолкеникъ воспользовался отсутствіемъ священника и на двухъ нивахъ засѣялъ жито и ярку. Когда въ 1589 г. прибылъ вновь назначенный священникъ о. Василій Федоровичъ, то долженъ былъ судомъ доказывать, что засѣянные татаринѣмъ нивы принадлежали именно Рождество Борогодицкой церкви (99).

Въ с. **Харитоновѣ**. Брест. п., церковь существовала до уніи. Къ этой церкви принадлежала земля, паданная владѣльцами имѣнія Харитоновскаго. Но въ 1582 г. церковный грунтъ былъ въ заставѣ „отъ попа“ у подданного зем. Зеновьевича (88).

Въ селѣ **Хотаевичахъ**, при рѣкѣ Двиносѣ, церковь основана неизвѣстно когда, но еще задолго до 1622 года, когда имѣніе Хотаевичи было раздѣлено между нѣсколькими наслѣдниками. Последніе актомъ 1622 г., 8 ноябля, по раздѣлу им. Хотасвичъ, выдѣлили изъ своихъ частей на эту церковь, земельные надѣлы, именно: 1) Андрей Бурба и Варвара Сѣмашко дали 2 волоки земли и заливной лугъ при р. Двиносѣ. 2) Якубъ Умецкій — $\frac{1}{2}$ волоки, и сѣножать у Двиносы. 3) Александръ Душевскій — $\frac{1}{2}$ волоки земли, и возлѣ самой церкви, двѣ усадьбы священника, 4 плаца и заливной лугъ у р. Двиносы (154).

Въ с. **Хотенчицахъ**, Мин. п. церковь Пречистенская существовала до уніи. Въ 1550 г. по раздѣльному акту между Стецковичами, Олеховичами и Рогозичами церковь получила въ надѣлъ кромѣ причтовой усадьбы — церковное селище и огороды—еще лугъ у рѣки и пахотную землю у Христычина ручья (51).

Въ с. **Хотичахъ**, Мельн. п., Церковь Воздвиженія св. Креста русская, въ XVI в. относилась къ Владимирской епархіи. Патронатъ надъ ней принадлежалъ владѣльцамъ им. Возницкаго—Кишкамъ на Цѣхановцѣ. Когда въ 1588 г. скончался священникъ этой церкви о. Кодратій Олиферовичъ, то его дѣти Климъ и Иванъ получили презенту отъ владѣльца. Последній вноситъ въ эту презенту слѣдующія условія. Такъ какъ Климъ уже посвященъ въ санъ священника, то онъ имѣетъ отбирать десятину и управлять относящеюся къ этой церкви полъ волокою пашни и половиною лѣска въ Хотичахъ. Братъ его Иванъ—на дѣячествѣ при той церкви--будетъ владѣть цѣлой волокой и другою половиною лѣска въ Хотичахъ.

¹⁾ Арх. Сб. II, 150—7.

Они обязываются согласно своему званію уставно отправлять церковныя Бого-служенія и во всемъ себя держать пристойно. Климъ какъ священникъ обязанъ быть при церкви, а Иванъ отъ себя долженъ держать православнаго дьяка. Въ случаѣ надобности оба вмѣстѣ на общій свой счетъ поровну имѣютъ ремонтировать церковь (98). Въ 1647 г. староста Дрогичинскій Сбигневъ Оссолинскій нашелъ, что назначенный фундушъ былъ утвержденъ и явленъ въ Мельницкихъ грод. книгахъ, и потому съ своей стороны признаетъ обязательства названной записи неоспоримыми и подлежащими исполненію (251).

Въ м. **Чашникахъ**. Витеб г. въ 1633 г. была уже церковь, построенная въ рынкѣ, церковь имѣла два плаца въ мѣстности на прудомъ и земельный надѣлъ. При этой церкви былъ священникомъ о. Семень Юревичъ и дьякъ Павелъ Пелюшичъ (184).

Въ с. **Шебринѣ**. Брест. у., «з давнихъ часовъ» была церковь Рождества Богоматери. 1 ноября 1518 г. р. кат. бискупъ Луцкій и Берестейскій Юрій Фальчевскій записалъ на эту церковь 6 волокъ земли. («по 2 волоки въ каждомъ полѣ»). Обращаетъ на себя вниманіе то, что совершателемъ этого фундуша является р.катол. бискупъ, и что въ числѣ условій, здѣсь поставлено, чтобъ священникъ молился за короля и «за ксендза плебана» (16).

Въ с. **Шипянахъ**, Мин. п., церковь существовала до уніи. Она была фундована бискупомъ виленскимъ Валеріаномъ. Въ 1586 г. 25 августа ревизоръ виленскаго бискупа Георгія Каролина Радивиля сверхъ 1½ волокъ бывшей у нея до того времени земли—отвели ей «до ласки своего пана» два застѣнка, одинъ подъ названіемъ «Курганъ»—въ 14 морговъ и другой подъ названіемъ «Полянка» въ 25 морговъ (94).

Въ сел. **Шкопахъ**, Мельн. п. церковь, уніатская, была вновь сооружена Мельницкимъ старостой Мечиславомъ Млечко въ XVII в. 1644 г. 26 марта строителемъ сдѣлана формальная фундушевая запись, по которой онъ надалъ на эту церковь—три волоки, въ обозначенныхъ въ документѣ границахъ, пахатной земли, а, кромѣ того, усадьбу съ постройками (230).

Въ **Щорсахъ**, Новогр. п., церковь во имя св. Димитрія существовала до уніи. Богданъ Хрептовичъ примирившись съ подкоморіемъ Новогр. земли Адамомъ Хрептовичемъ 22 января 1598 г. возвратилъ церкви св. Димитрія всѣ земли и драгоцѣнности и закрѣпилъ за этой церковью, которая была построена и богато надѣлена землями и драгоцѣнностями отъ предковъ этого рода. Обращаетъ вниманіе условіе, при наданіи этого фундуша. Къ этой церкви—сказано въ актѣ—мы оба (Хрептовичи) имѣемъ подавать священниковъ. А если бы не

согласились по этому предмету, то намъ дать священника имѣеть отецъ митрополитъ. Также ни по какому поводу не имѣемъ сами карать тамошняго священника, отъ насъ или отъ о. митрополита избраннаго, но отецъ митрополитъ (112).

Въ м. Яблони, Мельн. п., церковь св. Троицы существовала до уніи, именно соорудила ее княгиня Раина Полубинская, ур. Копть, жена покойнаго князя Ивана, ¹⁾ въ 1577 году. Побужденіемъ для нея служило то обстоятельство, что ея покойный мужъ, князь Иванъ Полубинскій скончался, имѣя мысль построить храмъ св. Троицы въ замкѣ Городищскомъ, подобную той, которая тамъ раньше была, но вѣроятно сгорѣла. Помня это намѣреніе своего покойнаго супруга, княгиня Раина рада была бы сама построить храмъ въ Городищѣ, но это не можетъ совершиться, такъ какъ Городище вышло изъ подъ ея владѣнія. Поэтому она и построила церковь въ Яблони. Для содержанія священника вновь сооруженной церкви надается земли три волоки и «съ тѣхъ всѣхъ (волокъ) яко той священникъ, такъ и его дѣти не будутъ винны жадныхъ службъ, ани подводъ, ани жадныхъ толокъ вѣчно». Священникъ получаетъ право осадить на церковномъ участкѣ 1—2 подданныхъ (кмета), варить для своей потребности пиво и водку, молоть для себя на дворовой мельницѣ и получать торговое съ ярмарочныхъ товаровъ. Кромѣ того крестьяне селъ Яблони, Давыдовъ, Колина и Покутовъ обязаны давать по $\frac{1}{2}$ копы жита съ волоки, а также за нареченіе и крещеніе дѣтей и за вѣнчаніе обычный доходъ. Съ своей стороны священникъ обязанъ безъ всякихъ отговоровъ пойти къ больному для исповѣди и напутствія св. Тайнами Тѣла Христова и людей бѣдныхъ погребать (81).

Сказаннаго, полагаемъ, достаточно, для того, чтобы обрисовать содержаніе настоящаго тома Актовъ. Считаемъ долгомъ къ сему присовокупить оговорку, что исчерпать все богатство этого тома мы не имѣли въ виду въ этомъ эскизѣ. Нами намѣчено только то, что обращаетъ особенное вниманіе.

Въ заключеніе мы желалибы коснуться темноты религіознаго сознанія общества на Подляшьи въ XVI—XVII вѣкахъ.. Отъ 1653 года сохранился напр. такой отзывъ жены короннаго подскарбія Софіи Даниловичъ о населеніи

¹⁾ Судя по списку Вольфа—см. Kniazowie Lit.—Rus. str. 374—375—это, очевидно староста Мстиславскій князь Иванъ Васильевичъ Полубенскій—1558 г. умершій безъ потомства. Извѣстно, что въ маѣ 1558 г. этотъ И. В. Полубенскій написалъ духовное завѣщаніе, по которому изъ принадлежащей ему части имѣній, не подѣленныхъ имъ съ своей племянницей Мариной Львовной Полубенской, именно въ им. Городище, Росощъ, Яблонь, Ясенье, Витулинъ и др. записалъ третью часть и 2 т. копъ своей женѣ Раинѣ, урожд. Копть.

Дрегловичскаго прихода Мельн., повѣта: «по не достатку храмовъ Божіихъ,—заявляетъ она, и обширности приходовъ, а также и вслѣдствіе небреженія тамошнихъ священниковъ, въ моей волости находится много такихъ людей, которые почти ничего не знаютъ о Богѣ, о вѣрѣ, а очень многіе не умѣютъ даже молитвъ. Это происходитъ главнымъ образомъ въ силу громадности разстояній, потому, что одинъ духовный, имѣя подъ собой нѣсколько деревень и при томъ отстоящихъ на нѣсколько верстъ отъ церкви, не можетъ какъ должно оказывать духовную помощь (273). На ряду съ этимъ очень рано уже начала проявляться на Подляшьи религіозная ненависть со стороны послѣдователей р.-католичества, которое брало верхъ засильемъ. Начинаютъ встрѣчаться крайне тяжелые факты презрительнаго отношенія р.-католиковъ ко всему не р.-католичеству. Храмъ православный даже въ актахъ, т. е. на официальномъ языкѣ начинаютъ именовать «синагогой» (32 ср. 47), священниковъ православныхъ—«попами», «попами русскими» (4, 5, 8, 9, 10 и т. д. см. по указателю). Нельзя не отмѣтить той темноты религіознаго сознанія, которое было свойственно въ ту пору даже іудеямъ, населявшимъ Поляшье. Предъ нами страшная картина начала XVII в. (1609 г.) Евреи въ мѣст. Яновѣ, собравшись въ синагогу 22 марта, подъ мартовское полуночіе, завлекли туда православнаго христіанина нѣкоего Гарасима и надъ нимъ, въ прихожей синагоги, учинили ужасаныя истязанія: возложили на него терновый вѣнецъ, бичевали и наконецъ распяли его (135).

Понятно, что закрѣпощенное и презираемое православное населеніе само не могло выйти изъ окружавшей его темноты. Оно ждало, пока кто либо окажетъ помощь со стороны. И мы видимъ, что больше всего дѣлали для народа лучшіе люди Западно-русскаго края—князья и дворяне, пока они не совратились сами въ латинство. Для подтвержденія этого положенія достаточно бѣгло просмотрѣть вторую главу предисловія. Тутъ въ числѣ фундаторовъ мы встрѣчаемъ цѣлый рядъ православно-княжескихъ западно-русскихъ родовъ и православныхъ дворянъ. Въ одномъ изъ документовъ настоящаго тома выражается одушевлявшее ихъ душевное настроеніе, когда они строили храмы Божіи по лицу западно-русскаго края: «наслѣдую побожнаго пожитя предковъ нашихъ, которые звывли, для размноженія хвалы Божое, абы она не уставала, подлугъ можности своею наданя, фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ маестности своею подавать и оныхъ яко богомольцовъ своихъ достатками опатровать».. (212). Такъ мыслила княгиня Соломерецкая въ 1639 году, такъ несомнѣнно думали и другіе культурные люди того времени.

Отъ XVI вѣка (1568 г.) сохранилось даже указаніе на какой то обычай, чтобы на каждую церковь давать 2 волоки земли (72).

Но не много было такихъ свѣтлыхъ точекъ на общемъ темномъ фонѣ тогдешней жизни Подляшья.

Самыми отрадными фактами, на которыхъ хотя отчасти можетъ отдохнуть наблюдатель эпохи, являются крупныя данныя о жизнедѣятельности западно-русскихъ братствъ—Виленскаго св. Духовскаго, Бѣльскаго Богоявленскаго, Дрогичинскаго—Преображенскаго, Пинскаго—Богоявленскаго—(см. цитаты по указ.) и кое—какія подробности о школахъ. (см. цитаты по указателю). Но это все такія отрывочныя свѣдѣнія, что связать ихъ въ одну картину почти не представляется возможности. Питаемъ надежду, что удастся эти драгоцѣнныя черты выяснитъ съ большими подробностями въ дальнѣйшихъ работахъ Археографической Комиссіи.

Д.м. Довгялло.

АКТЫ ОТНОСЯЩІЕСЯ КЪ ИСТОРИИ ЗАПАДНО-РУССКОЙ ЦЕРКВИ.

№ 1—1448 г. Марта 9 дня.

Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевскаго, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ.

Aktykacya testamentu raba Bożoho Semena Prochorowicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsiech prawosławnych chrystian na rzecz w nim wyrażoną uczynionego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, miesiąca oktobra dziewiątego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stannowszy osobiscie imsc pan Czaplejewski testament w Bogu zeszłego raba Bożego Semena Prochorewicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsych prawosławnych chrystyan idq. kopia przy originale ruskim dyalektem pisanym ad akta podał, którey kopij thenor sequitur talis:

Wo Imia Ołca y Syna y Swiatoho Duchu y Swiatoi Żywonaczalney Troycy amin. Seda ce я rab Boży Semen Prochorewicz Czaplejewski Bohomolca y proczy wsych prawosławnych chrystyan nastojatel chrama Żywotworaszczoho Chrysta. czynię jawno y wyznawaju to sym testamentem mojm, komu potrzeba ieho widaty, albo czytaiuczy slyszaty nyneyszym ludziom y na potym buduczym, sztoż ja Semen, buduczy w latach zeszłych, a w chorobie buduczy na Bożey woli, ieszcze za dobroy pamiaty, nayıerwiey policaju Panu Bohu duszu y тіло моє hrysznoie także y každyє odprawy po moiey duszy niechay syn moy Kiprian odprawuiet tak że też odkazuju y sym testamentem odpisuiu

synu moiemu Kiprianu y ieho ditiem y ich potomkom cerkow siju Czesno Chrestkuju, ktoruiu cerkow ia sam swojm własnym kosztem y nakładom, za pozwoleniem pani Michałowey Nacewiczowey także y mužey hospodarskich Wołkowyskich y za błogosławieniem metropolity Alexandra ieho miłosty postawił y соорудил, do koto-roy to cerkwi postavili iesmy w prezbi-tery toho syna naszoho Kipryana, k tomu szczo iesmy kupili zemlu naszą u ludey hospodarskich wołosty Wołkowyskoiey pry toy cerkwi leżaczoie nad rzeczkoju Stoczkoju, ponedaleko reki Zelwy y rzeczki Zeldyny, na imia Mikity Zelczyca na pietnacciat boczok ratusznych y dalismy pietnacciat rubley groszy litew., a u druhoho Denisa Jurewicza także kupilismo ob me-żu s toie-już zemleju szczo u Mikity kupił także na boczok desiat ratusznych, y dalismy desiat rubley hroszy litewskich; na kotorych tych zemlach moich kuplen-nych pry toy cerkwy poseliłesmo sedlicz-бу, także praceju moieiu y nakładom własnym y kosztem swoim kupili sianożat u mužow za hroszy swoje, szto my toie wse iak cerkow, tak y onyie zemli, także y dom, szto iesmy z młodych swojech let wysłużył y zobrał bydło, statki domowye, reczy iak leżaczyie tak y ruchomyie od wiela y do mała, toie wse nikomu inszo mu, tylko synu moiemu Kyprianu y ieho ditiom y po ich buduczym czadnikomich-na wiecznyie czasy odkazuju. A syn moy y ieho potomki Kipryan, derżaczy y służaczy u prestola Bożoho toiey cerkwy, powinny budut za hospodara korola także y panow radnych y za wsy prawosławnyie chrysty- any y za moju duszu P. Boha myłosty-woho prosyty, a ne maiet nycto z mo-

ieh bliskich, any obcy czołówek toho syna moioho Kipryana any ich potomkow od onoy cerkwy odluczyty, na kotorych zemlach kupli moiey własnoy odymaty pod zarukoju na hospodara korola kop piacdesat kopami, a synu moiemu Kipryanu druhoie piacdesat kop hroszy, albo iesliby w odlehlusty ieho kto kolwiek pod tym synom moim Kipryanom iaki postupok chotew czynity, takowy kuždy oneie zaruki powinien bude sowito płatyty, a osobliwie za budowanie, czoho na on czas stoiaty budet, a so mnoju takowy rozsudytse pered myłostywym Bohom w den strasznego sudu. Y toio też oznaymuu sym testamentem mojm, iż szczo iesmy na tyie zemli mieli listy kupeczyie także y list moy stanowlenny od metropolity ieho miłosty Alexandra y innych listow nemało, dawno z pryhody pohinuły. Szczo sia tycze o douhy iż iak ja nykomu tak y mnie nycto douhu dożnoho (žadnoho?) ne winen y syn moy Kyprian nykomu nyczoho płatyty ne budet winien. I na tojo ia Semen Prochorewicz Czaplejewski synu moiemu Kyprianu za żywota moioho syiu duchownuju cerkow z pieczatoiu otca moioho duchownoho Serheja Karpa Mikolenskoho, protopopy Wołkow. pod peczatoju mene Semena Prochorewicza Czaplejewskoho, a pry tom było ludey dobrych szlachty ne mało, to iest pan Woytech Zeleniewski boiaryn hospodarski Wołkow. uradnik pana Woytecha Kłoczki Mieżyrec-ki, pan Jury radny Sebin, kotoryie lude dobreie za prozboju moioju pieczaty swoje k semu testamentu moiemu pryłożyty racyli, a pisał sey testament słuha p-a Woytecha Kłoczki Marcian Jaskowicz Połonski, k tomu listu podpisawse y innych hodnych ludey hospodarskich mužey było ne mało, do ktoroho testamentu moioho podpis ruk swoich podpisali. Pisan na istocy leta Bożoho tysiacza czterysta czterdziecie trzeciego, miesieczna Marca dewiatoho dnia, indykta szostaho. U tey kopij przy samym oryginale ad akta podaney loca sigilli takowe (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.). Ktora

to takowa kopia przy samym oryginale po rusku pisanym ad acta podana iest do xiaąg ziem. Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковскаго земскаго суда за 1768—1770 годы № 10842 л. 711—712.

№ 2—1443 г. Марта 22 дня.

Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Русские.

Actum in castro regio Drohiciensi feria secunda post dominicam Invocavit quadragesimalem proxima, anno Domini 1632.

Oblata foundationis ecclesiae Ruthenicae Szavicensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens generosus Stanislaus Szawiczky, olim generosi Petri filius, bonorum Szawicze Ruskie haeres, eidem officio obtulit foundationem ecclesiae Ruthenicae in bonis fundoque Szawiciensis sitae, petens eandem ad oblationem sui suscipi, cuius tenor est talis.

Ex privilegio Sigismundi Primi Regis Poloniae.

Cum igitur Spiritus Sancti cooperante clementia ecclesia orientalis, ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis (heu) temporibus in disparitate quandam et scissum fidei sanctae et divinorum sacramentorum non sine multorum salutis dispendio ab unione sanctae Romanae ecclesiae fluctuare videbatur et quam unionem patres nostri imo tota plebs Catolica temporibus nostris videre cupiebant. Modo jam miserante Domino decretis sanctissimi domini Eugenij nostri papae quarti *) et aliorum patrum plurimorum fidei sanctae zelatorum cum ipsa sancta Romana ac universali ecclesia redacta sit ad identitatem dudum desideratae unionis, pro

*) Евгений IV (въ мѣрѣ Гавріилъ Кондольмери) Избр. 3 марта 1431 г., посвящ. 11 марта, скончался 1447 г. 23 Февраля. Grotefend, D-r H. Taschenbuch 1905, p. 91.

tanto, ut ipsa ecclesia orientalis, prelatique et clerus universus eiusdem ritus graeci et Ruthenorum in amplitudine dominiorum nostrorum et ditioni nostrae subiectorum ubilibet consistentium, qui aliae stante huiusmodi disparitate et scissura quadam depressione sustinebant, restituta ipsis libertate divino cultui insistere possint et Salvatoris nostri clementiam pro salvandis fidelium animabus et sanctae fidei conservando statu in pacis dulcedine uberius exorare valeant ad laudem, ad gloriam Dei Omnipotentis, qui nos suo redemit praeciosissimo sanguine, universis ecclesiis earumque episcopis seu wladicis, prelati, clero et caeteris personis ecclesiasticis ejusdem ritus graeci et Ruthenorum haec omnia iura, libertates, modos, consuetudines et immunitates universas duximus in perpetuum concedendas et praesentibus concedimus, quibus omnes ecclesiae regnorum nostrorum Poloniae et Hungariae etc. earumque archiepiscopi, episcopi, praelati et caeterae personae ecclesiasticae consuetudine uti fruuntur atque gaudent. Volumus in super et praesentibus decernimus, quod a modo nullus dignitariorum, capitaneorum, officialium terrigenarum et caeterorum subditorum nostrorum cuius-cunque status, conditionis existent et praecipue regni nostri Poloniae praedicti singulariter autem terrarum nostrarum Russiae et Podoliae et aliarum ipsis annexarum de iurisdictione praefatorum episcoporum, wladicarum et praelatorum eiusdem ritus graeci et Ruthenorum, sed neque de iudicis sacerdotum seu plebanorum ipsorum immo de causis matrimonij aut divorciorum sed deinceps impediunt quoquo modo, non obstante quavis consuetudine ad hactenus in terris praescriptis quomodo libet in contrarium observata. Praeterea ut iidem episcopi seu wladicae caeterique praelati et ecclesiasticae personae sepedicti ritus Ruthenorum vitae adminiculis sustentati, ad laudes Deo exoluendas eo commodius intendere possint, ipsis et eorum ecclesiis

universis in dominijs nostris ubique existentibus, praesertim vero ad ecclesiam Ruthenicam Sawicensem, omnes villas et possessiones quae libet, quibuscunque nominibus censeantur, quae ab antiquo ad ipsas ecclesias pertinere videbantur et per quascunque personas et in quibuscunque terris et districtibus nostris in praesens habiturae, cum omnibus eorum iuribus, pia mansuetudine duximus restituendas et restituimus per praesentes temporibus in aevum successuris harum, quibus sigillo nostrum appositum est testimonia literarum. Actum et datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Oculi anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, praesentibus etc. etc. Hypatius (?) metropolita manu propria. Pro ut in originali producto continetur, ita est actis insertum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда № 9565, л. 821, 826 об.—828.

№ 3—1463 г. Февраля 9 дня.

Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринъ.

Akt kopij funduszu cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołów Piotra y Pawła służąca.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt siódmego, miesiąca Augusta dwudziestego siódmego dnia.

Przed urzędem J. K. M. Grodzkim y aktami staroscinskimi wdztwa Brzes. comparendo personaliter J. X. Antoni Taranowicz, dziekan Poliski, pleban cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołów Piotra y Pawła, kopią konfirmacyi funduszu teyże cerkwi służącego ad acta podał, rekwirując, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niej wyrażoną rzeczą była do xiąg grodzkich wdztwa Brzes. spraw wieczystych przyięta y zapisana, którą w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Konfirmacya funduszu cerkwi Piotrowskiej Kobrynskiej.

Ia kniahinia Semenowiczowa Kobrynskaia y z synom swoim kniazem Romanem Semenowiczom żalowali iesmo y dali służie naszomu na imia Judy Bohdanu y nastupnykom ieho w Kobryniu na cerkow hospodarskuju swiatych Apostoł Petra y Pawła zo wsimy prychody y dochody y zo wsimy paszniamy y z desiatynami y zasiwamy y z tym placom cerkownym y z horodom u koncy tohoż placu prutow pietnancat dobrej mery, tamże na ulicy Czerwaczycckoy pety placow odtiatych y stepnoju obłożonych na budowanie iak zdawna y zo wsim kakoje było przed tym po staromu służyła do cerkwi swiatych Apostoł przy starom popi Piotrowskim na imia Pacy; także dali iesmo z sowsiemi poiemszczyznami y zasidnykami y z rozpusty. Takie to pismo weczno y nikim nieporuszne y namy, a chto potym poruszyt sey nas zapis, rozsudyt sie przed Bohem. A pro lepszoie swidetelstwo y twerdosc peczac swoiu przywesyli iesmo za ieho nam służbu, szczo ien uchowaw sie służyć u kniazia moiego y u nas. A przy tym było y dobryi lude korolewey boiara Alexander Chodkowycz, Tyszko brat ioho, Jelistym kniaz Korzew boiaryn, a k tomu bojare nasze Kobrynskie y Hruszewskie Jozef Wereszczaka, Danyło wojewoda Hruszewsky, Chodko Jewsiewicz, Hlat brat Hodkow, Senko Prystupczyk, Alexander Illicz, a pysan w Kobryniu w lito tysieca czterechsot szestdesat tretoie, kruch słonca perszey, a lyny desiaty, indykta trynanciatoho, mesacza Februarya dewiatoho na serhiz dniu y nedely, a pysał Senko diak kniachyny Serhowycz. Ktora to takowa kopia przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą iest do xiąg grodzkich W. B. spraw wieczystych przyjęta y zapisana.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1766—1771 годы, № 7063 стр. 1519.

№ 4—1485 г. Апрель 28 дня.

Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха. въ г. Брестѣ.

Aktykowanie testamentu zesłego w Bogu przewielebnego oycza Naftanaila Faliłiewiczza cerkwi swiatych męczenników.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысяча шестсот семдесятого, мца Марца пятого дня.

На враде кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовским, столником Венденским, постаростимъ Берестескимъ, постановившысе очевисто его милость отецъ Лаврентей Лазоровичъ, писаръ капитуле Берестейское, testamentъ остатнее воли его млсти отца Нафанаила Фалилеевича, священника цркви стых Мученикъ Сергія и Вакха мурованой, на Немецкой улицы будучое Брестское, в справе и речы нижей менованой ку актыкваню до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ въ тые слова писанный:

Во Имя Отца и Сына и Стаго Духа аминь. Я грѣшный и недостойный рабъ Бжый Иерей Нафанаиль Фалилеевичъ попъ Стых Мученикъ Сергія и Вакха церкви мурованое Берестеское, на Немецкой улицы стоячей, сию грамоту смертельную многогрѣшною рукою моею списахъ я сходячы зъ сего свѣта, подаю дха моего въ руки Бга Всемогучого, а тѣло мое грѣшное земли, а такъ все распоражаю: дѣти мои Сергий и Марко на грунте томъ купномъ на Руской улицы Стаго Козмо Демянъской и з жоною моею Мариєю Любковною зоставати мають, а тыи снове мои повинни будут доходити тоей церкви Стыхъ Мчникъ Сергія и Вакха, которую былъ змуровалъ панъ Иванъ Ивановичий и мене слугу Бжого до ней зяталъ, а теперъ не ведле закону ншого греческого и правилъ Стыхъ Отцъ мене

отгналъ от ней и противникомъ Крста Стаго запродавъ, а если бы снове мои Серги и Марко не мѣли доходить, тогда его млсти отцу митрополите Киевскому а пстыру моему Володымерскому Феодосіу вручаю, абы тая црковь запродавая противникомъ Бжіимъ освобоженная была, а если бы по смерти моей того учинити не восхотѣли, тогда позываю пастыровъ моихъ на судъ Бжій, жоны моей и дитей моихъ прошу, абы сей позовъ написанный заровно з грамотою становленою до гробу моего под клатвою анафема вложили. Фундушъ тоей цркви гдну отцу митрополите полецая, а все собраніе мое домовое жонѣ и дѣтемъ моимъ отказую. На погребеніе тѣла моего копъ сорокъ, которое то тѣло мое погребено быть маеть въ церкви Стыхъ Безмезникъ Козмы и Демяна подлеzne иконы Стого Спаса у Руской улицы. Аще болшъ зостанеть на долъгахъ, тое жона моя з детми памят за душу мою за тое отправить повинни будут. Писанъ сес тестаментъ под лет Бжго нароженя тисеча чотырысотъ осимъдесять пятого, мца априля двадцат треітѣяго дня, инѣдикта пятого. У того тестаменту при печатяхъ притесненныхъ подписъ рукъ тыми словы: Нафанаилъ Фалилеевичъ попъ цркви Стыхъ Мученикъ Сергия и Вакха рукою власною. Печаторъ того дестаменту Иоанъ Цетнаръ мещанинъ и райца Берестеский рукою своею. Печаторъ того тестаменту Григорій Ивановичъ бурмистръ Бреский рукою своею. Печаторъ того тестаменту Петръ Ламборъский писар мѣский Брестский. Который же тот тестаментъ через особъ верху мененою ку актыкованю поданный ест до книгъ кгрдекихъ Берестескихъ уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за 1669—1670 годы, № 7019, стр. 789—792.

№ 5—1500 г. Іюля 10 дня.

Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Коднѣ,

Aktykowanie listu wieczystego funduszu na cerkiew mieyską Kodenską założenia s. Michała Archaniola od kolatora s. pamięci iasnie wielmożnego im. pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława Sapiehy wdy Trockiego, antiquitus ieszcze w roku 1500-nym, msca jula 10 dnia nadanego, a teraz de novo do akt grodu Brzeskiego podanego.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego pierwszego, msca juny trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim aktami staroscinskimi y przede mną Janem Bęklewskim, podstaroscim Brzeskim, stanowszy oczewisto w Bogu wielebny ociec Piotr Theodorowicz Zawadzki, praezbyter cerkwi mieyskiej Kodenskiej założenia świętego Michała Archaniola, ten list wieczysty fundusz od kolatora świętey pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia Imsci Zygmunta, dzierzawcy Bracławskiego, antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego, iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanych y Czornobylu Sapiehy, wdy Trockiego, na cerkiew wysz pomienioną, przy pieczęci signetowey y z podpisem ręki antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym, msca jula dziesiątego dnia nadany, ruskim pismem pisany, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu teraz de novo do xiąg grodzkich Brzeskich podał, który wpisuiąc w xięgi słowo do słowa tak się w sobie ma:

Во Имя Бжее станся. Я Павелъ Ивановичъ Сапега, дедичъ Коденский, маршалокъ гдря короля и великого

князя его млсти Жикгмунта державца Брацлавський, чиню и объявляю знаменито тымъ моимъ листомъ, хто на него посмотришь альбо чтучи его услышит, ннешним и потомъ будучимъ кому потреба будетъ ведать. Пришедши передъ мене бурмистръ мой Коденский именемъ Василий Малеваный, со всѣми райцы и мещаны места Коденского закону ншого Стого Греческого, з попомъ месцкимъ Коденскимъ Стого Михала Архангела Киприяномъ и поведил, што отць мой небощикъ панъ Иванъ Семеновичъ Сопега, воевода Подляский, маршалокъ и секретар гдря короля его милости, державца Брацлавський, кгда осажоваль место Коденское дедицтво свое, въ тое часъ розказаль его млсть мещаномъ всѣмъ закону греческого, абы збудовали в месте Коденскомъ церковь Стого Михала; какъ же оны мещане подле розказаня его млсти такъ учинили збудували церковь, его милость отць мой встановилъ въ той церкви попа Федора и казалъ въ той церкви хвалу Бжую мети и надалъ его млсть тымъ способомъ попа: каждый мещанинъ закону греческого Коденский, хтобы волоку въ месте мелъ, абы попу копу жита зъ волоки даваль у осень, какъ пожнуть збожа, и к тому волоку его млст казалъ тому попу дати такою мерою, какъ мещане держат и земли кутокъ з полъволоки подле Ханкувского кута и сеножатку в Добрине, што люде Страдецкие жали, а другую на выходе за месцми волоками от сугранъ, а третью въ Щенятине, що люде Окъчинские надали за его млсти дозволеньемъ. И на то его млсть и листъ свой тому попу Федору далъ былъ. Нижли мовили мне попъ Киприянъ ннешний и бурмистр и всѣ мещане, ижъ той небощикъ попъ первый Федоръ тот лист стратил. И били мне чоломъ попъ Киприянъ и бурмистр и радцы и всѣ мещане места мого Коденского закону греческого, абы я свой листъ тому попу Киприяну на то далъ, и я, урозумевши

речь слушную, кгодную, справедливую, на тые вси речи верху описаные даю тот мой листъ попу Киприяну и по немъ будучимъ попомъ Стого Михала в месте моемъ Коденскомъ, мает попъ Киприян и по немъ будучие попове з каждое волоки у мещанина закону греческого по копе жита брати, колко волокъ можетъ наибольшей быти, бы Бгъ далъ ихъ в месте волокъ мети до килка сотъ, с тыхъ маеть брат ннешний попъ и по немъ будучие волоку и кутокъ и сеножати верху описаные держать и вживат подлугъ того, яко первый вживаль, волно и непорупно на веки векомъ, службу Бжую в той церкви Бжой маеть служити за предки и отца ншого души Бга молити и за мое и дѣтей моихъ здорове и всѣхъ православныхъ хрестиян Бга просити, а детем и потомкомъ моимъ в тое Стое наданье Стое Бжое церкви ничим вступовати. И на то есми попу Михайловскому Коденскому Киприяну и по немъ будучимъ попомъ далъ сей мой листъ з моею печатью, подписавъши самъ своею власною рукою. И при томъ будучимъ его млсти братъ мой рожоный Фредрихъ Ивановичъ Сапега воевода Подляский а снъ мой Алекъсандеръ и панъ Марко Зубрицький пушкаръ Берестейский муъ добрый приятель. Сталося и дано у дворе моемъ Дубенскомъ, под летомъ Бжого Нарожения тисеча пятацотномъ року, мця Юля десятого дня, индикъта чтырнадцатого. U tego listu wieczystego funduszu przy pieczęci signetowej przycisnionej podpis ręki temi słowy: Павелъ Ивановичъ Сапега. Ktory że ten listt wieczysty fundusz z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci signetowej od świętej pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskigo, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta, dzierżawcy Bracławskiego antecessora in vita auspaticissime zostaiącego, imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czor-

nobyłu Sapielhy, wojewody Trockiego antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym msca Jula dziesiątego dnia na pomienioną cerkiew dany y służący, teraz de novo przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1700—1701 годы, № 7032, стр. 2341—2348.

№ 8—1501 г. Юня 1 дня.

Ограничительный межевой листъ между им. Игумень и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви.

Akt dokumentu granicznego między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami od J. O. Xcia Ostrowskiego J. O. X X. Wiszniewieckim wydanego ad praesens J. W. I. P. Łęskiej star. Lubomir. służącego.

Ruku tysiąc siemdssett osmdziesiatt wtorego, miesiąca Oktobra osmnastego dnia.

Na urzędzie J. K. msci grodz. wodztwa Minskiego, przede mną Michałem Święto-rzeckim, podstolim, podstarostą grodzkim y pułkownikiem wdztwa Minskiego, com-parens personaliter W. J. P. Symon Łopata, regent grodzki Smolenski, dokument granicę między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami oznaczający, od J. O. Xcia Konstantyna Ostrowskiego, hetmana nay-wyższego, starosty Łuckiego J. O O X X. ichm. Mikołajowi y Annie z Naruszewiczow Wiszniewieckim, starostom Luckim małżonkom wydany ad praesenss vero J. W. J. P. Elżbiecie z Zarankow Łęskiej, star. Lubom., służący y należący, po rusku pisany, przy kopyi po polsku przepisanej opowiadał, prezentował y ad acta podał, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur talis:

My, Konstantyn Iwanowicz, książę Ostrowski, pan Wilenski, ietman naywyższy,

starosta Łucki, oznaymuiu tym moim rejestrom, maiuczy w swojej mocy iako to nabytie swoje y baczuczy, czto Ihumency ziemianie, boiare moje, aby wżo do imenicza Bohuszewicz tak też prez miene prodanych wiecznym prawem ieho miłości kniaziu Wiszniewieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroscie Łuckomu, y iey miłości kniaźnie Wiszniewieckoy, małżące jego miłosty Annie Naruszewiczownie y ich miłosty detiom, aby w ziemiach, polach, sienożatiach, puszczach z imieniem ich Bohuszewiczami, prez mene prodanych, nie było zawożenia, naypierwey zastanowienie o wsi ziemi, pola, sienożati, bory, kustowia udełaliemy z ieho miłosty kniazim Wiszniewieckim y małżaku ieho miłosti z imieniem ich miłosti Bohuszewiczami, tak też imieniem mojm Ihumeniem kopcy y hrani poczynilismy, ana to rejestra między soboj z obudwu stron poczynilismy; tak też między imieniem mojm Ihumeniem y imieniem ich miłosty Bohuszewiczami, baczeczy, aby niewpokoy między poddanych Bohuszewskich y Ihumenskich moich w ziemiach, meżach y sienożatiach y w dubrowach położył iesmy hranicu y kopcy zakopał, to iest po tych mieyscach: naypierwey hranica poczałasie od Ihumenskoie y Bohuszewskoie hranicy od Łuży, kotorai Łuża delit ziemi Bohuszewskiie z mojm imieniem Ihumenskim, to tak, iak między imieniem moim Ihumenskim y imieniem Bohuszewskim hranicu czyniu, poczawszy od toie Łuży, iako wyżej opisano, od hrebelki y stawka, kotory stawok na poli sieła Ozieredyszcz, od boiaryna sieła Ozieredyskoho Lachowicza, nad tym stawkom kazał iesmy pierszy kopec zakopati y od toho stawka iduczy łohom po lewey ruce to iest Bohuszewskiie, a po prawoy ruce pole sieła Ozieredyszcz, należaczoho do imienia Ihumenia moiego; od tohoż kopca, mało na strelenie, druhi kopec kazał iesmy zakopaty w koło berozy y hrani w berozu wrubaty; poblizu toho kopca treti kopec kazał iesmy zakopaty y około osiny y hrani w osinie wrubaty, od

toho kopca, iak by na strelenie, czetwier-ty kopec kazał iesmy zakopaty na polu Maksyma Raczsynicza, w kotory to kopec kazał iesmy berozu wsadyty; od toho kopca piaty kopiec kazał iesmy zakopaty nad Łużoiu bołotieczkom; tamże szosty kopec nad dorohoiu, katoraia idet i z Ihumenia do Minska kazał iesmy zakopati; a toiu dorohoiu iduczy k Bohuszewiczom, iakoby na strelenie, po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmy semy kopec zakopaty koło duba, y hrani w dubie wrubati; od toho kopca odczynaiuczy bołotcze łuzka, derzeczy tot łuzok polewie, prosto dorohoiu łuzka bołoteczka, na prawo troche czerez dorohu, katora ide z Bohuszewicz do Berezyny, starostwa Luboszanskoho, także dla dorohi w łuzok bołoteczka; od toho łuzka bołoteczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał iesmy osmy kopiec zakopati, od toie lipy y kopca dewiaty kopec kazał iesmy zakopaty koło duba, nad rowom y hrani w dubie wrubaty; niepodaleko koło kopca, iakoby na strelenie, desiaty kopec kazał iesmy zakopaty na hore Kruczy dubowoho kusta; od toho kopca, na strelenie albo mało bolsz, odynadcaty kopec kazał iesmy zakopaty także koło dubowoho kusta; od toho kopca niepodaleko nad dorohoiu kazał iesmy zakopaty koło lipy dwanadcaty kopec zakopaty, w lipu wrubaty; od toho kopca troche czerez dorohu, katoraia idet z Ihumenia do Bohuszewicz, wnizu poprawie pole Bohuszewskoie dwornoie, kotoroie sie zowie Hanuta, uroczyszczem, a polewie puszcza należył do imenia Rawanca, kotoryie to imenie ja nabył prawem wiecznym u pana Bohdana Janiszewskoho, kotoroie to imenie Rawaniczy pospołu z imieniem mojym Bohuszewiczami prodał iesmy wiecznym prawem tomuż kniazii ieho miłosty Wiszniewieckomu y samoy kniaznie iey miłosty, so wsimi do nieho przynależnostami, budowaniem dwornym y humiennym, ohorody, pole, senożati, poddanymi, senożatmi murożnemi y bołotnemi, puszciami, pszczołami, bortnym derewom, ozerami, jako stoit w obodnicy

opisano, ich daniami, robotami, na kotorem to polu kazał iesmy trynadcaty kopec zakopaty; odtul to iuż meżoiu, derzeczy pole Rawaniczoie dwornoie polewie, a poprawie puszcza rożnych poplecznikow toho imenia, w kotorem to imeniczu Rawanicom wseho khruntu dwornoho iako też y poddanych tamecznych wsich sełach y prysełkach wymereno kunie sto dwadcat piat y morhow sem, kromia puszczy, hde pomera isti nie mohła, hde tedy czetyrnadcaty kopec na rohu zakopati; od toho kopca prosto na prawo łokciem, derzeczy poprawie k hruntu senożati, puszcza Rawaniczoie, ieziora, czerez łuzok w dub, pod kotorym dubom kazał iesmi petnadcaty kopec zakopati y hrani w dubie wrubati; od toho duba naprawo czerez kustowie kazał iesmi szesnadcaty kopec zakopati; od toho kopca prosto w łuzok czerez pole y dorohu Minskoju, z Bohuszewicz, na tom łuzku kazał iesmi semnadcaty kopec zakopati, y tym łohom na niz, derzeczy puszczu senożati Rawaniczoie polewie, a poprawie puszcza Hannuckaja y dubrowy aż do dorohi Wielikoie, katoraia ide z Minska do Bohuszewicz, tut uroczyszczem Welyki Łoh; czerez tuju dorohu senożatkami w druhi row, kotory z prawia pryszol, tut iesmy osmnadcaty kopec zakopati kazał y tym łohom po puł łoha wodocieczoku wniz aż do dwuch sosen, kotoryie iest poserod łoha, y pod tymi sosnami kazał iesmy dewetnadcaty kopec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych troch sosen y kopca łoh odyn pustili na prawo y mało poszowszy druhi łoh pustili na prawo, a treti łoh pustili na lewo, tut iesmy kazał dwadcaty kopec zakopati, y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmo położył—poprawie Bohuszewickoie y Hannuskoie, a polewie puszcza druhich susedow naszych, reki, ozer a należat, senożatmi do imenia Bohuszewickoho; pereiechawszy w bołoto mszarynnoie y z toho łoha łohom że czerez dorohu Bohuszewickoju, katora ide za reku Berezynu do seł, za rekoju Berezynoku należacych, do

imienia Bohuszewicz, w których to se-
lach wymereno khruntu pasznoho kunie
dweste sem y morhow piat,—senožati oba-
poł reki Berezyny należał do tych seł,
puszcza wsia za rekoju Berezynuju z de-
rewom bortnym y pszczolami, w ktoroy
to puszczy za rekoju Berezynuju pomera
isti nie mohła, tedy wsia z ostupami zve-
rynnemi należyty do imienia Bohuszewicz
y żaden do toie puszczy ozer należały nie
maiety; w sele Hannucie, nad reczkoju
Hannutoju, wymereno kunie trydcat try
khruntu pasznoho z horodami, a w sa-
mym mesteczku Bohuszewiczach wymere-
no khruntu pasznoho, z horodami kunie
sto dwadcat piat y morhow czatyry; oso-
bliwie khruntu z ohorodami, polami, nawo-
zami na cerkow Bożoju w tomże mestecz-
ku Bohuszewiczach nadano kunie dwie
senožatmi na wozow sorok piat swieszczen-
niku cerkwi Bożey, kotory to swieszczen-
nik maiety w cerkwi Bożey służyty y lu-
dy nauczaty, aby Bohu służyty umieli,
osobliwie khruntu dwornoho wymereno
na rużnych mieyscach kunie semdesat de-
wet y morhow dwadcat piat; ozero z
młynom y rudnieju na rece w miestie
Uszy Bohuszewiczach należyty do imie-
nia Bohuszewicz, storony Usze.
do tohoż do imienicza Bohuszewicz z
młynami, promytami londowymi w
korczmach. Osobliwie hranica Bohusze-
wicz z druhoy bok ide od starostwa Lu-
boszanskoho, Bereziny, kotoraia iesti kop-
cami dawnymi ohraniczona y teper perez
mene ponowionaja iest, hdie iesmy kazał
kopiec zakopaty nad ruczajom y krynicuju,
kotora to krynica upadaiety w reczku Kop-
czanku, a toju reczkoju wniz iduczy w
reku Berezynu, hde senožati obapoł toie
reczki Kopczanki, aż do reki Berezyny,
należały do imienia Bohuszewicz; znowu
nad rekoju Berezynuju kazał iesmy kopec
zakopati nad bołotom Wielikim y krynicuju,
kotoraja krynica wpadaiety w reku Uszu,
a tak osobliwie ostrow z derewom bort-
nym y pszczolami leżył nad toju rekoju
Berezynuju senožatmi, druhi ostrow na-

zywajuczy Lachowcy, tamże leżyty nie
podaleko toho ostrowa, takōż z derewom
bortnym y pszczolami, kotoryie to ostrowy
oba należał do imienia Bohuszewicz, hde
wkoło kopcami ohraniczona, osobliwie os-
trowy za rekoju Berezynuju należał do
toho imienia Bohuszewicz, odyń Wbiellow
nazywaiuczysie, druhi Babie Bierozey, tre-
ty ostrowo Koczanow, czetwerty Bieroski,
piaty Osmołowo, szosty Klinniki, semy
Romanowo, osmy Hrabow, dewiaty Koles-
niki, desiaty Stankow, odyndcaty Roma-
nowa, kotoryie to wsi ostrowy z dawnych
czasow y teper należał do imienia Bohu-
szewicz y żadon w tojże ostupy y ostrowy
należały nie maiet wiecznymi czasy. Koto-
ryie to imienicze Bohuszewiczy, Hanuta,
Rawaniczy so wsimi do niey prynależno-
stiami, polami, haiami, senožatmi muroż-
nymi y bołotnymi, rekami, reczkami, za-
tokami, ozerami, ostrowami, folwarkami,
poddanemi, ich robotami, daniami, jako
stoity w obodnicy merniczoho naszoho, ho-
spodar ieho miłosty kniaz Łykhmunt, ko-
rol Polski, potwierdził tomu na wiecznosti.
Ja tedy, maiuczy to w swej mocy, pro-
dał iesmy ieho miłosty kniaziiu Wisznio-
wieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staro-
ste Łuckomu y pani małżonce iey miłosty
kniaźnie Annie Naruszewiczownie, ich
detiom y potomkom ich miłosty za deset
tysieczy kop hroszey liczby litewskoie,
monety biełoeie, liczczy w hrosz po piety
pienezey, kotoryie to imienicze Bohusze-
wicz z folwarkami Hannutoju, Rowanicza-
mi y wsimi do nich prynależnostiami, nie
z toho na siebie samocho y bliskich krew-
nych moich niewymujuczy, ani zostawuju-
czy, z khruntow, senožati, rek, reczek,
ostrowow, poddanych, ozer, stawow, mły-
now, wsiu ohułom prodał wecznym pra-
wom y kazał iesmy hrani kłasty od kopca
do kopca osobliwie w imieniu Hannucie,
kotoroie iesmy kupił u pana Iwana Raho-
zy y żony ieho miłosty pani Nastazi Wia-
żewiczowny, khruntu tak dwornoho z oho-
rodami y prostymi polami, zaroslami wy-
mereno kunie petnadcat y morhow sem,

a w sele pod poddanemi wymereno khruntu kunic sem y morhow piat, senożaty wymereno nad reczkoju Hannutoju kunica odna y morhi dwa, puszcza niemerona, ponieważ pomera isti niemohła, iednak że ostrowy dwa z derewom bortnym y pszczolami nazywaiuczyie odyń Stankow, a drubi Kulaki z krynicami, zatokami, leżat nad rekoju Uszoju y zatoki, w kotoryie rece wolnoie łowienie ryb y wo wsiey puszczy Bohuszewskoy wolnoie bitie wsia-koho zwiera, z hony bobrowymi y wsia-kimi pożytkami, prodał iesmy na wieki nieporuszono y nie maiut wżo ludi moje Ihumency, tak meszczanie, iako y tiahłyie poddanyie, żadnych krywd czynity w za-chożeniu khruntow, lassow, sianożati, ostro-wow, ozer, rek, krynic y maiut wodłub toho moyho lisstu hranicznoho zachowaty wiecznie y nieporusznie; a chtoby chotiel byti sprotywnymi tomu moiemu listu, tedy za to maiety winy zapłatyty dwa tysieczy kop hroszey liczby litew., kojaia wina połowica do skarbu hospodarskoho nale-żety maiety, a połowica storonie ukryw-żoney należyty maiety, a po zapłaceniu takowoie winy, tedy tot moy list hraniczny wecznemi czasy nienarusznie zostawati maiety. Do ktoroho to listu dla lepszey twerdosty peczat moju prytysnuty kazał y rukoju moieju podpisał, a k tomu prosił iesmy ludey dobrych szlachty o pryłożenie peczaty ieho miłosty kniazia Iwana Druc-koho Lubeckoho, chorużoho hospodarsko-ho, ieho miłosty kniazia Alexandra Owło-czyskoho, starosty Pin., ieho miłosty pana Jakuba Massalskoho, wojewody No-wohrodskoho, kotoryie peczaty prytysneli y rukami swoimi podpisali. Pisan w Bo-huszewiczach, leta Bożoho narożenia tysie-cza piatsot peerweho, Junia semeho dnia. U tego dokumetu przy wycisnionych trzech pieczęciach podpisy rąk samego aktora y pieczętarzow, oraz a latere sus-cepta aktykacyi Trybunalskiey temi słowy: Konstanty xże Ostrowski pan Wilenski hetman naywyzszy, starosta Łucki mp. Kniaz Iwanowicz Lubecki choruży hospo-

darski mp. Alexander kniaz Owłoczyski star. Pinski ręką swą mp. Jakub Massal-ski wojewoda Nowohrodzki mp. Roku ty-siąc szesecet dziewiątego, msca Oktobra czwartego dnia, ten zapis hraniczny na rzecz w nim mienioną pan Alexander To-łoczko do xiağ głow. Trllnych Litew. po-dał. Jerzy Radziminski Trib. . . . mp. marszałek Trllu Litew. Stefan Hładki pisar. Ktory to dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiağ grodzkich Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1782 годъ, № 11809 л. 317—320.

№ 7—1505 г. Февраля 22 дня.

Привилегія в. к. Литов. Александра чаш-нику Левку Богвитиновичу на село Вор-тель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ дарованіемъ жителямъ маде-бургскаго права и Новосельчаны, въ Брест-скомъ повѣтъ, при чемъ въ первомъ упо-минается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы.

Akt ekstraktu W-a Brzeskiego przywi-leju J. k. mci Alexandra, krola polskiego W. J. P-u Ostrowskiemu, czesznikowi Nowogrodka Siewierskiego, służącego

Roku tysiąc siedymsetnego czterdzie-stego siodmego, miesiąca Augusta sie-dymnastego dnia.

Przed nami sędziami na Trybł Głny w W. X. Lit z wdztw, ziem y ptuw w r-u terazn. tysiąc siedymset czterdziestym siod-mym obranymi, comparendo personaliter patron i. p. Mikołay Ruszczyc, starosta Tautuski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt ziem. w-a Brzeskiego przywileju i. k. mc. Alexandra króla Polskiego, z aryngą po rusku pisaną, ad praesens na polskie słowa przetłomaczone, a in rem et partem w. i. p-a Franciszka Ostrowskiego, czesznika Nowogr. Siewier-

skiego, służący y należący, który podając do akt, prosił nas sądu, ażeby pomieniony ekstrakt ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg Trybłu Głło W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany. Jakoż my sąd, ony przyiwszy, w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwolili, a że ob vetustatem tego dokumentu ekstraktu mieysce trudno wyczytać było, tedy na tych mieyscach spatia zostawione y zakrzeslone; ktorego thenor sequitur estque talis.

Wypis z knih zemskich wodz-a Berestenskoho.

Leta Bożeho Narodzenya tysieczu piatsotnoho dewetdesatoho szosteho, miesiaca Henwara dwadsatoho piatoho.

Na rokach sudowych zemskich o Troch krolech, swiate rymskom, prypałych y sudownie odprawowan., pered nami uradnikami zemskimi w-a Berestenskoho Fedorom Potejom sudeju, Bohdanom Tumin-skim podsudkom y Lwom Potejom pisarom, postanowiwszy się oczewisto u sudu marszałok hospodarski w-a Berestenskoho jeho miłost pan Michał Bokwistyn Kosarecki, pry ustnym zeznaniu swoim wodłuh listu oblihu swojeho, danym od nieho jeho miłosti panu Janu Meleszku, stolniku Horodenskomu, pokładał pered nami prywilej korola jeho miłosty swietoy sławnoy pamiaty Alexandra, po łatinie pisany, wysłuhi Wortema czerez Lewka Bochwityna pod pieczatyiu zawiesistoj, iako o tom szyrey tot prywilej korola jeho miłosty u sebe obmowlaiet, nekotory że prywilej korola jeho miłosty za tym listom oblihom swoim jeho miłost pan marszałok panu stolniku danym, iż tot prywilej miet y pry niem inszyie do knih spraw niniejszych ziemskich Berestenskich dati upisaty, czomu dosyt czyniecz, prosił nas, aby iesmo tot prywilej pered nami pokładany wyszey reczony do knih ziemskich upisaty kazali, w czom my wrad baczeczy recz byt wodle prawa słusznuju, prynieli iesmo on, kotory słowo do słowa tak się w sobie maiet:

In Nomine Domini. Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnes humanae actiones propter rerum et temporum instabilitatem ac mutabilitatem facile oblivione exolescerent, nisi literarum monumentis et sigillorum robore, quo perpetue herent, firmarentur. Proinde nos Alexander, Dei gratia rex Poloniae, Magnus dux Lithuaniae, Russiae Prussiaeque, Czernihoviae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus tenore praesentium temporum universis et singulis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos habentes rationem fidei, integritatis ac meritorum generosi Leonis, dicti Lewko Bohwitynowicz, pincernae nostri fidelis dilecti, quibus et nobis, et olim paternae majestatis fidelissime obsecutus est, hoc ipsum et unum in futura tempora de ipso sine omni dubitatione sperantes, dedimus et donavimus et per praesentes damus et donamus dicto Leoni et ejus legitimis successoribus perpetue et in aevum villas nostras, unam dictam Wortel in districtu Brestensi sitam, eam videlicet, in qua ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis ritus rutenici ab antiquo situata est, et alteram villam dictam Nowoszyelczanye Telecowskich szreby in eodem districtu Brestensi, pro qua curiam Radowanicensis nomine Czaczowskich szrzeby, quae idem Leo a judaeis Brestensibus Schany et Laczkone cum consensu nostro emerat, ab eo accepimus cum omnibus hominibus tributariis alias dannymy et servilibus alias służebnymi et cum omnibus agris et terris pastnymi y bartnymi, sylvis, gais boris, nemoribus, rubetis, quercetis, dume-tis, pratis, pascis, paludibus, omnium ferarum et castorum venationibus et omnium avium aucupationibus, falconum nidis, stagnis, lacubus, piscinis, fluviis, fluminibus, aquis et eorum decursibus, rivis, fontibus, piscationibus et piscibus, molen-dinis et eorum emolumentis, constructis aut construendis, apibus, mellificiis, pecu-niarum, avenae, frumenti et mellis daciis, teloneis et generaliter cum omnibus

et singulis usibus, fructibus, utilitatibus ad pertinendas villas ab antiquo spectantibus et in posterum fiendis, quocunque nomine vocentur aut quocunque ingenio humano excogitari possunt, ita late et longe et circumferentialiter, prout ab antiquo dictae villae in se consistunt, nihil ibidem pro nobis aut nostris successoribus juris, dominii aut proprietatis reservantes, super dicto Leoni et suis legitimis successoribus tenendas, habendas, possidendas, vadendas, donandas, commutandas, alienandas et ad suos et suorum legitimorum successorum usus beneplacitos convertendas, prout sibi et suis legitimis successoribus melius et utilius videbitur expedire. Cuiusque praesenti nostrae donationi perpetuum ac irrevocabile robur imponimus, admittimus etiam ex gratia nostra speciali dicto Leoni et ejus legitimis successoribus hae villae, inscriptae olim in dictis suis bonis Wortel castrum de novo erigere et sub eo castro oppidum fundare et ei nomen Lewkow imponere. Cui apponimus nos jus teutonicum Maydborgensem damus et concedimus perpetuo et in aevum, uti et oppidum dicto jure ita utatur, prout alia omnia oppida et civitates regni nostri Poloniae et magni ducatus Lithuaniae utuntur. Admittimus etiam sibi et suis successoribus in fluvio Felnawa stagnum facere usque ad rippam nostram Łomasensem. . . *) gno molendinum aedificare omnesque pisces ex dicto stagno et ex molendino emolumentum pro se et suis posteris usurpare. Admittimus etiam et praesentibus admisimus pontem in fluvio Krznia usque ad rippam nostram Woskrzycensem extrudere in Hrodicze apud paludem Swirzensem, ex opposito collium ibi exstruentium. Interrogavimus de hac re homines nostros Woskrzycenses, qui nobis dixerunt sibi dilectum pontem nihil nocere, imo viam ab antiquo istae esse nostra etiam via ad terras nostras occidentales alias ku zachodnym Liesnicim Bartnym istae est. Conce-

dimus etiam in dicto oppido Lewkow forum septimanale quolibet die dominica haberi, annale vero forum semel in anno ad tempus, quod dictus Lewko sibi commodius elegerit, licebitque omnibus et singulis hominibus advenis, hospitibus mercatoribus, undecunque ad omnia fora dicti oppidi Lewkow venire, emere, vendere, mercari et omni mensura et pondere civitatis nostrae Vlnensis uti, oppidanis vero dicti oppidi Lewkow licebit ire et mercari per omnia loca, oppida et civitates tam regni nostri Poloniae, quam magni ducatus Lithuaniae, eo jure et modo, quo aliorum locorum et civitatum homines mercari solent. In quorum omnem fidem, testimonium et aeternitatem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum in Brzeszezi, feria sexta post dominicam Reminiscere, anno salutis millesimo quingentesimo quinto, regni vero nostri anno quarto, praesentibus ibidem reverendo e Maris Maximo, Dei gratia episcopo Samogitiae, Nicolao Radziwiłowicz palatino Vlnensi et magni ducatus nostri Lithuaniae cancellario, Nicolao Michalayewicz palatino Trocensi et magni ducatus Lithuaniae nostri mareshalco Samo. Michaelle duce Hlynensi et domino in Turrow curiae nostrae Lithuaniae mareshalco summo, duce Syemon Luryowicz (Jurjewicz?) terrae Wolinensis mareshalco et capitaneo Luceoriensi, Alberto Gastold capitaneo Nowogrodensi et magni ducatus nostri pincerna, Stanisłao Pyetkowicz capitaneo Brestensi, Nemyra Grzymałowicz capitaneo Melniczensi, aliisque quam plurimis fidelissimis *) et magni ducatus Lithuaniae nobilibus et proceribus testibus ad praemissa vocatis. U toho prywileju korola jeho miłosti pieczat iest odna prywiesistaja. Kotory że prywiley wyžey pomieneny w słowo do słowa do knih spraw ziem. Berenstenskich iest upisan y wypis pod naszymi pieczatmi ieho miłosty panu Janu Meleszku stolniku Ho-

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

*) Тоже.

rodenskomu iest wydan. Pisan u Bresti. U tego ekstraktu przy pieczęciach dwuch na kustodyi wycisnionych podpis ręki pisarza y korrekta his exprimuntur verbis: Lew Potey pisar ziemsky Berestenski. Skoryhował Prewłocki m. p. Ktory to takowy ekstrakt ziemski w-a Brzeskiego przywileju J. k. mci. Alexandra krola polskiego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg Trybłu Gł-o W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Главнаго Литовскаго Трибунала за 1747 г. № 107 л. 297—8.

№ 8—1509 г. Іюня 30 дня.

Декретъ князя Феодора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго.

Oblata dekretu kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruskim stylem pisane-go, w żalobie biskupa Piskiego y swesczenika Łopatynskiego ferowanego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi ptu Piskiego y przedemno Jozefem Postupalskim, regentem ziemskim tegoż powiatu przysięgłym, osobiscie stanowszy J. pan Bazyli Szolomicki ten dekret kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruthenico stylo pisan-y, w sprawie oyca Arsenija biskupa Piskiego y Turowskiego y swieszczenika Łopatynskiego z mužami Żółkinskimi o grunt y dalsze uchody ferowany, ob ratio-nem odwołanych sądow ziemskich Piskich ad akta per oblatam podał, ktury w xięgi wpisuiąc słowo w słowo tak się w sobie ma. Ja kniaz Fedor Iwanowicz Jarosławicz smotryły iesmo toho dyla—hospo-dynom otcem naszym so władykoiu nare-czennym Turowskim y Pynskim Arseny-em. Załowały nam ludy nasze Żółkynce y

z siabry swoymy na popa na Łopackoho iż on wszół w ich otczynu pczolmy y bortiu y inszymy wchody. Y pop Łopacky rek pered namy, iż by tam dworyscze ieho było w Żółkyny z pasznoi zemleiu y z bortnoi; y Żółkynce rekły: nit tobi żadno-ho dworyscza w Żółkyny, nyżly ty derżysz nywku wpysnymy y derewo bortnoie wpysnoie, a dworyscza tobi w Żółkyny żadnoho nit. Y my promezy ich znaszły tak, sztoż tyi nywky opysnyi y derewo bortnoie opysnoie Żółkyncom y siabrom ych, ony maiut toie derzat, a popu Łopackomu ostrow tot Lischannaia w tom ostrowe iomu nywa z pryczynniami iemu, hdy iemu hodna, sochoiu tam maiet sebi pryczy-nywat y sino iemu tam kosyt y sitku y prużynu iemu stawyt y chmil drat y cit-wu sadyt, a sorok derewa bortnoho y pod-pysnoho maiet w tom ostrowe derzat, a bolszey toho derewa iemu ne podpysywat, tolko y maiet tuiu sorok derew derzat, a Żółkyncom w tom ostrowe im nilzia so-choiu u Lischynom sino im-lei kosyt y sitku y prużynu im stawyt y chmil drat y citwu sadyt y inszyie wchody im, a ko-ły sokoł w tom ostrowe Lischynom sia-det, yno tot pop Łopacky maiet s nymy pospołu toho sokoła sterehczy, a nad to iesmo popu Łopackomu sey nasz lyst su-dowy za naszeiu peczatiu. Pysan w Pyn-sku, w lito po semoy tyseczy semnacatoho hodu, indykt dwanadcaty, misiacia Junia trydcatoho dnia. U tego dekretu pieczęć na scezurce papiru wycisniona iedna y nicio obszyta. Ktury to dekret za poda-niem onego przez wyż wyrażone osobe do akt iest do xiąg ziemskich Piskich przy-ięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго земскаго суда за 1785—1786 годы, № 13234 л. 1137.

№ 9—1512 г. Апрѣля 22.

Дѣло о принадлежащемъ Погосской церкви
урочищѣ въ Волчычахъ.

Akt listu sądowego kniazia Jarosławicza oycem Pohoskim.

Лета от нароженя Сына Бжого тисе-
ча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля
трыдцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдар-
скомъ Пинскомъ передо мною Алексан-
дром Бушковским, подстаростимъ Пин-
ским, од велможного его млсти пана
Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гел-
метского старосты установленымъ, по-
становившысе очевисто в Богу велеб-
ный отецъ Михайло Шеметиловичъ,
свещеникъ церкви Погоской мѣстечка
его кор. мсти, подалъ ку актикованю до
книгъ кгородскихъ Пинскихъ декретъ свя-
тобливое памети князя Федора Ивановича
Ярославича с печатю притисненою
на папере, рускимъ писмомъ писанный
для старосты его и для впелякое потре-
бы и згубы в речы нижей в немъ вы-
раженой в тые слова писанный: Я князь
Федор Ивановичъ Ерославича, смотрѣли
есмо того дѣла: жаловалъ намъ члкъ
нашъ з Волчычъ Говѣн Печыщевичъ на
поповъ Погоскихъ на Ивана, а на Якова
и жебъ пол дворища его была под
ними; и тыи попы рекли: под нами есть
целое дворище, здавна прыданое на
церковъ Божую, а того не вѣдаемъ,
хто тое дворищо прыдалъ на церковъ
Божую, какъ тая церковъ Бжая стала в
Погосте, такъ тое дворищо прыдано на
церковъ Бжую здавна. И мы пытали то-
го члвка нашего Говѣна Печыщевича,
какъ давно тое дворищо поны держать.
Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ
нашихъ еще они тое дворищо держать. И
мы тому порозумѣли: еще до князя ве-
ликого Витовта они тое дворищо дер-
жали на церковъ Божую, а того вѣдома

нетъ, хто тое дворищо прыдалъ на цер-
ковъ Божую,--и мы подлугъ тое давности
отсудили тое дворищо на церковъ Бжую
вѣчно и не порушно тымъ попомъ По-
госким, а пры томъ были гднѣ отецъ
нашъ владыка Туровскій и Пинскій
Арѣсений, а бояре напы Ивашко Поло-
зович, а Василей Олехнович Протасови-
ча. И на то дали есмо сесъ нашъ листъ
судовый з нашею печатю. Писанъ у
Пинску в лѣто по семой тисячы двадѣ-
цатого, индикта пятнадцатого, мца Апре-
ля двадцат вторый день. Который дек-
ретъ за поданемъ его до книгъ кгород-
скихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за
1668 годъ № 13020 л. 636.

№ 10—1512 г. Апрѣля 12.

Документъ на владѣніе священниками Погос-
ской церкви во имя Пречистой Богородицы
уроч. Колобыновщина.

Akt listu sądowego Władyki Pinski-
go oycsa Pohoskich.

Лета от нароженя Сына Бжого тисе-
ча шестсотъ шестдесят осмого, мца ию-
ля трыдцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдрскомъ
Пинскомъ передо мною Александром
Бушковским, подстаростимъ Пинскимъ, од
велможного его млсти пана Яна Кароля
Млоцкого, Пинского, Гелметского старо-
сты установленымъ, постановившысе
очевисто в Бозе велебный отецъ Михай-
ло Шеметиловичъ, свещеникъ церкви
местечка его кор. млсти Погоское, по-
далъ ку актикованю до книгъ кгородскихъ
Пинскихъ для впелякое потребы и згу-
бы листъ судовый в Богу зошлого з се-
го света его млсти отца Варлаамия, епи-
скопа Туровского и Пинского, в Бозе
велебнымъ отцомъ Погоскимъ данный и
служаый, в речы нижей в немъ выра-

жоной в тые слова писаный: Млстию Божьею и Пречыстое Его Мтры, мы смиренный епископъ Варламей, Бгомъ спасаемых градовъ владыка Туровъский и Пинский смотрѣли есмо того дѣла. Стояли перед нами очевисте жаловали намъ подданыи церкви Божой слуги путныи Пинский с Погоста на имя Мишко Скубович, Пилипъ а Карец Кожуховичы, Омельянъ а Мишко Койдановичы, Милоха а Олексъѣй, на поповъ Погоских на Мартина а на Потапа тымъ обычаемъ: держать они под собою землю на имя у Волчичѣх на церковь Божую прыданую, а намъ поплѣчникомъ своимъ ровной части в ней поступитися не хочуть, с которое землѣ мы с ними посполъ службу путную владыце конемъ служимъ, замокъ, парканъ и мость робити ходимъ. Мартинъ а Потапъ, попы Погоский, напировѣ жалобы отказъ чынили: держимъ мы дворище в Погосте на имя Колобыновъщизну з вечыское с нами вам посполитое, с того службу путную владыце служимъ и повинности замковыи робимъ, але кромъ тое земли Волчыцкое, которая прыдана отъ первыхъ гдарей здавна на церковь Божую и вжо той землѣ искалъ под предками нашими попы Погоскими члвкъ гдарский Волчыцкий на имя Говѣнъ Печыщевич, перед небожчыкомъ княземъ Федоромъ Ерославича и судивъшы его млеть предся тое дворище церквѣ Божой прысудилъ, на што и листъ судебый маемъ и положили его перед правомъ, в которомъ пишеть: Я князь Федор Ивановичъ Ерославича смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члвкъ нашъ з Волчичъ Говѣнъ Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана а на Якова, ижебъ полъдворища его была под ними; и тые попы рекли: подъ нами есть целое дворище, здавна прыданое на церковь Бжую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, какъ тая церковь Божая стала в Погосте такъ тое дворище прыдано на церковь Бжую

здавна. И мы пытали того члка ишого Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворище попы держать. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворище держат. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовта они тое дворище держали на церковь Бжую, а того вѣдома нетъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворище на церковь Бжую вѣчно и вепорупно тымъ попомъ Погосъскимъ. А пры томъ былъ гднъ отецъ нашъ владыка Туровъский и Пинский Арсений, а бояре наши Ивашко Полозовичъ, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо сес нашъ листъ судебый з нашею печатю. Писанъ у Пинску, в лѣто по семой тысячы двадцатого, индикта пятнадцатого, мца апреля двадцат вторый день. Гдежъ есмо листа выслухавшы и зразумевшы, ижъ есть речъ давная, наданье и справа гдарей перъвнихъ, зоставили есмо церковь Бжую пры листе небожчика князя Федора Ерославича и тое дворище Волчыцкое храму Пречыское въ Погосте попомъ держати вѣчне прысудили. А на томъ праве седѣли со мною земяне Пинский: судья панъ Семень Доманович, а Иванъ Занькевич. И на то есми попомъ Погоскимъ далъ сес нашъ листъ судебый под нашою печатю. Писанъ у Пинску, под лѣто Бжого нароженя тисеча пятсот сорокъ пятого, индикта четвертого, мца октября десятого дня. Который лист за поданемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ ест уписанъ.

Изъ актовъ книги Пинскаго городского суда за 1668 годъ, № 13020 л. 637.

№ 11.—1518 г. Сентября 9 дня.

Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша.

Aktykacya przywileiu k. imsci na monastyr Pustynski.

Лета от нароженъя сына Божого тисеча шестсот шестдесятъ девятого, мца апрыля шостого дня.

Передъ нами судьями Крыштофомъ Полубенскимъ судьею земьскимъ Слонимьскимъ, Станиславомъ Униховьскимъ судьею земьскимъ Смоленьскимъ, Стефаномъ Бруханьскимъ подьсудькомъ, Крыштофомъ Казимеромъ Воловичомъ писаромъ, владниками судовыми земьскими повету Слонимьского, Станиславомъ Подольцомъ, писаромъ кгрощкимъ Слонимьскимъ, Алексаньдромъ Зенковичомъ, подчашимъ Слонимьскимъ, Михаломъ Гарабурдою, Людвигомъ Полубеньскимъ, Доминикомъ и Коньстантьтымъ Булгаками, Рафаломъ Рыломъ, на суды Капътуровые повету Слонимьского обраными, постановивъшысе очевисто в Бозе велебный отецъ Якубъ Липский, закону светого Базылего Великого, оповедалъ и покладал и ку записаню до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ поведалъ привилей короля его млсти Жыкгимоньта монастыру светого Миколы Пустыньского на речъ в нимъ в середине помененую даны и належачы, просечы абы тотъ привилей до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ былъ акътыкованъ и уписанъ, который уписуючы у книги слово до слова такъ се в себе маеть.

Жыкгимонтъ Божю млстю король Полски, велики князь Лит., всея Руси, княжа Пруское, Жомоитское и иныхъ. Чинимъ знаменито симъ нашимъ листомъ хто на него посмотритъ, або чтучы его в слышитъ, нынешнимъ и на потомъ будущимъ, кому будетъ потреба того ведати:

билъ намъ чоломъ игумень з братьею монастыра светого Миколы Пустынского с Киева о томъ, што есмо дали имъ к церкви Божое монастыру светого Миколы в Мозырскомъ повете на Словещи человека на имя Малую и зъ его потужьники з Опанасомъ и с Коньдратомъ одьны службы и тежъ поведили передъ нами, што небощык панъ Яцько Мизевичъ записалъ к монастыру Пустынскому на церковь светого Миколы давное выслугу свою на имя Михала и Павла Мошъкувичовъ и зъ ихъ детми и з даню грошовую и медововую и з подымъщыною и со всеми ихъ службами и податками такъ, какъ ему самому служывали и дачьки давали и на то оный листъ записны его передъ нами указали и били намъ чоломъ, абыхмо имъ то все потъвердили и церкви Божой листомъ нашимъ на вечность, ино мы для церкви Божой монастыра святого Николы намъ чоломъ битъе игуменого и все брати то вчынили есмо, имъ сесъ нашъ листъ и потъвержаемъ тую вышый писанъную данину нашу в Мозырскомъ повете на речъ на Словешной, человека на имя Малую и зъ его потужьники со Опанасомъ и Коньдратомъ и тежъ со всеми влады и приходы отписалъ симъ нашимъ листомъ супольне и ненарушъне до церкви Божой монастыра светого Миколы со всякими данинами, ниже поменеными к тому монастыру со всеми кгрунътамъ пашными, бортьми з ихъ знаменемъ, лесами, дубровами, речъки и ловами бобровыми, рыбными и медовыми и кунъными, з ынъшыми службами, з подачками, зо всимъ такъ, какъ они намъ служывали и податки полънили мне Яцьку Мъзю подьлугъ его запису. На име тые люди служобъ некоторыхъ на насъ служыти не дѣлил не мають нарушати, подьводъ и стацый на владниковъ нашихъ и посланъниковъ не мають давати, мають тые люди держаны быти к монастыру светого Николы со всимъ ничого на насъ и на наши податки не за-

ставляючы. А на тверденост того и печат нашу казали есмо притиснути к сему нашому листу. При томъ былъ воевода Киевъски подъячашы намесникъ Мозырски, други панъ Юрый Миколаевичъ Радивиловича, а маршалокъ и писаръ на Муши Долъгowski и панъ Богушъ Богавитъновичъ, а писаръ земъски Троцки панъ Иванъ Богдановичъ Сапега. Писанъ у Кракове, лета отъ нароженя тисеча пятьсотъ третего надесятъ, мѣсяца Сеньтебра девятого дня, индѣкста первого. У того привилею его кор. млети печатъ завесистая на шнурахъ едѣвабныхъ кармазыновыхъ завешеная, которого за поданемъ черезъ особу верху мененую ест до книгъ капѣтуровыхъ справъ вечыстыхъ актыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733 л. 196—197.

№ 12—1514 г. Февраля 3 дня.

Фундушъ Пречистенской приходской церкви города Браслава и костела въ Дрисвятахъ.

Актыкацыя привилею фундусу на плебаніа Браславскаго служащего.

Рoku тысячъ седмsetъ девьездзесіатъ пятого, мѣсяца kwietnia тридзесетого дня.

Предъ актами ziemskimi powiatu Браславскаго ставіаіаіа особисто W. J. xiadz Piotr Samson Toczyłowski, proboszcz Браславски widymus привилею фундусу на костіолъ Браславски служащего нїзєу писаіаіа сє до актъ подаіаіа, ктѣры писаны рускимъ писмомъ со до слова в хєгї wpisuiac tak siє w sobie ma: Zykhimont Treti Bożyju miłostiu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki, Inflantski, a Szwedski, Khodski, Wandalski dedyczny korol. Oznaymuiem

sim naszym listom, iż prosił nas archidyakon kostiela Wilenskiego, pleban Bраславски, kniaz Jan Ryszkowski, aby iesmo w knihach naszych kanclaryiskich doiskatisie iemu wieleli fundacyi ot prodka naszoho slawnoie pamietі korola ieho miłosti Zykhimonta Pierwszoho na kostiel Bраславски, w czom my prozbu ieho wideczy byt slusznaju, toho przywileju fundacyi pomienienoje w metrykach kanclaryi naszoie doiskatisie wielewszy, w ses list nasz nazwany widymus wpisati iesmo roskazali y slovo w slovo tak siє w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stańsia y nierozdzielimaja Troycy amin. Ku wiekuistoje toie to reczy y pamiaty My Zykhimont, z łaski Bożoie korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaza Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom, chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y potom buduczym komu budiet potrzeb toho wiedati. Pryszodszy pered nas pleban Bраславски kniaz Węclaw y wkazywał pered nami list przywilej fundat brata naszoho szczasnoje pamietі Aleksandra, korola y wielikoho kniaza ieho miłosti; w tom przywilej ieho miłosti piszet, szto z woleju wielikoho kniaza Witowta nieboszczyk pan Moniwid, buduczy tohdy wojewodoju Wilenskim, derżaczy Bраслав, załozyl cerkow Matki Bożoie w miestie Bраславским y fundował tuju cerkow ku czti ku chwale Bohu Wszechmohuszczomu y Pannie Maryi y nadał buduczomu na on czas plebanu y po niem buduczym plebanom. My whlanowszy w przywilej brata naszoho, w ktorom ze przywilej piszet tym obycajem slovo ot slova:

My Aleksander, Bożuju miłostiu Wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaze Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y na potom buduczym, komu budiet potrzeb toho wiediaty: powiedil pered nami pleban Bраславски kniaz Węclaw, sztoż wojewoda Wilenski,

pan Moniwid, derżaczy Brasław u otczynu, założył cerkow Matki Bożoy w mieście Brasławskom y fundował tuju cerkow, nadajuczy ziemiemi pasznemi y bortnemi y sieniożatmi y oziery y rekami y ludmi słobodnemi y dannemi na imia Ratina, a Marasza, a Olisieja, a Iwana Kozu, a Soprona, a Timosza, a Stańka, a Kita, a Mikitu, a Lowkuta, a Wołodka, a Chotiana z ich bratiew y z ich detmi y z ich płaty hroszowemi, miedowemi y kunicznymi y też ktomu prydał na tuju cerkow Bożuju so wsich paszeń Brasławskich y Opeskich desiatinu s oziminy y z jaryny, y s ohorodow, y s ozier y k tomu karczmu w mieście Brasławskom y dworec za Nawietom ozirom, Subotowszczynnu y oziro na imia Cno y z małym ozirom na imia Conkom y z druhim ozirom na imia Wojetyco y z rekoju Wojetycoju, katorajaz bieżył s Snuda oziara y s tymi s usy reczok, kotoryiesz wtiekli w toie oziro Wojetycu y z łukoju oziara Snuda, tot uhoł, kotory że od ieho oziara Wojetka. Też dozwoleńiem prodka naszoho kniazia Witowta tot że pan Moniwid, buduczy w tot czas wojewodoju Wilenskim, takoz prydał desiatynu k tojże cerkwi Matce Bożoy u Brasławli z dworca Dryswiatskoho, s Oboli zyta ozimoho y na tuju wsiu wyszey pisanuju daninu wyprawil u wielikoho kniazia Witowta y fundat, kotorym że fundatom predki ieho wsie toie wyszey pisanoje nadanie pożywali wo pokoi. To pak z Bożoho dopuszczenia tymi razy užo nie dawno pry namiestniku Brasławskoin panu Juryi Zienowiewicz u taie cerkow zhoreła so wsiemi nakłady y fundatom toiey cerkwi, y bił nam czołom kniaz Wenclaw, abychmo wsie toie wyszey pisanoje nadanie, kotorym zo z dozwoleńiem predka naszoho wielikoho kniazia Witowta tuju cerkow Brasławskuju pan Moniwid nadał, naszym prywilejem potwierdili, ino my, obysk tomu uczyniwszy y pewnosti horazdo dowiedawszysie, szto za prodkow naszych wielikich kniazey y też za szczasnoje pamieti ota naszoho koroła ieho miłości pierwszy pleban Brasław-

ski y też wzo za naszeho panstwa ninieszni pleban kniaz Wenclaw wsieho toho nadania byli w derżanyi aż i do tych czasow, proto my z łaski naszoie wsi tyie wyszey mienienyje ludi słobodyczy y daniki z dańmi ich hroszowymi y miedowymi y kunicznymi y bortnymi y sieniożatmi y s oziery y z rekami y z usy tych reczok, kotoryiež wehodili w ieho oziara y so wsiemi tymi wyszey mienienymi desiatynami Brasławskimi y Dryswiatskimi y Opeskiemi y so wsiemi tymi wyszey pisanymi dochody y popłatki, kotorym kolwiek imieniem mohut nazwany albo mienieny byty, so wsim prawom y państwom, niczoho nie ostawljuczy na nas y na nasze nasledki, prydaem to ku cerkwi Bożoy Brasławskoy y potwierdzajem to sim naszym listom wieczno y na wieki wiekow ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu y po niem buduczym plebanom w Brasławli. Też y z osobliwoie łaski naszoie chotiaczy w toj wyszey pisanoy cerkwi chwał Bożuju rozmnożati, pryдали esmo płat z druhoie koreczmy w iehoż mieszczanina w Macka dwie kopie hroszey: majet tot Macko y potom chto kolwiek budet na ieho miestcu sedeti, z koreczmy ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu dawaty po dwie kopie hroszy, a po niem buduczym plebanom takze, kotorych on mieszczan posadit za soboiu na cerkownych zemlach w tych dworech ieho nienadobie słuham namiestnika Brasławskoho stanowitisie, wymieniaja o naszym szczasnym pryiechaniu. Takze k tomu pryдали iesmo iemu oziro na imia Nawiato, kotoioiež podle miasta Brasławskoho pod ieho dworom; w tyj wyszey pisaneje oziara cerkowneje nichto nie malet wstupowatisie ni namiestnik Brasławski ni lud inszy Brasławcy, nie nadobie ich im niewody wołoczyti ani podwołokami, ani brodniki ani naroty, wymieniaja na nasz pryiezd, koli maieł sami byti w Brasławli tolko w tom oziere Nawietie majut na nas ryby łowiti. Też prosił nas pleban Brasławski kniaz Wenclaw

o tom, szto iesmo nakazali w ieho paraffiy kostiel nowosprawiti y postawiti w Dryswiatie, y kotorye dochody iemu z Dryswiata ku kostielu Matki Bożoie k Brasławiu byli, tyie dochody ieho dali esmo plebanu w Dryswiatie, abychmo też proti tych dochodow, szto z Dryswiata k Matce Bożey bywało w Brasławli, innym czym osmotreli. Yno my chotiaczy, aby chwała Boża nie wmienszywała sie, protiwo toho dali esmo ku toy cerkwi Matce Bożoy w Brasławli na imia Truchana, a Siemiena z ich bratieju y z ich dietmi, Kosmowiczow wsich y dwie ziemli pustych na imia Kurcewszczynu y Andrejewszczynu, a w mieście Brasławskim ochorod na imia Jerszowski. Też chotiaczy w tom wysze reczonom kostiele Matki Bożey chwałę Bożuju rozmnożyti, przydali esmo płat z trzecieje korczmy w Brasławli w iehoż mieszczanina w Januszka dwie kopie broszey: maiet tot Januszko y po niem chto kolwiek budiet na ieho miestcu siedieti z korczm dawati ninieszniemu plebanu kniaziu Wencławu y po niem buduczym plebanom y wsie toie wysze pisanoie nadanie, szto w przywilei brata naszoho Alexandra korola napisano ku toy cerkwi Brasławskoy Matce Bożey y też wsie to, sztoż wżo my z łaski naszoe ku tomu kostielu Matce Bożey przydali--ludy y ziemli y ochorod Jerszowski y korczmu potwierdzajem sim naszym listom wieczno y nieporuszno ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wencławu y ponim buduczym plebanom, maiet ninieszni pleban kniaz Wencław y po niem buduczynie plebany Brasławskiy derżaty wsie to z ziemlami pasznemi y bortnemi y z lesy y z sianozatmi y s oziery y z rekami y z daninami hroszowemi y miedowemi y kunicznymi z ich służbami y so wsimi ich popłatki y podatki y pożytki y so wsim tym, iak sie tyi ludy y ich ziemlami y też tyi ziemli pustye zdawna w sobie sia majut y kak na nas derżany k zamku naszomu Brasławskomu, a derżawcy naszymy Brasławskiy w to sie nie majut wstupati, a ple-

ban ninieszni kniaz Wencław zawżdy maiet sam przy cerkwi Bożey mieszkaty y wikaryow ustawicznie mieti, iesli choczet toho wsieho wżywati, a kotory by pleban posle nieho sam przy kostiele nie mieszkal, tohdy maiet zawżdy dwuch wikarey chowati przy kostiele, sztoż wstawicznie chwała Boża w kostiele była. Przy tom byli wielmożny wrożony wojewoda Wilenski kancler nasz pan Mikołay Mikołajewicz Radywiłowicza y pan Wilenski hetman nasz starosta Łucki y Brasławski y Wienicki y marszałek Wołyńskoje ziemli kniaz Kostentyn Iwanowicz Ostrożski, wojewoda Trocki, marszałek nasz dworny pan Hryhorey Stanisławowicz Ostyk, pan Trocki, starosta Zomoytski pan Stanisław Janowicz, wojewoda Kijewski, podczaszy nasz, namiestnik Merecki y Mozyrski pan Jury Mikołajewicz, wojewoda Smolenski pan Jurey Hlebowicz, wojewoda Połocki pan Olbrycht Martynowicz Kasztolt, wojewoda Nowhorotski marszałek nasz starosta Dorsuniński, pan Jan Janowicz Zabezinski wojewoda Podlaszski marszałek y sekretar derżawca Brasławski, pan Iwan Sopiha y innyie panowie rada nasza. A na twierdost toho y pieczat nasz kazali esmo przywiesiti k siemu naszomu listu. Stałosie y dano na wielikom soymie u Wilni, leta Bożeho tysieczya piatsot czetwertoho na desiet, miesiaca Fewrала treti den, indykt wtory. A dla lepszoe pewno-
sti toie sprawy ses widymus z kniż naszych kancelaryiskich pomienienomu plebanu Brasławskomu wydati iesmo roskazali pod pieczatiu naszou wielikoho kniastwa Litowskoho. Pisan u Warszawie, leta od narożenia Syna Bożoho tysieczya piatsot dewietdesiat szostoho, miesiaca Junia wtoro-
roho dnia. U tego widymusu przywileju funduszu pieczęć wielkiego xięstwa Litewskiego wycisniona (L. S.), przy kotorey podpis ręki kanclerza y poniżey korekta temi wyrażaią się słowy: Lew Sapiha kancler wiel. kniaz. Litt. Korykhowano Teodor Tryzna. Jakowy to widimus funduszu przywileju za podaniem przez wyż

wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich powiatu Brasławskiego wpisany.

Изъ актовой книги Браглавскаго земскаго суда за 1795 годъ № 15425 л. 183—188.

№ 13—1514 г. Февраля 6 дня.

Фундушъ Дрысвятскаго р.-католич. костела.

Лета Божого нароженя тисеча шестсот чотырдесятого, мца октебра третего дня.

На рокох земских водлуг порадку статutowого на завтрее по светом Михале, святе римском, прыпалых и судовне отправованых, перед нами—Себестыяном Мирским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром, врадниками грскими земскими Браглавскими, постановившысе очевисто его млст ксендзь Ян Вендроховский, плебан Дрысвятский, покладал фундуш светобливое памети короля его млсти Жыкгимонта на костел Дрысвятский, просечы, абы был до книг земских Браглавских уписан, который за прозбою его млсти ксендза плебана Дрысвятскаго до книг уписуючы слово от слова так се в себе мае:

Жыкгимонт, Божю млстю корол Польский, Великий княз Литовский, Русский, Прусский, Жомойтский, Мазовецкий, Инфлянтский, панствъ и земля пан и дедич. Упатруючы и уважаючы мы то в нас с пилностью, иж на том свете заслуги нет перед Пном Богом лучшее, яко в розмноженю хвалы Божое, а звлаца межы людьми и поддаными ншыми, которые еще недавно с темностей поганских сут наवरпенные на веру христианскую, розказали есмо воеводе нашому Виленскому пну Миколаю Радивилу, державцы Дрысвятскому, абы збудовал церковь Матки Божое набоженства светого римского костела в месте ншом Дрысвят-

ком, в которой абы завжды служба Божя деела се, на выховане плебана нашого тамошнего князя Лукаша Милошевского и иных плебанов по нем на тую плебанию наступуючых и оных слуг тое церкви в месте Дрысвятском дали, и на вечност даровали есмо и тым фундатом ншым подтверждаем городец наш самого над озером Самонем и дворец наш Кгайды со всеми людьми, которые до того городца нашого Самона и до дворца Кгайдов прыналежат, а меновите: Юхну Скировича, Матюка Юнгу, Мартина Кгайду, Яна Скиркгуна, Волютя Ровчуна, Лукшу Бирня, Вяжеля Грыца, Павла Кырыка, Мандюна Юнка, Лаврука Нара, Кгрыкга Наруша, Яна Кудня, Яна Бурнабика, Слунка и Богдюна Руча, их самых, сыны их, внуки и щадки их, земли их на вечные часы и непорушныи и вси службы потеглыи и доходы и повинности хлебныи, грошовыи, медовыи и рыбныи и зверыныи и со всякыи, которые они полнивали и служывали до того городца ншого и до дворца за держаня ншого, а тепер тые вси повинности полнити и служыти маот в цале тому плебану нашому князю Лукашу Милошевскому и по смерти его всем плебаном Дрысвятским, которые наступовати будут по его смерти. Дали есмо до тое ж церкви Матки Божое тры озера нашы: Самоню, Кгайду и Блюванлу и два озерка малых: Имовду и Сажерку з устями и з речками, с тых озер выходячыми; мае тот плебан наш Дрысвятский и по нем будучыи пры той церкви Матки Божое жыт, фалу Божю розмнажат и на каждую неделю тры мшы водлуг часу и потребы за нас и потомки ншы побожне отправоват, так за живых щасливое пановане, яко и за умерлых души збавлене; надали есмо теж на тую церковь Матки Божое в месте Дрысвятском на побудоване плебана самого и слуг тое церкви Божое пляц великий, яко бы на две бочки жыта сеет, почавшы от мосту местскаго от Оболя аж до

самое тое церкви Матки Божое; дали есмо теж мешчан чотырох ншых и з их домами и с пляцами и с корчмами в том же месте Дрысвяцком: одного подле самое тое церкви—Янушка Бия, Матыса Шурлу, Каспера Яновича, а Ярони-ма Борушковича, мают тые чотыры мешчане тому плебану и иншим—они сами и дети их службыти и плат платити, а особливе с корчом по рублю грошей давати на кожды год на воскъ и на вино до службы Божое тое церкви Матки Божое и вжо от тых часов державца наш Дрысвяцкый, пан воевода Виленский, пан Миколай Радивил и иные державцы потом будучые ани их намесники ани слуги, ани бояре, ани тивунове, ани засетники, ани ловцы и ниhto нный в тот городок и дворец и в тые люди и в земли их и в лесы их и в озера, ловы и в мешчаны ничым уступовати не мают и ни по што бывати и в домах тых мешчан не становитисе, толко плебани наши Дрысвяцкие того всего в покою ужывати и держати мают вечными часы и тых людей плебанских волных чыним и вызволяем от будованя замку Дрысвядского и дворец его и от мостов всяких Дрысвяцких; не мают их намесники ншы Дрысвяцкие до того прымушати. Даем теж и вечными часы сим фундушом нашим фундуем до тое ж церкви Матки Божое Дрысвяцкое десетину всякую всякого збожя, которое сеют у двух дворцах ншых с пашни ншое грское з Оболи и з Бортковщизны, зъ жыта, пшеницы, ечменю, ярки, овса, гречыхи и зо всяких ярын огородных, которое в огородах и в тых дворцах сеют, так теж десетину рыбную со всех неводов и неводков со всех озер Дрысвята, Оболи, Рычы и иных всех, которые до державы Дрысвяцкое прислухают, всякое рыбы тому плебану даем и давати розказуем на кожды год десятую рыбу вечными часы, мают тую десетину державцы ншы Дрысвяцкие и намесники их сполна отдавати на кож-

ды год тому плебану ншому Дрысвяцкому кнзю Лукашу Милошевскому и по нем иным наступуючим вечными часы. Вызваем теж того плебана и тых подданных людей его от подвод всяких замковых и от военное службы и от всяких потеглей ншых грских вечными часы. Позволяем теж тому плебану ншому и волност даем в озере ншом Дрысвяте летным неводом рыбы ловит, коли сам похочет, на свою потребу, а державцы ншы Дрысвяцкие того боронити им не мают. А для мощное твердости того фундату ншого розказали есмо печат нашу грскую до того фундату привесити. Деело се то на сойме валном у Вилни, в месте ншом столечном пры бытности многих пнов радных великого князства Литовского, пры пну Юрю Радивиле, пры пну Миколаю Радивиле, воеводе Виленском, державцы Дрысвяцком, пры пне Юрю Оленковичу и пры пне Иване Сапезе, намеснику Витепском, и пры маршалку ншом пне Олбрыхте Каштолте и пры подскарбим ншым пне Миколаю Миколаевичу. Писан у Вилни индыкта шостого году тисеча пятсот чотырнадцатого, мца Февраля шостого дня. У того фундушу короля его млети подпис руки тыми словы: Sigismundus Rex и печат привесистая. Которы ж тот фундуш через его млети ксендза плебана Дрысвяцкого перед нами покладаный до книг земских Браславских ест уписан.

Изъ актовой книги Браславского земского суда за 1638—1640 годы, № 15398, л. 378 обор.—380.

№ 14—1517 г. Ноября 26 дня.

Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г.Новгородѣ.

Akt. przywileju krola Zygmonta Pierwszego na Bykiewiczze J. W. Rostockiemu metropoliecie sluzacego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt dziewiątego, miesiąca Januaryi dziesiątego dnia veteris stili, a dwadziestego pierwszego n.s.

Na sądach ziemskich pttu Nowogr. przed nami Eleuterym Siemiradzkim prezydującym, Benedyktem Duchnowiczem Haciskim, Franciszkiem Duninem Raieckim sędziami, urzędnikami ziem. pttu Nowogr. stawając obecnie patron W. imse pan Maciey Wolk, komornik Nowogr. przywilej od krola Zygmunta Pierwszego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczów zwanych w autentyku ruskim przy kopij polskiej do akt podał, ktoren tak się wyraża.

Zykhimont, Bozoju miłostiju korol polski, wieliki knias Littowski, Ruski, kniazia Pruskoie, Zomoytski i innych. Czynim znamienito sym naszym listom, chto na neho posmotryt abo czucz ieho usłyszyt, ninisznym i na potym buduczym, komu budet potreba toho widati, bił nam czołom pan Wilenski, hetman naywyższy, starosta Łuckij i Brasławski i Winnieskij, marszałok Wołynskoy zemli kniaz Konstantyn Iwanowicz Ostrozkij i prosił nas piati służeb ludę naszych tiahłych diakolnych, w Nowohorodzkom powiecie Krynskoie wołosty, na imia Bykowiczów Sanca Szyszycy z bratiewu, Manczuka Łopaticzy z bratiewu, Naumcy Soroki z bratiewu, Chwiedora Misewicza z brataniacy, Naumcy Szyłowicza z bratiewu i ich dietni, a trzech ziem pustowskich na imia Arystowczyny, a Pawłowszczyny, a Nicyporowszczyny, abychmo to dali na cerkow Bożuju sobornuju swiatych muczenik Borysa i Hleba w Nowohorodku, kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie. Ino my dla toie cerkwi Bożoie i bohomołca naszoho, a k tomu czołom bitie kniazia Konstantynowo ieho miłosti z łaski naszoie to uczynili, tyje lude w werchu pisanyie Bykowiczów piat służeb i trzy ziem pustowskich k toy cerkwi Sobornoy swiatych muczenikow Borysa i Hleba kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie ieśmo dali i potwierzajem to im i cerkwi Bożoy sym naszym

listom wieszno i na wieki nieporuszno i majut kryłozanie, popy i diakony toie cerkwi ninisznij i potym buduczij tyi ludi i zemli k cerkwi Bożiej swiatych muczenik Borysa i Hleba derżati i używati so wsiemi zemlami tych ludę pasznymi i bortnymi i z senożatmi i z bory i lesy i haj i dubrowami i z łowy zwierzynnymi i ptaszymi i z rekami i z rzekami i z stawami i młynami i z bobrowymi honami i z służbami wsiemi tych ludę Bykowiczów i z diakły i rżanymi i owsianymi i so wsiemi innymi popłaty i podatmi i so wsiem z tym kak tyi lude wymienienie i zemli pustynie zdawna i ninie sami w sobie i w hranicach sia swoich maiut i kak na nas k zamku naszomu derżany byli, potomu i kryłozanie tyi ludi i zemli maiut derżati i też mocni oni przybawiti i rozszyryti i kak sami naboli umieiuczy i k swojemu lepszemu i użytocznemu obernuti, a na twerdost toho i peczat nasz kazali iesmo przywisiti k semu naszomu listu. Pry tom byli panowie rada: wojewoda Wilenski kancler pan Mikołay Mikołajewicz Radwiłowicza, wojewoda Trocki marszałok dworny, pan Hryhorey Stanisławowicz Ostikowicza pan Trocki starosta Zomoytski, pan Stanisław Janowicz wojewoda Nowohorodski, pan Jan Janowicz Zaberezynski, starosta Beresteyski, marszałok pan Jury Iwanowicz Ilinicza. Pisan u Wilni leta Bożeho tysiacza piatsot semohonadcat, mesaca Nojabra dwadcatoho szostoho dnia, indykta szostoho. U tego przywileju podpisy rąk tak samego krola jako i pisarza tudzież adnotata na boku zapisana oraz i przypisek na zatyłku zapisany tak się oznaczają: Zygmundus Rex. Topoł Waskowicz pisar. Roku tysiąc szescset czterdziestego drugiego, meseca Junia tretiaho dnia ses przywilej pan Mikołay Hatyski stawszy oczewisto do akt podał. Michał Chreptowicz pisar. Przywilej i fundusz krola Zygmunta Pierwszego ad instantiam xiążęcia Ostrozhskiego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczów nazwanych i trzy ziem pustowskie Arystowszczynę, a Pawłowszczynę

na i Anikiporowszczyznę z rzekami, młynami w powiecie Nowogrodzkim leżące, na cerkiew świętych męczenników Borysa i Hleba w Nowogrodku będącą konferowanego tysiąc pięćset siedemnastego, Nowembra dwudziestego szóstego, indicta szóstego, które przywilej po podaniu onego przez osobę wyż rzeczoną do akt jest do xiąg ziemskich powiatu Nowogrodzkiego przyięty i zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1799 годъ № 12835, л. 17.

№ 15—1518 г. Февраля 3 дня.

Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой.

Aktykacya ekstraktu kaptur. Połock. fundacyinego zapisu od W. J. P. Hromyki metropolicie Kijow. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, msca Nowembra dwudziestego pier. dnia.

Coram actis urzędu ziem. W-a Min. comparens personaliter w B-u przewielebny J. X. Gedeon Haiewski, superior I. X. X. Bazylianow klasztoru Stt-o Duskiego Min., ekstrakt z xiąg kapturowych W-a Połockiego wieczysto fundacyinego zapisu na rzecz y osobie intus wyrażoney dany podał ad acta, ktorego do xiąg wpisuiącego się thaenor takowy: Wypis z knieh kapturowych W-a Połockiego. Leta od narożenia Syna Bożego tysieczna szescsot semdesiat piatoho, mca Julija szescnacatoho dnia. Pered nami sudiami kapturowemi W-a Połoc. po zeystiu z seho swieta Nayiasn. korola ieho młsty Polskoho y Welikoho kniastwa Litowskoho, za wyszłym uniwersałom od I. O. kniazia ieho młsty Kazimiera na Klewaniu Czartoryskoho, z Bożey łaski biskupa Kuiawskoho y Pomorskoho, nominata, arcybiskupa Khnieznienskoho, buduczy obranymi, postanowiw-

szysie oczewisto słuha I. Wielm., w Bohu prew. ieho młsty X. Cypryana Żochowskoho, metropolity Kijewskoho, Halickoho y wseia Ross. pan Jan Butwiłowski opowiedał, pokładał y ku aktykowaniu do knieh kapturowych w-a Połockoho podał list fundacyiny zapis od sławnoie pamięty ieho młsty pana Hryhorya Isaiewicza Hromyki, hospodara ieho młsty klucznika Wilenskoho, derżawcy Krasnosielskoho na recz w nim wyrażonoju I. Wielm w Bohu prew. ieho młsty X. Metropolitie należaczy, prosieczy, aby tot list fundacyiny zapis zo wsieiu reczoju w nim wyrażonoju był do knieh kaptur. w-a Połoc. pryniat y upisan, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie maiet:

Ja Hryhory Isaiewicz Hromyka, hospodara korola ieho młsty klucznik Wilenski, derżawca Krasnosielski, wyznawaiu sam swojeju dobroju woleiu sym moim listom każdomu, komu budet potrzeba toho wiadaty abo cztuczy, niniesznym y na potom buduczym, sztosz ni s kim nie namowlen ani z koto-roho prypużenia, odno sam swojeiu dobroiu woleiu daiu, zapisuiu na wiecznyie wieki cerkwi Swiatomu Welikomu Czudotworcu Chrystowu Nikole w Mensku Archiepiskopu mitropolitu Josyfu y po nem buduczym mitropolitom młyn swoy otczyzny, nikomu niczym nie pienny na Cnie rece wodle wielikoie dorohi Wilenskoie od Menska w mili, zo wsiakimi mołotwimi toho młyna y z ozerom y z rybnoiu łowitwoiu toho ozera y z dworcom mielnickim, kotory wodle tohoż młyna na zemli cerkownoy posielon na sey storonie reki Cny ot Menska y z korczmoiu wolnoiu, kotoiraia z dawnych czasow w tym melnickim dworcy była. K tomu też ozerco na imia Hłusza podle reki Swisłoczy po koniec mostu Užynskoho, kotorym ozercom pan Jan Korewicz sam dobrowolnie mnie darował y listom swoim to mnie zapisał—to wsie daiu y zapisuiu dla swojeho wieczystoho bohomolia y dusznaho spassenia y dla pamięty rodyteley swoich, iżby przywoti moiem za zdrowie moie y żony

moiey y detey moich Boha miłostiwoho proszono, y po żywote naszym nam samym y rodytelem naszym pamiat wieczystaia była. Maiet ieho miłost hospodyn otec mitropolit Iosif y po nim buduczyie mitropolity tot wyż pisany młyn y karczmu wolnoiu y ozera z rybnymi łowitwami derżał, używat wiecznie, kak ja sam, a mnie samonu y żonie moiey y moim dzieciem y kożdomu z bliskich naszych w to niczym nie ustupaty, a iesliby żona moia, abo dety moi, abo chto z bliźnich moich w to miał czym ustupaty, y tot młyn z karczmoiu y ozery wodle seho zapisu moiego od Swiataho Nikoły odnimaty, tot rozsudytsia so mnoiu na strasznom sude pered nelicemirnym sudieiu, a hospodaru korolu ieho młsty maiet winy zapłatyto sto kop. hroszey, a panu woiewodie Wilenskomu piatdesiat kop hroszey. A pry tom byli y toho dobre swiedomi starosta Minski pan Jan Steckiewicz, a kniaz Wasiley Juriewicz Tołoczynski, a pan Bohdan Hryhoriewicz derżawca Horwolski y prosił iesmy tych wyżej pisanych panow o ich miłostey peczaty, i ich miłost na moiu prozbu to uczynili y peczaty swoje pryłożyli. A na lepszuu twerdost ja Hrehorey Isaiewicz Hromyka y swoiu peczat pryłożył k semu moiemu listu. Pisan w Mensku, Feuralia treti den intykta szosto-ho. U toho listu fundacyinoho zapisu peczatey prytysnennyh iest czotyry. Kotoryi że tot fundusz za podaniem onoho czerez osobu wierchu menenoiu do akt, iest do knih kapturowych w-a Połock. wpisan y pryniat, z kotorych y ses wypis pod pieczatuui uradowoii z podpisem ruki pisarskoie I. Wielm. w Bohu przewielebn, ieho młsty X. Cypryanu Zochowskiemu, metropolitie Kiiewskomu, Halickomu y wsey Ross., Archiepiskopu Połockomu iest wydan. Pisan w Połocku. U tego ekstraktu porusku pisanego przy wycisnionej pieczęci podpisy takowe: Jan Kublicki khrodzki Połocki kapturowy pisar. Z koryghował Olechnowicz mp. Ktory to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyra-

żoną osobę ad acta iest do xiaż ziem. w-a Mins. wpisany.—Wypis wydan. Ant. Swiātorzecki R. Z. Lectum H. Soroka R.Z.W.M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777—1779 годы, № 12033, л. 150—151.

№ 16—1518 г. Ноября 1 дня.

Фундушъ Рождество Богородицкой церкви
въ с. Шебринъ, Брест. воев.

Aktykacya listu approbacyinego funduszu cerkwi Szebrynskiey od Hrehorego Zolucha na włoki cerkiewne szesc prezbyterowi Szebrynskiemu służącego.

Roku tysiąc siedymset piędziesiąt siedmego, miesiąca Julij siedmego dnia.

Na urzędzie J. K. mści grodzkim Brzeskim aktami staroscinskiemy przedemno Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim w. Brzeskiego, comparendo personaliter w Bogu wielebny lnc xiażz Mikołay Budziłowicz, prezbyter cerkwi Szebrynskiey, list aprobacyinyi funduszu cerkwi Szebrynskiey na włoki we srzedzinie wyrażone sub nomine jasnie wielmożnego imści xiędza Jerzego Fałczewskiego, biskupa Łuckiego y Brzeskiego, prezbiterowi tamecznemu służący ad akta podał, który wpisuiąc w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Ja Juryi Fałczewski, z łaski Bożoy biskup Łucki y Beresteyski, oznaymuem tym lystom u ktorom sele plebanyi Beresteyskoy Szebryny rozmerono wołoki, któraia zemla była z dawnych czasow nadana na cerkow Szebrynskujy Roźdestwa Preczystoy Bohorodycy, któraia zemla tez na wołoki rozmerenna, a tak my, ne cho-teczy cerkwi Bożoy szkody czynity, dały iesmo na tuju cerkow szesc włok to iest w trzech poleh po dwie włoce y maiut tyie włoki na tuiuz cerkow derżanymy byty w wecznyi czasy y kotoryi kolwek sweszczennyk w toiey cerkwy budet, tedy

každy tyie włoki maiet derżaty y używa-
ty y za korola ieho myłosty y za xiedza
plebana Pana Boha prosyty, a nychto ie-
ho z toho ne maiet ruszaty. Y na to dawa-
ny tot list z naszeju peczatyiu. Pysan u
Janowe, po lito Bożoho narożenia tysiacza
piatsot osmnadciatoho, mysiaca noiabra 1
dnia, yndykta semoho. U tego listu przy
przycisnioney pieczęci podpis ręki takowy;
Hrehory Żołuch. Ktory to takowy list
przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu
podany ze wszelką w nim wyrażono rze-
czą iest do xiąg grodzkich Brzeskich
przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за
1755—1759 годы, № 7060 стр. 1593—1594.

№ 17—1519 г. Іюня 8 дня.

Фундушовая запись Льва Тишкевича въ
пользу Николаевского Пустынского мона-
стыря.

Aktykacya listu wieczystego pana Tysz-
kiewicza na monastyr Pustynski służący.

Лета от нарожения Сына Божого ти-
сеча шест сот шестдесят девятого, мца
Апрыля шостого дня.

Перед нами судьями, Крыштофом
Полубенским, судьею земским Слонимъ-
ским, Станиславом Униховским, судьею
земским Смоленскимъ, Стефаном Бру-
ханским, подсудьком, Крыштофомъ Ка-
зимером Воловичомъ, писаром,—врадни-
ками судовыми земскими повету Слоним-
ского, Станиславом Подолцом, писаром
кроцкимъ Слонимъскимъ, Алексьанъ-
дром Зенковичом подчасным Слонимским,
Михалом Гарабурдою, Людвигомъ Полу-
бенъским, Домиником и Константым
Булгаками, Рафалом Рыломъ, постано-
вивъшысе очевисто в Бодзе велебны
отец Якубъ Либски, закону светого Ба-
зылего Великого, оповедал и покладалъ
и ку акътыкованю до книгъ капътуро-

вых справъ вечыстых подал запис год-
ной памяти небощика его млсти пана
Лва Тишкевича монастыру Пустынъско-
му на речъ в ним помененую, просечы,
абы тот лист былъ до книгъ капътуровых
справъ вечыстых акътыкованъ и упи-
санъ, которого уписуючы у книги от
слова до слова так се в себе мает:

Во имя Светыя Жывоначалъная Не-
розделимая Тройца, Отца, и Сына, и Све-
того Духа. Я, Левъ Тишъковичъ, буду-
чы у полънымъ своемъ здоровьи и в
целомъ своемъ розуме и въ доброй па-
мети, чыню знаменито симъ моимъ ли-
стом, кому его потреба будетъ видети
або чтучы слышать, записалъ и продалъ
есми отчынного своего чоловека, дани-
ка на име Грышка Киприяновича и зъ
его детьми, што живетъ на реще Сло-
вешъни, на имя Валъковъщину, Светому
Великому Аръхиеръю, Чудотворцу Хры-
стову Миколу, Пустынъскому монасты-
рю, игумену Пустынъскому и всей егожъ
о Хрысте брати, старцемъ монастыря
Пустынъского и зъ его землею борть-
ною, и зъ его знаменемъ, и з лесы, и з
дубровами и пашъными земьями, и з
луги, и зъ сеножатъми, ловы, и со вѣси-
ми с тыми входы и прыходы, и с пош-
линами, какъ предъки мои держали и я
их Левъ Тишъковичъ по души отца
своего Тита, и матъки моей Анъны, и
жоны моей Феклы, а мает Грытко, мает
дават Светому Миколу в монастыру
пулъосма ведра меду пресного Овруцъ-
кое меры, алъбо по дъвадцати грошей
за каждое ведро, какъ мне самому да-
валъ, а полътретяднат грошы серебра
дани в каждую осень, тотъ Грытко ма-
етъ тую данъ медовую и грошевую Све-
тому Миколу в монастыры супольна от-
давати, а за того то чоловека Грытка и
за тую данъ уписалъ есми тые тры ду-
шы верху писаные и у вечъное поми-
нане у служебникъ Стого Николи мона-
стыря Пустынъского--Тита, Анну, а Фекъ-
лу и который игумень у Светого Нико-
лы въ Пустынъце, а на потомъ будутъ

№ 18—1524 г. Іюля 16 дня.

Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви,

Akt kopij funduszu cerkwi Łosznickiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt czwartego, Apryla osmnastego dnia.

Ne urzędzie Jey Imperatorskiej mosci ziemskim powiatu Orszanskiego, stanowszy osobiscie J. W. pan Bazyli Jasinski wozny powiatu Orszanskiego, kopia funduszu cerkwi Łosznickiej świętego Michała archanioła prae instantia sua do akt podał takową: Zygmunt Trety, Bozyju miłostyiu korol Polski, weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoyski, Mazowiecki, Iflanski, a Szwedzki, Gocski, Wandalski dydyczny korol. Oznaymuem tym listom naszym, komu by to wedat należało, iż bił nam czołom szweszczenik nasz Łoszniki Tymofiej Honowicz i pokładał pered nami hospodarem list ułożonych jasne wielmożnoho Janusza Radywiły kniazia z Birz i Dubinok na Słucku, podczaszoho welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty naszoho Borysowskoho, czrez słuhu i rewizora ieho szlachetnoho Mateja Łomżynskoho nadania do cerkwi Swiataho Michaiła archanhela na selibu półmorgowych placow piat w mesteczku Łożnicy, pry iezery, na Nowosielskoy ulicy plac odin, z druhoy storony ulicy ohorod morhow dwa, także z toyże storony ulicy wydelynych morgow szest, aż do samey reki, z koncami także wymeronych po dwie wołoki wo try zmeny, i do toho naddaczy sienożat w morgow tryccat, i w zastenku Kolinie wołok pustych try, i morgow dwaccat szest zohraniczonym ieho od duba z kryżem ruczajom do mchu, mchom do ruczaju Kurhanowskoho, tym ruczaiom w Kniżapolicu aż po stary hostyniec Borysowski. Kotoryie nadanyie my hospodar wideczy recz słusznoju i do pomnożenia chwały Bożoy potrebnuju, rady iesmo pozwolity i

и вѣся о Хрысте брати мають вѣчно тымъ душамъ службу Божую мет; а къ тому именичу того человека Грытька и во вѣси тыи верху писаные рѣчы самому мне не вступатыся ани моей брати, ани моимъ детямъ, ани моему роду и племени, ани моимы ближнимъ, бо есми того человека Грытька зо вѣсими с тыми з верху меноваными попѣлатки записалъ Светому Николе вѣчно и непорушѣно, а хто бы мелъ з нашого роду тотъ запис узрушыть, а тымъ душамъ паметъ заронити, тотъ мае отъведъ Господу Богу дати в Его страшное второе прышестья, а на твердостъ всехъ тыхъ вышъ писаныхъ речей я Левъ Тышковичъ просилъ есми воеводы Киевскаго, маршалка грскаго, державцы Василескаго пана Яна Якубовича Немировича, ижъ бы его милостъ печатъ свою прыложилъ к сему моему листу, и его милостъ на мою прозбу учынилъ и печатъ свою прыложилъ, а пры томъ были люди зацные: панъ Яцко Ивановичъ Елецъ, а панъ Окула Степановичъ, который был на Кieve урядникомъ от князя Юря Алекѣсандровича, а панъ Михайло Коркошчыцъ земенин Овруцкыи. А еще я Левъ Тышковичъ просилъ есми пана Яцка Ельцевича, ижъбы свою печатъ прыложилъ к сему моему листу и его милостъ прыложилъ, и пры томъ и я самъ Левъ Тышковичъ свою печатъ тежъ есми прыложилъ к сему моему листу. А писалъ жовнеръ дякъ Мишъковичъ. Писанъ в Кieve, в лето тисеча пятсотъ дзевѣтьнадцатого, мца іюня осмого дня, инѣдыкѣта чотырнадцатого дня. У того листу запису печатъ завесистая на шнурахъ едѣвабныхъ чорныхъ, на воску вытисненая. Который же тотъ записъ черезъ особу верху мененую за поданемъ оногдо до акѣтъ ест до книгъ канѣтуровыхъ справъ вѣчыстыхъ акѣтыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733, л. 198—199.

sim listom naszym prerezonoie nadanyie na cerkow Łosznickoiu założenie swietaho Michayła archanhela potwerzaiem derżaty, używaty wecznemi czasy i wsiakie z nich pożytki na sebia oboroczaty, ne buduczy z nich powinien żadnych podatkow do skarbu naszoho i nikomu inszomu dawaty y powinnoisty żadnych połnity; także w sele Nohonowiczach wsiakiie sprawy duchownyie odprawowaty majut, w czom inszeie sweszczeniки cerkwey żadnoie im pereszkozy czynity mohczy ne budut. I na to dali iesmo sey nasz list z podpisom ruki naszoie i z naszeiu peczatoiu wielikoho kniazstwa Littho. Pisan w Orszy, tysiecz patsot dwacatoho czetwiortaho hoda, meca Julia szenacataho dnia. U tey kopii podpis pisarza Litewskiego, a ponizey swiadectwa, iż ta kopia zgodna iest z oryginałem w nastempnych słowach, Zygzimuntus Rex (L.S.) Ihnaty Korsak Jeho koroilewskoy msty i wielikoho kniazstwa Litowskoho pisar. R-u tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, 8—bra piątego v.s. swiadczę, iż ta kopia funduszu na cerkiew Łosznicką służąca, iest zgodna z samym oryginałem po rusku pisanym, przy ktorym taka popolsku pisana kopia była, a te z nakazu zwierzchniczego przesłałem do kommissij mieyscowey lustratorskiey do Chołopienicz. Antoni Korybski komrz parafii Ber. Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, meca 8—bra piątego dnia v. s. poswiadczam tym skryptem, iż autentyk tey kopij pod pieczęcią J. k. msci widziałem i czytałem. Tadeusz Rutkiewicz kommisar ziem ptu Orszan. Za podaniem ktorey do akt iest w xięgi ziem. Orszan. wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго земскаго суда за 1793-1795 годы, № 15525 л. 453.

№ 19—1526 г. Мая 30 дня.

Грамота (презента) поміщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ.

Positio librorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Laetare proxima anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo septimo per generosum Adamum Cossinsky, marsalcum sacrae regiae majestatis, notarium, nec non nobiles Joannem Saczko, Joannem Crasnodembsky camerarios terrestres Drohicenses, praesentibus nobilebus quamplurimis fide dignis.

Privilegium Wyrowo.

Veniens personaliter ad officium et ad acta praesentia terrestria Drohicensia providus Adam de Wyrowo, filius olim pop Wyrowski, obtulit privilegium super templum et eius sanctuarium alias praestimonium in bonis Wyrowo in pargameno, literis seu characteribus rutennis scriptum, cum duobus sigillis in zona sericea dependentibus, quarum tenor infra patebit, cui petenti ea in acta terrestria Drohicensia perpetuitatem induci admitti officium terrestre, eo in toto approbato, induci admisit, cujus tenor talis sequitur.

Во имя Оца и Стго Дха и Всестой и Живоначалной Тройци. Станся. Се азъ я Гришко Данилевич Козлинскій и зъ панею своею Овдотьею посполите и зъ панею Якововою Марею Бориховскою, дедичками Вирова, Павловнами, визнаваемо и явне чинимъ предъ добрыми людьми симъ нашимъ листом и даемъ знати потомкомъ нашимъ, кому будетъ потреба того ведати, а чтучи сес нашъ запис его слышати, подаваемо и увязаемо мощно попа Вировьскаго Нестера в црквь Божю зо всимъ на все, якъ ся в собе мает, и з пашнями той волокы црквной, и з сеножатми посвятными, и всего суполного, штос дотычет цркви Бо-

жи ведлуг фундованя оца нашего пана Павла Вировского, а я пан Гришко и з панею своею Овдотю и поспол и с панею Марею Якововою, очичками Вировскими подаваемо ему моцно цркви Божю тому то попу Вировскому Нестерию у войчину и детемъ его ведлуг его прикладу, штос тот поп Нестер приложил, стоячи у прави пнзи своих властных девеносто копъ гроши, стоячи поспол з нами в прави противко Суской и детей ей Миколая и Собостяна, братаничов наших, штож они тую землю посвятную в нашей небытности и соби были привлащили, а от цркве Божею хотячи отнят. Ино мы з ласки милого Бра ведлуг фундату отца нашего Павла Вировского дошедши той земли посвятной правомъ, за прикладомъ того то пана Нестеря подали ему есмо вечисте в ойчину и детем его подле его прикладу властных его пнзей деветъдесят коп гроши биглой мониты взяли, а он маеть за нас милого Бра просити у прстла Хва и за потомки наши вечисте и потомкове его, а хто бы от наших потомков хотил быти упорный, нашъ запис разорит и тое наше дане попу тому албо детемъ его отняти, ино нехай их прикладок вернет деветъдесят копъ гроши его. А при том было люди добрых досыт: пан Павел Залески, пан Якуб писар Дыбовский, пан Матей Станислав, пан Михайло Тункиль, а для лепшей певности печатя пан Гришко приложил и жона моя и з сестрою своею оцовскую печат приложили. Писан под лет Божего нарожня 4го кв (1526) мца Мая 3 (30) ден индикта 3 (7).

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1566—7 г. № 10082 л. 227, 244.

№ 20—1528 г. Іюня 1 дня.

Фундушова запись въ пользу Половецкой приходской церкви.

Aktykacya ekstraktu listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, wwdy Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryn. do J. P. namiesnika Mieleyczyc. względem gruntow cerkwi Połowieckiej, nadanych w roku 1528, d. 1 Junij pisanego.

Roku tysiąc siedmsetnego osmdziesiąt czwartego, miesiąca augusta szóstego dnia.

Przed urzędem J. k. msci y aktami ziem. wdzstwa Brzeskiego, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziem. tegoż wdzstwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Bazyli Budziłowicz, proboszcz, koadjutor cerkwi Połowieckiej, ekstrakt listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, woiewody Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryńskiego do J. P. Marcina Ostrowickiego, namiesnika Mieleczyckiego, względem gruntow cerkwi Połowieckiej, nadanych w roku tysiąc pięćset dwudziestym osmym, mscia Junij pierwszego dnia, po rusku pisanego, z xiąg kapitulnych Brzeskich wyięty, do akt podał, którego wyrazy są takowe:

Wypis z knih kapituły Beresteyskoie.

Leta Bożoho narożenia tysieczy szóstot dwadcat tretieho, mca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Peredo mnoiu Fieodozyem, ihumenom y protopopoiu Beresteyskim y pry mnie buduczich swieszczenicech: otcu Henadyiu Bouszykowskim, protopopoiu Kobryńskim, otcu Jarofeiu Spaskom, otcu Janu Woskresenskom, otcu Michayłu Troieckom, a otcu Fieodozyiu Michayłowskom, pisaru kapitulnomu, postanowiwszysie czesnyi otec Jiosif Pawłowicz, prezbiter Połowieckiy, dla wpisania w knihi ninieszynie kapitulnyie podał per oblatam list Jasnje wielmożnoho ieho miłosty sławnoie pamety pana, a pana ieho

miłosty pana Ostafia Wollowicza, pana Wilenskoho, kanclera welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Beresteyskoho y Kobrynskoho na grunty cerkwi Połowieckoie danoho, w ktorom liste wse szyrey menowite iest opisano y dołożono, ktoroho pered nami položysz, prosił, aby pryiniat y w knihi niniesznyie upisan był. A tak my, widieczy onoho byt wo wsiem słuszhnoho, dla wpisania w knihi prymuiuczy, pered soboiu czyt kazali y tak sie w sobie maiet:

Ostafiej Wollowicz, pan Wilenskiy, kancler welikoho kniazstwa Litowskoho, starosta Beresteyskiy y Kobrynskiy, Namiesniku moiemu Mieleyczyskomu panu Martynu Ostrowickomu y po niem buduczym, oznaymuiu. Prychodył do mene bohomołec Połowiecki swietoho Michayła Iwan Perfimowicz, nie poodnokrot uskarżaiuczy sia na Marka Fedorowicza, ktoriy protywieczysie dekretu moiemu czynił krywdu cerkwi Bożey y tomu swieszczenu w zastenkach y ohorodach, na sztom posyłał ksiendza Jana Suchodolskoho, kanonika Wilenskoho, aby tyie krywdy ohleđał, ktoriy widieczy krywdu cerkownuiu, wodle dekretu moiego zostawił pry cerkwi swietoy tak morgi, ktoriyie pry wołokach, tak też w zastenku około cerkwi y za osadoiu ohorodami, zastenok podle wołok cerkownych, wodle steny Pieszczackoie, od ohoroda aż do hranicy Zobackoie, klinom iduczy, morgow osm y prutow try, w ktorom to zastenku naybolszu tot Marko czynił krywdu cerkwi, iako szyrey to opisano w liste popu od ksiendza kanonika danom opisano. Pro to ia, wziawszy pewnost, rozkazuiu tobie y na potom buduczym namiesnikom, aby ieste wodłuh sieho moho listu koniecznie rozkazali tomu Markowi, aby bolszey krywdy nieważylisie czynity, a toho sami posterehayte, aby cerkow Bożaia nikoli wże od toho Marka y potomkow ieho niemiela ni w czom, też tak y pomenenyi bohomołec y po niem buduczyie popy, ktoriyie pry toy cerkwi budut, maiut toho używaty, a za

hospodara Pana Boha prosity. Na szto daiu ses moy list z pieczatiu moieiu y podpisom ruki moiey własnoy, u Berestiu roku tysieczna piatsot dwadcat osmoho, miesiaca Junia perwoho dnia. U toho listu pieczat nadwornaia, a podpis ruki tymi słowy: ręką własną.

Ktoryi tedy list sławnoie pameti Ostafia Wollowicza za podaniem wyż reczenoho otca Jiosifa Połowieckoho, a za pryiniatiem naszym kapitulnym, uwes z poczatku aż do konca do knih naszych kapitulnych iest upisan, z ktorych ses wypis pod pieczatiu naszoiu kapitulnoiu iest wydan. Pisan w Berestiu.

U tego ekstraktu przy pieczęci kapitulney podpis ręki pisarskiey temi słowy: Fleodosyi swieszczenu Michayłowskiy kapituły Beresteyskoie pisar (L. S) skorygował z knihami. Który to ekstrakt listu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1784 годъ, № 7396. 991—993.

№ 21—1529 г. *) Октября 23 дня.

Фундушова запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ.

Feria secunda post Dominicam Judica, die vigesima tertia mensis Martij Anno Domini millesimo septingentesimo quadregesimo quarto.

Coram actis nobilis officij consular. civitatis S. R. M. Metr. Vln. comparens personaliter adm. Radus Dominus Gregorius Łomanowicz presbiter ecclesiae Vln.

*) Настоящую дату ставимъ какъ наиболѣе позднюю. Документъ датированъ безъ года, указаниємъ на „второй индиктъ“. Такъ какъ кн. Кон. Ив Острожскій жилъ 1460—1530, то 2-й индиктъ на этотъ періодъ приходился 4 раза, а именно: 1484, 1499, 1514и 1529 годовъ.

ritus graeco uniti sub titulo Resurrectionis Xsti Viln. existentis, sanus mente pariter et corpore, existens presens rescriptum celsissimi principis Constantini Ostroski, palatini Trocensis, ecclesiae Porudominensi ritus graeco uniti serviens, ruthenico idiomate scriptum, sigillo eiusdem celsissimi principis munitum, cum introfusius contentis ad acta obtulit, cuius rescripti de verbo ad verbum rescribendo contenta tenor sequitur estque talis.

Od kniazia Konstantyna Janowicza Ostroskoho, woiewody Trockoho, hetmana hospodarskoho, starosty Braslawskoho y Iwienskoho. Namiesniku naszomu Rudnickomu, Tereszyszkomu y Nowodworskomu panu Bohdanu Dolmatowiczu y innym namiesnikom naszym chto y na potom budet tot urad od nas derzat. Bil nam czolom swiaszczenik cerkwi swiatoho Czudotworca Nikoły na Porudominie otec Alexey y prosil nas, abychmo iemu dali pole Tereszyskoie na imia Kurowskoie, koło Zmiejowoy hory. pachaty, a senozat Puprewskuui Tereszyskuui, szto na retce pod selom Rudominskim do woli hospodarskoie, ino my dla cerkwi toie y na czolom bityie iego to uczynili y toie pole wyzey namienienioie iemu iesmo dali pachaty y tuju sianozat Puprewskuju iemu kositi dozwolili do woli hospodarskoie y ty by o tym wiedal y toho pola y toie senozaty iemu postupil do woli hospodarskoie. Pisan u Wilni, oktobra dwadzet treti den indykta wtoroho. Apud quod rescriptum Sigillum celsissimi principis Ostroski papyro in cera rubra est impressum. Quod privilegium premissio modo oblat est actis nobilis officij consularis Viln. insertum.

Изъ актовой книги Виленскаго магистрата за 1742—1745 годы, № 5141, л. 916 обор.—917.

№ 22—1580 г. Марта 7.

Вводъ священника Коссовской русской церкви пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки.

Termini Terrestres Drohicienses celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno partus virginitatis millesimo quingentesimo trigesimo.

Kossowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Felix Kurecz, ministerialis terrestris, palam recognovit, quia religiosum Ychnat pop Kossowsky introligavit in medium mansum Hanczyczky per collatores Kossowskie ecclesiae rutenicae sanctae Mariae collatum et reformatum. Quem intromissionem nullus repugnavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 41 и 45 на об.

№ 23—1531 г. Февраля 27.

Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется «попъ Григорій».

Termini terrestres celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Divisio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Joannes Toczysky, ministerialis terrestris recognovit, quia iuxta mutuum et amicabilem compositionem nobiles Lazowskie, videlicet Gregorius pop, Mathias Gabala et Chleb et eorum complices cum generoso domino Mathia de Galasky et Lazowo haerede, iudice terrestri Drohiciensi pro eisdem bonis Lazowo factam,

fecit perpetuam dimissionem in areis, ortis, campis, pratis sortibus et bonis eorum Lazowo et in silvis, borris, mericis, in quibus dimissionem non terminantur determinare et facere debet et eandem dimissionem sub vadio in literis concordiae contento firmant tenere et observare debebuntur. Circaque recognitionem praecognis utraque partium personaliter aderat et recognitionem ac dimissionem consenserat perpetue eandem sub praedicto vadio tenendam, videlicet sub vadio triginta marcarum regiae camerae et totidem parti dimissionem tenenti.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 114 и 121 об.

№ 24—1531 г. Ноября 6.

Заявление Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Satisfactio Rzewsky.

Comparens personaliter honorabilis Mathias actu presbiter filius Joannis de Rzewsky, ex matre Agneta procreatus, palam recognovit, quia importanciam suae martis Agnete, quae fuit post nobilem Joannem Rzewsky filium Mathiae, tullit et recepit idem honorabilis Mathias, velut filius post matrem, pro qua importancia materna liberum facit Joannem et per praesentes quiettat pacemque perpetuum habendam promissit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159 и 173 об.

№ 25—1531 г. Ноября 6 дня.

Раздѣльная записъ на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Concordia Ossiny.

Constituti personaliter in facie judicij honorabilis Paulus actu presbiter et nobiles Joannes, Stanislaus germani filij olim Laurencij de Ossiny vil(l)a antiqua, recognoverunt unanimiter, quia divisionem perpetuam inter se fecerunt areis taliter, quod honorabilis Paulus recepit aream a Mokobodi, dictam Grzegorzewskye, prout se ex antiquo extendit cum sulcis quatuor; alter Stanislaus similem aream recepit alias Grzegorzewskie penes Petrum Baly, ita longe, late, prout Paulus; Joannes vero recepit aream dictam Mikolayewskie inter Petrum Jakubowicz et Petrum Byaly, iacentem cum angulo penes ipsius aream situm. Dominus Paulus cum Stanislawo suo fratre volens sibi adimplere integraliter aream, addiderunt Joanni aliam aream Mikolayowskye, ex adverso ipsius areae, penes Joannem Jakubowicz, et loco tertiae areae eidem Joanni iidem fratres addiderunt sibi ante villam duas partes campi, a via Budzieska usque ad grancias Vypychowskye et eis terciam remanserunt et in alia parte viae eiusdem Budzieska usque ad viam Zaplothnya pessulam sibi dederunt. Et quarto loco dederunt eodem Joanni Groczą adversae Szmychem in villa, a via ad viam. Et hoc submissi sunt tenere et observare perpetue et in aevum de bona et spontanea voluntate.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159, 163 об.

№ 26—1553 г. Мая 27 дня.

Купчая крѣпость, по которой пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу.

Termini sub precone Thoczysky.

Acta sunt haec in Drohiczin in terminis terrestribus condemnabilibus feria tertia post festum Ascensionis Domini proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Joannem de Nowaviess notarium terrestres Drohicienses celebratis, ac nobilibus Alberto Skywsky, Stanislawo Wyrozambsky camerarijs, nec non Jeronimo Rospand, Zacharia de Rutha prefecto Cechonoviensi, Stanislawo Piaseczky de Pelch, Bartholomeo de Voyevotky notario Mielnicensi, Martino Vierbiczki, Paulo Czapl-sky, Stanislawo Galeczky, Nicolao Korzeniowsky, Seraphin Nieczeczky et alijs.

Vendicio Lazowo molendini.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Ivan Hohol Ylkovicz de Lazowo heres sanus mente et corpore existens palam recognovit, quia perpetue et in evum vendidit suam totalem partem in piscina et molendino ac pholusz ipsum concernentem in et bonis Lazowo pro decem sexagenis grossorum numeri octonarij nobili Chrehor de eadem Lazowo plebano rutenco de eadem Lazowo cum metretis pecunijs, piscibus, utilitatibus omnibus et singulis, nil pro ipso in molendinis piscina reservando.

Et hicidem stando nobilis Prachna uxor Abrahe de Lazowo rewocavit dictam vendicionem ratione propinquitatis volens pecuniam reponere.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1529—1533 годы № 10065 л. 294.

№ 27—1533 г. Мая 27 дня.

Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ).

Reformacio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Gregorius alias Chrehor plebanus rutenicus Lazowsky, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia post nobilem Taniulcam alias Taczyana filiam Oleskonis de Zabine uxorem suam legitiman vere dotis recepit triginta marcas grossorum numeri Octonarij, quam quidem summam inscripsit, reformavit et praesentibus inscribit, reformavit et praesentibus inscribit reformatque in et super medietate totali sue porcionis immobilis hereditarie in Lazowo site, tenendam, possidendam cum curia et medietate bonorum mobilium cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, longam, latam, prout in metis, graniciebus ab antiquo continetur modo dotalicij

№ 28—1533 г. Юня 10.

Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича.

Sub praecone Buczinsky.

Acta sunt haec feria secunda ante festum Corporis Christi proxima praesentibus ac anno quibus supra (л. 287 об.) anno Domini millesimo quingentesimo rigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomei haeredis de Pobykrowy subiudici, Joannis de Novaviess haeredis, notarii terrestrium Drohiciensium celebratis, praesentibus nobilibus Alberto

Skywsky, Stanislao Vyrozambsky camera-riis ac nobili Paulo Czaplsky, Paulo Mno-zewsky et aliis quam plurimis fide dig-nis protunc existentibus.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio no-bilis Petrus olim Dmyssz filius haeres, de Lazowo, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia perpetuo et in ae-vum vendidit totalem suam porcionem in duabus molendinis in Lazowo sitis cum ri-pa et piscina ipsum concernentem, vide-licet in frumentario et pecuniario alias pholuss pro decem sexagenis grossorum numeri octonarii nobili Gregorio seu pop ibidem in Lazowo haeredi, cum utilitati-bus omnibus, metretis pecuniis, piscibus et piscina ac aliis proventibus quibuslicet exinde provenientibus, nil ibidem utilitatis et commodi pro ipso et posteris reser-vando tenendam, habendam, possidendam et ad usus beneplacitos convertendam.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 295—8

№ 29—1535 г. Апрель 7 дня.

Заявление пресвитера Григорія Лазовска-го объ уничтоженіи предыдущаго акта.

Acta sunt haec in Drohiczin feria quar-ta post dominicam Conductus Pascae proxima, anno Domini millesimo quin-gentesimo tricesimo quinto in termi-nis terrestribus condemnabilibus per ge-nerosos Mathiam Galanskowski iudicem, haeredem de Lazowo, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Simonem Vygo-nowski viconotarium etc. praesentibus quibus supra celebratis.

Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio no-bilis Gregorius de Lazowo, presbiter ru-

tenicus et haeres, palam recognovit, quia suam emptionem, a nobili Stephano Lazowo filii Mathiae habitam et de ac-tis reformatam, cassat, mortificat ac prae-sentibus cassavit, mortificavit sub actu in crastino sanctae Agnetis contentam et inscriptam anno Domini millesimo quin-gentesimo tricesimo quinto, ipsamque do-mino iudici terrestri Drohiciensi Mathiae Gallanskowski, qui ipsam sortem diu te-net, possidendam, tenendam, juxta sua acta priora admissit et praesentibus ad-mittit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1533—1538 г. № 10066, л. 128 и 133.

№ 30—1535 г. Ноября 17 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣ-ніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Сте-пана Матвѣевича.

Acta sunt haec in Drohiczin feria sexta proxima in crastino sanctae Ag-netis in terminis terrestribus anno Domi-ni millesimo quingentesimo trecesimo quinto, per generosos Matiam de Galasky iudicem, et Bartolomeum Pobykrowsky de Pobykrowy subiudicem, Albertum Skyw-sky et Stanislauum Galeczky camerarios terrestres Drohicienses et alios quamplu-rimos testes fidedignos circa praemissa existentes.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter coram iudicio et actis terrestribus nobilis Stephanus filius Mathiae de Lazowo palam recognovit, quia totam suam sortem bonorum haere-ditariorum cum areis, ortis, campis, pra-tis, sylvis, borris, gaijs et rubetis et qui-buslicet utilitatibus nil juris, dominii, pro-prietatis, cum omnibus proventibus, nihil excipiendo, nobili Gregorio plebano haere-

di in Lazowo pro triginta sexagenis grossorum numeri octonarii perpetue et in aevum vendidit et resignavit cum suis successoribus, cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario tenendam, possidendam. Et exnunc dedit sibi realem intromissionem per Joannem Thoczysky et actualement possessionem. Et memoriale jus recepit. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 58 об., 80 и 66.

№ 81—1538 г. Мая 13 дня.

Заявление зем. Остафія Рака о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова.

Acta sunt hec in Drohiczyn feria secunda intra octavas Sancti Stanislai in Mayo in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galonskowsky judicem heredem in Lazowo, Bartholomeum subiudicem, Joannem Iwanowsky notarium terrestres Drohicienses celebratis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Galezky camerarijs et alijs nobilibus fide dignis.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Osthas Rak de Holovienky palam recognovit, quia suam obligationem ab Hohol Lazowsky habitam cum suo libro in viginti sexagenis gr. numeri polonicae seu octonarii dimisit medietatem, videlicet sortem Hohol in Lazowo sitam, nobili Hrehorio pop de Lazowo tenendam, habendam, possidendam cum omnibus utilitatibus, et ex nunc dedit decem sexagenas. Residuum vero ad ratas exsolvere

*) Надъ этою записью сдѣлана слѣдующая отмѣтка. Cassata cause de consensu pop Lazowsky, ut in actu feria sexta post conductus Pascae continetur.

tenetur, hoc est pro festo sancti Martini venturo quinque sexagenas gross. et pro Natali Domini futuro eciam quinque sexagenas, quibus acceptis debet dictus pop cum suis filiastris quiettare. Et ne quovis modo dictus pop in praefata obligatione impediatur, praefatus Ostas tenetur eundem tueri eliberare. Que omnia tam exolutionem summe decem sexagenarum et tuitionem ipsam partes ambe adimplere tenebuntur, sub simili vadio. Dans eidem exnunc realem intromissionem et actualement possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczky. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 401, 403.

№ 82—1538 г. Мая 13 дня.

Заявление пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Hrehorius presbiter Rutenorum in Lazowo heres recognovit, quia suam obligationem ab Ostas Rak de Holovyeniki habitam et in Lazowo sittam cum suo libro dimisit et presenti inscriptione dimittit nobili Marushe filie Nicolai de Thvarogy, consorti nobilis Abrae de Lazowo, in eadem summa viginti sexagenis grossorum, medietatem videlicet sortem Hohol tenendam, habendam, possidendam, ita, prout liber talem obligationem laciis canit, cum omnibus utilitatibus, et ne quovis modo dicta Marussa cum suo marito Abraham impediretur in prefata obligatione et dimissione, praefatus pop tenetur eosdem tueri ibidem eliberareque et pacificare ab omnibus personis; quam summam et eiusdem summe partem, hoc est decem sexagenas grossorum paratis pecuniis resol-

vere. Residuum vero ad ratas infrascriptas tenebuntur soluere pro festo sancti Martini sexagenas quinque gr. et pro festo Natalis Domini alteras quinque sexagenas. Quibus acceptis pop eosdem quietare tenetur. Dant eisdem ex nunc realem intromissionem et actuale possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczki. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

№ 33—1538 г. Сентября 9 дня.

Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струсь на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслина.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium feria secunda post festum Conceptionis Sacratissimae Virginis Mariae proxima in Drohiczin celebrata, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus generosis Joanne Iwanowskj, notario terrestri Drohiciensi haeredi in Mincevo ac nobilibus Alberto Skywskj, Stanislaw Galeczkj camerariis terrestribus et terrigenis quam plurimis protunc existentibus.

Obligatio Sthrussy.

Constituti personaliter coram actis praesentibus terrestribus Drohiciensibus nobiles Felix, Andreas, Sigismundus, Paulus filii Joannis, haeredis in Sthrussy, palam recognoverunt, quia obligaverunt mansum in triginta ossymkow, a via publica Holublska Krzeslinska ad granities Czepelyniskie, et medium laneum in eodem campo ex opposito eiusdem mansi, a via eadem publica ad aliam viam publicam, quae est a villa Strussy ad Mordy, et hoc in sotre eorum materna bonorum Strussy, in octo sexagenis grossorum numeri octonarii discreto poponi rutenico Nestor de Krzeslyno tenendas, habendas,

possidendas ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, donec exemerent; et exnunc dederunt eidem intromissionem per ministerialem Loza Laurentium in dictam obligationem et super hoc iudicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—8 г. № 10066, л. 452, 455 об.

№ 34—1539 г. Ноября 14 дня.

Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли.

Bannitum iudicium celebratum est feria sexta infra octavam sancti Martini coram nobis Bartholomeo Galeczky viceadvocato, Joanne Checzech, Stanislaw sartore, Nicolao Muzilo, Jaczko Mosquicz, Chwethko Thrynohovicz juratis Drohyczensibus anno Domini 1539.

Pop Przeczisky.

Famati viri Joannes Checzech et Jaczko Byszczicz scabini coram iudicio comparentes palam recognoverunt, quia honesta Chwieda Maykowna, tempore aegritudinis suae, nobis commisit, quatenus emptionem ad acta nostra induceremus Lucae poponi Przeczisky et ejus filio Karp, qui pop emissa fassa est apud eam aream ipsius legitimam nuncupatam Vawdishowskie pro quatuor sexagenis grossorum, jacentem penes Palczykowskie ex una et Hleczewskie parte ex altera, tenendam, possidendam perpetue, qui Lucas pop donavit praefatam aream emptam filio suo Carpij habendam aeviterne. Et hieidem Martinus frater ejusdem Carpij abrenuntiavit semet ipsum in praefata area et caeteri fratres fassus nihil habere ad dictam aream proprietatis, solum iste Carpij. Super quod iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 19 об.

№ 85—1541 г. Юля 6 дня.

Грамота королевы Боны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спаскаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ

Aktykacya dekretu krolowey Jeymsci Bony archimandryi Kobrynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siódmego, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia.

Przede mną Antonim Ludowikiem Dusiatkim Rudominą, podkomorzym powiatu Braślawskiego, starostą Subockim, za dekretem oczewistym sądu Trybunału gł-o W. X. L-o w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym szóstym, miesiąca Augusta dziewiątego dnia, na kadencyi Wilenskiej, z aktoratu wielmożnego, w Bogu przewielebnego Imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, archimandryty Kobrynskiego, Wilenskiego, Nowohrodzkiego y Brzeskiego officyała z Ichm. pp. dobr Nowosiołek, Chodynich y Nesterowych Łoz possessorami ferowanym, po wydanych innotescencyach y pozwach moich podkomorskich in loco differentiarum między dobrami Korzcycami, Nowosiołkami, Chodynichami y Nesterowemi Łozami ziemskimi, w wojewodztwie Brz. leżącymi y po ufundowaniu na dniu jedenastym Augusta in anno praesenti sądow moich iurydykeji, comparando personaliter patron Imsc pan Stefan Kosecki, starosta Morozowicki, a parte ichm. pp. posessorow dobr Nowosiołek y Chodynich stawający, in tractu replik ten dekret krolowey Jeymsci Bony, a parte imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, opata Kobrynskiego produkowany ad acta xiąg ziemskich moich podkomorskich podał, prosząc, aby pomieniony dekret ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu

Braślawskiego przyięty y wpisany. Jakoż ony przyiowski w xięgi wpisać rozkazałem, ktorego przetłumaczonego z ruskich liter na polskie thenor sequitur estque talis:

Bona, Bożyiu miłostyiu korolewaja Polskaja, welika kniahiny Litowskaja, Mazowieckaja y innych etc. Smotryeliśmo toho dzieła: stowali pered nami oczewisto szto perwo seho listy naszymi pozwonymi archimandryt nasz Kobrynski manastyra Swiatoho Spasa Wasyan pożywał bojaryna naszoho Kobrynskogo Mikołaja Zembockoho, iż kotory zemli na jmia Hrycia Chodosowicza postryhacza, a druhuju zemlu u Bystryczach Chiliewszczynu na diakona od dawnych czasow od piatydesiat let nadał k tomu manasteru Swiatoho Spasa u Kobryniu neboszczyk kniaz Iwan Semenowicz Kobrynski, ktoroież nadanie swoje y wo Ewangelij na wiecznost upisał, on tye zemli od kolka let derżał, a mne postupity ich ne choczet, a w tom toy cerkwij Bożyiuj krywda y szkoda welikaja sie deiet. A potom tot Mikołaj Zembocki powieđał, iż pani Zoffia, wojewodyna Wilenskaja pani Mikołajowa Radywiłowicza otcu moiemu neboszczyku Stanisławu Zembockomu tyie dwie zemliey Postryhaczewskuju, a Chilcewszczynu Dyakonowskuju, o ktoroy on na mene żałuiet zo wsem na wse nam dała y toho iesmo y z otcem moim od dwatcety y osmy hod w derżany y wo pokoiu byli, na sztosz y list y daninu ieie potwerczenie y korola Jeho miłosty pered nami pokładali. A tak my toie żaloby ich wysluchawszy, rozkazali kasztelanu Sudomirskomu, ochmistru naszomu starosty Sanockomu, Lenskoranskomu, Wiznenskomu, Łomieskomu panu Mikołaju Wolskomu, a kanoniku Krakowskomu y Chołmskomu, proboszczu Bielskomu, referendaru korola Jeho miłosty y naszomu kniaziiu Jakubu Uchanskomu toho meży nimi dosmotrety y sprawedliwosc tomu uczynity, jakoż ony wodle roskazania naszoho toho meży nimi dosmotrewszy, nam odkazali, a tak my baczaczy, iż neboszczyk

kniaz Iwan Kobrynski iak oteczycz y ma-
iuczy to w mocy swoiey iako własnoie
swoie tyie dwie zemlicy na cerkow Bożyiu
zapisał y pierwszaju daninu w Ewangelij
opisał, a taja pani Zofia po żywote toho
muża swoiego kniazia Iwana Kobrynskoho
buduczy wdowoju, a potom poszła za pana
Paca y k wery rymsskoy przystąpiła, ne
maiuczy do toho niczoho y ne buduczy
oteczczkoju, odno wieno opisanoie od mu-
ża swoiego kniazia Iwana Kobrynskoho
na Kobryniu miała, czohoż nie miała mocy
od toie cerkwy Bożyie otrymaty, a tomu
Zembockomu dawaty. My z tych pryczyn
dostatecznie zrozumiewszy y baczaczy spra-
wiedliwoie nadanie toie cerkwy Bożyie, w
tom iesmo toho Archimandryta perwoho
znaszli y tyie dwie zemlicy Hryca Postry-
hacza, a Chilcewszczynu zasia k toy cer-
kwy prysudyli y w mocy dali, wodle na-
dania perwszoho neboszczyka Iwana knia-
zia Kobrynskoho: maiet on sam y potomki
iego tyie dwie zemlicy k tomu manaste-
rowi wieczno derżaty y ich używaty, a tot
Mikołay Zembocki y potomki iego w toy
zemli wysze pisanye ne majut niczym sia
ustupowaty y wiecznoie mouchanie miety.
A szto sie dotyczyet tych listow daniny
woiewodyny Wilenskoiey pani Zoffii y in-
szych listow, my tyie listy niwoszczo obo-
roczaiem y żadnoy mocy mety užo ne ma-
jut, a kotoryie oyczynnye lude toho Zem-
bockoho zbożia y choromy na tych zem-
lach budut, on majet to wse sobie w ce-
łosty zobraty, a tot archimandrit w to ne
majet se ustupowaty. I na to iesmo ar-
chimandritu Kobrynskomu Wasyanu dali
sesz nasz list y z naszym peczatyu. Pisan
u Wilny, pod lety Bożoho narożenia tysia-
cza piatsot czotyrydesiat perwyi, miesiaca
Iulia szestynadcet den, indykta czotyrynac-
cet. U tego dekretu pieczęć na wosku
czerwonym przycisniona y podpis tymi
słowy: Jacobus Uchanski S. R. Mttis, a re-
lationibus Ktory to dekret za
podaniem przez wysz wyrażoną osobę do
xiąg ziemskich podkomorskich powiatu
Brasławskiego iest przyięty y wpisany.

Antoni Dusiatski Rudomina podk. Bras-
ławski, starosta Subocki mp.

Изъ актовой книги Браглавскаго подкоморскаго суда
за 1740—1748 годы, № 15474 л. 337—338.

№ 36—1542 г. Апрель 17 дня.

Дарственная священника Св. Троицкой въ
г. Дрогичинѣ церкви Ѳеодора Алексѣевича
на свое имѣніе въ дер. Творново-Морже
землянину Вакулѣ.

Positio actorum terrestrium Drohicien-
sium celebrata in Drohiczin feria secun-
da post dominicam Conductus Pascae
proxima, anno Domini millesimo quingen-
tesimo quadagesimo secundo, per gene-
rosam Joannem Wanowsky (Jwanowsky)
haeredem de Mincewo notarium et nobi-
les Martinum haeredem de Vaze, Stani-
slaum Lampiczky camerarios terrestres
Drohicienses, praesentibus nobilibus Nico-
lao Sarnaczki, Joanne Niemcziski, Marco
Kosko, Joannem Thoczysky ministerialem.

Donatio Morze.

Comparens personaliter coram officio
et actis praesentibus terrestribus Drohi-
censibus honorabilis Chviedor olim Ale-
xij filius in Morze Tworkovo haeres et
sinagogae Sanctae Trinitatis in Drohiczin
presbiter rutenicus alias pop, sanus men-
te et corpore existens publice et per ex-
pressum recognovit, quia suorum bono-
rum inuobilium haereditariorum, in bonis
Morze Tworkowa sitorum, medietatem im-
mobilem in praefatis bonis Morze Twor-
kovo sitam, dedit, donavit et praesentibus
dat, donat et voce irrevocabili resignavit
nobili Vacula alias Vasskoni de eadem
Morze haeredi habendam, tenendam, per-
petuis temporibus possidendam, ita latam,
longam, prout illa medietas totius sortis
suae immobilis in bonis Morze Tworkovo
in metis et granitiebus continetur, aliam

medietatem pro se conservando, et exnunc eidem dedit coram officio realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Petrum Luboviczky in dictam medietatem donatam. Super quod memoriale officio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 121.

№ 37—1542 г. Июля 10 дня.

Заставный листъ протопопы Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda ante festum sanctae Margaretae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam in Galansky et Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobikrowsky subjudicem, Joannem Iwanowskj notarium terrestres Drohicienses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vash, Stanislao Galeczky camerarijs.

Obligatio Lazowo.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Gregorius protopop, haeres in quolibet campo triplici per pessulam sui legitimi patrimonii in bonis Lazovo siti et habiti in triginta sexagenis grossorum numeri polonicalis et in duabus sexagenis grossorum ejusdem numeri nobilibus Abrahae et Mathiae germanis fratribus in Slepowrony haeredibus, districtus Nurensis, filiis olim Augustini, cum omnibus utilitatibus et singulis ac pratis ex opposito extantibus, rubetis quercinis libere fodendis et ligna communia cedendis, ac tenendis, habendis, possidendis, modo obligatorio ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, tam diu, donec non

exemet, dans exnunc eisdem dictis Slepowrony realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczysky in praefatum mansum obligatum in quolibet campo situm. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 154 и 159 об

№ 38—1543 г. Декабря 7 дня

Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинъ,

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn in vigilia Conceptionis sanctae Mariae Virginis anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, per nobilem ac famatos Nicolaum advocatum Drohicensem, Jacobum Vilck, Nicolaum Piddai, Jacobum Kilka, Nicolaum Muzilo, Steczkonem Miedzianka, Andream Koczera, Paulo Takovicz scabinorum juratorum (sic!)

Venditio orti Chleczkowski protopopo Precizkj.

Comparens personaliter coram iudicio providus Ivan Hleczewicz publice recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum suum legitimum penes Onaczko sutorem ex una et penes Milnisicki patre ex altera situm pro quinquaginta gr. protopopo Preciczki ita latum, longum prout in se praefatus ortus extenditur. Qui protopop debet et submisit se solvere impendere tributa regalia civilia de praefato orto, et praefatus Ivan fidejussit praefato protopopo ab omnibus propinquis suis et a sorore sua et debet eundem tuere, evincere, eliberare per praescriptionem civilem ac intromissionem realem et actualem possessionem per scabinos admi-

sit in praedictum ortum. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за № 10521, л. 115 и 116 об.

№ 89—1545 г. Юня 30 дня.

Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго.

Acta sunt haec in Drohiczin feria tertia in crastino sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo quinto, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem, iudicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicienses celebratis praesentibus nobilibus Stanislao Luniewsky, Stanislao Galeczky camerariis.

Inductio testamenti olim Gregorii protopop Lazowsky.

Veniens personaliter ad iudicium honesta Thacziana, relictā olim Gregorii protopop Lazoviensis cum genero suo Nicolao prodixerunt testamentum per olim Gregorium protopop Lazoviensem ultimae suae voluntatis pro rebus mobilibus et immobilibus dispositum et tribus sigillis testium tunc temporis existentium obsignatum et illud testamentum petiit ad acta induci admitti. Et iudicium viso tali testamento . . . *) Ego Gregorius protopop Lazoviensis existens sanus mente, licet in corpore debilis, cernens me esse mortalem et proximiorē mortis, cupiens de salute animae meae providere, de bonis meis mihi a Deo omnipotenti in haec vita concessis, testamentum meae ultimae voluntatis duxi faciendum in hunc, qui sequitur modum. Pri-

um et principaliter animam meam commendo in manus Dei omnipotentis, sepulturam vero eligo corpori meo in ecclesia Lazoviensi. Item ad eandem suprascriptam ecclesiam Lazoviensem inscribo, lego, do et dono decem sexagenas ad campanam et hoc in haereditate bonorum meorum, quae bona omnia, videlicet haereditatem meam, aedificia omnia, areas, ortos, prata et generaliter omnia bona, prout se extenduntur, iscribo nobilibus Thaczianae uxori meae, Nicolao generi suo et Voloss filastro meo per medium dividenda, videlicet ad tres partes tam in aedificiis, quam in campis, ortis, pratis et generaliter in omnibus bonis dividendas. Qui suprascripti, videlicet uxor mea, Nicolaus et Volos debent . . . eandem campanam comparare sine quovis prolongatione de praefatis bonis, eisdem per me in testamento specificatis. Item eadem uxori suae lego et inscribo omnia bona mobilia, videlicet pecora et pecudes, tantummodo eadem uxor mea ad exequias de bonis meis et ad alia pia opera debebit impendere et pecus mactare pro prandio peragendo propter pauperes. Item sibi eligo honorabiles Gregorium Mikulinski et Procop Piathniczki, qui exequias tricesimas alias *sorokousth* peragant ibi in Drohiczin in suis ecclesiis pro anima mea. Item eidem honorabili Gregorio poponi Mikulinski inscribo et lego equum fulvum alias rudzi, gradarium dictum Henikowski valoris duarum sexagenarum; confessori suo et Procopo lego et inscribo hortum iacentem inter Jeronimum Lichuna et Joannem Krziwopusth, tendentem a platea ad Lazowka cum pratis et cum omnibus ad eundem ortum pertinentiis Volosz. Item ipsi idem n. Nicolaus et Volosz eandem uxorem meam debebunt tueri ab omnibus iniuriis et erunt astricti ad servitia terrestria et etiam ad servitia bellica quandoque fuerit sacram maiestatem regiam indicta impendere praefati Nicolaus, Volosh et uxor mea de eisdem bonis per me eisdem inscriptis. Item debitum quin-

*) Въ этомъ мѣстѣ нѣсколько строкъ отъ ветхости выкрошилось.

que sexagenas et viginti grossos nobilis Felix Kobussek idem Kobussek Felix debet tenere agrum quousque ad solutionem essentialitatis a Petro fratre meo germano omnia bona mea auferro ex eo, quia a viginti et ultra annis non impendebat nec stabat mecum pro eisdem bonis meis. Praesentibus circa praemissa honorabilibus et nobilibus Gregorio Mikulinski et Procop Piathniczki proponibus Drohicensibus, Felici et Andreae Kobuskie Lazowskie et aliis circa praemissa existentibus. Actum et datum feria quinta post festum sancti Bartholomei in domo mea Lazoviensi anno Domini 1545. Quos supra expressos dominos rogavi, ut ad praesentem ordinationem meam sigilla sua apponerent, qui ad petita mea sigilla sua applicaverunt.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда № 10070, л. 344, 354—5.

№ 40—1545 г. Юля 19 дня.

Запись старостины Минской Богданы Богдановны Сапѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволови земли.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Łazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestrem Drohiciensem celebratis, praesentibus nobilibus Nicolao Kosko, Stanislaw Lampickj camerariis judicii terrestri Drohiciensis.

Cholubla.

Veniendo ad judicium honorabilis Ivan parochus ecclesiae Hołubskiey praesenta-

vit fundatum praefatae suae ecclesiae infrascriptum sigillatum et pro parte eiusdem deservientem, et petiit illud ad acta haec terrestria Drohiciensia induci fore admittendum, cui judicium admisit, cuius tenor talis est et sequitur, rutenicis characteribus scriptum.

Во имя Божє станєся амин. Я Богдана Богдановна Сопиженка, маршалковая гедрьская, старостиная Менская, объявям сим моим листом ннєшним и на потом будучим кому будет потреба того вѣдати, которая црковь храм Прчстой Бгородицы з давних часов ест зоружен через отчичов людей имени моего Голубского, которое имене Голубль маю я на вечност от малжонка моего небожчика пана Яна Стецковича маршалка гедрьского, ку которому ж храму той цркви Божей иныи вси отчичи Голубский подданыи мои каждый от себе для живности священнику давати повинны з волоки десятины по копи жита, за которую десятину повинен поп в субботу за впокой, а в недѣлю заздравное службу Божю мѣти. Якож Феодосия верху писаная Богдана Собижанка будучи в сполном здрави, никим не намовена ани припужона, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших приятел и родичов нших и сама для своего душеного збавеня и дѣтей моих, дала есми тую, црковь Пречистой богородицы в ымени моем Голубли священнику Ивану и сыном его и на потом будучим его счадком держати и вживати на веки непорушно и придала есми ку той цркви Божой волоку суполную Ножчинскую во трех полях, на которой стоит тая црковь Божя и селище поповское, въ другом поли влоку Стецка Галчич от Зябль подле Вавишовское влоки две, третее поле влока за двором подле Миколая Дробышевича и половица селища подле цркви по другой стороне дороги и два сади и сеножат, як ся иныи сеножати стегают, аж до рички, со всем як ся тыи влоки и з сеножатми и з огороди и с хворостом

и наддажки въ собѣ мают, ничего на себе не оставуючи, которых волок мает священник Иван и сынове его и на потом будучии их счадки держати и вживати на вечный часы. За которое ж надане мое мает поп Иван и потомки его в каждый тѣйден двѣ службы Боже мѣть в среду за упокой, а в пятницу за муку Божю, а предся въ каждую недѣлю служба Божя мает служена быт обедни и мает священник Иван и сынове его и потомки их тую црквѣ храм Прчстое Богородици на веки держати и вживати, а службы Боже не мает николи оменшквати и вжо я сама и дети мои и потомки наши не мают того священника Ивана и сынов его и потомкув их от тое црквы Божее отганяти и того храма Божего отнимати и ничим сего листу моего рушати, а в духовных речах не маю я сама и дети мои и потомки наши того священника Ивана и по нем будучих судити, кром влдка сам, або тот, хто на местцы владычем будет мает его в речи духовной судити; а с пущи ншое Голубское волно священнику Ивану и потомком его дерева собѣ на будоване и дрова брати. А при том были и того сут звездоми священник Стого Николы Кресленский Нестер, а земяне гедрьскый повѣту Дорогичного пан Михал и пан Павел Смоне夫斯基, а для лепшее твердости я Богдана Сопи-жанка печат есми свою приложила к сему моему листу. А писал сес лист Богданко Дробышевич съ Полоцка. А естли б хто хотел тое мое надане ку той црквы Божей приданое и того священника Ивана и детей его от тоей црквы рушати и не хотел того што в сем листе моем описано полнити, тот ся розсудит со мною на оном страшном судѣ пред небесным Црем. Писан у Голубли. Лѣта Бож. нарож. ѿ мѣ (1545) мсц июл ѿ (19) дн индикт.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1543—1552 г. № 10069, л. 389 об. 390.

№ 41—1545 г. Октября 4 дня.

Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Гаинской церкви на священство при названной церкви.

Akt przywileju od Zygmunta Augusta na cerkiew Hajenską w roku 1545 nadanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Augusta dwudziestego trzeciego dnia rzymskiego, a dnia dwunastego ruskiego kalendarza.

Na urządzie Jey Imperatorskiey msci ziemskim woiewodztwa Minskiego obecnie stanowszy W. I. P. Kazimierz Rymaszewski. Dwor, skar. Lit. przywilej po rusku pisany do akt podał, ktorego z ruskiego pisma na polskie co do liter od słowa do słowa wyraz następny. Zyghimont August, Bożoju miłostiiu korol Polsky, weliki kniaz Litowskij, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom świeszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho archannela Michayła Dmitrey y pokładał pered nami list derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Wasiljewicza Sołomiryckoho, w ktorom listie ieho opisujet, iż on z woleju y za listom archiepiskopa mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseja Rusi Makaryia podał iemu y uwiazał ieho w cerkow Swiatoho Michayła archannela u Ainie y w ludi y w zemli cerkownyie, jako sia taja cerkow zdawna w sobie majet y tak też w tom listie kniazia Iwana Sołomiryckoho opisano y użo tuju cerkow wieczne na sebe derżati y za nas hospodara Boha prosił majet i bił nam czołom tot swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho Michayła Dmitrey, abychmo łasku naszu hospodarskuju uczynili y pry toy cerkwi swieszczennikom ieho wodłuh listu derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Sołomiryckoho zachowali y dali iemu na to nasz list, ino my toho listu kniazia Iwana Sołomiryckoho ohledawszy y iemu dobre wyrozumiewszy y baczaczy w tom prozbu ieho byti

słusznaju, z łaski naszoje na czołom bitje ieho to uczynili, pry toy cerkwi swiatoho archannjela Michayła u Ainie swieszczennikom ieho zostawili y tym listom naszym zostawujem. Majet on sam y dieti ieho tuju cerkow Swiatoho Michayła u Ainie z ludmi y z zemlami y z prychodom cerkownym y so wsim, jako sia taja cerkow w sobie maiet, weczne na sebe derżati y toho wżywati, a za nas hospodara Boha prositi y także w służbie Bożej sprawowati jako na nich swieszczennikow prysłuszyt. I na to iesmo tomu swieszczenniku (w tym mieyscu wiersz cały duży na złożeniu w obliteracyi). U Wilni, pod leta Bożoho narożenia tysecza piatsot sorok piatoho, miesiaca Oktjabra czetwerty den, indykt czetwerty. U tego przywileju przy pieczęci urzędowej małej na kustodyi y mastyku wycisniętej podpis pisarza takowy (L. S.) Waleryan pisar. Który to przywilej za podaniem do akt w księgi ziemskie województwa Minskiego wieczyste zapisany. Antoni Swiătorzecki RZM. Czytałem Ign. Kudzinowicz S. D. Poll. Regent ziem. Wtt-a Min. mp.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1793 годъ № 12049 л. 577.

№ 42—1546 г. Января 13 дня.

Фундушъ Св. Димитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Миколаевны Остиковичъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda ante festum Nativitatis B. M. V. proxima anno Domini 1644.

Fundatio ecclesiae Rogoviensis.

Ad officium praesens capitaneale castrense Drohicense personaliter veniens honorabilis Joannes Pudkowski Prokopowicz, presbiter ecclesiae Rogoviensis ritus graeci, obtulit et produxit coram eodem of-

ficio literas infrascriptas collationis seu foundationis eiusdem ecclesiae in pergamento literis rutenicis scriptas et sigillis duobus appensis obsignatas per infrascriptam personam eidem ecclesiae collatas, petens easdem literas per officium praesens suscipi et actis ingrossari, quas officium praesens suscepit et actis officii sui ingrossare mandavit, quarum series verborum sequitur talis.

Я Ганна Миколаева Юревичъ Остиковича, кнежна Любецкая, визнавам сама на себе тым моим листомъ, хто на него посмотрит, або чтучи его вслышит нынешним и на потом будучим, кому будет потребъ того ведати: который храм того мѣшка Дмитрѣя з давных часов ест соружон в ымени моемъ через подданных моих людей отчизных Роговских, котороеж имене маю я на вечность от ойчима моего небожчика пана Яна Стецковича, который взял мя был собѣ за властную дочку свою и тым именемъ Роговом на вечност мя даровалъ, яко тыи вси подданные мои Роговский повинни давати для живности священнику каждый противку себе с полвлочка по полкопы жита, а поп повинен за тую десятину службу Божую мѣти в субботу за влокой, а в недѣлю за здравное. Гдѣж я Ганна Миколаева Остикович, кнежна Любецкая, за ведомостью и волею малжонка моего пана Миколая Остика, будучи в добромъ здрави, никимъ не намовлена ани припужена, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших родичов и приятель наших и сама для своего душевного збавеня и малжонка моего дала есми тую церков храм светого Дмитрия в ымени моем Рогове священникови Нестеру, служителю того Николы с Креслина и сыном его и на потом будучим его счадом держати и вживати вѣчно на вѣки непоручно. И придала есми ку той церкви Божой влоку суполную Тлустовскую, на которой тая церков Божая стоит, а в другом поли влока Гримановская. Водженки(?), а на

№ 43—1547 г. Января 14 дня.

Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинъ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.

Sessio prima generosi Joannis Kampa, advocati Drohiciensis.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post octavam Trium Regum anno Domini 1547 in praesentia generosi Joannis Kapa advocati Drohiciensis, Nicolai Pidai, Jacobi brasecatoris, Joannis mercatoris, Alberti Sulborski, Ondruch Danilovicz, Steczko Kobula, Onaczko Kovalevicz septem scabinis juratis.

Vendicio domus per Andream Koczercha Ivano pop.

Comparens personaliter coram judicio providus Andreas Koczercha opidanus Drohiciensis palam recognovit, quia in illa parte fluvii Bug vendidit et perpetuo et in aevum domum suam legitimam penes Bobrale ex una et penes Ivan Luliancz partibus ex altera jacentem una cum area ita, prout in se praefata domus extenditur, pro sex sexagenis grossorum numeri polonicalis g(eneroso) Ivano poponi Mieskowski et pueris seu successoribus ipsius tenendam, habendam, ac perpetuis temporibus obtinendam cum omnibus et singulis utilitatibus ad domum spectantibus et exnunc eidem poponi praefatus Koczercha admisit in domum realem intromissionem per officium advocati. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 186 об.

третим поли влока на Избицах тых жо влок со всим потому, як ся тьи vloки сами в собѣ мают, съ сеножатми, с хворостами и надавками, ничего на себѣ не оставуючи, которых влок мает священник Нестер и снове его и потомки их держати и вживати на вечныи часы. За которое надане мое повинен будет священник Нестер и снове его и потомки их службу Божю мети в пяток за муку Христову, а предся водлуг стародавнего обычаю мает обедне служити в субботу за впокой, а в неделю заздравное; и вжо я Ганна Миколаева сама и малжонкомой и дѣти наши и потомки их не маем священника Нестера и сновъ его и потомков их тое церкви храму стго Дмитрия и тых влок приданых церкви не отимати и не отгоняти и ничим сего листу нашего не маем рушати; а в духовных речах не маю я сама и малжонкомой и дети наши и наместники священника Нестера и снов его и потомков их судити, кром Епископа, влдки, або тот, хто на местци владчнем будет, тот мает его судити в речи дховной. А при том был и того сут сведоми земяне господарский: пан Адам Лампицкий, а панъ Павел Савицкий, а пан Павел Смоневский. А на твердость того моего листу я выше писанная Ганна кнежна Любецкая, восполк з малжонкомъ своим паном Миколаем Юревичомъ Остиковичомъ печати наши приложили к сему нашему листу. Естлиж бы кто хотѣлъ тое мое надане рушати и того священника Нестера и сынов его и на потом будущих его счадъковъ от тое церкви Божое одгоняти, в чом того листу моего не пополнилъ, тот ся со мною розсудит на оном страшном судѣ пред Небесным Царемъ. Писан в Голубли под лет Божего нарожения ѿ ф м ѣ (1546) мца Генвар 7 (13) индиктъ 7 (3).

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1643—1645 г. № 9245, л. 461 и 465.

№ 44—1548 г. Января 2 дня.

Презента священнику Волошу Дмишевичу
на русскую церковь въ Лазовѣ.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda in crastino novi anni currentis millesimi quingentesimi quadragesimi octavi, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicensis celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camiinsky camerariis iudicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Rutenicae Lazoviensis

Comparens personaliter coram iudicio generosus Mathias de Galasky et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elligit et constituit in rectorem ecclesiae rutenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honrabilem ac nobilem Volosh Dmiszevic de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cuiquidem Volosh presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus, ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Voloss presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant juxta, consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 45, 55.

№ 45—1548 г. Января 12 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ
Нестора о. Ивану, священнику Спасской
церкви въ им. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post Trium Regum anno Domini 1548 per nobilem ac famatos Petrum Podraza in loco generosi Joannis Kampa advocti Drohiciensis residentem, Nicolai Pidai, Jacobum braseatorem, Albertum Sulborski, Joannem mercatorem, Andream Skyan, Steczkonem Bobrik, Onaczko Kovalevicz juratis.

Vendicio orti per Niestor Ivano pop
Spaskij.

Comparens personaliter coram iudicio providus Niestor palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum dictum Grand penes ortum Ondruch Skyan dictum Paliuchowski nad Yeskiem ita, sicut in se ortus extenditur Ivano pop Spaski et consorti ipsius Marya et eorum successoribus pro duabus sexagenis grossorum numeri polonialis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus utifruendum, ita late, longe prout praefatus ortus extenditur, et exnunc praefatus Niestor praefato Ivano in dictum ortum per officium seu per scabinos realem intromissionem et actualement possessionem admisit. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго магистрата за 1538—1553 г., № 10521, л. 221, 224.

№ 46—1548 г. Января 22 дня.

Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошъ-Дмисевича на части своего владѣнія въ г. Лазовъ въ пользу судьи Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post festum sanctae Agnetis proxima anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis.

Donatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Camienisky camerario judicii terrestris Drohicensis in loco judiciali residente nobilis ac honorabilis Volossh Dmissevic presbiter et haeres in Lazowo palam recognovit, quia sortes suas immobiles bonorum Lazowo, super ipsum jure haereditario concernentes et post nobiles ac honorabiles Olechno et Hrehor protopop Dmiszevicy patruos ipsius super ipsum devolutas jure naturalis successionis, cum totali earundem sortium haereditate ac cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario, nec non cum omnibus ad easdem sortes pertinentibus et quovis modo spectantibus et utilitatibus universis, nil juris, domini et proprietatis et quorumvis usufructuum et utilitatum in praedictis sortibus praefatorum bonorum pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, ita late, longe circumferentialiterque, prout praefatorum bonorum haereditas se in suis metis et limitibus extendit, prout eadem bona solus habuit et possidit, generoso Mathiae de Galansky in eadem Lazowo haeredi, judici terrestri Drohicensi dedit,

donavit perpetue et in aevum irrevocabiliterque per praefatum Matthiam judicem et eius successoros, tanquam veros et legitimos haeredes praedicta bona tenenda, habenda et perpetue possidenda et ad usus beneplacitos convertenda. Et jam praedictus Volossh presbiter praedicto Matthiae judici exnunc dedit realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Hleb Lazowsky in praedicta bona; et debet praedictus Volossh et eius successores praefatum Mathiam cum suis successoribus occasione praemissorum tueri, evincere et eliberare pacificareque ab omni impetitione juridica ab omnibus personis per praescriptiones terrestres prout ad quamlibet personam praescriptio pertinet totiens, quotiens sibi Mathiae judici opus fuerit, sub damno terrestri, nulla re exquisita ipsum evadendo. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 82, 83 об.

№ 47—1549 г. Марта 11 дня.

Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогочинскому земскому судѣ Матвѣю Галянсковскому.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis judicii terrestris Drohicensis,

Debitum judicis Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Kamiensky camerario

judicii terrestris Drohicensis honorabilis et nobilis Shyloian presbiter seu plebanus sinagogae Lazoviensis in Lazowo haeres, publice et per expressum recognovit, quia generoso Mathiae Galanskowsky, iudici terrestris Drohicensi, in Lazowo haeredi, tenetur et est debitus certi et liquidi debiti septem cum media sexagenarum pecuniae grossorum numeri polonialis, quas solvere inscribit se praesentibus actis ab isto festo Pascae proxime venturo per annum. videlicet pro alio festo Pascae venturo sub simili vadio, pro qua summa essenziale et vadio sese citare permiserit ad quodlibet jus terrestre aut castrense extunc in primo termino tanquam peremptorio parere et pro essentia et vadio satisfacere tenebitur, nulla re exquisita nec colore excogitato, primum terminum differendo nec quodcunque sibi pro auxilio asumendo, sed praesenti inscriptioni satisfacere debet et astrictus erit.

Примѣчаніе. На полѣ книги противъ этой записи сдѣлана отмѣтка: Tres sexagenas grossorum exsoluit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—9 годы № 10072, л. 372, 383. об.

№ 48—1549 г. Мая 20 дня.

Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галанскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda ante festum sanctae Helenae proxima anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Wanz, Joanne Camienisky camerariis iudicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Lazoviensis.

Comparens personaliter coram iudicio et nobili Martino Vasz pro loco iudiciali residente generosus Mathias de Gallanski et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elegit et constituit in rectorem ecclesiae ruthenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Syloyan Jaczkovicz de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cui quidem Siloyan presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Solyan presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant, juxta consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—1549 г. № 10072, л. 416

№ 48—1550 г. Февраля 15 дня.

Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.

Akt funduszu cerkwi Rudnianskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartego meca Junij dwudziestego wtorego dnia.

Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskimi woiewodztwa Brzeskiego comparendo personaliter przewielebny w Bogu imsc xiądz Felicyan Chociewicz, pleban Suchopolski, fundusz cerkwi Rudnianskiey służący, ruskim charakterem na pergaminie pisany ad acta podał, rekwirując aby pomieniony fundusz był do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyjęty y wpisany, który w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Zygmont Auhust Bozju miłostiu korol Polski weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski,

Żmuydzki, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom pop miasta naszoho Wohinskoho Martin Lewonowicz y wkazywał pered nami list wradnika Woinskoho, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho pana Mikołaja Radywylowa, Sarafinow Wyrowskoho, a Stanisława Swiderskoho, służebnika podsudka Bilskoho, namistnika Zabielskoho Matiew Lewickoho, kotoryi buduczy tam w selech naszych Woinskich w Rudne y Dereweczniczy na pomereni wołok y obaczywszy, iż bez cerkwi Bożoie trudno mieszkaty, dozwolili im w tom sele w Rudne cerkow zbudowaty y k toy cerkwi obrali jeho popom byty, ku ktoroy cerkwi Bożey postąpili iemu ludy nasze z wołok swoich po kope żyta, a tyie pomerczyie nasze pryдали iemu try wołoki zemli, szto iest bez zawady wołokam naszym, y try kuty: perwyi kut za wołokami seła Rudna od hranicy kniazia Połubienskoho y hranicy Kostrowskoie, a druhi kut w koncy wołok Rudenskich że, bereh senożatey zemiannina Kopiewskoho Petra Okunia, promezku doroh, kotoryi idut obapoł bołota Rysjeho, a tretiy kut nad bołotom Pliszczynom protyw wołok sidiaszczych Rudenskich że, za dechtiarneju po Hłubokoie bołotce, na syrom koreni, kotoryi dey wyrobiwszy możet byt zemli try wołoki litowskoie miry, jakoż y marszałok zemskiy, starosta Beresteyski pan Mikołay Radywil nas o tom ustnie żadał, abychmo tam cerkow mety dozwolili y tyie try kuty zemli k toy cerkwi Bożey pryдали y na to dali iemu nasz list. Ino gdyż pomirczyi nasze, obaczywszy zwolenie y prozbu poddanych naszych, cerkow nowuju w tom sele postawity im dozwolili y tyie try kuty zemli za tuju cerkow tomu popu pryдали,—my dla chwały Bożey y lepszoho rozmnożenia poddanych naszych, za żadaniem jeho miłosty pana Mikołaja Radywyla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho na czołombitje toho popa to wczynili, pry tych wołokach wyszey menenych tuju cerkow Bożuju y popa Martyna zostawuiem y pot-

werżaiem to sim naszym listom k toy cerkwi Bożey popu Martynu y po nem buduczym popom w toie cerkwi: maiet on w tom sele Rudnie pospoł z ludmi naszymi cerkow Bożuju zbudowaty y onyie try kuty zemli k toy cerkwi derżaty y pachaty y z ludey naszych tamocznych kożdoy wołoki po kopie żyta braty y za nas hospodara Boha prosyty, a starosty nasze y wradniki Woinskij ne majut tych zeml od toie cerkwi Bożey otnimaty wodle zawedenia listu pomerczych naszych y dobrowolnoho przyzwolenia poddanych naszych (jako wyszey stoit opisano). I na to iesmo popu Martynu Lewonowiczu dali ses nasz list z naszoju peczatju. Pisan w Krakowie pod lity Bożyja Narodzenia tysieczu piatsott piatdesiatyi, miesiaca Fewralia piatynadcat den, jndykta osmoho. U tego funduszu przy pieczęci na massie czerwonej wycisnionej podpis najjasniejszego krola imsci temi wyraża się słowy: Sigismundus Rex, a po drugiey stronie pieczęci dalsza expressya y podpis w te słowa. Prawo pana Mikołaja Radywyla, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho. Lew Patey. Tyszkiewicz pisar. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1772—1774 годы, № 7388. стр 1701—1704.

№ 50—1550 г. Октября 10 дня.

Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante festum Sanctae Hedvigis anno Domini 1550, per nobiles ac famatos Bartholomeum Galeczki in loco generosi Joannis Kampa, advocati Dro-

hiciensis, Nicolaum Pidai, Paulum lanificum, Joannem lanificum, Andream Skyan, Laurentium Burdakowicz scabinis.

Inscriptio orti per Nicolaum antiquum advocatum pop Ilinski.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Nicolaus antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug opidanus, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia hunc ortum ecclesiasticum, qui ante adiacebat ecclesiae sancti Ilya, quem praefatus Nicolaus in tribus sexagenis grossorum ab olim Zdan Orlyk habuit et Orlyk eundem ortum a olim Illaryon pop Ilinski habuit, qui ortus jacet penes metam Surowczinska et viam publicam seu fluvium Luthorzicz ex una et penes Blonie civium partibus ex altera situm, qui se in metis suis extenditur sicut signa salicea in metis suis extenduntur, demisit et per praesentes demittit perpetue et in aevum una cum perlucris suis et decreto sacrae regali in summa sex sexagenis grossorum numeri polonialis discreto Ichnat pop Ilinski, cui summam praefatus Jchnat praefato Nicolao realiter exolvere tenendum, habendum cum omnibus et singulis utilitatibus ex eodem orto provenientibus, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita late, longe, sicut ortus in metis suis extenditur; et exnunc praefatus Nicolaus praefato Jchnat realem intromissionem et actuaalem possessionem per scabinos Nicolaum Pidai, Paulum lanificum in ortum demissum admisit. Super quod memoriale iudicio praefatus Jchnat pop Ilinski solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 297 и 298.

№ 51—1550 г. Ноября 5 дня.

Раздѣльная записъ на им. Лунавье и Хотенчицы между Стецковичами и Rogozичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.

Akt listu dzielczego wieczystego miedzy I. PPmi Rohozami majetnosci Łukawia y Chocienczyc.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódmego, miesiąca Iunij siódmego.

Na rokach ziemskich S-o Trojeckich wojewodztwa Minskiego przed nami Franciszkiem Uniechowskim prezydentem, Mateuszem Wankowiczem, Felicyanem Proszynskim, Tadeuszem Wołodkowiczem sędziami, Antonim Świętorzeckim pisarzem, urzędnikami ziemskimi wojewodztwa Minskiego comparendo personaliter u sądu patron W. Im. pan Sebestyan z Szymanczyc Szymanski, czesznik Zytomirski, ten dokument ruski ad acta podał, ktorego dokumentu wyraz na polskie pismo przetłumaczony od słowa do słowa tak sie w sobie ma:

My bratia Wasiley z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy, a Siemien Iwanowicz, a Marko z bratom Iwanom Olechowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy soznawajem sami na siebie sym naszym listom, komu budiet potrzeba toho wiedat albo cztuczy ieho słyszati, szto iesmo zwoliwszysia wsya bratia mieży soboju y rozdzielili jesmo imienie swoje Chotienczyckoje y Łukawiec na try czasty na rownosti, y ziemli paszynie, y sienożati, y puszczu y dierewa bortnoje, y podzieliwszy rowno y kopcy iesmo zakopali y mieży położyli, na kotoryż czasty lesy promieszku siebie miotali, hdeż pierwaja czast Łukawiec y z Zaczernieniem dostało bratu naszemu panu Hryhoryiu Ostafiejewiczu Rohożyczu zo wsim na wsie, kak taja czast w hranicach swoich y za kopcami majet y z puszczoju, kotoraja naprotiw toie czasty Łukawskoje iest, ktoroy że

czasty pieta pierwaja od mieży Łukawskoie Zahorskoie Zadoryia, kopcami, kotoryi kopcy czyniat miežu z czastyiu sierednieju kotoraja czast dostałasie brati naszoy Mirosławowiczom czerez dorohu Łukawskuju, kotoraja idiet k cerkwi z Łukawca popierok toie dorohi doroha u bor, kotoraja idiet z Czerwiekow k cerkwi Chotenczyckoy, a od toje dorohi wielikoie, puszczaјуczy Czornuju reczku po prawie, czeres humno y ohorody z Nahowicz y czeres usie pole pod les, a z toje piety hranicami u les aliż do reki Bobrowoje, a k tomu tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu dostałosie na ieho czast ziemia za rekoju Chotenczonkoju, podle dorohi wielikoie, kotoraja idiet od cerkwi k Jurkowiczom polewie do hranicy Konownickoje, a druhaja mieża kopcami po tomuż aż do hranicy Konownickoje z toież reczki Chotenczonki, a na tretiem miestcu dostałosie tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu u Wietehich Storynach uwierch toje reczki Chotenczonki, za reczkoju koncom k dorozie, kotoraja idiet od Pleszczyc sieła Konownickoho k ludziem pana Pacowicza k Woytkowiczom, odnym bokom po ruczey y po mostok, szto mostok iest na toy dorozie, a druhim bokom po kopcy z toież dorohi Pleszczynickoje w reczku Chotenczowku, a druhaja czast sieredniaja dostałasie brati naszoy Mirosławowiczom Siemieniu Iwanowiczu, a Marku z bratom ieho Iwanom Olechnowiczy, a Bohdanu Fiedorowiczu Rohożyczom, zo wsim na wsie. iak sia w sobie maiet, to iest y z ziemiemi pasznymi y niepasznymi, z dierewom bortnym y z puszczoju, y z sienożatmi, kotoryia iest podle cerkwi Chotenczyckoje, poprawie dorohi wielikoie, kotoraja idiet do Jurkowicz, aż do reczki Chotenczonki, a druhoju storonoju, poczowszy od toież dorohi pozadu cerkwi od popowa ohoroda, kopcami aż u reczku Chotenczonku y z tymi sieliszczy, kotoryje iest, w tomże popławie y ziemia pasznaja. A k tomu toýże brati naszoy dostałasie ziemia na ich czast sady za kopcami od reczki

Chotenczonki aliż do hranicy Konownickoje; a na tretiem miestcu brati naszoy dostałosie u Wietehich Storynach, poczowszy od reczki Chotenczonki po dorohu, a dorohoju Pleszczynickoju aliż w kopiec, a kopcami w tuż reczku Chotenczonku. A treteja czast kraynieja dostałasie brati naszoy panu Wasilju z bratom ieho Jeroszkom Steckewiczom Rohożyczom u Chotenczykach, zo wsym na wsie, kak sia taja czast w hranicach swoich maiet, to jest z ziemieli pasznoju y nie pasznoju, z sienożatmi y z puszczoju y z dierewom bortnym y z zaleski po reczku Chotenczonku, a z toje reczki Chotenczonki prosto na puszczy protiwn toje czasty, a z pola horoju aliż kopcami aż do ziemi Jurkowskoie u kamien wieliki, podle ktoroho kopiec ostatoczny zakopan. A k tomu toýże brati naszoy na ich czast dostałasie ziemia Zacharynskaja, kotoraja ziemia leży protiwn ziemi Łukowskoie, czeres łóžok, aliż k dorozie Woytkowskoie aż do mostoczka, a na tretiem miestcu toýże brati dostałasie mieży sadow y opczok sierednieja czast y po kopcy y wodotieczu, odnym koncom w reczku Chotenczonku, a druhim po hranicu Konownickoju, kotoryż czasty tyi tak w hranicach swoich mienowitie majut. A szto sia dotyczet cerkwi u Chotenczykach, to iest siabreno społ usieje bratyi, y nadali jesmo na cerkow ziemi spolno zo wsich trech czastiey sieliszczu cerkownija y ohorody y pod tymi ohorody obapoł z tych mież przydali jesmo sienożat po reczku, a ku tomu nadali jesmo na cerkow Preczystoje ziemi pasznoje, naprawie dorohi Jurkowskoie, ieducz y od cerkwi k ruczaju Chrystytczynomu. Kotory tot dieł nasz majem wiecznymi czasy dierżati, niczym nie naruszajuczy; a chtoby kolwiek z nas usieje brati tot nasz dieł czym kolwiek chotiel ruszyti, takowy winien budiet zapłatiti winy hospodarowi korolu ieho miłosti sto kop hroszey, a panu wojewodie ieho miłosti Wilenskomu piatdiesiat kop hroszey y brati swoiey trydecat kop hroszey, a y popłatiw-

szy winy, predsia tot dieł nasz u koźdoho prawa pry mocy zachowan byti majet. Pry ktorom diełu naszym byli ludyi dobryi y toho dobre swiedomi, pan Mikołay, a pan Kaspor, a pan Stanisław Butkowiczy, ziemianie hospodarskije, y na szto ia Wasiley z bratom moim y z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy y zo wsieju bratyju Siemionom Iwanowiczom Olechnowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohožycz y dali jesmo bratu naszemu panu Hryhoryju Ostafiejewiczu Rahożyczu ses nasz diełowy list z naszymi pieczatmi y prosili jesmo tych u wierchu pisanych panow o pieczati, y ich miłost na prozbu naszu to uczynili y pieczati swoje pryłožyli k siemu naszemu diełowomu listu. Pisan u Łukawcy, leta Bożoho narożenia tysieczu piatsot piatdiesiatoho, miesieca Nojabra piatoho dnia, indikta diewiatoho. U tego dokumentu ruskiego autentycznego pieczęci dawnych na wosku zielonym wycisnionych dziewięć. Ktory to za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. A Swiătorzecki R. Z. M. Lectum H. Soroka R. Z. W. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777 годъ. № 12032 л. 1066—1067.

№ 52—1552 г. Марта 4 дня.

Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta Cinerum anno Domini 1552 . . .

Venditio domus per Laurentium Kownathka honorabili Felici Mażenski.

Comparens personaliter coram iudicio providus Laurentius sutor dictus Kownathka cum consorte sua Margareta, sani

mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia perpetuo et in aevum voce irrevocabili vendiderunt, resignaverunt aream cum aedificiis super viam erga domum Klimkowski ad fluvium Bug tendentem ex una et penes metam cimiterii ecclesiae Sancti Nicolai rutenici partibus ex altera iacentem, quem habent a honorabili Petro Nadai pro octo sexagenis grossorum numeri polonialis honorabili domino Felici haeredi de Mażeni- no plebano in Ruskowo tenendum, habendum, ac perpetuis temporibus utifruendum ita late, longe, circumferentialiter, prout in se dicta area extenditur, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario, nil pro se et suis successoribus in eadem area, domo reservando seu excipiendo, dando eidem honorabili Felici ex nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per juratos Nicolaum Pida et Nicolaum Siekluczki et per praeconem Nicolaum in aream, domum venditam, qui et intromiserunt praefatum honorabilem Felicem. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 331 и 335.

№ 53—1553 г. Марта 17 дня.

Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.

Akt funduszu plebanij Nobelskiej służącego.

Roku tysiąc siedmsett dziewięćdziesiąt pierwszego, miesiąca Iunij dwódziesiątego czwartego dnia.

Przed aktami grodz. pttu Piskiego stanawszy obecny I. X. Aukenty Bubałowicz, paroch Nobelski, fundusz niżej piszący się w ruskim charakterze przy kopij ad acta podał, którego treść takowa: Makary, Bozyieiu miłostiu Jepiskop Pinski y Turowski, wyznawaiu tym moim lystom, sztom dał otminu zemli cerkownoy Jepiskopstwa Piskiego swiaszczenniku Nobelskomu Nykolskiemu Wasyliu y potomkom ieho swiaszczennikom Nobelskim u seli Pożeżyne dworyszcze, kotoryie dworyszcze Chrobołowe derży cerkownoie Jepyskopy Piskoy zo wsim na wse, s polmi, senużatmy, z bory, lesy, dubrowami z bortnym derewom, z łowami rybnyymi y ptaszymi y wsimi pożytkami, szto z toho dworyszcza nam y predkom naszym prychożywało za ieho toie dworyszcze Tesowszczyny u seli naszym Jepiskopskom Chrapina zo wsim też na wse, iak si zdawna w sobe maiet, iuż ot seho czasu maiet toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley y potomki ieho toie dworyszcze w seli Pożeżynskom derżaty y używaty y ku naylepszomu swoiemu pożytku obertaty, iż by toy cerkwi Nobelskoy Swiatoy Nykoli bez szkody y uszczerbku miło byty, a ku tomu w miło przydatku tomu swiaszczenniku y potomkom ieho odpustył iesmy kunycy zborniui zo wsimi dochodami y obiezdami naszymi Jepyskopskimi y namesnyczymi y też serebszczynami y powynnostmy Jepiskopskimi starodawnymi, szto wezy roblały y mosty mostyły tak iako inszyie swiaszczenniki, to od wsich tych wynnosty wyzwołyły iesmo ieho y potomki ieho, iż on sam y po nim buduczyie swiaszczenniki w toy cerkwi Nobelskoy Nikolenskoy ne maiut żadnych tych wyż menenych reczey mni y potomkom moim dawaty y wypelnywaty, krom reczey y posłuszenstwa duchownoho, iako prynależyt swiaszczenniku ku Jepiskopu swoiemu, a toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley także mni y potomkom moim dał swoy list na tuiu to otminu toho dworyszcza Łesowszczyna u Chrapine,

sztoż dla lepszoj twerdosty dał iesmy iemu y potomkom ieho sey moy lyst wieczysty z podpisom moieie ruki. Pisan w Pisku, roku Bożyia tysiecza piatsott piędziesiąt trzecioho, mesecza Marca siedmna-stoho dnia. U tego funduszu przy pieczęci następne podpisy (L. S.) Ja Jepyskop Makary Pinski y Turowski rukoiu własnoiu, Rafał Korsak archyiepyskop, metropolita Kiiwskiej Halicki y wseia Rossyi rukoiu własnoiu. Ktory to fundusz za podaniem onego do akt, iest do xiąg grodz. pttu Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1791 годъ, № 12092 л. 1040.

№ 54—1554 г. Августа 4 дня.

Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса.

Akt ekstraktu grodz. Lidz. listu krola Zygmunta Augusta prezbiterom cerkwi Ostrynskiej służącego.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Na rokach po Świętej Trojcy w miescie I. k msci Lidzie in solito iudiciorum loco porządkiem prawa pospolitego sądujących, się, przed nami Ignacym Narbuttem prezydującym, Stanisławem Marcinkiewiczem sędziami, Benedyktem Kamińskim pisarzem urzędnikami ziem. pttu Lidzkiego, osobisto stanowszy u sądu patron J. pan Tadeusz Korwin Pawłowski ekstrak listu przy oryginalu grodz. Lidz. po rusku pisany na cerkiew Ostrynską służący ad acta podał, który podając prosił nas sądu aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my sąd ony przyiowski w księgi wpisać pozwolili, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur estque talis. Wypis z

knich khrodzkich starostwa Lidzkoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysieczna szest sot dewetdesiat szostoho mesecza Henwara trycatego dnia. Na wrade hospodarskom hrodzkom Lidzkom starostwa J. O. kneżaty eho miłosty pana Jana Radiwila na Ołyce y Neswiżu, hrabi na Szydłowcu, Klecku, Mire y Krożach, starosty Lidzkoho, peredo mnoiu Franciszkom Modewiczom choruzym y postarostym sudowym powetu Lidzkoho, postanowiwszyse oczewisto w Bohu welebny ocec Felician Jakimowicz, prezbitier Ostryński, do akt podał y pokładał, proseczy, aby ses list weczysty zapis, należaczy y służaczy Swetoho Spasa cerkwi Ostrynskoj był do knich uradowych pryńiat y upisan, który upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maet:

Zikgimunt Auhust, Bożoiu miłosteiu korol Polski, Weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydzki, Mazowiedzki, Severski y innych ete. korol. Starosty Druyskomu panu Stanisławowi Andreiewiczowi Dowoynie y inszym derżawcom Ostryńskim, chto napotom od nas tot dwor nasz zawedywat budet. Bili nam czołom bohomoley naszymie popy cerkwe Ostrynskoie Swetoho Spasa Iwan Janowicz, a Fedor Antropowicz y dyakon toież cerkwi Łohwin Opanasowicz y powedali pered nami że nekolis predkowie nasi ciwuna Wilenskoho, derżawcy Uszpolskoho, Pienianskoho y Radomskoho, neboszczyka pana Szymka Mankowycza panowie Zeniewiczowie niemało zeml swoich własnych na cerkow Ostrynskuju Swetoho Spasa byli nadali, kotorych to zeml prodki onych popy toiey cerkwi Ostrynskoj Swetoho Spasa y ony same od nemałoho czasu w spokojnym derżeniu y używaniu byli, ale że mernyczye naszym z roskazania naszoho pomerauczy hrunt naszoy zemli poddanych y tot ghrunt rozmeryli y poddanym naszym w zapłate porozdawali y nekoli za toie sem wołok zemli naszoy ku cerkwi byli nadali, a że ten to sprawca pożytkow we dworach naszych y inszy derżawca

pan Piotr Falewski ieszcze y od tych semi wołok czotyry wołoki u nich odniaw y tolko na troch wołokach onych zostawił y list swoy do uradnika swoiego Ostrynskoho Jakuba Kraszewskoho napisal, aby tyie try wołoki toie zemli dał, y sam se w nie prez tot czas nie ustupował y żadnych czynszow y innych wsiakich podatkow z tych troch wołok ne upominal, ale też toj uradnik Kraszewski, ne dbaiuczy niezoho na list pana Petra Falewskoho, z troch wołok, kotorye onym ku toj cerkwi nadano trymat, cinszow y inszych podatkow wsiakich poczaw se u nych uponinat y kazał sobie dawat ku nemałoy krywde onych. Y bili nam czołom, abyśmo w tom onym łasku naszuiu uczynili y pry tom nadaniu semi wołok, szto prodkowie neboszczyka pana Szymka Martynowicza na tuiu cerkow nadali, zostawili, odno szto se tknie toie zemli szto oni za nadaniem prodkow neboszczyka pana Szymka Markowicza na tuiu cerkow derżali, kotorye od nich z pomery wołoczney do gruntu naszoho odoşły, o to maiem my wolu, aby bolsz uczynili, iako dostatocznie wywiedawszysie na tym to zostawic mohli, iak by ta cerkow Bożaia w nadaniu swoim ukrywżona nie była, a sztośe tkne tych troch wołok, kotorye onym pan Petr Falinski kotcroy cerkwi prydał, maiut oni sami y też successorgwie onych napotom buduezyie oycowie toie cerkwi Ostrynskoie tyie try wołoki weczne derżat y onych używat budut powinny z inszymi gruntami; cinszow zas y innych podatkow dawat y służeb służyt niepowinny, tolko za nas hospodara Pana Boha prosit, o czom aby koždy wedaw y zachowalse prytom tak sam iako y uradnikom swoim zachowatse wodług woli toho listu naszoho rozkazal. Pisan w Wilni, leta Bożoho tysecza piatsot peddesiat szostoho, mesecza Awhusta czetwertoho dnia. U toho listu eho krolewskoy miłosty peczat, a pry peczaty podpis takowy: Sigismundus Augustus Rex, a niżej peczaty druhi podpis tymi słowy: Hlebowicz marszałek y pisar. Kotory że tot

list iest do knieh wradowych upisan, z ktorych y ses wypis pod peczatiu wradowiu w Bogu welebnomu ksendzu Felicianu Jakimowiczu, prezbiteru Ostrynskomu iest wydan. Pisan w Lide. U tego ekstraktu listu przy wycisnionej pieczęci podpis pisarza y corecta takowe: Jan Kam-po Scypion khrodz. Lidz. pisar. Skoryhował Zmitrowicz. Ktory to ekstrakt za podaniem przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do ksiąg ziem. Lidz. spraw. wieczystych przyety y wpisany. Jzff Adm Borzymowski preses sąd. ziem. pttu Lidz. Bndkt Kamienski pisarz ziem Lidzki. Concord. cum orig. Wilkaniec R.Z.G.P.L.

Изъ актовой книги Лидскаго земскаго суда за 1778—1780 годы, № 562, л. 869—870.

№ 55—1555 г.*) Августа 8 дня.

Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человека къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта.

Akt przywileiu xzcia Jerzego Semeno-wicza na daninę na cerkiew Drużyłowicka. Leta ot narozhenia Syna Bожого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца декабря двадцат второго дня.

На вrade кгородскомъ в замѣку гдарьскомъ Пиньскомъ передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подѣстолимъ и подѣстаросѣтимъ Пиньскимъ, одъ вельможного его милосѣти пана Яна Кароля на Долъску Долъского, подчашого великого княства Литовьского, старосѣты Пиньского устанавленѣннымъ, постановивѣшисе очевисто велебный отецъ Дионизи Игнатовичъ подалъ привилей ку акѣтикованю до книг кгородскихъ Пиньскихъ на речъ в немъ ниже выразоную в тые слова

*) Дату этого акта ставимъ какъ наиболѣе позднюю для даннаго документа, на основаніи сравненія съ слѣдующимъ документомъ № 56

писаны Князь Юрей Семенович што есъми выѣслужили на гость-подаре великомъ короле особное держане у Пиньскомъ повѣте Дружиловичи и к тому двору людей и с тое выѣслуги своее придали есъмо Великому Святому Великому Миколѣ Дружиловицкому человека во поли на имя Игната и з братомъ и з даню и со вѣими дачьками, а придали есъмо со вѣсего десятину у Дружиловичах а у Досѣтоеве земѣлу ползную и съ пашьнею, а у Мотоли три ведры меду, а у Довеюровичах две ведры меду, а в тое ненадобе никому уѣступатися, а тому человеку не надобе ни на едину службу на нашу ити, а писанъ у Пиньску авѣгустѣ осьмого дня. Которы же тотъ привилей за поданемъ его чересъ особу вышъ писаную до книг кгородскихъ Пиньскихъ естъ уписано.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1681 годъ, № 13028 стр. 3498—3499.

№ 56—1555 г. Декабря 4 дня.

Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви.

Akt rewisiey gruntow cerkiewnych w Drużyłowiczach.

Лета от нарочения Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца Декабря двадцат второго дня.

На вrade кгородскомъ в замѣку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подѣстолимъ и подѣстаростимъ Пинскимъ, от вел. его милости пана Яна Кароля на Долъску Долъского, подчашого вел. княз. Лит., старосты Пинского устанавленѣннымъ, постановивѣшисе очевисто велебны отецъ Дионизи Игнатовичъ, пресбитер церкви святого Николая, подалъ ку акѣтикованю до книг кгородскихъ Пинскихъ ревизию кгрунтовъ

церкви Дружиловицкое, особе нижей въ ней выраженой служащую, в тые слова писаную.

Z rozkazania krolowey ieymsci Jan Duchnowski, mierczy ie y krolowey msci, a Jan Korzcki, pisarz pomiary włok Pinskih z poruczenia pana Stanisława Chwalczewskiego starosty Piskiego Kobryńskiego, Kleckiego, dzierzawcy Sieleckiego etc. Jawnie czynim tym naszym kwitem: ziemia własna Iwana Sochroiowicza, swieszczennika Drużyłowskiego cerkwie świętego Mikoły, którą przed nami okazał y obwiodł za staremi miedzami po roznych mieyscach, która iest pomierzona na włoki miedzy poddane krolowey ieymsci po roznych siolach, a naprzod przy siele Drużyłowskim miedzy włokami parobec-kimi, a nawozy dwornymi, w ogrodzie morg ieden gruntu złego, na Dolhey niwe morgow trzy gruntu złego, na Wielikiey Niwie morgow pietnascie gruntu złego; u Ostachowney sosny morg ieden gruntu złego, u drogi goscinka morgow trzy gruntu złego; przy siele Ustojenie miedzy ziemiami y też poddanymi Iwana Danielewicz, któremu za odmiane oddane, a naprzod sieliszczu z Podlozim morgow trzy, prętow dwadziescia y siedm gruntu sredniego; na dworzyszczu ogroda prętow dwanascie gruntu sredniego; Zalesnicy morgow dwanascie gruntu sredniego, na Krzywey Niwie morgow pięć, prętow pietnascie gruntu sredniego; na pasiece morgow dwadziescia, prętow pietnascie gruntu sredniego; pod Hlincem na Krzywey niwie morgow dziesięć, prętow dwa gruntu sredniego, na Strzeszeniu prętow pietnascie gruntu złego, pod Sokolnicą morgow osmnascie gruntu sredniego; na Kiu morgow trzy, prętow dwanascie gruntu złego; na ostrowie wymierzonych morgow trzy, prętow dwadziescia y dwa y puł gruntu złego, za stawem pod sosnę morgow szesc, prętow dwadziescia y szesc gruntu złego, tamże wedle grobley morgow dwa y puł gruntu złego. Sianożęci iegoż, a naprzod na Sieliszczu morg ieden prętow, dwa y puł; na

Płowym błocie morgow cztery, prętow siedmnascie y puł; na Płoskim błocie morgow dwa, prętow dwadziescia, na Sosnowey bierwie morg ieden, prętow dziesięć, na Berozowym błocie morgow dwa, prętow dwanascie; na Zalesoczniczy morg ieden. Przy miasteczku Motolskim, a naprzod na Zahorzu morgow cztery, prętow dwa gruntu złego; na Gliniszczach morgow pięć gruntu złego, na Silcu prętow pietnascie gruntu złego, za Pilnym morg ieden, prętow dwadziescia y pięć gruntu złego. A tey ziemie iego wszystkiey iest wymierzoney morgow sto dwadziescia y dziewięć, licząc we włokę morgow trzydziescie, a w ieden morg prętow trzydziescie, czyni z iednego włok cztery, morgow dziewięć, pręt ieden, gruntu sredniego włok dwie, morgow dziesięć, prętow iedynascie; złego włoka iedna, morgow dwadziescia y osm, prętow dwadziescia, okrom sianożęci, ktorych iest morgow trzynascie prętow dwa. Za ktoroż to ziemie iegoż iest mu odmiana oddana ziemie poddanych krolowey ieymsci przy siele Drużyłowskim, a naprzod nawozow, gdzie siedziby zadwornici Raczko, Iwan Iwanowiczy, Haniec Oponaszewicz z boku od dwornych ogrodow y nawozow sciana socho obegnana, a przychodzi do lasa Wielikiego wespół y z ostrowem pod Brodazem obapuł doliny, a koncem od Chodorowki z iednego pola wymierzonego włoka iedna, morgow pietnascie, gruntu sredniego włoke iedną, gruntu złego morgow pietnascie, a dobrow tamże godnych y niegodnych na pole iest z iednego wymierzonych w sredzinie y po bokom tych pol wespół z sianożęciami morgow dziewięć gruntu złego; za tymże lasem na ostrowie paszniey, która przed pomiara nowa na dwor była robiona wespół y spółki dwiema zadworskimi we dwu mieyscach z iednego wymierzonego krom dobrow morgow dziesięć gruntu złego, tamże z boku tegoż pola Czerczicow y Dąbrow iemu zawiedzionych na tymże ostrowie włok dwie, morgow dziesięć gruntu złego; z drugiej strony

rzeczki u samey dzierzeli parobczy niewol-
ni morgow cztery gruntu złego; u Bier-
wieni dzierzeli Pacyna, Nascia y Arciuch
niewolni morg ieden gruntu sredniego, a
dobrowy tamże godney morgow trzy grun-
tu sredniego; w dubrowie zboku drogi
Kobrynskiey dzierzeli Stec Pacina, Łukasz
Misie morgow pięć gruntu sredniego,
gdziez tey ziemie iako iey wiele od niego
pomiarą odeszło tak ze mu iey wiele iest
oddano y naddano nad zwyż morgow siedm-
nascie, prętow dwadziescia y dziewięć
gruntu złego, dla tego, iż grunt lepszey od
niego odszedł, a z tym mu y te że dob-
rowami odmiana y naddanie iest oddana.
I na to daliśmy iemu ten nasz kwit pod
swemi pieczęciami. Pisan w Pinsku
czwartego dnia miesiąca Grudnia, roku
panskiego tysiącznego pięćsetnego pięć-
dziesiątego piątego. Которая то ревизия
з печатъми притисъненными за поданем
ее чересъ особу вышъ писаную до книг
гродъскихъ Пинъскихъ естъ уписаная.

Изъ актовой книги Пинского гродского суда за
1681 годъ, № 13028 л. 3495—3497.

№ 57—1556 г. Юля 19 дня.

Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкого
священнику Кирилу Ивановичу на Баслав-
скую церковь Св. Симеона.

Aktykacia dokumentu funduszowego
cerkwi Basławskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
trzeciego, msca Nowembra dziewiątego
dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mos-
ci Wieliczestwa Katarzyny Alexieionny
Drugiey, monarchini Samowładnacey Całą
Rossyą grodz. ptu. Sluczor. stawiając oso-
biscie I. X. Marek Mitkiewicz, prezbyter
cerkwi Basławskiej, kopio funduszu na

cerkiew Basławsko służącego, słowami ru-
skiemi, a literami polskimi pisano, przy
autentyku ruskim do akt podał, która tak
się wyraża:

My Semen Juriewicz kniaża, Słu-
ckoie. Bił nam czołom syn swieszczen-
nika naszoho Morszczanowskoho Iwana
Kiryło o cerkow Basławskoju założenie
swiataho Semiona, ktoruiu dierżał nebo-
szczyk bohomolec nasz otec Miron, ino
my na prozbu y czołom bite ieho to weczy-
nili y z łaski naszoie tuiu cerkow iemu
dali so wsim nakładom toiu cerkwi, s pa-
sznoiu cerkownuiu i z ludmi cerkownymi,
z derewom bortnym y so wsim prycho-
dom cerkownym tak, jako prodkowe ieho
derżali, a on to derżaty maiet toho niebo-
szczyka popa Mirona żonu Hannu i z det-
mi iey do let dietynnych chowaty, a jeje
samuiu, iesliby zamuz nie poszła, do smer-
ty iey na tom chlebie cerkownym maiet
sia zachowaty, także iako inszyie prodko-
wie ieho. I na to dali iesmo iemu tot
nasz list z naszoiu pieczatyiu. Pisan w
Kopyli, leta Bożoho narożenia tysieczya piat-
sot piaddesiat szostoho, miesieca Julia dnia
dziewietnacatoho. U tey kopij oznaczenie
pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora to
kopia wespoł z autentykiem za podaniem
przez wyż wyrażono osobę do akt, iest do
xiąg grodz. ptu Sluczor. zapisana.

Изъ актовой книги Слуцкеского гродского суда за
1793—1794 годы, № 13596 л. 282.

№ 58—1556 г. Ноября 18 дня.

Листъ Пинского старосты Станислава Фаль-
чевского, по жалобѣ священника Жолкин-
ской Спасской церкви, объ освобожденіи по-
слѣдняго отъ чинша въ королевскую казну.

Akt listu Im. p. Stanisława Falczew-
skiego, starosty Piskiego y innych, cerkwi
Żółkieskiej służącego.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсотъ семьдесят девятого, мца Мая десятого дня.

На враде кгородском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарским, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его млсти пна Яна Кароля на Долску Долского подчашого, вел. княз. Лит., старосты Пинскаго установленным, постановившимся очевисто велебный отец Савин Короткович, презбитер церкви Жолкинского, покладал и ку актиковано до книг кгородских Пинских подал лист ревизорский в справе и речы в нем выраженой церкви Жолкинской данный и служащий; которого листу я врад огледавши и читаного выслушавши, до книг кгородских повету Пинского уписат есми велел, а уписуючи у книги слово до слова так се в себе мает. Станислав Фалчевский, староста Пинский, Кобринский, Клецкий и Городецкий, державца Селецкий, Ян Маковецкий каноник Варшавский, Павел Тур, Макар Мартинович-ревизоры и посланцы его кор. млсти, ознаймуем сим нашим листомъ, штож жаловал перед нами попъ Спаский з села Жолкинского на име Семен о том, иж што мерники, волоки з росказаня королевое се млсти мерачи, вымерили и выморкговали в том же селе Жолкини земли его церковное волоку земли, девятнадцат моркгов, двадцат и один прутъ, которою он землю теперичи держит; нижли писар пана старостинъ с тое земли его циншъ на ним правит и мети хочет до екарбу гдарского. А так мы з реестровъ померчых и с повисти писара пана старостина Нетикше, ижъ такъ ест, вырозумевшы и тое бачечи иж корол его млст и королевая ее млст тежъ таковыхъ поповъ при церкви осматривати землями рачит, постановили есмо и росказали, абы с того попа Жолкинского Семена циншъ урочистый з тих земель его церковных не был браный до воли и ласки гдарское. И на то есмо тому попу дали сее

нашъ лист з нашими печатми. Писан у Пинску. лѣта Божого нароженя тисеча пятсотъ пятьдесят шостого, мца Ноябра осмнадцатого дня. У того листу ревизорьского печатей притисненных чотири безъ жадного подпису рукъ. Который же тот лист за поданемъ оного до книг кгородских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1679 годъ, № 13027. л. 305.

№ 59—1557 г. Марта 28 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.

Judicium bannitum celebratum feria sexta post dominicam Oculi proxima anno Domini 1557...

Emptio honorabilis Martini pop Prziczki per Zaleski.

Comparens personaliter coram judicio bannito nobilis ac famatus Matias Zaleski suo et consortis suae honestae Ewae Kosnisanka nominibus, pro ipsa se inscribendo et pacem cavendo, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit medium mansum in triplici campo situm, penes mansum plebanalem ex una et Joannis Lithphin partibus ex altera iacentem, a granitie ad granities protendentem, prout dictus medius mansus se in suis metis et limitibus extenditur, pro summa quadraginta sexagenis grossorum numeri et monetae polonicae honorabili Martino poponi Przecziski et consorti ipsius Vowda tenendum, habendum et perpetuis temporibus possidendum, uti fruendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientibus et quovis modo spectantibus, nihil in eodem medio manso pro se et suis sucesoribus reservando seu excipiendo, dando eidem ex-

nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per scabinos, viros juratos, famatos viros Simonem Checys viceadvocatum, Joannem Ianum in eundem mansum venditum. Et hic iidem famati viri Simon Checys et Joannes Ianus scabini recognoverunt, quia honorabilem Martinum pop Przeciczki et consortem ipsius Vowdam in eundem mansum, venditum per Matiam Zaleski, juxta acta emptionis intromiserunt et actualement possessionem assignaverunt et contulerunt, quam intromissionem praefatus Mathias Zaleski stans personaliter coram iudicio libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est. Et idem Zaleski recognovit, quia honestam Evam consortem suam legitimam ad faciendam recognitionem ad inscriptionem, quam fecit praefato pop Przeciczki, statuere debebit ad eandem inscriptionem.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 9 и 11 об.

№ 60—1557 г. Апрель 2 дня.

Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогоичинѣ.

Judicium bannitum celebratum feria sexta ante dominicam Judica per famatos viros Albertum Brzeziczki in loco domini advocati residentem, Simonem Checys viceadvocatum, Joannem Ianum, Albertum Sulborski, Matiam Svyejko, Lewko Kozak scabinos, anno Domini 1557.

Emptio Marczyani pop Priciczki.

Comparens personaliter coram iudicio providus Onaczko Szdereyko publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit, resignavit ortum suum legitimum in monte inter metas

Vasko Zinia ex una et Steczko Myedzianka partibus ex altera jacentem honorabili Marczyano pop Przyciczki et uxori ipsius Owdoczi pro sex sexagenis grossorum et quindecim grossis numeri polonialis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus possidendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientes et quovis modo spectantibus, nil ibidem pro se reservando, seu excipiendo, dans eisdem exnunc realem intromissionem per famatos viros scabinos Simonem Checys, Joannem Ianum in ortum venditum. Et hieidem praefati scabini recognoverunt, quia honorabilem Martianum et consortem ipsius Owdoczam in ortum per Onaczko venditum in facie iudicii intromiserunt et realem possessionem assignaverunt, quam intromissionem ipse Onaczko eidem honorabili Marczyano et uxori ipsius in facie iudicii libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 12, 14 об.

№ 61—1558 г. Января 29 дня.

Фундушъ Баславской церкви.

Aktykacyia funduszu cerkwi Basławskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Przed aktami Iey Inperatorskiej mosci wieliczstwa Katarzyny Alexieionny Dru-giey, monarchini Samowładnącey całą Ros-syą, grodzkimi powiatu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz prezbi-ter Basławskiej cerkwi kopią listu cerkwi Basławskiej nadanego y służącego polskie-mi literami, a słowami ruskimi pisaną, przy liscie autentycznym ruskim do akt podał, która tak sie wyraża: Semen knia-ża Słuckoie namiesniku naszemu Basław-

skomu Iwanu Bugarbi y potom buduczym
riadnikom naszym Basławskim, kotoryie
ud ludzi nadany od prodkow naszych na
erkow Basławskuiu my potwerżaiuczy y
daiuczy to na tom listie naszym iż tych
ludęy nikotorych uriadnik nasz ot toie
cerkwi otnimaty y nimi radyti y sprawo-
waty ne maiet y im żadnoie krywdy y
utyskow ne czynity, sudyti także ne ma-
iet, odno až by szto było za rozkazaniem
naszym y na to dali iesmo tot nasz list y
z naszeju pieczatiu. Pisan w Słucku, leto
Bożoho narożenia tysieczya piatsot piadesiat
osmoho, Henwaria dwatcat dewiatoho dnia.
U tey kopij oznaczenie pieczęci tak się
wyraża (L. S.) Ktora to takowa kopia
wespoł z autentykiem za podaniem do akt
przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg
grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Случорескаго градскаго суда за
1793—1794 годы, № 13596 л. 281.

№ 62—1558 г. Марта 28 дня.

**Ограничение им. Сельца, съ указаніемъ грун-
товъ церкви Св. Пречистой.**

Akt kopij ograniczenia mtnsci Sielca
y dalszych.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
siodmego, miesiąca Decembra dziesiątego
V. S. dnia.

Przed aktami Iego Imperatorskiey
mosci ziem. pttu Borysow. stanowszy oso-
biscie W. I. pan Antoni Walicki pisarz
ziem. pttu Minskiego, dokument ogranicze-
nia w kopij do akt podał, ktorego wpisu-
jącego się do xiąg ziem. wieczystych pttu
Borysow. brzmienie takowe: Ja Wasil
Tyszkiewicz marszałek hospodarski, staro-
sta Menski, oznaymuie tym mojm rege-
strem, majuczy w swojej mocy iako na-
bytie swoje y baczeczy szto Łohoysk y
Sielcem ziemiany Możeykowiczy tak też z
z Sielcem pana Skuminowym zawożenie
w ziemiach, polach, sieniożatech wielkie

dielaintsia, naypierwiey zostanowienie o
wsi ziemi, pola y sieniożati, dubrowy y
kustowia wdelałjesmi z panom Skuminom
z ymeniem jegomosci Sielcem tak też y
imieniem moimi Sielco że, kopcy y hrani
esmo podelał y na to rejestra meży so-
boju z obu storon jesmo podawali, tak też
meży jmieniem mojm Łohoyskom y Siel-
cem, baczyczy iż nie w pokoy mnie y
poddanych Łohoyskich y Sieleckich w
ziemiach, mieżach y sieniożatech po du-
browach położył jesmy hranicy y kopcy
zakopał, to iest po tych mieyscach nay-
pierwiey hran poczała się od Łohoyskoie
y Sieleckoie y od Ostroszyckoie hranicy
od luży, ktoraiia luża dielit ziemi Ostro-
szyckoii z moimi jmeni Łohoyskim y
Sielcom, to tak za promieszku jmieniem
moimi Łohoyskom y Sielcom hranicu czy-
niu, poczawszy od toie luży, iako wyżej
opisano, od hrebelki od stawka, kotoryi
stawok na poli Łohoyskim y Sieleckim od
boiaryna Ostroszyckaho Lahowicza, nad
tym stawkom kazał iesmi pierwszy ko-
piec zakopati y od toho stawka ieduczy
po lewey ruce to iest Sieleckoie, a po
prawey ruce Łohoyskoie; od tohoż kopca
mało nie na strzenie drugi kopiec kazał
iesmi zakopati narusz bierozy y hrani w
bierozu wrubati; poblizu toho kopca treti
kopiec kazał iesmi zakopati y hran osiny
y hrani w osinje wrubati; od toho kopca
iakoby na strzenie czwarty kopiec kazał
iesmi zakopati na poli Koczaniszyia, w
kotoroy że kopiec kazał iesmi bierozu
wsadyti, od toho kopca piaty kopiec ka-
zał iesmi zakopati nad lużoju bołotieczkom,
tut że szosty kopiec nad dorohoju, koto-
raja idet z Mieduchowa do Sielca kazał
iesmi zakopati y toju dorohoju ieduczy do
Sielca iakoby na strzenie po prawoy ru-
ce toie dorohi kazał iesmi siomy kopiec
zakopat koło duba y hrani w dubie wru-
bati; od toho kopca ostawujuczy bołotiecz-
ka łuszka, dierzeczy tot lużok polewie pro-
sto do druhoho łuszka bołotieczka na pra-
wo trochu czerez dorohu, ktoraiia idet z
Łohoyska do Sielca tut że dla dorohi w

łuzok bołotieczko, od toho łuska bołotieczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał jesmi osmy kopiec zakopati; od toje lipy y kopca dziewiaty kopiec kazał jesmi zakopati koło duba nad rowom i hrani w dubie wrubati; niepodaleko toho kopca iakoby na strelenie dziesiaty kopiec kazał jesmi zakopati na hore k ruczi dubowoho kusta; od toho kopca na strelenie albo mało bolszy odinateaty kopiec kazał jesmi zakopati; także kruch duboho kusta od toho kopca niepodaleku nad doroszkou kazał jesmi koło lipy druhi nadateaty kopiec zakopati y hrani w lipu urubati, od toho kopca prosto czerez dorohu, kotoria idet z Łohoyska do Sielca w mieżu poprawie pola Łohoyskoje dwornoje, kotorejsie zowiet uroczyszczem Tołtunowo, a polewu Sieleckoie Maximowo, na toi meży podle hory kazał jesmy trynadateaty kopiec zakopati y opiat toż meżu dierżaczy pole Łohoyskoje dwornoje po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewie, mimo lipy tut iesmi kazał czotyrynadateaty kopiec na rohu zakopati, od toho kopca prosto na prawo łokciem pasznoho Łohoyskoho dwornoho dierżaczy po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewu, czerez łuzok u dub, pod kotorym dubom kazał iesmi pietnadateaty kopiec zakopati y hrani w dubie zarubati; od toho duba naprawo czerez kustowje iakoby na strelenie albo bolsz kazał iesmi szesnateaty kopiec zakopati y od toho kopca prosto w łuzok czerez paszniu dwornoho pola Łohoyskoje na tom łusku kazał iesmi siedmnadateaty kopiec zakopati y tym łohom narusz dierżaczy Kuciewiczow pole poprawie, a zemla wsie Sieleckaia y dubrowy polewie aż do dorohi wielikoie, kotoria idet z Łohoyska do Haywj tut uroczyszczu wieliki Łoh y czerez toż dorohu sienożatkoju w druhi łoh, kotory zprawa przszł, tutesmy osmnateaty kopiec zakopati kazał y tym łohom po pułoha wodocieczki w rusz, aż do trzech sosen kotoryie iesť poniem łohu y pod tymi sosnami kazał iesmi diwnadateaty kopiec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych

troch sosen y kopca łoh odin pustili na prawo, a treci łozok poszł na lewo, tut iesmi kazał dwadateaty kopiec zakopati y hrani w sosnie urubati y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmi położył poprawie Łohoyskoje y Dobroniewskoje, a polewie Sielleckoje, tym łoszkom w bołoto posierod bołota mszarynoho y trochu suchodoła łoszkom pereiechawszy za sie w bołoto mszarynnoie y s toho mchu łohom że czerez dorohu Dobroniewskoju, kotoria idet z Dobroniewa k mostu na Łohożu do łohu, kotory przszł zlewa y w krynicu wodociecz Zywicu y toju wodocieczu reczoczku w reczku Łohożu, a Łohożu reczkoju w reku Haynu, hde sie reki z soboju zoszli Hayna z Łohożu, na dorobie, kotoraja doroha idiet z Łohożu do Dobroniewa, mimo kurhan y mohilecy, a toju dorohoju wyszedłszy z reki Hayny prosto w row, kotoria doroha odna poszła prosto w horu do Słahowoszcza, ktoruju dorohu zostawiwszy w prawey ruce, a w lewo wziawszy dorohu do Kuciewicz, ktoruju dorohoju iduczy prosto do ruczja y bołoteczka wodocieczy, kotoreje bołotieczko poszło w reku Haynu nad kotorym bołotom kazał iesmi kopiec zakopati koło kusta dubowoho dwadateaty pierwszy y hrani wrubati, a tym bołotom iduczy w horu znou kazał iesmi kopiec zakopati koło bierozy y hrani wrubati dwadateaty druhi y daley iduczy w horu tym bołotom do mostu pławuszczo, hde doroha poszła Słahowoszcza y tam znou na rohu kazał iesmi kopiec zakopati dwadateaty treci koło sosny y hrani wrubati, od toho kopca iduczy daley łohom kazał iesmi kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati dwadateaty czetwierti, a od toho kopca iduczy znou niepodaleku na Łohoszczu kazał iesmi kopiec zakopati dwadateaty piaty, także koło duba y hrani wrubati, a od toho kopca iduczy do dorohi s Słahowoszcza, kotoraja doroha idiet s Słahowoszcza do Dobroniewa y doroha z Niwek y Haniewicz do Hayny mjeży temi dorohami kazał iesmi kopiec zakopati dwad-

caty szosty y hraniczeczy z gruntami Słahowoskiemi y Kuziewskimi daley iduczy nie podaleku toho kopca na strelenie albo daley kazał esmi dwadecaty siomy kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati; od toho kopca iduczy daley do dorohi wielikoje Łohoyiskoje, котораја idiet z Łohoyiska do Słahowoszcza, nad zielonoju łuzoju, wodle dorohi toie kazał esmi kopiec zakopati dwadecaty osmy koło sosny y hrani wrubati; hdie tedy tam sie hranica skączyła hdie zostawuiuczy grunta lesy Słowohoyiskije, Kuziewskije, Dobroniewskije Łohozjnskije Sieleckije poprawie, a polewie moie Kodyszowskije, Dobroniewskije, Łohoyiskije, y maie to byti na wiecznyie czasy; iakoż meży tych kopcow wierchu poczatych kazał esmi mieży k lesu od kopca do kopca y wsi tyie hrani y kopcy wyżej położonyje y menowite opisanyie wieczno majut dierżany byti iako Łohożanie boiare ludi y Dobroniewcy Kodyszowcy za tyie hrani y kopcy iako w ziemlji poli sienożati y dubrowy nie majut niczym nje wstupowat wiecznymi czasy, tak też y Sieleczanie boiare y ludi czerez tyie hranj y kopcy wyżej położonyie niczym rerechoditi y wstupowatysia, a odny druhim krywdy czynit nie majut, iednoże cerkwi Swietoy Preczystoie sienożati dwie meży rek Łohozy y Hayny, mieży tychże rek Hayny Łohozy Kuziewiczom sienożati na trydcaty wozy. Y na to esmi żenie moiey Nastazij Andrejewnie dał ten moy registr z mojeju pieczatju y podpisom ruki moie własnoje. Pisan w Łohoyisku, pod let Bożoho narożenia tysiacza piatsot pietdziesiat osmoho, miesiaca Marca dwadcat osmoho dnia. U tey kopij ograniczenia podpis takowy: Wasili Tyszkiewicz marszałek hospodarski stta Menski. Ktore to ograniczenie po podaniu do akt w xięgi ziem. wieczyste pttu Borysow. przyjęte y wpisane. Lectum M. Ruczkowski regent.

Изъ актовой книги Борисовскаго земскаго суда за 1797—1798 годы, № 13516 л 189—191.

№ 68—1560 г. Августа 25 дня.

Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.

Akt kopij funduszu imsci xiedzu Bernackiemu służący.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca oktobra trzeciego dnia.

Przed aktami grodzkiemi W-o Nowogrodz. stawiając obecnie imsc. X Teodor Bernacki, paroch cerkwi Poblinskiej, kopią funduszu do akt podał, ktore tak się wyraża: Hryhory Wołowicz marszałek hosudarski, star. Słonim. y Mikołay Naruszewicz sekretar hosudarski, derżawca Markowski y Miadelski, oznaymujemy tym listom naszym iż za rozkazanem ieho miłosty hosudara naszego miłostywoho czynemi nowoie postanowenne wodłuch ustawy ieho miłosty hosudarskoie nam danoie, po wsich wołostich zamkow hosudarskich zemli Rosyiskoie y pryiechawszy nam w toj sprawie od hosudara korola ieho miłosty do wołosty zamku hosudarskoho Bobruyskoho w seli Koleczycach powiedil nam swiaszczenik cerkwe założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoły, ktoryie w tom seli Bobruyskom Koleczycach iest Wawilo Samołowicz, iż on do toie cerkwi derżył zemlu wroczyszczami naypierwiey sieliszcze nad reczkoju Ptyczom na piat boczok, druhoie sieliszcze Podryłowicy na boczku, treytoie sieliszcze Zrełowszczyzna na dwie zminy, czetwiertoie pole Zaprude na dewet boczok s prypaszu, piatioie pole Proziczow na try boczki s prypaszu, sestoie pole Swelypowszczyzna na cztatyry boczki, semoie pole Zawoste na sestý boczok, osmoie pole u Łeskow na szest boczok, dewiatoie pole u Berezek na sem boczok, desatoie pole u Dawydušok na boczku, odynancato Uznoż na cztotyry boczki, dwanancatoie Uuniszcze na piat boczok, czotyrynacatoie pole protiv Zermonia na puł boczki, piatnancatoie

połe ohorod u Prysiolszczynie na try zminy; sianożaty przy tychże polach, u Biezniцы na dwadecat woz s prypaszczoju, druhaia sianożat Ukoleczyce napiatnancat woz, tratiaia senożat u Koniowom na sem woz, czetwertiaia senożat u Hrynewicz na osem woz z prypaszu, piataia senożat Krywoie na try wozy s prypaszu, szestaia sienożat Rytowszczyna na pultora woza, toie wse syie zemli oromoie na tuiu cerkow na piatdesat boczek dewiat na odin zmir, senożaty woz piatdesat czotyry y puł y prosił nas tot swiaszczenik Wawilo žebychmo ieho prytych zemlach y senożatiach zostawili, jakoże storony toiey wołosty Bobruyskoie Hulko Bodijz z mužami pered nami wyznali iż tot swiaszczenik Wawilo k tym cierkwam swiatomu Spasu y swiatomu Mikole tyie wsi zemli y senożaty pod tym uroczyszczom iako u werhu opisany zdawna deržyt, iakoże y derewo bortnoie na rożnych mieyscach maiet, my wedłuh powiadania swiaszczennika Wawily y sosznanja starcawoho z mužmi tuiu zemlu wsiu iako oromuiu tak y senożaty po wroczyszczu wyszsze w tom listy naszom wypisannom przy tych cerkwiach założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoly zostawili, ktoruiu tot swiaszczennik toich cerkwey Wawilo maiet spokoyne deržaty, a wołost tuju zemlu y senożaty cerkownie niczym nie maintsia ustopowaty y ne odymowaty, pod winoiu y klatwoiu anafiemy y na toie dališmy tomu swiaszczenniku Wawilu tot nasz list wicne y neporuszne pod naszymi pieczatmi. Pisan w Bobruysku, lita Božoho od Roždestwa tyśiac pięcsett szescdziesiątego, miesieca auhusta dwadziestego piątego dnia. Ktora to kopia funduszu za podaniem oney do akt jest do xiağ grodzkich wtta Nowogrodzkiego przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго городского суда За 1786 г. № 12570, л. 1917.

№ 64—1562 г. Октября 5 дня.

Заявление Мельницкаго протопопа о. Давида объ убіении его сына Парфена въ домъ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam XX post festum sanctae et individuae Trinitatis (anno Domini 1562) in praesentia generosi Stanislai Ivanowski, vicecapitanei Mielnicensis. Thegosz dnia przisethwsy do urzędu zamkowego Mielniczkiego uczezivy y slachethny Dawid prothopopa Preczyszensky zalovalsie wialką žalobą y placzliwa na slawnych Jaczka Pyza posla miesczkiego y Harassima Sacza Snieskowicza na then czas przy tem posle będąci strozamy oth pana burmistrza ym miasto poleczone w mocz. A tak yako wieczora wczoraysego syn moy Paraphin, będącz spokoyny, posielł sobie na biessiada do slawnego Ivana Kobyłaka miesczanina Mielniczkiego y teyże stroży w domu thego Ivana Kobyłaka zabytho my syna thego Paraphina y z żywego uczyniono my marthwego, ktorogo v. m. raczis wydziecz, panie podstarosci, ze yesth zabythi y umarły, gdziesz bracją yego rodzony yeden niedorosli lath Misko rodzony brath niebosczyka stoy przy niem y wuyecznych 2 yeden Ivan, a drugi Łukasz Markowiczi, w kotorem them zabyciu czynią vynnemy y obwyniaią w tey głowie niebosczyka Paraphina bratha swego czy bracia y ya s nymy thich strozoff s poslem, ktorzi vyssey są napisany, s pomocnikami yeh, ktore ony liepiey wiedzą y znayą yako yesth pierwsy Jaczko Pysz possel miesczki, drugi Harassim, trzeci Sacz Snieskowicz y inich wielu, ktore ony liepiey wiedzą, ktorę głowę zabythą y uczynienie zen z żywego martwego Paraphina popovycza urząd zamkowy wydział y obwynionych w tey głowie slisial y będącz prossony kazal tho w xięgi zapissacz.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1562—1578 г. № 10867, л. 16, 9, 16 об.

№ 85—1568 г. Іюня 24 дня.

Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот педдесят пятого, мѣсяца Генвара петнадцатого дня.

На роках судовых земских о Трех Королех святе римском прыналых и судовъне у Берестю отправованых, перед нами Яном Казимером Умястовъским судею, Мартином Александром Буховецким подсудком, а Анъдреем з Горбова Заранком, на теперешние роки згодне обраным писаром, врадниками судовыми земскими Берестейскими, постановивъшысе очевисто у суду панъ Владыславъ Рынелскій покладал и ку актыкованью подал ревизью велможного его млсти пана Дмитра Сапеги на реч в ней нижей меновите выражоную, особом в той же ревизии помененым служащую, жадаючи, абы была прынята и до книг земских Берестейских уписана, которую уписуючы в слове до слова так се в собе мае.

З розказаня господара короля его млсти великого князя Жикгимонта Авъгуста Дмитрей Сопега, ревизор его кор. млсти на Подляшу, а Грегорей Масалскій, подстаростий Кобрынскій, отъ его млсти пна Станислава Довойна, старосты Пинского Кобрынского, ознаймуем, иж помераючи на волоки кгрунты гпдарские волости замку Кобрынского, Городецкое, в селах кор. его млсти Подзимное в Березое Выслоку занято и померено у волоки сель помененых и в застенки тых сель земли земян гпдарских повету Кобренъского спулных пана Миколая Прунковича, а Еска Олехновича и иных Грушовского, которые через мерника Флерыяна Раву достаточне сут зморкованы, за вывоженем подданных кор. его млсти Грыня Илковича, Хведора

Грыневича, Конаха Якимовича, Васка Ильяшевича, Василя Яримоновича, на первом местцу у волоках Иловских за Речыцою поля з навозы волок две, на другом местцу на том же урочищу лесу моркгов двадцат, на третем местцу на Сосновом поля моркги тры, на четвертом местцу у волоках Березенских над Постружю моркги чотыры, прут двадцат, на пятом местцу на Подлинне моркги тры, прут десят, на шостомъ местцу на Одраном моркгов дванадцат, на семом местцу на Охани моркгов деветнадцат, прутов петнадцат, на осмом местцу на Середнем угле моркги тры, на девятом местцу у волоках Подзименских Илиць пол и сеножатеи моркгов пят, на десятом местцу на Угелном поля и сеножатеи моркговъ пят, прутов десят, на одиннадцатом местцу на Борку моркговъ двадцат девят, на дванадцатом местцу у Городища поля и сеножати моркгов десят, прутов петнадцат, на трынадцатомъ местцу на Вишневку моркговъ трыдцат сем, прутов десят, на чотырнадцатом местцу в пуцу кор. его млсти Кобрынскую занято за болотом Иловским на проходах моркговъ шест, прутовъ двадцат, за лавами волока одна, на Польшиню волока одна моркги тры, на Рожку моркги два, которых всех земель у волоки занятых сума волок девять, моркговъ двадцат два, прутов десят кгрунту подлого, за которые земли их, у волоки занятые, дана им отмена землями им споручными, на первой земли попа Грушевскаго церковъными, на первом местцу на Копыловце моркгов сем, прутов десят, на другом местцу на Залесю моркги тры, на третем местцу у Верха моркговъ сем, прутовъ десят, на четвертомъ местцу на Дворицахъ поповых моркговъ семъ, на пятом местцу на Тарносливе моркги тры, прутов десят, на шостом местцу на Боровце моркгов пят, на семом местцу на Охани моркги два, прутовъ петнадцат, на осмом местцу на дворищу Стороневич моркгов десят, на девятом местцу

на Язвинах моркгъ один, на десятом местцу на Дубровах волок две, моркгов два, а землями подданных гндарских Березненских и Грушовских на одиннадцатом местцу на Дворищах королевских моркгов двадцат чотыры, на дванадцатом местцу на Варшевом полю моркгов сорокъ пять, на трынадцатом местцу на Медекыном полю моркговъ один, на чотырнадцатом местцу на Круглицы моркги тры, на петнадцатом местцу на Ляховыщыне моркгъ один, на шестнадцатом местцу на Кривули моркговъ трыдцат шест, прutowъ двадцат, на семнадцатом местцу где Ключниковичи сидели, на Великом Полю и на Пенцатце волока одна, моркговъ двадцат пят, прutowъ двадцат, на осмнадцатом местцу на Волчомъ моркгъ один, прutowъ двадцат, на деветнадцатом местцу на Новинъце Олекшичы моркгъ один, прutowъ десят, на двадцатом местцу на Задней Новинъце моркгъ один, на двадцат первомъ местцу подле боку волок села Подзименскаго у Мостиць моркговъ петнадцат, на двадцат втором местцу на Копыловце моркговъ чотыры, на двадцат третьемъ местцу на Шкочысе двох нивокъ моркговъ десят, а землями бояр Воротынских за позволенем их, за которое на иномъ местцу отмену собе взяли на двадцат четвертомъ местцу на Выбраном моркговъ два, прutowъ двадцат, на двадцат пятомъ местцу на Копыловце моркги чотыры, которых всех земель в отмене им данных сума волокъ десят, моркговъ чотырнадцат, прutowъ петнадцат кгрунтъу подлого, што ест имъ заведено и подано. Прычына, ижъ им дано на звышъ моркговъ двадцат два, прutowъ пят, то для того, иж в них взято лепшый кгрунт, а отмена горшъ им дана и для того, иж теж люде их з домами своими з Ыловска до Грушова за милю зноситься мают. А што се дотычетъ болотъ, где паны Миколай и Еско з стародавна уступъ мають на Борках, в Подзимным, под Сутескою, у Паричове, у Могил-

ку и въ Вишневу, а въ Кропивъне и за Млынищами в Березинах, на tych урочыщах, где им первой уступъ былъ, и тепер они в болота по стародавньому уступъ мети мают, толко в сеножати поплавыные не маютсе вступовати, бо им за вси полавные сеножати отмена ест дана. И на тую отмену дали есмо им сес листъ з нашими печатми, которому и мерникъ Флорыянъ Рава печат свою прыложил. Писан у Городцы, лета Бжого нароженя тисеча пятсот шестдесят третего, мца июня двадцат четвертого дня. Который же то лист ревизорский через особу вышъ мененую ку актыкованю поданыи до книг земских справъ вечыстых воеводства Берестейского ест прынят и уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1655—1678 годы; № 7373, л. 133—135.

№ 66—1568 г. Юля 12 дня.

Документы, относящиеся къ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинъ.

Positio actorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo per generosum Joannem Kosinski notarium nec non nobilem Simonem Rzewuski, Antonium Swinarski camerarios terrestres Drohicienses.

Litterae super fundos ecclesiae Precistey Drohiciensis.

Veniens personaliter ad officium praesens terrestre Drohicense famatus Joannes Juchnowicz, civis Drohicensis, reproduxit literas varias, idiomate rutenico, quam lacio (latino?) scriptas, unasquidem piae memoriae olim Sigismundi Augusti cum suscriptione manus et sigillo Magni Du-

catus Lituaniae, alteras vero praesentis sacrae regiae majestatis cum subscriptione simile manus et sigillo R. Poloniae, tunc alias varias literas authenticas super fundos ad ecclesiam sanctae Przeczystey in civitate Drohicensi sitae pertinentis, per reges Poloniae eidem ecclesiae antiquitus condonatas, petere easdem actis praesentibus ingrossari admitti. Et officium praesens terrestre Drohicense visis ejusmodi literis salvis, sanis et in nullo viciatis authenticis, susceptis actis praesentibus ingrossari et inscribi admisit, quarum tenor sequitur talis.

Жикгимонт Август, Божю млстю корол Полский, великий княз Литовский, Русский, Прусский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянтский, и иныхъ.

Подчасоу нашему великого князтва Литовского, старосте Дорогицкому пану Миколаку Кишъце, а дворянину нашему Дмитрию Сопезе. Приходил до нас попъ церкви святой Пречистой з Дорогичина Мартян, жалуючи о том, штож дей ты, Сопега, становячи померу волочную в месте и в волости нашей Дорогицкой, церковь святой Пречистой, которая в месте Дорогичине есть, з оногo мeсцa, на котором от немалого часу стоит и домъ его на той же земли церковной стоячий, на инъшое мeстцe переселивати кажешъ, и земли Рогавецкие, з давных часовъ ку оной церкви наданные, лежащие межи землею земеняна нашего Дорогицкаго Станислава Издебскаго, которая дей в померу волочную не зайдетъ, розробленную и погноями навожную, у него дей взяти, а ему на инъшомъ мeстцy дати хочешъ, ку шкoдe его немалой, и бил нам чолом, абыхмо оное церкви и дому его на инъшое мeстцe переселивати, такъ теж и тое земли, здавна ку той церкви наданое, от него отнимати не казали, о чемъ же и твоя млсть, пане подъчаший, за ним просячи, писал. А про то приказуемъ тобъ, Сопега, штобы еси той церкви и дому его на инъшое мeстцe переселивати не ка-

зал. А што ся дотычет о землю, ку оной церкви наданую, ино если в померу волокъ наших оная земля его не зайдетъ, и ты бы з оной земли его не рушал и в том во всемъ ему покой дал и некоторое трудности ему в том не задавалъ, а особливе штобы твоя млсть, пане подчаший, того попа в обороне своей маючы, его ото всех кривдъ боронил и яко той церкви и дому его на инъшое мeстцe переселивати не казал, такъ теж и земли, ку той церкви наданое, если в померу волокъ нашихъ не зайдетъ, у него отнимати не допускал. Писан у Вилни лета Бож. Нарож. тысяча пятьсотъ шестдесятъ третего, мца Июля второнадцать дня. Sigismundus Augustus Rex . . Остафей Волович мар. дворный, подскарбий земский.

З росказанья гедра короля его млсти и великого князя Жикгимонта Августа, Дмитрей Федорович Сопега, ревизоръ его кр. млти на Подляшью, а со мною был панъ Юрый Лазовский, подстаростий Дорогицкии, велможного пана его млсти пана Миколая Кишъки, подчасо-го великого князтва Литовского, старосты Дорогицкого. Ознаймуемъ тым нашим квитом, иж будучи намъ на постановеню платов и пожитковъ у волости замъку его кр. мл. Дорогицкого, в селе Рогавце, которыхъ двѣ волоки земли з давных часовъ держалъ Мартянъ Лучичъ, попъ Пречистенский места его кр. млсти Дорогицкого, на церковь святой Пречистой вольный, на которыхъ двѣ волоки земли и лист с подписью руки властной гдрьской маєт, с которыхъ двухъ волокъ жадныхъ платовъ ани повинностей онъ до замку его кр. мл. николи не чинил, гдежъ и тепер з новой помери при том же селе Рогавце в концю волок крайнего поля дали есмо тому Мартяну Лучичу, попу Пречистенскому, кутъ земли, в которомъ волокъ двѣ поля и сенокати, а на приседеле и огород морковъ чотыри, которыхъ двухъ волокъ и чотырох морковъ граница, починаясь

от коньцов волокъ третего поля, а з двух сторон от границы нна Издебского, з четвертой стороны от застенку, который зостал в концу волокъ тогож третего поля; маеть тотъ Мартянъ Лучичъ, попъ Пречистенский, тот куть земли в тых границах вышей писаных ведле листу гдрьского держати и вживати, а з них некоторых платовъ и повинностей полнити не маеть, только за гдря и нановъ радъ их млсти и всихъ хрестиян ведле закону греческого его святой млти просити, патера даром учити у церкви, дети крестити, венчати и мертвых до гробу проводить маеть ведле приказаня его святой мл. И на то есмо ему дали тот нашъ квить под нашими печатями. Писан в Дорогичине лет. Бож. Нарож. 66 шестдесятъ третего, мца Сентябра осмого дня.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae Livoniaeque etc. princeps Transilvaniae.

Magnifico Nicolao Kisska, a Cziechowicz, palatino Podlachiae, capitaneo nostro Drohiciensi et Bielscensi, sincere nobis dilecto, in absentia eius vice capitaneo Drohiciensi gratiam nostram regiam. Magnifice, sincere nobis dilecte. Conquestus est graviter apud nos deuotus Sak Popowicz ecclesiae ritus greci seu rutenici Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczystey, in civitate nostra Drohiciensi minister, sinceritatem tuam aedes certas atque agros ad ecclesiam suam praedictam antiquitus pertinentes, quorum in usu continuo et interrupto, a praedecessoribus usque suis fuerit, praeter ius et aequum ademisse, eoque nomine sinceritatem tuam saepius requisitam eas deoccupare et restituere illi hactenus noluisse magno cum praeiudicio et damno ipsius, tum rei suae ecclesiasticae. Idemque eiusmodi bona ad ecclesiam suam semper antiquitus pertinuisse certis documentis nobis

deducendo, supplicavit nobis autoritate nostra de remedio iustitiae opportuno sibi clementer provideri. Proinde nos aequum esse censes, ut unicuique, maxime vero ecclesiis, quod suum est, reddatur, mandamus serio sinceritati tuae, ut bona suprascripta, si quidem eae ecclesiae memoratae ritus greci seu rutenici fuisse, et ad ministros eius semper pertinuisse constet, dicto conquerenti restituat et deoccupet ac in possessione eorundem queta et pacifica ipsum et successores eius deinceps conservet conservarique omnino ab aliis faciat omnem de se eo nomine apud nos in posterum conquerendi occasionem praecedens factura, pro gratia nostra et debito officii sui. Datum Varssaviae in conventionem generali regni die mensis Decembris XV anno Domini MDLXXIX, regni vero nostri anno quarto. Stephanus Rex spt.

Actum in castro Drohiciensi sub celebratione terminorum quaerellarum feria secunda post festum Circumcisionis Christi proxima anno Domini 1580 coram officio capitaneali generoso Matia Pobikrowski vicecapitaneo castrensi Drohiciensi.

Generosus Matias Pobikrowski, vicecapitaneus Drohiciensis, qui ad suscipiendum actum praesentem locum officii sui nobili Ioanni Saczko subdelegavit, qui hoc unus in se assumisse recognovit coram eodem officio subdelegato et actis praesentibus Drohiciensibus castrensibus personaliter comparendo, habendo circa latus suum nobiles Paulum Piotrowski, Simonem Łopuski—ministeriales terrestres Drohicienses, nec non Stanislaum Luniewski, Casparum, Laurentium Łopuskie hic idem astantes sibi in evidentius testimonium adhibitos, palam publiceque recognovit, quia devotum Sak, poponem ecclesiae ritus greci sive rutenici in duos mansos agri inter bona Sytki et Buiaki, dictos Dworzecz, ex antiquo ac per praedecessores ad eam ecclesiam Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczystei, in oppido Drohiciensi sitam legatos et pertinentes, in quo-

rum continua possessione a praedecessoribus suis extiterat, ibidem condescendendo juxta mandatum et literas S. R. maiestatis in praemissis ad loci capitaneum seu ipsius vicegerentem missas cum ne (xibus?) documentis literariis antiquis verum et attestatione multorum incolarum collateralium in aetate provectorum, videlicet villae Rogawka id deductum est a praedecessoribus et S. R. maiestatem id fundatum esse ad eam ecclesiam in locum decimae propter obsequia et ceremonia ecclesiastica, ob eum fortiter intromisit et possessionem pacificam realiter et in effectu contulit. De quo eam suam fidelem fecit relationem cum attestatione ministerialium et nobilium. Ex actis castrensis Drohiciensibus sub sigillo capitali rescriptum.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi actibusque praesentibus honorabilis Sak presbiter ecclesiae Beatae Mariae Virginis, vulgo Przycystey in civitate Drohiciensi, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed animo bene deliberato, palam publiceque recognovit, quia famato Joanni Juchnowicz, civi Drohiciensi, fratri suo, totalem et integram medietatem fundorum Dworzecz, ad ecclesiam Sancti Przycystey ex antiquo pertinentium et per reges Poloniae antiquitus fundatorum prout in se habetur, cum aedificiis, cum totali ipsius medietatis praedictae sortis hereditate ac cum omni jure, dominio, proprietate, propinquitate tituloque hereditario omnibusque et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus ex eadem medietate totalium bonorum mobilium et immobilium provenientibus, nihil pro se et suis successoribus reservando, sed prout solus tenuit, habuit et possidebat, pura, mera ac sincera donatione dedit, donavit et resignavit perpetue et in aevum, totumque ius suum totumque dominium super medietatem praedictorum bonorum pertinentem in eundem Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos transfundit perpetue

et in aevum per ipsum Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos praedictam medietatem totalem bonorum praedictorum tenendam, habendam perpetuis temporibus possidendam ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendam. Et iam exnunc eidem Joanni praedictus Sak pop in praedictam medietatem bonorum realem intromissionem et actuale pacificamque possessionem per praeconem terrestrem, quem sibi elegerit, dat et admittit praesentibus.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi nobilis Simon Lopuski, ministerialis terrestris Drohiciensis palam recognovit, quia famatum Joannem Juchnowicz, civem Drohiciensem, in medietatem totalem et integram tam mobilium quam immobilium fundorum Dworzecz ad ecclesiam Drohiciensem vulgo Przecistey pertinentem, eidem per honorabilem Sak, parochum eiusdem ecclesiae, perpetuo donatam, cum duobus nobilibus Casparo Lopuski et Stanislawo Lubowiczki ad fundum illum condescendendo realiter intromisit, possessionem contulit, quam nemo impugnavit, imo est libere admissa.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1580 г., № 10097, л. 1, 419—22.

№ 67.—1565 г. Марта 30 дня.

Дарственная запись на Печейковскій Садъ въ г. Дрогичинъ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.

Demissio (h)orti Pieczeikowski pop Pieczeikowski (Przecziski).

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Laetare anno Domini 1565, in praesentia generosi Bartolomaei Zichorski, aulici s. r. ma-

iestatis, advocati Drohicensis ac famatis viris Francisci Drevnovicz, Leonardi Zak, Joannis Rostek, Andrea Vardacz, Joanne Kuchta, Szienkone Buslovka scabinis juratis.

Comparens personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famatus Ivan Karpievicz, filius Annae relictæ olim Karp popovicz, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo deliberato palam et per expressum recognovit, quia (h)ortum Pieczaikovski dictum, iacentem penes viam eundo ad montem Koncovska et penes Raczko areae situm, ita latum, longum circumfententialemque, prout se in suis metis et limitibus extenditur, demisit in sex sexagenis grossorum numeri polonialis, prout eundem (h)ortum olim mater ipsius Karp popowicz legavit testamento, nec non et medietatem areae cum aedificiis dictam Mielieszinska erga domum Jacko et penes Onaczko sartorum et penes Aliexusko aream ita late, longe, circumferencialiterque, prout se praefata medietas areae in suis metis et limitibus extenditur et prout eam medietatem areae solus tenuit, habuit, possidebat post matrem suam Annam perpetuo et in aevum voceque irrevocabili pura ac sincera donatione dedit, donavit, datque et donat famato ac honorabili Martian pop Przecziski ipsiusque legitimis successoribus per ipsum ex nunc praefatum (h)ortum demissum et medietatem areae cum aedificiis donatis tenendas, habendas, perpetuo possidendas ad ususque suos et suorum legitimorum successorum beneplacitos convertendas, dando ipsi exnunc realem intromissionem et actualement possessionem in ortum demissum et medietatem areae donatae ac aedificia realem intromissionem per officium domini advocati scabinos Franciscum Drevnovicz, Leonardum Zak, Joannem Rostek ac praeconem Marcum, qui recognoverunt, quia praefatum Martianum, pop Przecziski, intromiserunt in ortum demissum et medietatem areae

et aedificiorum donatorum. Quam intromissionem famatus Ivan Karpievicz admisit et nemo inpugnavit. Super...

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 101.

№ 68—1566 г. Марта 1 дня.

Соглашение по вопросу о земельных участках между священником Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Invocavit coram famatis viris Calixto Drevnovicz, viceadvocato, Leonardo Zak, Andrea Suchai, Ivan Kuchta, Szienko Buslovka, Dominico Bloch, Bartolomeo Boratinski, Gabriele Jarosovicz anno 1566.

Concordia pop Przecziski cum pueris Juchno.

Comp parentes personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famati:—Oxinia uxor providi Pauli de Smarkklivcze cum consensu mariti sui hicidem astantis et ad infrascripta consentientis, nec non Marina relictæ Nestor cum consensu filii sui Vavrin, cives Drohicenses ex una, et pop Marcian Przecziski ex altera partibus, in Drohiczin possessionem habentes, palam recognoverunt concordiam talem inter se fecisse in hunc modum: quia praefatae Oxinia et Marina domum suam et aream, sitam penes aream Luchovsko ex una et penes Moskvicz Jaczko ex altera partibus, perpetuo cum aedificiis, quae super ipsos spectant miserunt in possessionem praedicto pop Przecziski, exceptis sortibus puerorum olim famati Juchno, quas sortes puerorum tutor providus Paulus de Smarkklivcze misit praelato pop Marciano Przecziski ad annos praefatorum puerorum. Et

praedictus pop Marczian praefatis Oxinae et Marinae et filio Vovrin misit sortem in orto Piecieikowski monte Hranczowska sitam, a Ivano Karpievicz habitam et empto pro sex sexagenis grossorum, et dimisit ipsis dimidiam *) sexagen. gross. Et ipsae tenebunt ipsi dare dimidiam quartum sexagen. gross., prout Marina cum filio suo summam coram iudicio, quae ipsam spectabat persolvit, quas Marcian quietavit, ipsisque in orto sortem ipsos spectantem in possessionem misit per officium domini advocati scabinos Gabrielem Jarosovicz, Bartolomeum Boratinski ac praeconem Ilko Kuzik. Nihilominus Marina cum filio suo Vavrin donaverunt aedificiis in horto praefato Pieciekovski existentibus et intromissionem admiserunt. Et hicidem scabini praefati comparentes coram iudicio recognoverunt, quia intromiserunt pop Marcianum in sortem ipsius in domo demissas per famatam Oxiniam et Marinam ac filium ipsius Vavrin, nec non ipsam Oxiniam ac Marinam et filium ipsius Vavrin in sortes ipsorum demissas in orto Piecieikowski et partes nominatae libere admiserunt et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г., № 10523, л. 109, 110, 111 об.

№ 69—1567 г. Марта 20 дня.

Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погосскую.

Akt listu p. Ławryna Woyny oycem Pohoskim danego.

Лета отъ нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесятъ осмого, мѣца июля трыдцатаго дня.

*) Здѣсь слово не разобрано.

На враде кгородскомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Александромъ Бушковъскимъ, подстаростымъ Пинскимъ, од вельможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилловичъ, священникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подалъ ку актикованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ для вшелякое потребы и згубы листъ святобливое памети его млсти пана Лаврына Войны подскарбего дворного и писара вел. княз. Лит., старосты Пинского, державцы Олыцкого и Квасовского, священникомъ Погоскимъ данный и служащий в речы нижей в немъ выраженой, в тые слова писаны: Лаврынъ Война, подскарбий дворный и писар великого князтва Литовского, староста Пинский, державца Олыцкий и Квасовский, ознаймую симъ моимъ листомъ, ижъ чинчы мне постановене в местечку гдарскомъ Погоскомъ, далемъ две волоки земли тамъ же межи волоками мескими Погоскими, то есть подле волоки подъданого гдарского Яцка Кобызевича з одное стороны, а полволоки, которую прыняли подъданыежъ его кор. млсти Матфей Скубович, а Фурсу з другое стороны и к тому пляцъ в томъ же местечку Погосте у вулицы, которая идетъ з рынку ку реце, на которомъ до сего часу попъ Погоский подаваня замку Пинского Вакула Потапович мешкаетъ, томужъ попу Погоскому ку церкви Погоской подаваня замку Пинского. Маеъ попъ Погоский Вакула Потапович тые две волоки пры месте Погоскомъ такъже и пляцъ в Погосте вышей писанный держати и вживати и всякие пожитки оттолъ себе привлацати, никоторого плату до скарбу его кор. млсти з тыхъ двохъ волокъ и с пляцу не даючи и жадныхъ повинностей неполнечы, толко водле повинности своее завше Бога за гдра короля его млсти и за все христьянство просити будетъ повиненъ. И на

том ему далъ сес мой лист з моею печатю. Писанъ у Пиньску року семъдесятъ пятого, мца марца двадцатого дня. Который листъ за поданьемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1668 г. № 13020, л. 638.

№ 70—1567 г. Апрѣля 11 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ Аксины Смарклевскій Пречистенскому священнику о. Мартіану въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta post dominicam Conductus Paschae anno Domini 1567 coram famatis viris Calixtio Drevnovicz viceadvocato, Adamo sartore, Dominico Bloch, Gabriele pellifice, Nicolao Borathinski, Ivano Moskviczin, Ivano Kuchta, Szienko Buslovka scabinis juratis.

Vendicio pop Marciano.

Comparens personaliter coram judicio et actis scabinalibus Drohicensibus famata Oximia uxor f. Smarklewski, sana mente et corpore existens, palam publice recognovit, quia devolutionem suam ipsam post Karp fratrem in areis, ortis, campis, pratis spectantem, in Drohiczin sitam, nihil pro se reservando, perpetue et in aevum vendidit famato pop Marciano, fratri suo germano, pro novem sexagenis grossorum tenere, habere, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita, sicut sola tenuit, habuit et possedit et perpetuo possidere ad ususque suos suorumque successorum convertere, admittendo eidem exnunc intromissionem et actuale possessionem per scabinos et praeconem Chwiedko in dictam devolutionem, qui recognoverunt, quia intromi-

serunt et praedicta Oximia libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale etc.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1573 г. № 10528, л. 141, 148 об.

№ 71—1567 г. Іюля 12 дня.

Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупкѣ сѣножати.

Actum in castro Mielnicensi sabbato post festum sancti Procopij proximo in praesentia generosi Bartolomei Voyno vicecapitanei Mielnicensis anno 1567.

Mielnyk pop Przeczisky cum molendinatoribus.

Pop Przecziski s Mielnyka zalowalssia na mlinarze krolewskie na ymya Reczka y na Woythka s Myelnyka y s Kleparzow, ysz ony kupily ssianoziacz u yego czasznyka, popa Woszkzrzesienskiego, za talar, do ktorey ssianozacz y jako blissi gotofem jem pyenyadze odloszicz y theras je odkladam. A mlinarze powiedziely: niewinniszmy thech pienyadzi bracz, boszmy tho dobrze kupily, a wsakoss niechay nam nath tha ssumma czteri grosse polepssi. Jakosz y polepssil jem, y s tem odesly przecz.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за № 10891, л. 15.

№ 72—1568 г. Іюня 25 дня.

Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.

Akt przywileiu najasnieyszego krola Zygmunta Augusta na cerkiew Żółkiską.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот семъдесят девятого, мца мая десятого дня.

На враде кгородском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарским, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его милости пна Яна Кароля на Долеку Долского, подчапного вел. княз. Лит., старосты Пинского установленным, постановившысе очевисто велебный отец Савин Короткович, прѣзбитер церкви Жолкинское, покладал и ку актикованю до книг кгородских Пинских лист привилей святобливое памети короля его млсти полского Жикгмунта Августа на добра до церкви Жолкинское наданые служаый, которого я врад принявши и читаного выслухавши, до книг кгородских повету Пинского уписат есмо велел, который слово в слово так се в себе мае:

Жикгимонтъ Август, Божю млстю корол Полский, вел. княз Лит., Руский, Пруский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянский и инъныхъ. Ознаймем сим нашим листом: бил нам чолом священник церкви святого Спаса з села замку ншого Пинского з Жолкини Семен и покладал перед нами лист посланцов наших, то ест пана Станислава Фалчевского, в он час будучого старосты Пинского, Архидякона Варшавского, кустоша Виленского, писара нашего скарбного князя Яна Маковецкого, а дворянина нашего Павла Тура недавно зошлого, а войского Кобринского Макара Мартиновича, которые от нас будучи зослани ревизорми там до замку ншого Пинского земли его церковное, которое вымерено и выморковано там при том же селе Жолкиню волоку одну, моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один некоторого плату на нас не становили и от него брати и правити того не казали до воли и ласки ншого, для чого он бил нам чолом, абыхмо при той земли его zostавили и зуполна двох волок, чого еще водле тое помери не доставает, ему

кгрунту ншого оногo в том селе на тую церков придали к тому, што з вечного держаня ку той церкви дерево бортное мети и сеножати на болотех и по дубровах священником оное церкви, сполне з подданными нашими оногo села Жолкинського, косити волно бывало, жебыхмо при том его zostавили и то все листомъ нашим на тую церковь утвердили вечне. Ино яко есмо звыкли наданя костелов або церквей Божих упевняти, так з ласки нашегo господарского тую помененую землю, с которогe оные вышей речонные посланцы и ревизоры напи плату некоторогo на нас не становили и которогe вымерено и выморковано волоку одну и моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один, и к тому чого еще не доставает двух волок, яко есмо везде ку таковым церквам давати звыкли, то ест моркговъ десет и прutow девет кгрунту дубровного, на пашню годного, при том селе Жолкинском также и дерево бортное, яко з стародавна священники тамочные ку той церкви его там уживали, потому ж и сеножати на болотех и дубровах, где и подданные наши люди села Жолкинського косят, на оную церков Святого Спаса у селе Жолкинском надали есмо и сим листом нашим надаем и потвержаем ку выживению и выхованию ему самому и всѣмъ по нем будучим священником тамочным на вечные часы,—мае тот священник Семенъ и всѣ на потом будучие священники тое церкви Святого Спаса, у селе Жолкинском, яко тое земли помененое, через посланцов и ревизоров наших вышей описаных при той церкви zostавленое, так и остатка двух волок, то ест десети моркговъ и девети прutow кгрунту дубровного, на пашню годного, ку оной земли его первой споруч, выробивши и вычинивши, также дерева бортного и сеножатеи на болоте и на дуброве, где и подданные наши люди села тамочного косят, держати и уживати вечными часы. I на то дали есмо до тое церкви Святого Спаса

в селе Жолкинском священнику Семену и всѣм на потом будучим священником тамочним сес наш лист съ подписом руки наше гддарское и з ншою печатю. Писан у Городни лѣта Божого нароженя тысяча пятсот шестдесят осмого, мца юня двадцат пятого дня. У того листу привилею печат вел. княз. Лит. притиснена ест, а подпис рукъ тыми словы: Sigismundus Augustus Rex XLV. Лаврин Война подскарбий дворный и писар. Который же тот привилей, за поданем его через особу верху мененую, до книг кгородских Пинских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1679 г., № 13027 л. 301.

№ 73—1589 г. Августа 10 дня.

Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунковщина».

Akt dokumentu zamiennego J. W. Im. p. Oginskiemu Kasztelanowi Trockiemu słuŕącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt wtorego, mca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Święcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W. Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa z Rogala Iwanowskiego sądowego Minskiego starosty installowanym, compars personaliter Im. P. Franciszek Szolkowski, mieczn. Wiłkomir., opowiadał prezentował y do akt podał zamienny zapis od Im. p. Jana Rajewskiego, namiesnika Krasnosielskiego w Bogu Wieleb. Ofanasu Korotkiemu, Swieszczennikowi Woskresienia Chrystusowego Krasnosielskiemu na rzecz w nim wyrażoną dany, po rusku pisany bez podpisu będący, ad praesens in rem et partem J. W. Im. p. Taddeusza z Kozielska Oginskiego, Kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewal-

skiego, Babylickiego etc. starosty słuŕący y należący, który zapis z ruskiego na polskie pismo exponowany wpisując w xięgi de tenore sequenti, tak sie w sobie ma:

Ja Iwan Rajewski, namiesnik Krasnosielski, buduczy na tot czas na miestey ieho miłosti p. moiego kniazia Sczefwana Andrejewicza Zbarazskoho, wojewody Trockoho, derŕawcy Krasnosielskoho, czyniu iawnno tym moim listom, iż wziął iesmi zemlu cerkownuju Woskrysenskuju, koto-
raja była dana zdawnych czasow na cerkow na Woskrysenie Chrystowo od ziemenina hospodarskoho pana Feleryiana Matyiasowicza Wildunka, koto-
raja y uroczyszczom prozywajemaja Wildunykowszczyzna, między zemlami z odnoje storony zemli Radoszkowskich poddanych Dubonosowicz, z drugoho boku zemli Desnianskich poddanych kniazia Wiszniewieckoho, koncom ku zemli pana Olechna Dekhenia, zemenina hospodarskoho, a drugim koncom ku zastenku zemli Krasnosielskoie,—tuju cerkownoiu zemlu oddał iesmi u odmenu panu Olechnu Dekheniu. zemeninu hospodarskomu, morgow dwadcat piat gruntu dobroho, a za to oddał iesmi otmenu swieszczenniku Krasnosielskomu Ofanasiu Iwanowiczu Korotkomu na cerkow na Woskrysene Chrystowo zastenok zemli Krasnosielskoie, u koncy paszni dwornoie, bokom podle steny od sznura Stanka Domanowicz, poddanoho Krasnosielskoho, drugim bokom ku zastenku zemli cerkownoie, iż tohoż swieszczennika Krasnosielskoho Woskrysenskoj Ofwonasija Iwanowicza morgow dwadcat sem, prutow sem gruntu takowohoż, iako y ieho zemla, a iż se bolsz naddało nad ieho zemlu morgi dwa a prutow sem, ino dla toie pryczyny, iż to zemla cerkownaja iest otczynajaja zwyczajstaja, nadanaja na cerkow ot toho zemenina hospodarskoho pana Feleryiana Wildunka. I na to ja dał swieszczenniku Krasnosielskomu Woskrysenskomu Ofwonasyiu Iwanowiczu Korotkomu ses moy list pod moieiu peczatju. Pisan u Krasnom Siele leta Bożoho narozenia tysiecza

piatsot szesťdesiat dewiatoho, meca Augusta desiatoho dnia. U tego dokumentu znak byley pieczęci nayduiesie. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiaąg grodzkich Minskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1752—1757 годы № 11800, л. 119.

№ 74—1571 г. Іюня 14 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Ѳеодоръ Яцковичъ купилъ въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеньемъ у зем. Мацковича.

Sub positione feria secunda post Invo-cavit anno Domini 1590.

Hryniewiczze. Literarum ingrossatio.

Veniens ad officium praesens terrae Bielscensis nobilis Chwiedor Hryniewicz-ki obtulit literas emptionis, tenoris infra-scripti, rutenico idiomate scriptas, sigillis tribus nobilium infrascriptorum absque subscriptione manuum bene notario com-munitas, salvas omnique vitio carentes, petens illas ob robur firmitus obtinendi in praesentia acta terrestria officii ex admis-sione inducendas. Quibus officium prae-sens revisis et perlectis petitionique illius, uti licitae et consonae annuendo, in prae-sentia acta induci admittit tenore tali.

Ja Łazko Maczkiewicz y z żoną moją Hanną y z synem naszym Ławrynem, ziemianie hrskie powiatu Bielskiego, przessądu Branskiego ziemstwa, wyznawa-my sami na siebie tym naszym listem, komu tego potrzeba będzie wiedzieć i czytać y słyszeć ninieyszem y potym będącem y nie s przypużenia ani z ludzkiej namowy, będąc zdrowo na cziele y cza-łym zupełnem rozumem, po swojej dob-rey woli przedalyessmy ziemię swojej wlosney, niezem nikomu nie pienney, wol-

ney oyczyny dworzyszcze, leżące przy imieniu ziemskim w Hryniewiczach s possieleniem wssiakiem y horozami pod-le wigonu małego, obmiedze miszczekowej, a po drugiej stronie od miedze Sczioth-kowicz ziemian hospodarskich Hryniewicz-kich, a wzdłusz począwszy od miedze Zienkowej aż po dorohu, tak długo i sze-roko, yako się to dworzyszcze w sobie ma, ze wssiem na wssie, nie zostawuyac sobie niczego ani ruszayac ni yednego koła, a tho iessmy przedali swieszczenniku Illyn-skiemu, ziemianinu hospodarskiemu w Hry-niewiczach, oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom i potomkom ych wiecz-nie, na wieki y nieporuszenie od rodu na-szego bliskiego i daliekiego, za pewną summę pieniędzy, za osmdziesiath groszy litewskiej monety, po dziessiaciu białych w grosz. Wolen swieszczennik Yllinski ociezcz Ffiedor, żona, dzieci i potomki ych tho ych siedliscze spokojnie ode mnie Łazka, żony, dzieci i potomkow moich w pokoyu wiecznie miecz, dzierzac, y uży-wać, y przedać, darowac y mieniacz, ku pożytku swojemu obrocicz, yako swoye wlossne. A gdyby kto z rodu naszego ya-ką przekazę chcąc bliskością do tego przyszc swieszczenniku, żenie, dzieciom i potomkom ich miał odkład czynić, taki uporny powinien będzie na urząd ziemski sąd na then czas będącemu trzy grzywny winy zaplaczicz, a stronie poruszoney szesc złotych dać y zaplaczic ma, a zapis-su moiego nieporuszenie złamać nie może, siedliscza tego doydz nie może. A te wi-ny wwierzchu napisane za występ swoy powinien placicz będzie. A przy tem byli ludzie dobrzy i themu dobrze swiadomi Michaylo Onissiewicz, Sienko Tythowicz, ziemianie hrdskie Hryniewiczkie, sędzie obapolni. A dla lepszey twardosci tego wiecznie nieporusznego listu naszego pro-silem Jchm pana Jaczka Wassiliewicz Ostryńskiego, a Michayla Prokopowicz, ziemian hrdskich Hryniewiczkich, o przy-łożenie pieczęci. Jch m. na prozbę moję uczynili, pieczęci swoye przyłożył ku the-

mu moiemu wiecznie nieporusznemu listu. Y na tho ya Łazko Maczkiewicz, żona, dzieci i potomki nasze swieszczeniku Jllinskiemu oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom y potomkom ich dali then nasz list wiecznie y s pieczęczi ich mlei ziemian hrdskich, wyżey napissanych, a przy ich m. za prozbą naszą y then dyiak, który then list nasz pissal, za roskazaniem naszym pieczęć swoję niżej ich mlezi przyłożył y rękę podpisał. Pissan u Bielsku. Liath Bożych od Narodzenia Christusa tyssiaca piaczsoth siedmdziesiath pierwszego, miessiąca Junia czieczwiertynaczecz dzien. Chwiedor Wassiliewicz Chmarzycz dyiak miasta Bielskiego pisał.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда № 9138, л. 267, 293.

№ 75—1571 г. Іюня 21 дня.

Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинъ, Косичи и Березовичи.

Aktykacya dekretu ziemskiego Brzeskiego między J. Wielm-m Im. xdzem Teodozym, biskupem Włodzim. y Brz. a Im. pp. Piekarskiemi o majątność Smolin, Kosicze y Brzozowiec ferowany.

Roku tysiąc siedmset szesdziesiątego pierwszego, miesiąca Marca czternastego dnia.

Na urzędzie jego krolewskiej mosci grodzkim Brzeskim przed aktami starościńskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim wtwa Brz., comparens personaliter W. Im. Pan Antoni Prytyka, sekretarz jego krolewskiej mci, plenipotent J. W. Im. xdza Felicyana Wołodkowicza, biskupa Włodzim. y Brzeskiego, dekret ziemski Brzeski między Jw. Im. xdzem Teodozym biskupem Włodzimier. y Brz. a między Im. P.P. Piekarskiemi w

sprawie niżej wyrażoney ferowany w sposób przenosu ad acta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak sie w sobie ma.

Wypis z knih zemskych powetu Beresteyskoho. Leta Bożeho Narodzenia ty-siacza piatsot semdesiat perwoho, mi-siacia Junia dwadciat perwoho dnia, w czetwer. Na rokoch sudowych zemskych wodle poradku statutowoho o swetoy Troy-cy swiate rymskom prypałych, peredo mnoju Kyrdeiem Kryczewskym sudeju, a Jakowom Hreczynoju podsudkom, uradny-ky zemskymy powetu Beresteyskoho, sto-jeczy oczewisto u sudu za pozwy zemsky-my obejom storonom, żałował z pozwu swojeho władyka Wołodymersky y Bere-steysky Jeho miłost otec Teodosyi, cze-rez umocowanoho swojeho Romanowskoho na jeho myłost pana Stanysława Pekar-skoho o tom, sztoż dey on newedati dla ktoroje pryczyny, albo za jakim prawom derżyt imienia cerkownyie ku władyczę-stwu jeho prysłuchajuczyie, leżaczyie w powete Beresteyskom, na imia Smołyn y Kosyczky z ludmy y ich służbamy y po-daczkami, z zemlami pasznymi y niepasz-nymi, z łesy, z hay y senużatmi y zo wsymy innymi pożytki y użytki, jako se dey tyie imenia same w sobe mająt, y iako predkowe jeho, władyka, bywszyje majuczy, w mocy swoiey derżywali, to dey vse sam na sebe derżyt y używaje, a jeho dey myłost tych imeney Smołyńa y Kosycz z mocy y z derżania swojeho pu-styty y iako własnosty cerkownoie postu-pyty jemu ne choczet, na ktoroye imenia jeho myłost otec władyka menujuczy u sebe byty słuszny dowod y prawo, domo-wiałse od pana Pekar-skoho na to prawno-ho odkazu. Storona odporowaja, pan Sta-nysław Pekar-sky, czerez umocowanoho swojeho Stepana Tupyckoho na żalobu Władyczynu czyneczy odpor powedił tymy słowy, iż szto dey pozywajet jeho władyka o dwoje imenie o Smołyn y o Kosyczy, tohdy dey to jest odno vse imene obrubu Kosyckoho, bo dey w tom obrube Ko-

syckom ne buło bolsze, tolko piat żerebew, to jest perwszy Panewsky, druhyi Bobrownycky, treti Kulysecky, czetwerty Błudnicki, ktoroho prozywajut Kokoszynom, a piaty Łamaszowski, ktoroho prozywajut Smołynom; tyie wsy żereby derżało nas panow nemało—Panewsky y Bobrownycky były moie, a Kułesecky—Mytkow, a Błudnycky jeho korolewskoje myłosty, a Łamaszowski Smołyn tot był władczynym. Ktoryie żerebi Kosyckie derżały jesmo sumeż wsy, iako szachownycoju, meża czerez mežu. Yno na tot czas, hdy jeho myłost pan Mykołay Naruszewycz, podskarby zemsky tepereszny był u wołosty Beresteyskoy na postanowienie płatow y pożytkow hospodarskich, tedy na tot czas buduczy iemu w sełe hospodarskom Kosyczach, wydeczy, iż jesmo grunty Kosyckie derżały meszanynoju z poddanymi hospodarskymi Kosyckymi na roznych meyscach, dla ktoroje roznosty zemli nemałoje zameszanie w tom sełe było, y choteczy toje seło jeho korolewskoje od ludey y zemly naszych osobno wysadyty, aby mohły byty wołoky prohanenye, tedy z odnoho gruntu jeho korolewskoje myłosty zlučył z naszymy, y szto ktoromu z nas gruntu wziął do toho seła jeho korolewskoje myłosty Kosyckoho Kokoszyna, kożdomu z nas odmenu tymyż gruntami Kosyckymi dawał, to jest mne ku sełu mojemu Kosyczom, a władyce ku sełu jeho Kosyckomuż Smołynu, a Mytkowy także, aby wże grunty jeho korolewskoje myłosty z odnoho na odnom meyscu, a ne poroznu były. Czoho pan Pekarsky dowodeczy, pokładał pered nami lyst jeho myłosty pana Mykołaja Naruszewyča pod peczatiu jeho y z podpysom własnoje ruky jeho myłosty pod datuju roku tysecza piatsot piatdesiat piatoho, mesiacza Jula dwanadcatoho dnia, z ktoroho to sia znaczyt, iż gdy jeho myłost był na postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskich y wsiakych powynnostey wołocznych mesty y wołostem zamku hospodarskoho Beresteyskoho, y hdy był w sełe Kosyczach,

ktoryie zemły toho seła były rozno na mnohych meyscach promeżku zemły władyczestwa Beresteyskoho, a pana Stanyśława Pekarskoho y Mytky Iwanowycza Kosyckych że y, dla roznosty zemli, wydeczy nemałoje zameszanie w tom sełe, a iż wołoky prohanenye byty ne mohły, z tych pryczyn, a naperwey wymerywszy po roznych mescach wsy zemły poddanych hospodarskich toho seła, y naszedszy wseho hruntu hospodarskoho wołok czotyrynadciat, jako y pomerczy wołoczny pan Matey Lewycky w registre svojem opisał, tuju czotyrynadciat wołok poddanych hospodarskich wymerył y pustyl, z odnoho u wołoky prohanenye. A ktoryie zemli władyczestwa Wołodymerskoho, tak pana Stanyśława Pekarskoho y Mytkowy u pomeru tych wołok uwoszły, za to im odmen dawał: władyce hruntamy pana Pekarskoho Kosyckomyż, a panu Pekarskomu hruntamy hospodarskymi y władczynymi, a menowyte dokładajet, iż zeml władyki Wołodymerskoho Kosyckych że panu Pekarskomu dano na polach Łamaszowskoho morgow petnadciat, około czohoszyrey y dostatoczney w tom liste pana Naruszewyczowom pysanem dołożono, y powedył pan Pekarsky, iż dey tyie wsy zemly władyczyny żerebia Łamaszowskoho prozywajut teper, posle toje pomery, Smołynom, yno dey y tyie zemly władyczyny wse toho żerebia Łamaszowskoho Smołyna uzo posle pomery pana Naruszewyczowoy dał mne rewyzor jeho korolewskoje myłosty Podlasky pan Dmytry Sopeha y z panom Kryśstofom Grajewskim, na tot czas bywszym pisarom starostwa Beresteyskoho, z imene moje własnoje Gierszonowyczy, ktoroje było u pomeru wołok hospodarskich Beresteyskich ku zamku Beresteyskomu u woytowstwo Rykuckoho seła wzięto, za kotory żerebey władyczny otcu władyce od tych że rewyzorow odmena jest dana sełom że jeho korolewskoje myłosty na imia Berezowyczy, a ku tomu y toje seło Kosyckojęz jeho korolewskoje myłosty żerebia Błud-

nyckoho także rewyzor hospodarsky pan Dmytrej Sopeha y pan Krysztof Grajewski u wodmene za imene moje Gerszonowyczy mneż dali, na szto na vse lysty y twerdosty tak y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty pered namy ukazował. A naperwey pokładał prywyleja y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty na swoje dwa żerebi, to jest Panewsky, a Bobrowncky, na trety żerebey Kulysecky, ktoroho od Mytka dostał kupleju; y na to pokładał lysty y potwierzenia jeho korolewskoje myłosty; a na żerebey czetwerty Błudnyckyi, kotoryi był jeho korolewskoje myłosty, tak y na piaty żerebey Łamaszowskyi, iż tyie obadwa żerebi jemu odmenoju dostałysie za imene jeho Gierszonowyczy od rewyzora jeho korolewskoje myłosty pana Dmytra Sopehy, y dowodeczy toho położył nayperwey lyst pozwoleny bywszoho władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho Iwana Borzobohatoho, pysany w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Auhusta wtoroho dnia pod peczaty y z podpysom własnoje ruky jeho, w ktorom łyste swojem Borzobohaty sam pysaniem poswetczajet, iż buduczy rewyzoru jeho korolewskoje myłosty panu Dmytreju Fedorowiczu Sopeze u starostwie Beresteyskom na rewydowaniu y postanowieniu płatów y pożytkow hospodarskich, tak też y dla pomerenia wołok wespółok z panom Krysztofom Grajewskim, pisarom starostwa Beresteyskoho, wziały y prywernuły do zamku Beresteyskoho seło pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, choteczy y obecujuczy panu Pekarskomu odmenu tak dobruju y sporuczku imieniu jeho Tryszynskomu zemlamy poddanych hospodarskich daty, a iż tak mnoho hruntu poddanych hospodarskich sporucz panu Pekarskomu ku imeniu jeho nedostawało, mowyły iesmo władyce, aby on seło ku władyczestwu Beresteyskomu należaczoje, ktoroje prysłuchajet ku dworcu Tryszynskomu władycznomuż, to jest Smołyn, hde Rykuszka y Radcewyczy mieszkajut, tak

zemly ich własnyie otcyznyie y w odmene danyie panu Pekarskomu postupył y pozwolił oddaty, a sobie za to aby wziął otmenu sporuczku dworu Tryszynskomu władycznomu seło jeho korolewskoje myłosty zamku Beresteyskoho Berezowyczy y z ludmy toho sela, jako se w sobe majet. A tak on Iwan Borzobohaty, obaczywszy rzecz słusznuju y prystoynuju, y wydeczy byty bez szkody imenia swoieho Tryszynskoho y sporucz, pozwolił panu Sopeze y panu Grajewskomu toje seło Smołyn panu Pekarskomu w odmene daty y zawesty y postupyty, nyczoho na sebe y na potomki swoi ne zostawujuczy, ktoroje pan Pekarsky majet derżaty y używaty wecznymy czasy, a on sam, władyka, y potomki jeho wże w toje seło Smołyn y w hrunt y ku jemu należaczyje ustupowatysia ne majut, a sobe za toje seło Smołyn uziął otmenoju ku dworu władycznemu Tryszynskomu seło jeho korolewskoje myłosty Berezowyczy z ludmy toho sela y z hruntamy, ku nemu należaczmy, szto szyrey a dostatoeczney w tom łyste swojem Borzobohaty pysanym poswetczajet. I powedył pan Pekarsky, iż dey uże pan Sopeha rewyzor y pan Grajewsky, majuczy taki lyst y pozwolenie od władky Beresteyskoho, mne toje seło Kosyckoje Smołyn otmenoju dali za imene moje Gerszonowyczy, y na dowod toho pokładał pered namy lyst pana Dmytreja Sopehy rewyzora jeho korolewskoje myłosty y pana Krysztofa Grajewskoho pysany pod datuju roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Nojabra desiatoho dnia z peczatmy ich, y z podpisom ruk własnych, w ktorom łyste swojem pan Dmytrej Sopeha y pan Krysztof Grajewski pysaniem poswetczajut, iż ony, baczeczy blyzko prylehłoje ku wołosty zamkowoy poblyzu zamku Beresteyskoho seło imenia Tryszynskoho pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, onoje sela z ludmy y z zemlamy ich wziawszy od pana Pekarskoho na jeho korolewskuju myłost ku wołosty zamku Beresteyskoho y woy-

townstwu Pryluckomu prywernuły, ktorych wsyh zemly pana Pekarskoho na korola joho wyłost pobranych summa wołok petdesiat dwe, morgow dwadciat dewiat, za ktorynie zemly dana panu Pekarskomu otmena zemlany poddanych joho korolewskoje myłosty seła Kosycz, y zemlany władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dworca joho Tryszynskoho seło Smołyn, hde Rykuszka meszkajet, ktorynie wsy hrunt y na ktorych uroczyszczach y iako mnoho w ktorom mescu władycznych hruntow było, w tom łyste pana Sopeżynom dołożono, iż ne odno władczyny hruntamy panu Pekarskomu otmenu dawano, ale y mnohych panow y ziemian okółecznych susedow, ktorych imena znaczne w tom łyste opysuiet, a to aby se wypółniła słusznaja otmena jemu za seło joho Gerszonowyczy, ktorynie wsy hrunt y ohranyczywszy y kopciami poosypały, y toho też dokładajet w tom łyste, iż wże w tyje hrunt y swoje w tom obrube y w hraniciach pewnych Pekarskomu zawedenie y podanie, jako władyka, tak też y panowe ziemiane, any same, any potomky ich ny czymśia ustupowaty y czerz hrancyiu pana Pekarskoho perechodyty ne majut wiecznymy czasy, hdyż ich myłost z panom Pekarskym majuczy hrunt y sumeżnyie y porozno odyń pod druhoho dworom choteczy meży soboj u imienia swoi uspokoity, y w hrancyiach pewnych ohranyczyty, wsy społne zwyłyszysia, tych hruntow panu Pekarskomu swoich w otmenu dobrowolne postupyły, a sobe za toje wse słusznije otmeny beruczy, każdy ku zemlam swoim wodle pryłehłosty y sporucznosty dworow swoich prymowaly, na ktorych wsy perestawaly jakoż aby pan Pekarsky o tom wedał, hde ktoromu za joho hrunt y otmena dana, usych tych otmen władyce, panom y zemlanom danych registr pod peczatmy swoymy panu Pekarskomu dali, a na koncu toho łystu wsyh ludcy władycznych, ktorynie panu Pekarskomu na tot czas za

dobrowolnym pozwolenem władczynym podano, každoho z nych imene opysuiet, szto szyrey y dostatoczney w tom łyste pana Sopeżynom pysanem dołożono. Y ku tomu jeszcze pokładal pered namy pan Pekarsky registr pana Dmytreja Sopeżyn y pana Grajewskoho pod peczatmy y z podpysom ruk ich, pysanyi w roku tysieczu piatsot szesdesiat czetwertom, misiacia Nojebra desiatoho dnia, w ktorom meży innymi rzeczmy przyznawajut pan Sopeha y pan Grajewsky, iż władyce Wołodymerskomu y Beresteyskomu, za władctwa pana Iwana Borzobohatoho dały otmenoju ku imeniu joho Tryszynskomu seło pryłehłoje korola joho myłosty wołosty Beresteyskoje na imia Berezowyczy, y z ludmy, a nad to na wse pokładal pan Pekarsky pered namy potwierzenie joho korolewskoje myłosty teperesznoho hospodara naszoho myłostywoho, na perhamyne, z podpysom własnoje ruky joho korolewskoje myłosty y z prywesystoju peczatiu, a pod datuju roku proszłoho tysieczu piatsot szesdesiat szostoho, misiacia Marta czotyrnadciatoho dnia, w ktorom potwierzeniu hospodarskom łyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho na tuju otmenu panu Pekarskomu dany słowo od słowa upysan, ktorujuż otmenu usiu joho korolewskoje myłosty panu Pekarskomu u wiecznoje derżanie y pożywanie potwerdyty raczył. A potom pan Pekarsky powedył, iż dey se tut jawne pokazało, że ja za prawom słusznym jako swoje czotiry žerebey w tom obrube Kosyckom derżu, do ktorych władyka nyczoho ne majet, tak y tot piaty žerebey władczyny Łamaszewski, ktoroho zowut teper Smołynom, także otmenoju mne od rewyzorow danoho derżu, za szto dey władyce bywyszomu Borzobohatomu dosyt se stało, y otmena jemu za Smołyn Berezowyczy dana, ktoruju otmenu y teperesznyie wże władyka Teodozyi derżał y używał tych Berezowycz y tym szafował wedle woli swoiey, jako y żydowi Beresteyskomu Borodawce w summe peniazey tyie Berezowyczy był

zawet. Czoho dowodeczy pokładał pered namy pan Pekarski wypys z knyh uradowych Beresteyskich pod datoju roku tysieczna piatsot szesdesiat szostoho, misiaca Marca dwadeciat wtoroho dnia, w ktorom pan Dmytrey Sopeha, na on czas podstarosty Beresteyski, pryznawajet, iż perednym czynił soznanie wozny uradowy Mychayło Fedkowycz Hornowski, kotory był z uradu prydan Izaaku Borodawce ku uwiązaniu w try sęła władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho otca Theodozja imenem Szpanowyczy, Berezowyczy y Tryszyno, kotoryie dey sęła opysał jemu lystom swoim jehomyłost otec władyka w nekotoroy summe pyniazey derżaty y używaty, w kotoryie sęła wozny Borodawku uwezawszy, y wsych ludey na registr popysawszy, pod peczatiu swojeju y z podpysom ruky własnoje uradnyka władczyna Jeska Fedorowycza jemu podał, okolo czoho szyrey w tom wypyse poswetczajet soznanie woznoho.

Storona powodowaja jehomyłost otec władyka czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho powedył tymy słowy, iż dey władyka ne pozywajet pana Pekarskoho o jehomyłosty Kosyckie, kotoryie pan Pekarsky derżyt za prawom swoim, tak też Kosycz y Smołyna pospołu ne meszajet, ale dey osoblywe pozywajet o piaty żerebey swoy Kosycki na imia Łamaszowski, a osoblywe o Smołyno, bo inszoje dey sęło było Kosyczy, a inszoje Smołym, a pan Pekarsky dey tut pokazujet, iż jemu Smołyn tylko otmenoju dano, a ne Kosyczy, bo y w lystech jehomyłost własnych nyhde se to ne pokazet, aby iemu Kosyczy otmenoju były danyie, bo jako w lystie pana Naruszewyczowom jasne se to pokazujet, iż u władky Kosyckie hrunt y brano, tak też Kosyckymyż hruntamy jemu otmenu dawano, a ne Smołynskymy. A szto pokazujet lyst Borzobohatoho, ino y tot lyst, acz dosyt nesłuszny y ne uradowy jest, bo tylko pod odnoju peczatiu, a z podpysom ruky, ale y w tom lystie znaczytsia, iż Borzobohaty wziął otmenu tolko za hrunt y

Smołynskie, a ne za Kosyckie; a ku tomu y na Smołyn tohdy taja zamena słuszna byty ne mohła, bo dey Borzobohaty na tot czas ne był prawym władkoju, a chotiaż by y był, tohdy toho bez wedomosty jehomyłost korolewske myłosty y bez dozwołenia, jako czołowek doczasny, czynyty ne mohł. A szto dey pan Pekarsky pokazujet lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho, iż to jemu otmenoju dano, a za to władcy Berezowyczy dały, tohdy y w tom lystie nyczoho ne znaczyt, aby hrunt Kosyckie władczynie, żerebia Łamaszowskoho panu Pekarskomu, otmenoju dawaly, ale Smołyn, czoho y pan Sopeha czynyty ne mohł, bo dey władcy nedawszy żadnoje otmeny, Smołyn u neho wziął; a chotiaż by dey y tak było, jako pan Pekarsky menujet, iż władcy za to otmenoju Berezowec dano, tohdy dey pan Sopeha czużoho nykomu dawaty ne mohł, bo dey tot Berezowec jest Kalichowyczow, y taja dey otmena hruntowna byty ne mohła; a ku tomu iż też za to ne stoit, bo dey u Berezowcy tylko useho odna wołoka, czoho dey useho władyka ne derżyt any Berezowca, any Smołyna, any Kosycz, y nechay de pan Pekarsky pokazet, hde by za Kosyczy władcy otmena było dano; a o potwerczeniu jehomyłost korolewske myłosty, kotoryie pan Pekarsky na tyje otmeny pokazujet, tody y to u pomocz prawu pana Pekarskoho ity ne mozet, bo dey wże wse tyje potwerczenie pan Pekarsky sobe wyprawyl u hospodara za derżania władczestwa tepereszneho władky otca Theodozja. A tak dey władyka o Smołyn osoblywym prawom czynyt, pokazujeczy to, iż se taja otmena nesłuszna y ne hruntowna stała; a szto sia dotyczet o Kosyczy żerebia Łamaszowskoho, kotoryie było osoblywe, a ne Smołyno, jako pan Pekarsky menujet, do toho dey y owszem pan Pekarsky nyczoho me-ty ne mozet, hdyż na to nyjakoho dowodu ne pokazujet, aby jemu Kosyczy, to jest żerebey Łamaszowski władczyn był dan, ale dey władyka jako tot tepereszny,

tak y bywszyie władyki Kosyckoho żerebia Łamaszowskoho nykomu ne postupowały y otmeny za neho ne brały; szto dey uže sam pan Pekarsky zabrawszy derżył, nemajuczy na to nyiakoho prawa, bo hdeby dey władyka panu Pekarskomu toho żerebia Łamaszowskoho w Kosyczach postupył, pewne by lysty na tot żerebey y prywyłeja poddawał, ale jako władyka Borzobohaty toho żerebia Kosyckoho Łamaszowskoho ne dawał, tak też za neho otmeny nyjakoje ne brał, czoho y w lyscie swoim ne przyznawajet. Y dowodeczy toho Romanowskym, iż tot żerebey Łamaszowski zdawna był ku władyczestwu Beresteyskomu, położył pered namy nayperwey lyst korola jeho myłosty sławnoje pamety Alexandra, jeszcze na on czas welikoho kniazia Lytowskoho, pod pieczatiu jeho miłosty, pysany w Melnyku, Oktobra tretehonadciat dnia, indykta piatoho, w ktorom se to znaczyt, iż ieho myłost korol Alexander pysaru swojemu, namesnyku Skermontowskomu, panu Fedku Januszkowyczu, dał u powete Beresteyskom, w sele Kosyczach odyn żerebey Łomaszowski, y namesnyku Beresteyskomu panu Stanysławu Mychayłowyczu Petkowyczu kazał jeho w tot żerebey uwezaty, szto szyrey y dostatoczney w tom lyscie hospodarskom opysujet. Ku tomu pokładał y druhy lyst, na parhamyne pysanyi połatyne, jeho myłosty korola Alexandra, z ktoroho se znaczyt, iż tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski dał panu Fedku Januszkowyczu, jemu samomu, jeho żone y jeho detem y na potom buduczym szczadkom wecznymi czasy, a w tom lyscie data tysieczna piatsot perwoho: A potom położył pered namy lyst Januszkow, na parhamyne pysanyi s prywesystoju peczatiu, w ktorom opysujet, iż tot Fedko Januszkowycz wespolek y z żonoju swojeju Femoju prydał y zapysał ku Wołodymerskoy epyskopy ku cerkwy sobornoy Preczystoy Bohorodycy imene swoje Tryszyn so wsym y z stawom, kuplu swoju Szpanowyczy, szto kupyl u pana Nemery Hrymayłowy-

cza, y Kosyczy so wsym na wse, tak szyroko y dolho, jako sam na sebe derżał weczno y na weky neporuszno. A nadto pokładał pered namy prywyłey sławnoje, a swetobływoje pamety hospodara naszoho bywszoho korola jeho myłosty Żygmonta, na parhamyne, z prywesystoju peczatiu, pysanyi pod datuju roku tysieczna piatsot osmoho, w ktorom to se znaczyt, iż jeho korolewska ja myłost za prozboju władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho Wasyana potwierdył toje nadanie pana Fedka Januszkowycza, ktoroje on na cerkow nadał, to jest Tryszyn, Szpanowyczy y Kosyczy, około czoho szyrey y dostatoczney w tych wsych lyskach pysaniem jest dołożono. A po wyczytaniu tych wsych lystow domawiałse Romanowsky sudownoho wskazania, a naybolej dla tych przyczyn, iż pan Pekarsky nyhde w lyskach swoich toho ne pokazał, aby jemu imenie Kosyckoje władyczyno, ktoroje jest osobływoje od Smołyna, otmenoju było dano, tak też y wodłuh tych lystow władycznych na tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski pokazanych, a osobływe o Smołyn domawiałse, aby też jemu było wskazano, iż to u władyki nestuszne wziato y żadnoje otmeny jemu za to ne dano. Storona obżałowanaja pan Pekarsky powedył, iż dey to jest wse odno Łamaszowski żerebey y Smołyn, bo to wse u obrube Kosyckom, a osobływoho obrubu, jako władyka powedajet, Smołynskoho aby hde osobno, a ne w Kosyczach był, na to prawa żadnoho ne pokazeł, any toho wywesty mozeł, aby był Smołyn osobływyi, jak pomera ne była, bo tot żerebey piaty Łamaszowski uže z pomery wyszoł nazwanyi Smołynom, hde lude władyczynie sedely w tomże obrube Kosyckom, jako też y seło jeho korolewskoje myłosty nazwano było Kokoszynom; jesły by dey władyka jakoje inszoje prawo na Smołyn pokazał, z ktoroho by se to pokazało, iż osobno było od Kosycz, nechay by pokazał, ale toho pokazaty ne mozeł. Storona powodowaja Romanowsky powedył, iż dey mne żadno-

ho prawa na Smołyn pokazowały nepotreba, bo se to znaczne z lystow samohoż pana Pekarskoho zamennych pokazało, iż Smołyn władczyni był, w których lystech żadnoje zmenky ne czynyt, aby Kosyckie hrunt y Smołyńskymy panu Pekarskomu w otmene były dany, ale tylko Smołyńskie, jako osoblywoho imenia, bo dey Smołyn należyt ku imieniu Tryszynskomu, acz y taja zamena nesłuszne y neprawne se stała, jakom wyzsze pomenyt, a Kosyckie osoblywe były zawždy, których hruntow panu Pekarskomu jako rewyzorowe otmenoju ne dawały, y władyka Borzobohaty za Kosyckie otmene żadnoje ne brał, ale dey pan Pekarsky sam tyie hrunt zabrawszy, bez żadnoho prawa y zameny derżył, a w tom majuczy spor, obedwe strony, tak žaloblywaja jako y odpornaja dały to na rozoznanie naszoje sudownoje.

A tak my, sudy, wysłuchawszy dostatočne žaloby y odporu ich obojoch storon, a baczeczy to, hdyż z storony otca władyki jehomyłosty umocowany jehomyłosty Romanowski menyt byty dwoje prawo z panom Pekarskym odno o žerebey piaty u Kosyckach Łamaszowski, a druhoje o Smołyn, na szto z obu storon lysty y prywyleja pered namy pokładały, y szto sia dotyczet toho žerebia Kosyckoho, na kotory žerebey władyka jehomyłost pokazał nayperwey prywyley korola jehomyłosty Alexandra sławnoje pamety, iż tot žerebey w Kosyckach Łamaszowski Januszkowy dał, iż Januszko tot žerebey Łamaszowski na cerkow zapytał, na szto y potwerczenie jehomyłosty korolewskoje sławnoje pamety korola jehomyłosty Zyhmonta wyszło, a ku tomu iż tež y w lystech samoho pana Pekarskoho, jako w rewyzorskom, tak y w Borzobohatoho nyhde se ne pokazujet, aby tot žerebey Kosyckych władczyn panu Pekarskomu meł byty otmenoju dan, a izby jehomyłosty Smołyńskie meły nazywały, ale jeszcze to se w tych lystech naydujet, iż tolko hrunt Kosyckie

w lystie pana Naruszewyczowom wspomynajet, a o Smołyne nykotoroje zminky ne czynit, a w druhom lystie pana Sopeżynom y pana Grajewskoho tylko hrunt Smołyńskie menyt byty u władyki zabrany, a Kosyckych ne wspomynajet, a Borzobohaty lystom swoim swetczyt, iż tolko za Smołyn wziął otmenu, y Smołyńskie postupył, a hruntow Kosyckych władczynych ne menyt,—z tych usych pryczyn jako se wyzsze pomenyło, skazały iesmo tot žerebey Kosyckych Łamaszowski jehomyłosty otcu władycy na cerkow Bożuju wedle lystow y prywylejuw jehomyłosty. A szto sia dotyczet Smołyńskie y hruntow ku nemu należacych, tedy wodle lystu rewyzorskoho pana Sopeżyna, w ktorom pyszet, iż wziawszy toje seło Smołyn od władyki bywshoho Borzobohatoho panu Pekarskomu za hrunt jehomyłosty otmenoju podał, za kotory seło Smołyn czyneczy władyci nahorodu, seło Berezowyczy otmenoju dał, szto y sam władyka bywszy Borzobohaty lystom swoim przyznawajet, iż na to pozwolił y toje seło Berezowec otmenoju za Smołyńskie pryniał, na ktoruiuz zamenu pan Pekarsky y potwerczenie jehomyłosty korolewskoje jehomyłosty hospodara naszoho sobe wyprawyl, kotorye pered namy pokazał; a ku tomu iż tež y tepereszni wze władyka sam tuju otmenu za Smołyńskie seło Berezowec derżał, y tym szafował wedle woli swoiey, szto se z wypysu uradowoho pokazało, z tych pryczyn zachowujuczy pana Pekarskoho wodle tych lystow jehomyłosty y potwerczenia jehomyłosty korolewskoje jehomyłosty, skazały iesmo panu Stanisławu Pekarskomu toje seło Smołyn zo wsymy hruntom ku tomu sełu należaczymy u wecznoje derżanie y pożywanie. A szto sia dotyczet seła Berezowca, kotorye jehomyłosty władyka otmenoju majuczy za Smołyńskie y z ruk swoich wypustyl, tedy jesly pochozczet z tym o to mowyty, komu to z ruk swoich wypustyl, w tom wolne mowienie jemu zachowały iesmo. Kotorohoż wskazania sudownoho pan Pekarsky neprzyimujuczy, o žerebey Kosyckych apellował na roz-

sudok jeho korolewskoje myłosty, a władyka także ne prymujuczy wskazania naszoho o seło Smołyn apellował też na rozoznanie jeho korolewskoje myłosty, ktoroje apellacyi my im obejom storonom dopustyły, jakoż y rok jeśmo złożyły wodłuh statutu, hdyż jeho korolewskaja myłost na ses czas jest w korone Polskoy, tohdy po pryjechaniu hospodarskom z korony Polskoje y po wjechaniu w hranycy welykoho kniazstwa y zeml tutosznemu panstwu jeho korolewskoje myłosty należacych, od toho dnia, jako jeho korolewskaja myłost wyjechaty raczyt, za czotyry nedeli; na kotoryi rok y den naznaczony jako storona powodowaja, tak też y storona obżałowanaja pereł jeho korolewskuju myłostu ku wysłuchaniu rozoznania y dekretu jeho korolewskoje myłosty ustanowytysia majut pod obowiazkami, u statute opysanymy o appellacyach, ktoruju sprawu y sud nasz weleły jesmo do knyh sudowych zemskych zapysaty, na szto y wypys z knyh jeho myłosty otcu władyce dały jeśmo pod naszymy peczatmy. Py-san u Beresti.

U tego dekretu przy pieczęciach dwóch sędziego y podsędka, podpis ręki pisarza ziem. takowy: Patey pysar zemski. Ktory to takowy dekret ruskim pismem pisany przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany w sposob przenosu iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1760—1763 г. № 7061, стр. 569—580.

№ 76—1571 г. Ноября 1 дня.

Мировая добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Поканіева о пяти копахъ грошей.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die et festo Omnium San-

ctorum anno Domini 1571, coram generoso Nicolao Zalesky, vicecapitaneo Mielnicensi.

Pacaniewo cum Zercice.

Nobilis Stanislaus Kondzierzawskij factor generosae Catarinae Zichorska de Pakanyewo, nomine eiusdem dominae suae proposuit coram praesenti officio super honestum Jaczko, poponem rutenicum in Zerczice de eo, quod ille non vult neque curat quinque sexagenas grossorum dominae illius Zichorska per illum laborioso Osip Konochowicz subdito eiusdem dominae illius et hucusque non persolutas solvere vel medium mansum porrigere, quem ipse Osip Konachowicz tenebat. Ex adverso citatus honestus pop rutenicus dixit: iam duas sexagenas grossorum dedi Decz, vasalo sacrae regiae maiestatis in Zerczice pro arenda eiusdem medii mansi. Et officium inhaerendo priori decreto officii tum denique aresto per actorem facto, praefatas quinque sexagenas grossorum solvendas ab hinc in 2 septimanis actori decrevit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10891. л. 95 обор.

№ 77—1572 г. Октября 18 дня.

Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.

Aktykacia funduszu, cerkwi Pruskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra piątego dnia v. s.

Przed aktami Icy Imperatorskiej mosci Katarzyny Alexieiowny, Samowładnacey Monarchini Całą Rosyą etc. grodzkiemi powiatu Słuczoreskiego stawiając obecnie I. X. Jan Baykowski, paroch cerkwi Pruskiej, kopia funduszu na cerkiew Pruską służącą przy okazanym autentyku rus-

kim do akt podał, ktorey wyrazy takowe:

Juria Jurewicza, kniaziaty Sluckoho namiesniku naszomu Pruskomu Iwanu Paszkiewiczzu daiem toie wiedati, iż dali iemu cerkow Pruskuu Rożestwa Preswiatyia Bohorodicy Baykowskiemu naszomu Oheiu zawiedati i diela swiaszczynskiie w ney sprawowaty y ty by wiedaiuczy o tom tuiu cerkow iemu podał y poruczył tak też wsim poddanym naszym dwora Pruskoho, a wradu twoiego przykazał, aby ony uże od toho czasu nihde inde odno do toiey cerkwi Bożoy duchowienstwa swoy poñili y na každyu nedelu y na každye swiato tam sia schodili, tak też abyś pod winoiu naszoiu piatna kopami hroszey im rozkazał, aże by bez wienca w małżeństwie swiatom ne mieszkali y deti swoy do toiey cerkwi Bożoy chrystiti nosili y ieho do spowiedi k sebi wzywali y tomu z łaski naszoj pozwoliliśmo iemu na každy hod na praznik Rożestwa Preswiatoy Bohorodicy dla nasukiwania swieczы medu rozsytyti weder składu sluckich dwatcat czetyry także y na Heorhia Welikomuczenika dwatcat czetyry, kotory to med bez myta y prysyty wyszynkowaty wolno, a na cerkownym gruntie aby sie nie ważył ani dwor, ani arenda pereszkody czynit, niezoho inszaho szynkowat opocz iednaho medu brackaho, a z toho wosku sweczы do cerkwi Bożoy nasukiwaty powinno, w czom aby iemu nikotoroy perekazy ne czyniti konieczno. Pisan w slucku leta Bożeja od narożenia tysecza piatsot semdesiat wtorocho, mesacza oktobra osimnancatoho dnia.

W tey kopij funduszu mieysce pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora kopia, za podaniem oney do akt, iest do xiąg grodz. wpisana.

Изъ актовой книги Слуцорескаго городского суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 213.

№ 78—1578 г. Февраля 6 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинъ на той сторонѣ р. Буга о. Василя Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его женѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta ante dominicam Invocavit proxima anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, praesentibus quibus supra.

Venditio orti per pop Siechowic provido Jaczko Silko.

Comparens personaliter coram judicio bannito et actis praesentibus scabinalibus civitatis Drohicensis providus Wasko Syechowicz, pop ruthenicus ex illa parte fluvii Bug, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo suo deliberato, palam et per expressum recognovit, quia ortum suum in Miezielowie iacentem, a meta providi Sawka Miezielowicz ex una, et viam currentem ad Moczyska in Zabuzze partibus ex altera, in illa parte fluvii Bug situm, prout in se habetur, cum totali ipsius orti haereditate ac cum omnibus et singulis utilitatibus, ex eodem orto provenientibus, nihil ibidem pro se excipiendo, ita prout eundem solus tenuit, habuit et possedit provido Jaczko Silka et uxori ipsius Annae, concivibus suis, pro quinque sexagenis grossorum numeri polonialis perpetue et in aevum vendidit per eosdem dictum ortum cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario tenendum, habendum, perpetue possidendum ad usque suos et suorum successorum beneplacitos convertendum. Exnunc eisdem conjugibus realem intromissionem et actuale possessionem in praedictum ortum venditum per scabinos juratos, quos sibi elegerunt et praeconem advocatiale admittendo. Et hieidem comparentes coram judicio providi Andreas Checz et Alber-

tus Gaszka scabini et praeco Syenko jurati palam recognoverunt, quia providum Jaczko Silka et uxorem eius Annam in praedictum ortum, ipsis per Vasko Syecho-wicz perpetue venditum, juxta acta inscriptionis desuper habita intromiserunt, possessionem contulerunt, nemine impugnante. Super quod judicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 347.

№ 79—1575 г. Іюля 6 дня.

Запись на уволоку земли дяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сапѣги.

Aktykacia nadania J. W. Imc. pana Sapięhy na włokę pola dziakowi cerkwi Wisznickiey.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt pierwszego, miesiąca Marca iedynastego dnia.

Na urzędzie J. K. mei grodzkim Brz. przed aktami staroscin y przede mną Karolem Wieszczyckim podstolim y podstaroscim sądowym grodz. wtwa Brze-o comparendo personaliter w Bogu wielebny imc. xiądz Stefan Hryniewicki, prezbiter cerkwi Wisznickiey, nadanie J. W. Imci pana Pawła Iwanowicza Sapięhy, woiewody Nowogrodzkiego, na włokę pola diakowi cerkwi Wisznickiey służące ad acta podał, które wpisuiąc w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma.

Ja Paweł Iwanowicz Sapięha na Kodniu y Bockach dedycz, woiewoda Nowogrodzki, oznaymuiu tym moim listom, iż bili czołom poddanyi moi meszczanie Wisznickii za Chilimonom popowiczom Wisznickim, prosiaczy mene, abym jęho zachował pry cerkwi Bożoy Wisznickoy diakom, y za jęho posłuhu żeby cerkwi Bożoy pilen był, abych jęmu dał wołoku zemli wolnuju y dom w miasteczku mo-

im Wisznickom, na czom by mohl wyżywienie mety, cerkwi Bożoy służaczy. A tak ia, widiaczy jęho posłuhu do cerkwi Bożoy pilnym za czołombyciem y prozboiu ięho, chotiaczy ięho pry cerkwi Bożoy zachowaty słuhaju cerkownym ustawicznym, dał iesmy jęmu w miasteczku moim Wisznickom wołoku zemli wolnuju y dom. Kotorui wołoku maiet on y dom derżaty y wżywaty y cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilen byty. A mni z toiey wołoki y domu czynszu niaakoho y osypi żytnoy, y owsianoy y wszelakich innych podatkow ne powynen budet płatyty do toho czasu, pokola cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilnowaty budet. I na to jeśmy jęmu dał sey moy list pod peczatiu moieju y z podpysom własnoy ruki moiey. Pisan u Wizniczach misiacia Jula szoštoho dnia, leta Bożoho Narodzenia tysiacza piatsot semdesiat piatocho. U tego nadania przy przycisnionej pieczęci podpis JW. aktora takowy: Paweł Sapięha woiewoda Nowohorodzki rukoiu własinoiu.

Ktore to takowe nadanie przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podane de verbo ad verbum iest do xiąg grodz. Brz. przyięte y wpisane.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1760—3 г. № 7061, стр. 573—4.

№ 80—1576 г. Августа 18 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Θεодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.

Actum feria quarta in crastino Epiphaniarum anno Domini 1579 coram generoso Jacobo Gorsky iudice castrensi Bielscensi.

Hrynevice literarum inductio.

Nobilis Jaczko Hryniewiczzi veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia terrae Bielscensis obtulit literas papireas, rutenico caractere scriptas, sub sigillo episcopi rutenici Wolodimiriensis, salvas et omni vicio carentes, petendo easdem ad acta castrensia inscribi admitti, cui officium admittit. Quarum literarum tenor est talis, ex ruthenico in polonicum translatus.

Błogosławienie Feodoscieia, Bożą miłością Jepiskopa Wolodymierskoho y Beresthieyskoho, synu szmierzania naszoho pantu Jacku Hrynkiewiczzi Hryniewiczkomu. Pisał y listh pissany pryczynny stareysyny naszoho czesuho archiepiscopa mitropolita Kiiowskoho y Haliczko y wsieia Rusz y ony prysyłał do nasz zodaiucz, abychmo hniew nasz y wystupok twoy probaczywszy, klathwu y niebłahosłowienstwo naszo, kothoroie iěsmo czeres list nasz na wasz podlu duchowienstwa naszoho o poniathye w powinnost żony twoiey Bohdany imieniem Bożym złożyli i od czerkwi szwiathoie zboru chrestianskoho odluczyli byli. Ino my, namowiwszysia y naradiwszy w thom z kapitułoiu naszoiu, pamietaiuczy pismo nauki samoho Zbawitela naszoho, iěsli zohreszaiuth pred wami czolowieki siemdziesiath kroth, siedmieryczciu odpuszczath iem, y na inom mieszczu mowith: «buththie miłosierni, iako y otiecz wasz niebiesny miłosierd iesth,» na listh pryczynny archiepiscopi upokorenie y dokuku twoiu s tiebie thui klathwu, miecz duchowny, niebłahosłowienstwo naszo zdoymuiem, wolnych czyniem, do czerkwi zboru chrestianskoho y do wsich prawosławnych chrestian tiebie samoho, żonu twoiu Bohdanu y diethi waszeie po staromu przyłuczaiemy, inszomu nikomu w takowom poniatu przykładu nie daiuczy, stho iest naprotiw Bohu swiathomu. A wiedze sam, abysz się w thom czuł y toth hrech wasz postom, modlitwoiu y miłostoinieiu zhłazywał, wo wsiem po woli

Bożey chodil, nasładuiuczy Pismo ieho swiathoie o thot hrech, abysz sia plakał, nie buduczy protivnikom zakonu. S tim miłosth Bożeia, Preczystyia Je-o Matere y naszoho smierenia blahosławienie wsiehda z wami da iesth. Pisan Wolodymieru leth Boż. Naroż. 1576, miesiacza Auhusta 18. Marcin Przyborski pisarz.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 33 об.

№ 81—1577 г. Января 12 дня.

Фундушова запись княгини Раины Полу-
бинской на церковь Св. Живоначальной
Троицы въ селѣ Яблони.

Oblata foundationis e. Jablonensis ritus graeci.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam septuagesimae proxima anno Domini 1759.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia veniens personaliter admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus ecclesiae Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae Jablonensis ritus graeci ad inducendum et inscribendum in acta praesentia de tenore tali.

Ja Janowaia Polubinskaia Rayna Koptewna, starostina Mstislawskaia y Radomskaia, czyniu jawno sim listom moim, iż ia upominuwszy mysli y chtiwost nebosczyka małżaka moiocho Kniazia Iwana, że on nebosczyk miał ton umysł budowati cerkow wo imia Swiatoi y Żywonaczalnoy Troycy w zamku Horodysczu, iako y pred tym była, ino po Bożomu izwoleniu rychło nebosczykom został, a ja by też rada na tom starom miscu tui cerkow budowała, yno to mni stati się ne może, bo imenie toie Horodyscze z derżania moiocho wyszło, a ja zostawszy pry tomu imieniu tretey czasti, zbudowała na toie misce

cerkow nowuiu w seli Jabłyni wo imia Swiatoy y Żywonaczalnoy Troycy ko czesti y chwali Bożyey y przyniała iesm sobi ku Bożestwennomu chramu y poddanym swoim bohomolcem swiaszczennika od Andryiowa za pozwoleniem panow Andryiowskich, na imia Ławrentyia, iakosz toy swiaszczennik buduczy pry toy Bożestwennoy cerkwy ustawiczne za ieho miłost hospodara korola y za ich miłost panow y rad, tak tesz y za nas podawcow y za wsich prawosławnych chrystian Hospoda Boha powinien prositi y wsiakie dila duchownyie pod prawilom swiatych Apostoł y swiatych Bohorodczynnych wedle zwykłocho naszoy wiery chrystianstwa y k tomu bożestwennomu chramu, na czom by toy swiaszczennik mił meszkati, nadała iesm iemu y ditem jeho dwi wołok pola w Jabłyni, iak sia w sobi maiut, zo wsimi pożytkami wo wsich troch politkach obmesz z Truchonowey z odnoy strony, obmez z Omelanom woytom Tymoszewiczom y tretiiu wołoku na Kolini obmezu Stefana, takže wo wsich troch politkach y z tych wsich iako toy swiaszczennik, tak też by y diti jeho ne budut winnyi żadnich służb ani podwod, ani czynszow płatiti, ani żadnych tołok wiezne. Jeśli by toy swiaszczennik na toy swojej zemli ku pomocy swojej y ku potrzebie cerkownoy kmitka iednoho albo y druho ho posaditi mohł, to iemu to maiet byti wolno, takže ieho kmitki nikim ne maiut byti poruszonyie, krom samoho swiaszczennika, a potom ditem jeho to iemu maiet y budet wolno y też w opatrnosti duchowenstwa ku bożestwennoy cerkwi iako to iest seło Jablon, Dawydy, Kolino y Poku-tiane maiut iemu dawaty żyta pułkopy z włok y z boiarskich wołok, takže od imenowania ditey y od kreszczenia y od więczania dochod zwyczajny iako pro możnost inszych chrystian. A on tesz powinien poiti czto sia dotyczet do chorocho z spowidiu y z Bożym tyłom niczym sia ne wymowlaiuczy; tak tesz czto sia dotyczy ludem ubohim tyło martwych do hrobu

prowaditi; i tesz iemu biti wolno w potrebi swojej piwo y horełku robiti, seno za hroszy ne prodawati y tesz do mlyna jechaty bez mierki żadnoho zabronienia y tesz od Swiatoy Żywonaczalnoy Troycy kto sia przytrafit od żydow ryczy prodażnych y kto by przyszoł z bydłom, przye-cdał z suknom, piwami y midami y inszymi prodażnymi ryczami y z iakiemi kolwek torhowiskami, torhowoie maiet byti wse na swiaszczennika wzięłose. Dla tohoż ja tomu swiaszczenniku dała Ławrentyiu Łukaszewiczowi sey moy list pod moieiu pieczatoiu. Pisan w Witulini lita Bożodo Narodzenya 1577 roku misiacia Henwara dwanastodo dnia. Locus sigilli. Loci illus (?).

Post ingrossationem in acta praesentia castrensia Mielnicensia originale eidem offerenti est extraditum praevia quietatione officii praesentis notariatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1755—1760 г. № 10983, л. 430 на об.

№ 82—1579 г. Мая 25 дня.

Письмо старосты Трыкоцинскаго и Васильковскаго Луки Горницкаго къ архимандриту Супрасльскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго приѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами васильковскаго мѣщанина.

Termini castrensens terrae Bielscensis judiciales in Bransko curia regali celebrati feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1579 per generosum Jacobum Gorsky vicecapitaneum, Melchiorem Costro iudicem castrensem terrae Bielscensis.

Gornicki. Literarum ingrossatio.

Ad iudicium et acta praesentia castrensia Bielscensia veniens personaliter famatus Joannes Korbuth, ministerialis terrestris generalis, nomine generosi Lucae Gornicki, capitanei Thykoczynensis et Waszilko-wiensis etc. obtulit literas ad archiman-

dritam cenobij Supraslensis scriptas tenoris infrascripti, sigillo ejusdem generosi Lucae Gorniczki capitanei subimpressas et manu ejusdem propria subscriptas, salvas et in nullo viciatas, petens eas hic ad acta praesentia inscribi et ingrossari admitti, cui judicium admisit, quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Moy łaskawy xieże Archimandrita! Dobrego zdrowia od Pana Boga wiernie w. m. życzę. Pamiętam, iżem iusz kilka kroć w. m. przez listh prosił, zebysz mi w. m. sprawiedliwosc uczynił z sług swoich, ktorzy zabili mieszczanina Waszilkowskie-o Kołakowskie-o slachczicza z rodu, a w. m. tosz po mnie miecz chciał, iżbym w. m. uczynił pierwey sprawiedliwosc z urzednika swe-o, ktoremu w. m. o zranienie szlug swoich winę dawasz, na imie Kothowskiemu. A thak aby nicz nie zawadzało do they sprawiedliwosci, kthorey się ia od w. m. upominam, chocia-by pierwey od w. m. miała bycz sprawiedliwosc, iako o rzecz więthsą o zamordowanie człowieka ucciwe-o, tedy ia przedsię nie chcę w. m. prawa przedlużacz, aby był karan kazdy, ktho się winnym naidzie i składam w. m. czas sprawiedliwosci na vigilią Boże-o wstapienia, tho iest 27 maia w Waszilkowie. A thak abysz tam w. m. raczył sam bycz prosię, a nie może li bydz, thedy abysz w. m. swe-o kogo baczne-o poszłał. A tam zarasz ia w. m. rad uczynię sprawiedliwosc iaka przystoi, zebysz w. m. chętnie się do the-o przyłożył, bo ia thesz thymi czaszy z domu odiechacz muszę. S tym się łaszcze w. m. zaleczam. Pissan w Lipnikach 21 dnia roku 1579. W. m. życzliwy przyaciel i sługa Łukasz Gorniczki starosta Tykoczynski i Wassilkowski.

Изъ актовой книги Бѣльскаго городского суда за 1578—9 г. № 8222, л. 329, 357.

№ 88—1579 г. Іюня 29 дня.

Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.

Acta terminorum castrensiu terrae Bielscensis quaerellarum in Bransko curia regali celebratorum feria secunda post octavas Corporis Christi anno Domini 1579 proxima per generosos Jacobum Gorski vicecapitaneum, Mielchierem Costro iucem officii castrensis terrae Bielscensis.

Biele. Protestatio.

Nobilis Martinus Kozak Borowski cum nobili Stanislao olim Mathiae Zimnoch et Casparo filio Petri de Zimnoch praesentia recognovit, quia eo et dictis nobilibus protestati sunt omnes et singuli subditi sacrae regiae majestatis de villa Biele tenutae Sarazensis magnifici Joannis Dulski, castellami Culmensis, capitanei Branscensis, Rogozinensis et Sarazensis super laboriosum Artisz Proskurka, subditum et advocatum monachorum Rutgenicorum vilgo czernczow de Kliwinowo villa de eo, quia ipse non metuendo penas contra quismodi damnatores sancitas, pertransiendop per graniciem silvae in fundo eorum Bielewskij arborum innumerabilium ad thyczi, palos et ligna aptarum in longitudinem, a campo ad Gnila angularem Zlotnikowski, per duodecim zonas, et in latitudinem in medio manso excidit, correcepit penitusque devastavit et eradicavit, ubi vidit praefatus ministerialis cum nobilibus talem sylvam esse excisam et devastatam penitus. Pro qua devastatione sylvae suae ipsi subditi de villa Biele eundem Artisz Proskurka inculpaverunt super eumque protestati sunt.

Изъ актовой книги Бѣльскаго городского суда за 1578—9 г. № 8222, л. 424, 440 об.

№ 84—1580 г. Мая 23 дня.

Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum solenne Pentecosten proxima anno Domini 1580 coram ut supra.

Kozyerady Pieredyelo protestatio.

Przysedszy do urzędu y xiąg grodzkich Mielniczkiech boiarzin puthny jego mczi pana Mikolaia Kisski, wojewody Podliaskiego, starosthi Drogiczkiego y Bielskiego, Woyciech Mikolaiewicz ze wssy Pieredyela Kozieradzki opowiedal y oswiathczal urzędownie uskarżając się na popa ruskiego Kozieradzkiego Andrzeja o tho: Ysz on naiechawszy mocno gwałtem z dwiema synami sswemi Maczkiem Szylem, a Basiem dziakami y dwiema naymithami w theniczwarthek blisko przessly przeth swiętham do domu iego we wsi Pierediele ssamego, żoną iego Zophia Wyrożebyanką y dwoie dzieci ich chłopiath malech niewinnie sbit, zranil, a ploth y koly ogroda iego posiekl, popsowal y gdzieby na then czas nie trafil się tam byc, a iego nie rarthowal urzędnik jego mczi pana wojewody Podliaskiego Kozieradzki pan Stanisław Poniathowski, thedy by go był then pop zabil, kthory na dom iego z rucznicz strzelal, chcąc go zabic, czo mu y kniahinia Kowielska w Kozieradzkiech roskazuie. Y przy them opowiedaniu szwym stanowił przed urzędem starosciem Mielnickim woznego ziemskiego Mielnickiego sliachethnego Krysthoffa Chibowskiego generala, kthory wozny general stawssy oblicznie uczynil relaczyą y seznał, isz będąc on s dwiema sliachecziczami, panem Stanisławem Poniathowskim, a Yanem Filą Sarnaczkiem z Chibowa y z inszemi ludzmi dobrimi w domu thego Woyciecha Mikolaiewicza

w the szobothę blysko przesła swiathczoną za thym opowiedaniem y okazaniem iego oswiathczayącego się o tho na thego popa Kozieradzkiego synami y pomocnikami iego przed niem woznym y stroną ludzi dobrych urzędownie uczynionym oglądal y widzial iego szamego Woyciecha zbithego, zranionego, tak ze y zonę iego Zofyą zbitą bardzo y liezącą s tego zbicia iey doma, na kthorey sbithey ran sinych spuchlych na pleczech, a rękach iey niemało y dwoye chłopiath zbithych, zranionych syny ich male dzieci, s kthorych yeden chłopiecz na imie Jurek barzo raniony liezi y niewiedziecz będziely żyw, na kthorego cziele rane yedne krwawą wielką szkądliwą, a u drugiego chłopca na pleczech y ręka iego rany sine y ploth okolo pleczeni, a koły zwierzechu nad pleczenią ogroda jego Woyciechowego posieczzone, porąbane y popsowane. A za thym seznanim y tą relaczyą woznego okazał then przerzeczony Woyciech Mikolaiewicz urzędowi starosciemu Mielnickiemu rany na swym cziele cztery, s kthorych trzy w głowie iego s thym głowy nad uchym lewym yedna krwawą przebitą barzo, a dwie sine spuchle, a czwartha ranę na szyi za uchym lewym spuchłą y niemało inszych powiedzial ran miecz synich na pleczech szwych. O kthore rany swe thak zony swey y dzieci swych d(w)uch chłopczow malech sbitych y zranionych, yako y tho strzelanie z rucznicz, a lukow na niego y zoną y dzieczmi iego, a nayechanie gwałthowne na dom iego, a porąbanie y popsowanie plothu y kolow ogrodu iego dal winę themu popowi ruskiemu Kozieraczkiemu przerzeczonemu Andrzejowi, opowiadając się na niego y na kniahinią Kowelską, kthora się iego panią mieni byc y tho wszithko czynicz iemu roskazuie, ze nie yesth od niego y od synow iego dyakow ruskich przespieczien zdrowya szwego, a pokoyu miecz nie moze y skodę, a krzywdę wielką czerpie od nych niewinnie. Dla czego proszyl, aby tho opowiedanie

oswiadczenia iego y seznanie woznego relaczyi było zapisane, czo urząd wysłuchawszy y thych ran yego oglądawszy kazal zapisac.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1578—1580 годы № 10868, л. 354.

№ 85—1580 г. Іюня 26 дня.

Заявление вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico postridie festi sancti Adalberti anno Domini 1580 coram generoso Martino vicecapitano Mielnicensi.

Relatio ministerialis protestationis judaei.

Prziszedszy do urzędu, na akcie wszey napisanego y xiąg theraznieyszych grodzkich Mielniczkiech wozny ziemski Mielniczki sliachethny Thomas Rozwadowski oblicznie zeznal, iż żyd Szłoma Izakowicz, arędarz młynow Je-o Kro. Mczi Mielniczkiech, czynił pilnosc w then blisko przeszły piątek przed świętym Woyciechem będąc w Janowie z nim woznym iemu żydowi z urzędu stharosczego Mielnickiego przydanym y s sliachtą Szczesnem Janowiczem, a Andrzejem Grzegorzowiczem Rozwadowskimi, stroną mianymi gothowi ku przysiedze na roku iemu złożonym y na then dzień piątkowy właśnie przypadłym wedlie decretu sądowego urzędu stharosczego Mielnickiego, mając s sobą szesz swiadkow gothowych, którzy z nim przysiegacz mieli, trzy krzeszcziani, tho iesth Maczko Paczeliewicz, a Dawid Romanowicz y Kacz Jaczkowicz, mieszczanie miastha Je-o Kro. Mczi Mielnickiego, a żydy trzy na imię Herczyk Thodoroszowicz, a Marek Dawidowicz y Jakub Zyskielewicz z Janowa miastha je-o

mech xiędza biskupa Łuckiego, gdzie chcąc s thymi swiadkami swymi przereczonymi samosiód przysięcz naprzeciw poddaney je-o kro. mecz. wsi Mierwicz Mielniczkiey na imię Choczy Nies-thorowny Osthaszychy, wdowy, powodowey strony y wedlie they rothy, na dekrecie sądowym opisaney y przy thym ossobno z rothą przysięgi żydowskiey z statuthu ziemskiego Polskiego koronnego jako y kthorym obyczaiem miał przysiegacz wypisaną dosthathecznie, iako niewinien y nie iesth przyczyną on sam pozywany ani żona iego they smierci nagley y zabicia nieboszczycze Hanusze, czorki rodzoney they Chocze Osthaszowey, alie the smiercz y zabicie ona nieboszczycza Hanusza przereczona miała z przygody od thoku z gory sienney przez nie samę ruszonego y przewazonego zabitha, gdy na gorę szła po drabinie wzięcz siana koniowi iego, gdzie spadła na ziemię y s thym thokiem poruszonym, albo za koniec iego uięthym, a na nie zaraz spadłym, czo wszytko szyrzey w them dekrecie sądowym iesth opisano. Kthorey przysięgi on z nimi iemu skazaney pilnował thego dnia tham w Janowie u szkoły żydowskiey y u cerkwie ruskiey swęthego Bezmieznika czekając, a zdąc strony powodowey asz do samego wieczora. A strona powodowa Chocza Osthaszowa iako sama tham nie była, thak y nikogo od siebie tham pilnowacz thego roku y iego na the przysięgę wiesz nie przysłała. Kthorą on pilnosc swą o tho, a iey niebythnosc im woznym z stroną pomienionych szliachcziczow y popem ruskim Onisziem Chwiedorowiczem y inszymi ludzmi dobrymi, kthorzy z nim tham byli, prosił then żyd, aby tha relacja woznego była zapisana.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1578—1580 г. № 10868, л. 323.

№ 86—1582 г. Февраля 4 дня.

Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушовецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича.

Proces pracowitego Wasilewicza na prezbitera Hruszowskiego.

Тогож дня (1582 г. Марта 8 дня). Постановившыся на враде его королевское млсти кгъродскомъ в замку Берестейском возный повету Берестейского Станислав Мрочко вчинилъ сознанье до книг кгродских, иж року тепер идучого осмѣдсѣять второго, мѣца Феврѣля четвертого дня, оповедал дей перед нимъ вознымъ войтъ и намесник места гдрьского Городецкого, будучы от пна Лукаша Холмовского, на имя Хома Василевич на священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича о томъ, што дей дня вчорашнего у субботу будучы дей тому Хоме Василевичу в дому помененого Степана Грицковича в священника Грушовицкого з мещанкою гдрьского Городецкою на имя Ганею Лебцовною, которая дей тому попу служила болшъ нижли дѣсть годъ, не давъши дей ей ничего, прочъ от себе отослалъ. То пак дей тотъ Хома, чынечи досыгъ повинности своее, яко войтъ и намесникъ, иж повиненъ в кривдахъ и долеклостяхъ подъяныхъ гдрьскихъ Городецкихъ, кгда дей приехал с тою мещанкою в домъ власный того священника до Грушовое, упоминался дей ему, абы той мещанце на имя Ганѣе за службы ее заплатил, он дей той Ганѣе заплатити и дати ничего не хотел, одно дей згола з дому его нишчимъ пошла, а потомъ дей кгда тот Хома Василевич з дому того священника Грушовецкого ехати хотел, тогда дей тотъ священникъ Грушовецкий самъ особою своею власною рукою его дей Хому Василевича у воротахъ своихъ дворныхъ порвавши кий, которымъ

ворота были подперты, окрутне збилъ и зранил, яко ж дей он возный на немъ тыхъ ран огледал и видел дей на томъ Хоме Василевичу рану кривавую на тѣвари на левой стороне на ягоде, а другую рану видел на губе на левой же стороне также кривавую пробитую, а на руке левой на палцу середнемъ рана кривавая пробитая, которые раны менил дей передъ нимъ вознымъ тотъ Хома Василевич киемъ битые отъ священника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича. А при немъ возномъ на тотъ часъ при огледаню тыхъ ранъ были стороною, земае повету Берестейского, панъ Иванъ Федоровичъ Болоцкий, а пан Мартинъ Станиславовичъ Хлудинский, а пан Степанъ Юсковичъ Грушовецкий. Которое ж оповѣдане возного сознане до книгъ кгродскихъ староства Берестейского записано. Писан у Берести.

Изъ актовой книги Врестскаго градскаго суда за 1577, 1569, 1582 и 1621 годы, № 7013, стр. 1419—1421.

№ 87—1582 г. Октября 15 дня.

Фундушъ Еремичской церкви Рождества Богородицы.

Aktykacyia kopij przywileju cerkwi Jeremickiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra dziewiątego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiej, monarchini Samowładnącey całą Rosyą etc. grodzkiemi ptu Słuczor. stawiając osobiscie I. Pan Teodor Grachowicz kopią dokumentu cerkwi Jeremickiej służącego słowy ruskimi, a literami polskimi pisaną, przy autentyku ruskim do akt podał, który tak się wyraża:

Alexander kniaże Słuckoie oznajmujem tym naszym listom, iżeśmo podali cerkow Je-

remickoju bohomołcu naszemu, otcu Ławrentiju Emelanowiczu Melechowiczu, kotoraia pomenennaia cerkow do sich czas nadania ani funduszu nie miała, do kotoroy cerkwi to jest dla chramu Preswiatyia Bohorodycy Rožestwa nadaïemo wiecznymi czasy y ni pres koho nie otiemlemo zemli ohorod wedle dwora y s popławom try wołoky wsech zabołoty, zo wsimi do ich naležnostiami, paszą y do lisu na budynok y drowa y stayła dla pszczoł bohomołcy pomenennoy cerkwy pozwolaïem u kamen sytyty weder dwanadcat koždoho roku na praznik Roždestwa Matery Božyia wolno bohomołcu naszemu sytyty bez žadnoy pereszkody od arėdara naszoho. Parafïanie naležat syie seyla: Zaholnoie, Niewołože, Smolhowo, Juszkowiczy, Zabołotyia, połowica ludey w Kostynkach, Czeczenie, Obczyno welikoie y małoie naležalo do cerkwi Jaroszowskoy pered tym, pokismo sey pomienennoy cerkwi nie fundowali; teper y onyie sela do sey cerkwi naležaty maint. Pomienennyi tež bohomołca, przy tey cerkwi zostaiuczy, powinien za nas y o wsich ku Hospodu molilstwowaty, żywuczy prystoynie y owca soby powirennia uczaczy puty Božyia, ktoromu to bohomołcy, ieželi dašt Boch mity potomki hodny sannu Jiereyskaho, poki stanie ich familij, od sey cerkwi ne maint byt oddaleny. Na szto dla pewnosty lipszoy dałysmo iemu y sey nasz list z naszeiu pieczatyiu y z podpisem ruki naszeia pieczatyiu. Pisan w Słucku lita ot naroženia Syna Božoho tysieczya piatsot osmdessat wtoroho, miesiaca Oktobra pietnastoho dnia. U tey kopij podpis ręki oraz oznaczenie pieczęci niemniey swiadectwo archimandryty Słuckiego o zgodności tey kopij z oryginałem tak się wyraża: Ręka swa (L.S.) Ta kopia funduszu cerkwi Jeremickiey ze się słowo do słowa z oryginałem zgadza swiadecze Dat dnia siedmynastego Junij v. s. tysiąc siedmset czterdziestego osmego anno. Jozef Oranski archimandrita Słucki. Ktora to takowa kopia wespoł z autentykiem, za podaniem do akt przez wyž wyrażoną

osobę, iest do xiağ grodz. Słuczor. zapisany.

Изъ актовой книги Случорескаго городского суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 283.

№ 88—1582 г. Октября 9 дня.

Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.

Intromissia z inwentarzem na dobra Charytony od I. P. Roszczyca I. P. Haykowi z ograniczeniem.

Тогож дня (лета Бож. парож. дфп-к (1582) мѣца октебра к (12) дня.

Передо мною Павломъ Секлицким, городничым Берестейским, в тот час на местцу ясне велможного пна его млсти пана Виленского владом у Берести будучым, ставши обличные на вrade возный повету Берестейского Юри Крыштофович вчинил сознанье, ижъ был въ справе пана Адама Гайка, конюшого Городеньского, при увязанью его млсти в часть именича Горайна Рожчыча, водъле листу его продажного, якожъ того увязанья и описанья меновите дворца и кгрунътовъ, во што ся увезал, помененый возный подал на врад ку записанью до кънигъ кгородских рейстръ за печатю своею и за печатми людей добрых, стороны при нем будучое, который же рейстръ в слове до слова такъ ся в себе мает.

Року осмьдесят второго, мѣца октебра девятого дня. Реестръ списанья двора Харытоновского через мене Юря Крыштофовича, возного повету Берестейского, двора пана Горайна Ивановича Рожчыча, который панъ Горайнъ пану Адаму Гайку, конюшому его королевское млсти Городеньскому на вечность продалъ и через мене возного его млсти самому в держанье вечыстое поступилъ, то есть напрод того двора будованье, светлица

зъ сенями, с коморою, въ светлицы печ и лавы, и коминъ, въ сенех изба з сенями, в ызбе лавы есть; свирен и сзащепками, клуня рубълена, хлевцы два рубленые, двор увесъ огорожонъ жердми и плотом олховым—то все самъ панъ Горайнъ Рожчыч передо мною вознымъ доброволне поступилъ. Трохимъ Ляхович, бояринъ его млсти пана Адама Гайка, на местцу его млсти пана Гайковомъ. А то есть люди: на имя Ивашко Лукович служба, в него сын один Самуйло, быдъла в него волю и кляча; Данило а Ничыпор Макаровичы служба, в него сынъ Данилов Михал, а сыны Ничыпоровичы Иванъ а Васко, в них волов соха одна, кон; а Васко Букашевич служба, сынов два: Иванъ, Конъдратъ, вол одинъ; Матей Мазур волъ одинъ, полслужбы; Хома Михнович полслужбы, в него вол одинъ. А под тымъ же дворомъ гай олховый не малый; якож сам панъ Горайнъ Рожчыч зо мъною вознымъ коло всех земель, коло стенъ в коло ездилъ и заводилъ. Которые стены напервей урочыщомъ от гайща краемъ волокъ Смоленских от села Смоленского и пришьла концомъ къ Ясянову; другая стена от Ясенова край волокъ же Смоленских концомъ урочыщомъ ку Точыщомъ; третья стена от Точыщъ идет олшынами, краемъ застенъка пана Пекарскаго, урочыщомъ у дуба, от Прослика концомъ пришла до кгрунту пана Адама жъ Гайка; четвертая стена с полуночъя одынымъ концомъ взелася от кгрунту пана Адама жъ Гайка боком, краем сеножати Смоленских, концомъ пришла ж до сеножатеи тогожъ Горайна Рожчыча Подселишских; тамже подъле тое стены в боку на другомъ на местцу под селищами ж з одное стороны кгрунт идет пана Костев и тамъ далей прихолъ кгрунтъ пана Адама Гайка, а въ головах кгрунтъ пановъ Костевичов, а бокомъ кгрунтъ идет пана Адама Гайков врочыщомъ Круковский; а щетвертое стороны припер кгрунт тот же, што верху меновали

дворный; на третем местъцу кгрунт врочыщомъ под селищами узялося головою отъ межи Круковское, а концомъ прышло до кгрунту церковного наданъя Харытоновского, который кгрунтъ церковный держит заставою от пона подданный пана Зъеновевича Макъсюта Карабанович, а з одного боку идет кгрунт пна Адама Гайка Круковский, а з другого боку идет кгрунт пана Адама Гайка Круковский, который мает заменою от пна Михайла Кости; на четвертомъ кгрунтъ нива врочыщомъ под селищами, головою почалася от межи пановъ Костев, а концомъ пришьло до кгрунту пана Адама Гайка, однимъ бокомъ идетъ краемъ кгрунту пновъ Костевичов, а з другое стороны идет краем кгрунту пана Адама Гайка Круковский кгрунту; на пятомъ местцу кгрунт урочыщомъ усели подле Максимов узелася головою о кгрунт пана Адама Гайка, а концомъ прышьло ку кгрунту пана Подаревского; а з одное стороны идет кгрунтъ пана Богдана Гайка и кгрунт пана Подаревского, а з другое стороны идет кгрунт Круковский пана Адама Гайков; на шостом местъцу кгрунт сеножат усели подле Максимовъ головою почалася от кгрунту Круковского пана Адама Гайка, а концомъ пришьло ку кгрунту Богдана Гайка, а з одного боку идет кгрунтъ пана Адама Гайков Круковский, а з другое стороны кгрунтъ попов Круковских; на семом местцу кгрунтъ урочыщомъ на загорю нива от стены пана Пекарскаго, а концомъ к межи панов Костев и з боку пановъ Костев, а с четвертое стороны кгрунт пана Адама Гайка Круковский; на осмомъ местъцу кгрунтъ на врочыщу на Креви почалася отъ межи пана Подаревского, а концомъ пришьло к дорозе, што идет от Залеса на Бор, з одное стороны и боку кгрунтъ пана Пекарскаго Круковский и кгрунтъ пана Богдана Гайковъ и пана Зъеновевича и за кгрунтъ Круковский пана Пекарскаго; на девятомъ местцу

кгрунть на вѣрочыщу на Кедочках от кгрунту пана Адама Гайка, а конѣцом подѣлазокъ къ межи пана Подаровского и къ межи пана Адама Гайка, а з одное стороны идет кгрунть Круковскій пана Пекарского, а з другое стороны кгрунт идет панов Костевич и пана Адама Гайка; на десятомъ мѣстцу кгрунт вѣрочыщомъ на Долгом от стѣны Непокѣйчыцкое, а конѣцомъ ку кгрунть пана Адама Гайка, з одное стороны кгрунть Круковский пана Млодиньского, а з другое стороны кгрунть пана Зѣеновевичов; на одинадцатомъ мѣстцу тамже на Долгомъ от кгрунть пановъ Костев, а конѣцомъ пришѣло ку грунту пана Адама Гайка Круковскому, а стороны кгрунт пна Костев, а з другое стороны кгрунть пана Млодинского Круковский; на дванадцатомъ мѣстцу вѣрочыщомъ на Голубцы с трехъ сторон кгрунть пана Костевъ, а четвертое стороны кгрунть Круковский пана Млодиньского; на тринадцатомъ мѣстцу тамже на Голубцы межи кгрунтьовъ трехъ сторонъ пановъ Костевъ, а с четвертое стороны пана Млодиньского кгрунт Круковскій. Тыѣ вси мѣстца верху менены панъ Гораинъ Рожчычъ самъ передо мною вознымъ завел и подал в моц и въ держанье боярину пана Адама Гайка Трохиму Ляховичу, на мѣстцу его млсти пана Гайковомъ; при которомъ поданью и завоженю при мѣне возномъ на тотъ часъ были земѣне повету Берестейского панъ Дмитръ Семеновичъ Здитовецкій, а панъ Семенъ Ленковичъ возный, якож их млсть до сего рейстру при моей печати и свои печати прыложыти рачыли, который я рейстръ далъ до кѣнигъ под печатью моею для записованья. Писанъ у Зберогахъ. Которого жъ сознанья возного и рейстру его помененого до кѣнигъ кгородскихъ староства Берестейского уписано. Писанъ у Берестыи.

Изъ актовой книги Врестскаго городского суда за 1577—1621 годы, № 7013, стр. 2067—2071.

№ 89—1582 г. Октября 29 дня.

Антъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавриилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клещельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta postridie festi Omnium Sanctorum anno Domini 1582. Coram ut supra.

Kleszczele contra Falkowski vicecapitaneum relatio ministerialis de vulneribus.

Ministerialis generalis terrarum regni nobilis Mathias Wlosth, veniens ad officium capitale actaque praesentia castrensis Mielnicensis, exhibuit ac porrexit extractum ex actis officii proconsularis et scabinalis oppidi regii Klescelensis sub sigillo ejusdem civitatis autentico emanatum relationis suae ante coram illo officio civili Kleszczelensi factae conspectorum vulneratorum duorum, videlicet sacellani ruthenici alias popa ruskiego, honorabilis Gabrielis vulgo Hawryła sacelli Mikulinski in oppido Kleszczele et filii ipsius honesti Demyiani vulnerumque ipsis utrisque illatorum ac in ea relatione sua expressorum, petens admitti eam in acta praesentia inscribendam. Quam officium praesens recitatam videns officiosam et in nullo viciatam, ipsi recognoscenti inscribere admisit. Cuius extracti relationisque tenor verborum sequitur eiusmodi.

Działo się w niedzielę XXIX dnia Octobra roku 1582. Stanawszy oblicznye *)... je-o mczі myasta Kleszczelskie-o to iesth szlachetny Lenartha Bara burmistrza, Waska Chomicza, Waska radzkich, Mielenya Oleszkowicza ławnika szlachetny Wlosth, wozni ziemski, będąc przydany z urzędu thegosz (Kleszczel)skiego, mając przy szobie szlachetnich Waska Chomicza, Waska li-

*) Верхній правый уголъ документа отъ сырости сгнилъ, выкрошился и подклеенъ чистою бумагой.

kowicza radzkich, Mielenia Oleszkowicza lawnika, a na the(n czas) był prossony y wezwany szlachetny Marczyn Nyedzielski ku oglądaniu ran na Hawryle, popie czerkwy Mikulinskiey, yakosz czy wyssey pomienieny, gdy przysli w dom thego Hawryła popa Mikolinskie-o, widzieli one-o samego zranionego i zbithego y Demiyana szyna iego. Naprzod na szamim Hawryle popie widzieli ran sinich czterzynaszcze, tho iesth począwszy od glowy po wssistkiem cziele asz do udow po prawey stronie, y pod okiem theyże strony także rana synya znaczna y wszystkie rany sinie znaczne. A ran krwawich pięcz, tho iesth na prawym boku krwawa szthychowa, dobrze znaczna, na udzie nogi prawey, a dwie krwawich klotych znacznych, na dloni ręki prawey y palecz myeziny szolzem czięthy, y tak dwye rany the są skodliwe, a trzy nieskodliwe. A na Demiyanie popowiczu widzieli ran pierwssą na uchu lewym klotha szkodliwą, a w glowie ran trzy cziętych szkodliwych y na palcu lewey ręki cziętha szolzem szkodliwa. Kthore ran zadanye then pop powiedział przed thym że urzędem, ysz tho na dobrowolney drodze yemusamemu yszynowiie-o przydało się. A na synye thego popa na Demiyanie także widzieli ran szesnascie sinich, począwssy od glowy asz do nog. Kthore rany ten urząd spolecznie y z woznym na them Hawrilie popie y na Demiyanie synye ie-o dostatecznie oglądawszy, do xiąg seznał. W kthorych ranach żadne-u insze-u, yedno szlachetne-u Lenarthowi Falkowskie-u, podstarosczie-u Kleszczelskie-u. Quo extracto exhibito ac porrecto supraingrossato recitato, ipse ministerialis praefatus eandem relationem suam de his vulneratis et vulneribus eorum recognitione sua iterum recognovit vidisse cum nobilibus Andrea olim Stanislai . . . de Nurzec hic praesente et Martino Niedzielski absente illos praefatos vulneratos enormiter, in quibus vulneribus et ad praesens tempus adhuc ignoraturque, si ex

illa vulneratione sua convalescent et vivi.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1580—1582 г., № 10869, л. 674—5.

№ 90—1583 г. Марта 7 дня.

Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жерчицахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses generales capitaneales nec non et causae officii querellarum celebrati et continuati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere proxima anno Domini 1583 per generosum Albertum Szczawiczki in Starczewicze haeredem, capitaneum Mielnicensem, coram generosis Daniele Dziatkowski, vicecapitano, Leonardo Meżinski iudice castrensibus Mielnicensibus, praesentibus in ibidem generosis et nobilibus Paulo Seczig-niewski, Jacobo Rusinowski, Alberto Gluchowski, Naum Thelaticzki, Martino Strupinski, Simone Wronczewski, Joanne Swieżewski, Bartholomeo Chibowski Bor-kulak, Paulo Sańkowski, Stanislaw Ostrowski, Michael Summa, Petro Piotrowicz, Gregorio Summa, nec non ministerialibus generalibus regni nobilibus Christofero Chibowski, Andrea Radlinski et Andrea Kórzeniowski ac aliis multis nobilibus, ad iudicia praefata congregatis, fide et honore dignis, circa praemissa existentibus.

A.

Suma decimae venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus honestus Jacobus Kuzmiez de villa regali Zerczicze, sacerdos ritus graeci, a jure suo quovis competenti recedendo et eidem in hac parte renuntiando, huic autem ju-

risditioni praesenti castrensi Mielnicensi se cum bonis omnibus et successoribus suis in toto, quo ad praesentem actum et omnia infra contenta, libere subiciendo ac incorporando, in mente et corpore sanus existens, publice, libere ac per expressum verborum suorum recognovit, quia ipse nobili Wasil Summa, burgrabio castri Mielnicensis, triginta sexagenas siliginis biemalis decimae, bene mundatae, alias *nie miotlastego*, super eundem pop in villa regali Zerczicze pro anno et aestate praesenti, vel eo deficiente in illius successores concernentes plenarie et integre, a subditis in villa regali Zerczicze extorquentis recipiendosque et ad bona sua villam Mosczona, vel ubi voluerit, adducendo ad ususque suis beneplacitis convertendas, pro summa certa, jam ab eo accepta, de qua ipsum quietat et liberum facit, vendidit, quam siliginem triginta casularum idem Kuzmicz pop vel illius successores aestate praesenti debet vel illius successores debebunt eidem Wasil Summa aut illius successoribus, a subditis de villa Zerczicze recipiendam ostendere illumque in pacifica receptione aut illius successores tueri et pacificare sub vadio sex florenorum pecuniae polonicae, quod vadium idem pop in se, bona sua omnia mobilia et immobilia, in villa Zerczicze habita, et in successores suos libere asumsit et asumit; pro (quo) quidem vadio ratione non satisfactionis inscriptioni suae, tam et pro siligine triginta cassularum citatus ad officium quodcumque tam villae Zerczicze, quam etiam ad castrum Mielnicense, vel illius successores citati per eundem Wasil Summa, vel illius successores, tenebuntur pro vadio et siligine triginta cassularum satisfacere, nullis dilationibus, de jure concessis in primo citationis verbalis termino, tanquam in peremptorio, non diferendo vera infirmitate et motione appellationeque se et successores suos abrenuntiando, nec quicquid sibi in auxilium contra praesentem inscriptionem assumendo, sua et suorum successorum sub

amissione totius causae et alterius similis et specialis vadii tuitione per praesentes.

B.

(Sub eodem actu).

Pop per judeum quietatio.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans perfidus Abraham Samuelowicz de oppido Mielnik recognovit, quia ipse nomine perfidi Ilko Zelmanowicz judei de Woinin accepit et emensuravit, a honesto Jacobo Kuzmicz pop de villa regali Zerczicze de manibus illius decem octo coctos siliginis mensurae Mielnicensis, per eundem pop eidem judeo Ilko pro festo Nativitatis Mariae Virginis cerographo inscriptae, pro quo Jacobo Kuzmicz pop fidejussit eidem judeo Ilko laboriosus Hricz Hrimaniewicz de villa Zerczicze. Ratione cujus siliginis emensurationis et cirographo satisfactionis idem perfidus Abraham eundem pop quietat et liberum facit perpetue, et eundem Hricz Hrimaniewicz a fidejussione emittit et liberum cedit, fidejubendo et se inscribendo pro pace ejusdem pop et Hricz, a perfido Ilko judeo, quod ratione praemissorum nullum impedimentum habebunt, intercedere, impensaque omnia et damna de aliqua habuerint, a Ilko judeo persolvere et reddere totiens, quotiens opus fuerit, sub vadio quindecim marcarum pecuniae polonicae; pro quo vadio si se idem Abraham per eosdem pop aut Hricz tanquam fidejussorem citare permiserit, extunc de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus tenebitur hic stare coram officio castrensi Mielnicensi et pro vadio satisfacere in primo citationis termino, tanquam in peremptorio, omnibus dilationibus, motionibus, appellationibus abrenuntiando, nec quicque sibi contra inscriptionem assumendo, suo et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis specialis vadii tuitione; quod quidem cerographum idem Abraham Sa-

muelowicz judeus eidem Ilko super sili-
ginem praefatum per pop factum, eidem
Jacobu Kuzmicz, sacerdoti ritus graeci, co-
ram officio praesenti in manus proprias
reddidit, quod cerographum idem pop in
manus suas accepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1583—6 г., № 10870, л. 32, 41, 42 об.

№ 91—1583 г. Юля 19 дня.

Опись имущества землянь Винковъ съ дан-
ными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.

Того ж мѣсяца октября сего дня
(1583 г.)

Постановившысе очывисто земьянин
гдрьскій повету Ковенского пан Гавры-
ло Иванович Винко учынил оповедане,
иж он по смерти брата своего роженного
небожчика пана Грыгоря Винка, кото-
рый имене их отчизное, прозываемое
Пештувяны, лежащее в повете Ковенском,
по зештю смерью с того света отца не-
божчика пана Ивана Винка и брата его
старшого Миколая Ивановича Винка,
яко брат старшый, со всею маетностью и
речми рухowymi, от мала аж до велика,
в моце и в опеце своей мель и дер-
жалъ и им справовал до смерти своею,
по которого дей он смерти, маючы пры
себе возного зъ уряду земьского Ковен-
ского прыданого Войтеха Петровича и
пры нем сторону людей добрыхъ, беру-
чы тот двор и именье отчизное Пешту-
вяны со всею маетностью от мала аж до
велика, в моц и в опеку свою до лет
молдшого брата своего, взял и всякую
маетност отца своего в том имену буду-
чую, на рейстръ списал, который поме-
пеный возный Войтехъ Петрович перед
нами положыл, сознаваючы, иж дей то
все, што се в томъ рейстре поменило,
передо мною возным и пры стороне лю-
дей добрыхъ пан Гаврыло Винко в ыме-
ню своем Пештувянском списал, и про-

сил, абы тот рейстръ и сознане возного
до книгъ земских Ковенских уписано
было, а так мы того сознаня возного и
рейстру читаючы выслухавшы, велели
есмо до книгъ земских Ковенскихъ упи-
сати, который рейстръ спочатку до кон-
ца от слова до слова так ся в себе
маеть.

Року от нароженя Сына Божего ти-
сеча пятсот осмьдесят третего, мѣсяца, ию-
ля деветнадцатого дня. Списане двора
именя Пештувянскаго, в повете Ковен-
скомъ лежащего, со всею будованемъ
дворным и гуменным, статком домовымъ,
з быдломъ рогатым и нерогатым, стадом
свирепим, з челядью дворною, з людьми
тяглыми, привилей, листы купчы, за-
купчы листы на долги грошовые, сере-
бра, цыны, меди, железа, збожя голого мо-
лочного и не молочного, на поли жы-
та засееного, землян гдрьских повету Ко-
венского панов Гаврыла а Василя Ива-
новичовъ Винковъ отчизны их зосталое
по смерти брата старшого их небожчи-
ков пана Миколая, Грыгоря Винковъ, ко-
торые тая брата их пан Миколай по
смерти отца их и своего тое имене Пеш-
тувяны держалъ и им справовал до
смерти своею, а по смерти его, того па-
на Миколая, пан Грыгорей тое ж имене
Пештувяны и также со всею держал и
им справовал до смерти своею, а по
смерти его того пана Грыгорья, перед
нами Яном Станиславовичом Аитмином,
земенином повету Троцкого, а мною За-
харяшом Федоровичом, Якубомъ Гры-
горевичомъ, земляны повету Ковенского, а
Войтехом Петровичом возным повету
Ковенского, зосталый брат по смерти от-
ца своего пана Ивана Винка и брата
пановъ Миколая, а Грыгоря; пан Гавры-
ло Винко, брат их роженный, зуполные
лета маючы, беручы в опеку свою тот
двор имене свое отчизное верху помене-
ное Пештувяны, со всею тым, як се у
верху поменило и брата своего молд-
шого пана Василя Ивановича Винка,
так теж и статок, речы рухомые, зосталы

по смерти небощыка Грыгоря Винка брата их рожного, то все перед нами показавшы и на сесь рейстръ меновите списали, то ест:

Найпервей двор: светлицы со всим чотыры, с печми, зъ оболонками старыми шклянными, избъ чорныхъ с прымнами две, свирновъ тры, клеток челядных тры, пивница каменная мурованая завалила се, стайня одна великая, другая малая, лазня з броваромъ, озница з ыстопкою; серебро: ложокъ тузины два малых и великих посполитого збирания, кубокъ один не великий, поесь серебряный позлоти-стый на оксамите чорномъ, пукол на нем петнадцат и з занкглем, пугвиц серебряных позлоти-стых кручонныхъ, дровованных осмъ, пугвиц серебряных дутых позлоти-стых пят, пугвиц малых позлоти-стыхъ двадцат; цына: мись великихъ осмъ, полумисковъ чотыры, приставокъ чотыры, талерокъ двадцать, коновок тры, кварт тры; медь: котел пивный, один, кухонныхъ котлов два, малых котелков два, трыноговъ два, баня меру медницы, лихтарыки два мосендзовых, медница одна, скрыня железом окованая великая, скрыни две, скрыня четвертая з листами кунчыми и закупчыми, с привилиями, на долги листы: один лист небожчыка пана Остафея Горъностая, воеводича Новгородского, на сто сорокъ коп грошей, другой лист того ж небощыка пана Остафья Горъностая на двадцать золотыхъ черленыхъ, третий лист пана Горностая на двадцат коп грошей, лист пана Илкговского пана Андреевъ на сто коп грошей; железа: ланцуги великихъ два, рожон железный один, оборона железная; стада: свирепъ две, жеребят трое, коров чотырнадъцат, волов чотыры, бык стадникъ один, телят пятеро, овец трыдцать, свиней посполитых трыдцат, гусей двадцат, куровъ трыдцать; гумно, евя и посад рубленый, одрын с хворосту плетеных две; жыта копъ двадцать, у свирне овса бочок трыдцать ечменю бочок двадцать, пшеницы

бочок дванадцат, гречыхи бочокъ петнадцат, ярицы бочок десеть, жыта бочокъ двадцат, в полю засееного бочокъ шестдесят; людей тяглых служоб девет на име: Михал зъ Якелемъ служба, Валуось с Петром служба, Томко с Кудюномъ служба, Ромейковичъ з Матом служба, Микутевич служба, Ян Нарейко служба з братею своею, Щымкель з Рогажевичом служба, огородник Иванец один, войт, мельник другой, Станиславъ третий огородник, челеди дворное: Шымко пастух, Габка; жона его Алжбета, брат Алжбетин Миколай, Марыница з дочкою Маланею, а з сыном Федором, Запица з сыномъ Лаврыном, а дочкою Марыною, которых менили, иж небожчык отец ихъ волными учынил. Церковь з дерева зъ образами, у которой церкви келих и патына и лошка цынованая, рызы полотняные, с книгами належачыми, авангелли серебром оправлено на углех. Речей военных: зброй пять, шыпаков семъ, колчеров чотыры, зарукавей пять панцеровых до зброй, мултан один, панъцер один, ряд гусарский на ременью блекитном серебром оправленный позлоти-стый, седел гусарскихъ пят, ерчаки два зламанных, кон почтовый тисавый лысый дрыкгант, валах дропатый, кляча плеснивая белокопытая, подездокъ плеснивый, жеребцов гнедых лысых белокопытых два. Шат: делия чырвоная файлюндышова, лисы подшытая, другая дылия чырвоная файлюндышова, жупан адамашку жолтого, дылия бурнатная файлюндышова, делия белая каразыева лисы подшыта, жупан початый робити китайчаный китайки мененое, жупан ческий, полкопеляче ческое, тогож сукна ческого, убрание файлюндышове чырвоное; сыкгнет золотый, в котором может быт сем золотых черленых. Москвы челеди Ивашки два, жонка Марина. И на то есмо приложили до того рейстру мы верху помененные печати свои и руки свои пры печатех подписали. Писан у Пештувянах. У того рейстру печатей прытисненых чотыры и

подпись рукъ тых же печатников тыми
словами: Захаря Федорович. Я Woyciech
Pietrowicz wozny własną ręką podpisał.
А по уписаню того оповеданя и соз-
нанья возного такъ и того рейстру до
книгъ земских Ковенских за жеданем
пана Гаврыла Винка и выпис с книг
под нашими печатми ест ему дан.

Изъ актовой книги Ковенскаго земскаго суда за
1583—1584 годы, № 13756. л. 39—41.

№ 92—1588 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ Мороцкаго монастыря, данный
княземъ Юриемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ.

Akt listu fundationis approbacyinego
na ostrowy w nim wyrażone od J. O. Ju-
ria Jurewicza monastyrowi Słuckiemu da-
nego.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
dziewiątego, msca Januaryi dwudziestego
szostego dnia.

Na urządzie J. K. mosci grodzkim
Piskim przedemną Franciszkiem Antonim
Szyrmą, podstaroscim sądowym powiatu
Pin. ten list aprobacyiny zapis od jasnie
oswieconego xięcia imsci Juria Jurjewicza
na ostrowy w nim wyrażone monastyrowi
Morockiemu służący, po rusku pisany, ad
acta grodu Piskiego w Bogu wielebny
ocieć Jewtymiusz Czerczycki, namiesnik
monasteru Słuckiego, podał, który polskim
charakterem wpisując w xięgi tak się w
sobie ma:

My Juryi Jurewicz Olelkowicz, z łaski
Bożey kniazia Słuckoie, za żaloboiu ihu-
mena naszoho Morockoho Hryhorya Bob-
ra na poddanych naszych sela Kołodyzno-
ho, wołosty Bereznyckoy, tymi słowy, iż
dey jeho myłost kniaz Juryi sławnoie pa-
miaty pan otec nasz prydał dey ostrowy
Zymowyszcze y Podpiatnyszczo y Małoho
Zymowyszcza do monasteru Morockoho
z wsimy pożytkamy u nych należaczmy,

ktorych dey ostrowow pered tym żaży-
wały poddanyi naszymi wołosty Bereznyckoy,
menowite Myłkowiane y Machnowskoie
selo, Dołżane, Hrabowcy, Kołodezniane y
poczawszy dey ot roku semdesiatoho, aż
do roku osemdesiat perwoho wo wpokoju
były derżany, to pak dey ne wedat dla
kotoroy pryczyny poddany naszymi Kołodez-
niane w tyie ostrowy ustupowat počały,
na sztosmy wysłały służebnyka naszoho
Wasyla Waskiewicza, roskazawszy iemu,
aby toho dozrył y komu by tyie ostrowy
należat mely, pry tom ich ostawił, kotoryi
bywszy tam dał nam toho takuiu sprawu:
iż dey postanowywszyse pered nym pod-
danyi naszymi, z tych zwysz pomenenych
seł, powedely, sztoż za prodkow swoich y
ony same w tyie zwyż pomeneniyie ostro-
wy uchody mewaly, ale dey ieho myłost
kniazia Juryi pan nasz sam osoboiu swo-
ieiu w roku semdesiatom postanowywszyse
na sełyszczu Szaszczyczy reczkoiu Załoskoiu
do Hołoho bołota, a bołotom do Tesno-
woy reczki, a toieiu reczkoiu Tes-
nowkoiu aż u Morocz reku, tyie dey zwysz
pomeneniyie ostrowy Zymowyszcze y Pod-
piatnyszczo y Małoho Zemca ot nas dey
usich seł odobrawszy, ne ostawuiuczy ny-
komu nyiakoho ustupu y do Morockoho
monasteru prywernuł, a ku tomu dey za-
chowuiuczysie wedle prawa pospołytoho
tot że ihumen nasz Morocki Bobr, zawed-
szy dey hranicy osmnadcatma swedkami
y z tych osmnadcaty swedkow szest cze-
łoweka z Myłkowicz Lewko, a Tymoch,
Temnaki, z Dołhoho Jakim Dworenynowycz,
z Machnowycz Andrey Osłaszewycz, a
Martyn Pryma, z Hrabowa Ułas Tobołyč,
a sedmyi dey poddany manastyrski Nikon
Byczewycz prysiahu uczynily, menuiuczy,
iż ieho myłost kniazia Juryi sławnoy pa-
mety pan otec nasz, odniawszy od tych
wsych seł y ot nas dey samych tyie
ostrowy, zo wsimy ich pożytkamy do mo-
nasteru Morockoho prydał, jakoż za da-
niem pered namy toho sprawy czerez toho
służebnyka naszoho Wasyla Waskiewicza,
tyie ostrowy stenoiu założył y kopcamy

zakopał. poczawszy ot reki Słuczy aż do reki Moroczy roskażaly y od daty toho lystu naszeho y wo spokoynoie derżanie wecznymy czasy tyie ostrowy podat kazały ku monastyru Morockomu. Na sztosmy y lyst nasz ses ihumenu teperesznomu y po nem buduczym pod peczatiu naszeiu dały. Pysan w Słucku leta Bożoho Narodzenia tysecza piatsot osmdesiat treteho, msca Sentembra desiatoho dnia. U tego approbationis zapisu podpis reki przy pieczęci more antiquo temi wyrażasie słowy: ręką swą. Ktory to approbacyiny zapis za podaniem onego przez wyż mianowanego wielebnego oyca namiesnika monasteru S. Troicy Słuckiego do xiaż grodzkich Pinskih. iest wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1738—1739 годы, № 13061, л. 1573—1575.

№ 98—1584 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевъ.

Akt ekstraktu grodz. Brzgo testamentu niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt osmego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskimi W. Brzeskiego stanowszy osobiscie im. pan Mikołay Krassowski, komornik Smolenski, regent archiwow J. OO. xiażat ichmsciow Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, ekstrakt grodzki Brzeski testamentu ostatniey woli niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego w roku tysiąc pięćset osmdziesiąt czwartym, augusta osmnastego dnia uczynionego, a w roku tysiąc pięćset

osmdziesiąt piątym, miesiąca decembra osmnastego dnia w grodzie Brzeskim aktykowanego dla nieznaydowania się in archivo grodu W. Brzgo xiaż pod rokiem wyż wyrażonym tysiąc pięćset osmdziesiąt piątym do akt niniejszych ziemskich W. Brzgo podał ruskim pismem w te słowa pisany:

Wypis z knih zamku hospodarskoho starostwa Berestoyskoho. Leta Bożoho narodzenia tysecza piatsot osmdesiat piatoho, meseca dekabra osmnadcatoho dnia. Peredo mnoiu Malcherom Rayskim, podstarostym Beresteyskim, stawszy na wrade wozny ienerał powetu Chołmskoho Paweł Korbutowicz, a Martyn Chmielewski, wozny powetu Beresteyskoho, oczewisto przyznali kwit soznania swojeho y na wrad ku zapisanju do knih wradowych za peczatmi swoimi podali y tak sia w sobe maiet:

Ja Paweł Korbutowicz, wozny ienerał powetu Chołmskoho, a ja Martyn Chmielewski, wozny powetu Beresteyskoho, wyznawaiemy, iż za doneseniem na wrad tutosznyi grodzki Beresteyski od wradnika Rożaneckoho pana Walentoho Tuczanickoho, a Tomila Wiszniewskoho opowiedania, a to z storony wyiskania meży listami y prywiljami testamentu wodłuh duchownicy neboszczyka zoszłoho kniazia Andreja Fedorowicza Ostrożeckoho y za rozkazaniem małzonki ieho miłosty neboszczyka kniazia Ostrożeckoho panieje Nastasy Jelowiczowny Malinskoho też y prywilja na imenie Czerneczyczy wyiskanja, a tot tak Destament iestli by był, jako y menowanui prywilej na Czerneczyczy aby czerez służebnika ieie miłosty pana Kondrata Czyrcewicza do ieie miłosty odoslano było, szto szyrey na onoy duchownicy tak też y na opowiedaniu wradowom opisano y dołożono iest, a tak dnia sehodnesznoho meseca dekabra piatohonadcat dnia, roku tysecza piatsot osmdesiat piatoho, maiuczy my pry sobe ludey ucztiwych szlachtyczow pana Jana Makowskoho, uradnika Orchowskoho, a pana Seweryna Chrustowskoho y inszych osob nemało, buduczy w dwore

ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie Rożaneckom pryiwyskanju toie zwyż menowane sprawy soznawamy, iż gdy z skarbnicy czerez pana Walentoho Tuczanicoho y Tomiła Wiszniewskoho naperwey wnesena była skrynia płoskaia zelenaja, wżo obtertaia, blachami żeleznymi okowanaja, u ktoroie peczat neboszczykowskaja dobre znacznaja, y z toiu peczatju, szto u duchownicy jest zhodliwaia, y gdy iesmo peczat ododrali, a skryniu Wiszniewski otomknął, hde meży mnohymi do imieney Wołyńskich y też w Litwie Dereczynskich potrebnymi listy tak destamentu iako y toho prywilja na imenie Czernczyczy ne naszli, y druhoie skryni czyrwonoie, kosoie, ne okowanoie, także peczatju neboszczykowskoiu zapeczatowanoie osmotrewszy, menowanych listow iskali y w toj iesmo naity ne mohli, a potom skryniu żelezom okowanuju, także peczatiu neboszczykowskoiu zapeczatowanuju wnezszy do swetlicy, testamentu, iako y toho prywilja na Czernczyczy iskali, hde listow y prywiljew pargamenowych z peczatmi prywesistymi na rożnyie maietnasty nemało, meży kotorymi testament neboszczyka kniazia Andreja Ostrożeckoho, na arkuszu paperu pisanyi, z podpisom ruki y z peczatju zoszło ieho miłosty kniazia Ostrożeckoho y też peczatmi podpisu ludey zacnych y u prywiley pargamenowy korola ieho miłosty Szwitrygayła Olgerdowicza na rożnyie seła y maietnasty neboszczykowskije, w zemli Wołyńskoy leżaczynie, uwinienyi y w tojże skryni prywiley pargamenowyi potwierzenie korola jeho miłosty Żygimonta na Czernczyczy, togdyż iesmo w toj skryni naszli, do ruk służebniku ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie panu Kondratu Cyrcewiczu dali, y ktoroho destamentu y też menowanoho prywilju na obe storone tak pan Kondrat pana Walentoho Tuczanicoho y Tomiła Wiszniewskoho, jako też pan Walentyi y Tomiło pana Kondrata listami swoimi za peczatmi naszymi y szlachetskimi kwitowali, a my dla odnesenja na wrad onyi destament w tepereszneie

soznanje naszo słowo w słowo wpisali y taksia w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stansiä. Gdyż każdy czołowiek, maiuczy znaiemost Bożuiu y boiazn jeho swiatuju y dobroie sumnenje bolsz niżli na szto inszoho na swete na smert y na dokonczenie swoje, aby chrestyanski pocztiwie żywota swoiego dokonał, pametaty maiet y toho posterehaty powinen, iakoby nijakoho neporiadku w domu y maietnasty swoiey ne zostawił, o szto pospolite, zwłaszcza gdy sia szto ne obwaruiet, welikije rożnicy nadchodiat, a potom y nemałyie zawasnienia bywaiut, czomu ludy pobożnyie y bacznyie zabehaiut, iakoby maietnost swoiu leżaczuiu y ruchomuiiu w słusznom poriadku rosprawenuiu po sobe na pisme wolu y upodobanje swoje zostawowali, na szto ia, Andrey Fedorowicz Ostrożecki, iako czołovek smerty poddanyi, pametaiuczy y dobre baczeczy, acz na tele choryi, ale na umysle, baczenju y pamety buduczy celi, ne z żadnoho prymuszenja ani z jakoie odkulnamowy, ale z swoieie dobroie woli, zostawuiiu ses testament ostatocznie woli moieie takowym obyczaiem. Naperwey duszu moiou poruczaiu Bohu Otcu Stworytelu neba y zmeli y Synu Jeho, y Duchu Swe tomu, a teło moje hresznoie maiet byty czerez małżonku moiou miłuiiu Nastasju Jełowiczownu Malinskoho pry inszych przyateľoch, kotoryie iesli ku času pohrebu prybyty budut raczyli y pry żebrakoch, nadeliwszy ich z maietnasty moieie, na otczyźnie moiey własnoy, wo jmenju moiem w cerkwi Andreiewskoy pochowano y tamże u Andreiewy małżonka moja szpital zbudowaty y wszelakimi potrebami opatrowaty maiet, a sztosia dotyczet zwysz menowanie małżonki moieie miłoiie Nastasy Malinskoho, po ktoroy ja ustawicznie po uwes czas żywota moiego doznawał ku sobe welikuiiu skłonnost, wiernyie y poctiwie służby, a statecznoie zachowanie y meszkanje w stanie małżeńskom, tak też leżaczoie y ruchomoie maietnasty moieie objasnenje sym testamentom

czyniu, iż sztom ieszcze poymuiuczy w stan małżenski za sebe menowanuiu małżonku moiū tak za posah wena, jako też y daruiuczy ieie różnymi y potom zapisa- mi na różnych maietnoscach moich wszech otczyznych y materystych upewnił, koto- rych ne mohuczy tak pro chorobu, iako y inszyie potrzeby moi zaraz na wradzie wyz- naty, odnak pred se czerez zoszłoho ieho miłosty pana Michayła Jełowicza Malinsko- ho, marszałka ieho korolewskoie miłosty, ctia moiego y list moy otworonyi do knih zemskich Łuckich upisaty iesmi dał, a potom y sam oblicznie stawszy pered su- dom zemskim tak tyie czerez ieho miło- sty pana marszałka wwedenyie, iako y inszyie zapisy wyznał, y sztom też za służ- by toyżē menowanoy małżonce moiey dał y na wiecznost darował wsy jmenia moi Podlaskije, dwor, mesteczko y seło Roża- ney, seło Pryborow y seło Stawki y tom tak na wradzie zemskom Łuckom, iako y perenosiaczy na wradzie zemskom Berestey- skom oczewisto wyznał, chociaż pan Adam Patey, sudja zemski Beresteyski, szwagier moy, na onych rocech opowedał sia, iżby taja darowizna moia prawu perszomu małżonki ieho miłosty y sestre moieie y druhoie sestry też moieie panieie Tusze- wickoie protywna byty meła, o ktorom takowom prawie ich nikoli tak od nich y pana Pateja iako y ni od koho aż po ses czas ne czuwał y o nem ne wedaiū y chociaż by se po żywote moiem tak od mene, ia- ko otca y matki moieie pokazało, tohdy to zmyslenym y nowoutworonym byty może, gdyż zaraz u tohoż sudu Berestey- skoho oczewisto panu Pateiu w tyiez sło- wa iesmi mowił y toie prawo widety cho- teł, ktoroie ne pry sobe, ale w Reczycy imieniu swoim byty powedył jam gwoli odno tomu prawu tyiden u Beresty miesz- kał predsem ieho widety ne moh, s czo- hom opowedał y osweczyty na tomże wradzie ne zanechał, a iż pryniaty y zapi- saty ne choczono y woznym pry toy spra- wie moiey byty przyhrożono, jam z tym w grodzie y w meste opowedał y tam we-

likoie bezprawje iesmi uterpeł, gdyż za- pisaty ne choczono, ktoroie to takowye słowa y na ses czas tak pan Bohdan Tu- minski, podsudok Beresteyski, pan Falko Hreczyna podkomoryi Pinski, ktori mestco pana Pateiewo sudeyskoie zasedał y pan Fedor Patey pisar zemski Bere- steyski dobre pry pamety maiūt y to wod- le Boha y sumnenja swoiego przyznaty mohūt, a potom znōwu mowił mnie y prosył, abym se ne frasował y o tom ne myślił, powedaiuczy, iż nijakoho prawa na maietnost moiū ne maiūt, preto, chociaż by na potom takowoie, iakom zwysz spom- neł, okazało, tohdy werchu menowanym wsym zapisom pobożnym y sprawedliwym małżonki moieie miłoiie szkodyty ne maiūt, ktoroie y sym testamentom ostatneie woli moieie pewnymi czyniu y onych stwerżaiū, iż za tymi moimi zapisy wseie toie maiet- nosty tak sama y potomki ieie w spokoj- nom derżanju y używanju byty maiūt. Też waruiū na potom, aby do trudnocy mał- żonka moia przywożona ne była, y reczy moie ruchomyie, ktorych welmi mało iest, hroszy hotowyie, zōłoto, srebro, kleynoty szaty, cyn, medz, bydło, koni iezdnyie y stadnyie, strelbu y rynsztunok woiennyi zgoła wse, a wse, szto by odno reczey ru- chomych y spratu domowoho u wo wszech imeniach było, tom ja, poymuiuczy za sebe małżonku moiū miłuiū y potom pry ime- niu Rożaneckom zapisał y na wradach zemskich Łuckom y Beresteyskom wy- znał y teper małżonce moiey sym testa- mentom moim wsy reczy ruchomyie po żywote moiem daiū, daruiū y zapisuiū wieczno. A szto sia dotyczēt własnoie kup- li y nabytia moiego, to iest seła Tyczycy, ktoroie spolnoiu rukoiū y pospolityie pe- nezy po połowicy z małżonkoiu moieiu u pana Iwana Kozinskoho na wiecznost ku- pili, y posterehaiuczy toho, aby na potom w susedstwie z kim ne mieszkała y trud- nosty ne zażywała, toie menowanoie seło Tyczycu zo wsym wodłuh listow y kupli naszoie toyżē małżonce moiey miłoy Na- stasy Malinskoho daiū, daruiū y na wiecz-

nyie czasy iey samoy, potomkom y szczadkom ieiie zapisuiu. A iż by też znak miłosty moieie małżeńskoie zwyż menowanaiia Nastasja Malinskoho małżonka moja po mnie doznała za wiernyie służby y uctiwoie protyw mene ieiie zachowanie, na toy ostatku y zgoła wsey maietnocy moiey leżaczoy, to iest zamku, mesteczku y sele Ostrożcu, dwore y sele Kosarowie, dwore y sele Dernu, sele Wodyradech, sele Moszczanicy, sele Stawku, sele Dubiszczach, dwore y sele Czernczyczach, dwore, mesteczku Andreiewie, sele Bereznom, sele Horodyszczu, sele Witkowiczach, sele Kniaz, sele Bohuszach, sele Bronnom y Czerwonoy, sele Polanech, sele Połzach, dwore y sele Uchowicku, dwore w zamku Okolnom, Łuckom y w tych menowanych imenjach z słuhami y boiary putnymi, z ludmi tiahtëymi y podsusedkami y zo wszelakimi pożytkami sumu penezey osm tyseczey kop hroszey liczby litowskoie iey małżonce moiey samoy, potomkom y szczadkom ieiie daiu, daruiiu, zapisuiu y pry tom dożywotnoie mieszkanie na wsey menowanoy maietnocy, a po żywote menowanoie małżonki moieie sestry moi, po kotorych iesmi welikuiiu nelubost, szto y zdorowju moiemu zaszkodziło, znał, pani Adamowaia Pateiewaia sudijnaia zemskaia Hanna, a pani Bohuszowaia Tuszewickaia Maryna, aby oni sami y potomstwo ich wdziaczność y miłost moju ku sobe znali, wieczność tych imeney im zostawuju, iż oddawszy tak wodłuh perszych zapisow, iako y wodłuh seho testamentu ostatneie woli moieie tomu, komu ta małżonka moja odpiszet, abo też na koho prawom po ney spadet, wsuii sumu penezey do weczystoho derżanja swoieho oni, a po nich potomstwo ich wziaty maiut, jakoż w tot czas pry odbiraniu im należacych imeney listy y prawo tym imeniam należnoie do ruk sestrám moim abo potomstwu ich oddano byty maiet. A dołhow moich, sztom komu winien, tyie wsy za pokazaniem zapisow słusznych, hdeby ruka y peczat moia własnaia otcyznaja,

kotoroju zaraz po smerty otca moieho peczatował, a ne inszoiiu poczał, małżonka moia miłaiia płatyty, a tych penezey na toyże maietnocy pewna byty maiet. Też słuhám moim kożdomu wodle waznocy zasłuh zapłata y nahoroda od małżonki moieie czynena budet. A iż tak otec moy, iako y ia sam, chotiaż mało nakładnie wodle możnocy swoieie łasku jasnie wielmožnoho kniaziati ieho miłosty pana Konstantyna Konstantynowicza kniaziaty Ostrożskoho, wojewody Kijewskoho, marszałka Wołyńskoie zemli zasłuhował, też wielmożnym ieho miłosty panu Alexandru Semaszku, kasztalanu Brasławskomu, a ieho miłosty panu Alexandru kniaziaty Pronskomu stolniku welikoho kniazstwa Litowskoho, staroste Łuckomu niwczom zachowaty y prysłużyty ne moh y panu Ostafiu Malinskomu, sudy Łuckomu grodskomu, szwagru moiemu ne zadelał, odnak maiuczy zupołnuju nadeiu w miłostywych łaskach ich miłosty, iż wodle powinności swoieie chrestyanskoie y dobrotliwoie natury swoieie pankoie z toho sia wymowity ne budut raczyli, kotorym to ich miłosty panom małżonku moiui miłuii Nastasiu Jelowiczownu Malinskoho od krywd w miłostywuii opieku y oboronu poruczaiu, za szto Hospod Boh ich miłostiam hoynoii zapłatoiiu byty raczyt. Do ktoroho seho moieho testamentu ostatocznoie woli moieie peczat iesmi swoiui prytyśnuł y rukoiu własnoiiu podpisał, jakoż buduczy toho dobre wedomi y za ustnoiiu, a oczewistoiiu prozboiiu moieiu peczaty przyłóżyty y ruki swoi podpisyty raczyli, ich miłost ieho miłost pan Alexander Petrowicz Zahorowski, ieho miłost pan Petr Petrowicz Semaszko, starostycz Kremianicki, a ieho miłost pan Ostafey Radowski. Pisan u Dernu roku od narożenia Syna Bożoho tysecza piatsot osmdziesiat czetwertoho, meseca auhusta osmohonadcat dnia. Andrey Fedorowicz Ostrożecki ruka własnaia, Alexander Zahorowski własnaia ruka, Petr Semaszko własnaia ruka. Ostafey Radowski ruka własnaia. Kotoroież so-

znanje woznych pomenenych do knih wra-
dowych grodzkich Beresteyskich zapisano,
z kotorych ses wypis ieho miłosty panu
Adamu Pateiu, sudy zemskomu Berestey-
skomu pod peczatu moieiu iest dan. Ale
szto w tomże testamente wspominaiet, ja-
koby wrad grodzki tutosznij ne chotel
oswedenia kniazia Andreja Ostrožecko-
ho protyw wradu zemskomu Beresteysko-
mu prynaty, w tomsia wradowi grodzko-
mu welikaia krywda deiet, gdyż iako sam
kniaz, tak y nictio inyi imieniem ieho z
takowym oswedeniem do wradu grod-
skoho nikoli ne przychodil ani bywal, y
żadnoho oswedenia protyw tym osobam,
iako w testamente menuiet, ne czynil. Pi-
san u Beresty. U tego ekstraktu grodz-
kiego Brzeskiego na trzech arkuszach
nimi sposzytego pieczęć urzędowa wiel-
możnego Malchera Rayskiego, podstaros-
ckiego Brzeskiego z herbem imci y lite-
rami M. R. na wosku zielonym wycisnio-
na znayduiesię w całku iedna (L. S.) a
podpis ręki pisarskiej y korekta ruskim
pismem temi słowy: Paweł Zaranek, pisar
grodzki Beresteyski. Korygowan. Ktory to
takowy ekstrakt testamentu zeszłego knia-
zia Andreja Ostrožeckiego dla mieznaydo-
wania się in archiwo grodu Brzgo xia-
g pod rokiem superius wyrażonym, do akt
niniejszych przez osobę wyżey wyrażoną
podany, iest do xia-
g ziemskich wojewodz-
twa Brzeskiego spraw wieczystych przy-
ięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за
1788 годъ, № 7400, стр. 1079—1086.

№ 94—1586 г. Августа 25 дня.

Актъ на владѣніе грунтами Шипянской цер-
кви.

Aktykacya karty na cerkiew y grunta
Szypianskie służącey.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt
czwartego, miesiąca Apryla dziewiętnastego
dnia.

Na urzędzie J. Kro. msci grodzkim
Min. comparendo personaliter J. xia-
dz Theodor Wasilewski, prezbiter Szypianski
kartę na grunta cerkwi Szypianskiej z
obliteracyą na rzecz w niey we srzedzinie
wyrażoną sobie daną, służącą y należącą
opowiadał, prezentował y ad akta podał,
ktorey thenor sequitur estque talis: Jan
Ryszkowski, pleban Brasławski, rewizor
J. O. Xcia imsci, a w Bodze wielebnego
pana imsci xia-
dz Jerzego Korolina Ra-
dziwiłła, biskupa Wilenskiego, xia-
dz z
Olyki y Nieswicza, pana moiego miłosci-
wego, ktory mnie funkcyi tey powierzaiac
z rozkazania iego, aby grunty ooo *) aby
grunty Szypianskie włoki pomierzyły się
y dawne włoki grunty przed tym dawane
y opisane popom Szypianskim na cerkwie
ich, tedy względem tego, aby oni podług
listu swego, ktory mają od godney pamię-
ci J. O. Xcia imsci Waleryana, biskupa
Wilenskiego, byli taxowani, gdy będą roz-
dawane włoki poddanym tamecynym, ma
im bydz dana włoka w porządku siedlisk,
jako y drugim poddanym wolna nad to,
iż mieli z łaski imsci xia-
dz proboszcza
Trockiego, xia-
dz Benedykta Woyny, puł-
włoki przydatek, dałem im zascianek, kto-
ry oni też przed tym mieli y gumna
swoie tam mają, uroczyszczem Niwa Kur-
han przy drodze Rewanickiej między spo-
rem pola oromego morgow czternascie y
do tego drugi zascianek przy boku sznu-
row drugiego pola Polanka, ktora nad mia-
ną z rezi nad błotem Radzimla morgow
dwadziescie piętnascie, a to do łaski J. O.
xcia Imsci pana moiego miłosciwego,
na co sobie mają list I. O. xcia Imsci
wyprawiony. Pisana w Szypianach dwu-
dziesiątego piątego Sierpnia tysiąc pięćsett
osimdziesiąt szóstego roku. U tey karty
przy wyrzniętey kustodyi y pieczęci pod-
pis rewizora w te słowa: Jan Ryszkowski
ręką własną. Ktora to takowa karta za po-
daniem oney przez wyż wyrażoną osobę

*) ooo—обозначает пропускъ (obliteracya) въ подлин-
никъ.

jestt do xiąg grodzkich spraw wieczystych
wdttwa Minskiego przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за
1771—1774 годы, № 11804, л. 1301.

№ 95—1586 г. Декабря 2 дня.

Раздѣльная запись на имѣніе Горново,
Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель
отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви.

Akt działu Hornowa majątności.

Roku tysięcznego siedmsetnego siód-
mego, miesiąca Julij dwunastego dnia.

Na urządzie Surrogatorskim przede
mną Janem Piotrem Nesterowiczem, pod-
stolim y Surrogatorem wojewodztwa
Brzeskiego, stanawszy personaliter w Bo-
gu przewielebny iegomosc xiądz imieniem
po świecku Woyciech, a w zakonie Ber-
nard Hornowski, ordinis praedicatorum
Sancti Dominici, dział całego imienia
Hornowa na rzecz w nim niżej wyrażoną
ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich
podał, tegoż imienia Hornowa iegomosci
panu Theodorowi Starzykowi Buczynskie-
mu, skarbnikowi Trockiemu prawem wie-
czystym przedaney, paternae sortis iuris-
dator, działu tego tenor sequitur talis:

W roku tysięcznym pięcsetnym osm-
dziesiątym szóstym, miesiąca Grudnia dru-
giego dnia. Registr pomiary y rozdziału
imienia Hornowa, który się stał za do-
browolnym pozwoleniem y zapisy przyzna-
nia na urządzie grodzkim y ziemskim
wszystkich panów Hornowskich, to iest
mianowicie pana Jana, pana Wasilia sę-
dziego grodzkiego Iwanowiczow, pana An-
drzeia, pana Mikołaja Piotrowiczow, pana
Matfieia Iwanowicza, pana Andrzeia Lwo-
wicza z bracią jego panem Iwanem y
Wasiliem, pana Mikołaja, pana Pawła Bo-
guszewiczow, które to osoby wyżej mia-
nowane zezwoliwszy się y opisawszy
wszystkie spólnie na tą pomiare y dział,

nas przyjaciół swoich dobrowolnie obraw-
szy wysadzili: mnie Jana Kamińskiego,
komornika powiatu wojewodztwa Brzeskie-
go, a mnie Andrzeia Piotrowicza Hor-
nowskiego, brata y uczestnika swego, za
którym ich pozwoleniem y opisy tośmy
wszystko imienie ich Hornowo przez
miernika od nich nam podanego Jozefa
Gołębiewskiego na części należące roz-
mierzyli, a rozdzieliwszy im rozdali, jako
szyrzey mianowicie w tym registrze dziel-
czym niżej dołożono y opisano iest:

Naypierwey porządek rozdziału y roze-
brania czterech łanów dwornych, to iest
łan pierwszy, który się poczyna iednym
koncem od sciany, założoney od gaiow
dwornych, a drugim koncem przychodzi
do ieżiora Wielkiego, które leży za dwo-
rzyskiem starym pana Janowym y kon-
cow łanów, na błoni leżących, iednym
bokiem od przegonu założonego rezow Za-
hatyskich, a drugim bokiem ob miedzę z
łanem panów Lwowiczow dwornym. W
tym łanie gruntu godnego ku pożytku
włok zupełnych cztery, morgow siedm y
prętow dwadzieścia dwa, kromia olszyny
morgow szesciu, które przydano do gaiu
ich dwornego, krom doliny gruntu przy-
podłego, którą od dworu pana Janowa
idzie pod siedlisko popowe, w nim mor-
gow dziewięć y prętow dwadzieścia pięć
y tez krom piasku nikczemnego morgow
dwunastu y prętow osmiu, co wszystko
z iednego zamyka się w iednym kwadra-
cie. Ten łan wszytek z grunty pomienio-
nemy iako się w sobie ma pan Jan, pan
Wasiley Iwanowiczy, a z panem Matfie-
iem Bohuchwałem y z dziećmi iego Ja-
nem y corką z rozdziału y rozdania na-
szego na część swoją wzięli.

Łan drugi podle, który także się po-
czyna iednym koncem od teyże sciany
wyżej mianowaney, a drugim koncem
przychodzi do ieżiora pana Andrzeia
Lwowicza y błonia u Koziey Gory, leżący
iednym bokiem ob miedzę z łanem dwor-
nym panów Iwanowiczow, a drugim bo-
kiem leży od połanku pana Mikołaja Pio-

trowicza, w tym łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie włok cztery morgow piętnascie y prętow pięć, kroma gruntu podłego gaju sosnowego morgow pięciu y krom piasku nikczemnego u cerkwi morgow dwa, to na mogiłki ostawiono y krom piasku tego, co w polici morg ieden prętow piętnascie w tymże kwadracie leżące, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, panu Andrzejowi, panu Wasilowi, panu Iwanowi Lwowiczowi, a panu Mikołajowi y Pawłowi Bohuszewiczowi y dzieciom nieboszczyka Michajłowi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało.

Łan trzeci panów Piotrowiczów, który zarazem na pół rozdzielon na dwa połanki: pierwszy połanek wedle porządku poczyną się iednym koncem od teyże sciany wyżej mianowanej, a drugim koncem przychodzi do izeiorka Rozworota y Dziadowey mogiły, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panów Lwowiczów y Boguszewiczów, a drugim bokiem leży ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieiowym, w nim gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie morgow piędziesiąt osm, krom piasku nikczemnego, leżący pod dworem iego morgow dziewięć, prętow dwadziestą pięć leżący w iednym kwadracie, do którego połanku przydano morgow dwa, leżący z iedney strony z połankiem pana Andrzeja Piotrowicza u Tomka, a z drugiey strony ob miedzę z grontem panów Iwanowiczów, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi pan Mikołaj Piotrowicz na część swoją wziął.

Łan czwarty na część pana Matfieia Iwanowicza, który także się poczyną iednym koncem od teyże sciany nieraz pomienioney, a drugim koncem przychodzi do izeiorka pod dworem iego Bierzowcem, który leży iednym bokiem od połanku pana Mikołaja Piotrowicza, z drugiey strony bokiem leży ob miedzę z połankiem dwornym pana Andrzeja Piotrowicza; a w tymże łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w

iednym kwadracie włok trzy, morgow pięć y prętow dwadziestą, do którego połanku przydano gronty pod Bałuny morgow dwadziestą cztery, prętow dziewięć, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iak się w sobie ma, pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął, trzeciego łana połanek na część pana Andrzeja Piotrowicza, ten połanek także się poczyną iednym koncem od teyże sciany wyżej mianowanej u Ciesli idący dłużyzną, bokiem ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieia przychodzący wierzby stojącey nad doliną w ogrodku małym Terechowicza, od tey wierzby na prawo idzie nad doliną do wierzby stojącey pod Chucianem y Wołodki aż ku połaczy za ogrod, a ztąd wlewo przez też dolinę do przegonu albo miedzę, która leży na Bierzowcu przychodzący koncem do izeiorka pod Bierzowcem, a drugim koncem idzie w Obichodniku leżący ob miedzę przegonu przydatku pana Mikołaja Piotrowicza morgow dwa przychodzący koncem do drogi leżącey pod Tomkiem y Temienki aż do grobelki, a od grobelki grodzą wedle ogrodu nawozu aż do izeiorka, które leży przeciwko obory pana Andrzeja, a ztąd do rogu ogrodu Wierzbiny, a potym w izeiorko, które leży pod dworem pana Andrzeja Piotrowicza, w tym połanku gruntu wszytkiego zamyka się w iednym kwadracie morgow szeszedziesiąt przedpodłym grontem leżący u Kołowrota, na którą przepodłość gruntu przydano błonia blisko rzeki Buga y młyna iego morgow cztery, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi iako się w sobie ma pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął.

Porządek rozebrania łanów gajowych dwornych czterech, które się poczynają iednym koncem od włok Zabahonskich u Pralni, a drugim koncem przychodzą do włok Zabrodzkich u Ciesli leżący iednym bokiem od sciany założoney łanów dwornych, a drugim bokiem leżący od przesieku łanów błotnych.

Łan pierwszy, leżący od włok u Pralni, w nim grontu z drzewem z chrostem y sianożęcią y częścią pola morgow dwadzieścia pięć y prętów osmnastie, do którego iesz: ze przydano gaiu olszyny z grontem leżącego blisko Dyrdyca łanów dwornych panów Iwanowiczow morgow szesć, z którym przydatkiem tego wszystkiego łanu iest morgow trzydziści ieden, prętów osmnastie, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Łan drugi podle leżący, bokiem ob miedzę z tym łanem panów Iwanowiczow, w nim grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią z polem morgow trzydziści ieden y prętów osmnastie, ten łan wszytek panu Andrzeiu, panu Iwanu y panu Wasilu Lwowiczom, a panom Bohuszewiczom dwom y dzieciom neboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego zostało na część ich.

Łan trzeci na część panów Piotrowiczow, który za razem rozdzielon na poly; pierwszy połłanek leżący bokiem ob miedzę z iedney strony podle łanów panów Lwowiczow, z drugiey strony bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieia, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow piętnastie y prętów dwadzieścia trzy, ten połłanek wszytek pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięł.

Łan czwarty podle leżący, iednym bokiem z tym połłankiem pana Mikołaja Piotrowicza, a z drugiey strony bokiem ob miedzę dłużynią leży z połłankiem pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z drzewem, z chrostem, sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow trzydziści ieden, prętów osmnastie, ten wszytek łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięł. Połłanek trzeciego łanu panów Piotrowiczow, ten połłanek leżący z iedney strony bokiem ob

miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, a z drugiey także strony bokiem leżący od przegonu włok Zabrodzkich, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią wszystkiego morgow piętnastie, prętów dwadzieścia trzy, ten połłanek wszytek pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięł.

Porządek łanów czterech, które się poczynają iednymi koncy od przegonu włok Zabrodzkich, a drugimi koncy przychodzą do przesieku łanów na błocie Zaporochonskich, łan pierwszy leżący bokiem ob miedzę z połłankiem gaiowym pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z sianożęcią z chrostem morgow szesnastie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięł. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnastie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek wszytek panu Andrzeiu, panu Wasilu, panu Iwanu panom Boguszewiczom y dzieciom neboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panów Lwowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnastie, prętów dwadzieścia osm, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowiczy na część swoją wzięli z rozdziału naszego. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panów Piotrowiczow, a drugim bokiem od sciany założoney włok krotkich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnastie, prętów dwadzieścia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasili Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek łanów czterech na błocie, które się poczynają iednym koncem od sciany przesieku gaiow dwornych, a drugimi koncy przychodzą do sciany prze-

sieczoney włok krotkich Zaporochonskich. Łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od przesieku założonego pierwszych czterech mianowanych, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfiejowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowicz y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panom Lwowiczom, panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła dostał się z rozdziału y rozdania naszego na część ich. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, a drugim bokiem od przesieku na koncu łanow Zabahonskich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli.

Porządek łanow mniejszych czterech, ktore się poczynają iednym koncem od tego łanu panow Piotrowiczow, a drugiemu koncy przychodzą do przegonu włok za bagnem leżących, iednym bokiem od przesieku sciany włok krotkich, a drugim bokiem od przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od tego przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem y z częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwano-

wiczow, w nim grontu z chrostem, sianożęcią y częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łanek pan Andrzej, a pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący z tym łankiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu z chrostem y sianożęcią częścią polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wziął. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od sciany założony włok krotkich, w nim grontow z chrostem, częścią sianożęci y polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzej, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało.

Porządek zasciankow albo łanow w Zahatyszczy w Łuce, ktore się poczynają iednymi koncy od Buga, a drugiemu koncy przychodzą do lasu panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy leżący od Buga, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Jan, pan Wasiley z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z drzewem, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu z sianożęcią y z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Matfiej na część swoją wzięł z rozdziału y rozdania naszego. Łanek czwarty, leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiey strony bokiem od Bu-

żyszcza leży, w nim grontu z sianozęcią, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy, a panowie Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału na część ich zostało.

Porządek drugi tam że w Zahatyszczy łanow wszytkich czterech, które się poczynają iednemi koncy od Bużyszcza y izeiorka Pieszczu u granicy Krzyczewskiej, a drugiemu koncy do rzeki Buga, leżący iednym bokiem od przesieku koncow łanow czterech w Łuce, a z drugiey strony bokiem od sciany założoney rezow Zahatyszczkich. Z tych łanek pierwszy, leżący od łana w Łuce, w nim grontu, lasu, drzewa zaroszczonego dębowego y innego chrostu tak też y sianozęci morgow dwadziescia pięć, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan drugi przeciw tego łanu nad Bugiem ku kolanu, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na część swoię wzięli. Łan trzeci podle bokiem ob miedzę panow Iwanowiczow, z drugiey strony bokiem od sciany koncow rezow Zahatyskich, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało z rozdziału naszego. Łan czwarty przeczywko tego łana, leżący iednym bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, a z drugiey strony bokiem od zasciankow małych, w nim grontu, chrostu dębowego y innego chrostu z sianozęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz na część swoię wziął z rozdziału naszego.

Porządek trzeci tamże w Zahatyszczy łankow mniejszych czterech, które leżą iednym bokiem od sciany założoney rezow Zahatyskich, a z drugiey strony bokiem od łanu pana Matfiejowia. Łanek pierwszy, gdzie Horaczycz mieszka, w nim grontu pola z chrostem morgow pięć; ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi, bokiem leżący podle ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołay na część swoię wzięli z rozdziału naszego. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczy z dziećmi nieboszczyka Michayła wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Porządek czwarty tamże w Zahatyszczach na łankow cztery na błoni, godne na zboże, które się poczynają iednemi koncy od rzeki Buga, a drugiemu koncy przychodzą do sciany założoney od koncow rezow Zahatyskich, z tych łanek pierwszy, leżący bokiem ob miedzę od pana Matfiejowa łanku, w nim grontu błonia morgow trzynascie y prętow piętnascie; ten łanek wszytek pan Iwan pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie, ten

łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontow błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek piąty tamże w Zahatyszczy łanow czterech. Z tych łan pierwszy przeciw młyna panow Iwanowiczow leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć; ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi podle, leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją z rozdziału naszego wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący ob miedzę bokiem z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Za tym tu przyszedł przegon wielki, który idzie od granice Mokranskiej aż do rzeki Buga, za tym przegonem jeszcze tegoż błonia Zahatyskiego.

Porządek szesty łanow czterech. Z tych łan pierwszy, leżący bokiem od tego przegonu pomienionego, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz na część swoją z rozdziału y rozdania naszego wzięli. Łan drugi podle leżący z łanem

panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Wasil y pan Jan Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty, podle leżący bokiem ob miedzę z łanem pana Matfiejowym, w nim grontow błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją wzięli. Przy tym łanu ku Bugowi trzy morgi błonia odmierzonego panu Janu Iwanowiczu ku Wołodkom przydano. A tu już od tego łanu pana Matfiejowa y tego przydatku pana Janowa poczynają się błonia godne na wypusty y pasie, które przychodzą drugiemu koncy do jeziorow in Hradek y Przysynka leżący z iedney strony od rzeki Buga, a z drugiej strony od łanow dwornych, w którym znalazło się grontu z pomiary morgow sto dziewięćdziesiąt y pięć y prętow dwadziescia, a to błonie wszytko z ostrowem Zarowiem za dozwoleńiem wszytkich panow Hornowskich na wypusty y pasze im samym y poddanym ich zostawili wolnym, kromia czterech morgow, co panu Andrzeiowi Piotrowiczu do polłanku iego na podłosc gruntu przydano. Porządek rozdziału y rozbierania czterech łanow na Przysynku, który leży iednymi koncy od Buga, a drugiemu koncy od piasku. Łan pierwszy, leżący iednym bokiem od Hradek Jeziorowin morgow szesnascie; ten łan pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan drugi tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y

rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan trzeci tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Iwan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozebrania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek drugich czterech łankow mniejszych na Przysynku, który leży iednemi koncy od boku tych łanow pierwszych, a drugimi koncy przychodzą do granicy Derhlanskiej. Łanek pierwszy od piasku, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek panowie Lwowiczowie, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoją wzięli. Łanek trzeci tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi na część swoją wzięli. Łanek czwarty tego podle ku Bugowi, w nim morgow szesc, prętow dziewięć, ten łanek pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli.

Porządek rozbierania czterech łanow za Bakony, które się poczynają iednemi koncy do granice Derhlanskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney włok drugich y przegonu łanu Hołodowskiego. Łan pierwszy, leżący od przydatku pana Matfiejowego, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli. Łan drugi

podle leżący ob miedzę z tym łanem pa-pa Matfiejowym, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Wasil, pan Jan Iwanowicz z panem Bogusławem y dziećmi jego pomienionemi na część swoją wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łan czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowicz y panowie Bohuszewicz y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich z rozdziału y rozdania naszego zostało.

Porządek rozbierania czterech łankow, leżących u granice Cieleśnickiej y dworow panow Woynow, które się poczynają iednemi koncy od granice Cieleśnickiej, a drugimi koncy przychodzą do drożki, leżący w Osowcu od granice Derhlanskiej. Z tych łanek pierwszy ob miedzę z łanem panow Lwowiczow, w nim grontu morgow szesc y prętow piętnascie y cwierc, ten łanek wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Za tym łankiem pomienionym do odmiany dano panom Iwanowiczom za Popowo Siedlisko morgow trzy y prętow siedmnascie. Łanek drugi, leżący bokiem ob miedzę z tą odmianą, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle, leżący bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc, ten łanek panom Lwowiczom y panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało. Łanek czwarty podle leżący z łankiem

panow Lwowiczow, a z drugiej strony bokiem od granice Cieleśnickiej, w nim gruntu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierec iedna, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoię wziół. Porządek rozbierania łanow czterech, leżących u Hołodowskiego y Horodoruba, które się poczynają iednymi koncy od przegonu założonego rezow długich, a drugimi koncy przychodzą do granicy panow Cieleśnickich y Horodoruba, z tych łan pierwszy leżący u przegonu za Bakony u drogi Iwanowskiej, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz z panem Mikołaiem y Pawłem Boguszewicz y dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoię z rozdziału wzięli. Łan drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan trzeci podle leżący ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia y cztery, ten łan pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli. Łan czwarty ostatni, leżący z iedney strony bokiem u Radomuża, z drugiej strony leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. A od koncow łanow mianowanych poczynają się rozbieranie rezow polowych, których społu leżących iest szescdziesiąt dwa, z których iedne dłuższe, a węższe, a drugie krotsze, a szersze w każdym rezie morgow po dziesięciu, które się iednymi koncy poczynają od lasu Radomuża, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney u Obychodnika y karczmy pana Andrzeia Piotrowicza.

Pierwszy porządek rozbierania dziesięć rezow. Naypierwicy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y Paweł Boguszewicz y dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Potym podle drugie dziesięć rezow pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. Potym podle trzecie dziesięć rezow pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Potym podle czwarte dziesięć rezow pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału na część swoię wzięli.

Drugi porządek rozbierania tychże rezow. Pierwsze trzy rezy z iednego leżące pan Andrzej pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie trzy rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie trzy rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte trzy rezy pan Andrzej pan Iwan, pan Wasil Lwowicz pan Mikołay y Paweł Boguszewicz z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzięli.

Trzeciego porządku rozbierania tych rezow. Pierwsze dwa rezy z iednego leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; potym podle drugie dwa rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego z rozdziału na część swoię wzięli; potym podle trzecie dwa rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na część swoię wziół; potym podle czwarte dwa rezy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzięli; za tym podle rez ieden na cerkiew z rozdziału panowie Hornowscy wszyscy dali; za tym cerkiewnym rezem podle pana Iwanowicza na

Wołodki rez ieden naddali, a od tego rezu Wołodkowa poczyna się porządek rozbie-
rania rezow krotkich, których rezow iest
czterdziesci, także iedne krotsze, ale szer-
sze, a drugie dłuższe, ale węższe. Te rezy
poczynaia się iednymi koncy od granice
Konczynskiej y Mokranskiej, a drugimi
przychodzą do sciany założoney na błocie,
z tych rezow w każdym morgow po dzie-
siąciu. Pierwszy porządek rezow pięć spo-
łem z iednego leżący pan Jan, pan Wasil
Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z
dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y
rozdania naszego na część swoją wzięli;
potym podle drugie pięć rezow społem z
iednego leżący pan Andrzej, pan Miko-
łay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania
naszego na część swoją wzięli; potym pod-
le trzecia pięć rezow społem z iednego
pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwo-
wicz, a pan Mikołay y pan Paweł Bogu-
szewicz y z dziecmi nieboszczyka Mi-
chayła z rozdziału na część swoją wzięli,
potym podle czwarta pięć rezow społem
z iednego leżący pan Matfiej Iwanowicz
na część swoją wzięli. Drugi porządek
tych że rezow krotszych. Pierwsze pięć
rezow społem z iednego leżący pan An-
drzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdzia-
łu y rozdania naszego na część swoją
wzięli; potym podle druga pięć rezow
społem z iednego pan Jan, pan Wasil
Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y
dziecmi iego z rozdziału na część swoją
wzięli; potym podle trzecia pięć rezow
społem z iednego pan Matfiej Iwanowicz
z rozdziału y rozdania na część swoją
wzięli; potym podle czwarta pięć rezow
społem z iednego leżące pan Andrzej, pan
Iwan, pan Wasil Lwowicz y pany Bogu-
szewiczami y z dziecmi nieboszczyka Mi-
chayła z rozdziału na część swoją wzięli.
Przy tych pięciu rezach panow Lwowi-
czow ostawiono na drogę pręt ieden. Tu
się poczynaia dwoie rezy, przeciwko sobie
leżące, iedne za bagnem, drugie Zahatys-
kie, których iest społem leżących Zaba-
henskich rezow czterdziesci, a na przeciw-

ko tych Zahatyskich rezow druga czter-
dziesci, które się poczynaia iednymi koncy
od granice Mokranskiej, a drugimi kon-
cy przychodzą do sciany założoney od
błonia Zahatyskiego, y w każdym rezie
morgow po dziesięciu. Których to rezow
mianowanych poczyna się porządek roz-
bierania, to iest od przegonu, który idzie
od Mokranskiej granicy aż do rzeki Bu-
ga, leżący uroczyszczem u Pralni, z tych
rezow mianowanych od tego przegonu y
Pralni przerzeczoney pierwsze pięć rezow
społem z iednego leżące pan Jan, pan
Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem
y z dziecmi iego pomienionemi na część
swoją wzięli; potym podle druga pięć re-
zow społem z iednego leżące pan Matfiej
Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego
na część swoją wzięli; potym podle trzecia
pięć rezow społem z iednego leżące pan
Andrzej, pan Iwan, pan Wasil z pany
Boguszeiczami y z dziecmi nieboszczyka
Michayła z rozdziału na część swoją wzię-
li; potym podle czwarta pięć rezow społem
z iednego leżące pan Andrzej pan, Miko-
łay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na-
szego na część swoją wzięli. Drugi po-
rządek tych że dwoich rezow. Pierwsze
dwa rezy społem z iednego leżące pan
Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bo-
huchwałem y z dziecmi iego na część swo-
ją wzięli; potym podle druga dwa rezy
społem leżące pan Matfiej Iwanowicz z
rozdziału naszego na część swoją wzięli;
potym podle trzecia dwa rezy społem le-
żące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowi-
cz y z rozdziału na część swoją wzięli; po-
tym podle czwarta dwa rezy społem leżące
z iednego pan Andrzej, pan Iwan, pan
Wasil Lwowicz y panowie Boguszeicz
z dziecmi nieboszczyka Michayła z roz-
działu y rozdania naszego na część swoją
wzięli. Trzeci porządek tych że dwoich
rezow. Pierwsze trzy rezy społem z ied-
nego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowi-
cz y z panem Bohuchwałem y z dziecmi
iego na część swoją wzięli; potym podle
druga trzy rezy społem leżące pan An-

drzey, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoją wzięli, potym podle trzecia trzy rezy społem z iednego leży, a pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięł; potym podle czwarta trzy rezy społem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołay y Paweł Boguszewicz y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. A to w ostatnich rezow u granicy Krzyczewskiej udali się zascianki dwa, ieden leżący wedle rezow włocznych, w nim morgow dziewiętnascie, a w drugim zascianku, który idzie iednym koncem od sciany przez iezioro Czysciec, a drugim koncem przychodzi do ieziora Pieszcz, w nim pola z chrostem morgow dwadzieścia dwa; te dwa zascianki mianowane napół rozdzielone być mają: iedną połowicę morgow dwadzieścia y prętow piętnascie na cerkiew być zostawili, ku temu rez ieden, co między włokami leży, w którym iest morgow dziesięć. Tego wszystkiego na cerkiew wymierzwszy morgow trzydziści, prętow piętnascie zostawili y ku temu osobno w siedlisku morgow trzy prętow siedmnascie przydano iest. Druga połowica tychże dwóch zasciankow mianowanych to panu Janu Iwanowiczu dali morgow dwadzieścia, prętow piętnascie y ku temu rezę, co we włokach leży wedle cerkiewnego morgow dziesięć, tego wszystkiego na Wołodki wymierzono morgow trzydziści, prętow piętnascie. A osobliwie w siedlisku wymierzono morgow sześć, prętow dwa, leżący między przydatkiem pana Matfiejowym łanu dwornemi blisko Bakunow, nad to ieszcze tamże Wołodkom wymierzwszy przydano sianożenci morgow pięć, leżącey pod górą za Bakuny; tego wszystkiego gruntu, co panu Janu na Wołodki wymierzono y dano morgow czterdziści y ieden, y prętow siedmnascie. Gronty leżące za Bugiem. Naypierwiej w Hołaczowie przeciw młyna panow Iwanowiczow gruntu błonia z chro-

stem morgow trzynascie y prętow dziesięć, to pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału na część swoją wzięli; za niemi podle takowegoż gruntu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięł. W drugim miejscu za Bugiem przeciw młyna pana Andrzeja Piotrowicza y iezioro Radeza gruntu, błonia y chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli; a potym tego podle iezioro Zahreby, gdzie panow Lwowiczow gay, gruntu, błonia, chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to oniż panowie Lwowiczowie z panami Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało wzięli. A co się dotycze znoszenia ludzi y siedliska ich, takomy zastanowili, że każdy z nich według zapisu y przyznania ich pierwszego na urzędzie w roku szeszedziesiąt osmym, miesiąca oktobra pierwszego dnia powinni będą każdy z nich na swoich grontach z iednego ludzie swoje siedlic bez przekazy ieden drugiemu, a na znoszenie ludzi z budowaniem ich y drzewa sadowego, gaiow, zarosli drzewa pospolitego z tych grontow, co się komu gdzie zostało działem, natośmy wszystko zezwoleniem wszystkich panow Hornowskich rok pewny złożyli, to iest na dzień Wielkonocny święta rzymskiego, które ma być w roku przyszłym tysiącnym pięćsetnym osmdziesiątym osmym, do którego roku pomienionego powinien będzie każdy z nich ludzie swoje z budowaniem wszelakim tak też drzewo sadowe, gaie, zarosie y inne wszelakie drzewa znieść y zwozić, a tych wszystkich grontow, co się komu gdzie zostało, za razem ustąpić; a inne gronty wszelakie, które żytem y iarzynami y owocnemi rzeczami ogrodniemi zasiane będą, skoro ziąwszy zboże y

ogrodne rzeczy, wolno będzie każdemu z nich, co się komu zostało działem, wedle rejestru, iako swe własne, zarazem w moc swą wziąć, dzierżec y używac. A co się tknie młynow na rzece Bugu, tośmy między nami zastanowili wedle zapisow przyznania ich na urządzie grodzkim w roku tysiącnym pięć setnym szeszedziesiątym osmym, miesiąca Oktobra pierwszego dnia, że każdy z nich swego młyna używac ma po dawnemu, a ktoby z nich chciał nowy młyn mieć, tedy ma na swojej części gruntu zbudowawszy mieć y używac przez przekazy ieden drugiemu. Tymże obyczajem jezior y zatok wszelakich godnych tego łowienia ryb wszysej panowie Hornowscy iako przed tym, tak y teraz łowic y używac mają przez przekazy ieden drugiemu; wszakoż iesliby ktoremu z nich w tych jeziorach y zatokach iaka krzywda w łowieniu ryb była, tedy te wszystkie jeziora y zatoki y tonie niewodowe pomiarkowawszy równo dobrego y złego na części należące między siebie rozdzielić y rozebrać powinni będą; a strony iazow y siakli na łowienie ryb, te już od tego czasu każdy z nich y z poddanemi swemi wszelakie iazy y siakle na groncie swoim mieć y używac mają, okrom siakli jeziora Somowickiej u Bugu, te siakli między sobą każdy z nich na cztery części po roku siaklic y używac mają, to jest pierwszego roku osmdziesiątego osmego panowie Iwanowiczy siaklic mają, potym drugiego roku panowie Piotrowiczy, po nich pan Matfiej, a potym panowie Lwowiczy y Boguszewiczy tym porządkiem zawsze te siakli używac mają. Drogi też starodawne wedle potrzeby y do młynow, do lasow, y do zboża po dawnemu zachowane być mają, kromia drog nowych, szkodliwych zbożu y sianożęci y innym rzeczom: takowe drogi nowe mają między sobą y poddanemi swemi zabraniać y nie dopuszczac ku szkodzie ludzkiej. To też warujemy, gdzieby na pótym posle tej pomiaru y rozdziału naszego za iaką przyczyną albo pomyłką iakie kolwiek

gronty zliszki okazały, które by w rejestrach dzielczych mianowicie opisane y dołożone nie były, tedy takie gronty zliszki wszelakie powinni będą panowie Hornowscy między sobą na części równe pomiarkowac y rozdzielić; tak też gdzieby za iaką pomyłką ktorey części czego komu wotle rejestrów dzielczych nie dostało, tedy to także powinni będą wszysej panowie Hornowscy ieden drugiemu nagradzac, aby każdemu z nich wedle rejestrów dzielczych dosyc stało, żeby każdy z nich ieden nad drugiego więcej nie dzierżał y nie używał. Wedle ktorej to pomiaru y rozdziału tego postanowienia naszego powinni będą wszysej panowie Hornowscy osoby wyżey pomienione ten rozdział y wszystko postanowienie nasze w tym rejestrze mianowicie dołożone wiecznemi czasy dzierżec y używac, ni w czym tego rozdziału y postanowienia naszego nie naruszając, pod zakłady w zapisiech przyznania ich na urządzie mianowicie dołożonemi y opisanemi, tak też y nagrodzeniem szkod wszelakich y innych obowiązkow wszystkich.

Na którą to pomiarę y rozdział tego imienia Hornowskiego y na wszystkie postanowienie nasze my osoby wysadzone y obrane wyżey mianowane Jan Kamiński, komornik powiatu województwa Brzeskiego, a ia Andrzej Piotrowicz Hornowski spólnie daliśmy panom Hornowskim wszystkim osobom wyżey mianowanym ten nasz rejestr dzielczy pod naszymi pieczęciami y z podpisem ręki naszych własnych, a na ten czas przy nas był miernik Jozeph Gołembiewski, który też do tego rejestru pieczęć swoją przyłożył y ręką podpisał, tak też y wozny powiatu Brzeskiego Jan Ostromeczowski, który będąc tego rozdziału y postanowienia naszego świadom, do tego rejestru pieczęć swą przyłożył. Pisan w Hornowie. Który to rejestr dzielczy jest przyjęty y do xiąg Surrogatorskich województwa Brzeskiego wpisany, podpisy rak przy czterech przyłożonych pieczęciach temi słowy mający: Jan Kamiński

reka własna. Andrzej Hornowski reka swa
podpisał. Jozeph Golębowski reka swa.

Изъ актовой книги Брестскаго городского суда за
1707—1709 г. № 7034, л. 245—256.

№ 96—1587 г. Мая 15 дня.

Дарственная запись Олизара Кирдея Мыль-
скаго и его жены Ганны Юрьевны княжны
Гольшанской на Пятницкую церковь въ с.
Крупъ (Дубровскую).

Aktykowanie przywileju na cerkiew
Dambrowicką.

Лета от нарожения сына Божого ти-
сеча шестсотъ пятидесятого, мца октября
двадцат второго дня.

На враде кгородском в замку гдрском
Пинском, передо мною Юремъ Нелюбо-
вичом Тукалским, войским и подстаро-
стим Пинским, от ясне освещомого кня-
жати его млсти Албрехта Станислава
Радивила, княжати на Олице и Несвежу,
канцлера вел. княз. Лит., старосты Пин-
ского, Кгневского и Тухолского установ-
ленным, постановившысе очевисто пан
Давид Зябка енерал его кор. млсти по-
вету Пинского, подал ку актык4ваню до
книгкгородских Пинских лист в Богу зоп-
лых ихъ млсти пана Олизара Кирдея
Мыльского, маршалка его кор. млсти и кня-
гини Ганны Юревны Голшанского, мал-
жонков, на реч в нем выражорую даный
и служащий и просил абы прынят и до
книг уписан был, которого вписуючы в
книги слово в слово так се в себе мае:

Олизар Кирдей Мыльский, марша-
лок его кор. млсти, а Ганна Юрев-
на Голшанская, малжонка его млсти,
ознаймемъ и чынимъ явно сим нашим
листом, кому кого потреба вѣдати будет,
иж што небожчык славное памети про-
док нашъ его млст княз Иван Юевич
Голшанский надал был на церков Пятни-
цы Светое во имену своем в селе Крупой
дворец з землею пашною и з сеножат-
ми, и з млыном, и з людми, шестма че-
ловеки, тогда тое все пры розделку на-
шом zostало в част небожчыка швакгра

нашого пана Михайла Тихновича Козин-
ского з селом Крупую, ку тому теж был
надал на тую ж церков землю бортную
во имену своем в селе Веленю, прозы-
ваемую Даниловскую и тут при месте
полю на пашню бочок на пят, которое
лежыт за Зверынцем, коло горы Щуча-
ное, и десетину с пашни замковое, с по-
ля, прозываемого села Старого, што сее
все zostало в част нашу. А такъ мы, хо-
течы теж пры той церкви помененой
священника завжды мет, абы так пры
нас, яко по зейстю нашом в той церкви
Господу Богу хвала была воздавана, а
за продки наши так теж и за нас и за
потомки наши ко Господу Богу молба
чынена, оную землю у Велени Данилов-
скую, со пчолами и з деревом бортнымъ
и не бортным, с клейнами и знаменами
ку той землѣ надлежащими, под ким быж
колвек одно показатсе мели, окром пол
пашных плату у иных повинностей и
з сими поляками, што при месте, и з де-
сетиною оною з Старого села, придавши
до того сеножат нашу дворную, прозы-
ваемую Котяшовку, которая лежыт за
сеножатю Скражынского и Шыляровско-
го, в лузе при реце Горыню, при той
церкви Светой Пятницы сим листом на-
шим zostавуемъ и даемъ, до которое
уже од даты сего листу мы сами, ани
теж владники, ани подданные наши, так
теж и по нас у в оной землѣ и во
всем том священника нашего тое цер-
кви в держаню его ниякое крывды и
трудности ани жадное переказы делати
не маем. Ку тому теж поступили есмо
ему, тому ж священнику нашему пят-
ницкому, в каждый год на ден Светого
Спаса дават по копе грешей литовских,
а оный священник пятницкий и которы
же бы колвек одно при той церкви был,
за тую копу грошей в каждое оскресене
за держачых имени Дубровивкого от-
правовати мае. И на то есмо сес лист
нашъ, подписавшы его руками нашими
и печати наши до его притиснувши,
пры той церкви Светой Пятницы поло-

жили. Писан у Дубровицы року од нарочения Иисус Христа Сына Божого тисечу пятсот осмьдесят сегого, мца мая пятнадцатого дня. У того листу печатей притисенных две, а подписы рук тыми словы: Олизар Кирдей Мылский, маршалок его кор. мсти рукою власною рука моя власная. Который лист за подаемъ особы верху помененое до книг кгородских повету Пинского есть уписан.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1650 г. № 13004, л. 366—367.

Примѣчаніе. Въ той же книгѣ подѣ тѣмъ же 22-мъ октября, на л. 365 и об. записана ниже-слѣдующая дарственная запись князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, на ту же Пятницкую церковь.

Aktykowanie przywileju na cerkiew Dąbrowską.

Лета от нарочения Сына Божого тисеча шестсотъ пятдесятого, мца октября двадцат второго дня.

На вrade кгородском в замку гдрском Пинском, передо мною Юремъ Нелюбовичом Тухалским, войским и подстаростим Пинским, от ясне освещеного княжати его мсти Албрехта Станислава Радивила, княжати на Олице и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленным, постановившысе очевисто пан Давыд Зябба, еперал его кор. мсти повету Пинского, подал бу актыкованю до книг кгородских Пинских привилей в Богу зошлого его мсти князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, в речы в нем ниже выраженой, и просил, абы до книг принят и уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе мает.

Во имя Божое амин. Се я рабъ Божый Иванъ Юрьевич дал есми пашню дворецъ свой на имя Крупую к монастыру ко святой Пятницы со млыном и з людьми, людей чотыры чоловікы, служыти им на монастыр, хто коли игумен будет, а к тому прыдали есмо два паробки и з волю у той дворец у Крупую, што бы вечно двѣ сохи ходили, хто коли игумен будет, а на то есмо тую пашню прыдали, который коли игумен усхочет у том монастырѣ обчынку держати дванадцат братов кормит, а еще есмо прыдали у Сеховах полколоды меду, а копу грошей, а старое данины у Велени чоловік дает тринадцат ведер меду, а семъдесят грошей безъ дву, а еще есмо дали ему на рыбу, чым братю кормит, озеро Уколку на имя Борей, а з нашего невода коли волочат, десятая рыба на монастыр на братю, а з городское пашни десятина на монастыр, а со млына у городе десятина—десятая мерка на монастыр, а то есмо прыдали ко церкви Божьей Святой Пятницы на памет родителем своим и себе вечно не рушено никим будучы, а хто имет у мою данину

уступати и у мое слово, ино церковь Божуя сама себе уборонит. Писан ноябра десятого индыкта пятнадцатого. У того привилею печат привесистая княжати его мсти Ивана Юрьевича Гольшанскаго есть. Который привилей до книг кгородских Пинских есть уписан.

№ 97—1588 г. Апрѣля 25 дня.

Объясненіе вознаго объ осмотрѣ церкви св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминсъ и церковную утварь.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1588.

Drohicin relatio.

Nobilis Daniel Prusinski ministerialis generalis regni una cum nobilibus Stanislaw Podgorski et Hrechori Pudkowski coram officio praesenti personalem fecit relationem, quia ex parte et ad requisitionem officiosam famati Andreae Wardacz civis Drohicensis condescendendo domum seu aedem divino honori dedicatam, erectionis sanctae Barbarae extra insistentem civitatis Drohicensis eminentem ex obductione illius adversus famatum Andreas Popowicz civem Drohicensem factam, eam aedem viderunt in omnibus devastatam patefactamque, prout videlicet praefatus requirens circa ministerialis relationem referebat sacerdotalia ornamenta et alia aparamenta necessariaeque eidem domo pro honore divino commendata receptas esse, antimis cognomine rutenico vocatum exinde acceptum requirens protulit, aedem etiam eiusdem erectionis ruginosam ministerialis cum nobilibus praefatis vidisse agnovit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда № 10283, л. 35, 38.

№ 98—1588 г. Мая 11 дня.

Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Omnium Sanctorum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo.

Prezbiter Choticensis privilegium obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Kondrat Olichwierowic, olim honorabilis Iwani Kondratowicz filius, presbiter ritus graeci Choticensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, olim honorabilibus Chlementi et Iwano Kondratowiczom per olim magnificum Nicolaum Kiszka, capitaneum Drohiciensem datum, sigilloque ejusdem magnifici capitanei Drohiciensis obsignatum, manu propria subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Mikołaj Kiszka na Ciechanowcu, wojewodzie Podlaski, starosta Drohiczycki etc. Oznajmujemy thym naszym listhem, iż co za pewnem prawem wedle nadania przodkow naszych, a osobliwie sławney pamięci niebosczyka je-o mci pana oycy naszego w ymieniu naszym Woznickiem, we wsi Chotyczach, trzymał cerkiew Ruską założenia Podniesienia Świętego Krzyża swieszczeni s tego swiatha śmiercią zeszy Konrath Oliphierowicz, po ktorego śmierci przychodzili do nas synowie je-o Klim a Iwan Kondratowicze y prosili nas, abychmy ych przy tey cerkwi z grunty y ze wszelakiemi pożytki do tey cerkwi przynależącemi zostawili. My, bacząc w tym rzecz słuszną, tę cerkiew z grunty y ze wszelakiemi pożytki do niey zdawna przynależącemi przy pomienionych Klimie a Iwanie Oleferowiczach zostawujemy takim sposobem, ysz Klim, iako then, kto-

ry ma poświęcenie wedle zwyczaju religiey swey od władky Włodimierskie-o y iusz iesth postanowionym swieszczenikiem, tedy ma trzymac y na siebie brać dzieścine, do tey cerkwie przysługującą, pułwłoczek w Chotyczach y połowicę Zliszku na powinność swą popowską. A brath iego Iwan na diacztwie do tey cerkwie włokę całą, to iesth we wsi Chotyczach pułwłoki, a we Mszanech drugą pułwłoki y poł Zliszka w Chotyczach. Będąc powinni wedla powinności swey służby Bożej ustawicznie pilnować, we wszytkiem się przystoynie zachowując. A Klim, iako swieszczenik ma obecnie przy cerkwi bycz, także tesz Iwan dyaka od siebie ustawicznego ma mieć. W cerkwi tesz za okazyą potrzeby oba spolnie iednakiem nakładem mają poprawować rownym sumptem. Y na tho dalismy zwysz mianowanym poddanym naszym then nasz list pod pieczęcią y s podpisem ręki naszej. Dat w Huslewie 11 May MDLXXXVIII. Mikołaj Kiszka starosta Drohiczycki ręką własną.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10938, л. 964—5.

№ 99—1590 г. Августа 9 дня.

Судебное определение по дѣлу священника Троцкаго Василія Федоровича съ татаринѣмъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фондушевой земли Троцкой Рождество Богородицкой церкви.

Справа священника Троцкаго Василія Федоровича съ татаринѣмъ гдрьскимъ повету Троцкаго Айсою Ахметьевичемъ. Лѣта от нароженя Сына Божего тысяча пятсот девятадесятого, мца августа девятого дня.

Передо мною Богданомъ Окгиньскимъ, подкоморымъ Троцкимъ, державцою Дорсунискимъ, за позвы моими подкоморски-

ми на року с предложена через лист мой отворонный прыпаломъ и владовне на выеханье на тот кгрунть через возного сторонамъ ознайменный, ставшы очевисте з одное стороны священник Троцкий Василей Федорович, а з другое стороны татарин гдрьский повету Троцкого Айса Ахметевич на кгрунть, в повете Троцкомъ лежаком, прозываемом Янкишском, сторона жалобливая священникъ Троцкий через опекуна церквей Троцкихъ пана Ивана Баку, доведшы очевистого поданья позву и року князю Айсе, жаловал с позву моего подкоморского на татарина гдрьского повету Троцкого князя Айсу Ахметевича о томъ, штожь дей тот Айса Ахметевичъ в року прошломъ тисеча пятьсотъ осмьдесятъ осмомъ, в небытности дей попа при цркви Божой Рожества Пречистое Богородицы, в месте Троцкомъ лежакомъ, кгда тая церковь отлогомъ впусе лежала зо всими прыналежностями своими, тогды дей тот Айса Ахметевичъ ку знищенью церкви Божее на круптахъ церковныхъ, здавна от кнегини Неделиньское на тую церковь записаных, на двухъ нивахъ, называемыхъ Янкишки а Матеевщизна, першое поле лежащее по одной стороне дороги подле поля небощика пана Еразмуса Довкгирда имени его Михнишского, по левой стороне дороги до Трок идущее, от бояр пана Довкгирдовыхъ, а другое поле недалеко от двора небощика пана Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного по обеюмъ сторонамъ дороги, на тыхъ дей поляхъ обудвухъ менованыхъ квалтовне а свовольне поравши, жытомъ и яриною позасевал на рок тисеча пятьсотъ осмьдесятъ девятый, о што дей того Айсу Ахметевича священникъ Троцкий листомъ от суду земьского Троцкого владовымъ заповеднымъ обносил владовне, абы тое збоже на тыхъ кгрунтьхъ пожавши зложилъ и с того кгрунтьу не звозил аж до розправы под дванатцатма рубльями грошей на влад и на сторону, чого доведчы положыль пере-

до мною лист заповедный от суду земьского Троцкого о тые кгрунтьы вынесеный под датою року тисеча пятьсотъ осмьдесятъ девятого, мца июня осмого дня, а пры томъ положиль выпис с книгъ кгородскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятьсотъ осмьдесятъ девятого, мца июля второго дня сознанья возного повету Троцкого Ивана Лукашевича о том, иж он с того листу заповедного, в року тисеча пятьсотъ осмьдесятъ девятомъ, мца июня двадцат пятого дня от суду земьского Троцкого через священника вынесенного, копию слово в слово списавши под печатью своею князю Айсе Ахметевичу подал, а он дей, ничего на заповед не дбаючи, збоже звозилъ, не ждучы о кгрунть розправы. На то за устнымъ злеценьемъ и порученьемъ жоны своее князь Айса Ахметевичъ поведилъ, иж он фолварокъ свой Осолконицкий, над озеромъ Осолкиниками лежащий, зо всими кгрунтьы, до того дворца належащими, пустил заставою жоне своей кнегини Шальце Богдановне, до которого дей дворца належаць и тые два поля, о которые священникъ позываетъ. Про то дей мел был священникъ жону мою, яко держачую позывати, а я дей без жоны своее в отказе быти не повинен, кгдаж ее не позвано. А княгиня Шалка, жона его, тутъ жо очевисте стоячы, положила передо мною листъ Айсы Ахметевича, мужа своего, под печатью его и с подписомъ руки его и под печатми трохъ татаров землян гдрьскихъ и с подписаньемъ рук ихъ, под датою року тисеча пятьсотъ осмьдесятъ сегого, мца мая пятого дня, в которомъ описуетъ, иж той малжонце своей заставил дворец свой, у Бродацкого купленный, прозываемый Осолкиницкий, зо всими кгрунтьы у полтору сту копахъ грошей литовскихъ и зараз в моц и в держанье ей поступил; к тому показала выпис кгородский Троцкий под датою року тисеча пятьсотъ осмьдесятъ сегого, мца сентебра трынатцатого дня сознанья возного повету Троц-

кого Ивана Черневского Мышки, ижъ перед нимъ вознымъ прышла в держанье того дворца за поступленемъ мужа своего заставою в полтору сту копахъ в року тисеча пятсот осмьдесят семомъ, мца мая пятого дня, а кгдаж дей я того дворца не держу, але жона моя держыть, подал артыкуль деветнатцатый з розделу четвертого о зношеню позву и просил, абы водлуг того артыкулу от позву волен был. На то пан Бака отказ чынечы поведил, иж зношене позву кнзю Айсе и жоне его ити не можетъ с тыхъ причин: перша, иж священникъ позывает не о кгрунты дворца Осолкиницкого кнзя Айсины и жоны его, але о кгрунты церковные, которые до того дворца Осолкиницкого не принадлежат; другое, иж кнзь Айса записал жоне своей заставою тот дворец в року осмьдесят семомъ, а в кгрунты церковные вступил се в року осмьдесят осмомъ, яко се то значить с позву и з листу заповедного, про то тыхъ кгрунтовъ ей заставовати в року осмьдесят семомъ не мог, которые в року осмьдесят осмомъ забрал; третее, иж тые позвы не положоны на том дворцу Осолкиницкомъ, але в руки кнзю Айсе Ахметевичу самому поданые в месте Троцкомъ, яко се то зъ сознания возного показало; про то просил, абы священникъ ку далшому доводу былъ прищущонъ. А так я, видечи с тыхъ всихъ прычин от пана Баки поданныхъ не слушне зношене тыхъ позвовъ, всказалом сторонамъ далей в право поступовати. А потом пан Бака положыл передо мною видымус с книгъ земскихъ судовыхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот шестдесят осмого, мца октября семого дня сознания очивистого кнегини Андреевое Нелединское Ганны Ивановны Куньцовича перед судомъ земскимъ Троцкимъ на рокохъ о светомъ Михале з уписанемъ у тотъ выпис листу ее добровольного, при которомъ стоячы сознала о томъ, ижъ што кунила две земли пустовскихъ мужицкихъ у его

мл. пана Шефана Тарновского и у малжоньки его пани Ганны Гамьшеевны, названные прозвищомъ Янькишки а Матеевыцзыны, с которыхъ земель вынемши и отдаливши одну пустовыцзыну на име Янькишку, на которой и дворец поселила, з своее доброе воли для душного збавенья своего дала и записала на церковь Божю Рожества Пречыстое Богоматеры монастыр Троцкий на вечные часы, то есть одно поле, которого есть и з зарослями на петнатцат бочокъ сееня, которое поле лежать по одной стороне дороги подле поля его мл. пана Еразмуса Довкгирда, которая дорога идетъ от бояр его мл. пана Довкгирдовыхъ до Трок, по левой стороне дороги, а другое поле недалеко от двора его мл. пна Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного, по обеюмъ сторонамъ дороги, которого поля и з зарослями такъже на петнатцать бочокъ сееня, яко о томъ ширей на листе ее и на томъ видымусе есть описано и доложено; а пры томъ просилъ пан Бака именемъ священника Троцкого, абымъ я тые поля обадва обехал, к границамъ се прыпатрыл. И кгдамъ обехал першое поле, которое описуетъ подле дороги, от бояр пана Довкгирдовыхъ до Трок идучое, по левой рутце, тогды такъ се знашло, яко в томъ видымусе есть граница описана, и на томъ же полю указал священникъ печищо, которое менил быт дворцомъ кнегини Нелединское на церковь записаным, яко о томъ на томъ видымусе сознания своего воспоминает, а потом и другое поле недалеко двора Величковского, обапол дороги подле гаю вырубаного такъ же обехалом и такъ се водлуг описани ее кнегини Нелединское границы згодили. А к тому ставил священникъ девети светковъ на то, ижъ то есть кгрунт церковный—першого возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, а другого пана Миколая Навлицкого, третего и четвертого мещан Троцкихъ Михайла Матфее-

вича а Еразмуса Юхновича, а подданных дворца Величковского, суграпичных суседовъ пети, то ест Мартина Енчиковича, а Миколая Кулеша тивуна Величковского, а Петра Болондыса, а Валеньтына Станиславовича, а Томька Мартиновича и к тому тры светки брали се до присеги на томъ, ижъ то естъ кгрунт церковный, от кнегини Нелединское на церковь записаный. И просилъ священникъ через пана Баку, абы был ку доводу прыпущонъ, а за тым абы кгрунт одержал и кгвалт абы был на немъ сказан, такъ тежъ збоже, через заповед звезеное, абы совито платил и винны через врад земьский Троцкий через лист заповедный положоное абы на немъ дванатцать рублей сказано было водлуг артыкулу двадцать второго з розделу девятого. На то отказ чыначы кнзь Айса Ахметевичъ поведилъ, што священникъ выводит менуючы быт тые два поля церковными быти, тогды дей то сут поля мой властные дворца Осолкиницкого, от мене жоне моей заставленные, кгдаж дей пан Иванъ Бака з малжонкою своею пани Ганною Ивановною Кунцовича, бывшою кнегинею Нелединьскою, от которое собе священникъ менит быт на церковь тые кгрунты записанные, продали дворец тот Осолкиницкий зовсиль на все шляхетному пану Арнольфу Миколаевичу Брезскому на вечность, который Бреский тот же дворец продал пану Петру Бродацкому, от которого я купил тотъ же дворец зо всеми кгрунты, про то дей могла кнегини Нелединьская попа потешить, але дей опят и с тыми кгрунты то иньшому в руки пустила, чого доводечы положили передо мною выпис с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот семьдесят сегого, мца июня сегого дня перенесенья зъ кгроду до земства выпису кгродского, што пан Иван Бака з малжонкою своею панею Ганною Кунцовича сознали пану Брезскому дворец Осолкиницкий со всиль на все прода-

ный на вечност и з уписанемъ листу ихъ вечистого у тот выпис кгродский, датою в року тисеча пятсот семьдесят пятомъ, мца генвара третего дня. А кгда был чытан, показуетсе на продажи пана Бачиной и малжонки его, ижъ дворец Осолкиницкий зо всеми кгрунты пану Брезскому продали на вечность, одно с тое земли вынели, в тую продажу ему не пустили землю пустовскую Яновицзну подле земель Михнишскихъ зо всиль для того, ижъ первой того от нее пани Ганьны Кунцовича естъ на вечность записана на церковь Божию монастыр светое Пречистое Троцкий и до того панъ Брезский и потомьки его николи ничего мсти не мають. Пры томъ показал выпис с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот осмьдесятъ пятого, мца августа семнатцатого дня сознаня очивистого пна Петра Бродацкого и жоны его Луцыи Кгабрыяловны, ижъ тот дворец Осолкиницкий, у пана Бреского куплений, продали на вечность кнзю Айсе Ахметевичу зо всеми кгрунты, до того дворца належачыми, и брал се пры таковыхъ листехъ на довод, ставил светковъ одиннатцать, а меновите Кгабрыеля Матеевича з места Троцкого, Абдулу Керемовича татарына, Павла Станиславовича подданого его кр. мл. села Солкиницкого, кнзя Хасея Сеньчуковича татарына, Шахманцера Сеньчуковича толмача, Османа Мануловича татарына ж, Сынулиса Махметевича татарына, Станислава Матеевича христианина похожего человека, Усейна Мамлетевича татарына, Обушка татарына толмача, Нурдовлетя Осейтевича с Пиктокемевъ татарина, а пры тых светкахъ брал се до прысеги Айса Ахметевичъ самъ четвертый, хочечы на томъ прысегнути, ижъ то суть его кгрунты дворца Осолкиницкого, а не церковные; а што се дей дотычетъ, ижъ священникъ Троцкий домовляется, што через заповед збоже с тыхъ кгрунтовъ звезено, ино дей не я звозил, жона моя за тымъ правомъ, которое от

мене маеть, которое перед вашою мл. пне подкоморый покладала; якожь и она тут же жона его стоечы, до того се прызнала, ижь тое збожье звезда, а тежь дей водлугъ права посполитого з розделу девятого, артыкулу двадцат второго, который ку помочы себе подаеть священникъ мель дей за шест недель, а надалей за дванатцать по вынесенью листу заповедного позвати позвомъ подкоморскимъ, чого ижь дей омешкаль, тогды вжо себе опустил, вед же не толко вины албо збожья, але и кгрунъту одержати не может за правомъ моимъ, которое я показую. На то через его мл. пана Баку священникъ отказ чынечы поведиль, ижь право слуснейшее через писмо и светки священникъ показывает, кгда жь дей и власный выпись земский Троцкий, который на тот дворець Брескому служылъ, а кнзь Айса его сам положил, тогды и тамъ се показывает, ижь тые кгрунъты первей на церковь записаны и Брезскому не проданы; с тыхъ прычинъ просиль, абы был его довод слуханъ; а што дей кнзь Айса поведаетъ, яко бы мел священник омешкать позывати позвомъ подкоморскимъ до дванатцати недел и тымъ себе кгвалт, збоже и вину, у которую кнзь Айса попал, опустити, ино дей и перед тымъ его священникъ позвомъ вашей мл. подкоморскимъ позываль, нижли за тыми позвы не сужоно, иж з допущения Божего тутъ коло Троць у тот час великое поветре моровое было, чого доведечы положыль позовъ мой подкоморский под датою року тисеча пятьсот осмьдесят девятого, мца августа шостого дня, в той речы от священника на князя Айсу вынесеный, а пры томъ квит возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, на враде кгородскомъ через него признаный, иж тые позвы подаваль кнзю Айсе Ахметевичу очивисто в руки, в месте Троцькомъ, в року тисеча пятьсот осмьдесят девятом, мца августа тринацатого дня, з щого се показало, иж све-

щенникъ давности позванья не омешкал. А такъ я, хочечы еще в той речы тым достаточней з светковъ се справить, чого бы в той речы были ведоми, на перод, навпоменувши светковъ стороны жалобливое священниковых, абы правдиве сознавали, пыталомъ ихъ по одному. Наперед Иван Лукашевичъ возный и Миколай Навлицкий в одно слово сознали, ижь сведоми того добре и сами пры томъ были, коли еще кнегиня Нелединская тые два поля на церковь записала игумену Пречыстенскому Троцкому Федору Офанасовичу и на потомъ будучымъ игуменом Троцкимъ, а Еразмусъ Юхновичъ мещанинъ Троцкий сознал, ижь кнегини Нелединская его кумою была и у пего завжды в Трокахъ господою стояла и есть того добре сведомъ, же тые земли на церковь отписала; а Михайло Матфеевичъ мещанинъ Троцкий поведиль, ижь того добре сведомъ, ижь тыхъ кгрунътовъ завжды попи Троцкие уживали и кому хочечы наймовали, а ниhto се не вступоваль; а подданные Величковские сознавали, Мартинъ Енчыкович и Миколай тивунъ Величковский, ижь у попов сами тые земли наймовали, пахали, а ниhto переказы не чынивал; а Петръ Болоньдис поведиль, иж, будучы наймитомъ у тивуна Величковского Миколая, орываль на тых земляхъ и того сведомъ, же ихъ у попа наймовано; а Валентый Станиславович поведиль, иж служечы наймитомъ у Мартина Енчыковича, тую землю орываль, кгда ее у поповъ Троцкихъ Мартинъ наймовал; а Томко Мартиновичъ поведиль, ижь отецъ мой Мартинъ тую землю у поповъ наймовал, а я дей и з наймитомъ Валентыномъ орывали на тых земляхъ, а ниhto не вступовывалсе. А светки другое стороны обжалованое Айсы Ахметевича, будучы также напомнимы о правдивое сознанье, поведили—первши Кгабриел Матеевич Страк поведиль, ижь кнегиня Нелединская пустила тую землю Янкишку пану Брезскому, але не паметаю

яко давно; другой Абдула Керамович поведил, иж дей Айса Ахметевич тую землю от чотырох годовъ пашет; третий Павел Станиславович поведил, иж тые земли наймовывал от семи годовъ от Хоецкого и от Бродацкого и от Айсы; четвертый Хасей Сеньчукович поведил, иж наймовал тые земли от Бродацкого годов со два и от князя Айсы так рокъ; пятый, Шахманьцер толмач поведил, иж от одиннатцати годовъ паметаеть, иж тыхъ кгрунтьов Бродацкий, а по немъ князь Айса ужываеть; шостый Асман Мамулович поведил, иж третий тому год, яко у князя Айсы нанявши тые земли, жыто на нихъ сеял; семый Сымулисъ Ахметевич поведилъ, иж шостый тому рокъ, яко то Бродацкий тые земли завель князю Айсе, а он того завоженья сведомъ; осмый хрестиянинъ Станислав Матеевич чоловекъ похожий поведилъ, хотя дей я служу князю Айсе Ахметевичу, але я кгрунту не сведомъ, чый бы был; девятый Усейн Мамлетевич поведилъ, иж от чотырохъ або пети годовъ князь Айса тые кгрунты пашеть; десятый Обушко толмач поведил, иж того сведомъ, же Бродацкий тые кгрунты князю Айсе продалъ; одиннатцатый поведил: слыхали есмо тое, иж Бродацкий держал и князю Айсе продал. За тым священник через пана Баку поведил, иж се дей то яснее показало на писме з выписовъ так от священника, яко и от стороны обжалованое покъладаныхъ, иж тые кгрунты суть на церковь записаны, такъ теж сведетвомъ священникъ людьми добрыми довелъ, же то суть кгрунты церковные; а князь Айса, иж самъ на своемъ доводе устал и самъ на себе выписъ земьский показал, иж до того Брезкий ничего не мел, поготовю они потомъки его до того ничего не мають; к тому светки его не згодные, кдыжъ вжо на всемъ доводе устал, а к тому иж тежъ право на тые земли от кнегини Нелединьское показалося першою датою, нижи Брезкого, на што подал з статуту старого артыкулъ

двадцать осмый з розделу першого, а з нового статуту теперешнего з розделу першого артыкулъ трыццать второй, а з розделу сего артыкулъ пятый; к тому теж подал з розделу четвертого артыкулъ семдесят семый, а з розделу девятого артыкулъ двадцать второй и артыкулъ второй и с тогожъ девятого розделу артыкулъ шестнатцатый, а затымъ просил, абы кгрунт, збоже, совито вины дванатцат рублевъ и кгвалт водле статуту сказанъ. А по выслуханью тыхъ всихъ доводовъ, кды вжо за пытанем моимъ обеде стороне болшь ничего до тое справы мовити не мели, прысмотревшысе добре артыкуломъ от сторонъ подаванымъ, так еси в той речы знашолъ, иж священникъ довел того кгрунту писмом и границами, значне описаными и через светки люди добрые и датою першою, а князь Айса Ахметевичъ право свое, которое Брезкому на тот дворец служило, датою последнейшою показал и в том же праве его значне описует, иж до того Брезкий ничего не мает, але то на церковь отписано, а к тому светки его в сведетстве своемъ не згодные, а сам и з жоною призналисе до уживаня того кгрунту, до которого ничего не мели, прото тотъ кгрунт обадва тые поля священнику Троцкому вжо без присяги светков на церковь Троцкую, где здавна тот кгрунт естъ фундованый, прысудил еси и водле артыкуловъ от стороны подаваныхъ, а меновите водлуг артыкулу двадцат второго з розделу девятого на князю Айсе а на жоне его, которая добровольне его заступовала, признаючисе, иж она збоже через заповед забрала, кгвалту дванатцат рублевъ грошей стороне жалобливой сказаломъ, а вины им через заповед збожье звезли стороне жалобной шест рублевъ грошей, суду земскому Троцкому тры рубли грошей, а себе подкоморому тры рубли грошей, што на именью ихъ Осолкиницкомъ отправлено быти мает; а што се дотычет збожа, иж через заповед звезли, же се

сторона домовляла, абы совито платил, ино иж не ведать, колько того збожя было, а сторона того не показала, с тыхъ прычинъ князъ Айсу от плаченя збожя вольнымъ учыниломъ; якожь на отправу за квалт и за вины сказанные стороне жалобной и суду земьскому и мне самому подкоморому до тогож суду земского Троцкого, от которого был лист заповедный вынесеный, отослал есми. А по томъ декрете моемъ сторона обжалованая князъ Айса Ахметевичъ, прынявши быт тот мой всказ за слушный з стороны поля одного подле дороги, от бояр Довкгирдовских до Трок идучое, по левой рутце, на которомъ дворец бывал и пещище еще знат так теж о квалтъ и о вины сказанные и переставъши на томъ декрете, толко о другое поле, которое не подалеко двора Величковского, обапол дороги под гаемъ рырубанымъ лежыт, розумеючи быт мой сказ не правне вчынень, апелевал до суду головного Трыбунальнаго, которому апеляции допустиломъ, ведже водлуг артыкулу сегого з розделу девятого в держаню стороны тое, которой прысужоно, то есть священника Троцкого пры церкви Божой, до выеханя пановъ комисаровъ, зоставил есми. Которая справа, яко се передо мною точила, до книг моихъ подкоморьских ест записана. Писанъ на кгрунте церковномъ Янъкишъскомъ.

Изъ актовой книги Трокскаго подкоморскаго суда за 1585—1606 годы, № 5931, л. 49—52.

Примѣчаніе: Документъ этотъ напечатанъ съ копій въ II т. «Археографическаго Сборника», подъ № 90, но съ пропусками, а нынѣ печатается по подлиннику.

№ 100—1590 г. Ноября 2 дня.

Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Акт инвентарза майѣтності Крайска, в Мин. втѣвѣ лежачей, з ограніченіемъ од

J. W. Niesiowski, wdziney Witebskiey synowi imsci wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Julij trzydziestego dnia.

Na urządzie I. K. msci grodzkim wttwa Min. stanowszy osobiscie w Imię pan Konstanty Stański, rotmistrzewicz Smolen., inwentarz Krayski od w. Bronca, podstolego Wilen. w komportacyi wedle nakazu dekretu kommissyinego granicznego, w roku terazniejszym tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartym, Junij dwodziestego piątego dnia nastęlego, w kancelaryi grodz. wttwa Min. złożony za dozwołoną wzmiankowanym dekretem komunikacyą z instancyi W. I. pana Stanisława Jesmana, regenta ziem. wttwa Min. do akt podał, który in autentiko ruskim skoropisem pisany od słowa do słowa ma wyraz następny:

Regest spisania dwora imienia Krayskoho, u powete Menskom leżaczoho, mene Jadwihi Nosiłowskoie, wojewodzianki Witebskoie, czasty mojeje otczyznoje. ktoruii iesmy z rownoho dełu weczystoho prawom przyrożonym od sestr swoich wydelenoje mela y spokojnie iako własnost swoju otczyznu po ieho miłost panu Jurju Nosiłowskom, wojewode Witebskom, otcu swojem tak że y tuii czast, котораја se mne u Kraysku za czast moju otczyznoju z rownohoż dełu protyw imenia Nosiłowskoho od sestry mojeje paniee Szczasnoje Nosiłowskoje, wojewodanki Witebskoje, knehyni Jurjewoje Zbaraskoje menoju dostała, także kupli y przykupli, ktoryjeż kolwiek sut wodłuch listow do tohoż imienie moieho Krayskoho tak, iakom ja zdawna derżała y używała, ktoroje toje imienie Kraysk na perwey dwor z budowaniem dwornym, z pasznoju dwornoju, z humnom y z zbożem wszelakim zasejanym y ne zasejanym, z folwarkom y z bydłom wsiakim w tom folwarku dwornym, z sadami, z ochorody owocowymi, z stawy, z młyny, także z bojary y ich khrunty, z meszczany, u mesteczku Kraysku na czast moju prynależaczymi, z ich

gruntami y ich powinnościami, z poddanymi, z ludmi tiachłymi y z ich służbami y podatkami y z ich khruntami także y z ohorodnikami y czeledyju dwornoju, z bory, lesy, dubrowami, z zaroslami, z puszczoju, z łowy zwerynnymi y z hony bobrowymi, z senożatmi y z bołoty y zo wszelakimi khruntami y pożytki, iakoż kolwiek nazwaty se mohut, tak, iako se toje imenie moje Kraysk mne dostało y z dawna w hranicach obychodech swoich y wo wsiakich pożytkach meło y teper majet, menowite use spisawszy ja Jadwiga Nosiłowska, wojewodanka Witebskaja z łaski swojeje y z miłosty materynskoje synu swojemu miłomu ieho miłosty panu Janu Ostyku wiecznym prawom wodłuch poradku prawa pospolitoho y statutu czerez woznoho powetu Mensko-ho pana Dmitra Andrejewicza Pożarysko-ho y pry szlachcie tohoż powetu Mensko-ho do ruk pana Ostykowych podała, w moc, w derżanie y w wiecznoje używanie ieho miłosty postupyła, roku od narożenia Syna Bożoho tysieczna piatsot dewetdesiatioho, miesieczna Nojabra wtoroho dnia y wżo od niniesznego dnia ja sama ani czerez koho z bliskich y powinnych moich y kogoż kolwiek w toje imenie zwysz mienenoje Kraysk y ni w ktoruju czast y ni u woszo ustupatysie y ni w czom perekazy iemu synu mojemu panu Janu Ostyku czynity nie maju y mocy mety nie budu wiecznymi czasy, ale syn moy ieho miłost pan Jan Ostyk, derżaczy toje imenie Krayskoje, wolen budet oddaty, prodaty, zamenity, darowaty, na kostel zapisaty y zastawity y tym wodłuch woli swojeje, iako własnostiu swojeju szafowaty. A tot restr tak se w sobe majet.

Naperwey dwortoho imenia Krayskoho zowsim budowaniem dwornym, z humnom, zbożem u nem mołoczonym y ne mołoczonym, z folwarkom dwornym, z bydłom y z statkom wszelakim w nem, czoho osobliwy rejestr tak w humnie zbozia, iako u folwarku bydła y wsiakoho statku y inszoho spratu domowoho spisawszy, pod

peczatiu mojego synu moiemu panu Janu Ostyku oddalam . . . *) do toho dwora sady owocowyje, ohorody owoszczowyje, pola oromyie zasejanyie y ne zasejanyie, z stawiszczami y z młynom, także nowiny, prorobki, zarosli, senożaty y bołota na mestcach rożnych. Bojara pancernyie: pierwszy Mikołay Seleznewicz z bratyju swojeju szlachtyczy; drugi Petr Janalewicz z Janom kozakom szlachtyczy; trzeci Jan Kozarynowicz szlachtycz; czwarty Hapon Łabot y syn ieho Jakow; piaty Lewon Łabot; szosty Hryhor Petraszko; siodmy Matey Petraszko; osmy Semen Matkiewicz szlachtycz utczywy; dziewiaty Paweł Peniaz z Matwejem Peniazem; dziesiaty Fiedor Wiażewicz; iedynasty Paweł Stolar wolny; dwonasty Jan Grothowski szlachtycz utczywy. U mesteczku Kraysku meszczanie na czast ieho miłosty: perwy Wakołey Oleszkowicz woyt dym odyn; wtory Roman Kotelewinowicz dym odyn; trety Jasiuk Sudnikowicz dym odyn; czetwerty Jakub Hłosko dym odyn; piaty Wasil Potapowicz dym odyn; szosty Mikołay Lebet dym odyn; semy Martyn Lenewicz dym odyn; osmy Łukian Korotkowicz dym odyn; dewaty Paweł Czernobay dym odyn; desiaty Matey Lonewicz dym odyn; odynatcaty Lewon Korolewicz dym odyn; dwanatcaty Jakow Korol dym odyn; trynatcaty Parfien Korolewicz dym odyn; czotyrynatcaty Jakow Oleszkowicz dym odyn; piatnatcaty Kuryło Szapował dym odyn; szestnatcaty Sidor Krawiec dym odyn; semnatcaty Petr Bohatynka dym odyn; osymnatcaty Stepan Honczar dym odyn; dewetnatcaty Paweł Kowal dym odyn; dwatcaty Wasil Kowalenok dym odyn; dwatcat perwy Fiedor Reszotnik dym odyn; dwatcat wtory Martyn Ozarkowicz dym odyn. Stodoła u mesteczku Kraysku, cerkow sumestnaja y pop. Powynnost tych meszczan u podwody iedyty, z listy chodyty, na gwałt y ulowy, tołoki na zniwa z ohoroda, kotoryie na nich

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

siediat, a korezem ne majut, tyie do hodu dajut po hroszey dwanatcat, a wradniku piszczoho po penezey dwanatcet, a koto-ryie korezmy majut, od kotła horełczono-
ho po hroszy trytcat, od piwa po hroszy. . . .
od medu po hroszey. . . . Ludy tiahlyie. Seło
Hrynewieczy. Perwy Jakow Oltuchowicz z
trema bratennikami, z Symonom y Kar-
pom y Jackom służba zupolnaja dym odyn;
wtory Miszko Opanasowicz z dwema sy-
nami y z Zenkom y z Moysejem dym odyn;
treti Maxim Opanasowicz z bratom Kar-
niejem dym odyn; czetwerty Jermak, a
Prokop dym odyn; piaty Paweł Sekano-
wicz z synom Tymoszkom dym odyn; szo-
sty Wasiuk Sekanowicz dym odyn; semy
Mikula Sekanowicz dym odyn; osmy Bał-
trorniey Sekanowicz żarnoklew dym odyn;
dewiaty Samuylō Sekunowicz dym odyn;
desiaty Semen Oltuchowicz dym odyn;
odynateaty Olesiey Klepcewicz z synom
Rodkom dym odyn; dwanateaty Lewon
Klepcewicz dym odyn; trynateaty Haury-
łō Bachar y z dwema synami Fedorom
a Kononom dym odyn; czotyrynateaty Epi-
mach Chwetkowicz z bratom Łohwinom
dym odyn; pietnateaty Taras Uszakowicz
dym odyn; szesnateaty Lewon Klepce-
wicz dym odyn; semnateaty Rodko z
pasynkami z Trochimom a z Stepanom
Miskowicz dym odyn. Seło Łotuszki:
perwy Iwan Łotuszka z pietma synami
dym odyn; wtory Jermak Łotuszka z . . .
. . . synami *) Andrejem dym odyn;
treti Anton Jermakowicz Łotuszka dym
odyn; czetwerty Rychlik Łotuszka dym
odyn; piaty Omelian Łotuszczycz dym
odyn. Seło Bubny: perwy Andrey Buben
z prymoiu Iwaszkom dym odyn; wtory
Martyn Buben z dwema synami Kononom
dym odyn; tretı Motko Bubnowicz dym
odyn; czetwerty Jacko Bubnowicz dym
odyn; piaty Nahum Stepanowicz Szyiczyc
dym odyn. . . . Perwy Olehym Konoplanik z
synom Mikitoju dym odyn; wtory Andrey
Buben z dwema bratennikami dym odyn;

treti Olysey Plesun z synom Hryhoryiem
dym odyn; czetwerty Andrey Plesun z
brataniczom Danilom dym odyn; piaty
Fedor Lepeszka z czetyrma synami dym
odyn; szosty Stelmach Hryszko Lepesz-
czyc dym odyn; semy Iwan Łyha z dwe-
ma synami dym odyn; osmy Martyn Ku-
cel z synami dym odyn; dewiaty Jermola
Potiażycz dym odyn; desiaty Chilimon
Lizunowicz dym odyn; odynateaty Hrysz-
ko Łyzunowicz dym odyn; dwanateaty
Sidor Krebiuka dym odyn; trynateaty
Chwedey Arascewicz dym odyn; czotyry-
nateaty Wasil Aryscewicz dym odyn; piet-
nateaty Ilko Łazarowicz dym odyn; szes-
nateaty Hryszko Łoszak dym odyn;
siemnateaty Matwiey Łosiak dym odyn;
osmnateaty Hryszko Matiuk dym odyn;
dewetnateaty Jermak Rusakowicz otczyc
dym odyn; dwateaty Stepan Olisiejewicz
Plesunowicz dym odyn. Posedency: perwy
Pauluk Rożycz dym odyn; wtory Martyn
Rożyc dym odyn; tretı Hryszko Wołyniec
z synom Andrejem dymy dwa. Melnik Ihnat
Kłoczko z synami dym odyn. Czelał dwornaja:
perwy Stanisław Kulesz czobotar, ktoroho
wolnym uczyniła, okrom detey Kaspo-
ra y Tomka, dym odyn; wtory Jakow Mosar-
ec, ktorohom wolnym uczyniła, okrom
detey Pauluka dym odyn; tretı Denis Ko-
rolewicz mieszkajet na ohorodie dym odyn;
czetwerty Jacuk Rabuszka dym odyn;
piaty Ahrenia z Chwedkom synom pastu-
chom dym odyn. Skomorochowe: perwy
Kaspor Skomoroch dym odyn; wtory Ma-
tey Skomoroch dym odyn; tretı Martyn
Skomoroch dym odyn; czetwerty Jakow
Popowicz na ohorodie sedyt dym odyn.
A hranica toho imienia Krayskoho, to iest
hde puszczy y lesy y w nich łowy wsiakije
y inszyie pożytki sut wodhuch starodaw-
nych znakow pewnych społnaja z Suszko-
wom, poczawszy od sutok, hde rzeczka
Rekta u reku Dwinosu upała, a od toho
mestca rzeczkoju Rektoju . . . aż do
Bełoje Zawoni, a od Bełoj Zawoni iduczy
puszczoju aż u ruczay nazywajemy Meznik,
a od Meznika u bołoto, nazywaiemoje Ko-

*) Тоже.

nuszczezo, a od toho bolota Koniuszczewa aż u Stryi rubeż, a od toho Stryi rubeża idet tym ruczajem do nowiny poddanoho mojeho na imia Fedora Lapeszki; a po druhoy storonie puszczy hranica poczynajetsia ot tychże sutok, hde rzeczka Rekta upała u reku Dwynosu, ottul unis iduczy rekju Dwynosoju aż do sutok reki Welyi, hde Dwynosa z rekoju Weleju schodyt, a od ustia Weleju rekoju iduczy unis, aż do rzeczki Kobylanki, a tam poczynajetsia puszcza spolnaja Charkowskaja z uczastnikami mojmi tojuż rekoju Weleju unis, aż do perewozu Mkhowoho, a od perewozu Mkhowoho unis rekoju Weleju iduczy do Wysokoho Berehu. A tak ja Jadwiha Jurewna Nosilowskaja pry postupowaniu toho imienia Krayskoho zo wsim, iako sie tut wyszey pomeniło y czoho iestliby nie dołożono albo ne pomeneno, na to jesmy y ses registr do ruk synu mojemu panu Janu Ostyku oddała pod peczatoju mojemu y pod peczatiu toho woznoho, kotory toje imenie od mene wodłuch scho registru ieho miłosty panu Janu Ostyku zawodył y podał Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pod peczatmi szlachty ludcy dobrych, kotoryje pry tom byli y z podpisom ruk ich kotoryje pisat umieli: pana Protasa Stanisławowicza Czarnoruckoho, a p-a Woytycha Kamienskoho. Pisan u Kraysku roku od Narożenia Syna Bożoho tysieczna piatsot dewetdesiatoho, mesieca Nojebra wtoroho dnia. U tego inwentarza Krayskiego przy czterech pieczęciach na kustodyi podpisy ichmosc panow pieczętarzow, a na drugiey stronicy suscepta aktykacyi onego y poniey podpis W. podstarosciego w te słowa (LSLSLSLS.) Za oczewistoju prozboju iey miłosty pani Jadwihi Nosilowskoy peczat przyłożył y rukoju własnoju podpisał Protas Stanisławowicz Czornorucki. Za oczewistą prozbą jeymosci paniey Jadwigi Nosilowskiey, wojewodzianki Witebskiey, ja Woyciech Kamienski przy pieczęci swey ręką swą podpisał. Roku dewetdesiatoho, mesieca Nojebra piatoho dnia tot inwen-

tar był pokładan czerez woznoho Menskoho Dmitra Pożaryskoho peredo mnoju Janem Petraszkiewiczem, podstarostym Menskim. Jan Petraszkiewicz, podstarosta Minski. Ktory to inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest w xiegi grodzkie wieczyste wojewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. Jan Wołodkowicz grod. Min. pisarz. Connotat. Bogusław Boharewicz grdzki Wa Min. Regent.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1784—годъ, № 11811, л. 451—457.

№ 101—1591 г. Мая 9 дня.

Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства.

Akt listu funduszowego na cerkiew Koczeranską oznaczającego.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca augusta pierwszego dnia.

Przed aktami ziemskimi pttu Rzgo stanowszy osobiscie wozny I. K. msci wttwa Minskiego Dyonizy Kalkiewicz list na fundusz cerkwi Koczeranskiey służący ad acta podał, ktorego wyrazy są takowe. Wypis z knih Czernihowskich eparceti metropolitanskiey I. W. jeho miłosty Sawastyana Ypatia Patyeja, archimandryty Czernihowskoho, archiebiskopa metropolij po prawe swieszczennom Iwanu Sielawie kazał wypisat list ieho miłosty korolewskoy nadany na cerkow pod chramem Swiatytela Nikołaja w pttcie Rzeczyc., wołosty Bobruy., pry siele Koczeran słowo do słowa niepremiennie.

Roku tysiacznoho piatsotnoho dewedziatoho perweho. Bił nam czołom I. W. Petro Tryzna, wojewoda Parnawski a starosta słobod naszych Bobruyskich, okazuiuczy karpu predkow naszych, koroley

polskich, za czestnym mužem Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom pry cerkwi sęla Koczerań pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwerdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestność muža Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w słobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu pry siele Koczerań wo chrami swiatytela Nikołaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iecho, to k mołeniu Bożemu za nas y reczy pttey, wruczajem hruntę do tohoż chrama nadannyie prodkow naszych koroley ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry pry hruntach siła Koczerań y pry siele urożonoho szlachtycza Iwana Miszkowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom prywileynom potwerżajem wolności popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za mołenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach mołoty za toie denh, any ziarna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwierey bity y łowity wolnosty dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczajem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbitierami ntwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho mołeniu sym listom y peczatu naszeju utwierżdaiem. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dwiadziatiato perwoho, mesieca Maja dewiatoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikołay Radziwił podkanclerzy W. W X.

Lttgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiag ziem. pttu Rzego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, л. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Пятницкой ц. въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszcza szescsoł desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestekoy, peredo mnoiu Teodosim yhumenom monastera Rożdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoy założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapytułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzeczonemu

polskich, za czestnym mužem Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom pry cerkwi sęła Koczerań pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwerdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestność muža Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w slobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu pry siele Koczerań wo chrami swiatytela Nikołaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iecho, to k mołeniu Bożemu za nas y reczy pttey, wruczajem hrunt y do tohoż chrama nadannyie prodkow naszych koroley ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry pry hruntach siła Koczerań y pry siele urożonoho szlachtycza Iwana Miszkowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom prywileynom potwerzaiem wolności popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za mołenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach mołoty za toie denh, any ziarna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwiercy bity y łowity wolnosty dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczaiem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbiterymi ntwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho mołeniu sym listom y peczatu naszeju utwierżdaiem. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dwiadziatiatoho perwoho, mesieca Maja dewiatoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikołay Radziwił podkanclerzy W. W X.

Lttgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiağ ziem. pttu Rzego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, л. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Пятницкой ц. въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszcza szescsot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestckoy, peredo mnoiu Teodosim y humenom monastera Roźdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoj założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapitułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzczonemu

otecu Werbickomu, prezbiterowi Hnoienskomu cerkwi Hnoienskoj na rzecz menowite w tym samym funduszu opisanui y dolożonuju danych y należących, żelajuczy mene protopopy, aby ten fundusz był ku aktykowaniu pryniat y do knych duchownych kapytulnych Berestynskich upisan; wo czem ja protopopa widzący rzecz y zadania czestnaho otca Hnoinskoho słusznoie, toy fundusz ku aktykowaniu przyiawszy, do knych duchownych kapytulnych Berestyckich upisat welilem, który wpisuiacy tak się w sobie maiet.

Ja Jarosz Niemiera z Ostromeczyna, łowczy jeha krolewskoi miłosty zemle Podlaskoy, oznaymuiu tym moim listom ninisznymi czasy y na potom buduczyie, iż w maietnocy moiey nazwanoy sele Hnoyne cerkow założenia swiatoiey Piatnicey od prodkow naszych jest zbudowana y fundowana, nadajemy tak grontow jako y desiatynoju, proto y ja chotiaczy, aby chwala Bożia w toy cerkwy swiatoy wiecznymi czasy nie ustawała, a za nas samych y prodkow naszych tak żywo buduczych, jako y z toho switoju doczestnostiu pożegnawszy se Pana Boha proszono, za poddanych naszych y uwes lud chrestyianski molby czynieno, za czołom bytyjem y prozboju swieszczenika mojoho teperyszneho nazwanoho otca Trofymyja Wierbyckoho, pry toiey moiey cerkwy za prezbytera buduczoho, wodłuh prozby y czołobytyia jeha, chotiaczy to wiecznymi czasy mity o wazaczy (uważajuczy) rzecz słusznuju y prystoynuiu y zachowujuczy toho swieszczenyka wedle prozby joho, sym listom moim ku toy cerkwy moiey Hnoienskoj tuju desiatynu, od prodkow naszych na cerkow Hnojenskuju z dawnych czasow nadanuju, z koźdoy wołoki po kopie zboża ozimoho od poddanych naszych, naprod z sela Hnoyna, hde cerkow jest, z druhoho nazwanoho Niwic, z tretieho nazwanoho Wolki, z kotorych to sel troch od poddanych naszych wyż mienowany swieszczenik y po nym buduczyie nastupecy jeha swieszczenicy w toy cer-

kwy Bohu służaczyie majut tuju desiatynu braty y spokoyne oney wiecznymi czasy zażywaty, bez żadnoiey pereszkody y turbacyi tak od nas samych, jako y od potomkow y derżawcow toiey maietnocy naszoiey, kotoru ja wodłuch nadania predkow naszych ku toy cerkwi Hnoienskoj swiatoiey Piatnicey nadaney sym listom moim wiecznymi czasy zterżaiu, ktoroi to desiatyny ja sam ani żaden z potomkow moich y derżawcow maietnocy toiey Hnoienskoj odeymowaty y żadnoiey perezsody w wybieraniu y używaniu onoiey tak swieszczenikowi teperysznomu, jako y po nym buduczym czynity nemajut wiecznymi czasy pod zakładom winy na koźdoho takowoho, kotory by mił sey list moy dany w czymkolwiek naruszyty y tuju desiatynu od toiey cerkwy jakim kolwiek sposobom oddality, petysot hrywen na urad zemle miasta jeha krolewskoy mosty Mielnickoy, y po zapłaceniu toiey winy y na potomnoie czasy w spokoinym derżaniu y wżywanii toiey desiatyny cerkownoy, w tom listy manowannoy, czasy wiecznymi neporuszne zachowany byty maiut. Y na to jesmy tomu swieszczenikowi moiomu y nastupcom joho po nym buduczym daiu sey moy list pod mojoju peczatiu y podpisom ruki moiey własnoy. Pisan w Hnoynie roku od Narodzenia Syna Bożoho 1592, mesiaca 25 Maja. U toho funduszu pry peczaty podpis ruki tymy słowy: Jarosz Niemiera z Ostromeczyna łowczy Podlaski własną ręką. Kotorzy ze to fundusz do aktu podany y do knych duchownych kapitulnych Berestyckich jest pryniat y upisan, z kotorych y sey ekstrakt w Bozi welebnomu otcu Dimitryiu Werbickomu prezbiterowi cerkwi Hnoienskoj w roku ninieyszom 1648 mca Apryla szostohonadciat dnia pod peczatiu kapitulnoju y podpisom ruki mene protopopy y pisara naszoho kapitulnoho jest wydan. Pisan w Berestiu. Petr Rohoznicki (?) Protopopa Berestycki własnoju rukoju. Johan Troczenie presbit. Bohu-słow pisar kapit. Berest. własnoju rukoju.

Post ejus extractus in acta praesentia ingrossatus, originale idem offerens rursus ad se recepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1755—1760 годы № 10983, л. 501. об.

№ 108—1592 г. Іюня 10 дня.

Духовное завѣщаніе священника «на Лаши»
Андрея Петровича.

Сознане и лист священника отца Андрѣя Петровича, ерея на Лаши, сыномъ его учтивымъ Северину, Федору а Григорію Анѣдрѣвичомъ.

Року девятьдесятъ второго, мѣца іюня дванадцатаго дня.

Передъ нами, врадниками судовыми земскими повѣту Городенского, Львомъ Михайловичомъ Сапѣгою судьей, Герономъ Григоревичомъ Воловичомъ подсудкомъ а Андреемъ Котовичомъ писаромъ, на мѣстѣ судовомъ ставши очевисто Андрей Петровичъ, священникъ з Лаши, оповедал и самъ устѣне вызнал листъ свой властный, даровный, даный сыномъ его Северину, Федору а Григорію Андреевичомъ, на которомъ листе вся справа ширей описана и доложона есть и просилъ священникъ Лаский, абы тотъ листъ отъ него созданный до книгъ земскихъ уписанъ былъ, который сло(во) у слово такъ се в собѣ маеть:

Я Андрей Петровичъ, священникъ з Лаши заложеня церкви светого Миколы, сознаваю самъ на себе симъ моимъ листомъ добровольнымъ описомъ, будучы мне в лѣтахъ зоплыхъ старихъ, а хотячы за живота моего и розмыслу доброго дети мое, коториемъ з учтивою малжонкою моею Альжбетою Олишѣковною сплодилъ, то есть Северинъ, Федоръ а Григорей поровнане межъ ними и другими детьми моими учынити и на приплыи часъ в покою ихъ тымъ листомъ варовати

и успокоити, што ся дотычетъ трохъ дочокъ моихъ Окѣсини, Настаси а Ганны, тые я з волею и ми(ло)сердѣя Божего отъ колконадцати лѣтъ в станъ малженский за учтивыхъ людей земянъ его королевское млсти выдалъ и посаги имъ водлугъ можности моеѣ отъдалъ и досытъ имъ дочкамъ моимъ и зятемъ учынилъ; не мають оныя дочки мое по животе моемъ у братьи своеѣ в помененыхъ сыновъ моихъ некоторыхъ маестностей поискивати, але што кольвекъ в дому моемъ на Лаши маестностей моихъ рухомыхъ власного набытя моего с тою учтивою малжонкою моею зоплою Альжбетою за лѣтъ з молодости моеѣ набыли есмо, тую всю маестность мою отъ мала до велика, не заставуючы ся памѣней никому иншому по себе, отдаляючы се отъ всехъ другихъ детей, отъ близкихъ кривныхъ, повинныхъ моихъ, одно тымъ тремъ сыномъ моимъ Северину, Федору а Григорію з учтивою малжонкою спложонимъ, с хути и доброе воли моеѣ записую, то есть домъ з будованемъ всякимъ, шаты, серебро, золото, цынъ, медь, кони, быдло рогатое и нерогатое, спраты домовые, збоже всякое молочное и немолочное и на поли засеяное--мають тую всю маестность мою тые сынове мои по животе моемъ, яко властность свою, вѣзавши в моцъ свою и тымъ шафовати водлугъ воли и уподобаня своего, яко сами розумеючы. И на томъ далъ имъ тотъ листъ мой. Ихъ млсть панъ Рафалъ Заневский, панъ Якубъ Кгромацъкий, панъ Криштофъ Ножевский, земяне повѣту Городенского, печати свое приложити рачыли и руки свое подписали. Писанъ на Лаши лѣта отъ нароженя Иисуса Христа Сына Божего тисеча пятьсотъ девятьдесятъ второго, мѣца іюня десятого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подписъ рукъ такъже чотыри писомъ рускимъ и полскимъ тыми словами: Андрей Петровичъ священникъ з Лаши рукою власною подписалъ. За прозбою оица Андрея Лаского печать приложилъ и руку подпи-

сал Рафал Заневский. Jakub Gromacki ręką swą. Za prozbą oycza Andrzeia Laskiego pieczęć przilożył y rękę podpisał Krisztof Nożewski. Которий листь до книг земских ест.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1592—1593 годы. № 6794, л. 131.

№ 104—1592 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ церкви въ с. Свержнѣ.

Aktykacya funduszu od I. O. X. Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka W. X. L. na cerkiew Swierzensko I. X. Piotrowiczowi, parochowi Swierzew. wydanego.

Roku tysiąc siedmsett dziewiędziesiąt szostego, msca Marca trzydziestego dnia novi stili.

Przed aktami ziem. w. Nowogr. stawiając osobiscie w Bogu przewielebny I. X. Ignacy Szymkiewicz, rektor klasztoru Swierzan. zakonu S. B. W. fundusz od I. O. X. Imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka najwyższego W. X. Litgo, imsci X. Romanowi Piotrowiczowi, parochowi Swierzen. uniackimi wydany y służący do akt podał, który przyjmując do xiąg tak się w sobie ma.

Mikołaj Krzystof Radziwił, xiążę na Ołynie y Nesweżu, marszałek najwyższy wielikoho kniastwa Litow. Oznaymujem sim listom naszym, iż my katorye wołoki zemli pasznoi y gruntu w Swierznie leżaczoho wołok dwie, a w Zoloziu tretiaia, z morgami, z placami, zakupionymi na cerkiew Swierzenskuiu od reki Niemniey, aż pod cerkwu wperaiuczemy, z horodami, z sianożatiami y z różnymi proropkami dali iesmo na Bohomolie y wieczne fundowali podłuh swiatobiwoy pamiaty xiążęci p. ieho miłosty preweleb-nemu otcu Romanowi Petrowiczu, prezwi-terowi uniackomuh Swierzenskoho, we troch politkach gruntu naszoho zemli y

mieży wyrezanymi, iako w osobliwym liste naszym opisanymi, katorzy to grunt y placы skuplonyie podali iesmo y weczystymi czasy opisalismo, aż do żywotia ieho y suksessorom nastaiuszczym, a że przewielebny otec Roman Petrowicz ponosiw nam prozbu swoiu, yz na tym miescu słusznoho wyżywienia sobie y na usłuhі cerkownyje mieti nie może, iakoż nam nekotoryie dali sprawu, tedy z dobroy woli y łaski naszoy pozwalaem onemu w każdym roku razy czotery sycenia miodow po deset mednic, a воск od tego medu na postawnuiu swieczku maiet dawati do cerkwi. Y to też onemu dokładaiemy dla lepszoho wyżywienia pozwolaem mływo we mływie naszym Swierzenskom bez żadnoho merecznoho datku, a sweszczenik pomie(ne)ny a po nim suksessorowie wiecznymi czasy maiut toho zażywaty pry otpra(wo)waniu w chwale Bożej liturhi swiatoy. Y na to dali iesmo sey list nasz w zamku Nieswisskom tysiecza piatsot dziewiętdziesiąt druho, miesca Sebra dziesiatoho dnia. U tego funduszu od I. O. X. imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, xiążęcia na Ołynie, Nieswiżu, na grunta wołok dwie y dalsze na cerkiew Swierzensko I. X. Romanowi Piotrowiczowi, na ten czas prez-biterowi ritus unii wydanego, podpis samego I. O. xiążęcia iegom. przy pieczęci herbowney na białey massie wycisnionej w te słowa: Mikołaj Krzystof marszałek W. K. L. (L. S.) Ktory przywiley po podaniu przez wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem. W. Now. przyięty y pisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1796 годъ, № 12832, л. 250.

№ 105—1598 г. Юля 10 дня.

Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семь мѣстечкѣ.

Року тисеча пятьсотъ деветдесятъ третего, мѣца юля двадцатъ первого дня.

На вряде гедрскомъ кгородскомъ в замку Менском, передо мною Даниелемъ Бобровскимъ, будучи мне zostавленому на мѣстцу урядовомъ у Менску от пана моего, пана Езофа Винка, подстаростего Менского, ставшы очивисто возный повету Менъского Войтехъ Станиславовичъ Кгезкгайло, положивши квит и инвентар под печатю своею и под печатми людей добрых, нижей тут писаных, очевисто тот квит и инвентар признал и до книгъ кгородскихъ Менскихъ тот квит и инвентар уписати дал, который квит слово въ слово такъ се в себе маеть:

Я Войтехъ Станиславовичъ Кгезкгайло, возный повету Менского, ознаймую тым моим квитом, иж будучи мне от его млсти пана Яна Григоревича Остика взятому для пригледанья, яко велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушович, каштелян Жомойтский, староста Ушьпольский, Пенянский и Купишский и малжонка его мл. ее мл. кнежна Маруша Збаражская через служебника своего пна Езва Кгримзу водле листу своего вечистого продажного, его млсти пану Яну Остику даного, имене свое, называемое Крайско, лежащее в повете Менском, в моц и в спокойное держанье подавали и поступовали на вечность, а такъ я возный, кгдым зъ его млстью паном Яном Григоревичом Остиком до того двора Крайского, в повете Менском лежащего, в року тепер идучом от нароженя Сына Божого тисеча пятсотъ деветдесятъ третего, мѣца юля десятого дня, маючи при себе сторону людей добрых, двух шляхтичов, пана Протаса Чарнорудкого а пана Павла Брезовского, при-

ехал, тогда его млсть пан Жомойтский и малжонка его млсти через служебника своего пна Езва Кгримзу тое именье Крайскъ, яко двор самый з будованьем дворным, дворецким и гуменным, збожемъ на полю засеенымъ, так з житом, яко и ярим збожем, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашными дворными, з сеножатми мурожными и болотными, лежащими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажовками и з мещаны в мѣстечку Крайском и з их селидѣбами и кгрунтами ку ним прислухающими, зъ земляны, бояры, поддаными и з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, зъ сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, и с пустовщизнами, з боры, лесы, гаи, зъ зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми, з ловы зверинными и пташыми и со всемъ тым, яко се тое имене Крайское само в себе, в границах, в обыкодах, в шырокостях и в пожитках своих з давныхъ часов мѣло и тепер маеть, заведшы, межи и границы оказавши и все меновите на инвентар по достатку списавшы, яко будоване дворное, дворецкое и гуменное и пашню дворную, так меновите мещане, бояре, подданные и огородники, тот служебникъ его млсти пна Жомойтского и малжонки его млсти пан Езва Кгримза под печатю своею и с подписом руки своею и под печатю мене возного и теж под печатми и с подписом рук людей добрых, шляхты звышъ мененых, его млсти пану Яну Остику, чинечи досыт записови его млсти пана Миколая Нарушовича, каштеляна Жомойтского и малжонки его мл. кнежны Марушы Збаражское, его мл. пану Яну Остику на то даного, в моц и в спокойное держанье вечистое подал и поступил, а его млсть пан Ян Остикъ, ушедши в держанье вечистое и взявши в моц свою тое имене Крайское со всем водле инвентару, мною возным и

стороною людьми добрыми, шляхтою звышъ мененою, оповедал. У того квиту печатей притисненных три и инвентар, уписуючи до книгъ, слово в слово такъ се в себе маеть:

Лета от нароженья Сына Божего тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля десятого дня. У инвентар списаня двора имени Крайского, в повете Менскомъ лежачого, который двор именье Крайское со всим, яко двор Крайский з будованьемъ дворным, дворецкимъ и гуменным, збожемъ на поли засееным, так з житом, яко и ярым збожемъ, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашни дворное, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажавками и з мещаны в местечку Крайском, зъ их селидбами и кгрунтами ку ним прислухающими, зъ земяны, бояры, поддаными, з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, з сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, с пустовщинами, з боры, з лясы, гаи, зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми и з ловы зверинными и иташими и со всим тым, яко се тое именье Крайское само в себе, в границах, в обыходах, в широкостях и в пожитках своих з давных часовъ мело и теперь маеть, велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомойтский, староста Ушьпольский, Пенянский и Купишский и малжонка его млсти ее млсть кнежна Маруша Збаражская, водле листу своего вечистого продажного его млсти пану Яну Григоревичу Остику через мене, служебника своего Езуе Кгримзу, в моц и в держанье спокойное вечистое за зуполною моцю их млсти через возного поветового Войтеха Кгезкгайла и сторону людей добрых, двух шляхтичовъ, пана Протаса Чарноруцкого а пана Павла Брезанского, земян гедрских повету

Менского подал, завел и поступил. На первой будованье двора Крайского дворецкого и гуменного и што колвек в нем ест, то естъ меновите: Уехавшы у двор Крайский, от ворот по левой стороне пекарня з сенми, а напротив ее истобька, далее идучы от тое пекарни дом при земли низкий, драницами побитый, в которомъ дому светлицы напротивко себе две з сенми и комора с одное светлицы, в tych светлицах пемы поливанных две, двери и окна на завесах железных; далее идучы от того дому домокъ малый, драницами покритый, в котором домку на противко себе светлиц две з сенми, в tych светлочках окна на завесах железных; подле того домку пивница, а над тою пивницею свиренокъ, драницами критый; подле тое пивницы ворота до ставу, а подле tych ворот вкругъ идучы стайня великая; подле тое стайни стаенка невеликая; от тое стаенки далее идучы вкругъ свирны чотыри, в них двери и защепки железные; отъ tych свирновъ светлочка малая з сенми, а напротивко ей комора, а за тымъ двором над ставом кухня, а с кухни истобка. Будованье дворецкое. В нем пекарня з сенми, свиренок малый один, сырница одна, в оборе хлевовъ для быдла чотыри. Будованье гуменное: пуны для молоченья збожа з осетю, одрина одна; при том гумне огород овощовый з пожитками в нем, с капустою, с цыбулею и з ышними яринами огородными засееными; под тым двором ставъ на рече Крайщанце спустошалаый и мельница спустошала, сажовка теж подле того двора спустошала. Пашня того двора. Першое поле на Чорномъ ручи под Бобрами, на нем жита засееного на рокъ теперешний деветвешат третий бочокъ тридцать сем. Другое поле там же на Чорномъ Ручи под Хожаями, ярым збожемъ засееное и на некоторых пустовщинах тут нижей описаных посееное ярицы бочокъ петнадцать, цшеницы бочокъ полцеты, ечменю бочок полдванасты, горо-

ху бочокъ две, овса бочокъ сорокъ де-
вет, гречихи бочокъ тринадцать ильну
пол бочки. Третее поле на Лишневщи-
не, под Лабатами, попар на рок тепе-
решний деветдесят третий. За тым дво-
ром огородники: Павел Пилипович з
жоною, сынов в него чотыри: Иван, Мар-
тин, Совостей, Семен; Миколай Ткачевич
з жоною; Адам Ткачевич з жоною и з
сыном Романом; Андрей Кахничич з
жоною и при нем зять Якуб з жоною;
Томько Кахничич з жоною, при нем
сын Павлюк. Мещане местечка Край-
ского: Тришко Иванович з жоною и з
сыном Яном; Амброс Тущич з жоною,
при нем сыны Андрей а Иванъ; Гришко
Кахничич з жоною, при
нем сын Павел; Степанъ Савич з жо-
ною, при нем сыны: Гришко, Яков,
Остапко; Стас Кахничич з жоною, при
нем сыны Янъ а Матей; Миколай,
Акусть з жоною; Иванъ Савич з жоною,
з сыном Левон; Якубъ Мартинович з
жоною; Иванъ Якубович з жоною, при
нем сын Левон; Мартинъ Васкович з
жоною, при нем сын Андрей; Гришко
Ринда з жоною, при нем сынъ Гаврило;
Сава Иванович з жоною; Матей Ках-
ничич з жоною, при нем сын Лаврин.
В том же местечку Крайском пустовщи-
ны Павлюковщина, Трохимовщина. При
томъ местечку Крайском церковь руска,
полъ при той церкви, звон, клепадло,
кгрунты ку той церкви належачие зы-
шними паны участники, в которой цер-
кви и в кгрунтах третья част. Бояре то-
го имения Крайского: Петръ Головня
конъ один, Яско а Роман Жоровичи
конъ один, Мартин и Давыд, а Петръ
Филиповичи конъ один, Мартинъ а Вас-
ко Ивковичи конъ один, Максим Волю-
нец, а Мартинъ Белович, а Ивашко
Пилипович конъ один, Павел, Матыс
Ждан, Мартин, Петръ, Ян, Езуф Олко-
вичи конъ одинъ. Подданные ку тому
двору тяглые. Напрод в селе Тюнки,
службе в немъ полторы: Матей Тюнко-
вич з жоною, при нем сын Юрко, а

зят при нем теж Юрко з жоною, Стас
Тюнкович з жоною, при нем сын Роман
а Иван, Михалко Тюнкович з жоною,
при нем сыны Лукаш а Флериян, Наум
Иванович з жоною, Сопрон Иванович з
жоною, при нем сыны Павлюк а Яков,
Ананья Мойсеевич з жоною, при нем
сынъ Демянъ, Михалко Мойсеевич з
жоною, а при нем сыны Гавърило а
Левон. В селе Насовниках: Матей а
Павлюк Ровкголовици з жонами пол
службы, а служба пусте Мацуковщи-
на. В селе Терехох служебъ полторы:
Грин Терехович з жоною, при нем сын
Кмита з жоною, з сыном Оксютою, Иванъ
Гриневич з жоною, при немъ сын Па-
вел, Федор Гриневич з жоною, при нем
сыны Иванъ а Мартинъ; Матько Те-
рехович з жоною, при нем сын Кон-
драт з жоною и з сыномъ Иваном, Да-
выдъ Миткович з жоною, Игнат Пар-
фенович з жоною—служба, Костюк
Сысач з жоною, при нем сын Федор, Ан-
дрей Сысич з жоною, при нем сын Хи-
лимон, Яков Переднич з жоною, при
нем сын Матфей—пол службы. В селе
Прудниках служебъ две: Иван Комел з
жоною, при нем сыны: Сава а Олхим а
Семен, Михал; Ермолъ Прудникович з
жоною, при нем сыны: Омелян, Дымид, Ро-
ман, Семен—служба; Овхим Колос з жо-
ною, при немъ сыны: Сава, Олхимъ а
Семень; Митко Внучко з жоною—пол
службы, а полслужбы пуста Семеновщи-
на, которую тую пустошь принял Грин
Терехович з сынами. В селе Хожаех
служба и четверть: Матфей Бобрович з
жоною, при нем сыны: Гришко, Кума,
Степан, Ермолъ; Федко Громычич з жо-
ною, з сыном Демидом; Трохим Пацуко-
вич з жоною, при немъ сыны Гаврило
а Григорей; Конон Комаевич з жоною,
Гришко приймичъ Семеновое вдовы з
жоною. В том же селе пустощина четверть
службы. В селе Чарноручи службы пол-
трети. Васюк Бобрович з жоною, при
нем сыны: Гришко, Кузма, Степан, Ермол,
а Корней прочъ пошел; Павлюк Боб-

ровичъ з жоною, при нем сыны: Яким, Денис, Федор; Игнат Козорезовичъ з жоною, при нем сыны Павлюк а Иван; Федор Колзунович з жоною, при нем сын Тарас—служба; Терешко Козорез з жоною, при нем сын Степан—четверть службы; в том же селе пустовщины: Колодчинска пустошь полслужбы, Тимонковщина—четверть службы, Кривулковщина—полслужбы, Колзуновщина—четверть службы. В селе Сморкове служба. Сопрон Михалевич з жоною; Иван Михалевич з жоною, при нем сын; Ивашко Михалевич з жоною, при нем сын; Матюк Климович з жоною, при нем сыны: Омелян Кондрат, Андрей—служба. Въ селе Дудичах полслужбы. Семен Олисимовичъ з жоною, сынъ Петръ з жоною. Тогож имения Крайского пустощины у Гриневичах: Синяковщина—служба цала, Свиридовщина—полслужбы межи огородниками его млсти пана Остиковыми, которую тую полслужбы на цыншу взяли Андрей Кахничичъ а Ивашко Якубовичъ; Шпилковщина—служба цала в пугте, Белянска служба в пугте. В селе Харковичах служебъ чотыры. Малей Хилимонович з жоною, при нем сынов Опанас з жоною, Андрей, Иванъ, Сава, Василь; Федор Хилимоновичъ з жоною, при нем сыны: Иван з жоною, Микула з жоною, Гришко, Опанасъ, Степанъ; Трохим Хилимоновичъ з жоною и брат его при нем, Игнат з жоною, при нем сыны: Андрей, Семен; Иля Олхимовичъ з жоною, з братом Борисом—служба; Курянъ Гринев з жоною, при нем сыны Иванъ а Федор; Иван Гриневичъ з жоною, при нем сыны: Ивашко, Онтон, Симонъ, Никипор; Кузма Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иван а Сава; Артюх Нестеровичъ з жоною, при немъ сын Ермакъ; Ермакъ Мартинович з жоною, при нем сыны: Иган, Яков, Костюкъ; Федор Мартиновичъ з жоною, при нем сыны Иля а Яковъ—служба; Кузма Левоничъ з жоною, при нем сынов Кондрат з жоною, сыны в него Хилимон а Никипор, Микула з

жоною, Мартинъ з жоною; Матфей Малеевич з жоною, при нем сыны: Андрей, Васил, Кузма; Васюкъ Шаловичени з жоною, пры нем сын Федор; Павлюкъ Олхимовичъ з жоною—служба; Клима Хилимовичъ з жоною, при нем сыны Семен а Тарас; Тимон Гриневич з жоною, при нем сынъ Полуян; Левон Ползунъ з жоною, при нем сыны Конон а Мишко—полслужбы, а другая полслужбы впусе, которую держать на осаде Малей а Федор Хилимоновичи. При том селе Харковском пуца, называемая Харковская, до которое пуци уступъ панове Гуринове мають; а особливе лугъ хмелевый, лежащий над рекою Велею, почоншы от речки Кобыленки, аж до сенокати называемое Куциленки, до которого лугу, яко до хмелю, такъ и до дров не мает ниhto уступу, кром сенокателей, которых здавна ужива панъ Гурин. Неподалеку тогожъ села Харковского на гостинцу Полоцком корчма, до которое корчмы пустощина Пилатовщина, полслужбы, под которую корчмою ставъ на рече Кобыленце спустошалый. До которого сего инвентару, через мене Юзея Кгрымзу его млсти пану Яну Григоревичу Остику даного я звышъ речоный Юзея Кгримза печат свою подписал, а при печати моей возный звышъ мененый Войтех Кгезкгайло и сторона люди добрые, шляхта звыжъ теж писаные, пан Протас Чарноруцкий а Пан Павелъ Брезанский печати свое приложивши и руки свое подписат рачили. Писан року и дня вышей писаного. У того инвентару печатей приложоных чотыри и подпис рукъ тыми словы подписаны сут: Jezue Grimza ręką swą. Протас Станиславовичъ Чорноруцкий рука властная. Paweł Brzezansky ręką swą. Которое тое очевистое сознание возного, квит и инвентар слово въ слово до книгъ справъ вечистых кгородских Менских записано есть.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1593 годъ, № 11767, л. 292—294.

№ 106—1593 г. Юля 19 дня.

Духовное завѣщаніе землянина **Мартина Васильевича Садовскаго** съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ

Року 1593 (1593), мѣсяца сентебра тридцатого дня.

На враде гедрьскомъ в замку Менском, передо мною Симономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, постановившысе очевисто мещанин места гедрьского Менского пан Григорей Петрович, покладал и объявляючи оповедал testamentъ небощыка з сего света смертию зошлого землянина гедрьского повету Менского, пана **Мартина Васильевича Садовскаго**, просечы, абы тот testament водле обычаю правного до книг кгородских Менских уписан был. Которого testamentу я подстаростий огледавши и припустившы то ку ведомости своей урадовой, до книг справ вечистых кгородских уписать есми его рассказал, якожь тот testament, уписуючы в книги слово в слово спочатку аж до конца, так се в себе мает:

Во Имя Боже стансе воля Твоя Светая Аминь. Я, **Мартин Васильевич Садовский**, знаваю то, иж на свете человекови будущому ничего певнейшого не есть, одно смерть, а непевного час и година смерти, а тот долгъ каждый грешный человек Пану Богу отдати повинен, про то и я, тот долгъ Пану Богу Всехмогущему отдаючи, будучы от Пана Бога обложною хоробою навежоный, розумеючи то, ижъ час живота моего на семъ свете коротъкий, будучы еще при доброй памяти, тот testament остаточное воли моее малжонце моей милой паней Катерине Василевне и сыну моему милому **Богдану Мартиновичу Садовскому** завещаю. Ознаймую и чиню явно тымъ моим testamentомъ кождому, кому бы того была потреба ведати албо чытаючи его слышати, нинешним

и на потомъ будущимъ людемъ *).
первей кгда Панъ Богъ Всемогуций душу мою с теломъ моимъ грешнымъ розлучыти рачыт, духа моего Пану Богу Троицы му отдаваю, а тело мое грешное ку похованью звыча
ковъ повшехныхъ хрестиянскихъ в Каменю, в церкви заложен тое Троицы малжонъце моей милой паней Катерине Василевне моему **Богдану** поручаю. А ижъ бы межы родичами мои паномъ отцомъ моимъ **Василемъ Садовскимъ** и матухною
. панею **Томилою**, братьею **рожоною**, кривными и повинными жоною моею и сыномъ моимъ **Богданомъ**, зятемъ моимъ паномъ Яновичомъ, малжонкою его, а дочкою моею, сестрою сына моего **Раинкою Садовщанкою** и другою дочкою моею а сестрою Полонеею о всю маетность мою рухомую якимъ колвекъ именемъ названа быти может, не деелеси, тымъ testamentомъ) моимъ остаточное воли моее варую тое малжонка моя тело мое грешное мает, полож.
. заложена светое Троицы по правой стороне, склепъ давши уробить и звонъ за разомъ з маетности моее за десеть копъ грошей литовскихъ купившы, по души моей при церкви светое Троицы ку поднесенью тела Христова завешон быти мает, то малжонка моя и сын мой **Богдан** неодменно мают учынити. За проводъ священнику Троецкому малжонка моя мает водлугъ налепъшого баченъя своего нагороду учынит. Село **Коршаковичы**, в повете Менскомъ лежащее, маючи я от славное памяти небощыка его млсти пна **Остафья Васильевича Тишкевича**, кашталяна Смоленского, державцы Тиньского и Здитовского, водлугъ права его посполитого на вечность пуцонное, тое село **Коршаковичы** продавши, малжонка моя и сын мой

*) Край этого документа от сырости истлѣли и выкрошились.

Богданъ с тымъ правомъ, якомъ я самъ держалъ, тое сумы пнзей, што се торгомъ озмет, записую и отказую дочѣце моей меншой Полоней грошей литовскихъ копъ сто на посаг, а остаток тое сумы пнзей, што се зостанеть, то мають межы себе на ровные части поделит, яко малжонце моей пней Катерыне, сыну моему Богдану и Раинце дочѣце моей власной пней Юревой Яновича, а дочка моя Полонейка мает быти и мешкати при малжонце моей и сыну моем Богдане ажъ до отданя за помочю Божою в станъ светый малженекый. Речи тежъ мои рухомые, мне належачые, тые вся сыну моему Богдану записую и отказую. А што се дотычет речей рухомахъ, малжонки моее, ей належачые, золота, серебра, перел, клейнотов, тые вси мають быти при ней зоставлены, цынъ, медъ и всякий спратъ домовый, быдло рогатое и нерогатое, жыто засееное и до гумна зложено и все, што бы се одно якимъ колвекъ назвискомъ поменило; до того двор мой в Каменю з будованьем, двор мой с пашнею, з людми оселыми, на што есть особливые записы, якъ я самъ держалъ и ужывал и с того служыл водлугъ запису, при томъ всемъ малжонку мою помененую паню Катерину Василевну и сына моего Богдана зоставую, даючи ей, малжонце моей помененой, во всемъ томъ домовѣстве волный (шафу) нокъ и за записами доживотное мешканье. Долги теж, хто ми што винен, а звлаца застава, которая ест . . . брата моего заставлена пна Ивана Садовского у двадцати и пети копах грошей литовских и в двадцати семи грошах, то есть меновите шубокъ две, одна лисами подшыта, музская, без колнера и крузиков, чорнымъ сукномъ крытая, а другая волками подшытая, чорнымъ сукномъ поволочона . . . иков, з шнурами чорными, шубька бобровая женская з кнафлями позлотистыми, ермякъ бурнатный з чирвона, сукня зеленая з оксамитомъ женская, персте-

нокъ золотый без камня, запонка золотая до шапки, сыгнет золотый, выкупленный у пана Семена Голицкого у трох копах без петнадцати грошей—тая застава мает быти отдана, яко пнзи пан брат мой отдасть самую истизну; пан Федоръ брат мой на лист винен грошей литовскихъ копъ петнадцать—тые пнзи записую и отказую пану отцу и паней матце моей, который листъ мает быти ему отданъ на тот долгъ от малжонки моее и сына моего Богдана; на небоцыку пану Яну Курошу грошей копъ двадцат и десеть бочокъ жыта позычона, в том се мел зыстити пан Адам Володкович; у пана Гаврила Переделского грошей копъ пят, в том застава поес серебряный позлотистый обручастый; у пна Остафья Сероты грошей копъ шест и бочка жыта, на то застава ложокъ серебряныхъ шест; у пна Сосновского грошей литовскихъ копъ две; у пна Василя Заболоцкого на лист грошей литовскихъ копъ семнадцать; у ей млети пней Смоленской грошей литовских на лист копъ двадцат; у пна Миколая Зелневского грошей копъ три и грошей дванадцат литовских; у поручника пна Семена Голицкого за небоцыка пна Федора Селецкого грошей копъ пят; у жыда Каменского Глебька Герцыковича за мед пресный грошей копъ десет; у Степанка Грудеевича Каменского грошей копъ полторы; у князя Богдана Горы . . . вича Доманта грошей литовскихъ копъ шест; у Омеляна Кут . . . чиковича грошей десет; у Федора Юды долгу давного грошей двадцат, а теперешнего грошей двадцать и бочку жыта; у Кузмы Новицкого боярына Каменского грошей осмъ . . . чотыри и жыта бочокъ две; у пна Фрыдриха Турси . . . жыта позычного бочокъ три; на подданныхъ моихъ Ко . . . вских грошей копъ тринадцать; данных угодю их млети . . . Тишкевичом, воеводицом Берестейским, а особливе . . . вене речи пану Адамовичу грошей копъ две; на Арп . . . грошей копа—тые вси долги записую и от-

казую малжонце моей и сыну моему Богдану. То тежъ варую симъ тестаментом моимъ, еслибы вперед панъ Богъ на сына моего Богдана з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды вся маетность моя, ему належаая, ни на спасти не мает, одно на малжонку мою пнею Катерину Василевну. А если бы тежъ на малжонку мою пан Богъ з воли своее светое вперед смерть допустити рачил, нижели на сына моего Богдана, тогды вся маетность от мала и до велика ни на кого иного спасти и прийти не мает, одно на сына моего Богдана, отдаляючи от того всего родичов моих, братью мою рожоную и всех близких кривных и повенных моих вечными часы. Выправа теж дочке моей Полонеи такъ за живота малжонки моее, яко и сына моего Богдана, который бы се з них зостати мел, з дому и маетности моей по моемъ животе зосталой, окромъ помененой ста копъ грошей литовских от мене на семъ тестаменте моем описаной, мает быти учинена, на которую, если бы Пан Богъ з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды и тая сто копъ грошей ей записаная ни на кого иного, одно на малжонку мою панею Катерину и сына моего Богдана прийти и спасти мает. Якож для обороны пререченой малжонце моей и сыну моему Богдану по животе моемъ уставляю опекунов их млсти велможного пна Миколая Озловецкого, старосту Снятынського и Чирвонокгородского и малжонку его млсти ее млсть панею Александру Василевича Тишкевичу ей млсть пнею Остафьевую Василевичовую, пнею Катерину Станиславовну Нарбутова, войского нского, пна Ивана Федоровича Быковского, а землянина гедьского повету Менского пна Григорья Богдановича Рагозу, и прошу для Пана Бога, абы их млсть з милостивое ласки своее а повинности хрестиянское пререченую малжонку мою и сына моего Богдана от кривдъ в милостивой обороне своей ме-

ти рачили. И на то мѣ дал пререченой малжонцѣ моей пней Катерине Василевне и сыну Богдану Мартиновичу Садовскому тотъ testamentъ мой остаточное воли моее за печатью моею. А при справованью того тестаменту моего рачили быт их млсть панове приятели мои: урожоный пан Размус Ранчовской, землянин гедьский повету Менского, урожоный пан Якубъ Умецкій, а их млсть земле гедьские повету Менского: пан Василей Заболоцкий, а пан Тихон Василь ый повету Менского, ихъ млсть того тестаменту моего (будучи) добре зведоми, за устною а очевистою прозбою моею печати свои до того тестаменту моего приложыт и руками своими писмомъ полскимъ и руским, ижем самъ не мог руки моее подписати, их млсть подписати рачили. Писан в Каменю лета от нароженя сына Божего тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля деветнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненных пят, а подписи рукъ писмомъ полскимъ подписаны суть тыми словами: *Za usną prozbo yego mscy pana Marczyzna Sadowskiego Erezmus Renczowskij do tego testamentu pieczęcz przyłożył y ręką swą podpisał. Za usną prozbą yego mscy pana Marczyzna Sadowskiego ya Jakub Umeczky do tego testamentu przy peczęczy swej własną ręką podpisał. Za usną prozbą yego msczy pana Marczyzna Sadowskiego ya Waszyliey Zabłoczky do tego testamentu pieczęcz przyłożył y ręką swą podpisał.* Который testament за объявленемъ и прозбою помененого пана Григорья Петровича до книгъ справъ вечистыхъ кгородскихъ Менскихъ ест уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1593 годъ № 11767, л. 27—29.

№ 107—1593 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ.

Року 4487 (1593), мѣсяца Сентебра 3 (3) дня.

На рокахъ теперешнихъ судовыхъ кгородскихъ Менскихъ, в сем року верху писаном мѣсяца августа первого дня припалыхъ и порядкомъ статутнымъ судовне отпращиваемыхъ, передо мною Андреемъ Миколаевичемъ Станкевичемъ, старостою Менскимъ, постановившимся очевисто у суду воеводѣ повету Речицкаго Василей Даниловичъ Рышайский покладалъ и объявляючи оповѣдалъ тестаментъ небожника з сего света смертию зомшлого землянина гедрского повету Речицкаго, пана Юрія Качицкаго, просечи, абы тот тестаментъ водле обычаю правного до книгъ кгородскихъ Менскихъ уписанъ былъ, котораго тестаменту я староста огледавши и припустивши то къ ведомости своей урядовой, до книгъ справъ вечистыхъ кгородскихъ уписать есми его розказалъ, который тестаментъ уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе маеть:

Во Имя Отца, и Сына, и Светаго Духа, Светая и Жывоначальная Троица, станьсе къ вечной памяти твое рече. Кгда все справы часомъ с памяти людскѣ сплывають и в забытьѣ прыходять, а прето я Юрей Качицкий, землянин гедрский повету Речицкаго, будучи постреленый въ дворе пана суди земского повету Речицкаго, у пана Петра Зеньковича, в Поболове, от пана Михайла Солтана, писара земскаго Речицкаго и от пана Войны Борисовича Сеножацкаго, розумеючи то, иж подобно з светомъ рости се мушу ни от кого иного, толко от пана Михайла Солтана и от пана Войны Борисовича, вышей помененыхъ, а будучи еще при доброй памяти, ознаймую и чиню явно тот мой тестаментъ, лежечи в дво-

ре отца протопопы Рогачевскаго, при возномъ повету Речицкаго при пану Думѣ Демяновичи и при шляхте людей учтивыхъ, землянъ гедрскихъ повету Речицкаго, при пану Адаме Бортковичу, при пану Махайлу Личковичу Слободку, при пану Венедыкте Богдановичу. Напервей душу свою поручаю у в опеку Господу Богу, а тело мое грешное панове швакгрове и сестри мои мають учтивѣ поховат у Лучинѣ, подле храма светого Микола, подле отца и матки моеи и память по мне учинить водлугъ обычаю хрестіанскаго; а поховавши мене и по зепѣтью моею с того света мають панове швакгрове мои: его млсть панъ Александер Юдицкий, и панъ Даниел Домагаккий, и панъ Война Демяновичъ Дедковский и сестры мои милые правомъ прироченымъ на тыхъ забийцахъ моихъ, на пану Михайле Солтанѣ, писару земскомъ и на Войне Борисовичу Сеножацкомъ искати головщины и на нихъ правомъ доходить. А што ся тычетъ имения моего Маѣоловскаго, которое есми держалъ за датою и привилею его королевское млсти по отцы моему вечностю, не маючи по собе потомъка ани брата, окромъ сестръ моихъ рочныхъ, такъ домъ и с поддаными, з маенностью рухомою и лежачою, с конми, з быдломъ и зо всимъ тымъ, што колвекъ в дому моемъ естъ, якимъ колвекъ именемъ названо, будъ серебро и цын, мед, от мала и до велика, то все никому иному, толко сестрамъ моимъ милымъ ихъ млсти усимъ сполечне поручаю: мають они межи собою на равныя части поделити, ни хто никого не кривдечи, окромъ з статку мають они первей долгъ мой заплатити, а што ся остане, тымъ се мають делить, такъ тежъ слугамъ моимъ и челеди дворной, которые мне служили, слуге моему Миколаю жеребъца сивого, Криштофови слуге пять золотыхъ, а жупанъ мой чирвоный одамашковый—то пани Семеновое сыну Василю—маеть себе выкупит у Войны Борисовича у трохъ копахъ, курта бурнатная,

дылея бурнатная, портки бурнатные—то томужъ Василю, пани Семеновое сыну пани Шымановой отдадутъ; две копе грошей и две бочки жыта и перстенокъ золотый полтора золотого, поес пани Домагацкой у полукопъи, а особливе два панцеры, три шишаки—пану Домагацкому. А челеди, што кому умовлено, мають заплатит, Онтону Удани грошей десеть, а отцу духовному корову с телемъ мають дать, Якову Лавровичу волно посещеть и пожат паренины на пять бочок на пришлое лѣто; а долгу винен пану Александру Юдицкому, подсудку Речицкому, десеть копъ грошей, а Яну Римковскому золотых полских тринадцать—то мають отдавати з маетности моее рухомое. А при том то тестаменте моем были люди зацные, то есть духовникъ мой, священникъ Кузмо Демянский, Агей Федоровичъ, протопопа Рогачовский, а земляне гедрские повету Речицкого панъ Адамъ Бортковичъ, а пан Михайло Матфеевичъ Слободский, а пан Бенедиктъ Богдановичъ, а возный гедрский повету Речицкого Дума Демяновичъ Дедковский, до которого тестаменту моего я Юрей Качицкий, будучи вжо на смертельной постели от раны постреленое з ручниц от пана Михайла Солтана, писара земьского Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножатского, зходячи з сего света с памятью доброю, при тых учтивых людех вышей помененых печат есми свою казал приложить, а не могучы вжо руки подписати, яко человекъ зболелый, хорый, их млсти очевисте просил есми о приложенье печатей и о подписи рукъ до того моего тестаменту, што их милост за прозбою моею очевистою а устною печати свои приложили и руки свои подписали. Писан на Взнозе року от нароженя сына Божого тисеча пятьсотъ деветдесять третего, мѣца августа осмнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненых шесть, а подписи рук писмом руским подписаны тыми словы сут. За устною и очеви-

стою прозбою сына моего духовного Юря Качицкого до того тестаменту я Агей Федоровичъ Кузмо Демянский протопопъ Рогачевский печат свою приложил и руку свою подписал. Я Венедиктъ Богдановичъ, яко печатар прошенный, печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Адамъ Бортковичъ печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Михайло Матфеевичъ Слободский печат свою приложилъ и руку свою подписалъ. Дума Демяновичъ возный повету Речицкого властною рукою. Который тестамент за обявеньемъ помененого возного есть до книгъ кгородских Менскихъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1593 годъ, № 11767, л. 13—14.

№ 108—1594 г. Юня 29 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, per sacram regiam maiestatem benigniter datum, manu eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum et sigillo minoris can-

cellariae regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władysław Czwarty, z Bożej łaski król polski, wielkie xiaże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflandzkie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król, obrany wielki car Moskiewski. Oznajmujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy. Pokazany przed nami był na paragaminie po rusku pisany wielebnego Hypaciusza, Włodzimierskiego y Brzeskiego władcy, podpisem ręki jego własnej y pieczęcią stwierdzony, cały y nienaruszony y proszono nas, abysmy tenże list powagą naszą królewską potwierdzić y zmocnić raczyli, ktorego te są słowa:

Волею Бжею и млтвами Пречистыя Его Матере. Мы, смиренный Ипатей, епископ Володимерский и Берестейский. Возвещаем всѣм блгочестивым православія и закона нашего стго греческого. Мовиша нам блгочестивые и хрстолюбивые панове граждане места господарского Бѣлского, сны в дху послушные епархии, блгословити се им от нашего смирення приняти чин братства церковного, блгословенного стѣйшим патриархом кир Іеремеем, даного по чину братства Лвовского и Виленского, и молиша нас помененные панове граждане, жебыс мы им, яко парохіаномъ, церковъ наше епископии в Бѣлску соборную всю стго Бгоявления с пределами обѣма, то ест стго архангела Михаила и стых верховных апостол Петра и Павла, со всѣми сосудами церковными, книгами и всѣми речми до нее належачими, и при той церкви школу на томже пляцу церковном и зо всѣм будованем позволили мѣти, што мы еписпъ, нарадившисе з духовенством, крылошани нашими и то добре усмотрѣвши к нам епископу и пастыру своему молением зѣло честно и бгоугодно панов мещан Белских, тую церков соборную Бгоявления Гня со всѣмъ тым, яко ся в собѣ мает, им мѣти позволили, в ко-

торой то их церкви братской никто жадное переказы чинити не мает, так я сам епископ, яко и по мнѣ будущые епископы и намѣстники наши, тое церкви протопопы, попы и всѣ причетники церковные, так теж и люде свѣтские и парафиане вси вѣчными часы, заховуючи во всемъ владзу их, а зверхност и блгословение наше пастырское. Также и порядки дховные и церкви Бжой потребные блгословляемъ и во всем соединяем сему вышей помененому братству единочестно и единомыслно и правовѣрно жити водлуг взаконения стое апостолское кафолическое сиреч соборное церкви матери наше, седми соборы вселенскими утверженое, ничим неотлучно и послушно со сміреномудрием в любви нелицемѣрной въ вся вѣки строити по обычаю реченного братства о Гдѣ всегда со любовію и кротостію собирающесе. Свещенников бгоугодных, честных, православных, не корчемных, откол же колвек бы трафитися могли, собѣ избирати. Дидаскалов же или учителей школных дѣтем своим и пришепцев убогих по чину школ приимати, болницу, шпитал убогих своих строити, церковное блголѣпие по силе своей честно украшати, собрание свое даной маетности от когож колвек бголюбца во влагалищи своем и шпиталными братскими праведно справовати и рядити мают, в напастех, бедах и в недужех братии своей сановным помагати и до гробу равночестно провожати, нищих по преставлении братии своей, сиротами же и вдовицами елико мощно пещися. А между братею своею кротостію и терпением нелицемѣрно правильно розсуждати; аще ли же в нѣкоей вещи недоумѣются, да испытают о сем испытнейшого разсуждения соборного епископского и по увѣщанию правилом всѣм любовно смиритися. Аще кто от брати не будет жити и с братством во единомыслии, но противо мысля творити будет соблазну между братею и раздоры

внося и не престанет ли, такового мы еспѣ со разсуждением нашим да отлучим от общаго братства къ целомудрию, а в небытности нас намѣстник нашъ и з их сщеником да ижденут из церкви. И аще бы кто собѣ иного искал безчинного братства на уничижение сему стому братству, таковыи да не имѣют ни единая власти во всем строении церковного братства, ибо Гь нашъ Ис. Хс. рече: иже нѣстъ со Мною, на Мя ест, и иже не собирает со Мною, расточает. Сего ради от нашего смирения завещаваеся и во Стом Дусѣ повелеваеся быти братству сему неразрушно и неподвижно во вѣки, ниже от единого *) по временем пришлым по нас обрѣтаемого епископа ниже от князей, панов или священников, или мирских людей под запрещением непощеным и отлучением неразрешенным от светое восточное кафолическое Бжое церкви стго православия нашего греческого. И аще кто явится разорясия, яко соблазнитель и разоритель и злой творец и дияволу друг и враг Христов, да будет отлучен от Отца и Сна и Стго Дха и проклят и по смерти неразрѣшон и да имѣет клятву тѣм (318) стых отец иже в Никеи и прочих стых. Бгъ же всякия блгдти той да свершит вас, да утвердит, да укрепит сохраняяй от всякого вреда. Сего ради сие писание смирения нашего вам даем, утвержаючи вас блгочестно жити от нне и въ вѣчные роды, амин. Писан у Берестю от создания миру семое тисечи сто второго, а от воплощения Га Ба и Спса нашего Ис. Ха тисеча пятсот деветдесят четвертого, месеца Іюня двадцать девятого дня на день верховных апостол Петра и Павла. Которое писане наше печатю наше епископскою привесистою утвердили есмо и руку свою подписали. Ина-тей епископъ властною рукою.

My tedy, wygadzaіac prosbie sluszhney, wyżey napisany list we wszystkich iego

*) отъ насъ

punctach, articulach y conditiach, ile prawu pospolite-u nie przeciwny y w używaniu iego byli, potwierdzić y umocnić umysliliśmy, iakoż tym listem naszym potwierdzamy y umacniamy. Na co dla lepszey wiary ręką naszą podpisaliśmy y pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Krakowie na seymie generalnym szczęśliwey koronacyey naszej dnia XXVIII, miesiąca Lute-o roku Panskiego MDCXXXIII, panowania krolestw naszych Polskie-o y Szwedskie-o pierwsze-o roku. Petrus Żeromski. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1626—1638 г., № 10936. л. 1606 на об. 1607—8.

Примѣчаніе. Документъ этотъ напечатанъ въ «Актахъ Западной Россіи» Т. IV, № 49, Стр. 69—71. Въ виду того, что изданіе это нынѣ представляется библиографическою рѣдкостью, комисія сочла нужнымъ перепечатать его.

№ 109—1595 г. Марта 24 дня.

Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльскій Никольской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Ramis-palmarum proxima anno Domini 1595.

Ejusdem (Ministerialis Kleszczelensis) relatio.

Uczywy Decz Dubiczki, wozny koronny ziemie Bielskiey, o ktorem autentiku y przysiedze urzedowi iest wiadomo, maiacz przy sobie szlachetnego Walentego Gradzkiego, zeznanie takie do xiąg grodzkich Mielniczkiech uczynił, isz we wtorek po niedzieli Kwiethney blisko przeszły, będąc on wezwany od przyacziol nieboszczyka Anchima Hawryłowicza, popowicza Mikulinskiego, na powołanie meżoboycze Mikołaja Janowicz, który nieboszczyka

Anchima zabił, zamordował, z żywego marthwego uczynił, a gdy on powołanie uczynił y gdy Mikolay na śmierć był wydany, thedy był przy them że szlachethny Chwiedor Telaticzki z wielą pomocznikami swemi, ktore on lepiej zna, chcąc meżoboycze oddać na miasto, odpowiadał, pochwałki czynił mówiąc: *taka owaka rus, że nie thylko ieden, ale kilkadziesiąt pobijemy*. Gdy iedno kath chciał, oni zaraz chciało nie wiedzieć iesli żywe albo nieżywe porwali gwałthem, a gdy mieszczanie chcieli się dowiedzieć, iesli żyw, a thak pan Telaticzki dobywszy broni przez kilkanascie za mieszczany gonił, chcąc o śmierć przyprawić, o czo tho wszystko woznem oswiadczyli, o czem wozny y slachtha relacją swą do xiąg uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1595—6 г. № 10874, л. 31, 32 об.

№ 110—1595 г. Юля 27 дня.

Жалоба священника Дукорский церкви о наезде на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго.

Року 44 фче (1595), мѣца июля трыдцатого дня.

Приходил до владу гедрьского кгородского замку Менского, до мене Яна Каспоровича Волка, на тотъ час будучи мне на местцу оставленому отъ его млсти пана Симона Матеевича, подстаростего Менского, пана моего, Андрей Юревич, попъ Дукорский его милости пана Андрея Завишы на Бакштах, жалуючы и оповедаючы тыми словами: ижъ дей в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдесятомъ пятомъ, мѣца июля двадцать сегого дня, владникъ

его млсти пана Вецлава Шемета, каштеляна Полоцкого, державцы Ресенского и Скерстомоньского, имени и двора его млсти Смиловицкого, лежачого у воеводстве Менскомъ, панъ Станиславъ Ложевский, наславшы мощно квалтомъ слугъ своих, а меновите Косиньского, а Лесковьского и некоторых помочников своих, которых имена их сам ведаеть, на домъ его Андрея Юревича, попа его млсти пана Андрея Завишы, Дукорского, в том имени Дукори, в части пана Завишыной, у воеводстве Менскомъ лежачий, того дей попа Дукорского тот владникъ панъ Мложевский через помененых слуг своих и помочников, которых он знаеть, имена и прозвища их ведаеть, збил, змордовал и на тот час квалтовне, а безправне з пивницы, з дому его, две бочки меду кислого, в которых было ушатков меду одинадцать, кождый ушаток меду коштовал дей по копе грошей литовьских, побравшы, до двора его млсти пана Полоцкого Дукорского, который в дому Степана Масовки збудованъ, одпровадил, инший мед сам тот Мложевский попилъ, а инший на грошы в том дворе вышынковати казал. Которые квалтовные знаки тотъ попъ возному воеводства Менского Ждану Сенницкому оказывал, который возный, тых квалтовных знаков огледавши и прышодшы перед мене Яна Волка, в сем же року девятьдесят пятом, мѣца июля трыдцатого дня, пры квите своем очевисто сознал и квит того сознанья своего под печатью своею и под печатями сторонними ку записанию до книгъ кгородских Менских подал писанный тими словами: Я Жданъ Сеньницкий, возный повету Менского, сознаваю то тым квитомъ моим, ижъ в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдесять пятомъ, мѣца июля двадцать сегого дня, будучи мне в справе отца Андрея Юревича, пана Дукорского, его млсти пана Андрея Завишы на Бакштах, на огледане збитья того попа Ду-

корского и почыненье знаковъ квалтов-
ныхъ, а такъ и возный, маючы на тот
часъ пры себе стороною двухъ пляхти-
човъ—пана Ждана Андреевича а пана
Петра Михайловича, тогда за оказыва-
немъ того попа Дукорьского виделомъ на
томъ Анѣдрею Юревичу, попу Дукорь-
скомъ, на руце правой вышей локѣтя
рану синевую битую; у дому его виде-
ломъ у погребѣ вшаки посечены и две-
ры побиты. Которое то збите свое тотъ
Анѣдрей Юрѣвичъ, попъ его млсти па-
на Анѣдрея Завишы, Дукорский, менилъ
себе быть сталое отъ слугъ врадника
его млсти пана Венцлава Шемета, каш-
таляна Полоцъкого, державъцы Росенъ-
ского и Скирстомоньского, Смилинского,
пана Станислава Мложевъского и мно-
гихъ помочниковъ его, которые за на-
сланьемъ и росказаньемъ того врадника
в року тепер идучомъ деветьдесятъ пя-
томъ, мѣца июля двадцатъ сѣмого дня
квалтовне и безправне учынили. Ко-
торое оповедане и очевистое сознанье
возного до книгъ кгородскихъ Менскихъ есть
записано.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за
1595 годъ, № 11769, л. 632—633.

№ 111—1596 г. Июля 28 дня.

О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смо-
ленскаго Станислава Нарушевича, Галшки
Комаевской, им. Запонскаго на поля села
Заборья, принадлежавшаго русской Богояв-
ленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.

Оповеданье врадника его милости пна
Мартина Тишкевича Логойского, пна
Матыса Красовъского на ей милость
пни Станиславовую Нарушевичовую и
сознанье возного.

Року 1596 (1596), мѣца июля двад-
цатъ девятого дня.

Присылал до владу гдрского кгород-
ского замъку Менского, до мене Сымона
Матеевича, подъстаростего Менъского,
врадникъ его милости пна Мартина
Тишкевича на Логойску, маршалъка его
королевское милости Логойский, панъ
Матыс Красовъский, жалуючи и опове-
даючы о томъ, ижъ дей што небощыкъ
славное памети панъ Василей Тишке-
вичъ, дедъ его милости пна моего, на-
далъ на церковь рускую, в замку Логой-
скомъ фундованую светое Богоявление,
село Заборе, в повете Менъскомъ лежа-
чое, все огуломъ, которая дей менова-
ная церковь светое Богоявление с по-
помъ тое церкви Яковомъ Ивановичомъ
и с тымъ селомъ Заборомъ по смерти
отца его милости, пна моего, пна Юря
Тишкевича Логойского, воеводы Бере-
стейского, его дей милости пну моему
отъ их млсти пановъ воеводичовъ Бе-
рестейскихъ, братьи его милости рожо-
ных—пна Федора, пна Остафия—на пна
Юря, пна Петра и пна Алексъсандра
Тишкевичов з делу ровного у в оборо-
ну зостало, тогда дей року тепер идучо-
го тисеча пятсотъ деветьдевятъ шосто-
го, мѣца июля двадцатъ шостого дня,
в небытности его милости пана моего в
Логойску, на сѣс часъ ее мл. пни Ста-
ниславовая Нарушевичовая, кашталяно-
вая Смоленъская, пани Галшка Кома-
евъска, наславшы моцно квалтомъ
врадника своего имения и двора Запон-
ского, на имя Августына Себестьяно-
вича и подданныхъ своихъ села Запонъя,
на имя Захарю Грышковича, Омеляна
Дудьку, Омеляна и Хому Рака з многи-
ми инъшими бояры и подданными сво-
ими того имения Запонского, в повете
Менъскомъ лежачого, которыхъ могло
быт о колкосотъ человека, з розными
бронями, войне належачыми, конъныхъ
и пешыхъ на власный кгрунтъ того села
церковного менованого Заборя, лежащий
под самымъ тымъ селомъ Заборомъ, про-

зывается Ананьич, и Залесьи, и Арыстове, на трех местцах жыто и инъшое всякое збоже, то есть ярицы, пшеницы, ечмени, овъсы, гречыхи, горохи, ильны, которого дей збожя было посеено о колькосотъ бочокъ, то все отъ мала до велика побили, потоптали, попсовали и внивечъ обернули и гумна тых подданных церковных Заборских, на тых кгрунътех их под селомъ лежащие, пороскидали, поломали и попсовали и подданных Заборских и жонъ их, на тых кгрунътехъ знашедшы, побили и поранили. А потомъ тогожъ року деветьдесят шостого, мѣца авъгуста шостого дня, передо мною ж Симономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, ставшы возный воеводства Менского Епимахъ Шырановичъ пры квите своемъ очевисто созналъ и квить того сознанья своего под печатю своею и под печатми сторонними ку записанью до книгъ кгородскихъ Менскихъ подалъ, писанный тыми словами: Я Епимахъ Шырановичъ, возный повету Менского, признаваю симъ моимъ квитомъ, ижъ в року теперешнемъ тисеча пятьсотъ деветьдесятъ шостомъ, мѣца июля двадцать осмого дня, маючи я возный пры себе стороною людей добрыхъ, двохъ шляхтичовъ—пана Яна Пореминского а пана Федора Жылъковъского, будучы мне возному взятому отъ пана Матыса Красовъского, урядника Логойского, его милости пна Мартина Тишъкевича, маршалъка его королевъское млсти, до имения, прозываемого Заборя, в повете Менскомъ лежачого, ку церъкви светому Богоявленья належачого, в замку Логойскомъ фундованой, на огледанье побитья и потоптанья жыта и пороскиданья и поломанья гуменъ на кгрунътехъ ажъ подъ тымъ селомъ церковнымъ Заборьемъ, называемыхъ вровичами Залесье, и Арыстове, и Ананъич, Выймоку, на огледанье побитья и пораненья подданных тамошнихъ Заборскихъ и жонъ ихъ и почыненья розныхъ шкодъ, то пакъ я возный и с тою шляхтою вышей ме-

неною, за оказываньемъ отъ урядника Логойского вышей мененого и подданных тамошнихъ того села церковного Заборя, виделъ есми напервей на вровичу Ананъичъ у Ивана Демидовича, старца Заборского, жыта на две бочки, пшеницы на бочку, ечменю на бочку, гороху на две бочки, яроцы на бочку побито и потоптано; а у подданныхъ тамошнихъ того села церковного Заборя виделъ есми такъже жыта, пшеницы и яръ вшелякая потоптана, меновите у Ивана Яцковича на томъже вровичу Ананъичъ жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Федора Ильевича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полбочки такъже побито и потоптано; у того ж гороху на две бочки потоптали; у Борыса Соломенаковича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Грышка Арыстовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полторы бочки; у Харытона Демидовича жыта на бочку, ярицы на бочку, ечменю на бочку; у Анъдрея Максимовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку, ечменю на полбочки; у Василя Свирыдова жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Кузмы Степановича жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Ивана Мишкевича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Матвѣя Мартиновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъдрея Ошанасовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъна Мишкевича з себромъ Иваномъ жыта на две бочки, ярицы на две бочки, пшеницы на две бочки и гумно роскидано и поламано; у Игната Мишкевича и у Якова себра его жыта бочокъ на две, ярицы бочокъ на две, пшеницы бочокъ на две; у Корниля Паньковича жыта на

бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Коньдрата Уласовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку. На томъ вочыщу мененомъ у во всехъ тыхъ виделъ есми збожя побиты и потоптаны и гумно роскидано и полаmano. А на другомъ вочыщы у Залесыи у тыхъ же верху писаныхъ подданныхъ в одномъ местцу жыта бочокъ на десеть такъ же побито и потоптано. А на третьемъ месте, на вочыщу Арыстове, ярицы бочокъ на десеть у тыхъ же мененыхъ подданныхъ побито и потоптано; у Матея Колесника виделъ есми на тыхъ же кгрунътехъ гумно роскидано и полаmano и самого виделъ есми збитого и зраненого: на твары раны киемъ битые и увесь хрыбетъ збитый; который тотъ Матей Колесникъ менил, же дей у мене и коня гнедого, купленого за пять копъ грошей, отънято. У Анъдрея Полочанина виделъ есми такъ же увесь хрыбетъ побитый кийми. У Антона Мишкевича виделъ есми рука и нога побиты, сине-вые; а Анъдрея Максимовача и матьку его Катюшу видел есми такъ же побитые и пораненные; якожъ заразъ менила Катюша, же дей з мене сермяга и простица снята. У Овъдотьи Ярмоловое виделъ есми хрыбетъ увесь сине-вый, кийми побитый и дитя мужчызна выбегло, которая менила, же дей у мене сермягу и простицу сняли и грошей двадцать отъняли. Петра Тимоновича видел есми усе-го збитого кийми. Василя Ивановича виделъ есми такъ же усе-го збитого, сине-вого. Грышка Игнатовича виделъ есми барзо збитого, который заразъ передо мною менил, ижъ дей у мене два вепры забито, которыхъ и я возный на томъ поли виделъ. Катюшу Фальковую збитую всю виделъ есми и сына ее. У Просимъи Васковое виделъ есми на твары и на плечахъ раны сине-вые побитые и дитя мужчызна выбегла, которая менила, же дей у мене сорокъ грошей отънято. С которого збитыя тые вси нетъ ведома, если же живи будут. Которе по-

топътанье и побитье жыта, пшеницы и ярынъ вшелякихъ менованыхъ и поламанье и попсованье гуменъ и побитье мужыковъ и жонокъ мененыхъ Заборскихъ и почи-нене шкод вшелякихъ менилъ быть панъ Матыс Красовъский, урядникъ Логойский его милости пана Мартина Тишкевича и подданные Заборские села вышь менено-го церковного, за кгвалтовнымъ наслань-емъ отъ ее милости пани Станиславовое Нарушевичовой, кашталяновое Смолен-ское пани Гальшки Комаевъское, урад-ника ее мл. и подданныхъ именья Запол-ского, в повете Менъскомъ лежа-чого, на имя урядника Авъкгуштына Себестияно-вича, а старца и подданныхъ на имя ста-рецъ Захаря Быкъ, а подданные Омеляна Дудьку, Хому Рака Омеляна и иныхъ многихъ подданныхъ своихъ, которыхъ дей могло быть о колько сотъ чоловековъ з розными бронеми и оружемъ, войне на-лежа-чимъ, которые дей на тые кгрунъты наехавшы, тые збожя потоптали и гумна поламали, а тыхъ людей мененыхъ побили и шкоды не малые почынили. Которое оповеданье и очевистое сознанье возного до книгъ кгродскихъ Менъскихъ есть записано.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1596 годъ, № 11770, л. 497—501.

№ 112—1598 г. Января 22 дня.

Фундушъ Щорсовской церкви.

Akt listu potwierdzającego fundusz cerkwi Kolczyckiej.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt osmego, miesiąca Marca dziesiątego dnia n.s.

Przed aktami ziem. pttu Nowogr. stawa-iając obecnie W. I. pan Aloizy Wysocki, horodniczy Nowogr. dokument potwier-

dziający fundusz cerkwi Koleczyckiej przez Bohdana Piotrowicza Chreptowicza, referendarza W. X. Litt. uczyniony, w kopij polskiej, przy autentyku ruskim zgodnym, na instancją domu JJ. WW. Chreptowiczow do akt podał, którego treść takowa:

Ja Bohdan Chreptowicz, referendarz J. k. msci, oznajmuję to tym moim listem na potomne wieki y wieczne, iż co sławney pamięci przodkowie nasi, fundując cerkiew założenia świętego Dmitryia, nadali gruntow niemało różnemi przezwiskami nazywający, także y srebra ozdabiające cerkiew Bożą, niżeli niektóre zayscie między nami z imc panem Adamem Chreptowiczem, podkomorzym ziemi Nowogrodz. o niektóre grunta cerkiewne, który niechcąc tego, aby nadanie przodkow naszych naruszane było, iako podawca, broniąc oszarpania, prawem ze mną się był zawiodł, tedy JJ. PP. przyiaciele nasi, którzy między nami z J. P. podkomorzym tę rzecz, o ktorom był przypozywany, miarkowali, w dalsze prawo niewpuszczając uznali to, iż te grunta wszystkie, o co spor szedł y srebro wszelakie do tey to cerkwi nadane Szczorszowskiej należy, a tak ia Bohdan Chreptowicz te grunta, ktorem był odjął, znowu do tey cerkwi przywrócił także y srebro y iuż z tych gruntow y żadnych inszych do tey cerkwi, od ktoregoż kolwiek imienia nadane, y srebra odbierać więcej y trudności nieiakiey zadawać wiecznemi czasy nie mam, a że iuż wiecznemi czasy ten grunt y srebro przy tey cerkwi Szczorszowskiej założenia Sgo Dmitra zostawać y insze według fundacyi przodkow naszych mają, do ktorey cerkwi swieszczennikowi obadwa my z J. P. podkomorzym podawać mamy, a ieslibyśmy się niezgodzili o to, tedy imc xiądz metropolita ma nam poddać, także o żadną rzecz swieszczennika tamtego, od nas albo od oycy metropolity podanego, karać iego sami niemamy, ale J. xiądz metropolita, a ieslibym ja y to postanowienie swoje naruszył, mam zapłacić na tę cerkiew Bożą czterysta kop groszy, o co wolno mnie

będzie imc panu podkomorzemu pozwać do ktorego kolwiek prawa, a ja się tam y gdziebym o to pozwan był stanowić, y usprawiedliwić mam y zapłaciwszy tę zarękę na tę cerkiew Bożą Szczorszowską, przecie ten list moy u każdego prawa na wieczne czasy przy zupełney mocy zostawać ma. Y na to dałem ten moy list pod pieczęcią moią y z podpisem ręki moiey, do ktorego za ustną prozbą moią imc pan Teodor Skurmin, wda Nowogr., starosta Horodenski y Olitski, pan Teodor Bousz, woyski y namiesnik Nowogr. a pan Wasii Zenkowicz Tychinski pieczęci swoje przyłożywszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Nowogrodku od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięcsett dziewięcdziesiąt osme-go, msca Januar. dwadziestego wtórego dnia. U tego dokumentu kopij przy czterech pieczęciach podpisy następne (L S) (L. S.) (L. S.) Bohdan Chreptowicz ręką swą. Teodorus Skumin wda Nowogr. własną ręką. Wasili Zenkowicz Tychinski. Takowy dokument przy kopij po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt iest w xięgi ziem. Nowogr. przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1798 годъ. № 12834, л. 340.

№ 113—1598 г. Іюня 11 дня.

Продажная крѣпость на три уволоки земли въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андрияна Яновича Пекарского священнику Озерской церви.

Сознанье зъ записом пна Андрияна Пекарского свещеннику Озерскому отцу Павлу Ивановичу.

Року 1598 (1598), мсца октябра 8 (8) дня.

Перед нами урядниками судовыми земскими повету Городенского, Львом Михайловичом Сапѣгою судею, Герони-

мом Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаром, на местцу судовом постановившисе очевидно землянин гдрьскій повету Городенского пан Андрыян Пекарскій, оказавши лист добровольный запис свой под печатю и з подписом руки своею так теж за печатми и з подписом рук людей добрых справеный, священнику Озерскому, а землянину гдрскому повету Городенского отцу Павлу Ивановичу на продане от себе вечностью трох волок земли от имения своего Корчыцкого в повете Городенском за певную суму пнзей, за пултора ста коп грошей литовских данный, водлуг которого листу своего реч в нем помененую сам устне визнавши, просил, абы тот лист з устнымъ признанемъ его до книг земских Городенских был уписан, который уписуючи слово в слово так се в себе маеть:

Я Андрыян Янович Пекарскій, землянин гдрскій повету Городенского, чиню ведомо и сознаваю сим моим добровольным вечыстым продажным листом всем посполите и каждому з особна, кому бы того ведати належало, иж што я, будучи в спокойном и волномъ держанью и вживаню от часу немалого трох волок при имению моем, прозываемом Корчицкомъ, зо всеми приналежностями до них, которые тые тры волокы лежат в повете Городенском, при селе Поповском, над озером под Стариною, промежку кгрунтовъ его королевское млсти двора Озерского, за певными границами и межами, которых положене и межи на сознаню возного по достатку описаны и выображены естъ; которые три волокы за властные гроши свое правом вечыстым купилъ при имению Корчицкомъ у землянки гдрское повету Городенского пни Костантыновое Кунцевичовое Овдотьи Войнянки, зо всем на все так, яко се тые волокы и з садибами до них належачими з давных часов с померы волочное сами в себе мают и мели; с которых тых волок, ничего з них не уймуючы на себе

и жадных кровных потомков своих не зоставуючи, зо всем правом своим, што одно колвек до тых трох волок належало, продал есми на вечные часы землянину гдрскому повету Городенского пану Павлу Ивановичу, священнику Озерскому и его детем, потомком и щадком, за певную суму пнзей рукоданую, то ест за полтора ста копъ грошей личбы и монеты великого князства Литовского, которую тую звыш мененую суму пнзей всю сполна руками своими взявши и отличивши, за разом тые тры волокы зъ гаями, зарослями, сеножатми, з уходы сеножатными у Стариных, з огороды овощовыми, хмелевыми и з садибами, з выпустами, з водами, реками и болотами и зо всеми приналежностями, до них належачими, урадовне через возного в моц, в держанье и вживане вечное пану Павлу, детем и потомком его завел и подал есми, которых тых волок и огородов межи и границы на сознаню возного меновите описаны ест. Маеть вже от сего часу и даты листу моего и волен будет пан Павелъ держати и вживати тых трох волок, волен будучи он сам, потомки его то, кому хотячи, зо всеми пожитками и приналежностями, все разом и з особна по части дат, дароват, продат, заменят и тым водлуг воли своею шафовать, а я вже Пекарскій, малжонка моя, дети и потомки и щадки и жаден зъ кривных близких повинных наших и ниhto колвек з обчых в тые три волокы вышей мененые, в найменшую часть их жадного вступу мети не маем и по нас мети не будут, так тежъ в держанью и вживаню пну Павлу и потомком его некоторое переказы, трудности, шкоды и пренагання чинити и моцы мети не будутъ под зарукою нижей в сем листе моем описаную; але вже право все свое купчое, листы и всякие твердости, што одно колвек до того належало, до рук пну Павлу и потомкомъ его отдавши, с того права вечне се вырекаю, вси твердости и моцы на пна Павла и потомков его вливаю, и

ку тому, где бы хтож колвек зъ близких кривных повинныхъ наших и иных обчих в тые три волоки и в наменшую част их вступовал, переказу чинил, трудность задавал, зачым бы он пан Павелъ и потомки его до яких шкод и ут(р)ат приходили, я сам Пекарский у каждого права заступоват, боронит своим властным грошомъ и накладом закладат маю и венен буду, а где бым я, пропомневши сего моего листу, сам через себе, албо кривных близких и через иного кого обчого в держанью тых трох волок переказу чинили, до права потегали, до шкод, утрат приводили, от близких кривных повинных своих и иных обчих не заступовал и в права своим властным грошом не закладалъ, тогда за то заруки полтора ста коп грошей пану Павлу и потомком его заплатити маю и винен буду, а суд тот, перед который буду позван, толко вгълянувши в сес лист мой, то все на мне всказати и моцную отправу на властных добрах и маетностях моих лежащих и рухомых учинити мает и волен будет; и то все заплативши, пред се сес листъ продажи моее у каждого права при зуполной моцы зостати и приимован быти маеть. И на то есми дал сес мой добровольный вечыстый продажный листъ пну Павлу Ивановичу и потомком его з моею властною печатю и с подписомъ руки моей писмомъ полским; а для лепшого твердости сего моего вечистого продажного листу просил есми о приложене печатей и о подписе рук людей зацных, земян гедрских повету Городенского, то ест его млсть пна Андрея Зброжка, а его млсть пна Адама Зброжка, а пна Гаврыла Елского, што их млсть на очевистую а устную прозбу мою то вчинили, печати свое притиснувши и руками своими подписать рачили сес мой вечыстый продажный лист. Писан у Городне, лета Божего нарожения тисеча пятсот деведесят осмого, мсца июня одиннадцатого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подпис

рук также чотыри писмом полским и рускимъ подписаны сут тыми словы: Andryian Janowicz Piekarski ręką swą. Andrey Zbrożek ręką własną. Adam Zbrożek ręką własną. Гаврило Елский власною рукою. Которое добровольное а устное сознание пна Пекарского с тым листом его продажнымъ до книг справ земских есть записано.

Изъ актовой книги Гродненского земского суда за 1596—1598 г. № 6796, л. 565 обор. 566.

№ 114—1599 г. Января 17 дня.

Фундушъ Горбанской церкви.

Przenos ekstraktu kopij funduszu cerkwi Horbanskiey z grodu Mielnickiego wyienty.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Augusta siódmego dnia. Przed urzędem J. K. mści y aktami ziemskimi wttwa Brzgo, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziemskim tegoż wojewodztwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Szymon Dąbrowski, proboszcz cerkwie Horbanskiey, kopią funduszu teyże cerkwi ekstraktem z akt grodzkich Mielnickich na stemplowanym papierze wartosci iednego srebrnego grosza wyiętą, w sposób przenosu do akt podał, którą co do słowa wpisuiąc tak się w sobie ma. Actum in castro Mielnicensi sabatho post festum sancti Mathraei apostoli proximo, videlicet vigesima quinta die mensis Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Symon Dąbrowski, plebanus ecclesiae Horbanensis ritus graeco-united, eidem officio et actis eius copiam foundationis ecclesiae Horbanensis obtulit et ad acticandum ad acta praesentia porrexit in tenore sequenti.

Kopia funduszu cerkwi Horbanskiey.

Ja Maryanna Hurynowna Fursowna Janowaia Romanowaia Wereszczaczynaia y ia Adam, y ia Andrey Janowiczy Wereszczakowie, ziemiane ieho korolewskoy miłosty wojewodztwa Beresteyskoho, czynimo iawno y zoznaiemo sami na sebe sym naszym listom dobrowolnym weczy-stym funduszowym zapisom, komu by o tom tepereszny y potomny wekow ludziom wedati było należało, iż my, uważaiuczy mnohost y welikieje dobrodzieystwo Bo-zyie, kotoreie nam Pan Bóh wo wszelakoy opatrnosty swojey Boskoy pokazował y po-kazowaty raczyt, umyslilismy Tworcy na-szomu, wsich dobr dawcy, wdziaczność serdecznuii widomym znakom pomnoże-nuii y powchozenuii domu chwały Jeho oswiadczaty y tym woli prawosławnych prodkow naszych dosyt uczynity, a menowite sławnoy pamiaty panny Anny Michałowny Buchoweckoy, chorużanki Kobryn-skoie Romanowoy Wereszczaczynoy, mene Maryny Fursowny Wereszczaczynoy, pani swiekry nam Adamowi y Andreju Were-szczakom, pani babki naszoie w Horbaney cerkwi naszoy Buchowickoy także sław-noy pamiaty pana Iwana Wereszczaki, mał-żaka mene Maryny Fursowny y nam Wereszczakom pana otca woli y wsich nas sposobnomu postanowieniu dosyt czy-niaczy o imeni Bożom y chwalcow na-szych y ustawicznych Bohomolcow prawo-sławnych swiaszczenikow ne unitow, pry-pomenenoy cerkwi ich wo wszelakom le-żaczom y ruchomom nadaniu dawnym z prodkow y od nas nadanym na wiczny-ie czasy upewniaiuczy, my wyż pomene-nyie osoby, iako dedyczy Buchowycz, ma-iętnosty naszoy, leżaczoy w wojewodztwie Beresteyskom, sukcessorowe y pryrożonyie wyż pomenenoy cerkwy Buchowickoy fundatorowe nadawcy, z dobroy woli na-szoy ku sławy imieni wo Troycy Swiatoy sławennoho Boha, zażywaiuczy w tym wol-nosti szlacheckoy, cerkow naszu Buchowickoiu, na uroczysku w Horbaney sto-iaczuii, hrunt y pola zdawna od prodkow

naszych nadanyie, wiecznymi czasy zapisu-iemo, menowite iak cerkow stoit z cmen-tarom y z prysiedleniem swiaszczenickim, i z toho hrunta około cmentara y około cerkwi prysiedlenia pomirok czynił useho morhow desiat z sianozatami, wypustami wolnymi y z zaroslami do Menianki od meży pewnoy, odnym bokom dworu na-szoho Buchowickoho, z druhoj strony od meży sęła Podaliskoho; na drugom miej-scu, na uroczyszczu nazwanym Jeromow-szczyzna, tamże morh pola od meży dwora naszoho, a z druhoj strony od meży sęła Podoliskoho, a treteiu mezeiu pope-reczneiu Bosiackoiu; na czetwertym mies-ciu na uroczyszczu Klin, od meży Podo-liskoy, a z druhoj strony Jeremickoy protiiv dwornoho Kalinowskoho; do toho y morh naddan nad struhoiu od meży Stryiowskoy, z druhoj boku dwornoy czerez dorohu Klinom do hranyci; na pia-tym mesciu sęnożat nazwanaia Hrud, pro-tiwko dwora Kalinowskoho, hranycia z odnoho boku ryczka, a z druhoj boku row; na szostym mesciu na Mernianey meży Seliskom gruntom pole cerkwi na-szoy Buchowickoy y z sęnożatami y z za-rosłami y z naddatkami, do toho hruntu należaczymi, z nadania ieszcze dawnoho od prodkow naszych; na semom mescu na uroczyszczu Kulbaczkach od meży Ko-łyczowskoy, a z druhoj strony od meży Dworeckoy; na osмым mesciu na dziaka nadaiem pod Jeremiczami od meży An-cutowskoy, na osobliwom regęstru spisa-nyie, bo to wseho czynił hruntu pola wo-łoka. Kotoryie to wyż pomenenyie hrunta oromyie y ne oromyie, z sęnożatmy y z zaroslami, kotoryie ieszcze od prodkow naszych na tuii cerkow nadanyie, ich swiaszczennykowe pry toy cerkwi meszka-iuczy używali czerez wsi leta bez presz-kody, daiem, daruiem y zapisuiem wiczy-ni czasy. K tomu y na tuii cerkow Bu-chowickoiu, prez nas fundowanuii, hruntu pola oranoho w hruntach Buchowickich morhow siem, kotoryie z nieboszczykom małżonkom moim Iwanom Wereszczakoiu

ja Maryna Iwanowa Wereszczaczyna u neboszczyka pana Onykija Naumowicza Buchoweckoho y małżonki ieho weczystym prawom kupiła, nadaiu y wiecznymi czasy zapisuiu, iako y prawo nam służaczoie dwa zapisy na toy kupny hrunt swiaszczennikowi oddali iemu y sym listom naszym wiecznymi czasy wliwaiem. K tomu wszelakije nadania prodkow naszych y prez nas samych nadanyie, knyhi, dzwo-ny wszelakije na tuu cerkow apparaty daiem y wiecznymi czasy zapisuiem; także y jarmarkoweie z prychodu służaczoie w toy cerkwi swiaszczeniiki na potrebu cerkownoiu wybiryty maiut; zaś pomenenuiu Buchowickuiu, w wojewodztwe Beresteyskom leżaczuiu cerkow, prez nas fundowanuiu, z hruntami wyż pomenenymi, od prodkow y od nas samych nadanymi, także y z knihami, sosudami wsimi y wsiakimi cerkownymi apparatami, prychodami, pożytkami, należytościami wolnymi na hrunt Buchowickoy maiętnosti wypustami, pastwiskami daiem, daruiem y wiecznymi czasy tym funduszowym listom naszym zapisuiem y funduiem swiaszczen-nykow relihij hreceskoy prawosławnoie starożytnost posłuszenstwo wostocznoho switynych czetwero prystolnych patryar-chow Jerolimskich, Alexandryiskich, An-tiochyiskich y Konstantynopolskich ne-unitom teperesznemu otcu Symeonu Naru-kiewiczowi swiaszczennyku cerkwi Buchowickoy, a po nem po wsie wiki nastupa-iuczym swiaszczennikam tohoż wyz re-czennaho posłuszenstwa neunitom, kotoryi za prodkow naszych w tom funduszu pry-pomnienye za nas samych y pannu Annu choruzanku Mokreckuiu y potomki naszym, w toy że prawosławnoy wiry buduczy, Pana Boha prosyty y wiecznymi czasy bu-dut, kotorych swiaszczennikow do toy cer-kwi, prez nas fundowanoy, podawaty, po-radku ich dohladaty y wszelakoy ciłosty nadania posterehaty, neporadnych swiasz-czennikow y perestupnych napominaty y od cerkwi oddalaty y odmeniaty, a na ich miscie innych prezbitierow zatiahaty hos-

podyne archiepiskopowe czynna swiataho Sallice(?) welikoho ne unity ne prawosław-noy wiry hreceskoy w posłuszanyi wyż hreczennych swiatyishnych patryarchow zostaiuczych wolny y mocny budet wicz-nymi czasy, poczem my, w werchu meno-wanyie osoby, iak sebe samych, tak y dety, potomkow, pokrewnych dalekich y bliskich y innych osob obszczych, maiętnosti na-szoy suksessorow od toiey cerkwi swiatoy Buchowickoy podawanie, o wszelakoho to-iey pomenenoy cerkwi leżaczoho y ru-chomoho nadania tak oddalaiem, że żad-noho wstupu y pereszkody czynity nie maie y nie maiut wiecznymi czasy; o na-szoie seymowoie y uchwalenoie podatki y podymne y wsiakoie powinności z cer-kownoho hruntu y osoby swiaszczennika w maiętnosti naszoy my sami, a po nas potomky y suksessorowe naszymi platyty maiut y prawowaty y od wszelakoho ustupu y pereszkodnika iakoho kolwek predtywnego swoim kosztom u kużdoho prawa y sudu boronyty y zastupowaty po-winny budem y suksessorowe naszymi po-winny budut pod zapłaceniem winy albo zaruki tysioch złotych polskich y pod na-horożeniem bez prysiahy na hołoe słowa reczennieie, w tom daiem moc iak samy na sebe, tak y na každoho pereszkodnika pozwaty do každoho sudu y prawa, iak duchownoho, tak y swieckoho, a mnoho-krot chto budet semu funduszowy spro-tywlen, wetyko reczy maiut byty suden-kary, szto dla lepszoy twerdosti funduszu naszoho cerkow pomenenuiu Buchowie-kuiu zo wsimi hruntami nadanymi, rucho-mymi y nie ruchomymi, wszelakimi wol-nostiami szlacheckimi y zo wsiemi docho-dami y z prychodami, iarmarkami, nada-iem wiecznymi czasy, zapisuiem y w moc podaiem wyż pomenenuiu cerkow swie-szczennykowi otcu Symeonu Narukiewi-czu y potomkom ich w possessyiu ich wiecznymi czasy. Na tom wsem iesmo sey nasz list dobrowolny weczysty funduszowy zapis z peczatmi y z podpisami ruk na-szych własnych y za ustnoi y oczewisto-

iu prozboiu naszeiu y ieh miłosty panow pryatelow naszych, ieho miłosty pan Seweryn Bosiacki y ieho miłosty pan Dymitrier Pryłucki pryłożywszy ruki własny podpisaty raczył. Pisany w Buchowiczach roku tysiacznoho piatsotnoho dewiatdesiat dewiatoho, miesiaca Januarya siedymnadciatoho dnia. Maryanna Hurynowna Janowaia Romanowiczowaia Weraszczaczynaia. Ja Andrey Janowicz Wereszczaka. Oczywisto proszony peczator do toho fundusza podpisuiusia Seweryn Bosiacki rukoiu własnoi. Oczywisto proszony peczetar Dymitrier Pryłucki rukoiu własnoi. Adam Janowicz Wereszczaka rukoiu własnoi. Jako prytomny buduczy do toho funduszu rukoiu własnoi Charyton Ostromecki manu propria. Post cuius foundationis copiae in acta praesentia ingrosationem, originale eidem offerenti praeuia quietatione officij praesentis est extraditum. U tego ekstraktu na stemplowanym papierze do akt niwieyszych podanego pieczęć grodowa ziemi Mielnickiey oraz korrekta susceptanta y lekta tak się wyrażaia: Ex actis castrensibus capitanealibus Melnicensibus rescriptum. Obniski vicesgerens castrensis Melnicensis mmae (Locus sigilli.) Lectum per Twarowski. Ktory to ekstrakt kopij funduszu na cerkiew Horbacką, przez niegdy Maryannę Hurynowną Fursownę matkę, Adama y Andrzeia synow Janowiczow Wereszczakow uczynionego, za podaniem przez wspomnionego pobożnego xiędza Szymona Dąbrowskiego, teraznieyszego cerkwie Horbanskey proboszcza, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wtta Brzgo przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 7396 л. 1005—1012

№ 115 — 1599 г. Декабря 18 дня.

Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинъ, во владѣніе фундушемъ сей церкви.

Actum in castro regio Drohicensi sabbato ante festum sancti Thomae apostoli proximo anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Poponis rutenici intromissio.

Ministerialis generalis regni nobilis Paulus Osmolskj authenticus cum nobilibus Melchiore Kosienskij et Stanislao Kamien-skj, hicidem personaliter stantibus et infrascripta attestantibus, coram officio capitaneali et actis praesentibus castrensibus Drohiciensibus stans, publice recognovit, quia ipse die hodierna venerabilem Jar-moła Suslewskj, poponem rutenicum ecclesiae rutenicae Spas, post fluvium Bug in parte rutenica hic in Drohiczyn sitae, in hortum in eadem parte rutenica post fluvium Bug civitatis huius Drohicensis existentem, ecclesiae praefatae rutenicae Spaskiei per nobilem Albertum Kępiskj geometram iuratum districtus Drohicensis perpetue inscriptum et in usum resignatum actisque praesentibus castrensibus Drohiciensibus inscriptum, in insriptione eadem abundius expressum et specificatum, juxta ejusmodi inscriptionem realiter et in effectu intromisit, possessionem pacificam contulit, nemine impugnante nec contradicente, immo eodem Alberto Kępiskj libere admittente. De quo praefatus ministerialis cum supra expressis relationem lecit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9551, л. 366.

№ 116—1600 г. Апрель 18 дня.

Заявление бурмистра г. Мельника о протесте представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угоды, капщину и десятину съ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1600.

Civium Mielnicensium contra plebanum protestatio.

Do urzędu y do xiąg terazniejszych grodzkich Mielniczkiech oblicznie przyszedszy utęczywy Łukasz Markowicz, burmistrz miasta krola jego mosci Mielnika, mającz przy sobie woznego szlachetnego Macieia Sikorskiego s pewnymi szlachciami, Jakubem Maliszewskim a Marczinem Wysokinskim, przed urzędem ninieyszem opowiedali, ysz gdyśmy chodzili umyslnie do jego mosci xiędza Jana Witkowskiego, plebana Mielnickiego, mówiącz w te słowa do onego, yżes wm. xięże plebanie nas do dworu krola jego msczi niewinnie zapozwał, to iest mianowicie strony siedlisk, ktore wm. sobie mienisz gruntem koscielnym, przetho abys wm. sam sobie y nam trudności nie zadawaiąc, a nie mnief do szkod niewinnych przywodząc, ziednay waszmość sobie miernika, ktory by to wymierzył wedle Regestru Rewizorskiego, s ktorych iesli się co naidzie gruntu koscielnego, gotowiśmy zarazem s tech sprawieliwosc uczinicz y zarazem exnunc ustąpić. Na którą przemo-we jego moscz xiądz Jan Witkowski niecz nie odpowiedział y owszem się zmilczal. Tamże przy them tenże jego mosc xiądz Jan Witkowski, pleban Mielniczki, strony kapsczynny, o którą niepotrzebnie zapozwał urząd y miasto, gdy był napominany, aby sobie queres czynił, iesli tu na korem mieszczanie co zaliegło, gotowismy sami z siebie y z ynszych sprawieliwosc uczynić. A co się tknie strony dziesięciny,

o którąś wm. xięże Janie Witkowski, plebanie Mielniczki, nas zapozwał, tey nigdy iako przodkowie naszymy ani my sami nie dawali y teraz dawać niepowinni, co sie prawnie być pokaze s czasem swym, dla czego tedy nie skwapiaiac się s tych na żadną rzecz, prosimy y napominamy, abys wm. tego przedsięwzięcia swego z nami poprzestał. Na czo zeznanie ten to wzwyż pomieniony wozny s sliachtą takie przed urzędem ninieyszem zeznał.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда № 10877, л. 287.

№ 117—1600 г. Апрель 25 дня.

Ограничение земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.

Akt opisania gruntow y odmiany cerkwi Woskresenskiey Krasnosielskiay J. W. Im. p. Oginskiemu, kasztenalowi Trockiemu sluzącego.

Roku tysiac siedmset pędziesiatogo wtorego, msca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mei grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Swięcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W-a Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Imc. p. Franciszek Szolkowski, mieczn. Witkomir., opowiadał prezentował y do akt podał opisanie y zamianę gruntow cerkwi Woskresienskiey Krasnosielskiey, ad praesens in rem et partem jasnie wielmożnego imc. pana Tadeusza z Kozielska Oginskiego, kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty sluzący y należący. Ktore opisanie y zamianę gruntow z ruskiego na polskie pismo exponowane wpisuiąc w xięgi sequenti exprimitur tenore.

Opisanie gruntow cerkwi Krasnosielskoie Woskresenia Chrystowa, za pozwoleniem welmożnoho pana, p-a Gabryela Woyny, Podkancleroho Welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Mereckoho, derżawcy Krasnosielskoho, Opeskohe, tiwuna zemli Żomoyskoie Małych Derwian, czerez sweszczenika toie cerkwi Krasnosielskoie Illu Ofanasowicza Korotkoho z zemeninom hospodarskom wojewodztwa Menskoho, z panom Stanisławom Nininskom skonczoje w roku tysecza szescsotho, msca apryla dwadcat piatego dnia, ktoraja tak sie w sobie majet: Naperwe khrunty cerkownyje. Pierwaja niwa meży grunty p. Nininskoho, a odnym bokom poddanych Krasnosielskich od meży, w ney prutow dwadcat dewiat y małych piat; druhaja niwa Semenikowskaja, iduezy od sęła Osowca do Kurmanow poprawe, w ney morgow try, prutow petnadcat; treteja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morgow dwa, prutow dwadcat piat, małych szest; czetwertaja niwa Semenikowskaja meży gruntami pana Nininskoho, podle dorohy, ktoraja idet z Krasnoho sęła do Hranicz, w niey morgow czotyry, prut odyn, małych piat; piataja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho, podle tojeż dorohy polewe, w niey morgow piat, prutow odynadcat; szostaja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho obapał, w niey morgow dwa, prutow czotyry; semaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey prutow petnadcat; osmaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, druhim bokom u meży pana Prewaskoho, w niey putow dwadcat czotyry; dewiataja niwa Semenikowskaja u Stiudienca meży grunty p. Nininskoho po obapoł, a koncom odnym k stenie meskoy Krasnoselskoy, w ney morgow try, a prutow deset; desiataja niwa Mozolewskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morg odyn. Suma wseho gruntu cerkownoho, panu Nininskomu u w odmenu od sweszczenika Illi danoho morgow dwadcat czotyry, prutow szesti-

nadcat, a małych szest. U tego opisania gruntow podpisy rak dwa polskim, a podpis trzeciej ręki polonico idiomate tymi słowy: Piotr Stecki chorąży J. K. namsk. Stanisław Nininski ręką własną. Illa Korotkij służytel Woskrysenia Chrystowa Krasnosielski. Na drugiey stronicy tego dokumentu zamiana gruntow his exprimitur verbis. A za tyie grunty odmena iest dana do cerkwi Krasnosielskoie od pana Nininskoho gruntami ieho własnymi Osoweckimi. Napered perwaja niwa Tiabniłowskaja, bokom y koncom odnym do steny plebaney Krasnosielskoie, druhim bokom y koncom od steny nowouroblenoie p. Nininskoho, w ney morgow odynadcat, prutow deset, małych piat; druhaja niwa pod pany Czartowiczami Iwaszkowskaja morg odyn, prutow piat; treteja niwa tamże Iwaszkowskaja prutow dwadcat sem; czetwertaja niwa Iwaszkowskaja morg odyn, prutow szest; piataja tamże meży ich grunty morg odyn, prutow dwa; szostaja niwa pry płote panow Bychowcow morg odyn, prutow dwa; semaja niwa Iwaszkowskaja pod poddanymi Krasnosielskimi, a druhim bokom y meży poddanymi pana sudi Nowhorodskoho, pohnojew y senożatju w ney morgow dwa, prutow dwadcat sem, małych szest; osmaja niwa Iwaszkowskaja podle płota p. Bychowca, pohnojew z senożatju y z wyhomom w ney morgo dwa y prutow petnadcat; dewiataja senożat Poniatyckaja podle cerkownojeż sanożati, morg odyn, prutow deset; desiataja podle tojeż Poniatyckoje sanożati, prorobki prozywajemyje Makarcowskoie, a druhim bokom k senożati poddanych pana Jesmanowych, prozywajemoje Kułażynskoie, w ney morg odyn. Summa gruntow pana Nininskoho, danych cerkwi Krasnosielskoy za odmenu iemu gruntow danych, czyniti morgow dwadcat czotyry, prutow szesnadcet, a małych szest. U tey zamiany podpisy rak similiter tymże pismem uti supra expresum, tudzież znaki trzech pieczęci naydują się sequenti methodo: Piotr Stecki, chorąży Oszmianski. Stanisław Nininski

ręką własną. Illa Korotkij służytel Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Który to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich wojewodztwa Minskiego spraw wieczystych ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1752—1757 годы, № 11800 л. 117—118.

№ 118—1600 г. Мая 19 дня.

Фундушъ Негнѣвицкой церкви.

Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed aktami grodzkimi wttwa Nowogr. stanowszy obecnie W. J. pan Adam Kozłowski, podstolic Halicki, ekstrakt funduszu na cerkiew Niehniewicką od J. O. xcia Albrychta Stanisława Radziwiłła, podkan. W. X. Litt. wydanego, do akt podał, ktorego wyraz takowy. Wypis z xiąg ziem. wttwa Nowogr. Roku tysiąc siedmsetnego dwadziestego osmego, miesiąca Maja dwadziestego osmego dnia. Na rokach sądowych ziemskich święto Troieckich, po świętey Trojcy święcie rzymskim przypadłych y sądownie porządkiem prawa popolitego w Nowogrodku na mieyscu zwycaynym odprawowanych, przed nami Janem Bogusławem na Rdultowie Rdultowskim sędzią, Jerzym Piotrem Bułhakiem podsentkiem a Stefanem Michałem Hara-burdą pisarzem—urzędnikami sądowemi ziem. w-a Nowogr. comparens personaliter patron I. pan Jakub Wysocki, komor. w. Nowogr. opowiadał, prezentował y do akt podał fundusz cerkwi Niehniewickiey od świętey pamięci J. O. Xcia J. pana Albrychta Stanisława Radziwiłła na Olyce, podkan W. X. Lit., Łuckiego, Gniewskiego starosty, ad presens służący teyże cerkwi

Niehniewickiey y prezbiterowi przy niey rezydującemu, w Bogu wielebnemu I. xdu Symonowi Hołowczycowi, który podając do akt xiąg ziem. w. Nowogr. prosił nas urzędu, aby pomieniony fundusz ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Nowogr. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my urząd oną przyiowski, do xiąg wpisać rozkazali, który wpisując de verbo ad verbum sequenti exprimitur thenore:

Albrycht Stanisław Radziwiłł, xiąże na Olyce, podkan. W. X. Litt., Łucki, Gniewski starosta. Oznaymuiemy tym listom naszym, iż po zeysciu z tego swiata nieboszczyka Jana mnieyszego szwieszczenika cerkwi naszej Niehniewickiey, postrzegając, aby nie ustawała powinna chwała Bogu Wszechmogącemu, a mając w zalecenie w przykładach nabożenstwa kosciołowi rzymskiemu posłuszenstwie zięcia iego, także na imie oycy Wasila Fiedorowicza Wołoska, też cerkiew Niehniewicką, obowiązuąc sobie czułość wszelką o duszach ludzkich, iako pilnego pasterza podac do zawiadywania y odprawowania w niey nabożenstwa rozkazaliśmy, postępując na wychowanie iego włokę pola do cerkwi zdawna należące, także zascianek pod cerkwią ze wszystkimi sianożęciami y polami, do gruntu tego należącemi, ktorych gruntow nie opłacać żadnych podatkow do dworu naszego ma spokojnie do żywota swego używać; tenże swieszczenik nasz pokładał przed nami list, aboli starowieczny fundusz, pismem ruskim pisany, aby był przy swojej mocy zachowany niejakięś Jerzego Bołkowicza, który to fundował cerkiew starowieczną Niehniewicką, w czym widząc rzecz słuszną, on list albo fundusz przy mocy zachowuiemy y co kolwiek przez dawność y przez nieustawicznego kapłana y przez antecessorow naszych tey cerkwi, zdawna cudami usławionej, na dwor iest zabraną y obroconą, iako kiermasz, który należał do cerkwi, a od tego czasu na dwor nasz myto odbierano, w czym widząc krzywdę tey cerkwi, od tego czasu do teyże cerkwi

przywracamy y onemu swieszczenikowi y po nim następującym na potrzeby cerkiewne brali pozwalamy; do tego urzędnik nasz albo dzierżawca Niehniewicki odstempować niema, a że w tymże funduszu Jerzy Bołkiewicz nadał ziemie paszną mianując nad rzeką Bołowiczą na też cerkiew Niehniewicką z ludźmi osiadłemi y ziemią bartną za rzeką Niemnem, a że to z pamięci ludzkiej wyszło przez dawność wieku y lat na dwor obro(co)ną względem pasieki y ow grunt iako ludzie iednak starzy zeznali nad rzeką Bołowiczem wpuszcie będącym na ienerała obroconym, w czym żeby uyma żadna cerkwi świętey nie była y nie ustawiała w chwale Bożey, tedy w nadgrode tego gruntu za prozbą tego kapłana za pomocą Boską bliską cerkwi y domu onego z robotnikami przydaiemy, a w nadgrode ziemi bartney do puszczy naszej Nalibockiey swieszczenikowi naszemu tuteyszemu y po nim będącym wiadz wolno tak na opał drew, iako y wszelkiego drzewa na budowanie tak do cerkwi, iako y domu iego pozwalamy, także rzemieślnik ciesla, kowala, stolarza do oprawy tuteyszey cerkwie y domu onego urzędnik nasz abo dzierżawca bronie nie powinien y ze dworu tuteyszego cerkiew naprawować maia. A iesliby poddani nasi Niehniewiccy zwyczajem prostoty aboli nałogu złego szluby nie wziowszy z żoną mieszkać ważył się, albo beż krzstu dzieci swoje wychować chciał, o takim złym ma prętko do urzędnika Niehniewickiego dawać znać, spólnie z onym według słusznego zdania bład takowy wykorzeniać, biorąc pierwiey winy kopę groszy na potrzebę cerkiewne; a iesliby y nadto kto przestępnym znaydował się, tego tedy więzieniem y winą sowitą pokarać ma. Weseła y krzczenia dzieci aby poddani we własney parafij pod winą odprawowali, także święta uroczyste aby ze wsi odleglejszych dla nabożenstwa do cerkwi bywali, a z onych w każdą niedzielę aby przynajmniey po iednem z domu gospodarz wysyłał, albo sam był pod winą gro-

szy szesciu. Co wszystko ztwierdzaiąc, dalismy onemu swieszczenikowi Niehniewickiemu ten nasz list z podpisem y pieczęcią naszą. Pisan w Niehniewiczach maja dziewiętnastego dnia anno tysiącznego szescsetnego. U tego funduszu przy pieczęci podpis ręki tymi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł xiaże podkan. W. X. Litt. Łucki, Hniewski starosta. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego do akt przez wyż wyrażonego patrona, iest do xiaż ziem. wttwa Nowogr. w Bogu wielbnemu I. Xdzu Symonowi Hołowczyco- wi iest wydan. Pisan w Nowogorodku ut supra. U tego ekstraktu przy wycisnionych dwóch pieczęciach urzędowych ziemskich Nowogrodzkich na błękitnym dartym iedwabiu podpis ręki w. pisarza ziem. Nowogr. y regenta tymi wyrażaią się słowy: Steffan Haraburda pisarz p. s. L. S. L. S. Corexit Trzeinski. Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służący. Ktory ekstrakt po podaniu onego przez wż wyrażoną osobę do akt, iest do xiaż grodzkich Nowogr. wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго городского суда за 1781 годъ, № 12565, л. 1052—1053.

№ 119—1600 г. Юня 15 дня.

Заявление Дрогичинского подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die festi sanctorum Viti et Modesti martyrum anno Domini 1600.

Succamerarii Drohicensis recognitio.

Accedens personaliter ad officium atque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia generosus Hieronimus Irzykowiez de Baczyki, succamerarius Drohicensis, coram praesenti officio relationem

suam ratione infrascriptorum fecit, quia ipse inherendo decreto Sacrae Regiae Majestatis inter honorabilem Joannem Witkowski, plebanum, actorem, ab una et famatos proconsulem, consules, advocatum et scabinos totamque communitatem civitatis Mielnicensis, citatos, ab altera parte ratione decimae frumentorum omnis grani pro anno Domini 1599, per citatos actori non extraditae, latam, die hodierna in actu descripta ad civitatem Mielnicensem condescenderat, ibidemque, convocatis officialibus, plebe ac tota communitate ejusdem civitatis Mielnicensis, requisivit ab eisdem, ut sibi acta et registra civilia a tempore privilegii ejusdem plebani et recentio (ra) exhiberent. Verum ipsi officiales cum communitate Mielnicensi nulla acta neque registra antiqua, solummodo registrum generosi Demetri Sopiha, revisoris sacrae regiae maiestatis ad faciendam commensurationem agrorum civilium Mielnicensium deputati, ab annis quadraginta, similiter et acta paulo anteriora ejusdem commensurationis agrorum commonstraverunt, nihilominus tum et ipsos utrosque popones ruthenicos Mielnicenses in eadem congregatione communitatis Mielnicensis comparentes, de ipsorum jure super decimam, a civibus religionis graecae ipsis serviente, requisivit. Qui popones retulerunt nulla jura neque privilegia super decimas habere, solummodo tres mansos agri ad suas ecclesias ex antiquo pertinentes in possessione sua habere, quibus tantum sunt contenti, decimam vero nullam a civibus religionis graecae habuisse, et eam nunquam ab eis exegisse, de quo et ipsi cives requisiti erant, qui similiter, ut et popones praemissi, sunt attestati. Reviso itaque privilegio plebani actoris, ab Alexandro Vitoldo, tum et privilegiis civium Mielnicensium, nec non acta et registra civilia sibi exhibita, ex eisdem juribus, actis et registris, tum et ex notitia hominum testimonioque civium senium, inquisitione diligentissime persecuta, rescivit et adinvenit mansos infrascriptos ab antiquo

catolicorum esse, quorum quidem mansorum tales ad praesens in possessione catholicorum existentium, quum etiam per rutenos et hereticos a catholicos acquiretorum et in possessione illorum existentium conscriptio est talis.

Woitowskich włok Wężowskich włok trzy, Jakubowa Koryczenskigo włoka czwarta, Janathysa Sczysławskiego włoka czwarta, Jana Gnatowskiego włoka piąta, Lenartowa Piekielekowa włoka szosta, Mikołaja Kosciesza włoka siódma, Artiema Onaczka, którą trzyma Stasiek y Olisiey Hnath włoka osma, Katharzyny Ostrowskiej, którą trzyma Jasko Knysz y Mama włoka dziewiąta, Iwana Doroszewicz, którą trzyma Misko Jahołkowicz, Sidor Szereszyło Kosciesza z drugimi włoka dziesiąta, Kacza Piatka y Kuzma Sienkowicza, którą trzymaia Łukaszow zięć y Wasko z Mezenina włoka iedenasta, Valentego Steczkowicz pułtory włoki trzyma pani Paderewska y pułwłoki wozny Sikorski włoka dwunasta y trzynasta, Iwana Hniota, którą trzyma Olisiey Hniot włoka czternasta, Marcina Panuchny, którą trzymaia Iwan Kreczko y Paszko Kurkowicz włoka piętnasta, Macia Oleszkowicza, którą trzymaia Jac y Sidor Krawczewicze włoka szesnasta, Lewka Radka Kozycza y Chwiedka Smuszkowicza włoka siedmnasta, Jaczka Kierka włoka osmnasta, Andrzeia Miskowicza y Stephana Zaniewicza włoka dziewiętnasta, Suprona Kałabunowicz, którą trzyma Mic z Woikowa a Radko włoka dwudziesta, Chwiedko Kokala y Bloch trzymaia włokę Iwaszka Kowala y Choicza Maczkowicza włoka dwudziesta pierwsza, Herman y Zanko trzymaia Kachny Kalnei włokę dwadziestą wtórą, Steczko y Jaczko Kopaczewicze trzymaia Chwiedka Kopacza włokę dwadziestą trzecią, Krath y Sidor Kralowicz trzymaia Michna Golimonta y Pawła Chaczewicz włokę dwadziestą czwartą, Wasko Szyło y Symon Jaroczki włokę trzymaia Sienka Wozewicz s pasinki włokę dwadziestą piątą, Jan Prinawa Sienkowicz trzyma Makara Daczkowicza włokę

dwudziestą szostą, Szymon Jaroczki trzyma włokę Jaroczkiego Wasilewicz dwudziestą siódmą, Chwiedko Kokala y Siemion Lewkowicz trzymaia Lenarta Steczkowicza włokę dwudziestą osmą, Stanisław y Kokala tegosz Lenarta Steczkowicza dwudziestą dziewiątą, Makar Kierkowicz włokę Marczina Trzeciaka—trzydziestą, Timosz Kreczkowicz a Sroka włokę Kaspra Michałowica y Kacza Ostaszowicz trzydziestą pierwszą, Iwan Kreczko y Wieryżycz Kacza Husczyca y Trochima Pietkiewicza trzyma włokę trzydziestą wtórą, Andrzej Panasowicz y Olexi Michailowicz trzyma Choczia Panasowicz y Trochima Hrymaszkowicza włoka trzydziesta trzecia, Stas Woitkowicz y Wasko trzyma Woitka Suszczewicz włokę trzydziestą czwartą, Olexi Truchowicz y Iwan Popowicz trzymaia włokę Marka Trochimowicza y Thomasza Wieczorkowicza trzydziestą piątą, Olexi Mietka a Roman Tolibicz trzyma włokę Sacza Chwiedka Supiechowicza trzydziestą szostą, Pasinicz Palinka a Wakula włokę trzydziestą siódmą, Kasper balwierz a Kreczko włokę trzydziestą osmą, Dawid a Tiron Mackowicze włokę Marka Jurkowicza włokę trzydziestą dziewiątą, Niedzieicha a Łukasz Markowicz włokę Marka Jurkowicza y Lucza Hriczewicza czterdziestą, Timosz Oleszkowicz y Paszko Kurkowicz, Zienko Bochenka włokę Maczieia zduna trzymaia czterdziestą pierwszą, Iwan Zerczenicza y Pastuszko włokę Anny Wierowskiej czterdziestą wtórą, Maczko Derka y Olichowicz włokę Mielecha Niestorowicza czterdziesta trzecia, Puszkarz Josko Knysz włokę Joachima Poswieticza y Hrinka Saczenkowicza czterdziesta czwarta, Panas Poswieta, a Sienko Bohenko włokę Jaczka Ostaszewicza czterdziesta piątą, Maleszowski włokę Jana Wierowskiego czterdziesta szosta, Marczin y Woitek Ostrowsczy tegosz Jana Wierowskiego włokę czterdziesta siódma, Iwan, Sienko y Tokarzewska włoka Woitka Luby czterdziesta dziewiątą, Olsiey Hniet a Hricz

Blochowicz tryymaia Hapy Szykałowicz włoka pięcdziesiątą, Maciek Minkowicz a Morczyk trzymaia Timoszychi Karłowicz włokę pięcdziesiąt y pierwszą, Chwiedko Kokało y Trocz Popowicz włokę Woczka Zosimowicza pięcdziesiątą wtórą, Jan Kreczko y Trocz włokę Waska Kozła pięcdziesiąt trzecią, Jaczko Kierko a Romanik włokę Jarmocza Mieszkowicza pięcdziesiąt czwartą, Jachim Dudycz y Kierkowicz włokę Andrzeia Dudycza pięcdziesiąt piątą, Olsiey Hniet włokę Jana Kobyłaka pięcdziesiąt szosta, Jaczko Kierko włoce Pachinka Woczkowicza pięcdziesiąt osma, Olsiey Hniet włokę Waska Kozycza a Suprona Kałabunowicza włoka pięcdziesiąt dziewiątą, Trochim Michałowicz trzymaia włokę Michała Wołosewicza szescdziesiątą, Jocz postrzygacz y Duczyz włokę Mikołaja Golimonta szescdziesiątą pierwszą, Chwiedko Smuszkowicz y Ostrowsczy włokę Jaczka Polozka Iwanowicza szescdziesiąt wtórą, Benbenko, Misko y Tokarowska włokę Matysa Sczielawskiego szescdziesiąt trzecią, Ruczianka y Kroczevska włokę Lenarta Steczkiewicza szescdziesiąt czwartą, Jarosz Tymoszewicz y Januszewicz włokę Stasia Olechnowicza y Iwana Januszowicza szescdziesiąt piątą, Symon Proskurnik y Philip Krawiecz y Krywianka włokę Waska Rozkolotka szescdziesiąt szosta, Krzywienka y Kaczyna włokę Olichna z Moczoney szescdziesiąt siódma, Jan Puchalski włokę Piotra Puchalskiego szescdziesiąt osma, Jan Kosziesza włokę Mikołaja Karpowicza szescdziesiąt dziewiątą, Mikołay Osipowicz włokę siedmdziesiątą, Falkowski Kaznodzieia Nowokrzezenski (?) trzyma włok trzy, czo wszystko czyni włok siedmdziesiąt y trzy.

De quibus quidem mansis et agris idem generosus succamerarius Drohicensis adinvenit eidem plebano Mielnicensi pertinere debere eandem decimam juxta privilegium ipsius. Quam suam relationem cum registro suprascripto petiit ab officio praesenti actis praesentibus inscribi et

plebano postulanti in rescripto autentice extradi, quod officium praesens se facturum obtulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 406 на об.,—408.

№ 120—1600 г. июня 28 дня.

Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины.

Termini castrenses Mielnicenses quarelarum et causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda ante festum sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini 1600 per generosos Ambrosium Mezenski, vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

Civium Mielnicensium protestatio.

Przyszedszy do urzędu y do ksiąg terazniejszych staroszczech grodzkich Mielniczkiech sławetni Łukasz Markowicz burmistrz z radą swą miasta krola iego mczi Mielnika, imieniem wszystkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkiech przed urzędem ninieyszem swiadczyli się y opowiedali przeciwko urodzonego je-o mczi pana Hieronima Irzykowicza z Baczyk, podkomorzego Drogiczkiego, o tho, isz on bendacz z decretu kro. je-o mczi na inquisitią przydany miedzy wielebnem Janem Witkowskiem plebanem Mielniczkiem a mieszczany Mielniczkiem, w sprawie o dziesięczinę za dworem kro. je-o mczi pozwanych, we czwartek, w dzien świętego Witha blisko przeszły, odprawuiąc the inquisitią w mieszczie Mielniku wedlie dekretu kro. jego mczi, na ten czas na strone odłożywszy dowody y swiadestwa ludzi starech, wiary godnych, a registra mieszkcie iemu przez urząd mieszkki pokazowanych, na strone xiedza Jana Wit-

kowskiego plebana Mielniczkiego w regestrze, a w relacy swej przez się do urzędu grodzkiego Mielniczkiego spisawszy podaney, napisał włok w mieszczie Mielniku siedmdziesiath trzy, ktore nie katoliki, alie Ruś dzierzą y z nich powinność, a dochody do cerkwiow ruskiech z dawnych czasow od przodkow swych oddawaią, mienuiąc za włoki ludzi, a mieszczan wiari katoliczkiej, a w mieszczie Mielniku włok tylko dwadziescia pułdziewięty, z ktorech katoliki a mieszczanie dziesięcziny do kosciola oddawali, czo na każdym miesczu mieszczanie Mielnicy gotowi są ukazać. O czo się tak na jego mczi pana podkomorzego Drogiczkiego, iako i na xiedza plebana Mielniczkiego imieniem wszystkiego pospolstwa miasta kro. je-o mczi Mielniczkiego pomieniony burmistrz swiateczyli.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 414, 431.

№ 121—1600 г. Іюля 5 дня.

Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum Visitationis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1600.

Plebanus Mielnicensis contra officium civile protestatur.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnisensis, coram officio praesenti protestatus est contra famatos Lucam Markowicz proconsulem, consules scabinosque et officiales civitatis Mielnicensis sacrae regiae majestatis, quia ipsi ex debito officii sui cum civibus Mielnicensibus et personis citatis, in propositione

et regestro per ipsum plebanum Mielnicensem conscriptis ad officiumque illorum civile Mielnicense in domo proconsulary productis et comonstratis, ratione per eosdem cives Mielnicenses de agris et mansis sexaginta quinque cum medio tenutae catholicorum decimae pro annis praeteritis retentae, ad ecclesiam oppidi sacrae regiae maiestatis latam et inquisitionem cognitionemque per generosum Hieronimum Irzykowicz de Baczyki succamerarium Drohicensem in praemissis factam ac ad acta officii praesentis per relationem ejusdem inquisitionis conscriptam porrectam, in qua inquisitione adinventum est per cives Mielnicenses de septuaginta tribus mansis decimam ad ecclesiam romanam reddendam teneri debere, justitiam debitam adminisrare, immo eam justitiam, quam ipse protestans attentabat, praefati proconsul cum officialis et consulibus suis, non audita propositione nec ullo lato decreto quibusdem essentiis suis verbis prolongaverunt et facere recusaverunt in maximum damnum ipsius protestantis faciendo. Quod ministerialis generalis regni providus Jozephus Ostrowski personaliter stans circa praemissis interfuisse sicque et non aliter esse coram officio praesenti praemissa sua recognitione attestatus est.

Proconsul contra plebanum protestatur.

Do urzędu y do xsiąg theraznieyszych staroszech grodzkich Mielniczkiech oblicznie przyszedysy sławethny Lukasz Markowicz, burmistrz miastha krola je-o mosci Mielnika, imieniem swem y wszysthkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkiech, mającz przy sobie woznego generała koronnego słachethnego Macieia Sikorskiego, przed urzędem ninieiszem oswiadczał y opowiadał, isz gdy był przez wielebnego xsiedza Jana Withkowskiego, plebana Mielnickiego urząd burmistrzowski mieszki Mielniczki requirowany, aby wedle żądania pozwow nieslusnych y proposiczy z mieszczan wiary ruskiej o nieoddanie dziecięcinę sprawiedliwość czynił. Na ktore

pytanie urząd mieszki y mieszczanie tam na ten czas przed woznem wzwyż mienionem powiedzieli temy słowy: panie wozny, s tech włok, ktore się wedle dekretu . . . *) ie-o mosci, z regestrow y xsiąg mieszkich pokazali, to iest dwudziestu y pułdziejethu włok, s tech powinni będziemy dawać y dać chcemy zarowno s pany catholiki, ale s tech, ktore ie-o mosc pan inquisitor krola je-o mosci onemu nath regestra y xsięgi pokazane przywłasczać raczy, s tech nie damy, ale po naukę do ie-o krol. mosci posyłamy. Wszakże iesliby xiądz pleban nie zadawaiąc nam y sobie trudności, iesliby to rozumiał o nas, żebyśmy czo nad to utaić mieli, niechay sobie kilku mężow tak z urzędu iako y pospolitego człowieka obierze przysiądz gotowiśmy. Czo przerzeczony wozny tak być a nie inaczej przed teraznieyszem urzędem zeznał y o tem swoje wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1599—1600 годы. № 10877, л. 462 об.—463.

№ 122—1600 г. Августа 28 дня.

Объявление вознаго о вручении судебной повѣстки православному населению г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post festum sancti Bartolomei apostoli proxima anno Domini 1600 per generosum Albertum Sawiczki capitaneum Mielnicensem nec non generosos Ambrozium Mezenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

*) Не прочитано.

Sczerbicz super cives Mielnicenses citationis extraditio.

Coram officio actisque praesentibus castrensibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Mathias Sikorski, ministerialis generalis regni, de cuius autentico et juramento super officium ministeriliatus praestito officio praesenti indubita extat fides, in vim verae ac fidelis relationis, per eum ubivis locorum officiose faciendae, publice recognovit, quia ex parte et ad instantiam nobilis Pauli Sczerzbicz, secretarii sacrae regiae maiestatis, filii advocati Mielnicensis, actoris, citationem literalem sub titulo et sigillo sacrae regiae maiestatis terminum praefixionis in se coram iudicio sacrae regiae maiestatis post curiam, a positione citationis in duabus septimanis continentem super famatos proconsul, consules totumque communitatem (si et in quantum eam ad praesentem causam pertinet) oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, ex officiis bonisque eorum omnibus tertio post penam primae contumaciae citatos pro eo, quia ipsi contra jura et privilegia tam civitatis quam advocatialis de electione consulum impediunt ita, ut per eos citatos in officio consulari non catholici, sed autem haeretici aut ruteni resideant, unde sit, ut cum magno catholicae religionis scandalo neque cultus divinus, neque festa solennia rite celebrentur, aliaque multa inconvenientia inde scaturiant, ad videndum et audiendum eundem actorem in iurisdictione sua plenaria conservari atque ad electionem consulum juxta jura ipsum admitti, citatione actoris taxam in se mille floren. pecuniae polonicae retinente, latius et uberius de praemissis enarrante ac obloquente,—die hodierna, in actu contenta, extradidit, exportavit et in domo famato Lucae Markowicz proconsulis moderni Mielnicensis in manus ipsimet tradidit et porrexit ex traditioneque praefatae citationis aliis citatis, ut juris est, praecavit et ad debitam notitiam de-

duxit, de quo suam fidelem ac expressam dictus ministerialis ad officium actaque praesentia fecit relationem.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 543, 560 об.

№ 123—1602 г. Юня 11 дня.

Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo secundo.

Bukowicze Zdanae protestatio.

Veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia laboriosa Zdana, filia providi Jacobi Kowal de villa Bukowicze tenutae sive obligationis nobilis Stanislai Mlozewski, inherendo priori protestationi suae in et contra providum Chilko dictum Stoczki, tanquam principalem ratione oppressionis et devirginationis coram officio praesenti factae, defectumque ipsius supplendo, ex quo ob ignorantiam iuris et quod testes tunc in promptu non habuit, qui tanquam vicini villae eiusdem Bukowicze incolae clamorem et querulationem ipsius, quam post factum in recenti faciebat audierunt, tum et complices, qui facto huic patrociniabantur in priori protestatione, a se facta desiderabantur cum parentibus suis secum personaliter assistantibus, etiam ad praesens solenniter et lachrimose protestando in primis complicem eius principalis nominat ipsum nobilem Ullrichum Hosium arendatorem bonorum Nosow una cum familia seu servitoribus eiusdem, ubi illa in servitiis versabatur, ex hisce

rationibus, primum, quod de excessu eiusdem servi Chilko dicti Stoczki clavigeri sui admonitus et pro administratione iustitiae ab ipsius avia provida Zofijka Zienkowa in recenti requisitus, non modo iustitiam non administravit, verum etiam eam tremulam caecitate et serio afflictam aviam propterea, quod pro nepote sua violata intercederet, uti illi iustitiam administraretur eam, quae illi circa traditionem arendae tanquam serva antiqua, a generoso Theodoro Laczki ad alendum fuit tradita, ex curia eiecit et relegavit, quae tamen ad acta praesentia ob aegritudinem accedere non potuit. Postea indusium, in quo obsangviolationis ex ea oppressione facta signa apparebant manifesta, familia dicti Hosius aquis lavit et expurgavit. Tandem famulum eum suum dictus Hosius facinoris eius patratorem, uti sibi caveret et ad tempus in certum locum se cederet, praemonuit ac in super derivandi et avertendi a servo suo crimine eius causa in eam ad praesens protestantem pauperulam et innocentem puellam crimen omne conferendo virgis eam tanquam scortum cedi et capilitium longum alias *warkocz* in maius misere et afflicte opprobrium praecidi et resecari iussit. In cuius verificationem ipsa protestans monstravit coram officio praesenti in corpore suo scilicet in dorso in seorsivis locis viginti vulnera livida plagarum tum et capilitium alias *warkocz* praecisum. Quae omnia clamans et querulans, primum ad parentes suos in villa Bukovicze manentes accurendo significavit et tandem toti illi villae vicinis omnibus, qui circa *ecclesiam rutenicam* in nundinis alias *na kierzmaszu* fuerunt congregati cum lachrimis enarravit, quorum nomine et suo personaliter coram officio actisque praesentibus comparuerunt laboriosi Jaczko Kisielewicz, Albertus Zobczenia, Wasko Howina Dzieczkowicz, Iwan Pleskacz, Micz Szerbaczenie, Supron Jaroczenie, Anthon Zienienie, Paszko Horsezar, Wasko Zyzka de villa Bukowicze, subditi nobilis Stanislai

Młozewski, qui de eius puellae clamore et quaerulatione, quam publice, uti supra dictum est, faciebat, dicentes eam in nullo unquam facinore antea deprehensam, aut tali suspitione laborantes audivisse cum id neque aetati ipsius non dum adulte et immatura competeret attestati sunt. Et hic ibidem laboriosae Tacza Kalamarowa, Hapa Krysthalowa, mulieres senio et aetate provectores, personaliter comparuerunt tanquam obstetrices, quae signis eius devirginationis fideliter inspectis vitam in super mores et conversationem eius puellae perspectandas, habentes ab eo tempore clamoris et obtestationis eam puellam ad praesens protestantem corruptam esse coram officio praesenti attestatae sunt. Cuius oppressionis culpam in praedictum Chilko dictum Stoczki tanquam principalem ratione facti et ipsum Ulricum Hosium tanquam complicem ratione patrocini eidem servo suo per favorem exhibiti praefata puella protestans sua praesenti protestatione mediante confert et contulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1601—2 г. № 10878, л. 799 об.—800.

№ 124—1604 г. Марта 22 дня.

Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому судѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродека и Гродиска подати въ пользу Плоцкаго р. католическаго епископа.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Oculi Qnadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Szawiczki capitaneum et generosos Ambrosium Mężenskij vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Judex cum episcopo Plocensi scriptio.

In causa et actione per instigatorem officii capitanealis castrensis Mielnicensis eiusque delatorem generosum Egidium Pogorzelski, vexilliferum terrae Nurensis actorem generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi citato pro terminis praesentibus citatione literali tenoris talis.

Albertus Szawickj, capitaneus Mielnicensis in Hruszniewo etc. haeres. Tibi generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi de eisdem ac universis bonis tuis personaeque tua mandamus, ut in terminis judicialibus castrensibus Mielnicensibus feria secunda post dominicam Quadragesimalem Oculi proxima in castro regio Mielnicensi celebrandis vel tunc, quando eiusmodi termini prius et proximius post tempus praefixum ibidem celebrabuntur, coram nobis iudicioque nostro capitaneali castrensi Mielnicensi compareas ad instantiam instigatoris officii nostri castrensis Mielnicensis tum et generosi Egidii Pogorzelski, vexilliferi terrae Nurensis delatoris causaeque praesentis vigore juris sui certi et transfusorii a reverendissimo Domino Alberto Baranowskj episcopo Plocensi habiti, et actis castrensibus Ostr. (?) inscripti actoris, qui ipse quidem instigator ex delatione eiusdem actoris te citat ad paratam causam et actionem suam, tibi principaliter per supranominatum reverendissimum episcopum Plocensem ad judicia ordinaria generalia tribunalia regni Lublinsia occasione infrascriptorum institutam et tandem ex vi remissionis in officio nostro castrensi Mielnicensi in exequutione prosequutam in punctuque banitionis dependendam, ad eumque punctum et gradum juris, in quo finalis eius causae exequutio dependet, videlicet ad videndum et attendendum super te paenam banitionis et de terra dominiisque eisdem subjectis proscriptionem decerni teque baniri, banitumque et proscriptum pronuntiari ex eo, quia

tu existens jurevictus, tanquam rebellis, iurique communi et decreto officii nostri castrensis Mielnicensis triplicatorum vadiorum, rumationem bonorum tuorum, in lucris et perlucris vadiisque triplicatis super te et bonis tuis in causa pro paena duplici quatuordecem marcarum occasione ipsius actoris in delatione ad officium capitaneale castrense Drohicense ratione cuiusdam non solutionis contributionis a duobus poponibus vulgo *popow Ruskich* et eorum sinagogis, videlicet unius in *Grodek* et alterius in *Grodzisko*, a quorum agris possessis solutum est quietatioque sufficiens actori data sit. Ratione cuius ab instigatore eiusdem officii castrensis Drohicensis actor praefatus occasione praemissorum jure impeditus est, succubito motio in iudiciis et officio praefatis iudice obtentae per vicecapitaneum castrensem Mielnicensem una cum ministeriali et nobilibus certis assequutis non admisisti, imo denegasti, per quod paenam praedictam banitionis succubuisti, ad quem super te, ut praemissum est, decernendam et extendendam, idque quod juris est ac in talibus fieri consuevit sententiari citaris, prout tibi in termino latius de praemissis deducetur et declaratur, judicialiter terminum et praemissa sis attentaturus, et si quid de jure competierit, responsurus Datum in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Invocavit anno Domini 1604. Ad iudicium praesens instituta. Partibus ipsis actoreae per nobilem Andream Ratynski, citatae vero per nobilem Georgium Hincza,—plenipotenses suos coram iudicio comparentibus, terminum hodiernum ex praesenti citatione legitime incidentem et provenientem ad terminos futuros judiciales castrenses Mielnicenses in castro regio Mielnicensi proxime celebrandos scripserunt et prorogaverunt, proutque praesentibus scribunt et prorogant habiturae. Itaque sunt partes praedictae terminum in causa praesenti conservatum in praefatis terminis futuris judicialibus talem, qua-

lem ad praesens habere debuerunt, nullius partium jure laeso, imo in toto integro et robore conservato.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 144, 152.

Примѣчаніе. На л. 267 об. 268 записанъ такой же документъ о согласіи сторонъ на дальнѣйшую отсрочку этого дѣла.

№ 125—1604 г. Іюня 7 дня.

Декретъ Мельницкаго градскаго суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et querellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Sawiczki capitaneum, nec non generosos Ambrozium Mezenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Poponi de Gnoyno decretum.

Quemadmodum nobilis Trochim Wierzba, poponus rutenicus ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, actor citavit ad iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense Simonem appellatum Łosiczki impossessionatum, golotam et odardum, citatum citatione literali castrensi Mielnicensi tenoris talis:

Albertus Sawiczki in Hruszniewo etc. haeres, Capitaneus Mielnicensis. Tibi Simeoni appellato Łosiczki, impossessionato, golotho et odarto in diversis locis divaganti, mandanus vigore regio et nostri officii capitanealis de persona tua ac rebus mobilibus, si quas se praetendis ha-

bere, quatenus coram nobis seu iudicio nostro castrensi Mielnicensi in terminis judicialibus capitanealibus feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxime celebrandis personaliter ac peremptorie compareas ad instantiam nobilis Trochimi Wierzba, poponis rutenici ecclesiae ritus graeci villae Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, qui te, inhaerendo legibus regni citat pro eo, quia tu in vilipendium eorundem legum, coadiunctis sibi quamplurimis complicibus et latronibus dispersecutoribusque platearum in civitatibus et viis publicis, tempore certo proxime praeterito in protestatione descripto, dum ipse conquirens peractis suis negotiis quiete de oppido Janow domum suam se conferebat, ipsum actorem primo rogatione, tandem turpissimo et nequissimo iussu equo sub ipso accepto ab eius terram prostravisti et circulum ad oppidum secum recepisti et barbam evulsisti et ad *fidem* suam alegando *rutenicam esse paganam* compulisti ac vitriolis magnis insutis integro ad bibendum ultra mores bibere exegisti. Tandem easdem vitriolas in caput ipsius detrusisti summumque despectum ipsi homini pacifico perfecisti. His non contentus eundem vulnerasti vulneratoque primo in terram respiciendo quinquaginta sex florenos grossorum et viginti et unum grossum in vim praedae et spoli domini ipsius praefati recepisti ac inter alios adhaerentes divisisti, alias prout protestatio eo nomine contra te et tuos adhaerentes facta latuis testatur. Citamini igitur ad videndum, audiendum attentandumque super te, uti violatore legum publicarum ut caeteros, qui talia peragunt, sis in exemplum paenam infamiae decerni infamiamque ac de terra Poloniae ac dominiis ei annexis per decretum iudicii nostri pronunciari ac per ministerialem proocari caeteraque de jure communi et legibus regni fieri solita exequi et sententiari, praemissa et alia tibi in termino futuro lati-

us obiienda et declaranda, judicialiter sis visurus, auditurus et attentaturus. Datum in castro regio Mielnicensi feria quinta ante festa solennia Pentecosten proxima anno Domini 1604. In termino itaque hodierno, ex praeinserta citatione pro terminis praesentibus legitime incidenti et proveniente, praenominatus actor terminum ea in causa personaliter coram iudicio praesenti attentando, deducendo praeinsertae citationis suae terminum, statuit coram iudicio praesenti ministerialem regni honestum Jozephum Ostrowski, qui ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans publice et libere recognovit, quia citationem praeinsertam ex parte nobilis Trochimi Wierzba, poponis ecclesiae rutenici villae Gnoynensis actoris super Simeonem appellatum Łosiczki citatum, sabbato ante festa solennia Pentecosten proxime praeterito extradidisse et in bonis villae Walim curiaque ibidem sita vladario eiusdem curiae in manus provexisse, extraditionemque praefatae citationis, ut juris est, provocasse. Tandem praefatus actor, deducto termino citationis praeinsertae, citatum Simeonem appellatum Łosiczki in praemissa causa ad iudicium praesens per ministerialem generalem regni nobilem Martinum Sikorski ter et ultra formam juris quatuor vicibus acclamare procuravit. Qui quidem citatus existens per praedictum ministerialem taliter clamatus termino praesenti nec per suum aliquem plenipotentem comparuit, imo contumax extitit. In cuius contumaciam memoratus actor exhibita coram iudicio praesenti protestatione sua contra citatum facta, petiit in causa praemissa super citato paenam infamiae in legibus et constitutionibus regni descriptam per iudicium praesens decerni et ad publicandam eandem paenam ministerialem addi. Iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense, exaudita relatione ministerialis, qui citatum appellatum Łosiczki ad iudicium praesens quatuor vicibus clamasse et non comparuisse recognovit, visaque

contumacia ejusdem citati ad juri parendum per ministerialem clamari non tamen comparentem, inhaerendo juri communi, legibus et constitutionibus regni in causa praemissa super citato Simeone appellato Łosiczki paenam infamiae juxta citationem actoris decrevit eundemque Simeonem appellatum Łosiczki, uti juri communi non obedientem et eidem contravenientem esse infamem pronuntiavit et pronuntiat decreto praesenti. Ad pronuntiandamque eandem paenam infamiae parti actoreae ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski addidit. Qui quidem ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans, publice recognovit praefatam paenam infamiae super citato Simeone appellato Łosiczki, per iudicium praesens decretam et eundem esse infamem pronunciatum juxta decretum iudicii capitanealis Mielnicensis publicasse tam in domo iudicii castri Mielnicensis, quam in toto publico oppidi Mielnik proclamasse et praemissa multis hominibus circa celebrationem terminorum judicialium protunc existentibus ad notitiam deduxisse. Super quod eam suam relationem praedictus ministerialis coram iudicio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 256 и 260 на об.

№ 128—1604 г. Ноября 19 дня.

Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ.

На враде его кор-ской млсти кгородском воеводства Виленскаго, передо мною Деметрым Карпом, секретаром его кор. млсти, наместником Виленским, ставъшы очевисто возный повету Виленскаго

Ярош Томкович при устномъ сознанию своемъ квитъ свой ку вписанию до книгъ призналъ, писанный тыми словами.

Я Ярош Томкович, возный гсдрьскій повету Виленского, сознаваю симъ моимъ квитомъ ку записанию до книгъ кгородскихъ Виленскихъ, ижъ в року теперешнемъ тисеча шестсотъ четвертомъ, мѣсяца ноября деветнадцатого дня, маючи я на тотъ часъ при собе стороною людей добрыхъ, двухъ шляхтичов, пна Акгустына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, заужитомъ и посланемъ велможного пана, его млсти пана Криштофа Зеновича, воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ Глубоцкомъ и при служебнику ихъ млсти на име пану Яну Богушу, ходилъ есми я возный с тою стороною шляхтою звышъ помененою на монастырь и кгрунты братства церковного Виленского православия греческого; и кгда пришли есмо на помененные кгрунты братские и до мешканя, в томъ дому братскомъ будущо, где пан Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешканье мели, а кгда увошлихмо до мешканя того, то есть до светлицы мурованое на горе подле школы, на кгрунте братскомъ будущее, в которомъ томъ помененомъ мешканю не нашлы есмо никого мешкаючи, а в томъ мешканю было речей не ведатъ чыхъ, при которыхъ речахъ в томъ помененомъ мешканю не нашлыхмо никого мешкаючи, тогды помененый отецъ Демьянъ Добринский, священникъ ихъ млсти Глубоцкий и с помененымъ слугою ихъ млсти, именемъ ихъ млсти самихъ, его млсти пна воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны передо мною вознымъ и передъ стороною шляхтою повѣдали, ижъ дейъ в томъ мешканю панъ Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешкали, которому тому пну Ивану Рабъку и малжонце его Стефаниде Федоровне панъ Янъ Мехов-

ский, братъ уписный, именемъ его млсти князя Богдана Окгинского, подкоморого Троцкого, старосты сего року у братстве церковномъ справуючого, и отъ усьеи брати часу недавно прошлаго урядовне черезъ возного повету Виленского Размысла Яновича Кимбара и передъ стороною шляхтою выповедалъ имъ румацыю, абы на кгрунтахъ братскихъ они, яко светские люди, мешканя собе болшь не мели, а духовнымъ людямъ ку мешканю поступили. То пакъ дня сегоднешнего звышъ помененого, за выказанемъ помененое румацыи, с того мешканя уступили, а тые дейъ речы не ведатъ на што тутъ в томъ мешканю тутъ покинены. Которое мешкане я возный за розказанемъ посланцовъ отъ ихъ млсти пна воеводы Берестейского и пни малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, яко фундаторки тое церкви, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ и при помененомъ служе ихъ милости и з речами, в томъ мешканю будущими, я возный при стороне шляхте при мне будочою печатью своею запечатовавши зостазили, што я возный, чого будучы сведомъ и што есми виделъ и слышалъ, то есми и до книгъ квитъ под печатью моею и под печатью стороны шляхты подалъ. Писанъ у Вилни року и дня вышей помененого.

У того квиту печатей притисненыхъ тры. Которое жъ тое очевидное сознание возного и тотъ квитъ его до книгъ кгородскихъ Виленскихъ естъ записано.

Лет. Бож. на року 4714 (1604), мѣсяца ноября 27 (27) дня тотъ квитъ свой Ярош Томковичъ возный призналъ.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4676 л. 627

№ 127—1604 г. Ноября 28 дня.

Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча х̄ (604) мѣца ноябра к̄з (27) ден.

На враде его кор. млсти кгородском Виленском, передо мною Деметрым Карпемъ, секретаромъ его кор. млсти, намесником Виленскимъ, ставшы очевисто возный повету Виленскаго Ярошъ Томкович сознане свое учинил и того сознаня своего квит свой под печатью своею и под печатми стороны шляхты, на тот час при немъ будучое, ку записаню до книг кгородских Виленских подал писанный тыми словы.

Я Ярошъ Томкович, возный гдрьский воеводства Виленского, сознаваю тым моим квитом, ижъ року теперешнего тисеча шестсотъ четвертого, мѣца Ноября двадцать третего дня, маючи я возный на тот часъ пры себе стороною людей добрых, двух шляхтичов, пна Августына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, былом взятый от священника велможного его млсти пна Крыштофа Зеновича, воеводы Берестейского, старосты Чечерского и Пропойского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны имена их млсти Глыбоцкого, отца Деяна Добрынского, ходилом я возный зъ стороною шляхтою, пры мне будучою, на кгрунты брацтва церковного Виленского релии кгрецкое, и кгдым прышол до мешканья мурованого брацкого, где на тот час мешкал пан Иванъ Рабко з малжонькою своею пни Степанидою Федоровною, нашол есми я возный печати, якомъ был запечатал вцале, тамъ же зараз помененый отец Демянъ, священник Глыбоцкый, пры мне возном и пры стороне шляхте оные печати отпечатовавши, шол зараз до оног мешканя, где нашол речи неведати чые и

от кого для чого покиненые, казал их, обавяючисе яког помовиска, вси от мала до велика пописат. А меновите речы которые в том мешканю были: Скриня, в которой напрод рукавиц женских двое, рукавицы мужские одны, саянчик мухояру турецкого детиный старый, плащик китайки зеленое, подшитый брусками белинными старый, китлик мухояру черного старый, зачинами, зарукавки мухояру брунатного старые, подшитые брусками белинными, коберцы три старых, картина полотняная, саян старый мухояру черного, обрус коленски узористый, щоток до шат две, кгеръмачокъ киру черного детинный, тканка оксамиту черного одна, чепец в пялцах едвабю чирвоного, картынок друкованых паперных пят, курта детинная чирвоная старая, книжка друкованая руская с полским неувсказаная, псалтыр Скоринина друку, молитвы Мамоничова друку одны, книжка руская, азбука руская друкованая, минюции руские, Кройника царства Антиохийского, скринок пят замкненых запечатан(ных), шкатулка замкненная, постел: подушок чотыри с пошовками твилиховыми, перын две без пошов, скрыня вся окованая железом замчистая, коробка малая, в той коробце пошовок зъ сетками шест, простирадло одно, пошовка на перыну белая, тувалня зъ сеткою, фартуховъ з сеткою два, треперели трои, кошулек коленских чотыры, мис цыновых две, лихтаров цыновых чотыри, коновок цыновых чотыры, полумисочки тры, фляшок цыновых маленьких две, кубок оловяный один, фляшечок белого железа тры, кварта белого железа одна, пила до дров, пороховниц старых две, обрус одинъ, ручник один, секера одна, тарка што перец трут, матарацов старых два, фляпа шкляная, збанок турецкий, кварточка шкляная, скриня с хустами брудными, в ней веко розломлено, в которой кошулек женских осмъ, тканей черных зъ белью старосвецких две, коротких пят, колдра старая з шихом, тлу-

мокъ чирвоного сукна, кошули простые долгие две, зброи две, шишаки два, панцеры два старих, котел меденый в ушатокъ, котелков малых три, панве великих *) одна. роштъ один, подножки котловыи двои, погребецъ форост трема шкляными, бочка деревяная, в ней муки ржаное старый, конов деревяная, сетка в пялцах, ключов великих осмъ, ключов малых дванадцат, тарелок деревяных тузины чотыры, ящык деревяный, банек балверских двадцет, образы чотыры, махало пер павихъ, кровать зъ запоною, в сенях шафа и скриня обое замкнены, которым я запечатовал, ложок деревяных шест, скриня з речми железными старыми ламаными ржавелыми запечаталом, скрини тры плохие порожние. Которые то звышъ помененные речи вси вцале от мала до велика до склену зносити казалъ; а кгда были зношоны, те ды я возный перед тою стороною шляхтою пры мне будучою печатю своею запечатовавши, з оного мешканья отшол есми. И на то я возный, чого будучи сведом, даю ку записаню сес мой квит до книг кгородских Виленских под моею печатю и под печатми стороны шляхты при мне будучое. Писан у Вилни року мсца и дня звышъ писаное. У того квиту печатей притисненых три. Которое ж тое очевистое возного сознане и тот квит его до книгъ кгородских Виленских есть записано. (Три кустодійныя печати).

Року 4711 (1604), мсца ноябра 23 (27) дня тот квит свой Ярош Томкович признал.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4676, л. 626.

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ гнѣлости бумаги выкрошились.

№ 128—1605 г. Февраля 28 дня.

Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Aktykacya kopij ograniczenia mttsci Rotnicy.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstego, msca Augusta osmego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodz. pttu Orszan. vigore sancitae const. w miescie Cholopieniczach oblokowanym, stanowszy osobiscie I. P. Ignacy Sakowicz, strazn. pttu Orszan., kopią ograniczenia przed zabranie kordonem Ross. miasta Orszy sądowego w sądach grodz. Orszan. przy samym oryginalne aktykowaną recenter ad acta podał w te słowa pisaną. Widymus z knih grod. powetu Orszan. Leta od narozenia Syna Bożego tysieczna szestysot piatoho, mcza Marta dwadecatoho dnia. Na uradzie grod. stt. Orszan., peredo mnoiu Sebestyanom Burym, podstarostym Orszan., postanowiwszyse oczewisto wozny pttu Orszan. Nikipier Miłkowicz przy ustnym soznaniu swoim list swoy ku zapisaniu do knih grod. Orszan dał w tyie słowy napisany.

Ja Nikipier Milkowicz, wozny pttu Orszan., soznawaiu to sym moim intromissyinym kwitem, iż roku teper iduczoho tysieczna szestysot piatogo, mcza Februar. dwaccat osmoho dnia, maiuczy ia wozny przy sobe storonu ludey dobrych, wiery hodnych, dwох szlachtyczow, p. Romana Hryhorowicza, a p. Ostapa Hrydkowicza, byli iesmo wziatymi od ich miłostiey kniaziov Łukomskich, to iest mianowite od I. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, a od I. m. kniazia Romana Borysowicza *) Łukomskoho na podanie y wwizanie meży ich miłosty ymene ich mił. spolnych oyczyznych, w pttie Orszan. leżących, zamku Bѣлого Horodku

*) Ошибочно. Должно быть Ивановича.

z miasteczkom, imienia, hdie dwory ich mił. nazywaiemo Mielezkowiczach, także sioł y prysiołkow ku ney należących, katoryie ich miłost meży soboiu ne delili, do seho czasu derżali, ieno ich mił. kniazi Łukomskie, za namowuiu meży soboiu y poradoiu spolnuju tyie imenia miłosty swoje tak Meleszkowskiu, iako zamku Belohorodku, seł y prysiołkow k nem należących, na perwey na morgi, pruty y wołoki pomerywszy, grunta stenami, kopcami y pewnami, hranicami ohraniczyli y deł meży soboiu rowny weczysty uczynili, a to iest mianowite z pomiery wołocznyie od ich mił. kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho na czast ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho sioł y prysiołkow, wołok, zastenkow, morgow y prutow dostało: Nayperwey paszni dwornoye, w kotorey nowy dwor Meleszkowski y cerkow swiatoho Kuzmy y Demiana stoił, z horodami, z sadami y sażawkami, y ze wsym na wse wołok czotyrynancot, morgow dwaccat dwa. Obrub toy paszni dwornoy: poczynaet se perszaia stena od steny y obrubu ieho miłosty kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho, druih koniec poczynaetsa od Suchowarchowskoie steny mimo dwor ieho mty Delec, dwora y paszni ich miłosty dworney, czerez reku Usowieu, mimo cerkow Kuzmy y Demiana aż do mchu Jamnoho, a druhym bokom stena leżył od obruba Kamennoho za ieho miłosty kniazia Iwana Borysowicza Łukomskoho do Łomaszyna ruczia, tot obrub dworny odnym koncem do steny y mchu Jamnoho. Seł Truchonowicz y sełybnych rezach dostaietsia ieho miłosty kniazii Iwanu Borysowiczu Łukomskomu po reku, a minowszy sełybnyie rezy na niz reki stenoiu toiu, katorya delit ieho miłosty, a kniazia Romana Łukomskoho aż do steny Wyszowskoie, a werch reki taia stena poszła mymo Teszny reki aż do mchu Jamnoho, druhim bokom idiet ot Chimow czerez pole Załosie aż do mchu Jamnoho; w tom sele wołok trycet, Za tymisz wołokami w tymże obrube za-

stenok Teszny lesok nad ozerom Jamnym, w kotorym zastenku wołok dwie, morgow odynacat. [Na druhim koncu zastenku Ne-delecze prozywaiemo Chimy seł Łozuki, katorioie leżył nad ozerom Zerynskym, stena ydet bokom od oza Zeryna aż do steny Chotnianskoie, deleczy z obrubami ieho mił. kniazia Romana Łukomskoho, a druhim bokom ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, koncami odnymi w ozero Zerynskoie, a druhimi koncami w stenu Chotnianskuiu, kotoiaia delit z Łozukami, w tom obrube wołok osem morgow, osm prutow dwienatcat. Obrub Chotnianski, hde Cyrym mieszkaiet, leżył stena od oza Chotnianskoho aż do steny Łozuckoie, deleczy kniazia Romana Łukomskoho Puszkowskiu stenu, a druhim bokom od Timnoho liska z obrubem i. m. kniazia Boryssowicza, koncami odnymi w moch Jamny y w ozero Jamnoie, a druhimi koncami w Łazuckuiu stenu; w tom obrube wołok diesat, prutow dwienatcat. Obrub prozywaiemo Owłuchi pry hranicy Wiadeckoy nad rekoiu Swieczoiu; w tom obrube wołok dwie, morgow dwaccat odyn, prutow dwa y puł. Dubrowy pod Chotowkami, ktoruii wzeł Boryss, toie dubrowy morgow try, prutow dwa. Na Wiatery seł Bulenki, bokom stena idet od wołok kniaziiw Romana y Iwana Boryssowiczow Łukomskich aż do steny I. P. Czereyskoho Zukowskoie, a druhim bokom od obruba Lipowickoho I. m. kniazia Boryssowicza czerez bor Wielenski aż do steny Oserodkowskoie; tyie wołoki koncami w stenu Welenskuiu, a druhimi koncami w stenu j. m. kniazia Romana Łukomskoho Wetyrenskuiu, w zastianek prozywaiemo Weliniesz, wołok dieset, morgow tryccat. Obrub proziwaiemo Oserodki, bokom stena idet od obruba p. Czereyskoho do gruntow poddanych i. m. pana kanclerowych w. k. Litt., a druhim bokom idet stena z boru Welenskoho steny Lipowickoie, kotoia stena wyszła pod Tyszka Zukowa w Łuchichach do gruntow im. p. kanclera W. k. Litt., koncom odnym u grunta Ko-

rajenickie, a druhimi koncami u stenu Welunskuiu, w ktorom obrube wołok czotyrynadcat, morgow dwaccat odyn. Selo Kuzniejowo pry hranicy Wiadeckoy, a ku stene bokom Wiatyrowskoy; toy obrub koncami w ozero Wydryckoie, a druhimi koncami u stenu Ozereckoiu, которaja idet z Lipowicz u hranicu Wiadeckuju; w tom obrube wołok osmnancat, morgow dwaccat diewiet, pruty try. Selo Owsianiki nad ozerom Wiadeckom, stena idet bokom z ozeru Wiadeckoho do mchu Jamnoho czerez reczkoju Czernu od obrubu kniazia Romana, a druhim bokom od hranicy Chotnianskoie y od zastienku Judenskoho, koncom odnym w ozero y reczku, которaja idet z ozeru Wiaterskoho, a druhim koncom w moch Jamenski, w ktorom obrube wołok szesnatecat, morgow dwanatecat, prutow try, y tym zastienkom, kotory leży nad Czornoju reczkoju y ku moch Jamnomu, pry tym obrube zastianek, prozywaiemo Judymo nad reczkoju Swieczoju y pry hranicy Chotnianskoy Wilinie, w ktorom zastienku wołok dwie. prutow osem. Obrub Lipowicze poczynaetsia od Wiadeckoie hranicy aż do boru Wielenskoho, deczy z obrubom Bolunkami, a druhim bokom od obrubu i. m. kniazia Romana Osoweckoy aż do hranicy ozerka Ozerockoho, koncami w hranicu Wiadeckoiu, a druhim koncom do steny Welenskoie, do boru obrubu kniazia Romanowoho; w tom obrube wołok tryccat, morgow tryccat, prutow siem. Obrub Bielaia Dubrowa, которaja stena bokom od steny kniazia Romana Osoweckoie aż czerez mostok Orudowski do reczki Kineyki, a druhim bokom od obrubu Mikolskoho do hranicy Bielickoie, kotory obrub koncami w stenu i. m. kniazia Romana Osoweckuju, druhim koncem w hranicu Bielickoju; w tom obrube wołok diewiet, morgow dwaccat dwa. prutow try y puł. Obrub prozywaiemo Snieszkowski stena dielit z Bieloju Dubrowoju aż do gruntu Bielickoho, a druhaja stena od poddanych Bielickich Zdurnikow, koncami od steny ich miłostey kniazia Ro-

mana Osoweckoie, a druhimi koncami aż do hruntow Bielickich; w tom obrube wołok sem, morgow piętnatecat, prutow dwaccet. Zastienok pry tymże obrube y pry hranicy Zdornikoy w klinie aż do steny kniazia Romana Osoweckoie ku reczce Swieczy; w tym zastienku wołok try, morgow dwaccat odyn. Selo Zuki y z seliszczem Łosznowskim, stena idet od Welynca aż do hruntow Korewickich, deczy obrub Oserodeczny, a druhim bokom od reki Uswieczy aż u stenu, которaja idet z Welynca y Cołowoho koncami w reku w Swieczu, a druhim koncom u stenu Cołowuju y Welenskuiu, w ktorom obrube wołok dwaccat y z tymi niwami, kotoryie za rekoju meży gruntami Korajewickimi. Pry tymże sele obrub, prozywaiemo Staroie Seliszcze, nad rekoju Uswieczu, obrub w klinie, w ktorom zastienku wołoka odna, morgow dieset, prutow diewietnancat. Obrub prozywaiemo Lisiczki, kotory leży pry boku Korajewickich, a stena bokowaja idiet pod Sobolewicz, deczy z stenou kniazia Romana, kotory obrub koncami w reku Uswieczu, которaja hranczyt z selom Bełnackim, a druhim koncem w ozero Sobolnickoie, wołok szesc, morgow dwa. Tut że pry tom obrube wołok try, kotoryie na czast ieho miłosty kniazia Romana i. m. kniazia Boryssowiczu Łukomskomu wzhladom sęła, wołok y innych gruntow; w tymże obrube iest niwy poddanych sęła Sobolow w kotorych wymorgowano morgow piat, prutow dwienatecat, tohdy na toie mesto dano niwy prozywaiuszczę Łołolyno w koncu wołok obrubu toho nad ozerom, kotoroie niwy morgow piat, prutow dwienatecat; czynit toho obrubu Lisickoho y z tymi wołokami trema, szto i. m. kniazia Romanu dostały sie, kniazia Boryssowiczu wołok diewiet, morgow dwa. Obrub, w ktorom zamok miesteczko Bielohorodkowie połowicy steny idet od Hrywycy czerez reczku Kobylszczycu w humniszcze dwornoie aż do steny, которaja idet stena z Turowey hory za zamkom, druhim bokom stena stoit

Hrywy czerez tuiuz reczku Kobylszechu mimo łohowuiu bramu czerez reku Uswieczu aż do toie steny, котораја idet z Turowoie hory; w tom obrube wołoka odna morgow osiemnancat, Obrub druhi za zamkom, w kotorym Paszko mieszka iet y Janowiczy, ktoroho obrubu stena idet y delit z kniazia Romanowym obrubom, котораја idet po łohu od steny Uchlanskoie aż czerez reku Uswieczu, котораја idet czerez Turowuju horu, a z druho boku idet stena od steny Uhłowskoie czerez reku Uswicu aż do toie steny котораја idet z Turowoie hory, котораја stena zamknula w kwatery zamkowuju stenu, w kotorym obrube wołoka odna, morgow siemnancat. A zamok majut ich miłost derzat wedłuh listow dawnych. Mesteczko, połowica z pryiezdu Łukomskoho, poczawszy z worot zamkowych u Moysukow y Czulon odrobku, котораја stoit podle zadniie wereij do perekopu za Ostrohom, prudy y staw maiut ich miłost wedłuh starych registrow delczyt derzat y używat, takže y łowlenie ryb w stawie. Obrub prozywaie mo Kamenny iest, stena toho obrubu idet bokom do Uhłowskoie steny, aż do obrubu kniazia Romanowoho steny czerez reku Uswicu, a druhim bokom idet stena od steny dwornoie Meleszkowskoie i. miłosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho czerez reku Uswicu u stenu i. miłosty kniazia Romana, a bołoto Łomaszczynskoie, koncami u stenu Wielinskuiu y Tinkowskuiu, a obrub i. miłosty kniazia Romana y druhim koncem w obrub i. miłosty kniazia Romanowoho, kotory od ozerka Czornoho, w kotorym obrube wołok deset, morgow dwienatcat, prut odyn y puł. Obrub Uhlanski pry hranicy sela Sobolewicz y sela Konstantynowa, a z druho boku od Tynkowa obruba i. miłosty kniazia Romana, odnym koncem do gruntow Rotnianskich, котораја hranica y grunta Rotnianskie poczynaitsia od kopcow y hranicy sela Konstantskoho, idet ona mimo samyie humna Uhlanskoho u Miedzwiczoie bołoto, bołotom Niedzwie-

czym proiszowszy horast na starodoroże czerez szlach, kotory idet z zamku Belohorodka do Łukomla, odkodowa w Lipowy most y ruczey, kotorym ruczczom czerez selo Zyszki prozywaiuczyie Osowa y sela Dubronic, czerez bołoto Kołmackoie w reku Łukonicu, a druhi konec hranicy Uhłowskoie do steny zamkowoie, котораја delit grunta Uhlanskie; w tom obrube wołok trynancat, morgow dwaccat odyn. Obrub Suchowerski za paszneiu i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, bokamy meży oboiu sten i. m. kniazia Romanowych, odna stena idet od wołowni, a druhaia od Tynkowa, koncom odnym deleczy, a druhim do dworney paszni i. m. kniazia Boryssowicza Meleszkowskoie; w tom obrubez wołok dwaccat try, morgow dziewiatcat y prutow. Obrub koło Krasnicy, stena bokowa idet od obrubu i. miłosty kniazia Romana Wołowskoho czerez chołmy aż do steny Truchonowskoy ieho miłosty kniazia Romana, a druhim bokom o požohu, deleczy z obrubem kniazia Romanowym y stenoiu Dubrowuiu, szto zamenil i. miłost kniazia Juria Sierhieiewicz Łukomskomu, koncami w Łukomlicu odna stena, a druhaia stena w Peresoszni, druhim koncom w stenu Truchonowskuiu; w tom obrube wołok trytcat, morg odyn, prutow dwa Niwa. Zolytyna meży gruntami Korewickimi za obrubom Lisickim wołoka odna, morgow diesiet, prutow dwa y puł. Niwa Braniszyna meży ozer, morgow pietnatcat, prutow dwa y puł. Niwa u Susznoho boru za Korowiczami morgow dwa, prutow sem. Niwa w łuhu u mostu nad rekoiu Uswieczoiu morg odyn, prutow diesiet. W Potlusku wołoka odna, morgi dwa, prut odyn. Summa wsich wołok, kotoryie sie dostały na czast i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho z delu, pry delu, wołok trysta tryccat dwie, morgow dwaccat piat, prutow dwaccat. A grunta, kotoryie w pomery ne były, maiut ich miłost obadwa spolnie używat. Naperod za selom i. m. kniazia Boryssowicza Truchonowskimi zo-

stał zastenok przy hranicy Wiszkowskoy, prozywaiemo Chimy y pozni Chotnianskie około reki Swieczy z obudwoch storon nad ozerom Hlybokim Steryna meży Penczew, a meży gruntami Tołopianskimi ku rece Humey albo Bielicy z rekoju Belicoju y Homeykoju u kusty, gde meszkaiet Jurko poddany i. m. kniazia Boryssowicza y huzar i. m. kniazia Romana poddany Bobowec, hde Tiszko mieszkaiet, poddany i. m. kniazia Romana, a poddany i. m. kniazia Boryssowicza Maxim Ruban. Tych gruntow wsich według dawnoho zwyczaiu y zamiast swoich ich miłosty uzwał maiut takōż y łowienie ryb wo wsich ozerach tych maiętnostiech spolnie ich mił. według staroho zwyczaiu zażywały, oprócz berehow ozernych ku gruntu ktoromu ich m. należał. A kotoryie by sie też grunta w tey intromissyi ne pomenili y ne opisali, ich m. takōż według staroho zwyczaiu maiut zażywał w kotoryie tyie wsie grunty mttsty Meleszkowskoie y Bełohorodka poddanyie sęła y prysiołki wołoki i morgi, pruty zastenki y niwy mianowite w naszej intromissyi opisanyie i. m. kniaz Iwan Boryssowicz Łukomski, iako własnuju oyczyznu swoiu z dełu rownoho wieczystoho i. m. dostałuiu czerez mene woznoho przy storone szlachty wyżej pomenenych przy mne na tot czas buduczych uwoyszol y do wecznoho ne porusznoho derżania y używania swoiego wziął, a i. m. k. Roman Iwanowicz Łukomski tych wsich imen, siol y prysiołkow y gruntow, wołok, morgow y niw menowite naszej intromissyi opisanych według dełu swoyho wieczystoho i. m. k. Iwan Boryssowicz Łukomskomu ustupił y wiecznie podał, o czom ia wozny toho swiedom y sztom wideł y słyszał, dał iesmo do zapisania do knih gr. Or. sey iesmo intromissyiny kwit pod moieiu piecztu y pod pieczatymi storony szlachty na tot czas przy mnie buduczych. Pisan w Meleszkowiczach roku, miesieca y dnia wyż pisanoho. Do toho kwitu woznoho pieczatiey przyłożonych try. Kotoroież toie

ustnoie soznane wyż reczonoho woznoho tot kwit ieho do knih gr. Or. zapisano, a po zapisaniu y sey widymus pod piecztu mene Iwana Druckoho Lubeckoho, podstarostoho Orszan. w sem roku tysiecz sestsot dwaccat pierwszym mcza Julij pietnastoho dnia i. m. p. Bohdanu Chlewin-skomu iest wydan. U tey kopij ograniczenia podpis ręki Druckiego Lubeckiego, oraz na drugiey stronicy aktykacyia przy podpisie sędziow y konkordancyi Rtta temi wyrażaią się słowy: Iwan Drucki Lubecki podstar. P. O. R-u tysiąc siedmset siedmdziesiąt pierwszego, mca maia siedmnastego dnia na roczkach majowych gr. Or. in loco solido sądzących się comparendo u sądu patron i. p. Thad. Puciata tę kopią przy samym oryginalu ruskim pis-mem pisanym ad acta podał. Alexander Jan Gołowczyc Rtt y podstar. s. p. Or. Michał Kroiel chor. sęd. gr. p. Or. Alexander Slezanowski sęd. gr. p. Or. Felix Wołkowicki pisarz gr. p. Or. Concordavi cum actis Piotr, Antoni, Woropay, Regent y sekretarz ziem. p. Or. Ktora to takowa kopia ograniczenia za podaniem p. wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg g. O. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго городского суда за 1775—1776 годъ. № 15774, л. 547—550.

№ 129—1605 г. Юня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quinto Poponis Woskresienski contra Jaroczki protestatio.

Religiosus Trochim Wirzba, ordinis greci ritus poponus Woskresienski, eccle-

siae rutenicae Mielnicensis, ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens, solenniter questus et protestatus est in et contra famatum Siemion Jaroczki civem Mielnicensem de eo, quod ipse tempore certo proxime praeterito, videlicet die dominico Exaudi eundem protestantem in via seu platea versus domum nobilis Trochimi Tokarzewski, dum ipse protestans mane ad ecclesiam rutenicam Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Mielnik ad peragenda et exercenda divina officia sese pacifice conferebat, eundem hominem pacificum verberibus magnis affecit et capilabat ac eundem humi proiecto baculo verberabat vixque eundem semivivum dimisit. Et in verificationem praemissorum statuit coram officio praesenti ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski, qui ministerialis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensihus Mielnicensibus personaliter comparens, publice recognovit protunc eundem Jaroczki eundem poponem verberasse humi projecto vixque eundem poponem ab eodem Jaroczki aufugisse. De quo suam relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г., № 10880 л. 696 об, 697.

№ 180—1607 г. Августа 28 дня.

Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, пріянявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ.

Actum in Castro regio Mielnicensi feria quinta in vigilia festi sancti Bartholomei Apostoli, scilicet die vigesima tertia Augusti anno Domini millesimo sexcentesimo septimo, coram generoso Alberto Sawiczki capitaneo Mielnicensi.

Contra Archiepiscopum Kijoviensem protestatio.

Nobilis Petrus Judkowski et famatus Raphael Krolikowicz ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes, eidem officio suo ac generosorum Gabrielis Skolek, Iwani Swiathko, Mathiae Maczkiewicz et venerabilium Petri Joanowicz presbiteri rutenici Brzestensi, Leonis Jozephowicz poponis ecclesiae rutenicae Brzestensi Sanctae Trinitatis aliorumque multorum hominum tam poponum quam civium Brzestensium religionis rutenicae infranimatorum nominibus obtulerunt ac reproduxerunt protestationem infrascriptam in et contra reverendissimum in Christo patrem dominum Hippatiey Pocziey, archiepiscopum Kijoviensem, Włodzimiriensem Brzestensemque etc. episcopum per praefatos supranominatos generosos ac venerabiles civesque Brzestenses ratione religionis rutenicae factam et creatam literisque hisce rutenicis conscriptam ac manibus eorundem et aliorum inferius descriptorum subscriptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cujus protestationis series verborum talis sequitur.

Милостивый пне староста! Оповедаемъ на его млстыи отца Ипатѣя, архіепископа Кіевскаго, владыку Володымерскаго и Берестейскаго, иж онъ не маючи на том досыт, же прошлыхъ лѣтъ от часу не малого отдавши послушество светѣишному отцу напѣжу безъ воли и ведомости всей речі посполитой реліи греческое и по ономъ отданью послушества великіе и незносныя турбацые духовнымъ и свецкимъ уближенья чиниль и церькви в духовенствѣ спустошил, яко о томъ есть ширей такъ на врядахъ короля его милости кгородскихъ, яко тежъ и на сеймехъ таковое его на релію крецкую церькви светое восточное безъправное наступованье оповедано и оказано, за которымъ оказываньемъ

его такового настепованья на релию крецькую его королевская милсть з милости свое панское противько вѣрным подданым своим зъ ихъ милости пны радами своими на сейме недавно прошьлом Варьшавьском в року теперишнем тисеча шестьсотном семом куньстytucиею сеймовую уфалити и постановити рачил, такъ же и привилемь ствердити рачил, абы все хрестиянство закону греческого ведьле старожитныхъ звычайевъ и обрядовъ, водле постановенья и каноновъ, от светыхъ отецъ постановленыхъ, безъ нарушенья сумьненья людей посполитыхъ вцале ненарушоне набоженство свое отправовали. А кгда священникове вси то обачивши, иж его млсть отецъ Ипатей и по выданью оное куньстytucии сеймовое до наверненья у клюбу водьле старожитныхъ обрядовъ церкви восточное до покаяння прийти и узьнатися не хотил, они, почуваючися в повиностяхъ своихъ, с позвольениемъ всей речи посполитое для благословенья од тыхъ, которые сутъ благословени от светийшого патриярхъи, а не под благословениемъ святого отца папежа водле звычайемъ (звычайевъ) старожитныхъ и куньстytucии сеймовое, кгда sprawy духовные отправовати хотили, то пакъ его млсть отецъ Ипатей, не маючи вже до нихъ жадное потребы, але умыслне турбуючи людъ релий греческое, на нихъ якуюс заруки розказуючи, абы тыхъ поповъ своихъ не перехововали, которое заруки они, яко осидлые подданные короля его млсти пна нашего, не приймаючи, але только для указованья, кгда того потреба укажетъ, при собе ихъ зоставили; а потомъ дня деветнадцатого мисеца Августъа, в недилю, в року теперишнемъ тисеча шестьсот семом тотъ же его млсть отецъ Ипатей, обачивши священника Пречиского Косьтянътина у Берестью за Мухавецъ идучого, на добровольной дорозе своволне и безъправне поймавши, ганебне и окрутьне збилъ и оковами ноги и за шию лянъцухомъ до

кутьчого приковавши, до иминья своего Рожанецького отвизьши, нит видома где его подиль, а отезьдзаючи на нихъ же мешьщанъ чинечи пофалки такъ клятвою яко и на зьдоровье имъ грозечи, такъ тежъ и вьношеньемъ до книгъ змышлоныхъ протестацыи и обещаючи ихъ зо вьсихъ мирь о горьло, честь и маенности приправит. О которые вси буньты и розьрухи его противько речи посполитой и о змышлоныхъ его протестаций и отьповеди и пофвалку, хотячи изъ его млстью часу своего мовити, просимъ, абы тое оповепанье наше до книгъ в. м. урадовыхъ было записано. Каврил Сколек рокою, Иванъ Сватко рокою власною, Матыашъ Мацькевичъ рокою власною. Петръ Иоановичъ Михайловский протопопъ Берестейский власною рокою, Леонтьей Есифовичъ священникъ Троецький рокою влас., Касьян Федоровичъ бывший попъ Вистецкий рука власная, Роман Федоровичъ попъ Заболотский рокою власною. За уфалою и позволениемъ всей парафии цеху Воскресенья Хрыстова Григоре Омельяновичъ райца власною рокою. Наместьцу старосты того цеху Богьдана Василевича, иж писати не вимилъ Василей Сегеневичъ власною рокою. С парафии Пятницкое и Михайловское за уфалою всехъ братей Олексьий Луцевичъ. Гурин Федоровичъ бурьмистъ рокою власною. За уфалою цеху Светой Тройци Василей Лукьяновичъ. Тойжъ парафии Богьданъ Яцьковичъ власною рокою. Иванъ Корьниловичъ рокою. С парафии Свтое Пречистое и Свтого Чесьного Креста Гдня за уфалою усей брати Сакъ Мартиновичъ рокою власною. Михайло Куниевичъ рокою власною. Ероним Череповичъ рокою власною. Jan Żuk Zdzitowieczki ręką swą.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1605—7 г., № 10881. л. 768.

№ 131—1607 г. Декабря 25 дня.

Заявление Андрея Вержбинского, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю.

Dies festa Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu (Christi) anno Eiusdem (millesimo sexcentesimo septimo).

Wierzbinski manifestatio de festivitate diei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Andreas Wierzbinski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequе Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti iuxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae romanae incidit, quod ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab huiusmodi religione catolica romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacro sanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Eius Unigenito Filio et Spiritu Sancto, scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebet. Quo nomine huiusmodi solen(nem) protestationem manifestationemque ad officium act(a)que praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 годы № 10933, л. 9.

№ 132—1608 г. Апрѣля 29 дня.

Заявление священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Jubilate proxima anno Domini millesimo sextentesimo octavo.

Poponis de Kozierady protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Sak, pop de villa Kozierady, coram eodem officio praesenti solenniter protestatus est contra religiosum Trochim Wierzba, pop de villa Gnoyno, quod ipse die hodierna praefatum protestantem in domo famati Timosz Hackowicz, oppidani Mielnicensis, in certis negotiis suis venientem in praesentia multorum hominum, ibidem tunc existentium, verbis inhonestis primo, tandem verberibus multis et capilatione capitis affecit, prout ipse protestans crinium de capite sibi evulsorum coram officio fas(ciculum)? in verificationem suae protestationis ostendit. Quem officium praesens apud ipsum vidit, quo nomine solennem protestationem praefatus Sak ad acta praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 72.

№ 133—1608 г. Декабря 25 дня.

Заявление Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Uni-

geniti juxta ritum ecclesiae religionis graece sive rutenicae die actu*)

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta post festum Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi proxima anno Ejusdem millesimo sexcentesimo octavo.

Dawidowski protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Nicolaus Dawidowski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequae Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti, juxta Calendarium ritus graeci ecclesiae antiquae Rutenicae incidit, quod ab hominibus christianis etiam catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab hujusmodi religione graeca Rutenica sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacrosanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrari et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere tendit et omnino studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio (opere) homines pigritiae deditos atque cultum Deum Omnipotentem cum Ejus Unigeni Trinitatem commoveat

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 12 об.—13.

№ 134—1609 г. Января 10 дня.

А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мацка Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполнению присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василя, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ.

А.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sanctorum Trium Regum proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Koniewicz oppidani de Wysokie protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciach grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy sławetny Jan Koniewicz, mieszczanin z Wysokiego, poddany urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W. X-a Lit. przed temże urzędem imieniem swem y sławetnego Macka Kowala s tegosz miasta Wysokiego swiadczył y opowiadał się, isz dnia wczorayszego, będąc we wsi Kro. Je-o Mei Kornicy, do starostwa Losickiego należącej, dzierżawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, wojewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, przy bytnosci szlachetnego Thomasza Tokarzewskiego pilnował y był gotow przysięgi, którą miał wykonać przeciwko temu tho Janowi Koniewicz y Hrycowi mieszczan Wysokiego nabożny Ostasz pop thei to wsi Kornicy, iako obwiniony o tho, ysz on czasu niedawnego przysławszy do miasta Wysokiego parobka swego, aby sol Matysa Kozieia poddanego tey że wsi Kornice, ktorey było dwa wozy w Wysokiem zostawione y mianowanem oswiadczaiączem przedał, iako tho więcz zwykli czynić solarze, ktorech y parobkom bywa dawana wiara, iako w jednem towarzystwie y kupi, iakosz ten to parobek popa s Kornicy przedał tem

Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошились отъ гнилости.

oswiadczaiać sol przerzeczoną, a potym Matys Koziey czasu niedawnego upominał się u tech oswiadczaiaćzech tei że soli, aby mu była wydana albo zapłacona. Co gdy oswiadczaiaćcy pokazali y dowiedli, iż iusz iem ta sol iest przedana, ten Koziey na tem nie przestał, ale mianowanem oswiadczaiaćcem trudność prawną zadawa y o szkodę przywodzi, obwiniony y obżałowany, która przysięga była mu przez urzędnika they wsi Kornicy szlachetnego Mikołaja Szankowskiego samotrzeciemu nakazana iusz ode dwu niedziel, a dnia wczorayszego miała bydz wykonana w tę rotę, iako pop Kornicki parobka swego dla przedania soli Matysa Kozieia do Wysokiego nie przysyłał ani o tem wiedział, ani pieniędzy za tę sol nie brał. Tedy mianowany pop z Kornice takowey przysięgi iemu nakazaney wykonać nie chciał y swiadkow nie miał, ale iakąś inszą osobę podstawną Wasila bratha swego rodzonego, ktorego zrzuceno s popostwa do takowey przysięgi przywodził y aby Jan przysięgał przymuszał. O co się mianowany Jan Koniewicz w tei to wsi Kornicy swidczył, iż mu sprawiedliwość słuszną nie iest uczyniona z mianowanego Ostasza popa Kornickiego iako obwinionego.

Б.

Того же числа.

Ex parte poponis Rutenici de Kornica
relatio ministerialis.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciach grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy opatrzny Woyciech z Nosowa, wozny generał koronny, o ktorego autentiku y przysiędze urzędowi ninieyszemu dostateczna iest wiadomość, powiadaiać na ten czas z sobą miec szlachetnych Pawła Gorskiego y Jakoba Role przed tem że urzędem w moc swego wiernego zeznania dobrowolnie zeznał, iż onem y szlachtą mianowaną nabożny Wasil pop ze wsi Kro. Je-o Msci Kornice, do starostwa Ło-

sickiego należącej, dzierżawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, wojewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, w tei że wsi Kornicy dnia wczorayszego swiadczył y opowiadał, iż był gotow przysięgę przeciwko Janowi Koniewicz y Mackowi Kowalowi poddanym y mieszczanom z Wysokiego urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W-o Xt. Lithew-o, starosty Grodzińskiego o dwa wozy soli przez Matysa Kozieia s Kornice w Wysokiem zostawioney, a potem iakoby miała bydz przez parobka tego Wasila popa s Kornice tem to mieszczanom z Wysokiego przedana, obwiniony y obżałowany samotrzeć, iako było skazano przez szlachetnego Mikołaja Szankowskie-o, urzędnika tei to wsi Kornice nakazaną, w tę rotę, iako mianowany pop s Kornice parobkowi swe-u soli w Wysokiem przedawać nie pozwalał, ani te-o parobka miał przy sobie, ani o niem wie, ani go posyłał, wykonać; iakosz y swiadkow stawiał, ktorzi z niem gotowi byli przysiędz. Ale ysz takowei przysięgi mianowani mieszczanie z Wysokie-o dnia y czasu naznaczone-o ani sami przez się, ani przez plenipotentę swego nie pilnowali y owszem zaniechali, asz dnia wczorayszego, przyiachawszy z woznem Tokarowskim, upominali się tei że przysięgi, którą iusz upuscili. Ale mianowany Wasil pop, niechcąc bydz uporny, gotow był y wczoraysze-o dnia takową przysięgę wykonać. Lecz przerzeczeni mieszczanie Wysoccy niechcieli słuchać ani pilnować przysięgi, owszem preczodiachali. A przeto o takowei pilności tem to woznem y szlachtą, ktorzi na ten czas do wsi Kornice dla tego byli wezwani, także tesz y Thomaszem Tokarzewskim woznem mianowany pop Kornicki swiadczył się. Na co swoje takowe prawdziwe zeznanie przerieczony wozny uczynił, iż tak było, a nie inaczej.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 248—9.

№ 185—1609 г. Апрѣля 17 дня.

**Заявленіе православнаго христіанина Гера-
сима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ
подвергли его Іудеи.**

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria sexta Magna post dominicam Palma-
rum proxima anno Domini millesimo sex-
centesimo nono.

**Pietukowicz contra Judaeos Janovienses
pro scelere protestatio.**

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens nobilis Laurentius Puchalski, cle-
ricus ecclesiae parochialis Janoviensis,
una cum honesto Harassimo Pietukowicz,
cive Janoviensi, jurisdictionis protunc ple-
banalis, coram eodem officio praesenti so-
lenniter et cum gravi querella protestatus
est contra perfidos Lejzarum Rabinum
seu doctorem judaeorum, cantorem et
scholarem synagogae illorum Janoviensis
ac eiusdem doctoris alios hospites, qui
sub plenilunio Marcii, id est dominica
Oculi proxime praeterita, obeuntes more
suo bachanalio accensitoque in domum
eiusdem doctoris unus illorum praefato
christiano Harassimo religionis graecae
medone inebriare antea omnia fecerunt
et coegerunt, tandem postposito timore
Dei in contemptum et blasphemiam uti
praesumitur Salvatoris Domini nostri et
in derisum passionis Eius nec non fidei
christianae opprobrium, sed et in vilipendi-
um quoque legum publicarum, nec formi-
dando paenas iuris contra patratores talis
piaculi ac nefandi sceleris sancitas, prae-
fato Harassimo accepto turmatim in atri-
um synagogae crapulatum iam a medone,
in scamno considerare et manus ad parie-
tem affigere fecerunt et cucifixerunt et vel-
latis panno lineo ipsius oculis in eum con-
spuerunt capitique illius coronam de stra-
mine imposuerunt, tandem et plagis atro-

cibus, a virgis inflictis flagellaverunt fra-
meis ac gladiis vociferando concusserunt
ac semivivum ibidem ante sinagogam in
atrio relinquerunt, multis aliis derisioni-
bus ac sceleribus ad placitum suum atro-
citer in eum patratis. In cuius querimo-
niae virificationem idem Harassim osten-
dit officio praesenti stigmata et cicatrices
vulnorum, a flagellatione, ut manifeste
constat, protunc sibi illatorum, quorum
numerus non potuit discerni pro multitu-
dine illorum, in quibus adhuc sanguis
concretus et cruor quibusdam in locis
dorsi apparebat liquide, et enim unum
vulnus prope aliud extat, imo vero potius
totum dorsum cum scapulis et latere si-
nistro atrociter percussum et flagellatum
est ita ut vix inter vulnerabiles cicatrices
corpus illaesum attergo intueri potuit.
Quos quidem cicatrices et stigmata super
ipso officium praesens diligenter vidit et
cum maxima admiratione conspexit ac ad
acta suscepit. Pro quibus vulneribus ac
flagellationibus saevique et tyrannica atro-
citate supra scriptos Judaeos doctorem
tanquam patrem familias domus, cantorem
et scholarem ac ipsius hospites omnes
protunc apud eum in convivio existentes
inculpavit praesenti protestatione.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за
1607—1612 г., № 10933, л. 328—9.

№ 186—1609 г. Іюня 10 дня.

**Дарственная запись отъ Θεодора Лядскаго
и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ
Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ,
Старая Воля, Кошелевна, Боковичи, Дуби-
чи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о
Носовской церкви.**

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria quarta post festa solennia Pentecostes
proxima anno Domini millesimo sexcente-
simo nono.

Magnifici Warszycki castellani Warszaviensis oblata inscriptionis et intromissio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Żuromski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti nomine et ex parte magnifici Stanislai Warszycki, castellani Warszaviensis, Kobrinensis et Osiecensis etc. capitanei inscriptionem perpetuae donationis bonorum infra nominatorum ex actis castrensibus capitanealibus Warszaviensibus autentice exceptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, qua inscriptione officium castrense capitaneale Mielnicense praesens visa salva, in nulla parte vitiata, immo prorsus omni suspitione nota carente, sigillo terrestri et castrensi Warszaviensi obsignata et manu propria generosi Andreae Rakowski vicecapitanei Warszaviensis subscripta, oblatam eiusdem ad postulationem praefati offerentis suscepit et seriem illius actis hisce castrensibus Mielnicensibus inscribere fecit, cujus inscriptionis tenor verborum talis est, ut sequitur.

Actum in curia regia Warszaviensi feria tertia post dominicam Laetare Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus capitanealibus Warszaviensibus personaliter comparentes generosi Teodorus Ladzki, rothmagister sacrae regiae majestatis, notarius exercitus magni ducatus Lithvaniae et Joannes Alphonsus Ladzki, ejusdem generosi Teodori Ladzki filius, pater cum filio, sani mentibus et corporibus existentes, a jurisdictione, terris, districtu et foro suis quibusvis propriis et sibi competentibus recedendo, praesenti vero castrensi capitaneali Warszaviensi jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis, quo ad infrascripta recognoscenda, plenarie incorporando, publice libereque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia ipsi magni-

fico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrinensi et Osiecensi etc. capitaneo ipsiusque legitimis successoribus jam exnunc omnia et singula totaliaque et integra bona sua villarum Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansorum dictorum Zarzecze in terra Mielnicensi palatinatuque Podlachiae jacentia et consistentia, tam mobilia, quam immobilia, hereditaria, obligatoria et alia quovis juris titulo sese recognoscentes concernentia, prout videlicet eadem bona et villae in se habentur, cumque pleno et integro jure suo, dominio, proprietate, propinquitate tituloque quovis haereditario et alio quovis omnibus quoque in genere et singulis in specie eorundem bonorum et villarum areis, curiis, aedificiis, structuris, praediis, granariis, holodiis, pomariis, sepistoriis, hortis, agris, pratis, campis, sylvis, borris, gays, rubetis, nemoribus, indaginibus, mericis, aquis, stagnis, piscinis, fluviis, fluminibus torrentibus, lacubus, aquarum decursibus, rippis, molendinis, molendinatoribus, metretis, cmetonibus, hortulanis, inquilinis tam residentibus, quam profugis, nativis et acquisitivis, eorum laboribus, juvaminibus, censibus, datis, tributis, decimis cunctisque redditibus, custodiis, podvodis, paenis parvis et magnis, angariis, proangariis, generaliter vero omnibus specialibusque singulis eorundem bonorum superius descriptorum utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, emolumentis, attinentiis, pertinentiis et adjacentiis universis nec non cum ecclesia rutenica ritus graeci curiae in Nossow sittae adjacente et contiguae cumque jure patronatus ad eandem ecclesiam et popatum seu clerum ejusdem ecclesiae sibimet recognoscentibus serviente, nihil juris, domini, proprietatis, propinquitatis et quorumvis usufructuum ac utilitatum in iisdem bonis pro se vel suis successoribus aut alio quopiam reservando, seu modo quovis excipiendo, sed ita, prout dicta bona in suis metis et limitibus

circumferentiaque sese extenduntur et protenduntur extendique et protendi possunt, generi per speciem et e converso in nullo derogando, sed omnia generalitate concludendo, ita videlicet, prout dicta bona seu villas Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansos dictos Zarzecze idem magnificus castellanus Warszawiensis in certis summis pecuniariis polonicalibus juxta inscriptiones, a recensito generoso Teodoro Ladzki habitas et in quibusvis actis contenta tenuit, habuit et possidebat, dederunt, donaverunt, inscripserunt et resignaverunt, prout praesenti recognitione dant, donant tituloque purae, merae et irrevocabilis donationis inscribunt et resignant perpetuis et aeviternis temporibus. Jamque exnunc praenominati recognoscentes ambo in solidum praedicto magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawensi, ejusque successoribus in praedicta bona praesentibus donata realem intromissionem et actuaalem pacificamque possessionem per ministerialem regni generalem juratum quemcumque et nobiles duos, praesentibus ad id deputatos, officiose acceptando, libere dant et admittunt. In quibus quidem suprascriptis bonis Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et mansis Zarzecze praesentibus donatis iidem recognoscentes pater cum filio ambo conjunctim et unus pro alio seu etiam quilibet illorum seorsim pro toto sese cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus haereditariis et obligatoriis habitis et habendis ubilicet terrarum consistentibus summisque quibuscunque pecuniariis eundem magnificum castellanum Warszawensem et ejus legitimos successores nullo modo per se aut per suas quasvis submissas et subordinatas personas praepedire aut perturbare, quinimo ipsum magnificum castellanum Warszawensem et ejus posteritatem in possessione praedictorum bonorum donatorum occasione eorundem ab omnibus

generaliter impedimentis juridicis et extrajuridicis omnium et singularum personarum propinquarum et remotarum sexus, status, conditionis ac praeceminentiae cujusvis existentium, inscriptionibus prioribus et posterioribus in quemcumque sensum et cuiuscunque personarum factis et faciendis, damnis, debitis, vinculis, oneribus, citationibus, concitationibus, lucris, perlucris, paenis, vadiis triplicatis et aliis juridicis processibus impedimentoque et impetitionibus quibusvis per omnes praescriptiones terrestres, prout ad aliquam personam terrestres de jure spectat et pertinet praescriptio, tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere indemnemque ipsum magnificum castellanum Warszaviensem ac ejus posteros indemnes reddere praesentibus submitunt, obligant et inscribunt, idque sub damnis terrestribus simplici verbo absque juramento corporali ejusdem magnifici castellani aut ejus successorum taxandis et edicendis per ipsosmet recognoscentes conjunctim aut quempiam eorum seorsim in casu alicujus impedimenti illati et exorti perceptique ad solvendum irremissibiliter succumbendo. Pro quibus quidem damnis simplicibus modo praemisso sine juramento taxandis et edicendis in casu praemissorum omnium non completionis inscriptionique praesenti ejusve ligamentis in toto aut in quavis minima parte non satisfactionis succubitis quoties sese praenominati generosi Teodorus ac Joannes Alphonsus Ladzey, pater cum filio, recognoscentes, ambo conjunctim et unus pro alio vel etiam quilibet eorum seorsim pro toto ad judicium quodcunque sive terrestre, sive castrense, vel etiam officium capitaneale castrense cuiuscunque terrae et districtus in regno Poloniae et dominiis eidem regno annexis praenominato magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrynensi, Osiecensique etc. capitaneo ejusve posteris citare permiserit et eorundem recognoscentium posteritas citare sese permiserit toties denuo

quo ad tractum citationum et quo ad respondendum, a foro et jurisdictione sua terrestri propria sibi competenti recedendo, illorum autem judiciorum aut officiorum regni et dominiorum regno annexorum ad quodcunque illorum ratione praemissorum facta fuerit evocatio, jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis incorporando, submittunt se uterque recognoscentes tam conjunctim, quam divisim cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis ubilicet consistentibus summisque pecuniariis coram quocumque judicio et officio regni dominiorumquo regno annexorum, uti praemissum est, in primo citationis termino, tanquam peremptorio, peremptorie stare, juri parere, directe et judicialiter respondere, quin potius loco responsionis damna praedicta terrestria absque juramento taxanda toties, quoties opus fuerit parata pecunia persolvere, eoque soluto nihilominus inscriptioni et submissioni suae satisfacere et omne judicatum pati, de jure non recedendo eundem terminum primum peremptorium et alios causae hujus subsequentes semper peremptorios terminos nullis exceptionibus, defensionibus, dilationibus, actione pro majori, vera vel simplici infirmitate, ad evictorem seu intercessorem, ad munimenta quaevis etiam specificata, ad annos discretionis minorem, ad quietationem, nonnisi ex actis castrensibus Mielnicensibus proprii districtus producentem, receptionibus, protestationibus, suspensionibus, proscriptionibus fataliis juris in evasione, condemnationibus legalium et illegalium impedimentorum, illationibus male obtenti et ignorantia in processu, objectionibus, motionibus, appellationibus earumque per ad citationes quasvis prosecutionibus evadendo aut subterfugiendo imo praemissis omnibus et aliis in genere et singulis in specie juris facti et consuetudinis, beneficiis, remediisque de jure et consuetudine dari fieri admitti solitis per humanamque indu-

striam aut alio quopiam modo, colore et filo excogitatis et excogitandis abrenuntiando et abscribendo, suae et suorum successorum sub amissione totius causae. Ad quae quidem omnia praemissa tam in toto, quam in parte praenominati generosi Ladzey recognoscentes pater cum filio hicidem personaliter stantes, palam et libere consenserunt, bonaque sua omnia et posteritatem suam ad omnia praemissa una et se ipsos inoneraverunt et obligaverunt hisce recognitionibus personalibus mediantibus. Ex actis castrensibus Warszaviensibus rescriptum. Andreas Rakowski vicapitaneus Warszaviensis.

Et in continenti coram eodem officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni honestus Albertus de Nosowa Wola, de cuius autentica functione muneris ministerialitus officio praesenti indubia extat fides, cum nobilibus Alberto Kamienski et Stanisla Osmolski, secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia feria tertia post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxime praeterita, anno praesenti, magnificum Stanislaum Warszycki, castellanum Warszaviensem, Kobrinensem et Osiecensem etc. capitaneum in bona illius praefata omnia et singula villasque Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et Zarzecze, in districtu hoc Mielnicensi sita et existentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria et obligatoria et alia quovis juris titulo concernentia, cum omnibus attinentiis, pertinentiis, redditibus, utilitatibus et emolumentis, nec non cum ecclesia rutenica praefato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi per generosos Teodorum Ladzki rothmagistrum sacrae regiae maiestatis et notarium exercituum magni ducatus Litvaniae et Joannem Alphonsum ejusdem generosi Teodori Ladzki filium, patrem cum filio, coram officio et

actis capitanealibus castrensibus Warszaviensibus modo perpetuo donatorio inscripta et resignata, juxta hujusmodi inscriptionem donatorium, superius inscriptam, ad bona villarum praefatarum personaliter veniens et descendens, realiter et effective, nemine denegante nec contradicente, intromisit, in pacificam possessionem et usum fructum bonorum eorundem omnium induxit obedientiamque subditis omnibus in villis praefatis degentibus praenominato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi praestandam serio induxit et praecepit, quae intromissio tunc in bonis praemissis libere est admissa. Quam quidem intromissionem modo praemisso in bona praedicta appraehensam, ut nemini lateant, is idem ministerialis generalis regni providus Albertus de Nossowa Wola in foro oppidi Mielnik et aliis publicis locis in frequentia multorum hominum alta et sonora voce ex mandato officii praesentis publicavit, proclamavit et ad debitam notitiam deduxit, notificavitque. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis cum nobilibus specificatis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 371—3.

№ 137—1609 г. июня 12 дня.

Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому.

Мца июня двадцат третего дня.

Сознане листу пна Гаврила Ельского на продане дому своего в месте Городенском сынови своему пану Езофу Ельскому.

Перед нами врадниками судовыми земскими повету Городенского, Львом

Михайловичом Сапегою судею, Кондратом Мелешком подсудком а Стефаном Нешковским писаром, на местцы судовым, постановившысе очевисто земенин гдрский повету Городенского его млсть пан Гаврыло Ельский оповедал и покладал лист продажный добровольный запис свой, за печатю и с подписом руки своее и за печатми с подписами рук людей добрых, водле права справлений, на реч в нем меновите описаную данный земенину гдрскому повету Городенского пну Езофу Ельскому, который тот лист свой сам доброволне визнавши просил, абы до книг уписан был, который уписуючы слово в слово так се в тобе мает:

Ja Hawryło Jelski, ziemianin kro. I. msci powiatu Grodzieskiego, oznaymuie tym moim dobrowolnym przedaży wieczystey listem komu by ieno tego wiedzieć nalieżało, iż który dom moy, w miescie Grodzieskim leżący na gruncie cerkownym Bogarodzice, a mający go ja w wolnym szafunku moim nie pienny, alie wolny, który kupilem u oycy Niesciera Kuzmienicza, exarchi mitropoliei Kiiewskiej, yhumienia Mielieckiego, protopopy Podliaskiego w roku panskim tysiąc pięcset dziewięćdziesiąt trzecim, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, a będąc ja na ten czas potrzebny pieniędzy na potrzeby swoje y dziatek swoich, przedałem y tym listem moim przedaie ten zwysz rzeczony plac y dom z budowaniem w Grodnie na gruncie cerkownym stojący na przeciw cerkwi murowaney Bogarodzicy Przeczystej, na rogu po prawie idąc z rynku do cerkwi, z iedne strone od dwora I. msci pana Krzysztopha Płowskiego, wojewodzica Płockiego, tyłem podworza, a z druga strone tyłem budowania od domu y podworza otca Bohdana Hotkinskiego, archimandryty Braslaskiego, trzecim bokiem od ulicy, a czwartym bokiem samym czołem, gdzie worota same postanowione są na cmentarz teize cerkwi, plac z budowaniem nowym sosnowym odemnie samego nowo pobudowanym y odyliowanym,

iako to na liscie intromisynym szyrzey y dostateczniej jest opisano, synowi memu starszemu szliahetnemu Jozefowi Jelskiemu za pewną sumę pieniędzy, to jest za sto kop gr. litewskich y wzięwszy od niego wszystkie te spólną zapłatę pomienioną kop sto litewskich, zaraz ustąpiłem y podałem iemu w moc, w dzierzenie y wieczne używanie iego ten dom ze wszystkym, iako się na ten czas w budowaniu, ogrodzeniu y szerokości ma, niczego z niego na siebie samego, żonę, dzieci y potomki moje nie zostawiając ani wymieniając, w ręce temu pomienionemu synowi memu Jozefowi podałem, z swej mocy w iego moc, własność, dzierzenie y w używanie wiecznymi czasami pusił y wlił, y już od tego czasu wolno będzie iemu tym domem podworem y budowaniem iako swoim własnym rządzić szafować, pożytki sobie mieć, przywłaszczać y iako wola iego będzie obracać, a powinność z tego dworza y posłuszeństwo ku cerkwi tamieczniej, iako zdawna zwykło, za żywota swego, a po żywocie iego żona, dzieci y potomki iego y każdy od niego ten dwór y dom dzierzący pełnić mają y powinni będą, a ja już sam, żona, dzieci y potomkowie moi od tego czasu y daty w tym liscie pomienionej przekazy czynić nie mam ani będą mogli y nikto yny z obcych ludzi; a ieslyby w czym od kogo przekazę miał iako sam do wyscia dawności ziemskiej oczyszczać mam y będę powinien. Do tego podzieliłem się y tym listem moim obowiązuję się synowi mojemu Jozefowi na tymże miejscu zbudować szpi-chlerz nowy sosnowy dostateczny według miejsca y placu y podekować go swoim własnym kosztem y nakładem. I na tom dał synowi mojemu Jozefowi Jelskiemu ten mój wieczysty przedaży zeznany list pod moją pieczęcią y s podpisem ręki mej własnej. Do tego prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpisanie rąk ludzi zacnych, ziemian K. I. m. iegom. pana Bochdana Hreptowicza, referendarza W. X. Lit. pana Woiciecha Eysimonta Łuka podpiska grodzkiego Grodzińskiego, a

pana Walientego Bilmina, generała kro. ie-o. m. y woznego powiatu Grodzińskiego, co ych mśc na potrzebę moję ustną uczynić y pieczęci swe przycisnąwszy ręce swe podpisać raczyli. Pisan w Grodnie dwudziestego wtorego dnia Junia roku tysiąc szescset dziewiątego. У того листу печатей притисненых чотыры, а подписрук также чотыры тыми словы подписаны суг: Гаврыло Елский рукою подписал. Proszony pieczętarz Bogdan Chreptowicz referendarz W. X. Lit. Woiciech Eysimont Łuk ręką własną. Pieczętarz proszony Walenty Bylmin ienerał Kro. ie-o. m. ręką swą. Который тот лист з устным сознанием пна Гаврыла Елского до книг земских Городенских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1609 годъ, № 6802 л. 57—58.

№ 138—1609 г. Ноября 19 дня.

Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Ипатія Потѣя.

Akt testamentu zeszłego J. W. J. xiędza Pocieia, metropolity Kijowskiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt siódmego, mca Decembra dwudziestego czwartego dnia.

Przed urzędem J. K. mei y aktami ziemskimi województwa Brześckiego stanowiący osobiscie w. im. pan Mikołaj Krassowski, komor. Smolenski, regent archiwów, plenipotent J. OO. książąt ichmew Adama y Izabelli z Flemingów Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, widymus z xiąg ziemskich w-a Brz-go testamentu zeszłego niegdy J. w. w Bogu najprzewielebniejszego imci xiędza Hipacyusza Pocieia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego

dla nieznanowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brześckiego Lit-o pod rokiem tysięcznym sześćsetnym czternastym xiąg ziem. do akt podał ruskim pismem w te słowa pisany. Widymus z knih zemskich wojewodztwa Beresteyskoho. Leta Bożoho Narożenia tysecza szestsot czotyrnadcatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Swetoy Troycy swiate rymskom prypałych y sudownie odprawowanych, pered nami wradnikami zemskimi wojewodstwa Beresteyskoho, Preclawom Horbowskim sudjeu a Bohdanom Tuminskim podsudkom, a na mestcu jeho miłosty pana Jana Pateia, pisara zemskoho Beresteyskoho zasazonym Albrychtem Horbowskim, postanowiwszysie oczewisto u sudu jeho miłost pan Jan Potey, pisar zemski Beresteyski, opowedał, pokladał y nam uradowi do ruk podał wypis z knih zemskich Wołodymerskich za peczatni y s podpisom ruk ich miłosty panow wradnikow upisanja w nem testamentu ostatnieie woli swietoie pamety zoszło s seho sweta wysoce wielebnoho ieho miłosty otca Hipotia Pateja archiepiskopa, metropolita Kijewskoho y Halickoho y wseie Rusi, władky Wołodymerskoho, Beresteyskoho, o czom szyrey tot wypis w sobie obnowlajet, pry ktorom wypisie y sami original pered nami u sudu jeho miłost pokladał, proseczy, aby tym pereneseniem jeho miłosti tot wypis do knih ninesznih wradowych zemskich Beresteyskich był upisany; w czom my wrad wideczy recz y prozbu jeho miłosty pana pisara być słusznuiu, prynieli iesmo jeho y do knih upisat weleli, ktori upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maiet.

Wypis z knih zemskich Wołodymerskich

Leta Bożoho Narożenia tysecza szestsot trynadcatoho, miesiaca Oktebra dwadcat treteho dnia. Na rokach sudowych zemskich Wołodymerskich, u try nedeli po swetom Michayle rymskom swiate w roku tepereszniem wyż mianowanom pry-

pałych y sudownie odprawowaty zaczatych, pered nami Andreiem Załenskim z Slubie sudjeu a Hryhorjem Kisielem Niżkicznym podsudkom. wradnikami sudowymi ziemskimi Wołodymerskimi, postanowiwszysie oczewisto u sudu urożony jeho miłost pan Jan Patiey podał dla wpisania do knih ninesznih zemskich Wołodymerskich testament ostatnieie woli swetoie pamety nedawno zeszło z seho sweta wysoce wielebnoho archiepiskopa, mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseie Rusi, władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho, peczatju jeho miłosty zapeczatowany y rukoiu podpisany, także z peczatni y z podpisami ruk ludey zacnych napolneny, prosieczy, aby sud nineszni tot testament do wedomosty swojeia pryniawszy, do knih upisat kazali, ktoroho my sud dla wpisania do knih prymuiuczy, pered soboiu czytaty kazał y tak se w sobie maiet.

Wo Imie Preswietoie Żywonaczalnoie y Nerozdelimoie Troycy, Otca, y Syna, y Swetoho Ducha. Amiin. Gdyż nad smert niczoho niet pewnieyszoho, ale czas y hodyna jeie zakryta, w czom nas Chrystos Syn Bożyi Pan y Zbawitel nasz upominaiet, moweczy: Budte hotowi, bo ne wedaiecie czasu y hodyny; a protoż y ja Patey Potey, Bożoiu miłostyiu archyepiskop, mitropolit Kijewski y Halicki y wseie Rusi, władyka Wołodymerski y Beresteyski, buduczy pry dobrom zdrowju y pamety zupolnoy, a zabiehaiuczy na czas przyszły, aby mia smert iako neopatrnoho y ubespeczonoho ne postyhła, napisałom sey moy testament dla lepszoie wiery.— A naperwey to wyznawaiu, iż buduczy okroszczony po obyczaiu Swetoie wostocznoie cerkwi, wieruiu wo Imia Otca, y Syna, y Swetoho Ducha, wo Swetuiu Jedynosuszczniui y Nerozdelimuiu Troycu y wsie artykuły wiery swetoie Apostolskoie Kaftoliczeskoie cerkwi, mocnie prymuiui y derżu newątpliwie pod zwierchnostju y posłuszeństwom wselenskoho archyiereia y episkopa staroho Ryma, nasleduiuczy wo

wsem predanija swetych bohonosnych otec y ceremoney Swetoie Wostocznoie Cerkwi w zhode y jednosty z cerkowju Rymskoju, tak iako y swetyie bohonosnyie otcy naszymy w toyże zhode y jedynosty trywali y posłuszeństwo stolicy werchownoho Apostoła Chrystowa Petra z nastoiatelem jeie oddawali, szto se iasnie y w predkach moich mitropolitach Kijewskich, a menowite Isydoru, ktoroho list na pargaminie z peczatu zawesystoju oswetczalet, tak y w druhom mitropolitye Misayłu, y w trem Michayłu Rahozie iasno pokazuiet. A iż nekotoryie protywniki naszymy imieit mowity, jakobychmo do toie swetoie iedynosty dla pożytkow naszych doczasnych prystupity mieli, ino oczyszczaiuczy sumenje moje pred wsymi ludmi, wyznawaiu pred Bohom, Kotoromu wse tajny sut otkroweny, iżem to ne na wzhardu swetoie Wostocznoie cerkwi y prełożonych jeie czesnieyszych patryarchow uczynił, ale z potreby welikoie duszewnoho spaseńia moiego y owieczok moich, pamietaiuczy na słowa Isus Chrysta Pana Zbawitela moiego, Ktoryi nas Sam do toie zhody y miłosty braterskoie weduczy, upominalet: O sem poznaiut, iako moie uczenicy ieste, koli zhodu y lubow promezku sebe zachowaiete; ku tomu y to też nemniey pred oczyma maiuczy, iż po wsia dni o soiedyneniye wiery, y o sowokupleniye swetych Bożych cerkwiey Pana Boha w molitwach cerkownych zwykli esmo prosyty, a skutkom samym toho soiedyneniya biehaty, iest to własnie, iakoby z Boha smieszki stroity. Z tych tedy pryczyn za poczatkom y powodom starszych do toie swetoie jedynosty, iako na sobore wselen-skom Florenteyskom było postanowleno od samychże pastyrej y Swetoie Wostocznoie Cerkwi, dobrym y czystym umom prystupił iesmi, na ktorom sobore iż wsy swetyie otcy cerkwi Wostocznoie starszeństwo zwykłoie stolicy swetoho werchownoho Apostoła Petra y naslednikom jeho episkopom Rymskim przyznali, meży ktorymi y predok moy mitropolit Kijewski

Isydor toież uczynił; pro toż y mnie nehodyłose w tom jeho wydawaty y krywo-prysiażcoiu zostaty, poniewasz on nie tylko za sebe samoho, ale y za naslednikow swoich toie soiedyneniye pryniał y posłuszeństwo episkopowi Rymskomu oddał; czoho potom y druhy mitropolit Misayło czerez list swoy potwerdył; a wedze wsie ceremoniye y obradki Swetoie Wostocznoie Cerkwi po predaniju Swetych bohonosnych otec wcale zachowalisia y przywiljem swe-teyszego archyiereia papy Rymskoho Klimentyia Osmoho na czasy wiecznyie mocnie utwierżony sut; szto wse, iako se wyszey pomeniło, iesli że sia komu w czom ne dochodyło albo ne podobaiet, proszu ne osużdat, ale to radszey na rozsudok Boży pustyty, pered Kotoroho Majestatom wsy stanem, a tam wsie tajny otkroweny budut y każdomu wozdastsia po dełom jeho, tam sia rosprawim y dowedaiem, ktoraija storona po Boże rewnuiet. Prystupuiuczy tedy do dalszych rzeczy, naperwey duszu moiū hreszniū predaiū w rucy Bożyie, a teło zemli, s ktoroie iest wziato, w nadeiū pewniū woskreseniya iz mertwych, ktoroie maiet byti pochowano ucztywie po obyczaiū chrestyanskomu, bez pompy, z molitwami prystoynymi y jałmużnoiu ubołych; a mestce pohrebowi, ieslibym prestawiłsia na Wołyniu, ino u Wołodymery, w sobornoy cerkwi pred wraty carskimi meży ambonom y dwermi; a iesliby na Podlaszu, ino u Berestju w cerkwi sobornoy, w predele Bratskom; a iesli w Litwie, ino hde nablížey albo u Wilni w sobornoy cerkwi, albo w Nowohorodku, tam, hde sia nasłusznicy detiam moim y przyatelem widety budet. Daley szto sia dotyczet rzeczy moich ruchomych - złota, serebra, hroszey hotowych, szat, obitja, konej y innych wsych, od mała do welika, tyie wsie odkazuui detem moim synom Janu y Petrowi, z ktorzych rzeczy szto hde oddano byty maiet, na osobliwom registre rukoiū moieiu właśniū pismom polskim naznaczyłem. Osobliwie to też waruiū sym te-

stamentom moim, szto se dotyczet reczey cerkownych y uberow, tyie wsy na tom że regestre moiem, spisawszy rukoiu moieiu, zostawiłom, hde szto y do ktoroie cerkwi oddano byti maiet y obowezuiu sumnieniem synow moich Jana y Petra y zaklinaiu imieniem Bożym, aby z tych reczey niczoho sobie nie prywłaszczali, ale wse wodłuh napisu y regestru moieho, hde szto naznaczono zupełnie oddali za razem pry pohrebe tela moieho; jakoż dla lepszoi wiery z toho regestru moieho kopije spisawszy zostawiłom odnu u Wołodymerskoy ryznicy, a druhuiu u Nowahorodskoy, aby po smerty moiey kapituła o tom wedała, czoho se u detey moich upominaty maiet, a samy hołowny registr pry testamente moiem u detey moich zostaty maiet. Ku tomu szto se dotyczet listow y prywiliew y inszych dowodow y swedectwa do toie iedynosty należacych, jako sut listy y prywilja papezskije y krolewskije, to wse złożyłom u wosobliwuii skrynku, y ieslibym sam tych listow za żywota moieho ne oddał, tohdy synowie moi maiut tuii skrynku z listami tymi oddaty jeho miłosty kniaziu biskupowi Wilenskomu y kapitule jeho do schowania dla wiecznoi pametky, aby to potom poczuzym rukam chodeczy ne pohynuło tak iako y perszyie listy y dowody toie jedy-nosty na Florentskom sobore pryniatoie, bez kotorych nie iest rzecz podobnaia, aby byty meło, bo to se iasnie y z tych szto iest pokazuiet, ale złość ludskaja y niedba-łość starszych to wse pohubiła. Pro toż, aby tyie, szto teper iest ne pohinuli, do pewnoho zachowania, hde se wyżey naz-naczyło, oddany byty maiut. A pryszlyie metropolitowie y władykowie, budut li w toy jedy-nosty, łatwiey ich tam dosehnuty mohut, czoho im budet potreba. A inyie listy, kotorye by cerkwam należali, jesliby se szto po smerty moiey naydowało, tohdy synowie moi cerkwam tym, kotorym bu-dut należaty, wiernie oddaty maiut—Wołodymerskije do Wołodymera, a mitropolije do Nowahorodka. Listy na imienja, tyie

w osobliwoy skryni u swirni zapeczatowa-nyie stoiat. Tamże listy y na Dubok, ko-toryie tylko synom moim słužat, jako da-rowizna osobie moiey. Otprawu słuham moim chłopiatom moim y wszey czelady dwornoy poruczaiu synom moim, proszu y napominaiu, aby byli prystoynie otpraw-leny, iakoby na mene ne narekali y żeby to na duszy moiey ne zalehło. To też sym testamentom moim oznaymuiu, iżem niko-mu żadnoho dołhu ne winen anim też zapisow nijakich na sebe ne dawał na dołhy peneżnyie, albo na imienja cerkow-nyie, kotorymi meł bych oddalaty dobra cerkownyie od cerkwi, ne day toho Boże. A iż czastokrot dawałom roznym osobam mamramy do prawa y do spraw duchow-nych, ino iesliby se szto takowoho na nich pokazało, synowie moie ne maiut tomu doweraty; wszakże iesli by se szto na za-pisach słusznych wodle prawa sprawlenych y na wrade przyznanych pokazało, na to maiut mety pilnoie oko y baczenje syno-wie moie. To też hodyt mi se prypome-nuty, iż imienje cerkownoje Horodok, le-żaczoie w powete Łuckom, syn moy ne-boszczyk Krysztof za moim pozwolenjem wykupił był swoimi pieniedzmi u pana Kandyby, pisara grodskoho Wołodymerskoho, u odynadcaty set złotych polskich kotoroje imienje cerkownoie ne ja, ale prodok moy władko Wołodymerski Me-lenty Chrebtowicz zastawił był na potrebu cerkownuiu, y na tot dołh na tom imien-ju tot powinien budet zapłatyty, komu imienje budet należaty, a ne synowie mo-ie; a iżem do toie sumy prypisał synowi moiemu Krysztofowi bolszey, iakobym u neho meł pożyczty, tohdy y to dla we-domosty synom moim oznaymuiu, iżem u nego ni odnoho pieniazia ne pozyczał, ale z łaski prypisałem był jemu bolsze, spo-dewaiuczyse jemu oddaty, iako detiaty swoiemu; a protoż iakoby na tom ne urosli z toho poswarki, y żeby protyw sumnenja czyieho szto se ne deiało, tohdy to dla wedomosty wsym oznaymuiu: iż na tom imienju cerkownom Horodku net

bolszey dolhu sprawedliwoho, tolko odinadcat sot zolotych polskich, kotoryie syn moy Krysztof zaplatyl panu Kandybie dolhu własnoho Bohurynskoho Chrebtowicza, a ne moieho, jakoż to wse na listach jeho pokazetse. Y tak dla wedomosty wsem, a osobliwe synom moim ostawuiu ses moy testament rukoiu moieiu własnoiu podpisany y peczatu zapeczatowany, do ktoroho dla lepszoe wiery o pryłożenie peczatey prosyłam ich miłosty panow y priatel moich, pana Andreia Załenskoho sudij zemskoho Wołodymerskoho, a pana Jana Prylepskoho podstarosteho Wołodymerskoho, a pana Hniewosza Hulewicza Drozdenskoho, kotoryie ich miłost za prozboiu moieiu oczewistoiu do seho testamentu moieho peczaty swoje pryłożyli y rukami podpisali. Pisan u Wołodymery, roku Bożoho Narożenia tysecza szestsot dewiatoho, miesiaca Noiabra dewiatohonadcat dnia. U toho testamentu peczatey prytysnonych czotyry, a podpis ruk ich miłosty tymi słowy: Ipatey Arhyepiskup własnoiu rukoiu ses testament podpisałem. Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jan Przylepski podstarosci Włodzimierski manu propria. Gniewosz Hulewicz ręką własną. Kotory to tedy testament za podaniem y za prozboiu jeho miłosty pana Poteja sud ninieszni prynemszy, do knih upisaty kazał y iest upisan, z kotorych y ses wypis pod peczatmi naszymi jest wydan. Pisan u Wołodymery. U toho wypisu zemskoho Wołodymerskoho peczat wradowaia prytysnenaia y podpis ruki jeho miłosty pana sudij y pana pisara tymi słowy: Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jurey Owłuczynski pisar. Kotory że to wypis pomeneny oczewisto na wrade pokładanyi y do knih ninesznich wradowych zemskich Beresteyskich iest upisany, z kotorych y ses widymus pod peczatmi naszymi jeho miłosty panu Mikołaiu Mleczkowi, chorużomu Orszanskomu jest wydan. Pisan u Berestju. U tego widymusu przy dwuch pieczęciach urzędowych ziemskich

wdztwa Brześckiego podpis w. im. pana pisarza ziemskiego y korrekta temi słowy: Jan Patey pisar zemski Beresteyski mp. Skorygował Sliwowski. Kotory to takowy widymus ziemski Brzeski testamentu zeszlego niegdy w Bogu nayprzewielebnieyszego J. W. imc. xiędza Hipacyusza Popocieia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego dla nieznadowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brz-go Lit-o pod rokiem tysięcznym szesćsetnym czternastym xiąg ziemskich przez wyż wyrażoną osobę ad praesens do akt podany, iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brześckiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1787 г., № 7399 стр. 1511—1518.

№ 139—1809 г. Ноября 26 дня.

Заявление священника Мельницкой Воскресенской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о неуплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицкаго.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in crastino festi sanctae Catharinae Virginis anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Trochim Wierzba poponis ecclesiae rutenicae protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieiszech starosciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy nabożny Trochym Hrehorowicz Wierzba, pop cerkwie Woskresienskiej w miescie Mielniku będącey, przed temże urzędem swiadczył y opowiedał sie naprzeciwnko szlachetnego Matcieia Wołkowickiego o tho, isz ten tho Wołkowicki na zapis swoy y membran przezen temu oswiadczaiaćemu dostatecznie prawnie obyćczaiem długu na trzydziesci złotych pieniędzy polskich sprawiony y zeznany, nie

pomniąc mianowaney summy trzydziestu złotych, na święto blisko przeszłe świętego Marcina wedle zapissu obligu swego temu oświadczającemu nie zapłacił ani dotąd zapłacić chce ku szkodzie iego niemalei, dla czego sie nan tak o zakład w zapisie wyrażony, iako tesz y szkody stąd popadłe przed urzędem niniejszem świadczył y to oświadczenie prosił, aby było przyjęte y do xiąg wpisane. Co urząd na żądanie iego uczynił.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 511, 512.

№ 140—1610 г. Іюня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго ксендза Витковскаго на православное население г. Мельника, устроившее народное гуляние по случаю праздника Св. Троицы.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo decimo.

Witkowski plebani Mielnicensis protestatio et ministerialis relatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venies venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnicensis, coram eodem officio praesenti solenniter et summa cum dolore questus et protestatus est contra et adversus generosum Joannem Sczerbie adwocatum et famatos proconsulem et consulem, viceadvocatum et scabinos tum et contra totam communitatem oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, quod ipsi existentes officiales oppidi huius, atque non semel moniti et adhortati per protestantem ex ambona, palam ac publice, ut scerela infrascripta per Rutenos sub festis illorum dictis *Kleczanie* facta cohibeant et omnino interdiciant, praefati advocatus et proconsul cum consulibus et sca-

binis suis non solum praedictos Rutenos a sceleribus et scandalis abominandis cohibent, verum etiam contra omne fas et aequum omni ex parte eisdem favent et permittunt. Qui quidem Ruteni tam masculini, quam feminini sexus die dominico proximo in festo Sanctissimae et Individuae Trinitatis atque die hesterna et die hodierna, a mane ad vespervas usque circumcirca circulum, plateas, vicos, campos, agros, silvas et circa plebaniam residentiae protestantis sub ipsa ecclesia in oppido Mielnik prope circulum erecta cum cornicenibus alias *z dudami*, tympanis et aliis multis instrumentis rusticis ad saltum praeparatis, saltus varios more gentili ad instar locustarum sursum et infra saltantes clamantesque et vociferantes *Baal*, *Baal*, ebrii existentes perficiunt et id exequi sine intermissione non cessant atque aliquoties in diem sub ecclesiam venientes et sese retinentes clamores et tumultus magnos excitant, scandala et crimina sceleratissima profana et auditu indigna faciunt et perficiunt, nonnullique ebrii sibi met ipsis cultro se concutiendo in honorem Baal mortem violenter inferunt, cum maximo dedecore christianitatis, contra ius divinum et humanum, in magnum scandalum ecclesiae Mielnicensis et ipsius plebani protestantis, in contrarium quoque decreti sacrae regiae maiestatis. In cuius protestationis verificationem ministerialis generalis regni nobilis Matias Sikorski, autenticus et iuratus, officio praesenti sufficienter notus, cum nobili Alberto Raciborowski et Luca Ostrowski secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ex obductione et solenni protestatione supra scripti plebani Mielnicensis protestantis vidit et debite conspexit diebus supra specificatis saltus varios et scandala abominanda per Rutenos utriusque sexus perfecta, eosdem Ru-

tenos ebrios prope plebaniam sub ecclesia saltantes, vociferantes et tumultus excitantes. De quo suam veram ac expressam relationem praeftatus ministerialis fecit nobilibus praedictis id ipsum sibi in toto attestantibus.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда № 10933, л. 664—5.

№ 141—1810 г. Октября 5 дня.

Духовное завѣщаніе священника Верской церкви Павла Ивановича.

Року тисеча шестсот одиннадцатого, мѣсяца октебра трыдцат первого дня.

Во Имя Отца и Сына и Светого Духа амин. Нехай се стане воля Господда Бга и Спаса нашего Исуса Хрыста, Бга Превечьного во Тройцы Едыного хвалимого во едыной истотности з Отцем и з Сыном и Пресветымъ животворащымъ Духомъ во едыномъ не роздельномъ Божестве будучого на веки веком аминъ. Кгдыжъ на свете всякие речы з часомъ своим з памети людское сплывают и въ забите прыходит, и для того писмомъ объяснены бывають ку ведомости потомъ будучым, я притомъ грешный чоловек, Павелъ Ивановичъ, свешъченъникъ Озерскій, будучый в летехъ подешълый, лечъ з ласки Божой пры доброй памети и зупольномъ розуме, хочечы убогую маетностьку межы детми своими за живота своего пораdney расправитъ, абы по животу моемъ межы детми моими ниякое неприязни не было, а такъ кгда Панъ Богъ душу мою з грешнымъ теломъ розлучыти рачыт, тогды душу мою поручаю Господу Бгу, а грешное тело земли, которое од детей моихъ з утчивостю маеть быт поховано в церъкви мѣсте Озерскомъ. А убогую маетностьку свою такъ расправую: што еси былъ купилъ земли волокъ тры шляхетскихъ Пекаръшызны под старыною и огородавъ чоты-

ры, то ест Сойченскихъ два пры озере, Шаповоловскихъ два од выпуста, обаполь улицы, на тыхъ двоихъ огородахъ Сойченскихъ з выделения моего первой сего сыны мое два Грыгорей и Каспоръ домами своими осели, а другіе два огорода Шаповоловские другимъ сыномъ моимъ двумъ Максиму и Миколаю в ровный дель, такъ тежъ тая тры волоки купли розделена быти маеть в ровный дель сыномъ моимъ по животу моемъ Грыгору, Максиму, Каспору и Миколаю, а дом мой у Озерахъ купленный на улицы Острынской и полъволоки земли местское, такъже кгрунты заставные всякие, тое сыномъ моимъ только тромъ Максиму, Каспору, а Миколаю в ровный дель, кгдыжъ я такой же пляцъ передъ тымъ з будованьемъ в мѣсте Озерскомъ Грыгорови сыну моему старшому далъ, такъ же и теперъ за живота моего волоку, которую еси держалъ церъковную безъ позваленъя моего, упоръне, мимо право мое доживотное, в моцъ свою узалъ, а другую од часу одделенъя моего держитъ, в чомъ и право мое нарушилъ, а домъ мой под Старыною, будованье всякое якъ у дворе такъ у гумъне, горожа, тыны тое все сыну моему меньшому Миколаю отписую, взглядомъ того же еси ему жадного веселья не справовалъ и до кошъту и накладу не прыходилъ. Речы рухомые, пчолы што у дому моемъ, усемъ чотыромъ сыномъ моимъ въ ровный дель, быдла Миколаю сыну моему меньшому воловъ два доморослыхъ, а третій Ясковскій воликъ молодой, коровъ две с теляты, кобыла гнедая, а тымъ моимъ сыномъ тромъ старъшымъ пры отделенъю такъ же веле всякого быдла уже еси подавалъ; цынъ в ровный дель, котель пивный великий в ровный дель, долъгу на пану Якубу Голкинскомъ копъ две грошей, на пану Павлу Витезю полкопы грошей, на Микитце у Козеяхъ сорокъ грошей—тое все сыномъ моимъ в ровный дель; грошей готовыхъ копъ пят

до сына моего Максима на гребь даль которые мает шафовати за ведомостю брати своею на погребѣ; до того тежъ по розделенью детей моихъ зоставаеце еще на мене самого быкъ перестый и другой волик гнедый, которые на отпра- вованье столовъ поминокъ водлугъ звы- чаю закону греческого маютъ быти; такъ же збожъя, штобы се зостало по животе моемъ, зъ засевокъ огорода церковного и польволокъ Озерское, тое на тые жъ поминьки достатсе маетъ, такъ тежъ што бы зостало по животе моемъ пенезей не вышафованныхъ на потребу мою, пры сы- ну моемъ Максиму, которые зостали пры немъ с преданья меду в року тепереш- немъ шест сот десятомъ, для шафунку ку потребе моеи и то на тые жъ поминьки зостат се маеть. Если бы тежъ того все- го над погребъ збывало, тогды з остатка дети мои Максимъ, Каспоръ и Миколай ку славе и утстивности моеи за то себе сукъна на жалобу одмыслити маютъ зъ стороны повинностей тыхъ то ест поми- нокъ, столовъ, которые водлугъ звычаю закону греческого черезъ целый годъ маютъ дети мое одправовати в дому мо- емъ властномъ, который я самъ працю и накладомъ моимъ побудовалъ, пры сы- ну моемъ меньшомъ Миколаю и черезъ тот годъ его с того дому жадень сынъ мой и нихто рушит и делу в кгрунте упоминатисе не можетъ, ажъ тые усе сто- лы одправлены будутъ. И на томъ даль ку памети и ведомости детемъ моимъ сес мой testament с печатю и с подписомъ руки моеи властное, а для лепшее твер- дости сего моего testamentу, за устною прозбою моею пры томъ будучые люди добрые, земляне гдрьские повету Горо- денского ихъ млсть панъ Филонъ Козло- вицкий, панъ Станиславъ Запольский гдрьский повету Городенского, панъ Якубъ Ейсымонт сес мой testament пе- чатми запечатовавши и руками своими подписат рачили. Писанъ подъ Старыною, року тисеча шестсот десятого, мѣца ок- тебра пятого дня. У того testamentу пе-

чатей притисненыхъ чотыры, а подписей рукъ чотыры писмомъ рускимъ тыми сло- вы: Павелъ Ивановичъ рукою властною сес testament подписалъ. Устне прошо- ный печатаръ Филонъ Козловицкий власт- ною рукою. Устне пропоныи печатаръ Станиславъ Запольский возный рукою. Устне пропоныи печатаръ од особы в томъ testamentе помененый Якубъ Ей- симонт рукою. Который тотъ testament за жеданьемъ пана Миколая Старынско- го до книгъ земскихъ записано естъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1611 годъ, № 6803, л. 385—386.

№ 142—1610 г. Ноября 12 дня.

Фундушъ Городищской церкви, во имя св. пр. Илии, Новогр. пов.

Aktykacya funduszu ruskiego na cer- kiew Horodyską przed tym, ad presens Odachowską nazywającą się służącego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt siod- mego, miesiąca Maja szesnastego dnia.

Na urzędzie ziemskim wojewodztwa No- wogradzkiego, coram actis tegoż ziemstwa, comparendo personaliter Imc. xiądz Ka- rol Ralcewicz prezbiter Odachowski opo- wiadał, prezentował y kopią funduszu z ruskiego przetłumaczoną przy samym ori- ginalie ruskim na rzecz w nim wyrażoną ad acta podał, którego tenor sequitur estque talis. Wypis z knih zemli Nowo- brodzkoy. Lita ot narozenia Syna Bozaho tysiacza siećsot trynaccatoho misica No- wembryja czetywertoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Wsieh Swiatych swiata rymskoho w roku tepereszнемъ szećsot trynancatom w Nowohrodu sužo- nych, pered nami Jaroshom Jewłaszow- skim sudieju, y Fiedorom Jewłaszowskim podsudkom y Janom Protassowiczom pisa- rom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrodzkoie, postanowiwszysie

oczowisto u sudu zemenin hospodarski
zemli Nowohrodzkoie ieho miłost pan
Lew Odachowski y małzonka ieho miłosty
pani Alexandra Bylczynska opowedali
y pokładali fundusz swoy na cerkow w
imieniu wieczystym pana Lwa Odachow-
skoho Horodyszczu założenia swiatioho pro-
roka Illij swiaszczenniku tamoszniemu ot-
cu Hryhoryiu Sawiczu y potomkom ieho
dany, kotory fundusz ieho miłost pan Oda-
chowski y małzonka ieho miłosty ustnym
soznaniem prosiły, aby do knih ziemskich
Nowohrodzkich upisan był, szto y my do
wiadomosty naszoy uradowoy prypustiw-
szy, tot fundusz do knih wpisaty iesmo
welili y tak sie w sobe słowa odo słowa
maiet.

Ja Lew Odachowski Janowicz y ia
Alexandra Bylczynska Lwowaja Odachow-
skaja czynim wedomo sim naszym fundu-
szom, iż to sławnoie pameti neboszczyk
ieho miłost pan Jan Odachowski, pan otec
moy mene Lwa Odachowskoho, wespółok
z jeiu miłostiju panieju Alexandroiū Sku-
minownoiū małzonkoīū swoieiu y paneiu
matkoīū moieiu w imeniu swoim Horody-
szczu zbudowali cerkow ku chwale Panu
Bohu wszechmohuszczomu, w Troycy
Swiatoy Jedynomu, założenia Swetoho Illij
y nadali na tuiū cerkow na pobudowanie
domu dla meszkania popowskoho y na
ohorody seliszczu Kozijewskoie zo wsim
y iako się samo w sobe majet, także na-
woz pola na paszniū y zasiewok żyta, ja-
ryn, z hajami y synozatmi to iest y Po-
łowryki pola Kozijewskoie y tak też mieysca
koło niwy nawozy sianozatmi nazywaiemoie
Emanowskiie wseho toho wołok try, mor-
how czetyry, prutow pietnancat, a osobliwe
nadali poddaneho z tretieiu czastaiū słu-
by staroy swiaszczenniku na imia Iwanu
Chwiedorowiczu, kotory na tot czas słu-
bu Bożyiu w cerkwi ustawicznie odprawo-
wał, kotory toy Iwan swiaszczennik po
smerti panow rodycow y procz odyszol y
tot nadany fundusz bez widama hdie sia
podił, a cerkow dowho bez pastyra pusto-
wała y tak my, baczeczy czołowika uczi-

woho Hryhorya Sawicza, pisma ruskoho
dobre umieiētnaho, kotory teper niedawno
swiaszczennikom zostal, prynieli iesmo ie-
ho y dali iemu tuiū cerkow naszu Horodyskuiū,
aby w niey służba Bożyia, jak y
perwo była, nie ustawała, a na wyżywie-
nie iemu obroki w dwory dawali y tot
widaczy, iż iemu z ženoīū trudno u dwor-
e na obrokach mieszkaty dalismo

kotoraju y toy Iwan Fiedorowicz trymał,
mianowite wołok try, morhow czotyry y
prutow pietnancat na kotoryi zbudowaw-
szysie maiet meszkaty, diaka ustawicznoho
chowaty y służbu Bożyiu popredaniju apo-
stolskomu, wedłub prawa swiatych otec zaw-
ždy odprawowaty y powinnoisty swiaszczenni-
czoskoy dosyt czynity. I to też nadaiemo na
cerkow poddanoho naszoho oyczystoho na
jmia Borysa Kleszczycza z dwuma synami ie-
ho z Iwanom y Terassom, z tretieju czastiu
zemli służby staroie, prozywaiemoie Olek-
szczyc, iemu samomu, ditiom y potomkom
ieho, kotoryie by popom na tot stan du-
chowny hodnie nastupowali, po nich ko-
domu swiaszczenniku toie cerkwi naszoie,
jako byli rodicy moie naznaczyli y nada-
li wsi tyie grunty zwyz pomenenye wiecz-
nymi czasy nadaiemo y pry toy cerkwi
zostawuiemo. K tomu też nadaiemo y po-
stupuiemo swiaszczenniku na domowuju
potrebu ieho wo młynie naszom Horodyskom
wolnoie mołotie wsiakoho zboża
domowoho y z ktoroho mirka byty bra-
na nie maiet. Kotorych tych gruntow od
rodicow moich y od nas samych ku toy
cerkwi naszoy nadanych y fundowanych
także poddanych mianowanych z zemleiu
y wolnym mołotia wo młynie my sami,
dieti y potomki naszyi, komu by sie kol-
wiek taja maiētnost nasza Horodyskaia od
nas albo po nas jakim kolwek sposobem
w derzenie dostała, nie maiem niczoho y
naymnieyszoy reczy odymowaty y umen-
szaty y seho funduszu naszoho naruszati y
nichts nie maiet y mocy ne bude, na szto
sprawedliwe potomnyie czasy, a hdyby ko-
tory kolwiek z nas lub dieti potomki na-

szy y chto bywszy toho nadania cerkow-
naho umneszati y swiaszczenniku pry
toy cerkwi meszkaiuczom, a hodnie wo-
dle powinności ieho duchownoie sprawu-
iuczom sie jakuju krywdu czynił, takowa-
ho koźdaho z nas na straszny sud Boży za-
pozwati maiemo. A y teź neboszczyk pan
otec moy mene Lwa Odachowskoho, bu-
duczy wiry katolickoie y rymskoie, miey-
sce pry toy cerkwi Horodyszczu, ieszcze
za żywota swoiego kazał zmurowaty sklep
y na tom sklepie zbudował kapliczku, w
kotoroie iest y ołtar pryochondożony obra-
zami y malowaniem wodłuh obuczaiu y
nabożenstwa rymskoho, opiat naznaczył y
rozkazał, aby po zyistiu seho swita tak
się iako y małżonka ieho miłosty pani
matka moja pospoł w tom sklepie w kap-
licy byli pochowani, jako tam sud tiła ich
miłosty położony, za ktorych duszy y za
nas samych fundatorow koźdy swiaszczen-
nik pry toy cerkwi meszkaiuczy maiet y
budet powinien molitwy czyniti w nedelu
odprawowati na koźdy tyźden raz pod du-
sznym zatraceniem swoim, jako że sprawe-
dliwe; w toy cerkwi nabożenstwo hrecze-
skoie, nijakaja pereszkoda byti tam nie
maiet swiaszczenniku, żadnaia krywda dija-
tysie ni od koho duchownoho wiry rym-
skoie ni od osob swieckich nikoli ne ma-
iet, a iesliby inaczey było tohdy kaźdaho
takowoho zaraz na sud straszny Boży po-
zywaiemo. A szto sie dotyczet reczy y
potreb cerkownych, to iest złota, srebro,
obrazow y innych uberow, zwonow wse
toie na regestre mianowaty spisawszy, z
funduszom tym pry toy cerkwi u miano-
wanoho swiaszczennika Hryhoryia Sawicza
zostawiliemo, wziawszy od nieho dla pa-
miasi sobie protiwny registr. Szto utwer-
dzaiuczy y zmocniaiuczy, peczati naszymy do
seho funduszu naszego prytisnuwszy y ru-
kami swoimi własnymi u neho podpisa-
lismosie, kotory zo wsimi rzeczmi cerkow-
nymi zwyż pisanymi swiaszczenniku Hre-
horemu Sawiczu oddalismy do ruk. Pisan
w Horodyszczu, lita od narożenia Chrysto-
wa tysiacza szasesot desiatoho misica No-

wembra dwanancataho dnia. U ktoroho
funduszu peczate prytysnionych dwie, a
podpis ruk pismom polskim podpisanych
to iest Lew Odachowski ręką własną:
Lwowa Odachowska Alexandra Bylczyn-
ska ręką swą ten fundusz stwierdzamy ręką
swe. Jan Karol Chodkiewicz hetman
W. X. L. Kotory że tot fundusz za proz-
boiu od osob zwyż pomienionych do knich
ziemskich Nowohrodzkich iest zapisano; a
po zapisaniu u seho wyż pisannoho pod
inszymi uradowymi pieczatmi otcu Hryho-
ryiu Sawiczu swiaszczenniku Horodysko-
skomu jest wydan. Pisan u Nowohrodku.
U tey kopij funduszu podpis temi słowy:
Jan Protasewicz pisar. Fiedor Leszczyłow-
ski (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa przy
samym oryginalu funduszu z ruskiego
przetłumaczona kopia za podaniem oney
przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do
xiąg ziemskich spraw wieczystych woie-
wodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpi-
sany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за
1767 годъ № 12809, л. 290—291.

№ 148—1610 г. Декабря 11 дня.

Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозы-
ваемой «Монастырем».

Aktykacya inwentarza dobr cerkwi
Zyckoie nazwanoy.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
trzeciego, miesiąca oktobra trzynastego
dnia V. S.

Przed aktami grodzkiemi ptu Słuczor.
stawiając obecnie J. X. Ian Gachowicz,
prezbiter cerkwi Zyckoie, ekstrakt inwen-
tarza z xiąg zamku Słuckiego po rusku
pisany przy kopii w ruskim ięzyku pol-
skimi literami przekopijowany y teyże
cerkwi służący Zyckowskiey do akt podał,
katory tak się wyraża:

Inwentar' dobr cerkwi Zyckoie, nazwanoie monastyrem pry oziere Zyde leżaczyie, za potrebowaniem otca Dymitryia Zyckoho swieszczennika z knih zamku Słuckoho iest wydany, tak iako iest nadane swiatobliwoie pamiaty kniażat ich miłosti Słuckich Olelkowiczow, na tuiu cerkow należyt hruntom y poddanymi y wsiemi pożytkami do nieje zdawna fundowanymi tak sie maie: sełko Monastyr, leżaczoie bliz samoiey cerkwi z poddanymi osietyimi y ohorodnikami, z pryseleniem gruntow okolicznych cerkownych, iako se w sobie maie, z lesami y z drugimi hruntami oromymi y neoromymi, z derewom bortnym, z senożatmi, z łowami rybnymi w ozere Zyde, wsiakimi łowy y łowy bobrowymi, ptaszymi, zwierzynnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna do toiey cerkwi Zyckoie y ostrowami nadanymi, y ostrow osobliwie z derewom bortnym blizu y styłu toiey cerkwi leżaczy, w ktorom uczestnika ne maiu; hrunt na paszni cerkwi tak se w sobie maie, to iest swieszczennikowi na paszni dworunuju służby dwie, a poddanym cerkownym monastyrcem służb dwie y w siele Domanowiczach służba y czwert nazwanaia Mikiticz y tym wsim poddanym cerkownym y vse hrunt y cerkownye u polach, sanożatach, ostrowach, szachownicach maiut z poddanymi ieho knieżatskoie miłosti Domanowcami spolnoho uchodu y używania, krom sielidby swiaszczennikowoy poddanym ieho y dworu wsemu sełku Monastyrcem y ohorodnikom, a taia służba w sele Domanowicz pomeniona Mykitycz pryselenie maie u presełku Domanowiczow Pisarewiczach, z osobna w siele Skowszynie służba nazwanaia Karpowskaia z pryseleniem na nieie Bunosowym spolnie senażatmi, hruntami wsiakimi, ostrowami, prorobkami, uchodami, z derewom bortnym, z łowami rybnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna s toiey zemli swieszczenniku y cerkwi Zyckoi należał y z tych wsiech hruntow y poddanych cerkownych bez roboty y powinności zam-

kowoy w sele Kuzmicz na wsiech poddanych kniażati iego miłosti u rok po piat weder medu oddawati maiut w den Pokrowy Bohorodicy w domu swieszczennikowym y zwierzch zwisty, a szostoie widro poddanyie swieszczennika Słuckaho Warwarenskoho w tomże sele Kuzmicz meszkaiuczyie z hruntow swoich wahoju y me-roiu takoiu, iako do skarbu eho knieżatskoie miłosti daiut, abo broszmi za wedro po kop poltory y kurow wsiech ich, lisica, kunica, bełok dwanacet szerstiu swiaszczennikowi oddawat maiut. U sele Puchowiczach ostrow nazwanoy Bohorodiczen z derewom bortnym, iako se maie w sobe pd hranicz y hruntow Wotczyńskich y senożati pry ozere Zyde. Tohoż seła hruntow od hranicy seła Lachowicz y z łowami rybnymi z porafeioiu wseiu wołostiu Snowszińskoiu, sełom Wetczynskim, sełom Puchowickim w duchowenstwie ieho iest wedruh nadania ich miłosti w Bozie zoszlých knieźat Słuckich, pry ktorom nadaniu listom swoim stwerdyt raczyli y zachowali otca Dymitra Zyckoho swieszczennika I. O. kniaze ieho miłosti Ianusz Radziwił pospołu z ieyu miłostiu panieiu małzonkoiu swoieiu kniažnoiu Słuckoiu Zofioiu Olelkownoiu, za żadaniem swieszczennikowym z knih zamku Słuckoho wydan na pismie znacznie opisanyie hrunt y osietyie y nie osietyie, paszynie y nie paszynie ostrowy z osobna danyie y rožno nazwanyie y inszyie w hruntach y szachownicach pospołu s sełom Domanowskim, s poddanym cerkownym, krom lesu rozpustnoho, prysielenie bliz Monastyra w tot tylko Domanowcy maiuć wchod do derewa bortnoho, a nie do inszych pożytkow, a służba Karpowskaia, iako se wyzsze pomenyła wsie uchody y pożytki maie z sełom Snowszynskim, krom pryselenia Bunosowa, iest wydan za pieczatiu moieiu wradowoiu y s podpisom ruki moiey własnoie. Pisan w Słucku mesaca Dekabra desatoho dna, roku tysecza szestsot odinactaho. U tey kopij adnotata, pieczęci mieysca, nie mnief podpis tymi słowy.

(L. S.) Ierzy Kapaszewski ręką swą. Która kopia przy autentyku ruskim w ruskich słowach polskimi literami pisana za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Słuczoreskich zapisana.

Изъ актовой книги Случорѣскаго городского суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 213, № 163.

№ 144—1811 г. Октября 22 дня.

Объявление вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sancti Lucae Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo undecimo.

Ex parte plebani Mielnicensis protestatio et relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni nobilis Adamus Szmurło cum suo autentico et juramento super officium ministerialitatus praestito, officio praesenti abunde notus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis per eum ubivis locorum officiose faciendae, palam libereque recognovit, quia citationem literalem sacrae regiae maiestatis mandati, sigillo ejusdem sacrae maiestatis regiae obsignatam ad iudicium sacrae regiae maiestatis Warsaviae vel ubicunque tunc cum curia sua feliciter constitueretur, a positione ejusdem citationis in duabus septimanis servientem, ex parte et ad instantiam venerabilis Joannis Witkowski, plebani Mielnicensis actoris contra famatos proconsulem consules, viceadvocatum et scabinos totamque communitatem civitatis sacrae regiae maiestatis Mielnicensis ex officiis ipsorum *)

*) Здѣсь пропущено. eorumque bonis.

omnibus mobilibus et immobilibus citatos pro eo, quia ipsi sepius per actorem requisiti existentes, quatenus eidem juxta praescriptum decretorum sacrae regiae maiestatis inter citatos et eundem actorem ratione extraditionis decimae ex agris citatorum civilibus manipularis ab anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono praelatorum eandem decimam integre non solum ex agris catolicorum, sed etiam ex iisdem agris, qui a catholicis ad manus rutenorum seu haereticorum pervenerunt ex inquisitioneque ac probatione actoris constiterit quolibet anno sub paena taxae extraderent ac denique debitam justitiam ex omnibus concivibus suis ratione praemissorum ministrarent. Nihilominus citati temeritate ducti in contrarium decretorum sacrae regiae maiestatis ac rei judicatae contemptum, nec metuendo paenam taxae sexcentarum marcarum polonicalium, decretis sacrae regiae maiestatis appositam, eandem decimam ab anno suprascripto hucusque integre ac modo usitato tantum ex horreis, non vero ex campis citatorum agrorum extradere renuerunt, neque realiter ac in suo effectu extradere volunt. Ac denique anno currenti eandem decimam manipularem integram de agris et mansis citati omnibus fundo civitatis sacrae maiestatis regiae Mielnik adjacentibus in tribus campis existentibus ad ecclesiam Mielnicensem concernentem, hac aestate non extradiderunt, sed eandem renuerunt, neque ad extremum in agris civilibus citatorum dum frumenta more solito in cumulos componenta percipere eandem decimam permiserunt, imo denegaverunt. Verum eandem decimam et omnia frumenta ad horrea sua invexerunt, quam ibidem in suis horreis et domibus variaverunt, immutaverunt et manipulos exiguos (colludendo actorem), non ad formam consuetam et justam ibidem, nec uti in campis citatorum collecti erant composuerunt, eosque maxima ex parte extriturari fecerunt, sicque extrituratos, variatos et exiguae forma nec usitato ma-

nipulos nomine decimae constrictos actori ad recipiendum exponere voluerunt, nec hucusque integre ac debito modo, uti aequum est, extradiderunt. Insuper neque debitam et competentem justitiam actori recensito requisiti existentes multoties ex concivibus suis Mielnicensibus, agros catholicorum praesertim a rutenis possidentibus ad decimamque praestandam tenentibus, prout actis citatis publicis civilibus de acquisitione et possessione citatorum agrorum satis evidenter illis contra eosdem rutenos probatum per actorem fuit administrare et iis ex annis retroactis recensitis cum praesenti ratione non extraditae decimae manipularis renuerunt, quin imo nuda pollicitatione paratos se offerentes, nunquam ad effectum progredi et ministrare volunt, immo et consulte subterfugiunt. Quo facto paenam taxae decretis sacrae majestatis appositam supra contentam incurerunt in damnaque totidem valoris ac summae actorem induxerunt. Exindeque ad videndum et audiendum paenam taxae suprascriptam, decretis sacrae regiae majestatis injunctam super citatis ac bonis eorum ob contraventionem decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum per sacrae regiae maiestatis iudicium decerni actorique adjudicari, ac utinam posterum decreta sacrae regiae majestatis in executionem deducerent, eisque in omnibus satisfacerent, serio judicialiter statui et demandari, ad extraditionem retentae decimae, usitato modo non ex horreis, verum ex campis justa forma manipulorum citatis compelli ac insuper in damnis supra taxatis taxae correspondentibus condemnari, vel prout de his praefata citatio latius obloquitur—die hodierna in actu contenta apud famatum Alexandrum Kałabun proconsulem civem Mielnicensem in domo ejusdem in oppido Mielnik existentem posuit et positionem praefatae citationis tam eidem proconsuli tunc in domo sua personaliter praeventi quam etiam consulibus civitatis ibidem existentibus debite publicavit et notifica-

vit. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1609—1612 г. № 10933 л. 1044—6

№ 145—1611 г. Декабря 25 дня.

Заявление Василя Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi adoratores a quibusvis laboribus vacare necesse est ut decet.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi anno Ejusdem millesimo sexcentesimo undecimo, sub felici regimine et administratione capitaneatus Mielnicensis generosi domini Alberti Sawicki capitanei Mielnicensis, officialium interim existentium generosorum Hieremia Skolmowski vicecapitanei et Petri Patro Kłopotowski notarii castrensis Mielnicensis.

Jarmołowicz protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Wasilius Jarmołowicz, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequae Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti juxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae Romanae incidit, quo ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem et si ab ejusmodi religione catholica Romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hocidem festum sacrosanctum, quo homines omnes, a laboribus cassare necesse

est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Ejus unigenito Filio et Spiritu Sancto scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebeat. Quo nomine hujusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1609—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 146—1612 г. Апрѣля 25 дня.

Предаточная запись Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Θεодорѣ Подыцкой на 500 зол. пол.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Poponus Gnoinensis consorti suae summam inscribit.

Stanawszy oblicznie przed urzędem y xziegami teraznieyzemi starosciami grodzkiemi Mielniczkiemi nabożny Trochim Wierzba, pop Gnoienski, zdrowy będąc na cieie y na umysle, odstąpiwszy od wszelakie-o prawa y iurisdicziy swoich iakiechkolwiek, a themu prawu y iurisdicziey groczkiei Mielniczkiei, ile do zeznania niżej mianowanego zapisu należy, dobrowolnie się z dobrami y potomkami swemi poddając y wcielając, iawnie, dobrowolnie y dostatecznie zeznał, isz on słachetnei Chwiedorze Podyczkyey, żenie swey własney, summę pięcseth złotych monethy y liczby polskiei, themu tho popowi Gnoienskiemu zeznawającemu przes urodzonego Jana Waczewskiego, sekreta-

rza krola jego mczy, woytha Piesczatskiego, obyczaiem długu themu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu pan Waczewsky wzwyż mianowany membran podług porządku y sposobu prawa Lithewskiego sprawiony dał y s tem membranem y ze wszystkim prawem swem, wolnością y własnością, niech na się tej summy ani membranę, tak tesz y na swę potomki ani na kogo inszego nie zostawując ani wymuiąc, ale iako samemu zeznawającemu popowi Gnoienskiemu ta summa długu należała względem wiana przereczoney małżonczce swey wziętego, daię, daruie y zapisuie czasy wiecznemi. Wolno będzie y iest tej tho Chwiedorze Podyczkiey wzwyż pomienioną summę długu pięcseth złotych polskich od pana Waczewskiego wziąć y zupełnie odebrać, a po odebraniu quitować y thesz summę wedle woley y upodobania swego, iako zechce obrocic wiecznemi czasy, wedle terazniejszego zapisu y zeznania dobrowolnego thego to popa Gnoienskiego zeznawającego na tho wszystko, przed urzędem y xziegami ninieiszemi grodzkiemi Mielniczkiemi uczynionego.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 147—1613 г. Мая 21 дня.

Объявление вознаго о присяжномъ заявлении священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявление послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Poponis de Prochenki oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Wołos, poponus ecclesiae dictae cerkwie in villa Prochenki existens, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas certas quietationis seu recognitionis, a generoso Apolinaro Skiwski, pro anno millesimo sexcentesimo undecimo exactore super combustionem domus ipsius datas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius recognitionis ea sunt verba.

Wiadomo czynię tą moją recogniczyą, isz pop na imię Wołos s Prochenki uczynił przysięgę cielesną przede mną Apolinarem Skiwskim, poborcą ziemie Mielniczkiej w te rotę, iako dom ie-o ze wszystkim przy cerkwi Prochenskiej pogorzał; nad to stawił wozne-o generała Jakuba Koladkę y innech ludzi wiele, którzy to pogorzenie w roku them przed świętem Michałem na przesłym roku millesimo sexcentesimo undecimo przyznali. Przeto przychylając się uniwersałowi, one-o od poboru kro. je-o mci wedle uchwały Warszawskie-o seymu wolnem czynię, na czom mu dał recogniczyą, isz poboru nie dał. Datum in Mielnik die viges . . . anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo. Apolinar Skiwski poborca Mielniczky.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда № 10934, л. 166, об. 167.

№ 148—1613 г. Іюля 18 дня.

Заявление христiанскаго населенiя г. Берестыя о причинѣ ужаснаго пожара, въ семь городѣ съ 4 на 5 іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato ipso festo sanctae Margaretae virgi-

nis anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Ex parte civium Brzestensium contra judeos protestatio ex copia.

Do urzędu y ksiąg ninieyszych starosciech groczkiech Mielniczkiech oblicznie przyszedszy szlachetny Stanisław Kurzelewsky, w miescie krola je-o mci Brzesciu Litewskim osiadłosc swą mającz, imieniem swoim tak tesz szlachetnych y sławetnych burmistrzow, rayczow y innych wszystkich mieszczan tegosz miasta Brzescia przyniosł y podał opowiedanie albo oswiadczenie naprzeciwko niewiernem żydom starszem y wszystkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeskiego dostatecznie na cop (iey goto)wey po polsku spisane y rękamy własnymi tak przereczonego Stanisława Kurzelewskiego, iako tesz y niektorech osob burmistrzow, rayczow y mieszczan Brzeskich mianowanych podpisane, ktore iako iest na copiey spisane, prosił urzędu ninieyszego, aby mu było przyetę, czo urząd przyał y do ksiąg zapisac roskazał, ktore oswiadczenie słowo do słowa tak się w sobie ma.

Mosciwy panie urządzie grodzki Mielniczky. My ubodzy pogorzelcze, burmistrze, raycze, mieszczanie krola je-o mczy miasta Brzescia Litewskiego z wielkiem żalem y płaczem uskarzamy się y protestuiemy na urządzie przed w. m. na niewiernech żydow miasta krola je-o mczy Brzeskiego wszystkich starszych zboru iech żydowskiego, iako y żadnego z nich nie wymuając, którzy tho żydowie, iako zdawna nie ieden kroć miasto kro. je-o mczy y mieszczan Brzeczkyech z domy y majątnosciami iech przyczyną swą nieopatrzności swey od zapalenia ognia z domow y ulicze iech żydowskiej do wielkiego zniszczenia y zubożenia w majątnosciach iech przywiedli, czo się iem ladaiało za zamyśły y za udawaniem iech inaksem stucznem, chytrem wedla zwykley iudaszowey inwencyey ich zwiodło, teras temi czasy, pod czasem bytności ich mczy panow konfederatow w Brzesciu, ci żydowie po-

mienieni mającz pewny zakas y napomnienie, záras skoro za przyazdem ich mczy panow konfederatow do Brzescia w roku 1612, aby od ognia w domiech ich żydowskiech pilność y przestroga była od samych gospodarzow, czasow y godzin niezwykłych, w noczy po wybyaney aby z ogniem zasiadanie y żadne biesyady. *) kow picia ludziom swowolnem nie byli kromia sam nia do godziny zwykłej wybyaney, to wszystko żydowie na stronę ebie pusiwszy, y lekcze sobie upominanie chrześcianskie urzędow (mies)ckie do dobrego spólnego należące, poważając, ktore nie ie dla wiadomości wszem tak chrzescyanom iako y żydom przes podwoyskyego w rynku y w uliczach na mieszczach zwykłych obwołane było, na to nicz niedbając, a prawie to sobie w smiechy y żarty wszystko puszczać, a to w nadzieję tę czyniąc, iż sami żydowie starszy Brzesczcy Saul Judicz, Mendel Uryłowicz, Jozeph Izraelowicz z inszemi mając nad zamierzenie w prawie y w constitucyach opisano na sobie nieiaka prywatną zakupną iuridikę wszystkich żydow y do tego arendę pożytkow starosciach, młynow, mostowe-o, grobelnego, gorzałki szynkowania przes ręce ich y tem wiodąc nad chrzesciany swoy rząd, wedla myśli y zdania swojego niezbożne czeny we wszystkim tem, cokolwiek w arendzie, w handlach y kupiach swych mają wymyslać, będąc tylko przysądzeni dekretem świątobliwej pamięci krola Stephana ci żydowie do czwartey części pożytkow miesckich, a nie daley, nad to wszystko tem więczey sciskając chrzescyan y wyniozszy się wzgóre, wiawszy stąd wielką potęgę przeciw nam chrzescyanom czysz pomienieni starszy żydowye, sędziowie, rabinowje żydowscy y arendarze prowentow, dozwoiliwszy inszem wszytkiem żydom w Brzesciu mieszkającym kupczom, przekupnyom, rze-

mieslnikom, wszelakiem żydom, ktorech się między niemi namnożyło, swej woli zażywać, we dnie y w noczy, czasow niezwykłych, wszelakye handle, roboty, rzemieślna y w dni święte uroczyste y w noczy szynki odprawować y sami ci starszy żydowie dla korzyści y pożytku swego z niemi spólnego nabycia w tem iem zapomożenie dawszy swemi własnymi pynyędzmy y nakłady y różnemi napojami, małmazją, winem y miody przy

. (gor) załkami y piciami przywozonymi y inszą, temu podobną materją do (niech) należącą dobrze ich opatrzywszy, y sami żydowie z swowoli grosza dosiadać y onem biesiad we wszem spólnie d gając, nie upatrując nicz przyszłego niebezpieczeństwa ie nam zawsze przypadkiem świeżym inszech miast w oczu wizerunkiem y na pamięci było y onem nierasz przypominano, aby od ognia w domiech gospodarzów ostrożni byli, yle pod tem czasem bytności panow konfederatow, między ktoremi ludzy swowolnych - niemało bydz może. Pogardzając oni tem wszystkim dla tego, iż pod iurisdicją zamkową są y do tego swą iuridikę prywatną, zakupną, mającz, zuffale się w tem nam stawiać y wynosząc, a zwłaszcza iż na ten czas je-o mosć pan Wilenski, główny starosta Brzesczky, mieszkaniem swem od tego miasta odległym bycz raczy, wszystką prawie na sie sami wiawszy ku znieważeniu praw, wolności y urzędu przysięgłego napominania nizać sobie nie mającz, temi insolentiami swemi iako się wzwyż pomieniło dali wielką a okrutną przyczynę do zguby y zginienia miasta krola je-o mci Brzesczkiego y mieszczan w niem mieszkających, iako y osob duchownych y świeczkich y zacnych słaheczkich stanów takowem sposobem, iż roku terasz idącego tysiąc sescszetnego, trzynastego, miesiąca Julla na dzień piąty tegosz Julla piątku, prawie po piątej na szostey godzinie, w noczy, na czale zęgarzu, czasu zasiadania biesiady, szynkow

*) Въ книгѣ верхній край листовъ отъ сырости сгнилъ и выкрошился.

odprawowania niezwykle ogniem zmocnionem z domu żyda Brzeszkiego Jakuba Zabyaki z ulicze swej żydowskiej spalili miasto Brzeskie, to jest wszytek rynek dobrze ubudowany, także ulicę Kowalską asz do samey bra(my) . . . y bramę samą, ulicę Mikolinską y na wale wszystkie . . . , y potem do mostu Muchawieckie-o y łaznie miesckie . . . łaznią y poł mostu tego, dwory zacnech osob duchownech rzymskiej religiey iako y greckiej, kościół główny fary z srebrem . . . (nacz) yniem, z dworem plebanskim, ze dzwony y szkołą rzymską, także czerkiew murowana świętego Nikoli opalona zwierzchu y dwor jego mczy oycza metropolitow wszytek zgorzał, dzwony, szpital, szkoła s poddanemi xiędza pro(bo)-sczowemi y je-o mczy oycza metropolitowemi, z domami y majątnosciami iech, ku temu w rynku domy osob szlacheckiech stanow niemało, do sądowy je-o mczy pana wojewody Mscisławskiego, woyna Brzeskiego, ratusz miescky gdzie byli w skrzynce stołowej, iako pisarz miészcky sprawę dał, protokół spraw miesckiech sądowych, wiecznosci y zastaw, protestaczy y obdukcji różnych osob o grunty miesckie y o różne rzeczy zapisowania zgorzał y sprawy gotowe przy niem, ekstrakty popisane, ku temu registr wybierania poborow troyga z miasta Brzeszkiego, wedla uchwały seymu Warszawskiego, za rok terazniejszy tysiączny szescsetny trzynasty, to wszystko pogorzało. A miesczan domy wszystkie rynkowe y uliczne, także w rynku kramow, kletek kupieckiech chrześcianskiech w kilka rzędow do kilkadziesiąt z różnemi y rozmaitemi kupiami, handlami, towarami y pieniędzmi gothowemi pogorzało, rozebrano y roskradziono. Rynkowe w lidzbie domow przedniech y inszech sto siedmdziesiąt z majątnosciami iech prawie w niwiecz ogniem obroczone, które potem na registrze mianowane będą y szkody barzo wielke, lekko szacuiąc na dwakroć sto tysieczy samemu miastu uczynione, którzy pogorzel-

czy zatem przyszedzsy do wielkiego a prawie ostatne-o upadu w chudobach swech, także postr(adali) wszystkiego obescia domowego, pieniędzy gotowech, złota, sre(bra) . . . szathy, zastaw różnych ludzi, statkow rozmaitech, ceny, mi(edzi) . . . napoiow rozmaitech, tak za pieniądze gotowe. . . sy y nawyszynk do czasu pewnego zapłaty nabranech, m(ałmazyey), wina, miodow beczkami przasnech y syczonych w sklepach y piwniczach, piw Węgrowskiech przywoznych, Garwolinskiech y prostech niemało s piwniczami pogorzało, teras sami nędzną po czudzech kątach y po uliczach z działkami swemi iako iedni czygani tula-my się, skąd niewierny narod pogański żydowski uciechy nad nami chrzesciany y y urągania zażywaią. A osobliwie kromia osob miesczkich, domow szlacheckich y poddanych ich w liczbie, które osobliwie na registrze y skody swe mianować czaszu prawa będą, gdysz tak gwałtownemu ogniewi żaden odpor dać się nie mógł za przyczyną samych tych żydow, którzy ani się poczuć y postrzec w tym, ani wprzod zaras przysłemu niebezpieczeństwu zabiegać y czaszu tego przypadku żadna obrona bydz nie chcieli. W czym wszystkim onym samym żydom starszem y wszystkim zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeszkie-o wine daiemy w tych skodach naszych od ognia miastu y miesczanom stałych s przyczyny nieopatrzności, nierządu y niepilności w ulicze ich żydowskiej, a wzgardy napominania urzędowego y obwołania publice. A czo więtsza, iż z ulicze y domu ich żydowskiego tego ognia na to mieszcze kroła iego mci y domy pogorzałe wypadłe to spalenie y pożoga udziałana, które to domy y majątnosci ich pogorzałe na osobliwym registrze spisane, oswiadczone y czaszu prawa pokazane będą. I to przytym opowiadamy na tych że żydow starszych y wszystkich, isz oni zarasz skoro po tej pożodze y spaleniu miasta skoro dzień targowy piątek nastąpił, tedy in instanti

wszystkie targi, handle, kupie, przedaże ludzi y kupieckich y swych żydowskich, co by sie miało na rynkow u mieszczan odprawować, oni to wszystko na rynek swoi ż(ydowski) przed bożnicę swą żydowską y na placze szwe żydowskie ob nie y łakomie sami sobie pożytki wszystkie y targowe przy asto nam chrześcianom te pożytki y targowe należące odiełi zażywania, prawom y wolnościom naszym na to należącym w tym wielce ubliżyli, ku krzywdzie y szkodzi niemale miasta y nas poddanych krola je-o mci. A iako przed tym o pierwsze požogi y o skody, tak y teraz nie mogacz s tymi żydami nigdzie yindziei, gdysz pod iurisditią zamkową z niemi trudna rozprawa, za praktyczkami ich słusznemi, yako z arendą prowentow zamkowych y iuriditia pryvatna zakupną majączymi, w tak wielkich doległościach y skodach swych teraznieiszych sprawiedliwosci sobie dowodzić, w czym iako o skody y w dobrach krol. je-o mci poddanem je-o kr. mci podzielani, referuiacz się na własny rozsądek krola je-o mci pana naszego mciwe-o, nicz w tym nie ubliżaiacz iurisditiei je-o mci pana starosciney w inszych rzeczach y sprawach z osob żydowskich należaczei, prosimy ubodzy pogorzelczy, burmistrze, raicze, mieszczanie Brzeszczy, aby ta protestatia, żałoba y opowiadanie nasze na urządzie krol. je-o mci blizsem starostwa Mielniczkie-o przyięto y zapiszano było. A isz się ta protestatia nasza tu do urzędu donosi y nie zarasz po tym uczynku, tedy przyczyna tego, iż ci żydowie iako poddani y arendarze zamkowi mają po sobie ku obronie urząd tenże zamkowy; a druga, iż za tak wielkim gwałtownym pożarem ognia, ktory ledwie przesz kilka dni potym w miescie y rozruchy onego utolic sie mogli, teraz ledwie do siebie przysiedszy chcąc napotym z onemi o the skody nasze požoga z przyczyny ich zadzialani prawnie czynić, wszywszy y koždy zosobna u k uszkodzony wedla

prawa onych dowodzić na urządzie w. m. grodzkiem ym protestuiemy się y prosimy, aby do act urzędowych zapisza nasze-o mciwego pana słudzy nainizsi burmistrze (raicze y mieszczanie) nie miasta krol. je-o mci Brzeszczkie-o Grzegorz Piotrowicz B(urmistrz Brz)eszczki manu propria. Stanisław Kurzelewski raicza miasta Brzeszczkiego ręką swą. Wasili Hacıuka raicza ręką swą. Hrehory Omelanowicz raicza ręką swą. Гурин Федорович рауца. Томаш Wisniewski.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10934, л. 205 206 об.

№ 149—1614 г. Февраля 24 дня.

Объявление вознаго обь убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Іеронимомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima anno Domini 1614.

Poponis Mielnicensis relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis Regni providus Stanislaus Michalkowicz, autenticus et iuratus, officio praesenti notus, cum nobilibus Valentino Biernackij et Mathia Trembiczki secum personaliter comparentibus et ad omnia infrascripta ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse cum praefatis nobilibus evidentius testimonii causae sibi adiunctis, sabbato post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxime praeterito, ex obductione religiosi Hieronimi poponis ecclesiae ritus graeci dictae Przeciskiei in oppido Mielnik existentis, horreum praefati poponis cum omnibus frumen-

tis ac camponaria ab igne conflagrata tum et ecclesiam praefatam Ruthenicam dictam Przeczysta ab anno defectatam vidit et debite conspexit. Super quod eam suam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1612—1618 г. № 10934, л. 422.

№ 150—1618 г. Августа 1 дня.

Ограничение им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгиевской Бѣлавичской церкви. и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ.

Akt ekstraktu ziem. ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum attinentijs J. W. J. P. Oskierce, generał majorowi woysk W. X. Litt. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Na urządzie J. kr. msci grodzkim Wołkow. et coram actis ejusdem officii stanowszy personaliter I. pan Jan Siekierz Siemienowicz, regent grodzki xwa Zmgo, ekstrakt ziemski ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum omnibus attinentijs, w powiecie Wołkow, sytnowaną. J. W. I. P. Ludwikowi Oskierce, generał—majorowi woysk W. X. Litt. służącego, po rusku pisanego, ad acta podał, ktorego tenor sequitur talis.

Wypis z knich wieczystych ziemskich powetu Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza szes-sot dwadcat treteho, meseca Jula os-moho dnia. Na rokach sudowych ziem-skich o Swetoy Troycy Swiate Rym-skom prypałych y sudownie w Woł-kowysku otprawowanych, pered nami Pro-kopom Dolskim sudieju, Bohdanom Mas-salskim podsudkom y Szymanom Horo-delskim pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Wołkowyskoho, staw-szy słuha ieho miłosty kniazia Michayła

Dolskoho, kasztelana Berestenskoho, pan Mateusz Mozyrka ses wydymus grodzki Wołkow. perenesł y wpisaty dał, kotory słowo ot słowa wpisuiuczy tak się w sobi maiet. Wydymus z knich grodzkich wra-du hospodarskoho starostwa Wołkowysko-ho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysia-cza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Na wra-de ieho korolewskoy miłosty grodzkom Wołkowyskom, starostwa iasnie welmożno-ho ieho miłosty pana Krysztoffa Monwida na Dorohostaiach, marszałka naywyszsoho welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Wołkowyskoho y Mstybowskoho, derżawcy Szereszewskoho y Wielunskoho, peredo-mnoiu Wacławom Żardeckim, podstarostym Wołkowyskim y u knich grodzkich staw-szy oczewisto woznyie powetu Wołkowys-koho Peter Stanisławowicz Iskułd, a Pa-wel Stanisławowicz Stryha y pry nich sto-rona szlachty Andrey y Pawel Tyninowie, wsi zhodnie podali y przyznali kwit ku za-pisaniu do knich grodzkich Wołkow. so-znania swoiego w sprawie niżej menenoy, kotoryi z peczatmi ich tak sie w sobi ma-iet:

Ja Peter Stanisławowicz Jaskułd, a ia Pawel Stanisławowicz Stryha, woznyie po-wetu Wołkow, a my Andrey y Pawel Ty-ninowie, ziemianie hospodarskie powetu Wołkowyskoho, na tot czas storonoiu pry woznych buduczyie, soznawaiem tym na-szym kwitom, iż w roku teperesznim ty-siacza piatsot dewietdesiat dewiatoho, me-seca Dekabra czotyrynadcatoho dnia, urad-nik jasnie wielmożnoho ieho miłosty pana Andreja Leszczynskoho z Leszna, wojewo-dy Berestkoho Kuiawskoho Beławicki, pan Frydryk Turski za rozkazaniem y listom otworystym o podanie Beławicz do neho, pana Turskoho, ot ieho miłosty pana wo-iewody Bereskoho Kuiawskoho pisanyim imienie Beławiczy zo wsim budowaniem dwornym y humennym y dworec z obo-roiu, zboże y bydło wszelakoie wyprowa-diwszy, niszczym to, szczo tolko pasnoiu dwornuiu żytom zasieienoiu, do toho boia-

re zo wsimi ich gruntami y zo wszelakimi ich powinnościami y cerkow pry dwore Belawiczach założenia swietoho Juria y z zemlami, nadaniem y wszelakimi dochodami cerkownymi, ohorodniki dwornyie mesteczko Peski z cerkowiū pry mesteczku założenia Piatenki Swiatoie, zo wsimi zemlami y dochodami cerkownymi y z zamkom starym opałym pry mesteczku Peskach, zo wsimi selmi, ich powinnościami, także y z puszczoū do toho dwora Belawicz y mesteczka Pesok należczoju, z oziemi, z stawy, z młyny, z sążówkami, z rekami, z rzekami, rzeczyszczami y kryniami, z berehami, z łowieniem ryb, z senożatmi, z bołotami y wypustami, z łowieniem zwiera y ptastwa wszelakoho y z hony bobrowymi, zhoła na ieho miłosty pana wojewodu Bereskoho Kuiawskoho y ni nakoho innoho niczoho nie zastawuiuczy y nie wymuiuczy, iako sie sama w sobi ot mała do welika w szynokostiach swoynch pered tym meło y teper maiet, tak, iakoby menowanoie nie menowanomu, a nie menowanoie menowanomu niczoho nie wymowało y ni na żadnoy pereszkode nie było, vse ohołom ieho miłosty panu podstolemu pustil, popustil, w moc y w derżanie do spokoynoho używania, zobrawszy woytow, tiwunow, meszczan, lesniczych, osocznikow y mužow starych swedomych, ludey dobrych, wery hodnych, z kotorymi połozenie hranic toho imenia Belawicz y Pesok znaczynie, a pewnyie okazawszy, w takowych hranicach niżej opisanych zawel y podal zastawnym obyeczaiem w summie penazy w listech zastawnych pomenenych, a menowite to iest poczawszy od hranicy gruntow borowiznych ieho miłosty pana Andreia Jundyla, marszałka powetu Wołkowyskoho, ot uroczyszcza pewnoho, ot potoku, werch rzeki Swisłoczki y wziawszy z wschodu słońca, iduczy na połuden, taia rzeka Swisłoczka hraniczyt po prawey stronie rzeki Swisłoczki grunt Belawicki koncami pryszli wołoki sęła Turowlanskoho aż do hostynca, kotory idet z Piesok de Wołkowyska,

hdesia staczaiut wołoki Turowlanskie z wołokami mestkimi Pieskowskimi y idut kray hostynca wyż menenoho y perechodet czerez rzekę Swisłoczku, a z hostynca idet hranica wprawo aż do rzeki Strubnicy zakłami y czerez rzekę Strubnicę po grunty koniec włok sęła Miżowskoho, hde stoit sosonka z podtesanym holiem, a za toieiū wseiū hranicoū po lewoy stronie tak wyżej iako y niżej na obie stronie, po różnych mestcach niwami meży ziemiany hospodarskimi Strubnickimi leżył grunt folwarku, kotoro ho derżał nieboszczyk Dmuchowski, do Belawicz prysłuchaiuczy y należaczy; kotoryie to grunty zarowno z imieniem Belawickim ieho miłosty panu podstolemu pan Turski podal y zawel. A ot toie wyż rzeczonoie sosonki polem znowno do rzeki y czerez rzekę Strubnicę y czerez dorohę, kotoraia idet ot karczmy Strubnickoie do sęła Miżowa y wpadaet hranica steżkami meży chworosty aż do dorozki polnoie, a z dorozki idet kolenom na ukos wlewo na senożat popowskuū Belawickiū, prozwanuiū Chmelina, a z senożaty Chmeliny czerez rzekę Miżowku po senożaty Miżowce do haiu olehowoho Dowgirdowskoho, a po kray haiu czerez dorohę, kotoraia idet z różnych meste do dworu Belawickoho, meżoju staroū do gruntow oromych Miżowskich morgow paszni dwornoie Belawickoie, a ot paszni dwornoie zakłami aż do gruntow morgow ohorodnikow Belawickich nazwanoho pola Dylewszczyzny, a z Dylewszczyzny idet hranica czerez łuh, a ot łuha zakłami y kolenami idet do potoku nazwanoie rzeki Orlewki, a ot rzeki Orlewki udałsie stesżka kolenom w lewoū storonę po kray gruntu pana Komaiewskoho, tamże daley udałsie stesżka, kotoraia graniczyt y poszła wprawo gruntom nazwanym Orlewo y pryszła do kopca staroho, do uroczyszcza Miliwody, ot toho kopca wlewo po kray gruntu pana Komaiewskoho y idet czerez dorohę, kotoroū iezdiat do Pliszczy z Piesok y idet pietoū po kray gruntow su-

meżnych pana Komaiewskoho y kniazia Jesifa Hlinskoho y inszych, a wpieraiet do rzeczki Pliszczy, a z Pliszczy wyszło wlewo mimo grunt pana Ordyncow, ktoroho derżył ot pana Komaiewskoho y idet aż do pola nazywaiemoho Kopina, a ot Kopina idet prosto do hostynca, który idet z Wołkowyska do Piesok uhlom, ot toho hostynca udałsie hranica w prawo aż do leska, a ot leska do łuźka, nazwanoho Woniaczoi wody, a z Woniaczoi wody do pola nazwanoho Hur, a z Hur do Barszczowa pola, tamże wzo prostro meża idet, hraniczeczy czerez dorohu, ktorai idet z Moczulnoi do Koledicz y prypieraiet do gruntu ieho miłosty pana Mikolaia Karpia, podkomoroho Wołkowyskoho y nieboszczyka pana podskarbieho Nowosielskich, hdesie roschodiat grunty boiar Białawickich z gruntami sęła Beławickoho, nazwanoho Koledicz y prychodiat koncami do gruntu ieho miłosty pana Karpiowoho y nieboszczyka pana podskarbieho wyż rzeczonych Nowosielskich, potul poczawszy aż ot rzeczki Swisłoczki iduczy na południe wsie po lewoy stronie grunty Strubnickiie ieho miłosty pana Komaiewskoho y inszoie różnoi szlachty koło Strubnicy mieszkaiuczych, a po prawoy stronie grunty Beławickie; tamże znowu poczawszy ot prystia y początia gruntow Nowosielskich idet hraniczkoju do kopcow dwuch starych po kray gruntow Nowosielskich, ot ostatocznoho kopca welmi udałsie wlewo, w grunt Nowosielski wpieraiet w urocyszczę prozywaiemoie pole Dubrowia, a ot urocyszczę Dubrowa poszła prosto mezoju znacznoju, hraniczeczy do boru Beławickoho, nazwanoho Chrominoho Boru, a wiechawszy w bor prosto hranicoju czerez hostyniec, który idet z Rosi do Beławicz, wyiechawszy z boru prosto aż do kopca narożnoho, od ktoroho hranica dorozkoju wlewo udałsie do sęła Wołpenskoho, nazwanoho Prystrzałowicz, ktoroiu dorozkoju, mało szto ie chawszy, dorozka znowu daley proszła wlewo, a hranica znacznaia

z toie dorozki poszła wprawo, na kotorey y kopcy sut znacznyie, potul iduczy na zachod słońca grunty y bory po lewoy stronie Nowosielskiie ieho miłosty pana podskarbieho, a po prawoy stronie bory y grunty Beławickiie. Tutże na nowoi poczawszy ot skoneczenia gruntow Nowosielskich hranica delit grunt Beławicki z gruntem sęła ieho korolewskoy miłosty wołosty Wołpenskoie, sęła, nazwanoho Michalow, w ktorui to hranicu wpieraiet koncy wołok sęła Beławickoho za Zarudawia, a z toie hranicy wprawo poszła meża z kopcami znacznymi y starymi y wpieraiet w Berezowo bołoto do kopcow starych znacznych, a ot tych kopcow wlewo poszła hranica znowu kopcami starymi dosit znacznymi aż do rzeczki Pliszczy, ktorai rzeczka Pliszcza delit grunt, to iest za rzeczkoju Pliszczoju po lewoy stronie grunty sęła Wołpenskoho, nazwanoho Michalow aż do boru Wołpienskoho, a po prawoy stronie grunt sęła Beławickoho, nazwanoho Zielwiany, y z rzeczki Pliszczy poszła hranica wprawo mimo bor Wołpienski na kopcy staryie znacznyie y woszła aż w reku Niemon, a Niemnom, uwerch wody iduczy, woszła hranica w rzekę Zelwu, a rzeczkoju Zelwoju niebliżu iduczy uwerch wody y pereszedszy czerez rzekę Zelwu, przyszedszy do troch dubow welikich, meży ktorymi dubami na wypustach sęła Zielwianskoho kopec stary znacznie osypany, od ktoroho kopca idet hranica prosto czerez tyie wypusty Zielwianskiie na bor, nazywaiemy La, dodo dorohi staroi ku horce, na ktoroy horce kopec ot ktoroho kopca idet stena prosto czerez tot bor kopcami znacznymi starymi ohraniczona y natesy sut staryie na sosnach, a minuwszy ot reki Zelwy kopcy czotyry, znowu pospołu na hranicy kopcy dwa, ot tych dwuch kopcow idet hranica prosto czerez totże bor do dorohi, ktorai idet z Piesok do Mostow, na toj hranicy, niźli pryde do toie dorohi, kopcow usypanych dwacet y odyn, a pryiechawszy do toie dorohi, ktorai idet z Piesok do Mostow,

od piaty pospołu kopcow try, za którymi to wsimi kopcami, poczawszy ot reki Zelwy aż do piaty drogi, po lewoy stronie bor ieho korolewskiej miłosty Mostowski, a po prawoy stronie bor Beławicki; tam że niepodaleko ot toie piaty podle drogi po prawoy ruce, iduczy z Mostow do Piesok, kopiec pierwszy, potom iduczy tamże ku Peskom po lewoy stronie odyn po druhim kopcow try, a potom kopec odyn po prawoy stronie drogi ku Peskom że ieduczy; ot toie drogi pry wołokach Pieskowskich kopec odyn, a drui niepodaleko narożny, od ktoroho kopca narożnoho u hostynca Wilenskoho, który idet czerez Mosty do Pesok, protywko sobie kopcy dwa obapoł drogi; tamże ot tych dwuch kopcow, któryie sut pry hostyncu u drogi Wilenskoie, na toy hranicy, która idet ku obrubu boru pana Komaiewskoho, kopcow trycat dwa, na hore kopec odyn nowousypany od gruntow pana Komaiewskoho, hde ustawiaet hranica Mostowskaia, a poczynaietsia hranica z borom pana Komaiewskoho, nazwanym Obrubom; tam na toy stenie z panom Komaiewskim niet kopcow, odno hranica staraia znacznaia idet prosto do pola, nazwanoho Draniny, tak też y ot obrubu, hde sie poczynaiet pole Draniny, hranica stenoju prosto idet do hostynca, który idet z Mostow do Słonima, do piety pola, nazwanoho Lipniku; w tom polu Draninie po lewoy stronie grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y nieboszczyka Woropaia, a ot toie piety Draniny poczynaietsia hranica od drogi, która idet z Mostow do Dereczyna na choyku Komlatniu, która choyka stoit na hranicy, ot toie choyki idet do piety y gruntow Dereczynskich; w tom polu Lipnikach z hranicoju po lewoy stronie, iduczy ku Dereczynu, grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y Woropaia, meży którymi gruntami po różnych mestcach niwkami leżył grunt, nazwany Panasowski, ku imieniu Bielawickomu należący, który to grunt pan Turski z imieniem Bielawickim ieho miłosty panu pod-

stolemu zawet y podał; a ot pety gruntow Dereczynskich idet mezoju staroju czerez pole, nazwanoie Zurydowo y czerez chworosty berezowyie lesa, różnoho derewa, hde stoit ilmina derewo z znakami oszczepami naporotymi y z natesami narosłymi, hraniczeczy ot różnych uczestnikow różnych panow Dereczynskich, z lesy Beławickimi idet do bołota, nazwanoho Dubowca, koło rzeczki Zurydowki; na toyże hranicy na bołote Dnbowcu stoit olcha, na kotorey olsie sut znaki staryie porotyie nakształt kryżow od oszczepow y natesy narosłyie, a ot toho znaku olchowoho idet hranica z Dereczyncey czerez les y bołoto, nazywaie moie Ostrowki, na ktorom bołote Ostrowkach y na hranicy staroy iest znak stary narosły oszczepami naporoty, pod werch na derewie welikom osowom, a iduczy ot toho bołota Ostrowki toiuż hranicoju staroju do uroczyszczu, prozywaiemoho Żerstwianika, czerez les y bołoto, na ktorom uroczyszczu Żerstwianiku sut znaki staryie na troch derewach, na berezynie, olszynie y na osinie narosłyie oszczepami poporotyie; a ot toho uroczyszczu Żerstwianika hranica iest znacznaia czerez les y bołoto, nazwanoie Berezyny, idet hraniczeczy z ieho miłostju panom Andrejom Jundylom, marszałkom Wołkowyskim; na toyże hranicy staroy y na bołote Berezynach sut znaki staryie na dwóch berezach natesy siekierami narubanyie, zdawna narosłyie, y wychodiaczy hranicoju toiuż staroju znacznoju z bołota Berezyny wpadaet hranica także znacznaia staraia, hraniczeczy z panom marszałkom aż do uroczyszczu y lesow, nazywaiemych Hrebieniew, hde sie po lewoy ruce nayduet Hrudok podolhowaty nakształt hrebli, tamże idet hranica potomż staraia znacznaia, ot onoho Hrudka, deleczy lesy y senozaty bołotnyie z panom marszałkom—po lewoy stronie hranica les pana marszałkow, prozywaiemy Hrebieniew, a po prawoy stronie hraniczeczy les Beławicki, prozywaiemy Olchowec y idet taia hranica aż do skonczenia toho lesa Olchowca y Hrebieniew na se-

rozat bołotniuiu kolenom w prawuiu storonu do dorozki, ktoroiu poddanyie Beławickiie iezdiat do lesow y do senożaty zimoiu, a ot toie senożaty y ot kolena pomenenoho poczynaietsie les Kruszynno y idet na ukos czerez senożat zarosłuiiu w prawuiu storonu, hranica staraia znacznaia do rzeczki Kruszyny, któraia rzeczka Kruszyna idet hraniczeczy z panom marszałkom mestcy roznoho derewa lesy, bory, a mestcy po kray lesu senożatmi pry gruntach oromych, do Bełowicz prynależaczymi y wpadaiet w reku Zelwu, tamże iduczy rekoiu Zelwoiu po wode uniz y czerez reku Zelwu pereszedszy po druhoj stronie, prychodit y w rzeczku Zelwu wpadaiet potoczek, nazwany rzeczka Studenec, któraia rzeczka Studenec uwerch iduczy hraniczyt z grunty pana marszałkowymi dworca ieho miłosty nazwanoho Pacowlanskoho z grunty Beławickimi sęła Turowlan y idet czerez dorohu, któraia doroha beżył ot Piesok do roznych meste y sęł y idet taia rzeczka Studenec aż do haju Bełowickoho sęła Turowlanskoho, prozywaiemoho Jelinki, hde sie poczynaiet tot Studenec, a ot toho haju pomenenoho y ot Studenca idet staraia pewnaia y znacznaia hranica, deleczy od gruntow Pacowlanskich, kotoryie leżat po lewoj stronie hranicy y idet zajmuiuczy trochu na ukos w lewoiu storonu Chwaiewskoho lesu y z lesu wychodit aż do hostynca, kotory idet z Piesok do Rohoznicy, hde hostyncom trohu wzwyż iechawszy ku Rohoznicy, poczynaiet sie hranica z hostynca rownym y idet odnym, druhim y tretim mestcom kolenom na ukos w lewoiu storonu y pryszedszy toieiu meżoiu, któraia idet tretym kolenom do meży blisko tohoż hostynca, z Piesok do Rohoznicy iduczoho, hde sie poczynaiet meża, ktoroiu pereiezd dorozka znat bywała y idet aż wierzch Swisłoczki rzeczki, ot ktoroho miestca poczałasie hranica toho imienia Beławickoho opiso-wat; tamże idut po lewoj stronie grunty pana marszałkowy folwarku ieho miłosty wyż menenoho do Pacowlan prynależaczye,

a po prawoy ruce grunty Bełowickiie aż do wierzch rzeczki Swisłoczki, hde sie hranica skonczyła. O czom szyrey dwor Beławiczy, mesteczko Pieski, cerkwi, zamok, sęła zo wsimi ich powinnościami y ochranieniem toho wsieho imienia Beławickoho na inwentaru ot pana Turskoho za pieczatiu y z podpisom ruki ieho y z peczatmi naszymi zapieczatowanym ieho miłosty panu podstolemu danom opisano y dołożono iest, ktoroho to podawania czerez pana Turskoho Beławicz y Piesok z zawożeniem y okazaniem około wseho toho imienia Beławicz pewnych starodawnych y znacznych hranic, opisawszy ich dostatoecznie wodłuch swiedomia naszoho podawania pana Turskoho, daliesmo ses nasz kwit ieho miłosty panu podstolemu welikoho kniastwa Litowskoho ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkowyskich z naszymi pieczatmi. Pisan w Beławiczach roku, meseca y dnia wyż menenoho. U toho kwitu pieczatey prytysnonych czotyry. Kotoroież toie oczewistoie soznanie woznych y szlachty zwyż menenych do knich grodzkich Wołkowyskich iest zapisano, a po zapisaniu y ses widymus w roku teperesznym tysiacza szescsot szesnadcatom, meseca Auhusta perwoho dnia za derżawy starostwa Wołkowyskoho wielmożnoho pana, ieho miłosty pana Andreia Woyny, krayczoho welikoho kniastwa Litowskoho y za nas wradnikow grodzkich od ieho miłosty buduczych, pod pieczatiu moieiu mene Juria Mossalskoho podstarosteho y z podpisem ruki mene Alexandra Snarskoho pisara storonie potrebiuczoy iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U toho widymusu peczat prytisniena odna, a podpis ruki pisarskoie tymi słowy: Alexander Snarski pisar. Kotory to widymus grodzki Wołkowyski z wseiu reczoiu w nem opisanoiu za potrebowaniem słuhi ieho miłosty pana Beresteyskoho do knich ziemskich Wołkowyskich słowa do słowa iest wpisan, z kotorych y ses wypis w roku teperesznym tysiacza szescsot dwacat tretim meseca Awhusta dwacatoho dnia wzo

po zoystiu z toho swita pana pisara, kolehi naszoho, pod naszymi pieczatmi y z podpisami ruk naszych wielmożnomu ieho miłosty kniaziu Michayłu Dolskomu, kasztelanu Berestenskomu iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U tego ekstraktu przy dwuch pieczęciach podpisy WW. I. PP. urzędnikow ziemskich Wołkowyskich temi słowy. Po smerty pana pisara Prokop Dolski sudia ziemski Wołkowyski. Po smerty pana pisara Bohdan Massalski podsudek Wołkowyski. Który to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg Wołkowyskich grodzkich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Волковыскаго городского суда за 1777 годъ, № 10680 л. 1341—1346.

№ 151—1621 г. Сентября 8 дня.

Духовное завѣщаніе земянки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о. церкви въ им. Мерахъ.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцать пятого дня.

На роках земских водлуг порадку статutowого на завтрее по Светой Троицы святе рымском прыпалых и судовне отправоват зачатых, перед нами Яном Самсоном Подбереским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром—врадниками грскими земскими Браславскими, постановившысе очевисто пан Александр Мирский покладал самый орыинал тестамент небожыцы пней Мирской, матки своей, а пры нем и выпис з него кгородский Браславский и, переносечы его водлуг права, просил абы бы до книг земских Браславских уписан, который уписуючы слово от слова так се в себе маеть.

Выпис с книг сирав кгородских замку грского Браславского.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцать второго, мца мая двадцать второго дня. На враде грском кгородском Браславском, передо мною Яном Шостаковским, подстаростим Браславским, будучым от велможного пна его млсти пна Януша Скумина Тышкевича воеводы Мстиславского, старосты Браславского Юрборского и Нововолского, постановившысе очевисто земянин грский повету Браславского его млсть пан Александер Шыманович Мерский, тестамент земянки грской тогож повету Браславского, ей млсти пней Настазыи Жабянки Шымановое Мерское, на враде оповядал и покладал, а покладаючы просил, абы тот тестамент водлуг науки права посполитого до книг кгородских Браславских был актыкован, который тот тестамент я врад огледавшы и прочытавшы, видечы быт реч слупную, велел есми до книг уписат, который уписуючы в книги слово в слово так се в себе маеть.

Во имя Отца и Сына и Светого Духа, Бога в Троицы Едынего, стан се ку выпелненю всех речей нижей тут описанныхъ. Амин. Я Настазыя Жабянка Шымановая Мерская, земянка грская повету Браславского, визнаваю и явно чыню сим тестатентом моим остатнее воли моее всим в обец и кождому з особна, нинешним и на потом будучым, кому бы того была потреба ведати, иж вжо будучы есми на сес час в letech подошлых, старых, в которых кождый человек отмену здоровья маючы, а близкий смерти будучы, которая ест найпевнейшою на свете речю, а не певною зас коли ее година прийде, протож в tych вжо подошлых letech што раз на утлое здорове мое погледаючы перенесеня з сего света нендznego до отпочынення вечного выглядуючы и будучы на сес час пры доброй памети и розуме целом, не з жадное намовы, толко по своей доброй воли, не з примусу, але хочечы мет, абы по смер-

ти моей межи детками моими, учтиве в стане светом малженском з небощыком малжонком моим пном Шыманом Грыгоревичом Мерским спложоними, жадная розница, затыги, неснаски, по-сварки и зайсте по смерти моей не уро-сло, росправуючы дом и всю маетност мою, так все сим тестаментом остатнее воли моей вечно и непорушно на вси потомные часы мети хочу. Наперод кды вжо мене Пан Бог з прейзрения своего з сего мизерного света на там-том до хвалы своей светое поволать будеть рачыл, тогды душу мою поручаю самому тому Пну Всемогущому в Троицы Единому Бгу, маючы надею и будущи певна, иж он, яко Пан милосерный, не помнечы многих злости и неправости моих, приймет ее в почет выбранных своих, а тело мое грешное отдаю земли, с которое вышло. Мають сынове мои Николай, Александер и Федор Шымановичы Мерские, албо один, который бы одно колвек на тот час пры смерти моей был дома, ознаймившы о том их млстям пном прыятелем, кривным, повинным своим также и другой братьи своей и сестрам своим, а деткам моим, а если прыбудуть, албо и не будут, с теми, которые се згромадять, без проволоки поховати тело мое в церкви заложенья нового над озером, в ыменю Мерах, в повете Браславском лежаком. А што се пры том дотычеть маетности мое, которая одно колвек мне водлуг листов записов и тестаменту небощыка пна Шымана Мерского, малжонка моего, належало, тогды сим тестаментом остатнее воли моей так меть хочу и вечно распоражаю. Наперод што се дотычеть суммы пизей осмисот коп грошей литовских, которую небощык пан Шыман Мерски, малжонок мой, беручы мене за себе в стан светы малженски на части своей имени Мер, в повете Браславском лежакого, так же и на другом местцу, на части своей имени Любавицкого, в повете Оршанском лежакого мне был описал, тогды я тую всю

суму пизей ему, пну малжонку своему даровала есми и вечно з нее вырекла и всю тую справу, мне на тую сумму пизей належачую, скасовала есми и внивеч обернула и тепер ее сим тестаментом моим, если бы якая нота того там права зоставала, касую и в нивеч оборочаю, а напротив того мне взглядом милости он малжонок мой пры доживотю на том же имени Мерах на части своей внес и описал двесте коп грошей литовских; ку тому вси речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, шаты, цыну, медзь и увес спрат домовый, кони ездные и робочые, стадо, свирепы, быдло великое и малое, збоже у клетях зсыпаное молочное и у гумне в стыртах зложеное, на поли засееное и вси речы от мала до велика, яким колвек способом названы, протож маючы я то все водлуг воли опису небощыка пна малжонка моего въ волном шафунку своим, кому хотя записати, а дознавшы по детках моих меновите по сынах своих Николаю, Александру и Федору Шымановичах Мерских великое милости и услугованя, не з жадного примусу ани памовы, только по своей доброй воли в нагороду тое милости их и услугованя все то им тром от мала до велика, так тую звыш помененую сумму двесте коп грошей литовских, мне от небощыка пна малжонка моего на части имени Мер описаную, яко и все речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, цын, медзь, кони ездные и робочые, збоже вшелякое молочное и немолочное, засееное и зложеное, все огулом от мала до веля, так мое властное и што до охендства белоголовского належит, яко и все, што одно колвек мне водлуг тестаменту опису небощыка малжонка моего належало, то все то тым трем сыном моим Николаю, Александру и Федору Шымановичом Мерским в ровны дел на ровные части на вечные часы записую, волно им тым всим шафовати будеть водлуг воли их, отдалившы от того всего дочки

мои, а сестры их рожонные, меновите Ганну и Зофию Шымановен Мерских и иных всех кровных, близких, повинных моих, кгдаж се тым обудвум дочкам моим, а сестрам их водлуг тестаменту небощыка малжонка моего во всем, то ест в посагу ровно так Ганне, яко и Зофии и в выправе их досыть стало, и ещом я болшей над волю небощыка малжонка моего и над тестамент его прыспособившы, выдаючы их замуж в посагу и в выправе досыть им сама за все про все учынила, которые вжо жадное речы ани спадков нияких у брати своей у тых сынов моих домагатисе ани упоминати не мають и не будут мочы; так же што се дотычеть части имения Пашкова, лежачого в повете Оршанском и до того вжо тыеж дочки мое жадного прыступу мети не мають и трудности жадное той брати своей, а сыном моим задават не будут мочы, а то для того, иж маючы я на добром баченью распораженье тестаментом небощыка малжонка моего и маючы печу о детках моих так о сынех, яко и о дочках, тогды есми так старала се, яко бым не продаючы части Пашкова, в цале ее сыном своим зоставившы и дочки свое звыш помененые добрым посагом и выправою водлуг тестаменту и воли небощыка отца их, а малжонка моего опатрыла, которым то и большъ над волю небощыковскую дала есми и вжо они о то все и о тую часть Пашкова вечно молчати мають. Што се теж дотычеть сумы пизей двух сот коп грошей литовских. винных мне на лист облик от его млсти князя Окгинского Грыгоря и малжонки его млсти пней Вяры Якушевское, тогды и тую всю суму пизей двесте коп грошей всю сполна тым же то трем сыном моим звыш помененым на вечность записую, отдаляючы ее от тых двух Ганны и Зофии дочок моих, которую то суму на року прыпадом его млсть пан Лукаш Мерский, девер мой, у которого в схованью и тот лист облик до себе до схованья

одобравшы, тым то сыном моим маеть ее отобравшы сполна отдати, с которое то сумы пизей з его млстю тыеж то сынове мое пры погребеню тела моего мають до церкви дати, албо што до нее на паметку справить, ново заложное в ымену Мерах, где тело мое ховать будут, десеть коп грошей литовских. Пры которомъ справованью сего тестаменту остатнее воли мое, иж есми не могла зуполного водлуг права ураду земского, або кгородского мети, про тож ужыла есми в домъ мой до имения Мер, в повете Браславском лежачого, его млсть пна Кгабрыеля Рыла, судю кгородского Браславскаго, а пры его милости яко враннику кгородском их млсти пна Лукаша Мерского, а пна Александра Путяту и пна Яна Шостаковского, землян господарских повету Браславского и сама есми власною рукою моею пры печати моей сес тестаментъ остатнюю волю мою подписала, а пры подписе и пры печати моей их милость вышей помененые за устною а очевистою прозбою моею теж руками своими подписавшы и печати свои прыложили. Писан на Мерах, лета Божего нароженья тисеча шестьсот двадцать первого, мсца Сеньтебра осмого дня. У того тестаменту остатнее воли небощыцы ее милости панее Настазии Борысовны Жабянки Шымановое Мерское печати прытисненых пять, а подпис рук подписано тыми словы: *Nastazyja Żabianka Szymanowa Mirska ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu iako urzędnik grodzki Gabryel Ryło sędzia grodzki Brasławski ręką własną.* Очевисто прошоны печатар до того тестаменту печать прыложил и рукою власною подписал Лукаш Мерский. Очевисто прошоны печатар до того тестаменту Путята Александер печать прыложившы и руку подписал рукою власною. *Oczewisto proszony pieczętarz Jan Szostakowski ręką swą.* Который тот тестамент через его млсть пана Александра Шымановича Мерского на враде покладаны и ку ак-

тыкованю до книг кгородских Браславских поданы ест вписан, с которых книг и сс выпиис под моею вradoвою печатью и с подписом руки писарское его милости пану Александру Шымановичу Мерскому ест выдан. Писан у Браславлю. У того выпису печать урадовая прытиснена одна, а подпис руки писарское тыми словы: Александер Рагоза писар. Которы ж тот выпис ест до книг земских Браславских уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1621—1623 г. № 15394, л. 30—32.

№ 152—1622 г. Мая 31 дня.

Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.

Akt kopii dekretu podkomorskiego po rusku pisanego na dobra Hrycowicze służącego.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt osmego, miesiąca Junij siódmego dnia.

Przed nami Janem Rowińskim, Michałem Krzyszyłowskim, Felicianem Daneykiem protunc pisarzem, sędziami, urzędnikami ziemskimi województwa Nowogrodzkiego, comparens personaliter na rokach Święto Troieckich patron iegomości pan Antoni Tuhanowski, rotmistrzowicz Nowogrodzki, opowiadał, prezentował y kopią dekretu podkomorskiego z ruskiego na polski ięzyk przetłumaczonego przy samym oryginale po rusku pisanym ad instantiam w Bogu wielebnego iegomości xiedza Kazimierza Rudakowskiego, prezbitera Hrycewickiego, ad acta podał, ktorey tenor sequitur estque talis. Wypis z knich ziemskich zemli Nowohorodskoie.

Leta od narożenia Syna Bożaho tysiacza szest sot dwadzeat treciacho, mie-

siaca Junia siemoho dnia. Peredo mnoiu Dominikom Krysztofom Obryńskim, podkomorym Nowohrodzkim, na roku pozwom moim podkomorskim prypałam w imieniu nazwanom Hrycowiczach, w zemli Nowohorodzkoy leżaczoy, toczyła sie sprawa ziemienina grodzkoho zemli Nowohorodzkoie ieho miłosty pana Ostafia Stomy Nornickoho z ziemiany grodzkimi toiez zemli Nowohorodzkoie ich miłostyiami panom Heronimom Stanisławowiczom Kossakowskim y małzonkoiu ieho miłosty panieiu Zofieju Unichowskoiu, panom Krysztofom Bohdanowiczom Płaskowickim y małzonkoju ieho miłosty pani Halszkoju Zabłockoju o rozdel toho imienia Hrycowicz meży ich miłostiju na czotyry czasty rownyie, to iest odnoie czasty tomu panu Stanisławu Nornickomu, a dwuch czastey panu Kossakowskomu y małzonce ieho, odnoie wiecznostaiu, a druhoie zastawnym prawom od pana Krysztofa Płaskowickoho prychodziaczoie, panu Płaskowickoho czasty czetwertoe toho imienia Hrycowicz należaczoie, jako o tom szerey żałoba na pozwe y wsia rzecz w dekretu sudu ziemskoho Nowohorodzkoho opisana y dołożona iest. W ktoroy sprawie za zasedeniem meysca mojeho sudowoho, menowite pry cerkwi Hrycowickoy, a za przywołaniem czeres woznoho Bohdana Artiuchowicza, wsi uczestniki peredo mnoiu oczewisto se stanowili, hde pan Kossakowski y małzonka ieho panu Janu Dobryniewskomu do mowienia moc ustnie zlecili, a pan Płaskowicki sam y za mocoiu małzonki swoieie stanowil; zaczym pan Stoma Nornicki, podnesszy pozow, a dowedszy pozwu y roku wypisom z knich grodzkich Nowohorodzkich soznania woznoho tohoż Bohdana Artiuchowicza y iehoż peredo mnoiu przyznaniem żałował z toho pozwu o rzecz wyżey wyrażonoiu, po ktoroho pozwu proczytaniu pan Nornicki pokładał y czytał dekret sudu ziemskoho Nowohorodzkoho w nakazaniu delu w tom imieniu Hrycowiczach y odosłania na sud moy podkomorski toie sprawy z rokov

Troieckich w date roku tysiacza szestsot dwadcat wtoroho, miesiaca Maja trydeat perwoho dnia y pry tom pokladał pan Nornicki list od mene podkomoroho do wsich ich miłosty panow sused okolicznych y hranicznikow toho imienia Hrycowicz wydany, oznaymienia ich miłostyom o prypadnieniu czasty rozdelku toho imienia Hrycowicz, kotorym listom czerez woznoho ich miłostey obsyłano, aby koždy z ich miłostey panow sused y hranicznikow toho wyiezdū moiego o delu ich panow uczestnykow wedomi, a zatym meż y hranic swoich pilni byli, a ukazawszy pan Nornicki prawo swoje wieczystoie na toie imienie Hrycewicz y od pana Andreja Petraszkowicza nabytoie, wodle ktoroho dey mne czasty czetwertaiā wseho toho imienia Hrycewicz meży pany uczestnikami prychodyt y należyt y potrebiuczy, abych ja podkomory toie imienie Hrycewicz, na rownyie czotyry czasty rozdeliwszy czast iemu pana Nornickomu wodłuh linij y naleźnosty iey czetwertuui wydelił y pewnyie znaki o hranicy pokławszy, kopcy posypał. Na ktoroie rozdelenie toho imienia Hrycowicz y druhije uczestniki—pan Kossakowski y pan Płaskowicki oczewisto buduczy zezwolił, na czym ia podkomory pry danom komorniku moiemu sudowomu panu Fedoru Ladynskomu mernikow dwuch, szlachetnych Petra Zaszowskoho y Razmusa ieho Tarskoho, aby toie wsie imienie Hrycowicze rozmeryli, a na skutocznoie rozdelenie o dokonczenie toho delu rok na den odynnaccaty miesiaca Auhusta tohoż roku zwyż pisanoho złożyłom. A gdy po rozmiereniu czerez toho komornika moiego u mernikow toho imienia Hrycowicz na roku prypałom y od mene podkomoroho wsim uczestnikom złożonom miesiaca Auhusta odyntacatoho dnia do tohoż imienia Hrycewicz ziechał, tamże jako powodowy pan Nornicki, tak y pozwanyie pan Kossakowski y pan Płaskowicki za obwołaniem czerez woznoho peredo mnoiu podkomorym na mescu pod cerkwioiu Hryco-

wickoiiu oczewisto se stawali, hde pan Nornicki, iako powodowy, wodle perwszoho domowiania swoiego za rozmereniem czerez komornika y mernikow toho imienia Hrycewicz, abym ia podkomory meży nyimi del rowny wieczysty wo wsem tom imieniu Hrycewiczach kączył, także abym wodłuh starodawnoho nadania dwe wołoki gruntu wszelakoho na popa do cerkwi Hrycowickoie należacych zo wsich czastey ich widelił y za odno im wsim uczestnikom o popa do toie cerkwi staratysia, a pokul na popa sie zsposobiat, abym z tych dwuch wołok popowskich za używaniem onych czerez nich aparaty do cerkwi należacyie zhodnie meży nimi pod zarukoiiu stom kop hroszey sprawowat nakazał, aby se dalszoie zpuszczenie toie cerkwi, a zatym y chwały w ney Bożoie nie deiele, prosił y domawiał sie. A ieho miłost pan Kossakowski y pani małżonka ieho miłosty, czerez tohoż umowanoho swoiego pana Jana Dobryniewskoho, powiedał, iż dey jako zapozwanym waszey miłosty podkomorskim na roku perwey prypałom pered waszeiu miłostyiu stanowilismy y dekretem sudu zemskoho także y rozsudku waszey miłosty w rozdeleniu toho imienia naszoho Hrycewicz niwczom protywny nie iestechmo, jako wżo za pierwszym ziechaniem z nakuwu waszey miłosty sudowoho pomeru tych wsich gruntow naszych tutoszných Hrycowickich czerez mernikow, a za dozorem pana komornika, od waszey miłosty prydanoho, pana Fedora Ladynskoho, skutocznie y doskonale odprawila, tak za tym skonczieniem toie pomery y teper prawu pospolitomu buduczy posłuszny, rozdelenia czerez waszu miłost meży nami toho imienia smotryty y kontrowersy jescze storony powodowoie pana Nornickoho, jakuju on bude mety z uczestnikom druhim imieniu Hrycowicz panom Krysztofom Płaskowickim y małżonkoiiu ieho, y szto za oborony pan Płaskowicki, jako uczestnik w toy sprawie wnosyty bude, słuchał hotowi jestechmo; a szto sie tyczet cerkwi, aby

zo wsich czastey ich miłostey na popa cerkwi tutocznoie spolnoie Hrycowickoie dwie wołoki gruntu wszelakoho wymerono było, y na to wse czohosie pan Nornicki domawiał, iego miłost pan Kossakowski pozwolaiet. Za czym pan Krysztow Płaskowicki powiedyl, iż dey jakom zrazu dełu w tom imieniu Hrycewiczach potrebował, tak y teper potrebiu, abych czast rownuu w gruntach, sianozatiach, lesoch y wsich prynależnosciah miał, bo pod mołodost let moich po smerty nebosczyka pana oycy moiego niemalaia czast gruntow robocznych, sianozatey iako też w dworysczach, mlynech czerez antecessory teperysznych panow uczestnikow moich, a inszoie wzo y czerez ich samych zabrano iest. Naperod w czasty panu Kossakowskiemu wiecznostiu od pana Żukowskoho prodanoy młyn na retce Łani stoiaczy, w ktorom połowica ieho do czasty imienia y dwora moiego Hanusowskoho Hrycewicz należyty, kotory młyn teper sam odyn pan Kossakowski od niemalocho czasu zabrawszy używaiet y pożytki z neho na siebie bieret y pereszkodu nam y mnohim ludem potrebnym czerez hreblu społnuju ze mnoiu boronit, czoho nie hołymi słowy, ale pismom dowodeczy pokładał praw kilka zeznanych z sudow zemskoho grodzkoho Nowohorodzkich y wypisy intromissy od matki ieho pana Płaskowickoho pani Fedory Wankiewiczowny otcu ieho panu Bohdanu Płaskowickomu na zapisowania toho imienia Hrycowicz z połowicoiu mlyna na retce Łani zpolnoho na tuiu czast derżaczuiu matkoiu pana Żukowskoho, pry tom widimus z knieh ziemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia aktykowania prawa wieczystoho ieho pana Kossowskoho na imienie Hrycewicy u pana Żukowskoho kuplenoho, hde sam pan Żukowski piszet y to przyznawaiet, iż staw y młyn na retce Łani po połowicy z uczestnikom, do toho kwity poborowyie, iż od puł koła młynowoho zawždy pobor do skarbu ieho

krolewskoy mosty oddaiet, szto okazawszy prosit, aby iemu panu Płaskowickomu w tom stawie mlyne Hrycowickom połowica od ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho prysużona y wolny pereiezd czerez hreblu także y w braniu pożytkow z mlyna y zemli na naprawu hrebli około tohoż stawu y hrebli ostawleno, a za nieużywanie toho mlyna y niebranie merok od czasu niemalocho szkody wskazano y prysużono było; a iż czast czetwertiaia toho wseho imienia Hrycowicz za prawom kuplenym czerez niebosczyka pana odca moiego Jana Markowicza Petraszkowicza y małżonki ieho mnie wiecznym prawom należy, kotoraia czast chociaż na ses czas u pana Kossakowskoho zostawlena iest, odno jakom to sobie pry zastawie panu Kossakowskiemu warował, że pry rozdełku toho imienia Hrycowicz ja sam dokładat maiu, jakoby taia czast z druhimi wo wsem rownaia była, gdyż se y tot niebosczyk Jan Pietraszkowicz, derżeczy toie imienie Hrycowiczy z bratom swoim rożonym panom Andreiem Petraszkowiczom, od ktoroho pana Stoma Nornickoho czasty ne był, ne deleczy se z bratom swoim rożonym panom Andrejem Petraszkowiczom dełom rownym wiecznym ale tylko doczesne rozobrawszy tot Jan Petraszkowicz na grunte polu prostym pobudowawszyse mieszkał, a iako samoie dworyszo staroie odca ich tak y wsy nawozy, pohnoy, młyn y staw pry dworysczu starom na retce Łani buduczy, pry brate ieho panu Andreiu Petraszkowiczu zostało hde, prodawszy on pan Ian Petraszkowicz odcowi moiemu czast na ieho należaczuiu warował to listom zapisał swoim, iż brat ieho pan Andrey Petraszkowicz z czasty swojeje tak wiele gruntu dzierżaczomu toie czasty daty maiet, do toho melnika Kuryłowicz zpolny meży nymi był, a kolku synow u sebe meł, aby pan Stoma jako za selisczo pohnoy z czasty swojeje gruntom tak dobrym wołok dwie dał abo od mene wołok dwie gruntu za to wziol, a seliscza samoho mlyna y pohnoiew mnie ustupil y toho

melnika abo synow ieho rowno rozdelil, czoho dowodczy pan Plaskowicki pokladal list zapis wieczysty odcowi ieho panu Bohdanu Plaskowickomu od toho Jana Petryszkowicza y malzonki ieho z datoiu roku tysiacza szestsot wtoroho, miesiaca Junia dwadcatoho dnia na wiecznosć toho imienia Hrycowicz dany y u sudu Holownoho Trybunalskoho w tomze roku tysiacza szestsot wtorom, u Nowohorodku, miesiaca Nowembra trynadcotoho dnia soznany, ukazawszy z toho zapisu wolnoie dochozenie dworysca samoho, pohnoiow y toho mlyna. A pan Stoma Nornicki na to powedal, iz sey nyczoho tak w dwore moiem jako y seliebe dwornoy panu Plaskowickomu nie nalezyt, bo pan Jan Petraszkowicz toho wseho listom zapisom swoim bratu swojemu panu Andreju Petraszkowiczu zrekli, czoho dowodem pokladal list zapis od toho pana Jana Petraszkowicza z datoiu roku tysiacza szestsot wtoroho, miesiaca Junia dwadcat semoho dnia soznanyie u sudu Holownoho w Nowohorodku tohoz roku, miesiaca Nowembra trynadcotoho dnia; do toho maietse y pan Plaskowicki w czasty Janowskoy, drugi staw stary niechay sobie naprawit, jako pered tym byl, tedy z neho budet met pozytek; a szto o melnika Kurylowicza pry poli maiet, tohdy ia toho y za zreczeniem pana Jana Petrowicza y za podaniem taksoiu wieczystoiu czerez pana Beniasza Krywea, podwoiewodoho Nowohorodzkoho sobe podanoho maiu y onoho czerez swoiu dawnost zemskoiu wzo uzywaiu, na dowod czoho, o to y list poiezdczy toho pana Krywea szestsot odynadcotoho, miesiaca Decembra trynadcotoho dnia; szto pokazawszy, domawial sie, aby wodle zapisu wieczystoho y toho zreczenia pana Jana Petraszkowicza y wodluch listu poiezdzo toie dworysco z mlynom y melnikom pry nem zostawalo. Na szto pan Plaskowicki powiedyl, szto sey pan Stoma ukazuiet jaki list od toho pana Jana Petraszkowicza jakoby onoho toho selinia, mlynu, stawu y pohnoiow bratowi swojemu panu Andreiu

Petraszkowiczu zreczy miel, tohdy sey to znacznie se okazuiet, iz y daty listu kupli odeca moiego iest pierwszaia, a w toho napisanoie, kotorym pan Stoma zaczytysia, okazuiet, y kozdy to baczyt moze, ze to wzo po produzy od Jana Petraszkowicza imienia Hrycewicz panu odcowi moiemu, niehwoli zony, inszomu tylko na zmo wie jako bratia, zaczymsia na kupli swojej spawedliwoy za takowymi zmownymi listy, szto dawat nie powinien; do toho iz listu okazuietse data byt poslednieyszaia, szto wodle prawa artykulu odynadcotoho z rozdelu semoho y inszych listy nemozet gdyz samoho toho listu y daty w nem del wo wsem imieniu nakazany iest, domawial sie, aby toie zreczenie, ktorosie daie posle produzy y dania listu wieczystoho okazuiet, jako nieprawnoie na storonu odlozono, a wodle prawa pana odeca moiego kuplenoho zachowano bylo. A z storony gruntu na popa y cerkow naszu nalezaczoho ja z panom Nornickim wo wsem zhodzaiu se. A pan Nornicki na to powedal: szto sey pan Plaskowicki zreczeniu y listowi od pana Jana Petraszkowicza danomu, czerez mene ukazanomu zadaiet, ze iest posledneie daty, nizli kupli odeca ieho y na zmo wie mezy brateiu udelany, tohdy nestusznie zadaiet, ze iest posledneie daty nizli kupla odeca ieho y na zmo we mezy brateiu udelaney, tohdy nie slusznie zadaiet, ze moy list znat iz wperod pisany, gdy w nem data w Hrycewiczach okazuiet, a odeca ieho list z kupli datoiu znayduiedse w Nowohorodku, pod czas rokov Troieckich, odnakze odnoho roku y miesiaca odnohoz, sey otec pan pana Plaskowickoho, wedaiuczy o perwszom daniu tohoz zreczonoho listu jako prawa umietynym buduczy, za perwszuiu datu semi dniami w swoim kupeczom liste napisal, kotoryie odnak obadwa listy, jako jeho, tak y moy u odnoho sudu Holownoho y odnoho miesiaca Nowembra trynadcotoho dnia w Nowohorodku przyznany sud; na szto otec pana Plaskowickoho hladeczy, czemu sey zaraz zmo wy nie zadawyl

y czomu protyw toho listu zaraz na on czas abo y potom protestacij nie wnosyl, ale o to molczal, y tak na tom perestawaiuczy z seho sweta smertyiu zszol, a szto wzo otec upustyl, toho potomkowe wznowlaty ne mohut, proto proszu y domowlaiuse aby taia mowa pana Plaskowickoho jako nie slusznaia, na storonu odložona, a ja pry tom prawe moiem wo wsem zachowany byl. Ja podkomory, wydeczy byt listy z obu storon pokazowanye odnoho dnia u sudu Holownoho zoznanyie, y potom krom zadnych protestacij dwoiakuiu dawnostiju zemskoiu zaderżanyie, tuju mowu pana Plaskowickoho nieprawnuju na storonu uchylivszy, im wsim uczestnikom daley y w toy sprawie postupowaty nakazal. Zaczym umocowany ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho, pry bytnosty ich miłosty samych, pan Jan Dobryniewski powedył: ieho miłost pan Kossakowski z małżonkoiu swojeiu, stoieczy pry perwszey mowie swojoy, powedaiut to, iż ich miłostyom wodłuch prawa ich miłosty wieczystoho, ktoroie imenie Hrycewicz od pana Fedora Zukowskoho y małżonki ieho Raginy Raykiewiczowny prychodyt y należyt, w tom imieniu Hrycowiczach majuczymi, to iest panom Nornickim, a panom Krysztofom Plaskowickim, a druhaja czetwertaiia czast takze wo wsem rownaja z sieliszom dwornym, ktoruju Jan Petraszkowicz prodal na wecznost niebosczuku panu Bohdanu Plaskowickomu, odu pana Krysztofowomu, a pan Krysztof Plaskowicki pustyl ieho miłosty panu Kossakowskomu y małżonce ieho zastawoju u osmisot kopach groszey, warowawszy to w prawie svoiem zastawnom, iż iesliby zaderżania ich toho imienia Hrycowicz do rozdełu ze wsimi uczestnikami wseho imienia Hrycowicz przyszło, tohdy on pan Plaskowicki zpołom z ich miłostyiu jako dełu dochodity opisalsie y iako z dełu rownoho taja czast iemu należaczaja wydeleny y ochraniczona budet, tuiu ich miłost w toy sume penezey do oddania iey

derżaty majut, czoho on pan Plaskowicki sam posterechaty iest powinien, jako by se w tom imieniu czasty ieho czerez delżadnoie zmnieyszenie nie stało, czoho wododeczy napred pokladał list prodazny wieczysty od pana Zukowskoho y małżonki ieho, pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Henwara dwadcat semoho dnia, soznany u sudu grodzkoho Menskoho na roczkoch Fewralewych tohoż roku msca Fewrala semoho dnia y perenoszenia toie prodazy do sudu ziemskoho, wypis z knih ziemskich Nowohorodzkich, pod datoiu tohoż roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Maja dwadcat semoho dnia na rokach Troieckich, do toho intromissiu z knih grodzkich Nowohorodzkich pod datoiu tohoż roku Fewrala tretego dnia; pry tom pokladał list zapis zastawny od pana Krysztofa Plaskowickoho pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, msca Sebtembra dwadcatoho dnia y wypis z toho listu z knih zemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot osmnadcatoho, msca Fewrala dwadcatoho dnia, takze intromissiu toie zastawy pokladał. A po pokładaniu y wyczytaniu tych spraw umocowany pana Kossakowskoho y małżonki ieho powedył; otoż sey ukazałom swoim prawom, odnym wieczystym, a druhim zastawnym, iż ich miłostyom połowica toho useho imienia Hrycewicz wo wsem rownaja w obudwuch seliszach y w obudwuch nawozach y pohnoiach tych selisz prychodyt y należyt, y gdy slusnie y wo wsem rowna połowica toho imienia Hrycewicz ne niwami ani niwkami, do toho z hajami y lasami zaroslami w derżeniu teperecznym pana Kossakowskoho y małżonki iego miłosty buduczom u wodnom obrubie pry seliszach ieho miłosty panu Kossakowskomu y pani małżonce ieho miłosty, na takowom rownom dele perestawaty hotowy sud. A szto pan Krysztof Plaskowicki domowlaietse, aby iemu czast należaczaja u młyńie Hrycowickom, na czasty wieczystoy pana Kossakowskoho

buduczom, ustuplena y wydelena była, tohdy on do używania jeje prychodyty ne możet, bo tot młyn spustoszał był y hrebła opala, kotory pan Kossakowski swoim kosztem zbudował y hreblu wysypał, szto ne mało ieho miłosty pana Kossakowskoho kosztuie, ktoroho kosztu y nakładu sud y pan Płaskowski panu Kossakowskiemu wperod połowicu werne y zapłaty, toż dopero do połowicy młyňa prychodyty budet. A szto se dotyczet gruntu na popa y cerkow tutecznuu należaczoho, tohdy y ieho miłost pan Kossakowski z swoiey czasty wsiakoho gruntu połwołoki ustupuiet. A pan Płaskowski na to powedel: nie powinien sey ja żadnoho kosztu panu Kossakowskiemu nahorożat, bo pan Kossakowski sam odyn uwes młyn na siebie derżył y pożytki z neho wybiralet, a naprawy w hrebli nad staruju nieczoho nimasz y pan Kossakowski nyiakoho kosztu na to nie ważył, odno bezprawne zabrawszy, na sebe uwes młyn derżył y wsiakiie pożytki na sebe z neho sam odyn oboroczaiet; onoż chotiaby y koszt jaki na to ważył, tohdy czerez tak dołhi czas toho młyňa używajuczy užo sobe takiie koszty dawno z nieho nahorożił, a ostatok puszczamy na rozsudok waszey miłosty. A tak ja podkomory, po wysłuchaniu mowenia wsich troch panow uczestnikow y z relacij wyžey menowanoho komornika moieho pana Fedora Laldynskoho y z pomery obudwuch mernykow zhodne wzjawszy wedomość y z toho wseho imienia Hrycowickoho, jako iest w położeniu swoim wymereno, wynosit wseho sumoiu wołok osmdziesiat osmi, morgow szestnatecat miernickich, prutow dwadcat dwa, a kopackich czotyrynatecat; a iż toho gruntu jako sie z pomery pokazało, panowe Krynickiie, ziemiane Kleckiie zaszli y w deł ne ustupili pospołu z panom Sielawoju, lesow chworostow bolsz niż na pultrety wołoki od Ostrowczyckoie steny, menowite wołok dwuch, morhow dwadcaty dwuch y pruta odnoho na odnoy storonie reki Łani, a na druhoy storonie re-

ki Łani od Cepry Dolmatowskoie od samoho kniażaty Kleckoho ieho miłosty bołota dwadcat morgow boroneno y ne ustupleno, a szto panom uczestnikom wsim wodłuh artykułu tretieho z rozdziału dziewiatoho wolnoie mowienie y prawo w czas przszy zachowuiu, a kotory z nich panow uczestnikow z druhimi toho dochodyty ne wsehoczet abo zaniedbalet, tot w tom grunte czast stratyty maiet, dla lepszoie w tom zhody y czułosty ich w tom wodłuh ichże samych domawiania tak nakazuiu. A iż z toiez gołownoie liczby na popa do cerkwi Hrycowickoie wołok dwie, a na naddatki za podłost gruntu piaszystoho od dworow Hrycowickich czerez reku Łaniu leżaczoho panu Kossakowskiemu dwadcat morgow zemli wyłuczyłosie, tohdy tolko na roztynanie na czatyry czasty zostawaiet wołok osmdziesiat dwie y morgow czotyrynatecat, prutow miernickich dwadcat dwa, a kopackich prutow czotyry. Kotoroiu to wołok osmdesat dwie, morgi y pruty menowanyie na czotyry czasty wodłuh linij y należnosti ich rozłożywszy, z porachowania prychodyt na každyu czast czetwertuiu po wołok dwadcaty, morgow osmnadcaty, mernickich prutow po dwadcaty, a małych kopackich prutow po szesty. A naperwey w tom imieniu Hrycowiczach, odgraniczaiuczy czasty wodłuh linij y prawa kupczoho ieho miłosty panu Stome Nornickomu, jako powodowomu należaczuju, odtelase sztuka gruntu, na koto-roy dwor ieho stoił, zo wsim swoim położeniem, z nawozami dwornymi y muzyckimi, także y z sadyboju wseju pod podanymi buduczou w odnom obychode y położeniu swoim leżaczuju nad rekoju Łaneju, z pruchodu od Cepry poczynaietsa granica od konca rowu pastewniku na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho zostałoy y idet u werch wody rekoju Łaneju do młyňa, pod dworom pana Nornickoho stojaczym, a z stawu toho młyňa do Kryniczysza serednoho, odtul idet to-już rekoju Łaneju w werch do kopca narożnoho y poty nad rekoju Łaneju na

wroczysezu protyf lipy y protyw kopca druhoho pod haïem Pohorelcom, pry dorozie na bolocie usypanoho, w ktorom bolote Ceprano Dolmatowskiie toho bolota do pomenenoho serednieho Kryniczysza zachodiat; na druhoy storonie tohoż hajy y lesu Pohorelca zostawuiuczy Ceperskiie grunty po lewe, a Hrycewickiie poprawe, usypano kopec na polu, na stene staroy niemały, a tam stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju ydet tryp aż do dorohi Hrycowicz, do Cepyry i do Kleska iduczoie, pry ktoroy dorozie usypan iest kopec nad dorohoju narożny odyń, a odtul załomilase stena tychże obudwuch Ceperskojo Hrycowickich gruntow toiu pomenenoju dorohoju do Cepyry y do Klecka iduczoju do druhoie załomanoie steny Ceperskoie y Hrycowickoie, z toie dorohi u prawo po slonecznom styu iduczoie na załamaniu nad dorohoju menowanuju uczynen iest kopec znouu narożny, a potom odtul iduczy prosto stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju usypano narożny kopec, hde obychodyt grunt Ceperski załamanym sposobom, a tam znou idet stena ne prostym trybom, ale na mnogich mestcach nałomenym aż do sztuki gruntu weczystoho pana Kossakowskojo, od pana Żukowskojo nabytoie czasty, znouu na załamaniu od Ceperskich gruntow iduczy wprawo do reki Łani usypan iest kopec narożny, a odtul prywelase taia stena czerez poselenie nowo założonych seł y selisza poddanych pana Nornickoho y poddanych też sela Nowoposelenoho pana Kossakowskojo Hrycowickich, hde na pete steny na wyhone usypan iest narożny kopac weliki odyń, a odtul od toho kopca po wselu pana Kossakowskojo załomilase stena trybom prosto u lewo na snurow dwa y prutow osm, hde też usypano kopec narożny, a z toho kopca poszła wże stena znouu prostym trybom mimo popowskoie selisze aż do kopca narożnoho u rowa pastwnika pana Kossakowskojo, wyżej menowanoho usypanoho, a tym rowom udołż wpadaïet hranica toie sztuki aż do

reki Łani jako do pety, odkul hranica ukazowatyse y westy poczała; koło kotoryie sztuki y czasty gruntu ieho miłosty pana Nornickoho wyszey w położeniu swoim menowanoie usypano iest na petech granicy y na załamaniach narożnych kopcow sem, a meży nimi indey na pete, indey na męszey liczbe sznurow usypanych wsich pobocznych kopcow dewet, szto czynit wsich kopcow szesnatecat, w ktoroy toj sztuce pana Nornickoho za spolnym y zhodnym zezwoleniem wsich ich miłostey panow uczestnikow na popa y cerkow Hrycowickoju dwie wołoki gruntow wsia- kich wymeraiuczy naperwey od steny pomenenoie Ceperskoie, a od lesu Pohorelca odmorgowano y odhraniczono iest na pete meży kopcow od bolota zasypanom y meżoju meży polmi założonoju gruntu oromoho morgow dwanatecat, w ktorom oh- raniczeniu toie sztuki pana Nornickoho czynit wołok dwanadecat, morgow deset, prutow dwadecat dewet; na tojże storone reki Łani odmerono iest y odhraniczono panu Nornickomu meży druhich panow uczestnikow lesu łozy y olszniku Tycho- budca wołok piat, morgow szest, także y sianożaty protyw toie sztuki lesu leżaczoie po uzworota pola gruntu oromoho sztuki pana Krysztofa Plaskowickoho czasty Ja- nowskoie wymerono morgow czotyrynadecat, prutow dwa, koło toie sianożaty ohra- niczaiuty ieie od pola pana Plaskowickoho na uzworotach sosznych usypano kopcow try, a daley od kopca pod lesom usypa- noho idet stena lesom prohalaja prostym trybom hde kopcy wzo dla hruszkoho bolota czynityse ne mohli, tohdy tryb steny pryszol aż do kopca na wroczysezu u Halom bolote usypanoho, a odtul idet hranica starym trybom do druhoho kopca narożnoho u Hrudkach na retce uczynie- noho, a odtul idet hranica załomiwszysie wlewo znouu prosto do wyż mianowanoie sianożaty hde prostym trybom iduczy ste- noiu od reki Łani, zostawuiuczy pana Pla- skowickoho grunt odhraniczony w czasty ieho po prawoy, a menowany les y seno-

żat pana Nornickoho po lewoy ruce usypano kopec pod samym lesom odyń, a druhi na uzworotach pod polem pana Plaskowickoho, a potom odhraniczaiuczy druhiu sztuku gruntu na czast ieho miłosty pana Nornickoho wodłuch prawa należaczuiu, leżaczoho na druhoj storonie reki Łani, protyw dwora ieho miłosty pana Nornickoho, poczynaietse hranica od reki Łani, ktorui delit grunty ieho miłosty pana Plaskowickoho na czast ieho odhraniczonoie grunta ieho miłosty pana Nornickoho y naprotyw olchi staroie wielikoie suchowercheie na bolocie uczynien iest na pete toie hranicy pierwszy kopec narożny weliki y płotom ohorożony, zostawuiuczy grunty y sienożat pana Plaskowickoho po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy ruce; a od toho kopca u szesty sznurach usypan iest seredny kopec odyń, zas u troch sznurach na załamaniu toie steny na dorozie koło sęła pana Nornickoho Zareczju do Ostoweczyc iduczy usypan iest kopiec narożny, a odtul załomiłase hranica u prawo idet toiu dorohoju Ostroweczyckoju poki zachodyt sztuka druhaja gruntu pana Plaskowickoho czasty Hanuwskoie rowno z tym sęłom pana Nornickoho Zareczjem, a odtul załomiłase stena w lewo ku zachodu słońca, na ktorom załamaniu usypan iest kopec narożny, a odtul prostym trybom iduczy usypano iest, odmeraiuczy po pety sznurow koncow dwa, a tam w les y boloto na piat sznurow woszedszy, pokul panowie Krynickiie ziemane zamku Kleckoho zaszli w hranicu zacekli, usypan iest kopec na pete hranicy pana Nornickoho na bolocie, narożny odyń, a odtul powernuwszy po styu słonecznom u prawo y pereszowszy toiu stenoiu Krynickich na sznurow dewet do kamienia młynowoho, usypan iest kopec seredni koło toho kamienia na bolocie, potom u druhoego kamienia w pety snuroch na rohu y pete gruntu pana Nornickoho, hde obychodyt grunty Kleckiie sęła Sopotwinskoho usypan kopec narożny odyń, od toho kopca zostawujuczy grunty Sopotwinskiie po le-

woy, a pana Nornickoho po prawoy ruce idet staraja hranica cerez pola prosto aż do bolota Hrycewickoho nad rekoju Łanieju leżaczoho, a meży tym bolotom y polmi Sopotwinskimi załomiłase hranica wlewo y idet po wspolu mimo uroczyseza Kurhan u lipu, a od lipy obodom upadaiet aż w reku Łaniu, ide w derżanie ieho miłosty pana Nornickoho, wymerywszy podało se wołok dwie, morgow dwatcat dewet, prutow welikich dewetnadcat, a kopackich szest y poł. W ktorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho na popa do cerkwi Hrycowickoie wyluczono y odmerono oromoho gruntu od steny Sopotwinskoie morgow dwanadcat, tohdy zostaiet panu Nornickomu wołok dwie, morgow semnadcat, prutow dewetnadcat, małych szest; tamże protyw toho pola bolota y sienożaty na tohoż popa aż do reki Łani wymerono morgow trynadcat, prutow piat; na tohoż popa wymerono zastenku sienożaty y zarosli pod lipoiu morgow semnadcat, pod cerkwoiu na pryselenie ohorod y nawozy, tomuż popu sienożaty pry rowe pana Kossakowskoho y poddanoho pana Plaskowickoho laniutya Pud wymerono morgow szest, prutow piat; tych wsich gruntow na popa iakose wyżey pomenyło, za zhodoiu wsich ich miłosty panow uczestnikow wymeronych czynit wołok dwie, a wypusty y wyhony popowi y na tom grunte cerkownym y pry cerkwi mieszkaiuczomu z poddanymi pana Nornickoho od pana Kossakowskoho Hrycowickimi wolnyie byt y zostawat zawždy maiut. Kotoroie toie wseie sztuki gruntow pana Nornickoho obapoł reki Łani leżaczoe wodłuch należnosty podało se ieho miłosty wiecznym dełom spolna wołok dwadcat, morgow pietnadcat, prutow dwadcat, a kopackich osmnatcat y poł, a iż popowi wyż menowanomu lesu na opał y horożu wszelakuii y na poprawu budowania, ktoroie ieszcze ichże miłost panowe uczestniki wsy spolnym kosztem, szto odno potreba, pobudowaty maiut ne ukazalo se, preto tyież ich miłost panowie uczestniki

z swoich lesow drow na opał y na horożu kolja y chworostow onomu popu na każdy hod dodawaty majut y powinni budut. A druhaia czast czetwertaja wodłuh prawa kupnoho ieho miłosty panu Heronimu Kossakowskiemu y pani małżonce ieho miłosty należaczaia w odnom położeniu y obychode tak se oddeliła, menowite w selisczu dwornom z ohorody, nawozami, hrebleiu, sażowkami dwema, pastewnikami, z olszynoiu w pastewniku, rowom okopanym z senożatmi koło nawozow y około haju powspolu iduczymi, z wyhonom y z przydadkom ku nawozom pana Nornickoho troch morgow nawozu od cerkwi Hrycowickoie czerez ulicu po meżu Seliscza Kniazikowskoho y pod cmentar cerkowny odluczono, a daley iduczy prostoiu męzoiu od rohu cmentara cerkownoho, a zostawuiuczy na prysedlenie ohorod y nawozy popowi toie cerkwi gruntu koło cerkwi wymerono morhow szest po prawoy, a tot nawoz z seliszom Kniazikowskim try morgi po lewoy ruce aż do wyhonow w czast ieho miłosty pana Kossakowskoho ohraniczonych y z wyhonow z stenoiu kotoraja wyhon y poddanych pana Nornickoho takze y sztuku welikuii pola na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho wieczystuju dostało prostym trybom y kopcami hraniczyt, iduczy do kopca na pete toie steny przy staroy hranicy Ciperskoy usypano, a odtul stenoiu Ciperskuii do zastenku w czast zastawnuju pana Kossakowskoho od pana Plaskowickoho wymerono, a odtul powernuwszy u prawo ku dworu pana Kossakowskoho idet hranica prosto meży sztukoii pola na czast tuiuz zastawnuju Janowskuiu Petraszkiewiczowsku wiecznostiju panu Krysztofu Piaskowickomu, a zastawoju panu Kossakowskiemu należaczuii, a toju sztukoju pola pana Kossakowskoho też nowouczynenaja y kopcami zysypanaia aż do lesu Tychobudca pana Kossakowskoho, w ktoroy sztuce gruntu z seliszami y nawozami muzyckimi takze y starym seliszom y z ohorody y nawozy po-

pa zmerłoho czynit wołok sem, morgow dwadcat czotyry, prutow dwadcat, a potom idet hranica y daley prosto stenoiu od pol czerez sanożaty ku retce Łani, od senożatey y pety wołok Łozy y Losow pana Nornickoho założonoju y na senożatach przy lese Tychobudcu trema kopcami naznaczonoju zajmujuczy w odyn obrub senożaty Łozy, y hay weliki pana Kossakowskoho, ktoroho haju y łoz, w ktorom sud rożnyie senożaty, czynit wołok czotyry, morgow dwadcat sem, prutow deset, toho wseho po senożaty Teperskoie Dołmatowskiie wdołż reki Łani leżaczynie po staw y młyn iego miłosty pana Kossakowskoho zpolny z panom Krysztofom Plaskowickim na retcy Łany buduczy, w tom obrube z dworom y wsimi okolicznostami ieho czynit wołok pietnatcat, morgow odyndcat, prutow dwadcat dewiet, a protyw tohoż obrubu gruntow czerez staw y reku Łaniu leżacznych, wypolniaiuczy czast ieho pana Kossakowskoho w odnomże obrube y położeniu od steny Ostrowczyckoie dałosie jemu pola gruntu piaszystoho z naddatkom na podłost toho gruntu dwadnadcatma morgami, wołok czotyry, morgow osmnadcat y prutow dewiet, a kopackich prutkow pultrecia, a w holowach toie sztuki lesu klin od nowoie steny morgow sem, prutow dwadnadcat, a kopackich try y puł, a nad rekoju Łaneju protyw tohoż pola lesu łoz y senożaty wołoka odna y morg odyn; wynosit tot obrub liczboju wołok piat, morgow dwadcat odyn, małych szest; y tak toie czasty pana Kossakowskoho z obu storon reki Łani czynit jako prychodyt z naddatkom wołok dwadcat odna, morgow piat, prutow dwadcat, a małych kopackich osmnadcat y puł. A tretiu czast czetwertuiu Janowskuiu Petraszkiewiczowskoiu panu Krysztofu Plaskowickomu wiecznostiju, a panu Kossakowskiemu zastawoju należaczuii takse wydaliło. Poczawszy od czasty pana Kossakowskoho wieczystoie od lesu nazwanoho Tychobudca na czast pana Kossakowskoho wieczystoii zostało, stenoiu wytrebo-

wanoiu y rozohnanoiu od kopca holowno-
ho pod lesom Tychobudcom usypano
sztuka gruntu oromoho z stawiskom y z
haiem olchowym. po stenu bokowuii, od
czasty gruntu pana Plaskowickoho w der-
żaniu ieho buduczoie, z selom y haiami, z
senozatiu y z zastenkom gruntu oromoho
w holowach toie sztuki za stenkoii y do-
rohoiu do Bołwani z Hrycowicz iduczoiu,
meży gruntom Ceperskim y Ochremow-
skim w koncu gruntu wieczystoie sztuki
pana Kossakowskoho pryperło buduczoho
z uroczyszom Łuszkom Bruiaczynskim
po stenu nowo z czastiu pana Plaskowic-
ho rozohnaniu y po dorohu z Cepry do
Isaiew iduczuj, w koncu toho pola lesy y
hay, w kotorym różnoie derewo y sen-
zatey iest nie mało, od steny lesu pana
Nornickoho Tychobudca koncom ku retce
Łani z senozatami nad toiu rekoii Ła-
nieju leżaczymi aż po stenu czerez tot les
na czast ieho pana Plaskowickoho wolno-
ju w derżaniu ieho dostauii, a za rekoju
Łaneju w tojże czasty gruntu oromoho
senozatey y zarosley koncom od reki Ła-
ni czerez senozat ku polu tomu pryleh-
uii od steny wieczystoie pana Kossakow-
skoho po stenu gruntu Zaielenskoho hde
kopcy na obudwuch rohach usypano po
stenu y roztrybowanie toie czasty z cza-
stiju pana Plaskowickoho, a lesu y sieno-
zaty protyw toie czasty, w ktoroy se me-
nuiuczy byt swoim od imienia Zaielnoie
w kluczu Kleckom leżaczoho zemenin
Klecki pan Jan Selawa wstupował, do po-
meru niepostupił, czynit morgow dwad-
cat y prut odyn, ktoroie wseie czasty na
obejuch storonach reki Łani leżaczoi
czynit wołok dwadcat, prutow dwadcat,
morgow osmnatecat y kopackich szest. A
ostatniuju czetwertuii czast pana Krysz-
tofa Plaskowickoho tegoż imenia Hry-
cowickoho też wydeliłom y ohraniczaiu-
czy onuju, poczynaietse naperod od cza-
sty toie w derżaniu pana Kossakow-
skoho buduczoie zastawnioie y steny meży
tym gruntom roztrybowanoie, menowite od
steny a lesa Tychobudca, prosto czerez

pole, zajmuiuczy nawozow y selisz sęła
Isaiew po dorohu z Cepry ku Isaiew y
dworowi pana Plaskowickiego. Hanuszow-
skomu ieduczoju z toie drogi wniz ku
koncu gruntow Ochremowskich k toj do-
rozie prylehłych, hde kopce na wzdrożu
na rohu gruntow Hrycowickich meży
grunty Ochremowskimi usypano; od toho
kopca prosto bokom z tym gruntom
Ochremowskim czerez pole do senozaty
nazwanoie Pobykow, w ktoroy sztuce
gruntu oromoho z dworom pana Plasko-
wickoho, z nawozami y seliszom Janow-
skim, z haiem olchowym na wroczyszu
od Polca do hrebli, pod Sokołowsczynoiu
buduczoie, czasty wseho toho wołok szest,
morgow dwadcat osm, a w koncu nazwa-
noho uroczysza Pobuk nad reczkoii
Bałwanskoju prosto z pola aż do rzeki
samoie toie senozaty po Buk czynit mor-
gow dwadcat piat, prutow dwanadcat, ko-
toroju reczkoju Bałwanskoju wniz iduczy
na połuden mimo dwor jeho pana Plas-
kowickoho, pod kotorym dworom pastew-
niku z haiem olchowym nad toiu recz-
koju Bałwanskoju protyw dworow różnych
panow Plaskowickich buduczoho, z sażow-
koju, wymerono morgow dewet, prutow
odyn y kopanych try; za tym pastewnikom
nad toiuż reczkoju Bałwanskoju y za dwor-
om ieho pana Plaskowickoho wyhonu
nazwanoho Rudyca Juszekowszczyna po
les Tychobudec y uroczyszy senozaty Po-
łozki wymerono toho wyhonu morgow
dwadcat piat y prutow dwadcat, hde toiuż
reczkoju Bałwanskoju iduczy aż do ustia
reki Łani, hde rzeka Bałwanka w Łaniu
wpadywaiet, toju rekoju Łaneju zajmuiu-
czy senozaty tak koło rzeki Bałwanki, ia-
ko y reki Łani, także y les nazwany Ty-
chobudec z uroczyscami w nem menowa-
nymi Ustiem Michałkowi, Dubrowkami,
małoj u welikoju, Reczyszczami Hrudkami,
Manaczychoiu y inszymi różnymi tam
buduczymi uroczyszczami, ktoroho wseho
lesu senozatmi od toho uroczysza Połoz-
kow wymerono wołok szest, morgow try-
nadcat, a za rekoju Łaneju na czast panu

Plaskowickomu wolno zostało y podanoho gruntu: naperwey poczynaietse stena koncom odnym od czasty gruntu pana Kossakowskoho zastawnoie od reki Łani czerez zarosl y senożat do pola, a polem stenoiu rozhnanoi do hranice Zaielenskoie, a od gruntow y hranicy Zaielenskoie bolotom czerez zarosl do czasty pana Stominoy y kopca na rohu usypanoho, a iż w koncu toho gruntu od hranicy Zaielenskoie totże pomeneny pan Jan Sela-wa lesu y senożatey na morgow dwadcat y prut odyn do używania menuiuczy to byt do imena swoieho Zaielenskoho nie postupuiuczy boronił, od ktoroho kopca prosto do pola, a polem stenoiu rozohnanoi po dorohu także po tuju stenu nowo rozohnanui y nawozy selidybnyie muzyckiie w czasty pana Nornickoho zostalyie, ktoraja stena upiraiet koncom aż do reki Łani, tuiu sztuku wsiakoho hruntu z wolnym łowieniem ryb w lete y zime w toy retce Łani w berehoch y z wolnym paseniem na bolotach tam za rekoju buduczy wsiakoho bydla toho gruntu z senożatiu y zaroslami w obudwuch koncach toho pola buduczymi y na czast do derzenia ieho pana Plaskowickoho podanym, wymerono wołok try, morgow szest, prutow piat, małych prutow deset. K toże czasty imenia Hrycowicz panu Plaskowickomu zostało ostrow gruntu y senożaty zowemoie Bolwany, hde poczynaietse ohraniczenie ieho, to iest bokom odnym od gruntow sęla Ochremowicz czerez sianożat ku tomu polu należaczuj do rzeczki Bałwanki, toju rzeczkoju Bałwankoju mimo sęla Małuju Bałwanku ieho miłosty pana Adama Mogilnickoho, z toie rzeczki Bałwanka prosto czerez boloto sienożat tui, po wodoteczku niedaleko sęla Bartoszow, z ktoroie wodoteczy czerez senożat prosto ku dorozie Hrycowicz czerez pola leżaczuju popuscziuczy grunty Bartoszowskiie po prawe, a tych pana Plaskowickoho z senożatiu y zarosliu na ney po lewe, ktoroho wseho gruntu oromoho w tom obrube Bałwan-

skom wymerono wołok dwie, morgow dwadnatcat, a senożaty z zarosliu wołoka odna, ktoraja taja czast po obeiu storonach reki Łani w meżach y hranicach wyżmenowanych buduczaja wynoszyt wołok dwatcat odna, morgow dwatcat szest, prutow osimnadcat puł pruta, a tey y usey czasty bolszoy gruntow naydetse, tohdy to wzhladom na wypolnienie czasty zastawnoie ieho pana Kossakowskoho buduczoie, a za uniatyem z neie na przydatok podlosty gruntow w czasty pana Kossakowskoho dwadcat morgow przydanych, tot tym wypolnietse. A szto se dotyczet mlyna na retce Łani, meży dworom pana Kossakowskoho a gruntom na czast zastawlenuju od pana Plaskowickoho stoiaczoho, iż se to pokazalo z przyznania peredo mnoiu z obeiuch storon, że tot mlyn znouu teper za zbudowaniem nowoho upustu kosztom pana Kossakowskoho stanol, preto też do wykupenia toie czasty zostawnoie czerez pana Plaskowickoho pry panu Kossakowskim zo wsimi pożytkami zostawaty maiet; a gdy pan Plaskowicki za odłożeniem pożyczanoie sumy do derzenia toie czasty swoieie przydet, na tot czas y polowica z mlynowych dochodow y wolnoie łowienie ryb należyty iemu budet takowym sposobom, iż jako hreblu samuju tak y hat na bolote na hrebli naprawowat od dwora do berehu reki Łani iehomiłost pan Kossakowski, a z druhoie storony także hreblu naprawowat y haty hatyt ieho miłost pan Krysztow Plaskowicki od czasty swoieie powinien budet, także hdeby upust albo mlyn zhnit albo poprawy potrebowat, zpolnym kosztom to naprawowat, a wodu w odnakui meru w tom stawie swoim, jakoby z stawu wyyszcho pana Stominowoho nikoli ne podliwalo, zawždy derżaty powinny budut, k tomu na kamienie żelaza y wsazkiie mlynowyie potreby zarowno z obudwu czastey przykladat majut, a za takowym zhodnym postupkom zpolny pożytek z wymetku mlynowoho y z łowienia ryb w stawie na obedwie czasty ity maint weczne, odnakże panu Nornickomu y potom-

stwu jeha wodlub dawnych uchodow w retce Łani uwerchu stawu ieho, a wnizu mlyna u stawu pana Kossakowskoho wolnoie łowienie ryb w lete y zyme wolnoie zostawuiu y zachowuiu wecznie. Za czym wżo ich miłost wsi panowie uczestniki tych czastey swoich koźdomu z ich miłostey czerez mene wydelenych spokojne y weczne sami y potomki ich miłosty używaty, a poddanych sobe należących koźdy na swoju czast jako narychley perezniezsy onych w derżaniu byty maiut na wsi potomnyie czasy, a o tyie grunty czerez pana Sielawu y panow Krynickich w czastech pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho zaszlyie, a w czasty pana Nornickoho czerez tychże panow Krynickich y z Cepry Dołmatowskoie zabranie wolnoie mowenie im wsim y uczestnikom w czas przszy u sudu należnoho zostawuiu. A szto se dotyczet dwuch wołok gruntu na cerkow Hrycowickuiu od wsich uczestnikow nadanoho y czerez mene podkomoroho wydelenych, iż swieszczennika na ses czas pry cerkwi net, koźdomu swoieie czasty gruntu używat aż toho poki swesczenik do cerkwi bude sposoblenny, aperaty cerkownyie sprawlaty maiut, odnakże o toho popa wsy panowie uczestniki zpolne y zhodne staratyse maiut y pobudowaty ieho powinni budut; dorohy też starowecznyie y perechody, menowite doroha sęła Hrycowicz do Cepry y do Kłecka, druhaja z tohoż sęła pod Bartoszy do Bołwani, tretiaia do Płaskowicz, czetwertiaia ulica starowecznaia y czerez hreblu pod dworom pana Kossakowskoho y młyn na ryku Łaniu, a za rekoiu odna do Ostowczye, do Merwin, druhaja do Nadeży, tretaja do Zaielnoie czetwertaja do sęła pana Nornickoho polmy y czerez młyn pod dworom pana Nornickoho perechod ludem pieszym y pereiezd wodny y zemny, tych wsich doroh y perechodow sami uczestniki y poddanyie ich wodle starodawnoho zwyczaju zażywat y odyń druhomu boronity ne maiet; dorohu też do lesu pana Nornickoho steno-

ju od pola sienożatmi uczynenoiu pod lesom pana Kossakowskoho wolnuju byty naznaczaiu y zachowuiu. A z storony wydelenia panu Płaskowickomu czasty w dworysczu samom y pryseleniu pod panom Nornickim buduczom y melnika z synami ieho, wydeczy byt zreczenie pana Jana Petraszkowicza panu Andreju Petraszkiewiczzu danoie y u sudu Hołownoho zeznanoie słusznoie, wodle neho pana Nornickoho pry derżaniu toho dworyscza y pohnoiew, pry mlynie y stawie, wzhladom druhoho stawisza w czasty Janowskoy panu Płaskowickomu dostałoho buduczoho wecznie zostawuiu, a pan Płaskowicki ne prymuiuczy storony neprysużenia iemu czasty w tom dworysczu y pohnojach, abo nedaniu za to odmeny y w nerozdeleniu melnika y synow ieho, w tom punkte appellował do sudu Hołownoho, ktoroie appellacij y ia podkomory iemu w termine należnom dopuszczaju, a w inszych wsich punktach y paragrafach wsi panowie uczestniki na wsem dekrete, uznaniu y rozdelku moiem meży nami uczynenom zhodne perestali y odyń druhomu w naymnieyszoy czasty gruntow y lesow, senożatey y ni w czym zhoła żadnoho wstupu y pereszkody czynity ne majut y owszem jako storony sposoblenia popa y budowania onoho, tak y storony celosty hranicy y kopcow usypanych na czastyach ich miłosty wsich uczestnikow służących y z storony mlyna zpolnoho pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho, jako iest wyżej opisano, wo wsem nienaruszne zachowatyse y iż pohranicznych sused hranic swoich prylehłych spolne y za odno boronity maiut y powinni budut pod zarukoju na koźdoho zprotywnoho ukrywżonomu tak welikoju, jako ważnasty czasty ich imenia samoho wynosyt. Kotoreja sprawa jako se peredomnoi podkomorym toczyła, pro pamet do knieh sudowych podkomorskich iest zapisano, z ktoroho zapisania y ses dekret moy pod peczateiu moieju y z podpisem ruki moieie panu Krysztofu Płask-

kowickomu iest wydan. Pisan w Obyrney. U tey kopij przy mieyscu na pieczęć podpis ręki podkomorzego tudzież korrekta his verbis: Dominik Obyrnski podkomory Nowohorodzki rukoju swojeju, zkoryhował z knihami Mikołay Ostreyko komornik zemski Nowohorodzki. Ktora to kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodz. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767—1768 годы, № 12809, л. 1194—1211.

№ 153—1622 г. Октября 20 дня.

Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройтя съ кор. марш. Крыштофомъ Веселовскимъ о не допущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройтя.

Року тисеча шестсот двадцат второго, мѣца октебра двадцатого дня.

На рокохъ судовыхъ земскихъ Городенскихъ, о светомъ Михале святе римскомъ порадкомъ права посполитого прыпалыхъ и судовне отправованыхъ, передъ нами Кондратомъ Мелешъкомъ судею, Юремъ Сопоткомъ подсудкомъ, Стефаномъ Непъковъскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Городенского, кгда справа зъ реестру судового порадкомъ ку суженію прыпала, за позвомъ отъ велебного отца Ивана Кгедройтя, священника Кгуденского, по велможного пна его млсти пна Крыштофа Петровича Веселовского, маршалка его королевское млсти надворного великого князства Литовского, тивуна Виленъского, економа Городенского, тогда постановившысе очевисто на мѣстцу судовомъ сторона поводова

велебный отецъ Иванъ Кгедройтъ, священникъ Кгудеевскій, давалъ приволюватъ по тры кротъ сторону позъваную черезъ енерала поветового, нижли велможный его млсть панъ маршалокъ, сторона позъванная, за потрыкrotnымъ приволюванемъ енераловымъ ани самъ не становилъ, ани суду и стороне ведомости ниякое о не станію своемъ не далъ, за чымъ сторона поводова отецъ Иванъ Кгедройтъ, злетившы моцъ очевисто въ той справѣ отъ себе прыятелюви своему пну Езофови Кохновичови, подносилъ позовъ жалобы своею доводны року и поданія его написомъ возного на томъ позве и очевистого сознанія его и тройга воланія рукою писарскою на позве написаною, жаловалъ съ того позву о томъ, штождѣй подстаростий Красницкій велможного пна его млсти пна Крыштофа Веселовского маршалка надворного великого князства, Литовского, економа Городенского, панъ Янъ Ключковъскій, нетъ ведома зъ якихъ прычинъ, але правѣ въ невинности его отца Кгедройтя, зваснившысе на него, чловека духовного, ни въ чомъ ему невинного, отповеди и похвалки на здорове его отца Кгедройтя чинитъ, чыгаючы его въшелякимъ способомъ самъ черезъ себе, слугъ, черезъ подданныхъ державы Красницкое о небезпечностъ прыправитъ, або на смертъ забитъ, а до того умыслъне хочѣчы до зниченія и зъгубы его отца Кгедройтя прывести, приказалъ всимъ подданнымъ въ державѣ своей Красницкой, будучой въ парафеи его отца Кгедройтя, которая зъ давныхъ часовъ до тое церкви Кгудеевское прыналежитъ и прывилемъ его королевское млсти ему потвержоно естъ, абы тые подданные Красницкые, которыхъ естъ килконадцатъ селовъ, людъми оселыхъ, до тое церкви Кгудеевицкое на жадное свято не ходили и зъ дѣтми до хрсту светого не ездѣли и до венчанія не бавили, также по молитвахъ въ дома свои, яко звычайъ естъ хрестіянскій, его отца Кгедройтя не въпускали и некоторыхъ повинностей, прыходитъ до тое цер-

кви здавна належачых, не полнили и не чынили, што дей все он отец Кгедройт, яко человек духовный, поносечы то на себе, терпливости занехиваль и з оповеданемъ своим до ураду о то не утекал се, поважаючи его млсти пна маршалка и того подстаростего его млсти Красницкого пна Яна Ключовского, хочечи певную ведомост сам от подстаростего Красницкого пна Ключовского мет, для чого бы и з яких прычын он дей пан Ключовский с такою нехутю своею противко его отца Кгедройта повставъ, прыехавшы дей он отец Кгедройт самъ до двора его королевское млсти Красницкого, у повете Городенском лежакомъ, в року теперешнемъ тисеча шестсот двадцат второмъ, мсца Генвара одинадцатого дня и до урядника Красницкого пна Яна Ключовского мовил, для чого бы на него такие похвалки чынил и доходы церковные у него одыймовал; там же дей он пан Ключовский, урядникъ Красницкий, сам устне до него ойца Кгедройта мовил служебнику своему Яну Стефановичу Шымовичу Колосовичу розказал, абы на потом гдѣжь колъвекъ потрафившы его ойца Кгедройта бит и забит и в тых во вѣсих селах в державе своей Красницкой подданым его королевское млсти заказалъ, абы до тое церкви Кгудеевское до набоженства не ходили, детей не хрыстили и шлюбу в стан малженский не прыймовали, и споведи перед ним не чынили, и насветейшого секраменту не прыймовали, которых з них такъ детей малых, яко и великих, без выполнения тых речей збавенных и от Хрыста Спасителя нашо-го зоставеных изъ сего света посходили, ани зачым иншим, одно за забороненемъ од урядника Красницкого, абы некоторых прыходовъ, до тое церкви Кгудеевское прыходячих, не отдавали и не чынили и самого ойца Кгедройта з двора Красницкого словами уцыпливыми, доброй славе его человека духовного доткливими, оболжывшы, выгнат казал,

якобы якого злочынцу, в чом дей он отец Кгедройт маючи себе великое оболжене од урядника Красницкого и не будучы безпечен здоровья своего, у велможного его млсти пна Крыштофа Веселовского, маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского правне през лист от суду земского Городенского упоминал и справедливости с того подстаростего Красницкого с пна Яна Ключовского просил, нижли на року в чотырохъ неделях водлугъ того листу упоминального прыпаломъ жадное справедливости не одержавшы, о тое все на роки теперешние земские Городенские велможного его млсти пана маршалка надворного великого князства Литовского сим pozwomъ запозывал. По которомъ вычитаню того pozwу менованый умоцованый стороны жалобливое, пры бытности самого прынцыпала своего отца Ивана Кгедройта, в небытности стороны позваное, покладал лист прывилей его млсти пна нашого милостивого под датою року тисеча шестсот двадцатого, мсца июня, которым привилемъ его королевское млсти подтверждает ему ойцу Кгедройту данину и парафию на тую церковь Кгудеевскую од годное памяти княжати его млсти Олшанского, бискупа Виленьского фунтьдованую, з волости Волпенское, показуючы и то словне, иж здавна так бывала парафея волост Красницкая до тое церкви Кгудеевское, инде нигде ближей церкви около тое волости Красницкое не маш, кром саского набоженства и сцызматицкое в Олексичах, и то за рекою Веретеею и тая церковь Кгудеевская власне яко филия во сродку тое парафией своею стоит, и абы чого болшей такого своволенства духовного не было, просил, абы есмо тую парафию ему присудили. А такъ мы врад той справе ойца Ивана Кгедройца, священника Кгудеевского, з велможным его млсти паном Крыштофом Веселовскимъ, маршалком надворным великого князства

литовського, ижъ в том листе его королевское млсти пана нашего милостивого привилею на тую церковь Кгудеевскую и парафию до нее наданую его кор. млсть тылко данину княжати его млсти Олшанского бискупа Виленского тым листом своим ствержае, а волости Красницкое в том листе своем не воспоминает, иж справа и жалоба идет о подданных з добръ кор. его млсти, не судечы тое sprawy, яко судови нашому не належное, зо всею тою справою ойца Ивана Кгедройтя, священника Кгудеевского, на розсудокъ его королевское млсти пана нашего милостивого отсылаем. Которая справа, яко се перед нами у суду точыла до книгъ земскихъ Городенскихъ ест записана.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 622 годъ, № 6810, л. 287—288.

№ 154—1822 г. Ноября 8 дня.

Фундушъ Хотайевской церкви, Минскаго воеводства.

Aktykacya kopii działu y funduszu na cerkiew Chotaiewską między uczestnikami dobr Chotaiewicz czynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt drugiego, miesiąca Julii osmego dnia.

Przed aktami ziem. w Minskiego stawiający osobiscie J. P. Alexander Rogowski kopią zawierającą w sobie dział y fundusz na cerkiew Chotaiewską z ekstraktu ruskiego xiąg grodzkich w. Minskiego przepisana, tudzież y na dalszą rzecz w niey zawartą do akt podał, ktorey wpisujące się do xiąg ziem. w. Minskiego od słowa do słowa treść takowa.

Wypis z knih khrodzkich zamku hospodarskoho Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bożoho tysieczy szescsot semdesiatoho, misiaca Maja

czotyrynatcatego dnia. Na wrade khrodzkom w zamku hospodarskom Minskom, peredo mnoju Martynom Kazimierom Wołodkowiczom, horodniczym y podstarostim Minskim, postanowiwszysie oczewisto ieho miłost pan Marcyan Duszewski pokładał ku aktykowaniu do knih ziemskich podsudkowych woiewodztwa Menskoho listu delczoho meży ich miłostey panow uczestnikow maietnostey Chotaiewskoy, z reczju w nem w seredine niżej wyrażonoie, proseczy, aby tot wypis był do knih spraw khrodzkich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, kotoryi upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak se w sobe maiet. Wypis z knih moich zemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bożoho tysieczy szestsot dwadcat wtorocho, misiaca Nojabra osmoho dnia. Peredo mnoiu Krysztofom Żyżemskim, podsudkom woiewodztwa Minskoho, khdy se prytoczyła sprawa ieho miłosty pana Jakuba Umeckoho z ieie miłostyiu, pani Hryhorowuii, Makarowiczowuii sudjinoiu zemskoiu Minskoiu pani Marynoiu Woysznarowuii, jako paneju dożywotnoiu imenia Chotaiewicz y s panem Krysztofom y Jurjem Makarowiczami dediczami toho imenia, z ieho miłostyiu panom Andreiem Burboju, pani Mikołaiewoiu Słoneczewskoiu Bohdanowoiu Anforowiczowoiu y synom ieie panom Alexandrom Duszewskim, ieho miłostyiu panom Jenochom Kaweczynskim, podkomorym Minskim y panom Pawłom Supronowiczom Semaszkom y Stefanom y Andreiem Sobolewskim y małżakami ich, uczestnikami imenia Chotaiewicz, na roku pry-pałom za obwieszczenem moim, a potom za otroczeniem ot mene im podanym y za prypozwy wodłuh dekretu sudu hołownoho Trybunalnoho w roku proszłom tysieczy szescsot dwadcatom z Nowohorodka na skutecznyi deł meży nimi uczestnikami mene podsudka do toho imenia Chotaiewicz otosłanym, ino khdym ja podsudok, czyneczy dosyt tomu dekretu hołownomu y wodłuh obwieszczenia y otroczenia ot

mene tym wyż menenym uczestnikom podanym, a iż w tom imieniu Chotaiewskom cerkow na chwałę Bożuju ufundowanaia ieszcze sopredkow tych uczestnikow iest, ino y po sim rozdelku moim uczestniki toho imienia Chotaiewskoho, iako na ses czas derżaczyie czasty Makarewiczowskoie pan Andrey Burba z czasty iemu dostałoie na tuju cerkow Chotajewskuiu, na pomnożenie chwały Bożoie, dwie wołoki supolnyie nadał, odnu wołoku na uroczyszczu w Kupeliszczach, podle steny Bołockoie, jeducz y do dwora Wołowiczowskoho do Chotaiewicz, po łoh, aż do dorohi Pleszczynskoy, iduczoie z Chotaiewicz, a druhiu wołoku tamże w tom uroczyszczu Kupeliszczach, y senozat kosit koło Dwinosy, nazywaiemuju Szczodrynoi, iako sama w sobe pry tychże wołokach; pani Barbara Semaszkowaia na cerkow Chotaiewskuiu od sebe nadała khruntu dwie wołoki pry uroczyszczu steny Bołockoie, pan Jakub Umecki czasty swoiey nadał na tuiuz cerkow Chotaiewskuiu półwołoki zemli na uroczyszczu w Hubach, pry boru w doleż ku hranicy Pleszczynskoy aż do reki Dwinosy, hde y senozat prynależaczaia do tohoż khruntu. Pan Alexander Duszewskij też na cerkow Chotajewskuju na chwałę Bożuiu nadał półwołoki zemli na uroczyszczu w Zasitnicy za meżami pewnymi, a pry cerkwi, hde plebania pobudowana, placow czotyry, pry kotorych koło reki y senozaty należaczyie do tychże placow. Kotorych tych troch wołok khruntu z placami y senozatmi nadanymi, so wsimi prynależnostiami ich, sweszczenniki w toy cerkwi buduczyie zażywały maiut, a pomenienie uczestniki Chotyiewskiie y potomkowe ich, jako podawcy toie cerkwi, pożytkow z jarmarkow prychodiaczych na czasty sobe wodle praw swoich smotryty maiut. Kotoryże tot wypis za pokazaniem osoby werchu menenoie iest do knih spraw khrodskich zemskich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, s kotorych y ses wypis pod peczatiu wradowoiu ieho miłosty panu Marcyanu Duszewskomu iest

wydan. Pisan w Minsku. U tey kopii na szrodku wdole locus sigilli y podpisanie pisarza, na pierwszey zaś stronicy, idque na samym fronce tey kopii przy wysiśnioney na bialej massie Surrogatorskiey pieczęci poswiadczenie ingrossowaney teyże kopii w akta wizytatorskie z podpisem tegoż surrogatora w te słowa: Alexander Tanaiewski pisar khrodzki Minski.

Te kopią ad akta wizytatorskie ingrossowawszy roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt trzeciego, dnia dwudziestego czwartego Januar, juxta vetus, przy zwykłej pieczęci mey pro meliori fide et documento ręką się własną podpisuję X. Hrehory z Illiczow Pieslak, surrogat Minski prezb: Biehomlski wizyty generalney kommissarz.

Ktora kopia za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w. Minskiego przyięta y wpisana. Ant. Swiătorzecki RZM.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12036, л. 446—447.

№ 155—1623 г.

Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы.

Akt funduszu na cerkiew Dorohiczynską przez imsci pana Kazimierza Powstanskiego podanego.

Roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca osmnastego dnia.

Na urządzie Jego korolewskiey mosci grodzkim Pinskim, przede mną Piotrem Thadeuszem Fronkiewiczem, podstolim y podstaroscim sądowym powiatu Pinskiego, comparendo personaliter Imsc pan Kazimierz Powstanki ten fundusz na cerkiew Dorohiczynską służący ob vetustatem temporis w niekotorych mieyscach powydzieryany y innych słow wyczytac dla wygnilych liter nie mogący, ad akta grodu Pinskiego podał, którego tenor sequitur est que talis.

... elmożnego imsci pana Lwa Sapieli, wojewody . . . W. X. Litt., Brzeskiego, Mohilowskiego starosty etc. etc. pana mego miłościwego, Ja Jan Władysław Newelski oznajmuję tym moim listem, iż co jasnie wielmożny... miłościwy, podawszy mnie urzędem w dozór y zawiadywanie tę majątnosc swoją Dowieczorowską . . rezydującym na miejscu podobnym miasto założył y cerkiew dla odprawowania w niej chwały . . z woli y z rozkazania imsci założywszy w roku przeszłym tysiąc szesćset dwudziestym trzecim . . osadziwszy w nim y we wsiach nowo . . przez mnie założonych . . zbudowałem w tym miescie . . Przeczystey Maryey Bogarodzicy, aby się w niej zawsze chwala na cześć Boga w Troycy Jedyne go odprawowała . . dusz ludzkich przez drogą krew, mękę y śmierć Syna Bożego Pana Jezu Krysta ukrzyżowanego . . nu ludziom w tym miescie y we wsiach nowo osadzonych y wszystkiemu krześcianstwu religiiy greckiey w uniey . . im będącym, do którey cerkwi sposobilem swieszczenika jmieniem Kallionika Antoniewicza y podałem mu tę cerkiew . . zbudowaną, obrazami nowymi wszystką przyozdobioną według potrzeby, przy niej na dzwonicy dzwonów dwa miernych . . xięgi y rezy y wszelakie potrzeby do cerkwi do służby Bożey należące, wszystkie porządnie na osobliwym registrze . . za rozkazaniem imsci przy tej cerkwi swieszczenikowi podałem. Poddani tej włosci Dowieczorowskiey dom . . . swieszczenikowi za kop dwanasce Litt. kupili y zapłacili, do ktorego przydałem gruntu z ogrodami tamże placow . . posługi cerkiewney według rozkazania imci podałem osiadłych placow z poddanymi cztery to . . ręce placow dwa, a po lewey na tej stronie także od cerkwi . . tu na pasznią rozrobionego włok dwie, to jest na uroczyszczu Ubronney przy gruncie włok . . a na uroczyszczu Humniszczy morgow dwadzieścia w koncu mieskich morgow, przytym... dney we wsi Dowieczorowiczach mieszka-

iącego z powinnością iego, z dochodami pieniężnymi . . inwentarza Dowieczorowskiego zarowno z inszymi poddanymi do dworu imsci oddawał, gdzie sobie poddani imsci łowią y dostają, w tej majątnosci imsci . . a Pana Boga za dobre zdrowie pana mego miłościwego . . y bogoboynosci nauczać, a po nim successorowie do tej . . powinność pełnić mają. Co wszystko jak się pomieniło według . . na potym będącym podawszy, o kontumacyą na wieczne potomne . . . moy z podpisem ręki moiey y z moią pieczęcią. Pisan w Dowie . . . ątego, miesiąca Maja szesnastego dnia U tego funduszu przy pieczęci na oplatku czerwonym wycisnionej podpis ręki tudzież approbaty his expri-muntur verbis L. S. Jan Władysław Newelski od jasnie wielmożnego imsci pana wojewody Wilenskiego Namiesnik Dowieczorowski ręką własną.

Na instancją oycy Thdorora Oleszkiewicza, swieszczenika Dowieczorowskiego, ztwierdzam ten fundusz. Jan Odachowski mp. Samuel Odachowski r. s. Katarzyna Odachowska. Roku 1668 na instancją imsci xiędza Teodora Oleszkiewicza na ten czas będącego protopopy Dorohiczynskiego ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Konstanty Pollubinski p. Słonimski m., oycy Theodora Oleszkiewicza, na ten czas swieszczenika Dorobiczynskiego ni w czym nie naruszając ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Stanisław Ciechanowicz chorąży pttu Pńskiego. Krystyna Ciechanowiczowa chorążyna mp. Który to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich Pńskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1761 годъ, № 13071, л. 232—233.

№ 156—1623 г. Августа 11 дня.

Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства.

Akt dokumentu na cerkiew Kroszynską służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia.

Oczewisto stanowszy przed aktami ziemskimi województwa Nowogrodzkiego W. Imsc. xiądz Jozef Rolnicz Marciniewski, pleban cerkwi Kroszynskiej dokument funduszowy na rzecz w nim wyrażoną sobie y następcom służący ad acta podał, w którym wyraz takowy.

Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia imsci pana kanclerza W. W. X. Litt., oznajmuje iż z wyrazney woli I. O. xcia imsci Dominika Mikołaja Radziwiła kanclerza W. W. X. Litt. pana dobrodzieia mego, będąc ordynowany do postanowienia funduszu na cerkiew Kroszynską nową wystawioną, który perpetuis temporibus terazniejszemu prezbyterowi Kroszynskiemu Jakubowi Panfilowiczowi y successorom onego ma służyć, takowe czynie na pomienioną cerkiew nadanie. Naprzod gruntu w polu y w zarosłach będącego włók trzy, to jest we wsi Olesiewiczach włók dwie, mianowicie z Pochatowskiej włoki puł włoki po Iwonie Gierciu, od między piekarzowego zięcia na imie Michała zaczynające się, drugie puł włoki z Giercysowskiej włoki po tym że Iwanie Gierciu, trzecie puł włoki z teyże włoki Giercysowskiej po Wasilu Szyłu, ze włoki Szyłowskiej pierwsza czwierać gruntu po Jurku Gierciu, druga czwierać po Jasku Piotuchu do między arędarskiej włoki, który to grunt leży in contiguitate nie przerywając się żadnym inszym gruntem we strzodek wchodzącym, ale w iednym

mieyscu włók dwie w miedzach wyżej opisanych. Tego tedy gruntu na swoy pożytek obracać y zażywać, poddanych na nim osadzać wolen będzie, a nim poddanych osadzi, przydaie pomienionemu prezbyterowi dwóch mieszczan, to jest Hryszka Benieckiego y Andrzeia Giercia, którzy poty mają robić prezbyterowi, poki poddanych osadzi, a na zapomożenie dwóch poddanych po beczce żyta y po byku ze dworu ma bydz dano, ieżeli zaś więcey będzie sobie osadzał poddanych tedy swoim kosztem, bez żadnego ze dworu zapomożenia, wolną będzie. Trzecią włokę popowską, którą trzymał pop Stołowicki między gruntami mieszkimi leżącą ob miedzę z iedney strony Franciszka Kaminskiego, z drugiey strony ob miedze Jozepha Burdzieyki temuż prezbyterowi Kroszynskiemu naznaczam, z osobna zaś w miescie plac ieden dworny, przy cerkwi leżący, na którym zabuduje się y mieszkać będzie, a puł placu od Piotra Ławrynowicza nabytą, temuż prezbyterowi gruntu pognoynego, uroczyszczem Ogródnikowszczyzna nazwanego, nad ieziorkiem zarosłym przy goscincu Stajeckim leżącego przydaie się, którego z sianożęcią wynosi morgow dwa, sznur ieden y prętow trzy, to jest wzdłuż tego gruntu idąc przy goscincu od ieziorka do wygonu sznurow cztery y prętow dwa, wszecz zaś koniec ieden przy ieziorku wynosi sznurow dwa, koniec zaś drugi przy wygonie ma w sobie sznurow pułtora, rachuiąc w morg sznurow trzy, w sznur prętow dziesięć, w pręt łokci litewskich puł osma. Na kantora teyże cerkwi daie się puł placu dwornego między placami z iedney strony Symona Wilniowca, z drugiey strony Jozefa Bardzieyka, leżącego w rynku, ktorego z teyże fundacyi pomieniony prezbyter Kroszynski ma chować y successorowie iego będą konserwować. Parafia do teyże cerkwi naznaczy się tak: włosć Kroszynska, iako Staiecka y Koldyczewska, wszyscy poddani I. O. xcia imsci wiary ruskiej uniatskiej będący, nemune excepto, in super temuż prez-

biterowi Kroszynskiemu y successorom iego na wosk, wino y insze potrzeby cerkiewne dwor Kroszynski złotych trzydziecie quotannis będzie wydawał. Względem ktorey to fundacyi y dobrodzieystw I. O. Xcia imsci pana y dobrodzieia mego na te cerkiew Kroszynską założenia świętego Jerzego nadanych obligacyi w tym funduszu nie naznacza się, ale iako xiaże imśc osobliwie naznaczy, wiele mszy świętych y na iakie intencye w miesiąc czyli w tydzień odprawić będzie należało, te terazniejszy prezbiter Kroszynski Jakub Panfilowicz y successorowie iego wiecznemi czasy pełnić powinni będą. Ktore to postanowienie funduszu do dalszey woli y łaski I. O. xcia imsci pana dobrodzieia mego podpisuję. Pisan w Kroszynie, roku Panskiego tysiąc szesćset dwadziestego trzeciego, miesiąca Augusta iedynastego dnia. U tego dokumetu podpis ręki ekonoma przy wycisnioney na masie pieczęci, confirmacya jasnie oswieconego xcia Imsci Radziwiłła przy wycisnioney na czerwonym laku pieczęci, oraz zatwierdzenie I. O. xżney ieymsci z podpisem ręki przy wycisnioney na czarnym laku pieczęci w tym sposobie wyraża się: Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia Imsci mp. L. S. Confirmatur. Ioannes dux Radziwiłł, kanclerz W. W. X. Litt. L. S. Stwierdzam ten fundusz cerkwi Kroszynskiej nadany y mieć chcę tak po ichm pp. dzierżawcach, iako też y moich administratorach, aby w chwale Bożey należycie najmniejszym niemiała dyminuacyey, przy którym pomienionego oycy Jakuba Panfilowicza nienaruszenie zachowuję, dla większey wagi ręką się moją podpisuję. Datt w Secyminie, dnia dwadziestego szóstego Februaryi tysiąc siedmsetnego. Ma za tym pomieniony prezbiter dwie mszy odprawować w tydzień, iedną na dusze s. p. xcia Imsci, a drugą na moją intencyą. Anna xieżna Radziwiłłowa, kanclerzyna W. W. X. Litt. L. S. Który dokument za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt,

iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12819 л. 659.

№ 157—1823 г. Декабря 15 дня.

Уступочная запись на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Іеронима Чудовскаго.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio.

Poponi Czudowskij Zabuscensi demissio.

Coram judicio civilis advocatialis actisque praesentibus Drohicensibus personaliter comparens providus Lucas Supran, ex olim honesta Anna Supranowa procreatus, in civitatis parte rutenica Drohicensi certam possessionem habens, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia honorabili Hieronimo Czudowskij, prezbitero ritus graeci ecclesiae Spaski Zabuscensi, tenutam suam certam, scilicet hortum dictum Hutowski, in fundis civilibus Drohicensibus situm, originaliter per famatum Tomam Bdziak civem Drohicensem famato olim Iwano Supran et praenominatae matri recognoscentis invicem coniugibus in summa novem sexagenarum grossorum polonicalium modo obligatorio inscriptum, ipsum recognoscentem post praefatam matrem suam Annam Supranowa iure naturalis successionis spectantem et concernentem, tum et summam quinque florenorum polonicalium debiti certi, per praefatam matrem suam olim famato Jacobo aurifabro ex eodem horto persolutam, cum pleno iure suo eiusdem inscriptionis originalis

obligatione, cum pacifica intromissione, tutione, ligamentisque, vadio et perlucro ratione quinque florenorum ex instantia eiusdem aurifabri obtento, demisit, cessit omneque ius suum transfundit, intromissionem iam ex nunc admittit, inscribit se cum suis successoribus de aliis bonis suis eundem iurisquaesitorem tueri, defendere, evincere, intercedere, quoties opus fuerit, sub vadio simili et peremptorio coram officio consulari vel advocatiali Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, exceptionibus laborando. Et hieidem famati viri Petrus Oszipowic et Joannes Muzilo scabini iurati una cum praecone Matia Stanikowic coram iudicio publice recognoverunt, quia praefatum honorabilem Hieronimum Czudowski pōponem Zabuscensem in hortum Hutowski in civitate Drohicensi, post fluvium Bug partis rutenicae situm eidem per Lucam Supram in summa novem sexagenarum et quinque florenorum polonicorum in praefato horto in perputuum *) et tradito cum praefata summa demisso intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1624—1635 г. № 10533, л. 51, 63.

№ 158—1623 г. Декабря 15 дня.

Дарственная запись Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio....

Ecclesiae Rutenicae per Serowki donatio.

Coram iudicio bannito civili advocatiali actaque praesentia Drohicensia personaliter comparentes famati Andreas et Iwan Serowkowie, filii olim famati Steglio Serovka, cives Drohicenses Zabuscenses, sani mentibus et corporibus existentes, palam, publice libereque recognoverunt, quia ipsi ecclesiae Beatae Mariae Virginis ritus graeci aream suam totam et integram paternam, dictam Czini-saskie, cum horto, se post parentes suos jure naturalis successionis spectantem et concernentem, inter metas famatorum Christopheri Blaskowic ex una et Lichanski ac ejusdem ecclesiae fundis ex altera partibus iacentem, prout eadem area cum horto ex antiquo extenditur et protenditur, in platea Rutenica sitam, in fundis civilibus Drohicensibus existentem, cum omni iure suo, prout soli tenuerunt et possidebant, nihil ibidem in praefata area et horto sibi reservando et excipiendo dederunt, donaverunt et irrevocabili dono resignaverunt perpetue et in aeyum. Cui iam ex nunc dant in praefatam aream et hortum realem, cum pacifica possessione, intromissionem per scabinos iuratos, per iudicium additos acceptandam. Et hieidem famati Petrus Oszipowicz et Joannes Muzylo scabini iurati una cum praecone provido Matia Stadnikowicz publice recognoverunt, quia in praefatam aream et hortum, modo praemisso per Serowki ecclesiae Rutenicae donatam et inscriptam, iuxta inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente, de quo suam relationem ad acta praesentia retulerunt.

Nobilis Albertus Kamienski personaliter veniens nomine nobilis Petri Zeromski protestatus est contra eandem inscriptionem donatoriam de nullitate eiusdem inscriptionis, nolens eadem bona vigore iurium suorum in possessionem tradere, de quo iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 51—2.

*) Неразборчиво.

№ 159—1824 г. Ноября 16 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадильницу.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta in crastino festi S. Philippi et Jacobi Apostolorum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, in praesentia nobilium ac famatorum Petri Morze viceadvocati, Matei Moracewski notarii, Alberti Kanigowski, Joannis Pienkovic, Andreae Zolkowski, Joannis Buialski, Stanislai Grzegorzowie scabinorum juratorum civitatis Drohicensis, primo cessanti peste, ac aliorum hominum fidedignorum ad actum congregatorum.

Testamentum Kozakow. Ex copia

Ad judicium praesens civile advocatiale Drohicense personaliter veniens famatus Joannes Czudowski, civis Drohicensis Zabuscensis, eidem judicio obtulit et reproduxit testamentum infrascriptum per olim famatum Nicolaum Kozak, civem Drohicensem Zabuscensem, coram certis personis recognitum manuque certarum personarum infrascriptarum subscriptum, petens a se per officium praesens suscipi et actis inscribi admitti. Cuius affectationi judicium praesens annuendo, hodie testamentum offerentem suscepit et actis praesentibus inscribere permisit de tenore tali.

Дзiало шiе в Дрогичинiе на Рускiеy стронiе; mieszkajacy w budach czasu powietrza roku Panskiego thiszacz sesczsetnym dwudziestym czwartem, mieszacz podlug stare-o kalendarza dnia 16 Nowembra, przy bitnosci wielu sasziad ludzy wiarы godnich starei radi te-o miasta, mia-

nowicze przy panu Jakubie Odojewiczu, Janie Czudowskim popowiczu Drogickim Ruskiey stroni, Marka Kowala, Siemiona Kopczia, Demiana Sokolika y Onaczka Panaszika.

Ja Mikołay Kozak, mieszanin Drogiczki Ruskiey stroni Zabuzney z utczywa z żoną swą Nastazą Koloszanka, widząc na siebie gniew Boży y będąc niesposzobne-o zdrowia, oznaymuie terazneyszem zeznaniem moiem społecznie z małżąką swą, tedy daiem y daruiem wiecznemi czaszy na cerkiew S. Spasza ogrodi nik-tore: ieden ogrod naprzeciwko Buslawki wedle Zydzika Auskowski Waskowski; drugi ogrod Auskowski, Waskowski o miedzie Serowczinskiej wedle ulicki; trzeci ogrod daiem daruiem na Paskudach Wielkich. Na spytal do teize cerkwy S. Spasa drzewa sesczdzieziat, żeby szpital zbudowano przy teize cerkwy. Srebra dwie grzywnie na kadzience, o czo prosze y dla Boga prosze, żeby to oddane było na cerkiew. Także przyacielom swym pożenie swey ruchome rzeczy: Hapce Włoszance suknie falendiszowe brunatną, a drugi giermak czarni falendiszowy y czapka axamitna, lietnik brunatny muchoiary; dziewczynie Jackowej sierzance krowe starą; Hapce Woloszance poduszek siedm, osma pierzyna; teize Hapce skrzienia chust białych; także sierzence Polasce Wolosance kozuch krolkowy, suknia zielona siestuchowa, krowa mloda, poduszek siedm, osma pierzyna y skrzienia chust białych, lietnik brunatni muchoiary; dziewczynie Jackowej. Siemieniowi Kupcowi ogrod czo wedle niego pod debcem wedle drogi Warszawskiej, dwie betcze żyta, krow dwie, także y gruntowne wsitkie polia odkazuie na przyacielle swoje. Naprzod Olechowy Pizdzielikowy pulwlocek zasziany, od iego oicza własnego nabity y kąt zasziany, wolu czarne-o, jalowice czarną, Hryczkowy Roskowy, Iwanowi Kozaczikowy Jendrzeiowy Kosiczkowy dwie wloce polia zasziane, dom z ogrodem, pszoly, ogorkow nasiennik czo

bendzie, żyto y grike, a za te ogorki y za żytho aby pamięć odprawowały y do cerkwy S. Spasza w szobotnik żeby wpisano. Demianowi Sokalikowy jaloske, aby domu przygladal i żita beczek cztery, czom poziczil żeby mu oddano. Prosze was, moi mili przyiaciele, żebyście sie nie poziwały y Demiana nie poziwały y do przisiąg sie nie przywodzily y powtore prosze. A iesliby mie Pan Bog Wszechmogaczy raczil do pierwsze-o zdrowia przywiesić, tedy mi ten wolno testament skaszować, a iesli bym s te-o swiata szedł, tedy prosze panie urzendzie, żeby moja ostatnia wolia do ksiong przyieta y acticowana była. Onaczko Panaszik. Jakub Odoiewicz. Jan Czudowski. Et hic idem famati Jacobus Odoiewicz et Onacko Panaszik, Joannes Czudowski coram officio personaliter comparentes publice recognoverunt, quia tunc temporis aderant circa praefatum testamentum scriptum et de verbo ad verbum in praefato testamento conscriptum suis praesentibus recognitionibus attestati sunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 242, 256 об.

№ 160—1625 г. Апрѣля 20 дня.

Фундушъ Пережырской церкви Святителя
Николая, Минскаго воеводства.

Aktykowanie funduszu cerkwie Pere-
dzyrskiej.

Лета от нароженя Сына Божого ты-
сеча шестсот шестдесят осмого, мца Ок-
тебра двадцатого дня.

На вrade кгородскомъ в замку гдрском
Минскомъ, передо мною Мартиномъ Кази-
меромъ Володковичомъ, городничимъ и под-
старостимъ Минскимъ, постановившысе
очевисто его милост отецъ Иеронимъ Вери-
га, священникъ Пережырскій, покладалъ ку
актикованю до книгъ листъ фундушъ на цер-

ковъ Пережирскую служащій, который
такъ се в собоѣ мае:

Eustachi Wołowicz, z łaski Bożej
biskup Wilenski, wiadomo czyniemy
tym listem naszym, iż swieszczen-
nik nasz z siola Peredzyła, na imie Piotr
Weryha Wasilewicz, ktoremusmy podali
cerkiew włosci naszej Lesnickiej, w wo-
iewodztwie Minskim leżącą, w siele Pere-
dzyrze, cerkiew świętego Mikołaja ze
wszytkimi przynależnościami, to iest do
tey cerkwi dwie włoce y zascianek w
Dalekiej niwie do teyże cerkwi przynale-
żący, tak też y sianożęć przy rzece Swis-
loczu u Wiaza nazwaną morgow trzy, tak-
że łąka od rzeki aż do drogi druga sia-
nożęć nazwana pod Takarnią morgow dwa,
z łaski naszej pozwalamy y daimy dla
rozmnożenia chwały Bożej y pilnieyszym
będąc iemu kanun warzyć miodowy na
Boże Narodzenie dziesięć kamieni, drugi
raz na święty Mikołaj na wiesnie także
dziesięć kamieni, a iesliby sam nie miał
warzyć miodu, wolno mu komu kolwiek
zaarędować, ani starosta nasz, ani aręda-
rze nasze żadney przeszkody czynić nie
mają y na młynach naszych Lesnickich
y Ozierzyskim wolnego mliwa bez żadne-
go wżatku y datku co naprędzey otpra-
wuiąc. Tam też swego gruntu wysz pomie-
nionego ony swieszczenik żadney rzeczy
pospolitey nie powinien dawać, tak też y
sierebszczyzny rzeczy pospolitey z ynszymi
poddanymi naszymi nie powinien dać. Na
co daimy temu swieszczennikowi ten list
nasz ręką podpisawszy y pieczęć przycis-
nać kazalismy. Dat w Wilnie dnia dwu-
dziestego Kwietnia, roku tysiąc szescseth
dwudziestego piątego. У того листу фун-
дацыного печать притиснена, а подпис
руки тыми словы: Eustachi Wołowicz
Biskup Wilenski. На том же листе апро-
баца оногo написана тыми словы: Roku
tysiąc szescseth szesdziesiąt siódmego,
miesiąca Julii dnia szóstego, pozwoliłem
Germole Weryzie swieszczenikowi Perezyr-
skiemu włokę pustą gruntu Makieiewską,
do ktorey żaden dziedzie nie zostaje; we

wsi Peredzyru ze wszystkimi do niej przynależnościami do żywota iego, s której włoki względem rozrobienia oney na lat trzy nie ma czynszu ani żadnych innych podatkow pełnić, a po wysciu tych trzech lat ma czynsz oddawać do folwar-ku Lesnickiego po złotych trzy A. Koto-wicz scholaszyk Wilenski. Druży припи-сокъ тими словы: Anno tysiąc szescseth osmego, die Octobris pierwszy. Pokładany był ten list, który we wszystkich punktach wcałości zachowałem do dalszey woli Jego mści xiędza biskupa Wilenskiego teraz-niejszego mego mściwego pana. Marcin Kazimierz Kownacki pleban Zagorski re-wizor. Которы же тотъ листъ фундацины за покладаванемъ его до акту и прозбою особы веръху поменоне ест до книгъ Гродкигъ Минскигъ актыкован и запи-санъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1665—1667 г. № 11786 л. 888—889.

№ 161—1625 г. Августа 14 дня.

Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Ду-хова монастыря.

Лета отъ нароженя Сына Божого тисеча шестсот двадцать пятого, мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечкомъ, хоружымъ Оршанским, подвоеводим Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленского и покладал ку актыкованю тестамент остатнее воли мещанки Виленское Ларыоновое Кононовичовое, пни Марыны Дмитровны, под час морового поветъра року теперешнего тисеча шестъсотъ двадцать пятого, которым дей тестаментом поме-

неная Ларыоновая пни Марына Дмитровна урадовне легковала дом свои, тут в месте Виленском и з речами стоячы-ми и лежачими на церковь Светого Дха монастыря Виленского; затым отецъ Дми-трый, показавшы тот тестаментъ поме-менное Марыны, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, при-нятый и вписаный былъ, который впи-суючы до книг слово от слова так се в собе маеть.

Року тисеча шестсот двадцат пятого, мѣца Августа чотырнадцатого дня. Мы, слуги урадовые их мсти панов бурмист-ров Стефан Миколаевич и Хотей Куры-лович былисмо прыданы на жодане отца Дмитра до пни Кононовичовое пни Ма-рыны Дмитровны, то перед нами слу-гами остатнюю волю свою чынила и признава и легкуе и отказуе домъ мой лежащий на заулку, што бокомъ пры церкви Светого Дха стоячими речами яко и лежачими, дом за брамою Острою межы границами с одное стороны Ма-са Клячы, а з другое стороны Ендрея Слиского резника, и тот дом легкуе и отказуе со всимъ спратом и с котлом, ено маемъ з монастыря трыста золотых отдавши, дом отрымат вечными часы. Обликгъ, который ест у pana Хомы Матфеевича на копъ тисечу на пна ста-росту Лицкого Сапегу, а мают ойцове Светого Дха руского отыскиват. Душу мою полецаю Пну Богу, а тело мое мет быт поховано пры церкви Светого Дха. У того тестаменту подпис руки писмомъ полским в тые слова: Stefan Mikołajewicz ręka własna, а другой подпис руки рус-ким писмом в тые слова: Хотей Куры-ловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленских записано. Пре-писано.

(На оборотѣ). Року + 5х кѣ (1625) мѣца Декабра дванадцатого дня тот тестаментъ черезъ отца Дмитрыя ест до книг до актыкованя покладан. А под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пна Петра Хоминского тими словы на

самом тестamente так есть написано:
Piotr Chominsky Podstaroscy reka.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда
№ 4674, л. 291.

№ 162—1625 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца
г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ
онъ во время морового повѣтрія отписыва-
етъ въ пользу Виленской братской церкви
Сошествія Св. Духа разное недвижимое и дви-
жимое имущество.

Лета от нароженя Сна Бжого тисе-
ча шестсот двадцат пятого, мца Дека-
бра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородском
Виленском, передо мною Миколаем Млеч-
ком, хоружым Оршанским, подвоеводим
Виленским, оповедал отец Дмитры Ша-
рыша, наместник церкви Стетого Дха
монастыра Виленского и покладалъ ку
актыкованю тестамент остатнее воли под
час морового поветра року теперешнего
тисеча шестсот двадцать пятого, кото-
рым дей тестаментом поменены Грыго-
рей Захаревич урадовне лекговал дом
свой (и маетность) свою тут в месте
Виленском на церков (Стго) Духа мо-
настыра Виленского; затым отец Дми-
тры, (пок)азавшы тот тестамент помене-
ного (Грыгоря) Захаревича, абы оный
до книг кгородских Виленских (а)ктыко-
ванный, прынятый (и вписа)ный былъ,
который вписуючы до книгъ слово до
слова так се в себе мает.

Року 1625, мца Августа 18
(18) дня.

На жодане пана Грыгоря Захаревича,
мещанина и купца места Виленско-
го, отъ ихъ милости панов бурмистров и
радец о слугъ урадовых меских прысяг-
лых Стефана Миколаевича и Хотея Ку-
рыловича, што отписуетъ до церкви

Сошествія Пресветаго и Жывотвораща-
го Духа, где мает тело мое погребено
быть, где жона моя и детки похованы
суть. Напрод дом мой власный не заве-
деный никому, лежащий межы домами
отъ правое стороны Яна Сикоры, а з
другое стороны Харытона Возочника.
Напрод белки выскочки шестсотъ и чо-
тыры десятки за коп сем, футра бруш-
ковые два за коп пят, кроликовых пе-
ределов шест по коп осми, полфутра
белинного по коп тры и гршей осмъ,
котового полфутра за коп шесть, пре-
возковых футер два за коп шеснацать,
бабиковое футро за коп две, засчых фу-
тер два за коп полторы и грошей шесть,
чверть футра котового за копу одну
кгрошей двадцать, котов пять по гршей
сорок осмъ, котовое брушковое за коп
десеть, хребтовое котовое футро за коп
осмъ, тахир козок за коп пять, футро
белиное напшталть горностаевого за
коп шест, футер кроликовых сем лоз-
ных хребтовых по осми золотых, пол-
футра кроликового за коп две, белки
подолское футер осмъ по коп осмъ—чы-
нит коп шестдесять чотыры, полотна
штуки две т(онк)ого, цвилеху штука од-
на за коп дватцат, ручников штучка
(одна) за золотых пять, соболей тры
пары за коп трыдцать, окгонковъ до
трох шапок за коп десеть, норок тры,
окгонков кунних семнацат за коп чо-
тыры, горностаев сорок, передка одна
за коп десеть, куницъ се(м) за коп сем,
чамара мухаеру турецкого, белками хреб-
товыми подшыта, катанка полаксамитная,
ментликъ мухаеру турецкого вышневый,
кшталть аксамитный один, девчины доч-
ки летников чотыры мухаеровых, кгер-
маки два фалендышовых чорных, летник
зеленый, кшталть чорный, котель пив-
ный, Грыгоря шапочника аксамитного
пан Грыгорей даровалъ долгом, цыны и
медзи дробязку чотырнацать поголовя.
У Ковне у немца у пна бумистра Ко-
венского Плата одинацать фас сливъ,
смушковъ у кипце сто, ирхи робленое

полста за коп двадцать, кры бочулка, жулан фалендышовый з кгузиками серебряными двадцать чотыры, поес самого за коп дванадцат, кон тисавый один, возы два кованых, семени мойранового фунтовъ сем за копъ двадцать осмъ, левендового и розмайранового насеня за коп дванадцать, футер фарбованых лазуровых пять (за тр)ы, копы, завыйков сорок шест. В*) . . . у Грыгоря Мороза чотыры завыйки котовые, футро . . . горностаевых, футер две по семнадцат коп, белинна брушковые коп шест. У пна Прокопа . . . ича, што до предажы узял волки по две копе, смушковых футер пят по две копъ, индера(ки) два по тры копе, малых два по копъ, футер чорных смушковых осмъ по пети золотых, полфутра смушкового, лисов десет по золотых тры, котовъ заморскихъ деветнадцатъ, манка вырова коп тры, брушкового полфутра пят золотых, тры чверти брушкового футра за чотыры золотых, футро белинное за пят золотых, штука цвилиху за коп дванадцать, пожковых редовъ полшеста, козокъ тахировъ два по коп пят, кроликов двадцать чотыры по осми грошей, колнер горловый, лисих два горла, горностаев тры сороки и шест, а сорок по коп десяти, поес серебряный на ремени позлотистый один, ложок серебряных дванадцат, кгузиковъ двадцат тры серебряных, цыны кгарнец и полкгарцовка одна, мисцыновых чотыры, скрынка Давыдова, од тое скрынки прыйдетсе чотыры золотых. Павлу брату и Ивану моим сто коп одказую, Федору Могилевцу коп сорокъ я самъ винен зостае.

У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы. Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленских записано, з которых и сес выпис под печатю урадовою и с подписом руки писарское

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выгрозились.

гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выданъ.

Року 1625, мца Декабра дванадцатого дня. Тотъ тестамент, через отца Дмитра до актыкованя ест покладан, а под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пна Петра Хоминского тыми словы на самом тестаменте ест написано: Piotr Chominsky Podstarosci gęka. Выписъ выдан. Видимусъ выдан. Преписано.

Изъ связки документовъ Виленскаго городского суда № 4674, л. 28⁹.

№ 163—1625 г. Августа . . . дня.

Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменицы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.

Лета от нароженя Сна Божого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородском в замку Виленском, передо мною Миколоем Млечком, хоружымъ Оршанским, подвоеводимъ Виленским, опоедал отец Дмитрий Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли пна Андрея Илича Собачыча под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментом помененый пан Андрей Иличъ урадовне лекговал част свою у каменицы так теж и част маестности своее, которая на него прыналежит по небощыку отцу его пну Или Собачычу, мещанину Виленском, на церков Светого Дха монастыра Виленского, за тым отец Дмитрий показавшы тот тестамент пна Андрея Илича, абы оный до книг кгород. Виленских акты-

кованый, прынятый и вписаный былъ, который вписуючы до книг слово од слова так се въ себе маеть.

Року +⁴х^кѣ (1625), мца Августа ... *) дня.

На жондане учтивого млоденца пна Андрея Илича Субачича от их мсти пнов бурмистров и радець слуг урадовых меских прысяглых Стефана Николаевича а Хотей Курыловича, што отписую до церкви Сошествія Пресвятаго Дха, где мает тело мое погребено быти, часть мою у каменицы, которая ест на Конской улицы, з одное стороны пна Богдана Закревскаго, райцы места Виленского, а з другое стороны Киприяна шапочника, также теж част маснтности мне належачой по небожчику пну отцу моем Или Сабачичу, што у опекунов ест, з части мне належачой, ведлуг порахунку слушного, а с тое части моею мне належачой, где тело мое погребено быт мает, отцове коштом своим з монастыра братского Виленского церкви Сошествія Пресвятаго Дха як погребат, так и кошть свой ведлуг слушности мает быт. Хотей Курыловичъ рукою власною. У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы: Хотей Курылович рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленскихъ записано, с которых и сес выпис под печатью урадовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан. (На оборотѣ) Року +⁴х^кѣ (1625), мца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент через отца Дмитра ест до актыкованя покладан, а под тоею датою подпис руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chominski podstarosci reka.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 292.

*) Число выкрошилось.

№ 164—1628 г. Августа ... дня.

Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписываетъ во время морового повѣтрія въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменицы и разное движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Божего тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородскомъ, в замку Виленском, передо мною Николаемъ Млечком, хоружымъ Оршанскимъ, подвоеводимъ Виленским, опсведал отец Дмитры Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли небожчыцы пни Евдокии Константиновны под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментомъ помененая Евдокия Костантовна урадовне лекговала част дому своего и част маетности своее тут в мѣсте Виленском на церков Светого Дха монастыра Виленского; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ поменное Евдокии Константиновны, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, прынятый и вписаный был, который вписуючы до книг слово от слова так се в себе маеть.

Року +⁴х^кѣ, мца Августа (? *) дня.

На жодане и росказанемъ от их мстей пановъ бурмистров слугу прысяглого Хотей Курыловича прыданный пни Евдокии Костентиновны небощыка пна Ивана Романовича Зайца, мещанина Виленского, напрод коп пятеот гршей, которых узял брат мой Хрол Константинович, которых и до того часу не отдал, также и товару розмаитого што найлешного с крамы побрал на коп сто, то те-

*) Число выкрошилось.

пер за ведомостю моею коробка смупковъ сырыхъ белыхъ ест у монастыры, то-вару што у краме и скрыня у краме, также и в манастире есть скрыня, отдавши за спасения небощыка малжонка моего, за погребъ до церкви копъ тридцат, долгу што до манастира, што позычыла готовыхъ копъ шест я сама, на погребъ девки узяламъ также и выневши на погребъ мене самой копъ десет литовскихъ, а тая копъ десет на выдатки погребу моего през отца Дмитрыя Шарыпу дано гршы з манастира, кгда прииде до розделу, впродъ маетъ быть отдано до манастира долгу яко и по мужу моему Ивану Романовичу легащия до церкви Светого Духа. А тая маестность вышмененая маетъ быть поделена на три части з детьми нашими, впродъ отдавши церкви часть мою, где мое тело при родичахъ и мужу моему похована буду, также и часть у каменицы по брате моемъ мне приходящая—то до церкви, абы за нихъ Бога прошено, где пан Богдан Боровичъ живетъ. Хотейъ Курыловичъ власною рукою.

У того тестаменту подписъ руки писмомъ рускимъ теми словами: Хотейъ Курыловичъ власною рукою. Што до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сесъ выписъ подъ печатью урadowoю и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрыю Шарыпе естъ выданъ. Преписано. (На оборотѣ) Року 4705 (1625) мѣца Декабра дванадцатого дня. Тотъ тестаментъ отецъ Дмитрый до актыкованья покладалъ, а подъ тою датою подписъ руки подстаростого Виленского пана Петра Хоминского теми словами: Piotr Chominski podstarosci reka.

Изъ связи документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 293.

№ 165—1625 г. Октября 15 дня.

Документъ на приобрѣтеніе Виленскимъ св.-Духовымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны,

Лета отъ нароженя Сна Бжого тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородскомъ в замку Виленскомъ передо мною Николаемъ Млечкомъ хоружымъ. Оршанскимъ подвоеводитимъ Виленскимъ оповедалъ отецъ Дмитрый Шарыпа справца кгрунтовъ его млсти пна Яна Окгинского старосты Кормяловского, а наместникъ церкви светого Духа манастира Виленского и покладалъ къ актыкованью листъ продажи плацу на имѣ Ягнеши Адамовны подчасъ морового поветрыя року теперешняго тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, которымъ дей то листомъ помененая Ягнеша Адамовна урadowне предала плацъ свой никому незаведеный его млсти пну Яну Окгинскому затымъ отецъ Дмитрый показавши тотъ листъ Ягнеши Адамовны абы оный до книгъ кгородскихъ Виленскихъ актыкованый прынятый и вписанный былъ, который вписуючы до книгъ слово одъ слова такъ се в себѣ маеть.

Року тисеча шестсотъ двадцатъ пятого, мѣца Октебрия петнадцатого дня. На жодане гедна отца Дмитрыя Шарыпы, на тотъ часъ будущога справцы кгрунтовъ отъ его млсти пна Яна Окгинского, старосты Кормяловского, што купилъ на потребу его млсти плацу и Яновое Мулярки на имѣ Ягнеши Адамовны за копъ осмнадцатъ литовскихъ, а плацу у должъ сажонъ чотырнадцатъ, а поперекъ сажонъ петнадцатъ с одной стороны его млсти пна Яна Окгинского, а з другой стороны Матыса Козореза тесли, также подле купилъ у Матыса Козореза тесли сажонъ осмъ удолжъ, а поперекъ сажонъ трынадцатъ, купленный за копъ семнадцатъ у границахъ с одной стороны удовы Му-

лярки Яновое Ягнешки Адамовны, а з другое стороны Лукаша Лысого возочника през урад меский их млеть панов радец пна Балцера Григоревича райцы рымъского, а з другое стороны руское лавицы пна Грыгоря Федоровича, а пна писара Балтроея Петровича при слугах урадовых Офанаса Филиповича, а Марка Мостах, што дано до книг местных радецких ест записано. У того листу продажного подпис руки писмомъ рускимъ тыми словы: Офанас Филиповича слуга их млестей пановъ бурмистров и радец Виленских рука власная, што до книг кгородских Виленских записано.

Року ^{+4XK} (1625) мѣца Декабра дванадцатого дня тот лист на два пляцы через его млеть отца Дмитра до актыкованя естъ поданыи; под тою датою подпис руки пна Петра Хоминского подстаростего Виленского тыми словы: Piotr Chominsky podstarosci reka.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 290.

№ 166—1625 г. Декабря 12 дня.

Духовное завѣщаніе Лукаша Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.

Лета от нароженя Сна Бжого ^{+4XK} (1625), мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млети кгородском в замку Виленском, передо мною Миколом Млечком хоружым Оршанским, подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрий Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мещанина Виленского пна Лукаша Амеляновича пол час морового поветра року теперешнего ^{+4XK} (1625), которымъ дей тестаментом помененый Лукаш Амелянович урадовне лекговал дом свой тут в месте Вилен-

ленском и товары свое на церков Светого Дха монастыря Виленского, затымъ отец Дмитрий, показавшы тот тестаментъ помененого Лукаша, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, прыняты и вписаный был, который вписуючы до книг слово отъ слова такъ се в себе маеть.

На жондане учтывого пна Лукаша Амеляновича, мещанина места Виленс.

. будучы на теле хорым а на умысле здоровым просил от их мостей пнов и радец о слугу присяглого прыданыи был Хотей Курылович на прод. ны за плитницами у тыл Ивана Редкового огорода до монастыря церкви Сошества Пресветого Духа отписую, на которого винен п. ролковичу коп двацат чотыры, а рок от Рожества Христова в року двацат пятом до року двацат шостогож тогожъ ста пришлого отцове з монастыря братского Виленского церкви Сошества Пресветаго Д. менованый у склепе у малой Кгелде за коп девет за ключом моим пт. урадом отцу Дмитрию законнику тогож монастыря, боярыну в. Зодишок Иля пна Комаров Марына Ахремовна што детем Прокопо. писала напрод: пара летников, един мухаеру турецкого совсим, а другой простого мухаеру, пара полчомарок, шапка една бобровая, горностаевая другая, третий капелюш, кгермак чорный люндышовый один, белых хуст колко кошулек и завиток, а долгу Гаврыловой Курылчыной винно коп пят то ест шолку и кгузиков, то маем отдат з монастыря сестре урожоной Елене, што ест у Жомойты дат ей коп пят и до того малыи хлопец сестранок мой при монастыру Стефан, а мене коштом своим живити мают и погresti отцове з монастыря ведлуг повинности хрестиянской поховати мают. Хотей Курыло рукою власною. У того тестаменту подпис руки писмомъ

рускимъ теми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сесъ выпис под печать урядовою и с подписомъ руки писарское гедну отцу Дмитрию Шарыпе естъ выданъ.

Року 1625, мѣца Декабра дванадцатого дня тотъ тестаментъ черезъ отца Дмитрия естъ до книгъ до актикованя покладанъ, а подъ тою датою подписъ руки подстаросца Виленскаго пна Петра Холмскаго теми словы: Piotr Chominski podstarosci гѣко на самомъ тестаменце такъ естъ написано.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 291.

№ 167—1626 г. Февраля 27 дня.

Продажная запись на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашка и Прокопія Сесиловичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Poponi de Sawice venditio.

Coram officio advocatiali civili Drohiciensi personaliter comparentes laboriosi Pasko et Prokopius Sesilowicze de Laskowicze, subditi Magnifici domini Wesolowski, marsalci Magni Ducatus Lithuaniae, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia honorabili Nicolao, filio olim Waszilijs de Medzirzecze, poponi de Sawicze Ruskie et consorti ipsius honestae Annae Koprianowna, coniugibus legitimis eorumque successoribus bonorum suorum videlicet aream cum domo dicto Thimosowskie,

ipsos recognoscentes post olim honestum Thimosium, fabrem, civem Drohicensem, fratrem suum germanum steriliter decessum iure naturali spectantes et concernentes, inter metas Boris sutoris ex una et Czarnaczkiego ex altera parte sitos, in platea Rutenica existentes, prout se habetur et protenditur, in fundis civilibus Drohiciensibus subiacentes, cum omnibus eorumdem bonorum utilitatibus commodisque universis ex eisdem quovis modo provenientibus ac cum omni iure suo, dominio tituloque haereditario, prout soli tenuerant, habuerant, possidebant, nil pro se ibidem et suis successoribus reservando et excipiendo, pro summa viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium, perpetuo et in aevum vendiderunt, inscripserunt tenere, habere et possidere perpetuis temporibus, cui iam iidem ex nunc recognoscentes eidem emptori suo intromissionem realem cum pacifica possessione per officium competens acceptumque admittendo inscribendoque se iidem recognoscentes de bonis suis omnibus eundem emptorem et eius successores occasione praemissorum omnium ab omnibus impedimentis iuridicis ac extraiuridicis personarum quarumvis, nec non ab omnibus iniuriis, damnis cuiusvis status existentium per omnes praescriptiones iuris Magdeburgensis tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere, sub vadio simili aliorum viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium succubito et perempto, coram officio consulari vel advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, prosecutionibus, evasionibus, arrestis, praescriptionibus fataliis ac aliis omnibus iuris remediis praemissa evadendo. Et hic idem personaliter comparentes famati Albertus Kani-gowskj ei Joannes Pienkowicz scabini iurati una cum praecone provido Leonardo civili Drohiciensi publice recognoverunt, quia condescendendo die actus hodierni in praefatam aream et domum dictos Timosowskie in fundis civilibus Drohicien-

sibus sitos, modo praemisso venditos ac-
tisque praesentibus inscriptos, vigore
eiusdem inscriptionis intromisserunt, ne-
mine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1623—1635 г. № 10533, л. 431, 457 об.,—458,

№ 168—1628 г. Декабря 11 дня.

Дарственная запись на участок земли въ
г. Дрогичинъ въ пользу мѣстной Никольской
церкви отъ Ивана Яковлевича Проди́ло.

Judicium bannitum advocatiale cele-
bratum in Dhrohicin feria sexta ante fe-
stum sanctae Luciae Virginis proxima,
anno Domini millesimo sexcentesimo vi-
gesimo sexto.

Ecclesiae Mikol. donatio.

Comparens personaliter coram officio
praesenti advocatiali Drohicensi providus
Jacobus filius olim Iwani Prodiло, quon-
dam civis Drohicensis, sanus mente et
corpore existens, palam publiceque reco-
gnovit, quia ipse hortum suum paternum
haereditarium, inter metas Chorciki ex
una, et viam ad Zaieczniki tendentem,
prout in se habetur, in fundis civilibus
Drohicensibus situm et iacentem, ad ec-
clesiam Rutenicam Sancti Nicolai Episco-
pi sub arce piaque opera eiusdem eccle-
siae perpetuis temporibus dat, donat et
inscribit, ex nunc intromissionem cum
parata possessione admittit. Et hic idem
coram officio praesenti personaliter com-
parentes famati Andreas Zolkowski et
Albertus Kanigowski scabini iurati, una
cum praecone advocatiali provido Lauren-
tio Swieczyk publice recognoverunt, quia
ipsi die hodierna venerabilem presbiterum
ecclesiae Sancti Nicolai in hortum dona-
tum ecclesiae praefatae intromiserunt,

possessionem pacificam contulerunt, ne-
mine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1623—1635 г. № 10533, л. 549, 559 об.

№ 169—1628 г. Декабря 17 дня.

Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Бази-
лианскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
siodmego, miesiąca Septembra veteris
dwudziestego drugiego, a novi stili Okto-
bra trzeciego dnia.

Circa acta ziemstwa Wilenskiego sta-
nowszy osobiscie przewielebny im. xiądz
Julian Piotrowicz, klasztoru Bytenskiego
xx Bazylianow superior, zapis na fundusz
szpitalowi Bytenskiego wydany niżej wpi-
suiący się do akt podał, którego wyrazy
takowe:

Ja Mikołay Tryzna, kuchmistrz wiel-
kiego xięstwa Litewskiego, podkomorzy
powiatu Słonimskiego, a ia Maryna Mon-
widowna Dorohostayska, małżonka wprzod
rzeczonego imść pana kuchmistrza wiel-
kiego xięstwa Litewskiego, czyniemy wia-
domo y zeznawamy sami na się tym na-
szym spólnym dobrowolnym wieczystym
zapisem, iż cośmy w imieniu naszym By-
teniu, w powiecie Słonimskim leżącym,
przy cerkwi naszej Bytenskiej założenia
Przemienienia Panskiego, niedaleko od
monastyra teyże cerkwi naszej zbudowali
szpital dla mieszkania ubogim ludziom
ułomnym, aby oni w tym szpitalu miesz-
kaiąc w tey cerkwi Bożej usługę czynili,
a za nas y potomki nasze iako za aktyto-
ry tey cerkwi pana Boga prosili, w któ-
rym tym szpitalu tak teraz za żywotow
naszych iako y po żywocie naszym chce-
my to mieć, aby ustawicznie tak mę-
szczyzn iako y białych głów dziesięć osob
mieszkało, którzy aby tam za czym mieli
mieszkać dla wychowania im tym listem

funduszem naszym na ten szpital nadaemy y fundujemy wiecznemi czasy, iż za żywotow naszych my sami, a po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, którzy po nas to imienie y dwor nasz Byten będą dzierżeć, z tego dworu naszego Bytenia do tego szpitala wiecznemi czasy mamy y powinni będą na wychowanie tym ubogim przez ręce oycy ihumena tegoż monastyrza Bytenskiego dawać, a mianowicie w każdy rok gotowego grosza sześć kop groszy liczby Litewskiej, żyta beczek sześć, ieczmenia beczek trzy, gryki beczek trzy, jarki beczkę iedną miary Słonimskiej, soli beczkę iedną, wieprza całego żywcem na karm zhożego y zboża na ukarmienie tego wieprza beczek dwie wianego, do tego ogrodu im owoszczowy wiecznemi czasy zapisujemy pod miasteczkiem naszym Bytenskim w pewnych granicach wymierzony y ograniczony, w którym ogrodzie wolno im będzie na potrzebę szpitalną wszelakie jarzyny ogrodne zasiewać y onych używać; do tego na opał tak zimie iako y lecie w każdy rok mieszczanie y poddani nasi Bytenscy, każdy z nich z domu swego do tegoż szpitala powinni będą dawać po wozu drew. Budowanie tego szpitala iesliby kiedy poprawki potrzebowało, tedy z tegoż dworu naszego Bytenskiego naprawować powinni będą, a iesliby za czasem przyszłym to budowanie zgniło albo strzeż Boże zgorzało, tedy na to miejsce także budowanie y na tym miejscu z tegoż dworu naszego Bytenia przez nas samych albo suksessorow naszych pobudowane bydz ma. Co wszystko iako się wyżej opisało za żywotow naszych my sami w każdy rok powinni będziemy ziszcć y oddawać, a iesliby po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, kto po żywocie naszym tę majątność naszą Bytenską dzierżeć będzie, a według tego postanowienia y listu naszego w którym kolwiek roku lub wszystkiej tej ordynatyi ogółem, abo części z niey ktorey do tego szpitalu nie oddał y dawać niechciał, tedy każdy

takowy dzierżący po nas tej majątności naszej Bytenskiej za przypozywaniem onego, a to od imsci oycy metropolita albo od oycy ihumena Bytenskiego do któregoż kolwiek sądu y prawa na rok zawity niestatutowy by nakrotszy ma y powinien będzie za to zapłacić zaręki dwiescie kop groszy litewskich, ktorey tej zaręki połowica ma należeć aktorowi tej sprawy, a druga połowica na ten szpital nasz Bytenski na wychowanie y odzież tymże ubogim w tym szpitalu mieszkającym, a ociec ihumen Bytenski terazniejszy y napotem będący ma tego doglądać, aby do tego szpitala nie przyjmowano ludzi obcych, cudzych poddanych, ieno tutejszych naszych Bytenskich y to ludzi chorych, ułomnych, którzyby sobie sami wyżywienia wyrobić y mieć nie mogli. Na co dla lepszej wiary ręcesmy swoje podpisali y pieczęci kazali poprzyklądać; także za prozbą naszą ichmość panowie przyiaciele niżej pomienieni ręce swoje podpisali. Pisan w Byteniu, roku tysiąc szescsetnego dwódziesiątego szóstego, miesiąca Decembra siedmnastego dnia. U tego zapisu podpisy aktorow y pieczętarzow przy wycisnionych pięciu na masie czerwoney pieczęciach takowe: Mikołay Tryzna kuchmistrz W. X. Littgo, podkomorzy Słonimski własną ręką. Maryna Monwidowna Dorohostayska Tryznina Kuchmistrzowa W. X. Littgo ręką swą. Marcian Tryzna, proboszcz, Gieran. Kanonik Wilenski S. R. M. S. Krzysztoff Jesman Synkowski ziemski Słonimski pisarz ręką swą. Połubinski Michał sędzia ziemski Słonimski ręką swą. Na marynesie tego dokumentu zapisu suscepta w ruskim ięzyku takowa: Roku tysiecza szescset dwadcat semaho, miesiąca Maja semaho dnia, welmożny ieho miłost pan Mikołay Tryzna, kuchmistr welikoho kniazstwa Litowskoho y małżonka ieho miłosti ieymost pani Maryna Montwidowna Dorohostayskaja sey list swoy dobrowolny oczewisto spolne przyznat raczyli w roczki. Krzysztoff Jundyl podstarosta Słonimski. Waleryan Bruchanski sudia hrodski Słonimski. An-

drey Ofanasowicz woyski y pisar. Po podaniu do aktykacyi jest takowy zapis funduszowy do xiąg ziem. Wilen. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Виленскаго земскаго суда за 1797 годъ, № 4240, л. № 900—901.

№ 170—1827 г. Апрель 28 дня

Фундушъ Порплищской церкви, Ошмянскаго уѣзда.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego dziewiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodzkim Minskim przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego, od jasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu w. ociec Andrzej Fiedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. w. w. ichmsciow panow Franciszka z Zebrzydowa y Annę z Zienowiczow Zebrzydowskich, kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szereszowskich etc. starostow małżonkow czynionego, ex archivio archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielbnego oycy Fiedorowicza, porocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, którego ekstraktu tenor sequitur talis.

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski, Anna Zofia z Bratoszyna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korzynska, Szereszowska małżon-

kowie, oznaymujemy tym naszym komu by o tym wiedziec należało w potomne czasy listem, iż co my mając w maiętnosci naszej Porpliszczach do głównej naszej drugiej maiętnosci nazwaney Głębokiego, w powiecie Oszmianskim leżącey, należące, cerkiew ruską, a nie mając tam obecnego swieszczennika dla odprawowania nabożenstwa, przez co wielkiey maięstatowi Boskiemu, a naybarziefy ziemianom, boiarom y poddanym tamecznym niewygoda, zaczym my uprosiwszy u I. W. w Bogu przeoswieconego imsci oycy metropolity ruskiego, wielebnego oycy Hrehorego Krassowskiego, na ustawiczną rezydencyą y odprawowanie nabożenstwa, któremu tę pomienioną cerkiew ze wszystkieymi aparatami, przy tym mieszkania y na wychowanie gruntu gołego włok pułtory, a osobliwie włok trzy z podanemi czterma we wsi Porpliszczach mieszkającemi, to iest Stefana Wołosatego, Kondrata Litwina, Stefana Cilluta, Staska Hrehorowicza z żonami, z dziećmi y ze wszelką ich należnością w powinnościach płaceniu czynszow y poborach iako nam czynili z tym wszystkim wyłączywszy tych włok pułpiący z pomienionemi poddanemi, w pewnych miejscach y miedzach będących, z przydatkami do tych włok, z sianożęciami, wstępem do puszczy na opał drew y na budowanie, a odłączywszy od pomienionej maiętnosci Porpliszcz temu swieszczennikowi y successorom iego na wieczne czasy do cerkwi Porpliskiej podawszy zapisujemy. Do tego wnaszamy tu na grunty Porpliskie pod ziemianami boiarami y poddanemi tamecznymi w wierze świętej katholickiej y ruskiej wychowanemi będące dziesięcinę, którą to iest z każdej włoki po osminie żyta w iesieni z swoją miarą iężdząc wybierać ma, także sadzawkę y studniu przed tym naszą dworną onemu podaiemy, przy ktorej wolno będzie na potrzebę swoją piwo y gorzałkę ustawicznie pędzić. Co to wszystko na pomienioną cerkiew swieszczennikowi naszemu wielebnemu oycowi Hrehoremu Kras-

sowskiemu, poki iego linia zeydzie, a potom y ich następcow wiecznemi czasy zapisuiemy bez wszelkier ni odkogo przeszkody, iako od oycow duchownych tudzież y od świeckich osob; y to też dokładamy, iż osobliwie ze dworu naszego Porpliskiego na ołtarz świecy y wino mają być zawsze dawane, a który by kolwiek z naszych poddanych, a wielbego oycy parafian był sprzeczan y albowi naruszający lub słowem, lub uczynkiem, tedy za daniem znać do dworu, a za skargą w. oycy my y nasze dozorce y successorowie takich nieposłusznych bez wszelkier odwłoki za obelgę aby był skarany, za co ten y każdy świeczennik każdego roku co miesiąc w iedną sobotę iako za żywota tak y po żywocie naszym za nas Pana Boga prosić, służbę Bożą odprawić y wszelką nabożenstwo należące powinni będą, w czym zabiegając, aby od nas, a po nas successorowi nasi ni w czym nie czynili, a kto by w czym kolwiek ten nasz list y w nim wolą naszą naruszył, tedy takowego na sąd straszny Boży pozrywamy. Na co ten list z pieczęcią y z podpisem rąk naszych daliśmy, który wolno będzie do xiąg metropolitanskich y urzędowych aktykować. Pisan w maiętności naszej Głębokim, roku Panskiego tysiąc szescset dwudziestego siódmego. miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia w dzień S. Jerzego święta rzymskiego. Locus sigilli. Franciszek z Zebrzydowa Kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski ręką swą. Anna Zienowiczówna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą.

U tego ekstraktu konnotacya temi wyrażasie słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, którą in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fide przy zwykłej pieczęci podpisem ręki moiej stwierdzam. W Struniu, die secunda Augusti tysiąc siedmset piędziesiąt trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki I. W. w Bogu nayprzewieleb-

niejszego imsci xiedza arcybiskupa Połockiego, a pod pieczęcią podpis ręki imsci pana pisarza in eum tenorem. Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup połocki mp. Michał L. Sledkiewicz pisarz apostolski spraw nadwornych metropolitanskich y arcybiskupskich Połockich aktuariusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годы, № 11801, л. 274—274.

№ 171—1627 г. Ноября 26 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Забужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолковскихъ и Себестіана Гощика.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta ante festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima anno Domini 1627.

Ecclesiae Rutenicae Zabuscensi donatio.

Coram iudicio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Żółkowski scabinus et consors ipsius honesta Catherina Goszczanka et Sebastianus Gosczyk, praesertim ipsa consors Andreae, cum assistentia ipsius personaliter ad infrascripta omnia in toto libere consentiens, mente et corpore sani existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi ad ecclesiam ritus graeci Zabuscensem aream suam cum horto inter metas Joannis Pisakowic ex una et Petri Ilkowicz, per stadia sex, prout in se habetur, currentem in bonis civilibus Drohicensibus sitam et existentem, prout soli tenuerunt, possidebant illisque utifuebantur, cum

omni iure suo ad praedicta bona serviente et concernente, dederunt, donaverunt, inscripserunt irrevocabilerque resignaverunt pura, mera, sincera et irrevocabili donatione, ex nunc in praedictam aream et hortum intromissionem cum possessione per praeconem iuratum et officium competens admittendo inscribendoque se cum suis posteris, eandem ecclesiam ab omnibus impedimentis personarum quarumlibet in praemissis bonis ad praesens ecclesiae resignatis, per praescriptiones iuris civilis Magdeburgensis tueri, solamque per se et submissas personas non iniuriari sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptam inscriptionem coram officio civili advocatiali vel consulari Drohicensi, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, earum prosecutionibus evasionibusque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus in praemissis mediantibus.—Et hic idem personaliter comparentes famati viri scabini Albertus Kanigowski et Joannes Pięnkowic una cum praecone iurato provido Lawrentio Zeliąowski, ibidem personaliter astante, palam recognoverunt se die hodierna ecclesiam ritus Zabuscensem et poponem eidem ecclesiae adiacentem in bona, praedicto modo ipsi donata, realiter intromississe et pacificam possessionem contulisse, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. 10533, л. 609 об. и 613.

№ 172—1628 г. Февраля 20 дня.

Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицкой установленных сеймомъ 1627 г. податей.

Termini castrenses Mielnicenses quarellarum seu causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria se-

cunda ante festum sancti Mathiae Apostoli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Inter eundem (exactorem) et popones Mielnicenses simile (decretum).

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Mielnicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi conventionem generali Warszaviensi laudatae de bonis ipsorum ecclesiis rutenicis pertinentibus non persolutionis, quo facto poenam bannitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneali castrense Mielnicense praesens in contumaciam citatae partis decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quarellarum castrensium Mielnicensem proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita paena quatuordecem marcarum pol., idque sub paena bannitionis solvant et eidem exactori extradant, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur, terminusque peremptorius per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur decreti praesentis vigore.

Inter eundem et popones Łoszicenses simile decretum.

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Łoszicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi in comiciis generalibus Warszaviensibus laudatae de bonis ipsorum, ecclesiis rutenicis in oppi-

do Łosicensi sitis non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneale castrense Mielnicense praesens in contumaciam partis citatae decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quarellarum castrensiu Mielnicensiu proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita poena quatuordecem marcarum polon., idque sub poena banitionis solvant, et eidem exactori extradandt, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur terminusque peremptus per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur, decreti praesentis vigore.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда 1624—1628 г., № 10937, л. 502, 508 об. — 509.

№ 173—1628 г. Марта 10 дня.

Уступочная запись на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Prezbitero Kuczynski cessio.

Coram officio actisque praesentibus advocatilibus civilibus Drohiciensibus personaliter comparens famatus Nicolaus Kiewluk nomine suo et honestae Marusiae Panasowna consortis suae, pro qua pacem cavet, fideiubit (quod infrascripto non contradicet) in forma iuris plenissima mente et corpore sanus existens, palam,

publice libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, presbitero ritus graeci ecclesiae Sancti Nicolai hic in Drohicin sitae eiusque legitimis posteris de omni et integro iure suo seu inscriptione obligatoria, sibi per olim famatum Eustachium Chartowicz super summam duodecem sexagenarum polonicalium facta et in horto dicto Hromoneczynski in fundis civilibus Zabuscensibus assecuratam, cum omnibus eiusdem inscriptionis tuitione, ligamento ac vadio parataque intromissione cessit, dimisit omneque et integrum ius suum se ad praemissa concernens, in praefatum poponem transfert et transfundit.—Et hic idem coram officio praesenti personaliter stans honesta Uxima mater praefati recognoscentis palam recognovit, quia ipsa inscriptionem demissoriam, super hortum Hormanczynsky, per olim Chartok maritum secundarum nuptiarum praefato Kiewluk factam, in omnibus eiusdem inscriptionis nexibus, ligamentis, punctis approbat, confirmat eamque corroborat, inscribitque se eundem filium suum in possessione eiusdem horti non praepedire, imo ab omnibus oneribus prioribus et posterioribus personarum quarumlibet propinquarum et remotarum tueri, defendere, evincere, eliberare solaque per se neque submissas personas iniuriari, sub vadio duodecem florenorum polonicalium et peremptorio coram officio consulari vel iudicio advocatiali civili Drohicensi, quibus se hac in parte subiicit et suos successores onerat, responsione, nullo diffugio, dilatione, apellatione evasioneque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus ad id accedentibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 633.

№ 174—1625 г. Юня 14 дня.

Фундушъ Порплищской церкви, Минской губ.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. mści grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego od iasnie wielmożnego imści pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny ociec Andrzej Fedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. W. W. I. P. P. Franciszka z Zebrzydowa y Anne z Zienowiczow Zebrzydowskich kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szeroszkowskich starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany, in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oycy Fiedorowicza, parocha Porpliskiego y następcow imści służący y należący, ktorego ekstraktu tenor sequitur talis:

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszkowski, Anna Zofia z Bratoczyna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szeroszkowska po podaniu na wiekopomne czasy y lata funduszu y ufundowaniu cerkiew Porpliską y ograniczeniu w gruntach, sianożęciach, poddanych, tak też włosci, a poddanych naszych należących wszystkich boiar, ziemian, ciałych do dworu Porpliskiego w powiecie Oszmianskim leżącą ta majątnosc, do ktorej cerkwi iest Poswiecony od iasnie wielmożnego imci xiedza metropolity szlachetnie zrodzony na imie Hrehory Krasowski za prezbitera, aby za nas żyjących

fundatorow y po zeysciu z tego swiata y potomkow naszych za duszę naszą Pana Boga we mszach swiętych y w modłach swych kapłanskich codziennie prosił, a że przepomnieliśmy w funduszu samym te punkta włożycz, osobliwy daiemy list, ażeby nie była w terazniejszych y w przyszłych czasiech y latach miedzy duchowienstwem ritus Romani y rytus Graeci uniti pod posluszenstwem oycy swiętego temu pomienionemu oycu Hrehoremu Krasowskiemu, prezbiterowi Porpliskiemu y sukcesorom onego od xieży plebanow w krestach, slubach y pogrzebach przeszkody czynic w tey naszej majątnosci Porpliskiey, ale we wszystkich potrzebach duchownych y iakich kolwiek należytosciach powinni znać dawać, a do tego pomieniony ociec prezbiter Porpliski y sukcesorowie po nim według rzymskiego nabożenstwa prosić imści xiedza ktorego poblizu plebana abo zakonnika ze mszą swiętą, aby poswiecił kommonikanty dla chorych y potrzebuiących zdrowych, żeby miał pilne o tym staranie, przydali włokę gruntu Brudowa; pozwalamy mieć tymże parafianom cerkwi Bożey Porpliskim, w iednosci swiętey zostaiącym, bractwo dla ozdoby w cerkwi swiętey dwa razy w rok na Boże Narodzenie przez dwa tygodnie y na Wielką noc przez dwa tygodnie miod sycić pod sytę y piwo robić, bez żadney przeszkody dworney y arędarskiey, pod winą złotych piędziesiąt na dwor, złotych piędziesiąt na cerkiew, ieżeliby arędarz iaką chciał czynic przeszkodę, a uchoway Boże kto z domostwa naszego abo ta majątnosc wieczysta dostała się abo w zastaw, w arędę komu abo xieżom, a miała być w czym ta nasza wola y fundacya naruszona, takowego na straszny sąd Boży zapozywamy, aby oblicza Bożego nie oglądał. Do ktorego listu kazaliśmy pieczęć dla lepszey wiary przyłożyć y rękoma naszymi podpisujemy się. W Głębokim, tysiąc szescset dwudziestego osmego roku, miesiąca Julij czternastego dnia. Locus sigilli. Franciszek Zebrzydowski, Kasztelan Lubelski, starosta

Nowomieski, Korszynski, Szereszowski starosta ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą. U tego ekstraktu konnotacya tymi wyraża się słowy. Ta kopia że jest zgodna cum suo originali, które in archivo archidieceasano metropolitano conservatur, in fide przy zwykłej pieczęci podpisem ręki mey stwierdzam. W Struniu, dnia wtorego Augusta tysiąc siedmsetnego piędziesiątego trzeciego. U tej konnotacyi przy pieczęci podpis ręki iasnie W. w Bogu nayprzewielebniejszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego tymi wyraża się słowy: Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup Połocki mp. Pod pieczęcią zas podpis ręki I. P. pisarza in eum tenorem: Michał L. Sledkiewicz, pisarz apostolski spraw nadwornych metropolit. y arcybiskup. Połockich aktuaryusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годы, № 11801 л. 272—273.

№ 175—1628 г. Октября 5 дня.

Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.

Akt kopij ruskiej wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Sobolewskich y Siezieniewskich na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Giedroyciowi daney.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piętego, miesiąca Marca szesnastego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stannowczy osobiscie Imc pan Jan Owsiany, czesz. pttu Wołkow. kopia ruską wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Iwana Fiedorowicza y Zdanny Mitkiewiczow-

ny Sobolewskich, Andrzeia Mitkiewicza, Bohdanny Mitkiewiczowny Siezieniewskich, ziemianow pttu Wołkow. na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Iwanowi Giedroyciowi danego przy kopij polskiej ad acta podał, ktorego wyrazy niżej pisanemi wyrażaia się słowy:

Ja Iwan Fiedorowicz Sobolewski, a ia Zdanna Iwanowna Mitkiewiczowna Iwanowaia Sobolewskaia, a ja Andrey Matfieiewicz Siezieniewski, a ja Bohdana Iwanowna Mitkiewiczowna Andrejowa Siezieniewskaia ziemianie hospodarskie powetu Wołkow., czynim jawno y soznawaiem sym naszym listom wieczystym dobrowolnym zapisom, komu by o tym wiadaty należało, nyneyszym y na potym buduszczoho weku ludem, a pamietuiuczy na to, iż usych prodkow y rodyczow naszych tela sud pohrebenny y leżat pry cerkwy y u cerkwy Gudewyczach, u powete Wołkowyskom leżaczoy, nad ktorych tylami zawždysa za łaskoiu Bożoiu chwała se odprawuiet na kuźduiu nedu y koźdoio swiato, choteczy też my to y po sobie zostawity na potomnyie czasy, aby sie chwała Pana Boha Wszechmohuszczoho mnożyła y po zeystiu nas samych z seho swita aby też Pana Boha chwalono y dusz naszych ne prepomynano, sami po swoiey dobroy woły, ani z czyiho przymuszenia, zapysuiem y na wieczność daruiem zastenok gruntu oromoho na sui cerkow zwyż pomenenuju Gudewskuju od imena naszoho nam mne Sobolewskomu y mne Siezieniewskomu po małżonkach naszych y po neboszczyku panu oycu małżonok naszych, po panu Iwanu Mitkiewiczu spadłoho, ktoroho to pana oycy zwyż reczennoho tyło w tojże cerkwy leżył. Uroczyszczom tot zastenok u welykich zastenkach od imenia naszoho nazwanoho Mitkowszczyzny, u powete Wołkow. leżaczoho y zaraz w moc y w derżanie y w spokoynoie używanije do cerkownych dobr prywernuwszy, czeres ienerała y storonu szlachtu podały y zaweli, a sami sie z toho zastenku wiecznymi czasy

zrekli y zrekaiem na cerkow zwyż reczonuiu wlewaiem, mianowite bokami y koncami tot zastenok odnym bokom do gruntu sela Alechowicz, przyslychaiuczoho do gruntu pana Paula Eysymata, a koncom odnym do gruntu sela Kowalow prysudu Krasnickoho, a druchim koncom do gruntu ziemian hospodarskich powetu Horodenskoho panow Eysymatow do rożnych niw. Maiet, wolen y mocen uże budet sweszczennyk tepereczny toie cerkwy Gudewskoy otec Iwan Gedroyt y potom kożdy nastupuiuczy y derżaczy toy cerkwy y dobr cerkownych, toho zastenska zwyż reczonoho, od nas na cerkow zapysanoho y darowanoho y do tych dobr cerkownych prywernenoho, iako własnosti swojey używaty, pachaty y z toho zastenku wszelakich pożytkow według woli y upodobania swojeho prymnażaty maiet y maiut y wolny budut wiecznymi czasy, a my wżo sami, żony, dety y potomky nasze zaraz skoro po date seho naszoho listu dobrowolnoho zapisu wieczystoho darownoho do toho zastenku żadnoho naymneyszoho prystupu mety ne maiem y ne budem mety wiecznymi czasy, ale ieszcze y owszem to sym naszym listom dobrowolnym zapisom waruiem, iesliby kto kolwek u tot zastenok z bliskich krewnych y powinowatych naszych ustupował, z mocy y derżanija, lubo z ludy obcych kto kolwiek tot zastenok odymował y w pożytkach pereszrodu czynił, tohdy za to maiem y powynny budem zaruki zapłatyty sorok kop groszy litowskich; ku temu wsie szkody, nakłady na hołoie słowo reczenie tak tepereszneho oyca Iwana Giedroyta, swieszczennika Gudewskoho, iako y po nym buduczym sweszczennykach przy tey cerkwi Gudewskich wiecznymi czasy, o ktoruiiu zaruku daiem moc y sym listom naszym pozwalaiem wieczystym darownym zapisem sebe o to kożdoho z nas pozwaty, zakazaty do wszelakoho prawa, uradu y sudu grockoho y zemskoho, także y Hołownoho Trybunalskoho, w który choteczy powet y termin rokom korotkim, by y nay-

korotszym za nedel dwie, za tyden, za den y za dwa, a my za tymi pozwy albo zakazom, by nie prawnie nam podanymi, u kożdoho prawa y sudu staty maiem y powinni budem, a stawszy, pozwu y zakazu ne bureczy, do listu naszoho nie mowiaczy, usprawedliwitysie maiem, a urad y sud kożdy, pered kotory pozwany lubo zakazany budem, na nas samych y na wsiakich maiętnostiach naszych suiu zaruku wskawszy, mocuiiu odprawu krom rat statutowych udelaty maiet y wolen budet, a my toho uradu o zły wskaz, a storony o zły perewod prawa nyhde ani do ktoroho prawa y sudu, uradu inszoho nyhde pozywaty ne maiem y mochezy ne budem, pod zapłaceniem zaruki y nahorożeniem szkod, iako sie wyżey pomianiło, a zapłatywszy zaruku y nahorodywszy szkody, pretsie sey list nasz wieczysty darowny zapis przy zupełnoy mocy u kożdoho prawa y tot zastenok pry cerkwi Gudewskoy wiecznymi czasy zostawaty maiet. I na tosmy dali sey nasz list dobrowolny zapis wieczysty darowny z pieczatmy y z podpisami ruk naszych, do ktoroho za ustnoiui y oczewistoiui prozboiui naszoii peczety prytysnuwszy y ruki swoje podpisaty raczyli ziemianie hospodarskije powetu Horodenskoho, pan Filip Eysymat y pan Mikołay Semaszko, a pan Matys Tydyk. Pisan w Mitkowszczyźnie, roku tysecza szescsot dwatcat osmoho, miesiacza Oktobra piatego dnia. Ktora to kopia ruska wieczysto dobrowolnego zapisu za podaniem oney przez wyż wyrażonego Im. p. Jana Owianego, cheszn. pttu Wołkow. do akt, iest do xiąg wieczystych ziem. pttu Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за 1785 годъ, № 10849, л. 213—214.

№ 176—1829 г. Декабря 29 дня.

Фундушъ св. Николаевской церкви въ им.
Николаевъ, Новогруд, уѣзда.

Akt funduszu na cerkiew Mikolaiewską wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij dwadziestego pierwszego dnia.

Na rokach święto Troieckich ziemskich W-a Nowogrodzkiego porządkiem prawa narodowego, w zwyczajnym sądownym miejscu, w mieście I. K. mści Nowogrodu odprowadzanych, przed nami Felicjanem Danieykiem, Franciszkiem Jabłonskim sędziami, Adamem Woynilowiczem miejscem pisarza zastępującym, urzędnikami ziem. w. Nowogr., stanowiący obecnie patron W. Imię pan Felicjan Wolski, wojskowiec Nowogr., fundusz na cerkiew Mikolaiewską nazwaną przez I. W. Imię pana Mikolaia Kiszkę, wojewodę Mscisławskiego uczyniony, w Bogu wielbionym Imię xiędzu Andrzeiowi Aphanasowiczowi Lacewiczowi y następcom po nim następującym wydany do akt podał, którego treść takowa:

Mikolaj z Ciechanowa Kiszka, wda Mscisławski, starosta Wiłkomirski czynię wiadomo, iż com na chwałę panu Bogu w Troicy Świętej Jedyńemu, na cześć Przenajświętszej Bogarodzicy wszystkich świętych y błogosławionego stego Mikolaia patrona swego, zbudował cerkiew w mieście Nowogr. ode mnie założonym w majątności mojej Mikolajewie y opatrzyłem ją srebrem, aparatami, xięgami, także inszemi wszystkimi potrzebami do niej przynależącymi, a chcąc, aby w niej chwała Boża wiecznie odprawowała się, z dobrej woli mojej nadałem swieszczennikowi tamiecznemu terazniejszemu oycowi Andrzeiowi Aphanasowiczowi Lacewiczowi y po nim następującemu dom ze wszystkim budowaniem, z opałem z lasów moich, z dwiema włokami gruntu na pasznię jego dwor-

na y z trzecią włoką ludzmi osiadłą ze czterema gospodarzami, z nimi samemi, żonami, dziećmi, majątnościami, służbami y powinnościami ich, także z gruntami, łąkami, łąkami, z dawną onym przynależącymi, z wolnymi pastwiskami y wypustami pospołu z drugimi poddanymi moimi, których tych wszystkich włók swieszczennik tamieczny wolen y mocen będzie zasiewając pasznią wszelką na potrzebę swoją własną dworną wedle upodobania swego pachać y używać; przy tym od poddanych moich z włosci Mikolaiowskiej y Czapunskiej z każdej włoki każdego roku po sobie idącego po koreu żyta iednym y po drugim koreu ieczmienia albo gryki miary Wilenskiej, a z karczmy Mikolaiewskiej gotowego grosza po pięćdziesiąt złotych polich temuż swieszczennikowi Mikolaiewskiemu naznaczam, co wszystko przez urzędniki me Mikolaiewskie rok po roku wybierano y do rąk swieszczennika tamiecznego oddawano bydz ma. We młynie też moim Mikolaiewskim na potrzebę jego własną domową na wszystkie przyszłe czasy wolne melcie pozwalam. A teraz tą cerkiew Mikolaiewską ze wszystkim srebrem, aparatami y dostatkami do niej przynależącymi, wszystko porządnie na osobliwy registr mój spisawszy y przez urzędnika mego Mikolaiewskiego urodzonego Stanisława Happanowicza zordynawszy, do rąk przerzeczonego Andrzeia Aphanasowicza Lacewicza, swieszczennika terazniejszego Mikolaiewskiego podałem y postąpiłem. Którą to cerkiew swieszczennik terazniejszy tamieczny y na potym będący, w opatrności swej mając, dzięki y insze usługi cerkiewnie wedle potrzeby chować y za mnie samego y domowstwo moje wszystko Pana Boga prosić zawsze powinien będzie. A iż przerzeczonemu swieszczennikowi podały się te włoki zbożem zasiane, tedy też y na potym każdemu po nim następującemu jako cerkiew z temi wszystkimi aparatami y ochędostwem, tak y te włoki z zasiewkiem takowym że z tych dobr cerkiewnych ode-

mnie nadanych podane y ustapione bydz maia. Ktorego to postanowienia moiego yżem samym funduszem dla niewiadomości porządku y zwyczajow pisanja onych w religij greckiej szerey y dostateczniej nie opisał, tedy dla upewnienia tego wszystkiego daie ten moy list z moia pieczęcią y z podpisem ręki mey własney. Pisan Iwiiu, roku panskiego tysiąc szescset dwadziestego dziewiątego, miesiąca Decembra dwadziestego dziewiątego dnia. U takowego funduszu przy wycisnioney na massie herbowney pieczęci podpisy rąk tak samego aktora, iako też pisarza I. wielmożnego marszałka in sequentem tenorem. Mikołay z Ciechanowca Kiszka, wojewoda Mscisławski, starosta Wilkomirski ręką swą. Locus sigilli. Roku tysiacza szescset czterdziestoho dziewiatoho, miesieczna noiembra dziewiatoho dnia sey list pan Stanisław Orda imieniem swieszczennika Mikołajewskiego Alexieja Tatarczyca do akt u sudu podał. Michał Chreptowicz pisar. Andrzej Stanisław Sapieha, kasztelan Trocki, marszałek Trybunalski. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w twa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. Felicjan Danieyko sendzia ziemski Wdztta Nowogr. Franciszek Jabłonski sendzia ziem. W. Nowogr. Adam Woyniłowicz sędzia ziem. W. Nowogr. mieysce pisarza zastępujący.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12818 л. 572—573.

№ 177—1830 г. Февраля 18 дня.

Донесение вознаго о врученіи королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и униатскому населенію его о явкѣ въ королевскій задворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населеніемъ города.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte protopopae relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko autenticus et iuratus, coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse citationem literalem mandati pro judiciis post curialibus sacrae regiae majestatis servientem, cuius tenor talis.

Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius rex. Vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis totique communitati oppidi nostri Bielscensis, nec non praecipue Sawko Hliwka, Hryc Opca filioque eius Jozepho, Herman Chomikowicz, Anchim Popowicz et filio eius Laurentio, Iwanowa Kosa filio eius Kostiuk, Panas et Laurentio Prokopowicom, Sidor Chwiedorowicz, Siemion Michnowicz, Omelian Mienicz, Sebestiano, Alexandro Mienicz, Laurentio Selanowicz, Condrad Wysocki, Olexa Wysocka et filio ejus Paulo, Hermano Tomikowicz, filio ejus Laurentio, Jarmocz Poluczewicz, Hric et Sidor Będnarzom, Parchwin Kiszyc, Stephano Sala, Condrat Paliczewic, Kondrat Torokan, Michno Miedzykiszka, Chwiedko Tarasow, Hryc Jasczyk, Michno

et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Abramo Kusnierz, Anton Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawriło Piliszewic, Kobak, Wołos Solnik, Iwan Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, Kiryło, Laurentio Ryka et filiis eius Joanni et Klimu, Mic Sawluko, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudko, Supron Czaczko, Filion Chromowic, Artysz Iwaszkowic, Taras Waskowicz, Ihnat Kolęda, Paulo Litfin, Filon Bortko, Choma et Lewon Zaszczynski, Martino Czarnik, Tymosz Kutel, ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut coram iudicio nostro Varsaviensi, vel ~~ubi tunc~~ cum curia nostra feliciter constituti fuerimus a positione praesentis citationis in quantor septimanis proximis, seu dum causa praesens ex registro causarum fisci legitime ad iudicandum inciderit, ad instantiam instigatoris nostri et reipublicae personaliter et peremptorie compareatis, qui vos, uti partem adhaerentem instigatoris iudicii canstrensis capitanealis Branscensis tam et illius delatoris venerabilis Theodori Jakubovic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, vindicando jura maiestatis nostrae et jurisdictionem nostram ex occasione temere convulsam, stabiliendo pro munere officii sui, licet ideo, quod nobis ex vi legum publicarum praestare tenemini loco defensionis et tuicionis jurisdictionis nostrae regiae, ausi estis anno proxime elapso in terminis iudicialibus coram iudicio castrensi capitaneali Branscensi in causa quadam tumultus et aliarum insolentiarum ex occasione religionis ritus graeci inter vos et concives vestros dissidentes exortarum, per instigatorem ejusdem iudicii castrensis capitanealis Branscensis et venerabilem Theodorum Jakubowicz protopopam et parochum ecclesiae apparitionis sancti Michaelis in civitate nostra Bielscensi sitae eius delatorem ibidem vobis ad paenas legum instituta, per certas vestras personas in

eodem processu expressas in foro incompetenti et materia foro illi non subiecta ad nos et iudicium nostrum, uti forum proprium sese non revocando, comparere ibidemque per erroneas defensas seu potius in curiam et negligentiam vestram decreta quaedam iniuridica ac postmodum in ulteriori paenam infamiae cum illius publicatione in praejudicium juris et enervationem jurisdictionis nostrae regiae, quae nobis ex praescripto legum publicarum super incolas omnium civitatum regiarum competit super vobis obtinere passi estis, nec ab huiusmodi aggravilibus decretis ad nos et iudicium nostrum, ut par erit apellationos interposuistis alias prout id ex processu illo uberius videre licet. Quapropter citamini ad audiendum et attendandum per sententiam nostram decreta et processum praefatum ac ipsam paenam infamiae cum illius publicatione tolli et cassari atque ab ea vos relevari super actoribus causae paenam avocationis cum id genus aliis decerni causamque principalem ad nos ed iudicium nostrum restitui ac in super vos respectu huiusmodi in curia uti jurisdictioni nostrae convolutionis secundarios autores paenis arbitrariis puniri et alia pro causae et juris exigentia contra vos statui, sitis visuri et iudicialiter terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria secunda post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo. Instigator pro feria tertia post dominicam Judica Quadragesimalem praeterita in oppido Bielsk domo proconsulis Bielscensis posuit et de positione eidem proconsuli ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги * Мельницкаго градскаго суда № 10938, л. 540, 41.

№ 178—1631 г. Февраля 26 дня.

Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавчѣ, данная священнику Семятичской церкви о. Александру Оладовскому.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Oblata privilegii poponis Siemiatyzen-sis a S. R. M. dati.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense literas infrascriptas . . sacrae regiae magestatis, sigillo regni Maioris Cancellariae obsignatas et manu propria sacrae regiae magestatis subscriptas, ad oblationem venerabilis Alexandri Oładowsky, poponis ecclesiae ruthenicae Siemiatyensis, suscepit et ad acta praesentia castrensia Drohiciensia inscribere mandavit, quarum series verborum talis est.

Zygmunth Trzeci z łaski Bożej krol, Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruszkie, Pruskie, Mazowieczkie, Zmudzkie, Inflanckie y Swedzki, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol. Wielebnemu Janowi Morochowskiemu, Władicze Włodzimierskiemu, Brzeskiemu, wier. nam miłemu, Łaskę naszą krolewską. Wielebny, wier. nam miły. Oznaimuiemy wieleb. Waszey, iż za prozbą wielmożnego Leona Sapiehy, wojewody Wilenskiego, hetmana wielkiego W. X. Litewskie-o za ucciwym Alexandrem Oładowskim, swieszczennikiem czerkwie Siemiatyckiey do nasz wniesioną, onemu grunty na odprawowanie służby Bożej y sakramentow cerkiewnych we wsi Rogawcze naszej nadane, iako w rewizjach y przywilejach kro. ich msci przodkow naszych opisane są, po śmierci ucciwego Oxiencieia Twarowskiego do dispozicziey naszej przypadłe, prawem dożywotnem dac umyslilismy, iakosz ninieyszem listem naszym daiemy, ktore to grunty ze wszystkiemi ich przyległosciami

tak iako w rewiziey dawney y przywilejach kro. jch mei Zygmunta Augusta y Stephana są nadane, będzie trzymał y używał do ostatniego żywota swego kresu. A on za nasz Pana Boga prosie y sakramenta świętę w cerkwi Siemiatyckiey odprawować asz do żywota swego będzie powinien, wolen zostaiąc z tych włok y grontow od wszistkiech innych powinności pełnienia. Na czo mu dla lepszey wiary list ten z podpisem ręki naszej y pieczęcią koronną daiemy. Dan w Warszawie, dnia XXVI mca Lutego roku Panskiego MDCXXXI, panowania naszego polskiego XXXIII, szwedzkiego XXXVII roku. Paulus Koludzky. Sigismundus Rex. Post quam quidem ingrossationem literarum coram praesenti officio castrensi Drohiciensi personaliter comparens ministerialis generalis regni honestus Joannes Mierzwinsky, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Sawiczky et Jozepho Ołdakowsky publice recognovit, quia ipse die actus hodierni una cum suprascriptis nobilibus condescendendo ad bona Rogawka fundumque, a sacra regia magestate, ut supra scriptum est, benigne collatum, ibidem suprascriptum Oładowsky, poponem Siemiatyensem, vigore literarum privilegij in bona suprascripta intromiserunt, investiverunt, nemine contradicente. Super quod dictus ministerialis fidelem relationem fecit, nobilibus praedictis id ipsum attestantibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1630—1631 годы, № 9238. л. 388—9.

№ 179—1631 г. Сентября 18 дня.

Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt funduszu oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij siódmego. dnia.

Na rokach Ss. Trzykrólskich ziemskich powiatu Piskiego, przed nami Adamem Skirmuntem prezesem, Michałem Płaskowickim, Michałem Szyrmo mieysce pisarza zasiadającym, sędziami, urzędnikami ziemskimi powiatu Piskiego comparens personaliter I. P. Tomasz Horehlad patron fundusz oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu y successorom iego służący ad acta per oblatam podał, ktorego thenor sequitur talis.

Marcyan Tryzna, biskup Malenski, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, Gieranonski, Trocki, Smolenski, Ołycki proboszcz, referendarz y pisarz W. Xtwa Littgo. Oznaymuie tym listem moim komubykolwiek teraz y napotym będącym wiedzieć należało, iż ia życząc y usilnie staraiąc się o to, żeby się chwała Boża iako naywięcey wszędzie rozszerzała y aby zbawienie dusz ludzkich drogą męką Zbawiciela naszego odkupione iako naypilniey się pomnażało, osobliwie w tych maiętnosciach, ktore są od ludzi pobożnych na kościoły Boże nadane godna rzecz iest, abych my się o to tym bardziey starali, przeto ia, maiąc na ten czas w dzierzeniu swoim probostwo Trockie y maiętność Bezdieską, na też probostwo fundowaną, w powiecie Piskim leżącą y postrzegaiąc tego, aby poddani moi mieszkaący w pułtory mili od Bezdzieża we wsi Wawuliczach nazwaney bez chrztu S-o, spowiedzi y Naysw. Sakramentu z tego swiata nie schodzili, ale aby porządkiem kościoła S-go Katolickiego żyjąc, cerkiew podług wyznania swego y przy niey obecnego kapłana w tey wsi mieć mogli, pozwoliłem im cerkiew zbudować y ustawicznego kapłana, aby onym duchownie usługował y pilne staranie około dusz ich miał, przy tey cerkwi Wawulickiey fundować umysliłem, iakoż za zbudowaniem przez pomienionych poddanych moich we wsi Wawuliczach cerkwie y naznaczeniem do niey iuż kapłana dla odprawowania chwały Bożej na wychowania terazniejszego kapłana do tey cerkwie podanego oycy Ławrentego Hryn-

kowskiego y successorow iego swieszczenikow tamecznych włok trzy w pewnym ograniczeniu leżące, mianowicie trzy sznury za cerkwią w ostrowie, na którym y plac na budowanie domu z seliszczem y z ogrodami, drugie trzy sznury pod Wołosannami y w Wielkim Lesie, trzecie trzy sznury w Załużu y naddatki za Mestyzynem y Dąbrownem z ich przynależnościami, iako się w sobie zdawna przedtym mieli y teraz mają, do tey cerkwi Wawulickiey założenia Nayswiętszey Panny Maryey Nawiedzenia wiecznemi czasy nadaie y funduie, takową iednak kondycją, aby on sam y napotym będący swieszczennicy w uniey świętey z kościołem rzymskim zawsze byli y posłuszeństwo, wielebnego iegom. oycy episkopa Piskiego terazniejszego y następcow iego w uniey z kościołem świętym rzymskim będących zawsze podlegał, słowo Boże, krzty, małženstwa, nayswiętsze sakramenta z pilnością y nie leniwie poddanym moim według powołania swiego odprawował y temu dosyć czynił, za mię y za successorsy moje pana Boga prosił y wszelakich pożytkow z pomienionych włok przez mię fundowanych y parachiey tameczney przychodzących, krom przeszkody swieszczennikow Bezdieskich, zażywał. Co wszystko swoim y następcow moich Ichm. XX. proboszczow Trockich imieniem utwierdzaiąc y na wieczne czasy zmacniając, daie ten moy list y fundusz terazniejszemu y napotym będącym swieszczennikom Wawulickim z podpisem ręki mey własney y z pieczęcią moią. Dan w Bezdzieżu, dnia osmnastego, msca 7-bra roku tysiąc szesćset trzydziestego pierwszego. U tego funduszu przy pieczęci podpis fundatora temi słowy: Maryan Tryzna, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, proboszcz Trocki, oraz poslednieysze approbaty z boku y na załamaney stronie są takowe. Fundusz ten, Ichm. XX. successorsow moich approbowany we wszystkim stwierdzam. W Bezdzieżu dnia dwudziestego drugiego aprylis, tysiąc szesćset osmdziesiąt dziewiętego.

Eustachi Kotowicz, biskup Smolenski, proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego, dnia dwudziestego trzeciego octobra zezwalamy na to, aby podług tey fundacyi grunty w spokojnym dzierżeniu cerkwie Wawulickiey zostawały. Dan w Bezdzieżu die et anno qui supra. Georgius Tyszkiewicz, Eps Samogitiae prapostitus Pins. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt szóstego, dnia dwudziestego piątego Iulij w Biezdzieżu. Ten fundusz do potwierdzenia był przede mną pokładany, który we wszystkich punktach y clausulach umacniam y stwierdzam y do niego się ręką mą podpisuią. Dan w Bezdzieżu, roku, miesiąca y dnia wyżej pomienionych. Jan Dowgiało Zamysz nominat, Filip Wilar proboszcz Trocki referendarz y pisarz W. Xttwa Littgo. A o millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio decimo nono Ianuaryi. Ten fundusz in toto aprobuie. Konstanty Kaz. Brzostowski sekretarz W. W-o Xttwa Littgo, kanonik Wilenski. proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset siedymdziesiąt siódmego, octobra dnia dwudziestego osmego w Wawuliczach przez swieszczennika Wawulickiego na rewizyiey był pokładan I. Karol Charetanowicz R. S. P. Commissarz mp. Michał Kazimierz Dowgiało, commissarz mp. Który to takowy fundusz przez wyż wyrażonego I. P. Tomasza Horehlada patrona ad acta podany iest do xiąg ziemskich pttu Piskiego przyięty y wpisany

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1779—1781 годы, № 13232, стр. 1545—1548.

№ 180—1833 г. Марта 14 дня.

Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привиллегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патріархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas sacrae regiae maiestatis infrascriptas diploma ex actis castrensibus Luceoriensibus autentice sub sigillo capitaneali emanatas ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Выпис с книг кгородских замку Луцкого. Лета Божого нароженя тисеча шестсот тридцат третего, мца Мая шостого дня. На вряде кгородском в замку его кр. мл. Луцком, передо мною Андреем Хоецким, наместником подстароства Луцкого, ставши очевиство велебный в Бозе отец Давид Андреевич, діакон и законник рекгулы стго Базилия. для вписаня до книг нынешних кгородских Луцких подал пер облятам екстрактъ с книг кгородских Лвовских з уписанем в нем дипломы народови рускому релии кгрецкое не в унии будучим служащее автентиче выданный, просечы, абы принять и до кн. уписанъ былъ. А так я вряд тот екстрактъ для вписанья до книг приймаючи читалем и так се в собѣ писмом полским писанный мает:

Actum in castro inferiori Leopoliensi feria secunda post dominicam Rogationum

proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter veniens Illustrissimus et Reverendissimus dominus, dominus Petrus Mohiła palatinides Moldaviae, cenobii magnae Laurae Kijoviensis orientalis ecclesiae archimandrita obtulit eidem officio literas universales seu diploma sacrae regiae majestatis et magnifici Nicolai comitis ab Ostrorog subdapiferi regni, Drohovisensis, Kostianensis etc. capitanei, conventus generalis Cracoviensis coronationis Serenissimi Vladislai Quarti Regis Poloniae proxime praeteriti marsalci, subscriptum et sigillis minoris cancellariae regni Poloniae et majoris cancellariae magni ducatus Lithvaniae obsignatum, infrascriptum, datum, petens illud, a se per officium praesens suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cujus affectationi officium praesens annuendo, praefatum diploma sacrae regiae majestatis ad acticandum in acta officii praesentis suscepit et iisdem inseri mandavit de tenore verborum tali:

Władysław Czwarty, z łaski Bożej król Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Gotski, Wandalski dziedziczny, król, obrany wielki car Moskiewski. Wszem wobec y kożdemu zosobna, osobliwie obywatelom Korony y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, duchownym y świeckim narodu Ruskiego religiey Greckiey nie będącym w unii, teraz y na potomne czasy komu będzie o tym wiedzieć należało czyniemy wiadomo, gdy na przeszłej szczęśliwej electiey naszej zaczynając my szczęśliwego panowania naszego auspitia od polecenia urazow rzeczypospolitey y pomiarowania stanow koronnych, za prośbą y zgodą tychże, wzielismy na się exorbitancją narodu Ruskiego o uspokoieniu religiey greckiey y one z comisarzami do nas publico nomine utriusque gentis status et ordinis wysadzonemi przez pewne szrodki uspokoiłi, iak o tym puncta s pod-

pisem ręki naszej do act Warszawskich podane, a potym od nas in pactis conventis poprzysiężone dostatecznie swiadeża, zostało to samo, że to wszystko, co w punctach iest wyrażono tam in parte, quam in toto, na seymie szczęśliwej koronacyey naszej przywiesc do skutku nieodwłocznie mielismy, czemu wszystkiemu gdy uczynic dosic na ten czas nie mogliemy, a poslowie ziemscy z Korony y Wielkiego X-twa Litewskiego z wielu wojewodztw y powiatow od braciey swych nie będących w uniey podanych articułow trzymając się do conclusiey seymu przystąpić nie chcieli, aż by to wszystko, co w punctach iest naznaczono otrzymali, tedy my assecuruujemy, że wszystką rzeczpospolitą hoc diplomate nostro y obowiązujemy referując się do tychże pact od nas poprzysiężonych, że na przyszłym da Bóg na pierwszym seimie do niczego nie przystępując zaraz nazaiutrz po skonczeniu vot senatorskich to wszystko cokolwiek iest w punctach opisano naypierwiy im wypełnić y skutecznie te puncta nie im nie dirigując exequowac mamy y będziemy powinni. A teras wolne odprawowania nabożenstwa po wszystkich miastach y miasteczkach y manasterach w Koronie y w W. X. Litewskim, ktorzy w uniey nie są według dawnych praw y constituciey, tudzież bractwa wszystkie, szkoły, seminaria, drukarnie y szpitale ich, ktorych oni są in possessione stwierdzamy, przywileje wszystkie ktore kolwiek mają dane sobie od swiętobliwych predecesorow naszych y s. pamięci najasnieyszego kr. Imci pana oycy naszego aprobuujemy. A co się dotyczy wielebnego oycy Piotra Mohiły, archimandryty Pieczarskiego, od nieunitow na metropolia Kiowską obranego, sacrae od patryarchi Constantinopolskiego mającego, także urodzonego Alexandra Puzyry na władctwo Łuckie y Ostrozske, oycy Jozepha Bobrykowicza na władctwo Mscisławskie obranych y tego, ktorzy na Przemyskie od obywatelow nie unitow obrany będzie,—tym wszystkim dopuszcza-

my, iż oni swoich iurisdity et officiis tu-
te fungi mają nad wszystkimi niebędące-
mi w uniey, w czym wolna zostaje rela-
tia do nich każdemu niechcącemu bydz w
uniey, y żadney w tym przeszkody od
unitow miec nie mają. A iż ociec archi-
mandryta Pieczarski na metropolia swoię
żadnego benefitum na ten czas niema, te-
dy non obstante incompatibilitate przy
Sophiey archimandrya Pieczarską z mo-
nasterem Mikolskim Pustynnym do żywo-
ta swego ma trzymac. A Przemyślskiemu
y Mscisławskiemu władynom jurgielty wed-
ług punctow po dwa tysiące złotych od
nas annuatim dawane będą. Co się zaś
dotyczy urodzonego Alexandra Puzyny na
Łuckie y Ostrowskie władcytwa nominata,
ten według priwatnego scriptu naszego zo-
stawać będzie. Na ostatek cokolwiek od
nas według punctow Warszawskich do
skudku przywiedziono nie iest, że to
wszystko na prryszłym da P. Bog seymie
skutecznie exequować mamy. To im
wszystko hoc diplomate nostro, ktore con-
stitutia iest seymową autoritate totius con-
ventus approbowane, waruiemy. Y na to
dalismy te diploma nasze s podpisem rę-
ki naszej y deputatow tak z senatu iako
y z koła poselskiego, do ktorego y pie-
częci tak Koronna iako y wielkiego x-twa
Litewskiego są przydane. Dan w Krako-
wie, przy conclusiey seymu szczęśliwey co-
ronaciey naszej dnia czternastego miesia-
ca Marca, roku Panskiego tysiąc szescseth
trzydziestego trzeciego, krolestw naszych
Polskiego y Szwedzkiego pierwszego ro-
ku. Vladislaus Rex. m. p. Mikołay Ostro-
rog podstoli koronny, marszałek koła po-
selskiego m. p.

Post ingrossationem vero earundem
literarum exemplar originale eidem offe-
renti illico ab officio praesenti est
restitutum. Ex actis castrensibus Le-
opoliensibus extractum. У того екстракту
печат кгородская Львовская притисненная
и надпись руки теми словы: Martinus
Boszkowski vicecapitaneus Leopoliensis,
Который же то екстракт за поданем и

прозбою выш реченое особы, а за при-
нятем моим урядовым увес слово до сло-
ва до книг кгородских Луцких ест упи-
сан, с которых и сес выпис под печат-
тю кгородскою Луцкою ест выдан. Писан
в Луцку. Корикговал Шолкгейно.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за
1626—1633 г. № 10936, л. 1606 об. 1608.

№ 181—1633 г. Мая 13 дня.

Подтверждение древняго фондуша Гнойнен-
ской церкви каштеляномъ Подляскимъ
Станиславомъ Немирой и его супругою Евою
урожд. Гнѣвошъ.

Actum in castro Mielnicensi feria
quarta in crastino festi Purificationis Beatis-
simae Virginis Mariae anno Domini 1649
*) de Olexovo Gnie-
woszowa invicem coniuges in propagatio-
nem cultus divini suprascripto presbitero
ecclesiae Gnoynensis ac eius succedaneis
aeviternis temporibus datas et collatas,
manu propria suprascriptorum Illustr. et
Magnificor. Niemierow. coniugum sub-
scriptas visis sanas, salvas nullaue in
parte vitiatas, inducere et inscribere in
acta officii sui suscepit et easdem literas
inscribere actis suis curavit, quarum te-
nor talis.

Stanisław na Niemierowie Niemiera,
Kasztellan Podlaski y Ewa z Olexowa
Gniewoszowna Niemierzyna, Kasztelanka
Podlaska. Wiadomo czyniemy tym naszym
listem teraz y na potym będącym wieku
ludziom, isz my mając wzgląd na swies-
czenika wielebnego oycy Dmitra Wierz-
bickie-o, ktory czyniac przystoynie staranie
o chwale Bożej cerkwie Gnoienskiey,
koszt niemały y prace podiał, opravuiąc
cerkiew, będąc na każdy czas czułym w

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ вѣтхости
выкрошились, каковыя мѣста обозначены здѣсь точками.

nabożenstwie według religii Ruskiej, któremu chcąc dodać y większej ochoty ku odprawowaniu porządku o nabożenstwa y starania o porządku w cerkwie Gnoienskiej, dobra wszystkie zdawna fundowane, to jest włok dwie we wszystkich trzech polach, iako się w sobie mają, z jeziorem rzeczonym Topilcem y sianożęci rzeczone Zawotnianie s Kalinnikiem, które się zaczyna od Buga naprzeciwko miasta Niemierowa z jeziorem aż do grundu y granice sianożęci Bubelskich, z chrostami, wodami y wszelakimi użytkami, pożytkami. Ogrody, które jest do cerkwie Gnoienskiej od przodków naszych y od nas nadane, to jest ieden ogrod Ławsia Podlepem ogrodzony, iako się w sobie ma; drugi ogrod za cerkwią aż do wsi po dom Mikołaja młynarza y iako zdawna po cmentarz ogrodzony y insze ogrody. Dom ze wszelakiem budowaniem y siedliskiem, które naprzeciwko domu w szerokości y długości iako zdawna w sobie ma y ściągą, z folwarkiem, stodołami, chlewami, ogrodami od miedze Troca puszkacza, aż do miedze gruntu Chwiedi Żukowej wszerz, a wzdłuż aż do drożki, która podle mogilek idzie. Pułwłoki gruntu rzeczony Kornilowski we wszystkich trzech polach, z łąkami, z przydatkami, ogrodami, morgami, sadami y wszelakimi pożytkami cerkwie Gnoienskiej onym iako pożytek swoy których wszystkich do podatkow, poborow y podymnych, robot y niaakich powinności czynić y płacić nie ma czasy wiecznemi. We młynach naszych Gnoienskich wolne zawsze mliwo ma mieć swieszczenik od zboża wszelakiego y słodow miary dawac nie powinien. W browarze naszym Gnoienskim wolne piwa robienie na potrzebe jego niema być bronione bez żadnego datku. Wolne łowienie ryb w Bugu rzeczonym y po zatokach, zażywanie lasow, borow na opał domowy swieszczenikowi Gnoienskiemu nie ma być bronione. Które to dobra wszystkie tym listem naszym daie-

my czasy wiecznemi cerkwie Gnoienskiej oycu Dmitrowi Wierzbickiemu y successorom jego. A iesliby który z potomków naszych albo dzierżawców tej maięności Gnoienskiej iako kolwiek krzywdę swieszczenikowi w dzierżeniu tych dobr cerkiewnych czynić miał, tedy jasnie w Bogu Przewielebny Je-o mość ociec władyka Włodzimierski y Brzeski, który na ten czas będzie, ma o te krzywdy dobr cerkwie Gnoienskiej y o krzywdy swieszczenika Gnoienskie-o prawem czynić w sądzie duchownym y świeckim, o co gdy będzie pozwany każdy takowy, tedy u każdego sądu y prawa powinien będzie zapłacić tysiąc grzywien o naruszenie w czem kolwiek tych dobr, a to do rąk pomienione-o Je-o Mci oycy Władyki ma być oddano, a po zapłaceniu takowej summy y na potomne czasy pod taką równą paeną swieszczenik Gnoienski y następcę jego w spokojnym dzierżeniu wszystkich dobr cerkiewnych, w tym liście mianowanych, czasy wiecznymi zachowani bydz mają. Na co dla lepszej wiary y pewności do te-o listu nasze-o rękami się swemi podpisawszy zapieczętowaliśmy. Działo się w Niemierowie, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, msca May 13 dnia. Stanisław Niemiera na Niemierowie, kasztelan Podlaski ręką swą. Jewa Niemierzyna z Olexowa, kasztelanka Podlaska ręką swą. Appensio sigillorum duorum. Quarum post ingrossationem idem porrigens rursus ad se originale recepit de receptoque officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1646—1652 годы, № 10942 л. 379 об, 386.

№ 182—1688 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близь дер. Грушовой.

Akt pomiaru gruntu z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należącego do plebanij Horodeckiej regulat.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Przed urzędem I. K. mści y aktami ziemskimi wojewodztwa Brzeskiego przede mną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter wielmożny I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki pomiare gruntow z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należących przez I. P. Pawła Busławskiego miernika I. K. mści starostwa Kobryńskiego uczynioną ad acta podał, cujus tenor sequitur talis.

Roku Panskiego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, dnia szesnastego czerwca. Za rozkazaniem I. W. I. P. Jarosza Wołowicza, generalnego ziemi Żmuydzkiej starosty, ciwona Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego, Kobryńskiego dzierzawce pana, a pana mego miłościwego, przy bytnosci imsci pana Pawła Jezierskiego, rewizora iego krolewskiej mosci starostwa Kobryńskiego czyniłem pomiare y probę gruntow przy wsi Hruszowey nazwane uroczyszczem Popowszczyzna, albo Podlesie, jako poddani bydz mianowali za naddatek albo za morgi, z których nie do skarbu krola imsci nie płacili, ten grunt leży iednym bokiem od Popow y młynarzow Hruszewskich, a drugim bokiem od rezow sadzibnych wsi Hruszowey y sciany ich nazwaney Tryzubem. koncem iednym poczynaia się od rezow tegoż siola pola szredniego, a konczą się po grunty tegoż siola Hruszowey po naddatki, ten tak iako się w sobie ma w swym ograniczeniu, nie defalkuiąc na podłosc, czyni morgow

sto y dwadziescia, kładąc na włokę po morgow trzydziesci y trzy, uczyniła by włok trzy y morgow dwadziescia ieden, lecz morguiąc grunt oromy na pasznią zgodny, ktorego tylko czyni po różnych mieyscach między chrostami y błotami y sianożęciami błotnymi to iest y z sadzibami niektorych poddanych p. Cieszkowskiego, ktorzy czasu (hoc loco obliteratio) po rewizyi I. P. Sosnowskiego na tym się gruncie opusciwszy swoje stare siedliska we wsi Hruszowey tu się posiadlili, uczynioby to morgow czterdziesci y osm, prętow pietnascie, kładąc grunt oromy we włokę y morgow trzydziesci y trzy, uczyni włok pultory przez morga iednego; w tymże obrębie wymorgowało się sianożęci między gruntami oromemi y między chrostami y łozami morgow trzydziesci y ieden, uczyni włoka iedna bez dwu morgow; złączywszy grunt oromy z sianożęcią, summą uczyni gruntu użytego włok pultreci bez dwu morgow, tu nie dostaie do trzech włok gruntu użytego morgow dziewietnascie y prętow pietnascie, z tych przyczyn, że łozami y bagnymi błotami siła mieysca w tym obrębie na co uważenia wielkiego potrzeba. Po ktorey pomierze Imsc pan Paweł Jezierski, rewizor starostwa Kobryńskiego sam osobą raczył bydz, co imsc zważaiąc, aby koscioł Horodecki krzywdy nie miał, trzymaiąc się y pogładaiać na list krola imsci, aby włok trzy gruntem dobrym wymierzone były, za rozkazaniem jasnie W. I. P. starosty Żmuydzkiego y Kobryńskiego, pana mego miłościwego, tegoż zascianka w iednym ograniczeniu nazwanego Studzionka, ktorego młynarze Hruszewscy trzymali przy swoich gruntach, a morgow dziesięć lub tak wiele y niemasz lecz iż popławow sianożętnych nayduia się, a tego gruntu młynarze od swoich powinnych z siola Hruszowa zażywali, do skarbu z tego nie nie płacili, co I. P. rewizor przywrocil na plebania Horodecką za morgow dziewietnascie y prętow pietnascie, ktorych według prawa nie dostawa-

to na dworną pasznią plebanij Horodeckiej względem błot nie użytych. Która to relacya pomiary moiej dałem na piśmie I. X. plebanowi Horodeckiemu w Podziemieniu dnia y roku zwyż mianowanego. U tey pomiary gruntow przy położoney pieczęci podpis miernika takowy: Paweł Busłowski miernik krola Imsci starostwa Kobryńskiego ręką swą. Która to takowa pomiara przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą słowo do słowa przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1778—1779 годы, № 7392, л. 293—296.

№ 183—1633 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземье и др.

Aktykacya listu podawczego na kościół Horodecki od Pawła Lewalta Jezierskiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Junij trzydziestego dnia.

Przed urzędem I. k. msci y aktami ziemskimi w. Brzeskiego przede mną Ignacyin Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter W. I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki list podawczy od W. I. P. Pawła Lewalta Jezierskiego kościółowi Horodeckiemu służący ad acta popa, requiruiąc, aby pomieniony list ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Brzeskiego przyięty y wpisany, który od słowa do słowa w też xięgi wpisuiąc tak się w sobie ma.

Paweł Lewalt Jezierski, rewizor starostwa Kobryńskiego, oznaymuie tym moim uwiecznym listem, iż pod datą roku te-

raznieyszego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, miesiąca Maia czwartego dnia oddany mi iest list otworzysty przez I. X. Marcina Wierzbinskiego, proboszcza Kobryńskiego od I. W. P. I. P. Jarosza Wołowicza, generalnego ziemi Zmuydzkiej starosty, ciwuna Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego y Kobryńskiego W. dzierzawce pana mego miłościwego, w którym mię zażywać raczy, abym na miejscu onego samego ziachawszy do miasta Horodca, sprawuiąc się podług funduszu krola Imsci y konsensem krolewica imsci polskiego y dziedzicznego Szwedzkiego Jana Kazimierza, ktoremu na ten czas Kobryn prawem dożywotnim należał, wies Podziemienie w kluczu Horodeckim leżącą, przydawszy do niey włok trzy pustych wsi Podziemieniu przyległych na plebaniją Horodecką odmierzyszy przez miernika krola imsci Kobryńskiego y kopcami porządnie osypawszy, tak iako by poddani krolewscy od plebanskich, a plebanscy od krolewskich pokoy mieli podał to na kościół Horodecki xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu y poddanym Podziemienieckim posluszenstwo wszelakie onym samym y sukcesorom iego po nim następującym przykazał oddawac. Do tego plac na kościół Horodecki w miescie Horodcu wypatrzywszy naysposobniejszy na pobudowanie domu xiędźowi y mieszkaniu kantora, szkoły y rektora iey tudzież ogrod przy nim naznaczył y odmierzyszy zawiodł, czemu to wszystkiemu dosyc czyniąc ziachawszy dnia szesnastego mca Czerwca w tymże tysiąc szescset trzydziestym trzecim roku do miasta Horodca z miernikiem przysięgłym stta Kobryńskiego panem Pawłem Busłowskim wprzod w miescie na kościół plac wypatrzywszy, na którym mieszka mieszczanin Hryszko y Chwiers, który plac w poprzek czyni sznur ieden y prętow szesc, a wzdłuż czyni od rynku poczowszy, a po gumno dworne sznurow cztery y prętow siedm, co wszystko czyni morgow dwa, prętow piętnascie y pręcikow dwa I. X. Marcinowi Wierz-

binskiemu podalem y zawiodlem, waruiac to iednak, aby pod budowanie dworu Horodeckiego y pod gumno iego zadnego tam blisko budowania na tych placach stawiac y budowac nie ma, ale ogrod y role miec wolna, a to dla ognia przychodniowego, a tamtym dzierzacym z tych placow ustapic y budowanie zwozic naydaley roku za dosyc uczynieniem y odlozeniem im pieniedzy podlug praw y kupie ich samych, iako ich kosztuią przykazalem. A potym ziechawszy do wsi Podziemienia wies Podziemienie o włokach piętnastu będąca iako się w sobie y swoim ograniczeniu w scianach, włokach, naddatkach, zasciankach y morgach ma y przed tym miała y z poddanymi w niey mieszkającymi xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu w moc, w dzierzenie y w spokojne używanie podalem y posluszenstwo wszelakie tym poddanym Podziemiskim, iako iuz plebanowi własnemu Horodeckiemu oddanym, czynsze czynić, pożytki wszelakie, dziakła żytnie y owsiane z podawaniem gęsi, kur y iaiec y rzeczy innych, z robotą dzienną w rewizyi opisaną oddawać przykazalem, z których poddanych dochody xiadz Marcin do siebie wybieraiac, ciesle dobrego naiac y zaplacić, a pan podstarosci Horodecki poddanych krolewskich dla pomocy roboty dodawać winien będzie, a przytym y włok trzy na pasznią dworną z gruntem orowym oraz sianozęciami, błotami, chrostami, lasami y z drzewem bartnym, lasami, bagnami y cokolwiek ku pożytkowi należec będzie dworna na potrzebe plebanska odciowszy od wsi Hruszowey naddatek nazwany Zaleski, ktorego naddatku w rewizyi opisanego nie było y teraz nie masz, ale poddani Hruszewscy trzymaiac go od czasu niemalego, utaiwszy pożytek skarbowi należący zażywali gratis y siedliska swe własne w siele Hruszowey będące niektore opusciwszy na ten naddatek, iako oni zowią Zaleski, niekiedys od popow Hruszewskich przez nichże odiety rozmnożywszy y rozrodziwszy się na nim

syny swe y zięcie posiadlili, ktory naddatek Zaleski wyrażaiac przy wsi Hruszowey poczyna się na wschod słońca od rezow drugiego pola Hruszewskich na południe, bokiem od cerkwi y gruntow popowskich, na zachod koncem od naddatkow przychodnich siola Hruszowa, na północ bokiem od boku rezow sadzibnych tegoż siola Hruszowey naddatek Zaleskie we wszystkich czterech scianach będący w kwadracie w każdym koncu ma po dwa kopce usypane, a we srzodku wzdluz idac ieden kopiec, z ktorego się im naddatku rumowac y budowanie znosić one, ktorym na swe siedliska stare we wsi Hruszowey, a drugim na swe naddatki użyczywszy im frysztu na cały rok na to od daty tego uwięzczego listu mego, pod utraceniem tego budowania ich pozostalego na tym gruncie przykazalem, ktory naddatek Zaleski trzymaiac go pleban Horodecki terazniejszy y na potym będący, drogę wolną z tey wsi Hruszowey idącą poddanym krolewskim bronić nie ma y owszem swoią iuz własną grodzą oba boki drogi tak iako poddani krolewscy przedtym trzymaiac ten grunt grodzili, sam iuz pleban swemi poddanymi dla swego pożytku y dla przegonu poddanych krolewskich wolnego grodzie winien będzie, tak też innych drożysk starożytnych, a im potrzebnych, gdzie by się pokazały bronić nie ma. Ktorego tego poiazdu y uwiązania mego ten list moy na czasy potomne dla dania wiary lepszey za potrzebowaniem y prozbą I. X. Marcinowi Wierzbinskiemu proboszczowi Kobrynskiemu, a terazniejszemu plebanowi Horodeckiemu dałem. Działo się w Horodeu, roku tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Czerwca szesnastego dnia.

Ktory to list dla approbacyi do I.W.I.P. starosty generalnego Zmuydzkiego y Kobrynskiego pana mego miłostiwego odsyłam. U tego listu uwięzczego podpis rewizora starostwa Kobrynskiego przy wycisnoney zwykłej pieczęci takowy: Paweł Lewalt Jezierski ręką swą własną. Ktory

to takowy list uwieczny przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich W. B. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1777 годъ, № 7391, л. 711—713.

№ 184—1633 г. Іюля 26 дня.

Инвентарь им. Чашники съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи. Латыголичахъ и Волосовичахъ.

Akt inwentarza na majątnosc Czasniki służącego.

Roku tysiąc siedmset siedymdziesiąt trzeciego, msca Marca osimnastego dnia.

Coram actis ziemstwa w. Nowgr. comparendo personaliter W. I. Pan Tomasz Patrykowski, łowczy Haliski, inwentarz majątnosci Czasnik prezentował y ad acta podał, który ku zapisaniu w xięgi ze wszelką w onym wyrażnością przyięty sequentibus exprimitur verbis.

Inwentarz majątnosci Czasnickiey od nas Jana Stanisława marszałka W. X. Littgo, Słonimskiego starosty y Kazimierza Leona pisarza W. X. Littgo, Grodzienkiego etc. starosty Sapiehow, wojewodzców Wilenskich, W. Imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi Koronnemu, Borysowskiemu y Kumnienkowskiemu staroscie wiecznością przedaney, przy liscie zapisie naszym wieczystym imsci na tę majątność służącym w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym trzecim, msca Julij dwadziestego szóstego dnia dany, w którym się opisało budowanie dworne y folwarkowe y bydło w folwarku będące, także spisani są ziemianie, boiarowie, mieszczanie y wszyscy poddani do tey majątnosci Czasnik należący. Budowanie dworu Czasnickiego. Z miasteczka Czasnik wchodząc do dworu wrota dwoiste na biegunach z zaworą, przy nich fortka też na biegunie, te wrota

dranicami kryte, wszedłszy do dworu po lewey ręce dom, do ktorego wchodząc ganeczek nowoprzybudowany, z tego ganku do sieni drzwi na zawiasach żelaznych z zaszczipką, wszedłszy do sieni po prawey ręce izba stołowa, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kafli, przy nim kominek, okien szklanych cztery, ławy wkoło, stołów większych dwa, stolik trzeci mały, zedel wielki ieden, stolcow małych dwa; z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z zaszczipką, w komorze okno szklane iedno, ławy w niey dwie, tamże w komorze szafa ze czworgiem drzwiczek, z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie; z teyże sieni, przeciwko tey izby izdepka mnieysza, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, piec biały z prostych kafli z kominkiem, okien szklanych dwie, a trzecie bez błony, stół ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izdepki komora, do niey drzwi na biegunie z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie z zaszczipką; przy teyże izdepce nowo przybudowana izdebka, przed nią ganeczek, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, w niey piec biały z prostych kafli, okien dwie szklanych, ławy dwie; z tey izdebki komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie. Ten dom wszytek dranicami pokryty, okienice u tego domu trzy na zawiasach żelaznych z zaszczipkami, a insze okienice na biegunach, z których u pięciu haczki, a w inszych niemasz. Od tego domu idąc po lewey ręce kleć stara, drzwi do niey na biegunie, dranicami kryta; od tey kleci idąc daley druga kleć dla zsypowania zboża, drzwi do niey na biegunie z klamką, ta kleć dranicami kryta. Obok tey kleci trzecia kleć, drzwi do niey na biegunie z klamką, dranicami kryta. Czwarta kleć tamże podle stojąca,

drzwi do niej na biegunie z proboiami, dranicami nakryta. Przy tej kleci obok swiren na piwnicy, pod którym podklet, drzwi do niego na biegunie z proboiami, na tym podkleciu swiren, do tego swirna wschod; wchodząc do ganku drzewiczki kratowe z klamką, drzwi do tego swirna na biegunie z zamkiem wewnętrznym y z zaszczipką, ganek wkoło tarcicami opierzony, pokryty dranicami. Pod tym podkletem piwnica, do szyie wchodząc krata drzewiana na zawiasach z zaszczipką, do piwnicy samey wchodząc drzwi na biegunach z zaszczipką, piwnica sama dębowego drzewa. Od tego swirna idąc też po lewey ręce domek kuchenny, wchodząc do sieni drzwi na biegunach, do sieni wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi do niej na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczipką, piec biały z prostych kafli, okien smolanych trzy, stoł ieden, zedł ieden, ławy wkoło; z tej izby komora, drzwi do niej na biegunach z zaszczipką, okno iedne smolane, ławy wkoło. Z tej izby wyszedszy do sieni po lewey ręce kuchnia, drzwi do niej na zawiasach żelaznych, stoł w niej ieden, ław dwie; z tejże sieni piekarnia, drzwi do niej na biegunach, w niej piec do pieczenia chleba, ławy wkoło, stoł ieden. Ten dom dranicami kryty. Od tego domu idąc wtył do rzeki Uły wrota na biegunach z zaworą, podle tych wrot stajnia dla bydła karmnego, drzwi do niej na biegunach, dranicami pokryta, obok tej stajnie druga stajnia dla chowania wozow, wrota na biegunach do niej; podle tej stajnie trzecia stajnia wielka, drzwi do niej dwoiste z zaworą, w tej stajni przeoryny, żłoby y drabiny, nad wrotami stajeniami ganeczek, do tego ganku wschod, ten ganek y wschod dranicami opierzone, ta stajnia dranicami pokryta. W posrzod podworza sala łaskami opierzona, we strzodku ławy wkoło, dranicami kryta. Ten dwor ostrogami ostrożony. Za tym dworem nad Ułą rzeką browar, do niego drzwi na biegunach z zaszczipką, przy tym browarze łaznia,

drzwi do niej na biegunach, w niej poły trzy, ten browar y łaznia dranicami pokryte.

Budowanie folwarku Smolenskigo.

Idąc do folwarku przez groblą, w której staw na Łukomce rzece y młyn zbudowany o dwu kolech z wszystkim narzędem, dranicami kryty, a przy młynie dom młynarski, w którym na ten czas mieszka młynarz Jarmoł Jewtan ze dwiema synami; zszedszy z groble w lewym boku dwie chałupie, w których mieszkają piwowar y łotysz, który stada dogląda. Na pagurku folwarkowym, naprzod obory, do nich wrota na biegunach, po lewey ręce chlewow dla bydła osm, a wtył tych chlewow chlew wielki, słomo kryte; w prawym boku piekarnie dwie, a trzecia na warzywo z sieniami dwiema, drzwi do nich na biegunach, te piekarnie dranicami kryte; przy oborze zaraz swiren na podklecie z syrnikiem na wierzchu, na który idąc u wschodku drzwi kratowe na zawiasach, około syrnika ganek ze wszech stron tarcicami opierzony, drzwi do niego na zawiasach y z wrzeciędzem na skoblach, gontami kryty, na wierzchu syrnika gołębnik, w podklecie także drzwi na zawiasach z wrzeciędzem, nad szyią przysiołek dranicami kryty. Od tego swirna po prawey ręce dom folwarkowy dranicami kryty z gankiem tarcicami y balasami opierzony, drzwi do niego kratowe na zawiasach z zaszczipką na skoblach, a do sieni drzwi na zawiasach z wrzeciędzem; w lewy bok izba biała, drzwi do niej na zawiasach, w niej okien cztery, a dwie tylko błony szklane pobite, okienic dwie na zawiasach, w izbie ław trzy, szafa z czworgiem drzewiczek na zawiasach, piec polewany zielony z kominkiem, z tej izby komora, drzwi do niej na zawiasach z wrzeciędzem, okien dwie bez błon z okienicami, z których iedno tylko na zawiasach, ław trzy y komin; z tej komory komorka potrzebna z drzwiami na zawiasach, na przeciwko tej izby druga izba biała, drzwi do niej na zawiasach z klam-

ką y z wrzeczadzem na skoblach, okien trzy, a błona tylko jedna y ta bez kwatery, z okiennicami na zawiasach, z zaszczepekami, ławy wkoło, piec polewany zielony z kominikiem; z niey komora z drzwiami na zawiasach z klamką, z wrzeczadzem, okien dwie, iedne z błoną potłuczoną a drugie bez błony, okienice na zawiasach z zaszczepekami, ławy trzy, kominiek, z tey komory potrzebna komorka z drzwiami na zawiasach z zaszczepeką, z teyże sieni w boku izdebka, drzwi do niey na zawiasach z wrzeczadzem, okno iedne bez błony, piec polewany zielony z kominikiem, przy tym domie kuchenka dla robienia jeść. Między folwarkiem, a gumnem sadzawki dwie, trzecia za oborą; wychodząc z tego folwarku do gumna wrota na biegunach, w postrzod gumna swiren z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeczadzem, zasiekow w nim pięć dla sypania zboża, dranicami kryty, przy nim drugi swiren mniejszy z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeczadzem, tokownia wielka z osieczą, słomą kryta, z wrotami na biegunach, naprzeciw punie dwie, jedna chrosciana nie kryta, druga z drzewa robiona z wrotami na biegunach, słomą kryta, przeplotow w tym gumnie szesdziesiąt trzy. Ogrody przy tym folwarku dwa, ieden za domem, a drugi na sad zaięty. Ten folwark Smolancy z gumnem, według pomiary terazniejszy, leży w drugiej zmianie siola Smolaniec nowo założonego na włokach trzech, na pasznią urzędniczą wyłączonych; Do tego folwarku sianożenci, nad rzeką Ułą pod Smolancami, łąka Huzkowa na wozow osimdziesiąt, druga tamże pod Smolancami Malkowski łąh na wozow dziewiędziesiąt, trzecia koło Horodyszczu, za Szymkowskim siedzeniem pastewnik na wozow trzydziestcia, czwarta łąka u Prudziszczu Wołkowska na wozow szesć, piąty łąh wielki po Lewonową sianożenie, pod Horodyszczem na wozow czterdziestcia, za Horodyszczem Pianowski łąh na wozow dziesięć, siódmy pod Rohanowiczami łąh

Siwickiego y na przewozie na wozow sto, osmy od puni do morgu Siemiona Kuszelanowicza Wiszkowski łąh na wozow szesdziesiąt. Stado bydła y zboże przy tym folwarku Smolancach podane. Klacz stadnych pięć, klacz trzeciacek trzy, zrzebie tegoroczne iedne; obora: krow hollenderskich dwie, krow bydła tutecznego siedymnascie, bykow bubałow trzy, ieden stary, a dwa młode, byczkow łąszczakow sześć, cieląt takrocznych osmioro, owiec czterdziestcia szesć, baranow cztery, koz starych y młodych dziewięć, swiń starych y młodych dziewiętnascie, prosiat tegorocznych pięć, kurow kałakuckich dwadziestcia, gensi trzydziestcia szesć, kaczek dwanascie, kurow prostych dziesięć, kapłunow szesć, gęsi y kury ze wszytkiej włosci Starosiekow za rok przeszły tysiąc szesćset trzydziesty pierwszy, których nie wybierano, z kaźdey włoki po gęsi iedney y po dwoie kurow na imsci pana wojewodę Wilenskiego wybrane być mają. Zboże w gumnie podane y w polu zasiane. Żyta na rok przyszły tysiąc szesćset trzydziesty trzeci w polu na pasznią urzędniczą w Smolancach posiano beczek cztertnascie miary Wilenskiej, żyta w snopie kop osimdziesiąt, iarki kop siedym, pszenicy kop cztery, ienczmienia kop siedym, owsa kop trzynascie, siana wozow sto y piędziesiąt. Jarzyny ogrodne: kapusty kwasney białey pułbeczki, kapusty kwasney hrubszey kadzi dwie, kapusty kwasney nie krażaney kać iedna, burakow kadzi dwie, bocwinie kadz iedna, kapusty słoney kadz iedna. Naczynie. Beczek piwnych trzynascie, beczulek mniejszych cztery, baryl trzy, cebrow trzy, wiader dwie. Towaru lesnego na brzegu nad rzeką Ułą y w miasteczku Ule y w puszczy Czasnickiej na różnych miejscach za wiadomością Ułasa Oniskiewicza y Fiedora Szyrka boiarow wyrobionego zostało mianowicie: tarcie dębowych kop dwanascie y tarcie szesć, wancosu kop dwie y sztuk dziewięć, pyple kop dwadziestcia dziewięć y sztuk piędziesiąt siedym, kłepki kop

pieć, który towar wolno będzie imsci panu wojewodzie Połockiemu y ieymsci pani małżące iegomsci gdzie wola ichm. będzie kosztem swoim z puszczy wywiesć, zprrowadzić y komu ichmosć zachcą zprzedać bez żadney przeszkody. Miasto Czasniki. Place osiadłe, wolne, puste, prowent, kopy, grosze. Od dworu idąc w rynek przy ulicy Jewanskiey lewa strona. Abram żyd arędarz, ten płaci arędy z karczem, młyną, za mostowe, strugowe y z puń, plac wolny ieden, kop siedymset. Paweł Polubies plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki puł placu osiadłego, kop dwie. Maxim Lachowicz pułtora placu osiadłego, kop szesć. Amelian Sazyka placow osiadłych dwa, kop osim. Lewon Maciejewski plac wolny ieden na posłudze dworney, Iwan Ihnatowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Sierebro, plac osiadły ieden, kop cztery. Jacuta Pawłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Doroszko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. W teyże stronie nad ruczaiem Zabłociem Fiedor Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Otroszko Małaszkiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Supocki miernik, plac wolny ieden na posłudze miernickiey. Samuel Otroszkowicz, plac wolny ieden, *diak cerkiewny*. Od dworu idąc w rynek prawa strona. Abram żyd arędarz, plac osiadły ieden, kop cztery. Pawłowa Tolstyczyna, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Alexiey Jaskiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Hwozdzilnik, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszk Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery. Do Łukomskiey ulice od Zabłocia ruczaja idąc w ułeczce prawa strona. Maciey Gondzinik, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szesćset trzydziestym czwartym. Łukian Szelepienko, pułplaca osiadłego, kop dwie. Klin Jermołowicz, pułplaca osiadłego. Ulice Łukomskiey w pole idąc

lewa strona. Fiedor Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Apanas Iwanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kowal, plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Litwin, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Hłazun, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szesćset trzydziestym czwartym. Teyże ulice Łukomskiey prawa strona. Karczma nowo zrobiona, pułtora placu wolnego. Chomko Woyciechowicz, puł placu osiadłego, kop dwie. Arciem Szczerba, pułplaca osiadłego, kop dwie. Daniło Domaturowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Wasko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Leszkowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszko Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. W rynku od Sierebra lewa strona u cerkwie. Iwan Tolstopiat, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Bubion, plac osiadły ieden, kop cztery. Łukasz Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Przed ulicą Łukomską na klinie Łukomskim Janowa Dzienisowa, plac osiadły ieden, kop cztery. W tyle rynku zaułku idącego z ulice Łukomskiey lewa strona. Jan Litwin Kwacz, puł placu osiadłego, kop dwie, Sciepan Dzia(k), puł placu wolnego, ubogi dziak wolny, Arciem Posielnikow, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kubiata, plac osiadły ieden, kop cztery. Ułeczki Ciapinskiey z rynku lewa strona, Siemion Kubiaka, pułplacu osiadłego, kop dwie, Iwan Chominiec, pułplacu osiadłego, kop dwie. Hermahen Matusowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Marcin Strzelec, plac osiadły ieden, kop cztery. Owdoszkowa wdowa, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Truchonowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Słobodka za Ułą rzeką do Kopciewicz idąc lewa strona. Ihnat Krawczonek, plac osiadły ieden, kop cztery. Jakim Masiiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Dawid Szwed, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Litwin, pułplacu osiadłego,

kop dwie, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Fiedor Sierhieiewicz, pułplacu osiadłego, kop dwie. Teyże Slobodki prawa strona. Apanas Szczerba, plac osiadły ieden, kop cztery. Siła Sazyka, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki, plac osiadły ieden, kop cztery. Piotr Zabiela, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Hira, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placie anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Plac pusty ieden, Slobodka tamże za rzeczką Ułą nowo w roku terazniejszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym założona z wolnością na lat sześć, po których wysciu, w roku przyszłym tysiąc szescset trzydziestym osym, kto tam osiadzie, ma takż powinność pełnić, jako y drudzy mieszczanie Czasniccy pełnią. Placow pustych szesdziesiąt. Ogrodow za mostem osim, te mają być rozdane do placow nowowyrzeżanych, tych ogrodow morg ieden, prętow dwadziescia, pręcikow pięć. Summa placow osiadłych dziewiędziesiąt trzy y puł, wolnych dziesięć, pustych szesdziesiąt trzy. Prowentu kop trzyśta siedymdziesiąt cztery, groszy dwanasie. W tym miasteczku Czasnickim w rynku *cerkiew* z przytworem, do ktorego drzewicki kratowe na zawiasach, a do cerkwie drzwi na zawiasach z wrzeciędzem na skoblach y z kłotką; aparaty w cerkwi do służby Bożej należące według potrzeby od ichmw nadane. Dzwonica przy cerkwi, dzwonow trzy. Tamże w rynku kletek kramnych szesnascie. W tym miescie starym Czasnikach każdy plac z pomiary pewney iako w sadzibie, tak w ogrodach, sianożenciach, rezach oromych, na różnych miejscach leżących, zniósłszy w iedno miejsce ma w sobie morgow dwa, prętow dwadziescia, a że do trzeciego morgu nie dostaie prętow dziesięciu, względem tego, porównywiąc, aby było po trzy morgi pełna, przypuszczono im w koncu włok mieskich w zmianie tey, która od sciany Smolanskiey, po dziesięć prętow do

każdego placu, a ieden tylko plac Fiedora Supockiego miernika, także w sadzibie, w ogrodach, sianożenciach, wygonie, rezach oromych na różnych miejscach ma w sobie morgow szesc, z których nie nie powinien placić, tylko miernicką posługę odprawować. Wygonu przy miescie iest w obrembie na dwóch miejscach morgow dwadziescia y prętow dwa, ten porachowany iest w też trzy morgi do każdego placu. Łuka za rzeką Ułą pod dworem miernikowym morgow cztery, prętow pięć, ta przydana temuż miastu Czasnickiemu na robienie strugow, a iest porachowana w też placowe morgi. W tyle Otroszka Małaszkiewicza, Fiedora Supockiego miernika y Samuela Otroszkiewicza niwa morgow cztery, prętow czternascie, pręcikow osim, czeczwierein trzy, te trzyma Siemon Jurewicz *swieszcznik* Czasnicki, z dworem przezen przy wygonie zbudowanym na morgach czterech, prętach piętnastu y pręcikach siedmiu y puł, rachuiąc z ogrodą y ogrodem przy tym dworze leżącym za prawem listownym od ichmw na to sobie danym we dwuchset kopach, przy dwu włokach zascianku przy siele Oniskiewiczach leżących, na czym ma y dożywocie sobie od ichmw zapisane. Zascianek za rzeką Ułą Horodiszczce, ten ma być na morgi pomierzony do placow Slobodki tamże nowozałożoney, ktorego zascianku iest włok dwie, morgow osim, teraz trzyma Harasim Sazyka, płaci z niego kop szesc. Tamże zascianek Szymkowski przy sianożenciach dwornych nad rzeką Ułą, ktorego morgow cztery, prętow dwadziescia trzy, pręcikow pięć y puł, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim, ten do Slobodki porzezać trzeba. Zascianek Rekowski Dołha niwa, leżąca tamże za rzeką Ułą, ktorego iest morgow dziesięć, prętow piętnascie, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim y ten do Slobodki porzerzany być ma. Pastwischce z Horowatką niwą od granice Kopciewskiey y od morgow sianożętnych mieskich,

którego iest włoka iedna, ten też porze-
rzany ma być do placow Słobodki nowo-
założoney na morgi, skoro osiedą, a teraz
to przydano iest Słobodce dawney, tamże
za rzeką Ułą będącey do używania, poki
tę słobodę nowo założoną osiedo. Place
osiadłe, wolne, puste, rowentu kopy gro-
sze. Ihnat Żyłka, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Jakub Poulski, plac
wolny ieden, Piotr Taniuszko Poulskiego
plac wolny ieden. Teyże ułeczki prawa
strona, Spiryd Arciemowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Sciepan Phil-
powicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Ostaszko Jaskowi, plac osiadły ie-
den, rowentu kop cztery. Zaułku z Łukom-
skiej ulice do rzeki Uły lewa strona. An-
drzey Rabin, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. Hryszko Łyczek, plac osiadły
ieden. Onyszko Podrez, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Hapon Wyrwicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Jakub
Uhlik, plac ieden, rowentu kop cztery.
Charko Stryżeniewicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Tegoż zaułku prawa
strona. Philip Maciejonek, plac osiadły ie-
den, rowentu kop cztery. Od wygonu nad
rzeką Ułą za ruczaiem, Iwaszko Hrebio-
nek, plac osiadły ieden, rowentu kop czty-
ry. Hryszko Sawinicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Kuryło Piwowar,
pułplacu osiadłego, rowentu kop dwie.
Jasko Hawryłowicz, pułplacu osiadłego,
rowentu kop dwie. Dziemid Bonda,
rybak, pułplacu osiadłego, rowentu kop
dwie, Jermor Szama, pułplacu osiadłe-
go, rowentu kop dwie. Ulice Ciapin-
skiej drugiej od dworu lewa strona. Jasko
Litwin Rudy, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. *Popowskie cerkiewne* placow
wolnych dwa, cerkiewne; teyże ulice Cia-
piskiej prawa strona: Siemion Kasztela-
nowicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery, Hapon Trzeciakowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery, Iwan Domo-
tur, plac osiadły ieden, rowentu kop czty-
ry, groszy dwanascie, te groszy dwanascie
placi z gumna na wygonie stojącego. Hry-

szko Tolkacz, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery, plac pusty ieden. Chroł Hre-
bionka, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Andrzey Naliwayko, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. W zaułku z
Ciapiskiej ulice: Lewon Iwanowicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. An-
drzey Seleniczek, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Nad rzeką Ułą: Andrzey
Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Siemion Alexiejowicz
plac osiadły ieden, rowentu kop cztery.
Mina Haponowicz plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Maciusza Bielay, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Kon-
drat Tatarzyn, pułplacu osiadłego, rowentu
kop dwie, Owdziey Tatarzyn, puł placu,
rowentu kop dwie. Ulice Jewanskiej od
żyda lewa strona: Jurka Otrochimowicz,
plac osiadły ieden, rowentu kop cztery.
Fiedor Omielianowicz, plac osiadły ieden,
rowentu kop cztery. Iwaszko Sciepano-
wicz, plac osiadły ieden, rowentu kop
cztery. Otrochim Chrołowicz, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Maciuszyna
Czerwiakowa, puł placu osiadłego, pro-
wentu kop dwie. Mikita Brozenin, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Okuła
Mikicicz, puł placu osiadłego, rowentu
kop dwie. Stasiowa wdowa, plac osiadły
ieden, rowentu kop cztery. Harasim Sa-
zyka, placow osiadłych dwa, rowentu
kop osim. Macwiey Maruszkin, plac osiad-
ły ieden, rowentu kop cztery. Teyże
ulice Jewanskiej prawa strona: Jasko
Brożynin, plac osiadły ieden, rowentu
kop cztery. Hrydzko Nosikowicz, plac
osiadły ieden, rowentu kop cztery. Pasz-
ko Makarowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Otroszkowa wdowa
puł placu osiadłego, rowentu kop dwie.
Otroszko Amelianowicz, puł placu osiadłe-
go, rowentu kop dwie. Iwan Kolontay,
puł placu osiadłego, rowentu kop dwie.
Włoki miasta Czasnickiego, włoki osadne,
wolne, rowent kopy grosze. Pierwsza
włoka Omelian Sazyka, trzeciny dwie, pro-
wentu kop cztery. Iwan Ihnatowicz, trze-

cina iedna, prowentu kop dwie. Druga Jacuta Pawłowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Doroszek Philipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzecia włoka Otroszko Małaszkiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Zielepuha, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czwarta Maciey Gondzinik, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Piąta Charko Stryzeniewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Andrzej Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siemion Alexieiewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Szosta Iasko Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Trzeciakowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Tołkacz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siódma Andrzej Rubin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Wyrwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jarmoł Szama, pół trzeciny, prowentu kopa iedna. Lewon Iwanowicz, pół trzeciny, kopa iedna. Osma Hermahen Matusowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Sciepan Truchonowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiąta Harsim Sażyka, włoka iedna, prowentu kop sześć. Dziesiąta Iwan Tołstopiat, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Maciusza Bublich, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Łukasz Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jedynasta Arciem Posielnikow, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Pilip Macieionek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jan Kubiata, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwunasta Onisko Podrez, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Maciusza Leskowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Wasko Macielonek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzynasta Siemion Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Andrzej Jackowicz Soleniczo, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czternasta

Samuel Otroszkowicz *dział* włoka wolna iedna *cerkiewny*. Pietnasta, szesnasta ociec Siemion Jurjewicz, *pop*, *włok* dwie *wolnych cerkiewne*. Siedymnasta, Iwan Domotur włoka iedna, prowentu kop sześć. Osimnasta Jurko Otrochimowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Iwaszko Stephanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiętnasta Alexiey Jaskowicz, półwłoki, prowentu kop trzy. Ostaszko Jaskowicz, półwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta, Iwan Sierebro, półwłoki, prowentu kop trzy. Mikita Brożenin, półwłoki, prowentu kop trzy. Dwadziesta pierwsza, Paweł Połubies, półwłoki, prowentu kop trzy. Okuła Mikicione, półwłoki prowentu kop trzy. Dwudziesta wtóra, Abram żyd do arędy włoka iedna. Dwudziesta trzecia, Jasko Brożynin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hrydzko Nosikowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Otrochim Chrołowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta czwarta, Chomko Woyciechowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Arciem Szerba, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Hryszko Szweyba, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Danił Domaturowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta piąta, Siemion Kubiaka, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Jan Litwin Kwacz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Ihnat Zyla, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Sciepan Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta szosta, Siemion Alexieiewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Chroł Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Mina Haponowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Kondrat y Owdiey Tatarowie pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Zascianek tamże za rzeką Ułą, od granice Kopciewskiej, który trzymał Fiedor Supocki miernik, którego iest włoka iedna, morgow dwadzieścia cztery, pręt ieden, rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek za młynkiem Stare Czasznicki, którego iest włoka iedna, morgow dwa-

dziesięcia trzy, prętow dwanaście y puł, ten też rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek nad rzeką Ułą, iadąc z miasta do folwarku Smolanskiego, nazwany Drugie Stare Czasniki przy włokach mieyskich, ten też rozdany w morgi do placow mieyskich. Sianożęci swe mieszczanie Czasniccy mają obapoł rzeki Uły do każdego placu po pułmorga, które się im kładły w rachunek w morgi do placow mieyskich. W miescie nad rzeką Ułą pun kupieckich, do których towary składają w lidzbie trzydziesięcia dziewięć, z których płacą mieszczanie od swoich po groszy dwadzieście, a kupcy obcy własnie swoje punie mający po groszy dwadzieścia cztery, od dwornych zaś puł jak się zmówią. Z tych wszystkich puł żyd arędarz płacą bierze do siebie według listu arędownego sobie na to danego, a punie te są mianowicie. Punie dworne mieyskie, kupieckie: Owzdziey tatarzyn punia mieska iedna z Hołowczyna, Marcin Oboz punia kupiecka iedna, Abram Salomonowicz żyd punia mieskich dwie, Iwan Domohor punia mieska iedna, z Hołowczyna Marcin Oboz punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Olesiey Jarczak punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Harasim Dzimieniewicz punia kupiecka iedna, Philip Macieionek punia mieska iedna, Ostaszko Janowicz punia mieska iedna, z Połocka Ostafiey Naplocha punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Michał Kopytka punia kupiecka iedna, Dworna punia iedna, z Tołoczyna Karp Kułat punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Dzienis Nikiporowicz punia kupiecka iedna, Omelian Sażyka punia mieska iedna, Harasim Sażyka punia mieska iedna, Dworna na łuhu iedna. Za rzeką Ułą na Słobodzie: Ihnat Krawczonek punia mieska iedna, Siła Sażyka punia mieska iedna, z Hołowczyna Sciepan Plesko pun kupieckich trzy. Stas Szwaczka punia mieska iedna, z Hołowczyna Michał Szako punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Sciepan Owtuchowicz punia kupiecka iedna, z Czerej Wasil Chramiec, punia ku-

piecka iedna, z Hołowczyna Jasko Nowik punia kupiecka iedna, z Czereje Doroszko Kosobudzki punia kupiecka iedna, z Orszy Hawryło Kożemiaka punia kupiecka iedna, z Czereje Piotr Fiedorowicz punia kupiecka iedna, z Zameczku Matys Włoch punia kupiecka iedna. W trzecim posadzie: z Czereje Wasil Chramiec punia kupiecka iedna, z Tołoczyna Marcin Bolt punia kupiecka iedna, Siemion Kasztelanowicz punia mieska iedna, z Czereje Ostaszko Stosza punia kupiecka iedna, Siła Sażyka punia mieska iedna, Sciepan Truchonowicz, punia mieska iedna. Summa: pun dwornych dwie, mieyskich czternaście, kupieckich dwadzieścia trzy. Od każdego strugu każdym poysciem do Rygi idącego przed tym placono po czerwonemu złotemu, a teraz folgując kupcow postanowiono, aby żyd arędarz nie brał więcey, iedno po talaru bitemu od struga. Nad to mieszczanie Czasniccy sami z dobrej woli y chęci swoiey postompili na potrzeby *cerkiewne* dawac od każdego strugu, wychodząc do Rygi, po groszy dwanaście. Dwudziesta siodma włoka Siemion Szweyba, trzecina iedna rowentu kop dwie. Iwan Litwin, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Siemion Hłazun, trzecina iedna, rowentu kop dwie. Dwudziesta osma, Otroszko Omelianowicz, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Iwan Kołontay pułtrzeciny, rowentu kopa iedna, Iwan Chominicz pułtrzecini, rowent kopa iedna. Paszko Makarowicz, trzecina iedna, rowentu kop dwie. Dwudziesta dziewiąta, Siemion Supocki, pułtrzeciny, rowentu kopa iedna, Maxim Lachowicz, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Maciusza Bielay, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Iwan Ihnatowicz, pułtrzeciny, rowentu kopa iedna. Trzydziesta, Jasko Hawryłowicz, pułtrzeciny, rowentu kopa iedna, Iwaszko Hrebionko, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Hryhor Sawinicz, trzecina iedna, rowentu kop dwie, Kuryło Piwar, pułtrzeciny, rowentu kopa iedna. Summa włok trzydziesięcia, osadnych włok

dwadziestcia szesc, wolnych cztery, kop sto piędziesiąt sześć. Summa gruntu pod miastem w siedzibach z morgami do placow sianozętnemi, oromemi y ogrodami, wygonami także zasciankow, nie rachuiąc włok trzydziestcia wyszey opisanych, wszystkiego włok: zascianek przy włokach mieskich włoka iedna przy Bykowszczyźnie tę trzyma Jan Kowal bez płatu, ieno dworną robotę odprawować powinien. Summa Summarum z miasta z arędą żydowską z placow, z włok y z zasciankow kop tysiąc dwiescie trzydziestcia siedym y groszy czterdziestcia osim. Włość Czasnicka. Sióło Worki, włoki osiadłe, puste, kopy. Włoka piersza, Andrzej Harbacz, osiadła iedna. Druga Iwan Iwanko osiadła iedna. Trzecia, Siemion pastuch osiadła iedna. Czwarta Wasko Borodawka osiadła iedna. Piąta Siemion Bobacz osiadła iedna. Szosta Jermoł Romanowicz, osiadła iedna. Siodma włoka pusta iedna. Osma, Malaszko Cimoszkowicz osiadła iedna. Summa włok osim, siedym osiadłych, pusta iedna. Przy tym siele zascianek Janowo niwie nad rzeką Proziemłą włok dwie, ten przydany temuż siółu względem gruntow błotnych, płacą po osim kop z włoki. Summa prowentu z tey wsi kop piędziesiąt szesc. Sióło Smolancy włoki osadne: pierwsza włoka Jasko Jakow y Wasko Mieziny, osiadła iedna. Druga, Mikita Apanowicz, osiadła iedna w drugim miejscu. Trzecia Orechwo Jaskowicz, osiadła iedna. Czwarta Hryszko y Jarmoł Bakany, osiadła iedna w trzecim miejscu nad rzeką Łukomką. Piąta Siemion Sachar z synami swemi y szosta osadne włoki dwie, siodma y pułosmey Jasko Cimoszkowicz, włoka osadna iedna a puł. Na drugiey stronie rzeki Łukomki. Osma Wasko Czara osadna iedna. Summa osim włok y puł. Summa prowentu z tey wsi kop sto dwie, miodu pudow osim y puł. Sianożęci swe mają we włokach bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Czarne, Kowciewka, Chibna. Iż to sióło porozni w nieporządku siedzi, a przyległe iest do

tych gruntow, które na dwor używano, przeto za zgubieniem pasznie dworney na włoki, we włoki iako grunt dworny, tak y ich grunty złączywszy, pomierzany iest, wyjowszy dwie włoce Orechwe Jaskowicza y Hryszka y Jarmoła Bakanow, którzy w zascianku zostaną, na którym to miejscu dworney pasznie wymierzono włok dwadziestcia na sióło, z których dwudziestu włok trzy na pasznię urzędniczą przy dworcu Smolancach y inszych zmianach wyłączono, a ta siedymnascie włok ma być rozdane między poddane, kto osieć zechce z slobodą na lat trzy, jakoż z tych włok siedymnastu przyioł dwie włoce Jarmoł Jewtan z synami swemi, które trzymając powinien młyn swoim naczyniem poprawować y nowy robić, tylko mu chłopow dodawać trzeba; a w tym miejscu, gdzie Sachar siedzi, wymierzono włok dziesięć. Summa w tey wsi według pomiaru nowey osiadłych włok osimy puł, wolnych dwie, folwarkowych trzy, pustych osimnascie y puł. Po napisaniu tego inwentarza przyieli w Smolancach Fiedor Supocki miernik na posłudze miernickiey, a Lewon Macieiewski na posłudze dworney włok trzy w lidzbie dziewięć, dziesięć, iedynascie od Czasnik. Sióło Rohanowicze, włoki osiadłe, ziemianskie, boiarskie, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga pusta iedna, trzecia pusta iedna, czwarta Macwiey Przywoleń osiadła iedna, piąta Marcin Zabiela osiadła iedna, szosta Alexander Pietrelewicz boiarską iedna, siodma Hryszko Korowa osiadła iedna, osma Sciepuł Szypulonek osiadła iedna, dziewiąta Siłka Cielkowicz osiadła iedna, dziesiąta Jermoł Rożko osiadła iedna, iedynasta Andrzej Wieremieiewicz osiadła iedna, dwunasta Siemion Piekarcz ziemianska iedna, trzynasta Sienko Piencilowicz ziemianska iedna, tych dwoch poddanych Jakub Poulski trzyma za listem ieymsci. Czternasta Owdokim Hniezdziłowicz osiadła iedna, piętnasta Pilip Nielidzin osiadła iedna, szesnasta pusta, siedymnasta Jakub Poul-

ski ziemianska iedna, osimnasta pusta, dziewiętnasta pusta, dwudziesta pusta. Summa dwadziescia, osiadłych dziewięć, ziemianskich trzy, pustych siedym, boiarska iedna. Summa prowentu z tey wsi kop sto piętnascie, miodu pudow dziewięć. Zascianek tego siola za Horodiszczem morgow ieden y puł, przydano na włok trzy w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie. Wielki łuh nad rzeką Uswicą na włok siedym pustych. Łucik zascianek przydany wszytkiemu siolu. Zascianek w Ciechowcu z sianożęcią przy drodze Rohanowskiey po zatokę y po ruczay Sielicki od morgow mieskich, ten przyięty za włokę iedno, Roman Rudzinski Moskalonek, Naum Rudziewicz y Dziemid Dawidowicz z slobodą, na lat trzy od dnia dwudziestego pierwszego marca, roku tysiąc szesćset trzydziestego wtorego, a po wyisciu trzech lat ma być ten zascianek pomierzony y iako się wiele gruntu nadydzie, z tak wielu czynsz płacic będą powinni. Przy tym że siele zascianek za rzeką Olszyncem po Zerenicę rzeczke, nad rzeką Uswicą włoka iedna, trzyma Hryszko Karabanowicz. Sianożenci to siolo ma nad rzeką Ułą w łuziach na każdą włokę po pułmorga bez płatu. Tamże w koncu włok Krzywe Niwki morgow dwa przydano na pięć włok, w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie, dwanascie y trzynascie. Przy tych siolach y co niżej są opisane puszcza Starzyna wzdłuż na mil dwie, a wszere na milę iedną, a indziej y więcej, na towary lesne rozmaite, a po wyrobieniu towarow na osadzenie wsi zgodna. Boru u Smolanago pieca iadąc z Wiskowicz do Truchonowicz wdłuż na milę, a w przek na trzec mile, indziej szyrzey, a inszym mieyscem węzey, gdzie iest drzewo na strugi y na budowanie zgodne. Za przewozem Kopciewskim gruntu pana Jana Rakowskiego z folwarkiem Zahoszczy-nem, na którym ma na służbie iedney poddanych trzech Iwana Łazuna, Siemiona Szycika y Chodora Szycikowicza, gdzie siedzi y zięć iego Stefan Słowakowicz,

ten pan Rakowski trzyma na posłudze ziemianskiey za listem sławney pamięci xiężney Anny Radziwiłłowny Kiszczey, na to onemu danym, gdzie mu y summy kop sto zapisała roku tysiąc pięćset siedymdziesiąt trzeciego, dnia siedymnastego augusta, włok dwanascie. Tamże podle przy Chołopim ruczaiu gruntu włoka iedna, morgow iedynascie, prętow siedym y puł, przydano panu Żochowi do folwarku iego niżej pomienionego. Podle *Popowszczyzny* z daniny ieymsci po Chołopi ruczay dzierży tenże pan Żoch włok dwie, morgow sześć. Tamże obok zaraz nad rzeką Ułą dworzec Zapole Alexiejowszczyzna bez żadney powinności, za wysługę w summie kop czterdziestu, za listem ieymsci paniey wojewodziny Połockiey do żywota swego dzierży pan Andrzej Żoch, od Żerstwianki do Białego kamienia z pomiary włok szesci. Summa w tych zasciankach oprócz puszcze y boru osadnych włok dwie, ziemianskich włok dwadziescia iedna, morgow siedymnascie, prętow siedym y puł. Summa prowentu z tych zasciankow kop dwadziescia cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Komowie włoki osadne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Janko Miecko, osadna iedna, druga Chodor Kopyt osadna iedna, trzecia Arciem Szczerba iedna, czwarta Jasko Kopyt iedna, piąta Iwan Arciemowicz boiarska iedna, szosta Andrzej Kornilowicz osadna iedna, siódma Alexiej Szyszka osadna iedna, osna Ostapko Wołowicz osadna iedna, dziewiąta Michałko Szama iedna, dziesiąta Marcin Parchwienowicz osadna iedna, iedynasta Janko Szeray osadna iedna. Summa włok iedynascie, osadnych siedym, boiarska iedna, pustych trzy. Summa prowentu z tey wsi kop trzydziescie dwie. Ta sloboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, dnia dwadziestego szóstego septembra na lat piętnascie, do wyscia iednak slobody mają dawać po kop cztery, a potym zarowną z drugim. Siolo Wiskowicze, włoki osadne, boiarskie, puste, wolne. Pierwsza włoka

pusta iedna, druga Wasiusza Bieciy woyt iedna wolna, trzecia osadna iedna, czwarta Hryszko Łahunowicz osadna iedna, piąta pusta, szosta Choma Bieczay osadna iedna, siódma pusta, osma pusta, dziewiąta Choma Bieciay osadna iedna, dziesiąta, iedynasta, dwunasta, trzynasta pusta, czternasta Iwan Kowal osadna iedna, piętnasta, szesnasta pusta, siedymnasta Sierhiey Naryczonek osadna iedna, osimnasta Iwan Byczkowicz pułwłoki osadney, pułwłok pusty, dziewiętnasta Chodor Łobacz pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta włoka pusta, dwudziesta pierwsza Wasil Bieciay osadna iedna, dwudziesta wtora Jakow Żehało osadna iedna, dwudziesta trzecia Sienko Łahunowicz osadna iedna, dwudziesta czwarta Roman Philipowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Wasil Padalica pułwłok osiadły, Alexiey Łahunowicz pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Wasko Sieledzionek osadna iedna, dwudziesta siódma Jurko Bieciaionek osadna iedna, dwudziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta Piotrek Zankiewicz boiarskich włok trzy. Summa trzydziście: osadnych czternastie, boiarskich trzy, pustych dwanaście, wolna iedna. Summa prowentu kop sto osimdziesiąt dziewięć, miodu pudow czternastie. Naddatki na swe włoki dla błota ma to sióło w zasciankach gruntu pasznego y sianożęci w boku sióło za rzeką Uswicą nad Zerecicą na Cusiha-jowym y Zankowym siedzeniu na każdę włokę po morgu, Podborze w koncu włok trzeciej zmiany na pięć włok w lidzbie pięć, siedymnastie y Zankiewiczowi boiarzynowi na włok trzy w Druwicy na włok cztery w lidzbie trzynastie, piętnastie, osimnastie, dwadziesta cztery. Za borem w Lipowce na włok trzy Zankiewiczowi pod Wiedrenią Uzorskie od rzeki Zerenicy do Bieleyki rzeczki na włok cztery w lidzbie dwadziesta ieden, dwadziesta dwa, dwadziesta pięć, dwadziesta szesć. Tamże pod Uzorskiem na włok dwie, w lidzbie dziewiętnastie, dwadziesta. W Hliniszczu na włok trzy w lidzbie dwanaście,

czternastie, siedymnastie. Te wszystkie naddatki pomierzać trzeba. Sianożenci swe we włokach mają bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Zieryna puł, Swietoie, Drywica. Barci rozdano między chłopcy po kleynach ich. Z Wiedreni pusiwszy w prawą drogę za iezioro Konieczną jadąc prosto borem przez rzekę Zerenicę do Wiszkowicz sióło, w lewym boku nad Zerenicą na wrocyszczu pod Uchlem za borem trzymają Isak Borodawka włokę iedną, Alexiey y Iwan Chonki włokę iedną, a trzecia włoka pusta z budowaniem. U smolanego pieca w boru na zascianku Truchon Zerenko w roku tysiąc szescset trzydziestym, a Sciepan Honczar w roku tysiąc szescset trzydziestym pierwszym osiedli na slobodzie na trzy lata włok dwie. Pod Truchonowiczami w mili od Wiszkowicz w Marynym łuhu Ahey Hurynowicz włoka iedna. Paweł y Iwan Woronki włoka iedna, Cimoszko Klesa włoki puł, Iwasko Moskal włoki puł. Tamże od Marynego łuhu w Bierzowcu y Puniszczu boiarzyn Bohdan Dubieniec włok trzy. Jadąc z sióło Oniskiewicz do Rohanowicz obapoł rzeki Zerenicy przy włokach Wiszkowskich trzyma Jakub Poulski za listem ieymsci włok szesć, do tegoż gruntu iemuż przydano sianożęci nad Ułą rzeką pod Rohonowiczami przy morgach mieskich morg ieden. Tamże przy tym gruncie w prawym boku do Rohanowicz iadąc w klinie siedzi Iwan Car z włoki iedney powinność pełniąc. Summa w tych zasciankach osadnych włok osim, ziemianskich włok szesć $\frac{1}{30}$, boiarskich włok trzy, pusta iedna. Summa prowentu z tych zasciankow kop sto siedymnastie, miodu pudow osim. Sióło Wiedrenia, włoki osiadłe, puste, wolne. Pierwsza włoka Stanisław Brył osiadła iedna, druga Iwaszko Brył osiadła iedna, trzecia Zdan Bołtruszewicz pułwłoki osiadły, Stanisław Brył pułwłok wolny. Czwarta, piąta, szosta, siódma, osma, dziewiąta, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Andrzej Jakubionek pułwłok

osadny, pułwłok pusty z budowaniem, trzynasta włoka pusta z budowaniem, cztertnasta Miechno Kowal osadna iedna, piętnasta Mikita Sudnik osadna iedna, szesnasta Arciem Komko osadna iedna, siedymnasta, osimnasta, Marcin Bałtruszewicz osadnych dwie. Summa osimnascie: osadnych osim pustych dziewięć y puł, wolney puł. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt szesć, miodu pudow osim. W koncu włok siedzibney swej zmiany to sioło ma na zmianę błotną od Charakowa po rubież pana Jana Stabrowskiego włokę iedną naddatku, to iest na każdą włokę po morgu iednym y po prętow dwadziescia, a osobną na pięć włok w lidzbie ieden, dwa, trzy, cztery y dziewięć naddany zascianek od Kładziszczu w drugim koncu siedzibney ich zmiany z ogrodami ich starem po morgu iednym y puł, na trzecią zaś zmianę od boru, iż tylko dłużyny ma po dwadziescia sznurow, naddano im tamże w Podmoszu y pod borem Jakubienkowe siedzenie po sznurow dziesięć, na dopełnienie włok. Sianożęci swe mają we włokach bez płatu. Pod Horodiszczem sianożenci swe mają podzielone bez płatu względem włok błotnych. Jezior przy tym siele trzy: Zieleniak, Wiedrenia, Konieczno. Barci poddanym rozdano po kleinach ich. Sioło Oniskiewiczze. Włoki osiadłe, boiarskie, puste. Pierwsza y druga Łukasz Szol włok dwie osiadłych, trzecia, czwarta, piąta, szosta puste, siódma puł włok pusty. Zienow Naydzionowicz cwierć włoki nowo przyioł, pocznie płacić w roku tysiąc szescset trzydziestym czwartym y Roman Chiluczonek także. Roman Chiliczonek czwierć włoki, osma Paweł Marcinowicz osadna iedna, dziewiąta Andrzej Janukowicz pułwłok osiadły, Iwan Sudnikowicz pułwłok osiadły, dziesiąta Wasko Szyroki, osadna iedna, iedynasta Cimoszko Bury osadna iedna, dwunasta Sawka Bury puł włok osadny, Ostapko Podrozowicz pułwłok osiadły, trzynasta, czternasta, piętnasta Piotr Bury boiarskich trzy, szesnasta Hrydzko Zur osadna iedna, siedymnasta

Zienow Burzec osadna iedna, osimnasta Krysztophowa Misnikowa osadna iedna, dziewiętnasta Iwan Kirkižonek osadna iedna, dwudziesta Siemion Sudnik osadna iedna, dwadziesta pierwsza Sciepan Prokopowicz, osadna iedna, dwudziesta wtora Supron Żur osadna iedna, dwudziesta trzecia Hrydzko Żur, osadna iedna, dwudziesta czwarta, Krzyszto Stanisławowicz osadna iedna. Te cztery włoki fundowane są od ichm. *na cerkiew* Czasnicką wiecznymi czasy, dwadziesta piąta Sawka Romanowicz pułwłok osiadły, Hryszko Zerenko pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Iwaszko Janukowicz, osadna iedna, dwudziesta siódma Jurko Żehało, osadna iedna, dwudziesta osma Iwan Szuma osiadła iedna, dwudziesta dziewiąta Siemion Szustunowicz, osadna iedna, Borys Szustunowicz pułwłok osadny, pułwłok pusty. Summa włok trzydziescia: osadnych dwadziescia, boiarskich pięć, pustych pięć. Summa prowentu kop dwiescia dwadziescia siedym, miodu pudow szesnascie. Zascianek w Zabieleyce z błoniem sianożętnym, który przed tym trzymał Fiedor Szyrka włok trzy, ten rozdany temuż siołu w naddatki względem błot we włokach będących y względem tego, że we dwu zmianach długości po trzy sznury niedostaie. Zascianek Podbore w koncu włok siedzibne zmiany morgow osimnascie y ten rozdany temuż siołu względem włok błotnych. Zascianek Kołosza y Incimisowo sianożętny y paszenny, ktorego iest włoka iedna, ten rozdany iest temuż siołu na każdą włokę po morgu iednemu bez płatu. Przy tymże siele zascianek Wodopiewski morgow cztery y prętow dziesięć, tego zascianku dwie części, Łukasz Szolk na włokę w lidzbie ieden y dwa trzyma y na tym się pobudował, a trzecia część tegoż zascianku na włokę w lidzbie trzecią należy, a to dla tego, że na tych trzech włokach siedliska błotem zasły, względem czego ten zascianek na siedliska na te trzy włoki nadany. Zascianek podle Wodopiewszczyzny za ruczaiem

nad ieziozem na pocztaku zascianku Koloszynskiego sianozęci y oromego gruntu morgow trzy, prętow dwunastie, ten nadany względem błot Łukaszowi Szolkowi na dwie włoce w lidzbie ieden y dwa. Zascianek w koncu ulicy tego siola przy bokowej scianie Suiarowo humniszcze, na którym siedzi Zieniow Burzec, tego zascianku morgow dwadziescia dwa, wytraciwszy y błota, z których dwa morgi rachowały się onemu w naddatki względem błot we włoce będących, a ze dwie trzeciny włoki ma płacic iako y drudzy z osadnych płacą. Zascianek Oniskiewiczow siedliska y z częścią Wodopoiowszczyzny przy scianie bokowej włok dwie, ten trzyma dożywotnym prawem y w summie kop dwuset *swieszczanik* Czasnicki ociec Siemion Jurjewicz za prawem sobie od ichm. danym, przy domie w miasteczku Czasnickim przezeń pobudowanym y przy niwie gruntu pod miastem leżącym, jako się y wyżej między zasciankiem pod miastem opisało. Zascianek jadąc z siola Oniskiewicz do Rohanowicz w prawey stronie, w Hornicy, włok dwie, dzierży na boiarskiej powinności Fiedor Szyrka, a do tych włok przydano sianozęce Rożkowe bołonie za Zabieleyką. Tamże po prawey stronie do Rohanowicz jadąc między Szyrkim, a slobodą Ostaszowem w Budziszczu, na boiarskiej powinności Hryszko Oniskiewicz trzyma włok trzy. Zascianek obapoł drogi od Ostaszowa do Charakowa jadąc, którego włok pułtory, trzyma Maxim Oniskiewicz na posłudze boiarskiej. Zascianek Borsuki trzyma Stanisław Bałtruszewicz, ma płacic z włoki iedney do pomiary. Summa w tych zasciankach we dwuchset kopach zawiedzionych włok dwie, osadnych włoka iedna y puł boiarskich włok szesc y puł, procz naddatkow. Summa prowentu z zasciankow kop szesdziesiąt pięć miodu pud ieden y trzeciny dwie. Siolo Charakowo, włoki osiadłe, boiarskie, puste. Sądzibę swą ma nad rzeką Wiedronią na morgach między koncami włok swych nazwiskiem

Kurhany pod Bereczo na dłuż sznurow trzydziescia, a w tym obrembie y iezioro iest zarosłe ni nacz nie zgodne, czego iest morgow dziewięć, czyni sądziły ich procz ieziora włok cztery morg ieden, a siedzi to siolo włoki w polu osobno tym porządkiem mając, włoka pierwsza y druga Sienko Harasimowicz dwie boiarskich, trzecia, czwarta, piąta, szosta, siódma, osma Scieszko Harasimowicz z synem swoim Andrzejem Harasimowiczem, boiarskich włok szesc. Płacic ma tylko z pienciu, a szostą mu nadana, dziewiąta, dziesiąta. Supron Ostaszkowicz osiadłych dwie, iedynasta, dwunasta puste, trzynasta, czterynasta Ilija Ostaszkowicz osiadłych dwie. Summa włok czterynastie: osiadłych cztery, boiarskich osim, pustych dwie. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt siedem, miodu pudow cztery. Ta włok czterynastie w zmianach dwuch za Ciemiencem ruczajem ku granicy imsci pana Jana Stabrowskiego, koncami idą, a w zmianach drugich dwuch nazwiskiem Nowinki y Polanka za rzeką Wiedrenią wychodzi im zupełna miara po sznurow trzydziescia wzdłuż, a poprzek po sznuru, ale grunt błotny, za czym morgi, na których siedzą mają wolne bez płatu. Sianozęci swoje mają we włokach bez płatu. Jezior przy tym siele dwa Strzecno y Hłyboczno. Za rzeką Ciemiencem w koncu włok Charakowskich nad ieziozem Striecznem zascianek, w którym morgow iedynastie, ten dzierży Jakow Mikołajewicz na boiarskiej powinności y tam mieszka. W koncu włok sądziłnych tegoż siola Charakowa zascianek nie rozrobiony, ten w przydatek względem błot temuż siolu dany, pomierzać trzeba. W boku prawym przy zmianach tej wsi Nowinkach y Polance zascianek Łopacin po scianę siola Oniskiewicz leży puszcza do rozrobienia zgodna, tego zascianku wymierzono włok trzy, które rozebrano, mianowicie Chodor Iluszych włokę iedną, Stanisław Bryłonek włoki puł w roku przeszłym tysiąc szesćset trzydziestym pierwszym na święty

Piotr przyiół z slobodą na lat trzy, a potym ma płacic iako y inszy. Ilusza, Oniskiewicz włoka, iedna y puł nowoprzyiół w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym dnia trzeciego Aprila z slobodą na lat trzy, a po wysciu slobody boiarską powinność odprawować ma iako y drudzy boiarowie. Summa w tych zasciankach, nie rachuiąc naddatkow osadnych włok iedna y puł, boiarskich włok iedna ²⁶/₃₀. Summa prowentu z tych zascianskow kop trzydziescie iedna y groszy cztery, miodu pudow ieden y puł. Sioło Rusaki od Charakowa idąc do Dołhego ieziora w lewey stronie nad rzeką Wiedrenia wymierzą włok dziesięć, teraz wszystkie leżą w puscie, w których sianożęci iest dostatek y w rok z nich naymując daie kop dwadziescie, pod czas więcej, iako kto starguię. Za włokami tego siola obok zascianek Zadoryną wymierzonego włok dziesięć pod puszcą do wyrobienia godną, z tych przyiół Micko Jakuszewicz włoki puł, z ktorey płaci kop cztery, tamże nowo przyiół Andrzej Harasimowicz boiarzyn włoka iedną w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym, marca dwudziestego piątego dnia, sloboda lat cztery. Na uroczyszczu Dołhe przy granicy imsci pana Jana Stabrowskiego Swieckiey przy ieziorze Dołhim, którego ieziora połowice należy do Czasznik, gruntu pasznego y na lada zgodney puszcze wdluż sznurow piętnascie, a poprzek sznurów siedm, co uczyni odcioszysy błota niegodnego w tym obrębie morgow pięć, włoka iedna, te trzyma Piótrek Sciepanowicz, płacąc z niey zarowno z drugiem; po prawey zas stronie od Charakowa, iadąc nad tąż rzeką Wiedrenią w koncu włok Charokowskich od granice pana Stabrowskiego Wierzchowskiey zascianek Kaszniszczę, którego wymierzona włok dwie, z tych włokę iedną Jakusz Mikołaiewicz boiarzyn na posłudze boiarskiey, a drugą włokę Sciepan Kowal na osadzie trzymaia. Za tym zasciankiem wymierzona gruntu na boiary włok dwadziescie, z

ktorych trzymaia Wasko Oniskiewicz włok trzy, Marcin Sierebrowicz włokę iedną y puł, Janusz Sierebrowicz włokę iedną y puł, w puscie leży włok szesc. W koncu tych włok zascianek przy granicy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey włok dwie, te trzyma Wasiuk Maciewicz iedne na służbie ciahley, a drugą na osadzie. Za tym Waskiem Prokopowszczyzny włok trzy, te trzyma z tym wyszey pomienionym poddanym Waskim Maciewiczem pani Janowa Pilecka we stu kopach za prawem sobie od ielm. danym. Summa w Rusakach y zasciankach gruntu: osiadłych włok dwie y puł, boiarskich włok osim, we stu kopach zawiedzionych włok pięć, pustych włok dwadziescia cztery y puł. Summa prowentu z Rusakow y zascianskow kop sto cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Tarantowa założona w roku tysiąc szescset dwudziestym siódmym, osimnastego dnia Julij, za listem ieymsci z wolnością na lat dwadziescia siedzi poroznu w Staszynie dymow piętnascie. Arciuta Kuzmicz dym, Miron Pięciło dym, Wasko Dołhowicz dym, Iwan Alexiejowicz dym, Iwan Dołhi dym, Andrzej Żoraw dym, Jakim Litwin dym, Marko Jaroszkowicz dym, Ileyka Jakubowicz dym, Filip Szeszczeren dym, Iwan Szerezok dym, Karp Hayduczonok dym, Iwan Moskal dym, Maciey Bryl dym, Sowosciey Misnik dym. Summa dymow piętnascie. Sioło Ostaszow, włoki osiadłe, pustę. Pierwsza włoka pusta iedna, druga Piotrek Padalica osiadła iedna, trzecia Omelian y Karniey Hulkowiczy osiadła iedna, czwarta Omelian Pięciuchow syn iedna, piąta Piotr Hrudzina pułwłok, Michiey Pawłowicz pułwłok, pusty pułwłok, szosta Isak Biziuk. osiadła iedna, siódma Wasko Kozak, osiadła iedna, osma Klimata Orchwinicz, osiadła iedna, dziewiąta Cimoszko Simonowicz pułwłok, Pawluk Hanczar czwiere, dziesiąta Naum Rudowicz osiadła iedna, iedynasta pułwłok pusty, Hrydzko Waskowicz pułwłok osiadły, dwunasta Wasko Szaduka starzec osiadła iedna,

trzynasta Andrzej Byczonek pułwłok, pusty pułwłok, czternasta Fiedor Zużółka Korniczek osiadła iedna, Wasko Kozyn piętnasta iedna, szesnasta, siedemnasta, osimnasta puste, dziewiętnasta Hryszko Lepciuk osiadła iedna, dwudziesta Hryszko Smolik osiadła iedna, dwudziesta pierwsza Jarmak Isaiewicz osiadła iedna, dwudziesta włoka Alexiey Isaiewicz osiadła iedna, dwudziesta trzecia Anania Dzidzik osiadła iedna, dwudziesta czwarta pusta, dwudziesta piąta pusta, dwudziesta szosta pusta. Summa dwadzieścia szesc włok: osiadłych szesnascie y czterci trzy, pustych dziewięć y czwerc iedna. Summa prowentu kop dwiescie iedna, miodu pudow szesnascie, czterci trzy. W zascianku u Prudoch siedzi Sciepan Lepciuszonek bez pomiary w koncu włok siedzibnych, teraz płaci z włoki puł. W boku sciany sadzibney zascianek Zielepuzyne Prudziszczce y Kołodonowo włok trzy, to w naddatki temu siolu względem błot, Summa z zascianku kop szesć, miodu pułpuda. Siolo Sielce, włoki osadne, boiarskie, ziemianskie, puste, Pierwsza Klin Fiedorowicz pułwłok osiadły, pułwłok pusty, druga Jaroszko Alexiejowicz osiadła iedna, trzecia Onisko Chodzkowicz pułwłok, Arciom y Hryszko Chodzkowicz pułwłok, czwarta Otroszko Maciejewicz pułwłok, Chodor Macwiejewicz pułwłok, piąta Niescier Sciepanowicz pułwłok, Jaroszko Tarasowicz pułwłok, szoste Dziemid Jaroszkowicz pułwłok, Onisko Chodzkowicz czwerc iedna, Łukian Chodzkowicz czwerc iedna, siódma Hrydzko Andronowicz pułwłok, Hleb Omelianowicz pułwłok, osma Pięciuch Omelianowicz pułwłok, Anton Hrzydzkowicz pułwłok, dziewiąta Jakim Ostapkowicz pułwłok, Łukian Romanowicz pułwłok. Te trzy włoki trzyma przy folwarku swoim we stu złotych y do żywota swego pan Andrzej Zoch. Dziesiąta Iwan Chodzkowicz osiadła iedna, dwunasta Łazuka Sciepanowicz pułwłok, Anania Jaroszkowicz pułwłok, tę dwanastą włokę oba nowo

przyieli, poczną płacić w roku tysiąc szesćset trzydziestym czwartym, trzynasta, czternasta, piętnasta puste, szesnasta, siedemnasta, osimnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza—obliteratio. Summa włok dwadzieścia iedna: osadnych osim y puł, boiarskich sześć, ziemianskich trzy, pustych trzy y puł. Summa prowentu kop siedym, miodu pudow osim y puł. Przy sadzibie siola tego obok dwa rezy włoczne z sadzibnemi rowno w iedney tylko tey zmianie morgow dwadzieścia przydano do włok piętnastu temu siolu okrom boiarskich włok szesciu, a to względem błot bez - płatu. Obok tych rezow w koncu drugiey zmiany tego, siola siedlisko Ciechorowskie nad rzeczką Ułą zascianek, trzyma za listem ieymsci Jaroszko Alexiejowicz na osadzie włoki puł. Sianożenci mają we włokach swych bez płatu. Barci w puszczy rozdano między poddane po kleynach ich. Zascianek w Puńkach pod puszcza w koncu włok sadzibnych mało co rozrobiony przydano temuż siolu względem błot na każdą włokę po morgow cztery y puł. Tego zascianku włok trzy, morgow cztery y puł. Za włokami Sieleckimi pustosz gdzie siedział Hryszko Zielepuha, na którym iest y budowanie włok szesc. Tamże nad rzeką Ułą, gdzie mieszkał Onisko Podrez wpuscie włok trzy. Tamże podle od granice iego msci pana Jana Stabrowskiego Boczeykowskiej Siemion Podrez trzyma na boiarskiej powinności włok szesć, z pięciu tylko płaci, a szostą mu przydaną bez płatu. Summa w tych zasciankach oprócz naddatkov osadney włoki puł, boiarskich szesć, pustych włok dziewięć. Summa prowentu z tych zasciankow kop czterdzieścia iedna, miodu puł puda. Włosci Czasnickiej, druga strona ku słobodom, iadąc na Ciapin. Siolo Siabry, włoki osadne, boiarskie. Pierwsza włoka Sciepan Szyszun osadna iedna, druga Nikiper y Wasko Isakowicz osadna iedna, trzecia Wasko Rybak osadna iedna, czwarta Maxim Maciejowski pusta iedna, piąta Sidor Scie-

panowicz osadna iedna, szosta Fiedor Szeszunowicz osadna iedna. Summa prowentu z tey wsi kop szesdziesiąt siedym, miodu pudow pięć. Summa włok osadnych pięć, pusta iedna. Sióło Wołosowicze, włoki osiadłe, puste. Włoka pierwsza Piotrek Bakutowicz pułwłok, Iwan Kuzminicz pułwłok, druga Wasil Miciecz pułwłok, Iwan Mikicicz pułwłok, trzecia Awram Sidorowicz osadna iedna, czwarta Makiey Łukianowicz osadna iedna, piąta Michał osadna iedna, szosta Cichon Borodziejewicz pułwłok, Siemion Lednikowicz pułwłok, siódma Nikipor Awramowicz osadna iedna, osma Kozma Apanasowicz osadna iedna, dziewiąta Wasko Bunakowicz osadna iedna, dziesiąta Sowosciey Awramowicz osadna iedna, iedynasta Siemion y Daniło Bunakowicz osadna iedna, dwunasta Marko Apanasowicz osadna iedna, trzynasta Anton y Radzko Sciepanowicz osadna iedna, czternasta Maciey y Siemion Pielużycy osadna iedna, piętnasta pusta, szesnasta pułwłok pusty. Sidorowa wdowa pułwłok osadny, siedymnasta Hauryło Iwanowicz osadna iedna, osimnasta Niescier Prokopowicz osadna iedna, dziewiętnasta Wasil Macwiejewicz czterć iedna, Jacuk Macwiejewicz czterć, pusty pułwłok, dwudziesta Siemion Donicz osadna iedna, dwudziesta pierwsza, dwudziesta wtora, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta puste. Summa włok dwadziescia pięć, osiadłych osimnascie, pustych siedym. Summa prowentu z tey wsi kop dwiescie szesnascie, miodu pudow osimnascie. Miasteczko Wołosowicze, sloboda, place osadne, gumienne, wolne, puste. W rynku przy ulicy Borysowskiej pierwsza połac po lewie. Łukasz Łuckiewicz plac osadny ieden, Hryszko Dzirczonek plac osiadły ieden, z budowaniem pusty ieden, Stanisław Misnik pułplacu osadnego, Chodor Dzirczonek pułplacu osadnego. Druga połac rynku od ulice Swiadskiej. Z budowaniem plac pusty ieden, Ostapko Jewłamowicz młynarz plac wolny ieden, Omelian Niedzwiedzio-

nek plac osadny ieden, plac pusty ieden. Trzecia połac rynku. Iwan Hołub plac osadny ieden, *Osip Kozurczyc pop, cerkiewne*, placy dwa wolne, Iwan Rymszonek plac osadny ieden. Czwarta połac rynku. Jasko Pirożnik osadny plac ieden, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Dudarz pułplaca osadnego, Siemion Sieczkowicz pułplaca osadnego; pusty plac ieden. Strzod rynku *cerkiew* założenia S. Michała z aparatami cerkiewnymi od ichm. nadanemi, przy tey cerkwi dzwonica ze trzema dzwonami. Komor kramnych dziesięć. Ulica Borysowska. Z rynku idąc lewa strona. Pawluk Hołub przy ułeczce plac osadny ieden y puł, Siemion Burcowicz placow osadnych dwa, Paweł Chilimonowicz *dział* plac wolny ieden, Chilimon Pielużyc plac osadny ieden, Siemion Ciapiniecz woyt, plac wolny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Jakim Dzirka *popowski* plac wolny ieden, pusty plac ieden, Iwan Sudnik pułplacu osiadłego, przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, drugi pusty, trzeci pusty. Teyże ulicy prawa strona 2-do Harasim Walkowicz plac osadny ieden, 1-mo plac pusty ieden, Łukasz Burezonek plac osadny ieden, Omelian Wasilewicz plac osadny ieden, Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Ilia Wydzierko plac osadny ieden, Jasko Odis pastuch plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty. Przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, z budowaniem plac pusty ieden, plac puły ieden. Ułeczka z ulicy Siadskiej przez Borysowską do drogi Łatyholskiej, lewa strona. Kondrat Kowalonek plac osadny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac osadny ieden. Teyże ułeczki prawa strona. Sciepan Ciapiniecz plac osadny ieden, Jarmosz Ciapiniec plac gumieny ieden. Ulice Swiadskiej z rynku lewa strona. Andrzej Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołynic plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, plac pusty ieden, z budowa-

niem placow pustych dwa. Teyże ulice prawa strona. Z budowaniem placow pustych dwa, Wasil Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, puł placu pustego, z budowaniem pultora placu pustego, placow pustych trzy. We włoki puszczo pustych placow dwa. Ulice Borowey z rynku lewa strona. Stanisław Misnik plac gumienny ieden, Iwan Hołub plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, Iwan Dudarz plac gumienny ieden, Harasim Walkowicz plac gumienny ieden, Jasko Pirożnik plac gumienny ieden. Przez zaułek ulice Czasnickiey do borowych włok. Paweł Kochan plac gumienny ieden, Wasiko Prokopowicz plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Przez zaułek, który idzie do włok borowych. Omelian Szulżyc plac gumienny ieden, błotem się wydał plac pusty, Ostapko Korczycz plac gumienny ieden, placow pustych trzy. Teyże ulice Borowey prawa strona. Błotem się wydał plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, placow pustych dwa. Przy zaułku z ulice Czasnickiey do włok borowych. Paweł Kolianko plac gumienny ieden, Chilimon Sieszkowicz plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Sciepan Rymzonek plac gumienny ieden, Mikuła Rymzonek plac gumienny ieden, przez zaułek Paweł Rabiec plac gumienny ieden, Siemion Białobrodzko plac gumienny ieden, Ostapko Korczyc plac gumienny ieden, Mordas Kowal plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Ulice Czasnickiey z rynku lewa strona. Hryszko Płatonowicz plac osadny ieden, Wasil Pielusycz puł placu, Iwan Bakułowicz placu puł, Siemion Kowal plac osadny ieden, Awram Dołhi plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden. Przez zaułek z ulice borowey przez Czasnicką ulicę do stawu Paweł Kochan plac osadny ieden, Chilimon Suszkowicz plac osadny ieden, Iwan

Domasz plac osadny ieden, Sciepan Rymzonek plac osadny ieden, Siemion Białobrodzko plac osadny ieden. Przez zaułek drugi z ulice Borowey do stawu placow pustych dwa, Astapko Korcz plac osadny ieden, Macwiey Mordas kowal plac osadny ieden, placow pustych cztery. Teyże ulice Czasnickiey z rynku prawa strona. Iwan Biehalonek plac osadny ieden, Iwan Rabysz plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty, Sciepan Swieluk plac osadny ieden, Omelian Szulżycz plac osadny ieden, plac pusty ieden, Choma Szopot plac osadny ieden. Przez ułeczke. Chwiedor Mordas plac osadny ieden, Mikuła Rymzonek plac osadny ieden, Paweł Rabczyk plac osadny ieden, Pauluk Kochan plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac osadny ieden, Przez ułeczke Jarmak Ihnaciszczewicz plac osadny ieden, Hryhor Pieluzycz placow osadnych dwa, Siemion Burzonek plac osadny ieden, gumienych dwa, Hryhow Pieluzycz plac gumieny ieden. W tyle ulice Czasnickiey nad stawem zaułek, plac pusty ieden, *popowski cerkiewny* plac wolny ieden, Omelian Szylżycz plac osadny ieden, Kuryło Jaskow plac osadny ieden, Wasil Krawczonek plac osadny ieden, placow pustych dwa. W tyle połaci rynkowej nad stawem *popowskich cerkiewnych* placow dwa, Iwan Dudarz puł placu, pustego placu puł. Za temi placami w tyle połaci rynkowej staw y młyn o dwu kołach ze wszystkim narzędziem na rzeczce Bukowicy, ten żyd przy arędzie trzyma. Za tym stawem na zascianku przy drodze Łatyholskiej gumienne place: Chilim Pieluzycz plac gumieny ieden, Paweł Pieluzycz *dział* plac wolny ieden, plac pusty ieden, Łukasz Łuckowicz plac gumieny ieden, Paweł Hołub plac gumieny ieden, Siemion Burzonek plac gumieny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac gumieny ieden, placow pustych dwa, Chodor Dzirczonek puł placu gumienego, puł placu pustego. Summa placow osiadłych piędziesiąt trzy, gumienych dwadzieście, pustych szesdziesiąt pięć. Summa

placow wszystkich sto piędziesiąt osim y puł. Summa prowentu z placow kop dwadzieścia siedem y groszy szesć.

Włoki slobody Wołosowickiej.

Od wynimku z za prudowey sciany włoka pierwsza Siemion Ciapinec woyt wolna iedna, druga Pawluk Rabczyk osadna iedna, trzecia, czwarta, piąta puste, szosta Jermak Inaciszczę osadna iedna, siódma Hryhor Pieluzycz osadna iedna, osma Łukasz Burczonek osadna iedna, dziewiąta Fiedor Mordasionek pułwłok osiadły, pułwłok pusty, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Harasim Wolkowicz osadna iedna, trzynasta, czternasta puste, piętnasta Iwan Dudarz osadna iedna, szesnasta pusta, siedemnasta Siemion Bieloborodko osadna iedna, (Iwan Hołubiec osadney pułwłoki) osmnasta Macwiey Morda osadney puł, dziewiętnasta, dwadziesta, dwadziesta pierwsza, dwadziesta wtora, dwadziesta trzecia, dwadziesta czwarta puste, dwadziesta piąta pułwłok pusty, Iwan Rymzonek puł osadney, dwadziesta szosta Chodor Wołyniec osadna iedna, dwadziesta siódma, dwadziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta puste, trzydziesta pierwsza Sciepan Ciapinec osadna iedna, trzydziesta wtora Paweł Kochan iedna osadna, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta puste, trzydziesta piąta arendarska wolna iedna, trzydziesta szosta Ostapko Jewłanowicz młynarz wolna iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma y puł puste, trzydziesta dziewiąta Chodor Dzierzonek osadney puł włoki, czterdziesta Hryszko Płatonowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza Siemion Ciapinec osadna iedna, sznur liszni w tey zmianie trzyma *pop* tameczny, czterdziesta druga y trzecia oyciec Osip *Kozureżycz pop* wolne dwie *cerkiewne*, czterdziesta czwarta Jakim Dzirka *popowski* wolna iedna *cerkiewny*, czterdziesta piąta tenże *pop* Osip Kozureżycz wolna iedna *cerkiewny* Jarmak Ciapincowicz osadney pułwłoki, czterdziesta szosta Iwan Sudzik osadney puł włoki, czterdziesta siódma pusta, czter-

dziesta osma Piotr Hołub osadna iedna, czterdziesta dziewiąta, piędziesiąta, piędziesiąta pierwsza puste, piędziesiąt wtora Mikoła Rymzonek osadna iedna, piędziesiąt trzecia, piędziesiąt czwarta puste, piędziesiąt piąta Ochromiey Kozuta osadna iedna, piędziesiąt szosta Jasko Pirożnik osadna iedna, piędziesiąt siódma Chilimon Suszkowicz osadney puł, pustey włoki puł Fiedor Mordasionek osadney pułwłoki, piędziesiąt osma osadney pułwłoki, piędziesiąt dziewiąta Omelian Łysy osadna iedna, szeszdziesta *dział* wolna iedna, *cerkiewny*, Kolianko szeszdziesta wtora, szeszdziesta trzecia, szeszdziesta czwarta, szeszdziesta piąta puste, szeszdziesta szosta Sciepan Rymzonek osadna iedna, szeszdziesta siódma Ostapko Kozuta osadna iedna, szeszdziesta osma Omelian Szulzycz osadna iedna, szeszdziesta dziewiąta Siemion Burczonek osadna iedna, siedemdziesiąta Łukasz Łuckiewicz osadna iedna, siedemdziesiąt pierwsza Paweł Hołub osadna iedna, Wasil Pieluzycz osadny pułwłok, siedemdziesiąt wtora Paweł Kochan osadny pułwłok ieden, siedemdziesiąt trzecia Omelian Niedzwiedzionek osadna iedna, siedemdziesiąt czwarta Chilimon Pieluzycz osadna iedna, siedemdziesiąt piąta pusta. Summa włok: osadnych trzydziścia iedna, wolnych osim, pustych trzydziścia szesć. Summa prowentu z tych slobodskich włok kop sto dwadzieścia cztery. Summa summarum prowentu z tego miasteczka z placow y z włok kop sto piędziesiąt iedna y groszy szesć.

Zascianek Klin między Wołosowskim siółem starym, a slobodą morgow pięć, przydany do włok *popowi* y Siemionu Ciapincu woytowi. Zascianek w Krasney Łuce morgow dwadzieścia, rozdany do włok tymże Słobożanom. Na Kozim boru włoka iedna puszczy do rozrobku zgodna. Sianożenci we włokach swych mają bez platu. Słoboda Wierswiecie nad rzeczką Bukowiczą nową w roku terazniejszy tysiąc szesćset trzydziestym wtorym, msca Marca dwadziestego pierwszego dnia założona z

wolnością na lat dwadzieścia: Łochwin Czyżycz dym, Iwan Kulik dym, Maxim Wołkoieżionek dym, Alexiey Misnik dym, Hawryło Potapowicz dym, Omelian Obiedek dym, Siemion Kapuszenin dym, Rodziwon Maynicz dym, Mikula Szeplewicz dym, Mikołay Woytelewicz dym, Jurko Grygołowicz dym, Sidor Grygołowicz dym, Kaspor Goygało woyt dym, Alexiey Babiżewicz dym, Stanisław Misnik dym, Łazuka Kuzmich dym. Summa dymów szesnastu. Słoboda Zaboienie, włoki osadne. Ta Słoboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, Septembra trzynastego dnia na lat dwadzieścia. Pierwsza włoka Krzysztof Hryszkowicz osmina, Stefan Prokopowicz osmina, Sowosciey Pawłowicz czwierz, Sciepan Zygmontowicz pułwłok; druga Andrzej Wieremiejowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok; trzecia Maxim Szolomko pułwłok, Daniło Hawryłowicz pułwłok, czwarta Sciepan Prokopowicz czwierz, Sowosciey Pawłowicz czwierz, Hryszko Pawłowicz pułwłok; piąta Woyciech Zygmontowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok, szosta Sciepan Zygmontowicz pułwłok, Sciepan Szolomko pułwłok. Summa włok osadnych szesć. Słoboda Nacza, miasteczko. Rynek w którym stoi *cerkiew* założenia s.s. Kuzmy Dziemiana, apparaty w niej nakładem ichm. Klatek kramnych trzynastu. Place osiadłe, gumienne, wolne, puste. Lewa strona rynku od ulice Czasnickiey. Daniło Łysy plac osadny ieden, gumieny ieden, Parchwien Kuzmich puł placu osadnego, puł placu gumienego, Walenciey Szymonowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Kuzma Jurowicz Rikus puł placu osadnego, puł placu gumienego, Mikołay Choroszkowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Owsiey Makiewicz plac osadny ieden, gumienych dwa. Drugi połac rynku od ulice Draskiey. Onikiey Kowal puł placu osiadłego, gumieny plac ieden, Potap Kramnik puł placu osadnego, puł gumienego, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Wirło puł placu osadnego,

plac gumieny ieden, Karp Morawski boiarzyn placu wolnego puł, Jasko Wirłowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwko Wołosowicz puł placu osadnego, gumieny ieden, Sankowa wdowa puł placu osadnego. Trzecia strona rynku od ulice Borowey. Andrzej Owtuchowicz plac osadny ieden, *popowskich cerkiewnych* placow wolnych trzy, Andrzej Wiażewicz boiarzyn placow wolnych dwa, Otroszko Chomicz plac osadny ieden. Czwarta strona rynku od ulice Swierdlinskiey. Hryszko Łomonos plac osiadły ieden, gumienego puł, Kuzma Hruzdowicz plac osadny ieden, gumienego puł, Hryszko Łomonos puł placu osadnego, gumieny ieden, Wasil Smyk puł placu osadnego, Jermak Kolesnikowicz plac osadny ieden. Ulice Draskiey idąc z rynku lewa strona. Jasiuk pastuch plac osiadły ieden, placow pustych dwa. Ulice Polowey z rynku idąc lewa strona. Jakow Łysy plac osiadły ieden, gumieny ieden, Sawa Tolstonogi osadny plac ieden, gumieny ieden, Mikita Łukianowicz puł osadnego, puł gumienego, Hryszko Ilicz młynarz wolny plac ieden, Karp Nastasiewicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Jermak Kolesnikowicz osadny ieden, gumieny ieden, Chwiedor Sawin osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Filipowicz osadny ieden, gumieny ieden, Arciem Ławrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Borysowicz osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Wierebiey osadny ieden, gumieny ieden. Przestompiwszy ułeczke Januk Łyndziejewicz osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Wołkowicz osadny ieden, gumieny ieden, Bohdan Tatarzyn osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Hałuszko puł osadnego, puł gumienego, Dzienis Dorohomieszaniec puł osadnego, puł gumienego, Szymon Nacelewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, wolnych dwa, plac pusty ieden. Teyże ulice Polowey z rynku prawa strona. Pawluk Wołkowicz puł placu osadnego, puł gumienego, Alexiey Wołkowicz puł osiadłego, puł gumienego, Hryszkowa Rokicina plac

osadny ieden, Karp Miciukowicz puł osiadlego, puł gumienego, Mikita Wołkowicz puł osadnego, puł gumienego, Owdziey Sinijelewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sawa Byczanin osadny ieden, gumieny ieden, Alexiey Piotrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Mikołay Stasiewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sciepan Bohdanowicz osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę. Hryszko Tumarowicz osadny ieden, gumieny ieden, Symon Nacelewicz boiarzyn wolnych dwa, Benedykt Dowgiało woyt osadnych dwa, z budowaniem placow pustych dwa. Ulica Borowa, lewa strona. Sapron Kuzmicz osadny ieden, pusty ieden, Naum Iwanowicz osadny ieden, gumieny ieden, Ławryn Litwin *cerkiewny* plac wolny ieden, Michałko Alexiejewicz puł placu osadnego, puł pustego, Moysiey Moskal puł osadnego, puł gumienego, Lewon Sierhiejewicz pułtora placu osadnego, puł gumienego, pusty ieden, Hryszko Szpirydowicz osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Hryszko Jurkiewicz wieszczy osadny ieden, gumieny ieden. Przystompiwszy uleczkę z budowaniem plac pusty ieden, zięc Wieszczo plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Chwiedor Mickiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, placow pustych dwa. Teyże ulicy Borowey prawa strona. Iwan Bałtyński pułosadnego, pułgumienego, Fiedor Chrołowicz puł osadnego, puł gumienego, Jasko Rohoziec puł osadnego, puł gumienego, Pawluk Borowy osadny plac ieden, gumieny ieden, 2-do Andrzej Łysy osadny ieden, gumieny ieden, 1-mo Konon Wołosowicz osadnego puł, gumienego puł. Jasko Litwin osadny ieden, gumieny ieden, plac pusty ieden, Kondrat Czarnuszyc placu puł osadnego, puł gumienego, Januk Ławruszkowicz osadny ieden, gumieny ieden, tenże z doli pasze placow pustych dwa, nierozrobione w puscie placow osim, Kuzma Mietliczanin *cerkiewny* placow wolnych dwa, placow

pustych cztery, w koncu tey ulicy rzerzanych po obu stronach placow po iedynascie, to iest siedzibnych iedynascie, a gumienych iedynascie. Siedzibne tedy place paszą pospołu z włokami, a gumienne rozebrane na gumna. Z rynku do Borowey ulicy idzie ulica Borysowska, tam oba- poł iey wyrzerzane place po obu stronach na siedzibę y gumna w tyle ulicy Borowey y połaci trzeciej rynkowej, przez Swierdlinską ulicę y w tyle ulicy Mostowey do ulicy Łohowey y rzeki, po lewey stronie od sciany włoczney nierozrobionego boru placow szesnascie, a po prawey szesnascie. W tyle rynku y Mostowey ulicy przez ulicę Łohową do rzeki Naczy idąc lewa strona: Siemion Hruzdowiec plac osadny ieden, Karp Krawiec plac osadny ieden, gumieny ieden, Kuzma Smykowicz plac osadny ieden. N. Zascianek mały morga puł, to oddano temu siołu. Sianozenci swe mają w błotach na błoniu bez płatu. Summa prowentu z tey wsi kop dwadziescia cztery, miodu pudow szesc, bo tylko płacą z włoki po kop cztery y po pudu miodu. Sioło Łatyholicze w szachownicach grunty swe mają. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Michałko Lednikowicz szesnastek pięć, Omelian Kosko szesnastka iedna, druga Sciepan Lednikowicz osadna iedna, trzecia Choma Lednikowicz szesnastek pięć, Andrzej Lednikowicz szesnastka iedna, czwarta Potap Lednikowicz osadna iedna, piąta Kuprey Lednikowicz osadney pułwłoki, pustey pułwłoki, szosta Chodor Kuryanowicz trzeciny dwie, Niescier Kuryanowicz, trzecina iedna, siódma tenże Niescier Kuryanowicz trzecina iedna, pustych trzecin dwie, osma Taras Rożnowicz pułwłok ieden, Ostapko Rożnowicz pułwłok, dziewiąta Andrzej Rożnowicz pułwłok, Owchim Zankowicz pułwłok, dziesiąta Iwan Kozura szesnastka iedna pusta dwunastek pięć osadnych, dwunastek pięć pustych, iedynasta pusta, dwunasta pusta. Summa dwanascie: osadnych włok osim czwiere iedna, pustych trzy, czwierci

trzy. W tej wsi *cerkiewka* zbudowana pospołu z inszemi poddanemi sąsiedzkiemi na gruncie ichm., obrazy są w niej, aparatów niemasz, wieżdzia tam *swieszczennik* Wołosowski y drugi imsci pana Adama Sakowicza podkomorzego Oszmianskiego pod czas swiāt y dochodami w poły się dziela. Sianożęci swe mają do włok przydane nad rzeką Jasą bez płatu. Boru y mchu odległego sobie w połowney z Kwieczczany na rubieżu mają trzecią część obrembu. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt dziewięć, miodu pudów osim. Przy slobodach wyżej opisanych Wołosowskiey y Zaboienkiey y siele Starych Wołosowiczach puszcza od Ponikli ruczaja przez rzekę Boynę do rzeki Jasy jest wzdłuż na mil dwie, a wszere jako kędy. Ostempy w niej, mianowicie ieden Wierchowio Bobrowo, drugi Osow, trzeci Święty od Swiadskiey puszczy, piąty Wierswieski y szosty tamże, siódmy w Stayskim ruczaju, osmy Ozierycki. Sióło Zor-taia z przyjazdu od Czasnik lewa strona. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Chodor Chilimonowicz osadna iedna, druga tenże Chodor pułosadney, Chocien Sankiewicz pułosadney, trzecia Alesko Stanisławowicz osadney puł, pustey pułwłoki, czwarta Chodor Nahibczyk osadna iedna, piąta Choromuczyna wdowa trzecina iedna, Samson Dzienisowicz trzecin dwie, szosta Kuprey Dzienisowicz osadney puł, z budowaniem pustey pułwłoki, siódma Omelian Budzinic osadna iedna, ośma Szcasy Litwin osadney puł, Kurjan Pieluzycz osadney pułwłoki, dziewiąta tenże Pieluzycz osadney pułwłoki, Stefan Dudarz osadney pułwłoki, dziesiąta Iwan Gisa osadna iedna, iedynasta Wasil Gisa osadney pułwłoki, Klimiata Antonowicz czwerc osadney, pustey czwerc, dwunasta Marcin Jałowiec osadney pułwłoki, pustey pułwłok, trzynasta Niescier Koleczye osadna iedna, czternasta Piotr Miciukowicz osadny pułwłok, Borys Jałowiec osadney pułwłoki, piętnasta Doroszko Sciepanowicz osadna iedna, szesnasta Iwaszko

Sciepanowicz osadna iedna, siedymnasta Andrzej Bryl osadny pułwłok, pustey pułwłok, osimnasta Jachim Kobięc osadney pułwłok, Kondrat Rzeszotko osadney pułwłok, dziewiętnasta Jakow Żerebczonek osadna iedna, dwudziesta pusta iedna, Druga pierzeia tej ulicy po prawey stronie—dwudziesta pierwsza włoka y dwudziesta wtora puste, dwudziesta trzecia Iwan Miadzielec pułwłok osadny, Stanisław Miadzielec pułwłok osadny, dwudziesta czwarta Radzko Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Danił Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta szosta tenże Danił Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta siódma pustey pułwłok, Sieluk Dobrycz osadny pułwłok, dwudziesta osma Marko Szyszot osadny pułwłok, pustey pułwłok, dwadziesta dziewiąta pusta czwerc iedna, Potap Staienin osadnych czwerci trzy, trzydziesta Zienow Michajłowicz osadny pułwłok, Harasim Michałkowicz osadny pułwłok, trzydziesta pierwsza Jakow Sciepanowicz osadny pułwłok, Mikuła Kozura osadny pułwłok, trzydziesta wtora Stanisław Dombrowski boiarzyn sloboda na lat trzy boiarska iedna, trzydziesta trzecia pusta iedna, trzydziesta czwarta pułwłok pustey, Filon Woiewodczicz osadni pułwłok, trzydziesta piąta Klimiata Poihrazewicz osadna iedna, trzydziesta szosta Jan Hołodok pusta iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma, trzydziesta dziewiąta, czterdziesta puste. Summa włok czterdzieście. Osadnych dwadzieścia sześć, boiarska iedna, pustych trzynastie. Summa prowentu z tego sióło kop sto cztery, miodu pudów dwadzieścia sześć. W ostempie Wiciach część z imśc panem Sakowiczem podkomorzym Oszmianskim w zwierzu y iedni bez drugich osoczniczy chodzie do puszcze y łowow odprawować nie mogą. Włoki tego miasta Naczy. Włoki osadne, wolne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Andrzej Naumowicz osadna iedna, druga Maciej Łyndziewicz osadna iedna, trzecia Woyciech Litwin osadna iedna, czwarta Hryszko Horbaniewicz osa-

dna iedna, piąta Afir czwierzć iedna, Karpiec Nastasiecz czwierzć trzy, szosta Stanisław Lach boiarski pułwłok, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, siodma żyd arędarz na płat osadna iedna, osma Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dziewiąta Hryszko Szolkon osadna iedna, dziesiąta Moysiey Bakunow zienc pułwłok osadni, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, iedynasta tenże Dowgiałło woyt wolna iedna, dwunasta nowosad na płat pułwłok, Onisko Kamięczanin pułwłok, trzynasta Januk Łyndziewicz osadna iedna, czternasta Parchwien Kuzmierz osadna iedna, piętnasta Fiedor Pułtorak osadna iedna, szesnasta pułwłok pusty, Kuzma Borowy pułwłok osadny, siedymnasta Sciepan Bohdanowicz boiarska iedna, osimnasta Arciom Ławrowicz pułwłok osadny, tenże przyiał pułwłok--słoboda na lat dwie, dziewiętnasta Iwan Bałtynski pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dwudziesta pierwsza Symon Nacelewcz boiarz boiarska iedna, dwudziesta wtóra Andrzej Borysowiec trzecina iedna, Hryszko Wierebieczyk trzeciny dwie, dwudziesta trzecia *cerkiewne* te wszystkie cztery zakreszone, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta Truchon Bordyciecz osadna iedna, dwudziesta szosta Kuzma Mietliczyz pułwłok osadny, Ławryn Mietliczyz pułwłok osadny, cztery wolne, dwudziesta siodma Jakow Łysy pułwłok, Mikołay Stasiewicz pułwłok, dwudziesta osma Dmistr Kaleczyz osadna iedna, dwudziesta dziewiąta Fiedor Sawin pułwłok, Siemion Pohodziec pułwłok, trzydziesta Łukianowa wdowa pułwłok, Jasko Wirłowicz pułwłok, trzydziesta pierwsza Konon Wołosowicz pułwłok, trzecina iedna, Fiedor Pleszczeniec dwie trzeciny, trzydziesta wtóra p. Symon Toczycki ziemianin wolna iedna, trzydziesta trzecia Borys Sazonowicz osadna iedna, trzydziesta czwarta Hryszko Kolesnik osadna iedna, trzydziesta piąta Andrzej Łysego syn pułwłok, Siemion Baran pułwłok, trzydziesta szosta

Jakow Wołkowicz pułwłok, Fiedor Opanasowicz pułwłok, trzydziesta siodma Danilo Łysy osadna iedna, trzydziesta osma Opanas Charkowicz osadny pułwłok, pusty pułwłok, trzydziesta dziewiąta Hryszko Zaceniec osadna iedna, czterdziesta Iwan Wołosowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza, czterdziesta wtóra, czterdziesta trzecia, czterdziesta czwarta, czterdziesta piąta, czterdziesta szosta, czterdziesta siodma, czterdziesta osma puste. Place osadne, gumienne, wolne, puste. Ulice Swierdlinskiej z rynku od ulice Mostowej prawa tylko strona. Iwan Szepielewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Łodra plac osadny ieden, gumieny ieden, Szaytan plac osadny ieden, gumieny ieden, Onisko Kamięczanin plac osadny ieden, gumieny ieden. Ulice Mostowej z rynku od Swierdlinskiej ulice lewa strona Plac pusty ieden, drugi, trzeci y czwarty puste borem stoją nie przyięte, Hryszko Kolesnik placow osadnych dwa, gumieny iedyn, Truchon Bordyciecz *cerkiewny* placow wolnych dwa, p. Symon Toczycki ziemianin placow wolnych cztery. Przez ułeczke Michałko Choroszkwicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Teyże ulice Mostowej prawa strona. Nieprzyiętych borem zarosłych pustych placow trzy, Siemion Pohodziec plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Horbaniewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Januk Choroszkwicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Zaceniec plac osadny ieden, gumieny ieden. Przez ulicę Płaton Czarnuszyc plac osadny ieden, gumienych dwa. Ulice Łohowej nad rzeką Naczą z ulice Mostowej ku Swierdlicy lewa strona. Borys Sazonowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Ostroszko Jacobowicz pułplacu osadnego, Karpik Krawiec gumieny plac ieden, pułplacu pustego, Ilia Bydżanin osadny plac ieden, gumieny ieden, Stanisław Urbanowicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Za ułeczka Fiedor Pułtorak osadny plac ieden, gumieny ieden, Jasko Litwin osadny plac ieden, Fiedor

Opanasowicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Macwiey Szmielacicz osadny plac ieden. Teyże ulice prawa strona. Sawa Zankiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Macwiey Łyndziewicz pułtora placu osadnego, puł gumienego, Andrzej Naumowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Opanas Charkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Borys Sazonowicz plac osadny ieden gumieny ieden. Za ułeczka Ihnat Zaciniac plac osadny ieden, gumieny ieden, Jakow Wołkowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Kacieryna Sidorowa plac osadny ieden, Hryszko Horban plac osadny ieden. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą w drugi koniec ku młynowi lewa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych cztery, Michno Szaban plac osadny ieden, gumieny ieden, Jwaszko Wołyniec plac osadny ieden. Przystompiwszy ułeczka do wody Hryszko Szolkin plac osadny ieden, gumieny ieden, Moysey Miadziela pułplacu osadnego, pułplacu gumienego, Daniło z Sołonocho pułtora placu osadnego, pułtora gumienego, Krzysztof Sosnowski boiarzyn placow wolnych dwa, Kondrat Syckiewicz trzecina placu osadnego, trzecina gumienego, Jacuk Miadzielec dwie trzeciny placu osadnego, dwie gumienego, Hryszko Huszcza plac osadny ieden, gumienych trzy, Sawosciey Miadzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Miadzielec plac osadny ieden, gumiany ieden, Jacuk Miedzielec plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Sowosciey Miadzielec plac osadny ieden. Teyże ulice prawa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych dwa, Iwasko Wołyniec plac osadny ieden, przystompiwszy ułeczka Woyciech Litwin plac osadny ieden, gumieny ieden. Boru Horodyszcz na kładowiszcz zaięto placow pustych trzy, Dmytr Kaleczyc placow osadnych dwa, gumieny ieden, Hryszko Choroszkowicz plac osadny ieden, gumienych dwa, borem zarosłe pustych placow dwa, p. Jan Kozemianin placow wolnych dwa, na mły-

narza do młyna placow wolnych dwa. Za tą ulicą w końcu place gumienne od wlozney sciany do rzeki koncami leżą. Ulice Wodney z rynku od ulice Czasnickiey lewa strona. Januk Gancarz plac osadny ieden, gumieny ieden, Zachar Joskowicz plac osadny ieden, Łukasz Niescierowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Maciey Zarnokłow osadny plac ieden. Tey ulice prawa strona. Boru nie przyiętego placow pustych cztery, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden. Ulice Czasnickiey lubo Krociewskiey z rynku od ulice Wodney lewa strona. Szymon Hruzdowicz placow osadnych dwa, gumieny ieden, pustych placow dwa. Za tą ulicą Czasnicką w lewey stronie przy scienie wlozney y zaulek do ulice Łohowey y rzeki z doli paszą placow pustych siedym. Summa placow osadnych sto siedym y puł, gumienych dziewiędziesiąt sześć, wolnych trzydziścia dwa y puł, pustych sto trzy. Młyn na rzeczce Naczy ze wszytkimi potrzebami, ten trzyma żyd przy arędzie. Summa prowentu z slobody miasteczka Naczy z placow kop szesdziesiąt dwie, dwanaście. Włoki osadne, wolne, boiarskie puste, czterdziścia dziewiąta włoka, pułwłok pusty, Iwko Wołosowicz pułwłok osadny, piędziesiąta na dzida *cerkiewna* wolna iedna, piędziesiąta pierwsza Ławryn Iwko pulwłoki osiadłey, Andrzej Wiażewicz pulwłoki boiarskiey, piędziesiąta wtóra tenże Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, Kuzma Turowicz Bikus pulwłoki osadney, piędziesiąta trzecia Januk Hanczar pulwłoki osadney, Jakow Piotrowicz pulwłoki osadney, piędziesiąt czwarta Karp Morawski boiarzyn pulwłok boiarski, Łukasz Zarnokłow pulwłok osadny, piędziesiąt piąta pulwłok boiarski, Wasil Smyk pulwłok osadny, piędziesiąt szosta pulwłok boiarski, Jasiuk Pastuch pulwłok osadny, piędziesiąt siedma Owsiey Makiewicz osadna iedna, piędziesiąt osma Owdiey Chmielewiec pulwłok osadny, Owchim Oluszko pulwłok osadny, piędziesiąt dziewiąta Iwan Miadzielec osadna

iedna, szesdziesiąta Daniłowicz trzeciny
dwie, Kondrat Dziedziłowicz trzecina ied-
na, szesdziesiąta pierwsza Sawa Tolstonogi
pułwłok osadny, Chwiedor Sawicz pułwłok
osadny, szesdziesiąta wtora Michno Szaban
pułwłok osadny, Kondrat Czarnuszyc puł-
włok osadny, szesdziesiąta trzecia Sawka
Byczanin pułwłok osadny, Hryszko Wier-
biey pułwłok osadny, szesdziesiąt
czwarta Iwan Filipowicz osadna iedna,
szesdziesiąt piąta Sawa Zankowicz osadney
puł, Potap Zankowicz osadney puł, szes-
dziesiąt szosta Marko Judrycz osad-
ney puł, Płaton Czarnuszyc osadney
puł, szesdziesiąt siódma Mikołay Choros-
kowicz osadney puł, nowosad osadney puł,
szesdziesiąt osma Patap Zankowicz osadney
puł, Onikiey Kowal osadney puł, szesdzie-
siąt dziewiąta Szymon Hruzdowicz osadney
puł, Walenciey Szymanowicz osadney puł,
siedymdziesiąta Alexiey Szmielewicz osad-
na iedna, siedymdziesiąt pierwsza Pawluk
Borowiec osadney puł, Naum Huszczyn
osadney puł, siedymdziesiąt wtora Hryszko
Huszcza osadna iedna, siedymdziesiąt trze-
cia Otroszko Chomin puł włok osadny,
Andrzej Zudra pułwłok osadny, siedym-
dziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna
iedna, siedymdziesiąt piąta Illa Buczanin
osadna iedna, siedymdziesiąt szosta Januk
y Michaluk Choroszki osadna iedna, sie-
dymdziesiąt siódma Płaton Czarnuszyc
osadna iedna, Supron Kuzmierz pułwłok
osadny, siedymdziesiąt osma Kuzma Hruz-
dowiec pułwłok osadny, siedymdziesiąt
dziewiąta tenże Hruzdowiec osadna iedna,
osimdziesiąta Hryszko Łomonos osadna
iedna, osimdziesiąt pierwsza Hryszko Hor-
ban pułwłok osadny, Iwan Domaszkiewicz
osadny pułwłok, osimdziesiąt wtora tenże
Domaszkiewicz osadna iedna, osimdziesiąt
trzecia Jacuk Miadzielec pułwłok osadny,
Sowosciey Miadzielec pułwłok osadny,
osimdziesiąt czwarta Fiedor Pleszczeniec
pułwłok osadny, Januk Ławruszkowicz
pułwłok osadny, osimdziesiąt piąta arędar-
ska żydowska wolna iedna, osimdziesiąt
szosta Hryszko Spirydon osadny pułwłok,

Hryszko Wierbiey osadny pułwłok, osim-
dziesiąt siódma pusta iedna, osimdziesiąt
osma Kolesnik Czarny pułwłok osadny,
Owchim Wolkowicz pułwłok osadny, osim-
dziesiąt dziewiąta Symon Nacelewicz bo-
iarzyn pułwłok boiarski, Hryszko młynarz
pułwłok wolny, dziewiędziesiąta Hryszko
Wieszczy pułwłok osadny, Hryszko Chi-
morod pułwłok osadny, dziewiędziesiąt
pierwsza Andrzej Owtuch trzecina iedna,
Chwiedor Czokotaryk trzecina iedna, Le-
won Alexiejowicz trzecina iedna, dziewię-
dziesiąt wtora pusta, dziewiędziesiąt trzecia
pusta, dziewiędziesiąt czwarta Hryszko
Choroszko osadna iedna. Summa włok
dziewiędziesiąt cztery: osadnych szesdzie-
siąt cztery, wolnych iedynascie y puł,
boiarskich pięć, pustych trzynascie y
puł. Summa prowentu z tych włok kop
dwiescie piędziesiąt szesć. Zascianek mię-
dzy miastem a Swierdlicą rzeczką, bor,
zascianek między Bereznicą y Soką rzec-
ką y między Borunską drogą, gdzie iest
drzewo bartne, z tego daia cztery bezmie-
ny miodu, a trzymaja Dowgialo woyt,
Daniło Hruzdowiec, Hryszko Harbani-
wicz, Płaton Czarnuszyc. Zascianek między
Naczą rzeką y między rzeczką Łapiencem
trzyma pan Kobylinski, zascianek Baku-
nowski trzyma na posłudze ziemianskiey
Szymon Toczycki, tamże zascianek trzyma
p. Krysztof Sosnowski na posłudze zie-
mianskiey, zascianek w Czapurnym nad
rzeką Naczą trzyma pan Benedykt Dow-
gialo na ziemianskiey posłudze slobody
maja lat dwadziescia. Summa w tey sło-
bodie włok osadnych szesdziesiąt cztery,
włok ziemianskich oprócz zasciankow
szesć y puł, boiarskich włok pięć, *cerkiew-
nych* włok pięć, pustych włok trzynascie
y puł, a zasciankow niemierzonych szesć,
które pomierzac trzeba. Summa summa-
rum prowentu z tey slobody miasteczka
Naczy tak z placow osadnych y gumienych
iako y z włok czyni kop trzysta osimnas-
cie y groszy dwanascie, miodu bezmienow
cztery. Powinnosć ziemian, boiar, miesz-
czan y poddanych tak w starych wsiach

mieszkających, iako y w slobodach z dawnych czas y nowozasiadłych maiętnosci Czasnickiey. Ziemianie pod czas wojny y pospolitego ruszenia na dobrych koniach y z porządnym rynsztunkiem także y na wszelaką usługę inszą przy ichm być y tak długo trwać jako wola y rozkazanie imsci będzie powinni. Boiarowie z każdej włoki ile ich który pod sobą ma po kop siedmiu płacić y z listy w daleką drogę raz w rok, a blisko iako wiele razy ukaże potrzeba iezdzić powinni; boiarować zaś ci, którzy za równa z poddanemi iako z osadnych włok płacą, a mianowicie w siele Oniskiewiczach Paweł Marcinowicz, Cimoszko Bury, Sawka Bury, Zieniow Burzec, a w siele Wiskowiczach Sierhiey Neryczonek mieszkający ci w daleką drogę posyłani być nie mają, jeno poblizu y to koleją, aby się któremu z nich częstemi posyłkami krzywda nie działa. Mieszczanie miasta Czasnickiego z każdego placu po kop cztery, a z włoki po kop szesć płacić, do tego plewidło w ogrodach dwornych odprawować y iarzyny z ogrodow sprzątać y z listem niedaleko za mil kilka isć powinni, a od podwod y posyłek w daleką drogę wolni być mają. Poddani Stasosielscy, mianowicie z siół Smolaniec, Rohanowicz, Wiskowicz, Wiedreni, Oniskowicz, Chaikowa, Ostaszowa, Sielca, Siabrow, Wołosowicz, Łatyholicz, y w zasciankach na włokach mieszkający płacić z każdej włoki po kop dwanastie y miodu po iednemu pudu dawać; do tego urokiem sianożenci dworne skosić sprzątać y do dworu pod czas ten, kiedy tego potrzeba będzie y rozkazanie zaydzie, zwiesć; pasznią też urzędnicą do folwarku Smolanskiego wyłączona gwałtem zasiał zarobić, sprzątać, do gumną zwozić y wymłocić, gnoie z obory wywozić także drzewo na budowanie dworne y drwa na opał ile potrzeba wozić, stroż koleją, po trzy stroże na każdy tydzień odprawować (wyiowszy tylko iedno sióło Łatyholicze, które przez odległość mieysca od straży uwolniono), do niewodu dla łowienia ryb

chodzić powinni z slobod, miasteczek mianowicie z Naczy y Wołosowicz mieszczanie z każdego placu, na którym domami mieszkają po groszy dwadziescia cztery lit., a z placow gumienych po groszy dwanastie litewskich, z włoki też z osobna po kop cztery płacić powinni. Do tego karczmy porządnie wieznie w tych miasteczkach po iedney na mieyscu na to ukazany wywiozszy drzewo zrobić y iako potrzeba wystawić mają iako nayprędzey z slobod sielskich mianowicie z Żortaie y Zaboienie z włoki każdej powinni płacić po kop cztery y pud miodu; z slobody Komowia tylko po cztery kopy płacić mają. Z siół Workow z każdej włoki po kop osmiu. Do młynow w łowy y na wszelaki gwałt, który się ieno gwałtem nazwać może iako boiarowie, mieszczanie Czasniccy y slobodezy tak y wszyscy poddani starosielscy y slobodzscy dawno y nowozasiedli isć powinni skoro rozkazanie zaydzie, dola z włok pustych czwarty snop według zwyczaju wszyscy boiarowie, mieszczanie y poddani kto ieno pustoszy zasiewać będzie w tą z pustych placow dawać, wymłocić y do Czasnik tak zboże samo w ziarnie, iako słomę y plewy na karm dla bydła zwiesć powinni. Summa summarum placow mieyskich y włok maiętnosci Czasnickiey, mianowicie placow wszystkich szesćset szesdziesiąt cztery, z których osiadłych dwiescio piędziesiąt cztery, wolnych dwadziescia osim, *cerkiewnych* dziewiętnastie, boiarskich szesć y puł, gumienych sto piędziesiąt pięć y puł, pustych dwiescie trzydziescia iedna, włok wszystkich mieskich y sielskich procz puszcze y zasciankow niemierzonych y procz siół Tarantowa y siół Wierswiecia slobod ieszcze niemierzonych dymow trzydziescia ieden iest włok wszystkich szesćset dwadziescia pięć $\frac{1}{30}$, z których osadnych włok dwiescie dziewiędziesiąt dziewięć, trzecin dwie, ziemianskich włok czterdziescia pięć $\frac{1}{10}$, boiarskich piędziesiąt szesć $\frac{1}{30}$, wolnych dziesięć y puł, *cerkiewnych* siedymnastie, pod miastem

Czasnickim w placach, morgach y zasciankach włok piętnastie $27/30$, pustych włok sto siedymdziesiąt osim y puł, na pasznią dworną włok trzy. Summa summarum prowentu z maiętnosci Czasnickiey gotowego grosza kop trzy tysiące osimset piędziesiąt siedym y groszy czterdziestcia, miodu pudow sto szesdziesiąt cztery $2/10$. Do tego dola sianożenci, puszcza, łowy y ieżiora. Ktory to inwentarz maiętnosci Czasnickiey przy zapisie wieczystym y przy poddaniu w wieczną posessyą tey maiętnosci my, ia Jan Stanisław marszałek W. X. Littgo Słonimski starosta y ia Kazimierz Leon pisarz W. X. Littgo Grodzienski starosta Sapiehowie, wojewodzie Wilenscy W. Panu imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi koronnemu Borysowskiemu y Rumnienskiemu staroscie z pieczęciami naszymi y z podpisami rąk naszych własnych daliśmy roku, msca y dnia na początku opisanego.

U takowego inwentarza przy wy-cisnionych na czerwoney masie dwuch pieczęci dla dawnosci nadwątłonych podpis aktora in sequentia verba: Kazimierz Leo Sapieha pisarz W. X. Littgo. Ktory to takowy inwentarz (z kanotowaniem porządkowym kart zaczawszy od lidzby pierwszej aż do piędziesiątej trzeciej) po podaniu onego przez W. I. pana Patrykowskiego łowczego Halickiego do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. W. W. Ignacy Tuhanowski regent ziemski w. Nowogrodzkiego.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1773 годъ, № 12812, л. 93—114.

№ 185—1688 г. Августа 28 дня.

Жалоба священника Боковенской церкви о. Гіацинта объ оскорбленіи словомъ и дѣйствіемъ со стороны Матвѣя Ходковскаго.

Actum in castro Mielnicensi in terminis quaerellarum causarumque officii castrensis Mielnicensis celebratis feria secunda post festum sancti Bartholomei Apostoli proxima anno Domini 1633.

Presbiter Bokoviensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Hiacinthus, presbiter Bocoviensis ecclesiae ritus graeci generosi Pauli Warszycki, coram eodem officio praesenti quaestus et protestatus est in et contra generosum Mathiam Chodkowski, filium olim Martini, idque de eo, quia ipse feria tertia in vigilia festi sancti Laurentii martyris proxime praeterita, in via libera sub villa Borzyłowska, ulla data occasione, dum idem protestans ad villam eandem Borzyłowka gratia peragendae devotionis baptizandi iter ceperat, impetuose irruendo, verbis inhonestis, bonam famam et existimationem ipsius ledendo affecit ad armaque sese proripuit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1620—3 г. № 10936, л. 1591, 1595.

№ 186—1688 г. Сентября 18 дня.

Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Exaltationis Sanctae Crucis

proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Oppidani Bielscenses protestantur. Ex copia.

Do urzędu y xiąg grockich Mielnickich staroscich oblicznie przyszedszy sławetny Sawka Hlewczyc, burmistrz starei rady y Jan Prokopowic Manachowicz raiczą starei rady, swoim y utściwich Hrehora Packiewicza, Stephankowicza, Hermana Timoszewic Homikowicza starostow y dozorcow, także ynszych wszystkich braci bractwa nie w uniey religiey starożytney greckiey cerkwie Świętego Bohoiawlenia w Bielsku uprzywileiowanej za przywileiem krola iego msci y świętobliwych przodkow jego krolewskiej mci pana naszego miłosciwego, za consensem y uchwałą wszystkiey rzeczy pospolitey prawami umocnionych y obwarowanych imieniem z wielkiem żalem oświadczali y protestowali się na wielebnego oycza Jozepha Mokosięia Bakowieckiego, Włodzimierskiego y Brzesckiego cerkwi w uniey będących władikę, sprawy niżey opisaney directora y principała y na wielebnych sławetnich Timofieia Simonowicza namiestnika iego, na Fiedora Jakubowicza protopopa, Iwana popa Troieckiego, Iwana Harasimowicza popa Branskiego, także Jana Piorka burmistrza, Filona Paczewic raiczą y Iwana Sierheiwicza Walkowicza ławnika miasta Bielskiego, iako spolnech comprincipałow y pomocnikow o to, ysz iego mosc ociec władyka, lekeze poważywszy przywileie krola iego mci y prawa od wszystkiey rzeczy pospolitey dla pokoju uchwalone, a dosyc czyniąc przedsięwzięciu swemu, podczas bytnosci swey w Bielsku, obawionemu w protestaciey pierwszej od tich że braci cierkiwnich uczynionej wyrażonemu we czwartek przesy, w dzień święta Narodzenia Panni Mariey pomienionego Simonowicza ku wykonaniu woley swojey do Bielska przysłał, który posłani, namowiwszy się s protopopem y s

popami, także i z burmistrzem, raiczą y ławnikiem wyżej mianowanemi, nie obawiając się win przeciwko takowem w prawie pospolitem opisanich, wszystkich tak slacheckiego iako y pospolitego stanu ludzi religij katolickiey y unitow, sobie z imion y z przezwisk lepiey wiadomich (y ci protestuiący gdy się dowiedzą, wolne sobie ich mianowanie y inszey protestaciey czynienie zostawiają) tego dnia wyżej pomienionego do kosciola zgromadzonych zbuntowali, ktorzi w iedną gromadą wielką skupiwszy się y na uczynek niżey mianowani s ztrzelbą y z innym orężem do boiu należącym z wielkiem tumultem na czerkiew przerzeczoną Bohoiawlenia w Bielsku w posesiey ich nieunitow przez dworzanina jego krolewskiej mci podaney będącą, gwałtownie nasli, a nasedzi cerkiew pomienioną zamknioną zastawszy, kłotki potłukszy, a zamki wnetrzne witrachami otworziwszy, do cerkwie przerzeconej mocno gwałtem włamali się i tę cerkiew z aparatami y xięgami wzięwszy, swoiemi zamkami zamkneli z posesiey ich gwałtownie wybili y diaka przy tej cerkwi mieszkającego z domu iego wygnawszy, ten domek y s cerkwią do posesiey swey wzięli. O czo chcąc tam, kędy prawo pokaże czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. A tusz zaras postanowiwszy się oczewisto do urzędu wozny generał koronny opatrzny Jan Pietronko jawnie y dobrowolnie zeznał, isz tegosz dnia wyżej mianowanego od wyżej pomienionych dozorcow braciey szlachetnemi Jędrzeiem Szorcem y Marcinem Terlikowskiem in evidentius testimonium sibi adhibitis posłani był, gdzie ieszcze wszystką grumadę w tej cerkwi zastali y przy niech tę cerkiew pomienieni protopop s popami swemi kłódkami zamkneli, omniaque sic et non aliter gesta esse recognoverunt, de eis que omnibus eam suam expressam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1620—1623 годъ, № 10936, л. 1601—2.

№ 187—1633 г. Сентября 24 дня.

Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльней при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протспопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьниковъ мѣстной школы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostili et evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Do urzędu y xiąg niniejszych obecnie przyszedszy sławetny Sawka Hliwczyc przed tymże urzędem imieniem swoim y sławetnych Hrehora Packiewicza y Hermana Chociakowicza mieszczan, Bielskich starostow y dozorcow na ten czas szpitala przy cerkwi świętego Bohoiawlenia sobornej Bielskiej będącego, załobliwie swiadczył y protestował się naprzeciwko wielbnych Chwiedora Jakubowicza protopopę Bielskiego, Iwana Harasimowic popa Branskiego zięcia iego o to, iż oni czasu niedawnego to iest we srodę święta świętego Matheusza Apostoła y Evangelisty blisko przeszłego popiwszy się do domu albo szkoły przy cerkwi wysz pomienionej zbudowanej nasli, tam nawprzod bakalarza przy tej szkole będącego słowami nieutsciwemi zelżywszy pobili y dzieci w tej szkole uczące się rozegnali y tego bakalarza z tego domu, który iest libertowany do szpitala cerkwi pomienionej należącego wygnali. O co chcąc z niemi tam, gdzie prawo ukaże, czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1626—1636 г. № 10936. л. 1606 на об. 1610.

№ 188—1634 г. Марта 7 дня.

Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Бресткаго и Владимирскаго Іосифа Мокося Баковецкаго.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Iwan Prokopowicz oppidanus Bielscensis eidem officio praesenti attestationem infrascriptam ad acticandum in acta praesentia porrexit, cujus tenor talis.

Ja Seluian Kozmicz swieszczennik Wokresienski Bielski zeznawam, iż pod bytność wielbneho oycy Josepha Mokosieia Bakowieckiego, episkopa Włodzimierskiego, czasu niedawno przeszłego w Bielsku dnia dwudziestego piątego Junia roku terazniejszego tysiąc szescseth trzydziestego trzeciego według starego calendarza w cerkwi sobornej Bohoiawlenskiej przy litorhiey świętey, którą to litorhią świętą ja według porządku na mię przypadłego odprawowałem, przy którym to odprawowaniu świętey litorhiey ociec episkop był w cerkwi, y gdy się odprawowała, tedy było zgromadzenie ludzi niemałe, słuchając nabożenstwa, w którym to odprawowaniu świętey litorhiey żadney przeszkody od ludzi w cerkiew zebranych się nie mieli ani żadnego narągania tak tesz y świętym sakramentom nagany nie czynili. A gdy było po odprawowaniu wszystkiego nabożenstwa, ociec episkop według zwyczaju nastąpiwszy na ambon upominał władzą swą pasterską, aby ludzie wiary greckiey

żadnego rozroznienia w wierze nie czynili, ale y owszem posłuszeństwo należącemu pasterzowi aby oddawali, a w tym Herman Chomikowicz podał suplicatie wielebnemu oycu episkopu, prosząc, aby według praw jem danych zachował, tedy po przeczytaniu oney supplicatiey ociec episkop barzo się rozgniewał y rozgniewawszy się odszedł z cerkwi. Tedy to pod sumieniem zeznawam, ale żadney przeszkody w odprawowaniu litorhiey świętey nie było, na co tę moję, attestatią daie s podpisem ręki moiey. Силуан Козмич презвитерь церкви светого Воскресенья власною рукою.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г., № 10938. л. 45—47.

№ 189—1635 г. Іюня 18 дня.

Заявление священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкий напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Poponi de villa Sawicze protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Iwan Wierzbicki presbiter ritus graeci de villa Sawicze coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Martinum filium nobilis Christophori Biernacki idque de eo, quia ipse tempore certo videlicet sabbatho post festa solennia Pentecosten proxime praeterito, intercedendo eidem protestanti viam publicam liberam in oppido Losice, in platea Biel-

ska, eundem protestandem sine ulla occasione vulneribus enormibus affecit et vix semivivus(m) reliquit, pecuniae paratae florenos quadraginta recepit. Et in verificationem praemissae protestationis suae idem protestans vulnera sua tum temporis sibi illata, videlicet primum in ventre sectum cruentum, magnum, nocivum, ut asseruit ad intestinas percisum, aliud penes eodem fixum cruentum, tertium in latere dextro sectum cumentum medio sanatum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Martinum Biernacki inculpavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938. л. 299—300

№ 190—1635 г. Августа 18 дня.

Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорблении словами о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum sancti Laurentii martyris proxima anno Domini 1635.

Protestatio poponis de Mszana villa.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Nicolaus Chwiedorowicz presbiter ritus graeci de villa Mszane coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Simonem Czawłowski filium nobilis Leonardi idque de eo, quia ipse die hesternae inquitando ad villa Mszane eundem protestantem in domo honesti Stec Jarmoszyk, absque ulla legitima causa, personam spiritualem, dum idem protestans de restitutione compede ex equo ipsius per custodes silvarum parentis ipsum primum verbis inhonestis bonam famam laedendo, deinde vulneribus

gnominiosis affecit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus, offerendo se cum ipso jure acturum.

Пзъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 337.

№ 191—1636 г. Февраля 2 дня.

Фундушова запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря.

Akt Dokumentu na cerkiew Surdecką służącego

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiątego, msca Septembra wtorego dnia.

Przed aktami Ziem. Pttu Wiłkomir. stawiając osobiscie Im Xiądz Sylwester Bułay, Namiestnik monasterow Wilenskich, autentyk prawa zapisu funduszowego darownego od jey P. Anny Staweckiey bywszey Samuelowey Bielewiczowey, a terazn. Horodenskiey na cerkiew Surdecką w p-cie Wiłkomirs. leżącą z Susceptą przyznania opowiadał, prezentował y do akt podał, jakoż ja Regent ony przyjowszy w xięgi ziem. ptt-u Wiłkomirs. wpisałem, ktorego wyraz takowy.

Ja Anna Stawicka, bywsza Samuelowa Bielewiczowa, a tepieresznieja Kazimierowaja Horodenskaja, ziemianka hospodars. ptt-u Wiłkomirs, wiadomo czyniu i jawno soznawaiu tym moim listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym darownym zapisem każdomu, komu by kolwiek o tom wiadati należało, tak muzskoho jako y bieloholowskoho rożaju, tepieresznieho y na potom buduczoho wieku ludiem, iż szto w roku prošłom tysieczy szessot dwadcat semom, na roki Trykrolskie do Onikszt zapozwali byli mienie ziemianie hospodarskie roznych powietow w-ho kniazstwa litt-ho: Ich most pan Jan Janowicz sudia ziem. Zo-

moytski, Jeho most pan Krysztof woyski Kowiens., Jeho Miłost pan Mikołay choruży, Orszanski podwoiewodi Wilens. Mleczkowie, o pewnyie maietnosti mienowite o imienie Surdegi, Michaliszki, Żyżmory. Wiedosowiczy, o rzeczy ruchomyie y o kamienicu w mieście Wilenskom buduczuiu, hdie Ich miłost Panowie Mleczkowie, nie prypuszczajuczy toie sprawy do rozsudku prawnoho, z wynalazku Ich miłostiey P.p. przyatel naszych zobopolnych, pomiarkowanie zo mnoju takie uczynili, że ja, Anna Stawicka, bywszaja Bielewiczowaja, a tepieresznieja Kazimierowaja Horodenskaja, zostawszy przy dożywotie swoim na imieniu Surdegach z wolnym używaniem y wynaydowaniem wszelakich pożytkow w tom imieniu Surdegach, a wiecznosti toho imienia zrekła, a osobliwie na imieniu Michaliszkach też dożywotnie mieszkanie sobie zostawiwszy, z summy mnie od P. Andreja Mleczka zapisanoie, to iest troch tysieczy złotych polskich Ich miłostiam panom Mleczkom zrekła, kotoryie tyie obiedwie maietnosti jako Surdegi tak Michaliszki, po smierci moiey, ich miłostiam Pp-m Mleczkom wiecznost należati maiet, oprócz rzeczy ruchomych, złotych, sierebra, cyny, miedzi, koniey jezdnych, klacz stadnych, bydła rohatoho y nie rohatoho, spratu domowoho, owo zhoła szto kolwiek reczoju ruchomoju nazwano byti może, to wsie przy mnie Annie Stawickoy Bielewiczowoy z pomienienymi maietnostiami Żyżmorami Wierdasowiczami y kamieniceju w mieście Wilens., na ulicy Sawiczoy buduczoy, zostawati maiet, a osobliwie ich miłost panowie Mleczkowie mnie Annie Stawickoy bywszoy Bielewiczowoy, a tepiereszniey Kazimierowoy Horodenskoy tym że listem wieczystym uhodliwym zapisom swoim pustili do possessyi y dierżania wiecznymi czasy podali y na cerkow Surdeckuju założenia Soszestwa Swiatoho Ducha Relij Hreczeskoje staro-żytnoje wiery ot imienia Surdeckoho sieło nazwanoje Woyzdielei so-wsim jako się w sobie maiet wołok osie-

łych szest y morhow dwadcat, a zastienok nazwany Skieryski dla podłosti gruntow naddany prez nieboszczyka p-a Andreja Mlecza za listom jeho, danym w pttie Wilkoms., leżaczoie, zapisat y legowat pozwolili, jako szyrey y dostatoczney na tom listie wieczystom zapisie mieży maoju, a ich miłostiami Pp. Mleczkami udzielanoho opisano y dołożono jest. Preto ja Hanna Stawecka Kazimierowa Horodenskaja nie buduczy ni od koho prymuszona ani namowlona, ale z dobroie pobožnoie woli swoiey czynieczy y pohledajuczy na to, aby i po żywocie moiem Chwała Boża w Domu Bożym y w toy cerkwi Surdeckoy nie ustawała, po smierci moiey za duszu moiū otprawowana była, nie mniey i na to pohledajuczy, aby pobożnaja fundacya toie cerkwi prez hodnoie pamietni nieboszczycu panu Hannu Staweckuju, Skarbnuju wielikoho kniazstwa Litowskoho fundowanaja nie ustawała, do toho wsieho prychilajuczy się, napierod takim poradkom choczu mieć. Monastyr sam, jako sam w sobie zdawna mieć y maiet, z budowaniem jeho monasterskom y humiennom y in-szym, z ohorody owoszczowymi, poczawszy od sażawki odin ohorod aż do fortki monasterskoie, a od fortki toie monasterskoie sad owoszczowy pospołu z ohorodom aż do stodoły pry siele Siemieniskach stojaczoie, a treti ohorod takze czerez dorohu, protiwo toho sadu sieliszczuie staroie popowskoie, jako zdawna do toie cerkwi należali, a przytom ich my y w tom wolny szafunok dajut y pozwalajut ich miłost Pp-wie Mleczkowie, zebym tuju cerkwu Surdeckuju tak naylepszym podaniem opatrit y prawom sobostyiti mohła, tedy jeszcze na monasterskuju paszni ich przydałom grunt im, bez ktoroho by im trudno było od dwornoho gruntu y paszni w kożdom poli zmieny w pewno ohraniczeniu naydujuczoho bez wymierenia. Mienowitie tedy pierszaja zmiana gruntu na paszni im danoho, leżył odnym bokom do stieny sieła Miłaszunskoho, a koncom odnym do reki Woszoki, a dru-

him koncom czerez dorohu wielikuju z Subocza do Wilna iduczuju lesom do stieny y gruntow Peliskich, a bokom druhim leżył obmiesz gruntow y paszni dwornoe. Druhaja sierednieja zmiana paszni ich tak idiet: poczawszy od humna monasterskoho po zahumieniu sieła Siemieniskoho, a koncem do ruczaiu sienożati pry hostincu Subockom w koncu toho sieła Siemieniskoho do rzeczki Surdegi, a toju rzeczkoju Surdegoju dzielit się grunt i sienożat z pastownikom ich od sienożati dwornoe aż do młyna y hrobli. Tretieja zmiana w tretim polu odnym bokom leżył do stieny poddanych dwornych pasow, a koncem zaś prez les toho gruntu ich aż do dorohi Wilenskoie z Subocza do Wilna iduczoie, a druhim koncem do lesu y wodotieczy do rzeczki Surdegi gruntow sieła Siemieniskow, a bokom druhim leżył obmiesz gruntow paszni ich dwornye prosto aż do toież dorohi Wilens. hostinca do Wilna iduczoho, tak i sieło Woyzdiele, w ktorom wołok osielych szest y morchow dwadcat, a zastienok Skieryski dla podłosti hruntu czerez nieboszczyka małżonka moiego tomu siełu nadany i szto toie sieło zdawna w przydatkach swoich mieło i maiet so wsim na wsie, niczoho a niczoho na siebie samuju, potomkow bliskich y powinnych swoich nie zostawujuczy, ani wymujuczy, tak z poddanymi y wszelakimi ich pożytkami, powinnościami, jako y gruntami pasznymi y pohnojami, z hajami, lasami, borami, zaroslami, sienożatmi, y wolnym wstupom do lesu dwornoho na opał y poprawu budowania toho monastyra, tak tież y na potrebu cerkownuju, hdie kolwiek na dwornuju potrebu zażywat budut, owo zhoła so wsim na wsim, iako sie wyszey pomienilo, na cerkwu Surdeckuju założenia Swiatoho Ducha na wiecznyie i nigdy nie otzownyie czasy zapisuju, daju, daruju i tuju cerkwu Surdeckuju, kosztom y nakładom moim zmurowanuju założenia Soszestwa Swiatoho Ducha pod władzu y dozor monastera cerkwi swiatoho Ducha bractwa

cerkownoho Wilenskoho, tak duchownoho jako y swieckoho prawosławia Hreczeskoho pod posłuszenstwom Swiatoie Apostolskoie Konstantinopolskoie stolicy naywyższych pastyrow naszych nam należnych Patriarchow y po nich następujących i preoswieszczennych metropolitow Kijewskich, Halickich y wsieja Rosseyi w blahocestii znajdujących, a nie w Unij budujących, podaję i to sobie waruję dla lepszego dozoru y obrony dobr cerkownych i proszę ich miłost Wielm. jęho miłosti pana Jana Oginskoho, Kasztelana Mistisławskoho, a drugoho Jęho miłost pana Alexandra Oginskoho, stty Rohaczewskoho, chorążoho jęho korolewskoie miłosti nadwornoho wielikoho kniazstwa Litowskoho, a tretiego jęho miłost pana Samuela Oginskoho, tiwuna wojewodztwa Trockoho, jako posrodcow toie religij starożytnoie i po nich potomkow ich Miłostiey w tożę religij prawosławia Hreczeskoho a nie jakoi inszoy budujących i moc w tom zupełniu ich miłostiam, wszakże niczoho bez brati toho monastyra cerkwi Swiatoho Ducha prawosławia Hreczeskoie Wilenskoie czyniti nie mająt, daję, aby toho postierehali, aby tot monastyr y cerkow wiekuistie w swoim ohraniczeniu wodłuh toho funduszu moiego była zachowana. Wolni y mocni budut naydujący się zakonnicy w blahocestii budujący tym monasterom y cerkwoju jako własnostiu swoieju szafowat y wszelakich pożytkow na siebie brat y spokojnie używat, a ja sama i nichto z bliskich krewnych i powinnych moich tepier i napotom żadnoie naymniejszoie piereszkozy w dierżaniu y używaniu toho sieła so wsimi jęho prynależnostiami czyniti nie mają y nie mająt wiecznymi czasy, z warunkiem takowym, iż jesliby ja sama albo chtoż kolwiek z bliskich krewnych y powinnych mich w czom kolwiek y w naymniejszoy reczy w dierżaniu toho sieła z jęho prynależnostiami otcow zakonnikow czerncow toho monastyra Surdeckoho cerkwi swiatoho Ducha czyniła, albo chtoż kolwiek czynił, tohdy tak ja sama, jako y każdy

piereszkozdu abo wstępi jakij czynieczy zaruki osmsot kop broszey litowskich zapłatiti powinna budu y każdy takowy powinien budiet, o ktoruju zaruku daję wolnost y pozwalaję sobie samuju y každoho piereszkozdu czynieczeho pozwati do wszelakoho prawa tak ziemsk. y grodzk. jako hołownoho trybunalnoho, rokom zawitym, a i tuju zaruku zapłaciwszy pred sie tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy u každoho prawa pry zupełnoy mocy zachowan byti maiet wiecznymi czasami. Prytom jeszcze dla zadierżania poradzku inoczeskoho w obszcze-żytelnych monasterach znajdujących się mocno waruję y mięti chochę, iż bratia toho monastera fundacyi moieie inocy na tot czas buduczoie i po nich następujący Ihumena podanoho mięwati budut takim sposobom: mająt w tom monastyry moiem mięży soboję czestnoho i pobożnoho brata i sożytiela y sztonaysposobnieyszoho nato wybrati jęlektom i pisati za niem do pomienienoho bractwa wilenskoho cerkwi swiatoho Ducha, ktoroie gdy jęho sposobnoho na Ihumienstwo i rad obaczyt, podati im maiet, a iesliby podany Ihumien na tom Ihumienstwie lubo wiery prawosławney i posłuszenstwa patriarszoho odstąpił, w posłuszenstwie cerkwi wostocznoie zmiennikom stał sie abo w pobożnosti osłabił, lubo tież dożywotie na Ihumienstwie sobie prywłaszczat wazył się i wodłuh poradzku monastyra Wilenskoho, ktoromu on sowierzenie podlehalet, nie zahowalsię, tohdy mająt oni wsi bratia zhodnię do toho bractwa Wilensk. napisat, a on mocną rugowan byty maiet za listom Archimandryta albo starszoho monastyra Wilenskoho. Na tych miest jesliby, lubo w monastyry Surdeckom sposobnoho bractwo Wilenskoie nie upatrowało lubo i z jnych przyczyn wieliko-ważnych z monastyra Wilenskoho, do monastyra Surdeckoho inszoho Ihumena podało y posłało, tohdy takowemu wo wsim cale posłusznymi mająt byti w mocy toho monastyra fundowanoho, a każdy Ihumien powinien toho postierehati, aby

dla takowychże przyczyn s prełożenstwa
swoiego niebył rugowany. Do toho też
nie chotieczy ustawati w pobożnosti moiey, a
chotieczy cerkwi Bożoy dla zbawienia
dusznoho czynit y to, szto kolwiek pry
ostatniey woli moiey na testamencie opisa-
ną y oznaczoną na cerkow budiet, aby ot-
daną było, y natom dała tot list dobrowol-
ny wieczysty fundacyiny zapis moy brac-
twu tak duchownemu jako y swieckiemu
cerkwi Wilenskoj Soszestwa Swiatoho
Ducha z podpisom ruki y pieczatju moie-
ju y pod pieczatni y spodpisami ruk
jch miłostiey panow pryatiel ot mienie
ustnie i oczewisto uproszonych jmieni ni-
żey napisanych y wyrażonych. Pisan w
Surdegach leta Bożoho narożenia tysiecza
szessot trydcet szostoho, miesieca Fewrała
wtoroho dnia wodłuh starożytnoho Duchom
swiatym w Nikij postanowlenoho kalenda-
ra. U tego dokumetu podpis tak samey
aktorki jako Ichms panow pieczętarzow te-
mi wyraża się słowy: Anna Stawecka Horo-
denska ręką swą własną. Jan Leon Cho-
raży upitski ręką swą. Jerzy Jan Zienowicz
sędzia ziemski Wilenski ręką swą. Proszony
pieczętarz Krzysztof Pietrykowski. Proszony
ustnie pieczętarz Mikołaj Szwon. Item
suscepta po rusku pisana wte słowa: Hodu
tysiecza szessot trydcet szostoho, miesieca
Fewrała szesnadcatoho dnia osoba w tom
listie mienowanaja oczewistie piered nami
sudom tot list przyznała, Sumorok sudia,
Biełozor podsudok. Ktory to dokumet za
podaniem do akt przez wyz wyrażoną oso-
bę—mianowicie xiędza Sylwestra Bułaja,
namiestnika monasterow wilenskich, iest
do xiąg ziemski Ptt-u Wilkomirs. spraw
wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Вилкомирскаго земскаго суда за
1790—1791 годы, № 14219, л. л. 77—81, актъ 50.

№ 192—1686 г. Марта 14 дня.

Комиссарское рѣшение по дѣлу отдачи пра-
вославнымъ жителямъ города Дрогичина
Спасской церкви

Actum in castro Mielnicensi die domi-
nico Ramispalmarum Quadragesimale an-
no Domini Millesimo sexcentesimo trige-
simo sexto.

Oppidanorum Drohicensium decretum
comissariorum.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
venientes famati Nicolaus Kiewłowicz et
Joannes Czudowski, oppidani Drohicenses,
obtulerunt et reproduxerunt officio prae-
senti decretum infrascriptum dominorum
comissariorum infranominatorum, sigillis
peculiaribus obsignatum manibusque pro-
priis eorundem subscriptum, ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Actum in civitate Drohicinensi feria
sexta post dominicam Passionis proxima
anno Domini millesimo sexcentesimo tri-
gesimo sexto. My comissarze je-o k. mci
do uspokojenia dissidentes in religione ri-
tus graeci ziachawszy tu do Drohiczyna
Ruskiey strony miasta je-o k. mci juris-
dictionem nostram comissorialem przez
woznego generała coronnego slachetnego
Szymona Wierzwickiego fundowawszy, sto-
suiąc się dō informaciey y instrukciey
je-o k. mci, pilnąsmy inquisitią tak o uni-
tach iako y o disunitach czynili. Kędy nie
widząc żadnego unita na oko, ani się do-
wiedzieć mogąc, nieunitow zaś in frequen-
tissimo numero et multitudine całe mia-
steczko, ktore Ruskim zowią, wszystkich
unanimiter na oko widząc przy iednostay-
nym wyznaniu swym stoiąc disunickiem,
cerkiew onym s. Spasa ze wszystkimi
apparatami, gruntami y przynależnosciami
do niey należącemi przysadzamy, którą w
realną possessiā ex nunc podaiemy, a to

pod władzą władzy Łuckie-o teraz y na potym będące-o nieunita. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowego publicae pacis et concordiae violatorem w constitutiei specificowane imponinus. Stanisław Gabriel z Rythwian Zborowski Horodelski starosta comissarz i k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz y comissarz i. k. m. Hrehori Czetwiertynski dworzanin y comisarz i. k. m. m. p. Andrzej Zahorowski comissarz i. k. m.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406.

№ 193—1636 г. Марта 14 дня.

Комисарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св. Троицкой церкви и униатамъ Никольской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium religionis graecae oblata decreti commissariorum.

Ad officium actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Lucas Wolenski, existens, a nonnullis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae rogatus et postulatus, nomine eorundem oppidanorum Drohiciensium obtulit et produxit eidem officio praesenti decretum seu literas infrascriptas commissariorum sacrae regiae majestatis praefatis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae in Drohiczin, per eosdem commissarios datas, manibusque propriis praefatorum commissariorum subscriptas et sigillis ipsorum communitas, petens easdem, a se per oblata suscipi. Quarum literarum tenor sequitur talis.

Actum in civitate Drohicensi feria sexta post dominicam Passionis proxima, an-

no Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Przed nami comissarzami j. k. mei przy odprawowaniu comissy naszej w miescie je-o k. mei Ruskim Drohiczynie, z samego miasta z Zabugiem Drohiczyna parafianie z swieszczennikiem swym s. Troyce deklarowało się nam y oczewiscie stanęli, że nie chcą bydz w unii y owszem przez ten czas z musu y boiazni tantisper verbaliter unitami się zowiąc, realiter nie-unicką zeznawali confessią. My tedy stosując się wprzod ad multitudinem ludzi parafianow do tey cerkwie należących, będących nie w unii, a potym y do fundacy mieszczan samych, ktorzy przy disunii bydz się ozywaia, onym tę pomienioną cerkiew Świętey Troyce pod iurisdictionią władzy Łuckie-o nie unita teraz y na potem będącego podawamy y w realną onym oddaemy possessią. A isz przy deklaraty parafian do s. Troyce należących parafianie s. Mikuly z swieszczenikiem swem odstąpiwszy unii diversam że chcą sectari confessionem świadczyło się, przeto my o fundatorach y o collatorach do tey cerkwie należących pilny uczyniwszy opyt, dosłiśmy te-o, że pewna do tey cerkwi collaty swieszczenika iako fundatorowie należy slachta, zaczem tantisper tę pomienioną cerkiew in suo esse zostawiwszy, nil derogando juri patronatus tych, ktorzy disunitami bydz się mienia, do zgody y decisy wszystkich collatorow pomienionych cerkiew s. Mikuly zawieszamy. A w ostatku in spem unionis plac S. Preczystey cerkwie soborney unitom wiecznemi czasi iako y tamte disunitom przysadzamy. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowe-o publicae pacis et concordiae violatorem zakładamy. Stan. Gabryel z Rysthwian Zborowski Hrod. starosta, director Comm. J. k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekret. y comissarz k. j. mei, Hrehori Czetwiertenski. Andrzej Zahorowski dworz. y comissarz j. k. m. m. p.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406 об.

№ 194—1886 г. Марта 17 дня.

Комиссарское рѣшеніе дѣла о религиозныхъ
столкновеніяхъ православныхъ жителей г.
Бѣльска съ униатами.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam Misericordiae pro-
xima, anno Domini millesimo sexcentesimo
trigesimo sexto.

Ex parte oppidanorum Bielsensium
oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castren-
se Mielnicense ad oblationem famati Pau-
li Alexandrowicz Wysocki oppidani Biel-
scensis decretum infrascriptum commissa-
riorum sacrae regiae majestatis ratione
dissidentium in religione ritus graeci
latum, manibus eorundem commissario-
rum subscriptum et sigillis peculiaribus
obsignatum suscepit et illum in acta offi-
cii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in civitate Bielscensi feria se-
cunda post dominicam Quadragesimalem
Ramispalmarum proxima, anno Domini
millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.
My commissarze Je-o k. mci do uspokoi-
enia dissidentes in religione ritus graeci
ziechawszy tu do Bielska miasta je-o k.
mci, jurisdictionem nostram commisorialem
przez woznego generała koronnego sla-
chetnego Szymona Wierzwickiego fundo-
wawszy, do przesłuchania stron obu, iakie
by swoje propositie y defensi wnosili
przystąpiliśmy. Gdzie nie unici żalosnie
skargi swoje na wielkie, ktore cierpieli od
różnych osob, tak duchownych iako y świe-
ckich, ratione religionis wnosili oppressie,
nie tylko sami na zdrowiu y honorze
swoim znaczne odnosili uszczerbki, ale
co większa y w religiey byli tak uciążeni,
że nie iedno od używania nabożestwa
swego exclusi ze wszystkich cerkwi, kto-
re się tu naydują, byli, ale y sakramentow
zażywać, dzieci krzcić, umarłych chować,
czego jure gentium non denegatur cui
quam, nie byli securi. Unici zaś contract

pewny między disunitami a je-o mcią
oycem władzą Włodzimierskiem, median-
tibus amicis spisany, producowali, ktory
iz ex litispendentia y processow disunitum
od oycy władzy w grodzie Branskim, a
potem w trybunale Piotrkowskim insti-
tuowanem, originem swoje miał y contro-
versie prawne za sobą zaciągał, przeto my
inhaerendo constitucyey anni millesimi
sexcentesimi trigesimi quinti, ktora wszel-
kie takowe prawne zascia abolet et anni-
hilat, iako fomenta dawnych dissensiy,
amputando one, umarzamy y stronom obie-
ma vigore praedictae constitutionis pacifi-
ce zachować się in posterum ani więcej
te lites serere, ani iech fovere, iako lege
publica umartwione nakazawszy y tego,
aby in posterum mieszczanie je-o k. mci
ni od kogo extra forum competens ani
na trybunały evocowani nie byli, waro-
wawszy, ad prosecutionem realem com-
missiey naszej przystępujemy. A naprzod
do uwagi ludzi w uniey y w nie uniey
będących condescenduiąc, iż oproc kilku
unitow nam ożewiscie postanowionych
więcej nie widzieliśmy, nie unitow zaś
wielki tłum ludzi y registr domow wszy-
stkich niechających bydz w uniey był
nam ukazany y podany. My przeto ad
contenta commissionis przychylając się, a
numerum w uniey y w nie uniey będą-
cych ludzi fideliter uważyszy, poniewasz
świeścennikowie s-o Woskreszenia y s-o
Mikuly z parafiany swemi declarowali się,
że w uniey bydz nie chcą, y owszem
pod posłuszeństwem unita władzy nigdy
chyba coacte nie byli. A przy tem iż na
cerkiew s-o Bohoiawlenia wprzod cessią
od oycy Pocięia metropolity Kiiowskiego
y władzy Włodymierskiego na bractwo
nadaną od kier Hieremiasza patryarchy
Constantinopolskie-o, na ktore y confirma-
cyja je-o k. mci na szczęśliwey coronacyey
wespół z universalem do oddania oney
panu Hulewiczowi pisarzowi ziemskiemu
Łuckiemu nam ukazano iest. Tedy my
naprzod weyrzawszy na parafiany wszystkie
ogółem tak s-o Woskreszenia, iako y

se-o Mikuły, iż przy swiescennikach swech w nie uniey bydz chcą, ani iey odstępuią, a przy tem osobliwy wzgląd na confirma-
cyą przywileiu danego nie unitom przez świętey pamięci oyca Pocieia na bractwo od patryarchy podane do cerkwi s-o Bohoiawlenia, a naostatek y na universal y podanie teyże cerkwi z specialnego regestrui. k. mci na szczęśliwey coronacyey podpisanem, te pomienione trzy cerkwie, to iest Woskreszeńską, s. Mikuły y s. Bohoiawlenia nie unitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami przysadzamy, a to pod jurisditią władki Łuckiego teraz y na potym będącego. Unitom zaś, ktorech lubo tantillum widziemy numerum, żeby iech iedna cerkiew capere mogła, iednak in spem unionis et recipiscentiae tech, ktorzy odstąpili, cerkiew s. Przeczystey y cerkiew Świętey Troyce ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami do tech dwoch cerkiew zdawna należącemi przysadziwszy y w realną obiema stronom podawamy possessiā. Z tą iednak declaracyā, że ludziom w nie uniey będącem, lubo by byli w parafiey unitom przysadzoney, przychylaiąc się do punctow na szczęśliwey je-o k. mci electey postanowionych, daimy wolność do cerkwi nie unitom przysadzonech chodzić y tam swe odprawować nabożestwa, co obiema stronom służyć ma. A przy tem do urzędow mieyskich wedle zwyż pomienionych punctow wolny obywatelom miasta tego w nie uniey będącem zostawuiemy acces. Co aby obiedwie stronie firmiter et sine praepeditione trzymali, vadium na takiego pacis publicae violatorem w constitucyey specificowane, to iest dziesięć tysięcy grzywien polskich wkładamy. A dla spolney zgody, przystoynego stron obu poszanowania, nie tylko między religią greckā, ale y duchowieństwem kosciola s. rzymskiego katolickiego, wszelakā stronom obiema przeciwko sobie, osobliwie przeciw kapłanom katolickim reverentiam et honorem nakazuiemy. Stanisław Gabryel Zborowski

starosta Horodelski. Jan Staniszewski
klucznik Łucki sekretarz je-o k. mci.
Hrehory Czetwertyński m. pp. Andrzej
Zahorowski dworzanin y commissarz
Je-o k. mci.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за
1633—1641 г. № 10938, л. 409 об. 412.

№ 195—1686 г. Марта 17 дня.

Заявление православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ уніатовъ.

(Того же числа).

Ex parte oppidanorum Bieiscensium protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, presbiter cerkwi s-o Mikołaja, imieniem ie-o mci oyca Paizego Moscickiego, subdelegata je-o mci oyca Afanazego Puziny, episcopa Łuckiego, Ostrowskiego, archimandrity Żydaczynskiego, disunita y imieniem bractwa y parafianow do tey cerkwie soborney Bohoiawlenskiey należącech, protestował się na przeciwko oycu Theodorowi Jakowowicz, protopopa Bielskiego, o to, iż on niedbając nie na constitucyę względem religiey greckiey, na seymie blisko przeszłym uczynionej, tak też na decret ich mciow panow commissarzow, ktoręm oni cerkwie pewne w mieście je-o k. mai Bielskiem ze wszystkimi przynależnościami, aparatami disunitom przysadzili, czyniąc się przeciwnę decretowi commissarskiemu rzeczy zupełnie nie chciał oddać, a mianowicie: petrachel burkatowy biały, stychar swieszczenniczenski płocienny, Biesiedy Apostolskie, Prawiła świętech ociec, xiąga świętego Hrehorya Mnicha, Trzebnik druku Stratiłowskiego, Jarmoloy mały notowany, xiąga na poświęcenie cer-

kwi, Czasosłow na puldestu druku Wilenskiego; przy tem też dom spustoszony należny do cerkwi teyże, o co przeciwko onemu iterum atque iterum protestował się, zdrowe prawo o to zostawiać je-o mci oycu episcopu Łuckiemu. A ku potwierdzeniu tey protestacyey stawiał generała Pietronka, który oblicznie przed urzędem zeznał, iż dnia sobotniego po Wielkiej nocy święta rzymskiego blisko przeszłego był w cerkwi sobornej Bielskiej, gdy mieszczanie Bielscy według decretu zwyż mianowanego cerkiew soborną ze wszystkimi przynależnościami, do tey cerkwi należącemi, według decretu commissarskiego odbierali, przy którym odbieraniu rzeczy zwyż mianowanech w protestacyey nie oddano, y gdy chodził do tego protopopy upominając się, aby iem to czego nie dostaie wydał, powiedział tak, że ia tech rzeczy niemam przy sobie, mają tam wszystko przy sobie, a ia do tego nie należę nic, także też o spustoszenie domu ten że wozny zeznał, iż w domu tem należącem do cerkwi sobornej nic a nic nie zastał, tylko piec, drzwi, a okna. Na co swę wierne zeznanie pomieniony wozny opatrzny Jan Petronko przed urzędem ninieyszem uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г., № 10393, л. 414 об.

№ 196—1636 г. Марта 17 дня.

Дополнительная записи по предыдущему
дѣлу объ обидахъ Православныхъ.

(Того же числа).

Ex parte ejusdem relatio.

Ministerialis genaralis regni providus Joannes Pietronico authenticus et iuratus coram officio praesentis capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse, cum nobilibus Nestorio Ban-

kowski et Joanne Hryniewicki in evidentius testimonium sibi adhibitis, tempore certo videlicet die vigesima octava mensis Martii proxime praeterita condescendendo ad oppidum Bielsk, ibidem praesens erat, dum nobilis Petrus Woronowicz, iuxta literas dominorum commissariorum sacrae regiae majestatis, in praesentia ejusdem ministerialis et nobilium, reverendum Nicolaum Krosnowski, praepositum Bielscensem, secretarium sacrae regiae majestatis, quatenus ipse iustitiam debitam et competentem de reverendo Simone vicario ecclesiae Bielscensis et cantore ac Miodowniczek subdito suo, qui se appellat Sadowski, inhaerendo literis eorum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione abscisionis funium et malleorum campanarum binarum faceret, affectabat, ad cuius requisitionem ipse praepositus dedit responsum his verbis: zem czynił sprawiedliwość o te urznione powrozy y serca u dzwonow. Pan Woronowicz pytał je-o mci xiedza proboszcza, z kogo czynił sprawiedliwość y przed kiem? Je-o mci xiaźdz proboszcz nie chciał powiedzieć, atoli tylko powiedział, że posłałem do protopopa swego uniackiego, aby w wielki piątek nie dzwonił, a do tamtey cerkwi nie słałem. Pan Woronowicz naostatek upominał się tech serce dzwonnych. Je-o mci xiaźdz proboszcz dwie serca dzwonne przedemną woznem y stroną slachtą panu Woronowiczowi roskazał wrocić, ktore oczewiscie wrocono. Za czem pan Woronowicz te serca przyiąwszy, protestowawszy się woznem y slachtą oswiadczył. De quo suam relationem idem ministerialis coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г., № 10938, л. 113 об. 114.

№ 197—1636 г. Марта 17 дня.

Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.

(Того же числа).

Ex parte honorabilis praesbiteri Bielscensis protestatio.

Do urzędu y ksiąg niniejszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, prezbiter cerkwi s-o Mikołaja Bielski, imieniem swem y imieniem parafian swech wszystkiech do teyże cerkwi należących żalosnie y obciążliwie protestował się naprzeciwko xiedza Szymona vicarnego y na kantora kościoła farskiego Bielskiego na Miodownicza, który się nazywa bydz Sadowskiem y innych pomocnikow, ktorech oni lepiej wiedzą, o to, iż po przysądzeniu tey cerkwie nam disunitom przez ich mciow p. commissarzow je-o k. mci tę zwysz pomienioną osobę, czy z naprawy czyiey, czyli też z umysłu swego, naruszając pokoy pospolity, znieważając prawa y constitucye pogotowiu commissia, gdy ciało nieboszczyka Iwana Prokopowicza mieszczanina Bielskiego chować chcieli, najpierwiey w roku teraznieyszem tysiąc sześćset trzydziestem szostem miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia od dzwonow powrozow pourzynali, a potem teyże godziny serca z dzwonow techże dwoch u teyże cerkwi Świętego Mikołaja pourzynali y z sobą pobrali. O który takowy exces popełniony sobie samem, a nabarziey je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu disunitowi, iako pasterzowi swemu należnemu, a zatem y o zaręką dziesięciu tysięcy grzywien polskich wolne prawo zachowując, protestowali się. Et in verificationem protestationis suae stawili przed temże urzędem y xiegami grodzkiemi Mielnickiemi stawil woznego generała koronnego opatrnego Jana Pietronika, kto-

ry oblicznie przed urzędem stanawszy zeznał, iż dnia dwudziestego pierwszego Marca blisko przeszłego, z obwiedzenia przerzeczonego duchownego oycy Piotra Tokarzewskiego y parafianow iego oglądał wespół z szlachętnemi Marcinem Pietrzykowskim y Janem Hryniewieckim liny u dzwonow y serca przy cerkwi zwysz mianowaney pourzynane, co nie inaczey ale tak, iako widział, do xiąg teraznieyszych odniósł y swe wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Моляницкаго городскаго суда за 1636—1641 г. № 10938. л. 413.

№ 198—1636 г. Марта 31 дня.

Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распростра-
неніи якобы ложнаго вѣроученія.

Actum in castro regio Drohiciensi in terminis judicialibus simul querelarum ac judiciis officii causarum feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1636.

Oppidani Drohicienses publicati et infames.

Infrascripta pars actorea contra infra-nominatos citatos ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski quatuor vicibus ultra juris formam vocatos et non comparentes terminum hodiernum exequutorialem ultimum admittendum iudicio praesenti judicialiter astitit, juxta suam citationem tenoris talis.

Martinus de Obory Lesnowolski, capitaneus Drohiciensis in Wierchuca, Mincewo etc. haeres. Vobis famatis Simoni Dubinski, Jacobo et Matfieio Odoiewicz, Nicolao Koscianczuk, Gregorio Koscianczuk, Valentino Zahomiennik, Iwano Atys, Gregorio Atysik, Andreae Taptun, Demiano Jakusik, Nicolao Kiewło, Raphaeli Olecho, Damiano Wołosowicz, Paulo Ja-

kusik, Procopio Panasik, Damiano Wolczek, Lucae Zamybarse, Iwano Kozaczyk mandamus vigore regio et nostra, qua in hac parte fungimur, capitaneali auctoritate, ut in terminis judicialibus capitanealibus castrensibus Drohiciensibus simul et quarrelarum pro feria secunda post datam praesentis citationis incidente in castro Drohicensi celebrandis, personaliter et perempte compareatis ad instantiam venerabilis Joannis Harasimowicz ritus graeci decani Drohicensis, parochi Branscensis tum et collatorum parochianorum nobilium Stanislai Putkowski et Joannis Chrolowski qui vos una cum instigatore iudiciorum castrensiu Drohicensiu, in quantum sit necessarius citant in vim termini tacti ideo, quod vos existentes personae ignobiles ex aliis locis vagabundi, advenae, non attenta securitate publica nec tenti paenas in violatores ac contemptores immunitatis ecclesiarum ac fidei sectatorum, quibus omnis securitas publica atque altissima pax constitutionibus regni ubique locorum et praecipue in centro Podlachiae inviolatis consuetudinibus et sacrosanctis privilegiis provisa est, ausi estis non ita pridem transacto tempore, nempe feria sexta post dominicam Judica quadragesimalem, contra omnem licitam licentiam facta inter se insidiosa tanta comutatione quae . . . unquam pari celeritate percurrit et est argumentum infinitae varietatis summorum periculo in oppido hoc antiquissimo temporibus pacatam et florentem vitam ducentium hominum, existentes conspiratae personae falsas ac novas opiniones percinaciter sequeundo cuiusdam confraternitatis fidei vocatae *Nalevaycorum* ex Vilna sibi desumptae opera et facto eiusdem peregrinae professionis confraternitatis Vilnensis totam civitatem hanc Drohiciensem tumultu nefario adimplevistis, taliter nam etenim suprascripto die licentiose ad ecclesiam ritus graeci fidei uniticae, sanctae romanae ecclesiae annexae, per suos antecessores titulo sancti Nicolai fundatae et erectae per sere-

nissimosque divos reges Poloniae approbatae, tum et ad alias ecclesias ritus graeci in oppido hoc existentes aggressi, ubi antiquissimis temporibus pietas contagione pax sine fidei corruptionibus nec non religio sine ulla dissidentia extiterat et in laudem Dei Omnipotentis, Sanctae Individuae Trinitatis summopere florebat, privilegia foundationum, libertatum, immunitatum ecclesiasticarum ritui graeco servientia, in depository ecclesiastico existentia surripuistis, plebem ritus graeci privato convocatam ad tumultum illicitum comitatam, pulsum campanae cum mala saucietate pleno ventre plebei favoris per diem et per totam noctem modo quodam triumphu inusitato et inaudito peregistis et tot tantisque malis undique ad contaminatam civitatem se contulistis et quoniam crescentibus delusis exarcebebantur, reges tam divina et humana jura vetant, non permittunt ignotas sordes inferri optimo ita antiquo moribus principio autem obstando, ne effrenata violentia vestra in dies imo in horas maiorem crudelitatem sequuntur, citamini, ut conscii *) . . . totum sceleris ordinem aperiatis . . . ingenii progressu non tantum desideratam tranquillitatem pacem publicam et immunitatem ecclesiarum per tumultum et illicitum progressum violastis libertatibus collatorum derogastis, exindeque poenas legum excessui illicito et perverso condignos demerulistis, pro quibus super vobis et personis vestris decernendis et per ministerialem publicandis, vel prout iudicium decernet, citamini, ad praemissas sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum in castro Drohicensi, feria secunda post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Cuis, quidem citationis praesertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis honestus Mathias Obniski authenticus re-

*) Мѣста, обозначенныя точками, не прочитаны.

cognovit se ad valvas ecclesiae ritus graeci Zabuscensis affinis et de affinione eiusdem citatis publicasse, in vim autem astitionis termini praesentis in contumaciam citatos iudicium praesens capitaneale castrense Drohicense super eisdem citatis et bonis ipsorum omnibus paenas legum videlicet infamiae excessui ipsorum condignas decrevit, ipsosque infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis proscriptos decreto suo pronuntiavit. Ad quas paenas legum publicandas ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski iudicio suo astantem addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis ius deputationis suae reddens recognovit se praefatas poenas legum super nominatis citatis decretas ex mandato iudicii praesentis tam hic in castro, quam et foro publico Drohiciensi in praesentia multorum nobilium pro terminis praesentibus congregatorum publicasse et ad notitiam omnium hominum, ut est iuris, deduxisse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9408, л. 322, 363 об.—364.

№ 199—1686 г. Апрель 8 дня.

Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ.

Actum in castro regio Drohicenci sabbato post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Andreas Kukawski, plenipotens reverendi Joannis Harasimowicz, decani Branscensis ritus graeci, obtulit et produxit officio praesenti literas infrascriptas sacrae Regiae Maiestatis, primum ex actis castrensibus Wlodymi-

riensibus emanatas, post modum per venerabilem Joannem Harasimowicz, decanum Drohicensem et prezbiterum Branscensem in acta castrensia Branscensia porrectas et ex eisdem actis castrensibus Branscensibus autentice, ut iuris est, emanatas, petens eas, a se per oblatam actiandas in acta praesentia castrensia Drohicensia suscipi, cuius affectationi officium praesens annuendo, praefatas literas suscepit et in acta officii sui ingrossari demandavit, quarum literarum, prout in se continentur, series sequitur talis.

Actum in curia regia Branscensi feria sexta post dominicam Exaudi proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Branscensia personaliter veniens venerabilis Joannes Harasimowicz ritus graeci decanus Drohicensis et prebiter Branscensis, eidem officio obtulit descriptum literarum Sacrae Regiae Maiestatis ex actis castrensibus Wlodymiriensibus autentice emanatum, sigillo capitaneali Wlodymiriensis munitum, actum et subscriptionem rutenico caractere scriptum habentem et per eundem officium transformatum in polonicum, petens easdem literas ad inserendum in acta praesentia suscipi, quarum series verborum huiusmodi sequitur.

Wypis s ksiąg grodzkich zamku Włodzimierskiego. Roku tysiącznego szescsetnego trzydziestego szostego, miesiąca Kwietnia dwudziestego piątego. Na urzędzie grodzkim w zamku je-o K. M. Włodzimierskiem, przede mną Piotrem Sosnowskim, burgrabiem zamku Włodzimierskiego y xięgami ninieyszemi grodzkiemi starosciniemi, stanawszy oczewiscie urodzony Andrzej Grodzicki list od je-o Krolewskiey Mosci Pana naszego Miłosciwego do urodzonych ichmci panow Kommissarzow koronnych na uznanie miedzy unitami y nieunitami strony cerkwiey naznaczonych pod datą w Wilnie msca y roku teras idących, wyżey na akcie miano-

wanych, osmego dnia pisany y dany, dla wpisania do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich podał, tak się w sobie mający.

Władysław IV, z łaski Bożej Krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Siewierskie y Czerni-howskie, a Swedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny Krol. Urodzonym Commissa-rzom na uznanie miedzy unitami y nie-unitami strony cerkwiow od nas nazna-czonym łaskę naszą krolewską. Urodzeni, wiernie nam mili! Mamy z roznych mieysc dostateczną wiadomosc y od wielu zacz-nych osob listy, że wiernosc wasza nie stosując się do Instructij naszej y Rzptej, do tego nie obwiesciwszy wprzod ani pub-licowawszy przyjazdu swego do miast naszych krolewskich, za ktorem obwies-zeniem tak unici iako y nieunici ziachać y ozwać by się mogli, w iakiey ktorzy z nich wierze byli do tych czasow y te cerkwie, ktorych unitowie w spokojnym używaniu y w odprawowaniu nabożenia byli, na instantią samych nieunitow, kto-rych do odprzysiężenia uniey szkodliwem przykładem przypuszczacie, onym de facto oddawacie, a nayprzednieysze, iako się stało w Krasnym Stawie, gdzie znagła ziachawszy cerkwie S. Troycy nazwaną, w Rubieszowie drugą, gdzie iedność po te czasy była, w Bielsku 2 szkoły y z spi-talem, także cerkwie Bohoiawlenia uniac-ka nieunitom oddaliscie. Przedziwniey-szem nam przeto, że tak w poważney sprawie chwałą y dusz tak wielką lidzbę zbawienie zachodzącey prędko bez publi-cathey poprzedzającej y gruntowney in-quisithey obie strony postępuiecie, zaczym, iest periculum, aby tym samym unia nie zaginęła y praeiudicium w uniey będący tak duchowni iako y swietcy cum dispen-dio animarum y praw swoich nie mieli, żądamy wiernosci wasze y onych napomi-namy, żebyście na pomienione mieysca przyjazd swoy znowu obwiescili y obud-wom stronom słuszny termin naznaczyw-

szy przed się wezwali, a wyrozumiawszy doskonale, że tych cerkiew unitowie byli in reali possessione y w nich nabożeń-stwo continue odprawowali, aby te cer-kwie przednie skwapliwie nieunitom po-dane, te przy unitach wedle intentey na-szey zostawać, znowu unitom powrocili, a podleysze cerkwie disunitom podali, a że-scie w Kamieniu w Wielkiem x-twie Li-tew. także cerkwie na unity fundowane disunitom podali, to iest przeciwko wsze-lakiey słusznosci y sprawiedliwosci, więc że z Korony Commisarze do Wielkiego x-twa Litew. nie należą, przeto chcemy, aby y te cerkwie koniecznie unitom byli pow-rocone, a na potym żebyście wiernosci wasze w Wielkiem Xięstwie Lit-m, gdzie są insi komissarze naznaczeni, nie wazyli się jurisdithey swojej rozproscierać; na inne zaś mieysca w Koronie, gdy wierno-sci wasze ziezdzać będą, wprzod przybycie swoje wczesnie ogłosili y w tak poważney sprawie, która zachodzi, s ca-łością obojga stron y spraw in continua postępowali, czym y intenty Rzepltey powinności swojej bez ubliżenia spraw każdego, dosyć uczynicie. Zyczymy zatym wiern. wasz. dobrego od pana Bo-ga zdrowia. Dan w Wilnie dnia osmego mca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćsetnego trzydziestego szóstego, pano-wania krolestw naszych Polskiego czwar-tego, Szwedzkiego piątego roku. U tego listu pieczęć mnieysza kancelaryi Wiel. X. Litew. przycisniona, a podpis rąk temi słowy: Vladislaus Rex. Andrzej Buiański, a zaś na tyle tego listu suscepta temi sło-wy: Roku tysiąc szesćset trzydziestego szóstego, miesiąca Aprilis piętnastego dnia, ten list Je-o K. M. Wielebny Je-o Mc. Alexy Dubowicz, zakonnik cerkwie Świę-tego Bazylego przy Troycy Świętey w Wilnie w uniey będący do akt podał. Wła-dysław Monwił na Dorostaiach, starosta Żmudzki, marszałek Trybunański ręką swą. Jan Kołęda pisarz. A tak ia Burgrabia ten list Je-o K. M. za podaniem y prozbą wzwyż mianowanego podającego przya-

wszy, s początku wszytek aż do konca tak iako sie w sobie ma, do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich sam original iego temusz podaiączemu wydać roskazawszy, wpisać kazałem y iest wpisany, s których y ten wypis pod pieczęcią grodzką Włodzimierską iest wydan. Wpisano w zamku Włodzimierskiem. Correxīt z xiegami Mierowski. Paweł Drobāt pisarz grodzki Włodzimierski manu propria. Ex actis castrensibus Branscensibus capitanealibus descriptum. Correxīt Szabłowski. Pantaleon Łyczka vicecapitaneus Branscensis m. p.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1636—7 г. № 9572, л. 91—94.

№ 200—1636 г. Апрель 9 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р. католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями,

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanus Bielscensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sidor Markowie, oppidanus Bielscensis nomine honorabilis Paisy Moscicki, subdelegati reverendi Atanasij Pusina, episcopi Luceoriensis et Ostrogscensis, archimandritae Żidicensis ac totius confraternitatis Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti protestationem infrascriptam, polonico idiomate, eo qui sequitur modo.

Ja Paisy Moscicki, namiestnik jasnie przewielebnego w Bodze je-o mci oycy Athanazego Puzini, z Bożej łaski episco-

pa Łuckiego y Ostrozskego, archimandriti Żydyczęskiego, do wiadomości w. m. urzędowej donoszę imieniem swym y imieniem je-o mci oycy episcopa Łuckiego, tey protopopiey Bielskiej należnego pasterza, tak też imieniem wszystkiego bractwa czerkiewnego od je-o krolewskiej mci uprzywileiowanego przy cerqui s. Bohoiawlenia fundowanego, żalosnie protestuie się na mieszczan y ławników Bielskich Jana Roszkowskiego namiestnika na ten czas langwoitowskiego balwierza, Jana Brodkę balwierza, Gerzego Santlebetha balwierza o to, iż oni (lekce poważając zwierzchność je-o krolewskiej mci, naruszając pokoy pospoliti, gwałcąc prawa, przywileia, puncta na szczęśliwej electyei je-o krolewskiej mci postanowione, constitucyą seimu coronatynego approbowanego, to iest względem religiey greckiey y inne dawniejsze constitucye sub vadio na transgressorum dziesięciu tysięcy grzywien polskich postanowione, a naybarzciej znieważając niemnieyszą potencyą je-o krolewskiej mci y rzeci pospolitey i też ich mciow panow comisarzow od je-o krolewskiej mci y rzeczy pospolitey na uspokojenie ludzi religiey greckiey disunitow y unitow zesłanych) po przysądzeniu y dekrete ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci cerkiew świętego Bohoiawlenia mieszczanom Bielskiem disunitom ze wszystkimi apparatami, gruntami y ze wszystkimi do niey przinależnościami, te zwysz pomienione ławnicy, namowiwszy się s popem Hwiedorem Jakowowiczem, bywszem protopopo unyackiem Bielskiem y popem Branskim zięciem y inszemi adherentami je-o, opiwszy się, też samech aktorow y principalow tey roboty w teraznieyszem roku tysiąc szesćset trzydziestem szostem, miesiąca Kwietnia siedmiogo dnia, w mieście Bielskiem, gdy domek do cerqui soborney brackiey uprzywileiowanej zdawna do niey należący, a dekretem ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci przysądzeni, paraphyianie bractwo tey cerkwie rozbierali, a na

cmętarz teyże soborney cerquie dla zbudowania celi zakonnikom przewozowali, nie mając do tego żadnego praetextu y prawa, swowolnie przysedzły do tego domku ludziom różne przyczyny do zwady dając, słowami uscypliwemi znieważając, a na ostatek y do obuszkow swoich bić poriwając się, rozkazując, aby tego domku nie przewozili y areszty niewiedzieć od kogo, ale raczy sami od siebie, chociaż nad zamiar do tego nienależni nyc będąc, jakiey chcieli niezwyczajney władzy swey zażyć byli umislili, jakosz zwysz pomienioni Brodka konia tego, ktorem drzewo wożono uderziwszy y tego samego mieszczanina na Imię Iwana Potapowicza, czo budowanie wozył, uderzył. Jednak zabiegając, aby się w dobrach cerkiewnych jakie praeciudicium nie działało ni od kogo, prosiłem tech ławnikow, aby przy decrecie ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci i pod założoną constitucyną zaręką dziesięciu tysięcy polskich zachowawszy, bezprawno nie czynili y rosterkow nie wcinając spokojnie się zachowali. Wszakże o znieważenie praw, swobod, wolności, constituciey i tecz commissiey na tych wzwyż pomienionych ławnikow y adherentow ich, to iest bywszego protopopy Bielskiego y popa Branskiego o zarękę dziesięciu tysięcy protestui, salva je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu y wszyskiemu cerkwie świętego Bohoiawlenia hracztwu zachowanie in foro competenti.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1633—1641 г., № 10938, л. 415—16.

№ 201—1636 г. Апрель 9 дня.

Комиссарское определение при отдачѣ въ г. Клещеляхъ, въ пользование православныхъ, церквей Никольской и Георгиевской.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima a. D. 1633.

Ex parte oppidanorum Clesceleviensium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famatorum Joannis Babicz et Nicolai Fursimowicz oppidanorum Clesceleviensium decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae maiestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illud in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in oppido Clescele feria quinta post dominicam Ramispalmarum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comisarze je-o krolewskiej mci do uspokojenia dissidentium in religione ritus greci naznaczeni, zaczęta do rzetelnego skutku przez miasta y miasteczka je-o krolewskiej mci prowadząc commissya, y tu do Kleszczela miasteczka je-o krolewskiej mci cursu functy naszej przypędiliśmy, gdzie za jenostainą przy dyskursy gromadę swiescennikiem zostawamy, przeto pomienionym ludziom niechcącym bydz w uniey cerkiew świętego Mikuli w miescie y cerkiew świętego Gerzego pustą w ulici (ea cum conditione, aby one naprawiwszy popem osadzili) wiecznemi czasy z apparatami, grontami y wszyskimi przynależitosciami przisadzamy, y w realną podawamy posesyą, a to pod posłuszenstwo oycy władzy Łuckiego nie unita teras y na potem będącego, a przytem do urzędow mieyskich wedle punctow na szczęśliwey electiey je-o krolewskiej mci pana naszego mciwego postanowionej wolni obywatelom miasteczka tego w unii nie będącim zostawuiemy acces. W czym żeby od nikogo żadnego nie ponosili przezagabania, zakład w constituciey specificowanu reassumując na takowego prawa pospolitego gwałtownika zakładamy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki secretarz je-o krolewskiej mci. Hrehory Czetwertyński comissarz je-o krolewskiej

mei manu propria. Andrzej Zahorowski
dworzanin y comissarz je-o krolewskiey
msci.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за
1633—1641 г. № 10937, л. 417—418.

№ 202—1636 г. Апрель 28 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ
между Бѣльскими православными мѣщана-
ми и магистратомъ изъ за храма Св. Ар-
хангела Михаила.

Sub terminis judicialibus post Rogatio-
num. A. D. 1636.

Schismatici Bielscenses infames.

Super citationem literalem castrensem
Branscensem pro hodiernis terminis judi-
cialibus castrensibus capitanealibus Brans-
censibus extraditam tenoris talis:

Procopius de Obory Lesniowolski in
Zalesie etc. haeres, capitaneus Branscen-
sis vigore regio et nostra, qua hac in
parte ex vi legum fungimur capitaneali
autoritate, vobis famatis proconsuli et con-
sulibus, viceadvocato et scabinis et toti
communitati oppidi sacrae regiae maie-
statis Bielscensis, nec non praecipue Saw-
ka Hliwka, Hric Obca filioque eius Jo-
seph, Herman Chomikowic, Anchim Po-
powic et filio eius Laurenti, Iwanowa Ko-
sa, filio eius Kostiuk, Panas et Laurenti
Prokopowicom, Sidor Chwiedorowic, Sie-
mion Michnowic, Omelian Minic, Sebesti-
ano Alexandro Minic, Laurentio Soliano-
wic, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et
filio eius Paulo, Hermano Tutenis, filio
eius Laurentio, Jarmoc Palucewic, Hryc
et Sidor będnarzow, Parphin Kiscyc, Ste-
phano Szała, Condrat Palucowicz, Michno
et Andreae Poddubkowicom, Maxim An-
dreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma
rzeznik, Habram kusnierz, Antoni Okuła,
Anchim, Paulo et Philon Drocewicom,

Hawrylo Piliszewic, Kobak Wołosz solnik,
Iwano Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak
Kisiel, filio eius Kyrło, Laurentio Ryka,
et filiis eius Joanni et Klim, Mic Sawłuka,
filio eius Sawka, Nazar Sawłuka, Michaeli
Rudka, Suprun Czaczko filio Chromowic,
Artis Iwaskowic, Tarasz Waskowic, Hih-
nat Koleda, Paulo Litwin, Philon Bolsko,
Choma et Lewon Lescynski, Marcin Czer-
nik, Tymos Kutel autoribus criminis infra
scripti ex omnibus bonis vestris et perso-
nis mandamus, ut coram iudicio nostro
capitaneali in terminis judicialibus capita-
nealibus Branscensibus in curia regia
Branscensi feria secunda post dominicam
Rogationum proxima celebrandis persona-
liter et peremptorie compareatis ad instan-
tiam instigatoris iudicii nostri et eius de-
latoris reverendi Theodosi Jakubowic, pro-
topopae et parochi ecclesiae parochialis
Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis
ritus graeci, qui assistentiam sibi praeben-
te admodum reverendo Josepho Mokosi
Bakowiecki episcopo Wlodimiriensi in vim
termini tacti, uti in crimine recenti, citat
ideo, quatenus vos magistratus quidem ci-
vilis concives vestros praefatos Sawka
Hliwka, Hryc Obca et alios omnes in ea
citatione superius descriptos, cui una vo-
biscum pro uno et eodem termino citan-
tur, coram iudicio nostro statuatis ad su-
mendas ex ipsis paenas demeritas judicia-
les, quia existentes personae ignobiles, in
summum contemptum iurium regni de
securitate publica immunitatibusque eccle-
siae sanctae sancitarum, quibus singularis
securitas altissimaque pax in institutis,
consuetudinibus et privilegiis sacrosanctis
religionis sacramento provisa est, tam per-
sonis, quam bonis ecclesiasticis, facta in-
ter se mutua et diu praemeditata conspi-
ratione, privatis scriptis confoederante ani-
mo maligno ausi sunt tempore iu prote-
statione descripto cum summo periculo
hominum degentium et proborum congre-
gata et convocata colluvio licentiosa et
aggressa plebe et ingressione vestra cor-
rupta tumultum more bellicivo hostiliter-

que in discrimen vitae primum personarum spiritualium, deinde hominum in unione sancta cum ecclesia catholica romana existentium, catholicorum, ipsi faventium machinari et insidias struere, prout quidem in primis nobilem Anselmum Szablowski hominem pacificum violenter irruendo, apprehensis crinibus et vestibis eius in maximo clamore in mortem traherunt et vestes in eo laceraverunt, qui seorsive vobiscum agit, colaphis caesarunt et nisi auxilio quorundam proborum hominum e manibus ereptus esset, mulctare conati sunt; ulterioremque insaniam persequendo, per quatuor dies circiter et noctes insidiosae per eandem civitatem Bielscensem accincti variis armis tumultuose grassati sunt et ad tumultus violentiasque faciendas insatiabili furore heluones varios sua opera studiose ingurgitatos concitarunt devotionemque omnem catholicam in hebdomade sancta insania sua distraxerunt in ludibrium converterunt et tandem in catervas divisi et per plateas in agmina diffusi insidiis undique paratis ipsi principales nocturno tempore ad ecclesiam Apparitionis sancti Michaelis Archangeli protopopalem, in qua sancta religio sine ulla dissensione florebat, ibidem claustra ecclesiae sanctae vi distruserunt, invaserunt sacrilegiisque manibus apparatus ecclesiae vasaque aurea et argentea in laudem Dei Omnipotentis comparata profanaverunt et subtraxerunt, privilegia foundationis et libertatum eidem servientia, in positorio ecclesiastico existentia correceperunt, tum vero incredibili exultatione de illicito nefarioque sacrilegiatu suo gestientes clamores ingentes excitaverunt ad proximas aedes protopopae, eundem convolarunt, violenter invaserunt, eundem trucidare omnino quaesierunt, qui dum a tanto periculo declinasset, eosdem aedes funditus disiecerunt, dissiparunt, parietesque ipsas non a tectis, sed de intestinis domus vi evellendo everterunt, substantiam eius cunctam et supellectilem propriam prae-

dati sunt, eoque progressu suo pacem publicam, securitatem et immunitates ecclesiasticas violaverunt, sacrilegi facti sunt et animadversionem severiorem juridicam incurrerunt. Et quoniam delicta et tumultus in dies magis crescunt et ulterius pericula crudelitatis protendunt, quae per impunitatem facilius oriri possunt, citantur ad videndum et attentandum ipsos coram iudicio nostro statui, et ut fabricatores tantorum scelerum consociosque, qui ad violandam desideratam tranquillitatem et pacem publicam immunitatemque ecclesiae, plebem tumultumque concitaverunt, paenis legum excessui nefaria et maligno condignis puniri, in defectu vero statuitionis ad videndum, ut omnes et magistratus et praemissos omnes licentiosos pronuntiari et per ministerialem publicari ulteriusque contra vos juxta juris et causae exigentiam procedi, contumacia vestra non obstante. Datum in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Cuius quidem citationis praeinsertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis providus Sierhei Kondratowic, a duabus integris ante terminum praesentem septimanis in oppido Bielscensi apud proconsulem posuisse et de positione omnibus citatis palam officiose publicasse judicialiter recognovit.

Pars memorata actorea superius nominatam citatam partem ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki ultra juris formam vicibus quatuor clamata et non comparentem in termino primo in paena contumaciae ex registri ordine admittente iudicio praesenti judicialiter et officiose condemnavit juxta suam citationem praeinsertam.

Quam quidem condemnationem pae-nae contumaciae veniens personaliter hora damnandorum et arrestorum famatus Matias Zakowic concivis Bielscensis no-

mine citatorum per ministerialem providum Adamum Rzepecki arestavit. Cui arestum officium castrense Branscense suscepit.

In termino autem vigore aresti officiose impositi legitime deveniendo, partibus ipsis utrisque actoreae per se personaliter, citatae vero per famatos Samuel Kłoskowski proconsulem et Matiam Zakowie ex communitate personaliter comparentibus ac mutuis controversiis inter se decertantibus, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis earundem partium inter se personaliter factis exauditis et intellectis, eo attento, quoniam citati per impositionem aresti super condemnationem sui in paena contumaciae terminum peremptorium sibi ultro fecerunt, ideo eisdem causam prosecui mandavit.

In prosecutione vero causae pars citata per proconsulem suum non in vim alicuius controversiae, sed solummodo pro informatione iudicii praesentis finem actorem et actionem pro competentibus non agnoscendo dixit et allegavit forum in causa hac mentali et minus competenti coram iudicio praesenti non habere his ex rationibus, *prima*: quia privilegia omnia tam antiqua, quam recentiora ut aliis civitatibus juri Maideburgensi subiectis, ita et civitati Bielscensi eodem jure gaudenti non alibi cuilibet civi, nisi coram iudicio competenti sui magistratus salva apellatione post curiam Sacrae regiae maiestatis forum assignaverunt, praecipue vero constitutio coronationis serenissimi moderni regis sub titulo- «*O sędach zadwornych i Trybunałskich*» sancita ultra descriptas ibidem causas, a iurisdictionibus aliis quibusvis omnibus in quibuslibet causis immunes reservavit et exemptos esse voluit. *Secunda*: quia controversia inter actores et inculpatores concives de dissensione in religione intercedit, quae nec sibi magistratui, nec iudicio praesenti ad decidendum, sed juxta diploma sacrae regiae

maiestatis unicuique libera exercitia cuiusvis eisdem omnino negare non potest, etiamsi et voluisset juxta affectationem actoris id ad affectum deducere non posse cum maxima et ferme non omnis pars oppidi Bielscensis peste eiusmodi schismaticorum infecta est inter se uti opibus abundantiores conspiracy fecerunt et superioritatem magistratus sui ea in parte contempserunt; quoniam vero et ex propositione liquet nullam violentiam, solummodo dissensionem fidei aliquam inter eos, quae per commissarios s. r. m. decidebatur exortam esse, petiit et se magistratum et eos a foro praesenti et incompetenti tractu liberari, seu actionem praesentem ad decisionem commissionis inter eos vigore constitutionis peractae rejci, seu etiam cum iurisdictioni suae ea in causa subesse nolunt, ipse proconsul nomine suo et totius magistratus ab eis, uti inobedientibus et juri communi contrariis recedit ea in dissensione fidei suffragari non vult, sed ut ipsimet inculpati ratione obiectorum respondeant, se autem ab onere actionis praesentis cum suo magistratu liberum et absolutum fieri postulavit, caeteris defensis hic et in omni iudicio salvis praecustoditis. Et pars actorea ad exceptionem partis citatae satis prolixatam et per totum instrumentum confusam, refutando ipsius maneat opinionem non intrando in controversiam et disputationem de lege et privilegiis cum sit causa facti violatae securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum, quae ex remedio juris publici capitaneis, uti securitatis custodibus ad disiudicandum competit, petiit ipsorum frustraneas et iniuridicas exceptiones in partem reiici, ipsos ad procedendum compelli et, cum de inculpatis scire nolunt, eisdem renuntiant et ipsimet eos licentiosos homines conspiratores, auctoritati non obediens declarant super ipsis paenam infamiae, uti turbatoribus pacis publicae decerni affectavit, caeteris juris remediis et probationibus salvis praecustoditis.

Et iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis praefatarum partium inter se judicialiter factis exauditis et debite intellectis isdemque eo accurate perpense, quoniam actio criminaliter intentata est et statutio licentiosorum urgetur in recenti crimine, ideo pro eo in causa coram iudicio suo adinvento, citatis primum procedere, deinde eisdem adiudicatis exceptionibus utenti ne impunitate maiorum criminum detur occasio, competenti actione arbitrata respondere, postmodum nihil iuridicioni inferenti directe respondere mandavit. A quibus decretis omnibus seorsive prolatis pars citata seorsivas appellationes interposuit, quas iudicium hoc idem non admisit, de quibus non delatis contra iudicium praesens et partem actoream de proseguendis ex parte citata est protestatum. Ad extremum in directa responsione iudicium hoc idem castrense capitaneale Branscense, quoniam idem proconsul judicialiter deduxit plurimos schismaticorum conspiracy apertam contra magistratum catholicum fecisse ob tumultus eorum superioritatem magistratus sui civilis iam contemptum per se nullatenus reprimere posse et nomine communis ad pacem desideratam anhelantis a licentiosis hominibus judicialiter recedit ipsisque nullatenus suffragari velle se declaravit, proinde hoc idem iudicium magistratum civilem et communitatem pacificam nullas penas demeruisse censuit, et super rebellibus et tumultuariis, qui iudicio praesenti ad officiosam admonitionem proconsulis sui parere et relatione eiusdem proconsulis constat temere recusaverunt, penas legum criminales, uti super invasoribus domorum spiritualium, pacis et securitatis publicae immunitatum ecclesiae violatoribus et sacrilegis decernere arbitratum est, et in eisdem ipsos condemnare permisit ac appellationem et ab eiusmodi decreto per citatam partem ad Tribunal regni interpositam, qui ex declaratione citatae partis latum est decretum

non admisit, de qua non admissa contra iudicium et partem actoream de proseguenda est protestatum. Iudicium vero se id non temere, sed jure mediante fecisse cum parte actorea reprotestatum est. Qui quidem inculpati in citatione exarati existentes ter et ultra juris formam vicibus quatuor ad iudicium nostrum instantiamque memorati actoris per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki clamati, nec per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem juri paruerunt, imo sua contumacia rebelles et inobedientes iuri communi extiterunt. Proinde memoratus actor eosdem inculpatores post proconsulis abrenuntiationem in lucro paenarum legum ex registri ordine judicialiter condemnavit. In vim autem lucri praetacti modo praemisso in contumaciam inculpatorum obtenti, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense visa et considerata eorum contumacia et temeritate juri communi et affectationi partis actoreae ac contentis citationis inhaerendo, super praedictis inculpatis et bonis eorum omnibus uti rebellibus et tumultuariis, pacis et securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum violatoribus sacrilegisque penas legum scilicet infamiae decernit, ipsosque omnes exnunc infames et de regno Poloniae proscriptos pronuntiat et ad publicandum ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki addit et deputat. Qui quidem ministerialis praefatus ius suae deputationis referens, eosdem infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis pronuntiatos esse hic in facie iudicii praesentis ac foro publico civitatis huius in praesentia multorum hominum pro iudiciis praesentibus congregatorum alta voce praeconica publicasse et proclamasse recognovit.

Изъ декретовой книги Брянскаго городского суда за 1636 г. № 8250

№ 208—1836 г. Мая 24 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Opidanorum Bielsensium protestatio.
Ex copia.

Do urzędu y xiąg grodzkich staroscich Mielnickich przyszedszy oblicznie wielebny Paisj Moseicki, zakonnik reguły świętego Bazylego, namiestnik cerkwi Bielskich świętego Bohoiawlenia, świętego Mikołaja y Zmartwychwstania Panskiego w miescie je-o krolewskiej msci Bielsku będących, od wielebnego w Chrystusie oycy Athanazego Puzyny, episcopa Łuckiego nieunita podany namiesnik, także sławetny Anchim Popowicz y Hryc Opca mieszczanie Bielscy miasta je-o krolewskiej mci Bielska, swoim y wszystkiego pospolstwa nieunitow Bielskich imionami naprzeciwko slachetnemu Jeronimowi Bębnowskiemu podstarosciemu Bielskiemu jako principałowi uczynku niżej mianowanego, także przeciwko wielebnym Fedorowi Preczickiemu, Iwanowi Harasimowiczowi popom unitom Bielskiemu y Branskiemu, jako społprincipałom, także y sławetnym Stanisławowi Kuleszy, Janowi Samoylikowi, Woyciechowi Pieczewskiemu, Marcinowi Szwarcowi, Janowi Waszkowiczowi, Krzysztophowi Miecznikowi, Gasprowi Samoylikowi, Pawłowi Cimbaliscie, Mikołajowi Szewcowi, Stanisławowi Krynskiemu, Iwanowi Sierheyczukowi zięciowi popa Przeczyskiego, Kasprowi Bładowskiemu—mieszczanom y obywatelom

Bielskiem, iako pomocnikom solenniter et officiose swiadczyli się y protestowali o to, iż przerzeczeni principałowie s pomocnikami swemi, nie obawiając się srogosci win prawem pospolitem przeciwko gwałtownikow cerkwi Bożych y prawa pospolitego srodze obostrzonech, przysposobiwszy sobie na pomoc pana Jana Sokoła rothmistrza jego krolewskiej mci piechotnego, który miał sto albo dwiescie piechoty z s knotami zapalonemi na cerkiew świętego Bohoiawlenia w miescie Bielsku będącą, decretom commisarzow krola je-o mci według prawa pospolitego y punctow electiei przysądzoną y podaną nieunitom, siłą y gwałtownie naszli y tam nie respectuiąc na prawo pospolite y na uniwersal krola je-o mci świeżo wydany, aby żadnego bezprawia mieszczanom niwczem y krzywd nie czynił, pan podstarosci w roku teraznieyszem tysiąc szescech trzydziestem szostem feria secunda festorum solennium sacrae Pentecosten proximae praeteritae, niewiedziec iakiem duchem, ze wszystkimi wzwyż mianowanemi osobami na cerkiew świętego Bohoiawlenia naszedł, i naprzod one sturmem z harmatną piechotą z s knotami zapalonemi, z kobyłami ostąpił y u drzwi zamki zwierzchnie odbił, a odbiwszy gdy nie mógł wewnętrznego zamku odemknąć, do cerkwi przez wierzch, rozrzucawszy powałę, pomocników swych powpuszczał, którzy za iego rozkazaniem drzwi zewnątrz siłą otworzyli y tamże przepomniawszy boiazni Bożej, nie respectuiąc na miejsce święte, krzyki, hałasy, tumulty y in-sze nieprzystoyności pro libitu suo czynili y ludzi nie w uny będących protunc na cmentarzu będących bili, krwawili, despectowali, y ile mogli wiolency y gwałtow czynili. A potem od tey cerkwi odszedszy y tę robotę porobiwszy do cerkwi drugiej świętego Mikołaja y Zmartwychwstania Panskiego s tąsz grumadą udali się y one priwatną swą wolą nie oglądając się na prawo pospolite y decret commisarski popieczętowali y ludziom w uniey

nie będącym onesz czerkwie siłą y gwałtownie poodeymowali y protestanta samego oycza Paisia Moscickiego do więzienia swego za wartę wzięli y więzili, za brodę targali y insze wszystkie pro libitu suo insolentie, tumulty, gwałty y besprawia poczynili y prawo pospolite, decreta comisarskie zgwałcili y w winy prawne przeciw takowych opisane popadli. A na verificatyą tey protestacy swey przed urzędem ninieyszem wzwisz mianowanem grodzkiem Mielnickiem stawili protestantes woznego generała koronnego opatrzonego Jana Piotronka z Studziwod, który personaliter stojąc zeznał, iż był na ten czas ptry tem wszystkim y widział to gwałtowne na czerkwie pomienione przez osoby wysz mianowane nacies, odbywanie y odbieranie ich, także tumulty, gwałty i wiołentye tam poczynione, y gdy oycza Paisia Moscickiego znieważono, w cerkwi za brodę targano, a potym za wartę do więzienia wzięto, Hrycza palamara kyem okrutnie przes nos y prze łeb uderzono y okrwawiono na cmyntarzu, Mina szewcza szablą raniono skodliwie bardzo w rękę lewą, podle palca wielkiego, na tym że cmyntarzu świętego Bohoiawlenia, drugą rękę prawą kyem mu zgruchotano, Klimowi Waskowemu synowi tamże w głowę zadano razow kilka sinych krwią nabiegłych, Iwanową Prokopowiczową w cerkwi szamey Bohoiawlenskiey swieczą laną zbito nielutosciwie, Grzesiowej kowalowej ran kilka bitych krwią nabiegłych zadano y plecy wszystkie sine zbito, Waskową grabarkę kyem w głowę dwa razy uderzono. To on wozny na ten czas widząc s powinności urzędu swego z słachtą tam będącą przy niem pany Markiem y Janem Bańkowskimi y drugimi oświadczył. O ktore wszystkie wiołentye, gwałty, odiecie cerkwi gwałtowne y insze excessi przerzeceni protestantowie przeciwko pomienionym princypałom y ich pomocnikom swiadczyli się powtore y protestowali, ofiaruiąc się z nimi in foro competenti o przerzeczone wszystkie rze-

cy prawnie czynić, y prosili, aby ich ta protestacya y woznego relacya do xiąg była przyięta y zapisana. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10938. л. 439—440.

№ 204—1636 г. Октября 13 дня.

Заявление вознаго обь убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межи-рѣцкой церкви.

Actum in castro Regio Drohiciensis sabbato post festum Sanctorum Trium Regum proximo, anno Domini 1637.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens famatus Nicolaus Iruszewicz, opidanus Miedzirzecensis, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit proclamationem infrascriptam autenticam, sigillo comunitam, manibusque officialium illius oppidi subscriptam, petens eandem suscipi et actis connotari permitti, cuius tenor sequitur eiusmodi.

Minuta s protocalu miesczkiego Miedzirzecznego anno Domini 1636, die 13 Octobris. Według pierwszego opowiedania Iszaka Przypickowicza, swieszczenika cerkwi świętego Mikolaia w Miedzyrzecu, stanawszy oczewiscie do urzędu naszego będąc żaloscią zięta niebosczyka Mikolaia meza swego Strachowieca sławetna Proszca y z diatkami swemi szynem Mironem y z czorką swiąą Oloną y z oycem swem Izaakiem Przypickowiczem swiaceceniku zwysz mianowanem według pierwszej protestacyey, ysz był czas pogrzebu ciała według porządku naszego, według porządku prawa naszego zażywszy generała koronnego sławetnego Jana Iwaskiewicza z Adinowa przy bitności słachetnie urodzonych na ten będących na imie pana Pawła Podkraiewskiego y pana Woyciecha Tarkowskiego z powiatu Mielnic-

kiego uczyniła powołanie, to iest iako zwyczaj przy pogrzebie na czterech rogach w rynku mieście Miedzirzeczcu, a nad prawo y na smetarzu przed czerkwą świętego Mikolaia y obwoliwał slachetny Jan Iwaskowie general Mielniczky, widząc ciało zabyte y zamordowane, to iest rany na niem, głowa pobita asz sie głowa popadala, twarz y oczy wszystko poszynialo, reka lewa słucona asz sie kosci w niej popadali, na prawey ręce nad łokciem rasz szyny krwawey zbroconi, plecy kyiem pobite zkaradnie poszynialo, a nato bez zadney litosci pobyto y podespectowane przed podworziem oycy Michaela swiescenika Ysmanskiego (?) a od rąk slachetnego Jana Szawłowskiego Wirwika y potem od Tymosza Lapaka y z bratem jego Minał, potrzecie Iwanem Chwilipikiem y s pomocnikami iech, ysz nabiegszy na dom do oycy swiescenika czasu odpustu, uczyniwszy gwałt zabili y zamordowali, co iest powołano y zapisano do rozprawy. Roku, dnia jako wizey. Jan Morze woyt Miedzirzeczky. Jozeph Humieczky burmistr Miedzyrzeczky s kolegą swoią manu popria. Jan Kozarowsky pisarz mieszczy Miedzyrzeczky.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1636—7 г. № 9572, л. 375—6.

№ 205—1636 г. Ноября 26 дня.

Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Юсифа Тарковскаго о нападеніи съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Коссовскую церковь и избіеніи школьниковъ.

Actum in castro Regio Drohiciensi feria secunda post festum Praesentationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1636.

R. Parochi Kosoviensis protestatio. Ex copia.

Coram actis castrensibus Drohiciensibus personaliter comparens venerabilis

Joannes Trezienski, parochus Kosoviensis providendo immunitati suae, inter alia motiva, ne in posterum a perillustri officio suo spirituali ob neglectas iniurias hasque gravissimas, ecclesiae vituperium et paenas condignas referat, protestatus est in et contra nobilem Josephum Tarkowski idque ex his quaerellis et iniuriis, quod praefatus nobilis ductu perverso motus, non verendo paenas legum ob fractam immunitatem ecclesiae, zawoławszy chłopow z karczmy, protunc modo obligatorio a se possidentae, rutenos in numero plus vel minus viginti, quorum nomina et cognomina ipse melius novit, pod czas Ruskiego święta dicti *upominkow*, gorzałką et alio potu bene sopitos, wezwawszy y roskazawszy sam z niemi simul nobilis, protestante recedente a sacrificio, ardentibus ad lucem altari candelis, wpadł do kościoła Kosowskiego armata manu s pistoletami, spodziewaiąc się reprehendere scholares in ecclesia, quibus non visis za kluce apud fores clausos zakristiae, revertante parochi et defendente uchwyczył, in qua luda verbis . . . et scomaticis affecit nobilis parochum; w tym usłyszał, że dicti scholares metu percussi na kościelny połap uciekali z choru, po spiewaniu litaniey sam wpadł nobilis z chłopami na połap kościelny wpadli, ktorem nobilis roskazał, aby ich imali. W tym protestans widząc tumultum, maximo cum dolore metu et lachrimis in praesentia plurimorum nobilium protestando in invasionem do plebaniey odszedł. Nie mitygował się iednak tym nobilis widząc plebana dolore, metu et morbo affectum et debilitatum, ultra praecessito sam nobilis będąc na chorze, sterem russinom co smielszym na połap kościelny kazał wpasć, ktorzy usłuchawszy wpadli. Scholares, widząc periculum, in pinnaculum templi usli, gdzie ych chłopci kosturami dosiegali nie bez urazy, nie mogąc ich strączyć, iednego z nich, biorąc go drudzi in fidem, zwiedli, scholaris confidendo fidei persuasionem descendit, obaczył scholaris post

descensum machinationes adversas, noluit ultra progredi ante altare manus confidens Deo et immunitati ecclesiae flexae, vi scholaris a nobili arreptus a rusticis ductus ad parochiam causa administrandae alicuius praetensae justitiae. W tym scholaris retulit se ad scholam, chcąc zbioręk swoy dać in causa sua, żeby zdrowo został, który że sie nobili niepodobał, iego samego ex schola sita quinque vel sex a cemeterio passuum, nulla via et modo impediendo, in praesentia plurimorum nobilium puerorum, cum maximo terrore illorum vi et oppresione extraxit że się tempore extractionis scholaris uchwycił podwoia, chłop ex mandato nobilis rane w głowe scholari zadał, którą in actis Nurensibus vulneratus obduxit. In eo actu nobilis sam pistoletem go bił y chłop . . . kymi tręcali. Et his iniuriis et vulneribus affectum scholarem nobilis praefatus cum subditis suis ad locum mansionis suae wziął y przywiódł. Tandem obaczywszy nieopatrzność swoje y zły uczynek, scholarem dimisit, alterum vero scholarem chłop na polapie sub pinnaculo templi strzegli, ex quo loco plus vel minus circiter quatuor horis nie stąpowali. De quibus omnibus praefatus parochus iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1636—7 г., № 9572, л. 289, 291—2.

№ 206—1637 г. Апрѣля 8 дня.

Заявлені жителей г. Бѣльска на протопопа
Михаила Якубовича за нарушеніе общест-
веннаго покоя въ Бѣльскѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte oppidanorum Bielscensium relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko authenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter stans, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae (facta inprimis protestatione contra officium castrense Branscense de eo, quod relationem infrascriptam ad acta officii sui suscipere noluit) publice libereque recognovit, quia citationem literalem mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni minoris cancellariae obsignatam, pro judiciis sacrae regiae maiestatis post curialibus, cum praefixione termini a positione citationis in quatuor septimanis seu dum causa infrascripta ex registro causarum fisci legitime ad judicandum incidere servientem, ex parte instigatoris sacrae regiae maiestatis et reipublicae actoris super venerabilem Theodorum Jakubowie protopopam et parochum ecclesiae Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, tum et instigatorem iudicii castrensis Branscensis uti principales causae infrascriptae motores, vindicando jura regiae maiestatis et jurisdictionem per citatos temere convulsam stabiliendo, pro munere officii ejusdem instigatoris citatos ideo, quia ipsi in depravationem jurium regionum ac in enervationem et convulsionem jurisdictionis sacrae regiae maiestatis, qui ex praescripto legum publicarum super omnes regias civitates et incolas earum eidem sacrae regiae maiestati competit, ausi sunt anno proxime praeterito, in causa quadam mentali tumultus, quasi ex occasione religionis in oppido Bielscensi exorta, oppidanorum Bielscensium protunc in magistratu existentium ac in eodem processu et mandato expressum jure magdeburgensi gaudentium ac jurisdictioni Regiae subjectos ad iudicium capitaneale castrense Branscense, uti ad forum incompetens, obmisso illorum proprio et competenti in materia foro, illi non subjecta tenere evocari ibidemque decretis quibusdam ac insuper paena infamiae ex instantia citatorum ob erroneas praefato-

rum civium Bielscensium defensas nec ab eis ad sacram regiam maiestatem provocationem ipsos innodare et pro infamibus publicare, prout ipsis ubivis in termino actu eiusdem decreti fusius deducetur. Citantur igitur ad videnda et audienda decreta praefata ac ipsummet paenam infamiae cum illius publicatione per decretum sacrae regiae maiestatis cassari et cives Bielscenses ab eadem relevari, hocque totum negotium causae principalis ad sacram regiam maiestatem uti iudicium competens restitui, citatosque ne in posterum talia attentare praesumant, paena evocationis et aliis ex arbitrio regiae maiestatis irrogandis puniri, causamque suprascriptam ad integrum restitui. Mandato eodem sacrae regiae maiestatis de praemissis feria tertia post dominicam Judica quadregesimalem proxime praeterita, in oppido Bielsk domo praefati protopopae Bielscensis posuit et de positione eidem protopopae ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 1039², л. 538, 539 об.

№ 207—1688 г. Мая 14 дня.

Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинъ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post dominicam Rogationum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo octavo.

Prezbiteri Zabuscensi donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski et honesta Catherina Griglowna invicem

coniuges, ipsa quidem Catherina cum praesentaneo consensu et asistentia eiusdem mariti sui et Sebastianus Gregłowie cives Drohicenses, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi venerabili Petro Paczkowski prezbitero ecclesiae Transfigurationis Domini ritus graeci ecclesiaeque praefatae et ejus successoribus legitimis bona sua haereditaria, videlicet duos hortos dictos *Szapizinskie* seu *Goscinskie* et *Sitczynskie* seu *Pniewskie* inter metas plateae Zydzinskie ex una et Jama Wąszowskie ex altera parte iacentes, incipientes ab horto Ostapkowski usque ad fluviolum protendentes, prout eidem horti se in suis metis et limitibus extendunt et protenduntur, in fundis civilibus Drohiciensibus Zabuscensibus sitos et existentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiando, dederunt, donaverunt et voce irrevocabili inscripserunt, ex nunc eidem praezbitero seu eius ecclesiae intromissionem realem cum actuali ac pacifica possessione per officium competens in eisdem hortos, per se recognoscentes donatos libere acceptando, admittendo inscribendoque se cum suis successoribus, de omnibus bonis suis eosdem donatarios in praemissis bonis donatis ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis, pro quibus quidem damnis peremptoria coram officio consulari seu advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arrestis fataliis praemisssa evadendo, hac sua recognitione ad id accedente.

Et hieidem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Alexander Nieroda et Andreas Plewka, scabini jurati una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zielazowski palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condescendendo ad bona seu hortos suprascriptos per praefatos recognoscentes praezbi-

tero et eius ecclesiae Zabuscensi perpetue donatos et inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1641 г. № 10534, л. 227 об.—228.

№ 208—1639 г. Марта 19 дня

Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.

Judicium bannitum advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Invocavit Quadregesimali proxima, anno Domini 1639 in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Andreae Plewka, Andreae Zolkowski, Andreae Zaborowski, Alexandri Mordzik scabinorum civitatis Drohicensis.

Poponi Sancti Nicolai et Skiianownie coniugibus donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis advocatilibus civilibus Drohiciensibus famatus Alexander Puckowski Weremieykowicz, civis Drohiciensis, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna, conjugibus et eorum successoribus medium mansum haereditarium paternum dictum Szyieczynski, super ipsum erga alios fratres divisione concernentem in omni triplici campo, inter metas Andreae Sersen ex una et Jacobi Weremieykowicz Putkowski fratris recognoscentis ex altera partibus, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, hic in fundis civilibus Drohicensibus sitos existentes,

seu prout solus antea tenuit, habuit et possidebat, pro summa trecentorum florenorum polonicalium vendidit, inscripsit et irrevocabiliter resignat perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem cum possessione officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se, eosdem donatorios suos in dictum medium mansum de omnibus bonis suis cum suis successoribus ab omnibus personis propinquis et remotis, inscriptionibus prioribus et posterioribus tueri, evincere et intercedere, idque sub vadio similis summae aliorum trecentorum florenorum polonicalium et peremptorio coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, appellationibus, motionibus et earum prosecutionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem personaliter comparentes famati viri Andreas Plewka et Andreas Zochowski una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad bona seu medium mansum, ibidem supranominatum honorabilem Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per suprascriptum Alexandrem Puckowski Weremieykowicz pro summa trecentorum florenorum polonicalium venditum intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 318 322 об.—333.

№ 209—1639 г. Мая 5 дня.

Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевского на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его сунруги.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria quinta post

dominica Conductus Paschae proxima,
anno Domini 1639.

Poponi Rutenensi Kucinski per Moracew-
ski donatio.

Comparens personaliter coram officio
et actis praesentibus advocatilibus civili-
bus Drohicensibus nobilis Matheus Mora-
cewski, filius olim Alberti Moracewski
camerarii terrae Drohicensis, certam
possessionem in Drohicin habens, sa-
nus mente et corpore existens, palam li-
bereque recognovit, quia ipse honorabili
Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci
Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianow-
na coniugibus et eorum successoribus hor-
tum suum proprium dictum Krupiczki
sex sulcorum per duo stadia tendentem,
cum area ad eundem hortum pertinente,
inter metas tenutae ad praesens Skii-
anowska ex una et Młozewicz ex altera
partibus, hic in fundis civilibus Drohi-
censibus situm, prout in se habetur, cum
omnibus utilitatibus, nihil ibidem pro se
et suis successoribus reservando seu ex-
cipiendo, accepta redonatione sufficienti,
dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiler
resignavit perpetuis temporibus, ex nunc
illis intromissionem officiosam acceptan-
dam libere admittendo inscribendoque se
eosdem ab omnibus personis propinquis
et remotis tueri, evincere, intercedere
per omnes proscriptiones juris Magide-
burgensis et peremptoria coram officio
advocatiali Drohicensi responsione, nullis
dilationibus, apellationibus, motionibus,
evasionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem comparentes famati viri
Andreas Zolkowski et Andreas Plewka
scabini iurati, una cum praecone civili
honesto Stanislae Zaleski, palam recogno-
verunt, quia ipsi die hodierna condes-
cendendo ad hortum suprascriptum ibi-
dem supranominatos Stephanum Kuczyn-
ski poponem et Appolloniam Skiianowna
coniuges ipsis per supranominatum Mo-
racewski modo donatorio inscriptum in-

tromiserunt, nemine impugnante nec
contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1636—1644 г. № 11535, л. 333, 334.

№ 210—1639 г. Мая 6 дня.

Мировая сдѣлка между двор. Мартиномъ
Гинчей и свящ. Боковенской ц. о. Гіацин-
томъ.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam Misericordiae pro-
xima, anno Domini millesimo sexcentesi-
mo trigesimo nono.

Hynca et honorabilis poponus Bokoviensis
quietantur.

Comparentes personaliter coram offi-
cio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus nobilis Mar-
tinus Hynca, olim Joannis filius ex una
et honorabilis Hiacinctus poponus Boko-
viensis partibus ab altera, sani mentibus
et corporibus existentes, foro competenti
omisso, iurisdictioneque propria posthabita,
huic vero foro et iurisdictioni capitaneali
castrensi Mielnicensi in se posteros, ac
bona sua omnia quo ad actum hunc, be-
nevole assumpta, publice libereque recog-
noverunt, quia ipsi sese mutuo et invi-
cem de omnibus protestationibus, obduc-
tionibus vulnerum et processibus ac cau-
sis quibusvis ob sufficientem satisfactio-
nem quietant, emittunt et liberos faciunt,
protestationes omnes, obductiones vulne-
rum ac causas ipsas cassant perpetuis
temporibus actu et nota ipsorum persona-
li recognitionis ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за
1636—1642 г. № 10885, л. 710, 732.

№ 211—1839 г. Сентября 18 дня.

Инвентарь села Вяжичъ принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt wypisu ziemskiego Piskiego z inwentarza ieym. p. Sołomereckiey wsi Wieżyc swieszczennikom Wysockim.

Лета от нароженя сына Божого тысяча шестсотъ шестдесят четвертого, мѣца июня сегого дня.

На рочкахъ кгородскихъ в замку гедарскомъ Пиньском мѣца июня прыпалых и порадкомъ правным судовне отправованых, перед нами Якубомъ Кгинвидом Панькевичом столником и подстаростимъ, Стефаномъ Викторыном Туром судьею, а Петром Водзкгиром Поклонскимъ скарбникомъ и писаром врадниками судовыми кгородскими повету Пиньского, от велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установѣленным, постановившысе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевич Мощинский, священникъ Высоцкий, маетности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пиньского, ку актыкованью до книг кгородских Пиньских подал выпис с книг земскихъ Пиньских в речы нижей в нем выраженой писаный, просечы, абы прынят и до книг уписан был, которого мы врад прынявшы до книг уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе мает.

Выпис с книг судовых земских повету Пиньского. Лета от нароженя сына Божого тысяча шестсотъ пятьдесят третьего, мѣца июня шеснадцатого дня. На роках судовых земских о святой Тройцы римском святе прыпалых и в Пиньску судовне отправованых, перед нами Владыславом Протасовичом судьею, Филоном Кгодебским подсудьком, а Казиме-ром Войною писаром, врадниками судовыми земскими повету Пиньского, постановившысе очевисто пан Лев Неслу-

ховъский оповедал и ку актыкованю до книг земских повету Пиньского подал инвентар велможное княжны ее млсти пни Рейны Гостьское Соломерецкое, каштеляновое Смоленское села Вежыцы, священником Высоцкимъ на реч в нем описаную даный и служащий и просил, абы тот инвентар ее млсти пни Смоленское прынят и до книг земских повету Пиньского уписан был, который слово до слова такъ се в себе мает.

Село Вежици церковное. Войтъ Стефан Павлович служба одна, платит грошей осмьдесят, кур двое, яец десят, Трохимъ Жежукович служба одна, платит грошей осмьдесят, кур двое, яец десят, Опанас и Стефан Харкевич служба одна, платят грошей осмьдесят, кур двое, яец десят, Микита и Селивон Харкевичы служба одна, платят грошей осмьдесят, кур двое, яец десят, Васко и Кондрат Яцкевичы служба одна, платят грошей осмьдесят, кур двое, яец десят, Андрей и Павел Ленцевичы служба одна, платят грошей осмьдесят, кур двое, яец десят. Тыежъ подданные дают от каждой сохи, иле их ест, у каждого по грошей шеснадцат, пѣнязей два, чого чынит копъ чотыры, грошей двадцат два, меду мают тые жъ подданные видер две, котловъ два, за который чынит пинязми золотых семънадцат, грошей семънадцат. Робота с тых подданных якъ иные села робят, по недел осми в рокъ, щым кажутъ, тотъ чыншъ и вловъщызну отец Даниел мает разделяти такимъ способомъ: соби копъ чотыры, отцу Пречыскому копъ чотыры, отцу дякону копъ две, панамарови грошей пятьдесят, а остатокъ що ест того будет то мает быти отцу Даниелю, такъ же и корчма зъ всего села с пожорновъщизною, за которую якъ будет много плачено тую дарую всю отцу Данилу самому одному и по нем церкви Божой служащим, такъ же и мед отцу Данилу ведро одно и котел оден, отцу Пречыскому пулведра, отцу дякону такъ же

№ 212—1889 г. Октября 6 дня.

Фундушъ Высоцкой Успенской церкви,
Пинского повѣта.

Akt listu ieym. p. Sołomereckiey u syna swiaszczenikom Wysockim dany.

Лета от нароженья Сына Божого тысяча шестсотъ шестдесят четвертого, мѣсяца июня сего дня.

На рочкахъ кгородскихъ в замку его кор. млсти Пинском, мѣсяца июня прыпалых и порадкомъ правнымъ судовне отправованных, перед нами Якубомъ Кгинвидом Панкевичом столником и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судьею а Петром Водзъкгирдом Поклонскимъ, скарбником и писаром урядниками судовыми кгородскими повету Пинского, од велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленными, постановившисе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевичъ Мощынский, священникъ Высоцкий, маестности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войскового Пинского, для вшелякое потребы и згубы ку актыкованю до книг кгородскихъ Пинских подал лист добровольный, вечыстый запис, велможное в Богу з сего света зошлое ее млсти пни Раины на Гощу Госцъкое Миколавое, Лвовое, Соломерецкое Каштеляное Смоленское и пна сына ее млсти, его млсти пна Яна Владыслава Соломерецкого, маршала повету Пинского, въ речы нижей в нем выраженой писанный, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу Мощынскому, протопопе и другим особом духовным в месте Высоцку мешкающимъ даный, просечы, абы принят и до книг уписан был. Мы врад того листу огледавши, до книг уписат есмо велели, которого вписуючы в книги слово в слово так се в собе мае:

Я Раина на Гощу Госска Миколаевая, Лвовая Соломерецкая, Каштеляновая

пулведра, панамарови котел один. Подданных такъ хочу мѣти, отцу Даниелю служобъ тры, отцу Пречыскому служобъ дви, отцу дяконови служба одна, еднакъ же, абы межи подданными своя воля не была, вшелякий ряд и звирхност над всеми подданными якъ старшому отцу Даниелю поручаю, такъ же и подводъ зо вьсих службъ если где потреба укажет отцу Даниилу повинни отпраовати, такъ же и отцу Пречыскому и дяконови, коли того потреба укажет, за ведомостю отца Даниила подводу служыт повинни будут. Писан у Высоцку, року тисеча шестсот трыдцат девятого, мѣсяца сентебра семнадцатого дня. У того инвентару печат притисненая одна, а подписе рукъ тыми словы. Раина Госцъка Соломерецка, каштелянова Смоленская, рукою власною. Henryk z Wysokiego Kaszowski Kasztelan Wendenski. Engracia Sołomecka Kaszowska kasztelanowa Wendenska.

Который же тот инвентар за поданьем и прозбою особы верху помененое до книг земских повету Пинского есть уписан, с которых и сес выпис под нашими печатми и с подписом руки мене писара велебному отцу Даниелю Мощынскому протопопе Высоцкому ест выдан. Писан у Пинску. У того выпису пры печатех подписы рукъ тыми словы: Казимер Война писар земский Пинский. Корыкговал Стоянович. Который тот выпис за поданемъ и прозбою особы звышъ писаное до книг кгородскихъ Пинских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского гродского суда за 1864 годъ, № 13016 л. 15—17.

Смоленская, а я сын ее млсти Ян Владыслав Соломерецкий, маршалок повету Пиньского, чыним явно и сознаваем сим нашим листомъ добровольным вечистым записом кожъдому, кому бы о томъ ведат належало, тепер и на потом будущим людям, ижъ мы, наследующы побожного пожитя продъковъ наших, которые звыкли для розмноженья хвалы Божое, абы оная никгды не уставала, подлугъ можности своее наданя фундацы на хвалу Божую особомъ духовным маетности свое надават и оных яко богомолцовъ своих достатками опатровати, за чым бы уставичне повинности своей досыт чынечы за господара короля его млсти и преложенных старшихъ своих, такъже за фундаторов и добродеевъ своих Пна Бога просили, идучы теды за волею продковъ наших, а видечы реч быти велце потребную, абы теж в лепшый пожитокъ и порадокъ набоженство на потомные часы прыйти могло и особы духовные охотнейшими ку набоженству найдоват се могли, прото, иж што славное памети его милости кнез Соломерецкий отец пна малжонка моего мене Соломерецкое, а дед мене Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, з побожности свое ку церкви Божой, през нас в месте нашем Высоцком фундованую, заложения Успения Пресвятое Богородицы на хвалу Божую надал священником пры той церкви будущим, меновите отцу протопопе Высоцкому землѣ волокъ тры, другому священникови тоежъ церкви волокъ двѣ, отцу дяконови волокъ две, а понамарови пры той же церкви мешкаючому волоку одну, которые волоки межы кгрунтами местскими Высоцкими помененым особомъ вымероны и в посесыю их поданы сут, з приселениями домовъ в месте Высоцкомъ, з огородами, садами, озерами, реками, речками, з ловы рыбными, езами, гатами, з деревом бортным и не бортным, з обрубными островами, з сеножатми поплавными и болотъными, з

волным молотемъ самому отцу протопопе и по нем наступуючим вшелякого збожа в млынах наших, без даня мерки и чеканья черги. Пры том село Вежыцы в повете Пиньском лежащее, до замку нашего Высоцкого перед тым належачее, с подданными в том селе будущими, з их кгрунтами и повинностями, з службами и их вшелякими подачками грошовыми и медовыми, до которого наданя мы звышъ поменены особы я Райна на Гощу Соломерецкая, Кашталяновая, Смоленская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалок повету Пиньского, прыхыляючысе до воли продковъ наших, тое наданье его млсти князя Ивана Соломерецкого на тую церковь Высоцкую умоцняемъ, въ которой церкви Высоцкой священники вышъ менены и сукцессорове их набоженство одправоват, кгрунтомъ пры месте Высоцкомъ в волоках будущих и моркгами и приселеньем дворнымъ, а пры томъ и села Вежин, в повете Пинском лежащего, с подданными и их вшелякими повинностями и подачками, з кгрунтами вшелякими, сухими и мокрыми, з сеножатми, попасами, з борами, лесами, з деревом бортным, зо бчолами и без пчол и чого з давных часов они особы духовные пры той церкви мешкаючы вживали и што до тое церкви належит, теды того всего и теперешние священники Высоцкие и на потом будущие протопопа, священникъ, диякон и пономар, не в унии будущие, того всего без жалное от нас самых и потомковъ наших перешкоды заживат мают и волни будут и вже нгчого на себе с тых пожитковъ, подданных и их повинностей не зоставуючы ани выймуючы, себе самых, потомковъ, близких, кривных, и повинных наших от тых кгрунтовъ вышъ мененых пры месте Высоцку будущих и села Вежин, в повете Пинском лежащего, отдаляем и зрекаемъ, а на тую церковь Высоцкую Успения Пресветое Богородицы помененым священником

пры той церкви тепер и на потом будущим, а меновите на сес час отцу Данилу Федоровичу протопопе, отцу Василию Пархомовичу священникови, отцу Евстахию Матфеевичу диякону и пономарови их, имъ самым, а по них сукцессором их пры той церкви будущим тую фундацію подтверждаемо и записуемо вечными часы, еднакъ понамар тое церкви Высоцкое, згодне обраный на том ураде будущый, под владою отца протопопа быти мает, которые теперешние священники и их сукцессорове тое вышъ мененое церкви под послушенством светейшого патриарха Константинопольского и преосвященнаго его млсти отца метрополиты Киевского, не в унии будущего, под розсудкомъ и владою его млсти, такъ теж набоженство порадное, подлугъ уставъ церковных през священниковъ тамошних Высоцких отправованное, церковъ, книги и аператы тамошней церкви Высоцкое и вшелякое надане зреестрованное, якобы в той церкви ниякое знищенье не найдовалосе, в дозоре и опатрности братства Пиньского упрывилевого заложения Богоявления Гдняго, не в унии будущего, быти мает, для чого, абы за нас самых, продковъ и потомковъ наших живых и змерлых молитвы в той церкви не уставали, але на потомные часы отправованы были; если бы тежъ который священникъ албо сукцессор тое церкви Высоцкое под послушенством светейшого патриарха Константинопольского и старших своих не в унии будущих, а во владзе и дозоре Братства Пиньского, яко се вышъ поменило, быт не хотел, а до иных пастыровъ яким колвекъ способомъ выдираючи подавал, таковой кожъдый з них. буд протопопа, священникъ албо дияконъ любо и понамар, од тое церкви Высоцкое и добр до нее належачых през розсудокъ духовных не в унии будущих отдален быти мает, якожъ мы сами звышъ помененные особы вже от даты сего листу нашего в тую церковь у добра до нее

належащие от нас подтвержденные вступовати, от тое церкви отбирати, пожытковъ з них жадных собе привлащати не маем и мочы не будем вечными часы, под заплаченьем заруки тым священником, гдебыхмо сес запис нашъ, албо фундацію продка нашего нарушит хотели, тисечу копъ грошей литовских и нагороженьем шкод словне менованных; а если бы хто с потомковъ, близких кровных и повинных наших в тую церковь, албо добра от нас подтвержденные яким колвекъ способомъ вступовал, трудность и перешкоду чынил, з владзы и держаня их отыймоват хотел и оных до права позывал, тогды кожъдый таковой за тым же позвом у вшелякого суду и права вышъ мененую заруку священником пры церкви вышъ мененой будущим заплатити и всѣ шкody и наклады без жадного доводу словне менованные, не сходячы з ураду, нагородит повинен будет, а по заплаченью от нас и потомковъ наших тое заруки и нагороженью шкод пред се сес нашъ добровольный лист запис у кожъдого суду и права во вѣсѣхъ паракграфах пры зуполной моцы держан и хован быти мает вечными часы. А на певност того всего якоже вышъ поменило я Раина на Гоцу Соломерецкая, каштеляновая Смоленская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского даемо сес наш лист добровольный за печати и с подписами рукъ наших власных, до которого сего нашего листу просили есмо о приложенье печатей и о подписы рукъ их млстей панов приятел наших, то ест его млсти пна Людвика Здитовецкого, его млсти пна Флорыана Шостаковского и пна Юря Кгута Загорского, землян гедарских повету Пиньского, которые их милост за устною и очевистою прозбою нашою печати приложыт и руки свое подписат рачыли. Писан у Пиньску, року тысеча шестсот трыдцат девятого, мца октебра шостого дня. У того листу запису пры печатех подписы рукъ тыми

слова: Regina Hoscka Sołomerecka, Kasztelanowa Smolenska, ręką swą. Jan Sołomerecki. Proszony pieczętarz ustnie od Ich mści osob w liście mianowanych Zdzitowiecki Ludwik, Florian Szostakowski pieczętarz proszony, Jerzy Gutt Zagorski, ustnie proszony pieczętarz. А сусцепѣта ураду земского Пинского на том листе написаная тыми слова. Року тисеча шестсотъ трыдцат девятого, мѣа октебра трынадцатого дня. На роках Михаловѣ-ских велможная еѣ млст пни Смоленская и еѣ милост пан маршалокъ Пинский тот лист очевисто сознали. Piotr Naruszewicz sędzia ziemski Pinski. Jan Kirdey Hryczyna podsedek Pinski. Protasowicz писар. Который тот лист добровольный вечыстый запис и сусцепѣта на нем враду земского Пинского написаная за поданемъ и прозбою особы звыш менованое до книг кгородских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского кгородского суда за 1664 г. № 13016 стр. 11—15.

№ 213—1689 г. Октября 18 дня.

Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинского уѣзда, во владѣніе всѣми угодьями по древнимъ фундушамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжици.

Akt intromissyi do gruntow cerkwi Wysockiey y wsi Weżyc za zapisem konfirmacyinym funduszu.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt dziewiątego, mscia Apryla czternastego dnia.

Na urzędzie I. k. mści przed aktami grodzkiemi powiatu Pńskiego y mną Ierzym Grzegorzem Stanisławem Nozdryną Płotnickim, regentem ziemskim y grodzkim tegoż powiatu przysięgłym, compars personaliter I. X. Piotr Oleszkiewicz, pisarz dworu I. W. I. X. biskupa Pin-

skiego y Turowskiego, ten ekstrakt ziemski Pinski intromissyi w rzeczy w niey wyrażoney do cerkwi Wysockiey służący y należący, ruthenico jdiomate pisany, dla starosci y zbutwiałości onego, oraz z przyczyny nieznaydowania się in archivo tegoż ziemstwa xiąg dawnych pod rokiem w nim opisanym, ad acta per oblatam podał, prosząc mnie regeṭa, aby był do xiąg grodzkich Pńskich spraw wieczystych przyięty y wpisany, jakoż ja regeṭ takowy ekstrakt intromissyi przyiowskiy w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwoliłem, którego thenor sequitur talis:

Wypis z knyh sudowych zemskich powetu Pńskoho.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysecza szescsot trydcat dewiatoho, misiaca oktebra czoternadcatoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o swetom Mychale rymskom swiate prypałych y w Pńsku sudowne odprawowanych, pered namy Petrom Naruszewyczom sudieju, Janom Kirdeiem Hryczynoiu podsudkom, a Władysławom Protaszowyczom pysarom, wradnykamy sudowymy ziemskimy powetu Pńskoho, stawszy oczewysto Andrey Saczkowsky ienerał powetu Pńskoho y pry nem storona szlachta imeny w kwyte poмененіе, kwyтswoy intromissyiны z печатmy swoimy przyłożonymy y z podpysom ruky ienerała ku zapysaniu do knyh zemskich powetu Pńskoho przyznał w tyie słowa:

Ja Andrey Saczkowski ienerał ieho korolewskoie myłosty powetu Pńskoho, a my storona Szlachta ja Jan y ia Ławryn Iwan Dykowycykie, ziemiane hospodarskyie powetu Pńskoho pry nem buduczaja, ziemiane powetu Pńskoho, soznawaiem sym naszym intromissyiным kwytom, iż roku tepereszneho tysecza szescsot trydcat dewiatoho, misiaca oktobra tryndcatoho dnia, za przydaniem od ich myłosty panow sudowych zemskich powetu Pńskoho, tut w meste Pńskom byłem w sprawie welmožnoie ieiie myłosty pany Rainy z Hoszcza Hostskoie Mykołaiewoie

Lwowoie knehyny Solemerecoie, kasztelanowoie Smolenskoie y syna ieie myłosty, a ieho myłosty pana Jana Władysława Sołomereckoho, marszałka powetu Pinskoho, kotoryie ich myłost osoby wysz menenye wedłuh lystu dobrowolnoho funduszu y zapysu swoieho weczystoho, wodłuh nadanja starożytnych prodkow swoich w meste swoim Wysocku w powete Pinskom leżaczom, ne odyimuiuczy z ruk sweszczennykow cerkwy w tom meste buduczoie założenia Uspenya Preswetoy Bohorodycy, tak gruntow zdawna na tuiu cerkow nadanych, to iest u sweszczennyka Danyela Fedorowycza protopopy Wysockoho tamoszneho y sweszczennyka Wasylia Charłamtyewycza y dyakona Eustafyia Matfeiewycza y panamara pry toy cerkwy buduczoho, tuiu fundacyiu od prodkow ich myłosty na tuiu cerkow Wysockuii nadaniu, lystom swoim utwerdyły y zmocnyły, do kotoioie cerkwy prysełenia w tom meste ohorody, sady, nawozy, grunty oromyie y ne oromyie, senożaty popławnyie y bołotnyie, derewa bortnyie y wszelakych pożytkow z derżania ich ne beruczy, pry dawnom derżaniu ich zachowawszy, wedłuh lystu zapysu swoieho to wse otcu protopope, sweszczennyku y dyakonu Wysockomu prez mene ienerała y storonu szlachtu podały y postupyły, a pry tom seło Weżycy w powete Pinskom leżaczioie, pered tym do zamku Wysockoho prysłuchaiuczoie, z poddanymy, ich żonamy, detmy y maietnostiamy, służbamy, podatkamy hroszowymy y medowymy y z ich gruntamy y zo wsimy pożytkamy do toho seła należaczymy weczne zrekszyse y nyiakoho sobe y potomkom swoim do tych gruntow y seła Weżycy prystupu y władzy ne zostawuiuczy, wodłuh lystu dobrowolnoho weczystoho zapysu funduszu prodko swoieho prez mene ienerała y szlachtu podały, o czom szyrey w tom zapyse ich myłosty iest opysano. Jakoż ia ienerał z toiu storonoju szlachtoiu w to wse, iakose wyszey pomenyło, za dobrowolnym pozwoleniem

od ich myłosty osob wysz menowanych tak w tyie hruntly jako y seło Weżycy, w poddanyie y wsi pożytki do toie cerkwy prychodiaczyie, wodłuh lystu ich myłosty sweszczennykom cerkwy Wysockoie danoho, pomenenym sweszczennykom teperesznym y suksessorom ich do derżania y weczystoho używania podał, czoho nam ienerału y storone szlachte nychto ne boronył. I na to daiemo ses nasz uwiaczzy intromissyiny kwyt ku zapysaniu do knyh zemskich Pinskich, pod peczatmy naszymy y z podpysom ruki mene ienerała. Pysan roku, misiaca y dnia wysz pysanoho. Andrey Saczkowski ienerał rukoiu. Y toie soznanie ienerałowu y storony szlachty y kwyt ich intromissyiny do knyh zemskich powetu Pinskoho iest zapysano, z kotorych y ses wypys pod naszymy peczatmy y z podpisom ruki mene pysara sweszczennykom Wysockim iest wydan. Pysan u Pinsku. U tego ekstraktu ziemskiego powiatu Pinskiego intromissyii, przy pieczęciach dwóch ziemskich sędziowskiey y podsędkowskiey na kustodyi wycisnionych, podpis ręki w. pisarza ruskim pisem iako też na ostatniey stronicy pod wyż wyrażonemi pieczęciami korrekta I. P. regenta his exprimuntur verbis (L.S.) (L. S.) Władysław Protassowycz pysar. Korygował Stojanowycz. Ktory to takowy ekstrakt ziemski Pinski intromissyii za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę per oblatam do akt iest do xiağ grodzkich powiatu Pinskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городскаго суда за 1779 годъ, № 13084. л. 139—140.

№ 214—1641 г. Апрель 8 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post fe-

stum sancti Francisci confessoris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadregesimo primo, in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Andreae Olesnicki, Thomae Szasikowicz, Jacobi Zaborowski, Simonis Gorzychowski, Andreae Plewka, Andreae Szersen scabinorum Drohicensium.

Monasterii Drohicensis donatio.

Comparens coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus honestus Laurentius Jarmachowicz, filius olim honesti Nicolai Jarmachowicz, civis Drohicensis Zabuscensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse totam et intergam sortem suam haereditariam paternam in horto dicto Busławczynski, se erga alios fratres suos et sorores spectantem, videlicet quinque sulcis per tria stadia tendentem in latum et longum, prout se in suis metis et limitibus protenditur, ecclesiae monasterii Transfigurationis Domini eiusque confraternitati ibidem fundatae, inter metas Joannis Jermuchowicz fratris sui ex una et eiusdem monasterii ex altera parte sitam, cum sepibus eidem horti adiacentibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donat et voce irrevocabili perpetuo inscripsit. Ex nunc eidem ecclesiae seu monasterio ac eius confraternitati intromissionem realem cum pacifica possessione in eundem hortum acceptandam admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eosdem donatorios in praemissis bonis, per se donatis, ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solusque non iniuriari sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio advocatiali seu consulari civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus,

appellationibus, evasionibus, arestis, praescriptionibus fatalis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni praefatos donatorios in praemissa bona eisdem per suprascriptum recognoscentem modo perpetuae donationis inscripta, in fundis civilibus Drohicensibus Zabuscensibus sita, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 441, 449—450.

№ 215—1641 г. Апрель 15 дня.

Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріана на дворянина Іоанна Колачковскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini 1641.

Diaconis religionis graecae protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens religiosus Cyprianus actu diaconus rytus et religionis orthodoxae graecae, coram eodem officio et actis sollemniter et lugubriter quaestus et protestatus est in et contra generosum Joannem Kolackowsky, factorem Bartkoviensem, tum nobilem Joannem Krynsky servitorem eiusdem generosi Kolackowsky ideo, quia ipsi et praesertim generosus Kolackowsky, non contentus eo, quod antea eidem protestanti et servitoribus ecclesiae rutheonicae Drohicensis tituli Transfigurationis

Christi Domini equum coloris sarro-
waty valoris centum florenorum polonica-
lium cum curru et colopendiis aliisque
multis rebus in eodem curru existentibus
recepit, nunc iterum feria sexta post do-
minicam Conductus Paschae proxime
praeterita, dum idem protestans in villis
Rudniky, Wasilewo et aliis parochiae suae
propriae apud subditos earundem villarum
pauperisavit et elemozinabat, effigiumque
crucis Christi ad osculum hominum ru-
thenorum iuxta consuetudinem et veterum
usum portabat, idem Krynsky jussu, sci-
tu ac mandato memorati generosi Kolacz-
kowsky, domini sui, in eundem protestan-
tem, hominem pacificum, iam ad mansio-
nem suam cum elemozina ex petitione re-
vertentem, in via libera, in villa Korczewo
impetuose irruit, protestantem verbis tur-
pibus, obscenis, statum ipsius spirituales
laedentibus affecit; postmodum currum
cum elementis certis vitae, pisorum unum
cum medio coretum, tritici sancos tres,
silliginis hyemalis coretos tres, farinae co-
retos duos cum medio, hordei coretos
duos, avenae coretos tres, ciceris core-
tum unum, siemienia konopnego szanek,
jagel garcy trzy, ovorum sexagenas sex,
peliceum ugrinum peccuniae paratae flo-
renum unum violenter recepit et nobilem
Joannem Gotowicky famulum et zacristia-
num eiusdem ecclesiae ruthenicae Zabus-
censis convulneravit et multa absurda per-
petravit. Ad extremum, Crucem, in qua
imago passionis Christi depicta erat, a
protestante extorsam in terram provectam
pedibus conculcavit et confregit in nihi-
lumque redigit, de quo contra ipsos ite-
rum protestatur. In cuius protestationis
verificationem idem protestans common-
stravit officio praesenti effigiem crucis
cum imagine passionis Christi in eadem
depicta per suprascriptum Krynsky con-
fractum, quam officium praesens vidit et
suscepit. Et hic idem suprascriptus nobi-
lis Joannes Gotowicki eidem officio prae-
senti capitaneali castrensi Drohicensi mon-
stravit vulnera, quae officium praesens

vidit et suscepit, videlicet in fronte et fa-
cie partis dextrae quinque devulsa cute,
pro quorum illatione Nobilem Joannem
Krynsky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за
1638—1648 г. № 9571, л. 314—15.

№ 216—1641 г. Юля 16 дня.

Объявление вознаго объ осмотрѣ луга, ско-
шеннаго рабочими Дрогичинскаго Преобра-
женскаго монастыря.

Actum in Drohicin coram officio ad-
vocatiali civili Drohicensi feria tertia post
festum sanctae Margarethae virginis pro-
xima anno Domini 1641.

Ex parte Monasterii relatio.

Coram officio praesenti advocatiali
Drohicensi personaliter comparentes fa-
mati Andreas Plewka et Jacobus Zabo-
rowski, scabini iurati, palam recognove-
runt, quia ipsi die actus hodierni conde-
scendendo ad fundum seu prata ex oppo-
sito mansi Monasterialis Drohicensis Za-
buscensis iacentem, ibidem ex obductione
venerabilis famati Demian Wołosowicz vi-
derunt et conspexerunt in fundo seu pra-
to civili eiusdem proprio fenum ad cur-
rus quinque confalcastratum per servito-
res venerabilis Pachonii Packowski ihu-
meni monasterii Drohicensis receptum et
in horem monasterialem inductum et
receptum esse, de quo eandem suam re-
lationem de praemissis fecerunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1636—1644 г. № 10534 л. 436—7.

№ 217—1641 г. Ноября 7 дня.

Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Monasterialis plenipotentia.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi honorabilis Pachomius Packowski Ihumen et praez-biter monasterii Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse in suos veros et legitimos plenipotentes nobiles et famatos Stephanum Pudkowski et Lucam Wolienski ad omnes et singulas causas suas seu monasteriales in omni iudicio et officio advocatiali et consulari civili Drohicensi, tam ex actoratu et reatu suis habitas et habendas elegit et constituit, dans et cencedens eisdem plenipotentibus suis omnimodam potestatem easdam causas defendendi, promovendi, decreta quaevis suscipiendi, quicquid vero per praefatos plenipotentes suos gestum fuerit, pro rato et grato suscepat, hac sua recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534 л. 469, 470.

№ 218—1641 г. Ноября 7 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Ecclesiae S. Nicolai donatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus famati Andreas Ilkowicz et frater eius germanus Troc, cives Drohicensis Zabuscenses et Timosz Fiedorowicz seu Pinda, sani mentibus et corporibus existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi, ducti amore cultus Divini erga ecclesiam Sancti Nicolai in Drohicin sitam et fundatam, eidem ecclesiae et confraternitati ipsius totas et integras sortes suas mobiles et immobiles in area et domo dicta Woronikowskie, in platea Rutenica civitatis Drohicensis sitas et existentes, se videlicet Trocikowie posi olim honestam Anastasiam Trocikowna sororem germanam steriliter decessam, praefatus vero Pinda post olim Laurentium Woronik et eandem Trocikowna jure naturalis successionis spectantes et concernentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit. Ex nunc praefatae ecclesiae eiusque prezbiteris ad praesens et in posterum existentibus intromissionem realem cum parata possessione acceptandam in eadem bona admittendo inscribendoque se praefatam ecclesiam in praefatis bonis tueri, defendere sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et peremptoria coram officio aut iudicio consulari seu advocatiali civili Drohicensi

responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, arestis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelizowski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad aream et domum Woronikowskie, ibidem praefatam ecclesiam et praezbiterum eius ac fraternitatem in praemissa bona modo suprascripto perpetuae donationis inscripta, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 469, 473.

№ 219—1642 г. Февраля 11 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Скіяновой своей дочери Аполлоніи, бывшей възамужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohicensi feria tertia ante festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini 1642, in praesentia famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Laurentii Dubinski consulis, Andreae Plewka, Jacobi Zaborowski scabinorum Drohicensium.

Praezbiterisae Drohicensi donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus Advocatialibus Civilibus Drohicensibus honesta Anna, relicta consors olim Joannis Skiiian, oppidani Drohicensis, cum consensu famati Laurentii Dubinski consulis hic idem stantis et ad infrascripta libere consentientis, sa-

na mente et corpore existens, publice recognovit, quia ipsa honestae Apoloniae Skiiianowna, filiae suae, uxori vero honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus omnia et singula bona sua mobilia et immobilia in areis, hortis, aedificiis paternis et maternis et acquisitis (excepto tantum pro se campo), cum omnibus attinentiis et pertinentiis, nihil pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, in fundis civilibus Drohicensibus sita, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit, ex nunc illi intromissionem cum parata possessione acceptanda admittendo inscribendoque se eandem donatricem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solaque non iniuriari sub damnis iuris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et peremptoria coram officio advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibusque praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelizowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni in praemissa bona per recognoscentem praefatae filiae suae donata et perpetuo inscripta vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 495.

№ 220—1642 г. Сентября 7 дня.

Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушъ сей церкви.

А)

Actum in castro regio Drohicensi sab-
bato in vigilia festi Nativitatis B. M. V.
anno D. 1642.

Poponis de Syroczyń relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter comparens ministerialis generalis regni providus Lucas Mrozyk authenticus et iuratus publice recognovit, quia ipse copiam citationis literalis sub integro titulo sacrae regiae maiestatis scriptae, sigillo terrestri Lublinensi obsignatam pro iudiciis Tribunalicijs regni Lublinensibus servientem et terminum a positione praesentis citationis in duabus septimanis praefixum habentem ex parte et ad instantiam reverendi Stephani, poponis ecclesiae ruthenicae de Syroczyń actoris contra nobilem Samuelem Menzensky et Helisabetham Zaleska coniuges maritatos quidem cum mariti ipsius tutoris coniugalis assistentia citatos, pro poenis in constitutionibus regnis descriptis per ipsos succubitis ratione per ipsos in contrarium earundem constitutionum actori de civitate Janovien-
si per villam Menzenyno domum suam Seroczyn proficiscenti equi coloris *myszatey* in vim cuiusdam inusitati thelonei receptionis et exinde poenae succubitionis citatione ipsa de praemissis latiore—feria quinta post festum Sancti Bartolomei Apostoli proxime praeterita in bonis Menzenyno domo citatorum posuit et de positione ipsismet citatis, ut est iuris, publicavit. De quo suam fidelem relationem fecit.

В)

Oblata foundationis ecclesiae Ruthenicae Sierocinensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Stephanus Wierzbowicz, prezbiter ecclesiae ritus graeci Sierocinensis reproduxit eidem officio praesenti literas foundationis eidem ecclesiae servientes, manu propria magnifici Nicolai Kiszka, capitanei Drohiciensis subscriptas et sigillo obsignatas, petens easdem per officium praesens suscipi et in acta ingrossari permitti, quod ab officio obtinuit, cuius foundationis et verba et tenor eiusmodi sequitur.

Mikołaj Kiszka na Ciechanowcu, starosta Drohiczy. Wszystkiem poddanym moiem we wsi Seroczynie mieszkaiacem wiary ruskiey wiadomo czynie y rozkazuie tym moiem przywyleiem, iżem dał popowi Ruskiemu we wszy Seroczynie przy cerkwy Nalezienia Krzyża Świętego mieszkaiacemu, na imie Jaczkowi Wierzbowicowi y iego potomkom albo successorom, ktorzy po nim przy tey cerkwy mieszkac będą, we wszy Seroczynie dziesięczone, ktora zdawna była dawana przed tem do cerkwy Łozowskiey, tho iest z koźdey włoki, po kopie zboża oziminy, a to z tey przyczny, iżescie nie dawali teraznieyszych czasow, any do cerkwy Łazowskiey, any do tey moiey cerkwy Nalezienia Krzyża S., ktora iest przez tego pomienionego Jaczka Wierzbowicza za pozwoleniem y przywyleiem moiem zbudowana, w ktorey wy sacramentow świętych według wiary waszey używacie y Słowa Bożego słuchacie, gdyż lepiej cerkiew swoje błyską podpomagać, aniżeli dalsze, a do tego inszych panów y wam będzie bliżej w cerkwy swey bywac y wiary swoiey potwierdzenie miecz Panu Bogu służąc. Ktore wszystkie rzeczy y rozkazanie moie abyście koniecz-

nie wypełnily y iemu tho co się na tem przywileiu zawiera wiecznemi czasy oddawali pod wyną moią na każdego wkładając, gdzie by sie ważyli inaczey czynić, a tego nie wypełniacz dziesięcią grzywien polskich pieniędzy. A dla lepszego swiadectwa tedy do tego przywileiu pieczęć swą przyczysnąc rozkazałem y ręką swą własną podpisał. Datt die ultima May w Ciechanowcu, anno Salutis humanae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Mikołay Kiszka starosta Drohiczky ręką swą.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1641—1643 г. № 9574, л. 573—4 А)

№ 221—1642 г. Ноября 7 дня.

Отсрочка въ уплатѣ пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicyn feria sexta ante festum Sancti Martini Pontificis proxima, anno Domini 1642.

Praezbitero Drohicensi dilatio.

In causa per nobilem Stephanum Pudkowski, in civitate Drohicensi possessionem certam habentem actorem, honorabili Stephano Kuczynski praezbitero Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiiannowna invice coniugibus maritatis, cum mariti ipsius assistentia, secundo post obtentam poenam contumaciae vigore iuris retractus seu propinquitatis citatis ad tollendam et recipiendam summam pecuniariam, si quam ipsi iuste liquidata summa juramento praetenderint habere in medio manso cum actore indiviso per famatum Alexandrum Pudkowski, consulem Drohicensem fratrem actoris, alienato inscriptam in fundis civilibus Drohicensibus sito, alias propositione et citatione actoris de praemissis latiore instituta, iudicium

praesens bannitum advocatiale civile Drohicense ex controversia partium actorae per se personaliter, citatae vero praezbitero per se personaliter comparentium, ad affectationem partis citatae eidem dilationem ad producendam evasionem ea in causa obtentam hinc per quinquennam dedit et concessit partibus terminum utrisque citatae videlicet ad satisfaciendum dilationi suae, actoreae vero ad ulterius coram se iuridice procedendum conservando peremptorium, salva tamen contradictione actori contra eandem evasionem obtentam reservata.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. л. 527, 530—31.

№ 222—1643 г. Февраля 16 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Praezbiteri ritus graeci S. Nicolai donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus comparentes personaliter famati Stephanus Zerzynski et Lucia Boratynska coniuges cives Drohicenses, ipsa quidem Lucia cum consensu et assistentia eiusdem mariti sui, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia honestae Apoloniae Skiiannowna, consorti honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri Sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus bona sua videlicet braseatorium cum area in eadem constructum dicta Jaro-

szowskie ac fundo et arboribus fructiferis in praefato braseatorio pertinentibus, circa viam de civitate ad molendinum tendentem ex una et successorum olim Alberti Kostkowiez ac monialium conventus Drohicensis sub nomine Plebanali hic in fundis civilibus Drohicensibus sitis, a famatis Laurentio Dubinski et Anna Jakusiowna coniugibus modo donatorio acquistis, tum et cum sepibus salicibus circum circa eundem braseatorium existentibus omnibusque attinentiis et pertinentiis, nil pro se suisque successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiler resignat pura, mera sincera et irrevocabili donatione, intromissionem ipsi ex nunc in eadem bona seu braseatorium per officium competens admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eandem donatariam et eius posteros ratione praemissorum ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus per et ultra praescriptiones juris Maydeburgensis tueri, defendere, intercedere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus motionibus et eorum prosecutionibus evasionibusque praemissorum evadendo.

Et hic idem personaliter comparentes famati viri Simon Gorzychowski et Jacobus Zaborowski, scabini iurati officii praesentis una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt se die actus hodierni ad bona suprascripta braseatoriumque condescendisse ibidemque suprascriptam Skiiianowna in eadem bona ipsi per memoratos recognoscentes modo praemisso resignata, vigore eiusdem resignationis intromisisse, possessionem pacificam contulisse, nemine contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 537, 539—40.

№ 223—1648 г. Марта 23 дня.

Замѣнная запись на земельные участки между Данииломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Daniel et poponis commutatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famatus Daniel Baum et Barbara Mezenska coniuges ex una, et honorabilis Stephanus Kuczynski et Appollonia Skiiianowna coniuges ex altera partibus, maritatae cum assistentia maritorum, sani mentibus et corporibus existentes, palam libereque recognoverunt, quia ipsi sibi mutuo bona certa, videlicet Baum et consors ipsius honorabili Kuczynski et consorti ipsius hortum suum proprium sub monte plebanali situm, modo donatorio acquisitum, prout in se habetur et extenditur, cum omnibus utilitatibus dat, donat, commutavit perpetuo. Similiter quoque et honorabilis Kuczynski cum consorte sua suprascripto Baum et consorti ipsius bona pro bonis, videlicet hortum Serowczynski inter metas eiusdem Baum ex una et Pietrasowskie ex altera partibus longum a aedificiis Baum ad fluvium Bug, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm cum omnibus utilitatibus, fructibus itidem dat, donat, commutavit perpetuis temporibus, ex nunc sibi ab utrinque in eisdem bonis commutatis intromissionem realem officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se cum suis successoribus ab omnibus personis tueri, evincere et intercedere, idque per omnes praescriptiones juris Magideburgensis, sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptoria coram officio

consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis dilationibus, motionibus et earum prosecutionibus praemissis evadendo.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 544, 545—6.

№ 224—1643 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пана Ивана Зябки на церковь Лесковицкую.

Лета от нароженя сына Божего тисеча шестсот сорокъ третего, мѣсяца июня шестого дня.

На роках судовых земскихъ о святой Троицы рымском святе прыпалых и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судьей, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгродинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевидно у суду земянин гдрский повету Пинского пан Иван Зябка, положившы листъ добровольный вечыстый фундацыйный запис отцу Никонору Токаревскому священникови Лесковицкому, на реч в томъ листе фундушу описаную, данный и належачый, которого во всем ствердившы устным сознанием своим, просил, абы прынят и до книг земских повету Пинского уписан был. Мы врад тот лист прынявшы и чытаного выслухавшы до книг уписат есмо велели и вписуючы слово од слова так се в себе мает.

Я Иван Гаврылович Зябка, земенин гдрский повету Пинского, чыню ведомо и визнаваю сам на себе тем листом добровольным вечыстым записомъ, кому бы того ведати належало, тепер и на потомные часы, иж што еще в року тисеча шестсот двадцат шостом в маенности моей Лесковичахъ, в повете Пинскомъ,

церковь заложеня Пречыстое светое также Или светого и Михайла арханела светого коштом моимъ побудовавшы, на выховане свесченика кгрунту оромого полволоки, а сеножати особно моркгов два надалем, которого фундушу на церковь мою менованую Лесковицкую кгрунту от мене наданого до сего часу не моглем до того прийти писмом варовати, теды упатруючы я, абы отмена яка, яко звыкло бывати, по жыvote моем не была, тем записом моим варую и вечно записую тую давно през мене отданую на церковь Лесковицкую полволоки кгрунту и сеножати записую и меновите тые кгрунты в семъ записе моем выражаю, то ест напрод на Подляховичю третинников на чотыры, обь между з Зубьком, с Кизиковцами и Счелковцами, поддаными ее милости пни Новгородское, другое поле у Яселевич от стены до гостинца Пинского, обь между кгрунтов пна Мойсея Колба, коморника Пинского, третинников на полтора, третее поле у Соснова Груда Светковъщына, третинниковъ на два, от стежки Щокоцкое до выгона, о поле Щурково и обь между Якимчыка опираетсе, четвертое поле за Ляховым бродом третинниковъ на два, а на моркгъ тамже сеножати, обь между з Рабком и с Петруком поддаными ее млсти пни Новгородское, пятое поле тамже в другом месцу в Ставищах, недалеко Ляхова Брода, з сеножатию третинников на два, обь между с Петрукомъ и Ждановичомъ поддаными ее млсти пни Новгородское и пна Белого, полшнура поля на врыщцу на Надаткахъ, третинников на три, концами одним по дорогу Дружыловскую, а другим от поля Якубович, а боками от Ображея, которыхъ кгрунтов свесченик тое церкви Лесковицкое вечно держати и ужывати спокойно мает также и торговое празников выш менованыхъ свесченикъ тамошній Лесковицкий вечно заживати на вино и ладан то оборочати повинен, а я вже Иван Зябка, малжон-

ка моя, ани сынове мое и ниhto ин-
шый от даты того листу моего з держе-
ня и ужывани тое полволоки кгрунту и
сеножатыхъ в браню торгового от цер-
кви Лесковицкое отыймовати и пере-
шкоды чынити не маю и не мают и веч-
не николи не порушне тое надане мое
пры церкви Лесковицкой зоставати ма-
ет. А если бы хто колвек тот кгрунт от
мене на церков Божую записаный оде-
мовати важыл и перешкоду якую кол-
век в ужыванью кгрунтов и сеножате-
й и браню торгового чынил, теды волно
будет держачому тое церкви свещенику
правне доходит, также и я Зябка каждо-
го в тую данину мою вступуючого, хто-
бы то от церкви Божое Лесковицкое
одыймовал, на суд Божый страшливый
позываю. И на то я Зябка далемъ сес-
мой листъ запис вечыстый фундуш све-
щеникови Лесковицкому теперешнему
отцу Токаревскому и каждому по нем
наступуючому свещенику, под печатю и
и с подписом руки моее, также под пе-
чатми и с подписами рук их млсти па-
нов прыятелей моих, земян гдрскихъ по-
вету Пинского, от мене очевисто прошо-
ных на подписяхъ нижей менованых.
Писан в Лесковичах, року тысяча шест-
сот чотырдесят третего, мца мая двад-
цат пятого дня. У того листу пры печат-
ях подпис рук тыми словы. Иван Зяб-
ка рукою власною. *Jako proszony pieczę-
tarz od pana Iwana Ziabki Alexander
Orda ręką swą. Jako pieczętarz proszony
od iegomości pana Ziabki Moysiey Kołb
komornik Pinski ręką. Proszony pieczętarz
Jan Tur Zubacki ręką własną.* Который
тот листъ фундаыйный запис за проз-
бою пна Ивана Зябки до книг земскихъ
повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинского земского суда за
1643—1644 г. № 13206, л. 88 обр. 89.

№ 225—1643 г. Юля 13 дня.

Жалоба священника Михайловской церкви
села Городна о. Ісанна Готовицкаго на
братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и
побояхъ нанесенныхъ ему и его слугъ.

Actum in castro regio Drohiciensi fe-
ria secunda ipso festo S. Margeretae Vir-
ginis anno Domini 1643.

Honorabilis praezbiteri Grodecensis ri-
tus graeci protestatio.

Ad officium et acta praesentia castren-
sia Drohicensia personaliter veniens ho-
norabilis Joannes Gothowicki, praezbiter
ecclesiae sancti Michaelis ritus graeci vil-
lae Grodecensis, cum dolore nimio quae-
stus et protestatus est gravique cum quae-
rella deposuit contra nobiles Stanislaum
et Janusium Buialskie, fratres germanos,
filios olim Vincentii Buialski in eo, quia
ipsi in contemptum status ipsius, non ob-
servata pace publica, in vilipendium le-
gum, eundem protestantem et famulum
ipsius, nil mali a quopiam eveniri speran-
tem, die dominico actus praeterito, potu
obruiti, domum suam villae Grodek de
oppido Sokolow nundinis certis negotiis
suis peractis proficiscentem, praeoccupata
eadem via in campis bonorum Sokolow,
primum verbis inhonestis, turpibus, ho-
norem tangentibus dishonoravit, flagella-
verunt et vulnera intulerunt, prout verifi-
cando praemissa idem protestans ostendit
officio praesenti vulnera in scapula dextra,
duo vulnera cruenta cum tumefactione
nimia, et lividina, pro quorum illatione
suprascriptum nobilem Stanislaum Buial-
ski inculpavit. Tandem honestus Nicolaus
Mackowicz famulus ipsius itidem officio
praesenti ostendit vulnera circa dominum
suum illata, unum in capite tumefactum
cum lividine, alium in digito medio ma-
nus dextrae detrusum. . . . item
digitum medium manus sinistrae tume-

factum. Pro quorum illatione eundem nobilem Stanislaum Buialski inculpavit.

Из поточной книги Дрогичинского городского суда за 1641—3 г. 9574, л. 1030.

№ 228—1648 г. Июля 29 дня.

Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему сель съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt ekstraktu Trybunalskiego inwentarza na majątność Milcz służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szóstego, miesiąca Februarii siedmnastego dnia.

Przed aktami grodu pttu Oszmianskiego w Postawach lokacyą mającemi, stanowiący osobisto wozny I. kr. mści Wdztwa Wilen. Wawrzyniec Palczewski opowiadał, prezentował y do akt podał ekstrakt inwentarza w Trle głównym W. X. Litt. przyznanego na majątność Milcz służącego, z ksiąg Tblu gł. W. X. Litt. wydanego z obliteracyami na kilku kartach pokleionemi y dopisanymi, przy osobney dołonczoney kopij tymże charakterem co y ekstrakt pisaney, na pomienioną majątność Milcz służący y należący, który podając do akt prosił, aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim inserowaną rzeczą był do ksiąg głównych spraw wieczystych pttu Oshm. przyięty y wpisany, iakoż my ony przyiowski od słowa do słowa w księgi wpisując tak się w sobie ma.

Wypis z knih hołownych Trybunalnych u Wilni odprawowanych.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysiączą szestsot sorok tretiego, miesiąca Ijulia dwadcat dziewiatoho dnia.

Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał u Wielikom kniastwie Litowskom z wojewodstw zeml y powietow na rok tepereszni tysieczą szestsot sorok treti obranymi, postanowiwszyse oczewisto u sudu

ieho miłost pan Stefan Chronstowski, instygator Welikoho kniastwa Litowskoho, pokładał y przyznał inwentar swoy dobrowolny wodłuh prawa sprawlenny, dany y należący wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu, na rzecz mienowitie w niem pomienieniu, prosięczy, aby tot inwentar do knih Hołownych Trybunalnych był wpisany, kotory upisuięczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie maiet.

Inwętarz majątnosci Milcza w roku tysiąc szescset czterdziestym trzecim spisany, ze wszystkimi poddanymi, żonami ich y dziecmi męskiego rodzaju iako w miasteczku Milczy tak y w siołach do dworu Milczanskiego należącymi.

Dwor Milczanski.

Wrota do dworu wiezne, z tarcie sosnowych robione, z krzyżowaniem na wierzchu, gwozdziami żelaznymi przebijane, w wierzei w wierzchu pięty szyną żelazną przybito, przy nich fortka na zawiasach z klamką y z kołkiem żelaznym u wrot zasowka żelazna; wszedszy w dwor po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na biegunach, komin z gliny lepiony, stol z tarcice sosnowey, ławy dwie, komora bokuwa, izba biała, drzwi na biegunach, okien szklannych trzy potłuczonych, piec kaflı białych, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komora, drzwi na biegunach, ława iedna; ta kuchnia dranicami nowo kryta. Dom wielki, drzwi do sieni na zawiasach, wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszcępką y klamką, okienic cztery na zawiasach z zaszcępkami, piec zielony polewany, stoły dwa, zedlik ieden, z tey izby komora bokowa, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszcępką y klamką, w tey komorze piec zielony polewany, z kominkiem przez połap wywiedziony, okiennic dwie, iedna na zawiasach, druga bez zawias, zedel ieden, zedlikow małych trzy; z tey komory alkierz, do niego ganeczek tarcicami pierzony, drzwi stolarskiey roboty, z dwiema zaszcępkami

mi, u tego alkierza okiennic trzy na zawiasach z zaszczipkami, z tego alkierza na ganek drzwi stolarskiej roboty na zawiasach z zaszczipkami, ganeczek z balasami; z teyże komory komorka potrzebna, drzwi na zawiasach z zaszczipką, ta izba y komora cegłą wymoszczone; druga izba na przeciwko drzwi na zawiasach z zaszczipką y klamką, ław trzy, piec zielony polewany z kominkiem przez połap wywiedzionym, okienic cztery, dwie na zawiasach, a dwie bez zawias, z tey izby komora, drzwi na zawiasach z klamką y z zaszczipką, okno szklanne potłuczone, okienica bez zawias; z tey izby alkierz, u niego ganeczek z balasami, drzwi na zawiasach z zaszczipką, ta izba y alkierz tarcicami wymoszczone; izdebka bokowa, do niey drzwi na zawiasach, piec zielony polewany, ław dwie, zedlik ieden, okienica bez zawiasow, ten dom wszystek gontami kryty. Staynia, do niey wrota na biegunach z dranic robione, w tey stayni izba biała, drzwi bez zawiasow, piec zielony potłuczony, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komorka bokowa, drzwi bez zawiasow, ta staynia dranicami kryta, iuż się oszarpała; podle stayni wrota do gumna z tarcie sosnowych robione na wierzchu z krzyżowaniem, domek stary opadły, piwnica z kamieni murowana, drzwi bez zawias, słomą kryta, druga piwnica z drzewa robiona, do niey drzwidwoie, iedne na biegunach z zaszczipką, drugie na zawiasach z zaszczipką, słomą kryta; wozownia, wrota do niey z tarcie sosnowych robione z zaszczipką na biegunach, słomą kryta; swiren, powałusz, na spodzie troie schowanie, u wszystkich drzwi na zawiasach z wrzeciędzami y z zamkami zawieszistymi, w iednym kubłow do sypania mąki cztery, w drugim kubłow dziesięć, w trzecim zasię na zboże, na wierzchu tego powałusza schowanie troie, drzwi na ganku na zawiasach z wrzeciędzem, z zamkiem zawieszistym, drugie drzwi na zawiasach we srzodku z zaszczipką, ten powałusz dranicami kryty, dwor y sad tynem dębo-

wym y ostrokołem ogrodzony także y ogrod płotem y ostrokołem ogrodzony.

Folwark przy dworze Milczanskim. Wrota wiezne z fortką dranicami kryte; wszedszy po lewey ręce słodownia, wrota do niey na biegunach y drzwi do izby, dranicami kryta, browar, wrota na biegunach, łaznia, drzwi na biegunach, izdebka biała z komorą drzwi na biegunach dwoie, piec białych kafli, okien smolanych trzy, dranicami kryte, kleci dwie, drzwi z zaszczipkami, oboie na biegunach, dranicami te kleci kryte, sernik tarcicami opierzony, tarcicami kryty, stajenka słomą kryta, dom gospodarski z gankiem, w tym domu drzwi czworo na zawiasach, a na biegunach czworo, piecow białych dwa, a piekarniowy ieden, okien szklanych dwie potłuczonych. Obora. Chlewow wszystkich pięć, wrota w nich z dranic, wrota z dworca do gumna z dranic, stajnia w gumnie, odryn drewnianych trzy, a z płota grodzonych odryn trzy, gumno do młocenia zboża z dwiema osieciami, to wszystko słomą kryto, wrota z pola do gumna dranicami kryte, ozerodow przepłotow czterdzięci dwa, to wszystko gumno y dworzec płotem prasłowym ogrodzono.

Miasteczko Milczanskie włok dwadzieścia dwie.

W rynku *cerkiew*, do ktorey *swieszczennik* trzyma gruntu cromeo włok dwie, tenże w miasteczku trzyma placu trzy, dziak abo sługa cerkiewny trzyma włoki puł, tenże placow dwa y puł.

Dom wiezny karczma, z ktorey wespół z młynem na Willi, mytem y z karczmą w Kamieniu arędy placą na rok złotych pięćset.

Ulica Połocka. Jan Cuchalczyz woyt z żoną, ma synow trzech: Andrzej, Iwaszko, Siemion, wołow cztery, koni dwa, trzyma gruntu włoki trzec y czwierć, placow dwa. Hryszka Tkacza plac y włoki puł, który był zaszedł z majątnosci Oszmianskiej do Milczy, tego sobie wymuie. Stani-

ślaw Czuchalczyz z żoną, syny dwa: Hryszko y Maciusza, wołow dwa, koni dwa; trzyma włoki puł y trzec, plac ieden. Chwiedor Orsnouz, syn ieden Pilip, trzyma włoki trzec, plac ieden. Jakow Oleszyz z żoną, syn ieden Chwiedor, wołow ieden, koni dwa, trzyma gruntu włoki puł y czwierć, plac ieden. Iwan Olexieiewicz z żoną, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Alchim Olexieiewicz z żoną, syn ieden. Ostafiej, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jwan, wołow dwa, koni trzy, włoka iedna, placy dwa. Chwiedor Isaiewicz z żoną, syny dwa; Iwan y Stefan, woł ieden, kon ieden, trzyma gruntu włoki puł, placy dwa. Hryszko Isaiewicz z żoną, syn ieden, Marko, koni dwa, włoki puł y czwierć, plac ieden. Jan, Michał y Jakub Szylmieniczowie, boiarze abo ziemianie, mają wołow dwa, koni dwa, trzymają włoki puł, plac ieden. Iwan Chodorowicz z żoną, syn Michał z żoną, u tego Michała syny trzy: Jakow, Pawluk y Stefan, koni dwa, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Oleszyz z żoną, syn Stefan, woły dwa, włoki puł, plac ieden y puł. Piotr Wołocznikowicz, syn Jakub, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Woyciech Czaykowski ziemianin z żoną, synow trzech: Tomasz, Jerzy y Andrzej, włoki czwierć, plac ieden y puł. Alexiey Rożycz krawiec, syn Jakow, włoki puł, plac ieden. Łukian Garcarz z żoną, włoki czwierć, plac ieden y puł. Kurian Sleszczyz z żoną, zięć Jan Amewicz, wołow cztery, koni dwa, włoki puł, placow trzy. Marcin Kowal z żoną, syn Iwaszko, włoki trzec, plac ieden, gdzie mieszkał Głowacki, pustosz, włoki trzec, plac ieden. Uboga wdowa plac ieden. Woyciech Litwin z żoną, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Oponas Kamiński z żoną, synow dwa: Iwan y Wasil, włoki czwierć, plac ieden. Marcin ubogi, plac ieden. Illa Loszaninowicz z żoną, syn ieden. Matwiey, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Skomoroch z żoną, synow cztery: Olexiey, Zachar, Jakub, Siemion, włoki czwierć, placy dwa.

Staśko Litwinowicz, z żoną, koń ieden, włoki puł, plac ieden. Olexiey młynarz wolny przychoży, włoki puł, plac ieden.

Druga pierzeia na tey ulicy Wilenskiey. Stefan Berleż z żoną, syn Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Iwan Łoszaninowicz, syn iego Jasko z żoną ma syna Chwiedora, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Bogdan Łosianin z żoną, syn Iwan, włoki czwierć, plac ieden. Michał Krawiec ziemianin z żoną, synow pięć: Filip, Krystof, Chwiedor Andrzej, Chwiedor, kon ieden, włoki dwie trzeci, plac ieden. Maxim, Olexiey, Omellan Jankiewiczowie, bracia rodzeni bez żon, mają wołow dwa, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Maxim Krollewicz z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Piacianowicz z żoną, włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Łosianowicz z żoną, woł ieden, włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Kożemiaczyz, syn Ciszko z żoną, wołow dwa, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jasko Matysowicz rybak z żoną, wołow dwa, włoki puł, plac ieden. Olexiey Krollewicz z żoną, koń ieden, włoki czwierć, plac ieden. Staśko Hryhorkowicz, synow cztery, Jasko Iwan, Omellan, Stefan, koń ieden, włoki cwiere, plac ieden. Wasko Otrochimowicz z żoną, syn Roman, koń ieden, włoki cwiere, plac ieden.

Rynek. Oles Krostosławski młodzieniec, kon ieden, włoki cwiere, placy dwa. Jakim Zuyko z żoną, synow dwa; Iwan y Jakow, wołow dwa, włoki cwiere, placy dwa. Jakub Słoszczyz z żoną, synow trzy: Wasil, Chwiedor, Olexiey, wołow cztery, koni trzy, włoki puł y cwiere, placy dwa. Wasil, Jakub, Iwaszko wołow dwa, włoki puł, placy dwa. Stefan Moysiejonek poszed precz, żona iego z pasierbem Lewonem, trzymają włoki puł, plac ieden. Jakub Rożycz z żoną, synow pięć: Kondrat, Filip, Stefan, Chwiedor, Iwan, koni dwa, włoki puł y trzec, plac ieden puł. Olexiey Berleż z żoną, synow dwa: Wasil y Ja-

kow, koni dwa, trzyma włoki trzy
cwierci y puł, plac ieden y puł.

Zaułek z Rynku. Iwan Berlez z
żoną, synow czterech: Pawluk, Haw-
ryło, Hryhor, y Wasil, wołow cztery,
koni trzy, włoki puł y czwiece, pla-
cy trzy. Iwan Miechwiedowicz z żoną,
synow dwa: Misko y Hryszko, wołow
dwa, koni dwa, włoki puł, plac ie-
den. Zacharia Olexieiewicz z żoną, sy-
now Iwan y Matwiey, woły dwa, koni trzy,
włoki czwiece, plac ieden, plac pusty y
włoki czwiece, na którym był Pawluk Po-
łujan, poszed precz. Powinnosc tych miesz-
czan z każdego placu po groszy szesc li-
tewskich, osobno z zasciankow y morgow
sianożętnych według dawnego zwyczaiu, a
z włok osiadłych po kop pułtory.

Siolo Milcz włok trzydziesci szesc.
Pierwsza pusta włoka iedna, drugi Dawid
Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki
puł, Omellan Ostaszkiewicz, syn Piotr, woł,
włoki czwiece, Zacharia Hryszkiewicz z
żoną, kon ieden, włoki cwierc, Chwiedor
Maximowicz z żoną, syn Andrzej z żoną,
u niego synow dwa, Onania y Andrzej,
wołow dwa, koni dwa, włoka iedna, Paw-
luk Misienowicz z żoną, syn Wasko, woły
cztery, koni dwa, włoka iedna, Iwan Paw-
łowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Ci-
chan, kon ieden, włoki czwiece, tenże na
czynszu włoki czwiece, Arciuch Iwano-
wicz z żoną, kon, włoki czwiece, pu-
sta włoki czwiece, Chwiedor Szczeszuko-
wicz z żoną, syn Andrzej, kon ieden, wło-
ki czwiece, Michał Szczeszukowicz z żoną,
syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, wło-
ki puł, pusta włoki czwiece, Borys Wizi-
kowicz z żoną, wnukow dwa, Jachim y
Wasil Borysowczy, wołow dwa, kon ieden,
włoki puł, Stefan Borysow zięć z żoną,
synow iego czterech, Wasil, Michał, Si-
dor, Chwiedor, wołow cztery, koni
dwa, włoki puł, pusta włoki czwiece,
Stanisław Doylid z żoną, kon ieden,
włoki czwiece, Jakim Ostaskiewicz z
żoną, synow trzy, Wasil, Pawluk y
Iwan, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, Iwan Zienkowicz z żoną, synow
dwa, Wasil y Dmitr, włoki czwerc, tenże
na czynszu włoki cwierc, Jakow Moysie-
iowicz z żoną, synow ma trzech, Chwie-
dor, Nikipor y Wasil, kon ieden, włoki
puł, Szczepan Mozikowicz na czynszu
włoki czwiece y puł, wpuscie włoki czwiece
y szescina, Awryło Połowkowicz na czyn-
szu włoka y szescina, Awryło Połowko-
wicz z żoną, synow trzy, Iwan, Mikula y
Sierhiey, woł ieden, kon ieden, włoki
puł, Iwan Kuzmicz z żoną, synow dwa,
Pawluk y Dmitr, włoki szescina, Kuzma
Połowkowicz z żoną, synow dwa, Siemion
y Sawa, kon ieden, włoki trzec, Andrzej
Rewiaczko, syn Oponas, woły dwa, kon
ieden, włoki puł, pusta włoki czwiece,
Michałko Czerenkowicz na czynszu, włoki
czwiece, Mikita Siedych na czynszu wło-
ki trzec, tenże na służbie z żoną, syn
Iwan Iwanow, Syn Sidor, woł ieden, kon
ieden, włoki trzec, Jakim Siedych z żo-
ną, synow trzy Chwiedor, Iwan y Cichan,
wołow dwa, koni dwa, włoki trzec, Ste-
fan Czerenkowicz z żoną, włoki czwiece,
Michałko Czerenkowicz z żoną, synow
trzech, Chwiedor, Arciuch y Jakow, woł,
ieden, kon ieden, włoki czwiece, Iwan
Czerenkowicz z żoną, syn Jakow, woły
dwa, kon ieden, włoki czwiece, Szczepan
Czerenkowicz z żoną, synow dwa, Maxim
y Róman, kon ieden, włoki czwiece,
Omellan Karpowicz z żoną, syn Hrehory,
kon ieden, włoki trzec, Chwiedor Hay-
duk z żoną, synow dwa, Matwiey y Omel-
lan, kon ieden, włoki trzec, Jakow Sie-
mionowicz z żoną, synow dwa, Piotr y
Jurko, kon ieden, włoki trzec, Jakim Sie-
mionowicz z żoną, synow cztery, Hryhor,
Andrzej, Iwan y Michał, woły dwa, koni
dwa, włoki trzec, Wasil Siemionowicz z
żoną, synow trzy, Matwiey, Roman y Paw-
luk, woły dwa, koni dwa, włoki trzec,
Michałko Siemionowicz z żoną, kon ieden,
włoki trzec, Szczepan Siemionowicz z żo-
ną, synow trzy, Siemion, Chwiedor y Piotr,
woły dwa, koni dwa, włoki puł, Awryła
Siemionowicz z żoną, synow cztery, Kuz-

ma, Nikipor, Opanas y Pilip, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Bakunowicz z żoną, synow trzy, Hryhor, Wasil y Jakow, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Hryszko Pawłowicz z żoną, włoki trzec, Iwan Iodeczyc z żoną, synow dwa żonaty, Arciuch y Chwiedor, u Arciuch, synow dwa, Chwiedor y Andrzej, u Chwiedora syny dwa, Pawluk y Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoki puł, Wasil Iodeczyc z żoną, synow trzy, Iwan, Arciuch y Illa, woł ieden, kon jeden, włoki puł, Omellan Iwaszkiewicz ubogi, włoki szescina, Jakim Siemionowicz na czynszu, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz na czynszu włoki czwiere, Hryszko Maklakowicz z żoną, synow dwa, Ostapko y Alchim, Ostapko żonaty, synow trzy, Cimoszko, Lewon y Pilip, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, Iwaszko Saczynic z żoną, syn Wasil, kon ieden, włoki czwiere, Piotr Saczynic z żoną, syn ieden Iwan, włoki czwiere pustosz, na ktorey mieszkał Piotr Zubaczonok, synow dwa miał Hryhor y Maxim, poszedł precz, trzymał włoki czwiere, Woyciech Damuszewicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Choma Karpowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Ihnat Chomicz z żoną, synow dwa, Iwan y Daniło, kon ieden, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz z żoną, włoki czwiere, Iermak przychoży z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki czwiere, Kondrat Michałkowicz na czynszu włoki czwiere, Alchim Jurkowicz z żoną, synow dwa, Jurko y Chwiedor, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, pusta włoki puł, Stefan y Hawryło Siemichowicz na czynszu włoki puł, Nikipor Arciuchowicz, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Jakim Siedych na czynszu włoki puł, Konon Michałkowicz z żoną, synow dwa, Mikuła y Andrzej, u Mikuły synow dwa, Konon, Jezaria, kon ieden, włoki trzec, Kondrat Michałkowicz z żoną, włoki trzec, Jakow zięć Kondratow z żoną, kon ieden, włoki trzec, Iwan Zubacewicz z żoną, synow trzy,

Andrzej, Omellan y Dawid, Andrzej żonaty, syn iego Siemion, kon ieden, włok puł, Chwiedor Zubacewicz z żoną, syn Nikipor, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Dmitr Torokanowicz z żoną, syn Arasim kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, item pusta włoki trzec, Jakim Wyrwa synow dwa Szczepan y Iwan, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Olexiey Borszycz z żoną, syn Hrehor żonaty, u niego syn Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł Onania Moysiciewicz z żoną, synow dwa, Iwan y Lewon, włoki trzec, Alchim Burszewicz z żoną, synow trzech: Hryhor, Pawluk y Michał, woł ieden, koni dwa, włoki trzec, Pilip Stankowicz z żoną, syn Choma, ten *do cerkwi* Milczanskicy należy, trzyma włoki trzec, Jakim Stankowicz z żoną, syn iego Iwan, u tego Iwana synow cztery: Kuzma, Siemion, Dmitr y Mikuła, woły cztery, koni dwa, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Alchim Burszewicz na czynszu włoki trzec, Jakim Stankowicz na czynszu włoki trzeci dwie, na dwor zarabiają pustych przy tym siele włoki trzy y trzec. Powinność tego siola: z włoki powinni roboty dwa dni odprawować, trzeci dzien z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie, groszy czterdzieście dwa, żyta z włoki beczkę iedną, owsa beczka iedna, miodu bezmieny cztery, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadzieścia, a z włoki czynszowych powinni płacić po kop trzy litewskich, podwodę dwa raz w rok abo pieniędzmi kopę iedną.

Siołło Czyszcze, w tym siele folwark, wrota wiezne iedne z dranic robione nie kryte, po prawey ręce wszedszy izba biała y piekarnia we szrodku sien, drzwi dwoie na biegunach, to budowanie dranicami kryte; po lewey ręce swirnow starych trzy z drzwiami na biegunach, z zaszczepekami, we szrodku zasięki, dranicami kryte; chlewow dwa z wrotami z dranic robionemi, słomą kryte, gumno, odrzyn dwie słomą kryte, a drugie dwie niekry-

te, gumno gdzie zboże młocą, słomą kryte, po koncach osieci dwie, ozierodow przepłotow dwadziescia, ten folfark wszystek prasłowym płotem ogrodzony y gumno poddani z siola Czyste zarabiac powinni. Siolo Czyste włok dwadziescia trzy y puł. Dzienis Kuzmicz na czynszu włoki czwiece, Marcin Romysz na czynszu włoki czwiece, Maciey Romysz na czynszu włoki czwiece, Wasil Klukan na czynszu włoki czwiece, Wasil Klukan z żoną, synow dwa, Maxim, Stefan, woły dwa, koni dwoie, włoki czwiece, Jermak Pułtoraczycz z żoną, bratanek Wasil, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Matwiey Pułtoraczycz z żoną, syn Zacharia, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Arasim Pułtoraczycz z żoną, synow cztery, Stefan, Maxim, Wasil, Hryhor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jermoł Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiece, Cimoszko Carewicz na czynszu włoki szescina, Maxim Dziemidowicz z żoną, syn Kondrat, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Dzienis Kuzmicz z żoną, synow trzech, Maxim, Jakow, Jwaszko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Medzwiadok z żoną, syn Mikula, woły dwa, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki trzec y puł, Iwaszko Mokłotowicz na czynszu włoki trzec, Matwiey Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiece, Wasil Chomicz na czynszu włoki czwiece, Januk Łopata na czynszu włoki czwiece, Wasil Klukon na czynszu włoki czwiece, Moysiey Awrowicz na czynszu włoki czwiece, tenże Moysiey Awrowicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece, Iwan Aydrowicz z żoną, syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki czwiece, Pawluk Łopateczycz z żoną, syn Chwiedor, woł ieden, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki czwiece, Januk Łopateczycz z żoną, synow dwa, Andrzej y Siemion, u Andrzeia syn Jakow, kon ieden, włoki trzec, Staska Wara z żoną, syn Korniey, włoki szescina, Janko Gildiszzonek z żoną, synow dwa, Jarmoł y Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki

trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Wasil Jakimowicz na czynszu włoki trzec, tenże Jakimowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece, Olexiey Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki czwiece, Chwiedor Krywoszyonek y żoną, synow dwa, Michał y Hryhor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Marcin Romysz włoki trzec, Michałko Komienycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Wasko włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Jarmak Łodko na czynszu włoki trzec, Hryhor Lach na czynszu włoki czwiece, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiece, Wasil Abrachim na czynszu włoki czwiece, Kuzma Gwozdkowicz na czynszu włoki czwiece, Michał Romanowicz na czynszu włoki czwiece, Maxim Dziemidowicz na czynszu włoki puł, Maciey Romaszewicz z żoną, synow dwa, Siemion y Kuzma, kon ieden, włoki czwiece, Iwan Sardynko na czynszu włoki czwiece, Iwan Sardynko z żoną, synow trzy, Hryszko, Michałko y Wasil, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Wasil Chomicz z żoną, syn Wasil, bratanek Hryszko, włoki trzec, tenże na czynszu włoki szescina, Iwan drugi brat Sardynko z żoną, synow dwa, Jakow y Andrzej woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Kuzma Nahumowicz z żoną, Wasil brat iego z żoną, syn Wasilow Auryło, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Michał Romanowicz z żoną, brat iego Prokop, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Jermak Łodka z żoną, syn Andrzej żonaty, u Andrzeia syn Choma, zięć Jermakow Sidor, synow iego dwa, Lewon y Roman, woły cztery koni trzy, włoki puł, Wasil Antonowicz z żoną, syn Hryhor żonaty, Hryhorow syn Prokop y Daniło, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece i puł, Wasil Abrahim z żoną, synow pięć, Iwan, Hryszko, Piotr y Kuzma y Kondrat, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece y puł, Wasil Antonowicz na czynszu włoki czwiece, Lewon Duniec z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki

czwierać y szescina, Siemion Mozol z żoną, wnuków cztery, Stefan, Piotr, Iwan y Jurka, woły dwa, koni dwa, włoki czwierać, tenże na czynszu włoki czwierać, Pawluk Antonowicz z żoną, synów trzy, Piotr, Stefan y Iwan, woły dwa, koni ieden, włoki czwierać, tenże na czynszu włoki czwierać, Hryhor Lach z żoną, synów trzy, Iwan, Wasil y Stefan, Iwan żonaty, u niego synów czterech, Oponas, Jurko y Matwiey, Wasil żonaty, u niego synów dwa, Chwiedor y Jakow, woły trzy, koni trzy, włoki puł, Jakow Hryhorowicz z żoną, synów cztery, Jakim, Andrzej, Chwiedor y Matwiey, woły dwa, koni dwa, włoki czwierać, Iwaszko Mokłokowicz z żoną, synów dwa, Michał y Wasil, Michał żonaty, u niego syn Iwan, woły dwa, koni ieden, włoki puł, Olexiey Oponowicz z żoną, synów trzy, Wasil, Prokop y Iwan, koni ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Stefan Sabinko z żoną, synów dwa, Iwan y Chwiedor, woły dwa, koni dwa, włoki szescina, tenże na czynszu włoki czwierać, Hryszko Romysz z żoną, syn Choma, woły dwa, włoki czwierać, Michałko Romanowicz na czynszu włoki czwierać, Hryhor Lach na czynszu włoki puł, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwierać, Stefan Sabinko na czynszu włoki czwierać, Chwiedor Krywoszyonek na czynszu włoki czwierać, Wasil Abraham na czynszu włoki szescina, Pawluk Antonowicz na czynszu włoki szescina, w puszczie włoki czwierać y szescina, Jermak Łutka na czynszu włoki czwierać, Dzieńis Kuzmicz na czynszu włoki cwierec.

Powinność tego siola: z włoki powinni dwa dni w tydzień odprawować, trzeci dzień z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie groszy czterdziestu dwu, żyta z włoki beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmieny cztery, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadzieścia, a z włok czynszowych powinni płacić po kop trzy litewskich, podwodę dwa razy w rok abo pieniędzmi kopę groszy litewskich; z osobna zascianku gruntu oromego z morgu

powinni płacić po groszy sześć litewskich.

Siolo Sołonoie włok dwadzieścia y trzecin dwie. Stefan Siemienowicz na czynszu włoki czwierać, Stefan Hunowicz na czynszu włoki czwierać, Moysiey Romanowicz na czynszu włoki cwierec, Lewon Owsiakowicz na czynszu włoki czwierać, Iwan Kurianowicz na czynszu włoki puł, Oponas Rychlik z żoną, syn Cichon, koni dwa, włoki puł, Pilip Szyhewicz z żoną, synów trzy, Jakow, Pawluk y Matwiey, woł ieden, koni ieden, włoki puł, Awryło Arciuchowicz z żoną, woł ieden, koni ieden, włoki szescina, Iwan Żyhewicz z żoną, synów dwa, Michał y Danił, woł ieden, włoki trzecina, Iwan Kanonowicz z żoną, synów dwa, Hryhor y Waszko, Hryhor żonaty, syn iego Wasil, woły cztery, koni trzy, pułwłoki, Siemion Malewicz z żoną, syn Iwan, woł ieden, włoki czwierać, Maley Jurowicz z żoną, synów dwa, Chwiedor y Stefan, woły dwa, koni ieden, włoki czwierać, Samson Romanowicz z żoną, syn Maxim, koni ieden, włoki puł, Siemion Arciuhowicz z żoną, braci iego trzech, Alchim, Wasil y Sierhiey, woły dwa, koni ieden, włoki puł, Moysiey Romanowicz z żoną, syny trzy, Szczepan, Ihnat y Jakow, włoki trzec, Iwan Wirwicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, włoki trzec, Sidor Piwowar z żoną, koni ieden, włoki trzec, Maciuch, Maxim y Siemion Ostroszycz, Maciuch żonaty, syn iego Moysiey, Maxim żonaty, syn iego Siemion, woły dwa, koni ieden, włoki puł, Siemion Otroszycz z żoną, synów trzy, Pawluk, Kondrat y Ostapko, wołów cztery, koni cztery, włoki puł, Alchim Ławnikowicz z żoną, synów dwa, Iwan y Maxim, Iwan żonaty, u niego syn Choma, woły dwa, koni ieden, włoki puł, wdowa Daniłowa Ławnikowiczowa woły dwa, włoki puł, Hryhor Rychlik z żoną, syn Łukian żonaty, Łukianow syn Maxim, wołów cztery, koni cztery, włoki puł, Szczepan Tarasowicz z żoną, synów trzy, Onania, Dzieńis y Hryszko, Onania żonaty,

syn iego Chalimon, kon ieden, włoki puł, Olizar Seryczycz z żoną, syn Siemion, woły dwa, włoki trzec, Chwiedor Szulczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, Iwan Szulczycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Maxim, Hryhor żonaty, syn iego Pilip, wołow cztery, koni cztery, włoki trzec, Oponas Szulczycz z żoną, synow cztery, Siemion, Szczepan, Chwiedor y Iwan włoki puł y szescina, Kondrat, Oponas, Szczepan Siemienowiczy Szulczycz, Oponas żonaty, u niego synow trzy, Iwan, Hryhor, Michał, Szczepan żonaty, u niego synow dwa, Hryhor y Ihnat, woły trzy, koni trzy, włoka iedna, Siemion Rychlikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Jakow, Iwan żonaty, u niego synow dwa, Jakow y Arciem, woły cztery, koni trzy, włoka iedna, Maley Turbowicz na czynszu włoki czwierz, Uscin Piotrowicz z żoną, syn Auryło, woł ieden, włoki trzec, Siemion Troszycz na czynszu włoki puł, Maley Turbowicz na czynszu włoki szescina, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy na czynszu włoka iedna, Dzieńis y Wasil Kurianowiczy z żonami, u Dzieńisa synow pięć, Hryhor, Nikipor, Iwan, Hryszko y Wasil, u Wasilla Kurianowicza syn Cholimion, woły cztery, koni cztery, włoka iedna, Maciuch Otroszycz na czynszu włoki puł, Hryhor Rychlik na czynszu włoki puł, Kuzma Loniewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Wasil y Chwiedor, woły dwa, koń ieden, włoki trzecin dwie, tenże na czynszu włoki trzec, Chwiedor Szulczycz na czynszu włoki czwierz, Iwan Spodziwayło na czynszu włoki czwierz, pasierb iego Iwan na czynszu włoki czwierz, Hryhor Chwiedzkowicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Iwan Spodziwayło z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki czwierz, Iwan Chwiedzkowicz z żoną, synow dwa: Łukasz y Jakim, woły dwa, włoki czwierz, Maxim Owczynnik z żoną, synow trzy: Chwiedor, Piotr y Hryhor, woły cztery, koni dwa, włoki puł, Szczepan Maximowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, tenże na czynszu włoki puł. Powinność tego siola iako y w siele Milczu.

Sioło Kamień. Cerkiew z gruntami y sianożęciami y z fundacyą z dawnych czasow do niey należącemi, karczma z ogrodem do niey.

Sioło Szczeszycze włok szesć, czwierz y szescina. Iwan Pup z żoną, zięć iego Trochim Burak, u niego synow cztery: Andrzej, Symon, Maxim y Marcin, woły cztery, koni cztery, włoka iedna. Pawluk Hryniowicz z żoną, brat iego Kuzma, u Pawluka syn Nuprey, woł ieden, włoki puł. Jakow Szczeszycz z żoną, synow trzy: Wasil, Iwan y Nikiper woły trzy, koni trzy, włoki puł. Kondrat Ochremowicz z żoną, woły dwa, koń ieden, włoki czwierz. Arasim Labinicz z żoną, synow dwa: Sawa y Kondrat. Michał brat Arasima z żoną, synow dwa: Hryhor y Chelimon, tychże bracia Choma y Siemion, woły dwa, koń ieden, włoki puł. Andrzej Ochremowicz woyt, syn Stefan, woły cztery, koni trzy, włoki puł. Wasil Ochremowicz z żoną, synow cztery: Chwiedor, Daniło, Trochim, Chwiesko, wołow cztery, koni dwa, włoki czwierz. Korniey Szczerbaczewicz z żoną, syn Hryszko, woł ieden, koń ieden, włoki puł y czwierz. Onania Szczerbaczewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Hryhor y Chwiedor, koń ieden, włoki szescina. Iwan Zohlich z żoną, synow cztery: Cimoszko, Sierhiey, Szczepan y Pawluk, woły dwa, koń ieden, włoki szescina. Wasil Szczerbaczewicz z żoną, synow cztery: Jakow, Sawa, Ostapko y Andrzej, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Chwiedor Bordyka z żoną, synow trzy: Lewon, Iwan y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Lewon Mosanowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Charyton Mosanowicz z żoną, syn Iwan, kon iedn, włoki szescina. Lewon Zochlich z żoną, syn Jarosz, Jurko Prockiewicz z żoną, kon ieden, włoki czwierz. Wasil Sirotka z żoną, syn Hryszko, ten żonaty, syn iego Cimoszko, kon ieden, włoki czwierz. Iwan Miedziedz z żoną,

syn Siemion, wołow dwa, koń ieden, włoki czterć. Chwiedor Szerbaczewicz włoki czterć.

Sioło Bakunki włok szesć, Hryhor Bakun, syn Oponas żonaty, synow cztery, Wasil, Chwiedor, Michał y Nikiper, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Moysiey Biczewicz z żoną, synow trzy, Piotr, Sawosciey y Stefan, Piotr żonaty, u niego syn Jendrzey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Hryhorowicz Bakun z żoną, synow dwa, Szczepan Illa, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Kondrat Szoludkiewicz z żoną, Wasil Szoludkiewicz z żoną, koni dwa, włoki puł, Jakow Bokowczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Supron, Siemion żonaty, syn iego Hryszko, woły cztery, koni dwa, włoki trzec y czterć, Siemion Biczewicz z żoną, włoki czterć, Stasko Bakunowicz z żoną, syn Olexiey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jasko Bakunowicz z żoną, syn Arciuch, ten żonaty, synow dwa, Andrzej y Sawa, koń ieden, włoki czterć, Chwiedzko Bakunowicz z żoną, synow dwa, imiona ich Stefanowie obadwa, włoki czterć, Siemion Bakunowicz z żoną, bracia iego trzy, Iwan, Szczepan y Kondrat, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Marko Bakunowicz z żoną, synow cztery, Wasko, Iwan, Kondrat y Ihnat, koń ieden, włoki puł, Chwiedor Jerkowicz z żoną, synow dwa, Jermak y Kuzma, woł ieden, koń ieden, włoki czterć, Chwiedzko Jerkowicz z żoną, synow trzy, Andrzej, Oroszko y Olexiey, woł ieden, koń ieden, włoki czterć, Iwan Jerkowicz z żoną, synow dwa, Olexiey y Jakim, włoki czterć, pusta włoki czterć.

Sioło Sawiczy włok dwadziescia y puł y czterć. Chwiedor Szyszła z żoną, syn Cimoszko, Andrzej brat Chwiedorow, woły cztery, koni cztery, włoki puł, Parfien Ilikewicz z żoną, woł iedn, koń ieden, włoki puł, Sidor Woznowicz z żoną, koń ieden, włoki czterć, Andrzej Samuyło z żoną, synow dwa, Parfien y Kondrat, woł ieden, włoki czterć, Wasil Woznowicz z żoną, synow trzy, Matwiey,

Filip y Achrem, woły dwa, koń ieden, włoki czterć, Kupryan Czaplicz z żoną, brat iego Choma żonaty, synow trzy, Daniłło, Lewon, Onania, koni dwa, włoki czterć, Wasil Michalewicz z żoną, braci iego dwa, Piotr y Makar, koń ieden, włoki czterć, Chwiedor Szyszła, na czynszu włoki puł, Jakow Hryniewicz na czynszu włoki puł.

Sioło Polany. Nowiki włok dwie,— Zienko Klimowicz z żoną, synow szesć, Marek, Chwiedor; Chwiedot, Mikita, Karp y Awryło, Marek żonaty, synow dwa, Szczepan y Omelan, Chwiedor żonaty, synow pięć, Stefan, Olexiey, Mikula, Sawosciey y Simon, Chodot żonaty, syn Pawluk, Mikita żonaty, syn Michał, Karpow syn Wasil wołow siedm, koni pięć, Ostapko Klimowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Roman, woły dwa, koń ieden, a wszyscy włoka iedna, Stefan Owłasowicz, synow cztery, Marcin, Iwan, Lewon y Hryszka, woły dwa, koń ieden, Jakow Owłasowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Janko, woły dwa, koń ieden, Chwiedor Owłasowicz z żoną, syn Hawryło, woły dwa, koni dwa, u Awryły syn Daniłło, wdowa Wasilla Owłasowicza, synow dwa, Mikita y Marcin, a wszyscy włoki trzec y czterć, wpuscie włoki czterć.

Sioło Kuczkowiczy włoka iedna. Sidor Maximowicz z żoną, woły cztery, koni trzy, włoki puł, Simon Kuczkowicz z żoną, synow cztery, Piotr, Pawluk, Prokop y Sawa, koń ieden, włoki czterć, Chwiedor Kuckowicz z żoną, synow pięć, Daniłło, Iwan, Hryhor, Nuprey y Jakow, włoki czterć.

Sioło Zabołocie Soczywki w wojewodztwie Minskim. Iwan Soczywko z żoną, syn Siemion, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć, Mikita Soczywko z żoną, synow pięć, Simon, Arasim, Omellan, Filip y Awryło, woł ieden, koń ieden, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć, Siemion Zunowicz z żoną, synow cztery, Wasil, Jermak, Hryszko y Prokop, koni dwa,

włoki czterć, Iwan Zunowicz z żoną, syn Alchim, woły dwa, koni dwa, włoki czterć, Sazon Czusitra z żoną, syn Naum żonaty, synow iego pięć, Hryhor, Hryszko, Chwiedor, Iwan y Jasko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć.

Powinność tych sioł wszystkich do Kamienia należących: powinni płacić z włoki pieniędzmi po kop szesć, żyta beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmienow pięć, gęś iedna, do Wilna abo pieniędzmi płacić, oraz trzy dni kosić, trzy dni żąć, trzy dni osobliwie czasu zniwów z łąk sianożętnych grabić powinni y płacić według dawnego zwyczaju.

Ktory ten inwentarz według obietcia od iasnie wielmożnego imsci pana Janusza Kiszki, wojewody Połockiego, przez mie Stefana Chrzastowskiego, instygatora W. X. Litt. sekretarza I. kr. msci w roku teraznieyszym tysiąc szesćset czterdziestym trzecim, msca Lipca dwudziestego wtorego dnia spisania poddanych y mieszczan nie mierzonych gruntow iasnie wielmożnemu Imsci panu Janowi Rudominie Dusiaciemu, Kasztelanowi Nowogrodzkiemu podałem przy ustąpieniu maiętnosci Milcza, wolno będzie im na potym pomiare czynić y grunty weryfikować, iako panu dziedzicznemu. U toho inwentaru pieczat prytisniena odna y podpis rukitymi słowy: Stefan Chrzastowski instygator W. X. Litewskiego. Ktory że tot inwentar za przyznaniem osoby wyż pomienienoie do knich hołownych Trybunalnych iest upisan, z kotorych y ses wypis pod pieczatieu ziemskoio wojewodztwa Wilenskoho wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu iest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu przy wycisnionej pieczęci Trybunalskiey na massie czyli wosku podpisy rak tak iasnie wielmożnego marszałka iako też pisarza po rusku y deputatow własnymi rękoma podpisanych iako też na zakleionej obliteracyi copiatim wyrażonych tymi słowy: Krysztof Chodkiewicz wojewoda

Wilenski, marszałek Trybunalski, Marcyan Wołowicz pisar, Jan Szymkowiec Szklen-ski deputat Lidzki, Marcin Sawgowiec sędzia grodzki y deputat Witkomirski, Marcyan Wołodkowiec sędzia y deputat wojewodztwa Witebskiego, Maciey Krzysztof Pilichowski deputat wojewodztwa Mscisławskiego, Władysław Kostort deputat xięstwa Zmndzkiego, Krysztof Szuksta podkomorzy Kowienski, Piotr Galinski stolnik y deputat powiatu Orszanskiego, Samuel Rymsza deputat Nowogrodzki, Alexander Lenkiewicz deputat Mozyrski, Adam Szablowski deputat Rzeczycki, tudzież korrekta na kilku kartach y lekta na ostatniey stronicy wyrażaią się po rusku pisane w te słowa, Skorygował. Jest u kniach.

Ktory to takowy ekstrak inwentarza z ksiąg Trybunalskich wydany za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę ad acta iest do ksiąg grodowych spraw wieczystych powiatu Oszmianskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Ошмянскаго градскаго суда за 1786—1790 г. № 6278, л 46—57.

№ 227—1684 г. Ноября 4 дня.

Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кищанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Jubilate proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto

Ex parte poponis Siemiatycensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Joannes Mierzwin(s)ki, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens in vim suae fidelis

relationis ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse citationis literalis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis copiam, sigillo regni obsignatam, pro judiciis post curialibus Sacrae Regiae Maiestatis servientis ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius citationis, mandati Sacrae Regiae Maiestatis tenor est verborum talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Rusiae, Prusiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque Haereditarius Rex. Vobis Instigatori regni et Religiosae Zophiae Kiszczanka, abbathisae totique conventui monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro possesor (postcuriali?) Varsaviae aut ubi tum cum in via nostra feliciter instituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in duabus septimanis personaliter ac perempte compareatis ad instantiam, Honorabilis Alexandri Holadowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, qui vos citat ad reponendum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime pro moderno actore stantibus illius certis legalitatibus quin potius nullitatibus obtentum, idque in causa originali per vos moderno actori ratione certi privilegii, ac si ad malam informationem super mansos et agros in campis villae Silki vel Rogawka, ad capitaneatum Drohiciensem ac si pertinentes sitos impetrationis ac iudicium nostrum instituta, ibidemque per varios anfractus iuris agitate processu, causa latius praemissa enarrantur, citamini itaque ad videndum et audiendum etc. vos ad repositionem decreti per vos nulliter et illegitime obtenti, decreto nostro cogi et compelli, illudque ex rationibus partim in termino insertam cassari causam in integrum resti-

tui, idque quod iuris et aequitatis relatio dictaverit ea in causa statui et sententiarum attendatur. Datum Varsaviae, feria quarta post festum Sanctorum Omnium proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio,—feria sexta post festum Omnium Sanctorum in anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio proxime praeterito, in oppido Drohicin claustroque eorundem citatorum ibidem sito posuit et de positione familiae ibidem praeventae, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—5 г., № 10940, л. 684—5.

№ 228—1648 г. Декабря 1 дня.

Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу.

Akt przywileju konfirmacyjnego od Władysława Czwartego y Jana Kazimierza krolow polskich na dwie włoki gruntu w ekonomij Pinskiy Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkwiczowi dożywociem konferowanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmego, miesiąca Nowembra dziesiątego dnia.

Na rokach święto Michalskich ziemskich powiatu Piskiego przed nami Michałem Seyfardem horodniczym y sędzią, Pawłem Ordą strażnikiem, Wincentym Terleckim assesorem gubernij Minskiej podsędkami, a Pawłem Kaczanowskim stolnikiem Witebskim, pisarzem, urzędnikami ziemskimi powiatu Piskiego, stawiając osobiscie patron W. J. pan Adam Jacynicz, regent sądow podkomorskich pttu Pingo, przywilej od nayiasnieyszych

monarchow polskich Stefana Batorego Mitrofanowi Abramowiczowi Wołczkowiczowi na dwie włoki gruntu w ekonomij Piskiej dożywociem dane, nastempnie dla sukcesorow tegoż przez Władysława Czwartego y Jana Kazimierza potwierdzenia tegoż w sposob przenosu z ksiąg grodzkich do akt ziemskich podał, którego nastempne wyrazy: Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski wielki xiaże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflandzki, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki Gotow, Wandałow dziedziczny krol. Oznaymujemy tym listem naszym komu by o tym wiedzieć należało: pokładany był przed nami przywilej na pergaminie pisany, ręką świętej pamięci Władysława Czwartego pana brata naszego podpisany y pieczęcią kancelaryi większej W-o Xstwa Litt-o zapieczętowany, cały, zupełny y w niczym nienaruszony, oycu Alexandrowi Wołczkowiczowi swieszczennikowi na dwie włoki w starostwie Piskim od świętej pamięci króla Imsci Stefana Mitrofanowi Abramowiczowi niegdy przodkowi tegoż oycy Wołczkowicza dane służący y doniesiona nam iest prozba imieniem oycy Mikołaja Wołczkowicza, swieszczennika Wyhonowskiego z powiatu Piskiego, abyśmy takowy przywilej po rusku pisany mocą y powagą naszą królewską stwierdziwszy, onego y synow iego Łukasza y Piotra Wołczkowiczow przy dzierzaniu y używaniu tychże wlok y przy wszystkich wolnościach od króla Imsci Stefana nadanych y osobliwym przywilejem wyżey namienionym świętej pamięci króla Imsci pana brata naszego stwierdzonych zachowali, który to przywilej słowo w słowo wpisując tak sie w sobie ma:

Władysław Czwarty, z Bożej łaski krol Polski, Wielkie xiaże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflandzki, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki, Gotow, Wandałow dziedziczny krol. Oznaymujemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy: pokładany był przed nami przywilej ręką świętobliwej pamięci króla

Imsci Stefana podpisany na włok dwie Mitrofanowi Abramowiczowi dany y doniesiona iest do nas prozba, abyśmy ten przywilej mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, który po tytule tak sie w sobie ma:

Czynym znamienito sym naszym lystom, iż z woły y przeyrzenia Bożoho poddany nasz bywszy żyd Piskiy Moyszey, a teper z chrystu Mitrofan Abramowicz Wołczkowicz, uznawszy prawdu pisma Bożoho, przystupwszy do wery chrystyanskoie zakonu hreczeskoho w meste Piskom czerez władku tamosznego Piskoho y Turowskoho Kyryla Terleckoho u weru chrystyanskuiu ochrzczone iest, a iż od żydow prymowku y nebezpieczność ponosyt, jakoby zostawszy chrystyaninem zmienszył ważność stanu swoieho, że wżo nawezka y hołowszczyzna jako prostomu czelowiku jemu należały meła, jno gdyż tot nowy chrystyanin Mitrofan Abramowicz Wołczkowicz do spółku wery chrystyanskoie przystał, aby przy łasce wiecznoy Bożoy tut też meży chrystyany uczytlost, a od żydow bezpieczeńst używał, pro to z łaski naszoie hospodarskoie ieho do poważenia szlacheckoho prypuszczaiem, iż hde by se przyhoda jakaja nad nym stała, nawezku y hołowszczyznu tak jako szlachcie w statucie iest opysano wo wsem rownuju iemu postanowlaiem y w oboronu ieho nasz hospodarskuju berem, a nadto na pożywienie ieho dały jesmo jemu y sym lystom naszym dajem tomu Mitrofanowi dwie wołoce zemli pustoie do żywota ieho w starostwie Piskom tam, hde ieho myłost kniaz Janusz Kórybotowicz Zbarazki, wojewoda Brasławski, starosta Piski y Kremenecki jemu zawesty y podatki każet, z kotorych on czynszow, nykotorych podaczok dawaty ani służby do zamku naszoho Piskoho czynity ne majet, odno czasu potreby toho zamku naszoho, jako inszaja szlachta, boronyty budet powynen, a jestlyby też on dla pożywienia swoieho handlem se bawyl yno iż toż z storony zapomożenia nowo, iemu do wery chrysty-

anskoie prystupywszy potrzeba prymusyla, toho używaty iemu dozwołaiem, pred se pry takowoy że ieho ważnocy stanu jako wyżey opysano zostawujem, o na twerdost toho dały jesmo jemu ses nasz lyst z podpysom ruki naszoie hospodarskoie y z peeczatiu naszoiu. Pisan u Horodne, leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat wtoroho, misiaca Junia dwadcat treteho dnia. Stefanus. Rex, Wencław Ahrypa pysar. Do ktorey my prozby iako słuszney łaskawie się skłoniwszy, mianowany przywyley tu inserowany we wszytkim mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y znacniamy, według którego przy spokojnym używaniu tak wolności nadanych, jako y włok dwóch ze wszytkimi jey pożytkami czesnego Alexandra Wołczkowicza do żywota iego zachowujemy, na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Wilnie, dnia pierwszego, miesiąca Decembra roku Panskiego tysiąc szesćset czterdziestego trzeciego, panowania naszego Polskiego iedynastego, a Szwedskiego dwónastego roku. Władysław Rex. Stanisław Narusiewicz referendarz y pisarz mp.

My tedy Jan Kazimierz król, do prozby jmieniem zwyż rzeczonego oycy Mikołaja Wołczkowicza swieszczennika Wyhonowskiego do nas wniesioney, łaskawie się skłoniwszy, przywyley tu wpisany we wszytkim mocą y powagą naszą krolewską zmocniwszy, przy dwóch włokach y przy wszytkich wolnościach Mitrofanowi Wołczkowiczowi, przodkowi iego od królów Ichmsciow wzwyż mianowanych miłosciwie nadanych y od nas per praesentes stwierdzonych, onego samego y synow iego zwyż mianowanych Łukasza y Piotra Wołczkowiczow inviolabiliter zachowujemy y aby od wszytkich których należy zachowani byli waruiemy. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwódziestego drugiego, miesiąca Kwietnia roku Panskiego

tysiąc szesćset szesdziesiąt piątego, panowania naszego Polskiego y Szwedskiego osmnastego roku. U tego przywileju confirmacyinego, na pargaminie pisanego, na sznurze jedwabnym, przy pieczęci wielkiej W-o Xstwa Litt-o zawieszoney podpis króla Imsci, jako też podpis pisarza Litt-o z adnotacyą, niemniej też suscepta grodzka Pinska sądowa w te słowa: Jan Kazimierz król (L. S.) Confirmacia przywileju świętey pamięci Władysława króla Imsci na dwie włoki swieszczennikowi Wyhonowskiemu Mikołajowi Wołczkowiczowi z powiatu Panskiego, Andrzej Kotowicz pisarz W-o Xstwa Litt-o, starosta Grodzienski, horodniczy Welonski. Roku tysecza szesćset szesdziesiąt szostoho, misiaca Henwara dwanadcatoho dnia. Welebnyi otec Wołczkowicz Mikołay przywyley ieho krolewskoy miłocy ku aktykowaniu do kny grodzkich Panskich podał. Stefan Tur podstarosy Pinski, Alexander Buszkowski sędzia Grodzki y podczaszy Pinski, Hrehory Kazymier Szyrma pisarz grodzki Pinski, wpisany do xiąg grodzkich Panskich. Ktory to przywyley za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich Pin. wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1797—1799 годъ, № 13240 стр. 480—484.

№ 229—1643 г. Декабря 2 дня.

Листъ князя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Лаховскому пресвитеру свободнаго перемола 20 бочекъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы.

Akt listu od I. O. xcia Alexandra Ludwika Radziwiła na dwadziescie beczek wolnego mliwa prezbitrom Łachowskim wydanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siódmego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mosci wielicestwa Katarzyny Alexieionny

Drugiey, monarchini samowładnacey całą Rossią etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, kopią listu od I. O. O. xzāt Radziwiłłow przebiterom Łachowskim nadanego y onymże na rzecz we szredzinie wyrażoną służącego przy liscie samym autentycznym do akt podał, która tak się wyraża:

Alexander Ludwik Radziwiłł xiaże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, Mirze, Krożach, marszałek W. X. Litt. Upitski. exstarosta Szawelski etc. Oznaymujemy tym listom naszym, iż chcąc my nadania funduszu s. pamięci przodków naszych utwierdzić y umocnić, ażeby y na dalsze czasy chwała Boża w cerkwi założenia Narodzenia Nayswiętszy Panny w Łachwie, maiętnosci naszej, odprawowana była, za suppliką oyca Kondrata Tymofiejewicza y Jana Markiewicza przy teyże cerkwi Łachowskiey swieszczennikowi, postapilismy onym w młynie naszym zboża beczek dwadzidscia, to iest beczek z osobna po dziesięć na każdy rok po sobie idącey mleli, iakoż y ninieyszym listem naszym żydowi arędarzowi y na potem będącym rozkazujemy y mieć chcemy, ażeby wyż rzeczeni prezbiterowie y po nich będące nie mieli żadney przeszkody, nie więcej iednak iako się pomieniło, a w tych dwudziestu beczkach ma się inkludować wszelkie zboże, a iesliby więcej nad wyrażenie, ciż iako inni powinni miarkę dawać. I na tośmy dali ten list przy pieczęci, z podpisem ręki naszej. Pisan w Łachwie dnia wtorego Decembra tysiąc szescset czterdziestego trzeciego.

U tey kopii podpis aktora oraz oznaczenie pieczęci tak się wyraża: Alexander Ludwik Radziwiłł (L. S.) Ktora to takowa kopia za podaniem do akt wespoł z autentykiem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich pttu Słuczor. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Случорескаго городскаго суда за 1793—1794 г. № 13596. л. 270.

№ 230—1844 г. Марта 26 дня.

Фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ.

Actum in castro Mielnicensi Sabbatho Magno post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Fundatio ecclesiae Rutenicae in Szkopy.

Coram officio capitaneali (cui protunc generosi Sebastianus Tarkowski vicecapitaneus et Felix Beydo notarius castrenses Mielnicenses residebant) ac sub delegato infrascripto et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens Magnus Miecislauus a Szkopy Mleczo in Siliwonki et Boża wola „ — etc. haeres, capitaneus Mielnicensis, ulicus Sacrae Regiae Maiestatis (cum in locum officii ipsius capitaneatus, quo ad recognoscendam et suscipiendam infrascriptam fundationem spectat, generosus Laurentius Radlenski subdelegatus praesidebat, hoc munusque subdelegationis in se libere assumpsisse fassus est), sanus mente et corpore existens, a foro, terris, discriptus, iuribus iurisdictionibusque suis quibusvis propriis et competentibus recedendo, praesenti vero foro et iurisdictioni ipsius, quo ad actum praesentem spectat in se, posteros ac bona sua omnia benevole assumpta, publice libereque recognovit, quia ipse ad perpetuam rei memoriam, laudem et gloriam Dei Omnipotentis Sanctissimaeque et Individuae Trinitatis, in augmentum cultus Divini et refocillionem Sacris Sacramentis animarum cristianarum piae intentioni suae satisfacere et gloriam Divinam prosecui, propagare multiplicareque studens ac saluti animae suae et antecessorum suorum consulere pro debitisque suis Redemptorem suum et Judicem futuri saeculi placare intendens, in his quoque, quae a Deo conces-

sa habet, Eundem glorificare volens, ecclesiae orthodoxae ritus graeci noviter per se fundatae et erectae praesbiteroque circa eandem ecclesiam commoranti, obsequia Divina exercenti, in sancta unione existenti, bonorum suorum haereditariorum functi terrae agri videlicet mansos tres, primum pro hiemali in bonis Szkopy penes granitiem Borychowska ex una, et agri dicti Protasowskie-o partibus ab altera, in longitudinem a granitie Wyrozębska ad silvam Szkopowski se protendentem; alterum mansum pro aestivali conseminatione in bonis Borychowo, inter agrum Grekowskie ex una et nobilis Joannis Borychowski, camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera, in longitudinem a granitie Szkopowska ad granitiem Zarunelska se protendentem, tertium vero mansum vacantem, vulgo *na ugor* itidem inter metas easdem Grekowska ex una et praefati Borychowski camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera iacentem, ab eadem granitie Szkopowska ad praefatam granitiem Zarunelska se extendentem. Tum et additamentum in haereditate eiusdem villae Borychowo per duo stadia longitudinis, latitudinis vero sulcorum quatuordecem. Item aream cum aedificiis et horto in bonis Szkopy ex opposito cemiterii ecclesiae praefatae ad praesens fundatae iacentem, in longitudinem duorum stadiorum, in latium autem quadraginta sulcorum dedit, donavit, fundavit, inscripsit et resignavit, prout praesentibus dat, donat, inscribit fundat et resignat perpetuo et in aevum, hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 292 об.—293—4.

№ 281—1644 г. Мая 28 дня.

Фундушъ Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пна Александра Орды записаня кгрунту на церковь Рухоцкую.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На рокахъ судовых земских о святой Тройцы римскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовъне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею Владиславомъ Протасевичомъ подсудкомъ а Якубомъ Окгородзинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевисто его млст пан Александер Орда, земенин гдарский повету Пинского, положившы лист доброволный вечыстый запис свой отцу Федоровичу Турчыновичови священникови Рухоцкому на реч в томъ листе описаную данный и служащий, которого во всемъ устнымъ и очевистым признаньемъ своимъ ствердившы, просилъ, абы тот лист ето млсти принят и до книг земскихъ повету Пинского уписан былъ. Мы врад того листу огледавшы и чытаного выслухавшы, до книг уписать есмо велели и слово од слова так се в себе мает.

Я Александер Орда, земенин гдарский повету Пинского, сознаваю и чыню явно сим моимъ листом доброволным вечыстым записом, иж мы, маючы церковь под послушенствомъ насветийшого патрыярхи нашего Константинополского маенности нашей Рухчу, на которую первой сего записомъ нашимъ з роженнымъ моим ето млстю паномъ Лвомъ Ордою певный кгрунтъ з сеножатми и принадлежностями на выховане священника Рухоцкого тепер в той церкви хвалу Божию отправуючого отца Федора Турчыновича, а по животе его и иным при той церкви Рухоцкой будучомъ записавшы и ограничившы тому священ-

никови и по немъ наступуючимъ до держаня подали и поступили, чого и на сес час тот священникъ нашъ держачымъ есть, а тепер знову з доброе воли мое з части мое имени Лючах и Рухчах видечы быт реч слушную и потребную для хвалы Божое одпущения греховъ и збавеня души моее, до тамтого первой записаного кгрунту тепер одлучывшы од тое маестности моее подданого моего Рухоцкого одного на име Кузму Сачевича Богдановича и з жоною и сынами его Иваномъ, Хомою и Федоромъ, з кгрунтами оромыми, тепер под нимъ будучыми, которого межы кгрунтами подданных моихъ держать, меновите под приселенемъ названным Колядынским, о межу од приселеня пляцу церковного, где тепер священникъ Люхоцкий мешкает, моркгъ один и прutowъ осмъ, на урочыщах в Рози, на килку месцахъ моркгъ, у першыхъ сыросекахъ прutowъ двадцат, в задних сыросекахъ моркгъ, у пасецы литовской прutowъ двадцат, у Пенякахъ середнихъ моркгъ и прutowъ пят з сеножатми до того кгрунту належачыми, з волнымъ рубанемъ дровъ и заживаня, с подданными моими попасовъ и пожытковъ до того кгрунту належачыхъ, з роботою, которое в каждый тыден с того кгрунту священникови по тры дни, с тым, щым роскажет, а жонка по дню в каждый тежъ тыден и подводы за панщизну без жадное иншое повинности отправова тает на помененую церковь Рухоцкую, вечне дарую и записую, зараз през ене рала и стороною шляхту в моц, в держане и спокойное вечыстое ужыване помененому теперешнему священникови до живота его, а помененым наступуючим священникомъ, которые мают быт за поданем отцовъ игуменов Купетицких на вечные часы подаю, а сам се вжо того подданого моего з кгрунтами, службою и повинностю его вечне зрекаю и вжо в того подданого моего я самъ, малжонка, потомкове мое, если бы мне их Пач Богъ дат рачыль, поготовю бра

тя, близкие кривные и повинные мое жадного права и приступу до того подданого з кгрунтомъ и внамнейшую част вступоват и од тое церкви з держаня од священниковъ Рухоцкихъ одеймоват не маю и не мают вечными часы. И на то я Александер Орда даю сес мой лист под печатю и с подписомъ руки моее, такъ же с печатми и с подписами рук их милости пановъ приятел од мене очевисто упрошонов, на подписах имени нижей выражонов. Писан у Пинску, року тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая двадцать осмого дня. У того листу при печатех подписы рук тыми словы: Alexander Orda reka własną. Lew Orda reka swa. Andrzej Niepranowicz komornik powiatu Ruskiego reka. Который лист за признанемъ и прозбою его млети пна Александра Орды до книг земскихъ повету Пинского, ест уписан.

Изъ поточной книги Пинского земского суда за 1643—1644 г., № 13206, л. 986—987.

№ 232—1644 г. Мая 31 дня.

Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьею подданныхъ.

Посесыя священника Рухоцкого подданного и кгрунту.

Лета от нароженя сына Божого тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На роках судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгородзинскимъ писаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, ставшы очевисто Александер Ольпинский, енераль повету Пинского, квит свой интромисыйный с печатми своею и стороны шляхты и с подписомъ руки своею ку записаню до

книг земских повету Пинского признал в тые слова.

Я Александер Олпинский, енераль его кор. млсти повету Пинского, создаваю то спм моим инътромисыйнымъ квитомъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ чотырдесят четвертомъ, мсца мая трыдцат первого дня, маючы я пры себе стороною трох шляхтичов, пна Яна Шыдловьского, пна Станислава Яблонского, а пана Миколая Янковского, с которыми за ужытемъ будущи мене у суду земского пры признаню листу запису од его млсти пана Александра Орды на записане вечностю подданого Рухоцкого Кузмы Сацевича Богдановича з жоною, з детми, з кгрунтами, пожитками и прыналежностями их на церковь Рухоцкую, в маестности его млсти будущую, меновите в записе его млсти менованую, водлуг которого того менованого запису своего его млст пан Орда священнику Рухоцкому отцу Федорови Турчыновичу, тепер пры церкви Рухоцкой будущому, в моц, в держане и в спокойное ужыване до живота его, а на помененую Рухоцкую церковь на вечност през мене енерала и шляхту подалъ, водлугъ которого поданя добровольного его млсти пна Александра Орды помененый отецъ Федор того подданого Кузму зо всѣмъ водлугъ запису его милости до живота своего, а именемъ отца Лярыона Денисовича игумена монастыра Купятицкого на вечност до посесыи свое взявшы, держачымъ zostалъ и то мною енералом и шляхтою освѣдчылъ, а я то все, штом в той справе виделъ и слышал, на сес квит мой списавшы, даю ку записаню до книг земскихъ Пинских. Писан у Пинску, в ызбе судовой, року мсца и дня звышъ писаного, Александер Олпинский енерал рукою. И тое сознанье енералово и квитъ его инътромисыйный до книг земскихъ повету Пинского ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1643—1644 г. № 13206 л. 987.,

№ 233—1644 г. Юля 11 дня.

Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1645.

Poponis Drohicensis oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Stephanus Kuczkowski, poponus Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, ipsi per Sacram Regiam Maiestatem benigniter datum, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo minoris cancellariae Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Wladisław IV, z łaski Bożej król Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflankie, Smolenskie, Czernichowskie y Szweczki, Gocki, dziedziczny król Vandaliski. Oznaymuemy tem listem naszym wszem wobec y kaszdemu zosobna, komu to wiedziec należy, iż my z łaski y dobroczynności naszej krolewskiej Wielbnego Stephana Kuczynskiego, swieczennika Drohickiego, przy spokoynem używaniu cerkwie Swietego Mikołaja w tym tam miescie naszym Drohiczynie będącey tak, jako przedtym używał, zachować y zostawic umislilismy, jakosz ni-nieyszem listem naszym zachowuiemy y zostawuiemy do ostatniego wieku sweo życia, pozwalając mu przerzeczoną cerkiew ze wszystkiemi grontami, lasami, borami, gaiami, rolami, ogrodami, pasza-

mi, sadzawkami, poddanemi i ich czynszami i innemi należnościami y przynależnościami, jako antecessorowie jego trzymali y używali, aby i on sam trzymał y używał, obiecując imieniem naszym i najasniejszych successorow naszych wyżej wspomienionego Wielebnego swieszczenika Drohickiego od spokojnego używania cerkwie rzeczoney nie oddalac, ale owszym przy calem prawie je-o zachowac, co najasnieysi successorowie nasi uczynią, tak iednak, aby temusz wielebnemu swieszczennikowi te cerkiew Świętego Mikolaia, która znaczego ratunku potrzebuie, według upodobania swego restauirowac y na chwale Bożą postawic wolno było. Co do wiadomosci kaszdego, mianowicie urodzonego Marka Wodzin-skiego, starosty Drohickiego teraznieyszego i innech na potym będących przywo-dząc, roskazujemy, by tego wielebnego swieszczennika przy wolnosczy naszej zachował, prawa iednak nasze krolewskie, Rzeczy pospolitey y decretu commissar-skiego wcale zachowując. Na co dla lep-szey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąć roskazalismy. Dan w Warszawie, dnia 11 miesiąca Czerwca roku Panskiego MDCXLIV, pa-nowania naszego Polskiego XII a Szwec-kiego XIII roku. Conservatia przy cer-kwiey świętego Mikolaia wielebnego swieszczennika w Drohiczynie. Joannes Franciscus Lubowicki regni secretarius manu propria. Vladislaus Rex. Post cu-ius quidem privilegii ingrossationem eun-dem offerens praenominatus rursus ad se recepit et officium praesens de restitutio-ne ipsius quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 587, 588.

№ 234—1644 г. Сентября 20 дня.

Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда уніатскаго священника Троицкой Бѣльскай церкви Ивана Малишевскаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria se-cunda post festum Sancti Michaelis Ar-changeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Patrum Manasterii Bielseensis relatio.

Ministerialis generalis
*) et actis praesentibus ca-pitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fide-lis relationis, ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni obsignati, pro comitiis proxime venturis servientis copiam autenticam, cuius tenor talis:

Wladislaw IV, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Swecki, Gocki, Wandalski dziedziczny król.

Tobie wielebnemu Iwanowi Maliszew-skiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu, także Jozefowi Bakowieckiemu, władice Włodzimierskiemu y Lucianowi, protopo-pie Bielskiemu, unitom, jako starszym y przyncipalnym sprawy tey motoram, z osoby, z dobr waszech wszystkich, także sprawy niżej opisaney roskazujemy, abys-cie przed nami y senatorami naszymi, którzy przy boku naszym na seymie te-raznieyszym zasiadać będą, szostego dnia od zaczęcia się onego, pierwszy iednak

*) Въ книгѣ этой верхніе края листовъ отъ сырости сгнили и выкрошились; выкрошившіяся и выцвѣтшія мѣ-та обозначены точками.

exkludowawszy, staneli na instatią y prawne poparcie instigatora naszego koronnego iiego delatorow pobożnego Nicodema Fiedorowica y iego pasterza, z ktorego przytomnością czyni, wielebnego oycza Athanazego z Kozielska Puzyny, władyki Łuckiego y Ostrozkiego y namiestnika iiego Meletiusza Marcinowicza yhumien Bielskiego powodow, którzy was na seymie blisko przeszlem contumatiey pozywaią o to, iż ty Maliszewski, przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny, a zaprawiwszy sie z instinkciey y naprawy albo subordinatiey principalnych adherentow swoich, zdawna na turbowanie y przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religiey greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu, constitutioni seymowem y win w nich opisanem by namniey sie nie obawiając, ale naruszając pokoy pospolity mianowicie między religią grecką pactami y constituciami stwierdzony, śmiał y ważył się dnia poniedziałkowego, który święto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku blisko przeszłego tysiąc szescset czterdziestego czwartego obchodzono, ciała zmarłych arestować, za sluby woły grabić powodow sprawy tey arestuiesz, grab. bardzo krzysz srebrny duchowne y inne y besprawia wyuzdaną swą złością disunitom czynisz. Gdy ten pomieniony Fiedorowicz według zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego z Sakramentem Panskim zwracał się nazad, ty Maliszewski przysposobiwszy sobie ludzi iakichsi swawolnych, których tobie imiona lepiej są wiadome (z ktoremi powodowa strona, iako skoro będzie o imionach y przewyskach ich wiedziała, zdrowe sobie zachowuie prawo), zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowy szkodzocemi dobrej sławie y stanowi iego sromotnie zelżył, a tym nie contentuiąc się zbił, za włosy wzięwszy targał, po ziemi włoczył, kolana-

mi do ziemi tłukł, ryzy epatrachel alias ornat, stule, habit zakonniczy z niego zdarł, a co większa kielych srebrny z łyżeczką srebrną y wozduszkami bławatnemi, ktore byli na kielichu, gwałtownie odiał, pozostałe czastki naswietszego sakramentu, których nie pożył chory, szarpiąc besbosznie, na ziemie s kielicha przełał y podeptał y wszystkie te rzeczy przesłup y szarpanie nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu ie chowasz. Pozywaią was tedy pomieniony władika y protopopie, iako principalnych subordinatorow, a ciebie iako facti comprincipale, Maliszewski, do widzenia y przysłuchania się i z sobą podług prawa w tey mierze opisanego za takowe gwałtowne excessi przes cie przeciwko prawom, ktore kasdemu pokoy obwarowali y assecurowali pospolity, popełnione, podług umowy tech praw y constitutiey postopiono będzie, na którym terminie aby sie stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie tak z pozwu tego, iako y s protestatiey w tey mierze uczynionej na tym że terminie szyroce proponowano y obiasniono będzie usprawiedliwił, pozywaią, cie powodowie. Dan w Warszawie, w poniedziałek po swiecie Naswietszey Panny poczęcia, roku Panskiego tysiąc szescset czterdziestego czwartego—feria quinta in Vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxima

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда
1646—1652 г. № 10942 л. 83—5.

№ 235—1644 г. Ноября 4 дня.

Фундушовая запись княгини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сеножать подъ названіемъ «Микольская гряда».

Akt listu ieym. p. Solomereckiey Swiaszczennikom Wysockim nadania sianożeci.

Лета от нароженья сына Божого тысяча шестсот шестдесят червертого, мца июня сего дня.

На рочках кгородских в замку гедарском Пиньском мца июня прыпалых и порадкомъ правным судовъне отправованных, перед нами Якубомъ Кгинвидом и Панькевичомъ, стольникомъ и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судьею, а Петромъ Водзъкгиромъ Поклоньским скарбником и писаром, урядниками судовыми кгородскими повѣту Пиньского, од велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцъкого, Пиньского, Гелметского старосты установленными, постановившысе очевисто в Боже велебный отец Иоан Данилевич Мощынский, священникъ Высоцкий, маестности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войскового Пиньского, подал ку актыкованью до книг кгородских Пиньских лист велможное в Богу з сего света зошлое ее млсти пни Раины Госцъкое Соломерецкое каштеляновое, Смоленское, на речнижей в нем выражоную, в Боже велебному отцу Даниелю Федоровичу протопопе и другим особомъ духовным в месте Высоцку мешкающим даный, просечы, абы прынят и до книг уписан был, которого мы врад прынявшы до книг уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъсе в себе мает.

Я Рейна Гоская Соломерецкая, каштеляновая Смоленская, вѣдомо чыню сим моим листом каждому, кому бы о том вѣдати належало тепер и на потомъ

будучого веку людям, ижъ я, идучы за волею Божеею и хотячы собѣ тым позыскати ласку Божую (о которой не вонтѣплю), абы презъ особы духовные хвала Божая в церкви Божей никгды не уставала, тоем собѣ обрала и улюбила и для того оных якъ слугъ Божиих потребами разными опатровати належит водлугъ словъ Хрстовых: Достоин ест дѣлатель мзды своея, пре то я, за прозбою отца Данила Федоровича протопопы Высоцкого, даю ему отцу Данилу протопопи Высоцкому гряду Микольскую лѣса зараз за Поповым бором на прятанье сеножати, вѣчными часы и потомкомъ его и по них служащим церкви Бжеей, которая то гряда з едного конца замковая сеножат и Чычынова Федорова сеножат граничат, а з другого конца Кондратова Словикова сеножат прозвищем Калита граничит, а з сторон з едной стороны поле, а з другой стороны река граничит тую гряду. Маест отць Даниил в той грядѣ Микольской спокойне тых сеножатеи заживати и потомки его и по них служащии церкви Божей, в чом я сама и потомки мое и ниhto с подданных моих ему в том и по нем будучым перешкоды жадной чынити и забороняти и не могут и мочи не будутъ. И на тое даю сес мой лист с печатю моею и с подписом руки моеи власной. Писан в Высоцку, року тысяча шестсот чотырыдесят четвертого, мца Ноемврия четвертого дня. У того листу пры печате подпис руки тыми словы: Раина Госцъка Соломерецка, каштелянова Смоленска рукою власною. Который тот лист за поданемъ и прозбою верху менованое особы до книг кгородских Пиньских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1664 годъ № 1306 л. 17.

№ 236—1844 г. Ноябра 25 дня.

Жалоба священника Журобицкой церкви о. Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quarto.

Poponis Żurobicensis protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Zacharias Dokudowski, prezbiter ritus graeci ecclesiae Żurobicensis et nobilis Luba Tokarzewska, invicem coniuges, coram eodem officio praesenti solenniter quaesti et protestati sunt in et contra nobilem Albertum Orabkowski nec non laboriosos Selivonem Samsciuk, Iwanum Kudryło, Antonum Ładyszka, Nauc Posel, Iwan Kusnierz subditos de villa Żurobice tenutae ad praesens generosorum Mathiae Niedzwiecki et Reginae Pielszowna coniugum, atque Janczewski factorem eorundem coniugum, idque de eo, quia ipsi in primis sabbatho ante actum praesentem proximo honestum Vasilium Dokudowski, fratrem germanum eiusdem prezbiteris in villa Żurobice ante domum protestantis a domino suo grneroso Oborski cum certis actionibus et munimentis literisque ad cancellariam castrensem Mielnicensem missum et . . . *) convulneraverunt, dumque protestans cernens eundem fratrem suum et vix vivum humi iacentem, eosdem verbis honestis, ne ipsum interficerent, movebat, ex tunc idem Orabkowski cum praefatis subditis ad eundem prezbiterum conversus, eidem vulnera infrascripta ad ecclesiam aufugientem in cemiterio, in ipso ingressu ecclesiae intulerunt, hostia ecclesiae consecaverunt, nisque fuga in ecclesiam sa-

luti suae consulisset, ibidem ipsum interfecissent. Hisque non contentus, in crastino diei praefatae videlicet die dominico pridie festi Praesentationis Beatae Mariae Virginis itidem proxime praeterito, invadendo ad domum laboriosi Matosz Kisło subditi eiusdem villae, ibidem honestum Alexandrum Dokudowski, in nuptiis pacifice sedentem, uti quendam latronem captivaverunt et vinculatum ad curiam Żurobicensem baculis concutiendo reducerunt. Dumque praefata protestans Thokarzewska eundem filium suum iuvare voluit, ipsam prole gravatam baculis concusserunt, quem adductum idem generosus Niedwiedzki ex vestibulis et vestimentis denudare, denudatumque et humi prostratum flagis magno convulnerare iussit, vixque vivum reliquit, eundem nobilem Alexandrum filium protestantis in catenis ferreis sub custodia in hucusque in vinculis maxime convulneratum vix vivum in curia Żurobicensi detinent, de quo contra ipsos iterum atque iterum sunt protestati. Prout in maiorem verificationem eiusdem protestationis idem protestans honorabilis Zacharias Dokudowski prezbiter Żurobicensis vulnera sua tunc temporis sibi illata, officio praesenti monstravit, videlicet primum penes oculum dextrum, aliud super sinistrem oculum livida cum tumefactione, tum et fasciculum crinium e capite evulsorum. Deinde coniunx illius praefata nobilis Luba Tokarzewska vulnera sua tunc temporis sibi illata officio praesenti monstravit, videlicet primum in fistula penes pugnum, aliud in brachio manu dextrae, utraque livida, tertium in crure pedis dextri pertrusum ad cruorem, quartum in tibia eiusdem pedis lividum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Albertum Orabkowski uterque illorum inculpaverunt. Hic idemque in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni nobilis Albertus Malinowski authenticus et iuratus publice recognovit se cum

*) Въ подлинникѣ пропущенъ.

nobilibus Christophero Mezenski et Jacobo Tolwinski die hesterna et feria tertia proxime praeterita ex requisitione protestantium condescendendo ad bona villae Żurobice, ibidem praefatum Alexandrum Dokudowski in cathenis ferreis vinculatum praevenit eundemque generosum Niedzwiecki et praefatos famulos et subditos ipsius ut eundem Dokudowski liberaret affectavit, ad quorum requisitionem idem Niedzwiecki cum eisdem famulis suis eundem Dokudowski eliberare noluit, imo eundem ministerialem baculis verberare et in carceres iniecere voluit, nisi que fuga sibi consulisset, malevolum animum suum explevisset, idemque ministerialis eundem poponidem valde convulneratum vix vivum et cisiones in foribus ecclesiae tres vidit et debite conspexit, dumque diffidationes praefatus Niedzwiecki et Orabkowski praefatis protestantibus Dokudowski eodem ministeriali praesenti fecerunt, de quo contra ipsos suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—5 г. № 10940, л. 602, 603.

№ 237—1645 г. Марта 13 дня.

Заявление Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсненій и обидъ, которыя православное население г. Бѣльска терпитъ со стороны уніатовъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Ex parte R. Puzina episcopi Luceorien-sis. Ex copia.

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grockiech Mielnickiech postano-

wiwszysię oczewiscie wielebny ociec Iza-iasz Elfremowic, zakonnik reguly swiętego Bazylego religiey Greckiey, imieniem przewielebnego w Bogu Je-o Mci Oyca Atanazego s Kozielska Puzyny, Episkopa Luckiego y Ostrogskiego nieunita, który wzięwszy w niedawnych czasach pewną wiadomość o wielkiem bezprawiu y o excessach niżej wyrażonych w mieście Je-o Krolewskiej mci Bielskim przez popow unickiech cerkwie Bożej y duchownym iego dziejących się, quam in solenissima forma iuris, protestował się na przeciwko Przewielebnemu jego mci xiędzu Jozefowi Mokosieiowi Bakowieckiemu, Episkopowi Włodzimierskiemu unitowi y je-o adherentom y akthorom huius modi, mianowicie Lukianowi, iakosie sam zowie, Bohowolskiemu protopopie Bielskiemu, Iwanowi Maliszewskiemu popowi Troieckiemu, Iwanowi Poraiu popowi Berezowskiemu y innem z comprincipalow ich, ktorych imiona y nazwiska chcąc mieć na tey protestatij za wyrażone, a onym barzo za dobrze wiadome y znaiome, także też y naprzeciwko urzędowi mieskiemu Bialskiemu, a mianowicie Kasprowi Bładowskiemu, Iwanowi Sierbieykowiczowi burmistrzom, Stanisławowi Luczce, Jendrzeiowi Malarzowi, Kasprowi Rozkowskiemu raycom i pisarzowy ich lentwoytowskiemu, Mikolaiowi Poddubce y Pawłu Wysockiemu y naprzeciwko tym Hermanowi Lytewce y sinowi iego Wawrzencowi, Lewoniewi Lesczynskiemu, Iwanowi Okulikowi, Maximowi Pohorelskiemu, Kondratowi Wysockiemu Felonowiczu y innem coadherentom y pomocnikom ich o to y takowym sposobem, iż oni nie dbając na prawo pospolite y libertates antiquitus religiey Greckiey, narodowi Ruskiemu w uni nie będącemu służące, także na constitucie seymowe, Pacta conventa na szczęśliwey elekciey je-o Krolewskiej mci Pana naszego Miłosciwego cum consensu obojga narodow postanowione y świętobliwie poprzysiężone, diplomate y constitutiami approbowane, a

potem decretami comisarskimi vigore constitutionis tak nie unitow iako y unitow we wszystkich differentiach y pretensjach zachodzących stwierdzono y uspokoiono, który to pokoy y liberum exercitium religionis wzwyż mianowany unici iawnie wzruszając, za instinktyą y informatią władiki y starszych swoich, mianowicie przez niejakiego Simona Timoszewicza ecclesiarche swego y protopope Bielskiego na on czas urosiwszy sobie iakis process w rożnych subselliach s kilką mieszczan Bielskich w processie mianowanych y conductamine contract iakis niesłychany y cerkwie Bożej szkodliwy mimo wiadomości je-o mci Oyca Episkopa Luckiego, Pasterza swego, także duchownych iego y mimo wiadomość mieszczan Bielskich pospolstwa wszystkiego, przeciwko wyrażonemu prawu y wolnościom narodowi Ruskemu służącym. smieli y wazyłisie podstępnie zawierac, który to ten contract iako niesłuszny y nieprawny ich mose panowie Comissarze bacząc byc prawu pospolitemu przeciwny, decretem swym annihilowawszy y wiecznie skasowawszy, cerkwie trzy w mieście Bielskim świętego Bohoiawlenia y świętego Mikolaia y świętego Woskresienia je-o mci oycu Episkopowi Luckiemu y successorom je-o w unij nie będącym przysadzili y nemine impugnante in realem et actuałem possessionem duchownym y świeckim podali y intromittowali, a nie tylko w Bielsku, ale y we wszystkim wojewostwie Podlaskim, stosując się do prawa y informaty je-o krolewskiej mci cerkwie tak unitom, iako y nie unitom wydzielone y decretami stwierdzone y naznaczone są. A po oddaniu przez komisarzow pomienionych cerkwy w krótkich czasach unici armata manu zaciągawszy pana Sokoła rotmistrza ze dwu sty piechoty y inszych ludzi na to wielką liczbę do tumultu przysposobili, gdzie w Bielsku zas te cerkwie per vim, u drzwi cerkiewnych zamki y kłotki poodbiiawszy, violento modo poodeymowali, ludzi

duchownych y świeckich nie unitow zbili, zranili y zdespectowali, mieysca święte sprofanowali y zekrwawili, iako o tym w rożnych grodach y urządach protestatjami y relatiami generalskimi recenter na on czas zaniesionemi szerzey obżalowano y določono iest. A co większa, iusz wprawwszy sie ci panowie unitowie w takową wyuzdaną swawole y złość, nie nie respectując na stan swoy duchow(n)y, którym sie szczycą, per Deum immortalem, aż strach wspomniec, w roku przesłym zakonnikowi iednemu oycu Nikodemowi Fedorowiczowi tam że w Bielsku od chorego wracającemu się Iwan Maliszewski pop Troiecki, za instinktyą starszych swoich, na dobrowolney drodze zastąpiwszy z wielką hultajstwa swawolnych ludzi obce rzuciwszy sie, tamże kielich srebrny wydarszy, Sacramentu najswiętszego pozostałe cząsteczki w błoto wyrzucił, samego z apparamentow prezbiter-skich obnażył, y okrutnie za włosy po ziemi targając zbył y zmordował y wszystkie tę apparata, tak kielich iako krzyż srebrny, naczynia poświęcone y ryzy poszarpawszy do siebie w dom in vim prae-dae et spoliy zabrał y po dzis czas u siebie trzymając nie powraca. Zaczym przychilając się do pierszych wszystkich processow, po rożnych grodach y urządach eo nomine porządkiem prawnym poczynionych, iako y teraz ta wiadomość je-o mci oycy Episkopa Luckiego doszła, iż w roku niniejszym tysiąc szescset czterdestym piątym dnia trzynastego Marca zwysz rzeczony Łukian Bohowolski, protopop Bielski, unit w zaciętej swej złości nie ustawiając, za tym wzwyż pomnionym podstępnym contractem z niektórymi osobami mieszczany tamecznymi in conducto w niewiadomości je-o mci oycy Episcopa Luckiego y wszystkiego pospolstwa disunitow uczynionym, za decretami y przewodem iakoby prawnym cerkiew iedną świętego Mikolaia, którą z osobliwey łaski je-o krolewskiej mci przez panow Comissarzow podaną mieli y w niej libera exer-

citia suae religionis odprawowali, gdzie pomieniony protopop przysposobiwszy sobie popow unickich y urząd miescki, imionami y nazwiskami wzwysz opisane mi y iegoz comprincipalow y adherentow dobrze wiadomych y znaiomych s tumultem niemałem do przerzeczoney cerkwie świętego Mikołaja violenter naszedł y tam zamki u drzwi cerkiewnych odbiwszy per vim odiał y nie nie pamiętając na boiazn Bożą y na wocatyą swą duchowną y paeny w constitutiach seymowych na takowych założone, zakonnika od je-o mci oyca Episkopa Luckiego dla odprawowania nabożenstwa zesłanego przy tej cerkwie na ymie oyca Gedeona Paszkiewicza praezbitera zdespektowali, zbili y zranili, miejsce święte zekrwawili, lud pospolity tamedzny pod posłuszenstwem je-o mci oyca Episkopa Luckiego w uny niebędący przesz gwałt do uny swoiey pociągrywali y na unią przysięgac przymuszali, banicyami, biciem, morderstwem, wiezieniem, relegowaniem od miasta, pieczętowaniem y odebraniem domow y maiętnosci ich własney przyniewalali, także też wyrzucając z domow z żonami, z dziećmi y z szeladzią, nie mając miłosierdzia y nad choremi ludźmi takowe okrucienstwo czynili dotąd, aż za suplikami tych utrapionych ludzi nastąpiła osobliwsza łaska przez sublewacyą y universal jego krolewskiej mci iako poddanych swoiech. A oni tych ubogich ludzi do ostatniey zguby y do zniszczenia przywiesc usiłowali. O co wszystko, inhaerendo anterioribus protestationibus praecavendo indemnitati causae istius, venerabilis supra nominatus Izaiasz Efremowicz, nomine admodum Reverendissimi domini Patris Episkopi Luceoriensis iterum atque iterum protestatus est, salvis omnibus iuris beneficiis manentibus, zostawiwszy z je-o mcią xiędzem Władiką Włodzimierskiem y z protopopą Brzeskiem także y stemi iego duchownymi y z każdym takowym, do kogo ieno kolwiek forum drogę pokaże prawnie postąpić, prosił, aby ta protestacja

była do akt przyięta. Quod est actum.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940. л. 675, 680 об.—681.

№ 238—1645 г. Марта 17 дня.

Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедеона Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Paszkowie protestatio. Ex copia.

Oblicznie przyszedłszy do urzędu y xiągarazniejszych starosciech grockich Mielnickich ociec Gedeon Paskowicz disunit, zesłany od oyca episkopa Łuckiego Pusiny, nieunita, na odprawowanie nabożenska greckiego, pozostały w cerkwi świętego Mikołaja od panow komisarzow z pozwoleniem Je-o krolewskiej Mci podany disunitom mieszanom Bielskiem, z wielkiem żalem imieniem swym protestował sie y wyżej mienionego Je-o Mci oyca Episkopa Łuckiego disunita, naprzeciwko slachetnego Kaspra Bładowskiego burmistrza Bielskiego, y pomocnikow urzędow jego o to, iż on nie mając prawa żadnego y przystępu tak do mnie swieszczenika, jako y do cerkwie od panow comisarzow podane, naszedłszy w dzień trzynasty Marca z duchowienkiem niemałem unitami, mając przy sobie ludu obcego ultaystwa zebrane-o tumult wielki, violenter, mocą, gwałtem wielkiem na cmentarz cerkwie pozostałej trzeciej od panow komisarzow, podanej disunitom świętego Mikołaja drzwi siekierami łupali, zamki obuchami poodbiiali y do cerkwie, nie mając prawa

żadnego y przystępu, gwałtem wlesli; a nie mając na tym dosyć, mnie swieszczenika za prawym należnim Je-o Krulewskiej Mei y za patentem pana y Pasterza oycy Episkopa Łuckiego Atanazego Puzy ny nie unita, przy cierkwie tey mieszkającego, nie dbając na boiasn Bożą ani na srogosć prawa, za włosy po cmetarazu wloczyli, policzki ciężkie zadawali, kymi, obuchami bili protestanta y innech wiele mieszczan na cmetarzu y sam cmetarz zekrwawili, y co sie im naysroszszego zdalo, to nademną duchownym zakonnikom ubogiem za powodim panow urzednikowholtaystwo przysposobione czynilo, cele uboga strzesli, splondrowali, xiegi wszystko ile bylo pobrali y wniwecz obrocili, co ia ubogi zakonnik tak o odbicie gwałtownie cerkwi, jako tes y zelżyni, despek moy woznym y inną slachtą oswiatczyłem, a s panym urzędem o wszystko czasu swego prawnie czynić chcę. Et in maiorem verificationem eiusdem protestationis suae idem protestans ministerialem generalem regni nobilem Simonem Morze autenticum et iuratum, una cum nobilibus Alexandro Bankowski et Kyrło Hrymanowie in evidentius testimonium sibi adhibitis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus statuit, qui statuti in vim suae fidelis relationis publice recognoverunt se feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita praesentes fuisse in oppido Bielsko cemiterioque praedicto et ibidem praefatum cemiterium obsangviolatum et fores ecclesiae praefatae et domus, in qua protestans habitat violenter apertas vidisse et debite conspexisse. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649 об. 650—651.

№ 239—1645 г. Марта 17 дня

Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицкой церкви. въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населению и духовенству.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Presbiteri Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Simon Morze, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Kyrło Hrymanowicz et Alexandro Bankowski in evidentius testimonium sibi adhibitis, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter compars, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice et libereque recognoverunt, quia ipsi citationis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis infrascriptae copiam, sigillo regni obsignatam pro comitijs generalibus regni Varsaviensibus, Varsaviae ad praesens celebratis servientem, ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius mandati ea sunt verba:

Władysław Czwarty, z Bożej łaski krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czerniechowskie etc. Szwecki, Gocki, Wandalski Dziedziczny krol. Tobie ucciwemu Iwanowi Malszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu unitowi z osoby y dobr swoyech wszystkich y sprawy nizey opisaney rozkazuiemy, abys przed nami y senatorami naszymi, ktorzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym generalnym zasiadac będą, od położenia tego pozwu mandatu naszego za niedziel dwie s przytomnością wielebnego Jozepha Bakowieckiego, Władyki Włodzimierskiego, także Łucyana protopopy Bielskiego, jako starszych y przełożonych swych stanął na in-

stantią y prawne poparcie Nikodema Fedorowicza, zakonnika reguły Greckiey, prezbitera cerkwie Świętego Mikołaja Bielskiey, tak imieniem swym, jako też ymieniem wielbnego Melecjusza Marcynowicza Ihumena Lepesowskiego y Bielskiego, Namiestnika Wielbnego Oyca Episkopa Luckiego nie unita, od niego na to miesce zesłanego, czyniącego actora, który cie pozywa o to, isz ty, przepomnia(w)szy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny y zaprawiwszy się znac z instinktuy starszych swoch zdawna na turbowanie przesładowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney reliiey Greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu y win w nim założonych nie obawiając się, ale naruszając pokoy pospolity osobliwie miedzi relią grecką, pactami, constitutiami stwierdzony, smiał y ważył się dnia poniedziałkowego, w który święto Młodziankow wedłuk kalendarza Rzymskiego roku przeszłego obchodzono, ciała zmarłych arestowac, za słuby woły grabic, duchownym na drogach zastępowac, jakoz de facto areштуiesz, grabisz y zastępuiesz, nad to czaszy niedawnemi bardzo krzysz srebrny duchownemu iednemu odiales y niewiedziec kędys podział y inne wielkie nieznosne krzywdy, utrapienia y besprawia wyuzdaną swą złością nieunitom czynisz. Gdy tes pomieniony actor wedle zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego Sakramentem Naswieszszym zwracał się nazad, ty przysposobiwszy sobie ludzi nieiakiech swowolnych, których tobie imiona lepiej są wiadome, z ktoremi actor, jako skoro będzie o imionach y przezwiskach wiedział, zdrowe sobie zachowuie prawo, zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowami bezecnemi niepodciwemi zelżył, zbił, za włosy wzięwszy targał, po ziemi włoczył, kolanami do ziemi tłokł, ryzy, epetrachel alias ornat, stule y habit zakonniczy z niego zdar, a potym kielych srebrny z łyteczką srebrną y z wozdzuszkami bławatnemi, ktore byli na kilichu, gwałtow-

nie odiał, pozostale cząstecki Sakramentu Naswieszszego, których nie pożył chory, w tey szarpaninie na ziemię s kielicha przełał y wszystkie te rzeczy przez łup y szarpanine nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu przy sobie ie chowasz,—pozywa cie tedy do widzenia y przysłuchania się yż s tobą podłuk prawa w tey mierze opisanego postopiono będzie, na którym terminie abys się stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie s pozwu tego, iako z protestatuyey proponowac będzie usprawiedliwił, pozywa cie pomieniona strona powodowa. Dan w Warszawie, w poniedziałek nazaiustr po niedzieli Wstępney Invocavit nazwaney, roku Panskiego tysiąc szesc set czterdziestego piątego—feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita in oppido Bielsko, domo citati, solimet in manus tradidit eidemque debito modo, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem idem ministerialis cum praefatis nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649—650

№ 240—1645 г. Іюня 22 дня.

Заявление вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славатицкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho intra Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi anno Domini 1645.
Ex parte Dębowski protestatio. Ex copia. Do urzędu y act ninieyszych grockiech Je-o Krolewskiey mci Mielnicki oczewiscie przyszedszy opatrzny Stephan Pieskiewicz generał wojewostwa Brzeskiego imieniem urodzonego Je-o Mci pana Dębowskiego oswiadczył sie y protestował przeciwko panu Janowi Mackiewiczowi,

ktory na ten czas factorem był na sztukach wielmożnego Jego mci pana Gabryela Stepkowskiego, kastellana Brasławskiego s tey miary, iż on biegać nazad statkami Je-o Mci pana swego, gdy przysedł w majątnosć wielmożnego Je-o mci pana Władysława z Leszna Lesczynskiego, wojewodzica Rolskiego, a mając czelac barzo swowolną, ktory chłopca pomienionego Je-o mci pana Dębowskiego, nazwiskiem Piotrowicza, slachcica dobrego, ktory miał siła na rękę swoich u pana swego, zabrali z sobą na szkuty, a iako sternik ięgosz własny zeznał, iż tego chłopca widział oczema swemi na szkucie tey właśnie, gdzie sam pan Mackiewicz miał budę swoją, a na tem y przysięgę cielesną *w cerkwi Slawatyckiey*, przy ktorey siła ludzi y obywatelów miasta tego było, wykonał, którą to rotą w xięgach miesckiech Slawatyckiech y podpisem tegoż ręki generała iest zapisana. A tak przes wzięcie tego chłopca Je-o Msc pan Dębowski ma wielką y nie małą szkodę, ktorey tu taxi nie kładzie, ale gdzie czas y miesce temu będzie, dowodnie to pokazać chce, iako wielką ponosi przes zabranie tego chłopca szkodę, o którą y o chłopca protestował się przed urzędem ninieyszem grockiem Mielnickiem przez opatrznego Stephana Pieskiewicza generała, zachowując iednak *salvam meliorationem et amplificationem* tey protestacy. Na ten czas pomieniony protestans prosił, aby ta iego protestatia do xiąg była przyięta y zapisana, co otrzymał.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940. л. 715—16.

№ 241—1645 г. Юля 21 дня.

Королевский декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашнами Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post festum S. Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1645.

Honorabilis poponis Siemiaticensis oblata decreti S. R. M.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens nobilis Jacobus Rzewuski, Burgrabius castrensis Drohicensis obtulit eidem officio praesenti decretum infrascriptum Sacrae Regiae Maiestatis cancellariae Regni obsignatum, manuque Illustris domini Georgii Ossolinski de Thecin, cancellarii supremi Regni subscriptum ad inducendum in acta praesentia castrensia Drohicensia de tenore tali.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernichoviaeque nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum instigatorem regni et religionis Zophiam Kiscanka, abbatissam totumque conventum monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti de causa infrascripta bonisque generaliter omnibus ad instantiam honorabilis Alexandri Holodowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, ad praesens actoris, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime super moderno actore, stantibus illius certis legalitatibus et nullitatibus obtentum, idque in causa originali per modernos citatos ad praesens moderno actori ratione certi privilegii super certos man-

sos seu agros in campis villae Sitki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis cit ac si in praeiudicium decreti conventus, cui ante hoc privilegium a serenissimo olim parente nostro impartitum, ab eodem similiter serenissimo parente nostro obtentum, coram nobis et iudicio nostro instituta et per varios iuris anfractus agitata, in qua quidem causa post serias partium controversias in termino feriae sextae in crastino festi Sancti Matthiae Apostoli anno Domini 1639 Vilnae suspensa ulteriori alter . ,

. . . . causae cognitione et finali determinatione citato jura originalia foundationis duorum mansorum ad ecclesiam Beatae Mariae Virginis exhibere et producere decreveramus, terminumque ad eundem officium dum pars partem adiudicare deberet perpetuum Varsaviae praefixeramus. In termino vero ex eadem citatione seu ad citatione ad paratam causam ad instantiam dicti honorabilis poponis contra praefatam abbatissam et totum conventum edita incidendam, dum dictus ex vi ad citationis huiusmodi actor in termino praefixo ex certis suis rationibus et legalitatibus non compareret, neque jura originalia foundationis duorum mansorum controversor exhiberet et reproduceret, actoribus in negotio principali tum tempus vero citat terminum attentan decretum nostrum, quo praefatum poponem in lucro causae condemnavimus et ipsum privilegium, superius allegatum, nulliter et illegitime obtinuisse adinvenimus, eodemque cassato conventum eundem circa privilegium ipsius super praefatos mansos datum conservavimus obtinuerunt, processu causae latius praemissa enarrant, ad quod nimirum decretum reponendum, restituendum, cassandum, annihilandum causamque integram restituendum et ea, quae juris sunt decernendum et sentiendum citati sunt, prout latius citatio praemissa obloquitur.

In termino itaque hodierno, ex eadem citatione proveniente et hucusque continua-

to, partibus supranominatis actorea quodam personaliter comparente terminumque eundem attentandum, citata vero voce ministerialis terrestris regni generalis nobilis Martiani Ritel ter et ultra solitum quater ad nos et iudicium nostrum acclamata, nec per se nec per suum quemvis legitimum plenipotentem comparente, Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris, audita ministerialis praefati relatione de acclamatione citatorum modernorum facta, in contumaciam ipsius, ad legitimam vero actoris moderni instantiam, decretum in contumandi moderni actoris, uti nulliter et illegitime obtentum, cassandum et annihilandum esse duximus, prout cassamus et annihilamus, ipsum vpro modernum cassandi actorem circa privilegia a Serenissimis olim praedecessoribus nostris tum revisiones ac decreta ea in causa in foro spirituali coram Illustrissimo Legato obtenta conservamus, emolumenta et usufructus ex eisdem bonis per conventum perceptos, damnaque in super et litis expensas, simplici assertione moderni actoris liquidam ipsi adiudicamus, ad eorumque refusionem citatos teneri et omnino adstrictos esse decernimus. Pro quorum restitutione, usufructus, damnorum et litis expensarum vindicatione remittimus partes praefatas ad iudicium castrense Drohicense in termino, dum pars partem adcitaverit perempto, decreti praesenti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni nostri est appensum. Datum Varsaviae, feria sexta pridie festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae decimo tertio anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii de Thęcin Ossolinski, supremi regni cancellarii, Lubomlensis Ricinensis etc. capitanei. Philippus Hunius Secr. et Not. Georgius Ossolinskij Cancellarius Regni Supremus. m. p.

№ 242—1645 г. Октября 18 дня.

Королевскій позовъ въ судъ Сѣмятичскаго уніатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post festum Sancti Lucae Evangelistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

R. Abbatissae Drohicensis relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter stans ministerialis regni generalis providus Roman Hawrylik de Sytki, authenticus et juratus, palam publiceque recognovit, quia ipse citationem seu literas mandati Sacrae Regiae Maiestatis pro judiciis eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis post curiam servientes, sub titulo integro S. R. Mis scriptas et sigillo maioris cancellariae regni communitas, ex parte instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka Abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti actorum contra honorabilem Alexandrum Hołodowski, poponem Siemiaticensem citatum citatione tenoris talis:

Vladislaus Quartus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernihoviaeque, nec non Svecorm, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Tibi honorabili Alexandro Hołodowski, poponi Siemiatycensi ecclesiae ritus graeci unito, de persona, causa infrascripta bonisque tuis generaliter omnibus mandamus, quatenus coram nobis seu iudicio nostro Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, recte a positione praesentis citationis in quatuor septimanis aut tunc, dum et quando causa praesens

ex regestro publico ad iudicandum vocata legitime inciderit, ad instantiam instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka, abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensis ordinis Sancti Benedicti publice peremptorieque compareas, qui te et praecipue praefata delatrix nomine totius supramemorati conventus citat ad reponendum et restituendum certum decretum Nostrum, per te super eadem actorea parte stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum, idque in causa originali per modernum actoream partem tibi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus ante hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impositum est, coram iudicio nostro mota et vertente,—citaris itaque ad videndum et audiendum hocidem decretum per te super actoribus in contumaciam ipsorum obtentum reponi, debere statui illudque tolli cassari, causam in integrum restitui, privilegium memoratum, tibi a Nobis uti ad importunam tuam instantiam sinistramque cancellariae Nostrae informationem collatum reperibile et cassabile adinveniri, aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra te statui,—sis praemissis pariturus et ad ea, quae tibi in termino advenienti latius proponentur judicialiter et officiose responsurus. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto—die actus hodierni in oppido Siemiatyce domoque residentiae citati posuit et de positione eidem citato ut iuris est pronuntiavit terminumque apti coram iudicio sacrae regiae maiestatis ex eadem citatione incidentem assignavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго городского суда за 1644—8 г. № 9576, л. 461—2.

№ 243—1646 г. Марта 27 дн.

Передаточная запись отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на получение суммы 100 пльск. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцкаго и Марины Симановны.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali Civili Drohicensi feria tertia Magna anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Praezbiteri S. Ni. Ce...

Coram officio praesenti Advocatiali Civili Drohicensi personaliter comparens generosus Gregorius Czarnocki, vicepalatinus et burgravius castrensis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kaczynski, praesbitero Sancti Nicolai ecclesiae ritus graeci et honestae Apoloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus de inscriptione super summam cetum florenorum polonicum, sibi recognoscenti per famatum Martinum Mlacki et Marinam Symanowna, cives Drohicensis, actis advocatialibus hisve Drohicin modo simplicis debiti ad solvendum inscriptam, cum omni iure suo . . . et omnibus eiusdem inscriptionis contentis cedit, demisit omneque et integrum ius suum super . . . summam serviens . . . transfert hac sua personali recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 1.

№ 244—1646 г. Мая 29 дня.

Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Семятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывший на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Oblata decreti sacrae regiae maiestatis monialium Drohicensium.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense decretum infrascriptum sacrae regiae maiestatis inter religiosam Zophiam Kiszanka, Abbatisam totumque conventum monialium Drohiciensium actores et poponem Siemiaticensem citatum ratione certorum mansorum, in eodem decreto nominatorum latum, ex maiori cancellaria Regni Varsaviae, ut juris est, emanatum, ad oblationem nobilis Lucae Wolinski nomine eiusdem conventus monialium Drohiciensium porrectum, postulante eodem, suscepit et in acta officii sui inscribere mandavit, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex.

Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis: Citatum fuisse ad nos et iudicium Assessorum nostrorum literis citationis nostrae honorabilem Alexandrum Holowski, poponem Siemiaticensem ecclesiae ritus

graeci unitum de persona causa infrascripta bonisque ipsius generaliter omnibus ad instantiam Instigatoris Regni eiusque delatricis religiosae Zophiae Kisczanka, Abbatisae conventus monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum, per ipsum anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto super eadem actoreae parte, stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum. Idque in causa originaliter per modernam actoream partem ipsi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohiciensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus antea hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impertitum est, coram iudicio nostro mota et ventilata ad videndum nimirum et audiendum hoc idem decretum per ipsum super actoribus in contumaciam obtentum reponi debere statui, illudque tolli cassari, causam integrum restitui, privilegium memoratum ipsi a nobis, uti ad importunam ipsius instantiam sinistramque cancellariae nostrae informationem collatum reponibile et cassabile esse adinveniri aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra ipsum statui et sententiari. Quo in termino ex eadem citatione legitime incidenti cum partes praefatae actoreae quidem reponendi, videlicet deodicata Zophia Kisczanka Abbatisa conventus Drohiciensis, suo et eiusdem conventus sui totius nomine personaliter, citata vero nempe venerabili poponi Siemiaticensi itidem personaliter et cum nobili Andrea Wyszenski coram iudicio nostro comparentes et secum de reposibilitate decreti in contumaciam actoreae partis anno proxime praeterito obtenti disceptarent, nimirum actorea legalitates suas et causas repositionis iudicas inferret illudque decretum contumaciae reponibile adinveniri et cassari, se vero circa antea decretum nostrum in contumaciam citati feria quinta post dominicam

Laetare Quadragésimalem anno millesimo sexcentesimo quadragésimo per se obtentum. Quo sublato et cassatis praetensis iuribus et privilegio citati uti nulliter obtento, eandem partem actoream circa privilegium, a Serenissimo olim parente nostro obtentum atque circa possessionem mansorum in eodem privilegio expressorum conservaveramus, damna vero et litis expensas simplici assertione liquidando eidem actoreae parti adiudicaveramus, ex quo elapsis fataliis in rem iudicatam transierit conservari expeteret. Citatus vero suprafatus refutando rationes et legalitates, per actoream partem illatas, se circa decretum nostrum in contumaciam super eadem actorea parte obtentum, non obstante praeallegato decreto nostro anteriori super se nulliter stantibus suis certis legalitatibus ad importunam actoreae partis instantiam anno millesimo sexcentesimo quadragésimo in contumaciam praelato in toto conservari efflagitaret. Iudicium assessorum nostrorum exceptis partium controversiis, decretum suprafatum in contumaciam actoreae partis pro parte poponis, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto praelatum, ob iustas et sufficientes eiusdem partis actoreae legalitates reponibile adinvenerat illudque cassaverat. Ratione vero alterius decreti nostri anno millesimo sexcentesimo quadragésimo pro parte Deodicatae Abbatisae eiusque conventus in contumaciam citati obtenti, licet quidem ob meram negligentiam eiusdem citati poponis de iuris rigore et ex immemorabili consuetudine causae nostrae non esset reponibile nec suspendi deberet, nihilominus tamen eo, quod actio ratione bonorum regalium ad pias causas gratiose fundatorum vertitur, ideo suspensa tantisper cognitione validitatis dicti decreti contumacialis anno millesimo sexcentesimo quadragésimo decreverat, quatenus citatus iuxta decretum anno eodem millesimo sex-

centesimo quadragésimo ex seriis partium controversiis latum, iura sua et privilegia originalia deduceret. Cum itaque idem citatus privilegium suum supra memoratum et varia sua jura ad controversos mansos praetensa deduceret, eademque constitutione anni millesimi sexcentésimi trigesimi primi roborare et confirmare vellet, Deodicata vero Abbatisa Drohicensis et conventu suo refutando iura et allegationes citati, in oppositum sua quoque iura et privilegia ad eosdem mansos prius habita deduceret, eademque juridicis rationibus suis declarare et ratificare niteretur, iudicium illud idem assessorum nostrorum post partium controversias et allegationes ob concurrentiam privilegiorum ab utrinque productorum, causam praefatam cum toto ipsius effectum ad nos et iudicia relationum nostrarum propriarum remiserat, alias citatione praefata et toto causae tractu de praemissis latoribus. In termino itaque hodierno ex eadem remissa legitime proveniente et hucusque continuato partibus supranominatis actorea per nobilem Thomam Bystrycki, citata vero per nobilem Martinum Swięzynski plenipotentes suos coram Nobis et iudicio relationum nostrorum propriarum comparentibus eumque terminum attentantibus atque contrarias suas coram iudicio assessorum nostrorum illatas ab utrinque repetentibus, Nos cum Consiliariis lateri nostri assidentibus auditis et bene perpensis partium earundem controversiis, allegationibus et defensis, visisque et diligenter consideratis utriusque partis iuribus et privilegiis, remissa per iudicium assessorum nostrorum ad nos et iudicia relationum nostrorum propriarum facta necessaria adinventis, eandem una cum suspensa cognitionis validitatis decreti per partem actoream in contumaciam super citato anno millesimo sexcentésimo quadragésimo obtenti expediendo, Deodicatam Abbatisam Drohicensem una cum suo conventu circa idem

decretum nostrum anni supra specificati millesimi sexcentésimi quadragésimi in contumaciam super citato honorabili popone Siemiaticensi obtentum conservandum esse duximus, prout quidem cum ea declaratione nostra, ut templum rutenicum pro unitis in oppido Drohicensi in eo loco, ubi antiquum templum rutenicum extructum fuit aut alio commodiore loco intra triennium extruat et exaedificet et circa hoc idem templum poponem rutenicum unitum foveat conservamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius ulteriori reali et effectuali executione remittimus partes praefatas ratione damnorum actoreae parti decreto nostro suprascripto contumaciali adiudicatorum ad forum competentis, sub cuius iurisdictione bona citati consistunt in termino, dum pars partem post decursum quatuor septimanarum a data praesentis decreti nostri computandum ad id legitimo adcitaverit peremptorio. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appensum. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi Sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo sexcentésimo quadragésimo sexto, regnorum nostrorum Poloniae XIV, Sueciae vero XV anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii a Tęczyn Ossolinski supremi regni cancellarii, Lubomlensis, Adzel. Ryczyn.etc. capitanei. Georgius Ossolinski Cancellarius regni Supremus. Philippus Hustinus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 189, 197—200.

№ 245—1646 г. Сентября 5 дня.

Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ.

Actum feria quarta ante festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte Wierzbicki praezbiteri Gnoienscensis protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Demetrius Wierzbicki, praezbiter ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, solenniter coram eodem officio praesenti protestatus et lugubriter quaestus est in et contra nobilem Adamum Moszensky, factorem bonorum Ostromenczyn Magnifici Stanislai de Dombrowica Firley, uti excessus infrascripti principalem, nec non Dobrzynski atque Trocki eiusdem principalis complices ideo, quia ipsi non verendo poenas contra intercessores viarum publicarum depredatoresque hominum, legibus regni severe sancitas, imo eisdem nihil habitis, tempore certo, videlicet die sabbathino in crastino sancti Bartholomei Apostoli proxime praeterito, dum idem protestans persona spiritualis devotiones suas ipso festo Assumptionis in coelum Beatae Mariae Virginis juxta ritus graecorum in ecclesia Chlopkoviensi expediret ibidemque more christiano modeste devoteque se gereret, expeditusque ac peractis devotionibus tum et orationibus vespertinis obsolutis laudibusque Beatissimae Virginis Mariae decantatis domum suam versus bonorum villae Gnoyno, uti homo pacificus, nilque contrarij a quopiam sibi eveniri sperans tenderet, ipsi nullo respectu in personam spiritualem habito, eundem protestantem in campis bonorum Ostromenczyn tenuerunt ibidemque ipsi vario armorum genere tractarunt, tum et consortem eius nobilem Zophiam Oladowska sumopere concusserunt, a qua concussione acta praesentia connotanda vulnera adire non potest. Nec his contenti res certas, videlicet equum coloris *plesniwey* valoris triginta florenorum, cingulum muliebrem argenteum valoris quadraginta florenorum, aureum annulum cum lapide diamentico valoris triginta florenorum, *bawelnice* in vim spoli recepterunt aliosque multos ex-

cessus perpetraverunt, et exinde poenis legum succubuerunt. De quo contra ipsos iterum atque iterum protestatur. Prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera super frontem sectum cruentum ad medium sanari inceptum, item in manu dextra quatuor cisiones cruentas *zastrupialle*, item in digitis indice et auriculari manus eiusdem duo livida lenia, item in collo partis dextrae concussum cruentatum, pro quorum illatione suprascriptum Mosiensky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1646—7 г. №9577, л. 410—11.

№ 246—1646 г. Сентября 10 дня.

Заявление вознаго объ арестъ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержбицкаго.

Actum feria secunda post festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte praezbiteri Gnoienscensis arestum.

Ad officium capitaneale castrense Drohiciense personaliter veniens ministerialis regni generalis honestus Simon Piescak de Kozierady authenticus et iuratus, publice recognovit, quia ipse, habitis secum duobus nobilibus Andrea et Alberto Terlikowskie, sabbatho proxime praeterito ex parte honorabilis Demetry Wierzbicki, praezbiteri ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, condescendendo ad bona Ostromenczyn curiamque ibidem sita apud magnificum Stanislaum de Dombrowica Fierley nobilem Adamum Moszensky factorem bonorum eorundem Ostromenczyn nec non Dobrzynsky atque Trocki servitores eiusdem magnifici Fierley

in curia Ostromenczyn perventos officiose ut iuris est arestavit, quod arestum per notarium proventum eiusdem curiae est susceptum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 417, 436 об.

№ 247—1646 г. Октября 20 дня.

Фундушъ церквей Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima, anno Domini 1648.

Oblata privilegii poponum Mielnicensium.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Niciforus Wierzba Resurrectionis Christi et Stephanus Jaroszewycz Nativitatis Beatae Mariae Virginis ecclesiarum ritus graeciae in oppido Mielnik existentium presbyteri, eidem officio praesenti privilegium infrascriptum in volumine pergamenico scriptum, ecclesiis praememoratis per sacram regiam maiestatem benigniter cum appositione sigilli minoris cancellariae Regni manue propria eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Владыславъ Четвертый, зъ Божей ласки король Польскій, Великіе Князі Литовскіе, Рускіе, Прускіе, Мазовецкіе, Змудзкіе, Инфланскіе, Смоленскіе, Черниговскіе, и Швецкіе, Готтскіе, Вандальскіе, и др. Означуемъ въсемъ вѣдѣно и каждому особно въ томъ листѣ нашемъ, кому то вѣдѣть надлежитъ. До того всегда всѣмъ стараніемъ и мысли наше королевскіе привыкли усильно стараться, чтобы не только панства наше въ добромъ по дѣлу правъ и вольности оставались въ по-
 рѣдкѣ, и

поддани наши пожеланнаго заживали покоемъ, але тежъ неприязни своимъ страшны, постороннымъ за сѣбѣмъ и въ всякомъ свѣтѣ зъ большимъ корасъ границъ оцѣны своей розширеніемъ и нигды не обмѣривающей славы приумноженіемъ въ по-
 дѣвѣніи были, а уважая, же гды хвала Божья и вѣра правдивая Римская католическая квітне и большѣе свое каждодневно беретъ поумноженіе, стада вселенскіе плывутъ благословенства и надъ силы и розумѣніе людскіе зъ нестерпимо въ потомны вѣки, наступающаго звѣдѣнія, для того и лосъ се пода . . . *) не
 только . . . wychylamy . . .

але тежъ при правѣ и спокойномъ употребленіи добрыхъ и пожитковъ нашихъ не нарушимо zachowujemy. Маѣя тежъ отъ пановъ радъ нашихъ певно справу, же до церкви двохъ—одной Змартwychwstania Панского а другой Народzenia Naswiezszej Pany Maryey въ міастечку нашемъ Мielniku въ униѣ bendących, зъ вѣлокъ тридцести роля mieszczan тамечныхъ по копѣйкѣ одной жыта озимого, а другой копѣйкѣ жарзыны зъ каждой вѣлки на каждый рокъ, такъ и зъ вѣсѣвъ Borszuka, Szcepielic, Horoszkowej Woli и Klepaczewa до церкви Змартwychwstania Панского, зъ вѣсѣвъ за другихъ Hołowczyc, Mierzwia, Moszoni и Radzyłowky до церкви Народzenia Naswiezszej Pany Mariey дѣсѣтина здавна належала, которей пос(сес)соровѣ свѣ(щени)кѣ въ униѣ bendący тамечныхъ церквей въ спокойномъ употребленіи помянутой дѣсѣцины тежъ и на потомъ bendących свѣщениковъ униатовъ zachować umyslimy, іакъ-же темъ листомъ нашимъ zachowujemy, обѣцуючи то нашимъ и наисноснѣйшихъ наступковъ нашихъ іменіемъ, и зъ прѣреченныя церкви въ помянутомъ міастечку Мielniku и ихъ въ униѣ bendących свѣщениковъ при спокойномъ употребленіи дѣсѣцины вѣсѣвъ мѣнованной

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости сгнили и выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

zachowamy. Co do wiadomości wszystkich a osobliwie dzierżawców, mieszczan y poddanych dobr przereczonych przywódcą roskazujemy, aby bez wszelakę zwłokę y trudności pomienione dziesięciny corocznie przereczonym cerkwiom wydawali, a to dla łaski naszej, na co się podpisawszy y pieczęć korunną przycisnąć roskazaliśmy. Dan Warszawie, XX miesiąca Pazdziernika, roku Panskiego MDCXLVI, panowania królestw naszych Polskiego y Szwedz-o XV roku. Conservatio przy dziesięcynie zdawna powinney y teraz wydawanej swieszczernikom miasteczka Mielnika w uniey będącym tak z miasta iako y ze wsiow do niego należących. Albs. Kadzydłowskiy Secr Reg. Mtat. mp. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264.

№ 248—1646 г. Ноября 27 дня.

Определение по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта.

Oblata dokumentu na sianożenc Krasne włoke cerkwi Motolskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij dziesiątego dnia.

Na urzędzie I. K. Mści przed aktami grodz. ptu Pin. comparens personaliter I. X. Antoni Taranowicz pleban Motolski ob rationem sądu ziem. Pin. na namowie zostającego, dokument stary, w niektórych miejscach podziurawiony, z wycisnioną pieczęcią, od i. o. xcia imści Albrychta Stanisława Radziwiłła Mikołaiowi Baranowiczowi, swieszczernikowi Motolskiemu, dany y służący, ad acta per oblatam podał, który de verbo ad verbum w xiengi wpisując de thenore suo tak se w sobie ma.

Albrycht Stanisław Radziwiłł xiążę na Ołyce y Nieswiżu, kanclerz W-o X-o Litt.

Pinski, Tucholski, Gniewski, Kowiensk Dawgonski, Przelayski, Wielonski, Lipniski, Gieranoyski etc. starosta. Oznajmujemy tym listem dekretem naszym. Odprawowała się sprawa oycy Mikołaja Baranowicza swieszczernika Motolskiego z mieszczany tegoż miasteczka i. k. mści Motola, do starostwa Pin. należącego, o sianożenc na uroczyszczu Uszusznym leżąca, która z pomiary między mieszczany Motolskimi y włosci Pinskiej do tegoż starostwa Panskiego należący od Motola miasteczka y oycy swieszczernika do włosci Pinskiej odeszła, jednak aby pomieniony ociec swieszczernik na tey sianożenci y dobrach, które do cerkwi należą nie szkodował, w odmiane na to miejsce sianożenc od miasta Motolskiego na uroczyszczu u Krasney włoki leżącą (z której ponieważ nigdy do zamku żadnego płatu nie płacono od mieszczan Motolskich) wiecznemi czasy pomienionemu swieszczernikowi przysadzamy w moc y w dzierżenie spokojne onemu samemu y successorom iego na cerkiew puszczaemy, o którą sianożenc aby żaden tak z mieszczan Motolskich jako y z postronnych wsi pomienionego oycy swieszczernika Motolskiego nie turbował y w żadney w dzierżeniu przeszkody nie czynił winy sto kop na zamek Pinski zakładamy. Pisan w zamku Pinskim, w roku tysiąc szescset czterdziestego szustego, miesiąca Nowembra dnia dwudziestego siudmego.

U tego dokumentu czyli listu dekretu przy wycisnionej pieczęci podpis ręki takowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł kanclerz mp. Drugi podpis przy końcu tego dokumentu w te słowa: Ierzy Kazimierz Jangiel własną ręką.

Który to list dekret za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1781 г. № 13086 л. 3.

№ 249—1647 г. Марта 19 дня.

Продажная запись Христофора Мельхиоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновъ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гноинской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флоринов. польск. (около 45 руб. на наши деньги),

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Reminiscere Quadragesimalam proxima, anno Domini 1647.

Prezbitero Gnoynensi venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus generosus Christopherus Krupecki, olim Melchioris filius de Wahanowo etc. districtus Brestensis incola, sanus mente et corpore existens, foro competenti omisso iurisdictioneque propria posthabita, praesenti vero capitaneali castrensi Mielnicensi iurisdictioni ratione infrascriptorum totaliter se cum bonis omnibus et successoribus suis subijciendo et incorporando, palam, publice libereque recognovit, quia honorabili Demetrio Wierzbicki, prezbitero Gnoynensi et illius legitimis successoribus subditum suum haereditarium laboriosum Chwiedor Michniewicz de villa Wielano ad bona ville Gnoyno pendentem eiusdem reverendi presbiteri Gnoynensis, cum uxore, pueris, pecoribus, pecudibus totaque substantia et suppellectili domestica profugum et ibidem per annos tredecem in fundo prezbiteriali Gnoynensi residentem, per se recognoscentem Krupecki, inscriptione mere lithvanico confecta, cum prezbitero Gnoynensi modo perpetuo autem conscripta, ad praesens tempore non ita pridem praeterito ex bonis eiusdem reverendi Wierzbicki etiam cum uxore, pueris et tota substantia et suppellectili domestica ad bona Ostromečzyn profugum, pro summa centum florenorum polonicalium modo

perpetuo irrevocabiliterque inscripsit et resignat, prout praesentibus vendit, inscribit irrevocabiliterque resignat, intromissionemque cum possessione per ministerialem generalem regni et nobiles duos admittendo. Inscribitque se et submittit recognoscens cum successoribus ex omnibus bonis suis summisque pecuniariis ubilibet habitis eundem emptorem suum et illius posteritatem in dictis bonis venditis et occasione eorundem ab omnibus oneribus, iniuriis, damnis et impedimentis omnium personarum propin quarum et remotarum, sexus, status et conditionis cuiusvis existentium ac ius et interesse aliquod ac dicta bona seu illorum aliquam partem se habere protendentium toties, quoties opus et necesse fuerit, tueri, evincere, intercedere, eliberare pacificareque ac bona eadem semper munda et libera facere, solusque non iniuriari sub vadio similis summae aliorum centum florenorum polonicalium pro eodem vadio super primam citationem tractumque coram officio castrensi Brestensi (cui hac in parte, ut supra, foro suo quovis proprio renuntiando, cum bonis omnibus et successoribus suis libere subijcit et incorporat), responsione et satisfactione, nullis diffugiis, dilationibus, motionibus, appellationibus, prosecutionibus, protestationibus item evasionibus, arrestis, objectionibus, praescriptionibus, fataliis ac ignorantibus aliisque quibusvis juris remediis premissa evadendo. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 777 об. 781.

№ 250—1647 г. Юня 7 дня.

Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одоевского Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчинскій».

Judicium bannitum Advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Exaudi proxima anno, Domini 1647 in praesentia generosi Lamberti Groth aulici sacrae regiae maiestatis, advocati Drohicensis et famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Christopheri Parzeyko, Christopheri Mikulski, Hiacincti Mumik, Andreae Serzen scabinorum civitatis Drohicensis.

Manasterio Zabuscensi donatio per Odoiewicz.

Officium praesens advocatiale civile Drohicense rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus Drohicensibus autentice, ut iuris est, emanatum per honorabilem Cyprianum Vasovski, ad transducendum porrectum postulante eodem suscepit et actis inscribere permisit, cuius tenor talis est.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post dominica Jubilate proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo.

Coram officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus personaliter veniens famatus Matias Odoiewski, oppidanus civitatis Drohicensis post fluvium Bug certam possessionem habens, licet aeger corpore, sanus tamen mente existens, palam publiceque recognovit, quia ecclesiae ruthenicae partis Zabuscensis Transfigurationis Domini bonorum suorum haereditariorum immobilium, videlicet medium mansum in omnibus tribus campis dictum Serowczynskie, in fundis civilibus Drohicensibus partis huius iacentem, per se recognoscentem et olim famatam Marinam Jarmochowna, consortem suam, modo peremptoriae donationis a famatis olim Andrea, Joanne, Laurentio filiis olim Nicolai Syrowczyk acquisitum,

inter metas famati Jacobi Odoiewski fratris germani recognoscentis ex una et nobilis Joannis Wilczopolski ex altera parte existentem, tum praedium cum horreis utrisque inter metas famati Thomae Stynsonowicz ex una et Nicolai Lipka oppidanorum Drohicensium ex altera parte, cum omnibus attinentiis et utilitatibus, nullis exceptis, dedit, donavit, pura, mera et irrevocabili donatione inscripsit perpetuo, intromissionem ex nunc per scabinos ac praeconem quemvis in bona praefata videlicet medium mansum, praedium et horrea libere admittendo, pacemque ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus, praecipue a filiis et filiabus suis sub damnis terrestribus simplicibus cavendo et perempta coram officio advocatiali sive proconsulari civili Drohicensi super primam citationem tractuque responsione nullis diffugiis, dilationibus, motionibus appellationibus, protestationibus evasionibusque praemissa evadendo. Ex actis capitanealibus castrensibus Drohicensibus rescriptum. Correctum Dobrzynski.

Et hic idem coram officio praesenti advocatiali personaliter comparentes famati viri Andreas Sersen et Mathias Kaczynski scabini iurati publice recognoverunt, quia ipsi cum praecone civili honesto Laurentio Zelazowski feria tertia post dominicam Cantate proxime praeterita, condescendendo ad bona suprascripta, ibidem ecclesiae ruthenicae Sanctissimae Trinitatis partis ruthenicae civitatis Drohicensis, per suprascriptum Matiam Odoiewski actis castrensibus Drohicensibus modo donatorio inscripta, iuxta eiusdem inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine tum coram actis castrensibus et civilibus Drohicensibus quum in fundo impugnante nec contradicente. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 49, 52.

*) Эта же запись имѣется въ книгѣ Дрогичинскаго городскаго суда за 1646—1648 г. № 9246, на оборотѣ 637 л., только безъ вводнаго акта.

№ 251—1647 г. Августа 10 дня.

Письмо Дрогичинского старосты Збигнѣва Оссолинского съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia Omnium Sanctorum anno Domini 1672.

Praezbiter ecclesiae Choticensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Olifierowicz, praebiter ritus graeci Choticensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu magnifici Zbignei Ossoliusky, capitanei Drohicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Panie Szorcu! Był u mnie swieszczenik Chotycki y ukazał mi fundusz confirmowany y actykowany do xiąg Mielnickich od sławney pamięci niebosczyka Pana Kiszki. Uznawszy ia, że iest prawdziwy, rozkazuje wam pod łaską moją, abyscie pomsty od Pana Boga nie zaciągali, a co iest cerkiewnego, kazali po wszystkich wsiach wydać dziesięcinę, inaczej nie czyniąc. Zatym was Panu Bogu oddaie. Dan w Krzemieniu die 10 Augusti, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo. Zbigniew Ossolinski starosta Drogicki.

Panu Stanisławowi Sorcowi słudze memu oddać należy.

Quarum literarum seu scriptus superscriptas originale post ingrossationem idem porrigens rursus originale ad se recepit, de quorum receptione officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда 1672—3 г. № 10947 л. 280 281.

№ 252—1648 г. Февраля 19 дня.

Запись жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь построенный имъ шпихлеръ и другой строительный матеріаль.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima anno Domini 1648.

Oblata quietationis poponi Mielnicensi

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Nikiforus Wierzba Resurrectionis Christi praebiter *) nominatorum propriis subscrip. resignat ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Ja Jerzy Mickiewicz, ziemianin Jego Krolewski mosci wojewodstwa Brzeskiego, zeznam tym moim listem dobrowolnym zapisem, komu o tym będzie wiedzieć należało niniejszym y na potym będącego wieku ludziom, iż ia mając dobra swe pewne, w miescie krola Jego Mosci Mielniku spichlerz przes mie nowo zbudowany, ze wszystkim, iako sie w sobie ma, stojący na siedlisku od szlachetney Mariney Huctianki, małżonki slachetnego Chmurowskiego nabytym wiecznem w pewnych miedzach y graniczach, nad Bugiem, podle szpichlerza je-o Mosci pana Kochlewskiego, sędziego ziemskiego Brzeskiego, które siedlisko ja Jerzy Mickiewicz na siebie czasi wiecznemi wolne y swobodne zostawił, budinek tylko samy wszystek spichlerz y coby kolwiek w tym spichlerzu tarcyc y drzewa iakiego kolwiek mogło się znaleźć, s tem budynkiem co przy spichlerzu, wszystko od mała do

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

№ 258—1648 г. Марта 1 дня.

Духовное завѣщаніе дворянина Григорія Фурса съ данными для исторіи Купятичскаго монастыря.

Aktykowanie testamentu pana Hrehorego Fursa.

Лета от нароженъя Сына Божого тисеча шестсотъ сорок осмого, мца мая двадцать второго дня.

На вѣраде кгородском гдарскомъ Пинскомъ передо мною Адамом Брестским, столникомъ и подстаростим Пинским, от ясне освещеного княжати его млсти Албрехта Станислава Радивиля, княжати на Олице и Несвижу. канцлера, вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленным, постановившысе очевисто ее млст пани Зофея Зоранка Грыгоревая Фурсовая, землянка гдарска повету Пинского, пода ла ку актыкованью до книгъ кгородских Пинских testament зошлого небожчыка его млсти пна Грыгоря Фурса, малжонка своего и просила, абы прынять и уписанъ был, которого я врад огледави чытаного выслужавшы, до книгъ уписат есми велель, а уписуючы до книг слово в слово такъ се в себе мает.

W Imie Oyca, y Syna, y Duchu Świętego stansie ku wieczney pamięci amen. Ja Hrehory Hurynowicz Furs, siedzie ziemski powiatu Piskiego y ziemianin iego kr. mosci, pamiętaiac na to, że żywot nasz doczesny na tym obludnym swiecie y smierci iest poddany, a upatruiac, yż kto za żywota y pamięci dobrej domowstwa swego porządnie nie rosprawi, w takowym domu rostyrki, niezgody zostawaia, czemu ia zabiegaiac, chociam na cieie od Pana Boga chorobo nawiedzony, ale iednak z dobrym rozumem y pamięcią y dostatecznym uważeniem ten testament ostatney woli moiey sprawuię. Naprzod iesli mie Pan Bog z woli y przeyrzenia swego świętego s tego oblud-

wiela, wielebnemu oycu Nitiforowi Wierzbie, praezbiterowi cerkwie s. Woskrzesienia Mielnickiemu na zbudowanie cerkwie Świętego Woskrzesiensi wolno będzie, gdy żem ia na zbudowanie tego spichlerza wiekszą summe, a niżeli od oycy Woskrzesiensi odebrałem. Za to ma swieszczennik Woskrzesiensi sam y successorowie iego w tem że domu Bożym przy odprawowaniu Chwały Bożej Pana Boga p(r)osić za mnie y małżonke moie u oltarza Panskiego, za co iuż sume wierzchu mianowane złotych polskich trzysta osmdziesiąt wszystko zupełną odebrawszy do rąk moych zadosyć uczynienie za wszystek ten budynek zapisem moym teraznieyszym wielebnego oycy Nikifora Wierzbe y potomki iego kwituie y wolnym czynie czasi wiecznemi, pozwalaiac ex nunc dostateczney intromissy ja Jerzy Mickiewicz z małżoną moią w ten spichlerz wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie praezbiterowi Woskrzesiensiemu Mielnickiemu y potomkom iego własnym. A ia sam, małżonka moia y żaden z bliskich krewnych y powinnych moich, także naprawnych osob w tem spichlerzu wszystkim y budinku przy spichlerzu będącym żadney przeszkody do zniesienia y zwiezienia od sądu, iakiey w tem skody przed ktory pozwan będę, zapłacić powinien zostawam y we wszytkiem temu zapisowi dosyć czynić podeymuie sie. Dla lepszey wiary y pewności ten list zapis moy zapiecotowawszy, ręką swą podpisawszy, prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk ich msc panow przyaciół moych, niżej mianowanych. Działo sie we dworze Skowerdach w wojewodstwie Brzeskiem. Roku tysiąc szeszet czterdziestego szostego, miesiąca February piątego dnia. Jerzy Mickiewicz ręką swą. Zofia Zardecka Mickiewiczowa ręką swą. Kazimierz Stanisław Mickiewicz ręką swą. Pieczętarz proszoni Melchior Lawdowsky.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264—5

nego świata do chwały swej Świętej powoła, tedy wprzód duszą moją Panu Bogu wszechmogącemu, w Trojcy Świętej Jedynemu w miłosierne ręce Jego święte poruczam, a ciało moje iako ziemia ziemi oddana być ma, która małżonka moja miła pani Żofia Zoranka obyczajem chrześcijańskim w manastyrze Kupiatyckim, w powiecie Piskim będącym, nie wając wielkiego kosztu, ale według przyżożenia pocziwie pogrześć ma, także rozumem po wielebnym iegomosci oycu starszym manastyra Kupiatyckiego miesca świętego y o wszystkich w Bodze wielebnych oycow zakonnych tam mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą z małżoną moją Pana Boga prosili, tak y teraz po żywocie moim iako sorokousty y pogrzeb y wszelakie nabożenstwo za dusze moje odprawować będą y Pana Boga prosić. bośmy na ten monaster za żywota naszego z małżoną moją dla tego dali złotych trzysta, na oblig złotych dwiescie, które to małżonka moja z majątnosci mych pozostałych oddać ma, na które sumę y pismo mamy od ichmosciow iako od starszych tak y od wszystkich ichmosciow oycow w Bodze wielebnych zakonnych w manastyrze Kupiatyckim mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą Pana Boga prosić mają, tak y po śmierci naszej poki się chwala Boża w cerkwi manastyra Kupiatyckiego odprawować będzie za dusze naszą Pana Boga prosić będą, co ja stale trzymam o ychmosciach oycach zakonnych y o sukcesorach ichmosciow, a małżoną moją miłą panią Zofio Zorankę Panu Bogu samemu w opiekę poleciwszy pod takim sposobem, po śmierci mojej z dziećkami ze mno splodzonymi synem Jendrzem s corkami Haleną, Fruziną, Maryną, Alexandrą w leciech ieszcze niedorostłych zostawuie, które to małżonke mojej miłej dziećki moje iako lat nie doroste opiekuna inszego onym nie zostawuiąc, tylko samemu Panu Bogu, a miłej małżonke mojej dziećki moje w opiekę poru-

czam, gdyż ona iako matka onych pieczą y staranie będzie miała, postrzgaiać, aby onym cwiczenie y ucciwe wychowanie było, iako na stan ich szlachecki przynależy, o to ie wielce upraszam y w opiekę ich oney zostawuie; a iesliby Pan Bog w niedorostłych leciech dziećek moich śmierć przepuscił na małżonkę moją, tedy małżonke mojej kogo będzie chciała lub s krewnych swych, lub s przyjaciół szlachty osiadłej opiekunow po żywocie swym wolno zostawic, przytym też małżonke mojej zapisałem na ymionach moich Krasieiewie, Kraynowiczach oyczystych, w powiecie Piskim leżących, cztery tysiąca złotych zastawnym sposobem y listy zapisy przyznane na rokach ziemskich, za czym iako na tych majątnosciach com pomienił summe, tak y na inszych, to iest na Krasieiewie, Chołożynie y Kraynowiczach, Suszycku, Korzeniu, Prechodzie y Porieczu majątnosciach moich wieczystych y kupnych spolnie z małżoną moją tey praw nienaruszając, które iej należy, ale na wszystkich dożywotne spokojne mieszkanie zostawuie y wszystkie rzeczy ruchome, iakim za żywota swego zeznał y listem dobrowolnym zapisał, y teraz tym testamentem ostatney woli mojej wiecznie stwierdzam we wszystkim y przy mocy zostawuie. A żeśmy te majątnosc zastawili Krasieiew, Chołożyn, Kaynowicze, Kasieiew y Kraynowicze u iegomsci pana Selwestra Oranskiego u pięciu tysięcy złotych polskich, a Chołożyn u iegomosci pana Adama Bukraby y pani małżonki iegomsci w pułtoru tysięcy złotych polskich, na którą to majątnosc u pana Bukraby będąc zeznałem prawo wieczyste panu Mikołaiowi Kazimierzowi Olszewskiemu, pasierbowi memu, które to skoro po ożenieniu ma nam prawo wieczyste odeznac, a sam pomieniony pan pasierb moy, okupiwszy na terminie u pana Bukraby we trzech tysiącach złotych polskich takowym że zastawnym prawem trzymać spokojnie ma aż do oddania na terminie trzech tysięcy złotych, które to majątnosci moje,

jakom pomienił, małżaka moja miła zostaw-
szy po mnie ma y wolna będzie okupo-
wać, w aręde puszczać y te długi, cosmy
sie na prawo zadłużyli, iako iey Pan Bog
da y wszystkie ynsze iakowe kolwiek słu-
szone zapisy małżaka moja miła pani Zo-
fia Zorzanka ze wszystkich majątnosci mo-
ich znosić y płacić ma y powinna będzie
y ten dług, którym był winiem iegomosci
panu Stecewiczowi y pani małżace iego-
mosci na zapis od nas spólnie dany złotych
tysiąc, kotorem summę iegomosci spełna
zapłaciłem, ale oblig y insze sprawy przy
iegomosci zostały, te małżaka moja ma
odyskac y o to sie starać, aby od ich
mosci oboygą te prawo listem prawnym
kasowane było. A pamiętając na uczci-
we zachowanie moje z małżaką moją y wszela-
kie od niey uszanowanie, mając teyże mał-
żacę meą miłą panią Zofię Zorzance
na dworze y placu moim w mieście Pin-
skim będącym podle gospody iegomosci
pana Hrehorego Wołodkowicza, wedle mo-
stu Troieckiego, summę pieniędzy półtora
tysiąca złotych polskich daruję y wiecz-
nie zapisuję, a dziateki moje, iakom wyżej
czyniąc ostatnią wolą moją w tym testa-
miencie moim pomienił, oddaie ich w
opiekę małżacę meą miłą, a małżaka
moją gdy za pomocą Bożą oswoodzi te
majątnosci moje wieczyste, tedy wprzod
nie nie naruszając prawa małżaki mey
według listow zapisow iey przyznanych
małżaka moja iako opiekunka bez krzyw-
dy, nie nie tracąc synowi memu, corkom
posag według uwagi swej z własnych
majątnosci moich wieczystych ma dac, co
ia rozumiem po miłej małżacę meą że
nie tylko wieczystą majątnością dziatek
moich z nią spłodzonych krzywdzić iako
matka opiekunka nie będzie, ale to rozu-
miem po niey, że y te summę, która iey
ode mnie zapisana od dziatek nie będzie
odwodziła y tey że miłej małżacę meą
panię Zofię Zorzance spokojnie y do-
żywotne mieszkanie na wszystkich mająt-
nościach moich zapisuję y tym testamen-
tem ostatniey woli mey leguję. To też

tym testamentem moim oznaymuie, yż
iegomosc pan Kuncewicz, podkomorzy
Pinski s panią małżaką swoją mający w
tey ze majątnosci Korzeniu y Prochodzie
połowicy ze mną y małżaką moją ze dwor-
u Korzenia y gruntow, inszych wybiwszy
s pokoynego dzierżenia, ynsze różne krzy-
wdy czyni, o co z ichmosciami prawnie
od lat kilka czynili, a za różnemi zwłoka-
mi ichmosci aż w roku przeszłym tysiąc
szescset czterdziestym siódmym w Minsku
dekret otrzymaliśmy, gdzie odsyła sąd
główny do iegomosci pana marszałka po-
wiatu Pńskiego na rozdziałek y na uzna-
nie szkod, a tak iesliby s tego swiata tey
sprawy nie skonczywszy zszedł, na którą
sprawę spólnie z małżaką moją w nakła-
dzie szkoduemy dwa tysiąca złotych szesc-
set polskich, tedy poruczam to małżacę
moję, iako należącey do tego prawa, aby
s pozostałymi dziatekami memi dochodzi-
ła, nie odwlekając, a iesliby ichmosec w
czym więcej krzywdzili pozostałych sierot
y zwlekali te sprawę, tedy pozywam go
za sobą na straszny sąd Panski, aby się
tam rosprawił. Koncząc tedy te ostatnią
wolę moją naprzod miłą małżakę moją z
miłymi dziatekami memi w obrone y opie-
kę Panu Bogu poruczywszy, proszę, aby
pilne staranie o dusze moję miała, także
y wszystkich ichmosciow panow przyia-
ciół, krewnych y bliskich moich żegnając
w czym kolwiek obraził, o prebaczenie
prosząc, Panu Bogu poruczam. Y na to
czyniąc y sprawując tey ostatniey wole
moję uprosiłem ichmosciow panow przy-
iaciół moich ustnie y oczewiscie o przy-
łożenie pieczęci y o podpis rąk na podpi-
sie niżej ymionami wyrażonych, którzy
na prozbę moją uczyniwszy pieczęci przy-
cisnawszy ręce podpisać raczyli. Pisan w
Prochodzie, dnia pierwszego msca Marca
roku tysiąc szescset czterdziestego osme-
go. У того testamentу пры печатех под-
писы рук тымі словы. Hrehory Furs rę-
ką swą. Będąc przy sprawowaniu tego te-
stamentu, a ustnie y oczewisto proszony
od iegomosci pana Hrehorego Fursa pie-

czętarz Mikołaj Kazimierz Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa y iako będący przy czynieniu tego testamentu Jan Paweł Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa iako będący przy czynieniu tego testamentu Samuel Zmieiewski. Будучы пры справованью того тестаменту устне прошоный печатар Анѣдрей Василица енерал рукою. Который тестаментъ за поданьемъ и прозьбою ее млсти пани Зофеи Зораньки Грыгоровое Фурсовое до книгъ кгородьскихъ Пиньскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1648 г. № 13002, л. 195—198.

№ 254—1648 г. Апрель 7 дня.

Присуждение къ смерти Анны Паскеликовой за воровство священныхъ вещей изъ православной Никольскѣй церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali et Consulari Civili Drohicensi composito feria tertia post festum Sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1648, in praesentia generosi Lambertii Groth Advocati, tum et Petri Stynsun Viceadvocati, nec non famatorum Petri Winski ac Nicolai Kiewło proconsulorum partis utriusque, Mathiae Wolinski, Gregorii Markowski, Alberti Ostrozanski, Thomae Stynsun, Thomae Szaskowicz, Hiacinti Mumik, Martini Nosal, Stanisłai Terlikowski, Thomae Pinda, Laurentii Zahumienny, Supruni Sawczuk, Gregorii Warowny, Andreae Chatysik, Christoperi Parzeyczyk, Andreae Sersen scabinorum et consulum, nec non Stanisłai Konczer plebiscitae et aliorum ex communitate civitatis partis utriusque etc.

Super Paskielikowa decretum ultimarium.

Proposuit judicialiter coram praesenti

iudicio Advocatiali civili Drohicensi instigator iudicii praesentis eiusque delator famatus Martinus Czernaciuk, oppidanus Drohicensis et frater senior confraternitatis ecclesiae Rutenicae S. Nicolai Pontificis contra honestam Annam Paskielikowa, consortem olim honesti Bartholomei de Leżaysk, foeminam vagabundam cum rebus in eadem ecclesia Rutenica furto oblato apprehensam, ideo, quod ipse immemor existens poenarum, legibus tam divinis quam humanis contra furtivos raptores rerum ecclesiasticarum severe sancitarum minime metuendo, tempore certo videlicet de feria secunda in feriam tertiam festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxime praeterita, tempore nocturno, tacite aperta praefata ecclesia Rutenica, in eadem res certas, videlicet vestitum praesbiteralem vulgariter rezy, kryz srebrny, kilich, albe, swiecy cztery wielkich, swiec małych ręcznych dwadzieścia, ornat czarny, czałun, tuwalnia czerwonym szyciem, tuwalnia seroka czarnem szyciem, druga także po siatcze szyta szeroka, trzecia także szeroka, rąbek z czerwonymi brzegami kramny, przescieradło szerokie, płat bielony, krzyżyk z puszeki z krzyżmem z flaszka, pieniędzy złotych dziesięć z skrzynki wytrząsa, jedwabnica biała per confraternitatem eiusdem ecclesiae suo sumptu comparatam, tum et alia ornamenta a variis personis in honorem Dei Omnipotentis et Beatae Mariae Virginis ac splendorem ecclesiae eiusdem data, modo furtivo recepit et exinde poenas iuris demeritas ipsa succubuit, petens super ipsa easdem decerni. Iudicium praesens Advocatiale et compositum Consulare civile Drohicense, exaudita propositione partis instigantis, eandem inculpatam cum rebus suprafatis captam officiose examinavit et pro ulteriori examine ad torturas cum officio a se deputato in locum seorsivum eandem Paskielikowa remisit, cuius confessata per animadversorem ligata praesenti officio quaesita existens, officiose requisita et in haec verba per praefatam

inculpatam relata: Isz mam tuwalnią czerwonym szyciem y fartuch biały po siatcze, wosku grudka y chustek para czarnem szyciem y białem pudwike od Katharzyny żony Jarosza Bubki. Krys Chłusz z Jaroszową chodził do czerkwi y te rzeczy brał, y Jaros Bubka nosił z Krysiową y miał biedz Jarosz z temi rzeczami na czołnie na jarmark na Pokrowe do żydów wiesć, y gdy ią tripartite palono, naostattek zeznała, isz nikt inszy temu nie winien, tylko wzwyż mianowani Krys Chłusz y u niego było wytrychow dwa, ieden mały a drugi wielki y Jaros Bubka do Krysia Chłusa przychodził y rozmawiali z sobą cicho. Judicium autem suprafatis controversiis partium utrarumque, tam instigantis, quam inculpatae, coram se judicialiter factis, exauditis, per se personaliter comparentes, quoniam praefata inculcata personaliter stans agnovit furtum tam per se, quam Jarosium Bubka et uxorem eius Catharinam Cieslanka atque laboriosum Christopherum Chłusz paratum ideo propositionem partis instigantis ad convincendum, quam inculpatae ad evadendum adinvenit et decrevit. Quatenus praefata pars instigans eandem inculpatam convincat corporali juramento mettertia, pro ut res praefatae, ratione quorum actio praesens vertitur, per ipsam sunt ablata, Deo ita ipsam adjuvante. Ad quam dictandam juramenti rotham praeconem civitatis eiusdem providum Stanislaum Zaleski hocidem judicium addit et deputavit, et quoniam hocidem juramentum rothitandum sibi a praefato praecone civili in rotham superius descriptam in facie iudicii praesentis attentante pars inculcata praestitit, ideo judicium hoc idem super eadem inculcata parte in iure communi (uti contra sacrilegos) descriptum decrevit et eandem morti adiudicavit juxta demerita ipsius, decreti sui praesentis vigore.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 113—14.

№ 255—1649 г. Апрѣля 16 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ прозыв. пастухомъ и священникомъ Никольской Дрогичинской церкви о поросенкѣ.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, in praesentia generosi Laurenti Groth advocati Drohicensis et aulici sacrae regiae maiestatis, et famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, nec non Christopheri Mikulski, Christopheri Parzeiko, Theodori Młozewski, Joanis Tiborowski scabinorum, nec non famatorum Stanislai Koncer proconsulis, Petri Winski, Mathiae Wolienski et Supruni Sawluczyk consulum partis ustriusque Drohiciensis.

Inter Pastusik et prezbiterum S. Nicolai decretum.

In causa iudicialiter instituta per honestum Christopherum Czapski, dictum Pastusik actorem, venerabili Stephano Kuczkowski prezbitero ecclesiae Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invicem coniugibus, Apoloniae videlicet cum mariti ipsius assistentia citatis pro paenis arbitrariis in iure Magdeburgensi sancitis, ratione per ipsos in simul et semel cum familia sua porci actoris proprii coloris *białozółtawy* ab aliquot septimanis a honesto Laurentio dicto Struk pro certa pecunia empti et apud citatos per se cogniti et officiose requisiti per scabinos ad extradendum actori affectanti, circa quam functionem eorundem scabinorum per eosdem citatos consortis actoris convulnationem succubitionis, citatione actoris de praemissis latiore, parte praefata utraque—actorea per se personaliter, citatorum vero una Apolonia suo et mariti sui nomine per se persona-

liter comparente et controvertente Judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense controversiis suo coram Judicio factis exauditis decrevit, quatenus actorea pars statuatur in instantia durantibus judiciis (sub paenis officialibus ad praesens redargutis) evictorem, a quo contravenitur, acquisivit sive emit, et quomodo statuit, ideo decrevit, quatenus idem honestus Laurentius Struk evictor corporali iuramento ad rotationem scabinorum probet solusmet, prout ab ipso est mere emptus, idque in futuris judiciis bannitis advocatilibus (salva via agendi cum citatis tam ratione porci, quam convulserationis consortis actoris) terminum ibidem partibus utrisque ad praemissa exequendum et ad ulterius contra se procedendum, de iure terminum conservavit peremptum. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646-1658 г. № 10535. л. 129—130.

№ 256—1649 г. Мая 16 дня.

Фундушъ Мстижской церкви.

Акт копий funduszu na cerkiew Msciską przez Sapiehow stt-w Krzepickich w roku 1649 uczynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szóstego, miesiąca Oktobra szesnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi województwa Minskiego stanowszy osobisto Imsc pan Paweł Orłowski, wozny Ikmsci wtt-a Minskiego, kopią funduszu na cerkiew Msciską przez iasnie wielmożnych Sapiehow, starostow Krzepickich uczynionego do akt podał, ktorey wyraznosc takowa.

Kopia funduszu cerkwi Msciskiey w roku tysiąc szescset czterdziestym dziesiątym, miesiąca Maia dnia szesnastego

przez iasnie wielmożnych Sapiehow starostow Krzepickich uczynionego.

Ja Kazimierz na Kodniu Sapieha, Krzepicki, Kłobucki, Żyżmorski, Moleczadzki starosta y ia Helena z Żukowa Danilewiczowna Kazimierzowa Sapieżyna, małżakowie, czyniemy wiadomo, iż my będąc wzruszeni miłością ku chwale Boga (w)Troycy Świętey Iedynego, Nayswiętszey Pannie Maryi matce Zbawiciela naszego, umysliwszy kazaliśmy zbudować cerkiew nabożenstwa greckiego w majątnosci naszej dziedzicznej, w miescie Mscizy, w województwie Minskim leżących dobrach założenia Nayswiętszey Panny Conceptionis, która ma zostawać w niej, przy której cerkwi z pożytkiem pewnym do cerkwi tylko należącym, nie naruszając pożytku majątnosci służącego, te iarmarki postanawiamy:—pierwszy na dzień świętego Illi proroka, które święte miesiąca Julij dnia dwudziestego przypada, drugi na Hleba Borysa, trzeci na Narodzenie Nayswiętszey Panny, które te trzy iarmarki w dni y święta wyż pomienione mają się odprawować w każdym roku według starego kalendarza, a wiedząc, iż ta cerkiew bez opatrznosci być nie może, tedy nadaliśmy wiecznemi czasy do tej cerkwi kapłanowi, który rezydować będzie przy niej,—dwa place z domem w miescie Msciskim, a przytym cztery włoki puste, które ma onemu sługa nasz urodzony pan Alexander Miechowski wymierzyć y w posesyą podać, a on te włoki objowszy y one przerobiwszy, onych iako swych własnych spokojnie zażywać y wszelaki pożytek z tych wlok przychodzący na siebie obracać wolen y mocen będzie wiecznemi czasy, żadnych najmniejszych powinności do skarbu naszego ani podaczek mieskich z tych czterech wlok od nas nadanych nieplacąc y nie dawając, tylko z nich dziaki przy cerkwi mieć y onych chować powinien, a zechceli też kmiecia iakiego dla potrzeby swojej własney na tym gruncie lub kilku osadzić y to onemu wolno będzie przy inszych wolnoscach kapłan-

*) На 143—4 л. этой же книги имеется запись Чапскаго—Пастушка и жены свящ. Апол: Кучинской о взаимномъ прекращеніи всѣхъ судебныхъ дѣлъ, начатыхъ другъ противъ друга.

skich uczynić, tylko aby swojej powinności we wszystkim postrzegał, iżby przykład dobry z siebie ludziom dając, dusze ludzkie pozyskować Bogu mógł, także za dusze zmarłych rodziców naszych, tudzież y za zdrowie nasze, a po długim pożyciu za dusze obojga też nas iako fundatorów tej cerkwi aby Pana Boga prosił, pilnym, czułym y we wszystkim dbałym ma być, a iesliby kiedy z iakich kolwiek miar ta majątność nasza lub przez wieczystą sprzedaż, lub zastawnym albo arędownym sposobem od nas odeszła y w inną posesyją dostała, tedy przecie te cztery włoki na cerkiew tameyszą od nas fundowane od sprzedaży y od zastawy tudzież od arędy excypowane być mają, to warując, aby każdy sukcesor nasz, który by te dobra nasze posiadał, na tę fundację naszą nie następował y oney nie łamał z boiaźni Boga Wszechmogącego y strasznego na się wyroku na onym ostatnim sądzie. Na co dla lepszego warunku y wiekuiстей pamięci dajemy ten nasz list fundusz z pieczęcią y podpisem rąk naszych, tudzież z pieczęciami y z podpisami rąk przyiaciół naszych, ustnie y oczewisto od nas uproszonych, niżej imiony na podpisie mianowanych. Pisan w Kodniu, szesnastego dnia miesiąca Maia roku tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego. Kazimierz Sapieha starosta Krzepicki, Helena Żurowa Sapieżyna S. K. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Jan Dmitr Skrzynno. Oczewisto proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych do tego funduszu ręką moją podpisał Adam Maginowicz. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Alexander Michowski.

Takowa kopia za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich wieczystych wojewodztwa Minskiego zapisana. Ant. Świątorzecki. R. Z. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1786 г. № 12040, л. 564—5.

№ 257—1649 г. Мая 24 дня.

Заявление священника Хлопковской церкви о. Павла Сосновскаго о нападеніи на его домъ арендатора им. Остромечина и Хлопкова Луки Галензовскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctissimae et Individuae Trinitatis, anno Domini 1649.

Ex parte poponis Chlopkoviensis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens eo attento, quoniam venerabilis Paulus Sosnowski, facta coram officio praesenti protestatione contra generosum Lucam Galezowski, bonorum arendatorum possessorem villarum Ostromeczyn et Chlopkow, eandem intra triduum et ultra legale tempus ad acticandum officio praesenti non porrexit, proinde officium praesens facta contra ipsum protestatione, hoc tantum, quod in protocollo circa facta eiusmodi protestatione est susceptum, in acta officii sui inscribere fecit:

Dabitur copia protestationis ex parte venerabilis Pauli Sosnowski, poponis ecclesiae ritus graecae Chlopkoviensis owski bonorum arendatorum possessor, villarum Ostromeczyn et Chlopkow, ratione per famulos ipsius de nomine et cognomine notos, domus eius protestantis manu armata invasionis multorumque damnorum perpetrationis, prout ipsius copia fusius patebitur. Et hici-dem personaliter stans ministerialis generalis regni Martinus Krumelik, authenticus et iuratus, coram officio praesenti in-vim suae relationis recognovit se cum nobilibus Bartholomeo Kokot et Petro Krupik Terlikowskiemi, feria secunda post festa solennia Sacrae Pentecosten, condescendendo ad domum poponis in villa Chlopkow sitam, fores hipocaustae et camerae extrusas, dolium cum cerevisia con-

sectum esse vidisse et debite conspexisse, de eoque suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 474.

№ 258—1649 г. Мая 26 дня.

Заявление священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго о судьбѣ лошади, оставленной у него на ночлегъ зем. Каролемъ Немирою.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi Sacratissimae Corporis Christi Domini proxima, anno 1649.

Praezbiter Gnoynensis manifestatur.

Ad officium praesens capitaneale castrense Mielnicense . . . personaliter veniens venerabilis Demetrius Wierzbicki praezbiter ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, manifestatus est fecitque diligentiam in eo, quia ipse gotow był oddać konia je-o mosci panu Karolowi Niemierze, korego pomieniony pan . . . Niemiera zostawił przy oycu Gnoińskim do przenoszenia, a że jego moseć pan Niemiera słusznego czasu po niego nie przysłał, casu niedawno ten koń zdech. Oco on prae-cavendo indemnitati suae, iterum atque iterum manifestatur. Et in maiorem verificationem manifestationis suae praefatus praezbiter eidem officio praesenti ministerialem generalem regni providum Simonem Piasecki, autenticum et iuratum, coram officio praesenti statuit, qui statutus in vim suae relationis publice recognovit se cum nobilibus Joanne Nowosielski et Petro Bankowski feria sexta post festa solennia Sacrae Pentecosten condescendendo ad bona villae Buble equum coloris . . . antowatey demortuum vidisse et debite conspexisse. Super quod

suam fidelem relationem cum nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 447—8.

№ 259—1649 г. Юня 28 дня.

Королевскій вызовъ въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго магистрата по дѣлу о десятинѣ въ пользу священника Мельницкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte plebani Mielnicensis relatio.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis (publice) libereque recognovit, quia ipse citationem literalem mandati Sacrae Regiae Maiestatis sigillo Regni obsignatam, judiciis post curialibus sacrae Regiae Maiestatis servientem, ex parte instigatoris actoris contra citatos inferius nominatos, cuius citationis tenor verborum sequitur talis:

Joannes Casimirus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Mazoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, nec non Sweccorum, Gotthorum Vandalorumque haereditarius Rex. Vobis famatis Proconsuli, Consulibus, Viceadvocato, Scabinis totique communitati oppidi nostri Mielnicensi de causa infra-scripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro Warsaviae aut ubi tunc cum curia feliciter constituti fuerimus, a positione praesenti citationis nostrae in duabus septimanis personaliter legitime peremptorieque compareatis ad instantiam reve-

rendi Joannis Baptistae de Rubeis, parochi Mielnicensis, qui vos, recedendo ab appellatione et processu in castro Mielnicensi ratione infrascripta instituta et apellationem ad iudicium Tribunalitium Regni interposita ibidemque hucusque, uti foro incompetenti indecisa pendente citat ideo, quia vos in contrarium iurium ecclesiae parochialis Mielnicensis, per Serenissimos Reges Poloniae, antecessores nostros benigne collatos et donatos, legibus publicis, praecipue constitutione anni millesimi sexcentissimi trigesimi quinti de extradendis decimis manipularibus omnis grani et seminis ex agris civilibus et hortis in agros conversis pro annis quinque videlicet anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, sexto, septimo, octavo et moderno nono non ex integro reddidistis neque extradistis et hucusque reddere et extradere non vultis, quin immo eandem decimam ecclesiae parochiali Mielnicensi antiquitus debitam, poponibus ritus graeci, nullum ius ad eandem habentibus, illegitime et indebite datis, faciendo ea omnia in summum praeiudicium et damnum actoris moderni, quod sibi contra vos, non tangendo ipsam rem principalem, ad sex millia florenorum polonicalium, vel pro iudicium nostrum decernet, taxat et aestimat. Proinde citamini ad videndum et audiendum vos nulliter et illegitime praedictam decimam retinuisse et extradere noluisse adinveniri vos ad extraditionem totalem juxta mentem constitutionis memoratae pro annis praetertis, vel valorem eiusdem et in futurum decreto nostro cogi et compelli. Et nihilominus vos decreto nostro cogi et adigi, idque quod juris et necessitatis ratio in causa praesenti postulaverit, per vos et iudicium nostrum statui, decerni et sententiari. Sitis igitur personaliter, legitime perempteque parituri et judicialiter attentaturi. Datum Varsaviae feria tertia infra octavas Sacratissimi Corporis Christi anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo no-

no—in oppido Mielnik, domo proconsuli eiusdem oppidi Mielnicensis posuit, et de positione ipsimet proconsuli cum consulibus, viceadvocato, scabinis totique communitati oppidi Mielnicensis, ut iuris est, publicavit et ad notitiam deduxit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 452—3.

№ 260—1649 г. Юня 28 дня.

Заявление вознаго при разслѣдованіи вопроса объ оброчныхъ статьяхъ священника Мельницкаго Ісання Баптиста изъ Рубей.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte eiusdem (plebani Mielnicensis) arestum.

Ministerialis generalis Regni Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Woytkowski et Stanislao Pruszanowski coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidenti testimonium sibi adhibitis, die actus hodierni ad oppidum Mielnicensem, domum famati Stephani Wierzba proconsuli Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem nobilis Joannis Chometowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, plebani Mielnicensis factam, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnicensis nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestaverrunt, et hocidem arestum viceadvocato, scabinis denunciavit. Super quod suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 453 об.

№ 261—1649 г. Августа 8 дня.

Распоряжение Мельницкого старосты объ арестъ десятины, которую получало православное духовенство г. Мельника.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sancti Petri in Vinculis proxima, anno Domini 1649.

Plebani Mielnicensis arestum.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, authenticus et iuratus una cum nobilibus Simeone Slinski et Andrea Wyszynski coram officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentioriem testimonii sibi adhibitis, de actu hodierni ad oppidum Mielnik domumque famati Stephani Wierzba proconsulis Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem generosi Joannis Chomentowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, Janoviensis et Brestensis praepositi, sacrae regiae maiestatis secretarii, plebani Mielnicensis factum, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnik nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestum imponebat, ut satisfaciat sub taxa quingentarum marcarum admonebat, verum praefatus proconsul intempestive apud se arestum imponi post extraditas decimas tum et se nescire, quisnam poponibus decimam extradat, respondit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, 333 об.

№ 262—1650 г. Января 12 дня.

Грамота короля Іоанна Казимира о правахъ и вольностяхъ православной церкви въ Литовскомъ княжествѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho ante festum sanctorum Fabiani et Sebastiani Martyrum proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo.

Monasterii Drohicensis oblata privilegii Sacrae Regiae Maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus capitanealibus Varsaviensibus autentice depromptum ad personalem oblationem religiosi Ezechielis staurofor Filipowicz Yhumeni monasterii Zabuscensis Drohiciensis erectionis Transfigurationis Christi Domini postulante eodem suscepit et actis suis castrensibus capitanealibus Mielnicensibus inscribere de tenore verborum tali.

Actum in curia regia Varsaviensi Sabbatho post festum Sanctae Agnetis Virginis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Varsaviensia personaliter veniens admodum reverendus in Christo pater Josephus Kono(no)wicz Horbaczki, Episcopus Vitepscensis, Mscislaviensis, Orszanensis, Mohiloviensis, Ihumenus monasterii Sancti Michaelis Deaurati Kiioviensis, eidem officio praesenti literas privilegii Sacrae Regiae Majestatis infrascriptas pargameneas, manu eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas, et sigillis binis uno Regni Poloniae, altero Magni Ducatus Litvaniae appensis signatas, ad ingrossandum in acta praesentia obtulit de tali serie verborum.

Jan Kazimierz, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infant-

skie, Smolenskie, Czerniechowskie y tesz Szwedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymujemy tym listem przywilegem naszym teraz y na potomne czasy, isz ziednoczenie narodow cnych Polskiego y Litewskie-o Ruskiego, w tey Rzptej, ktoro Pan Bog chciał mie antemurale wszystkiego chrzescianstwa, iest naywieksze firmamentum y dla tegosz Divi nostri praedecessores naitasnieysi Krolowie Polscy przestrzygali tego, aby do tych cnych narodow zawsze zostawała zgoda y miłosc nierozzerwana, a siły zpolne iech przeciwko nieprzyiacielowi Krzyża Świętego zachowane y obracane byli, dla tego y swietey pamieci Naitasnieyszy Władysław Czwarty, krol iego mosc pan brat nasz, na szczesliwey elekty swoiey, bacząc bydz narod cny religy Ruskiey wzledem uney rozdwoionej, swiatobliwie usiłował zgodzić y ziednoczyć go z sobą, aby rzecz pospolita żadne-o nie miała przez to zatrudnienia, toż y my szczesliwie nastąpiwszy na panstwo przez wolne głosy wolney elekty od Pana Boga nam powierzone przedsiębiorac, staralismy sie o to, abysmy wewnętrzne zamieszanie y krwie rozlanie, ktore Pan Bog dopuscił tempore interregni zagasiwszy, pokoy święty pozyskac mogli y Rzecz pospolito uspokoić mogli, iakosz pobłogosławił Pan Bog pobozney intenty naszej y za łasko iego święto, to domowe incendium, powagą naszą krolewsko (iest zgaszone y) woysko nasze Zaporoskie do wierneho poddanstwa przywroczone, ktoremu w deklaraty łaski naszej krolewskiej pod Zborowem daney, przychęcając do usług naszych y Rzptej, a narod Ruski wszytek duchowne-o y swieckie-o, slacheckie-o y pospolitego stanu przy prawach y wolnosciach dawnych zachowuiąc, obiecalismy na terazniejszym seymie wzledem uney zniesienia tak, iakoby z wielebnym (w) Bogu oycem metropolitou Kiiowskim y duchowienstwem namowiono było postać y narod Ruski wszytek uspokoić w ich reliey Greckiey ucontentowac. Te-

dy to krolewsko obietnice nasze przy seymowey aprobaty y tey deklaraty pod Zborowem daney skutkiem wypelniając, waciące na ten czas wladictwa Łuckie, Chelmskie, Witepskie złączając z Mscisławskim, z cerkwiami do nich zdawna należącemi y archimandrio Zydyczynsko, także monaster Lescz ze wszytkiemmi dobrami, pomienionemu oycu Silwestrowi Kossowowi y osobom na to obranym y od niego poświęconym oddalismy y hoc diplomate nostro oddaiemy, a z monastera Kupiatyckiego w possessy nieunitow będącego wszelkie przewody przeciwnie punktom swietey pamieci krola jegomosci Władysława znosimy, a wladycztwie Przemyskim (terazniejszemu dyzunitowi ex nunc ma być) oddaną przed smiercio xiedza Krupieckiego Świętego Spasa monaster, Świętego Unofrego ze wsio Nauszczuwko *) monaster Ławna **) ze wsio Łaurownym y monaster Smolnica, a post lata xiedza Krupeckiego iusz to wladycztwo z maiętnosciami y wszelakimi pożytkami do wladycztwa przy nieunicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do wladycztwa Witebskiego y Mscisławskie-o dobr na wychowanie slusznych nie masz, tedy z dobr Połockie-o archiepiscopstwa połowice, ktora ma bydz przez comissarza naszego wydzielona, terazniejszemu oycu wladycze naznaczyliśmy y de facto oddaiemy. Exercitium liberum wszytkiemu narodowi Ruskiemu nie będącym w uney w Koronie y Wielkim Xięstwie Litewskim, tak iako zdawna mieli, pozwalamy y noszenie krzyża wielebnemu oycu metropolicie w swoich dyecezyach iako insigne metropolitanskie. Cerkwie też wszystkie w punktach swietey pamieci krola jegomosci Władysława wyrażone przywracamy, to iest v *Smolensku* według przywilegiu krola imci Borysa y Hleba pod murami Smolenskiemi, a w samym zamku gdzie przed tym cerkiew świętego Awramia bywała, plac do zbudowania cer-

*) Nawłoczko **) Ławra.

kwie, przy niey duchownych chowac; także w dobrach slacheckich, które lennym prawem maio w wojewodztwie Smolenskim, wolno cerkiew budowac y duchownych swoich przy nich chowac. W *Mohiłowie* cerkiew Świętego Spasa, monaster z przynależnościami, także pod *Grodnem* monaster; w *Wilnie* Zmartwychstania Paskiego y cerkiew drugo swietego Jana, a trzecio na przedmiesciu swietego Ierzego, w *Trokach* Panny Naswietszey, w *Grodnie* Zmartwychstania Paskiego, w *Minsku* Swietey Troycy, w *Połocku* Narodzenia Paskiego ze wszystkimi dobrami do niey należąciami, we *Mscisławiu* Swietey Troycy z dobrami do niey należąciami, w *Kobryniu* Narodzenia Naswietszey Panny, w *Witepsku* Zwiastowania w niżnym zamku y cerkiew w polu stojąco Świętego Ducha, w *Nowogrodku* Swietego Jana, w *Lidzie* Swietego Spasa, w *Tłumeniu* (Ihumeniu?) Swietey Przeczystey, w *Bobrojsku* Swietego Spasa, w *Drohiczyńie* także Swietego Spasa, w Koronie zaś *Lubelsko* cerkiew od stanu slacheckiego zmurowano, która im była wzięta przywracamy do odprawowania nabozenstwa wszystkiemu narodowi ludzkiemu Ruskiemu niebędący w uniey, w *Krasnym Stawie* Swietey Troycy ze wszystkimi dobrami do niey zdawna należąciami, w *Belzie* Świętego Mikoli, w *Hrubieszewie* Świętego Krzyża, w *Troianowie* (?) *) Swietego Parascowey, w *Krzemiencu* Świętego Mikoli, w *Horodku* Swietego Iliey, w *Mosciech* Zwiastowania Naswietszey Panny, w *Busku* Swietego Mikoli, w *Horodle* Zmartwychstania, w *Kowlu* Swietego Mikoli, w *Ratnie* Swietey Troycy, na oddanie których cerkwie (skutecznie) commissarzow, których sami sobie obioro dac pozwolilismy y teraz ***) naznaczyliśmy. A gdzie cerkwi pogorzeli y popustoszone są, tak w *Pinsku*, w *Mozyru* y po innych miejscach, na tychże placach dawnych budowac y mrowac wolnosc dajemy. Także dobra od

cerkwi Swietego Paraskowy we *Włodzimirzu* odebrane przywracamy. Sądy duchowne iech według przywileia swietey pamieci krola imci Augusta, roku tysiąc piecset iedynastym danego, maio bydz wcale zachowane. Także Bractwa wszystkie gdziekolwiek są y gdzie zabronione, iako w Smolensku za murami u Hleba y Borysa y Bielskie mie pozwalamy, szkoły Kiowskie y gdziekolwiek są także drukarnie ich wcale zachowujemy y censure xiąg przy oycu metropolicie y episcopach w dycezyach iech zostawujemy, a kaduk na drukarzu Lwowskim Służce *) nieśluszenie otrzymany znosimy. Dobra też cerkiewne aby żadnem sposobem nie byli alienowane a ritu graeco, iako dawne prawa są o tym, warujemy. *Perehinsk* od Władystwa Lwowskiego nullo iure alienowany dekretem naszym na piirwszym terminie według praw y przywileiow tego władystwa restituere obiecujemy, a wszystkich mieszczan Lwowskich narodu Ruskiego przy wolnosciah y prawach iech według przywileiu swietey pamieci krola Augusta y innych krolow imciow cale y nie naruszenie zachowujemy. Jesli iakie so praeiuditia y tran(s)actie mimo ten przywiley tak w odprawo(waniu) tego (na)bozenstwa, iako w ich samych swobodach, te wszystkie znosimy. A gdziekolwiek w Koronie y w Wielkim Xięstwie Litewskim z dawnych praw y przywileiow do urzedow należy narod Ruski, aby zarowno przymowani byli y żadney oppressy nie mieli. Dawne prawa iech konserwujemy, a przeciwnie gdzie bykolwiek były postęпки y transactie cassujemy. Osobliwie też mieszczan Kiowskich, Czernichowskich, Winnickich, Mozerskich, Reczyckich, Starodubowskich, Pinskih y innych, gdziekolwiek woyna zaszła, przy dawnych prawach y wolnosciah iech zachowujemy. Commissio y inquisitio wzgledem przeszłego zamiszania według amnistii obiecanej pod Zborowem znosimy.

*) Stoianowie **) Zaraz.

*) Sloza.

Praezbiterowie też popi rusci niebędące w uniey aby przy wolnościach stanu duchownego zostawali y żadnemi powinnościami, podwodami, podatkami, statiami ani stantiami żołnierskimi y robociznami nigdzie nie byli onerowani, ale według praw y przywileiow incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do niko go z świeckich, tylko do starszych swoich należeli duchownych tym przywileiem naszym utwierdzamy. Na ostatek cokolwiek jeszcze do gruntownego uspokojenia należy, a na tym seymie dla nawalności spraw Rzptej skutku nie wzięło, to wszystko do przyszłego seymu zachowawszy, naród wszytek Ruski przy wszelkich prawach y wolnościach zachowujemy. A teraz to diploma, vigore aprobaty declaraty naszej, woysku Zaporowskiemu daney, z podpisem ręki naszej y pieczęcio tak koronno iako y Wielkiego Xiestwa Litewskiego wydać rozkazalismy. Dan w Warszawie, na seymie, w dzień concluzy seymu roku Panskiego MDCL miesiąca Stycznia dnia dwunastego, panowania naszego Polskiego pirwszego, Swedzkiego wtorego roku. Matias Cielecki Secretarius Sacrae Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Krol. Locus sigillorum eisdem literis appensorum. Post cuius quidem diplomatis seu literarum privilei superscripti Sacrae Regiae Maiestatis ad oblationem praedicti Episcopi ritus graeci Vitescensis in acta praesentia susceptionem et ingrossationem ad affectationem offerentis eidem originale est extraditum, de quo sibi extradito idem offerens officium praesens quietavit, quietatque per praesentes. Correxist Sobolewski. Locus sigilli castri Varsaviensis. Joannes Krasinski D. R. capitaneus Varsaviensis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда за 1676—7 г. № 10950. л. 675, 12, 13—16.

Примѣчаніе. Этотъ документъ напечатанъ также въ «Историкоюридическихъ матеріалахъ» т. XIII, стр. 357.

№ 268—1550 г. Августа 26 дня.

Фундушъ Городищской Пречистенской церкви князя Василя Полубенскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ipso die festi Sancti Valentini Martiris, anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo.

Oblata foundationis ecclesiae Horodyscensis ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Maximilianus Grzymacki, praesbiter ritus graeci ecclesiae Horodiscensis et decanus Mielnicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae ritus graeci Horodiscensis, praecavendo indemnitati cuivis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Wasily Andrejewicz Polubenski, marszałek gospodarski, starosta Mscisławski y Radomski. Obiawiam tym moim listom wszystkim pospolicie dzisieyszym y na potom będacym, komu będzie potrzeba tego wiedzieć, com ia we wsi moiey Horodysczu przy zamku Horodyckim zbudował cerkiew ku czcy y ku chwale Bogu, w Troycy Świętey Jedynemu, założenie było świętey Troycy, w ktorey chcąc mieć sobor, aby zawždy w niey służba Boża bywała za zdrowie krolewskie y też moie y potomkow y też za dusze przodków moich Pana Boga prosić, te cerkiew nadałem z imienia Horodyscza iako dziesięcinami y pieniądźmi y wstawił w niey trzy popy a czwartego diakona, w ktory że na każdy dzień służba Boża bywała, to też z Bożego dopuszczenia ta cerkiew wespół y z zamkiem moim Horodyskim zgorzała, gdzie ia y teraz mając wolą, jeżeli Bóg Stworzyciel żywota mego przedłuży, takowosz cerkiew bez omieszkania zbudować y wszytek rząd y sprawę w niey mieć po pierszemu y ustanowić, a czego Panie

Boże niedopuszczay, iesli bym ia tey cerkwie nie zbudowawszy umarł, tedy syn moy potem y potomkowie moi powinni będą zbudować y w tym rządzie y sprawie y postanowieniu mieć, iak niżej w tym liście opisano. Co się doticze pieniędzy, dziesięciny dworskiej, pasnie y ze wsiow, aczkolwiek ia to na te cerkiew Bożą zupełną wydawał asz do tych czasow, będzie dawano do żywota mego, niżeli obowiązujący się, aby potomkowie moi tego nie naruszyli albo żeby bez potomstwa to imię moje w cudze ręce nie weszło, a ten, komu by się dostało wypełniać y tego wszystkiego, iak nadano, oddawać, abo tey cerkwie zbudować nie chciał, dla tego tym listem moim to oznajmuje y tym listem moim siebie y potomkow moich y tych wszystkich, kto kiedy to imię trzymać będzie obowiązując, aby nadanie moje wszystko spełna na cerkiew Bożą Świętęj Przeczystej, która z dawnych czasow we wsi Horodyskiej zbudowana iest, oddawana było. A nadań na te cerkiew Bożą Horodyską popom trzem y diakonu, każdemu z nich po włóce ziemi we wsi Horodysczu, którzy to popy Horodyskie teraz dzierzą. Jescze przydaie tym że popom terazniejszym y na potym będącym potomkom ich kąt ziemi na cerkiew Świętęj Przeczystej, który leży między ziemi moiej dworskiej, a między włóki Waska Paszyncza, boiarzyna mego Horodyskiego, który nie ma od tey cerkwie oddalen być wiecznie. A z gumna mego Horodyskiego czterdzięci kop żyta, to im ma być dawano miasto dziesięciny. A ku temu z pieniędzy moich czynsowych ia y potomki moi winni będziemy na każdy rok na wino y na insze cerkiewne potrzeby tym popom y diakonu siedm kop broszy Litowskich y to pełnić mają wiecznemi czasy. A poddani moie imienia mego na tesz cerkwie Bożą mają w każdy rok dawać y wypełniać, to iest ze wsi Polubicz y ze wsi Dubice, y z Kontow, y ze wsi Jabłonia, y z Kontow Jabłonskich, y z Kolana, z Horodyscza, y z Zanowa,

Hruda, y z Radcza, choc by w tych wsiach moich wysz pomienionych y nie greckiego, ale rzymskiego zakonu ludzie byli, tedy przecie winni wszyscy tak y boiarza w każdy rok z każdej włóki po kopie żyta będą dawać tym trzem popom y czwartemu diakonowi, a oni mają na równe części tym się dzielić. A za to te popy y potomkowie ich mają w tey cerkwi na każdy dzień winni będą służbę Bożą służyć za zdrowie Krolewskie Jego Miłości y moie y tesz potomkow y za duszy przodkow moich Boga prosić, a w sobotę y w niedziele po odpustach y naroczystych świętach służbę Bożą soborem służyć, w każdy piątek panachide mieć za duszy przodkow moich, a po moim żywocie za moie Pana Boga prosić. A to wszystko ia sam y potomkowie moie, y czego Panie Boże uchoway, iesli by to imię moje w czyje cudze insze ręce przyść miało, tedy y ten powinien będzie ku popom tey cerkwi Bożej terazniejszym y na potym będącym według tego listu mego zachowywać się. A kto by nie chciał tey woli moiej y temu listu memu y wszystkim artykułom w niem opisanem dość czynić y ich wypełniać, ten rozsądzis się ze mną przed Miłościwem Bogiem na strasznym sądzie, a przecie zwierchnością Krola Je-o Mci ta cerkiew Boża y ten moy list, a nadanie ma w obronie Je Mci Krolewskiej być, y od każdego nasilenia. kto by się temu chciał zprzeciwiać y cerkiew Bożą, a sług cerkiewnych w tym uskadzać, mocą Je. M. Krol. obroniona ma być, co Krolewska Jego Mc. na on czas będąc uczynić raczy, naprzod dla cerkwi Bożej y dla dusznego zbawienia swego, a potym dla pokornych służb moich. Y na tom w tey cerkwi Bożej y tu tesz popom tamecznym dał ten moy fundusz z moją pieczęcią. Pisan w Możaykowie, pod laty Bożago Narodzenia tysiąc pięćset pięćdziesiątego roku, mca Augusta dwadziestego szóstego dnia, indikta osmego. U tego funduszu pieczęć zawiesista a podpis ręki temi słowy: Wasil Polubiński

reka własną. Cuius originale idem afferens, post ingrossationem in acta, rursus ad se recepit et de recepto officium praesens ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1695—8 г. № 10961, л. 246.

№ 284—1651 г. Января 6 дня.

Актъ осмотра тѣла убитаго священника Докудовской церкви о. Стефана Вержбовскаго.

Praezbiteri Dokudoviensis ecclesiae ritus graeci praesentatio corporis.

Advectum est ad officium praesens et acta capitanealia castrensia Mielnicensia corpus exigue olim honorabilis Stephani Wierzbowski, praezbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudow, Illustris et Magnifici Ludovici Alexandri Radziwil, marschalci Magni Ducatus Lithvaniae, per honestos Stanislaum et Mathiam Buiarzyki, haydones Illustris et Magnificae Zophiae de Teczyn Danilowiczowey, thesaurariae Regni interemptum, et per famatos Samuelem Wierzbowski fratrem ipsius germanum, Christopherum Gmurek proconsulem, Paulum Lenczycki consulem praefati oppidi Dokudow praesentatum, in quo cadavere officium praesens vidit et suscepit vulnus in capite supra frontem cestu, vulgo *obuchem* pertrusum, ad cruorem usque ad apertionem cerebri, a qua convulseratione noscitur esse mortuus. In qua interemptione suprascriptos honestos Buiariki et famatos proconsulem, viceadvocatum et consules oppidi Miedzerzec inculpaverunt. Petieruntque ab officio praesenti addi ministerialem ad proclamandos praefatos homicidas. Quorum postulationi officium praesens annuendo, eisdem ministerialem generalem regni providum Laurentium Kuzmich addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis suprascriptus ius deputationis suae reddens, coram officio praesenti personaliter stans publice

recognovit se praefatos honestos Stanislaum, et Mathiam Buiarzyki de villa Ostrowki, ad tractum Miedzerzecensem pertinentes tam in castro Mielnicensi, quam et foro publico civitatis eiusdem in frequentia multorum hominum pro veros et indubitatos homicidas olim honorabilis Stephani Wierzbowski praesbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudoviensis.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 731.

№ 285—1651 г. Марта 20 дн.

Фундушъ Лельчицкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Akt funduszu Lelezyckiey cerkwi sluzacego.

Roku tysiac siedymset szesdziesiat pierwszego, meca Marca osimnastego dnia.

Na urzeczdzie I. K. Msci grodz. Pin. przede mna Piotrem Thadeuszem Frackiewiczem, podstolim y podstaroscim sadowym pttu Pin., comparendo personaliter imc xiadz Jan Zaborowski, paroch Lelezycki, ten fundusz ad acta podal in eum tenorem pisany.

Ierzy Tyszkiewicz, z Bozey y stolicy apostolskiey łaski biskup Wilęski, woytom, starcom, menzom, włosciom y wszystkim mtsci naszej Uborskiey poddanym daiemy wiedziec, iż doszła nas wiadomosc, iako wy pomienieni mężowie y poddani, zażywaiąc nobozestwa y sakramentow w cerkwi Lelezyckiey od krztu y szlubow, czesnemu Bohdanowi Oniskiewiczowi swieszczenikowi waszemu Lelezyckiemu mało co albo nie nie daiecie, preto porownywaiąc pomienionego swieszczenika waszego z ynnemi swieszczennikami w mtsci naszej Uborskiey y poblizu będącemi abyście o pomienionych krsztach y szlubow tak, iako y drugim swieszczenikom dawali y kontentowali, chcemy miec

po was y rozkazuie przykazuiac to panu staroscie naszemu teraznieyszemu Ubor-skiemu y iego nastempcom, aby pilno te-go dozierał po was, iakoby pomieniony swieszczenik Lelczycki wasz msza y usłu-gi koło zbawienia waszego takową, iako y drudzy swieszczenicy mają, miał za pła-tę y nagrodę. Y na to daliśmy mu ten nasz list z podpisem ręki własney y pieczęcią naszą. Pisan w Wilnie, dnia dwudziestego Marca R-u panskiego tysiąc szescset pię-dziesiąt pierwszego. U tego funduszu pod-pis ręki I. W. Ismei xda biskupa Wilen. takowy, przy pieczęci na opłatku wycis-nionej: Georgius Tyszkiewicz episcopus Vil. mp.

Oraz przypisek alias confirmacia imsci-pna administratora takowa: Anno tysiąc szescset szeszdziest trzeciego, dwudzie-stego wtorego Maj, perlectis his literis per illustrissim. ac reveren. Dn. Georgi. Tyszkiewicz episcop. Viln. defuncti a per illustrissimo ac reveren Dno Geo-rgio Białozor Dej gratiae et sedis aposto-licae episcopo Viln. Dno meo colendissi-mo habens administrat. Uborscensem has literas confirmari ac ulteriorem per illu-strissimi gratiam Kazimierus Białozor ma-reschaleus Upitentis capitaneus Novomo-tensis administrator Uborscensis.

Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażono osobę do akt iest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинского городского суда за 1761—1762 г. № 13071, л. 234.

№ 266—1652 г. Января 23 дня,

Квитанція на имя священника Козерадской церкви Луки Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну уволокъ земли.

Actum in castro Mielnicensi feria ter-tia post festum Sancti Bartholomei Apo-stoli proxima, anno Domini 1652.

Poponi Kozieradensi oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Lucas Jarofiewicz, prezbiter ecclesiae Kozieradensis, ritus graeci, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit quietationem infrascriptam, manu propria generosi Felicis Beydo, no-tarii terrestres et exactoris Mielnicensis subscriptam, ad inducendum et inscriben-dum in acta praesentia castrensia Mielni-censia, quarum tenor talis.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, die vigesima ter-tia Januarij. Wielebny ociec Łukasz Ja-rofiewicz, swieszczenik czerkwie Kozieradz-kiej, zapłacił poborow szesc czwarty raty z wloki czerkiewney iedney in summa złotych trzy et liber. Szczęsny Beydo pi-sarz ziemski y poborca Mielnicki.

Изъ актовой книги Мельницкого городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 130.

№ 267—1652 г. Іюля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира съ распоря-женіемъ распечатать православныя церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Vir-ginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte eorundem (Monasterii Drochi-censis) oblata Literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik, eidem officio praesenti nomine honorabilis Pa-chomij Packowski, ihumeni monasterii

Drochiciensis ecclesiae ritus graeci Sancti Basilii, obtulit et reproduxit mandatum infrascriptum, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bozey Krol, Polski, Wielkie Xiąże Lithewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Swedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Zbigniewowi Ossolinskiemu, staroscie naszemu Drochickiemu, wiernie Nam milemu łaskę naszą krolewską. Urodzony, wiernie nam miły! Przełożono iest żalosnie imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego y wszystkiego duchowienstwa braci zakonney monastera Drohickiego, iż slachetny Florian Kossowski, podstarosci wier(nosci) T(woiey) tameczny, swiezo niedawnymi czasy, bez dania żadney przyczyny, iakoby z rozkazania wier(nosci) Twojej cerkwie w miescie naszym Drohiczynie pozapieczetowac miał, iakoż y popieczetował, wyciągaiane na nich od kozdey cerkwie nienależytych y niesłusznych podatkow na osobe W. T., co iż się dzieie przeciwko prawu, fundatiom y przywileiom, od antecessorow naszych y od nas samych tym cerkwiom nadanych, do ktorych wier(nosc) T(woia) ani kto inszy żadnego prawa y zwierzchnosci, iako nad duchownymi osobami praetendowac nie może, dla czego ten postępek niepomału nas obchodzic musi. Rozkazuiemy tedy Wier. T., chcąc miec to koniecznie, aby Wier. T. te pomienione cerkwie za oddaniem sobie te-o mandatu naszego zaraz odpieczetować kazał, iakoby nasta sprawa więcej z skargo nie dochodziła y tego na potym postrzegał, żeby żadne bezprawie onym przy cerkwiach sie nie działo, inaczey nie czyniąc dla łaski naszej y z powinności swojey. Dan w Warszawie dnia III msca Lipca roku MDCLII, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego V. Jan Kazimierz

Krol. Gregorius Białobrzeski secr. R-iae Mtis m. pa.

Изъ актовой книги Мольницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 90—91.

№ 268—1652 г. Юля 8 дня.

Жалоба Іеронима Халецкаго на православныхъ Дрогичинскихъ священниковъ, съ обвиненіемъ ихъ въ смутахъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta in crastino festi Visitationis B. M. V. a-o D. 1652.

G. Chaleckj protestatur ex copia.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Hieronimus Casimirus de Chalez Chalecki, bonorum Bartkowo, Korczewo, Sarnowo, Szeglacin, Liaszkowicze, Starczewicze, Przekop aliorumque eo pertinentium haeres . . . zelo et amore boni publici suae suorumque ac totius pallatinatus Podlachiae prospiciendo securitati ac fortunarum praeveniendo indemnitati, maturo providens animo imminetia pericula iamque sensim ex insidiosis et clandestinis perfidae gentis Ruthenicae hic in Podlachia commorantis et inhabitantis errumpendo latebris, verendo ne haec perduelis, fidefraga ac improba gens variis praegnans fraudulentis perniciosum terrae belluae horrendaeque multicipitis Hydrae enixa foetum pestiferum suum in chara pignora, post discessum incolarum palatinatus Podlachiae pro expeditione generali bellica evomat virus, solenniter et in forma iuris quam plenissima protestatus est in et contra veneratos et religiosos Pachomium Humien uti sublevatorem ritus graeci ac totius civitatis, nec non Kuprianum, Pimum, Josiphum cognominatum Garbaty popones, totum videlicet clerum et religiosos tam in ipso oppido

Drohiczin, quam et post fluvium Bug dogmata fidei Ruthenicae ritus Graeci disuniti profitentes, uti primarios ac antesignatos barbarum querelarum, tumultuum rebellionisque excitatores, promotores et fautores tum et omnes eiusdem oppidi utriusque incolas ritus graeci disuniti sui cleri pedisequos et sectatores tanquam fomitem et omnium pessimorum consiliorum in totam Podlachiam redundantium et promanantium, idque in eo, quod ipsi et quidem popones uti ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Bellonae ardor caram vexare cepit patriam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam exulcerati odio ac innato quodam erga gentem Polonam exacerbati rancore suis Dei haereditatem machinationibus ac venenoso professionis suae schismate extirpando contaminare et poluere intendentes . . . aliquot annis nuper praeteritis susceptis cladibus in hac calamitate et orbitatae patriae, quam iustus iudex Deus in expiationem delictorum sui divinam maiestatem offendentium summendae flagellum vindictam permiserat, toties sepiissime fraudis criminisque perduellionis notati, pro quibus licet si poenas criminales, uti fidefragi et perduelles promeruerant, verum tamen magis lenitate, quam iuris rigore ob spem futurae meliorationis et correcturae illos videbatur. Ast ipsi eorum immemores poenarumque publicarum, eo in passu sancitarum, obliti, non contenti nec saciati anteactis fraudulentis, in quibus toties adversi multoties cum literis perduellis Chmielnicky cellatis plebem ac rebellionem commoventibus praecavendo, nunc deinceps sub specie devotionis et cultus Divini praetextu plebem ac ecclesias ritu graeco consecratas vulgo *cerkwie* non sacris inserunt dogmatibus non divinum adorare docent, sed venenosis erga fidem catholicam inficiunt et imbuunt furiis, ad rebellionem excitant tumultus in plebe. arma sumenda contra rempublicam aras-

que Deo sacratas ac dominos proprios svadunt, ad omnia denique (contra omnem decentiam et vocationem spiritualem) pronam in malum plebem ducunt, trahunt et promoveant, pro rebeli periuro foedifrago ac perdueli Chmielnicio cosacorum duce Deum praecari iubent. Quinimo in abusum cultus Divini, quo suos nefarios facilius possint exequi conatus, ecclesias suas vulgo *cerkwie* cultui et venerationi Divinae sacratas, in speluncas convertunt latronum ibi impia conventicula, ibi pessima consilia, ibi fraudulentas machinationes, ibi fastuosos triumphos, ibi in perniciem reipublicae varii generis armorum pulverum, pixidum, globorum plurimorum depositarium celebrant, tractant, peragunt et constituunt, celebrareque, tractare, peragere et constituere permittunt, sed neque hic nequitiarum ipsorum terminus, non limites nefandorum facinorum, non inveterati odii terminatur finis, et iterum accepto infausto dispersi ac dissipati, non tamen ad internecionem prout ipsi jactabantur ignaraque narrabant plebi, deleti reipublicae exercitus nuncio, ausi sunt campanas triumphabundi pulsare, procesiones et devotiones insuetas instituere et peragere cum plebe palam et publice ac si victores triumphare acclamationes et benedictiones inauditas movere, pro salute demum et incolumitate perduellis Chmielnicky totiusque cosacorum exercitus potum sumere et victoriam palam profiteri, prout de facto profitebantur. Memorata vero plebs et communitas sui cleri ac poponum sacrilega sectantes consilia praemissa execranda facinora conniventia et persvasione poponum suorum exequi parata iam nefandos excessus licentiosamque audaciam explevissent et pestiferum suum evomissent virus, nisi Divina pro sua militans haereditate providentia impios illorum ellusisset conatus, dum ante aliquot annos nonnulli zelosi patriae cives gliscentem in viscera regni hostem . . . parieti Podlachiae minantem excidium arcuerunt impetumque illius aliquot in lo-

cis, uti pote ad Niemierow, Krinki, Staw, Biala, Łomazy, Kobylany, Gnoino, fregerant. Tum demum parumper resipiscere visa est illorum audacia, quando alii consignororum oppidorum et villarum incolae temeritatis suae poenas luerant, quando suam licentiosam sanguinem expiaverant audaciam, quando rebellionis suae (quod ex scrutiniis et decreto Tribunalitio regni Lublinensi clare constat) debita et emerita sumpserant supplicia, verum neque haec diuturna perseveravit resipiscentia. Enim vero postquam equestris ordo palatinatus Podlachiae pulso fugatoque e finibus suis hoste domos suas victor sese receperat ad novas easque maiores occulte recurrunt machinationes, alliciti impuna rebellium cosacorum per universas Russiae oras ferro et igni grassantium insolentia, ubi tot templa divis tutelaribus dicata devastata, tot venerabilissimi sacramenti a sacrilega manu et pede suscepti et patrati contemptus, tot altaria polluta, monasteria expilata et dirruta, tot apparatus ecclesiastici in praedam et spoliū dirrepti, tot sacerdotes variis tormentis cruciati, tot virgines Deodicatae profanatae, tot sepulchra et monumenta mortuorum exuta, omni humanitate spe illiciti lucri depraedata et disiecta, tot domini cum carrissimis pignoribus illarum regionum incolae a propriis subditis immaniter et tyrannice trucidati et truncati, tot denique optima civitates, tot numerosa oppida, tot innumerabiles pagi in cineres et favillas redacti et solo adaequati, tot insuper plurima et numerum excedentia damna perpetrata, tot provinciae ad summam deductae egestatem et pene funditus depopulatae, talia aggredienda et ipsi praesumebant et intendebant cum sua cummunitate popones in vigilantia praesidium et procerum palatinatus huiusce Podlachiae ad tantam licentiam illis praeclusis et viam dum exploratis illorum impiis consiliis et conventiculis ecclesias illorum alias cerkwie ad talia sub praetextu devotionis peragenda commodissimas occluserant et obser-

vaverant praecluserat et memoranda longa posteritati serenissimi regis domini nostri clementissimi sub Bereszteczko victoria per quam dum iam pacata videbatur esse respublica inter virentia et florida almae pacis oliveta, ipsi quoque tantisper a suis impiis conatibus et sceleratis imposuere silentium machinationibus ad hoc usque tempus immo pressas silentio fraudulentias fovente, quo infaustum dispersi ac dissipati exercitus acceperunt nuntium et eo ipso momento quo literae universales sacrae regiae maiestatis hanc cladem denuntiantes ad castrum praesens Drohiciense porrectae et promulgatae sunt, tanquam e somno expergiscentes infelici demulati rumore in tanta orbitata patriae letabundi insvetos ac si deleso et sublato hoste exercebant triumphos sub praetextu devotionis, uti praemissum est, nullo incidente festo, imo die feriali circa ipsum meridiem tempus pro sola periuri Chmielniecy victoria et insvetas exercebant solennitates cum vetera regressi consilia novos tumultus movent, conventicula clandestina peragant, ad haec advenientes de villis contiguīs pro foraliis die forensi subditos suae nefariae fidei sequentes licentiae suae faciunt consocios, impia illis communicantes consilia, quo ducti protestantis subditi de villis ipsius haereditariis superrecensitis debitam et solitam protestanti non praestant obedientiam, quos si aliquam vellent spirare fraudulentiam impiaque eorum intenderent se consilia, ipsemet protestans, uti dominus sanguine illorum luendis afficere et corrigere suppliciis, quod ut et alii in suis eorundem uti fidei ita et scelerum pessimorumque consiliorum sectatoribus subditis suis diligentissime animadvertant, praecavendo cuivis indemnitati tum et prospiciendo securitati totius palatinatus Podlachiae, iterum atque iterum protestatur et manifestatur solenniter.

№ 289—1652 г. Юля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ православныхъ въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte monasterii Drohicensis oblata literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik eidem officio praesenti obtulit et reproduxit nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii Drohicensis conventus sancti ecclesiae ritus graeci literas infrascriptas vadij Sacrae Regiae Majestatis, sigillo minoris cancellariae regni obsignatas, manu propria generosi Gregorii Białobrzesci subscriptas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiaże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Vandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Wojciechowi Mleczkowi, staroscie naszemu Mielnickiemu, a w niebytnosci jego urzędowi grodzkiemu tamiecznemu Mielnickiemu, wiernie nam miłemu łaskę naszą krolewską.

Urodzony, wiernie nam miły! Dano nam sprawe imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego, ihumenia monastera Drohickiego y zakonnych braci swej reguły Święte-o Bazylego, także duchownych cerkwey tamiecznych, że szlachetny Florian Kossowski, podstarosci Drohicki, niewinnie na zdrowie ich usadziwszysię, iawne odpowiedzi nie tylko przez różne osoby przegrażając czyni, ale tesz teraz swiezo w przestym czasie cerkwie, w miescie naszym Drohiczynie będące, gwał-

townie pozapieczetował y insze krzywdy z bezprawiem chce czynic, tak że nie tylko w zdrowiu swym, ale y dobrach bezpieczeni bydz nie mogą, co się z niemalo zniewago prawa pospolitego y pokoiu obwarowane-o dzieie. Przeto my chcąc, aby pomienione strony o krzywdy, ieżeli są iakie albo między nimi zachodzą, nie gwałtem, nie bronią ani potęgą iako, ale szrodkiem prawa pospolitego wzajem rozprawowali się, zakład nasz dwudziesty tysięcy złotych polskich między nimi założyć umyslilismy, iakosz ninieyszym listem naszym zakładamy. O czym żeby strony obiedwie niewiadomoscio iako nie wymawialisie rozkazujemy wiernosci waszey, abys wiern. wasza ten list nasz w xięgi swe Grodzkie tamieczne Mielnickie wpisawszy, przez woznego, wedle zwyczaju stronom obiema odwiecie y do wiadomosci ich przywiecie rozkazał, upominając stron obudwu, iż ieżeli która z nich ten list nasz sama albo naprawne na tho osoby (prawem pospolitym nie kontentując się) gwałtem wzruszyć chciała tego zakładu nasze-o, połowice do skarbu naszego, a połowice stronie obrażoney bez odpustu zapłacie będzie powinna. Uczynisz to wier. T. dla łaski naszej y z powinności swojej. Dan w Warszawie dnia III-o msca Lipca roku Panskiego MDCLII, panowania naszego Polskiego IV, a Szwedzkiego V. Na własne jego k. mosci rozkazanie Gregorius Białobrzesci m. p-a.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 90—91.

№ 270—1658 г. февраля 22 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви Дмитрин Вержбы на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузаку, бывшего причиною убийства зятя о. Вержбы, королевского солтыса той же деревни Андрея Кузак.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho in vigilia festi Sancti Mathiae Apostoli, anno Domini 1653.

Wierzba prezbyteri Gnoynensis protestatio.
Ex Copia.

Do urzędu y akt niniejszych grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Dmitr Wierzba, prezbyter cerkwi Gnoienskiej, imieniem uczciwey Anastaziey Wierzbianki, corki swey, a pozostałej małżonki po uczciwym Andrzeiu Kuzace, sołtysie je-o Krolewsky Mosci ze wsi Horoszkow, także imieniem utcziwego Stephana Kuzaki syna tegosz niebosczyka Andrzeia Kuzaki, przychilając się do protestathey przez pomienionego Andrzeia Kuzakę ieszcze za żywota swego we wsi Horoszkach przed urzędem mieiskim Mielnickim uczynioniey, żałobliwie uskarżał się y protestował na utcziwego Siehenia Kuzakę, sołtysa ze wsi teyże Horoszkow o to, iż on mając iakis rankor y prywatny gniew przeciw niebosczykowi Andrzeiowi Kuzace, bratu swemu rodzonemu, zapomniawszy boiazni Bożey y miłości braterskiej, nie obawiając się win w prawie pospolitym przeciw naprawcow na zdrowie ludzkie srogo opisanych, czasu niedawnego a prawie przed świętem Narodzenia Panskiego blisko przeszłym, urodzonego pana Stephana Racznowskiego, porucznika jego mosci pana Jana Mysliszewskiego, rotmistrza jego Krolewskiej Mosci na ten czas w Mielniku chleb wybierającego, na zabicie iego naprawił y na nieostroznego, pokojem pospolitym obwarowanego, w stodole swey własney we wsi Horoszkach spiącego, synowi swemu

na imie Walkowi nawiesc kazal. Ktory to porucznik, od pomienionego Siehenia Kuzaki naprawiony, przez syna iego Walka Sieheniuka z rozkazania oicowskiego z haidukami do stodoły nawiedzony będąc, onego spiącego wywlec y obuchami srodze na smierc bic kazal, od ktorego srogiego zbicia w krotkiem czasie rad nierad skonac musial, o czem protestatia, obductia głowy przez oica iego Karpa Kuzake osobliwie uczyniona szerzey swiatczy. A isz niebosczyk z dopuszczenia y naprawy pomienionego Siehenia brata swego z tego swiata zszedł y tenże Siehen własnie y sam spolnym meżoboicem zostal, tedy mscąc się niewinney krwi osierociałey córki swey, małżonka y oycy pozostałej niebosczykowskiej sieroty te protestatia powtore y potrzecie zanosi, chcąc y obiecuiąc pomienioną corke swą o głowe meża swego, a oica siroty niebosczykowskiej z pomienionym Sieheniem Kuzaką prawnie czynic.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 359, 361.

№ 271—1658 г. Апрель 3 дня.

Объявление вознаго обь обсвидѣтельствованіи раненаго Іеронима Попика изъ села Наройки.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini 1653.

Popik de villa Naroiki vulneratus.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens apud honestum Hieronimum Popik, filium honorabilis Grehorii poponis de villa Naroiki generosi Casimiri Biernaczki ex personali commonstratione vidit et suscepit vulnera duo in capite pertrusa, cruenta, tertium in naso similiter pertrusum, cruens cum tumefactione,

quartum in fistula manus dextrae defrussum cute, pro quorum illatione nobiles Jacobum filium olim Andreae Lopuszki Myniszaczyk et Antonium filium olim . . . *) Lopuski Dobczak inculpavit, cum ea protestatione, quod intercedendo eidem viam liberam de silva Naroycensi praefati generosi Casimiri Biernaczkі domum versum suam Naroyki tendendum vulnera praefata intulerunt atque protunc ab eodem bombardam longiorem vulgo rusnicę receperunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1652—4 № 9583. л. 723. 724 об.

№ 272—1653 г. Юня 5 дня.

Заявление монаховъ Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ, произшедшемъ въ Монастырь въ день Пятидесятницы, 1 юня, въ полдень и истребившемъ храмъ Преображенія Господня и монастырь.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post festa solennia Sacri Pentecosten proxima, anno Domini 1653.

Conflagrata monasterii.

Ad officium praesens capitaneale actaque castrensia Drohicensia personaliter venientes religiosi patres Joannes Zyla et Piminus Wierzba monachi monasterii Drohicensis ritus graeci suo et totius conventus eiusdem monasterii nomine coram eodem officio praesenti solennem lugubremque manifestationem fecerunt in eo, quod ipsis ex promissione Dei, vel nescitur que infausto facto ecclesia Transfigurationis Domini, vulgariter Swietego Spasa cum monasterio et omnibus ornamentis splendoribusque ecclesiasticis die dominico sacri Pentecosten proxime praeterito, meridie, circa horas prandii conflagrata in fa-

*) Въ подлинникѣ пробыль для имени.

villamque reducta est. Qui quidem religiosi patres bona in una tantum campo mansulum eiusdem partis fluvii Bug, alterius vero partis medietatem mansi non a fundatoribus, verum a benefactoribus suis possident, de quo iterum atque iterum eam suam calamitosam manifestationem fecerunt. Inhaerendoque constitutioni regni praemissa omnia sic et non aliter facta ad Sacrum Evangelium iuxta praescriptum iuris iuramento corporali probaverunt.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго городского суда за 1652—1654 г. № 9583. л. 861, 865,

№ 273—1653 г. Ноября 27 дня.

Фундушъ Дрегловицкой униатской церкви во имя Непорочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno ejusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Ecclesiae ritus graeci Drehloviensis oblata foundationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Valerianus Poray, praesbiter ecclesiae Mielnicensis ritus graeci et protopop decanatus Drohicensis obtulit et reproduxit eidem praesenti foundationem infrascriptam ecclesiae Drehloviensi servientem, manu propria olim Illustris et Magnificae Zophiae de Tenczyn Danilowicza, thesaurariae regni subscriptam et sigillo usitato obsignatam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna, Druhobie-

ka, Rathynska, Błonska staroscina. Oznajmuie tym piśmem moim kożdemu, komu by o tym wiedziec y na potomne czasy należało, isz ia widząc w szerokiey włosci mey szczupłość domow Bożych, a szerokość parafiey, dla czego iako też y dla niedbalstwa swieszczennikow tameyszych wiele ludzi takowych się znayduie, yż ledwo o Bogu wiedzo, wiary nieznaią, a nawet siła się znayduie y takich, że pacierza nie umieią, a to dla odległosci mieysca że wsi kilkanascie maiąc pod sobo ieden duchowny y to odlegle od cerkwie za mil kilka wysługi duchowney duszom chrzescianskiem tak iako powinien oddac nie może, przeto umysliłam dla rozmnożenia chwały Bożej, chcąc aby się rozszerzała y ludzie w maietnosciamych w tak grubey prostocie nie żyli, w Drechlowie, wsi dziedzicznej, cerkiew założenia Niepokalanego Poczecia Naswiet-szey Panny Maryey Matki Bożej ufundowac. Jakoz y zaraz na pobudowanie iey plac podałam y przy nieyże do pomieszkania swieszczennikowi gruntu włok dwie pola, a trzecią włokę z poddanemi na imie Waskiem Hiniukiem, Klimem Dublem y Kacykiem w tey wsi wiecznemi czasy do niey nadaie, do ktorey y parafianow ze wsi teyże Drehlowa y ze wsiow Łózek, Kwasowki, Pereschczowki, Przychodzisk y Zahaiek co nablisszo siebie, a od dawney cerkwie, do ktorey przed tym należały barzo odlegle odcinaiać, do tey nowo ufundowaney wiecznemi czasy przyłączam y naznaczam, obliguiąc duchownych przy tey cerkwi zostaiących, aby parafianom wyżej naznaczonym w wyciąganiu od nich quaestow za wysługi duchowne nie byli obciążliwemi, z tym jednak dokładem, aby ta cerkiew w uniey swietey ziednoczoney z kosciółem Rzymskiem wiecznie trwała. A iesliby, straż Boże, oderwac by się miała od poszuszenstwa y zwierzchnosci Oyca swietego y uniey ziednoczenia z kosciółem Rzymskiem, tedy tak fundusz iako y nadanie do niego tym samym kassuie, annihiluie y wniwecz

obracam, do czego y successorow moich obowiazuie y sumnieniem obliguię, aby tego przestrzegali y ten przywilej ode mnie nadany na te cerkiew wiecznie trzymali. A dla lepszey wiary y wiekszey wagi to prawo podpisem ręki mey własney ztwierdziwszy y pieczęć przycisnąc roskazawszy, do xięg mieyskich Miedzyrzeckich dla wieczney pewnosci przyiac y wpisac roskazałem. Działo się w Lublinie dnia dwudziestego siódmego Nowembra, roku tysiącznego szescsetnego piędziesiątego trzeciego. Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna ręką swą. Locus sigilli. Quas quidem literas foundationis idem offerens post ingrossationem rursus ad se recepit, de quarum receptione officium praesens ac cancelarium castrensem Mielnicensem quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1672—3г. № 10947 л. 556, 557—8.

№ 274—1858 г. Декабря 31 дня.

Фундушъ Мошуковской церкви, Новогрудскаго повѣта

Akt kopij funduszu cerkwi Moszukowskiej y Holynskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piątego, msca Maia dwudziestego osmego dnia.

Przed aktami ziemskimi w. Nowogr. y mną Ignacym Tuhanowskim regentem aktualnym przysięgłym przy aktach będącym ziem. w. Nowogr. stanowszy obecnie W. I. Pan Kazimierz Czyż, skar. Wilen. kopią polską przy samym originale po rusku pisanym ad acta podał w te słowa pisany.

Wypis z knich ziemskich zemli Nawahrackiey. Leta od narożenia Syna Bożego tysiaczo szescset piętdziesiąt czacwiortaho, miesiaca junia osmoho dnia. Na rokach

sudowych zemskich SS. Troycy stt. rymskim przypałych w Nawahradku sudownie odprawowanych, pered nami Andreiem Obrynskim sudeiu, Janom Kiersnowskim podsudkiem a Juriem Protasiewiczem pisarom, uradnikami sudowymi zemskimi zemli Nowohrockiey, postanowiwszy się oczewisto u sudu ziemianie hospodarskie zemli Nawahrockiey, ieho miłost pan Adam Dominik Czyż, skarbn. Wilen. y pni małka ieho miłosti J. Pni Teresa Maskiewiczowna opowiadali, pokładali y przyznali list swoy dobrowolny fundacyiny zapis, wodle prawa sprawleny y własnuju rukoju samoho ieho miłost p-a Czyża na pargaminie pisany, dany y należaczy ieho miłost oycu Łukaszu Homoliczemu, swieszczenniku ich miłosti Moszuskowemu y Hołynskemu y nastupcom ieho w unij swiatoy z kasciołem rymskim buduczym, na rzecz w nim niżej pomienionuju, kotory tot fundusz przyznaiuczy, a czyniaczy w tom dosyt konstytucyi roku tysiacz szescsot trycat piateho o funduszu opisanoy, wyrekli tyie słowa.

Sub fide, honore et conscientia Deum testor. Ze taką fundaszą czyniemy z dobr naszych własnych, żadnych pieniędzy za nic nie wziowszy, sine ullo conductamine, ale ex puro zelo et propria nostra liberalitate, nie czyniac nic in fraudem wyżej mianowanej konstytucyi y prawa pospolitego, y prosili, aby tot fundusz I. m. do knich zemskich przyniat y upisan był, kotory wpisuiuczu do knich słowo u słowo tak sie w sobie maiet.

Wo Imia P-a Boha Wsemohuszczeho, w Troycy S. Jedyneho, Oytca, Syna y Duchu S. amin. Ja Adam Dominik Janowicz Siemienowicza Czyż, skar. Wilen. y ia Teresa Maskiewiczowna Czyżowa, skar. Wilen., małwie, ziemianie I. K. msci W. Nowogr. czynim wiadomo y zeznawajemy naszym listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym zapisem, iż maiuczy my z łaski y błogosławienstwa Naywyższaho imienie naszoie, nazwanoie Moszu-

kowiczy, w W-ie Nwgr. leżaczyie, od I. m. P-a Juria Gutta Zahorskaho y małki ieho pni Katarzyny Bysnowskoy spolnie z nieboszczykom moiem wiecznostaiu nabytoie, do ktoroho gruntu wołok czotyry u p-a Jakuba Zdanowicza y małki ieho przykupił iesmy, a iż dostawszysię w Poleskii kraje, odlehlými od koscioła buduczymi, swieszczennika toż wiaduszczało lud pospolity do bohoboynosti y naboženstwa u tom kraiu nie było, uziawszy P-a Boha na pomocz, umyslilismo u toy chudobie naszoy na czest y chwał P-nu Bohu w Troycy S. Jedynemu na pomnozenie chwały Jeho SS. cerkau według przemżenia naszaho ufundował, ktoruju na zastenku nazwanym Bobkowskim, mieży siełami naszymi Bobkami y Hołynkaiu nad rekoju Naczaiu na hore wysokoy pobudowali y aparatami onuju opatryliesmo, kotory zastenek iduczy z sieła Hołynki do sieła Bobkou, a perayszouszy Smuhowinu y pominuwszy sznury Bobkouskyie, przyszedszy do samoho zastenku, do taie steny, ktoraiia hraniczyt sznury Bobkouskie, a zascinek cerkauny puszczauczy po lewey rutce, zastinek z cerkwaiu toju stenoju prostym trybom aż w reku nazwanui Naczu, taia stena uperła u kancy sieła Bobkow, hde y sianozaty swiaszczennikowy pry ieho folwarku nad tejaju rekaiu pokul stena należył, w ktorym zastenku tylko grunt oromy należał swiaszczenniku, a tylko podle cerkwi dla stanowiska ludom pod czas jarmarku plac kwadratowy wdłuż y w precz na sznur odyn wyluczaiem y wymuiem, ktoroho placu swiaszczennik y nastupcy ieho przywłaszczet sobie nie maiet y nie maiut wiecznymi czasy, a pod tym zastenkom protiwo samoi cerkwi sianozaty morgow trzy kopcami osypanye nad rekaiu Naczaiu swiaszczennikom y sukcesorom ieho naznaczaem, a ostatek tych sianozaty około taho zastenku pod toy fundusz nie podlehaut y do nich swiaszczennik y sukcesorowie ieho należał nie maiut. Druhaia sztuka gruntu w koncy sieła Hołynki, idu-

czy od cerkwi, a wchodzący do tego siela, wołoka nazwana Podleskaia, na której poddanie popouskie mieszkał, mienowicie Siemion Piotrowicz Medelanowicz kuszner z żoną Audotai detmi, drugi Pauluk Bondarowicz z żoną Okseneju, z synem Iwanem, z zięciem Hryszkiem Pieszkom, z żoną iego Audotai, z ich domami, bydłem, majątnością, z posłuszeństwem, działem żytnim i owsiem i wsiakim powinnasztai taia sz(t)uka gruntu bokiem od sciany siela Bobkow, a drugim od poddanego mojego Iwana Karaczuna krauca, koncom do reki Naczy, a drugim koncom do sciany gruntu dwornego, długości czterdzieści sznurów, a przyczyny sznurów odyn i prutów cztery. Trzecia sztuka gruntu na przeciw dworu naszego Moszukowicz pod lesem nazwanym Brudyszcz, bokiem od tego lesu, a drugim bokiem od gruntu poddanych naszych tego siela Hołynki, koncom odynem po drodze, która idzie do siela Hołynki do tego lesu, a drugim koncom do steny, która graniczy grunty nasze z gruntami I. m. p-na Zygmunta Osinskogo, to sztuka długości trzydzieści i odyn sznur, a przyczyny sznurów dwa i prutów osiem. Czwarta sztuka uroczyszczom na Wysokoy hary, bokiem od gruntu także I. m. p-a Osinskogo, drugim od gruntu naszego dwornego, koncom w reku nazwanym Tucz, a drugim koncom do steny, która graniczy grunty nasze z gruntami także p-a Osinskogo,—długości sznurów pięćdziesiąt odyn, a przyczyny sznurów dwa. Piąta sztuka na uroczyszczu nazwanym Czystet, całkiem wołoka, leży bokiem od smołi nazwanego Pachouskij wodotecz, a drugim bokiem od pola naszego, koncom odynem od hostynca z Maszou Wielkich do Kruhowicz idącego, a drugim koncom w mochu wperła, długości sznurów osiemnaście, a przyczyny sznurów pięć. Który to wyżej mianowane grunty z poddanymi na nich budującymi, z polniami, z ogrodami, sianożatymi młynami i bołotniami, z lasami i zarosłami w tym ohraniczeniu

budującymi, z zasiewkami usiakiem żytnim i iarynnym swiaszczennikowi mojemu na ten czas budującemu Łukaszowi Homolickiemu i następcom jego swiaszczennikom w tej cerkwi na wieczność i nieodzowne czasy podajem i ustępuję i zaraz w moc, w dzierżanie i spokojnoie wiecznego używania przez ienerala Nowohrockogo Jura Jakutowicza i stronę szlachty podajem. Wolen jest i budżet pomieniony swiaszczennik aż do żywota swaiego, a po nim następcy jego swiaszczenniki spokojnie dzierżać i używać, pożytków wsiakich wodłuh upodobania swaiego przywłaszczają i prymnożają, poddanych sudić radzić i onych jako własnych swoich zażywać, swiaszczenniku i jego następcom mliwo w młynie naszym dwornym bez miarki wolno na potrzeby ich samych, łowienie ryb i zabijanie łazow w rekach przeciw gruntem cerkow(n)ych wiecznie pozwalaję. A taia cerkwa i swiaszczenniki iei w unii światoy z kastelem rymskim katolickim wiecznie mają być. Swiaszczennik tepereszni i jego następcy zawsze obecnie przy tej cerkwi mieszkają mają, a iesliby który z nich na wyższe dobrodzieystwo cerkowne postąpił, a przy tej cerkwi mieszkać nie chciał, tedy zarazem cerkwa ze wszystkimi aparatami na osobliwym rejestrze rękami naszymi podpisanym wyrażonem i ten folwark zaraz nasz pobudowany, z poddanymi, ze zbożem i bydłem i ze wszystkim, z czym obnił, kolatorowi ustąpić powinni budżet. A mają i powinni budować chwały dziecku i chłopcu do spewania i posłuch cerkownych, w niedel i świata dorocznie za utren służby Bożuy i wieczerni odprawować mają, osobliwie za duszy przodków rodziców i dobrodziejów naszych p-a Jana Czyży, panny Hanny Tracewskiej, za dusze pani Hanny Jahimowiczowny pierwszay małżonki mają, za duszę X. Łukasza Czyży rodzonego mają za duszy p-a Bazylago Jahimowicza i pni Tacyany Maskiewiczowny, za dusze Stanisława i Hieronima, także za dusze S. p.

nieboszczyka p-a Samuela Maskiewicza podwoiewodzoho Nwgr. rodzicza maieho mnie Czyżowaie ustawicznie u subotu zautren służbu Bożuiu zadusznuiu albo malebien, a po śmierci naszoj y detok naszych za duszy naszyie, dobrodzieiow, przyaciół y nieprzyaciół naszych wiecznymi czasy nikoli nie ustawaiuczy tepereszni swiaszczennik, a po nim nastupcy ieho odprawował maiut y powinni budut, w czym sumnienie ich obowiązuiemo y na straszny sud Boży w nie dosyt uczynieniu semu pozywaiem. Wetże iesliby swiaszczennik kondyciom w siem w funduszu opisanym dosyt czynic nie chotył y nie czynił y o chwale Bozoj nie starał, aparata nadanyie utraczał y nie według stanu swoiego duhownoho w pożytku sprawował się, lubo syzmy y dizunij nasładował y onoy był przyhilny, to wolno nam takomu swiaszczenniku cerkau z siemi prynależnostami odebrat, a inszaho przykładnieyszaho na toie miejsce wprowadit. Kolatorstwo toiey cerkwi nam samym, potomkom y successorom naszym religij katolickoy rymskoy lubo y w hreckoy unij S. S. buduczym zostawuiem, y to waruiem, iesliby strzeż Boże w potomnyie czasy taie maietnosc nasza Moszukowiczy do ruk protiwnoie religij dostać się miała, to pod tot czas I. M. otec metropolita Ruski, Halicki, Kijowski, w unij S. buduczy, kolatorem byty maiet. Wszakże iesliby na potomnyie imienie Moszukowiczy nastupcom naszym religij katolickoy albo w greckiey unij buduczym dostało się, to znowu kollatorstwo przy nich zostawać się maiet. A hdebysmy sami, potomki albo successorowie nasi, prepomniawszy teho listu dobrowolnaho fundacyinaho wieczystaho zapisu naszaho w kotorym kolwiek punkcie y paragrafie naruszyli, lubo też peresz kodu w toj fundacyi czynili, tohdy iako my sami, także y po nas nastupuiuczyie successorowie, zaruki tysiec złotych zapłacić maiem y powinni budem, także wsi szkody hołostowne mianowanyie nadhorodyty maiem y maiut. O szto wse da-

iemo wolnost y tym naszym fundacyinym zapisem pozwalaiem sebe do wszelakoho sudu zemskaho, horodzkacho albo hołownoho trybunalnaho rokom zawitym, odnak statutowym, w termin należny pozwaty, a y po zapłaceniu by y po kolkokrotnym toie zaruki y szkod pret sie ses nasz list wieczysty fundacyiny zapis u každaho sudu y prawa na wiecznyie potomnyie czasy przy swoiey mocy zostawał y we wsim zachowan byty maiet. Na szto iesmo dali ses nasz list dobrowolny fundacyiny wieczysty zapis z pieczatmi y z podpisem ruk naszych także y z pieczatmi y podpisami ruk I. M. pp-w przyaciół naszych od nas oczewisto uproszonych imieny na podpisach pomienionych. Pisan w Moszukowiczach, roku tysiacza szescsot pietdziesiat trzeciaho, miesiaca Dekamwra trytcataho pierwszaho dnia. U taho listu fundacyinaho zapisu pieczat zawiesistych piat, a podpis ruk temi słowy. Ten fundusz ręką moją własną pisany podpisuię Adam Dominik Czyż skarbn. Wilen. ręką swą. Teresa Muszkiewiczowna Czyżowa Skar. Wilen. ręką swą. Andrzej Obrynski sędzia ziem. Nwgr. Jan Kiersnowski podsędek Nwgr. Jurey Protasowicz pisarz ziem. Nwgr. Proszony pieczętarz do tego funduszu Paweł Karol Czyż I. K. msci dworzanin. Kotory że to fundusz za przyznaniem osob w wierchu mianowanych do knich zem. Nwgr. iest upisan, z kotorych y ses wypis pod naszymi uradowymi pieczatmi I. M. otcu Łukaszu Homolickamu y nastupcom ieho iest wydan. Pisan w Nawahradku. U takowey kopij miejsce oznaczaiące dwie pieczęci oraz podpisy rak pisarza, korekta y na zatyłku suscepta z podpisem ręki sędziego, podsędka y pisarza w tym sposobie: L.S.L.S. Jurey Protasowicz pisarz. Zkorygował Worowicz. Roku tysiacz szescsot szescdziesiat szostaho, miesiaca Junia trytcataho dnia tot ekstrakt przez miłost pana Adama Dominika Czyża, skar. Wilen. na rokach do knich podan. Jan Kiersnowski sudzia. Jan Korsak sta Dewenicki podsudok Jurey Pro-

tasowicz pisarz. Która kopia przy samym originalu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do xiąg ziem-ch W-a Nwgr. przyjęta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12822. л. 519-520.

№ 275—1654 г. Марта 9 дня.

Грамота короля Яна Казимира, утврждающа опредѣленіе Митр. ун.церквей Антонія Селявы и прочихъ епископовъ отъ 25 іюня 1652 г. относительно юрисдикціи Минскаго Архимандрита Варлаама Козинскаго.

Akt przywileju od krola Imsci Jana Kazimierza I. X. Kosinskiemu, archimand. Mscislaw. na archimandryę Mins., monastyry Woznesen. y st. Ducha, tudziez cerkwie Haienska, Łohoyska, seminarium y branie mostowego na rzece Slepni danego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstgo, miesiąca Februarii dwudziestego pierwszego dnia.

Coram actis urzędu ziem. wtta Minskiego comparens personaliter w Bogu nayprzewielebniejszy Imsc xiądz Gideon Haiewski, superior I. X. X. Bazyljanow konwentu stto Duskiego Min. przywilej na rzecz intus opisaną służący podał ad acta, ktorego wpisuiącego się do xiąg de verbo ad verbum tenor sequitur talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Łmoydzkie, Mazowieckie, Inflant-skie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwed-ski, Godski, Wandalski dziedziczny król. Oznamuiemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego, z podpisem ręki onego y z pieczęcią, także z podpisami wielebnych episkopow w iedności s. będących, pod datą roku Panskiego tysiąc zesćset piędziesiąt wtórego, miesiąca Ju-

nii dwudziestego piątego dnia na archimandryę Minską z cerkwiami y dobrami do nich należącymi wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu dany, wniesiona przy tym była do nas od panow rad y urzędnikow naszych dwornych, przy boku naszym będących, prozba, abyśmy pomieniony wielebnego metropolity Kiiowskiego list stwierdzili y archimandryę Minską z monastyrem Wozniesienskim y Świętego Ducha z dobrami do nich należącymi, od czasu niemalego wakuiącą, wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu konferowali. Jakoż z przywileju y listu w Bodze wielebnego oycy Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego pobożność y prace temu zakonowi Świętego Bazylego od czasu niemalego oddawane bacząc, onemu archimandryę Minską z cerkwią w Niebowstąpienia Panskiego y zesłania Ducha Świętego z monastyrem y cerkwiami Świętego Mikołaja Haienska, Łohoyska ze wszystkimi przynależnościami dać y konferować umysliliśmy y ninieyszym listem naszym do żywota iego dajemy y konferuiemy zarazem list y przywilej wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego na zwyż specyfikowaną Minską archimandryę zwyż rzeczonemu wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu służący, jakoby w ten nasz list słowo w słowo inserowany był, mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y approbuujemy. Ma pomieniony wielebny Barlaam Kozinski archimandryta wzwyż pomienione monasterze obadwa z cerkwiami, folwarkami, mieszczan. wsiami, z poddanymi y ich powinnościami, oromemi polami, sianożęciami, borami, lasami, dąbrowami, drzewem bartnym, rzekami, stawami, młynami, branie mostowego ua rzece Slepni y innymi wszystkimi in genere et specie przynależnościami y przyległościami, iako kolwiek nazwanymi pożytkami, zdawna do tych monasterow należącymi, nie ni na kogo nie wyimuiąc ani zostawuiąc, na się obiowszy, spokojnie trzymać, używać y

wszelakie pożytki wynajdować aż do żywota swego. Zakonników według możności dla odprawowania nabożeństwa chować, porządku wszelakiego do ozdoby cerkwi y rozszerzenia w odprawowaniu chwały Bożej postrzegać, któremu y dobra seminaryskie, których na ten czas possessorem jest y na które koszt niemały ważył dożywotnie dajemy, tak jednak, aby z tych dobr pięciu seminarystów przy cerkwi S. Ducha w Minsku chował. Ku temu co by kolwiek dobr y innych pożytków od monastyrow, seminarium także poddanych odeszło, prawnie w sądzie należnym u niesłusznych okkupatorów dochodzić ma, posłuszeństwo wielebnemu w Bogu oycu metropolicie terazniejszemu y sukcesorom jego w iedności St. będącym oddając, a za nas y nayiasn. sukcesorów naszych Pana Boga prosząc. Na co dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy pieczęć W. X. Litt. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątego msca Marca, roku pans. tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego szóstego roku. U tego przywileju przy wycisnioney W. X. Litt. pieczęci podpisy tak nayiasniejszego regnanta iako też pisarski y konnotacya, tudzież in margine suscepta y zwierzchu na złożeniu konkordancya takowe. Jan Kazimierz król.

Konfirmacya na archimandryę Min. wielebn. Barlaamowi Kozinskiemu archimandrycie Mscisławskiemu. Alexander Narusewic pisarz W. X. Litt. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, msca Junij dwunastego dnia na rokach Troieckich ten przywilej K. Imsci pan Manczak do akt podał. Jan Wołodkowicz sudia, Mikołaj Dominik Bułhak podsudok, Krykhorj Wołodkowicz pysar. Correx. Finkof. Ktory to takowy przywilej za podaniem onego do akt przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg ziem. spraw wieczystych w. Min. przyjęty y wpisany.

№ 276—1654 г. Іюля 15 дня.

Жалоба священника Семятичской церкви Георгія Аладовскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго и др. о нанесеніи оскорбленія.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctae Margarethae Virginis et martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Venerabilis Aladowski poponis ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci protestatio.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Georgius Aladowski, presbiter ecclesiae oppidi Siemiatycensis ritus graeci, coram eodem officio praesenti et actis solenniter quaestus, graviter quaerulatus et summo cum dolore protestatus et manifestatus est in et contra generosum Albertum Sczytowski, vicepraefectum oppidi Siemiatycensis Illustris et Magnifici Leonis Casimiri Sapieha, vicecancellarij Magni Ducatus Lithvaniae, Orszanensis etc. capitanei, uti principalem nobilem Thomam Kłopotowski, Krinski aliosque famulos, ipsis de nomine et cognomine melius notos, uti infrascriptorum cooperatores, idque ideo, quod ipsi in contemptum constitutionum Regni, nec metuendo paenas ratione infrascriptorum in statutis Regni descriptas, cum caeteris suis coadiutoribus, tempore certo, videlicet feria secunda ipso festo Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum proxime praeterito, dum idem protestans, uti persona spiritualis existens, pro primitiis cuiusdam venerabilis patris Słochowski in eadem ecclesia Siemiatycensi protunc per eundem patrem Słochowski primarium sacrosanctae sacrificium expedientem invitatus et ad peragenda obsequia rogatus, post quod sacrificium expeditum cum aliis venerabilibus sacerdotibus ad hospitium pro convivio, ubi et iam praedictus generosus Albertus Sczytowski itidem in simul cum

protestante per praedictum venerabilem Slochowski invitatus extiterat, ibidem nulla data occasione litis, uti persona spiritualis, tacite et quiete sese gerens, eundem protestantem primo verbis ignominiosis et turpiloquis, famam et honorem ipsius sacerdotalem laedentibus affecit, tandem praememoratis famulis suis obversis securibus a mensa, uti latronem quendam raptum, post fores abducere et obversis securibus concutere demandavit, quod omnia mandatorii ipsius exequentes, eundem protestantem obversis securibus inter scapulas et diversa corporis membra concusserunt, pecuniae paratae florenos sex polonicales tum et strophium valoris trium florenorum pol., nec non arma spiritualia alias *granat* valoris novem floren. pol. modo violento receperunt et inter se dispartiti sunt, quo facto pacem et securitatem publicam in comitiis, praesertim in praesentia spiritualium observari solitas violavit, offerendo cum ipso ubi de iure venerit iterum atque iterum contra ipsum protestando praemissa omnia iure vindicturum velle.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 824 об. 826.

№ 277—1655 г. Марта 1 дня.

Заявление алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козанами и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.

Actum in curia Regia Drohicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini 1655.

Reverendus Swiderski altarista Drohiciensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens reverendus Sebastianus Swiderski, altarista ecclesiae parochialis Drohiciensis, suo et perillustris ac admodum reverendi domini Pauli Potrykowski, archidiaconi Pultoviensis, parochi Drohiciensis nomine coram eodem officio praesenti zelo ex amore Divinae Maiestatis punctus et orthodoxae fidei catholicae indemnitati maturo providens animo, solenniter et lugubriter quaestus et protestastus est in et contra famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Losice, Laurentium Zahumienik, Leonem Michałowski Żehadliczek et Oryszak Żehadliczka filium cum matre, Gregorium Cudowski, Sebastianum Dąbrowa, Simonem Dąbrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Antonium Haraczyk, Marcum Chwalik tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque concives in genere omnes post fluvium Bug partis ruthenicae Zabusensis ritus graeci schismatis disuniti pedissequos et sectatores, idque in eo, quia ipsi omnes et praecipue principales, statim ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Kozacorum perduellioais ardor universam vexare coepit Poloniam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam amantes, odio ac innato quodam erga gentem polonam excerebrati rancore suis Dei haereditatem machinationis ac venenoso suae schismate fidem Romanam contaminare et polluere intendentes, inprimis timore Dei posthabito, immemores legum publicarum poenasque eo in passu sancitas minime formidando, non contenti nec satiati anteactis fraudulentis et contumeliis contra fidem Christi multoties peractis, in quibus toties notati sunt, nunc deinde inveterata rebellionis renovantes odia, feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesi-

malem proxime praeterita, quo tempore totus per universas terrae oras christianorum orbis Redemptoris sui reassumit memoriam et in expiationem delictorum supplicibus divinam Majestatem orationibus precatur, ipsa vero fidefraga perduellis et perfida Ruthenica gens ritu suo Bacchi celebrat dies, ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere, in eisque per plateas civitatis suae Ruthenicae Zabusensis, quasi strenae obtinendae gratia in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, prout de facto incedebant domosque visitabant; postmodum maiori dementia capti, constructa sibi lignea cruce, acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino rase, quasi hoc signo adventum suum nunciaturi, adhibitis in consortium sui nefarii propositi aliis multis asseclis (quorum nomina ipsis principalibus melius sunt nota) tumultuatim more guerrico crucem eandem sequebantur ibidemque officia sacerdotum solis orthodoxae fidei professoribus antesignanis a Deo ter Optimo Maximo concessa in ludibrium et contemptum divinae majestatis et Ejus succedaneorum obire coeperunt, mox etenim quo suos nefarios conatus facilius exequi possint, calices ex raphano, hostias et communicant ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curant, quod horrendum dictu, auditu terribile soliusque Dei vindictae magis quam legum severitati reservatur, hostias easdem more christianorum flexis genibus suis asseclis satellitibus tam horrendi facti comparticipibus communicant et dispartuntur loco venerandae ablutionis cerevisiam calicibus per se praeparatis infusam *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti et execrabili clamore vociferantes sumunt et hauriunt ad extremum his nefandis excessibus licentiosaque eiusmodi dementia sua nondum satis oppressam fidem catho-

licam et professores dogmatum Christi minime contemptos esse opinantes, alia nova officia sibi tribuunt, etenim sub specie sacerdotum et praetextu quasi excipiendae a suis complicibus confessionis eorum gazas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malitioso praesumpserunt, prout de facto querebant infirmos ex quibusdam ad nutum suum quasi infirmis adinventis eos ad expiationem delictorum admoverant, confessionesque non tam reverenter, quam imprudenter exercuerunt, aliosque innumerabiles nefarios excessus et blasphemias in contemptum fidei catholicae et ecclesiae Romanae pervelle et libitu suo perpetraverunt, quo facto securitatem legum publicarum et poenas in constitutionibus regni descriptas, tanto facinori eorum condignas jure merito in se traxerunt et praemoriti sunt. De quo contra ipsos ratione praemissorum omnium idem protestans iterum atque iterum protestatur, offerendo se cum ipsis in foro fori, prout de jure competierit, jure acturum et vindicaturum.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1655 г. № 9584, л. 278 280.

№ 278—1655 г. Юня 27 дня

Удостоверение арендатора им. Мостовъ Кучевского о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Cantare proxime anno Domini 1656.

Prezbiter Mszanensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens honorabilis Nicolaus Surasky, prezbiter ecclesiae ritus graeci villae Msza-nensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu propria generosi Stephani Kuczewsky, bonorum Mostow possessoris scriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur talis.

Ja Stephan Kuczewsky, possessor, Mostowsky, obiecuie wielebnemu oicu Mikolaiowi, prezbiterowi cerkwi Mszanskiey, isz pomienieni poddani moy z Prosnowa podług dawnego zwyczaju y funduszu staroego powinne będą dziesięciny po pułkopu żyta dac, to iest z włoki koźdey osiadłey. Item z Piecnik z włoki starey kopa, itidem z Nieznán takies starey włoki kopa żyta, znowu z Wolky Woskowey z włoki koźdey po kopie osiadłey tak, iako dawno dawali, według starego funduszu od lat sta oddac da Pan Bog czasu należącego, to iest post consumationem frugum powinni, anno praesenti millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, nie tykaiąc się iarzyny, która wolna od decimy ostaie. Na który to quit moy dla pewności wiary ręką się moią własną podpisuje. Datum w Mostowie, vigesima septima Julii, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Idem qui supra manu propria. Cuius scripti modo praemisso ingrossati originale post ingrossationem idem prezbiter offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—7 г. № 10943, л. 1167—1168.

№ 279—1655 г. Юля 16 дня.

Заявление со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процесси, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣянiя р.-католичества.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum Drohicini feria sexta post festum sanctae Margarethae Virginis proxima, anno Domini 1655, per generosum Miecislauum Groth advocatum et famatos Petrum Stinsun viceadvocatum, Andream Błędowski, Georgium Wasilewski, Andre-am Wieremieiki, Stephanum Sienkaczyk scabinos civitatis Drohiciensis juratos.

Cives Zabuscenses contumaces.

Instigator iudicii praesentis et ipsius delatores Perillustris et Admodum Reverendus dominus Paulus Potrikowski Archidiaconus Pultoviensis, Parochus Drohiciensis et Reverendus Sebastianus Swiderski, Altarista Drohicensis, actores, famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Łosice, Laurentium Zahumiennik, Leonem Michałowski Zehadliczek et Oryszka Zehadlicka filium cum matre, Gregorium Czudowski, Sebastianum Dubrowa, Simonem Dubrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Anthonium Horaczyk, Marcum Chwalik, tanquam principales et primarios infrascriptorum excessum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque omnes in genere concives post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis, ritus graeci schismatis disunitos sectatores, de personis ac bonis eorum omnibus citatos insimul et semel omnes pro uno eodemque termino coniunctim et indivisim, inhaerendo protestationi contra eos coram actis castrensibus Drohicensibus factae pro poenis legum, videlicet infamiae per ipsos demeritas ideo, quia ipsi omnes praecipue principales cum aliis suis complicebus; quo-

rum nomina et cognomina sunt melius nota et eadem pro expressis habere volunt, non contenti anteactis contumeliis et blasphemis contra fidem Catholicam multoties peractis, nunc tempore certo in protestatione descripto, inveterata rebellionis renovanda odia ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere in eisque per plateas civitatis suae ruthenicae Zabusensis primo quasi serenae obtinendae gratiae in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, postmodum maiori dementia capti, constructa lignea cruce acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino vase, quasi hoc signo adventum suum nuntiaturi, cum multis aliis asseclis tumultuatim more guerico crucem eandem sequebili ibidemque officia sacerdotum solis professionibus fidei catholicae et antesignanis a Deo concessis in ludibrium et contemptum Divinae Maiestatis eiusque succedaneorum obire ceperunt, mox et enim calices ex raphano, hostias et communicantes ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curaverunt hostias easdem more christianorum flexis genibus suis satellitibus et asseclis tanti facti comparticipibus communicaverunt et dispartiri fecerunt loco veneranda ablutione cerevisiam calicibus per ipsos praeparatis, *za zdrowie Boga Ładzkiego* irreverenti clamore vociferando sumpserunt. Ad extremum sub specie sacerdotum, ex praetextu quasi excipiendae a complicibus suis confessionis eorum gasas invisere, querere aegrotos, ut confiteantur admovere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malicioso praesumpserunt, prout de facto quibusdam ad nutum suum adinventis, quasi infirmis confessiones non tam reverenter, quam impudenter communicationemque exercuerunt, aliosque excessus et blasphemias multas contra fidem catholicam comiserunt, per quod poenas

legum videlicet infamiae succubuerunt, citatione actorum de praemissis latiore. Ad iudicium praesens bannitum peremptorium advocatiale iuratum providum Paulum Kowalczyk citat ad iuri parendum clamatos et non comparentes in termino primo in poena contumaciae iudicialiter condemnaverunt. Et hic idem coram iudicio praesenti praefatus publice recognovit se citationem literalem autenticam in domo unius citatorum Stephani Odoiewski posuisse et eidem ac caeteris positionem publicasse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 526—7.

№ 280—1656 г. Юня 28 дня.

Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія переѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post festum Nativitatis Joannis Baptistae proxima anno Domini 1656.

Marcinowicz monasterii Minscensis protestatio.

Do urzędu y akt ninieyszych starosciech grodzkich Drohiczyńskich oblicznie przysedzsy wielebny ociec Hilaryon Marcinowicz, namiesnik manastyra Minskiego, w Wielkim Xięstwie Lithewskiem leżacego, a założonego na imię swiętych Bożych wybranych Piotra y Pawła Apostołów, a pod takowy czas tułaiącym się y uchodzącym ze zdrowiem przez zburzenie y wygnanie potęgi Moskiewskiey, w roku przesłym przed tym to urzędem załobliwie, a prawie z płaczem protestował się y uskarżał na slachetnych Andrzeia syna przesłego Grzegorza Toczyskiego, iako princypała y Marcina Toczyskiego, brata

iego rodzonego, iako pomocznika o tho, iż pomieniony principał, gdy protestuiący się powraczał ku Drohiczinowi ze wsi Thoczysk, nazwanych Czortki, a tam jadący przez wies Thocziski iuż ku wieczorowi konmi y saniami двоиги z rzeczami swęmi y apparatami niektoręmi czerkiewnemi do służby Bożej należącemi, tedy pomieniany principał, czasu niedawnego roku terazniejszego, w dzień Naswiętszej Panny Mariei Gromniczney, widząc podróżnego y spracowanego commiseratią chrześcijańską iakoby nad nim uczyniwszy, do domu swego własnego wsi Thoczysk dla przenocowania spokojnego y odpocznienia wezwał y we wszytkiem spokojnem być y na żadnei zgubie ponosić ubezpieczył, a w szerczu inaczej sobie umyślił, pomieniony tedy pryncipał czeladnikowi swemu protestuiącego się konia własnego, który kosztował złotych polskiech pułtorasta, masci gniadei, a grzywy czarnei z stainie swei własney wywiesć rozkazał y u brata swego pana Marcina Toczyskiego w teiże wsi przechował, o którym gdy się pewnei rzeczy dowiedział, że ten kon przez pryncipala był wzięty y za pozwoleniem brata iego przechowany, obudwu wespół z ludzmi godnemi sąsiady ich pogranicznymi o wroczenie konia swego upraszałem, aby mie go przywiódł, także y brata iego, żadnei commiseraty pod takowy czas uczynić nie chcieli y do tego panew miedzianą y kolasz porządnei z kolarami przy niem zostawionej y laski treinowej wrocić nie chciał, powiadaiąc albo mówiąc temi slowy: jedz sobie iesli chcesz, teraz niemasz prawa, będziesz nas o tho napotym pozywał. Przeto przeciwko onym powtore y potrzecie protestował się y uskarżał, chcąc sobie z niemi o taką krzywdę y szkodę prawnie postępować.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1655—6 г. № 9585, 486 487—8.

№ 281—1658 г. Января 8 дня.

Королевская грамота, подтверждающая записъ ротмистра и pokojowego дворянина Яна Лужецкаго на десятину съ подданныхъ Понаневскихъ и Жерчицкихъ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post festum sancti Andreae Apostoli proxima, anno Domini 1658.

Ex parte Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis oblata literarum sacrae regiae maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens literas infrascriptas Sacrae Regiae Maiestatis confirmationis literarum Magnifici Stanislai Caroli Łużecki, aulici et rothmagistri Sacrae Regiae Maiestatis super decimam de villis infra specificatis ecclesiae Mieleyczycensi servientem conscriptas, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Mtis subscriptas et sigillo regni communitas, ad personalem oblationem per illustris. et admodum reverendi. Pauli Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis ac decani Camenecensis suscepit easdemque visis sanis, salvis nullaue in parte vitiatas, in acta officii sui castrensia capitanealia Mielnicensia inscribere permisit, quarum series verborum sequitur in haec verba.

Jan Kazimierz, z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznamuiemy ninieyszem listem naszym, komu to wiedzieć należy, iż nam był produkowany list papierowy urodzonego Karola Stanisława Łużeckiego, rothmistrza y pokojowego dworzanina naszego, s podpisem ręki iego własnem y przycisnieniem pieczęci . . . *) do słowa . . . sposob.

*) Мѣста, обозначеныя точками, въ подлинникѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились.

Roku tysiąc szescseth piędziesiąt os-
mego, dnia dwudziestego szostego miesia-
ca Stycznia. Ja Stanisław Karol Łużecki,
Rothmistrz y pokoiowy dworzanin Jego
Krolewskiej mci, obiawszy za przywileiem
Jego Krolewskiej mci dzierzawę, po nie-
boscze Jey Mci paniey Anni Karnkow-
skiej Łużeckiey, kasztelance Wyszogrodz-
kiey, ciotce moiey, Pakaniewo, Ostrowek
y Żyrzyce, wziętem wiadomosc, że dzier-
zawcy y antecessorowie moie y poddani
Jego Krolewskiej Mci w Pakaniewie y
Zerczycach mieszkający z dawnech lat
pro administrandis sacramentis do koscio-
ła Mieleczyckiego należeli, plebanow
Mieleczyckich za pasterzow sobie mieli,
a żadnech dziesięcin według prawa Boże-
go koscielnego należących nie oddawali.
Przeto ia upatrując, że dignus operarius
mercede sua, na requizytiią Jego Mci xię-
dza Pawła Krasnodębskiego, plebana Mie-
leczyckiego, dziekana Kamienieckiego,
zeznawam tem moim dobrowolnem listem
stosując się do prawa pospolitego, w Con-
stitutiach o dziesięcinach de bonis rega-
libus opisanego, kościołom parafialnem na-
leżących, według prawa Bożego, decimam
manipularem omnis grani et seminis, to
jest dziesięcinę wytyczną snopową zboża
wszelakiego zytneego y iarsinnego z gron-
tow dwornych od kogosz kolwiek zasia-
nech y s paszni Pokaniewskiej, Ostro-
wieckiey y Zerczyckiey dziesiątą kopę
pozwalam wybierać, a od poddanech w
Pokaniewie y w Zerczycach mieszkają-
cech, *lubo Rusinow*, lubo katolikow z
kazdey włoki kopa żyta, a drugą kopę ja-
rzyny na kazdy rok oddawac postana-
wiam . . . y approbacyą od
Jego Krolewskiej mci . . . bra-
niam się y obiecuję. A teraz dla lepszey
wiary ręką swą podpisuję się y pieczęć
przykładam. Dan w Pakaniewie, dnia,
miesiąca y roku wyżej pomienionego.
Przy tem y od młynarzow na pułwłocz-
kach siedzących, do tey dzierzawy moiey
należących, też wyżej mianowaną dzie-
sięcinę pozwalam wybierać. Karol Stani-

slaw Łużecki rothmistrz y pokoiowy dwo-
rzanin Jego Krolewskiej Mosci. Mieysce
pieczęci. Ktorey to prozbie łaskawe miey-
sce u nas dawszy, aby ten list tu inero-
wany we wszytkiech jego punctach, czę-
ściach, clauzulach y condycyach był stwier-
dzony, umocniony y approbowany (ile się
s prawen koronnem zgadza) za słuszną
rzecz rozumielismy bycz, iakosz on stwier-
dzamy, zmacniamy y approbuiemy, miec
to chcąc, aby miał u wszytkich tę wagę
umocnienia y stwierdzenia Naszego. Na
co się dla lepszey wiary podpisawszy rę-
ką własną, pieczęć koronną przycisnąć ka-
zalismy. Dan w Warszawie dnia VII mie-
siąca Sierpnia, roku Pauskiego MDCL VIII,
panowania krolestw naszych Polskiego X, a
Szwedzkiego XI roku. Jan Kazimierz
Krol. Locus Sigilli Regni. Confirmacya
listu urodzonego Stanisława Karola Łu-
żeckiego, dworzanina pokoiowego y Roth-
mistrza Jego Krolewskiej mosci. Jan Ign.
Bankowski, podkomorzy Halicki, sekreta-
rius sacrae Regiae Maiestatis. Quarum li-
terarum post ingrossationem originale
memoratus perillustris admodum reveren-
dus plebanus Mieleczyensis rursus ad
se recepit de receptoque officium prae-
sens quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за
1658—1660 г. № 10944. л. 352—3.

№ 282—1658 г. Января 7 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви о.
Димитрія Вержбицкаго на пана Ротовскаго
о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него круп-
наго скота.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda in crastino festi sanctorum Trium
Regum proxima, anno Domini 1658.

Prezbiteri Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych staros-

ciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetri Wierzbicki, presbiter Siemiatycki, Jasnie wielmożnego Jego Mci pana Pawła Sapiehy, wojewody Wilńskiego, Hetmana Wielkiego Xięstwa Litewskiego, przed temże urzędem żałobliwie oświadczył y protestował się naprzeciwko urodzonemu panu Rotowskiemu, towarzyszowi chorągwi Jego Mci pana Niewiarowskiego, Rothmistrza Jego Krolewskiej Mci o to, iż pomieniony Pan Rotowski, nie obawiając się win, w Artikulach wojskowych surowie opisanych ani boiazni Boskiej przed oczyma mając, owszem to sobie lekce wając, czasu niedawnego, to iest we czwartek po Nowem Lecie w roku terazniejszym 1658, nasławszy czeladz swą z czeladzią inszey kompaniey spod teyże chorągwi do wsi Gnoyna, mieszkania protestującego się, w pierwszy sen, gdzie wazyli się w chlewie wołów cztery wyprowadzide, iakosz
 za poslakowa (Chry)-
 stusa Pana nazaiutrz przypadającą w gos(podzie) czoney chorągwi towarzystwa nalazł y ode
 domu swego wsi Gnoyna przygnał, s tech że woł łysy, ktorego czeladz Je-o Msci Pana Rotowskiego nie z obory wzięła była, ledwie dla zbicia y krępowania iakiegoś przez czeladz Rotowskiego tenże woł w sobotę po Nowem Lecie w czym protestans szkodę nie małą popadł, o co ne przeciwko pomienionemu panu Rotowskiemu y czeladzi onego protestuie się, ofiarując się z nim w prawie należytych prawnie postąpić. A dla lepszey wiary pomieniony ociec Siemiatycki przed urzędem terazniejszym stawil woznego przysięgłego na imie Gerzego Nosowskiego, który iawnie y dobrowolnie zeznał, iż dnia dzisieyszego, będąc zaciogniony przez wielebnego oyca Siemiatyckiego do Gnoyna, tam że z slachetnemi Piotrem Terlikowskim y Janem Ostrowskim, za obwieszczeniem protestanta, wola płowego łysiego wydzielili y oglądali zdechłego, na co

swoie zeznanie do xiąg zapisać prosili, co otrzymali.

Примѣчаніе. Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельникого городского суда за 1657—1660 г. № 10944. л. 17.

№ 283—1658 г. Іюля 10 дня.

Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Димитрія Вержбы на pana Некрашевича и его челядниковъ о военномъ набѣдѣ и грабежѣ мелкаго домашняго скота, пищи и движимаго имущества.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ante festum Sanctae Margarethae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1658.

Wierzba presbiteri Gnoynensis protestatio

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grodzkich Mielnickich oczywiscie przyszedszy wielebny Demetri Wierzba, praezbiter cierkwi Gnoienskiej y Siemiatyckiej Jasnie wielmożnego Je-o mci p. Woiewody Wilńskiego, Hetmana Wielkie-o W, X. L-o, przed tymże urzędem żałobliwie uskarżał y protestował się naprzeciwko urodzonemu Je-o msci panu Janowi Niekraszewiczowi, towarzyszowi z pułku y chorągwi Je-o Mcy pana Sczyhalskiego, Rotmistrza Je-o Krolewskiej mcy, pod reimentem Jasnie Oswiecone-o Xcia Je-o Mcy Radziwiła, Podczasze-o W-o X-a L-o y Pułkownika Je-o K. M. zostaiącemu o to, iż przerzeczony Je-o Mosć Pan Niekrasewicz, będąc zesłany z inną kompanią od chorągwie swey, na ten czas w Ostromęczynie zostaiącey, do wsi Gnoyna, dla odebrenia trzech poborow według laudum powiatu Mielnickie-o Ich Mciom należące, gdzie mniemając, iż by protestans nie będąc posłuszny uchwale powiatowey w oddaniu pomienionego po-

boru zaniedbał, o cym w dom protestanta z umysłu w piątek po Nawiedzeniu Nawietszey P. Maryey w roku terazniejszy blisko przesłym ziachali, gdzie obaczywszy quity doskonałe, iż w oddaniu trzech poborow dosyc uczynił protestans, interim czeladnik tegoż Je-o Mci p. Niekrasewicza począł kury po podworzu łapać y w juki sadzać, co postrzekszy protestans prosił Je-o Mcy pana Niekraszewicza, aby czeladnik Je-o Mci przegrażać mówiąc iakoż uczynił, albowiem w sobotę nazajutrz, gdy do wielmożne-o Je-o Mcy pana starosty Mielnickio-o w pilney sprawie wocowany odiachał, przerzeczony czeladnik czyli sam swoim umysłem, czyli z rozkazania pana swego na dom protestanta do wsi Gnoyna koni trzydziesci y więcey czeladzi rozney naprowadziwszy, tak swinie, wieprze, prosięta, kury, gęsi, sery, masła, chleby, mąki y insze victualia, poodbiławszy komory y skrzynie poodłupawszy, szuknie, płotna, obruszy y inszych rzeczy nie mało, które czasu terminu na osobliwym reiestrze declarowane będą, zabrali, małżonkę protestującego się przy odbiciu kłodek slachetnie urodzoną Constancją Cierniewską zranili y słowy nieuczczywemi zelżyli, którym swym takowym postępkiem przerzeczony Je-o Mosć pan Niekraszewicz wespół z czeladnikiem swym winy w Artyculach woyskowych na swowolne y domy duchownych rabując opisane popadli. O co przeciwko im y powtore protestuie się, ofiarując się z nimi w prawie należyтым o zrabowanie domu swe-o y zranienie małżonki swey prawem postąpić.

Примѣчаніе. Верхніе края листовъ этой книги отгнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 200 об. и 202 об.

№ 284—1658 г. Іюля 28 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви о Дмитрія Вербы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ на церковныя поля и грабежѣ хлѣба въ снопахъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia in crastino festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini 1658.

Wierzba

Do urzędu y xiąg ninieyszych starosciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetry Wierzba, piezbiter cerkwi Gnoienskiey, przed tymże urzędem załobliwie uskarżal y protestował sie na urodzonego pana Kamińskiego rotmistrzowi J. K. Mci Bierockiemu, porucznikowi Orzyłowskiemu, chorążemu Goliomki, Trzeciak, Makarski, Tukulowi companij teyże chorągwi y inney, pomienionemu Je-o m. panu Rothmistrzowi z imion y przezvisk znaiomey, także czeladzi ich o to, yz oni nie obawiając się win w prawie pospolitym opisanych, ani artykułow woyskowych surowie przeciwku występny mianowanych, co oni sobie lekce poważając, czasu niedawnego, to iest w sobote święta świętey Małgorzaty, w roku ninieyszym bliską przesłą, stanawszy z chorągwią we wsi Borsukach, do starostwa Mielnickie-o należącey, tam że zaraz tegosz dnia y nocy, z soboty na niedziele, z wozamy y konno na grunty cerkiewne protestującego się we wsi Gnoynie naiachawszy z sierzpami, zboża różne tak gotowe żęte brali, iako tesz y sami wyżynali. Czym nie kontentuiąc się, ale nie tylko tego dnia, lecz y przez cały tydzień tak noco, iako y w dzien, naieiezdżając z wozami, zabrali żyta na kop szesdziesiąt; w domu zaś protestanta, także we wsi Gnoynie będące-o, gęsi, kury, swinie, prosięta, masła, syry y fanty rozne, które na osobliwym reiegestrze przez protestanta mianowane y

spisane będą, zabrali y cale w dom protestanta także roznemi czasy naiezdziac brali według upodobania swego, słowy protestanta y małżonke mniey ucciwemi lżyli y sromocili, o co y powtore protestans przeciwko nim protestuje się, chcąc o te wszystkie szkody z nimi w prawie należytych prawnie postąpić. A na potwierdzenie tey protestatney swey stawil woznego koronnego na imie Thomasza . . .

Примѣчаніе. Окончаніе документа отъ гнилости выкрошилась.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 207, 212 об.

№ 285—1659 г. Іюня 9 дня.

Королевское подтверждение грамоты уніат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря.

Actum in castro regio Drohiciensi feria tertia in crastino festi Sancti Stanislai in Maio anno Domini 1662.

Conventus ritus graeci oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Warlaam Lewik, praesbiter conventus ritus graeci Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas infrascriptas consensus, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas et sigillo maioris cancellariae regni obsignatas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Drohiciensia, quorum tenor talis.

Jan Kazimierz, z Bożej łaski Krol Polski, Wielkie Xaze Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król. Oznamujemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komu

to wiedzieć należy, isz produkowany był przed nami list papierowy, popolsku pisany ręką, z pieczęcią własną przewielebnego Dionizego Bałabana, Metropolity Kiiowskiego, Halickiego y wszytkiej Rusi, Exarchy Konstantinopolskiego, Administratora Episkopiey Łuckiej y Ostroskiej, Archimandryty Pieczarskiego podpisany, autentyczny, cały, zupełny, nienaruszony, żadnemu podeyrzeniu nie podlegający y supplikowano nam, abyśmy ten list powagą naszą krolewską approbowali, stwierdzili y umocnili, ktorego to listu tenor od słowa do słowa tak się w sobie zamyka.

Dionizy Bałaban, z łaski Bożej Prawosławny Archiepiskop, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszytkiej Rusi, Exarcha S. Tronu Konstantinopolskiego, Administrator Episkopiey Łuckiej y Ostroskiej, Archimandryta Pieczarski. Wiadomo czyniemy komu to wiedzieć będzie należało, teraz y na potym będącym oboyma stanu ludziom duchownego y świeckiego, iż my dowiedziawszy się tak od w Bogu Wielebnego Oyca Pachomiia Packowskiego, Ihumena Drogickiego, w wojewodztwie Podlaskim, iako y od zakonnego Kapłana Warlaama Lewika tegosz monastera Brata y pana Matheusza Odoiewskiego y innych Nam w Duchu Świętym posłusznych synów, że cerkiew Świętej Trojcy tam w Drogiczynie na przedmiesciu za dawnych lat będąc wystawiona, a przez Commissarzow świętej pamięci najasniejszego Krola Je-o Mei Zygmunta Augusta w roku tysiąc pięćset szesćdziesiątym trzecim gruntami z tegosz miasta pomiary włokami dwiema, morgow osm, ogrodami, dzieśięciną na dwóch wsiach Chrołowiczach y Siniewiczach, iako o tym szerzey Commis-sia obmawia nadana y ograniczona, gdy zaś pod czas wojennego w oyczyźnie naszej zamieszania przez różnych nieprzyjaciół w desolatią przyszła, którą to cerkiew pobożny zakonnik Warlaam Lewik staraniem y kosztem swoim restaurować, przy ktorey by Panny Zakonne Reguły Święte-

go Bazylego na zawsze zostawały, submi-
tował się y od Nas consensu na to S.
mieysce upraszał, któremu za zaleceniem
Ihuma Drohickiego, namowiwszy się z
Jasnie w Bogu Przewielebnymi Antonim
Winickim Przemyskiem y Samborskiem,
także Arseniem Zelborskim y Lwowskim
Episkopami rzecz słuszną y ludziom miłą
uważywszy y do dalszych spraw pobożnych
zachęcając, wydać z Cancellariey naszej
pozwoliliśmy y rokazali. Pod tą iednak
conditią, że nie ma sobie władzy żadney
nad pomienionym manasterem y pannami
zakonnymi usurpować, ale ten monaster,
iesli za pomocą Bożą stanie y zakonnice
w nim się umnożą, ma mieć dependentiā
od Nas iako loci ordinario y po nas bę-
dących. Za odległością na ten czas zleca-
my Wielebnemu Ihumenowi Drohickiemu
wszelaki między pomienionemi zakonnicami
tak do życia obszczytelnego, iako
cnot y pob(oż)nosci według reguły ich y
Kanonow Oycow Świętych, aby pomnażał
porządek, zachowując tesz to dla lepszego
porządku, aby tak pomieniony Ihumen
iako y kto by inny do żadnych, ktore by
kolwiek mogły się wynaleść legacye, ele-
mosyny, prazniczne dochody, krom sa-
mych zakonnic, nie wtrącał się, by onym
żadney nie czynił przeszkody pod niebło-
gostawieniem naszym. Y na to przy
podpisie ręki naszej pieczęć przycisnąć
rokazaliśmy. Dan w Warszawie, na sey-
mie, dnia dziewiątego, mca Czerwca roku
Panskiego tysiąc szesćset piendziesiąt
dziewiątego. Dyonizy Bałaban, Metropolita
Kiowski, Halicki y wszytkiey Rusi, Exar-
cha Constantinopolski, Administrator Epis-
kopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archiman-
dryta Pieczarski.

My tedy do pomienioney suppliki iako
słuszney łaskawie się przychyliwszy, zwysz
przerzeczony list we wszytkich iego pun-
ktach, klausulach y artykułach approbując
stwierdzić y umocnić umysłiliśmy, iakosz
niniejszym listem naszym approbujemy,
stwierdzamy y umacniamy in quantum de
jure. Na co dla lepszey wiary przy pod-

pisie ręki naszej pieczęć koronna iest
przycisniona. Dan w Warszawie, dnia IX
mca Września, roku Panskiego MDCLXI,
panowania królestw naszych Polskiego
XIII, a Szweckiego XIV roku. Confirma-
cia consensu metropolity Kiowskiego na
wolne odprawowanie nabożenstwa pannom
zakonnym w Drohiczynie. Stephanus Han-
kiewicz Secretariis Regiae Maiestatis. Jan
Kazimierz Król. Locus sigilli Regni. Cu-
ius approbationis consensus originale post
ingrossationem idem offerens rursus ad
se recepit de receptoque officium praesens
quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинского городского суда за
1659—1662 г. № 9587, л. 1326, 1328—1330. об.

№ 288—1659 г. Августа 5 дня.

Листъ короннаго надворнаго маршалка Лу-
каша Опалинскаго, освобождающій священ-
ника Дрегловской православной церкви отъ
платежа поборовъ съ церковныхъ земель.

Actum in castro Mielnicensi feria secun-
da intra Octavam festi Sacratissimi Cor-
poris Christi Domini proxima, anno Eius-
dem millesimo sexcentesimo septuagesimo
tertio.

Prezbiteri Drehloviensis oblata attesta-
tionis.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis pater Joannes Nowi-
kowicz, prezbiter ecclesiae Drehloviensis
ritus graeci obtulit, et reproduxit eidem
officio praesenti attestationem infrascriptam,
manu propria Illustris et Magnifici
Lucae de Bnin Opalinski, Marschalci cu-
riae regiae subscriptam et sigillo eiusdem
Illustris et Magnifici Opalinski obsignatam
ad inducendum in acta praesentia castren-
sia Mielnicensia de tenore verborum
tali.

Łukasz z Bnina Opalinski, Marszałek Nadworny Koronny. Wiadomo czynie komu to wiedzieć należy, mianowicie arendarzom y namiesnikom moim, isz mając wzgląd na wielebnego Jana Nowikowicza Praezbitera Cerkwi Drelowskiey, onego uwalniam od płacenia poborow z tych włok, ktore do cerkwi iey należą. Na co dla lepszey onemu assecuratiey te moie daie attestatją, z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci moiey. W Miedzyrzeczu d. 5 Augusti 165 nono. Łukasz Opalinski Marszałek nadworny m. ppa. Locus sigilli. Cuius originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1672—3 г. № 10947, л. 556, 563.

№ 287—1660 г. Сентября 25 дня.

Квитанціонная запись двор. Bernarda Менжинскаго въ полученіи лошади купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о. Іоанна Вержбы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Sancti Mathei Apostoli proximo anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo.

Praezbiteri ritus graeci ecclesiae Siemiaticensis quietatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Bernardus Meżynski, filius olim Nicolai in Meżenino, sortis suae haeres, sanus mente et corpore existens, palam, publice libereque recognovit, quia ipse de manibus venerabilis Joannis Wierzba, presbiteri ritus graeci Siemiaticensis equum pili albi alias gorczyczkowatey cum signis binis, videlicet sub *grzywa* et in femore partis sini-

strae literam N habentem, nec non aurem sinistram scissam, per nobilem Mathiam Telaticki protunc sub vexillo generosi Joannis Sapiha, notarii exercitus regni Poloniae simul cum recognoscente servitium militare expedientem, absque scitus eiusdem moderni recognoscentis supradicto equo recepto, a vexillo dissessionis et memorato venerabili praebitero ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis venditionis cognitum et in oppido Siemiaticze domo supradicti praebiteri praeventum recepit et hic in castro Mielnicensi in praesentia officii castrensis Mielnicensis recuperavit, de quo recepto et recuperato sepe dictum praebiterum ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci quietat et liberum facit perpetuo, salvam ipsi in bonis memorati Mathiae Talaticki domui perpressi et recuperationem pecuniarum pro eodem equo extraditarum repetitionem reservando. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione mediante.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1663 г. № 10888, л. 470—1.

№ 288—1660 г. Ноября 29 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia festi Sancti Andreae Apostoli, anno Domini 1660.

Prezbiteri ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwie Siemiatyckiey, przed tymże urzędem grodzkim Mielnickim solenniter skarżył y oświadczał się naprze-

ciwko robotnym Harasimowi Miskowicz, Waskowi y Tymoszowi Bonikom, Maximowi Korpac y Stanisławowi Cybyszewicz, poddanym J. K. Mci ze wsi Mosczoney, do starostwa Mielnickiego należącey, o to, isz oni dnia wczorayszego, zapomniawszy boiazni Bożey, nie obawiając się praw przeciwko zastępcom na drogach y na zdrowie osob duchownych następujących surowie opisanec, lecz to sobie lekce poważwszy, gdy protestant do wsi Boratynca Ruskiego, do paraphiey swoiey Siemiatyckiey należącey dla ochrzczenia dziecięcia chorego z oleykim świętym iachał, przerzeczeni poddani, widząc protestanta, isz się ku niem przybliża, wszysecy do kupy zebrawszy się, naprzod gdy protestant sam upraszał, aby mu z drogi ustąpili, zaras słowy nieucciwemi opprimować poczęli. Protestant, chcąc onych pominąć, z sankami wywrocili y dokoła oskoczywszy—*biy, zabi y* wołać poczęli, iakosz rany niżej mianowane zadali y gdyby sami w swym złym uczynku nie postrzegli się, pewnie by go tam że kiymi zabili, iakosz ieden z nich na imię Tymosz Bonik, na kolana padszy, tymi słowy pod przysięgą rzekł: isz cię popie niezadługo zabiem y krew twoją z ciebie wyssiemy; krzysz pozłocisty, gdy protestanta wywrocili, złamali, oley święty z flaszką ztlukli y petrachil tamże protestanta szarpać zawzięli, przes który taki swoy swowolny postępek przeciwko prawu wystąpili y winy na zastępcow drog dobrowolnych osobom duchownym y onych poranienie także na zdrowie przechwalać się surowie opisane popadli. O co przeciwko nim y powtore protestuie się, chcąc z nimi w prawie należyтым o taki gwałt y zranienie prawnie postąpić. A na verificatę tey protestatney swey pokazał rany przes pomienionych obwinionych na dobrowolney drodze, to iest na palcu niżnym ręki lewey przezbita do krwi, drugą y trzecią na wierzchu dłoni ręki prawey także przezbita do krwi, czwarta na pischeli teyże, podle łokcia sinia, w których ranach prze-

rzeczonych poddanych ze wsi Mosczoney obwinia.

Изъ актовъ книги Мельническаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 969.

№ 289—1661 г. Марта 9 дня.

Подтверждение фундуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвѣ.

Aktykacia nadania od xiażat Radziwiłłow cerkwi Łachowskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siódmego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wielicestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, Monarchini Samowładnacey Całą Rossią etc. grodzkiemi ptu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, list approbacyiny y ekstraktowy przez I. O. Xcia imsci Michała Kazimierza Radziwiłła, koniuszego W. X. Lit-o teyże cerkwi na rzecz we szredzinie wyrażoną nadany y służący do akt podał, który tak się wyraża:

Michał Kazimierz Radziwiłł, xiaże na Ołyce, Nieswiżu, Birzach, Dubinkach, Słucku, Kopylu y Klecku y S. Panstwa Rzymskiego hrabia na Mirze, Szydłowcu, Krożach y Białey, koniuszy W. X. Litt. Przemyski, Hłuchowski, Krzyczewski, Kamieniecki etc. starosta. Oznamuję tym listem approbacyinym y ekstraktowym moim, że oycowie prezbiterowie Łachowscy upraszali mię, ażebym fundusz ich że iest troche nadpsowany, ażeby mógł bydz z kancellaryi moiey per extractum wydany y przezemnie approbowany. Do ktorey suppliki skłoniwszy się, rozkazałem de verbo ad verbum przepisać tak fundusz iako też y approbatę na osobliwey supplicie ktorego tenor sequitur taki.

Albrycht Władysław Radziwiłł, książę na Olyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, krączy W. X. Litt., Szereszowski starosta, Namiesnikowi moiemu Łachowskiemu Wiethszanemu y po nim będącemu. Wiedząc nadanie dawne s. pamięci nieboszczyka pana oycy a dobrodzieia mego na cerkiew Świętej Przeczystej w miasteczku moim Łachwie będącej, zaczął aby w odprawowaniu służby Bożej porządkiem greckim nabożeństwo nie ustawało, według tamtego dawnego nadania potwierdzam terazniejszemu popowi Tymochwieiowi Piotrowiczowi y po nim będącemu dwie włoki w Łachwie w iednym miejscu ze wszystkim, iako się w sobie mają, które zdawna do cerkwi tej przynależały, także plac z budowaniem, na którym teraz mieszka. Do tego miodu miednic pięć na każdy rok dochodzić ma tego pomienionego popa, ze dworu mego Łachiewskiego, z których pięciu miednic trzy miednice temu Tymochwieiowi popowi, a dwie drugiemu popowi Markowi należeć mają. Do tego kanony, które nadane są od nieboszczyka pana oycy mego według listu nieboszczykowskiego pozwalam tym popom, o czym ty wiedząc, masz się we wszystkim według tego listu mego sprawować, oddając tę powinność popom pomienionym, czego oni zażywając, mają powinności swej popowskiej, aby według obrzędów y postanowienia duchowienstwa greckiego nabożeństwo odprawowane było, dając z siebie dobry przykład ludziom.

Datt w Koreliczach, die quarta Novembris tysiąc szesćset dwudziestego trzeciego. U którego funduszu podpis taki: Albrycht Władysław Radziwiłł krączy W. X. Litt. Pieczęć u niego miała z literami na wosku czerwonym.

Ciż prezentowali na supplice ręką własną niesmiertelney pamięci książęcia imsci Karola Stanisława Radziwiłła, kancelarza W. W. X. Litt. oycy y dobrodzieia mego konnotacją takim tenorem. Według dawnego funduszu ma dochodzić miod, byle też y porządek cerkiewny według

dawnych szedł zwyczajów cerkwi uniackich, czego dozierać ma pan stolnik Mozyrski y pan podstoli Kijowski. W Białej, die nona Martij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo. U której podpis temi słowy, ręką swą.

Ktore to fundusze y approbacie fidelissime de verbo ad verbum przepisawszy, taki valor mieć mają, jakoby in originali były prezentowane, ja zaś tę wolę książąt ichmścw antecessorów moich we wszystkich punktach y paragraffach approbuje y pp. administratorom moim Łachewskim punktualność w oddaniu pięciu miednic, to iest dwudziestu kotłom miodu y dozor, ażeby juxta Ritum unitum ichm oo. prebiterowie sprawowali się zalecam. Co dla lepszej wiary ręką moją stwierdziwszy, pieczęć pokojową przycisnąć rozkazałem. Datt w zamku Łachiewskim, die vigesimo quarto Martij, anno millesimo septingentesimo trigesimo.

U tego listu approbacyinego y ekstrakowego podpis samego aktora oraz pieczęć pokojową tegoż tak się wyraża: Michał Kazimierz książę Radziwiłł, koniuszy W. X. Litt. (L. S.) Który to takowy list za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich Słuczczyckich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Случевскаго городского суда за 1793—1794 г. № 13596, л. 273.

№ 290—1659 г. Января 29 дня.

Заявление иноковъ Дрогичинскаго Спасскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Conversionis Sancti Pauli proxima, anno Domini 1659.

Religiosorum patrum monasterii Drohiciensis manifestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Bonifacius Hoczewicz, monasterii civitatis Drohiciensis partis Zabuscensis ecclesiae ritus graeci, coram eodem officio nomine religiosi patris Pachomii Packowski, Ihumeni senioris monasterii Drohiciensis ecclesiae ritus graeci Transfigurationis Domini, solennem fecit manifestationem, idque in eo, quod tempore incursionis hostium patriae Svecorum, Ungarorum, Cosacorum aliorumque licentiosorum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo oras palatinatus Podlachiae ferro et igne devastantium et depopulantium, munimenta varia inscriptionum, donationum legationumque benefactorum, tum decreta ac processus diversos ex actis authenticis deprompta, nec non quietationes contributionum ab exactoribus districtus Drohiciensis, ad extremum privilegia erectionis et fundationis ecclesiae praefatae ritus graeci ac monasterii per serenissimos reges Poloniae memorato religioso eorundem hostium patriae conversa Idcirco memorati religiosus pater Bonifacius, ne manifestatus est, praecavendo indemnitati suprafati religiosi Ihumeni monasterii Drohiciensis ac aliorum in tempore succedaneorum, ne aliqua damna et detrimentum iurium suorum ob suprafatam desolationem . . . iterum atque iterum manifestatus est.

Примѣчаніе: Въ этой книгѣ края верхнихъ листовъ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1657—1660 г. № 10944 л 392—393.

№ 291—1661 г. Октября 5 дня.

Заявление игумена православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырь въ пользу Евфимія Сикорскаго.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1669.

Literarum oblata.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens literas infrascriptas, manu infrascriptorum subscriptas, ad personalem oblationem venerabilis Echimy Sikorski suscepit et actis suis inscribere permisit, quarum literarum tenor talis.

Wiadomo czynię tą wyrażną woli moiej kartą komu będzie wiedzieć należało, mianowicie stanu duchownego w prawosławney wierze zostaiącym, yż ia obaczywszy się sam, że iestem na schyłku wieku mego y słabosci sił moych, przez rozne mordectwa nieprzyacioł cerkwie naszej prawosławney y przez ustawiczne (iako to mieysce święte potrzebuie) pracy, że iusz daley nie mogę zniesc ciężaru tego, aby się Chwała Boża także y gospodarstwo manasterskie swoim porządkiem iako przed tym szło, modliłem się do Pana Boga mego z kochaniem iego po sercu mężem *«zachoway mię Panie dotąd, aż puki będzie młody uprawiony w drodze swojej»*, y lubom to iako grzeszny te słowa wyrzek, z miłości tedy Pan Sam wysłuchał mię, iako y statecznego męża swego, gdys tamten będąc moim star, gdy obaczył Salomona syna swego, powracającego się z poradki, pokłonił się na łoszku swoim muwiąc: *«Błogosławiony Bog Izraelski, który dał dnia dzyszeysiego na stolicy moiej, na co się patrzą oczy moie»*, y ia (lubo nie starym) ale w lepszym Nowym Testamentem ostaiąc, toż w moiej

starosci tractuję, aby się za żywota mego na mego postrzyżenca duchownego syna doyrzałe zrzenicy moiej, a nie na innego iakiego kandidata posły, y aby tak iako Salamon pommscił się krzywdy oycowskiej, moy syn własny duchowny nie dał nikomu w pochanbienie starosci moiej, przeto tedy wysłuchał mię Sam Pan moy z Nieba na dolą moję, że w tem że razie y pasterskie błogosławienstwa na mię wchodzą, y wszystkich starszych naszych, którzy z powinności swej z regimentu swego (iako zwyczaj corok w manasterze wisitowac) do naszego manastera dwóch osob przysłali, wielebnego iegomości oycy Jozepha Berezanskiego y wielebnego oycy Eufimia Sikorskiego kapitulnych, ostając na ten czas w zamysłach moych, alic mi y syn moy ten, gdzie zmierzala intentia moja postrzyżenie naszege manastera wysz mianowany Sikorski przed oczyma memi praesens stanął, za co ia z Dawidem pokłoniwszy się do ziemi, oddałem dzięki Naywysszemu, że według intency moiej dał mi, alic y ci obaczywszy słabosc zdrowia mego, że iusz daley cieżaru gospodarskiego ponieść nie mogę, toż mi radzą, także y brastwo wpisne, niektóre pobożniejsze osoby toż twierdzą, aby za żywota mego porządek wszystkiego manastera stanął, na ostatek y drugie ras radzę się Pana y Rządzy Niebieskiego, alic w tenże sens prorocki radzy: *«Nagotowales się pochodnią Pomazancowi twemu»*, a widze, że iusz y wola Boska y rada ludzka na tem wszystkim stanęła, aby miejsce święte za nierzędem słabosci moiej nie słabiało, prosiłem do tego cieżaru swego . . . położenie wielebnego oycy Euphimia Sikorskiego na ten czas zesłanego do nas, aby poniechawszy boku Pasterskiego (przy którym ostawał lat kilkanascie), strzegł Boga oycowskiego y całosci manastera, aby gdzie włosy położył, tam że y głowę, co iak pobożny zakonnik i zelant cerkwie Bożej, do tego też miłośnik oycowskiej starosci, poradziwszy się z imscią bracią, a idąc za wolą Boską iako po-

sluszny brat z tego się wszystkiego nie wymawiał, chcąc iednak, aby to twardo, skuteczną y nieodmienną było, prosił mię, abym mu tę prawdę moją pismem moiej ręki stwierdził, a że ydzie o całosc cerkwie świętej, tegom się iako y on nie wymawiał y owszem, aby tak rządzył, iako ia sam, gdym w sile swojej ostawał, tak w porządkach cierkiewnych iako y gospodarskich, tak między bracią, iako celadzią manasterską, tak polami iako y ogrodami od mała do wielka wszystkim manasterem rządził, dokładając iednak tego, aby za błogośławienstwem moim y tego żądam tak po braciey duchowney iako y po bractwie świeckiem, aby y po śmierci moiej porządkiem według przywileju krola iego mosci per electionem ten że na miejsce moje obrany był, na ktorego iarzmo pracy błogosławiać wkładam y cale twardo daię y błogosławie y żeby to iusz nieodmienno było, ale twardo affektowałem braciey postrzyżancow swoich także y bractwa starszych osob, aby przy moiej ręce y pieczęci rękoma swemi y pieczęciami ztwardzili. Działo się w manasterze naszym Drohickiem roku millesimo sexcentesimo primo, miesiąca Octobra dnia 18. Loca sigillorum quatuor. Smirennny Jeromonach Pachomiej Packowski y humen manastera Drohickoho. Pokorny Jeromonach Bonifanty Hieciewicz. Jozeph Berezanski na ten czas wysytator Prowincialski. Warlaham Lewik zakonnik Reguly Świętego Basilego manu propria. Heliseus Hromyka zakonnik manastera Drohickiego. Thephilaga Hrumakowicz Regularis rukoju własnoiu. Jan Ruskiewicz starszy brat. Stephan Odoiewski manu propria. Leonty Michałowski pisarz wszystkiego bractwa manu propria.

Quarum quidem literarum originale idem offerens post ingrossationem ad se recepit et de recepto officium notariatus quietavit.

№ 292—1662 г. Марта 14 дня.

Миролюбивая квитанционная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитриемъ Вержбою относительно им. Черневичъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Oculi Quadragesimalis proxima, anno Domini 1662.

Prezbiteri Gnoynensisecclesiae ritus graeci quietatio.

Przed urzędem y xiegami niniejszymi starosciemi grodzkiemi Mielnickiemi oczewiscie stanowszy slachetny y wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey y slachetna pani Polonia Talatyczka małzonka tegosz prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, wspoł małżonkowie, zdrowi będąc na cieie y na umysle, odstąpiwszy od wszelakiego prawa, ziemie, powiatu, wojewodztw y juridiety iakichkolwiek sobie należących, a temu terazniejszemu prawu y iurisdictioni starosciey grodzkiey Mielnickiey, ile ku zeznaniu niżej mianowanego kwitu albo raczey zrzeczenia należy, dobrowolnie siebie samych y z dobrami wszytkiemi wcielając, iawnie y dobrowolnie, zwłaszcza małżonek sam przez siebie, małżonka zas pomieniona pani Telatyczka z przytomnością małżonka swego, jako opiekuna małżenskigo zeznali, iż oni slachetnego y wielebnego oica Demetryia Wierzbe, prezbitera cerkwi Gnoienskiey, rodzica swego z zapisu na summe złotych polskich szescset sposobem y zwyczajem obligowym według prawa Litewskiego zporządzoney na dobrach dziedzicznych y nabytych wsi Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskim Wielkiego Xięztwa Litewskiego leżących zapisaną zeznawającemu oicu Janowi Wierzbie assecurowaną, na ktorey summie szesciset złotych zeznawający ociec Jan Wierzba pomienionej małżonce swej slachetney Poloniei Telatyczkiey drugim ob-

ligiem albo raczey zapisem Litewskim summe także złotych szescseth polskich zapisał y assecurował był. Tedy z pomienionej summy złotych polskich szesciu set, iako tesz z powierzonego zapisu quitu y wiecznemi czasy ten zapis albo raczey oblig, sposobem litewskiego prawa sporządzony, tak ten, który przerzeczony ociec Demetry Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey pomienionemu oicu Janowi Wierzbie, synowi swemu dał, jako tesz y ten, ktorego ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey przerzeczony slachetney paniei Poloniei Telatyczkiey sposobem wiannym na summe złotych szescseth zsprawiony y rękami roznych przyiaciōł podpisany assecurował, cassuā y umarzaia wiecznemi czasy y ieżeli by się te zapisy albo raczey obligi na summe złotych szescset sposobem wyżej mianowanym na dobrach i imieniu rzeczonym Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskiem leżących, przez oica Demetryia Wierzbe oicowi Janowi Wierzbie synowi swemu iako tesz y drugi na takowosz summe złotych szescset przez oica Jana Wierzbe, prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, slachetney Poloniei Telatyczkiey małżonce swej na pomienionym imieniu Czerniewie zapisaną дану, u kogokolwiek z osob zeznawających, bliskich y dalekich krewnych y nie krewnych pokazał, lubo tesz iakim sposobem u sądn iakiegokolwiek lubo w xiegach urzędu ktorego tak swieckiego iako y duchownego widzieć się dał y wynurzył, tedy żadney mocy y wagi mieć nie ma, ale całe pomie(nie)ni zeznawające tych obu zapisow na imie(nie) Czerniewo y summe wyżej mianowanym sposobem dane zrekaiasie, żadnego sobie y successorom swoim nie zostawuiąc przystępu do tych dobr Czerniewa, wzglendem sum wyżej mianowanych, zeznaniem terazniejszym dobrowolnym do tego przystąpiwszy.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1637—1663 г. № 10888 л. 707—708.

№ 298—1662 г.

Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae».

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo excentesimo sexagesimo secundo.

Parafia kościoła Łosickiego.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Remiszewski, protunc commendarius ecclesiae Łosicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius specificatis parochiae ecclesiae Łosicensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Regiestr wsiow parafiey Łosickiey w roku Panskim 1662, miesiąca czerwca dnia, przez xiedza Stanisława Remiszewskiego commendarza kościoła Łosickiego farnego spisany.

Wies Biernaty dicta Plosiodra.

Pan Kazimierz Biernacki z żoną Franciszką, brat iego Martian, matka ich Zuzanna wdowa, dziewczka Zophia Terlikowska, chłopiec Jan, osob sesc, dom paniey Guzowskiey, w nim komornica Anuska iedna, pan Woyciech Biernacki Pryłko z żoną Katarzyną, syn Franciszek, corka Krystina, parobek Jędrzey, dziewczka Zophia, chłopiec Marcin, pastuch, osob siedm, pani Biernacka Maryna Janowa sama, małżonek w woysku, pan Walenti Biernacki z żoną Mariną y corka Zophia, u tegoz Macieiowa Biernacka komornica, osob cztery, pan Kasper Biernacki z żoną Reginą, corek dwie Jagnieszka y Maryna, osob cztery, pan Władisław Biernacki podśedkowicz sam, chłop iego Chwiedko z żoną Katarzyną, corek trzy Maryna, Wowda, Chwieda osob sesc. Circa

quam porrectionem registri connotationis personarum supra specificatarum venientes nobiles Kaspar et Martianus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in villa supradicta commanentium medio corporali iuramento in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt et attestati sunt.

Wies Chłopska Wolka.

Chłop paniey Gliscinskiey katolik Bartosz Kusnierczak młodzieniec Kazimierz, brat iego z żoną Maryną y matka ich osob cztery, chłop pana Rzewuskiego Abram z żoną Krystyną, synow dwa Jarosz y Iwan y komornica Socia osob pięc, chłop Iwan z żoną Anną y matka Justina osob trzy, chłop Tomko pana Rzewuskiego z żoną Katarzyną y dziewczyna służy Krystyna, osob trzy, chłop Chwiedko pana Parolow z żoną Barbarą, dziewczka Maryna, parobek Łukasz, osob cztery, chłop Paweł z żoną Maryną tegoz pana Parola, corek dwie Anna y Zophia, synow dwa Wasko y Więclaw, osob szesc, chłop Siemion z żoną Katarzyną pana Rzewuskiego synow dwa Chwiedor y Olisiey, komornica Hapa, osob pięc. Circa quam porrectionem connotationis personarum supraspecificatarum in continenti personaliter stans laboriosus Paulus subditus generosi Parol super veram et fidelem connotationem iuramento corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Bernaty Srednie.

Pan Wawrzyniec Biernacki Mixiak z żoną Maryną, siostra Krystyna, dziewczyna Zophia, parobek Iwan, osob pięc, pan Jakub Biernacki Mixiak z żoną, syn Maciey z żoną Maryną, parobek Jakub, dziewczka Jewa, osob szesc, w chałupie u pana Safranka Biernackiego komornica Maryna Skolimowska, druga Anna Jakubowska wdowa, pan Malcher Biernacki z żoną Dorotheą, syn Bartosz, corka Barbara, komornica Jadwiga, osob pięc, pan Wawrzyniec Biernacki młodzieniec, brat iego Bartosz, siostra Zophia, osob trzy, pan Jan Ołędzki z żoną Anną, matka żony iego Barbara, wdowa siostra żony iego Zo-

phia, parobek Woyciech, osob pięć, pan Simon Biernacki Kozlak z żoną Ewą, chłopiec Jakub syn iego, osob trzy, pan Biernat Biernacki z żoną Zophią, corka Jadwiga pan. Jakub Biernacki Pawluk z żoną Katarzyną, u pana Biernata mieszka, y komornie dwie Chwiedia y Maryna wdowy obiedwie. osob siedm, pani Jerzyna wdowa corek dwie, Anna y Katarzyna, synow dwa Mikołaj y Jędrzey z żoną Maryanną, pasierb Jakub, dziewczka Jadwiga, druga Jawa y komornica, osob sesc, pan Woyciech Biernacki wdowiec Safranek ma synow dwa, Adama y Pawła, parobek Krzysztofh, dziewczka Dorota osob pięć, Simon Kislak chłop pana Nowiszewskiego z żoną Uscinią, syn Jozeph, osob trzy, pani Marcinowa Biernacka wdowa Kozłowa nazwiskiem, u niey zięć Jozeph Wyrzykowski z żoną Dorotha, osob trzy, Grzegorz Nowosz komornik w chałupie p. Jerzyney z synem Janem, oba z żonami, osob cztery, pan Jan Skorupka z żoną Anną, dziewczka Maryna, Mateusz Jackowski, corka Marianna, osob pięć, Grzegorz chołop pana Woyciecha Biernackiego z żoną Jadwigą, pan Woyciech Biernacki Pawluk z żoną Zophią, syny Kazimierz, Piotr, Jan, dziewczka Maryna Szankowska, chłopiec Jozeph pastuch, osob siedm. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati personaliter stantes nobiles Joannes Macienko et Jakobus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officij praesentis attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Stare Biernaty.

Pan Woyciech Nowiszewski z małżonką swą Constantiia, syn Jan, parobek Lewko Rusin, chłopiec Michał pastuch, dziewczek dwie Maryna y Katarzyna, osob osm. Poddani iego: Jan Szyska z żoną Maryną, syn iego Maciey, corka Krystyna, osob cztery, drugi Naum Kalinowski z żoną Nastasią y z matką żeniną, osob trzy, pan Michał Kallicki z żoną osob dwie, pan Piotr Suffcin-

ski z żoną Anną, chłopiec Denis, dziewczyna Anna, pan Jędrzey Sufczynski z małżonką swą Marianną, siostra Katarzyna, Woyciech Raczynski parobek, mamka Maryna, osob pięć, poddany iego Jędrzey z żoną osob dwie, w drugiej chałupie komornica Jędrzeiowa wdowa sama iedna, Hryc chłop pana pysarza Drohickiego z żoną Palaską, syny Maciey y Misko, osob cztery, Łukasz chłop drugi tegosz pana pisarza z żoną Dorotha, syn Paweł, drugi Piotr wyrostek, osob cztery, chłop pana Woyciecha Biernackiego Piotr Kusnierczak z żoną Zophią, syn Paweł, drugi chłop tegoż Jędrzey Kosilo z żoną Malgorzata y komornica. Circa quam porrectionem *) supra ingrossatarum personaliter stans laboriosus Hryc subditis generosi notary Drohicien-sis et fideliter conscri corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Biernaty Rudnik.

Pan Woyciech Pioro z małżonką swą Dorotą, która w Błogoscy przy gospodarstwie swoim zostaje w parochiey Prasin-skiej w diecaesiey Krakowskiej, czeladz iego Zophia Radzikowska gospodyni, Marina dziewczka, druga także Maryna dziewczyna, Daniel parobek, chłopiec Woytek, pastuch Władzko, osob siedm. Poddani: Michał z żoną Maryną, parobek iego Josko, osob trzy, Dorosz z żoną y komornicą, osob trzy y Michał komorą mieszka z żoną Elzbieta, dziewczka Krystyna Wychołkowska osob trzy, pan Jędrzey Biernacki sam, pani Woyciechowa Biernacka wdowa, syn Kazimierz, dziewczka Anna, parobek Michał osob cztery, pan Paweł Plisczynski komornik Drogicki z żoną Anną y parobek Jozeph, osob trzy, pan Jan Biernacki z żoną y dziewczką, osob trzy, pan Balcer Biernacki z żoną y dziewczką osob trzy, chłopiec Maczko, piastunka mała Zo-

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились. Такіе мѣста обозначены точками.

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychółkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wychółkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officii praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Miasto Łosice katolików.

Jego mość pan podstarości Łosicki pan Terlikowski z małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym została w parafii Sarnackiej, syn Simon w dziesięciu lat niedoitych, pacholek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey Dorotha dziewczka Katarzyna osob sześć, arendarz doroczny majątności Łosickiej, młyn, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sarą, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześciarka, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboje, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniec Kowal z żoną, brat iego Stanisław młodzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob sześć, Bartosz Janusik z żoną y corka Elżbieta

osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorothą y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Roslan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob sześć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adameczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat iego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Roslan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inherendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officii praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz; pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob sześć, komornici w chałupach rus Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia
Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

sia osob pięć, pan Kazimierz Kolicki z żoną Zophią, brat iey Maciey Biernacki, parobek Paweł, dziewczka Zaleska osob pięć, poddani iego Marcin Baron z żoną y matką Jęniną y z swoją rodzoną y z siostrą y komornicą Ewą osob szesć, Jasko z żoną osob dwie, Grzegorz z żoną osob dwie, pan Wiktorzyn Borkowski z żoną, czeladz parobek Jan, dziewczka Elżbieta y pastuch, osob pięć, poddani tegoż Marcin Moskal z żoną y dziewczyna corka osob trzy, Tomek z żoną y corka dziewczyna y syn wyrostek osob cztery, w domu pana Ludwika Biernackiego bo sam służy, panna Helena siostra, dziewczka Zośka, parobek Adam Popławski y chłopiec osob cztery, pan Franciszek Parol z żoną y syn Jan, parobek Sobiczewski, dziewczka Jadwiga y piastunka, Jędrzey Terlikowski chłopiec, osob siedm, chłop Jan z żoną y komornica osob trzy, pan Thomasz Biernacki z żoną, corka Katarzyna, druga służy, corka Krystyna, dziewczka naiemna, syn Woyciech, pan Piotr Lipinski z żoną y corka Anna, tamże w komornym Wierowska wdowa osob cztery. Circa quam porrect thazar filius Alberti Biernacki iuramento corporali prout veraciter et fideliter est in facie officii praesentis attestati sunt.

Wieś Popławy.

Pan Simon Popławski z małżąką Anną, dziewczka Katarzyna, parobek Paweł Celinski, chłopiec Tymosz, poddani tegosz Jan Krzywowski z żoną, Jan zięć z żoną Zophią, syn Woyciech osob pięć, Iwan z żoną Katarzyną, komornica Maruszka z corką y druga komornica Anuska osob 4, pan Mateusz Popławski z żoną Katarzyną, corka Barbara osob trzy, pan Kazimierz Popławski y Baltazar młodziency, Elżbieta siostra osob trzy, pani Jagnieszka Popławska sama iedna, pan Woyciech Szankowski z żoną Maryną, syn Marcin, corka Jadwiga osob cztery, chłop pana Andrzeia Popławskiego Marcin z żoną

Katarzyną y siostra żony iego osob trzy, pan Andrzej Popławski Curyło z żoną Zophią, dziewczka Anna, parobek Iwan osob cztery, pani Anna Woynowa sama iedna, pani Zophia Rozwodowska wdowa, syn Jarosz, corka Maryna, osob trzy, pani Jagnieszka Popławska wdowa, corka Jadwiga, parobek Jędrzey, Jadwiga żółwica panna y komornica y dziewczyna Zophia osob szesć, pani Woyciechowa Popławska wdowa, corka iey Krystina, syn Paweł, osob trzy, pan Stanisław Szeligowski z żoną Katarzyną, tamże Jasko Szrodzik z żoną y pastuchow dwa przy szrodniku dorocznym osob szesć, pan Jędrzey Popławski z żoną Jadwigą, syn Kazimierz, chłopiec Iwan, corka Elżbieta y Zophia Ostrowska osob szesć, chłop komornik Marcin z żoną y z synem w chałupie u pana Jędrzeia osob trzy, pan Walenty Popławski wdowiec, siostra Maryna, swagier Woyciech y wdowa Macieiowa komornica osob cztery, pan Mikołay Rozwodowski z żoną y syn Daniel osob trzy, pan Jędrzey Bolesta z żoną Zophią, corka Maryanna, dziewczka Anna Terlikowka, parobek Jan Terlikowki wdowa tamże osob szesć pan Błażey Popławski z żoną, ociec Walenty, synowiec Jędrzey, Maryna dziewczka osob pięć, pan Stanisław Tamanowski z żoną y corka Maryna osob trzy, pan Jan Terlikowski z żoną y komornicą Anna osob trzy, pani Popławska Mateusowa wdowa z pasierzbem Wawrzyncem sama wtora, pan Stanisław Zgliczewski z żoną Zophią, syn Marcin w skole, pacholek Grzegorz, dziewczka Zophia osob pięć, pan Adam Popławski czeczony Wrobl z żoną samo wtora, pan Jan Łukawski z żoną Anną, komornik pana Woyciecha Wyrzykowskiego samo wtora, pan Mikołay Wyrzykowski z żoną y dziewczka osob trzy, pan Augustin Głochowski z żoną Katarzyną y z synem Stanisławem osob trzy, pan Stanisław Wyrzykowski z żoną Katarzyną, komornica osob trzy, pan Jan Woyno z żoną y dziewczka Chwieda osob trzy, pan Thomasz Woyno z żoną y dziewczka Mary-

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychołkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wychołkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officij praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Miasto Łosice katolików.

Jego mość pan podstarosci Łosicki pan Terlikowski z małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym zostaje w parafiej Sarnackiej, syn Simon w dziesięciu lat niedoietych, pacholek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey Dorotha dziewczka Katarzyna osob szesć, arędarz doroczny majątności Łosickiej, młyna, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sara, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześcijańska, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboie, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniec Kowal z żoną, brat iego Stanisław młodzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob szesć, Bartosz Janusik z żoną y corka Elżbieta

osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorotha y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Rosłan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob szesć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adamczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat iego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Rosłan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officij praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz; pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob szesć, komornici w chałupach rus Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia
Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

et Iwan Oliskowicz scabinus de oppido Łosice obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum rithus graeci in oppido Łosice commanentium, manu propria religiosorum patrum Valeriani Poray praesbiteri Mielnicensis et Joannis Nikitorowicz praezbiteri ecclesiae rithus graeci Łosicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Regiestr spisany osob w miasteczku Łosicach przez rewidowanie y popissanie prezbitera cerkwie świętej Przeczyskiej Łosickiej z dwiema rayczami. Naprzod Tymosz Pałosik z małżoną, syn ieden, tamże matka żony iego z synami dwiema y z corką wszystkich osob w domu siedm, Sak Knisik z małżoną y z synami dwiema osob cztery, Daniel Zieryk z małżoną osob dwie, Hryc Dzindzik z małżoną, dziewczka służebna, parobek y pastuch osob pięć, Chwiedko Ihnatik z małżoną, dziewczka służebna y parobek osob cztery, (u Jana Janusika katholika) komornica, parobek, dziewczka służebna, osob trzy, Dolhoniska wdowa z synem w komornem mieszka osob dwie, Paszynka z małżoną, syn ieden y corka iedna osob cztery, Iwan Chil z małżoną osob dwie, u Grzegorza Gębika u ktorego służy religiey ruskiej parobek, tamże Iwan Kudela y Jarosziska komornica, sam z małżoną wpisany w regestr xięży osob trzy, Iwan Łębko zięć z małżoną, parobek y dziewczka służebna w domie osob cztery, Swiderski z małżoną, parobek, dziewczka, pastuch y dziewczyna w domu osob szesć, Chilimon z siostrą y druga dziewczyna y komornica osob cztery, Jakub Skasko z małżoną, tamże Hrycz Daczuk z małżoną osob cztery, Iwan Krupka z żoną y z siostrą, komornik Kren, tamże Sklepczyna z corką osob szesć, Stephan Dzindzik z synem y z dwiema corkami osob cztery, Zakaryasz Koczynik z małżoną, z dwiema synami y corką, dziewczka komornica osob siedm,

Naum Szewiz z małżoną w domu osob dwie, Jędrzeiowa Lebeyczuczka wdowa z synem y z parobkiem z małżoną, parobek, dziewczka służebna, komornica Boryszka y swagier Hrycz Szawczuk z siostrą swą osob siedm, Siemion Saczuk z małżoną osob dwie, Andrzej Brzesczuk z małżoną y komornik Sak Kobczyk z żoną osob cztery, Paweł Kaczabuk z małżoną, z bratem y z siostrą osob cztery, Jędrzeiowa Kaczubiczka wdowa z synem osob dwie, Omielian Kuczuk z małżoną, corka y parobek osob cztery, Hrycz Czarwuszik z małżoną, tamże Stephan Murzyn z synem y drugi Piotr Czapnik w domu osob pięć, Chilionicka wdowa, tamże komornik Bartosz y i drugi czapnik z siostrą osob cztery, Lechowa wdowa z synami dwiema, tamże Kuczorka z żoną osob pięć, Ichnat Olusyk z trzema synami y z corką iedną, w domu wszystkich osob pięć, Samuylowa wdowa z corką osob dwie, Kuczerzyna wdowa z corką y z synem osob trzy, Samoyło Łebkowicz komornik u Rosłana z małżoną osob dwie, pan burmistrz Lewko z małżoną, parobkow dwa y służebnych dwie osob szesć, Stephan Koszelewicz z małżoną, komornica nazwana Nestorowa z synem y z corką, tamże brat samey Stephanowej na imie Wawrzyniec osob szesć, Dawid Szek z małżoną y z synami dwiema pasierzbami y trzecia dziewczyna osob pięć, Łukasz Oleczuk z małżoną, z synem y corką y brat iego Jakub osob pięć, u tegoż Łukasza komornik na imie Wasko Bierniczek z małżoną osob dwie, pisarz miescki z małżoną y z siostrą, tamże dziewczyna Jaroczanka osob cztery, wozny sługa imsci z żoną y z corką osob trzy, Bartosz Piesik z żoną, Iwan Skrzyz z zięciem y z corką osob pięć, Jan Sklarz z małżoną y z synem, corką osob cztery, Chwiedko Omielianik z małżoną y z chłopcem co służy osob trzy, Antoni Zaiuk z małżoną y z matką osob trzy, Matysz Drzechera z małżoną osob dwie, Paweł Swiszewicz z małżoną osob

dwie, Andrzej Jarzyszik z małżonką osob
dwie, Iwan Jaryczek z żoną y z bratem
y z siostrą z małżonką osob
szesc, Iwan Zdun z małżonką
szwagier z żoną y z siostrą osob szesc,
Jędrzey kowal z małżonką, z czeladzi dwo-
ie osob cztery, Iwan Kołodziej z synem
osob dwie, Hawryło Miszuk z synem y
komornica osob cztery, Lewko Prodyniecz
z małżonką y z corką, tamże zięć z żoną
osob pięć, w temże domu lozni ieden
Husa, drugi Iwan Brzyczek osob dwie,
Chwiedko Łomiziecz żoną y z corką osob trzy,
Chwiedko Kusnierz z małżonką, tamże
Tuptor z żoną y z corką osob pięć, Faley
Tykanik z małżonką y z synami dwiema,
tamże Danilak z żoną osob szesc, Hrycz
Marczak w spitalnym domie z małżonką
y z siostrą osob trzy, w temże domu Iwan
Rogowiecz z małżonką y Hałasaluk z mał-
żonką osob cztery, Supronowa wdowa z
komornicą osob dwie, Saczaczka wdowa
z corką osob dwie, Wasko komornik z
małżonką y z komornicą osob trzy, Iwan
Nikoforowicz praezbiter czerkwi Łosic-
kiey mp. Z rozkazania pana y pasterza
mego jasnie przewielebnego iegomsci xię-
dza Jana Michała Pocieia, episkopa Wło-
dzimierskiego y Brzeskiego, prototronie-
go metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey
Rusi etc. etc. zwerifikowałem ten registr
z miasteczka Łosic starostwa iegomosci
pana Mlecza Mielnickiego y Łosickiego
starosty, co dla lepszey wiary ręką się
moją podpisuję. Pr. Walerian Poray praes-
biter Mielnicki. Et in continenti supra-
scripti offerentes regestrum hocce conno-
tationis verae personarum religionis grae-
cae inhaerendo legibus et constitutioni-
bus regni medio corporali juramento in
facie officij praesentis prout est fideliter
conscriptum nec quicquam celatum com-
probaverunt et attestati sunt, Deo et San-
cta Jesu Christi Passione ita ipsis adiu-
vante.

Villae ad capitaneatum Łosicensem
spectantes.

Wies Lebki.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens religiosus Ioannes Praesbiter ec-
clesiae Rithus graeci Prostinsensis obtulit
et reproduxit eidem officio praesenti re-
gestrum connotationis personarum in vil-
lis infraspecificatis ad capitaneatum Łosi-
censem pertinentibus commanentium, ma-
nu propria sui offerentis et venerabilis
patris Valeriani Poray praesbiteri eccle-
siae rithus graeci Mielnicensis et famati
Stephani Boryszowicz notarii proventualis
oppidi Łosice subscriptum ad inducendum
et inscribendum in acta praesentia capi-
tanealia castrensia Mielnicensia de tenore
verborum ut sequitur eiusmodi:

Regiestr osady y gospodarzow z żo-
nami z dzieczmi y z czeladzią y loznych
osob spisany we wsiach do starostwa Ło-
sickiego należących [in anno Domini 1662
in iunio.

Łebki.

Chrycowa wdowa y niewiestka wdo-
wa, przy niey corek dwie osob cztery,
Chwiedko Raczuk z żoną y matką osob
trzy, Bartosz Chroluk z żoną, dziewczka słu-
żebna osob trzy, Jan Moskal z żoną y sy-
now dwa osob cztery, Misko Nieczuk y cor-
ka osob dwie, Jan Niedosiek, żona y syn
osob trzy, Iwan Bartoszyk, żona, syn y
dziewka osob cztery, Timosz Josczyk, żo-
na y matka osob trzy, Kuzma Josczyk
y żona osob dwie, Jakim Josczyk, żona,
corka i komornica osob cztery, Chwedko
Denisik z bratem y zięć z żoną osob czte-
ry, Olisiey Panasik z żoną osob dwie,
Piotr Gałysz z żoną osob dwie, Misko Lu-
cyk y zięć z żoną y niewiestka osob czte-
ry, Michał Barthoszyk z żoną osob dwie,
Prokop Denisik z żoną y syn osob trzy,
Andrzej Joltuszyk z żoną y corek dwie
osob cztery, Iwan Jolchymik z żoną, sy-
now dwa y zięć z żoną osob szesc, Ome-
lian Chroluk, żona, syn y parobek osob

cztery, Wawrzyniec z żoną synów dwa y synowa, y corka wdowa osob szesc, Prokop z matką osob dwie, Poszelek, żona y corka osob trzy, Lech Sienczuk z żoną osob dwie, Chomina wdowa y z corką osob dwie.

Wies Szy

Iwan Talandziuk z żoną y dziewczka służebna osob trzy, Ichnat Niestorikow z żoną, matką y corką osob cztery, Andruch Klimiuk z żoną, parobek y dziewczka osob cztery, Bartosz Iwanow z żoną y Kalucki z żoną osob cztery, Osiey Słapiuk z żoną y braci dwóch y matka osob pięć, Marcin Talandziuk z żoną y chłopiecz y dziewczka osob cztery, Denis Słapiuk z żoną osob dwie, Andrzej Chyćciuk z żoną, syn y matka osob cztery.

Wies Prochenki.

Omelianow Gelmakow brat y niewiasta osob dwie, Paweł Jakubik z żoną y synów dwa y corka osob pięć, Protas Pasczyk y syn z żoną y dziewczka służyła osob cztery, Chroł Pasczyk z żoną y synów trzy, y corka osob szesc, Dmiter Walasiuk z żoną osob dwie, Łukasz Korozowiecz z żoną y syn, osob trzy, Zien Kosteszik z żoną y syn, corka y parobek osob pięć, Chryc Sidorik z żoną y Ilkowa żona osob trzy, Chwiedko Taratata, żona y dziewczka osob trzy, Łukasz Kuryanik y żona, parobek, dziewczka y matka osob pięć, Paskowa wdowa y corka osob dwie, Swiryd Kosteszik z żoną osob dwie, Ostap Kaliszik z bratem Wawrzyncem y z żoną y komornica z corką osob pięć, Onaszko Kaliszik z żoną y synem, a brat iego Dorosz Kaliszik z żoną y syn osob szesc, Pilip Timoszyk z żoną osob dwie, Samuyło z Sydłowki z żoną osob dwie, Kowalowa wdowa z synem y corką osob trzy, Słoszarz Jakub z żoną osob dwie, Olisiey Czubik z żoną y parobek y corka osob cztery, Iwan Worobik z żoną, Iwan Prochera z żoną y syn iego z żoną osob szesc, Dorosz Daczuk z żoną y syn iedem

osob trzy, Chrycz Sawczyk z żoną y matka y parobek osob cztery, Siemion Kaliszzyk z żoną, brat iego y dziewczka osob cztery, Chwiedko Timoszyk z żoną y syn iego z żoną osob cztery, Frącko Jakubik z żoną, synów dwa y dziewczka dziewczka służyła osob trzy.

Wies Korczowka.

Zan Karluk z żoną osob dwie, Matochwiew Maleszyk z żoną, parobek dwa, y dziewczek dwie osob szesc, Łukasz Burczyk y brat iego z żoną, a drugi młodzian, parobek, dziewczka, siostra y pastuch osob osm, Jasko Pietraszyk z żoną y parobek służyła osob trzy, Chroł Burczyk z żoną osob dwie, Jacko Kołodziuk z żoną osob dwie, Olizarowa żona, druga Roykowa żona osob dwie, Ostap Karluk z synem y corek dwie, osob cztery, Jolchim Daczuk z żoną y komornica osob trzy, Lewko Roik z żoną, Zachar Sawczyk z żoną osob cztery, Woytek Blizniuk z żoną y corka y syn z żoną osob pięć, Marcin Blizniuk z żoną y syn osob trzy, Iwanowa wdowa, Oniszko Koladka z żoną y syn y swiesć osob cztery, Łukaszowa Josczykowa y Michałowa Siemenkowa komornice obie, Jarosz Kuzmik z synem y swiesć osob trzy, Zachar Blizniuk z synem komorniki osob dwie, Kuryan Przystupa z żoną y corka osob trzy, Filian Siczyk z żoną osob dwie, Andrzej Lewoczik z żoną y z corką osob trzy, Prokop Koladka z żoną y matka y parobek osob cztery, Demid Sarczuk z żoną y matką, brat y siostra osob pięć, Łukasz Przystupa z żoną y syn osob trzy, Chryc Dziabik y siostr dwie y dziewczka osob cztery, Szczesny Szut z żoną y corką osob trzy, Mikitowa żona komornika.

Wies Olszianka.

Iwan Timoszyk z synem komornicy oba, Stefan Timoszyk z żoną komornik osob dwie, Siemion Chlebek z żoną y brat osob trzy, Samson Kosczyk z żoną y parobek osob trzy, Chryc Łukaszyk z żoną osob

dwie, Chawryło Olizaruk z żoną y brat osob trzy, Kiryluk z żoną y siostra dziewczka osob trzy, Marcin Doroszek z żoną y corka y pasierzbicą osob cztery, Klim Joscuk z żoną y . . . z żoną y syn osob pięć, Jakim Borodulik z żoną y parobek osob trzy, Ilko Saczuk z siostra y z stryiem osob trzy. Iwan swieszczennik Prochenski mp. Froska Sannin. Pana y pasterza mego iegomsci xiędza Jana Michała Pocięja episkopa Włodzimierskiego y Brzeskiego prototroniego metropoliey Kiiowskiej y wszytkiej Rusi etc. etc. ten rejestr werifikoowałem z parafiey Prochenskiej, do ktorego ręką się moją podpisuję Pr. Waleryan Poray praesbiter Mielnicki . . . mp. Stephanus Boryszewicz pisarz provent. Łosicki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Kuzma Josczyk de Łebki, Martinus Palandziak de Srydlówka, Chroł Pasczyk de Prochenki, Ostap Karluk de Korczowka, Martinus Broszuk de villa Olszanka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis verae personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento flexis genibus in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Parafia Chadinowska.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Stanislaus Krasnodebski, commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infra ingrossatis parochiae ecclesiae Chadinoviensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta prae-

sentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Regestrum villarum ad ecclesiam Hadinoviensem spectantium, tum etiam nominum et cognominum per me patrem Valentinum Krasnodebski, commendarium protunc ecclesiae Hadinoviensis descriptum.

Villa Hadinow.

Alexander Jozwik, uxor Catherina, filius Jacobus, inquilina Hedvigis, Petrus Denisk hortulanus, uxor Dorothea, filia Anna, inquilina Felicianna, Valentinus, uxor Zophia, mater uxoris Zophia, frater uxoris Joannes, pastor Stanislaus, nepos ex sorore Catherina, Jakubowa vidua, filius Petrus, famula Catherina . . . Margaretha Skolimowska cum filia Dorothea Laurentius . . . Marina, Gregorius Szymanik, uxor Anna. Circa quam porrectionem personaliter comparens laboriosus Alexander Jozwik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento in facie officii praesentis, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ipsis ita adiuvente.

Villa Dawidy.

Prima domus Iwan Maleczuk, żona Barbara, dziewczka Anna, Piotr Pytka 2-da domus Łukasz Zuczyk, żona Barbara, syn Choma, corka Maryna, druga corka Maruszka, dziewczka Maryna, 3-tia domus Marko Zuczyk, żona Marina, syn Omelian, corka Maryna, 4-ta domus Kirilo Saczyk, żona Zophia, dziewczka Oryszka, 5-ta domus, Chilko Saczuk wdowiecz, syn ieden Iwan z żoną Jacą, drugi syn Jasko, trzeci syn Polikarp, czwarty syn Jowa, corka Maryna, 6-ta domus Waszko Pawluczek, matka iego Anna, brat Ilko, drugi brat Eustachi, siostra iedna Marina, druga Maruszka—7-ma domus Wasko Jaroszyk, żona Darka, dziewczka Kaska, 8-va domus Wasko Mie-

leszczuk, żona Anna, corka Maryana y druga Maruszka, 9-na domus Siemion Kona-sik, żona Oryszka, matka Anna, Stephan brat iego, siostra Anna, 10-ma domus Marko Przystupa, żona Maryna, synow dwuch ieden Trochim, drugi Jakub, co-rek dwie Maryna y Barbara, 11 domus Marina wdowa Chomina, synow dwuch Lewko y Wasko, corka Anna, 12 domus Prokop Trocik, syn Paweł, corek dwie Zoska y Ewa, Polaska komornica, 13, do-mus Marcin Sroczyk, żona Oryszka, syn z żoną Maryną, corka Kulina, parobek De-nis, komornica Hapa, 14 domus Pawłowa wdowa imieniem Agnieszka, synow trzech ieden Waszko z żoną Anną, drugi mło-dzieniec imieniem Prokop, trzeci Pilip, 15, Misko Naumik, żona Chwiedia, syn Siemion, corek dwie Wierka, druga Na-stacha, 16 domus Iwan Troczyk, żona Nastacha, syn Prokop, 17 domus Panas Troczyk, żona Oximka, dziewczka Owda, Hawryło z żoną, komornik, 18 domus Si-mon Sienczuk, żona Maryna, 19 domus Sawa Lesnik, żona Marusza, syn Waśko z żoną Maryną. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasno Quod quidem regestrum supra ingrossatum co-ram praesentibus capitanea-libus Mielnicensibus, comparens laboriosus Simon Sienczuk, inhaerendo legibus et con-stitutionibus regni, prout est fideliter con-scriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passio-nis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Szawły.

Nobilis Martinus Szawłowski, uxor Marianna, parens Zophia, nobilis Simon Szawłowski olim Leonardi filius, uxor Marianna, nutrix Zophia, famula Anna, nobilis Felix Szawłowski, uxor Marianna, filius Michael, famulus Parafin, inquilina Marianna Surachowa, nobilis Stanislaus Szawłowski cognomine Ciołek, uxor Ca-

therina, nobilis Joannes Szawłowski cog-nomine Wrobl, concubina Dorothea, inqui-lina Ursula Szawłowska, nobilis Jacobus Kamiński, concubina Marianna, pastor Joannes, nobilis Remigianus Szawłowski, uxor Elizabeth, filius Maximus, nobilis Albertus Skolimowski, uxor Zophia; fa-milia Laurentius Lipinski, Margaretha Szawłowska, nutrix Zophia, puella Cathe-rina, textor Joannes protunc telam parans, Elizabeth Szawłowska relictā olim Valen-tini Szawłowski, filii: Joannes et Samuel, filiae: Anna, Zophia, Hedvigis, Catherina, Barbara, Catherina Szawłowska, relictā olim Stanislai Kowalik, filius Albertus, filiae Anna et Hedvigis, nobilis Sylvester Szawłowski, frater Casimirus, sorores: Anna vidua et Marianna, nobilis Joannes Szawłowski Kowalik, uxor Zuzanna, inqui-lina Marina, nobilis Adamus Pniewski, uxor Anna, filia Marianna, nobilis Stani-slaus Szawłowski Szuswalek, uxor Cathe-rina, nobilis Agnes Lipinska relictā olim Thomae Lipinski, gener ipsius Paulus Sosenski cum uxore sua Hedvigi, filius Stanislaus, filiae Marianna et Zophia, in-quilina Anna Szawłowska Ciryakowa, no-bilis Stanislaus Rzewuski, uxor Dorothea filiae: Margaretha, Marianna et Catherina.

Subditi domini subjudicis Mielnicensis.

Thomas Rucki, uxor Catherina, famu-lus Andreas, inquilina Anna, Stanislaus Niedzielak, uxor Marianna, Thomas Kre-sok, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, filia Anna, in . . . Chybowski, Gregorius Niedzielak, uxor Anna filius Ma lia Eva, Gregorius Jadwidzak, uxor Hed-vigis, Gregorius Catherina, pa-rens Joannes, soror Hedvigis, inquilina Agnes Martinus Sadluk, uxor Marina, inquilinae eiusdem nobilis Anna Szawłowska relictā olim Stanislai Bogusik filius Bartholomaeus, filia Cristina 2-dum orphanos olim Joannis Bolesta, Anna 2-dum Marina, inquilinae eiusdem domini nobilis Hedvigis et Marina Chybowska.

Subditi domini notarii Mielnicensis.

Mathias Sadluk, uxor Chwiedia, filius Nicolaus, Albertus Sadluk, uxor Catharina, inquilina Marina. Aliorum subditi, Paulus Szast, uxor Cristina, filia Anna, inquilinae: Elizabeth et Marina domini Kamiński et nobilis Agnes Szawłowska Fracowna, Jacobus Mazur, uxor Zophia, filia Zophia, inquilina Zophia. Reverendi patris parochi Sadoviensis. Andreas Burozak, uxor Hedvigis, Laurentius Protasik ministerialis regni generalis, uxor Catharina, 2-dus inquilinus Simon cum uxore et cum matre domini Skolimowski. En in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Felix et Joannes Sawłowsky regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Szawły commanentium, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Pietruszy.

Praedium domini subiudicis Mielnicensis. Generosus Laurentius Radlinski subiudex Mielnicensis, uxor Margaretha, filius Joannes, nepotes ex fratre: Jacobus, Catherina et Zophia; familia Jakubowski, Anna Wyczółkowska, Anna Chybowska, pastor Valerianus Tchorzewski, nobilis Mathaeus Pietruszewski, uxor Zuzanna, filiae Marianna Bilinska, Elizabeth, Catharina, famula Marcianna, subditus eiusdem Paulus Jartysak, sorores Agnes, Hedvigis, pastor Stanislaus, nobilis Martinus Moscicki, uxor Ursula; familia Joannes Zarzecki, famula Marina, pastor Mathias, nobilis Gabriel Pietruszewski, uxor Hedvigis, famukowski, famula Anna, pastor Joannes, subditus eiFilipek, uxor Marianna mater cum filia, nobilis Matkowski, uxor Constantia,

soror uxoris Dorothea, famulaPietraszewska, inquilinus eiusdem Jacobus Swistun, uxor Anna, soror Elizabeth, nobilis Adamus Pietruszewski, uxor Marcianna, filia Constantia, 2-da Marcianna, famulus Laurentius Lepkowski, Agnes Pietraszewska, nobilis Anna Nagorska relicta olim Stanislai Nagorski, inquilinus Lucas Głuchowski, uxor Cristina, filius Gregorius, filiae: Marianna, Catharina, nobilis Zuzanna Suchodolska relicta olim Mathaei Pietruszewski, nepos ex filia, Nicolaus Podolski, nepos ex sorore Catharina Kamińska, pastor Mathias, occator Lipinski, famula Anna Rzewuska. Sibditi eiusdem: Iwan cum uxore et filio, 2-dus Laurentius cum inquilina Trocowa, cum filia, inquilina eiusdem Stephanowa vidua cum filio Michaelae, nobilis Zophia Ubyszowa relicta olim Felicis Ubysz, famulus Mathaeas Wyczółkowski, inquilina Barbara Biernacka, subditus domini subiudicis Mielnicensis Lucas cum uxore Zophia et filia Marianna, inquilinae eiusdem Hedvigis et Zophia.

Circa quam porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus et Mathaeus Pietruszewscy regestrum supraingrossatum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in hac villa celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Radlnia.

Generosus dominus Melchior Radlinski, notarius castrensis Mielnicensis, factor domi eius nobilis Nicolaus Radzikowski, familia nobilis Elizabeth Radzikowska famulus Nicolaus, puer Bartholomeus Skolimowski, pastor Mathaeus, nobilis Albertus Bolesta, uxor Anna, famulatus Ługowski, uxor Zophia,inquilina Anna, nobilis

Petrus Radlinski Kot, uxor Elizabeth . .
 . . . us Radlinski, uxor Anna, filius
 Tomas, inquilina Elizabeth . . .
 rianna Radlinska relicta olim Clementis
 Radlinski, famula Theodora. Subditi do-
 mini notarii. Martinus, uxor Hedvigis, filii
 Kuzma et Ilko, Antonius, uxor Marianna,
 ancilla Paraska, Joannes Główniak, uxor
 Zophia, filius Paulus, Naum, uxor Chwie-
 dia, filius Joannes, filiae Anastasia, Ma-
 rian, Chwiedia, Iwan, uxor Marina, puella
 Catharina. Subditus nobilis Alberti Bole-
 sta Panas, uxor Anna, inquilina Marina
 cum filia Hedvigi, pastor aliquot nobilium
 Valentinus, inquilinus nobilis Jacobi Bo-
 lesta Ilko, uxor eius Eva, inquilina Ma-
 ruszka. Ibidem manet filius nobilis Jacobi
 Albertus scholam frequentans.

Villa Wyczółki.

Nobilis Anna Wyczółkowska relicta
 olim Pauli Zagrobik, filius Bartholomaeus,
 filia Maryna, nobilis Jacobus Wyczółkow-
 ski Zagrobik, uxor Marianna, frater Ma-
 thaeus, nobilis Felix Wyrzykowski, uxor
 Catherina, filia Anna, famula Marina Ter-
 likowska, nobilis Joannes Wyczółkowski
 Żołnierczyk, uxor Marina. In eadem domo
 manet nobilis Catharina Ostrowska, filius
 Jacobus, filia Anna, nobilis Mathias Szan-
 kowski Skura, uxor Marina, famula Zo-
 phia, nobilis Martinus Wyczółkowski Mi-
 chaluk, uxor Hedvigis, filius Stanislaus,
 nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Gry-
 czennik, uxor Elizabeth, filius Martinus,
 filia Catherina, nobilis Paulus Szankowski,
 uxor Marina, filia Catherina, inquilina
 Anna Narzynska, relicta olim Joannis
 Narzynski cum filia Ursula, nobilis An-
 dreas Sendyk, uxor Helizabeth, filius Si-
 mon, nobilis Jacobus Wyczółkowski Mar-
 czuk, uxor Apolonia, soror ipsius Zophia,
 nobilis Adamus Wyczółkowski Bielsczak,
 uxor Dorothea, filius Albertus, nobilis Si-
 mon Wyczółkowski Podawczyk, uxor
 Agnes, mater Eva, nobilis Elizabeth Wy-
 czółkowska, relicta olim Pauli, filii Alber-
 tus, Paulus, Joannes, famula Dorothea,

nobilis Bartholomaeus Wyczółkowski Mas-
 lak, uxor Elizabeth, famula Marina, nobi-
 lis Petrus Wyczółkowski Guzek, uxor
 Anna, nobilis Nicolaus Wyczółkowski Mru-
 czyk, uxor Anna, nobilis Mathias Wyczół-
 kowski Zapłomiak, uxor Hedvigis, soror
 Marianna, nobilis Zophia Nowosielska, fi-
 lius Bartholomaeus, nobilis Zophia Szaw-
 kowska, relicta olim Danielis, filiae Hed-
 vigis, Anna, nobilis Christopherus Wy-
 czółkowski Zapłomiak, uxor Cristina, ma-
 ter Anna cum filia Zophia, nobilis Jaco-
 bus Kolanski, uxor Hedvigis, famula Ma-
 rina, molitor Josephus, uxor Zophia, soror
 Marina, puer Bartholomaeus, inquilina
 . . . , Łapinska, pastor totius vil-
 lae Nicolaus.

Circa quam . . . coram eodem
 officio et actis praesentibus capitanealibus
 castrensibus Mielnicensibus personaliter
 stans nobilis Felix Wyrzykowski regestrum
 supra ing . . . est fideliter conscrip-
 tum nec quidquam celatum, modo corpo-
 rali juramento ad imaginem Crucifixi na-
 facie officii comprobavit, Deo et sancti
 Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Bolesty.

Nobilis Martinus Wyczółkowski, uxor
 Hedvigis, soror uxoris Helizabeth, nobilis
 Albertus Szawłowski, uxor Anna, nobilis
 Bartholomaeus Bolesta, uxor Anna, soror
 uxoris Anna, familia Stanislaus et Alber-
 tus Pogonowscy, Jacobus Narzynski, famu-
 lae Marina et Barbara, nobilis Zophia
 Przedwieszka relicta olim Gregorii, filii:
 Joannes et Augustinus, filia Marianna,
 nobilis Andreas Gnilka, uxor Agnes, fra-
 ter eius Stanislaus, soror patruelis Agnes
 nobilis Mathias Sedko, uxor Marianna, fi-
 lia Helena, nobilis Gregorius Bolesta Sed-
 ko, uxor Elizabeth, filii Simon, Martinus,
 Agnes, nobilis Christopherus Bolesta
 Kpiaczyk, uxor Marianna, parens uxoris
 nobilis Albertus Wysokinski, famula Anna,
 nobilis Marianna Kurzynska, relicta olim
 Andreae Kurzynski, nobilis Lucas Bolesta,
 uxor Hedvigis, filii: Mathias et Albertus,

famulus Wyczółkowski, nobilis Felicianna, relictæ olim Mathiae Bolesta Gniłka, nobilis Agnes, relictæ olim Alberti Wyczółkowski, filia Marina, nobilis Domanska, filia Catarina, nobilis Joannes Bolesta burgrabi Mielnicki, pastor aliquot nobilium Casimirus, subditus domini subiudicis Mielnicensis, Joannes Gut cum uxore.

Villa Szankowo.

Generosus Joannes Tarkowski, famulus Simon Kopczewski cum uxore Constantia et puella Anna, famula Pawłowa vidua et pastor nobilis Joannes Szawłowski, uxor Zophia, frater uxoris Albertus Szankowski, nobilis Paulus Szankowski Adamik, uxor Dorothea, filius Stanislaus, filiae Anna et Zophia, nobilis Stanislaus Szankowski Skaza, uxor Barbara, nobilis Albertus Domanski, uxor Marianna, filia Dorothea, inquilina Zophia Szankowska Polisikowna, nobilis Elizabeth Pogonowska, filia Marianna, nobilis Albertus Biernacki, uxor Elizabeth, soror Catarina Krynska, ancilla Agnes, puer Krynski, nobilis Daniel Szankowski, uxor Marianna, filius Jacobus, filiae Marianna et Dorothea, ancilla Zophia, nobilis Math . . . uxor Zophia, filius Mathaeus, nobilis Bartholomaeus S. . . . filius Baltazar, nobilis Catharina Szankowska Polisikowa, filius . . . Hedvigis, Marianna, Zophia, nobilis Albertus Radlinski, uxor Ma . . . Adamus, 2-dus frater patruelis Laurentius, familia Gregorius, Chwiedzia, pastor Martianus Szankowski, inquilini, Catarina, nobilis Jozephus Rozwadowska uxor Darothea, filius Stanislaus, nobilis Martinus Rozwadowski Rzewuski, uxor Hedvigis, nobilis Albertus Gałecki, uxor Anna, filius Laurentius, filiae: Dorothea, Marianna, Zophia; nobilis Anna Szankowska relictæ olim Thomae; nobilis Stanislaus Gałecki, uxor Zophia, filia Elizabeth; nobilis Zophia Rzewuska filius Gregorius. Subditi domini Tarkowski. Woyciech Slo-
maik, uxor Anna, filius Bartholomaeus, inquilina Anna, famula Anna, Simon, uxor

Zophia, soror uxoris Marianna, Martinus Duda, uxor Hedvigis, filia Anna, Joannes Litvin, uxor Appolonia, Petrus, uxor Apolonia, filiae Marianna et Catherina, inquilinae eiusdem domini Tymoszowa, 2-da Oryszka.

Aula domini Kuczewski, tenutarii Mostow.

Generosus Stephanus Kuczewski, uxor Zophia Sosnowska, filius Joannes, filiae: Anna, Elizabeth, Victoria; familia Franciscus Stołczynski, Joannes Miłkowski, auri-ga Paulus, Anna Kraskuska, Anna Pietruszewska, Helena Szczepanowna.

Praedium magnifici Capitanei Mielnicensis in Prohenki.

Factor Sawicki, puer et pastor.

Villa Krawce.

Bartholomaeus Nurzynski, uxor Dorothea, filii: Paulus, Andreas, Joannes, Mathaeus, filia Catharina, ancilla Hapa, Jacobus Dębski, uxor Agnes, filii Mathias cum uxore Barbara, filia Anna, filii Albertus, Stanislaus, Gregorius, Joannes, famula Margaretha, Simon Steligowski, uxor Hedvigis, filius Thomas, filia Marina, gener Bartholomaei Nurzynski Simon, uxor Anna, mater Agnes, soror Dorothea.

Registr spiszanego dworu im. pana Czosnowskiego w Kopcach.

Jegom. pan Władisław Czosnowski, ieymose pani Zophia Czosnowska, ieymose panna Helena Drewnowska. Familia pan Stanisław Dębowski, pan Piotr Wilczynski . . . Jarczewski, Thomas Lipski, Maryanna Korybska, Małgorzata Terlikowska, Marianna Szankowska, Jadwiga dziewczyna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasnobębski commendarius Hadinoviensis.

Parafia Niemoyska Nowosiel.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Andreas Pioro et Albertus Nowosielski obtulerunt et reproduce-runt eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum connotationis personarum in villa Nowosielecz commanentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, decani Łosicensis, plebani Niemoyscensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Wies Nowosielecz.

Jegomsć pan Stephan Nowosielski komornik ziemski Mielnicki, ieymose pani Maryanna Nowosielska żona, słudzy y czeladz domowa: Woyciech Kulikowski, Piotr Łonczaczek, Simon bronowłok, Stanisław Zaleski pastuch, Twarowska mamka, Katarzyna Pulikowska służebnica. Poddani iegomosci—Stanisław Grawacki, żona iego baba stara y niewidząca, Oxinia służebnica, Piotr Babaczyk, Helżbieta żona iego, Andrzej Iwanczuk, Anna żona iego, Iwan dziad stary o zebrany chlebie, slachetny pan Andrzej Pioro, Jadwiga żona iego, syn Simon y Jakub, Anna corka, Zusan-na druga corka, Maryna komornica y Piotr, syn trzeci pana Andrzeja Piotra, slachetny pan Marcin Borkowski, Krystyna żona iego, Alexander syn, a Anna corka, Troc parobek, Anna Lipinska komornica, pani Krystyna Piorowa wdowa, pan Nowosielski, Zophia żona iego Jan Raczynski parobek, slachetny pan Stanisław Nowosielski, Katarzyna żona, Maryna matka iego, Stefan parobek, Małgorzata służebnica, pan Woyciech Nowosielski, Dorotha żona, Wawrzyniec parobek, Helżbieta służebnica, pani Woyciechowa Nowosielska wdowa, pan Sebastian Nowosielski Jakub, Anna corka, Ewa służebnica, pan Marchel Kobylenski, Zophia żona, Anna Kobylenska, Wawrzyniec Chybowski komornik, pani Katarzyna Skwierczynska, Grzegorz syn iey, Zophia corka, Woyciech Kalicki, Małgorzata żona, Stanisław Chybowski, Helena żona, Woyciech Nowosielski Łonczak, Anna żona, Maryna corka, Dorotha Lipinska, Jan Nowosielski w komornym mieszka, Jadwiga

Trasichowa, Elżbieta corka, Anna Chybowska w komornym. Ci wszysey bez sprzeżaiu, ziemie kopią y non constāt czy na włocze siedzą, z których iedni pole, drudzi tylko ogrody trzymają, iedni w domach swych, drudzi w komornym mieszkaia, pastuszy co bydło pasą u pp. Nowosielskich pierwszemu Jan, drugiemu Kondrat, quod quidem regestrum suprascriptum etc. juramento corporali attestati sunt.

Wies Zakrze.

Jegomosc pan Jan Sawicki skarbnik Podlaski, iegomosc pan Stanisław Sawicki syn, słudzy y czeladz domowe. Maryanna Kudelska gospodini, Zophia służebnica, Jan Moculski, Ioachym Skwierczynski, słudzy Jan Nowosiecki woznica, Marcin chłopiec do posługi; Jadwiga stara pani, Katarzyna służebnica kuchenna, Piotr do bydła pasterz. Poddani: Jan, Jakubik, Maryna żona iego, Jadwiga corka, Kazimierz parobek, Maciey Kot, Anna żona, Grzegorz syn, Jan Upko lesnik, Zophia żona, corek dwie Anna y Maryna, Jakub Spaczuk, Helżbieta żona, Simon Sieszak, Anna żona, Piotr syn Małgorzata corka y Katarzyna, Maryna komornica, Matheusz Książczak, Ewa żona, Katarzyna matka iego, Simon Spaczuk, Maryna żona, Jan syn, Łukasz parobek, Barbara służebnica, Jan Jakubik, Barbara żona, Maciey syn, Polona służebnica, Krzystoph Kondracik, Maryna żona, Iędrzey syn, Anna matka, Anna służebnica, Jakub parobek, Jakub pasterz do bydła, Mikołay Łyszowczik, Kulina żona, Jan Wolczuk, Dorotha żona, Woyciech Sikorski, Maryna żona, Jakub parobek, Maryna służebnica, Paweł Timoszuk, Merencianna żona, Krystyna komornica, Iwanowa wdowa Dorotha wdowa jałmużną się bawi, synow dwa, Mrockowa komornica, Jan Jakoszka, żona Jadwiga, syn Grzegorz.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter com-

parentes laboriosi Simon Spaczek et Joannes Jakubik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Zakrze commanentium, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvante.

Wies Zawadki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Szawuła et Wieremko Daczak de Zorawówka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villis Zawadki, Mielnik et Zorawówka commanentium, possessioni generosi Stanisłai Pienkowski subiectorum, tum et in aula eiusdem generosi Pienkowski existentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, plebani Niemoyscensis, decani Łosicensis ac generosi Stanisłai Pienkowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regestr spiszenia osob oboiey płci do pogłownego według uchwały sejmowej w roku 1662 należących z dobr y majątności iegomosci pana Stanisława Pienkowskiego. Naprzod poddani ze wsi Zawadki: Kuryan Kopczyk, żona, dziewczka, Supruniak, żona y dziewczka, Ilko Koszuczyk, żona, syn Maciey, Charytonik Grez Kalisik, żona, synow, dwa, Maciey Kalisik, żona, Walko Szymanik siostra iego, Timosz Mieczuk, żona, Piotr Lechnik, żona, dziewczka. Poddani ze wsi Mielnik: Pannas Kupik z żoną, Grzebienczuk brat y dziewczka, Andrzej Sielieczuk, żona, syn, parobek, dziewczka, Kondrat Tereszuk y siostra, Jacko Dziebik, żona, synow dwoch, Fiedor Kinczuk, żona, parobek, dziewczka y pastuch. Dwor iegomsci pana Pienkowskiego. Naprzod iegomsc pan Stanisław Pien-

kowski, małżonka iegomsci, panny siostry dwie, czeladz plebeia, Dąbrowski, chłopiec, woznica, gospodini, dziewczka, pastuch osob wszystkich we dworze dziesięć Ilko Sayniuk, żona, dziewczka, pastuch, Iwan Szawuła y żona, Matusz B dziewczka, Wieremko Daczuk y żona, Iwan Pieszuk, żona, matka, parobkow dwoch, Siemko Koncuczyk, żona, synow dwoch, parobkow dwoch, Dmitr Kasianczyk y żona, Marcin Roiak, żona y parobkow dwoch, Fiedor Sayniuk, braci dwoch, dziewczka, Hryc Sayniuk, żona, brat y parobek, Taras Sieczuk, żona, Iwan Beczuk, żona, dziewczka, Kondrat Kanieczyk y brat iego, Philip Beczuk, żona, dziewczka, Fiedor Wasilik, żona, synow dwoch, dziewczka. Ioannes Ulatowski plebanus Niemoyscensis, decanus Łosicensis m. p. Stanisław Pienkowski. m. p.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes inhaerendo legibus et constitutioni regni novellae regestrum supragrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in villis suprascriptis celatum, medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Ostromećzyn, Chłopkow, Kisielow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Harasim Gieleta de Ostromećzyn et Stanislaus Magdziuk de Kisielow subditi obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villis Ostromećzyn, Chłopkow et Kisielow, possessioni illustris et magnifici Jacobi Krasowski, castellani Podlachiae subiectis commanentium, manu propria eiusdem domini et admodum reverendi domini partis Joannis Załęski, praepositi Łosicensis, commendarii pro-

tunc ecclesiae Gorensis et religiosi Pauli Sosnowski, praesbiteri ecclessia, Ostromeń-
censis subscriptum ad inducendum et in-
scribendum in acta praesentia capitanealia
castrensia Mielnicensia de tenore verbo-
rum tali:

Regiestr chłopow Ostromęczkich y
Kisielowskich, ktorzy według opisu pra-
wa pospolitego do zapłaczenia pogłownego
należą spisany die vigesima nona Junij
anno 1662. Naprzod we wsi Ostromęczy-
nie Tymosz Szopa gospodarz, pasierb,
chłopiec, gospodini osob cztery, Komcz
gospodarz, syn y żona osob trzy, tamże
komornic dwie, Kondrat, żona y dziewczka
osob trzy, Hruska żona y syn osob trzy,
Wasko Zadomik y żona komorą mieszka-
ią osob dwie, Chwiedia komornica, Gło-
wacki z żoną osob trzy, Luba komornica,
Iwan owczarz gospodarz, żona, synow
dwoch y corka osob trzy, Michał Pawlu-
czyk, żona, synow dwuch y corka osob
pięc, Wasko Pawluczyk gospodarz, żona,
parobek y dziewczka osob cztery, Metenka
gospodarz, żona y corek dwie osob cztery,
Gierelka wdowa sama iedna Chwiedka
Gołąb z żoną
Omelian Chomik, żona y parobek osob
trzy, żona y Zienicha ko-
mornica, Łuczka gospodarz, żona, syn y
dziewka samoczwart, Jarosz gospodarz z
żoną samowtor, Misko Stolarczyk gospo-
darz, żona, dziewczka samotrzec, Samuyło
Antonik gospodarz, żona, braciey dwuch,
matka, siostra, Iwan Gałan żona y matka
komorą mieszkaią, nic nie sieią, samotrzec,
Konon z bratem, matka y dziewczka samo-
czwart, Klim Ontonik gospodarz, żona y
dziewka samotrzecz, Walko Chomik gos-
podarz, żona, parobkow dwa, chłopiec y
dziewka samosost, Liminicha ogrodnica y
syn samowtor, Parafin gospodarz, żona,
syn, corka samoczwart, Plebanik sierota z
żoną samowtor, Krzysz gospodarz, żona,
matka, samotrzecz, Kornisz gospodarz, żo-
na, syn, dziewczka samoczwart, Tereczyha
wdowa z corką komorą mieszkaią samo-
wtor, Bartosz Zdan z żoną y dziewczką sa-

motrzec, Stefan Mielnik gospodarz y żo-
ną, zięc z żoną y corką samopięt, Bondar
stary sam z żoną y dziewczką samotrzec.
We wsi Chłopkowie Nazaruk z żoną lozny
samowtor, Wasko Zuk, żona, siostra, sa-
motrzec, Bakalo gospodarz, żona, zięc z
żoną y corka samopięt, Tymosz Dudka z
żoną y dziewczka samotrzec, Bobelo gospo-
darz, żona, parobek, dziewczka samoczwart,
Iwan Gielita gospodarz, żona, syn, dziew-
ka samoczwart, Chwedor gospodarz, żona
y siostra samey samotrzec, Dmiter Zuk
z żoną samowtor, Harasim Gieleta z żo-
ną samowtor, Naumik Srożec ogrodnik,
żona, brat samotrzec, Halonka ogrodnik z
żoną samowtor, Bieduk Siemion gospo-
darz, matka, brat samotrzec, Miskowa z
synami dwiema samotrzec, Chwiezicha
wdowa ogrodnica z corką samowtor, Da-
niło, żona, syn dziewczka samoczwart, u
swieszczennika Ostromeckiego dziewczka
parobek, pastuch samotrzec.

Wies Kisielow.

Fegiel, żona, brat, matka samoczwart,
tegoż siostra komorą piątą, Karpiuk gos-
podarz, żona, parobek samotrzec, Pluta z
żoną y parobek samotrzec, Hołub z żoną
samowtor, Strocza wdowa y dziewczek dwie,
samotrzec, Hawryło Strzełka gospodarz z
z żoną y dziewczka samotrzec Hryc Ciesła
z żoną samowtor, Misko Wołoszyk gospo-
darz, żona, synow dwa, czorka samopięt,
u tegosz gospodarza komornica szosta,
Mic z żoną samowtor, Muzyło gospodarz,
żona, dziewczka samotrzec, Jancyha komor-
nica y Maczkowa druga, Tymosz z żoną
komorą mieszkaią samowtor, Magdziuk
gospodarz z żoną, syn z żoną, młodzieńcow
dwoch, dziewczek trzy, osob w domu dzie-
więć, Malec gospodarz, matka, siostra
samotrzec, Philip gospodarz synow trzy,
dziewek trzy, osob siedm, Jakub Kraszow-
ski Kastell. Podlaski mp.

. Xiądz Jan Zaleski
proboszcz
Paweł Sosnowski prezbiter czerkwie Ost-

romeskiey ręką swą. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi, prout est veraciter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Parafia cerkwi Chotyckiey do Łosie należyta.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Manuel Olifrowicz, praezbiter ecclesiae rithus graeci Choticensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius ingrossatum, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, tum generosi Pauli Kochowski, notarii Woznicensis itidem subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, ut sequitur, tali:

Wieś Choticze.

Naprzod dwor. Pan Paweł Kochowski z panią swoją, czeladzi dwoie, Frac y mamka samoczwart, Jakub Żukowski służga Woyciech myśliwiecz, Wasil kozak, Nestor myśliwczyk, piekarz Iwan z corkami dwiema, y z synami dwiema samopięt, Jakuszowa z synem samowtor, Stecowa Kowalowa sama iedna, Usia Hrycowa samowtor, Kuryanowa Koticha z corką samowtor, Smalowa Iwanowa z corką samowtor, Jachimowa z Secheniową samowtor, Tymosz Onischuk z żoną samowtor, Michał Kasutik z siostrą samowtor. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus laboriosi Samuel Mazar et Tymos Olischuk personaliter comparentes inhaerendo constitutioni regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscrip-

tum, nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante,

Wieś Swinarow.

Wasko Gumieczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Hryc Łachum z żoną samowtor, Kornio Łysik, żona, brat, parobek, dziewczka samopięt, Kondrat Małofij, żona, synow trzy, synowa y czorka osob siedm, Makar Troczuk z żoną y parobek osob trzy, Olisiey Lischuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Onton Liszik piwowar, żona, syn, corka, parobek, dziewczka samoszost, Stefan Marcinik, żona, synow dwa y czorka osob pięć. Dom pana Konstantego slachecki w Swinarowie. Pan Remian Konstanti, rodziciolka, żona, dziewczka, parobkow dwa, trzeci chłopiec osob siedm, tamże Jakub Kołodziey w komornym mieszka z żoną y z corką samotrzec, Danił Muraczyk z żoną samowtor, Mikołay Starczuk z żoną samowtor, Fedor Ondroszyk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Matczuk z żoną, syn, corka samoczwart, Olisiey Zacharczuk, rodziciolka, corek dwie samoczwart, Jakim Małofik z żoną samowtor, Wołosz Paszyrzyk, syn y corka, parobek samoczwart, Paweł Rozłaniuk, rodziciolka, bratow trzy osob pięć

Wasko Hulik, żona y rodziciolka samotrzec, Jasko Paszinik, żona y dziewczka samotrzec, Piotr Kasporzik, żona, bratow dwa y bratowa osob pięć, Mikołay Onaczko kucharz, Harasim piwniczny, Tymosz piwowar osob dziewięć. Poddani: Masleyk Siemion, brat, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Parafinik, rodziciolka, bratow dwa y dziewczka samopięt, Philip Jaczkowicz, żona, syn, czorka samoczwart, Hryc Porada z żoną samowtor, Iwan Surma, synow dwa, synowa synowiecz, corek dwie, parobek osob siedm, Panas Misiuk y żona, brat y dziewczka osob pięć, Hryc Polayko, żona, synow dwa, corek dwie osob pięć, Jarosz Pituch z żoną sa-

mowtor, Makar Szawul z żoną samowtor, Samuel Mazur, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Jędrzey Kudela, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Kunach Kudela, żona, parobek samotrzeć, Stec Połayko, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Tymosz Sołtyszka, żona, brat samotrzeć, Oniszko Holik, żona, dziewczka, syn samoczwart, Waszko Frączuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Mikołay Ostapik, żona, dziewczka samotrzeć, Więczko Oliszcuk, żona, syn, czorka samoczwart, Tymosz Oliszcuk, żona, syn, dziewczka samoczwart, Piotr parobek y dziewczka samotrzeć, Kalisz Kuchta sam ieden, Chwedor Sawul, żona, synow dwóch y corka samopięt, Tymosz Szupilo, żona y syn samotrzeć, Mikołay Bilczuk z dziewczką samowtor, Chwedor Mateczuk, żona, synow dwa y dziewczka samopięt brat, dziewczka, parobek samopięt, Iwan Jachimik, siostra, brat samotrzeć, Jakim Dziubik, rodziciołka, siostr trzy y parobek samoszost, Stefan Kralka z żoną samowtor, Gregier z żoną samowtor, Melian Swirydziuk, żona, parobek samotrzeć, Zeszun Mochnik, żona, zięć z żoną, parobek, dziewczka samoszost, Kuryanowa Straskowa y corek dwie, syn, samoczwart.

Ogrodniki komorniki: Matiy Mateczuk z żoną samowtor, Iwanowa Dukowa z matką y siostrą samotrzeć, Weremi Troczuk sam ieden, Maximicha z synem samowtor, Prokopicha z corkami dwiema samotrzeć, Szupilo Seko z corką samowtor, Ichnat Bilczuk z żoną y dziewczką samotrzeć, Iwan Patrzik z żoną y z corką samotrzeć, Marina Koziratka sama ieden, Waszkowa Budyczka Muraczyk, rodziciołka y bratow dwa osob cztery, Kurian Muraczyk, rodziciołka, brat samotrzeć, Iwan Muraczyk z żoną y corką samotrzeć, Iwan Wasiuczyk sam ieden, Stefan Kobec, żona, corka, syn, samoczwart, Dalimon Sieczuk y żona samowtor, Ustin Czołżik, żona, syn, parobek, dziewczka Samopięt, Borys Palikop, żona y syn samotrzeć, Siemion Lisik z żoną samowtor, Hawryło kowal z żoną y corką sa-

motrzeć. Ogrodniki, komorniki, ubostwo: Iwan Kuczera żona y czorka samotrzeć, Siemion Kozołupik z siostrą samowtor, Iwan Josko z żoną samowtor, Trochim Marcinik z żoną samowtor, Maxim Marczuk z żoną samowtor, Mikołay Troczuk z żoną samowtor, Iwan Sayko z żoną samowtor, Paszinik Iwan, żona, syn samotrzeć, Iwan Kasporzik z corką samowtor, Parafin Troczuk z żoną samowtor, Iwan Gałaszik z żoną samowtor, Jędrzey Starczuk, żona, brat samotrzeć, Jakimowa Wocia, synow dwa y corka osob cztery, Iwanowa Barbara, Hasia Zulanka osob dwie, Stepanicha Czabanowa sama ieden. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Kunasiek et Omelian Lasczuk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Wozniki folwark.

Naprzod gospodinia woznicka, dziewczka do posług, owcarz Jędrzey, żona iego y corka, syn, drugi Jakub owcarz, trzeci pastuch Siemion y chłopiec Marcin osob dziewięć, Wołosz młynarz woznicki, żona y parobkow dwa osob cztery.

Wies Czuchleby.

Jacko Paluszik, żona, corka, parobek osob cztery, Jędrzey Martyn, żona y dziewczka samotrzeć, Piotrowa z matką samowtor, Stepan Hryczuk z żoną samowtor, Olisiey Turyk, żona, corka, parobek, dziewczka osob pięć, Hryc Ichnatuk, żona, rodziciołka, bratow dwa osob pięć, Paweł Wołasik z żoną samowtor, Siemionowa. samowtor, Demian Hrycuk z żoną y parobkiem samotrzeć,

Wasko Ondrzyk z żoną y dziewczką samotrzec, Simko Zartyszik żona y synow dwa osob cztery, Maxim Jackowik, żona, parobek, dziewczka, osob cztery, Iwan Szelpuk z żoną samotrzec, Martyn Krawczuk z żoną y parobkiem samotrzec, Weremiy Krawczuk, żona, syn, parobek osob cztery, Makar Scyczuk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Olisiei Hiczka, żona, syn, parobek, dziewczka, osob pięć, Doroszowa Melacha, synow dwa y corek dwie osob pięć, Martin Paluszik z żoną samowtor, Jendrzey Paluszik z żoną samowtor, Martyn Papczyk, syn, corka osob trzy, Maxim Meszkowski, żona, synow cztery y synowa osob siedm, Kołczynska Pawłowa z corką y parobkiem samotrzec, Chwedor Jędrzyk, żona y dziewczka osob trzy, Chwedor Brusczyk, synow dwa y dziewczka osob cztery, Piotr Biłunik z żoną y synem samotrzec, Kondrat Reszotczyk z żoną samowtor, Siemion Gula z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Omelianczuk, rodzicielka, parobek, siostra osob cztery, Ichnat Steczuk, żona y syn osob trzy, Jendrzey Kowal y żona y syn osob trzy, Iwan Cholewa z żoną samowtor, Piotr Kornilik, żona, synow dwa osob cztery, Kornilo Gumienczyk, żona, dziewczka parobek osob cztery, Makar Doboszik żona, syn, corka osob cztery, Olisiei Doboszik, żona, corka osob trzy, Iwanowa Owezarzowa z siostrą samowtor, Juchnikowa Nazarka z siostrą samowtor. Ogrodniki, komornice, ubostwo. Hryc Wołosz z żoną corką samotrzec, Onac żołnierz z żoną samowtor, Mazurka Juchwienia sama iedna, Panaszowa Maruszka z corką samowtor, Kondrat Zdun z żoną samowtor, Oxiuticha Teodora sama iedna, Natik Pawiel sam ieden, Piotr Sołoniczuk z siostrą samowtor, Teodora żona pastuchowa sama iedna, Hawryłowa Maryna z synem samowtor, Katerina Demianowa, Kołbaszicha Marina, syn, corek dwie osob pięć, Kornilo Woszczęczuk z żoną y corką samotrzec, Jaskowa młynarzowa z synem samowtor, Nastacha Szelpaczicha sama iedna.

Wies Dziecioły.

Terech Kucik, żona, dziewczka samotrzec, Timosz Kucik, żona, corek dwie, osob cztery, Ulawonicha Waska y synow dwa osob trzy, żona, czorka, zięć z corką osob siedm, Chwedor Kokunik z żoną samowtor, Jaryk Iwan, żona, rodzicielka osob trzy, Małaszik Demianik, żona, syn, corka osob cztery, Wasko Bębnarz, żona y syn osob trzy, Iwan Kokun żona, dziewczka, samotrzec, Fedor Sacuk, żona, corka y syn osob cztery, Mikołay Sacuk, żona, dziewczka. Ogrodniki, komornice: Macko Rytel, żona z corką samotrzec, Wawrin Greziuk, żona samowtor, Kurian Koleta z żoną samowtor, Matiiowa wdowa Chmieliowska, Jakub Tkacz, żona, syn, rodzicielka osob pięć.

Wies Ławy.

Parafin Karpos, żona, synow dwoch, synowa, osob pięć, Jarosz Oleszczuk, żona y dziewczka osob trzy, Iwan Oleszczuk, rodzicielka, żona, brat osob cztery, Łukasz Paszko z żoną samowtor, Chwedor Koral, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Mikołay Skusik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Mikołay Mateczuk z żoną samowtor, Kurian Koral, żona, synow dwa, osob cztery, Paszko Paszkielik, syn, corek dwie osob cztery, Orzeł Iwan, żona, syn, corka osob cztery, Matiy Wołosz z żoną samowtor, Paweł Karpik, żona, rodzicielka osob trzy, Hryc Jakubik z żoną samowtor, Oleksza Makaryk, żona, rodzicielka y brat osob cztery, Hlib Kasaralik, żona, synow cztery y dziewczka osob siedm, Kopyryian Korczuwczyk, żona, rodzicielka, brat y dziewczka osob pięć, Paweł Turyk, żona, rodzicielka, parobek osob cztery, Wawryn Turyk, bratow dwa y siostra osob cztery. Poddani imsci pana Milewskiego podstolego Drohickiego. Jędrzey Kotyk z żoną z siostrą samotrzec, Okszuta Pasczyk, żona, parobek osob trzy, Klim, żona y rodzicielka osob trzy. Ogrodniki: Olexicha Kazaralikowa, syn y corka osob

trzy, Iwanowa Karpichowa z corką samowtor, Owdziłowa Kobcowa, Stec Welgusz, Wołoszowa Demianowa.

Wieś Chlewki.

Stephan Kornilik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Piotr Kornilik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Pasko Karpik, żona, brat, syn, bratowa y corka osob szesć, Fedor Dzindzik, żona, brat, dziewczka osob cztery, Plin Baran, żona, parobek osob trzy, Michał Koziel, żona, bratow dwa, żona bratnia, siostra, rodzicielka osob szesć, Stepan Ustinik, żona, zięć, corka, parobek osob pięć, Iwan Dzindzik, żona, synow dwa, corek dwie osob szesć, Troc Deniszik, żona, synow dwa osob cztery, Iwan Maczuk, żona, rodzicielka, bratow dwa osob pięć, Waszko Krusczyk, syn, corka y druga corka osob cztery, Żaniuk Michał, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Moysey Onusczyk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Iwan Miedz-wik rodzicielka, syn, synowa y drugi syn, dziewczka osob szesć, Manuel Olifrowicz prezbiter Choticki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey Juczyk de villa Czuchleby, Timosz Kocik de Dziecioly, Kurian Koralik, Hliba Kasaralika de villa Ławy, inhaerendo legibus . . . connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum necque quicquid celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wieś Zienie imsci pana Milewskiego. Pan Raczynski podstarosci, pastuch y dziewczka, Iwan Krawiecz, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Hryc Stok z żoną samowtor, Hryc Wiecka, żona, corka, osob trzy, Fedor Maximik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Kurian Pasczuk żona dziewczka, osob trzy, Matiy, żona, matka bratow dwa, parobek, dziewczka osob siedm Maxim Haynik, żona, brat, parobek, dziew-

ka osob pięć, Mielian Kiy, żona, dziewczka osob trzy, Les Fiedoryk, żona y dziewczka osob trzy, Hryc Wroblewski, żona, matka, parobkow dwa osob pięć, Makar Wroblewski żona, synow dwa, corka, parobek osob szesć, Wawryn Gurenczak żona, corka, parobkow dwa osob pięć, Dawid Chomik, żona, synow dwa osob cztery. Ogródniki: Marusza Litwinianka z corką samowtor, Jaca Chomina y druga Uxima wszystkich osob cztery. Manuel Olifrowicz prezbiter Chotyecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosus Makar Wroblewski, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wieś Huslew.

Naprzod dwor Huslewski, dziewczek dwie, trzeci pastuch, aręndarz żyd, żona, zięć z żoną y dziewczką osob pięć, Chwedor Kusik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Dmiter Sakowicz, żona, rodzic, parobkow trzy y dziewczka osob siedm, Piotr Lewaczuk, żona, syn, synowa y corka osob pięć, Daniłowa Podziaczycha y synow dwa osob trzy, Martin Wawrynik z żoną y rodzicielką samotrzeć, Jędrzey Dynko z żoną samowtor, Faliy Muzyka z żoną samowtor, Boriszik Petrzyk z żoną samowtor, Kondrat Borysik z żoną samowtor, Fedor Sezekunik, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Hryc Sezekunik, żona, rodzicielka y dziewczka osob cztery, Iwan Hubezyk, żona, rodzicielka, parobek, dziewczką osob pięć, Onton Tartinik z żoną samowtor, Hryc Oliszczuk z żoną samowtor, Dmiter Hubezyk z żoną samowtor, Fedor, żona, syn, parobkow dwa y dziewczka osob szesć, Iwan Wołochoczyk, żona, rodzicielka osob trzy, Paszko Tartinik, żona, synow dwa y dziewczka osob pięć, Wasko Szparunik z żoną samowtor, Siemion Okniczyz . . .

. . . y rodzicielka i Stefaniha Jednooczyczna, syn y żona, Makarowa Lewaczukowa z corką samowtor, Brukacz Ondriy z żoną, Kurian Krawiec z żoną, parobkiem y z corką, Hryc Kowal z żoną y siostrą, synem y corką, Jusi y Daniluk y z synem, Wasko Matysuk z żoną, parobkow dwa y corka, Wawryn Łaszczuk z żoną y parobkiem, u Matiya Bołbika synow trzech, corka, parobek y dziewczka, Stephan Kuszik z żoną, corką y synem, Andrzej Swiec z żoną, corką y synem, Iwan Lewaczuk z żoną y synem, Stefan Kruczyk z żoną, parobkiem y dziewczką, Leon Hriniczuk z żoną, synem y corką, Trochimowa Swidrikow z siostrą samowtor, Siemion Wercil z żoną, Isakij Hołowczyczki z żoną, rodzicielką y siostrą, Sidor Kiszczik, rodzicielka, brat y siostra, Wawrinik z żoną, Iliasz Hawrilik, żona, brat, rodzicielka y siostra, Simonik Micko, żona, rodzicielka y brat, Paweł Gumienny żona, syn y corka, Iwan Kabaczyk, żona y siostra, Olisiei Winnik y żona, Kalich Romaczuk, żona y dziewczka, Wasko Kopik, żona, parobek y dziewczka, Jakub Boiarzyn, żona, parobek, dziewczka, Jasko Kopik, parobek y dziewczka osob trzy, Wawrzynowa Golicha z parobkiem y dziewczką, Simon Goła, żona, rodzicielka y dziewczka, Iwan Makarczuk z żoną, Siemion Dulka z żoną, parobek y corek dwie, Jakub Stolarz z żoną y rodzicielką, Onton Pekarec, żona, corka y syn, Matiy Pekarczyk z żoną, Mikita Koczubik, z żoną Kopyrian Łobik, żona, rodzicielka y corka, Dmiter Kopik z żoną y parobek, Jacko Zawadzki z żoną, Chwedor Kalniczyk z żoną. Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwanowa Saykowa z corką, Onusczanka Stecowa Kopicha, syn y corka, osob cztery, Olezczukowa Iwanowa Marcinowa, Koszutikowa Iwanowa z corką, Siemion Bastwa z żoną, Kurian Colkienik Jacko Łukianik z żoną, Błazey owczarz z żoną, parobek y dziewczek dwie, Hubezykowa Iwanowa.

Wieś Wolka.

Iwan Kuptik, żona y syn y corka, Timosze Kuptik, żona y syn, Potap Ihnacik, żona y corek, dwie, Chariton Gonraczuk, żona, syn, dziewczka y drugi syn, Andrzej Sosik z żoną y corek trzy, Timosze Sołoduszka, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Kopyrian Kuzmik, żona y parobek, Stepan Guzik z żoną, Jasko Dmitruk, żona, parobek, dziewczka, Matiy Klimiuk z żoną, rodzicielka y parobek, Pilip Iwanik z żoną y corek dwie, Moysey Guzik z rodzicielką, Trochim Kondracik z żoną y rodzicielką, Stepan Tomczyk z żoną, syn, corka, parobek y dziewczka, Klim Romaniuk, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Stecowa Nedileczycha z corką, Wakulik, Danilo, Matiy . . . y dziewczka, Jarosz . . . z żoną, brat, bratowa z siostrą, Dmiter Czuik, żona y corka, Iwan Pawluczyk, żona, rodzicielka, Mikołay Sałmucha z żoną, parobek, dziewczka y pastuch, Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwan Dziuk z żoną, Stec Weniuk z żoną, Marina Jelda Macko Rak z żoną, Olona Zolnierka, Hapa Samczycha, pastuch Wasko.

Wieś Ondroszki.

Strona Katolicka. Pan Paweł Baliczki z żoną, syn y corka, wnuczek y synowa pani Woyciechowa Baliczka z wnuczką, pan Paweł Baliczki Stupa z żoną y corek dwie, pan Wawrzyniec Pruszinowski, żona, syn y corka, Zielinski Mikołay z żoną w komornym mieszka u Baliczkiego Stupy.

Strona Ruska, co należy do pana Milewskiego do Bachar: Kunach Bozyk z żoną, syn y corek dwie, Martinowa Bozikowa, syn y corek dwie, Stanisław Masar, żona y dziewczka, Jędrzey Seluch, żona y syn, Mikołay Kopyrianik z żoną y dziewczka. W teyże wsi imsci pana starosty poddani: Lewko Seluk, żona, rodzicielka y syn, Michał ogrodnik z żoną, pana Milewskiego—Panas Szeluk żona, rodzicielka, pastuch Dmiter wszytkiey wsi. Z rozkaza-

nia pana y pasterza mego iasnie przewie-
lebnego iezomsci xdza Jana Michala Po-
cieia, episkopa Włodzimierskiego y Brzes-
ckiego, prototroniego metropoliey Kiiow-
skiej y wszytkiey Rusi etc. ten regiestr
zwerificowałem z maiętnosci iezomsci
pana starosty Mielnickiego, do ktorego
się ręką moją podpisuję P. Walerian Po-
ray praezbiter Mielnicki, Manuel Olifiro-
wicz praezbiter Choticki. Circa quam
porrectionem in continenti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Nicolaus Konriciuk
inhaerendo legibus et constitutionibus reg-
ni regestrum suprainsertum connotatio-
nis personarum, prout est fideliter con-
scriptum nec quidquam celatum, medio
corporali iuramento ad imaginem Cruci-
fixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsum adiuvante.

Mszana.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis Onisiey Fiedorowicz,
praezbiter ecclesiae ritus graeci villae
Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem of-
ficio praesenti regestrum connotationis per-
sonarum in villis Mszana, Krzywosniety
Didkowskie, Siliwonki, possessioni magni-
fici capitanei Drohicensis et generosi
Cosnowski subiectis, tum in villa Kopce,
Harafosty generosi Vladislai Cosnowski
atque in villa Nieznane
possessioni generosi Stephani Kuczynski
subiecti post praestitum prius juramen-
tum fidelitatis conscriptionis ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
capitanealia castrensia Mielnicensia de
tenore tali:

Reiestr spiszenia pogłowsczyzny we
wsi Mszaney. Naprzod ociec
. . . żona, matka, siostra, dziak, paro-
bek, chłopiec y pastuch osmioro, Iwan
Perczuk, żona, tescza, parobek y pa-
stuch, Hawryło Balczuk żona, mat-
ka, siostra, parobek y chłopiec, Sie-

mion Parczuk, żona, matka y corka, Olexa
Kuryanik z żoną, Fiedko Kasztan, żona,
parobek, Maxim Jarmoszik, żona syn y
swiecz, Mikołay, żona, syn, Martyn Zdun,
żona, corka y chłopiec, Fiedor Smietich
żona, syn y corka. Onton Przystupa, żona,
corka y chłopiec; Makar Predaluk, żona,
matka y syn; Kuzma Kołoloczyk, żona y
corka, Matus Czayka, parobek y siostra,
bracy trzech z żonami wszyscy, Jasko
Przystupa, żona, matka, parobek. Poddani
pana Cosnowskiego: Siemion Kalanczuk,
żona, matka y brat z siostrą, Mikołay Pi-
lipik, żona, synow trzy y corka, Siemion
Serheik, matka, parobek, dziewczka, pastuch
Serhey, Jędrzey, żona y synow dwa, Simon
Pilipik, żona, syn y corka, Hryc Pilipik,
żona, brat, Sozont Zdunczyk, żona y syn;
Patiy Zdunczyk, matka y brat. Komornicy:
Stefan Jarmoszik z żoną, Soca Mozyczycz-
ka z siostrą Iwan pastuch, bratowa y
dziewka, Maryna Dmitrzycka corek ma-
trzy, Polaska Kowalkowa, syn y corka,
Maryna Matyszanka, Olona Ihnatianka y
chłopiec, Zaca baba stara, Oloma Łay-
kowna z corką, Chwieda Przynałoyka, Ma-
ryna Kurianikowa.

Wieś Krzywosniety.

Fiedor Czeczczel z żoną, syn, parobek,
dziewka y swagier, Zachariasz Wakulik,
żona y parobek, Paweł Hrysczuk, żona y
dziewka, Iwan Mazun z żoną, parobek y
dziewka, Wasil Łoseczuk, żona, matka, pa-
robek y chłopiec, Fiedor Bohdarik, żona
y synow dwa, Iwan Onuseczyk z matką y
brat, Protas Marcinik, żona y dziewczka, Ja-
kub Marcinik, żona, parobek y dziewczka,
Stanisław Boicznyk, syn, żona, parobek,
Iwan Boicznyk z żoną, Fiedor Wierbieczyk
z żoną, matka, parobek, Ihnat Staszuk z
matką y dziewczka, Michał Zayczuk z żoną,
Naum Dralik, matka, brat, dziewczka, Da-
niło Lewonik z żoną y dziewczka, Stefan
Kowal matka, siostra
Iwan Czayka, żona y synow dwa, Olexa
Krewik z żoną, Marcin Zwada z żoną,
synow dwa y niewiestka, Paweł Mikitik

z żoną, Harasim Zaniuk, żona, parobek y tescza, Wasil Kowal z żoną, y synow dwa, Demian, Deniszik, żona parobek, dziewczka, Sawa Maczkowicz żona, y syn, Hryc Woyt, żona, synow dwa, corka y dziewczka, Kurian Czyżik z żoną, Simon Bohdanik, żona, synow dwa, Alexander Danilik, żona y dziewczka, Stefan Buhrey, żona, parobek, Jędrzey Markucik, żona, syn, matka, dziewczka, Marko Markac, syn, żona, matka y drugi syn, dziewczka, Danilo Przystupa z żoną, Siemion Ichnatik, Karp Czyczuk z żoną y dziewczka, Wasil Makaryk, żona, corek dwie, Jachim Rak, żona, parobek; Dmiter Panasik, żona, parobek, dziewczka, Hleb Haczenia, żona, synow trzy y dziewczka, Hryc Przystupa żona, parobek, Paweł Kruk z żoną y ociec, Mikita, Bohdan, żona, synow dwa, corek dwie. Komornicy: Stephan Dziaduszik z żoną, Samoc Kolhan y corka, Hanna Matyszicha y syn Iwan Szastun z żoną, Hanna Haracianka, Olona Harasimowa y z dziewczką, Paraska, Hrysczycha z z dziewczką, Hanna Hrysczycha, Parasca Samocicha, Fiederczyk Siemion z matką, Jewa Kuldoszycha z dziewczką, Jaca Siemienicha, Jagnieszka Mołodczanka, Fieda Zioliczycha.

Wieś Didkowskie.

Dwor imsci panawoiewody Podlaskiego.

Piotr. Catecki podstarosci, Grzegorz Konieszy, gospodyn, syn, dziewczka, pastuchow dwa osob siedm. Poddani: Lewon Reketa z żoną y dziewczka, Fiedor Panasik, żona y syn, Jozeph Ulaszyk, żona, synow dwa, synowa, corek dwie y parobek, Hawryło Sadunik, żona, synow dwa, corka, Konach Horoszyk, żona, ociec, zięć y corka, parobek, pastuch, Hryc Sczerbaczek z żoną y corka, Michał Hołowaczyk z żoną y synem, Katarina Janczycha, parobek y dziewczka, Thomasz Gieziuk z żoną, zięć y corka, Michał Ławczyk, żona, parobek, dziewczka, Dawid Dideczuk, siostr dwie, Makar Bielka, żona, parobek, Stephan Kunczyk z żoną y corką, Iwan Dziaduszik, żona parobek, dziewczka, Iwan Łunecz,

żona, synow dwa, dziewczek dwie y pastuch Hryc Holewa z żoną y z corką Fiedor Cizik, żona y dziewczka; Mikołaj Łasczyk, żona, syn y corka, Wasil Zuczyk, żona y syn, Kurian Orgalek, żona y matka. Komornicy z teyże wsi: Fiedor Szat y corek dwie, Marina Paszkowa, syn y corka, Anna Taraszowa z corką, Fiedor Łoweiczuk, Wierk Hołowaczyk, Chroł Trubik, żona, matka y siostra.

Wieś Siliwonki.

Naprzod Siemion Kuryanik, żona, syn y corka, Zaran Mikicik, żona y dziewczka, Mikita Josczyk, żona, matka, brat, corek dwie, Martyn Kuiczyk y żona, Ondruch Pauluczyk, żona, y syn, Paweł Adamik, żona parobek y dziewczka, Iwan Kołdun żona, syn y corka, Jozeph Adamik, żona y syn, Grzegorz Adamik żona, corka, syn, Mikita Łukaszik, żona, parobek y dziewczka, Iwan Przystępa, żona y corka. Komornici: Sidor Skwaryk, Stefan Kikut, żona y corek dwie, Dorota Stasiowa y corka, Gres Woycik, żona y corek dwie, P. Kochowski n. Woznicki mp. Onisym Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Maxim Jarmoszik de Mszane, Paulus Hrysczyk de Krzywosniety, inbaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wieś Kopce imsci pana Cosnowskiego.

Mikita z żoną, synow dwa, corka y parobek, Chariton Zamiuk z siostrą, Matiy Szupilik z żoną, Siemion Sokulik, żona, syn y corka, Michał Łupik, żona, matka, parobek, dziewczka, Paweł Szapilo, żona, synow trzy, Łukasz Stupaczyk z żoną, Timosz Gumienny, żona, parobek, Karp Wawdziszik z żoną, Wasil Ligezik, braci

dwa y siostra, Paweł Panka, żona, synów
dwa, córka, dziewczka, parobek, Les Pan-
czuk, żona, parobek, dziewczka, Serhey
Panczuk, żona, syn y dziewczka, Konach
Pyż z żoną y corek dwie, Hryc Pysczuk
z żoną, synów cztery y synowa, corek
dwie, Onton Boryszik, żona, brat, chło-
piec, dziewczka, Dmitr Jarmoczik, żo-
na y córka, Paweł Miskowicz, żona y
dziewka, Ostasz Miśczuk, żona, synów
dwa, synowa, chłopiec y dziewczka,
Chwiedko Stupaczyk, żona, pastuch,
dziewka, chłopiec, komornica jedna

Wies Harafosty.

Naprzód Panas Skwara, synów dwa y
synowa, Iwan Hreczan, żona, córka y
dziewka, Paweł Struczyk, żona y matka,
Iwan Hruseczyk z żoną, Mielian Boryszik,
żona, syn, synowa, córka, parobek, chło-
piec pastuch, Olexa Zbieraczyk, żona, co-
rek dwie y dziewczka. Komornicy: Siemion
Skwarzyk, Paraska Kaldasanka, Maryna
Kobczycha.

Wies Juniewiczze.

Naprzód Jędrzey Czarnowasik, żona y
syn, Mikołaj Szczurczyk, żona y matka,
Konach Marczyk, żona, parobek, dziewczka,
Hryc Sewczuk, żona, matka, brat y córka,
Jacko Orokało, żona, syn, chłopiec, dziew-
ka, Suprun Zyczyk, żona, syn y dziewczka,
Makar Oknisczyk, żona, syn y chłopiec,
Oniszko Perczuk, żona, corek dwie y
brat, Stefan Woytik, corek dwie y syn,
Siemion Bozuszka, żona, Paluszyk Miellan,
żona y córka, Timosz Worgul, żona y cor-
ka, Wakula Wasiuczyk, żona, syn y córka,
Mikołaj Miciuk, żona, synów trzy y dziew-
ka, Panas Hreczan, żona, parobek, dzie-
wek dwie, Maxim Wołczyk, żona y syn,
Onton Matuszik, żona, syn, córka. Komor-
nici: Piotr Herka z żoną, Dawid Sołokosz
y syn, Kuzma Byczyk z żoną, Matysz,
Kruk, żona y córka, Maryna Radczycha y
dziewka. Władisław Cosnowski mp. Onisim
Fiedorowicz swieszczennik Mszanski. Circa
quam porrectionem in continenti coram

eodem officio et actis praesentibus capi-
tanealibus castrensibus Mielnicensibus per-
sonaliter comparentes laboriosi Mikita de
Kopce et Harafosty et Gregorius Sawczuk
de Juniewiczze, inhaerendo legibus et con-
stitutioni regni regestrum supra scriptum
connotationis personarum, prout est fide-
liter conscriptum nec quidquam celatum,
medio corporali juramento ad imaginem
Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta
Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Prosnowo iegomsei pana Kuczewskiego.

Paweł Łuba, parobek, Jędrzey Gęsik,
żona, corek dwie, Piotr Gęsik, żona, paro-
bek, dziewczka. Siemion Ołyszka y chło-
piecz, Dmitr Prokopik z matką, Mikołaj
Jorezyk, żona, parobek, dziewczek dwie,
Miellan Borodulik żona y parobek, Kurian
Bolbeiczuk, żona, synów dwa, Wasko
Sernik, żona y dziewczka, Wasil Łobik, żo-
na, bratów dwa y dziewczka, Piotr Bory-
szik, żona, syn y córka, Małosz Manczuk,
żona y siostra, Siemion Sokolik, żona,
matka, braci dwa y dziewczka, Makar Tcho-
rzyk z żoną, Suprun Jaroczik z żoną, Jas-
ko Boryszik, żona, syn, Zachariasz Tor-
czyk, żona, synów dwa y synowa, Denis
Jarocik, żona, zięć z żoną y corek dwie,
Lewko Lewociuk, żona y dziewczka, Wasil
Kozluk, matka, brat, siostra y dziewczka, Fie-
dor Kuczyk, żona y siostra, Hawryło Ho-
rolezyk

Prokop Kozlik z żoną, Martin, żona y syn.
Komornici: Marina Ledczanka, Danilo Naro-
iuk z żoną, Hapa Horoleczycha y z córka,
Simon Kaczyk, żona, syn y dziewczka.

Wies Nieznane.

Radko piekarz, żona, matka, braci
dwa, parobek, dziewczka, pastuch, Panas
Pasczuk, żona, brat, dziewczka, Jarosz Ja-
cenko, żona y syn, Iwan Jacenko z żoną,
Jaczek Przystupa, żona, syn, dziewczka, Ty-
mosz Kosciuczyk, matka, braci dwa, Ja-
rosz Danilik, żona, synów dwa y córka,
Kuzma Przystupa, żona, synów dwa y
dziewka, Jakim Szarniuk, żona y syn,

Demid Klepka, syn, corka, parobek, pastuch, Mielan Kleszuk żona y syn.

Wies Piecniki.

Paweł Miniawski z żoną, Danił Borysik y parobek, Paweł Haponik.

Wies Waskowa Wolka.

Martin Kowal, żona, syn, parobek, dziewczka, Hryc Holadczyk, żona, corka y chłopiec, Jasko Holodczyk żona, corek dwie y syn, Hawryło Nikonik, syn, zięć z żoną y dziewczka, Paweł Maculowski, żona, corka y syn. Komornicy: Paweł Czeszik z żoną, Waszko Holobczyk z żoną.

Wies Myleyki.

Wotosz Leszuk, żona, syn, corek dwie y parobek, Jędrzey Rak, matka, corek dwie y pastuch, Mikołay Opieczyk, żona y chłopiec, Panas Rak, żona, syn, zięć z żoną, Iwan z żoną, matka, braci dwa, corek dwie, Stephan Kuczewski possessor Mostowski mp. Onisy Fiedorowicz swieszenik Mszanski. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Borys Rudzki de Prosnowo, Jarosius Malec de Nieznane, Piechniki, Mileyki et Waskowa Wolka, inhaerendo legibus et constitutioni regni super veram revisionem et fideli connotationem personarum in villis supradictis existentium, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Szpaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum conscriptionis capitum in villis Spaki, Kornica et Rudka sacrae regiae maiestatis, ad capitaneatum Łosicensem spe-

ctantibus cominamentum, manu propria admodum reverendi patris praepositi Łosicensis, commendarii Gorecensis et magnifici capitanei Mielnicensis Łosicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Rejestr spisania osob we wsi Spakach do starostwa Łosickiego należący. Folwark: Szlachetny Grzegorz Miskiewicz, Anna gospodini folwarkowa, Hryc winnik Jac, żona iego, Dimitr oweczarz, Iwan parobek, Szawka parobek Piotr pastuch. Poddani: Thomek Niemczyk krawiec, żona Wowda, Grzegorz syn, Mien Szarczuk, Anna żona, Maryna dziewczka, Wawryn Kolenczenia, Anna żona, Kornilo Cielko, Maryna żona, Siuon Dasezyk komornik, Marcin Kadłubik, Katarzyna Jajtuszanka komornica y Łucia corka, Woyciech syn, Jan Łasuczenia, Hasia żona, Stanisław Niemczyk, Anna żona, Piotr brat, Woyciech Balamucik, Maryna matka, Simanova wdowa, Grzegorz Chraśczyk, Marina żona, Maryna komornica, Siemion Bierunik, Barbara matka iego, Dorotha Dominicicha wdowa, Kazimierz zięć, Jagnieszka żona, Woytko Chraśczyk, Chwieda żona iego, Simon brat, Zophia siostra, Chwieda dziewczyna, Jaszko Wielba, Zophia żona, Anna komornica, Bartosz Kiszczik, Katarzyna żona, Zophia żona, Piotr Buratynski, Maryna żona, Katarzyna Kudicha wdowa, Anna corka iey, Polaska corka, Simon Zorczyk, Uscima żona, Marcin brat, Anna dziewczyna, Appa komornica, Chwiedko parobek, Barbara Sporycha wdowa, Marcin syn, Piotr Cherubin Nastacha żona iego, Zophia Jwankowa komornica, Sonia corka iey, Kuzma Łuczyk, Zienia żona, Myszko Borzyk, Anna żona, Awryło brat, Uxima żona, Jaszko Sporka, Maryna żona, Maryna siostra Woyciech Woycik, Paraszka żona, Grzegorz brat, Mikołay Dominik, Maryna żona, Andrzej syn, Korniz pastuch, Anna żona, Chwiedor Warecki, Pałaszka żona, Siemion syn, Alexander syn, Iwan syn, Ma-

ryna corka, Marcin Zarobski wdowiec, Alexander Szyszka, Chwieda corka, Jaszko Swierbielko, Maryna żona, Łukas Sida, Maryna żona, Iwan syn, Stephanowa wdowa, Iwan syn, Wakulich wdowa żona, Maryna matka żony iego, Tereska Kalinowski, Chwieda żona iego, Awryło brat, Awryło parobek, Siemion Jaroczenia, Niestor syn, Andrzej syn, Chwiedor syn, Anna corka, Oreszka corka, Deresko Jaroczenia, Maryna Matka, Maciey syn, Dimitr syn, Waszko syn, Hapa corka, Maryna corka, Iwan Chwiedorenia, Połaska żona iego, Katarzyna dziewczka, Paca corka, Maryna matka, Iwan Swiec, Nastacha żona, Paca siostra, Paraphin swagier, Andrzej komornik, Chwiedko Protaszyk, Pasia żona, Chwieda corka, Maxim Pieczonczyk, Kondrat Swiedulenia, Nastacha żona, Pauluk Kruczyk, Appa żona, Maryna corka, Proscia corka, Konach Mucha, Katarzyna żona, Nastacha corka, Zien Nazonik, Anna żona iego, Maryna komornica, Iwan Panaszuk, Appa matka, Michał syn, Anna corka, Maryna corka, Dmiter Woycik, Maryna żona, Zophia matka, ale barzo chora, Maryna corka, Ryc chłopiec, Jaczko Sledaszka, Appa żona, Iwan Haczenia, Jowa żona, Oxiuta syn, Wienko syn, Katarzyna corka, Oreszka komornica, Połaska Sewczowa wdowa, Mathias Oleszko, Antoni syn, Zienia żona iego, Ihnat syn, Maryna corka, Chwiedko Swiec, Jowa żona, Omielian parobek, Dmiter, Marka, Alszka żona, Awryło Kruczyk, Maryna żona, Barbara matka, Zien Jachimiuk, Katarzyna żona, Połaska dziewczka, Marcin Putel, Maryna żona, Sewerin Steczenia, Jaca żona, Andrzej Pysczyk, Jaca żona, Maryna komornica, Marcin Mucha, Maryna corka, Piotr zięć, Nastacha żona, Woytko Kuka, Maryna żona, Anna corka, Maryna corka, Hryc Pezyryk, Marina żona, Natauka corka, Krystyna corka, Misko Krysiuk, Appa żona, Maryna Hryhorowa wdowa, Siemion syn, Chwiedor syn, Iwanowa wdowa komornica, Hryc Kusnierz, Maryna żona

Alexi syn, Prokop Machwieyko, Jaca żona, Połaska corka, Jachim Kondracik, Katarzyna żona, Klim siestrzeniec, Borys Trocik, Uxima żona, Chwiedor chłopiec, Paweł Tuptalik, Maryna żona iego, Piotr Steczyk, Jagnieszka żona, Awryło brat, Jaca żona, Karp Zapislik, Paraska żona, Chwiedka Bykowski żona, Jaczko Szuta, Jaca żona, Tymosz syn, Iwan syn, Maryna siestrzenica, Chwiedko Łuczyk, Anna żona, Chwiedor Troczyk, Maryna żona, Pasia matka, Lewko swagier, Hasia Ilczanka, Troc Omielianik, Maryna żona, Waszko Bartoszyk, Katarzyna żona iego, Zien Mierzaczki, Jaca żona, Krystyna corka.

Wies Kornica.

Pan Maciey Bobrowski urzędnik, pani Jadwiga Bobrowska, slach. Piotr Biehowski czeladnik. Ewa mamka, Poddani: Chrol owczarz, Chwieda żona, Hryc pastuch, Jasko pastuch, Jakub Czeczunik, Uxima siostra, Simon Jaroszyk, Marina matka, Simon parobek, Jurek parobek, Marina dziewczka, Marcin chłopiec, Lecz Szymanik, Marina żona, Uliana matka, Stanisław brat, Uxima dziewczka, Iwan parobek, Antoni parobek, Grzegorz Rozczynka, Marina żona, Appon Moskalik, Chwieda żona iego, Grzezicha wdowa, Uxima corka, Weremiej Baraniuk, Raina żona, Zophia matka, Simon, Iwan y Kalich bracia, Chwietko Baraniuk, Zophia żona, Iwan parobek, Anna macocha, Jarosz Baniuk, Oreszka żona, Połaska matka, Paca corka, Dmiter parobek, Oreszka wdowa, Łukas syn, Mikołaj Chorąży, Proscia żona, Uxima synowa, Wasko Sakowicz, Oreszka żona, Trochim brat, Simon Słoduszka, Hasia żona, Matiey syn, Wawryn syn, Melania komornica, Awryło syn, Wakuła Nauczyk, Katarzyna żona, Zienia dziewczka, Nastasia Lisczenska, Oreszka młynarka; Ihnat zięć iey, Appa żona iego, Andrzej brat, Jakub syn, Jaszko syn, Wasko Weremczik, Anna żona, Paweł syn, Maryna Ladyscyna komornica, Appa corka, Jowa corka, Artich owczarz, Doro-ta żona, Lecz syn, Jakub syn, Jaczko

Chromczyk, Jadwiga żona, Ihnat Chwietko, Marcin bracia, Melania dziewczka, Andrzej Skworka, Nastacha żona, Prokop syn, Anna żona, Anna Maratinowa, Marina corka, Anna komornica, Chwiedko Sienczyk, Marina żona, Waszko brat, Andrzej Walendzik, Polaska żona, Dorotha matka, Jan brat, Jan parobek, Paweł Potomik, Zophia żona, Grzegorz parobek, Paweł Walendzik, Jadwiga żona, Wawryn brat, Zophia Michał brat parobek, Katarzyna dziewczyna, Marcin Bohdanik, Jan brat, Maryna siostra, Maruszka siostra, Paweł Bohdanik, Maryna żona, Marcin komornik, Marina Jaca Sowisowa, Uxima corka iey, Jan Walendzik, Dorotha żona, Maryna matka, Janko Walendzik, Jaca żona iego, Chryc Kuczuk, Milacha matka, Jakub brat, Andrzej Kozolub, Borys syn, Uliana corka, Maryna wdowa, Awryło syn, Marina komornica, Bartosz Nienartowicz, Oreszka żona, Andrzej komornik, Miszko Sztochnienko, Katarzyna żona, Klim chłopiec, Matiey Skwareczyk, Uxima żona, Matrona komornica, Sak syn, Awryło Markowicz, Jaca siostra iego, Maciey Stastczyk, Melania żona, Marcin syn, Anna corka, Marcin Stephanik, Waszko Szastczyk, Hasia żona, Michał Raczynski, Marina matka iego, Jan brat, Chwiedko brat, Nastacha wdowa, Omelianowa wdowa, Maxim syn iey, Harasim Sporka, Jowa żona, Jakub Romanik, Nastacha matka, Appa Gimicka, Hasia corka, Jasko Kozolubik, Marina żona, Andrzej parobek, Waszko Poszelek, Uliana żona, Andrzej Kozik, Anna żona, Chwiedko Krawiecz, Marina żona, Chwieda dziewczka, Awryło Sczygłowicz, Hasia żona, Uliana komornica, Hasia komornica, Panas Kulik, Ewa żona, Waszko syn, Jadwiga komornica, Waszko Kowal, Chwieda żona, Joakim Kowalik, Hasia żona iego, Ilko parobek, Maczko Kowal, Proscia żona, Mikołay syn, Katarzyna corka, Katarzyna Wawrzyncowa komornica, Benedikt Jachimik, Hasia żona, Saczycha wdowa, Chwieda corka, Anna corka, Mikita syn, Ty-

mosz Abrahamowicz, Monia żona, Paraska corka, Jaczko Kozik, Marina żona, Michał syn, Marina komornica, Sak Abrahamowicz, Maryna żona, Maryna komornica, Maryna komornica, Iwan Zaniewicz, Zophia corka, Uxima corka, Hryc Zaniewicz, Chwieda żona, Raina matka, Marcin Sporka, Katarzyna żona, Jaczko Kalika, Maryna żona, Wakula syn y dziewczka, Rzedka, Suprun Banieczki, Marina żona, Łukasz syn, Suprun ociec Zenia, Mikołay Kuczabik, Uxima żona, Jasko Kuczabik, Anna żona, Michał Kuczewski, Katarzyna żona, Simon syn, Marina corka, Jaszko parobek, Polaska dziewczka, Jaszko Niezanka, Anna żona, Sebastian syn, Michał syn, Grzegorz Niezanka, Zophia żona, Grzegorz parobek, Simon Kalużny, Polaska żona, Marina siostra, Marina komornica, Marina corka iey, Thomek Chłusik, Paraska żona iego, Anna Kułaszka wdowa, Jarosz zięc iey, Anna żona syn komornik Maciey Saulik, Anna żona, Jaszko Saulik, Helena żona, Jasko Rozey, Jadwiga żona, Anna Rolicha wdowa komornica, Iwan chłopiec, Anna żona, Wowda corka, Jasko krawiec, Jagnieszka żona, Jagnieszka Kaluzna wdowa, Wawryn syn, Maryna, Paweł Nosowicz, Maryna żona corka, Chwiedor zięc, Nastacha corka, Katarzyna corka, Miszko Biernacki komornik, Tomek syn iego, Małgorzata komornica, Andrzej syn, Iwan Rozczynka, Chwieda siostra, Jakub brat, Hasia wdowa komornica, Omielian Saulik, Zophia żona, Maryna corka, Jaszko Han, Chwieda żona, Jawa dziewczka, Jasko Kuczewski, Maryna żona, Polynka komornica, Stanisław Łozinka, Raina żona, Misko Klimik, Nastacha żona, Jaczko brat, Samuel Kondracik, Krystyna żona, Maryna komornica, Olesiey Awrylik, Wowda żona, Anna siostra, Jasko Ozimek, Polonka żona, Mikołaiowa wdowa, Maciey Mikołai, Dorota żona, Jaszko syn, Parafin Kuczewski, Nastacha żona, Marcin Kuczewski, Chwieda żona, Maryna corka, Chwiedor parobek, Jaszko Dmitryk, Katarzyna siostra, Anna

corka, Jakub Przyczyn, Nastacha żona, Polaska corka, Anna corka, Maryna corka, Kondrat Malyszka, Katarzyna żona, Chwieda siostra, Jaskowa Zakalinska, Jaszko syn, Anna corka, Marcin Zakalinski, Dorotha żona, Simon syn, Raina Czaplinska Chomina, Katarzyna corka iey, Tomek Gołwiey, Marcin syn, Marina żona Marcina, Stephan syn, Tymosz parobek, Miszko Stephanik, Anna żona, Katarzyna komornica, Pawel syn, Chwieda komornica, Iwan Nowikowski, Chwieda żona, Alexander syn, Marcin Kulik, Zophia żona, Krystyna komornica, Jaszko Balas, Anna żona, Grzegorz syn, Wasko Moznik, Zophia żona, Chwieda siostra, Waszko Kałbaska, Maryna żona, Woytko Moznik, Olesia żona, Maryna Borkowska, Iwan syn iey, Maryna komornica, Anna komornica, Choma Popowicz, Katarzyna matka, Michał syn, Parafin Buczynek, Oreszka siostra, Maryna siostra, Jaca komornica, Saszko Blasczyk, Wasko brat iego, Hryc Siechowicz, Anna bratowa, Marcin Smak, Maryna żona, Zophia corka, Andrzej syn, Iwan Uliana żona, Piotr syn, . . . , komornica, Iwan syn, Chwiedor Benko, Maryna żona, Michał parobek, Jaca dziewczka, Iwan Benko, Proska żona, Oreska matka, Chwiedor brat, Piotr parobek, Alexi kowal, Alska żona, Maciey, syn, Zophia żona synowa, Piotr parobek, Hasia komornica, Chwiedor Benko, Pasza żona, Jasko parobek, Marina siestrzenica, Maryna Wielgowska komornica, Hryc Wielgowski, Jowa żona iego, Nikifor Januszyk, Tymosz Januszyk, Tomek Januszyk, Andrzej Szimezyk, Ewa żona, Iwan Wienczuk, Anna żona.

Wies Rudka.

Folwark. Maciey Domanski gospodarz w folwarku, Michalko Spakowicz parobek, Jaszko Szokar drugi parobek, Katarzyna gospodini, Barbara dziewczka, Appa dziewczka. Poddani: Jan Kowal, Jadwiga żona, Piotr parobek, Maryna dziewczka,

Jaszko pastuch, Simon Rudkowski, Paraska żona, Monka dziewczka, Anna Jaroczka komornica, Anna corka iey Jarockiey, Jan Dzielak młodziencz, Pawel Dzielak brat iego, Jagnieszka siostra ich, Jasko Szuterik służy w Popławach u pana Kazimierza Popławskiego, Oreszka żona tego Szuterika, Raina corka, Andrzej Krysiuk, Maryna żona iego, Grzegorz Kudyn, Anna żona iego, Wawrzyniec syn, Woyciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosicki starosta mp. Xiadz Jan Zaleski proboszcz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki mp. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Severin Steczyk et Chwiedko Bykowski de Szpaki, Gregorius Niczanka, Joannes Balizik de Kornica, Joannes Kowal, Gregorius Kudyn de Rudka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum supra insertum, prout est fideliter connotatum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Parafia Gorecka.

Wies Gorki et Grusniewo.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villis inferius specificatis commanentium parochiae suae Gorecensis vigore constitutionis anno praesenti sancitae, tum post praestitum juramentum coram perillustri et admodum reverendo domino officiali per Podlachiam in villa Czeberaki parochiae Gorecensi subiecta fideliter cum revisione omnium et singularum personarum utriusque sexus in praesentia personarum in-

fra nominatarum factum, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Regiestr parafiey Goreckiey spisany na wybieranie pogłownego przez xiędza Jana Zaleskiego na ten czas commendarza Goreckiego d. 27 iunij 1662.

Grusniewo.

Jegomosc pan Jan Niemiera stolnik Podlaski, ieymse pani Alexandra Niemierzyna stolnikowa, iegomosc pan Jerzy Niemiera syn, im. panna Niemierzanka Joanna Czeladz: slach. Nicolay Wasinski sluga, slachetny Jan Galecki sluga, slachetny Pawel Gluchowski chłopiec, slachetna Jadwiga Michalowska panna służebna, slach. Ewa Krynska dziewczyna, slach. Jagnieszka Zarebianka dziewczyna, Chwieda Chwiedorowna mamka Dorothea kucharka, Iwan Litwinek chłopiec, Łukasz pastuch. Poddani: Andrzej Ochrymik, Nastacha żona iego, Appa corka, Pałaska corka, Kasian drugi poddany, Maryna żona.

Gorki.

Jan Kowal stary wdowiec, Simon syn, Helena żona tego syna, Adam parobek rzedny, Uliana dziewczka rzedna, Thomek ogrodnik, Barbara żona, Grzegorz syn, Woyciech syn, Math. syn, Jadwiga corka, Małgorzata corka, Tomas Nasilowski komornik, Katarzyna żona iego. Xiadz Jan Zaleski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Thomas Ogronnik, inhaerendo constitutioni regni regestrum supra insertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Ostromęczyn.

Pan Jan Wasowski urzędnik, slachetny Andrzej Moziczki czeladnik, slach. Dorothea Lipczyna gospodini, Jakub chłopiec syn, slach. Dorothea Chybowska, Sienko gumieny, Oreszka żona iego, Iwan parobek, Makar pastuch, Zaionc Paluch pastuch. Xiadz Jan Zaleski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki.

Falaticze.

Jegomosc pan Jan Orzeszko wdowiec, pan Archiles syn, im. panna Jaczynta Orzeszkowna, im. panna Felicianna Orzeszkowna, slach. Grzegorz Padkowski czeladnik, drugi slach. Grzegorz czeladnik, Pawluczek woznica, Stanko pastuch, slach. Jadwiga Terlikowska gospodini, Jagnieszka Sielecza kucharka, Anna Rudawska dziewczyna, slach. Krystyna Wyczolowska dziewczyna. Poddani: Konach Kowalczuk, Wowda żona iego, Ichnat syn, Makar syn, Maryna corka, Sobek młynarczyk, Maryna żona, Siemion parobek, Waszko Ohryczyk, Nastacha Waszkowa stara, Hrycowa wdowa, Jakub Faleiuk, Faleiowa matka Maryna, corka tey Faleiowej Jowa, druga corka Jakubowa wdowa, Iwan Skrobun, Jewa żona tego Skrobuna, Stephan syn, Sobek syn, Nastacha dziewczka rzedna, Marcin Naydziehoryk, Oreszka żona iego, Danił syn, Jaka corka, Maryna dziewczka rzedna, Jaszko Kowal, Maryna żona, Philip parobek, Panas chłopiec, Wowda dziewczyna, Stephan Łaszczuk, Maryna żona, Jarosz, Appa żona, Condrat Ostasiuk, Maryna żona, Chwiedor brat, Jaka dziewczka rzedna, Steczko Sidoryk, Zophia żona, Maryna corka, Sak Chwiedoczuk, Alska żona iego, Konach syn, Wowda corka, Philip Saczuk, Chwieda żona, Jaszko chłopiec, Wawrys młynarz, Anna żona iego, Antoni syn, Anna corka, Jachim parobek, Proska komornica, Słowieia corka iey, Chwieda komornica, Maryna Skrzypkowa komornica, Paraska komornica, Jewa komornica, Zo-

phia Czernicza, Anna corka iey, Maximo-
wa komornica, Maryna Woyciechowa ko-
mornica. Przy tym szpiszowaniu byli Jan
Kowalczuk, Sak Chwiedaczuk. Xiądz Jan
Załęski probosc Łosicki, commendarz na
ten czas Gorecki. Circa quam porrectione-
nem registri suprascripti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparentes laboriosi Iwan Kowalczyk
et Sak Chwiedoruk supra scriptum rege-
strum, prout est fideliter connotatum, ju-
ramento corporali ad imaginem Crucifixi
comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsos adiuvente.

Falaticze.

Jegomość pan Mikołay Orzeszko stol-
nik Mielnicki, iey mosć pani Marianna
Orzeszkowa stolnikowa Mielnicka, Theo-
phil Orzeszko syn, pan Jan Orzeszko syn,
panna Zophia Orzeszkowna corka, panna
Anna Orzeszkowna corka, panna Joanna
Sieleczka służebna, slach. Stanisław Ko-
sowski sługa, Samsonek mastalerz, Jasko
parobek, Omielian parobek, Stanisław cie-
sla, Zophia żona, Jan chłopiec tego cie-
sla syn. Poddani: Waszko Jarmoszik, Ka-
tarzyna żona, Polaska siostra, Tymosz brat,
Uliana dziewczka, Iwan Szawczuk, Marina
żona, Waszko brat, Maryna dziewczka, Mar-
ko Zieniuk, Nastacha żona, Chwiedko
syn, Katarzyna żona tego syna, Baldey,
syn, Philip syn, Miszko Kososieczczyk, An-
na żona, Michał syn, Anna żona tego sy-
na, Barbara dziewczka rzedna, Zienia ko-
mornica, Maryna corka tey komornicy,
Choma Weszeło, Polaska żona iego, Ka-
tarzyna wdowa, Wowda corka, Siemion
Przychodzien, Paraszka żona, Zienia dziew-
ka, Darka komornica, Chwiedor Tarty-
szyk, Anna żona iego, Nastacha dziewczka
rzedna, Siemienicha wdowa, Jowa corka,
Wowda corka, Radko Prokopik, Iwan
brat iego, Uxima siostra, Appa siostra,
Chryc Litwin, Uliana żona iego, Denis
wozny, Katarzyna żona iego, Damian brat,
Zien Przystupezyk, Paraszka żona, Wasz-

ko brat, Iwan brat, Chwieda dziewczka,
Miszko Jakubik, Anna żona iego, Anna
corka, Andrzej Jakubik, Maryna żona ie-
go, Marina corka, Wroszka corka, Hryc
syn, Maryna Makarowa komornica, Wow-
da komornica. Przy spisowaniu byli iego-
mosć pan Mikołay stolnik Mielnicki, Da-
niel Niestereczyk wozny y Miszko Kosciu-
czyk. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki
commendarz na ten czas Gorecki. Et in
continenti circa eandem porrectionem co-
ram eodem officio et actis praesentibus
capitanealibus castrensibus Mielnicensibus
personaliter comparentes laboriosi Daniel
Niestereczyk et Nicolaus Kosciaczek, inhae-
rendo legibus et constitutioni regni rege-
strum connotationis personarum villae hu-
ius Falatycze, prout est fideliter conscrip-
tum nec quidque celatum, medio corpo-
rali juramento ad imaginem Crucifixi in
facie officii flexis genibus comprobave-
runt, Deo et sancta Jesu Christi passione
ita ipsos adiuvente, cum obloquentia eius-
dem praepositi Łosicensis, commendarii
protunc Gorecensis.

Czeberaki.

Jegomość . . . *oblationem suprascrip-
ti praepositi Łosicensis commendarii Go-
recensis scribatur oblata ut supra.*

Jegomość pan Stephan Orzeszko se-
dzia Mielnicki, ieymosć pani Marianna
Orzeszkowna sędzina Mielnicka, panna
Wierzchowska służebna, slachetny Jan Ty-
siewicz, slach. Jan Tchorzewski, slach.
Jakub Wyrzykowski, slach. Hieronim Pod-
gorski, slach. Paweł Lubaszewski chło-
piec, slach. Jan Purowicz skrzypek, slach.
Jan Lisowiec skrzypek, Waszel Maskal-
lus, Piotr krawiecz, Magdalena żona iego,
Anna dziewczka rzedna, Dorotha Tarasowa
stara gospodini, Jadwiga kucharka, Krzy-
stoph tkacz, Łukasicha pracka, Łukasz
pastuch, Marcin chłopiec bronowłok, Wa-
sieczek chłopiec bronowłok, Roman
chłopiec co posługuie tkacowi, Siemion co
iagnięta pasie, Marcin Tiborowski młynarz,
Nastacha żona iego, Miszko parobek, An-

na dziewczyna, Iwanko Trykało, Katarzyna żona, Hryc parobek, Appa dziewczka, Iwan chłopiec, Olesiey Sienczuk, Jadwiga żona iego, Chariatyn chłopiec, Chwieda corka dziewczyna, Hads Horoscuk, Jowa żona, Iwan syn, Choma syn, Appa corka, Jowa dziewczka rzedna, Chomina wdowa, Iwan syn iey, Andrzej syn, Chwietko syn, Szawka syn, Stefan Lisowiecz, Uxi-ma żona iego, Maryna komornica, Zenia komornica, Jaszko Wasiuczyk, Maryna żona iego, Maxim ze Mszaney, Kulina żona iego, Mikita syn, Anna dziewczka, Kon-drat Lisowiecz, Katarzyna żona iego, Ma-ryna dziewczka, Jaszko Podkowa, Jowa żona iego, Chwieda dziewczka, Andrzej Kli-muk, Pałaska żona, Waszko syn, Maryna corka, Chwiedko Lesnik komornik, Pa-laska żona, Marcin z Niemoiek, Ustima żona, Anna matka tey Ustimy, Mielacha dziewczka rzedna, Korniło Lesuch, Chroł krawiec, Nastacha żona, Darka dziewczka, Chroł Tarasczuk, Maryna żona, Maryna corka, Grzegorz swiec komornik, Oreszka żona iego, Iwan Spakowski komornik, Anna żona iego, Paszko Plichta, Chwieda żona iego, Awryło parobek, Oxiuta Skrzy-wrzniet ogrodnik, Marina żona iego, Szcze-pan Zyla ogrodnik, Marina żona iego. Xiadz Jan Załęski proboszcz Łosicki com-mend. na ten czas Gorecki. Et in conti-nenti coram eodem officio et actis prae-sentibus capitanealibus castrensibus Miel-nicensibus personaliter comparentes labo-riosi Sawko et Maxim subditi de villa Czeberaki, inhaerendo constitutioni novellae ratione Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis iuxta rotham in consti-tutione descriptam iuramentum corporale praestiti sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wyrzyki.

Ad officium et acta praesentia capita-nealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joan-

nes Załęski (*ut supra scribatur*) obtulit (*ut supra scribatur*).

Pan Woyciech Wyrzykowski Dobro-dzieczyk, Damian parobek, Jagnieszka dziewczka, Makar chłopiec bronowłok, An-drzej Spakowski poddany pana Woycie-cha Wyrzykowskiego, Anna żona iego, Sonia wdowa komornica, Chwieda corka iey, pan Stanisław Wyrzykowski, slach. Paweł Terlikowski parobek, slach. Anna Wyrzykowska gospodini, Anna dziewczka rzedna, slachetny Piotr Wyrzykowski, Jad-wiga żona iego, slach. Dorotha Wyrzy-kowska wdowa, slach Woyciech Trebicki, Elżbieta Trebicka żona tegoż, Maciey Dzielak, Zophia wdowa matka iego, Do-rotha wdowa, corka iey Jagnieszka wdo-wa, corka slach. Barbara Wyrzykowska, Saczuk, Zophia małżonka iego, Zuzanna siostra, Krystyna siostra, Jachim parobek, slach. Maciey Buyno, Katarzyna żona ie-go, Marek syn, Jan syn, Kazimierz syn, Maryna corka, slach. Maciey Wyrzykow-ski, Jadwiga żona iego, Maryna Panaszo-wa komornica, slachetny Woyciech Wy-rzykowski Długosz, Maryna żona, Maryna matka, Stanisław Duczyk, Anna żona ie-go, Maryna komornica, slach. Elżbieta Tysiewiczowa, slach. Woyciech Wyrzy-kowski Piotrowicz, Maryna corka iego, slach. Jan Wyrzykowski Piotrowicz, slach. Jan Wyrzykowski Nalewaykowiez, Kata-rzyna żona, Jagnieszka matka, Maciey parobek, Zachariasz pastuch, slach. Stani-sław Markowicz, Jan Nowosielski, Kata-rzyna żona, Dorotha siostra iey, slach. Wencesaław Wyrzykowski Dutkowiez, Do-rotha żona, Jan synowiecz, Anna dziewczka służebna, Stanisław Swiderski, Anna Wy-rzykowska żona, Elżbieta corka, Krystyna corka, slach. Paweł Wyrzykowski, An-drzej Wyrzykowski, Szczesna Wyrzykow-ska siostra, slach. Krzystoph Wyrzykowski, slach. Paweł Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski, Anna Wyrzykowska żona, slach. Jan Wyrzykowski, Katarzyna żona, Marcin syn, Grzegorz syn, Walenty syn, Elżbieta, corka slachetny Woyciech Wyrzy-

kowski Gizluk, Zophia żona
 Wyrzykowska, Jan Wyrzykowski Waw-
 rzyńczuk, Elżbieta żona, Anna córka, Mary-
 na Wyrzykowska Drażykowa, Maryna córka,
 Anna córka, Zophia komornica, slach. Ja-
 kub Wyrzykowski Walentowicz, Marianna
 małżonka iego, Jan syn, Dorotha córka,
 slach. Stanisław Wyrzykowski, Jagnieszka
 córka, Marianna, córka Marcin Wyrzykow-
 ski Dragowicz, Ewa żona, Woyciech syn,
 slach. Andrzej Obrapalski, Katarzyna mał-
 żonka, Katarzyna córka, Anna córka, Zo-
 phia córka, Mikołaj parobek, slachetny
 Woyciech Wyrzykowski Kalinka, Barbara
 żona iego, Dorotha Wyrzykowska, Anna
 komornica, slach. Simon Wierzchowski,
 Jadwiga żona, Paweł parobek, Chwieda
 żona tego parobka, Uliana dziewczka, Zu-
 zanna mamka, Stanisław pastuch, slach.
 Anna Bartoszowa Wyrzykowska, Jadwiga
 córka, slach. Elżbieta Wyrzykowska Koy-
 sina, Marcin syn, Jagnieszka córka, pan
 Alexander Łochowski, pani Teressa mał-
 żonka, Anna dziewczka rzedna, Jasko chłó-
 piec, Szymon poddany, Ewa żona iego,
 Maryna Darka komornica, slachetny Jan
 Wyrzykowski, Elena żona iego, Leszko
 parobek, Połaszka dziewczka rzedna, slach.
 Adam Wyrzykowski, Maryna żona, Kazi-
 mierz syn, Katarzyna córka, Anna córka,
 Simon wnuk Lipinski, slach. Maciey Tu-
 rebolski, Elżbieta żona iego, Zophia córka,
 Marianna córka, Raina córka, Iwan paro-
 bek, slach. Mikołaj Wyrzykowski, Raina
 małżonka, Jan parobek, Katarzyna dziew-
 ka, Maxim komornik, Zophia żona iego,
 slach. Woyciech Buyno, Dorotha siostra,
 Zophia Wyczółkowska, Jakub parobek,
 Maryna Ostrowska komornica, slach. Jan
 Trębiczki, Marcjan Trębiczki, slach. Stani-
 sław Wyrzykowski Saczuk, Katarzyna Wy-
 rzykowska, panna Marianna Wyrzykowska.
 Przy spiszowaniu byli ci slach. Mikołaj
 Wyrzykowski, slachetny Maciey Buyno,
 slachetny Woyciech Wyrzykowski, slach.
 Adam Wyrzykowski. Xiadz Jan Załęski
 probosc Łosicki commendarz na ten czas
 Gorecki. Et in continenti coram eodem

officio et actis praesentibus capitanealibus
 castrensibus Mielnicensibus personaliter
 comparentes nobiles Mathias Buyno et
 Albertus Wyrzykowski Sakowicz regestrum
 supra ingrossatum, prout est fideliter con-
 scriptum, medio corporali juramento ad
 imaginem Crucifixi Passionis Jesu Christi
 iuxta rotham in constitutione descriptam
 in facie officii praesentis comprobaverunt,
 Deo et sancta Jesu Christi passione ita
 ipsos adiuvante.

Noszowo.

Ad officium et acta praesentia etc. ad
 oblationem eiusdem praepositi Losicensis
 . . . *scribatur ut supra nihil mutato*, in villa
 Noszowo commanentium personarum, cu-
 ius series verborum talis:

Pan Woyciech Głuchowski urzędnik,
 slach. Andrzej Gogolski celadnik, Iwan
 Baiarczuk chłopiec gospodarz,
 Marina żona, Grzegorz syn, pastuch, Ma-
 ryna pastuch Maciey Malecz-
 ki, Iwanko mastalerz, Uliana siostra. Pod-
 dani: Marcin Litewczyk, Jaca żona, Jacz-
 ko syn, Maryna córka, Troc Kapłanik ko-
 mornik, Maryna żona, Marcin Płaszek,
 Jadwiga żona, Simon parobek, Anna dziew-
 ka, Jagnieszka siostra tego gospodarza,
 Chwieda wdowa Łaczkowa, Uxima córka,
 Appa córka, Iwan Hordeiuk, Ewa żona
 iego, Halimon Sowonik, Anna żona, Appa
 matka, Krystyna siostra, Misko Buxik,
 Wroszka żona, Maryna matka, Olesiey
 Ihnatyk, Zophia żona, Anna siostra, Jacz-
 ko chłopiec, Siemion Huk, Połynka żona,
 Jaszko Kuczko zienc, Katarzyna żona,
 Dorotha Josczyńska komornica, Prokop
 Wołoszik, Chwieda żona, Hasza komornica,
 Pietruk chłopiec, Iwan Łobacz, Omielian
 syn, Ułasz syn, Jowa dziewczyna, Waszko
 Nicopoczyk, Siemion brat, Uliana siostra,
 Choma komornik, Appa żona, Anna dziew-
 czyna, Katarzyna praczka dworska, Omie-
 lian Mickoszik, Nastacha żona, Jachym
 brat, Wawryn zienc, Uxima żona tego zie-
 cia, Chariton Perziulik, Ustima żona, Na-

tawka matka, Piotr swagier, Nastacha siostra, Troc parobek, Jan Chodunik, Maryna żona, Maryna dziewczka, Panas parobek, Karp chłopiec, Iwan Maleszewski, Proska żona, Omielian syn, Iwan syn, Maryna żona Omielianowa, Pasza dziewczka, Tereszko Wołoszik, Paweł syn, Tymosz syn, Uxima corka, Appa corka, Hryc Chruszczyk, Natawka żona, Raina komornica, Iwan Makarczuk, Chwieda żona iego, Simon parobek, Katarzyna dziewczka, Nastacha dziewczyna, Hryc Szaleyko, Maryna żona iego, Chordey brat, Ustima corka, Iwan Bielak, Oreszka żona, Panas syn, Samuel syn, Samuel chłopiec rzedny, Maryna żona Panaszowa, Oniszko ogrodowy, Anna żona, Waszko syn, Maryna komornica, Ewa komornica, Maryna dziewczyna, Łowin Daczuk, Marina żona, Wasia corka, Stanisław Januczyk, Sonia żona, Harasim parobek, Stephan parobek, Maryna wdowa Borysicha, Paweł chłopiec, Wowda dziewczyna. Przynym spiszowaniu byli Marcin Ptaszek, Omielian Miekoszik. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Martinus Ptaszek, Omelian Mikosik, inhaerendo constitutioni regni personarum prout est medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi passionis Christi in facie officii praesentis comprobaverunt . . . et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Bukowice.

Ad officium et acta praesentia ad oblationem eiusdem praepositi Łosicensis etc. *scribatur ut supra nisi mutato* . . in villa Łosice etc. personarum commanentium de tenore ut sequitur tali:

Bukowicze folwark, Stachowa Raina Nowosielska gospodini folwarkowa, Marcin pastuch, Poddani: Kurko Sieniewik, Anna żona, Maryna matka, Hryc Naumik, Helena żona, Iwan Ciczuk, Ewa żona, Oresz-

ka dziewczka rzedna, Maxim Kizic, Jaca żona, Luba matka, Kuzma Plaskac, Anna żona, Paweł chłopiec rzedny, Jasko Sawczuk, Chwieda żona, Wasko Popik, Hasza żona iego, Makar syn, Iwan syn, Sak syn, Appa dziewczka rzedna, Mikita Sieniewik, Taca żona iego, Jadwiga matka, Halimon Strzynatka, Maryna matka, Anna komornica, Wawryn Mociuk, Chwieda żona, Hryc syn, Kondrat Moroszyk, Maryna żona, Jwan Romaniuk, Anna żona, Barbara dziewczka rzedna, Mikołay kowal, Maryna żona iego, Iwan Setniczek, Nastacha matka, Siemion Romaniuk, Oreszka żona, Jaczko brat, Hryc Antonik, Anna żona, Katarzyna corka, Jasko Antonik, Oreszka żona, Maryna dziewczka, Tyszyska wdowa, Katarzyna corka, Radko Przychodzien, Maryna żona iego, Szymon Nowak, Appa żona iego, Hryc Kowal, Roman brat, Nastacha dziewczyna, Thnat Hawrylik, Maryna żona, Marina matka Hawrylikowa, Anna matka żenina, Katarzyna dziewczka, Grzegorz parobek, Jaszko Hawrylik, Appa żona iego, Kierko Popowicz, Anna żona, Siemion syn, Michał syn, Hryc Kierczuk, Maryna żona tego Kierczuka, Zien Pastuszczyk, Maryna żona, Piotr Oprysczyk, Anna żona, Proska matka, Jan Sowoniuk, Oreszka żona iego, Stephan brat, Dorotha żona, Jarosz brat, Dorotha matka, Iwan chłopiec, Waszko Zienczuk, Anna żona, Maryna matka, Namoyło Zienczuk, Uxima żona, Lewon parobek, Iwan Szawczuk, Nastacha żona, Roman Kowal, Appa żona, Mikołay Osmolski, Maryna żona, Iwan syn, Jaczko syn, drugi Jaczko syn, Wowda starszego Jaczka żona, Appa dziewczka, Chwiedko Kowalczuk, Jadwiga żona, Olesiey Kowalczuk, Helena żona, Oniszko Gołgowski, Oreszka matka, Maryna dziewczyna, Hryc Zienczuk, Ulianna żona, Jachinka dziewczka, Piotr Nowak, Nastacha żona, Iwan Radezuk, Wowda żona, Makar chłopiec, Chwieda dziewczyna, Helena dziewczyna, Marcin Chworys, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan syn, Jaszko Szymaniuk, Maryna żona, Chwiedko chłopiec,

Iwan Daczuk, Wowda żona, Osip zięć, Jace corka, Parafin Sutulik, Katarzyna matka, Trofim Dziemidyk, Wowda matka, Kierko chłopiec. Przy tym spiszowaniu byli Wawryn dziesiątnik, Mikołaj Osmolski dziesiątnik, Jaszko Antonik, Wasko Chomik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Nicolaus Osiadski, Laurentius Chomik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Lesne.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia etc. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosickensis commendarii ut supra mutato*, personarum in villa Lesne commanentium, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Lesne, Jarmosz Obaczuk, Chwieda żona iego, Anna siostra, Andrzej Stelmazek, Anna żona iego, Michał syn, Zophia żona synowa, Paraszka dziewczka, Makar Szuszyk, Domka żona, Marcin Dziwiątko, Wowda żona, Katarzyna, Wowda dziewczka, Roman Jesiuk, Proscia żona, Hawryło chłopiec, Hawryło Chomik, Wowda matka, Anna corka, Maryna corka, Wawryn Adamiuk, Wowda żona iego. Przy spiszowaniu byli Makar Susezyk, Michał Stalmaszko. Xiądz Jan Załęski commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus, personaliter comparentes laboriosi Makar Susezyk et Michael Sztelmaszuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est

fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Koszelowka.

Ad officium... *scribatur cum oblatione eiusdem nisi mutato*, connotationis personarum in villa Koszelewska existentium etc. *ut supra ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Koszelowka Jan Krotkowski, Barbara żona iego, Michał syn, Mikołaj Szuszyk, Małgorzata żona, Maryna corka, Wawryn parobek, Andrzej Kuczko, Maryna matka, Stanisław brat, Anna siostra, Andrzej Walczyk, Katarzyna żona, Walenty brat, Jadwiga siostra, Maciey chłopiec, Andrzej Walczyk wdowiec, Grzegorz syn, Maryna żona iego, Woyciech Grzesienia, Marina żona, Mikołaj parobek, Jagnieszka dziewczka, Chwiedor chłopiec, Szczepan Chudnik, Katarzyna żona, Simon syn, Maryna dziewczka, Iwan Bladiniec, Dorotha żona, Jagnieszka matka żony, Marcin Januszik, Anna żona iego, Stanisław Tysezyk, Hasza żona, Marcin syn, Nastacha Pogorzeczyczna wdowa, Dorotha corka, Jakub Januczyk, Maryna żona, Krystyna corka Wawryn Zyska, Dorotha żona, Misko Szymczyk wdowiec, Chwieda corka, Wawryn Chwiedczyk, Maryna żona, Piotr chłopiec, Wawryn Kinsa, Maryna żona, Walenty Kowal, Anna żona, Grzegorz syn, Iwan syn, Maryna corka, Jakub parobek, Nastacha kucharka. Przy spiszowaniu byli Walenty Szuszyk. Xiądz Jan Załęski, probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki, Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Valentinus Kowal et Nicolaus Szuszyk, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae juramento corporali in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam compro-

baverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante,

Wola Noszowska.

Ad officium etc. cum oblatione eiusdem praepositi nisi mutato, in villa Wola Noszowska commanentium *ah hunc locum* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Wola Noszowska. Pan Jan Gulewski, pani Teresa Gulewska, Zophia mamka, Iwanek pastuch. Poddani: Mathias przychodzien, Hasza żona, Marcin syn, Maryna komornica, Jan Wiesniak, Magdalena żona, Miszko parobek, Marcin Słoboda, Dorotha żona, Wowda corka, Grzegorz syn, Parafin Sezerbaczyk, Szawko Radezyk, Wowda żona, Taca corka, Maryna corka, Miszko parobek, Karp Smalko; Sonia żona, Piotr chłopiec syn, Symon Kosczyk, Anna żona, Helena corka, Iwan Smalko, Arasim syn, Oreszka corka, Marina corka, Miszko Smalko, Hasia żona, Taca corka, Bartosz Chrosciel, Hasia żona, Dorotha Bartoszych wdowa, Marcin syn, Barbara corka, Weremko Sowonik, Zophia żona iego, Anna Gowluczykowa wdowa, Jan Chybowski, Wowda żona iego, Iwan Suszcik, Barbara żona, Jarosz syn, Uxima corka, Lewko Brodik, Anna żona, Siemion brat, Maryna siostra. Przy spiszowaniu byli Lewko Radezyk, Marcin Wiesna. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Lewko Radezyk et Martinus Wiosna, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis, iuxta rotham in constitutione descriptam comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Zalesie.

Ad officium et acta etc. cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis scribatur nisi mutato personarum in villa Zalesie commanentium *locum*, cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Zalesie, Maciej Boiarzyn, Katarzyna żona iego, Woyciech parobek, Stanisław chłopiec, Jagnieszka corka, Łukasz Wistel, Dorotha żona, Anna matka, Grzegorz Słossarz, Krystina żona iego, Marcin syn, Grzegorz parobek, Thomek syn. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens honestus Mathias Boiarzyn, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Dubice.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Dubicze commanentium etc. cuius tenor verborum sequitur talis:

Dubicze: Walenti krawiec, Zophia żona, Karp brat, Adam syn, Andrzej syn, Stanisław syn, Jan Janczuk, Zophia żona, Barbara matka, Anna corka, Jan chłopiec rzedny, Wawrzyniec Szereszko, Maryna żona, Piotr syn, Wawryn Szereszko, Jadwiga żona, Jan syn, Nastacha corka, Piotr Katycza, Jadwiga żona, Jakub parobek, Marina dziewczka, Woyciech Żysiuk, Jadwiga żona, Tymosz parobek, Maryna dziewczyna, Maciej Jaszczenia, Katarzyna matka iego, Maryna siostra, Iwan ciesla, Elżbieta żona, Andrzej syn, Kazimierz ciesla, Anna żona, Anna siostra, Zophia matka. Przy spiszowaniu byli Woyciech Żysiuk, Piotr Katycza.

Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Albertus Zyśiak et Petrus Kutycza, inhaerendo constitutioni regni super veram revisionem et connotationem in praedicta villa personarum commanentium juramentum corporale ad imaginem Crucifixi exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kobylany.

Ad officium et acta ect. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato*, personarum connotationem in villa Kobylany commanentium etc. cuius tenor talis:

Wieś Kobylany: Jegomosc pan Kazimierz Orzeszko, ieymosc pani Agatha Orzeszkowa podśedkowa Mielnicka, iegomość pan Wojciech Orzeszko. Czeladz, Slachetny Stanisław Iwanowski, slach. Laskowski, slach: Jassinski, Stanisław krawiecz, Mattias woznica, slachetna Kochanska stara pani, slach. panna Sokulska służebna, slach. panna Pocianka służebna. Jagnieszka kucharka, Ewa dziewczka rzedna, Katarzyna dziewczka, Jaszko pastuch, Appa żona tego pastucha, Jadwiga corka tegoż. Poddani: Andrzej Weremczuk, Maryna żona, Iwan syn, Nastacha dziewczka, Maciey Pinczuk, Anna dziewczka rzedna, Nastacha dziewczyna, Stephan parobek, Kondrat Kierad, Appa żona, Chwiedor syn, Maryna dziewczka, Trochim Sczygłowiecz, Oreszka żona, Taras syn, Appa corka, Sawka Marciniuk, Chwiedor Marciniuk, Stephan Marciniuk, Iwan Marciniuk, Nastacha Marciniucha, Appa żona Sawki, Marciniucha, Miłacha komornica, Chwieda komornica, Maryna dziewczyna, Chwiedor Chawra, Matrona żona, Appa corka, Wowda corka, Maryna corka, Awryło syn, Lesnik Chwiedko,

Palaska lesnikowa. Miłacha dziewczyna, Prokop Zaradzik, Hasia żona, Appa corka, Uxima corka, Jan woyt, Jarosz brat, Melacha matka woyta, Iwan parobek, Natawka dziewczka rzedna, Parafin chłopiecz, Andrzej Chwiedorczyk, Appa żona, Stephan parobek, Katarzyna dziewczka, Siemionowa wdowa, Appa corka, Omielian parobek, Chwieda dziewczyna, Wasko Sczygiel, Maryna żona, Iwan syn, Kuzma syn, Tymosz syn, Zachar syn, Maryna dziewczka rzedna, Stephan Przybytko, Nastacha żona, Andrzej syn, Wowda corka, Timosz Chwedaczek, Połaszka żona iego, Manoyło brat, Zienia matka, Nastacha corka, Waszko Maszyk, Katarzyna matka, Oreszka corka, Andrzej parobek, Wasilicha wdowa komornica, Chwiedko syn komornik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes advocatus et Laurentius Sczygiel, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptarum sanctitae iuramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Ruskowska.

Wies Ruskow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens reverendus pater Severinus Kupinski, parochus ecclesiae Ruskoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum nobilium et plebeiarum in villa Ruskow commanentium, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Juxta constitutionem in comitiis extraordinariis Varsaviae anno Domini 1662 factam, omnium personarum tam nobilium cuiuscunque praeeminentiae status utriusque sexus, quam etiam cmetonum parochiae Ruskoviensis fideliter connotatio eiusmodi:

Villa Ruskow. Domus generosi Alberti Raczeko vidui, in hac domo manent: generosa Eugenia Beydowa pisarzowa Mielnicka vidua, generosa virgo Elena Raczkowna, eiusdem generosi Gres filius, famulus eiusdem Jozephus Ługowski, eiusdem dominae famulae ad servitia generosae viduae Beydowa famula et pastor pecudum.

Subditi in hac villa eiusdem:

Domus primus Daniel Koledziuk cum uxore, filii duo, 2-da domus Chwedor Iwaszek cum uxore, tertia Jakim Siemienczyk cum uxore, quarta domus Andreas Wołowik cum uxore, filiae binae, quinta domus Paulus Jastrzemski cum uxore, frater cum matre, sexta Daniel Hawryluk cum uxore, septima et octava Joannes Harasimik cum uxore, filii duo et filia, Joannes Żmoydzik cum uxore et famula.

Subditi generosae Euphemiae Beydowa in Zaborze.

Choma cum uxore, filius et filiae duo, Philip pauper caecus, filios habet duos et filiam unam, Catherina inquilina vidua, Anna Onackowa vidua.

Subditi in eadem villa generosi Christopheri Malinowski.

Primus Timosz cum uxore et filius, filiae eiusdem tres, Joannes Omelianik cum uxore et famula, Fiedor Ropik cum uxore, filius et filia eiusdem, Macikowa Harasimeczka vidua, filii tres eiusdem, Jędrzeiowa vidua Harasimiczka et filius eiusdem, Iwan Chroluk cum uxore et filia eiusdem, Simon Arciszyk cum uxore, Iwan frater, filii tres eiusdem, Paulus Trabarosik cum uxore et filia eiusdem, Dorosz Fecula cum uxore, filiae duae, Dmiter cum uxore, filiae duae, Simon

cum uxore, famuli duo et famula eiusdem. Et in continenti Joannes Arasimik, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum etc.

Villa Puczyce et Czuchowo.

Ad officium et acta etc. *cum oblatione suprascripti parochi Ruskoviensis, scribatur nisi mutato* in villa Puczyce et Czuchowo commanentium *ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Prima domus ieymosc pani Felicianna Janczewska, Jan Gierowski urzędnik, dziewczek trzy y pastuch. Subditi eiusdem: Oxiuta wdowiecz sam ieden, druga corka, Dmiter wdowiecz y dziewczka, Manel Michaluk z matką, syn y dziewczyna, Iwan młodzieniec Oniszko, żona y brat Waskowa wdowa z corką, Misliborski, żona y corek dwie.

Aula generosi Anna Siestrzewitowska:

Dom slachetney pani Anny Siestrzewitowskiej: panna Maryanna corka ieymsci, chłopiec y dziewczek dwie. Subditi eiusdem Dominae: Waszko z żoną, Iwan z żoną, Iwan Sienczuk, żona, Omielan y gospodyni, Moysey y Gabryel Panasikowie bracia, Iwan Panasik z żoną Janowa wdowa, Iwan z żoną ustawny u pana Biernackiego.

Aula generosi Nicolai Siestrzewitowski, pani Agata Siestrzewitowska małżonka. Parobek y chłopiecz y dziewczka, matka y dziewczyna, Subditi eiusdem Domini: Prima domus Maciey, żona, dziewczka y dziewczyna, Olessiey, żona y dziewczyna, Paweł, żona y dziewczyna, Kondrat, żona y parobek, komornica wdowa y chłopiecz, Jarosz, żona y matka, Mikita, Staszyk młodzieniec.

Aula seu praedium in quo residet pro hospite seu patrefamilias religiosus laycus, titulo nobilitatis gaudet ordinis praedicatorum, nobilis Gabriel Skiwski, eiusdem religiosi famulus ad servitia laboriosus Iwan, Dorothea materfamilias cum famula ad servitia. Subditi eiusdem religiosi: Maxim cum uxore, Tomas fa-

mulus cum uxore, Chwiedko cum uxore, filius Joannes et filia, Hryc cum uxore, . . . Rubay, Klim cum uxore, filii duo, famulus Andreas, famulae duae, Naum cum uxore, famulus et famula. Komornici eiusdem religiosi: Thomas cum uxore et famula, Timosz cum filia, Gregorius cum uxore, Chwiedko sutor cum uxore, famulus Mathias cum uxore, molitor cum uxore. Severinus Kopinski parochus Ruskowiensis m. p. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Klim Kalczuk, Iwan Kukla, Oxiuta Raczko et Paulus Manus super veram et debitam connotationem registri supra inserti, inhaerendo constitutioni novellae iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Sarnacka.

Villa Sarnaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Rosochacki, plebanus ecclesiae Sarnacensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Sarnaki commanentium tam nobilium, quam plebeiarum, manu propria eiusdem reverendi plebani Sarnacensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor . . . intra constitutionem in comitiis . . . ordinum Varsaviae anno Domini 1662 factam omnium et singulorum utriusque sexus in . . . parochia Sarnacensi existentium tam nobilium quam et cmetonum.

Connotatio. Villae Sarnaki:

Nobilis Fabianus Lapko maritatus, filia eiusden Caterina annorum 15, se-

cunda filia annorum 13, Gregorius Du . . . subditus generosi domini Groth, uxor eius Anna, Maximka propriis manibus victum elaborat, Rus: vidua Zophia Boratynska, filia eiusdem Anna, filius eiusdem nomine Petrus, nobilis Albertus . . . uxor eiusdem Marina Rozwadowska, nobilis Nicolaus Czayka Chybowski, uxor eiusdem nobilis Marina Serkowna. In eadem domo residet advena famatus Joannes Adameczyk adolescens, laboriosus Martinus Sporyszik advena, uxor eiusdem Zophia Sztula, filius eorundem laboriosorum Valentinus annorum 15, filia etiam Agnes annorum 13, nobilis adolescens Joannes Poroszak, frater eiusdem nomine Andreas et Laurentius, soror eorundem Anna, uxor nobilis Joannis Gierzynski nomine Hedvigis Wilanowska, filia eius Anna. In eadem domo manebunt victum manibus elaborantes nobilis Anna Grabarzowna Wienciatowska, eiusdem personae filia Marina. In praedio illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodinska, castellanidis Podlachiae laboriosa familia residet laboriosus Joannes Szczesniak, famula Zophia Patrasowna, vetula laboriosa Anna rykunia, laboriosus nomine Dawid, pastor pecudum. Ibidem residet subditus laboriosus figulus Albertus nomine, uxor eius Anna, filius eorundem Joannes, filia Zophia. Na Zalesiu residet nobilis vidua nomine Marina Łazowska, 2-da etiam ibidem nobilis Poltonia Sarnacka, 3-tia vidua Jasiukowna — hae omnes victum propriis manibus elaborant. Nobilis Christopherus Sarnacki, eiusdem uxor Anna Terlikowska, filius nomine Joannes, laboriosus viduus Laurentius molitor, filia eiusdem nomine Agnes, nobilis Andreas Sernicki victum elaborat manibus propriis, eiusdem uxor Catherina Nadobnikowna, filius eorundem nomine Andreas. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Joannes Casimirus Biernacki et Joannes Kierdey Chybowski, inhaerendo constitutioni regni

novellae regestrum suprascriptum connotationis verae personarum juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Willa Chybowo.

Ad officium et acta praesentia... *Scribatur cum oblatione eiusdem parochi nisi mutato* in villa Chybowo commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Chybowo. Nobilis Martinus Siwko Chybowski, uxor eiusdem nobilis de Sarnaki Kosarowska, quam negavit coram neque ipsam dishonoravit contra quam solarium protestor eiusdem nobilis parens superstes, vidua Zophia Siwkowa, apud eundem Siwko residet laboriosus Simon Cierka cum coniuge. Komornicy: Nobilis Thomas Gorka cum uxore nobili Catherina Kozielkowna, filius Jacobus, nobilis Joannes Woiewodzki cum uxore nobili Catherina Kierdeiowna, famulus Gregorius Szewc civitatis Łosicensis quondam incola cum uxore nobili Maryna Sobikowna victum manibus elaborat, nobilis Jacobus Kierdey cum uxore nobili Marina Braniczka, famula eorundem Anna Pieszukowna cmentonis filia; in domo eadem residet nobilis dominus Joannes Biernaczki, uxor eiusdem nobilis Eva Szaniawska, filia virgo Marina 15 sulcos laborat et seminat, nobilis Laurentius Krinski pastor pecudum, nobilis Albertus Kierdey cum uxore, nobilis Elizabeth Chybowska, nobilis Paulus Rzewuski cum uxore nobili Anna Szczesnickie nullam agriculturam operatur, nobilis Andreas Seroszynski cum uxore nobili Agneta Kusnierzowna, nobilis Marina, coniunx nobilis Jacobi Łoyko nomine Szczesna Sarnacka,—hae victum manibus elaborant, filius eiusdem Stanislaus, 2-dus filius Joannes, nobilis Albertus Panok cum uxore Elizabeth Borkulakowna, ma-

nibus elaborant, filia eorundem Zophia, nobilis Paulus Koziłek cum uxore Hedvige Wyrzykowna—pauperes ambo, victum manibus elaborant, filia eorum Maryna, nobilis Mathias Głuchowski cum uxore nobili Catherina Wyrzykowska, filius eorum nomine Basilius, nobilis vidua Marina Borkulakowa, filius eiusdem Joannes, filia nomine Anna, 2-da filia Zophia, Albertus filius, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Anna Szankowska, soror eiusdem virgo Helena, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Marina Mosciczka, victum elaborant manibus, nobilis Albertus Łoiko cum uxore nobili Zophia Lipinka, filius eorum Albertus, hi victum manibus elaborant. In hac domo manent sorores Barbara filia nobilis Stanisłai Łoiko, 2-da soror Hedvigis etiam adulta, 3-tia nomine Helena, quarta nomine Dorothea, nobilis Paulus Białowasik cum uxore Hedvigi Sarnaczka, famulus nobilis Joannes Kukawczyk, nobilis Mathias Florczuk cum uxore nobili Margareta Kuklinska, frater eiusdem adolescens nomine Joannes, soror eiusdem Marianna, ibidem manet vidua Maryna Kukawczanka, quae victum manibus elaborant, nobilis vidua Hedvigis Krawczukowa sola victum elaborat, nobilis laus Olszewski cum uxore nobili Anna Popławska sine agricultura, coniunx nobilis Gregorii Łoiko nomine Hedvigis Gębiczka victum manibus elaborat. In eadem domo residet vidua Catherina Olszewska, filia eiusdem viduae nomine Zusanna victum manibus elaborantes, nobilis Jacobus Zubko cum nobili uxore Szczesna Zaranckowna, filius eorum Stanislaus, filia etiam Catherina, nobilis viduus Nicolaus Sieba dictus Krawiecz, filius eiusdem Martinus Sieba cum uxore nobili Caterina Rozwadowska, nobilis Joannes Wyczółkowski cum uxore nobili Hedvige Chybowska operatur araturam duobus bobus, filius eorum Jacobus, nobilis vidua Marina Kusnierka, filia eiusdem Zophia, 2-da filia Ewa, nobilis Paulus Żybek cum uxore no-

bili Anna Rzewuska, frater eiusdem Laurentius Zybek adultus, soror eiusdem virgo Zophia adulta, nobilis Christopherus Bela cum uxore Anna Zembrowska sulcos tres operatur; in eadem domo residet nobilis Albertus Rzewuski cum uxore nobili Helena Rolanka, virgines sorores manent, victum manibus elaborantes, Lipinianki Dorothea et Zophia, ambae adultae, vidua nobilis Dorothea Pankowa, filia eiusdem Zophia victum manibus elaborant, nobilis Sebastianus Panek cum uxore Marina Wyczółkowska, eiusdem consanguinea nobilis nomine Anna, nobilis Marcus Gocha cum nobili uxore Anna Wyrzykowska, filia eorum Marina, vidua nobilis Zophia Gochowa sine agricultura victum manibus elaborat propriis. Ad hanc ergo connotationem omnium et singularum utriusque sexus in hanc villa Chybowo existentium pro maiori dando testimonio accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey. Pater Stanislaus Roschacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Villa Rozwadowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum simili oblata ut supra nisi mutato* in villa Rozwadowo commanentium *ad hunc locum* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Rozwadowo. Vidua nobilis nomine Marina Florianowa Przesmyczka et filia eiusdem vidua nobilis Cristina Adamczukowa sola, nobilis Albertus Krynski cum uxore nobili Catherina Biernacka, filia eiusdem Agnes, nobilis Paulus Wilk Rozwadowski cum uxore nobili Zophia Chybowska, nobilis Valerianus Snopkowski cum uxore Marianna Mogilnicka, nobilis Valerianus Milkowski cum uxore nobili Zophia Wroblewska . . . decem, nobilis Thomas Rzewuski cum nobili uxore Margaretha Rozwadowska, filia eorum Zuzanna, nobilis vidua Catherina Łapina, filia eiusdem Helena annorum duodecem,

2-da filia Lucia annorum tredecem, nobilis vidua Hedvigis Sarnacka, filius eiusdem Stanislaus, filia virgo Elizabeth adulta, haec sine agricultura ulla hortum fodit manibus, nobilis Mathias Milkowski cum uxore nobili, Hedvigis Chybowska, nobilis Martinus Chykowski cum uxore nobili Catherina Żelawska, soror eiusdem virgo Eva, nobilis Marina Dreianka Terlikowska, victum propriis elaborant manibus; nobilis Thomas Rozwadowski cum uxore nobili Marina Rozwadowska, laboriosus subditus domini Wychowski cum uxore rutena Wowda, filius eiusdem Stanislaus iam adultus, nobilis etiam Małyżanek sic nominatus Rozwadowski victum manibus elaborat, nobilis Valentinus Rozwadowski cum uxore Elizabeth Saligowska, eiusdem consanguinea iam adulta victum elaborat manibus, nobilis Stanislaus Bopka cum uxore Maryna Rozwadowska, filia eorum Catherina adulta, altera Helena victum manibus elaborant propriis, nobilis Nicolaus Koza viduus nihil habet, nobilis Albertus Dobek cum uxore nobili Elizabeth Goliąontowna, soror eiusdem nomine Anna iam adulta, altera nomine Zophia, 3-tia consanguinea nomine Margaretha manet, quae manibus victum elaborat, nobilis virgo Marianna Rozwadowska, filia Piatyhorcowey iam adulta, filius eiusdem Piatyhorcowey nomine Stanislaus propriis manibus hi victum elaborant, nobilis vidua Catherina Milkowska sine ullis sola manibus propriis victum elaborat, laboriosus subditus de Białystok Jacobus generosi Głazneczki cum uxore Ohapa.

Aula generosi Michaelis Głaznecki. Famulus eiusdem domini nobilis Stanislaus Czerniewski cum uxore, laboriosus alienigena . . . laboriosus Daniel parobek puer qui pascit pecudes annorum 12, laboriosa famula Helena. Ad hanc connotationem huius villae Rozwadowo omnium et singulorum tam nobilium quam cmetonum existentium utriusque sexus pro meliori dando testimonio accepi mecum duos nobiles ex hac villa—nobilem Valeria-

num Milkowski et nobilem Thomam Rzewuski. Stanislaus Rosochacki parochus m. ppria.

Villa Płoskowo.

Praedium Illustris et admodum Reverendi Domini Georgii Niewiarowski referendarii M. D. L., in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip eiusdem parochi Sarnacensis *ut supra nisi mutato* in villa Płoskowo commanentium *ad hocce locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Płoskow. Praedium Illustris et admodum reverendi domini Georgii Niewiarowski referendarii magni ducatus Lithvaniae, in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip. In praedio residet nobilis aetate proventus Romanowski cum puero Soszonek ad servitia, 2-dus pastor pecudum laboriosus Lucas Howieniuk . . . famula laboriosa Hedvigis Bolkunowna.

In villa cmetones hi: Laboriosus Mathias Howien cum uxore, Marina Wela-cowna, ipsius uxoris illic etiam manet parens vidua Walcowa, in secunda domo laboriosa vidua Walcowa, filius eiusdem Gregorius Walaszyk, laboriosus Martinus Gowien cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Maseczuk parobek et laboriosa famula Marina, vidua laboriosa Bolkuniczka—haec sine ullis agris victum quaerens elaborat manibus. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castren-sibus Mielnicnesibus personaliter comparens laboriosus Martinus Chowien, inhaerendo constitutioni novellae ratione supra scrip-torum medio corporali iuramento ad ima-ginen Crucifixi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Hlebczin.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* in villa Hlebczin com-manentium *ad hunc locum*: cuius tenor verborum talis:

Villa Hlebczin. Aula generosae Hele-nae Teressiae Ciccierska maritatae. Fami-lia residens in aula: laboriosus famu-lus Joannes kucharz, tertius laboriosus Joannes Woyt, 2-dus famulus laboriosus Petrus auriga, quartus nobilis puer ad servitia eiusdem dominae nomine Ada-mus, nobilis virgo, famulus eiusdem do-minae pro servitiis ultima laboriosa co-ctrix Zophia.

Subditi in hac villa Illustris ac Gene-rosae Helenae Wodynska, castellanidis Podlachiae. Primus laboriosus Gregorius Chwiedczuk cum uxore Marina Osipow-na, frater eiusdem iam adultus Simon Chwiedczuk, laboriosa ad servitia famula nomine Barbara; domus 2-da eiusdem dominae: laboriosus Simon Chalimonik cum uxore Hedvidi Macieiowna, eiusdem hospitis senex parens vidua Chalimowna; in domo eadem advena residet laboriosus Samoc victum laborans manibus.

Subditi generosae Ciecierskiey: labo-riosus Nicolaus Gmilnik adolescens, 2-dus frater eiusdem nomine Choma Gmionuk etiam adultus, laboriosus Joannes Ostap-czuk cum uxore Dorothea, eiusdem pa-rens vidua nomine Chwiedia, filia eius-dem viduae; eiusdem dominae Ciecier-skiey laboriosus Parafinik cum uxore me-dium mansum tenet, habens duo juga bovum, laboriosus Simon Chomik cum uxore Anastasia, filia eiusdem Marina iam adulta, laboriosus Michael Kucharczyk cum uxore.

Subditi generosi Groth: laboriosus Joannes Pieszciek cum uxore Ohapa, 2-dus laboriosus Albertus Jarczyk cum uxore nomine Jolcha.

Ad hanc connotationem huius villae Hlebczyn omnium et singulorum utrius-

que sexus existentium pro maiori fide danda accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey et de eadem villa Simon Chomik laboriosus Lesnik praesens erat. P-r Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Simon Chomik et Lesnik, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione supra scriptorum sancitae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis executi sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Grzybowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato in villa Grzybowo commanentium ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Grzybowo. Generosus Valentinus Mezenski viduus, filius eiusdem Albertus, adultus, filia eiusdem Elizabeth et 2-da filia Regina, ad servitia famula Agnes Mezenska, laboriosus etiam Mathaeus pastor pecudum, 2-dus laboriosus Michael parobek, Gmiter parobek. Eiusdem subditi in hac villa. Laboriosus senex Maxim nomine cum vetula uxore Oryszka sine agris, filius eorum Joannes Maximik cum uxore Ohapa, 2-dus filius Elias iam adultus, laboriosus Gregorius Maximik cum uxore Anastasia.

Generosi Sigismundi Grek aula in eadem villa.

Generosus Sigismundus Grek viduus, eiusdem domini soror germana nobilis vidua Zuzanna Zaleska, familia eiusdem nobilis famula Dorothea Tolwinska, cocatrix laboriosa Marina, pastor pecudum laboriosus Martinus Kucharczyk, 2-dus puer Mikita Haiczuk.

Subditi eiusdem domini. Laboriosus Simon Siernik cum uxore Catherina, filia eiusdem Marina adulta, laboriosus Joannes Siemieniuk cum uxore Anastasia, filia eiusdem Ohapa adulta, 2-da filia Theodora; in eadem domo manet laboriosus Joannes Haiczuk victum elaborans manibus cum uxore Anna, laboriosus Hiacinthus Wilczuk cum uxore Zophia, eiusdem parens vidua Monika, filia eiusdem viduae Marina--infirmas ambae, laboriosus Nicolaus Kucharczyk cum uxore Ohapa, laboriosus Timosz Szam cum uxore Hedwige, laboriosus Lewko Haiczuk cum uxore Jolcha, filia eiusdem Anastasia, altera Parasca, laboriosus Demian Margala subditus generosae Ciecierska cum uxore Ohapa, filia eiusdem Marina hic scriptus *w Przegalinach*. In villa eiusdem subditi manent Illustrissimae et generosae Helenae Wodynska, castell. Podlachiae, laboriosus Joannes Szczesniak cum uxore Anna, filia eiusdem Anastasia, laboriosus Joannes Kowal cum uxore Agnete, frater eiusdem uxoris Nicolaus, laboriosus Simon Szczesniuk adolescens, parens eiusdem senex vidua nomine Helena, filia eiusdem, filius eiusdem Suprun, laboriosa vidua Margaretha Miskowa Szczesniukowa, filia eiusdem Anna. Ad hanc connotationem villae huius Grzybowo omnium et singulorum utriusque sexus accepi mecum pro maiori testimonio laboriosum Joannem Siemieniuk. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem registri suprainserti in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Siemieniuk super veram et fidelem connotationem personarum in villa Grzybowo commanentium juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Terlikowo.

Ad officium et acta praesentia capita-

nealia castrensia Mielnicensia personaliter etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* in villa Terlikowo commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Terlikowo. Zophia marita Kuczyna Terlikowska, quae victum manibus elaborat, filia eiusdem Anna, nobilis Dorothea Sokalska vidua sine ulla agricultura, nobilis Joannes Buhay cum uxore nobili Marianna Głuchowska, filius eorum nomine Stanislaus, 2-dus filius Petrus, filia Dorothea, nobilis Andreas Augustynowicz sine ulla agricultura semper peregrinatur, uxor eius nobilis Anna Terlikowska, filia eorum Zuzanna iam adulta, nobilis Laurentius Iczkowiez cum uxore nobili Catherina Terlikowska, filius eorum Jacobus, nobilis Anna Wroblowa vidua, filia eius Caterina, ad servitia nobilis famulus Valentinus Terlikowski, nobilis Thomas Gordziewicz cum uxore nobili Agnete Terlikowska, nobilis Joannes Szawłowski, uxor eius Marina Terlikowska sine ulla agricultura, nobilis Catherina Valentinii Terlikowski uxor sine agricultura, nobilis uxor Marina Terlikowska Adami Kokocik victum manibus elaborant, filius eiusdem Valentinus iam adultus, nobilis Albertus Podgayny cum uxore Anna Terlikowska victum ambo manibus elaborant, nobilis Paulus Nadobnik cum uxore nobili Appolonia victum quaerunt manibus elaborando, filia eorum Zophia, nobilis Joannes Nadobnik cum uxore nobili Cristina Buynowna, laboriosus Caupo nomine Damianus cum laboriosa uxore Theodora, soror eiusdem Cauponis iam adulta et 2-da nomine Prisca, nobilis Thomas Podgayny cum uxore nobili Elizabeth Galinska, filius eorum Stanislaus, filia Dorothea, laboriosa famula ad servitia nomine Anna, famulus ad servitia nobilis Petrus Terlikowski Jagodka, nobilis Albertus Głowieniczuk sed stipem mendicat, qui excipietur ab hac contributione capitali, ibidem manet vidua soror eius etiam

pauper, et filia Zophia—hi omnes excipientur ab hac contributione, nobilis Nicolaus Nadobnik cum uxore nobili Anna Terlikowska, nobilis vidua Marina Tichowna victum elaborat manibus propriis, nobilis Joannes Ostrowski cum uxore nobili Marina Terlikowska, nobiles sorores virgines victum manibus elaborantes pauperes, Hedvigis et Marina, nobilis Christopherus Czublik cum uxore nobili Marina Terlikowska, filia eorum Anna annorum decem, nobilis Joannes Kusza gibbosus pauper, stipem mendicans—hic excipietur ab hac contributione capitali, nobilis Valentinus Augustynowicz cum uxore nobili Dorothea Dziadkowska, filia eorum Anna, nobilis Hedvigis vidua Jckowna, filius eius Bartholomaeus, nobilis Joannes Ozep cum uxore nobili Marina Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Venceslaus Rżazewski cum uxore Eva nobili Terlikowska, qui manibus victum elaborant, eiusdem nobilium provecta aetate vidua Barbara parens, nobilis Lucas Kosiey cum uxore nobili Barbara Terlikowska, filia eorum Dorothea annorum decem, nobilis vidua Anastasia Gredkowna victum manibus quaesit, nobilis vidua Anastasia Bolescina, filia eiusdem Anna, famula ad servitia Oxima rutena, famulus ad servitia nobilis Adam Kokociek, famulus seu consanguineus nobilis Koszinski, famulus Simon pastor pecudum, laboriosus Simon Kusnierz cum uxore victum manibus quaerunt elaborantes, nobilis vidua Barthoszowa, filius eiusdem Jacobus annorum 15, filia eiusdem Catherina annorum decem, nobilis Nicolaus Czubeł cum uxore nobili Agnete Baliczka, nobilis Mathias Szczesny cum uxore nobili Agnete Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Catherina Pliszka uxor mendici Sławinski nomine Lucia, filia eiusdem Catherina, nobilis Petrus Krupa uxoratus de Szawły accepit uxorem, nobilis Nicolaus Włoch cum uxore nobili Catherina Chybowska, filia eorum nomine Christina, nobilis Nicolaus Ostrowski maritatus, filius eiusdem

nomine Albertus, filia eiusdem Catherina, nobilis Stanislaus Wyczolkowski cum uxore nobili Catherina Terlikowska; in domo eadem manet soror eius Marina sed mendicans, nobilis Gregorius Piecik cum uxore nobili Marina Chybowska, nobilis Martinus Terlikowski cum coniuge nobili Dorothea Gulinska, eiusdem seniculus parens nomine Andreas, famula ad servitia nobilis Marina Terlikowska, famulus laboriosus Stanislaus, *rutenus* laboriosus Laurentius, pastor pecudum, aunorum 13, laboriosa victum manibus elaborans *rutena* de Huslewo, nobilis proventus aetate Joannes Dreta sed mendicans. Ibidem in braxatorio manet laboriosus Stanislaus Ciemnik cum laboriosa uxore Zophia. Ad hanc connotationem huius villae Terlikowo omnium et singulorum utriusque sexus existentium pro maiori danda fide iuxta instructionem accepi mecum duos nobiles-nobilem Thomam Podgayny et nobilem Andream Augustinowicz. Stanislaus Rosochaeki parochus Sarnacensis mpp.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Bienduka commanentium etc. *ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur talis:

Villa Bienduha.

Laboriosus Albertus Skutnik cum uxore, generosi ac magnifici domini marschalci regni Opalinski subditus, apud eiusdem familia ad servitia generosae Helenae Ciecierska subditi: laboriosus Theodorus Wieremiciuk cum uxore Catherina, sorores eiusdem duae adultae et Paulus laboriosus, consanguineus, laboriosa vidua Catherina Andrzejowa, laboriosus Stepianiuk adolescens cum parente sene, laboriosus Laurentius Adamik cum uxore; in eadem domo manet subditus generosi Grek laboriosus Trochim, frater Adamik Laurentii cum uxore, laboriosus Hryniuk cum parente sene et sorore germana iam adulta, laboriosus Joannes Siepliczyk cum uxore,

filius eorum adultus. Ad hanc connotationem huius villae Bienduga accepi mecum de aula Hlebczyn Simonem Chomik et laboriosum Lesnik. Stanislaus Rosochaeki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Simon Chomik, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem personarum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Koszki et Buszki.

Ad officium etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Koszki et Buszka commanentium etc. *ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur eiusmodi.

Villa Koszki. Subditi illustrissimae ac generosae Helenae Wodynska castellandis Podlachiae. 1-ma domus laboriosus Albertus Dykeiuk cum uxore Anastasia, frater eiusdem Daniel Dykeiuk cum uxore Marina, filia eius Lucia, filius Bartholomaeus, 2-da domus laboriosus Albertus Strzelczuk cum uxore Theodora, puer ad pecudes nomine Theodor, domus tertia laboriosa vidua Janowa Strzelczukowa, filius eius Martinus adultus et 2-dus filius Petrus, filia Zophia, domus quarta laboriosus Stanislaus Jorczyk, qui post connotationem mortuus est, uxor eius Marina, filius Mathias, 2-dus Bartholomaeus, filia Catherina, 2-da Anastasia.

Villa Buszka. Laboriosus Paulus Rak cum uxore Marina, filius Joannes adultus, 2-da domus laboriosus Bartholomaeus Samo cum uxore Marina, famulus laboriosus parobek Radiwon, famula laboriosa Marina, 3-tia domus laboriosus Lepko Klimik cum uxore Marina, filius eorum Theodor, laboriosus Hryc parobek, 4-ta

domus laboriosa vidua Anna, filius eius adultus Hryc Nestoruk, 2-dus filius Timothaeus, filia Marianna Nestoranka, famulus Nicolaus parobek, 5-ta domus laboriosus Gregorius Pieczonczyk cum uxore nomine Wasia *rutena*, filia Marina, sexta domus laboriosus Chwiedko Pieczonka cum uxore Marina, filius Joachim, filia Catherina, 7-ma domus laboriosus Mathias Hayduczyk cum uxore Zophia, filia Marina, 8-va domus laboriosus Petrus Hayduczyk cum uxore Dorothea, filia Helena. Ci wszyscy chłopi nie mają pol, tylko ogrody sieją. Ad hanc connotationem subditorum in his duabus villis existentium utriusque sexus omnium et singulorum accepi mecum pro maiori fide de aula Illustrissimae laboriosum Joannem Szarapata Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Szarapata Lesnik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsam adiuvante.

Villa Rzewuski.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato personarum plebeiarum in villa Rzewuski commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Rzewuski. Subditi. Primus laboriosus Marcus Chwiedczuk subditus Illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae, uxor eius Catherina Smolakowa, filius Martinus, filia Marina, 2-dus subditus eiusdem dominae laboriosus Chwiedko, uxor eius Marina, 3-tius subditus laboriosus Christophorus Gula, uxor eius Marina, mater

eiusdem nomine Maszka *rutena*, quartus subditus laboriosus Sawka Korohoda, uxor eius Magdalena, soror eiusdem Wowda Dusan osus Cyprianus Dawidiuk, uxor eius Anna, subditus generosi Groth... Ilias, uxor eius Marina, filius Macarius, famula laboriosa Wowda, subditus eiusdem generosi Groth Ilko Suprunik, uxor eius Anna, filius eiusdem Simon cum uxore Catherina, frater eius Iwan adultus, subditus generosae Helenae Teressiae Ciecierska Joannes Dupnacz, uxor eius Stepotka *rutena*. Ad hanc connotationem omnium et singulorum subditorum existentium accepi mecum laboriosum Gregorium Dupnacz subditum generosi Groth. Ego Stanislaus Rosochacki, plebanus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Gregorius Dupnacz, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Lipno et Klimczycze.

Ad officium etc. scribatur cum oblatione ut supra eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato personarum in villis Lipno et Klimczycze Illustrissimae et magnificae Wodynska castell. Podlachiae existentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Lipno. Subditi. 1-mus laboriosus Laurentius Bednarz cum uxore Marina, frater eiusdem Joannes adultus, consanguineae duae, prima nomine Anna, 2-da Marina, 2-dus laboriosus Thomas Prokopik cum uxore Eva, soror eiusdem Anna, 3-tius laboriosus Albertus Raczynszuk cum uxore Zophia, in domo eadem manent frater Joannes cum uxore Marina, 2-dus frater Christophorus cum uxore

Catherina, frater eiusdem Michael, quartus laboriosus Andreas Pieczonka cum uxore Parasca, quintus laboriosus Lucas Wolkobik cum uxore Cristina, filia eorum Catherina, sextus laboriosa vidua senex Prisca *rutena*, filius eiusdem laboriosus Mathias Lesniuk adultus, 7-mus laboriosus Simon Desczuk cum uxore Zophia, octavus laboriosus Michael Czuryło adolescens, eiusdem frater Thomas, soror eorum Malacha *rutena*, nonus laboriosa vidua Dorothea, eiusdem filia Catherina, hae manibus victum elaborant, ambae sine ullis agriculturis, decimus laboriosa vidua Anna, filius eiusdem adolescens Maxim Boryszik, frater eiusdem Theodor, 2-dus Laurentius, 11 laboriosus Nicolaus Żywoszyk cum uxore Theodora, 12 laboriosus Joannes Woznica cum uxore Anna sine agricultura, 13 laboriosi pastoris existentis in aula uxor nomine Anna, filia eius Catherina, 15 laboriosa vidua Apollonia Żywoszykowa, filius Michael, filia eius Ma . . . laboriosa vidua Olexina--haec victum elaborat manibus, 16 laboriosus Christophorus Desczuk cum uxore Marina, horum laboriosus Mathias parobek, famula etiam laboriosa Marina, 17 laboriosus Hawryło Pieszak cum uxore Wowda, frater eiusdem Gregorius, 18 laboriosus Laurentius Szysika cum uxore Catherina, parens eiusdem viduae nomine Theodora, eiusdem viduae filia Theodora iam adulta, filius eiusdem Alexius, 19 laboriosus Petrus Casianik cum uxore Theodora, filius eorum Lucas, 20 laboriosus Gregorius Pyiczuk adolescens, in domo eadem manet uxor fratris eius nomine Marina, in domo eadem manet Gregorius Gałasz cum uxore Marina, 21 laboriosus Stanislaus Welniuk cum uxore Marina sine agricultura, 22 laboriosus Andreas Pyiczuk cum uxore Marina, consanguineus eius Gregorius adolescens, 2-dus Hauryło, laboriosa ad servitia famula Uliana, 23 laboriosa vidua Mielacha Samsoniczka, eiusdem quirinus Owierko iam adultus, 2-dus Nicolaus, eiusdem

consanguinea Marina adulta, consanguineus Andreas, 24 laboriosus Stephanus Woyt cum uxore Marina, consanguinea eiusdem Anna, 25 laboriosa vidua Karpiowa, filius eiusdem navigavit Gedanam, filia Apollonia adulta, 2-da filia Theodora, 26 laboriosus Omeliam Szarapata cum uxore Chocimka, filia eorum Zophia, 27 laboriosus Laurentius Żywotezyk cum uxore Ohapa, 28 laboriosa vidua Marina *moskiewka*, filia eius Ustimka victum manibus elaborant ambae, 29 laboriosus Chwiedko Struk, subditus dominae Steczka cum uxore Oryszka, filius eorum Joannes adultus, nobilis vidua Catherina Steczka seminat mansum, filia eius nobilis virgo Anna adulta, filius eiusdem viduae Nicolaus, consanguinea eiusdem nomine Agnes.

Ad hanc connotationem huius totius villae Lipno laboriosorum omnium et singulorum utriusque sexus existentium accepi mecum de aula illustrissimae superintendentem laboriosum Stephanum woyt iuxta praescriptum.

Parafia kosciół Rososkiego.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Semion Paszczyk proconsul et Chwiedor Mikłaszewicz, cives oppidi Rososze magnifici Nicolai in Dombrovica Firley obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum per admodum reverendum patrem Stanislaum Tokarski vicepraepositum Rososensem conscriptum et manu propria eiusdem reverendi vicepraepositi Rososensis nec non generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti tum proconsulis suprascripti Rososensis oppidi subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Miasteczko Rososz.

Popisz miasteczka Rososza ratione subsidij przez mnie xiedza Stanisława Tokar-

skiego podproboszczego Rososkiego przy bytności iegomsci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika wielmożnego iegomosci pana Mikołaja na Dombrowicy Fierleia, staroscica Lubelskiego także y przy bytności Siemiona Paszczyka burmistrza Rososkiego y Fiedora Miklaszewicza raicy miasta tegosz.

Piotr. Sochowicz, Zofia żona tegosz, Siemion Chwiruk, Darka żona tegosz, Iwan czeladnik tegosz, Sawka Pik, Połaska, żona tegosz, Wasko Szafraniuk, Wowdia żona tegosz, Uksimka Kudynianka wdowa, Iwan syn teiże, Maryna corka teyże, Nastia corka teiże, Małofiey syn teiże, Połaska Leskowa wdowa, Samoilo syn teyże, Jowka corka teyże, Siemion Czyż, Hapa żona tegosz, Sak Kalinczyk, Chwiedia żona tegosz, Oryszka komornica, Karp Naumowicz, Nastazyja żona tegosz, Katarzyna czeladnica, Ihnat Polubiec, Maryna żona tegosz, Jan Lenarcik, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Grzegorz syn tegosz, Hrycicha wdowa, Karp syn teiże, Melian Hlinczyk, Paraska żona tegosz, Matiey syn tegosz, Lucia żona syna tegosz Macieia, Luba corka tegosz, Wawrysz Bałaiuk, Anna żona tegosz, Siemion Trociuk, Hapa matka tegosz, Chwiedko brat tegosz, Wasko Wołodczuk, Maryna żona tegosz, Jan brat tegosz, Paweł brat tegosz, Jachim Piczyk, Jagnieszka żona tegosz, Uximka matka tegosz, Jasko Kruniel, Maryna żona tegosz, Sawka Wawyszewicz, Anna żona tegosz, Luba teusza tegosz, Philip Kosinski, Wasko syn tegosz, Pawłowa Tiakrianka wdowa, Chwiedko syn teiże, Maryna corka teyże, Łukasz Sterlikowicz, Anna Skibniewska babka tegosz, Anna siostra tegosz, . . na siostra . . . Jasko Krumel czeladnik tegosz, [Paweł Narański w tymże domu, Zofia żona tegosz Narańskiego,] Wawrzyniec Dziewuski, Katarzyna żona tegosz, Paweł Thomaszewicz, Ewa żona tegosz, Konach Bałai, Halszka żona tegosz, Anna corka tegosz, Lucia komornica żydowki Bieniaszowy, Wowdia czeladnica Słominei ży-

dowki, Juchimka czeladnica Srolowa, Wowda czeladnica Nosankowa, Wawrzyniec Lipinski młynarz, Maryna żona tegosz, Chwiedko czeladnik tegosz, Piotr czeladnik tegosz, Uliana czeladnica, Jendrzei Szawło młynarz, Maryna matka tegosz, Nastasiia żona tegosz, Kazimierz młynarczyk, Timosz parobek tegosz, Juchimka czeladnica, Martin Buka, Maryna żona tegosz, Helena komornica, Anna corka teyże komornicy, Anna siostra Marcina Buky, to iest wdowa Spukowa, Jarosz Węgrzyn, Wowdia żona tegosz, Paraska corka tegosz, Hryc Kuszniarczyk, Chwiedia żona tegosz, Melacha komornica tegosz, Chwiedko Puszk, Jakim pasierb tegosz, Mikołai Swiderski, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Jendrzei Paino, Wowda żona tegosz, Jachim syn tegosz, Iwan syn tegosz, Sawka Kuzmik, Chwiedor brat tegosz, Iwan Kalinik, Maryna żona tegosz, Philip syn tegosz, Nastasya corka tegosz, Hrycowa Babczykowa wdowa, Iwan syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Iwan Puszczyk, Chwiedia żona tegosz, Jakim brat tegosz, Lesko Kowal, Michał syn tegosz, Olesko komornik tegosz Kowala, Krystina żona tegosz, Piotr syn tegosz, Iwan Zabka, Zofia, żona tegosz, Misko Myszczyk sklarz, Anna żona tegosz, Daniło syn tegosz, Maryna żona Daniłowa, Maryna corka sklarzowa, Piotr Borsuk, Paraska żona tegosz, Maryna corka tegosz, [Philip Hutik, Nastasiia żona tegosz, Mikołai syn tegosz Hutika, Wawrzyniec syn tegosz, Darka corka tegosz, Uximka Hutika Chwedka wdowa, Iwan syn teyże, Parafin syn teyże, Sawka syn teyże, Pałaska Dudaczykowa wdowa, Maxim Kozaczyk, Melacha żona tegosz, Hryc syn tegosz, Hawryło Trimudik, Melacha żona tegosz, Martyn syn tegosz, Kazimierz Prochniewski, Dorotha żona tegosz, Maruszka babka tegosz, Troc Neukad, Melacha żona tegosz, Maryna corka tegosz, Oryszka corka tegosz, Miron Lewczyk, Jouha żona tegosz, [Philip Korszunik, Anna żona tegosz, Uximka matka tegosz,

Jasko brat tegosz, Chwedia żona Jaskowa, Iwan Karpowicz, Maryna żona tegosz, Chwiedor Oleszczyk, Katarzyna żona tegosz, Maryna siostra tegosz, Maryna Iwanowa Neuhadowa wdowa, Paraska corka teyże wdowy, Stefan Naumik, Katarzyna żona tegosz, Siliwon Choroszczuk, Dosia żona tegosz, Anna teszcza tegosz, Siemion Paszczyk, Nastazyja żona tegosz, Choma brat tegosz, Wowdia siostra tegosz, Osip siestrzeniec tegosz, Polaska siestrzanka tegosz, Kopryan brat tegosz, Wasko komornik w tymże domu, Anna żona tegosz komornika, Prokop syn tegosz, Jendrzey Siniuczyk, Proska żona tegosz, Jendrzei Kusawa, Maryna żona tegosz, Martyn Perchuc, Paraska żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hapa corka tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Nicypor Panczuk, Katarzyna żona tegosz, Karp Gulai, Maryna żona tegosz, Łukasz syn tegosz, Polynka żona Łukaszowa, Stek Oliszczyk, Chwier syn tegosz, Maryna żona Chwierowa, Matulka pastuchowa, Paweł Wicz, Anna żona tegosz, Wowdia corka tegosz, Iwan Luszyk, Iwan syn tegosz, Uliana żona Iwanowa, Jendrzei syn Iwanow, Jurko Somonik, Maryna żona tegosz, Chilko syn tegosz, Uximka żona Chilkowa, Iwan syn Jurkow, Job Borowik, Maryna żona tegosz, Jendrzei Oleszczyk, Anna żona tegosz, Iwan syn Borowikow, Jecow, Luba Chilczycha wdowa, Jasko syn teyże wdowy, Karp syn teyże, Proska corka teyże, Onisko Wnuczyk, Olona żona tegosz, Wasko brat Oniskow, Juchimka siostra tegosz, Uximka Kłaposzykowa wdowa, Jendrzei Dubik, Chwedia żona tegosz, Sawko Kurhan, Chwedia żona tegosz, Wasko Ciuma, Hryc syn tegosz, Hryc Seroka, Wasia żona tegosz, Potap syn tegosz, Oryszka corka tegosz, Krystyna corka tegosz, Jendrzei Bancaryk, Maryna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Iwan Kazawa, Maryna żona tegosz, Misko czeladnik tegosz, Chwedia białogłowa u tegosz Miuksia, Macko Lewczyk, Anna żona tegosz,

Melian syn tegosz, Anna corka tegosz, Polanka corka tegosz, Hawryło Mintiuczyk, Chwedia żona tegosz, Timosz Makaryk, Maryna żona tegosz, Matiey Kondoryk, Hapa żona tegosz, Anna corka tegosz, Jasko Tereszczuk, Maryna żona tegosz, Misko zięc tegosz, Katarzyna żona tegosz, Miska, Olesiey Czuchowczyk, Wowdia żona tegosz, Iwan Czuchowczyk, Anna żona tegosz, Dac Kaczaniuk, Anna żona tegosz, Iwan Krupicz, Hapa żona tegosz, Marusza matka tegosz, Łukasz brat tegosz, Juchimka siostra tegosz, Suprun Steciuk, Kulina żona tegosz, Dmitr zięc tegosz, Maruszka żona Dmitrowa, Chwedia corka Supronowa, Zienko słuszka Suprunow, Iwan Steciuczyk, Anna żona tegosz, Wasko brat tegosz, Paraska czeladnica, Wasko Kotik, Anna żona tegosz, Wowdia Karpowa wdowa, Wasko syn teyże wdowy, Jarosz syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Hapa Klimczycka wdowa, Olisiey syn teyże wdowy, Nastia corka teyże wdowy, Chwiedko Szymaniuk, Chwedia żona tegosz, Iwan Kondoryk, Tacia żona tegosz, lubiec, Paraska żona tegosz, Chwiedko syn tegosz, Paweł syn tegosz, Daniło syn tegosz, Samoilo Procieyczyk, Maryna żona tegosz, Panas Kurel, Chwedia żona tegosz, Anton syn tegosz, Anna żona Antonowa, Siemion syn tegosz, Stecia żona Siemionowa, Paraska corka Kurela, Andrzej syn tegosz, Kurela, Samoilo Rekek, Uliana żona tegosz, Melian syn, Samoilo Weremczyk, Polazka żona tegosz, Ihnat Gresiuik, Docia matka tegosz, Hapa żona tegosz, Chwiedko brat tegosz, Troc Czaska, Matiey syn tegosz, Paraska corka tegosz, Jendrzei syn tegosz, Antonowa wdowa Hryniuczykowa, Matiey syn teyże wdowy, Chwiedko syn teyże wdowy, Chwiedko czeladnik, Anna komornica, Mic Hinczyk, Wowdia żona tegosz, Hapa corka tegosz, Ihnat syn tegosz, Krystyna corka, Kopryan Łucik, Marusza żona, Chwiedko syn tegosz, Anna corka, Nastia corka, Onisko Hryniuczyk, Nastia żo-

na, Jendrzei syn tegosz, Tacia żona tegosz, Hryc syn tegosz, Demko syn tegosz, Artich syn tegosz, Philip Wodonsik, Nastia żona iego, Hryc brat tegosz, Proska żona Hryciowa, Paraska Pradiuska wdowa, Juchimka corka teyże wdowy, Maruszka corka teyże wdowy, Wasko Kuzawa, Marusza żona, Stefan syn tegosz, Sak syn tegosz, Nastia corka tegosz, Zienia corka tegosz, Nastia Bondarka wdowa, Stefan syn teyże wdowy, Iwan Kiczuk, Maryna żona, Wowdia corka, Natawka corka teyże, Iwan Głowa, Anna żona, Iwan syn tegosz, Ihnat Chwon, Wowdia żona, Zacharyasz syn, Chilimon syn, Anna corka, Oryszka corka, Siemion Skrobak, Marusza żona, Jasko syn tegosz, Iwan syn tegosz, Wierka teszca tegosz, Panas Knyszyk, Maryna żona, Jakim syn tegosz, Karpowa komornica, Iwan Bubczyk, Oryszka żona, Matiey Karpowicz, Wowdia żona, Jakim syn tegosz, Hryc syn tegosz, Wowdia żona Hryciowa, Chwiedor brat tegosz, Hrycia, Misko Karpowicz, Maryna żona, Wasko Sidoryk, Chwiedia żona, Iwan zięc tegosz, Marusza żona Iwanowa, Taras syn tegosz, Iwaska, Tymosz Philipik, Uximka żona, Sidor czeladnik, Onisko Skrobaczuk, Proska żona, Juchimka corka, Weremko Skrobaczuk, Anna żona, Jachim parobek, Artych Litwinik, Hapa żona, Hawryło Maslanka, Wowda żona, Wowdia służebnica, Andrzej siestrzeniec tegosz, Chwiedko Biluszczyk, Małacha żona, Ustin Biluszczyk, Uximka żona, Wawrysz syn tegosz, Nicypor syn tegosz, Siemion Woszczyk, Proska żona, Maruszka Filatowa wdowa, Małacha corka teyże wdowy, Tymosz Kupeczyk, Chwiedia matka tegosz, Kornilo Zuczyk, Maryna żona, Iwan Zuczyk, Anna żona, Matiey Kurelik, Maruszka żona, Harasim syn tegosz, Misko Kisło, Sawka Kisło, Katarzyna żona Sawczyna, Darka corka, Wasko zięc Kisłow, Anna żona Waskowa, Jakub Jureczyk, Zofia żona, Jakub syn tegosz, Krzysztof czeladnik, Maryna czeladnica, Iwan Lipiniec, Hapa żona, Maryna corka,

Sierhey Caruk, Jadwiga żona, Siemion Caruk, Jan Jureczyk, Katarzyna żona, Anna corka, Stanisław syn, Maruszka Hreczynicka, Jakim syn, Juchimka corka, Maryna corka, Stefan Kupeczyk, Katarzyna żona, Krystina matka tegosz, Maryna corka Krystyny, Chwiedor Mikłaszewicz, Siemion syn tegosz, Stefan syn tegosz, Uliana corka, Jakim Staciuk, Zofia żona tegosz, żona Anastazyja dziada slepego, Zofia Łobacka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Jakub Piotrowski namiesnik będący na ten czas, Simon Paskowicz burmistrz masta Rososa. Quod quidem regestrum in continenti famati Semion Paszczyk proconsul et Fedor Mikłaszewicz consul de oppido Rososze inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum sancitae in facie officii praesentis iuramento corporali comproba-verunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Horodyszcze.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Chwedonik et Nicolaus Chwedorowicz, oppidani Horodiscenses obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in oppido ac praedio Rososensi tum praedio villae Jablonia commanentium, per admodum reverendum Stanislaum Tokarski vicepraepositum ecclesiae Rososensis conscriptum et manu propria eiusdem vicerpraepositi ac generosi Laurentii Chroscicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de serie verborum tati:

Folwark Horodyszcze.

Popis w tymże folwarku osob różnych przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Kazimierz Chuchowski łowczy Bielski towarzysz chorągwie

Usarskiej koronnej starego zaciągu iego krolewskiej mosci, ieymose pani Theofila małżaka iegomsci. Czeladz służna: Maciej Grądzki, Andrzej Zwolenski, Mikołaj Zaniński, Mikołaj Dobrzycki, Samuel Makowski, Hieremian Mikłaszewicz, Wawrzyniec Chruscicki, Mikołaj Kisielewski, Samuel Czaplicki, Walenty Stocki hajduk, Mathiasz hajduk, Andrzej woznica, Grzegorz foris, Floryan kucharz, Jadwiga żona kucharzowa: Białogłowy zostające przy ieymsci: Magdalena Świętosławska, Anna Goiska panna służebna, Constantia Bliżyńska, Zofia Zarzecka, Anna baba przy dziecięciu. Czeladz piekarniana: Dorothea Steleka gospodyni, Anna czeladnica, Regina praczka. Kazimierz Gołuchowski mp.

Folwark Jabłonski.

Popis czeladzi tegosz folwarku. Jan Plawicki namiesnik, Andrzej Szymanski, Osip Suchowierski gumieny, Anna Klembowska gospodyni, Anna Doptanka czeladnica, Grzegorz Stadniuk, Ostap Słowinka pastuch, Zen Koczoreczyk owczarz, Marusza żona tegosz, Siemion syn tegosz, Jan Chrzanowski tkacz, Łucja żona tegosz, Maryna corka tegosz, Krystyna corka, Katarzyna corka, Jadwiga corka, Piotr syn tegosz, Andrzej czeladnik tegosz tkacza, Stanisław Machnicki, Zofia żona na wsi Katarzyna Owczarka *katoliczka*. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Miasteczko Horodyszcze.

Popis miasteczka Horodyszcza przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego dzierżawcy na ten czas iegomosci pana Kazimierza Gołuchowskiego łowczego Bielskiego przy bytnosci namiesnika iegomosci pana Wawrzynca Chrusuckiego, Stanisława Zareckiego burmistrza na ten czas będącego, Mikołaja Chwedonika raicy Samuelowa Chorkowska, Olesiej brat teyże, Siemion Ho-

lik parobek, Wowdia czeladnica, Regina Ostrowska komornica, Iwan Michałowicz, Maryna żona tegosz, Chrystyna służebnica, Jacko Żukowski, Nastasia żona, Hryc syn, Iwan Żukowski, Krystyna żona iego, Anton Żukowski, Hapa żona, Połaska piastunka, Jarmosz parobek tychże, Paraska służebnica, Chwedor Kuszniarczyk, Zienia matka tegosz, Wasko brat tegosz, Paweł Cholewa komornik, Wowdia żona tegosz, Milian Kos komornik, Hapa żona tegosz, Iwan syn Milianow, Misko Wołodczuk komornik, Nestor Władyczka, Marko Iowczyk, Połaska żona, Hryc Smolenski zięć Markow, Proska żona tegosz, Roman Podleski, Uximka żona, Nastia teszcza tegosz, Chwedor Prystupa, Katarzyna żona tegosz, Jan syn tegosz, Krystyna corka tegosz, Maruszka komornica, Osip Kiszczuk, Anna żona tegosz, Pawłowa kucharzowa, Onisko zięć teyże, Katarzyna żona, Grzegorz syn teyże, Danił Władyczka, Maryna żona tegosz, Grzegorz Thorzewski, Katarzyna żona tegosz, Reina matka tegosz, Maryna corka tegosz, Timosz parobek, Maruszka czeladnica, Lewko Chmuryk, Połaska żona tegosz, Jendrzey Kurylik, Wowdia żona tegosz, Martin syn tegosz, Anna Gołczykowa wdowa, Anton Siedlarczyk, Maruszka żona, Iwan brat, tegosz, Juchimka żona wdowa, Hryc syn Iwanow, Jacko Zaleski, Anna żona, Panas syn, Roman siostrzeniec, Stasko pasierzb tegosz, Andrzej Soroczyk, Hapa żona, Kulina komornica, Taca siostra Soroczykowej, Maryanna Tokarska, Jendrzei Wiczoreczyk parobek, Maryna służebnica, Maryna siostra Tokarskiego, Anna Prokopiucha komornica, Maryna corka teyże komornicy, Chwiedko Nestoryk, Maryna żona tegosz, Anna siostra żony tegosz, Mikołaj Szwiec, Maryna żona, Łukasz Woitowiczki, Proska żona, Wasko syn tegosz, Anna Januszowa żona, Zofia siostra samego, Anna służebnica teyże, Iwan Tenkodym komornik, Jagnieszka żona tegosz, Ilko Szwiec, Uchimka żona, Hawryło brat tegosz, Hawryło Demeczuk, Maryna żona,

Siemion Juczyk, Wowdia żona tegosz, Wasko zięć tegosz, Połaska żona Waskowa, Olexa Szewczyk, Anna żona, Olesiey służka tegosz, Jasko Wołowski komornik, Roman Wołoski, Stanisław winnik komornik, Krystina komornica tegosz, Iwan Pasiuk, Melacha żona, Hapa corka, Woyciech Greziuczyk, Maryna żona, Maryna siostrzanka, Wasko brat tegosz, Kuryan Kliaczenia, Siemion syn tegosz, Juchimka żona Siemionowa, Hawryło służka, Iwan Ileyczyk, Tatiana żona, Bartosz służebnik, Roman Ileyczyk, Uliana żona, Łukasz syn tegosz, Choma parobek, Hordiey Oszomek, Tatiana żona, Hryc syn tegosz, Maryna corka, Helena corka, Tacia matka Tatianny, Konach Sawtylka, Maryna żona, Stanisław Zarecki, Katarzyna żona, Barbara komornica, Potap Łyczyn, Oryszka żona, Kalenikowicz, Marusza żona, Paraska służebna, Jacko Makarczuk, Oryszka żona tegosz, Iwan brat, Paraska żona Iwanowa, Philip Mrysik, Maryna żona, Dmitr Wołosianczyk, Maruszka żona, Siemion Wołosianczyk, Uliana żona, Osip Mrysik, Kondrat syn, Kulina żona Kondratowa, Iwan syn, Osip syn tegosz, Hapa corka, Grzegorz krawiec, Maruszka żona, Szymko służka, Lewko Mrysik, Wowdia żona, Siemion brat tegosz, Tymosz Piekocik, Maruszka żona, Maryna corka, Uroszka Łukaszowa wdowa, Chwiedia siostra teyże wdowy, Misko Wawryszyk, Olena żona, Hryc Wawryszyk, Maryna żona, Iwan Zaniuk, Tacia żona, Kulina siostra, Maryna komornica tegosz, Iwan Benbenko, Nastasia żona, Maxim szwiec, Maryna żona, Klim syn, Tatiana corka, Olona komornica tegosz, Proška corka komornicy, Maxim Mawżonik, Tacia żona, Wasko syn, Ihnat Romanowicz, Hawryło syn, Tomko parobek, Anna służebna, Iwan Marczuk, Tacia żona, Chwiedko brat tegosz, Uximka siostra, Paraska siostra, Melian Pituiko, Jendrzey bratanek, Hapa bratanka, Uximka bratanka, Sawko Sałobruszczyk, Nastazya żona, Iwan syn, Anna corka, Dmitr Szczygłowicz, Stasia żo-

na, Szymon Kowal, Maryna żona, Troc brat tegosz, Paraska siostra, Timosz Łaszczuk, Wowrysz syn, Uliana żona, Iszczycha Chwiedia wdowa, Uliana Lipska komornica, Tacia corka Uliany, Paweł Zbaniuk, Hapa żona, Jendrzei syn, Kondrat parobek, Misko Galczuk, Hapa żona, Klim syn, Paweł syn, Misko parobek, Nastia czeladnica, Maxim bratanicz, Andrzej Philonczuk, Maryna żona, Hryc brat, Marko parobek, Orynka dziewczka, Melacha Perchuczcha, Tacia corka, Saczycha wdowa, Piotr Mrysik, Uximka żona, Proška siostra, Demian Szczygłowicz, Maryna corka, Kulina corka, Iwan Sadłowski, Krystina żona, Sidor Steczyk, Juchyma żona, Melian pasynek, Hryc syn tegosz, Chwiedia corka, Jowka czeladnica, Juchimka Chwiedczycha wdowa, Iwan Szewczyk, Tacia żona, Łukasz syn teyże wdowy, Paraska komornica, Melian Klimkowicz, Ewa żona, Piotr brat, Iwan brat, Paraska czeladnica, Iwan syn tegosz, Siemion Tereszczuk, Uliana żona, Maryna corka, Wowdia wdowa, Stefan syn, Kondrat Bosik, Marusza żona, Stefan syn, Krystyna żona Stefanowa, Nicypor syn, Iwan służebnik, Lewko Tryluk, Zienia żona, Nastia matka, Trochim Haczuruk, Wirka żona, Iwan syn, Maryna corka, Jarmosz Rososiecz, Maryna żona, Wawrzyniec Gorski, Maruszka żona, Thomasz syn, Jagieka komornica, Panas Łazczuk, Stasia żona, Paweł parobek, Orynka corka, Chwiedko syn, Mikołai Chwiedynik, Nastia żona, Chwiedior Chwiedynik, Paraska corka, Juchim Wowczyk, Hapa żona, Chwiedko komoruik, u tychże Paweł komornik, u tychże Chwiedora Ostroczyna, Anna Kocmiejka, Anna wnuczka, Proška wnuczka, Iwan Łazczuk, Tacia żona, Dmitr brat, Iwan Libotko dziad niedołężny niemoże zarobic, Maryna corka tegosz, Roman syn tegosz, Roman Dubrowiec, Choma syn, Trochim syn tegosz, Iwan Pypka, Melacha żona, Paraska corka, Siemion Kozluk, Regina matka, Timosz brat, Iwan brat, Siemion Rzeznik, Hapa

żona, Chwiedko pasierzb, Iwan Piekotik, Katarzyna żona, Chwiedko Sawczuk, Maruszka żona, Melian syn tegosz, Lewko Brodczyk, Paraska żona, Melian Pryhoryło, Paraska żona, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Jakim syn tegosz, Chilion Bozik, Wowdia żona, Paraska corka, Iwan komornik tegosz, Uliana żona, Denis Sawczuk, Juchima żona, Hryc syn, Jacko Kozlik komornik, Chwiedia żona, Iwan Sawczuk, Chwiedia żona, Andrzej syn, Onisko Chomeczuk, Tacia żona, Andrzej Kalita, Iwan syn, Anna żona, Misko Kalita, Nastia siostra, Krystina komornica, Danilo syn komorniczy, Maryna corka komornicy, Troc Douhynik, Maruszka żona, Maryna corka, Chwiedko Zutonik, Uliana żona, Tacia corka, Paraska corka, Maryna corka, Wasko syn, Stec bratanicz, Iwan parobek, Kuryan Szarkowski, Katarzyna żona, Zacharyasz parobek, Marcin Wolik, Anna żona, Hryc syn, Katarzyna służebnica, Nicypor Szokałowicz, Jowka żona, Stefan syn, Misko syn, Hapa służebnica, Iwan Hawrylik, Paraska matka, Uliana żona, Kochan Szczytłowicz, Jouha żona, Andrzej syn, Kalina żona Andrzejowa, Paweł Wakulik, Wowda żona, Polinka corka, Tomko Gawrysik, Tacia żona, Paraska corka, Łukasz parobek, Andrzej Rachunko, Regina żona, Jan syn, Wasia corka, Wasko Hacıurczyk, Hapa żona, Osiey Szawrowicz młynarz łysy, Maruszka żona, Iwan parobek, Anna czeladnica, Nastia komornica tegosz, Kasper Rudnicki, Szymon syn, Jakub parobek, Zofia czeladnica, Iwan Kosi, Jouha żona, Kondrat syn, Maryna żona Kondratowa, Matiey Lichoszway, Paraska żona, Maryna corka, Onisko Sowinski, Proska żona, Klim piwowar, Zuzanna żona, Jowczycha wdowa, Jakim Szczytłowicz, Uximka żona, Nastia Lewczycha, Iwan syn Lewczychy, Hapa corka, Andrzej Krzeniuk, Kulina żona, Matiey służka, Łucia Pawłowa wdowa, Trochim syn teyże, Choma komornik, Nastia żona, Wasko syn, Lewko Hryciuk, Maryna żona, Mikita komornik,

Lewko Kryczewski, Tacia żona, Hryc syn tegosz, Danilo Walinicz, Olona żona, Halszka wdowa, Chwiedko syn, Anna corka, Chwiedko Klimeczuk, Oryszka żona, Jasko Łaboniuk, Maryna żona, Grzegorz syn tegosz, Ihnat Konewczyk, Maruszka żona, Ilko syn, Uliana wdowa, Onisko Kiszczuk, Hapa żona, Masko służka, Nam Sawicki, Uximka żona, Iwan syn, Kulina corka, Juchimka corka, Wasko Klocka, Zofia żona, Maryna Porochończycha wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Gęs

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Leon Dewalko et Theodor Senkiewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gęsi commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Popis wsi Gęsi przez mnie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytności pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika, także przy bytności Lewka Dowalka wojta teyże wsi y Serheia Rudzkiego. Jasko Miciewicz, Anna żona, Siemion syn, Iwan syn drugi, Tacia Iwanowa wdowa, Andrzej Teniuchowicz zięć, Olona żona, Maryna corka, Jacko Hulik komornik, Maryna żona tegosz, Sie-

mion Łyszczuk, Melacha żona, Kulina siostra tegosz, Ihnat Swiridowicz, Anna żona, Anna Philipowa wdowa, Chrystina corka teyże, Łukasz Swiridowicz, Zofia żona, Kulina Kruszynska wdowa, Musiey Dobryło parobek, Roman Waciewicz, Nastia żona, Krat syn tegosz, Oleszko Waciewicz, Kulina żona, Orynka siostra, Chwiedia siostra, Juchim siostrzeniec, Stec Swekółka, Hapa żona, Maxim Swiridowicz, Połaska żona, Chwiedko Skorczyk, Chwiedia żona, Jarmosz parobek, Daniło syn, Stefan Skorczyk, Wasia żona, Dmitruk brat, Maryna żona Dmitrukowa, Stec brat, Tacia komornica tegosz, (Uroszka Artichowa wdowa, Kopyryan syn, Uximka corka, Jakim Artychowey zięć, Maryna żona, Hawryło parobek, Wawrysz Artychowicz, Katarzyna żona, Wocia corka, Hryc Artychowicz wdowiec, Sawka syn, Nasta żona Sawczyna, Krat syn Hrycow, Stefan syn tegosz, Makar Sidoruszczyk, Połaska żona, Dawid Szypulicz, Maryna żona, Iwan Korzniuk, Tacia żona, Matiey syn, Hryc syn tegosz, Wowdia corka, Iwan Burczyk, Maryna żona, Sak parobek, Supron Swiekolczyk, Orynka żona, Trochim Burzec, Maryna żona, Iwan Kolesniuk komornik, Maryna żona, Harasim syn tegosz, Wasko Burzec, Połaska żona, Paweł zięć tegosz, Paraska żona, Chwiedko syn Waskow, (Stec Burzec, Orynka żona, Piotr syn, Kulina corka, Sawka Burzec, Jacko syn, Olona corka, Jarmosz Burzec, Maryna żona, Mikita syn, Uxima żona Mikicina, Maruszka corka, Iwan syn, Osip Burzec, Oryszka matka, Stecia żona Osipowa, Melian brat Osipow, Siemion służka, Kondrat Szypulicz, Tacia żona, Musiey bratanicz, Iwan Szypulicz, Orynka żona, Melacha matka tegosz, Krat brat tegosz, Andrzej Szypulicz, Hryc syn tegosz, Nastia żona, Maxim syn, Ostap parobek, Łukian syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Iwan Szypulicz, Zofia żona, Piotr brat, Wowdia żona Piotrowa, Hryc brat tychże, Iwan Szypulicz, Anna żona, Daniło Kosik, Katarzyna żona, Chwiedko

Swiridowicz komornik, Katarzyna siostra, Ulian Struk, Zienia żona, Nestor Temnik, Melacha żona, Hryc syn, Maryna siostra, Iwan Temnik, Połaska żona, Jakim brat, Juchimka corka, Dawyd stryż Swieszennikow, Domna żona, Osip parobek, Chwiedia czeladnica, Jakim Szwiec, Orynka żona, Iwan syn, Wasko syn drugi, Paraska corka, Maryna żona dziada ułomnego, Maryszka corka tegosz dziada, Misko Łuciewicz, Uliana żona, Hawryło Trociuk, Hapa żona, Anton brat tegosz, Ustima żona, Iwan Misiewicz, Paraska żona, Piotr syn tegosz, Jasko parobek, Chwiedko Kulay, Hapa żona, Serhei Radzki, Stecia żona, Katarzyna matka, Lewko syn, Uximka corka, Iwan pastuch, Katarzyna corka, Iwan syn, Paweł Kwaczyk, Katarzyna czeladnica, Hryc Osiejski, Anna żona, Denis winnik, Tacia żona, Maxim krawiec, Maryna żona, Ułasz syn, Melian komornik, Maryna żona tegosz, Maruszka corka, Hawryło komornik tegosz, Hapa żona, Hryc Sipkowicz, Kulina corka, Regina corka, Ostap Zdun, Anna żona, Chwiedko syn, Iwan Szewczewicz, Orynka żona, Jacko syn, Misko Sipkowicz żona, Siemion brat tegosz, Ewa czeladnica, Macko Byczyk, Anna żona, Stecia komornica, Hapa komornica, Kornilo Krysiuk, Orynka żona, Chwiedko Prytsupa, Stecia żona, Chwiedko syn, Maryna żona, Tacia bratanka, Iwan Szaszyc, Wowda żona, Lewko syn, Maryna niewiestka, Ihnat parobek, Połaska czeladnica, (Malian Zyrewicz, Stecia matka, Maryna żona Melianowa, Hawryło brat Melianow, Makar Zyrewicz, Chwiedia żona, Misko brat, Wowda żona Miskowa, Siemion brat Makarow, Kopyryan Illiuk, Olona żona, Chwiedko Radkowiec, Chwiedia żona, Iwan syn, Jarmosz Radkowiec, Maruszka żona, Klim Hłaniewicz, Uximka żona, Radko brat, Matiey Hładcuk Olona żona, Ihnat służka, Iwan Zierewicz, Anna żona, Mikita syn, Oryszka corka, Hawryło syn, Osip Zierewicz, Anna żona, Jacko służka, Krzysztop Ki-

taiczuk, Paweł Zirowicz, Wocia żona, Prokop brat, Iwan syn, Melian Proskura, Paraska żona, Danił Łuciewicz, Paraska żona, Iwan syn, Harasim syn, Jasko trzeci syn, Demian Kotik, Anna żona, Maxim syn, Andrzej syn, Maruszka córka, Melian Kotik, Katarzyna żona, Iwan służka, Ostap Skrebielik, Iwan syn, Uliana żona, Marusza córka, Anton Skrebelicz, Proska siostra, Anna Skrebelikowa wdowa, Hryc Matieyczuk, Hapa żona, Wasko Baiko, Anna żona, Karp Bawałko, Hapa żona, Roman Szypulicz, Maryna żona, Siemion syn, Wocia żona, Maxim syn Romanow, Roman Bubela, Maryna żona, Wasko syn, Maryna żona Waskowa, Sab Dragan, Zienia żona, Choma Korowczyk, Uximka żona, Hryc syn, Uximka córka, Tymosz Korowczyk, Olona żona, Siemion Skoreczyk, Hapa żona, Jowko syn, Katarzyna córka, Kuzma zięć, Maryna żona Kuzmina, Iwan Skoreczkow zięć, Połaska żona, Ihnat Lipust, Hrystyna żona, Katarzyna córka, Mitruk Słomianka, Nastia żona, Iwan Ondreiczuk, Proska żona, Jouka córka, Mikita Doroszyk, Tacia żona, Chwiedko Kosik, Paraska żona, Paweł Hacıuk, Tacia żona, Zienia czeladnica, Proska Rozbicka, Anna córka, Siech teśla, Doska żona, Hapa córka, Sierhey zięć, Tacia żona, Lewko Nowak, Wasia żona, Chwiedko zięć, Maryna żona, Micko Łusik, Maryna żona, Iwan krawiec, Katarzyna żona, Chwedko Wilka, Mitruk Kosik, Uliana żona, Hapa komornica, Joltuch Woitowicz, Chwiedia żona, syn, Danił Woitowicz, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan parobek, Oryszka czeladnica, Martin Łukianowicz, Wowdia żona, Chwedia córka, Kalich woytow zięć, Jadwiga żona, Chwedko Łukianowicz, Wocia żona, Iwan syn, Kuryło Supronow, Sonia żona, Uximka siostra, Hryc Litasin, Maryna żona, Stanisław krawiec, Hapa żona, Kuzma syn, Regina żona, Jasko Kałbaszczuk, Wowdia żona, Docia córka, Konach Doroszyk, Kaska matka, Chwiedia żona Kochanowa, Wasko

parobek, Iwan Kulik, Anna żona, Miron syn, Maryna córka, Nastia córka, Panas Skibycz, Wowdia żona, Iwan parobek, Stec Czeberak, Hrysa żona, Hryc Hacıuk, Anna żona, Troc parobek, Juchima czeladnica, Sawka Teniuchowicz, Maryna wdowa, Lewko woyt, Zofia żona, Jacko parobek; Maryna czeladnica, Paweł syn woytow, Jacko Dawalko, Anna żona, Hapa siostra, Hryc parobek, Abracham służka, Dawid Doroszewicz, Melacha żona.

Dwor w tey wsi.

W tey wsi popis. Sługi iegomosci pana Mikolaia Fierleia staroscica Lubelskiego: pan Jan Trifoni, Katarzyna Zwolanska małżaka, Stanisław Naruszkowski czeladnik, Katarzyna Łukaszowa kucharka, Krystyna Naruszkowska dziewczyna, Maruszka baba przy dziecięciu, Hawryło pastuch.

Folwark Rudzieniecki.

Popis w tymże folwarku: Pan Jakub Piotrowski, Maryna Moscicka małżaka, Paweł syn, Alexander syn, Barbara córka, Maryna Moscicka czeladnica, Katarzyna Szydłkowna kucharka, Stanisław Swidrzycki pisarz, Symon Przytycki pisarz, Krzysztof Zwierzycki pastuch, Wawrzyniec Łyszczuk ptasznik, Stanisław pastuch, Osip Suprunowic owczarz, Maryna żona, Krzysztof Grzesiukorzyk, Nastazya żona, Halszka córka tegosz, Macko chłopiec, Thomasz Burski tkacz, Walenty Grzesiukowicz, Sak Krasowiec młynarz, Paraska żona tegosz, Bartosz Kukłowski winnik, Katarzyna żona tegosz, Iwanek chłopiec tegosz, Marko parobek żydowski, Nastia czeladnica żydowska, Piotr Porebicki myśliwiec, Regina żona, Chrystina dziewczyna.

Dom w tymże folwarku pana Uszynskiego. Pan Ludwik Uszynski, Tekla żona tegosz, Maryna córka, Maryna Kozakowna kucharka, Mitruk Sidoruszczyk parobek, Stefan chłopiec. Xiądz Stanisław

Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jabłonia.

A officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Romanowicz et Mic Bokalo de Jabłonia obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jabłonia commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Laurentii Chroszicki vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Jabłonia przez mie xiedza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Polyan Matysik, Jonka zona, Melacha matka, Wakula brat tegosz, Uximka zona, Chwedko bratanek, Maxim bratanek, Daniło Trociuczyk, Krystina zona, Nastia matka, Iwan Czarylik, Olona zona, Maryna corka, Krat Ryzanik, Panas brat, Leonty brat, Regina zona, Leonty syn, Denis Szyluk, Kulina zona, Swiryd Ryzanik, Nastia zona, Wasil brat, Tatiana zona, Jacko parobek, Jendrzei bratanicz, Wowdia czeladnica, Kornilo Litwiniuk, Oryszka zona, Niczypor brat, Maruszka zona, Kuzma Czeberak, Maruszka zona, Jendrzei syn, Klim Onoszczyk komornik, Wowda zona, Marko Rewiaczka, Nastia zona, Choma syn, Stec brat, Melacha zona, Martyn parobek, Lucia czeladnica, Martyn Rewiaczka, Maruszka zona, Anna corka, Iwan Menko, Juchima zona, Kuz-

ma Chonczyk, Wocia zona, Uliana maczocha, Uximka siostra, Łukasz Maczeszczuk, Melacha zona, Stac Mateszczuk, Wowdia zona, Marko Macieszczuk, Maruszka zona, Juchim Bokalo, Monia zona, Ulas Bokalo, Darka zona, Stefan Bokalo, Jouha zona, Jan sluzka, Dac z Bulitowiec, Juchimka zona, Wasko brat Daciow, Anna zona, Kornilo z Bulitowiec, Nastia zona, Mic Bokalo, Piotr syn, Melacha zona, Misko syn, Iwan syn, Hapa corka, Teresko Gren, Misko syn, Tacia zona, Iwan Gren, Jacko syn, Anna siostra, Siemion brat, Pawel Zuczyk, Nastia zona, Melian szwiec komornik, Paraska zona, Martin... czuk komornik, Luba zona, Choma Sudzik, Proska zona, Piotr syn, Karp Sosnowiec, Tacia zona, Chwiedko syn, Melian parobek, Siemion Demczuk, Juchimka zona, Zofia matka, Iwan Kolyszka, Misiey syn, Proska zona, Siemion Kolyszka, Wowdia zona, Misko Kolyszczuk komornik, Anna zona, Nestor Kociubka, Wocia zona, Uroszka corka, Abraham Iliaszuk, Nastia zona, Piotr Kolyszczuk, Hawrylo syn, Chwedia zona Hawrylowa, Iwan syn, Philip Perkowicz, Nastia zona, Pawel syn, Olisiey Stara, Wowda zona, Juchim ziec, Juchima zona, Klim z Bulitowicz, Wasia zona, Say ziec, Maryna zona Saiowa, Karp sluzka, Nastia czeladnica, Perchuc Czechowicz, Tacia zona, Hawrylo szwagier, Sidor syn, Darka corka, Sidor parobek, Chwiedko Olesieyczuk, Nastia zona, Chwedia matka, Ihnat parobek, Siemion Kolyszka, Zienia zona, Daniło syn, Maryna zona, Chwiedko parobek, Paraska komornica, Sawka syn, Maryna corka, Jasko Szwiec, Maryna zona, Pawel Kaciubka, Katarzyna zona, Ulas parobek, Iwan syn, Niczypor Kuziomka, Maryna zona, Jouha matka, Ochrym Kuziomka, Wowdia zona, Lewko Perkowicz, Olona matka, Siluch syn, Hapa zona, Olisiey parobek, Martin Perkowicz, Maryna zona, Joltuch syn, Agnes zona Joltuchowa, Martyn syn, Osip Chrayciuk, Chwedia zona, Tacia matka, Jakim syn, Piotr

komornik, Jouha żona, Paweł Komareniec, Uxima żona, Wocia matka, Miron zięć Pawłow, Darka żona, Juchim Spus, Hasia żona, Philip zięć, Juchimka żona, Chwiedko Winniczek, Maruszka żona, Stanisław owezarz, Zofia żona, Hapon Łobanko, Luba żona, Harasim Polesiuk, Uximka żona, Maryna czeladnica żydowska, Daniel Demeczuk, Ustima żona, Sidor parobek, Ułas Weremczuk, Anna żona, Stefan brat, Andrzej Uleczyk, Juchima żona, Paweł syn, Wowdia corka, Chwedor siestrzeniec, Radko piwowar, Wasia żona, Radko Kolenczuk, Hapa żona, Wirka matka, Melian Szczynezuk, Paraska żona, Kornilo Szcynczuk, Wowdia żona, Maryna matka, Jacko syn, Tychon syn, Stec Polubiec, Darka żona, Iwan Polubiec, Katarzyna żona, Chwiedia corka, Misko Jeruła, Wirka żona, Iwan syn, Augustin Jasinski, Wowdia żona, Hasza matka, Anna siostra, Olona siostra, Miron Truchonowicz, Maryna matka, Tereszko parobek, Zienia, czeladnica, Lewko Truchonowicz, Dmitruk brat, Chwir komornik, Kulina żona, Ihnat komornik, Chwiedia żona, Wakula Korowczyk, Żych Łukasz, Chwiedia żona, Hulka corka, Hryc Czyplik, Uximka żona, Monia siostra, Siemion szwagier, Iwan Cyplik, Chwiedia żona, Michał szwagier, Darka żona Michałowa, Kornilo Paluszko, Juchimka żona, Maryna matka, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Siemion Torkut, Wocia żona, Regina matka, Joltuch brat, Mikita Iliaszuk, Uliana żona, Maxim Doplik, Hapa żona, Hrych Hapiuk, Anna żona, Łukian syn, Naum Glanczuk, Maryna żona, Lewko Glanczuk, Hapa żona, Paraska corka, Ustina siostra, Kondrat Dikosz, Lubka żona, Prokop parobek, Wasko Prokopik, Hapa żona, Paweł Melenczuk, Pałaska żona, Piotr syn, Piotr Puczyk, Hapa żona, Lewko brat, Paraska żona, Maxim brat, Juchimka siostra, Dmitr Lesnicy, Maryna żona, Chwedko Brekało, Hapa żona, Timosz syn, Ihnat syn, Nastia corka, Kalich Teruła, Pilip syn, Anna żona Philipowa, Kirik brat, Hapa żona,

Jarmosz Mikitka, Maryna żona, Hordiey Kosik, Pałaska żona, Chwedor syn, Wasko Rewucki, Olona żona, Maryna corka, Siemion Koniuch Chwedia żona, Wasil syn, Harasim syn, Stefan syn, Seluech Naucik, Maryna matka, Darka corka, Wasko Kacienik, Maruszka żona, Wasia siostra, Matiey brat, Jacko Balai, Anna żona, Misko syn, Kostiu syn, Paraska corka, Harasim Kaliszczyk, Monia żona, Stefan służka, Jacko Chlur, Docia żona, Radko zięć, Kulina żona, Łukasz Dobosz, Nastia żona, Mikita Zaniewicz, Wasko syn, Sonia corka, Misko parobek, Hapa czeladnica, Marcin Czeczotczyk, Wowdia żona, Iwan Czeczotczyk, Maryna żona, Chwedko Wowczyk komornik, Ustima żona tegosz, Konach komornik, Uxima żona, Melian komornik, Olona żona, Demko Janczuk, Katarzyna żona, Siemion Janczuk, Proska żona, Krzystof chłopiec, Maryna czeladnica, Iwan Uleczyk, Tacia żona, Paweł brat, Wowdia żona, Paweł brat drugi, Maryna żona Pawłowa, Hawryło chłopiec, Kopryan Rymarczyk, Hapa, matka, Iwan Hulik, Stecia żona, Siech chłopiec, Iwan Hulik, Anna żona, Samoc syn, Paraska żona, Samoc Łoban, Maruszka żona, Hawryło syn, Hryc Milianowicz, Katarzyna żona, Stefan brat, Siemion kowal, Kulina żona, Orynka corka, Chwedko Sasiuk, Maruszka żona, Timosz Kulat, Maryna żona, Niczypor Witrynski, Ulana żona, Marko Ciczula, Piotr syn, Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes supra fati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali approbaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Kudry.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicen-

sia personaliter veniens laboriosus Juchim Rzewuski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kudry commanentium, manu propria reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis w tey wsi przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytnosci Harasima woita y Juchima Rzewuskiego. Onisko Kopryszyk, Tacia żona, Demka parobek, Chwedia czeladnica, Ułas Holik, Kuzma syn tegosz, Uliana żona, Iwan brat tegosz, Łochwin brat tegosz, Anton Kopryszyk, Siech syn, Nastia żona, Andrzej brat, Uximka żona Andrzeiowa, Chwedor parobek, Daniel Tetioka, Olexa syn, Nastia komornica, Wawrzyniec Rogoznicki, Nastia żona, Chwedko syn, Iwan Łahoda, Chwedia żona, Maryna siostra, Sak siestrzeniec, Wowdia komornica, Iwan syn baby teyże, Roman Suc, Paraska żona, Chwedko syn, Maruszka żona Chwedkowa, Nicypor syn Romanow, Wasia corka, Hryc Karpowicz, Wowdia żona, Kuzma brat Hryciow, Maruszka żona Kuzmina, Marcin syn, Luba żona, Konach Andrzejczyk, Hapa żona, Timosz syn, Chilko syn, Hryc syn, Juchimka komornica, Ihnat Andrzejczyk, Klim syn, Marusza żona Klimowa, Iwan parobek, Maryna komornica, Piotr Andrzejczyk, Nastia żona, Chwedko brat, Marko parobek, Hryc Szostaczyk, Monia żona, Hapa matka, Trochim brat, Chwedia żona, Chwedko brat, Paraska siostra Stecia komornica, Demko Korpyszyk, Chwedia żona, Iwan parobek, Nastia komornica, Nason Korpyszyk, Łucja żona, Uliana corka, Wirka komornica, Stefan Szaidiuk, Uliana żona, Ostap brat, Juchimka siostra, Karp Nosul, Orynka żona, Paraska corka, Ihnat zięć Rzewuskiego, Wowdia żona, Roman parobek, Chwedia czeladnica, Hasia komornica, Ma-

tiey Andrzejczyk komornik Hapa corka, Iwan Łusia, Chweda żona, Truchon brat, Paraska siostra, Łuc Holik komornik, Uximka żona, Maryna corka, Hordiey Holik, Anna żona, Taras Skarczuk, Uximka żona, Stefan syn, Maruszka czeladnica. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Romaszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Samuel Oniszczyk et Petrus Perka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Romaszkow przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, wielmożnego iegomsci pana Mikołaja Fierleia na Dombrowicy, staroscica Lubelskiego w parochiey moiey, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika tamecznego także, przy bytnosci dwoch mężow z gromady Piotra Pyrki y Samoła Oniszczyka. Symon Oszczyk, Małgorzata żona tegosz, Jacko Oszczyk, Jagnieszka żona tegosz, Karp Lewczyk, Katarzyna żona, Hryc Prystupa, Zofia żona tegosz, Marcin syn tegosz, Tomko Budnik, Marcin syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Maryna corka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Łuc Rutka, Regina żona tegosz, Jendrzei syn tegosz, Jan syn tegosz, Jozeph syn tegosz, Jakim syn te-

gosz, Jan Maturka, Maryna żona tegosz, Macko syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Stefan syn tegosz, Jadam Surnik, Maryna żona tegosz, Simon syn tegosz, Franciszek syn tegosz, Jakub Walużyk, Maryna żona tegosz, Stanisław Stuczka, Katarzyna żona, Jakub Mazuryk, Maryna żona, Katarzyna matka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Piotr Rutik, Uximka żona tegosz, Nastia dziewczka sama w domu, Macko Olaszewski, Katarzyna żona tegosz, Regina matka tegosz, Jan brat tegosz, Barbara siostra tegosz, Marcin brat stryieczny tegosz, Jan pastuch w domu tegosz, Grzegorz Ruta, Anna żona tegosz, Grzegorz syn tegosz, Jan syn tegosz, Uximka Romanicha wdowa, Chwedia corka teyże, Maryna corka teyże, Wasko Kuryanczuk woit, Jadwiga żona tegosz, Marcin syn, Jan syn, Maryna corka, druga corka, Łukasz Kapelusz, Chwedia żona, Tacia corka tegosz, Lewko komornik, Samuilo siestrzeniec tegosz, Panas Szwiec, Jacko syn tegosz, Wowdia żona Jackowa, Katarzyna czeladnica, Iwan Poczuiko, Olona żona, Iwaszko syn, Jacko syn, Maruszka corka, Chwedia corka, Samoilo Oniszczyk, Marusza żona tegosz, Chwedia czeladnica, Jan Saracki, Orynka żona, Timosz syn, Iwan syn, Jacko syn, Maruszka corka, Tymoszycha molodyca, Oleszko Ilczyk, Anna żona, Timosz parobek, Zofia czeladnica, Wasko Olisieik, Uliana żona, Iwan Szynkarz, Anna żona, Chwiedko syn, Makar syn, Anna corka, Daniło syn tegosz, Misko Wanczuk, Maryna corka, Hawryła syn, Marko Lisik, Monica żona, Michał syn tegosz, Chwedia matka, Paraska siostra tegosz, Omelian parobek, Andrzej Przystupa, Hapa żona, Demian syn, Panas syn, Andrzej pastuch, Stec Hunka, Hapa żona, Maryna matka tegosz, Łukasz chłopiec służebny, Siemion Sikilinda, Katarzyna żona, Jasko Sikilindik, Maryna żona, Nestor Zborowski, Paraska żona, Hryc zięć tegosz, Orynka żona Hryciowa, Chwiedko Manowiec, Krystyna żona, Andrzej syn, Olena żona Andrzejowa, Iwan

syn, Philip syn, Hryc syn, Piotr Pyrka, Anna żona, Wowda corka, Maruszka corka, Hryc parobek, Osip Lisik, Anna żona, Stefan brat tegosz, Proska czeladnica, Jacko Lisik, Zienia żona, Wowdia teszcza tegosz, Sidor parobek, Ilko Sidoryk, Chwedia żona, Chwedia corka, Makar parobek, Danilo Ilczyk, Maryna żona, Choma parobek, Uliana służna dziewczyna, Siemion Kupeczyk, Chwedia żona, Olona Maluticha wdowa, Maxim Sacik, Nastia żona, Parachwin syn, Jakim syn, Philip Hlebczyk, Wocia matka tegosz, Iwan brat tegosz, Orynka siostra, Olisiey Joszczyk, Juchimka żona, Anna matka, Wowdia siostra, Anna Kowalowa wdowa, Wasko syn teyże, Hapa corka, Proska corka, Chwiedko Kozaczyk, Darka żona, Parachwin chłopiec służny, Maryna Oniszczanka wdowa, Stec Szłomka, Zofia żona, Stanisław syn, Woiciech syn, Jan Marciniuk, Anna żona, Piotr brat, Połynka siostra, Barbara siostra, Szczesny parobek, Andrzej Romaniuk, Paraska matka, Maryna siostra. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafatti offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Polubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Choma Radzki et Dac Climik de Polubicze obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Polubicze?) commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraepositi subscriptum

ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Polubicz przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Wawrzynca Chruscickiego namiesnika y przy bytnosci Chwiedka Żygałowicza woita y Grzegorza Welika raycy. Nason Maximik, Połaska żona, Chwier Hutko, Monia żona, Jowka corka, Uliana corka, Jacko syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Juchimka żona Wawrzyncowa, Hric Lipski, Maryna żona, Naum syn tegosz, Martin syn tegosz, Marcin Farcinski, Tatiana żona tegosz, Połynka matka, Chwiedia corka, Siemion syn, Wasil parobek, Maryna corka tegosz, Marko Diakonik, Monia żona, Anna matka tegosz, Maryna corka, Demko syn tegosz, Chwiedko parobek, Maryna czeladnica, Chwiedko Diakonik, Maryna żona, Oliszko Łupeiczek, Połaska żona, Melacha corka, Jacko syn, Chwiedia corka, Zien Brodik, Uximka żona, Wasko syn, Anna corka, Walko Brodik, Oryszka żona, Hapa corka, Misko Synoka, Ołazka żona, Anna matka, Uliana komornica, Chwedko Hłuszczek, Wowdia żona, Patiey syn tegosz, Zienia żona Patkowa, Anna czeladnica, Siemion Hłuszczek, Wowdia żona, Maryna corka, Roman syn tegosz, Jadam Smorczewski, Maryna żona, Woiciech syn tegosz, Jacko Szewczyk, Połaska żona, Maryna corka, Wasko syn tegosz, Wasko Rozniewicz, Stefan syn tegosz, Hapa żona tegosz, Mikołai syn, Anna żona, Mikołaiowa, Grzegorz Welik, Maryna żona, Regina, Jasko parobek, Połaska czeladnica, Parachwin Garcarzyk, Katarzyna żona, Maryna corka, Daniło syn tegosz, Roman Osicik, Hapa żona, Chwedko syn, Philip Woszczyk, Wowdia żona, Siemion syn, Maryna corka, Uximka corka tegosz, Sonia Woszczykowa wdowa, Maxim syn, Katarzyna corka, Iwan syn tegosz, Wasko Powroznik, Maryna żona, Orynka corka, Wasil pastuszek, Iwan Rudeczyk, Anna żona, Si-

dor Rudeczyk, Uliana żona, Ostap Kuczewicz, Maryna żona, Siemion syn, Hryc syn tegosz, Hawryło syn tegosz, Kornilo Chlebczyk, Maryna żona, Lewko syn, Hryc Mamoncik, Chinia żona, Jouha matka, Denis syn, Iwan syn, Sidor chłopiec, Oryszka czeladnica, Monia wdowa, Luba corka teyże, Maryna Kulaianka wdowa, Juchimka corka, Demko Kozaczyk, Nasta żona, Anna matka, Iwaszko Kurylik, Uximka żona, Philip parobek, Hryc Maniuk komornik, Agnes żona, Hryc Podobka, Połaska żona, Chwiedko syn, Orynka matka żony tegosz, Wasko syn teyże, Iwan Kurylik, Hapa żona, Pawluk syn, Siluech syn tegosz, Krystina corka, Timosz Dudaczyk, Sonia żona, Karniey Soloninczyk, Maryna żona, Uliana czeladnica, Maryna corka, Krystina Siemionowa wdowa, Maruszka corka, Uximka corka, Melacha corka, Pawluk Garcarzyk, Anna żona, Jasko pastuch, Dorotha żona pastuchowa, Kuryło Szalatowski, Chwiedia żona, Iwan parobek, Piotr parobek, Troc Perchuć, Sonia żona, Siemion syn, Maruszka żona, Marcin brat tegosz, Hryc Bacieszyk, Kulina żona, Mikita syn, Połaska corka, Uliana siostra Hryciowej, Wasko parobek, Konach Manuryk, Anna żona, Klim syn tegosz, Hapa Klimowa żona, Chwedko parobek, Chwedko pastuszek, Chwedko Siechowicz, Anton syn, Paraska żona Antonowa, Seluech brat, Maryna żona Seluechowa, Matiey parobek, Nastia czeladnica, Stec Chałupka, Wowdia żona, Ołisiek zięć, Paraska żona Ołisiejowa, Sidor Mazuryk, Hapa żona, Paraska corka, Chwedko Kuziaczyk, Paraska żona, Melacha czeladnica, Josko arendarz żyd, Regina żona, Matica corka, Połaska czeladnica, Hryc Łotiuszyk, Taras syn tegosz, Ołena żona, Chilimon syn Hryciow, Maryna siostra, Wasko Zdolski, Barbara żona, Hedwigis corka, Kazimierz syn, Maxim parobek, Bartosz Zdolski, Barbara żona, Hapon pastuszek, Woiciech Zdolski, Katarzyna żona, Katarzyna czeladnica, Jan Zdolski, Wasia żona, Bartosz syn, Mary-

na komornica tegosz, Hasza siostra Zdoł-
skiego wdowa, Uximka corka teyże, Ory-
szka Chwedkowa żona, Timosz Sudeicznyk,
Uliana żona, Kuryan syn tegosz, Misko
Litwin komornik, Uliana żona, Sidor pa-
stuch, Mikołai syn tegosz, Dac Zygalik,
Chwiedia żona, Hawryło syn, Oryszka żo-
na, Ihnat syn Daciow, Uximka corka Da-
cowa, Hawryło Klesiuk, Darka żona,
Uximka corka, Chwedor Popowicz, Dar-
ka żona, Maryna corka, Siemion czelad-
nik, Hawryło Kraiewski, Uliana żona, syn
Pawluk, Kuryan Wawrynczuk, Maruszka
żona, Maryna żona Andrzeiowa, Andrzei
zięc Kuryanow, Nastia corka Kuryanowa,
Osip Wawrynówik, Chwiedia żona, Nastia
czeladnica, Prokop Szalhunik, Maruszka
żona, Juchimka sierota, Zosim Rodzki,
Wowiedia żona, Roman zięc, Oryszka żona
Romanowa, Uximka corka Zosimowa, Ti-
mosz parobek, Juchim Przystupka, Kry-
styna żona, Ilko szwagier, Tacia czeladni-
ca, Iwan Misieyk, Hasia, żona, . . .
siostra Iwanowa, Hryc zięc Iwanow, Ha-
pa żona, Ihnatowa wdowa, Anna corka
teyże, Siemion syn, Chwiedko Szygałowicz
woit, Dorotha żona, Klim Hrycewicz zięc,
Anna Klimowa żona, Dokimka corka
Chwiedkowa, Demko parobek, Franciszek
Mazuryk, Maryna żona, Iwan zięc tegosz,
Maryna żona Iwanowa, Darka Ochrymicha
wdowa, Melian syn teyże, Ihnat syn tey-
że, Olona corka, Chwiedko Biekunik, Ha-
pa żona, Wowiedia matka Chwiedkowa, Ih-
nat parobek, Jacko pastuszek, Kornilo
Dmitrewicz, Nastia żona, Marusza matka
Kornilowa, Sawka brat Kornilow, Nastia
żona Sawczyna, Danilo brat Kornilow,
Wawrysz parobek, Tacia czeladnica,
Chwiedko pastuszek, Wasko Dobrodzieik,
Chwedia żona, Osip syn, Jarmosz Peko-
tik, Proska żona, Polaska corka, Maryna
corka, Piotr Pekotik, Oryszka żona, Hryc
syn, Piotr Dobrodzieik, Oryszka żona,
Hryc syn, Dawid syn, Masko Jakubik,
Jadwiga żona, Anna corka, Anton Kulik,
Sonia żona, Borys parobek, Maryna cze-
ladnica, Wasko Kulik, Wasia żona, Iwan

brat, Anna żona, Maryna siostra, Piotr
parobek, Hryc pastuszek, Anna Reszeta-
ska wdowa, Kondrat syn teyże, Timosz
Brzozowski, Paraska żona, Lewko syn,
Olisiey zięc tegosz, Uximka żona, Nastia
corka, Dokimka corka, Ilko Sawicki, Po-
laska żona, Chwiedko parobek, Piotr pa-
robek, Maryna czeladnica, Jakim pastu-
szek, Osip Zołotnik, Anna żona, Maxim
syn, Misko syn, Uximka corka, Ilko Ko-
maszyk, Wowiedia żona, Lewko brat, Ma-
ryna siostra, Andrzei parobek, Tomko
Buy, Uximka żona, Maryna komornica w
temże domu, Hordiey Komaczyk, Marusz-
ka żona, Oryszka corka, Karp Szarabczuk,
Uximka żona, Stepan parobek, Maryna
czeladnica, Stec Szarabczuk, Anna żona,
Andrzej syn, Miron syn tegosz, Jakim
Korzeniewski, Juchimka żona, Maryna
corka, Hryc syn, Iwan szwagier, Warem-
ko Prystupa, Polaska żona, Sonia Wel-
czanka komornica, Dacia siostra teyże, Ti-
mosz Nikonik, Tacia żona, Anna matka,
Sidor brat Timoszow, Uliana żona, Paweł
pastuszek, Iwan Kosiuk, Oryszka żona,
Orynka matka, Danilo parobek, Jacko ko-
mornik, Marusza żona, Siluech Meleszczuk,
Hapa żona, Stec Nieczysz, Paweł Szubik,
Hapa żona, Sawka syn, Iwan syn, Philip
Szubik, Tacia żona, Iwan parobek, Paras-
ka czeladnica, Chwiedko Szydinik, Mary-
na żona, . . . Senkowicz, Sonia żona,
Misko syn, Iwan Senkowicz, Zienia żona,
Lubka corka, Roman syn, Weremko Ka-
liszyk, Monia żona, Maryna corka, Mary-
na corka teyże druga, Iwan Kondrasik,
Maryna żona, Maryna czeladnica, Chwied-
ko Masłowski, Nasta żona, Kondrat An-
drosik, Tatiana żona, Mikołai syn, Nastia
żona Mikołaiowa, Stefan syn, Orynka żona
Stefanowa, Choma Raica, Proska żona,
Chilimon zięc, Olena żona tegosz, Sidor
syn Chilimonow, Jacko Koryszyk, Nastia
żona, Makar Buzko, Hapa żona, Sawka
Seroka, Maryna żona, Olexa Seroczyk,
Wroszka żona, Stefan Sawczyk pastuszek,
Jarmosz Androsik, Uliana żona, Andrzej
Orynicz, Chrystina żona, Uximka siostra,

Maryna siostra, Siemion Kuziomczyk, Anna żona, Kulina matka, Artich Kaciuczyk, Uximka żona, Anna matka, Jacko brat Artichow, Chrystina corka, Zofia sierota u tegosz, Ihnat Leniuk, Połaska żona, Nastia wdowa, Wasko syn, Chwiedia corka, Wasko Kaliszik, Maryna żona, Dac Kubysik, Wowdia żona, Jarmosz syn, Maryna corka, Wasko Philip, Klim syn, Zienia żona Klimowa, Mikołai syn Waskow, Hapon Szydynik, Docia żona, Kondrat syn, Klim Olycik, Katarzyna żona, Olexa ociec Klimow, Mikita Czeciotuk, Nastia matka, Iwan brat tegosz, Olexa Pusieczuk, Uliana żona, Choma syn, Proska corka, Janusz Dudka, Kulina żona, Hryc syn tegosz, Uliana żona tegosz, Choma syn, Proska corka, Iwan Dysiuk, Sidor brat tegosz, Kulina siostra, Wasko Szydipik, Danił syn, Maruszka żona Daniłowa, Jucko brat Daniłow, Olexa Kosteniewicz, Łukasz syn tegosz, Dokimka żona Łukaszowa, Uliana corka, Hapa druga, Kondrat parobek tegosz, Kalich syn. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Radec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Chwedko Meczkwicz et Olexa obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Radec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefeci subscriptum, ad inducendum et

inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Radeca przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci Chwiedka Niczykowicza woity y Olexy Jarmonika Radzkiego. Chwiedko Oniskowicz, Połaska żona, Andrzej syn, Oryszka żona Andrzeiowa, Stefan parobek, Hryc syn tegosz, Osip Klimciczuk, Połaska żona, Maruszka siostra, Josko Iwanczuk, Uliana żona, Danił syn tegosz, Paraska corka, Jakub Iwaniszyn, Stecia żona, Nazar syn, Hrysza corka, Trochim Tarasiuk, Połaska matka, Sonia siostra, Sonia czeladnica, Siemion Tarasiuk, Olona żona, Paszko Bilezanin, Hapa żona, Iwan syn tegosz, Osiey syn tegosz, Wasia czeladnica, Anton Philipi syn, Sonia żona, Hrysza corka, Paraska corka, Chwedko Paprocki, Domna żona, Maryna corka, Maxim Tarasiuk, Połaska żona, Josko Welikow, Chweddia żona, Iwan syn, Lewko syn, Katarzyna corka, Ostap Mitrukow, Hapa żona, Roman Paprocki, Chrystyna żona, Choma Mołodkowiez, Paraska żona, Melian syn, Monia corka, Karp Rogowski, Sonia matka, Maruszka siostra, Maxim Smolcik, Zienia żona, Hapa corka, Maruszka corka, Nastia komornica, Hryc Kusiuk, Maryna żona, Iwan Czeberakowicz zięć, Połaska żona Iwanowa, Wasko Krawczyk, Chweddia żona, Maryna teszeza, Roman parobek, Nazar slosarz, Maryna żona, Wowdia corka, Nazar parobek, Pawluk kowal, Tacia żona, Maruszka matka, Wawrzyniec parobek, Panas chłopiec służka, Lewko kowal, Stecia żona, Nestor chłopiec, Hawryło Kucik, Melacha żona, Iwan Łucik, Łucia żona, Sawka syn, Chwedko Kurianik, Anna żona, Niczypor Suyka, Maruszka żona, Olexa Jarmonik, Nastia żona, Maciey Kowalski, Zofia żona, Katarzyna corka, Chwedko Rekietik, Maryna żona, Połaska komornica, Hapa komornica, Warusza gospodyni, Maxim Jarmonik, Katarzyna żona, Stefan Jarmonik, Misiey Bunik, Wowdia

żona, Philip syn, Wowdia corka, Hryc Kuryanik, Paraska żona, Paraska siostra, Lewko Jarmonik, Ustimka żona, Siemion syn, Chwedia siostra Hrycia Kuryanika, Iwan Szczodryk, Warusza żona, Tacia corka tegosz, Philip Smoleiko, Oryszka żona, Jarmoszowa wdowa, Wowdia corka . . . szlachcie, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Łucia wdowa gospodyni tegosz, Nastia corka teyże wdowy, Juchim Zawadzki, Proska żona, Wawrzyniec Szwiec, Wowdia żona, Jacko będnarz, Wocia żona, Kulina corka, Iwan Makarewicz, Melacha żona, Mikita Neczkowicz, Uliana żona, Paweł syn, Onisko syn tegosz, Osip Naczkowicz, Ustimka żona, Iwan syn, Martin Neczkowicz, Regina żona, Chwedko syn tegosz, Grzegorz syn tegosz, Demian syn, Anton Podleski, Tacia żona, Maxim Podleski, Orynka żona, Taras Południk, Sonia żona, Mikołaj syn, Iwan syn tegosz, Oryszka corka, Misko służka, Mikita Południk, Nastia siostra, Paraska siostra, Chwedia Południk, Maruszka żona, Denis syn, Choma syn tegosz, Stec Osmolewicz, Paraska żona, Katarzyna corka, Melian służka, Jacko Jakimik, Hapa matka, Chwedia czeladnica, Paweł Smoluk, Juchimka żona, Darka czeladnica, Sak Kupaczyk, Maryna żona, Hryc Bukowski, Hapa matka, Serhey brat tegosz, Stec Moliewicz, Tacia żona, Mikita syn tegosz, Proska corka, Stec Południk, Polaska żona, Chwedia siostra, Stefan brat, Matiey Południk, Maruszka żona Olexa Południk, Wowdia żona, Maciey parobek, Maryna czeladnica, Chwedia Chilimonicha wdowa, Prokop syn teyże, Jacko syn teyże, Misko zienc teyże, Maruszka żona, Anton Staronik, Hapa żona, Jacko Lisowiec, Wowdia żona, Samoilo syn, Melacha żona Samoilowa, Jarmosz, Naucik, Uliana żona, Wasko Naucik, Chwedia żona, Samoilo brat, Jartich parobek, Nastia czeladnica, Timosz Breniuk, Paraska żona, Chwedko parobek, Wakula Breniuk, Maryna żona, Paraska matka, Sawka brat tegosz, Mikita Demiaszyk, Chwedko Kozak, Warusza

żona, Jarmosz parobek, Iwan parobek, Anna czeladnica, Lewko pastuch, Kulina żona, Olisiey syn, Maryna corka, Kuryło Stecikow, Juchimka żona, Roman syn Steciow, Maryna żona, Stec Miecikowicz, Hapa żona, Wowdia corka, Stanisław pastuch dworski, Chrystina żona, Prokop syn, Chryc zięć, Maryna żona, Iwan Wieczorka, Tacia żona, Piotr Wieczorka, Hapa żona, Mikita Michaliszyn, Maryna żona, Olisiey Wakulik, Anna, żona, Anton syn, Maruszka żona Antonowa, Iwan syn, Choma parobek, Melian Prokochnik, Agnes żona, Stec Prokochnik, Tacia żona, Prokop Łopacz, Jakim syn, Paweł syn, Maruszka corka, Paraska Naumicha wdowa, Matiey syn, Kalich syn drugi, Nastia corka, Katarzyna Własowa wdowa, Paweł Szadorski, Proska corka, Lewko Kochanik, Paraska żona, Chwedia matka, Uximka corka, Ilko parobek, Wasko Hordiiuk, Maryna żona, Hryc Wasienko, Chwedia żona . . . parobek, Maryna corka . . . Hordiiuk, Maryna żona, Chwedko brat, Anna czeladnica, Zacharyasz . . . cik, Hapa żona, Roman syn, Olexa Miecikowicz, Maryna żona. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Dawydy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Hryc Poleszuk et Olisiey Powroznik de Dawydy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Dawydy?) commanentium, manu propria admo-

dum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore tali:

Popis wsi Dawydow przez mie siedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika y przy bytnosci Hryca Poleszuka, Olisieia Powroznika, Misko Denisiuk, Luba żona, Chwedor syn, Wasko parobek, Iwan Denisiuk, Uximka matka tegosz, Hordiey Denisiuk, Katarzyna żona, Demid Łobeiczuk woit, Paraska żona, Denis brat, Monia żona bratnia, Kuryło brat, Hanna matka Kuryłowa, Chwedko pastuszek, Hryc Mateyczuk, Darka żona, Huryn parobek, Misko Szwiec, Uliana żona, Jacko brat tegosz, Juchim komornik, Chwedia żona, Maryna corka, Kalich Kociubka, Proska żona, Juchima komornica, Oryszka corka, Osiey Szypulicz, Maryna żona, Misko Łobeyczuk, Paraska żona, Jacko Doroszuk parobek, Timosz Meleszuk, Maryna żona, Prokop Hordiuk, Chwedia żona, Niczypor brat, Regina żona Niczyporowa, Hapon parobek, Wasko Perdzanik, Orynka żona, Kuryło syn, Maxim służka, Swiryd Lucik, Wowdia żona, Paweł syn, Philip Lucik, Oryszka żona, Wasko Kostrowiec, Tacia żona, Maryna corka, Sawka parobek, Philip Salakucko, Katarzyna żona, Hryc Poleszuk, Juchimka żona, Maxim syn, Maxim Osipeczyk, Maryna żona, Chilimon Łobeiczuk, Uliana żona, Zacharko parobek, Iwan Polubiec, Regina żona, Kuzma Skakunik, Maruszką żona, Olisiey parobek, Stecia czeladnica, Lewko Michalczuk, Juchimka żona, Joltuch zięc tegosz, Uximka żona, Chwedko Czeczoteczyk, Tacia żona, Łukasz parobek, Timosz Rososiec, Maryna żona, Zan Polubiec, Polaska żona, Chwedko parobek, Uroszka żona parobkowa, Klim Ondreiczuk, Maryna żona, Uliana matka, Zacharko parobek, Maryna Symonieba wdowa, Kulina corka, Kuryło

Chiczenia, Anna żona, Chwedko parobek, Olisiey syn, Hryc syn, Katarzyna czeladnica, Hryc Chiczenia, Polazka żona, Radko syn, Anna czeladnica, Melian Michalczuk, Maruszką żona, Kuryan Czapeczuk, Chrystina żona, Kondrat Smalko, Anna żona, Stanisław Rososiec, Maryna żona, Chwedko Bochoneczyk komornik, Hapa żona, Nastia corka, Weremko Litwin, Monia żona, Olisiey powroznik, Juchimka żona, Stefan syn, Iwan parobek, Sonia czeladnica, Jarmosz Hczyk, Katarzyna żona, Kondrat parobek, Melacha czeladnica, Osip Bochoneczyk, Uximka żona, Maryna matka, Stefan parobek, Sonia czeladnica, Sawka Bochoneczyk, Wowdia żona, Siemion Przystupa, Hasza żona, Naum syn, Samoilo syn, Stefan parobek, Makar Szypulicz, Hapa żona, Chwedko parobek, Uliana czeladnica, Chwedko Hryhoricz, Maryna żona, Jacko parobek, Uximka czeladnica, Jarmosz Wasieczyk, Uximka żona, Hryc służka, Prokop Chwalczuk, Anna żona, Wasko syn, Wowdia żona synowa, Panas syn, Matiey zięc Chwalczukow, Chwedia żona, Martin Jowczyk, Wowdia żona, Jacko syn, Marko służka, Potap Jowczyk, Maryna żona, Korniło Jowczyk, Uximka żona, Maryna matka, Chilimon brat, Andrzej parobek, Wasko Sidoryk, Ewa żona, Niczypor Łukaszcuk, Oryszka żona, Regina matka, Onisko brat, Panas Chodoryk, Olona matka, Łohwin syn, Tacia żona, Choma brat, Niczypor brat, Polazka czeladnica, Iwan Tarasiuk, Nastia żona, Prokop syn, Hawryło syn, Niczypor Tarasiuk, Nastia żona, Kalich parobek, Stecia żona parobkowa, Iwan Czeberak komornik, Tacia żona, Osip Radik, Juchimka żona. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Jakub Piotrowski namiesnik. Et in continenti circa porrectionem suprascripti registri personaliter comparentes supra offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Dubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Dmiter Misieczik et Mic Chwiedunik obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis verae personarum in villa Dubicze, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum nobilis Laurentii Chroscicki vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Popis wsi Dubicz przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Hapa Romanowa wdowa, Iwan Hacıuk parobek, Wasko Żynoredka, Juchimka żona, Jurko Ochrymik, Hapa żona, Paraska corka, Andrzej Szymczyk, Wowdia matka, Nastia siostra, Hapa siostra druga, Olexa Szymczyk, Piotr Szoltanik, Philip syn tegosz, Ostap parobek, Maruszka dziewczka, sierota, Sawka Hacıuciwicz, Anna żona, Lewko syn, Maciey syn, Hapa corka, Chwedko Sacıuk, Hapa żona, Piotr parobek, Hapa czeladnica, Hawryło Nowak, Uximka żona, Borys syn, Timosz Łobacz, Jouha żona, Chwedor Radezuk, Daniło Kaliszuk, Paweł Kaliszuk, Osip Kaliszuk, Wowdia siostra, Andrzej Krupa komornik, Chweda corka, Jacko Romanowicz, Melacha żona, Demko syn, Wasko syn, Hawryło syn, Paraska corka, Choma Rybik, Juchimka żona, Maryna corka, Wasko Oleszkowicz, Katarzyna żona, Iwan parobek, Tacia dziewczyna sierota u tegosz, Melian Weremczyk, Uximka żona, Hapa corka, Lewko syn, Stefan syn, Mic Chwedinik, Uliana żona, Wasil syn, Uximka corka, Paraska corka, Martin Saczyk, Orynka żona, Ihnat parobek, Chwedia kormornica u tegosz, Suprun Chrulik, Maryna żona, Martin syn, Hapa żona, Katarzyna służebnica, Timosz Osipik, Paraska corka, Iwan brat, Hanna siostra, Wasko Lesznicy, Wowdia żona,

Philip Romanowicz, Proska żona, Onisko ociec, Stefan brat, Maryna siostra, Tacia siostra, Paweł Komareniec, Hapa żona, Sachar służka, Anna komornica u tegosz, Iwan Misieyczyk, Chwedia żona, Iwan zięć tegosz, Chwedia żona synowa, Tacia corka, Nicypor Pawluczyk, Marusza żona, Paraska corka, Juchimka corka, Karp pastuch, Juchimka corka, Timosz Cyeyboryk, Nastia żona, Panas syn, Misko Cyeyboryk woyt, Juchimka żona, Nicypor syn, Wowdia komornica, Chryk syn teyże, Anton Prystupa, Juchimka żona, Anna matka, Paraska komornica, Iwan Żuromski, Polazka żona, Martin Nowak . . . ka żona, Uliana corka, Korniło syn, . . . osz Subarczyk . . . żona, Ihnat służka, Hawryło brat, Anna żona, Polazka corka, Andrzej Subarczyk, Polazka żona, Maruszka corka, Hryc Prystupa, Uliana żona, Maxim syn, Hapa żona, Roman syn Hryciow, Dmitruk syn, Melian Popko, Hasza żona, Maryna corka, Nastia Tymoszowa wdowa, Paweł syn, Paraska corka, Chwedko Klimowicz, Maryna żona, Mikołai syn, Uliana żona, Lewko słuska, Siemion Gaida, Juchimka żona, Nastia siostra, Martyn Gaida, Tacia żona, Demko chłopiec, Wasko Gaida, Uximka żona, Misko chłopiec, Hawryło syn, Dmitr Misieyczyk radzki, Anna żona, Kondrat syn, Chwedko Misieyczyk, Melacha żona, Maryna corka, Chilimon Warylewski, Melacha matka, Uximka siostra, Iwan Noszczuk, Tacia żona, Uliana sierota, Ihnat sierota, Iwan parobek, Chrystina corka, Lewko Michnik, Stecia żona, Olexa syn, Juchimka corka, Misko Diadik, Anna żona, Wawrysz syn, Roman syn, Anna corka, Taras Krawiec, Paraska żona, Wasia komornica, Siemion Misieyczyk, Anna żona, Paweł chłopiec, Marusza Andrusicha wdowa, Michal syn, Wasil syn, Maryna corka, Anna Prokopowa wdowa, Luba corka, Piotr Greciyka, Marusza żona, Paraska corka, Sawka syn, Chwedko Greciyka, Andrzej syn, Anna corka, Juchimka corka, Jacko Szwaiuk, Maryna żona, Siemion syn, Pa-

raska corka, Maryna corka, Iwan syn, Hryc Olexik Tacia corka, Wasil służka, Iwan Osieyk, Melacha żona, Uximka czeladnica, Chwedko Grecyiezyk, Hapa żona, Marusza Naucicha wdowa, Philip syn, Wowdia komornica, Iwan Chilimonik, Katarzyna żona, Siemion syn, Stec syn, Misko Samsytik, Jasko ociec, Olona żona Miskowa, Jakim sierota, Olisiey Prystupa, Pilip zięć, Uliana żona, Siemion szwagier, Anna czeladnica, Demko sierota u tegosz, Stec Haponik, Anna żona, Konach brat, Maryna siostra, Melian Piwowaryk, Wowdia żona, Ilko Grecyika, Maryna matka, Iwan Grecyika, Maryna siostra, Chwedko ociec tych, Wasia wdowa, Uliana corka, Choma Wodonosik, Nastia żona, Łukasz syn, Danił Wodonosik, Hapa żona, Kopyryan brat, Luba czeladnica.

Zapowietrzeni: Maciey Zieniewicz, Marusza corka, Melacha Chałupczykowa wdowa, Mikita syn, Uliana żona, Juchim brat, Połazka siostra, Nestor Zyszyk, Anna żona, Łukasz Panczyk, Uliana żona, Melacha siostra, Iwan parobek, Iwan Saneila, Proska żona, Timosz szwagier, Połazka teszcza, Iwan Bare, Maryna żona, Olisiey syn, Katarzyna żona, Misko Radzai, Jurko parobek, Łazko Chałupczyk, Uliana corka, Kornilo syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Dwor Dubicki.

Popis dworu iegomosci pana Stanisława Orchowskiego w Dubicy na ten czas mieszkającego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego die quarta Julyi anno millesimo sexcentesimo

sexagesimo secundo. Jegomsc pan Stanisław Orchowski, ieymosc pani Katarzyna małżaka, Maryna kucharka, Hapa baba od dziecięcia, Kornilo woznica. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Wies Kolano.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Albertus Czesalo et Martinus Sawicki de Kolano obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kolano commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Baltazari Szydłowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castren-Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Kolano przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Baltazara Szydłowskiego, także przy bytnosci Woyciecha Czesaly woita na ten czas y przy bytnosci Iwana Chanka. Jacko Orasczyk, Wirka żona, Hapa siostra, Wasko Bondaryk, Oryszka żona, Nicypor brat, Tomko Chmelowiec, Helzbieta żona, Macko bratanicz, Chwiedko Bebkow, Tacia żona, Iwan Hatko zięć Bebkow, Anna żona, Regina corka Bebkowa, Stefan syn Bebkow, Iwan Putko, Uximka żona, Lubka corka, Siemion syn, Wasko Naumik, Wocia matka, Maryna siostra, Anna siostra, Katarzyna siostra wdowa, Kostiuk Martinik, Onisko brat, Hapa siostra, Chwedko Przesmycki, Melacha żona, Chwedka corka, Wawrysz Woitiuk, Wocia corka, Ewa niewiestka tegosz, Juchim syn teyże wdowy, Nastia corka teyże, Zenko parobek, Siemion parobek drugi, Maryna woytowa stara wdowa, Mic syn teyże, Maruszka czeladnica, Woyciech . . . k, Iwan syn teyże, Chwedka corka . . . nko, Tacia żona, Wawrysz zięć, Anna żona, Maryna komornica

tegosz, Sawko Zianowiec, Anna żona, Hordiey syn, Ilko Nowak, Uximka żona, Troc syn tegosz, Chwedia żona, Martin szwagier, Radko Nowak, Maryna żona, Harsim, Kuryanczuk, Mikita służka, Anna żona Iwan Kuryanczuk, Maryna matka, Kondrat Kuryanczuk, Proska żona, Łukasz, parobek, Wowdia czeladnica, Wasko Panasiuk, Maruszka żona, Wawrysz syn, Chilimon syn, Weremko syn, Wowdia czeladnica Joltuch Panasiuk, Orynka żona, Szymko Przystupa, Olona żona, Lewko syn, Monia żona Lewkowa, Klim parobek, Uximka czeladnica, Roman Łyszka, Wowdia żona, Sak syn tegosz, Timosz Szymkiewicz, Kulina żona, Misko Kaciuczyk, Stefan syn tegosz, Hapa żona, Trochim syn Miskow, Iwan brat Trochimow, Martin Saracki, Tacia żona, Polaska corka, Philip syn tegosz, Abraham syn tegosz, Iwan Jaroszuk, Uximka matka, Stefan brat, Jasko Michalczuk, Anna żona, Nastia Michalicha wdowa, Martyn syn teyże, Anna wnuczka lat niema dziesięciu, Jadwiga corka, Jan Zasiedka, Piotr Czornaczuk, Tacia żona, Maryna siostra, Iwan Zuch, Regina żona, Stanisław szwagier, Martin parobek, Chwedia komornica, Philip Jarmoszek, Wowdia żona, Danilo syn, Woiciech Czesalo, Chima żona, Ulan syn, Chwedia żona Ulianowa, Jacko syn, Andrzej syn, Maruszka corka, Chwiedko Czesalo, Maryna żona, Hae Kaliniec, Nastia żona, Kondrat, Chwedia teszcza, Ulka żona Kondratowa, Osip Zdun, Nastia żona, Ostap syn, Dawid syn, Maruszka corka, Abraham Kaliszyk, Polaska żona, Piotr syn, Martin Kaliszyk, Marusza matka, Maryna żona, Hryc parobek, Maruszka komornica, Sawka Steciuk, Marusza żona, Hapa czeladnica, Iwan Bołczuk, Warusza żona, Orynka komornica, Chwedko Chawrak, Marusza żona, Kalich syn, Regina żona Kalichowa, Josko syn Chwedkow, Jarmosz Lutik, Hapa żona, Anna corka, Hryc parobek, Andrzej Uchnianica komornik, Jasko Kładunik, Nastia żona, Piotr brat, Paraska siostra, Miron syn,

Maryna corka, Iwan komornik u tegosz, Oryszka żona, Sonia komornica Kondratowa, Warusza komornica Przesmyckiego, Anna corka teyże. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Baltazar Szydłowski. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes supralati offerentes, inherendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Paszeki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Max . . . anczyk et Stec Ciecierski de . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Paszenki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego pod niebytnosc namiesnika lecz przy bytnosci dwoch z gromady przy bytnosci Maxima Kochanczuka y Stecia Ciecierskiego. Trochim Gierieczuk, Marusza żona, Parachwin syn, Philip Kuczuk komornik, Hapa żona tegosz, Chilimon Woiczuk komornik, Nastia żona, Maxim Kochanczyk, Nastia żona, Panas brat, Paraska żona, Andrzej brat, Nastia matka tychże, Troc Toczko, Paraska żona, Panas Toczko, Zienia żona, Roman syn, (Stec Ciecierski, Maryna żona, Chwiedko, Ciecierski, Anna żona, Zien brat tegosz, Chwir brat tegosz, Naum Borusik, Anna żona, Sai Kulczynski, Marusza żona, Nicypor Sayka Orynka żona, Artym syn, Uroszka żona, Dawid syn, Wowdia żona,

Symon zięć Saykow, Proška żona, Naum Gereyko, Darka żona, Hapa matka, Paweł brat, Misko Gereiko, Natałka żona, Połazka żona, Wasko Choroszczuk, Nastia żona, Uximka matka, Tacia siostra, Juchim Choroszczuk, Zienia żona, Misko Prokopisz, Natałka żona, Sierhey parobek, Jacko Buszyk, Maryna żona, Matiey Połaznik, Marusza żona, Iwan syn, Zachar syn, Stefan Rohulik wojt, Uximka żona, Połazka matka, Suprun parobek, Anna Siemionowa wdowa, Weremko syn, Kulina corka, Potap Michalik, Joltuch syn, Połaska żona, Iwan Michnio, Wowdia żona, Mikita zięć tegosz, Stecia żona tegosz Mikity, Hrystyna corka Iwanowa, Andrzej Joskowicz, Uliana żona, Kuzma syn, Anna żona, Hryc Koziel, Anna żona, Demko szwagier, Jarmosz Piczarz, Olexa syn, Chwiedia żona, Daniel syn, Hapa czeladnica, Iwan Opolec, Połazka żona, Połazka siostra, Hryc Chomutik, Chwedia żona, Marusza wdowa, w tymże domu Darka Uliaszowa wdowa, Zan Opolec, Tacia żona, Supron syn, Kornilo Trubay, Chwiedia żona, Chwedor Trubay, Chwedia żona, Lee Szusza, Paraska żona, Piotr Suszyk, Wowdia matka, Artim Trubay, Hapa żona, Stefan Gawrunik, Demko syn, Anna niewiastka, Wowdia corka, Iwan Doscocyk, Luba żona, Andrzej syn, Kulina corka, Radko Gawrunik, Wowdia żona, Sak brat, Timosz brat, Juchim Garwunik, Anna żona, Iwan Hutko, Zacharyasz syn, Hapa żona Zacharyaszowa, Andrzej syn, Hapa żona Andrzeiowa, Misko syn, Matiey Gren Darka żona, Paweł Żyruk chory barzo, Proška żona, Paraska matka wdowa, Karp brat Pawłow, Chima żona Karpowa, Iwan Daciuk komornik, Paweł Radiuk, Połaska żona, Melacha corka, Matiey Swiec, Uliana żona, Demko Doscocyk, Maryna żona, Chwedia Demkowa teszcza, Samoc syn, Wasko Zyruk, Chwedia żona, Hapa corka, Martin Gawrunik, Stecia żona. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscieki. Et in continenti circa porrectionem supra

inserti registri personaliter comparentes suprafati offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem. Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Folwark Jasionka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Andreas Galik de Jasionka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis in praedio ac in villa Jasionka personarum commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Theophili Stanisłai Brodzinski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis w tymże folwarku stanął przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Theophil Stanisław Brodzinski dzierzawca na ten czas będący, ieymosc pani Helena małżaka jegomosci, Stefan Gorecki czeladnik, Stanisław Soninski chłopiec, Woyciech haiduk, Chwiedko Harasim woznica, Hryc Ostapiuk pastuch dworski, Iwan Piechowicz pastuch drugi. Białegłowy: Zofia Szornilowna dziewczyna, Paraska Klimicha baba piekarniana, Chwiedia Piechowa dziewczka piekarniana. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria, Theophil Stanisław Brodzinski.

Wies Jasionka.

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Stanisława Goreckiego namiesnika także pry bytnosci Andrzeia Goduly woity. Iwan Łyszeiko, Ustina żona, Dorotha corka, Stasia corka,

Misko Romaniuk, Wirka żona, Iwan syn, Stec Romaniuk, Uximka żona, Hapa córka, Anna komornica, Łukasz Jakimowicz, Hapa żona, Paraska żony siostra, Maxim Martiniuk, Maruszka żona, Misko Welikiey, Orynka żona, Philip syn, Tacia żona Philipowa . . . Klimisianka, Marusza siostra teyże . . . Gluch, Orynka żona, Tacia komornica, Zofia Haidukowa żona, Chwedko . . . niak, Chwedia matka tegosz, Juchimka córka, Łukasz Paszczuk Maruszka matka, Orynka siostra, Piotr Chycik, Uliana żona, Chwedko syn, Iwan Prystupik, Wewdia matka, Paweł brat, Marusza Hadalowa woiowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Zaniowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Joltuch Gotowczyk de villa Zaniowka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Zaniowka commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis w teyże wsi Zaniowce do folwaraku Jasionskiego należący przy bytnosci tegosz namiesnika y przy bytnosci Joltucha Hotowczyka. Joltuch Hotowczyk, Anna żona, Dac syn tegosz, Jakim Misieik, Tacia żona, Dac powinny tegosz, Jasko Pareiko, Chwedia żona, Woiciech Hodynczak, Anna żona, Jendrzey syn tegosz, Maciey syn tegosz, Matiey Kałan-

czuk, Zienia żona, Paraska córka, Dac Hotowczyk, Nastia żona, Iwan Ondroszyk, Kornilo Ondruszyk, Kulina siostra tychże, Wasko Haciewicz, Katarzyna matka, Anna siostra, Milian Krawiec, Hapa żona, Iwan Pilipiuk, Maryna żona, Anna matka Zanina, Jasko syn tegosz, Radko Dawidczuk, Wirka żona, Artim syn tegosz, Siemion syn tegosz, Maruszka żona Artimowa, Roman Dawidczuk, Melacha żona Romanowa, Osip Dawidczuk, Iwan syn Romanow, Niczypor Wołyneczuk, Darka żona, Siech Leiczuk, Tacia żona, Dmitr Hotowczyk, Maruszka żona, Jowka córka, Maryna Wołynczykowa wdowa, Tichon Wołyneczuk, Chrystina matka, Hapa żona, Onisko brat tegosz, Hryc Hapik, Maryna żona, Katarzyna córka, Misko Haynik, Anna żona, Sawko syn tegosz, Wawrysz syn, Andrzej syn, Tichon syn tegosz, Hryc zięć, Miska Haynika Maryna żona, Uliana Pochlebczykowa wdowa Wozniczkykowa wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Czeberaki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Paulus Timosik et Troc Juchimik de Czeberaki obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Czeberaki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis wsi Czeberakow należący do powiatu Mielnickiego przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Łuc Hormanik, Siemion syn tegosz, Melacha żona Siemionowa, Tacia corka Łucowa, Chwedor Paszkowicz, Anna żona tegosz, Marusza Jateczycha wdowa, Stefan syn teyże, Anna matka teyże wdowy, Siemion brat teyże, Łukasz Hormanik, Maryna żona tegosz, Juchima corka tegosz, Hryc Neckowic, Marusza żona tegosz, Hryc Masiuk, Połynka żona, Marlyn Sawczuk, Hapa żona, Anna corka, Paweł Sawczuk, Chwedia żona, Anna czeladnica, Andrzej Sawczuk, Tacia żona, Pawluk Timoszyk, Paraska żona, Jakim syn, Andrzej Judik, Maruszka żona, Jarosz Judik, Maryna żona, Jakim Kozaczyk, Chwedia żona, Osip Andreiczuk, Uroszka żona, Hryc Sanczykow, Juchima żona, Paszko Panczenia, Chwedia żona, Iwan syn, Melian syn, Chwedko syn, Szymon parobek, Chrystina czeladnica, Lewko Androczykow, Andrzej Philipik, Hryc syn tegosz, Andrzej syn, Sawka syn tegosz, Uliana żona Hryciowa, Jarmosz Philipik, Marusza żona, Iwan Popadiuk, Wowdia matka, Maryna żona, Philip Panczenia, Chwedia żona, Hawryło Kozaczyk, Paraska żona, Iwan syn, Melian Kozaczyk, Sonia żona, Uliana siostra tegosz, Andrzej Chaczewicz, Orynka żona, Monia matka, Karp brat, Maruszka siostra, Andrzej Juchniuk, Chwedia żona, Nastia czeladnica, Troc Juchnik, Paraska żona, Olexa syn, Maryna czeladnica, Juchim Melanczuk, Chwedia żona, Grzegosz Ogoczyk, Nastia żona, Pilip Niedbailo, Chwedia żona, Lewko Szostaczyk, Maruszka żona, Anna corka, Stec Szostaczyk, Proska żona, Iwan syn, Uliana Sidorycha wdowa, Stecia Perchuczycha Wowdia, corka, Anna corka, Iwan Łyganczuk, Hapa żona, Marko brat, Paweł brat, Chwedia siostra, Ostap Kalinczyk, Olona matka, Kulina corka, Domacha corka, Osip Iwanczuk, Juchima żona, Philip brat, Maxim syn Philipow, Katarzyna corka, Hapa corka,

Osip syn Osipow, Hapa czeladnica, Hryc Protasiuk parobek, Protas Nakoneczny, Chwedko syn, Regina niewiestka. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Poddani iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Jarmosz Hlebko de oppido Rososze obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra scriptum verae connotationis subditorum admodum reverendi domini praepositi Rososensis in oppido Rososze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis poddanych iegomosci xiedza proboszcza Rososkiego w Rososzu przez mie xiedza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego spisany przy bytnosci dwuch z rady Stanisława Sobieszyka y Hrycia Buina. Woyt Jarmosz Hlebowicz, Uliana żona tegosz, Szczesny syn tegosz, Zofia żona syna iego, Kazimierz Tulinski, Helzbieta żona tegosz, Jakub Haponik, Kulina żona tegosz, Woyciech Romaszko, Helzbieta żona tegosz, Stanisław syn tegosz, Jan Osowski, Katarzyna żona tegosz, Zofia Tredowina, Katarzyna Jozwianka, Woyciech Buxa, Anna krewna w domu tegosz, Jan Szeplik, Katarzyna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Grzegorz Jozwik, Maryna żona tegosz, Jadam syn tegosz, Jan Cedrowski, Regina żona tegosz, Marcin syn tegosz, Katarzyna służebnica tegosz, Oryszka Borodeczanka, Sonia corka, Jan Cyluczyk, Uximka żona tegosz, Ma-

tey Moskaluk, Dorotha żona, Jarmosz Kozłowicz, Zienia żona tegosz, Josko czeladnik tego, Maryna komornica tegosz, Jendrzeiowa Sobieszykowa wdowa, Mikołai syn teyże, Maxim Czuchowiec, Maryna żona tegosz, Mikołai Popik, Helżbieta żona tegosz, Woiciech Jurezyk, Katarzyna matka tegosz, Maryna siostra tegosz, Jan brat tegosz, Stefan Buinik, Chwiedia matka tegosz, Paweł brat tegosz, Osip Konażyk komornik, Jendrzey Z k, Maryna żona tegosz, Jan syn tegosz, Maryna corka tegosz, Jan syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Kuzma Kopyryanik, Katarzyna żona tegosz, Marcin syn tegosz, Iwan Nowak, Chwedia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Hryc Małczan, Maryna żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hryc Buino, Maryna żona tegosz, Jakub syn tegosz, Maryna żona tegosz, Jan Wabczyk, Hedwigis żona tegosz, Szczepan syn tegosz, Zofia żona syna iego, Samoilo czeladnik tegosz, Zuzanna czeladnica, Jakub Sobieszyk, Helżbieta żona tegosz, Bartosz syn tegosz, Anna corka tegosz, Stanisław Sobieszyk, Zofia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Maryna służebnica, Timosz czeladnik, Jagienka komornica, Jadan Walczyk, Anna żona tegosz, Maryna corka tegosz, Paweł Chiersiuk, Jendrzey brat tegosz, Klim Lewczyk, Chwiedia żona tegosz, Marko Jowczyk, Uximka żona tegosz, Mikołai syn syn tegosz, Hryc Hacıuk, Hapa żona tegosz, Iwan Korszunik, Anna żona tegosz, Jasko Pusternik, Katarzyna żona tegosz, Mikołai syn, Kazimierz syn, Iwan syn, Iwan Rabko, Anastazyja żona tegosz, Anna corka, Marko Kusznieryk, Anna żona tegosz, Oryszka teszcza tegosz, Jacko syn tegosz, Siemion Neuhad, Proska żona tegosz, Kornilo Horlaczyk gospodarz folwarkowy, tego pisał xiadz dziekan, Tacia żona tegosz, Chwiedko syn, Maryna corka, Martin Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Maxim Ustryszec, Anna żona tegosz, Mikołai syn, Lewko syn, Chwedor Ihnatik, Maryna żona tegosz, Chwedko Misienciuk, Chwiedia żo-

na tegosz, Jasko Karpik, Polaska żona tegosz, Maryna Chodkowa wdowa, Panas Puszka, Melacha żona tegosz, Wasko Snitczuk, Misko Chodko, Wowdia żona tegosz. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Popis żydów w miasteczku Rososzy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus semen Paszczyk proconsul Rososensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra scriptum verae connotationis personarum judaicarum in oppido Rososze commanentium, manu propria nobilis Alberti Woitkowski, tum Semen Paszczyk proconsulis Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr y popis żydów w Rososzy miasteczku. Salamon Abramowicz, Sara żona, Benus Joskowicz, Rochanna żona, Leiba Woroszylik, Ester żona iego, Zawel Slomowicz, Gitla żona, Isrol Woroszylik, Fradla żona. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Borziłowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus dominus Joannes Chotkowski, plebanus Borzilovien-sis, obtulit et reproduxit eidem officio

praesenti conscriptionem capitum in villa Borziłowka existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borziłowskiego należący wiernie spisany roku tysiąc szescset szesdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezmnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana Haika: Pan Jan Kierzkowicz urzędnik, Oryszka rykonja, Hryc Parafin, Grzes chłopcy. Poddani tegosz iegomosci: Samoc, Katarzyna żona iego, Misko, Mikita synowie tegosz, Wowdzia dziewczka, Jakim, Hapa żona tegosz, Tereszko komornik, Hapa corka tegosz, Juchimka dziewczka, Krzysztof krawiec, Katarzyna żona, Jan zięć, Maryna żona tegosz, Dmiter, Tacia żona tegosz krawczycha, Agnieszka komornica wdowa, Demian chłopiec, Paweł, Maryna żona tegosz, Krystina komornica wdowa, Szymon Murzyniczek, Paraska żona tegosz, Jan Murzyniczek brat tegosz, Samoc parobek, Jakonczycha komornica wdowa, Jędrzei Jakonczyk chłopiec, Jakub Ciecko, Polazka żona, Michał zięć, Maruszka żona, Kondrat Pilipczuk, Oryszka matka wdowa, Hapa siostra, Timosz chłopiec, Chwiedko Lizunczyk, Jendrzey brat tegosz, Anna dziewczka, Zofia wdowa, Jacek chłopiec, Anna dziewczyna, Wawrzyniec Pietruczyk, Anastazy żona tegosz, Jan syn, Chwiedia dziewczka. Dwor iegomosci pana Wirozebskiego. Pan Adam Wyrozembski, pani Katarzyna Poniatowska małzonka, panna Katarzyna corka. Czeladz: Jendrzey parobek, Iwan chłopiec, Stefan pastuszek. Dwor iegomosci pana Kalickiego. Pan Matheus Kalicki, pani Teresa Napierska małżaka tegosz. Czeladz—Adam parobek z żoną, Szczepan parobek, Kulina dziewczka, Anna dziewczyna. Dwor iegomosci pana Jwanowskiego. Pan Woicicch Iwanowski, pani An-

na Turska małżaka, Wawrzyniec Iwanowski syn, Krystina Iwanowska corka. Czeladz—Lewko parobek, Jakub Osmolski chłopiec, Zofia Chibowska. Goscinni attestathey popisowey nie mający: Pan Ian Morawski, pan Hieronim Niezabitowski. Poddani tegosz, Fedor, Maryna żona tegosz, Timosz, Maryna żona tegosz, Oxiuta Maruszka żona tegosz, Paraska komornica, Chwedia służebnica. Poddani iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Kostiuł, Maruszka żona tegosz, Ustimka dziewczka tegosz, Juchim, Maryna żona tegosz, Fedko brat tegosz, Stephan syn tegosz, Macko drugi, Christina dziewczka. Dwor iegomosci pana Jozepha Turskiego w woisku W. X. Lit zostającego: Krzemienski Jakub wyrostek, Siemion parobek. Poddani tegosz: Mathey Szewczuk Baska żona tegosz, Lubba Mumszeluczka, Uliana corka, Jan Litwin, Polazka żona tegosz, Anna dziewczka, Parafinicha Kruczanka komornica, Olexa Łahodik, Zofia żona tegosz, Kondrat syn, Moruszka dziwka, Matysicha komornica Juchimka corka, Olesiey Nowiczek, Mielacha żona tegosz, Katarzyna dziewczka, Katarzyna komornica, Jacko Nowik, Anna żona tegosz, Zachar syn, Wowdzia dziewczka, Maryna komornica, Uliana, Maruszka corki teyże, Hryc Rurant, Maruszka żona tegosz, Maruszka dziewczka, Kondrat Tomczyk, Anastasia żona tegosz, Sak, Matheus synowie, Zienia dziewczka. Dwor iegomosci pana Popławskiego: Pan Jan Popławski, pani Ewa Kozminska małżaka, pani Katarzyna corka. Czeladz: Iwan parobek, Maryna dziewczka, Stanisław chłopiec u bakalarza przy kosciele moim zostającego. Pod czas popisu iegomosci xiędza dziekana subter fugientes są de nomine: Wawrzyniec, Dorotha Wawrzyncowa nieosiadli. Dwor iegomosci pana Gałęckiego. Pan Stanisław Gałęcki, Agnieszka, Zofia siostry. Poddany iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Paweł Hawrycik, Maryna żona tegosz, Maryna komornica tegosz, Bartosz Roilik, Maryna żona togosz, Woicicch Roilik brat tegosz, Oryszka komor-

nica. Dwor iegomosci pana Chodkowskiego. Pan Maciej Chodkowski, panna Konstantia corka. Czeladz: Demid parobek, Jendrzey parobek, Anna dziewczka, Chweddia baba, Raina dziewczka, Parafin pastuch. Dwor iegomosci pana Poniatowskiego. Pan Jan Poniatowski, pani Barbara Lipnicka małżaka tegosz, Jan Korabiewski wnuk tychże student. Czeladz: Jendrzey parobek, Piotr pastuch, Stefan pastuch, Katarzyna niewiasta, Zienka dziewczka, Anna dziewczyna, Chwiedko szwiec. Dwor ieymosci pani Hohyiowej: Pani Maryna Hohyiowa wdowa. Czeladz Maryna dziewczka, Iwan pastuch, Maryna komornica, Jakub komornik. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus Wyrozembski et Stanislaus Gałeczki inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Droblin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borzitolviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti conscriptionem capitum in villa Droblino existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Dwor iegomosci pana Hincy y ieymsci pani, Hinczyney. Pan Mikołay Hincza, pani, Nasifowska Janowa Hinczyna wdowa, panna Ewa Hinczanka. Czeladz: Jan parobek, Siemion ogrodnik, Maruszka żona tegosz. Poddani z Koszelowki wsi: Jacko Augustin, Hapa żona tegosz, Kuzma zięć, Uliana żona tegosz, Samoc parobek, Anastasia dziewczka, Josko Panczuk Zofia żona tegosz, Chweddia Xiorycha, Supron Senduszek, Kaska żona tegosz, pani

Hinczynei wdowy. Dwor imsci pana Jakuba Bilinskiego: Pan Jakub Bilinski, pani Felicianna Radzikowska małżaka tegosz, Paweł parobek. Drugiego pana Bilinskiego: pan Jendrzei Bilinski, pani Zofia Popławska małżaka tegosz, pani Krystina corka, tamże blisko pan Piotr Chrzczonowski, pani Zofia Hinczanka małżaka, pan Paweł Hincza, Jendrzei parobek, w domu pana Bilinskiego dziewczka popisana jest Maryna dziewczka. Dwor imsci pana Turskiego. Pan Erasmus Władysław Turski. Czeladz. Jakub Kotlinski wyrostek, Stefan pastuszek, Katarzyna gospodyni. Poddani—Wasko Szostak, Sonia żona tegosz, Wasko syn, Misko drugi syn, Chweddia corka, Jendrzey Korwacki, Hasia żona tegosz, Kulina dziewczka, Błażko, Katarzyna żona tegosz, Katarzyna corka tegosz, Kondrat, Jadwiga żona tegosz. Dwor imsci pana Turskiego: Pan Woiciech Turski, pani Jadwiga Laskowska małżaka. Czeladz: parobek Demian, pastuszek Piotr, Omelian pastuszek, Hanuska mamka, Hanuska dziewczka, Borys krawiec. Poddani w Droblinie, Piotr Litwin, Anna żona tegosz, Sonia komornica tegosz, Karp, Zofia żona tegosz, Ustimka dziewczyna, Juchimka komornica, Adam Chroscik, Katarzyna żona tegosz, Jakub szwagier tegosz, Hapa komornica, Krzysztof wozny Marcin Szczesniuk, Anastasia żona tegosz, Miskowa Barbara wdowa, Jakub, syn, Anastasia żona tegosz, Maryna corka wdowy, Stefan, Katarzyna żona tegosz, Jan tychże syn, Ilko Wołosik, Barbara żona tegosz, Michał syn tychże, Uliana dziewczyna, Maryna Nau-cicha wdowa, Ihnat syn, Anastasia corka. Tegosz imsci poddani w Koszelowie wsi. Dmiter Wołosik, Krystina żona tegosz, Maryna dziewczka, Jarosz chłopiec, Maryna corka, Jan Szamryło, Maryna żona tegosz, Hapa dziewczka, Maryna dziewczka, Stefan Wołosik, Wowdia żona tegosz, Jendrzei zięć, Hapa corka, Maryna corka, Ihnat Wołosik wdowiec, Hapa corka, Paraska druga, Juchim parobek. Dwor ieymsci pani Woynowej: Pani Zofia Poniatowska

Woinowa wdowa, Hryc parobek, Zofia dziewczka. Dwor imsci pana Adama Woiny. Pan Jan Krakowka, Hryc gospodarz Alexandra, Paraska dziewczka. Dwor iegomosci pana Smolenskigo. Pan Stanisław Smolenski, pani Anna Hinczanka małżaka, pani Zofia Smolenska, Maryna Izdebska dziewczyna. Czeladz: Borys chłopiec, Stefan pastuszek, Darka baba, poddany Jędrzei komornik, Dorotha żona tegosz Dwor imsci pana Rzymowskiego: Pan Jędrzei Rzymowski, pani Constantia Hinczanka małżaka, panna Agnieszka Koziarzewska, Stanisław Koziarzewski. Czeladz: Grzesko parobek: Maryna żona tegosz, Maryna kucharka, Maryna mamka, Michał pastuszek, Juchim pastuch. Dwor iegomosci pana Czapskiego: Pan Stanisław Czapski, pani Katarzyna Trzemeska małżaka, pan Piotr Czapski syn, panna Anna Czapska, panna Katarzyna Czapska corki. Czeladz: parobek Woitek, Katarzyna Terlikowska, Osip bronowłok, Hawryło pastustek. Poddani: Hryc, Hapa żona tegosz, Iwan syn iego, Chwedia corka, Demian Mazurzyk, Połazka żona tegosz, Dorotha komornica wdowa. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Stanislaus Smolanski et Jacobus Bilenski, inhaerendo constitutioni regni, super fidelem registri iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kielbaski w wielkim xięstwie Litewskim leżaca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borziłovien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Kielbaski per eundem offerentem ma-

nu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kosciola Borziłowskiego należacey wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia 17 Junij przez mie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana: Henkiella Jegomosc pan Marcin Michał Henkiel, pani Katarzyna Milewska małżaka, pan Michał Henkiel syn, pan Stanisław Henkiel syn, panna Helżbieta Henkiellowna corka, panna Anna Milewska. Czeladz: pan Jan Klepacki, panna Anna Domanska służebna, Stefan, Mikołai parobkowie, Jędrzei kuchcik, Siemion pastuch, Petruk pastuszek, Zofia baba, Wowdia dziewczka. Poddani: Piotr Weniuk, Anna żona tegosz, Iwan Osipik, Połazka żona tegosz, Dawid Osipik, Anastasia żona tegosz, Agnieszka dziewczka, Jurek Litwin, Jolha żona tegosz, Anastasia dziewczka, Piotr Botwinko, Paraska żona tegosz, Siemion Kowalik, żona tegosz, Ostap Fedorezyk, Maryna żona tegosz, Maryna Korolanka dziewczka, Tymosz parobek, matka stara Ostapkowa, Hryc Abramik, Maryna żona tegosz, Paraska corka, Olexa komornik, Hawryło Horoszkowie, Anna żona tegosz, Iwan syn, Katarzyna dziewczka katoliczka u żyda arendarza, Thomko Michalik, Maryna żona tegosz, Zofia dziewczka, Piotr Sucholski, Agnieszka żona tegosz, Matheusz chłopiec. Komornice: Maryna Litewka, Hapa Timoszanka, Jadwiga. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Abramik et Dawyd Osipik de eadem villa Kielbaski, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium iuramento corporali in facie officii praesen-

tis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Wygnanki w wielkim xięstwie Litewskim leżąca jasnie oświeconego xiążęcia iegomosci pana Kasztellana Wilenskiego w dzierzawie na ten czas iegomosci pana Pawła Kazimierza Michałkowskiego skarbnika Orszanskiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chotkowski plebanus Borziłovien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Wygnanki per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borziłowskiego należący wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego, według constitutyey seimowej et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci. Jegomosc pan Paweł Kazimierz Michałowski, panna Katarzyna Michałowska, panna Dorothea Michałowska corki. Panna Gorska. Czeladz: pan Fiedor Szubski, Pan Paweł Biłuba, Bartosz Sielecki, Daniło chłopiec, Maryanna, Zienia rykonia. Poddani: Hryc Hayduczyk, Wowdia żona tegosz, Ustimka matka, Panas, Uliana komornicy, Jarosz Daciuk, Roman syn, Jarosz, Hawryło Nosowiec, Daniło syn, Maryna żona, Demian parobek, Katarzyna dziewczka, Wawryn Koroniowski, Wowdia żona tegosz, Maryna dziewczka, Jan Słupski, Katarzyna żona tegosz, Martin, Maruszka komornicy, Maryna dziewczka, Symon Sidoreczyk, Anna żona tegosz, Pamiło chłopiec, Jarmoch, Wowdia żona tegosz, Połazka matka, Martin parobek, Iwan Ihnatik, Uliana żona tegosz, Wowdia, Tatiana corki, Maryna dziewczka, Stefan Sielmach, Hapa żona tegosz, Fedor

syn, Krystyna dziewczka, Choma Ihnatiuk, Wowdia żona tegosz, Stefan parobek, dziewczka Chomy, Misko syn, Klim Pilipik Wowdia żona tegosz, Maryna matka, Olexa brat, Jakub parobek, Chwiedia dziewczka, Wierka dziewczka, Mosiey Jhnatik, Maryna żona tegosz, Kondrat parobek, Wowdia dziewczka, Sawka Jacik, Maryna żona tegosz, Uximka żony matka, Stefan parobek, Thimosz szwagier, Wowdia dziewczka, Piotr Sacik, Hapa żona tegosz, Demian parobek, Taciana corka, Andruch Martinik, Barbara żona tegosz, Jan parobek, Darka komornica, Jarosz Andrekow siostrzeniec, Piotr Przychocki, Hapa żona tegosz, Zofia komornica, Jwan Zadrożny, Połazka żona tegosz, Supron parobek, Iwan Jolha małżakowie, Jacko Masiey-czyk, Anastasia żona tegosz, Stefan Hawrylik, Luba żona tegosz, Michał parobek, Chwedia dziewczka, Roman pastuszek. Komornicy: Potap Pieszy, Maryna żona, komornica wdowa, Anna dziewczka komornica, Kalich, Maryna żona tegosz. N. B. Bez atestathey zostaiące smolarze viatores s Prużany: Andrzej Kisielowicz, Alexander chłopiec. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Choma Jhnatik et Hryc Hayduczyk de eadem villa Wygnanki, inhaerendo constitutioni regni super veram conotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Witulin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Omelian Futuszewicz praesbiter ecclesiae Ritus graeci Vitulien-sis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis personarum in villa eadem Witulin ac Osowka

commanentium, manu propria eiusdem venerabilis porrigentis ac magnifici succamerarii Brestensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania wsi Osowki wielmożnego iego mosci pana Krzysztoła z Piekar Piekarskiego, podkomorzego wojewodztwa Brzeskiego, pana moiego miłościwego na oddanie pogłowszczyzny w roku terażniejszym tysiąc szescset szescdziesiątym wtorym, mensis Junii dnia siedmnastego przezemnie Omeliena Futuszewicza świeśczeniika Witulinskiego. Umnie samego czeladzi czworo, Jwan Zanczyk, u tegosz czeladzi czworo, Mikiticha wdowa, tey chłopiec ieden, Hryc Szulak, u tegosz czeladzi dwoie, Ilapa Jwanczanka, Maksim Pykoaz, u tego czeladzi dwoie, Samsarycha wdowa, Trubicka wdowa, tey czeladzi troie, Supron Kaliszyk, u tego czeladzi dwoie, Siemion Karolko, tegosz czeladzi troie Nykipier, tegosz parobek ieden, Artych krawiec, tegosz iedno, Tymosz Masiuk, tego czeladzi dwoie, Jacko Karolko tego czeladzi dwoie, Marko Hlebik, tego czeladzi dwoie, Iwan Hlebik, tego czeladzi dwoie, Milaiucha wdowa, Hryc Kiszczyk tego czeladzi dwoie, Daniłko Tereszczuk, tego czeladzi troie, Olexiey Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Omelian Borysik, tego czeladzi dwoie, Philip Mogolik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Demianik tego czeladzi dwoie, Paweł Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Karp Czmiel, tego czeladzi dwoie, Jarosz Łobik, tego czeladzi troie, Anton Lecik, tego czeladzi dwoie, Siemion Jaroszyk tego, czeladzi czworo, Iwan Jaroszyk, Panas Wakulik, tego czeladzi troie, Jacko Wakulik, tego czeladzi troie, Fedor Wirczyk, tego czeladzi troie, Filon Wiarik, tego czeladzi dwoie, Marcin Gresik, tego czeladzi dwoie, Tymosz Racik, tego czeladzi czwora, Fedor drugi Wirczyk, tego czeladzi czworo, Ostapko Susczyk, tego czeladzi troie, Juczycka wdowa, tey czeladzi troie, Maxim Wakulik, tego czeladzi

troie, Panasiy Melnik tego czeladzi dwoie, Narożniha dwowa, czeladzi troie, Czudriczka wdowa, Fedor Korczyk, tego czeladzi dwoie, Panasij dziad, tegosz żona iedna, Nauc Straszczuk, tegosz czeladzi dwoie, Nikon Iwanczyk, tego czeladzi piencioro, Andrzej Czenko tego czeladzi dwoie, Misko Czenko, tegosz żona iedna, Olexiey Saworik, tego żona iedna, Timosz Kozerez, tego żona iedna, T . . . d, tego czeladzi iedne, Andrzej : . . . tego żona iedna, Misko Chalun, tego czeladzi dwoie, Jasiuk Dziwinski tego czeladzi czwora, Iwan Czerpik, tego czeladzi piencioro, Konaszycha wdowa, tey czeladzi troie, Iwan Manosz, tego czeladzi dwoie, Ułas Kortik, tego czeladzi troie, Iwan Panczyk, tegosz żona iedna, Kondrat Panczyk, tego czeladzi dwoie, Wasko Panczyk, tegosz żona iedna, Siemion Wołowiczek, tego czeladzi szescioro, Karp . . . szuk, tego czeladzi cworo, Dorosz Korczyk, tego czeladzi troie, Nau-czycha wdowa, tey czeladzi dwoie, Olexiey Woit, tego czeladzi troie, Josko Lesniczy tego żona iedna, Hryc Czepielik, tego czeladzi troie, Choma Kaliszyk tego, czeladzi piencioro, Iwan Pykacz tego czeladzi troie, Iwan Mycik, tego czeladzi dwoie, Hryc Patylik, u tego komornic dwie. Et in continenti circa quam porrectionem registri coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey de Witulin et Hryc de Osowka advocati, inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Osowka.

Troc Sorokoszyk, tegosz żona iedna, Prokop Repeszyk, tego czeladzi troie, Wasko Przystupa, tego żona iedna, Kierko, Puscik, tego żona iedna, Iwan Czurylik, tego czeladzi troie, Ferczycha wdowa, tey czeladnia iedna, Hryc Dubiec, tego cze-

ladzi dwoie, Chilimon Komasyk, tego żona jedna, Lewko Kaliszyk, tego czeladzi dwoie, Lewko Szulak, tego czeladzi dwoie, Hryc Kowalik tego czeladzi pięcioro, Jaczek Kowal, tego czeladzi troje, Maxim Pylik, tego czeladzi dwoie, Paweł Pylik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pylik, tego żona jedna, Wasko Piech, tego żona jedna, Borys Czyczyk, tego czeladzi troje, Omelian Bartnik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pucik, tego żona jedna, Klim Demidik, tego czeladzi dwoie, Maksim Moskal, tego czeladnia jedna, Borys Danilik, tego czeladzi troje, Iwaszko Lecik, tego parobek ieden, Klim Szmerekietik, tego żona jedna, Omelian Szmerekietik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Juchim Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Mikita Ihnatik, tego żona jedna, Iwan Korbowczyk, tego czeladzi dwoie, Juchimowa wdowa, ta ma parobka iednego, Luszycha wdowa ta ma chłopca iednego, Lewko Karpik, tego czeladzi dwoie, Werszylich wowa, tej czeladnia jedna. Czeladz, status nobilis: Jan. . . . ieden, Hanna Kobylinska szlachcianka, tejże corka. Czeladz, status plebei: Matfey gumieny ieden, tegosz żona Maryna, pastuchow dwa, dziewczek piekarnianych dwie. Krzysztof z Pieka Piekarski podkomorzy Brzeski mp. Emelian Futasewicz swieszczęnik Witulinski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram officio, *ut supra*.

Wies Kozierady.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Harasimowicz praezbiter ecclesiae Ritus graeci Kozieradiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Kozierady, Komarno, Zakaliny, Peredilo, Wiechowicze successorum olim magnifici Adami a Warszyc Warszyci succamerarij Mielnicensis cum subscriptione manu eiusdem offerentis ac generosi Matthiae Jaroehowski administratoris villarum prae-

dictarum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Regestr popisania osob we wsi Kozieradach y innych wioskach należących przez mie Joana Harasimowicza praezbitera na ten czas cerkwi Kozieradzkiej wierne po wykonaniu w grodzie Mielnickim przysięgi spisany w te słowa. Naprzod posada w Kozieradach: Wasko Zalaiko osob cztery, Lewko Kumik osob cztery, Jadam Nicypor osob trzy, Piotr Strei osob trzy, Iwan Junkow osob dwie, Ilko Subtelik osob cztery, Hryc Charyton osob cztery, Dawid Kotczyk osob dwie, Martin Polewczyk osob cztery. Strona zastawna: Hapon Zeleiko osob trzy, Izak Haluk osob trzy, Misko Hockiewicz osob cztery, Wasko Omelianik osob dwie, Szczepanik Dymitr osob cztery, Hawryło Joltuch osob trzy, Kondrat Zalaiko osob trzy, Jarmosz Hawrylik osob cztery, Chwedko Klimienia osob trzy, Iwaszko Charyton osob trzy.

Wies Zakalinki.

Jasko Ostasiuk osob trzy, Symon Pawłow osob sześć, Symon Boiar osob trzy, Jasko Komaryk osob trzy, Jasko Klimentia osob cztery, Symon Łukasz osob cztery, Moisa Sufleta osob cztery, Wawryn Pogorzelec osob cztery, Macko Popik osob cztery, Stas Marcinik osob trzy, Semen Joltuszyk osob trzy, Wowdia Komarycha osob cztery, Hryc Curilo osob cztery, Wawryn Artiszyk osob trzy.

Wies Peredyły.

Paweł Kilenik osob siedm, Iwan Szczerbacz osob pięć, Misko Pieszyk ieden, Semen Kallenik osob trzy, Chwedko Peszyk osob trzy, Paszczyk osob siedm.

Wies (Wie)chowicze.

Prokop Kuzowa osob cztery, Stefan Rabko osob dwie.

Wies Komarno.

Prokop Michalczyk osob dwie, Kurian Szlachta osob cztery, Iwan Łypucha osob dwie, Iawan Łypucha osob trzy, Stefan Rabko osob trzy, Jadan Kirczyk osob trzy, Peciuk Iwan osob dwie, Wasko Bileczyk osob trzy, Sowun Proiawa osob cztery, Lewko Łożecki osob pięć, Chwedor Seminczyk osob szesc, Łukasz Wawrynczyk osob cztery, Dmitro Wawrynczyk osob dwie, Kruczuk Hryc osob trzy, Iwan Mielaszyk osob dwie, Martin Kotanski osob dwie, Panas . . . rey osob cztery, Hryc Sereda osob dwie, Demian Kotunski osob cztery. Maciey Jarochoowski administrator dobr Kozieradzkich nowo osadzonych po spustoszeniu. Joan Harasimowicz praezbiter Kozieradzki. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Jarmosz Hawrylik de Kozierady, Chwiedko Peszyk de Perediło, Wasko Bieleczyk de Komarno, Moisa Sufleta de Zakaliny subditi, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villis praefatis personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Miasto Miedzyrzecz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerzecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in oppido Miedzyrzecz commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali: Maciey Jelnicki slusarz z żoną, corka, siostra, gospodyni, Andrzej Ostrowski pi-

wowar, synow dwa, corka, Paweł Pilikowicz szwiecz z żoną, synow dwa, Wojciech Wasik z żoną, corek dwie, Stanisław Czechniuk z żoną, syn ieden, Iwanowa Moscicka, syn ieden, Wawrzyniec Oliszyk z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wacław Sieruc z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Walko Dekarczyk z synem, Paweł Rozbicki kowal z żoną y corka, Demko Pilipik z żoną, syn, dziewczka, Giergiel Bosakowski z żoną y chłopiec służyły, Klim Czernicki z żoną, synow dwa, corek dwie, Jozeph Jelnicki slosarz z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec, Jan kotlarz z żoną, parobek, dziewczka, Augustin Krykowicz . . . trzy, parobek, Janusz Potaki z żoną, parobek, dziewczka, Michał . . . kowaniuk z żoną, corka, parobek, dziewczka sierota, Maciey Paskucki z żoną, corka, parobek, dziewczka, Maciey Mag . . . k z żoną, corka, Maciey Misiowski z żoną y parobek, Stanisław Przychocki z żoną, y parobek, Maciey Łukowiecki z żoną, Iwan Kuszniierz z żoną, Woiciechowa wdowa y syn, Jakimowa wdowa y syn, Misko Dawidowicz z żoną y syn, Grzegorz Cwikielka z żoną y parobek, Klimowa Kozłowa, Jan Jasinski y dziewczka, Maxim Jakimiuk z żoną y dziewczka, Chwedor Kucera z żoną y parobek, Tymosz Sikinka z żoną, Stanisław Garbaczuk z żoną, syn y corka, Szczepan Kutarzyn z żoną, synow dwa y corka, Paszkowa Kuczerycha y syn y chłopiec służyły, Kondrat Czernicki z żoną y chłopiec służyły, Iwan Łopko z żoną, synow dwa, Marko Nemik z żoną, braci dwoch, chłopiec służyły, Mikołai Pieczonka z żoną, corek dwie, Jarosz Łopko z żoną, synow dwa, corka jedna, Osiey Oliszewicz z żoną, Michał Kaluzny z żoną, Naum Kot z żoną, Mikołai Smyk z żoną y corka, Ilko Małaszcuk z żoną, Wojciech Rybołowik z żoną, synow dwa, Demian Czaczakusz z żoną, syn y corka, Iwan Parchimik z żoną, syn y corka, Denis Marczuk z żoną, syn y corka, Supronicha wdowa z corką, Marcin Siliwonczyk z żoną, Wojciech Turski z żoną, syn y

corka, Iwan Raiuk z żoną, Ihnat Marczuk, z żoną, syn y corka, Pilip Kałabun z żoną, syn y corka, Iwan Kotik z żoną, Serwin Kuzmik z żoną y corka, Tkac Skraba z żoną, syn y parobek, Protas Kołodka z żoną, Thomasz Mizer z żoną, Ihnat Małachwieiko z żoną, Jarosz Szachowiec z żoną y syn, Łuc Dziubik z żoną y corka, Paweł Gorski z żoną, chłopiec służyły, Marcin Moisik z żoną, corek dwie, Wołos Kutrysz z żoną, Piotr Denisik z żoną y corka, Lewko Dreńłowicz z żoną, Jakub Połaiuk z żoną y corka, Panas Tymosik z żoną, Marcin Mieniaciuk z żoną, matką ma u siebie, Andrzej Karp z żoną, synow dwa, Hryc Nieroda z żoną, parobek y dziewczka, Łochwin Marcuk z żoną y syn, Sawko Artysik z żoną, syn y dziewczka, Maciej Pieszczuk z żoną, Hleb Pieszczuk z żoną y syn, Krotko Ihnat z żoną, parobek y dziewczka, Chwiedko Kałabun z żoną, Iwan Burko z żoną, syn y corka, Olech Czaczahusz z żoną y syn, Osip Koidan z żoną, Maxim Kaidan, Iwan Jułasz z żoną, synow dwa, Zan Pszonka z żoną ko Mikołai synow dwa, y corka, Maciej miecznik Sikinka z żoną y sierota u tegosz, Alexander Dolinski z żoną y dziewczka, Szoczowa wdowa, synow dwa, Osip Kozieł z żoną y corka, chłopiec służyły, Demian Rozniek z żoną, syn y corka, Parafin Zdun z żoną, chłopiec służyły, Andrzej Harasimiuk z żoną, Maciej Mieczkowski y dziewczka, Jan Gruszeński z żoną y sierota, Jan Szkorka z żoną, Nikifor Skraba z żoną, Thomasz Wyrzykowski parobek y dziewczka, Jacenty Tapski z żoną, syn, corka y parobek, Jan Hirło z żoną, syn y corka, Paweł Broszka z żoną y corka, Maciej Chominski slosarz z żoną, dziewczka y chłopiec, Macieiowa puszkarka, synow dwa y corka, Jan Chmielowski z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec służyły y sierot dwoie, Stanisław Puszkarczyk z żoną, Michał sklarz z żoną y syn, Jan Małaczynski z żoną y corka, Piotr Szkutnik z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wawrzyniec Ry-

bołowik z żoną, syn y corek trzy, Silian Pilipik, chłopiec służyły, Demian Łazuski z żoną, synow trzech y corka, sierota jedna, Mikita Karczewski z żoną y syn, Josko Dołżenski z żoną y sierota, Nestior Tuliłowicz z żoną y sierota, Demian Cebało z żoną y corka, Stefan Niskiewicz z żoną, corek dwie, Stachowa wdowa, syn y corka, Mieniakowa wdowa syn, Jacko Warzywoda z siostrą, Hawryło Kotowicz z żoną y chłopiec służyły, Iwan Czyczyk z żoną, Iwan Makarzuk z żoną, Chwedor Strzałowski z żoną, parobek y dziewczka, Wołos Denisik z żoną, Demian Szukała z żoną, synow pięć y corek dwie, Andrzej Pierdunik z żoną y corka, Wakula Kotowicz z żoną, parobek y sierota, Siemion Proniuk z żoną, parobek y dziewczka, Danilo Szoik z żoną, z matką iego, Chwedor Herka z żoną, Charatym Pryczuk z żoną, Wązynska wdowa, Ihnatko szwiec z żoną, Bartosz Migut z żoną, corek dwie, parobek, dziewczka, matka stara iego.

Nowe Miasto.

Adam Kubik z żoną, syn, parobek y dziewczka, Andrzej Turski z żoną, Tomasz Gortala z żoną y corka, Wasko Łosicki z żoną, Intisz Sidoreczyk z żoną, chłopiec służyły, Jakim Skraba z żoną, chłopiec służyły, Jakub Kuczyk z żoną, syn, corka, parobek, dziewczka, chłopiec służyły, Chwedor Hołodko z żoną y sierota, Hryc Bokowiec z żoną y sierota, Iwan Koziełowicz z żoną, Grzegorz Ciesla z żoną y corka, Melian Proniuk z żoną, Iwan Siemienik z żoną, Waskowa staruszka, syn y corka, Tomko Wieliczko z żoną, chłopiec służyły y sierota, Hapon Borszuk z żoną, chłopiec służyły y sierota, Maciei Skraba z żoną, chłopiec służyły, Woiciech Wszol z żoną, syn, Jozef Misiowski z żoną, syn y corka y sierota, Paweł Roniuk z żoną, Janowa Wysokinska y corka, Jakub Sukiennik z żoną, chłopiec służyły, Komornicy: Błazkownow siostr trzy, Jwanowa Powieluska, Marcinowa wdowa, Łusianianka,

Szczepan Waskowicz z żoną, Chwietkowa Kuczerycha, Mielacha Paczynianka, Oryszka Czerniczka y corka, Łucia wdowa y corka, Chmarzycka wdowa, Hryc Chlusik z żoną, Woiciechowa Zerkowa z synem, Jakimowa Kropilikowa, Tymoszowa Kozierowa z synem, Agnieszka Rybowska z synem, Samociowa wdowa, Olechowa Kuzełowa z synem y corką, Hawryłowa wdowa z synem y corko, Ostap Malachwycko, Panas pastuch z żoną, siostra iedna, Osip Czernicki z żoną, Łuc Maniowiec z żoną, Kuzma Drehlowiec z żoną, Grzegorz Hubik, Michałowa Paskucka z synami dwoma, Mieniakowa wdowa, Protas Hurynow z żoną, Siliwanczycha wdowa z corką, Hryc Kuzel z żoną, Ratiowa wdowa, Maksimowa wdowa, Anna Merzycka, Poluchowa wdowa z synem, Moruszka wdowa, Łucowa Marcukowa z synem, Chwietko Kot z żoną, Szuszyńska wdowa, Maciey Chciiko z żoną, siostra iedna, Skwarzyna wdowa, Demian Kuszniierz z żoną, Kosteczanka wdowa siostrze ma iedne, Pilipicha wdowa, Janowa Cwikielczycha z corką, Siemion Dziubik z żoną y z synem, Makobocka wdowa, Stec Kozieł z synem, Walenty Giska, Michał Siczek z synem, Kopryanowa wdowa, Andrzejowa wdowa z corką, Wasko Sidorczyk z żoną y z synem, Panas Paniutik z żoną, Miskowa Laskucha z synem, Maryna Mołoszka, Woiciech Kuszniierz z żoną y z synem, Woiciechowa wdowa, Onachowa wdowa, Czerulichy wdowa, Zofia Tkaczowna, Myłnik z żoną parobek służyły, Bartosz Szwiec z żoną y z corką, Szymon Nowomiescki z żoną, Nastucha wdowa z corką, Stec Słonzewski, Misko Rzeczycki z żoną, Lewko Hacik z żoną, Andrzej Klimik, Klim Truszewicz z żoną, Chwiedko Denisik, Siemion Struczyk z żoną, Markowa Kieciukowa z siostrą, Chwedorowa wdowa, Daniel Zarski z żoną, z synem y corką, Łuniewska wdowa, Bieniasz Bieligłowski z żoną, Maryna Siegieranka, Wasko Pepik z żoną, Woiciech Lesocki z żoną, Jasko Jurkow z żoną, Marko Łys-

szyk z żoną, z synem, Iwan z żoną, Iwan Oleszczuk z matką, Padaszowa wdowa z corką, Stanisław Winniarz z żoną, Paszko Słodownik z żoną, Paweł Błaskow, Sopko Płaxa z żoną, Woiciech Przystupa z żoną, Wasko Winniarz z żoną, Jarosz Onaczko z żoną, Anna Kontaczykowa, Adam Brzożowski z żoną, Anna Pawłowa wdowa z corką, Anna Sobkowna wdowa. Komornicy plebanscy: Woiciech Wszelik z żoną, Osip Byczyk z żoną, Marcin Megus z żoną, Krzysko Tkacz z żoną, chłopiec służyły y dziewczka,

Folwark Zadworny.

Marina gospodyni Brilinska, Wawrzyniec Rogoznicki. Komornicy u pana Chmielinskiego: Piotr z żoną, Bartoszew dwa y żon dwie, Andrzej z żoną, Iwan z matką y dziewczka. Komornicy xiędza proboszcza szpitalnego Miedzerzeckiego: Woiciech Olexiuk komornik z żoną y z matką z dziewczką, komornik z żoną, komornica ze dwiema dziewczkami, komornik z żoną, Grzegorz z żoną y z synem, Wawrzyniec z żoną y z synem, Jozeph Siemianik z żoną, Puchalicha wdowa z corką, Maciey Ozimik z żoną, Jan Misiewski z żoną, Alexander Kaspinski z żoną.

Folwark Żerocinski.

Jegomosc pan Jan Stępkowski z ieymoscia panią małżaką y corką, czeladz gospodyni, pastuch, dziewczka.

W miescie Miedzerzecz.

Jegomosc pan Wawrzyniec Sterczynski z panią małżonko, Maciey parobek, drugi Paweł Jozwik, dziewczka Maryna Michalanka, pastuch Macko Rogoznicki.

W tymże miescie.

Jegomosc pan Gabryel Topczewski y z rodzoną panną siostrą, panna służebna y komornica.

Folwark w Szachach.

Jegomosc pan Andrzej Zarzecki z iey-
moscia pania malzaka, corek dwie, dziew-
ka y parobek albo czeladnik sluzaly. Jego-
mose pan Pienkowski Stanislaw, Lubo mu
sacramenta y iego poddanym in Miedzere-
censi ecclesia administrantur, niedal sie po-
pisowac w swech Zawadkach. P-r Andre-
as Casimirus Bielinski commendarius
Miedzyrecensis m. ppa. Jan Wlodek m.
ppa. Circa quam porrectionem in conti-
nenti coram officio et actis praesentibus
capitanealibus castrensibus Mielnicensibus
personaliter comparentes famati
Łopko et Hemik de oppido eo-
dem, inhaerendo constitutioni regni super
veram connotationem et conscriptionem in
oppido praedicto personarum existentium
juramento corporali in facie officii prae-
sentis comprobaverunt, Deo et sancta
Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Łuniewo.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Łuniewo commanentium, manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Wlodek vicepraefecti subscriptum ad indu-
cendum et inscribendum in acta prae-
sentia castrensia capitanealia Mielnicensia de
tenore verborum tali.

Andrzej Koszut z żoną, synów dwóch
Piotr Łuba, Stanisławowa Koscina wdo-
wa, synów dwóch, Wawrzyniec Kaczorow-
ski z żoną y syn, Mikołaj Olbrychtow z
żoną, synów trzy y dziewczka, Jakub Kozło-
wicz z żoną, komornica Maryna wdowa,
Maryna Wowdianka wdowa, Piotrowa Pu-
luna wdowa z synem, Jan Piotrowicz z
żoną, synów dwóch, Stanisław Gawrysik z

żoną, z synem, Woiciech Zakowicz z żoną
synów dwóch, corek dwie, Piotr Seraphi-
nik z żoną synów dwóch y dziewczka, An-
drzej Olbrychtow z żoną, Maciej Olbrych-
tow z żoną y dziewczka, Paweł Krolík z
matką y z bratem, Marcin Skolimowski z
żoną, syn, parobek, dziewczka, Marcin Czar-
nacek z matką, z żoną, braciey dwóch,
dziewka, Jerzy Grochowski z żoną, paro-
bek, dziewczka, Piotr Łuba Siwik z żoną,
Jan Florianik z żoną, parobek, dziewczka,
Piotr Synowczyk z żoną, komornik z żoną,
Thomasz Bartoszewicz wdowiec, siostra y
corka, Thomasz Koszka z żoną, dziewczka,
Grzegorz Koszut z żoną, parobek, dziewczka,
Jan Koszka z żoną, synów trzech, dziew-
ka, Pawłowa wdowa z corką, Adam Gro-
chowski z żoną, corka, parobek, Thoma-
szowa wdowa, z corką. Circa quam porre-
ctionem in continenti coram officio et ac-
tis praesentibus capitanealibus castrensibus
Mielnicensibus personaliter comparens la-
briosus Koszut de eadem villa, inhaeren-
do constitutioni regni super veram con-
notationem et conscriptionem in villa
praefata personarum existentium jura-
mento corporali in facie officii praesentis
comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi
passione ita ipsum adiuvente.

Wies Kożuszki.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzirecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Kożuszki commanentium manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Wlodek vicepraefecti subscriptum ad in-
ducendum et inscribendum in acta prae-
sentia castrensia Mielnicensia de tenore
tali:

Symon Kozninczyk z żoną, Bartosz
Jozwik z żoną, Marcin Piłuch z corką,

Thomasz Zacharyaszuk z żoną, y corka, Maciey Zacharyaszuk z żoną y syn y sierota, Szczepan Walczuczek z żoną, synow dwa, Stanisław Brodawczyk z żoną, y syn, Janowa Wachnikowa wdowa y sierota, Jan Berek z żoną y syn, Woiciech Poseiszyk z żoną y corka, Macieiowa wdowa z corka, Jan Kozłowiec z żoną, syn y corka, Woiciechowa wdowa, Piotrowa Pilusikowa wdowa syn y corka, Maryna Woddia wdowa, Gabryel Kozłowiec z żoną, Stanisław Kozłowiec z żoną y syn, Andrzeiowa Olecka wdowa, Kasper Pniowski z żoną, Paweł Antonik z żoną, parobek y dziewczka, Walenty Łuniewski z żoną, syn parobek y dziewczka, Halszka Biskupowna wdowa, Woiciech Łuniewski z żoną, synow dwóch, pastuchow dwóch, Michał Korczowiec poddany pana Łuniewskiego z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Brodawczyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et incriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Misie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Misie commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Mackowa Kuzbina wdowa, syn y corek dwie, Pawłowa Kuzbina wdowa, syn

y corka, Marcin Plusik z żoną y dziewczka, Maciey Brodawka z matką y z żoną y dziewczka, Zacharyaszowa wdowa, corek dwie, Krzystof Jagustin z żoną, parobek y dziewczka, Augustin Piotr z matką, z żoną, siostra iego y dziewczka, Jan Jagustin z żoną y syn, Wachowa Baginska z corką, Jakub Stankowicz z żoną y dziewczka, Stanisław Męczynski z żoną, synow dwóch y dziewczka, Mikołai Matyszowicz z żoną, syn y corek dwie, Szczepanowa Przychocka wdowa, synow trzy, komornic dwie y z corkami dwoma, Marcin Krzymoski z żoną y corka, Maciey Czubek z żoną, Jak Piekarcz z żoną, brat iego, Woiciechowa Stankowiczowa, syn y corka, Krzysztof Domanski z żoną y dziewczka, Andrzei Szostek z żoną, oica ma starego, Łukasz Szwiec z żoną, corka y syn, Grzegorz Tarczewski z żoną y syn, Maciey Bączyk z żoną, Szczepan Kłoszuk z żoną, syn y corka, Symon Chwietko z żoną y corka, Jakubowa Krynska wdowa, syn y corka, Jakub Dudka z żoną y syn, Woyciech Golec z żoną, Woiciech Jagustin z żoną, syn z żoną, Macko Stankowicz z żoną y corką, Andrzei Krawiec z żoną y syn, Symon Julianik z żoną, synow trzech, Jakub Choiecki z żoną, Thomek Mazur z corką, Misko Stankowicz z żoną, syn y corka, Dorotha Szaniawska wdowa, Wawrzyniec Golec z żoną, syn; Jan Baginski z żoną, corka, parobek y dziewczka, Piotr Matysik z żoną, syn y corka, Piotrowa Plewczyna wdowa, synow dwóch, Maciey Brzozowicki z żoną y corka, Alexander Piekarcz z żoną y dziewczka, Grzegorz Przychocki z żoną, syn y corka, u tegosz komornica, Jakub Synowczuk z żoną, y z synem, Fracek Choiecki z siostrą, Krzysztof Sawicki z żoną, Jakub Jagustin z żoną y corka, Maciey Stankowicz z żoną, Paweł Wilczenski z żoną, syn y corka, Jan Osłowski z matką y z siostrą, Woiciech Skolimowski. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Matthias

Buczyk de villa Misie, inhaerendo constitutioni regni, super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Jelnica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jelnica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi vicepraefecti Joannis Włodek subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Frackowicz syna ma z żoną, Woiciech Mazurowicz z żoną, Wawrzyniec Grabowski z żoną y sierota, Mikołai Machniowicz z żoną y corką, Paweł Plewka z żoną y syn, Woyciech Jasiuk z żoną, Andrzej Machniowicz z siostra, Augustin Jasiuk z żoną, Stanisław Mieinik z żoną, Andrzej Szymanowicz z żoną, synow dwóch y corka, Gabryel Mazurowicz z żoną, brat iego, Grzegorz Plewka z żoną y syn, Paweł Mazurowicz z żoną dziewczka y matka ma, tenże ktory iey zaprzął, Marcin Mazurowicz z żoną, Krzysztoph Bartosowicz z żoną, z bratem, Pawłowa Bartoszewiczowa wdowa z synem, Bartosz Hrycek z żoną y corką, Paweł Rykała z matką y z żoną, Maciej Pietraszewicz z żoną, Andrzej Będnarz z żoną y syn, Jan Wałkowicz z żoną y corka, Mikołaiowa Mazurowiczowa wdowa y corka, Woiciech Mazurowicz z matką y z bratem, Woiciech Krolik z żoną, Bartosz Fronczkowicz z żoną, Krzysztof Kurowski, komornica, Symon Machniewicz z żoną, Bartosz Siwczyk z żoną y synem, Maciej Jelnicki z żoną, syn, parobek, sierota, ko-

mornik z żoną, Woiciech Jelnicki z żoną, Żezuska wdowa, Piotr Żdanowski z żoną, Jakub Gorzalik, z żoną, Jakub Kuros sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Laurentius Grabowski de villa Jelnica, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przychody.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Przychody commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Pasmuzik z żoną, Jakub Robaczek z żoną, Wawrzyniec Robaczek z żoną, Woiciech Gosicki z żoną, synow trzech, Stanisław Rozak z żoną, Jan Wołynczuk z żoną, synow dwóch, Agnieszka Marcianowa wdowa, Jan Januszczyk z żoną, Thomasz Jankowicz z żoną y sierota, Jozeph Kosmalik z żoną, Tomasz Czyczyk z żoną y dziewczka, Walcko Bączek z żoną y syn, Symon Kowalik z żoną, Jan Traciuk z żoną y corką, Maryna Tracukowa wdowa, syn y corka, Raina Siedlanowska wdowa, synow trzech y corek cztery, Woiciech Jadamowicz z żoną, synow dwóch, Woiciech Jadamowicz młodszy z żoną, syn y corka, Ragina Wierchowska synow dwa z żonami y corka, Adam Jendruchniewicz,

syn y z żoną, Paweł Jendruchniewicz, synow dwóch y corka, Jakub Pasmużyk z żoną, syn y z żoną, Apolonia Sledziukowa wdowa, syn y corka, Wawrzyniec Sledziuk z żoną, Jakub Gasiuk z żoną, Agnieszka Jendruchowiczowa wdowa, Anna Ambrożykowa wdowa, syn y corka, Katarzyna Dziombina wdowa z corką, Maciej Adamczyk z żoną y synem, Symon Tomalak z żoną y dziewczką, Symon Wołynczyk z żoną, Bartosz Adamowicz z dziewczką, Piotr Adamowicz z żoną y sierotą, Maciej Adamowicz z żoną y corką, Walco Grzegorzowicz z żoną y sierotą, Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jankowicz de villa Przychody, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Grabowiec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Grabowiec existentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Woiciech Manko z żoną, syn y corka, Grzegorz Jadanczuk z żoną, Woiciech Kłyczek z żoną y parobek, Maciej Bożedaiko z żoną y syn, Jan Tynczuk z żoną, syn y corka, Grzegorz Ziętek z żoną y syn, Jakub Ziętek z żoną, Grzegorz Karczdzia z żoną, Grzegorz Czyczyk z żoną,

parobek y dziewczka, Andrzej Piotrusik z żoną y synow dwóch, Paweł Jałowik z corką, Paweł Jadanczuk z żoną, komornica, Woiciech Brodawka z żoną, Jakubowa Kinczukowa wdowa, corek dwie y zięć, Stanisław Grzesik synow czterech, Jakub Talarczuk z żoną y sierota, Maciej Kunica, synow dwóch y corka, Stanisław Kłyczek z żoną, syn, corka y parobek, Jakub Piotruszyk z żoną, syn y dziewczka, Thomek Piotruszyk z żoną, Grzegorz Piotruszyk z żoną, syn y corka, Paweł Bożedaiko z żoną, synow dwóch, ieden z nich z żoną, Maciej Piotruszyk z żoną, Piotr Kowalik z żoną, syn y corka, Maciej Siech z żoną y corką, ma brata y dziewczkę, Symon Łosiow y z oicem, z żoną, parobek y dziewczka, Bartosz Kurosz z żoną y komornica, Woiciechowa Młynarzowa wdowa, syn y corek dwie, woit Marcin Jartich z żoną, gospodarz z żoną y chłopiec służyły, we dworze Grabowieckim. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Jartuch de villa Grabowiec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Poscisz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Poscisz manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Jurkowiec wdowiec, Bartosz Chwiedaczek z żoną, Woiciech Jurkowiec wdowiec, synów dwóch z żonami y sierota, Jan Osowicz z żoną y syn, Anna Krzymowska wdowa, synów trzech y córka, Woiciech Jelnicki z żoną, szwagra ma głupiego, Stanisław Zdornowski wdowiec, syn z żoną, parobek y dziewczka, Paweł Mazur z żoną, braci y ma dwóch, Jan Korczewski z żoną, synów trzech, corek dwie y sierota, Jozephus Karczewski z żoną y syn, Sobiech Jendrzeiowicz z żoną, synów dwóch, corek dwie, Symon Szostek z żoną, Paweł Jelnicki z żoną y syn, Jan Siliwonski z żoną y córka, Jerzy Gołaski z żoną, Woiciech Gołaski z żoną, Marcin Koziczek z żoną, Grzegorz Przychocki wdowiec, syn y z żoną, Bartosz Czaczko z żoną, Grzegorz Gołaski z żoną y córka, Woiciech Przychocki z żoną, Wawrzyniec Karwowski z żoną, syn y córka, Dorothea Wolkowa wdowa z żoną, komornica z żoną, Maciej Biedusiak z żoną, brata ma swego y komornice, Woiciech Zbucki z żoną, Tchoomasz młynarz z żoną, z matką y bratem, Adam Karcz z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Georgius Gołaski de villa Poscisz, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Strzałki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis perso-

narum in villa Strzałki, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Fracek Złotniczek z żoną, Elżbieta Siestrzenska wdowa, syn z żoną, Woiciech Janczyk z żoną, Jan Karwowski z żoną, Maciej Karwowski z żoną, Grzegorz Jarmoszyk z żoną, oica ma przy sobie, Symon Smarzyk z żoną, syn y z żoną, Thomasz Krynski z żoną y sierota, Jakim Dudka z żoną, Troc Panaszuk z żoną, Chwiedko Drehlowiec z żoną, Iwan Klimik z żoną, Szczepan Wołczek z żoną, Hawryło Joltuszyk z żoną, Piotr Przychocki z żoną y syn, Ragina Przychocka wdowa y syn, Grzegorz Kowalik z żoną, Symon Tkacz z żoną, Onuszek Charczuk z żoną, oica ma przysobie, Iwan Charczuk z żoną, y parobek, Krawcowa wdowa z synem, Paweł Smarz z żoną, syn y córka, Olech Nierodzik z żoną, Prokop Nierodzik z żoną, Andrzej Karwowski z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Karwowski z żoną, Woiciech Zaręba z żoną, Jacko Wołczkowiec z żoną, Mikołaj Wołczek z żoną, Jan Siestrzenski z żoną, Stanisław Jonczyk z żoną, Lenart Siestrzenski z żoną, Marcin Złotnik z żoną, Szczepan Nierodzik z żoną y syn, Jacko Drehlowiec z żoną y syn, Fracek Rozmyslak z żoną, Symon Kowal z żoną, Paweł Czplinski y z bratem, Miskowa komornica wdowa y syn, Woitek Krawczyk persona vagabunda, Woitek Złotniszek z żoną, Jakim Panasiuk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Petrus Przychodzki de villa Strzałki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Wygnanka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wygnanka manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Krzynski z żoną, Woiciech Zaranek z żoną y corką, Woiciech Woszyk z żoną y z bratem, Woiciech Bierak z żoną, Grzegorz Sobociuk, Jakub Będnarzyk z żoną y stryją, Paweł Woszyk z żoną y syn, Symon Sobociuk z żoną, Stanisław Sobociuk z żoną, Tomek Woszyk z żoną, Pitr Woch z żoną y syn, Stanisław Znoiczak z żoną y syn, komornik z żoną, Paweł Misiowski z żoną y z bratem, Marcin Cichowlazik z żoną, Wawrzyniec Znoiek z żoną, Mikołai Będnarz z żoną, Misko Roluk z żoną, Misko Oniszko z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Sobociuk de villa Wygnanka, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata commanentium personarum juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Halasy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis

personarum in praedio Halasy commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan gospodarz, pani gospodyni, syn, pastuch, dziewczka, pan Woyciech Parub z żoną, syn z żoną, Chwiedior, Iwan parobkowie, Regina, Wowdia dziewczki, gumienik, masztalezrow dwoch, pastuch u stada, Katarzyna Jelnicka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Chwedior de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem suprascripto praedio personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Żabiecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Zabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Gospodarz z żoną, syn gospodarski, parobek, pastuchow dwoch, z żoną ieden, dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem

suprascripto praedio personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Łuby.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuby commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Gawryeleczuk z żoną, Stanisław Waiczuk z żoną y corką, Maciej Pawłowicz z żoną, Wawrzyniec Jakubik z siostrą, Matys Baiczuk z żoną, Woiciech Mikolaiczuk z żoną y siostrą, Maciej Siwko z żoną, syn, parobek y dziewczka, Jakub Jozwik z żoną, Maciej Jozwik, Paweł Siwko z żoną, parobek y dziewczka, Jakub Nakonieczny z żoną y syn, Wawrzyniec Mikolaiczuk z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Pawłowicz z żoną y corką, Jan Pawłowicz z żoną, komornica, Stanisław Makowski z żoną, Symon Zbaraski z siostrą, Alexandrowa, Jaskowa, Swiersznowska, Zaralina wdowy. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Paulus Siwko de villa Łuby inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Tlusciec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Tlusciec commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum eiusmodi:

Stanisław Paruł z żoną, syn y dziewczka, Stanisław Mazur z żoną, Protas Szwiec z żoną, Iwan Mokiey z żoną y z oicem, matka, Więclaw Szczepaniuk, syn y corka, y komornica, Woiciech Grabowski z żoną y dziewczka, Jakub Karczewski z żoną, Paweł Karczewski z siostrą, Adam Wszelik z oycem, syn, corka, parobek, komornica, Macieiowa wdowa z matką y corką, Pawłowa Katarzyna wdowa, syn y corka, Andrzej Kutara z żoną, syn y corka, Misko Dorosik z matką y z bratem, Iwan Hemieluk z żoną, parobek, komornica y z synem, Sidor Łaziuk z żoną, syn y dziewczka, Maciej Kasuski z żoną, Jakub Karczewski z żoną, brata ma y siostre, Tymosz Derdziak z żoną, Paweł Wszelik z żoną y syn, Andrzej Dziurdzik z żoną, parobek y dziewczka, Jan Mazurek z żoną, syn y corka, Jakub Mazurek z żoną, synow dwóch y corka, Marcin Wędrzynik z dwiema bracią, matką y siostrą, Marcin Wszelik z żoną z bratem y siostrą, Stanisławowa Jukubikowa z corką, Woiciech Grabowski z żoną, matką z corko y parobek, Stanisław Danilok z żoną y syn, komornica, Marcin Kortun z żoną, synow dwa, Woiciech Wszelik z żoną, braciey dwóch y siostra, Jakim Naroik z żoną, syn y corek dwie, Jan Mazurek z żoną, Paweł Mazurek z żoną, syn y synowca ma, Woiciech Kargolik z żoną y komornica, Jacek Chwiedorik y dziewczka, komornik z żoną, Chilimon Naumiuk z żoną y syn, Olexa Łaziuk z żoną y corka, Misko Makaruk z żoną, syn y dziewczka, Miskowa wdowa, syn y corka, Olexa Wengrzy-

nik z żoną, Mikita Dreblowiec z żoną, Stanisław Toboluk z żoną, Paweł Mazurek, syn z żoną, parobek y dziewczka, Wojciech Tymoszyk z żoną, Jan Suda z żoną y dziewczka, Jan Rzeszotko z żoną, brata ma u siebie y parobek, Stanisław Rzeszotko z żoną, syn, corek dwie y komornik, Hapon komornik z żoną y Tacia komornica, Dawid komornik, Iwan z żoną y syn, Mikołaj z żoną y corką, pan Czelażdzinski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Rzeszotko de villa Thusciec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium jramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Rogoznicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Rogoznickie commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Gospodarz Symon Siwczuk, stara pani wdowa, imie iej Barbara z corką, pastuch. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus pastor de eodem praedio etc. *Ut supra.*

Wies Rogoznica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater An-

dreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rogoznica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Maciej Litwinik z żoną y sierota, Jan Litwinik z żoną y syn, Wawrzyniec Josczyk z żoną, parobek y dziewczka, Siemion Szulanik z matką, synow dwóch y corka, Helena Siemionowa komornica, Jan Łysowiec z żoną y z matką, parobek, dziewczka y sierota, Zofia Soicka wdowa, synow dwóch Woitek Szczesniuk z żoną, Iwan Szulkaniak z żoną y corką, Jasko Mosnik z żoną y syn, Śtasicha wdowa, syn y corka y komornica, Parulicha wdowa y corka, Paweł Przystupa z żoną, Woitek Dzideczyk z żoną, Paweł Josczyk z żoną y brata ma y sierote, Prokop Osieik z żoną, Hryc Przystupa z żoną y syn, komornica, y z corką, Jabran Łobkowicz z żoną y z bratem, Iwan Przystupa z żoną, Chwiedko Skiba z żoną y syn, Szczyglicka wdowa y syn, Jakub Markowski z żoną, Stanisław Markowski z żoną, Jan Czerwotka z żoną y corka, Stefan Wołosik z żoną y dziewczka, Jakub Siwczyk z żoną, Jasko Krasuski z siostrą y komornica, Grzes Ryscik z żoną, syn y corka, Iwan Wołosiuk z żoną y sierota, Jadamicha wdowa, Makarzycha wdowa, Grzesiek Siwczyk z żoną, Woitek Borysik z żoną, zięcia ma z żoną, komornik z żoną, Buratkowa wdowa y z corką, Stanisław Siwczyk, żona gumiennikowa, syn, corka, parobek y komornica z corką, Hapon młynarz z żoną y syn, Siemion młynarz z żoną z oicem y z matką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Prystupa et Albertus Borysik de villa Rogoznica etc. *Ut supra.*

Wies Wysokie plebanskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wysokie commatentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Kalich Prosniuk z żoną y parobek, Bartosz Nahoreczyk z żoną, synów dwóch y corka, Walko Spiewaczuk z matką y z bratem y z siostrą, Stanisław Machniuk z żoną y komornica, Gaspar Machniuk z żoną, Grzegorz Porąbczyk z żoną y corka, Łukasz Goiczuk z żoną, synów trzech y corka, Marcin Chmielowski z żoną, brata ma y siostr cztery, Macko Szymaniuk z żoną y dziewczka, komornik y z żoną y z corką, Prokop Kozluk z żoną, Jan Pasternak z żoną, synów trzech y dziewczka, Iwan Dobreiko z żoną, synów dwóch, Jan Małyczyk z żoną, syn y corka, Chwietko Proniuk z żoną, Tymosz Zubik, braciey ma dwóch y siostrze, Stach Marcuk z matką y z bratem, Iwan Trusik z żoną y komornico, Stas Sobota, synów dwóch, Wasko Iwanczuk z żoną, Tymoch Bryczyk z żoną y corka, ma corke drugą z mężem, Macieiowa Tadrowa, Kaska wdowa ze dwiema corkami. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Iwan Trusik de villa Wysokie inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *etc. Ut supra.*

Wies Rzeczyca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum ifrascriptum verae connotationis personarum in villa Rzeczyca commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Gaspar Mentusik z żoną, synów dwóch, trzeci z żoną, Banach Mazurek wdowiec z corką, Maciey Bendnarzyk z żoną, parobek y dziewczka, Grzegorz Mazurek z żoną y syn, Wach Okrasa z żoną y syn, Symon Bularka z żoną, parobek y dziewczka, Harasim Borysik z żoną, Grzegorz Będnarzyk z żoną, synów dwóch y corka, Jan Saigacz z żoną, Miskowa wdowa y komornica, Ihnat Zielonka z żoną, synów dwóch, Woitek Przystupa z żoną, Paweł Slosiarz z żoną, Jakub Kostuszek z żoną y dziewczka, Krzysztof Szychterz z żoną y syn, Chwiewko Michałko z żoną y syn, Chwietko Oleszczuk wdowiec z corką, Szczepan Wszelik z żoną y matke ma swoje, Jakub Wszol z żoną y z dziewczko, komornik z żoną y siostra żony, Stanisław Wszelik z żoną, syn y corka y parobek, Marcin Wołynczyk z żoną, syn y corka, Wawrzyniec Wszelik z żoną, Jakub Bierek z żoną, parobek, dziewczka y siostra, Bartosz Sikut z żoną syn y dziewczką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Michael Chwiedko de villa Rzeczyca, inbaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka Krzymoska.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius

Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wolka Krzymoska commanentium manu propria admodum reverendi patris tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jan Ryczuk z żoną, syn y corek dwie, Woiciech Paszczuk z żoną, synow dwa, Piotr Melancyk z żoną y syn, Jan Janczurzyk z żoną, syn, parobek y dziewczka, Krzystoph Nowosz z żoną y dziewczka, Tymoch Chmielanczuk z żoną, synow dwóch y corek dwie, Andrzej Giergołek z żoną, syn y dziewczka, Bartek Wachowicz z żoną, Woiciech Januszyk z żoną, parobek y dziewczka, Stasko Rogoznicki z żoną, syn y corka y dziewczka, Janelo Szczepanik z żoną, Grzegorz Maseybrocki z żoną, syn y corka, Woiciech Jurczak z żoną, syn y corka, Jakub Szczepanik z żoną, Jan Ostapczuk z żoną y syn, Krzystof Tkacz z żoną, Maciej Nowosz z żoną y syn, Szczepan Szupczak z żoną, Bartek Juncurzak z żoną, Anna wdowa, syn y corka, Piotr Wąchanik z żoną y dziewczka, Woiciech Popławski z żoną, Jakub Wąchanik z żoną, Marcin Krasuski z żoną, Krzystoph Januszyk z żoną y dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Bartholomeus Gęciura de villa Wolka Krzymoska inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Krzymoszyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae conscriptionis personarum in villa Krzymoszyce et aula tam nobilium, quam plebeiarum commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Mikołai Kozos z żoną y corką, Sobek Szczepanik z żoną y dziewczką y komornica, Symon Jakubik z żoną y dziewczką, Stanisław Wisniewski z żoną, Jakub Szczepanik z żoną y corką, Maryna Komoszyna wdowa, syn y corka, Stefan Wąsowicz z żoną, y dziewczką, Stanisław Krupa z żoną y corką, Krzysztof Tkacz z żoną, syn y dziewczka, Andrzej Sokulski z żoną y parobek. Elżbieta Muszyna wdowa, syn corka, Maciej Pękła z żoną y syn, Jakub Krolik z żoną y synow dwóch.

Dwor Krzymoszycki.

Naprzod iegomosc pan Mikołai Dadzibog y z imoscia panią Jadwigo Dadzibogowo. Czeladz --- pan Stanisław Zakrzewicz, pan Jan Olszewski, pan Mikołai Kopanski, pan Jerzy Przygocki, Wawrzyniec woznica, Jędrzej forys, Symon Galecki, Woitek Mysliwczyk, Jan parobek, Wawrzyniec pastuch, Macko pastuch, Szczesny kucharz, Andrzej krawiec, persona vagabunda, Marcin Wyczółkowski. Panny: panna Zofia Skawinska, panna Katarzyna Sarnacka, panna Katarzyna Grochowska, panna Krystina Wierzbicka, panna Magdalena Skawinska, Krystina Janzrowska, Maryna Łysiokiecka, Maryna Przegalinska, Maryna Żerocinska, Kulina Tulinowska, Maryanna Bialecka, Elżbieta kucharzowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus

personaliter comparens laboriosus Mathias Pekala de eadem villa ac aula eiusdem villae, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Ostrow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Ostrow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Woiciech Ostrowski z żoną y dziewczką, Maciey Krzymowski z żoną y dziewczką, Piotr Krzymoski z żoną y parobek. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Albertus Ostrowski de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem.. *Etc.-Ut supra.*

Zamek Miedzerzecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in arce oppidi Miedzerrecensis tum et praediis eo spectantibus commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefacti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jegomosc pan Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki, ieymosc pani Jadwiga Włod-

kowa podstaroscina, panna Anna Iżycka, panna Anna Tulilowska, Uliana Chlebowna. Czeladz: pan Jan Wołowski, Michał Prusak, Denis woznica, Les kncheik, iegomosc pan Thomasz Jastrzębski pisarz prowentowy Miedzyrzecki, pan Mikołai Jastrzębski syn iegomosci, Jan Żmucki, Mikołai Puszkarczyk, Stanisław woznica. W folwarczku iegomosci pana pisarza prowentowego w miescie zostaiącego, gospodarz Baranowski z żoną, Katarzyna Wysokinska siostra iegomosci pana pisarza. W folwarku za miastem: gospodarz z żoną, Sidor parobek, Bartosz parobek, Andrzej parobek, corka gospodarska, ieymosc pani Eufruzyna Jastrzębska pisarżowa, ieymosc panna Krystyna Jastrzębska, Dorotha kucharka, Dorotha Jelniczka dziewczka, iegomosc pan Thomasz Bolykowski, Maciey Kozłowski, Paweł chłopiec, Zofia Żmucka komornica. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerrecensis mp.

Zydzi z miasta Miedzerzecza.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Hiacyntus Tapski proconsul et Mathias Mieczkowski notarius oppidi Miedzyrzecz obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti regestrum infrascriptum personarum Judaeicarum in oppido Miedzyrzecz commanentium per offerentes consules et scabinos tum generosum Joannem Włodek vicepraefectum eiusdem oppidi Miedzyrzecz connotatos et fideliter conscriptos ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisany zydow w miescie Miedzierzeczu mieszkaiących. Naprzod Faybysz z żoną, Jakub Hoskielik samowtor, Samson Aronowicz samowtor, Abraam Szeiowicz samowtor, Jersko Ukrainiec samowtor, Sloma Ukrainiec samotrzec, Boruch Zerocinski samowtor, Lewko Froimik samowtor, Che-

wel Markowicz samowtor, Hayczyk Jozuk samowtor, Judka Moskowicz samowtor, Jakub Rzeznik samowtor, Lewko Krawiec samowtor, Jakub Czerulik samowtor, Mosko Ickowicz samoczwart, Isier Leibkow samowtor, Jersko Isierik samotrzec, Hersko Jerszkow samowtor, Smoilo Jozuk samowtor, Jochiem Osierzyk samowtor, Jerszko Mydlikow samowtor, Jokiem Krawiec samowtor, Lewko Czapnik samowtor, Izrael Rekieciuk samowtor, Dawyd Boruchow samowtor, Moszko Mydlikow samowtor, Golda Berkowa sama iedna, Josio Dawydkow samowtor, Josio Ickowicz samopiat, Heber Ickowicz samoczwart, Chaim Kalmanowicz samowtor, Sloma Garbarzuk samoszost, Dowyd Josiow ziec samoczwart, Jerszko Zerocinski samotrzec, Wolw Krasowski samowtor, Jozeph Pereszczowski samowtor, Pinkasowa Łozecka samowtor, Abraam Drehlowski samowtor, Meier Berzowski samotrzec, Faiko Ostrowiecki samoczwart, Isier Soszczenski samowtor, Iersko Łukowiecki samowtor, Panpach Rogoznicki samowtor, Abraam Dolzenski samowtor, Leybko Krzewicki samowtor, Zelman Thuszczewsky samowtor. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter commparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum Judeorum in eodem oppido Miedzerecensi commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis... *Etc. Ut supra.*

Wies Stolpno.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Stolpno comanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek subscriptum, ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Paweł Bibryk z żoną y syn, Waszko Dolzenica z żoną, Klim Melianik z żoną, Roman Dzunik z żoną y dziewczynka, Iwan Baran z żoną y córką, Wieremko Słabiuk z żoną y syn, Hryc ciesla z żoną y syn, Demian Piekarczyk z żoną, Prokop Bobryk z żoną, Radko Dubielik z żoną, Kalich Artysik z żoną, Szymon Moczko z żoną, Harasim Tarasik z żoną, Łazko z żoną, Elias Mieczkowski z żoną, Hryc Miynarz z żoną, Marcin Słabosz z żoną y córką, Sobek Sobociak z żoną, Jan Sobociak z żoną, Adam Dyl z żoną, Komorniky Waszko Kupik z żoną, Maruszka Korsunianka wdowa, Frackowa wdowa, Szczyrunicha wdowa, Jacko Kosiorek z żoną, Ochwiey z żoną, Macko z żoną, Jacko Traba z żoną, Trochim Zahaikowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Prokop Bobryk et Martinus Słabosz de eadem villa suprascripta, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Szachi.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Szachi commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Lewko Jurczyk z żoną, syn z żoną y parobek, Mikołaiowa wdowa y parobek, Hryc Wołyniec z żoną, syn y parobek, Patey Haczyk z żoną y parobek, Hryc Kowal z żoną, syn y dziewczka, Wasko Wasilik z żoną y parobek, Łuc Trocik z żoną, Prokopowa Marczukowa z synem, Sawka Paluszyk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Wasko Wasilik de eadem villa. *Etc. Ut supra.*

Wies Sietne.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sietne commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Jurzykowa z corką, Piotr Zawidko z żoną, Jacko Zienczuk z żoną, Andrzej Waszyk z żoną y syn, Stefan Zawidko z synem, Klim Jonik z żoną y dziewczką, Jakim Zienczuk z żoną, Iwaszko Pereszczowiec z żoną y syn, Trochim Chwedonik z żoną, Siemion Hermanik z żoną y corką, Mikołai Panasik z żoną y parobek, Paweł Jołtuszyk, Maxim Panasik, Anton Jozwik z żoną, Taras Radezyk z żoną y syn, Sebastian Joszezyk z żoną, Huryn Baibak z żoną, Paweł Zawidko z żoną y corką, Kyrjło Beyczuk, brat z żoną, Roman Kupik z żoną y corką. Komornice: Jakubowa wdowa z synem, Paweł Melianik z synem, Hołodicha wdowa z synem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Paulus

Jołtuszyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem. *Etc. Ut supra.*

Wies Puhacze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens (religiosus) pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Puhacze commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Hryc Zuczyk, Wirka wdowa, Wakułina wdowa, Hryciowa wdowa, Martin Iwantielik, Choma Jacielik z żoną, Iwanicha wdowa. Circa quam perrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jacielik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Utrowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus parer Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Utrowka commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Woiciech Mazur z żoną, Nakaza Gułmiennik z żoną, y syn Trochim Steciuk z żoną, Kuzma Turyk z żoną, Mi-

kołai Kuzmik z żoną, Pawel Koza-
czuk z żoną, Iwan Kuzmik z żoną, Ostap
Lachowiec z żoną y corką, Joltuch Kor-
tunik z żoną, Iwan Kortunik z żoną, Ostap
Drełowiec z żoną. Circa quam porrectionem
in continenti coram eodem officio
et actis praesentibus capitanealibus ca-
strensibus Mielnicensibus personaliter com-
parens laboriosus Joltuch Kortunik de
eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Zabce.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personali-
ter veniens religiosus pater Paulus Wierz-
bicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et
reproduxit eidem officio praesenti rege-
strum infrascriptum verae connotationis
personarum in villa Zabce commanentium,
manu propria eiusdem offerentis sub-
scriptum ad inducendum et inscribendum
in acta praesentia castrensia Mielnicensia
de tenore verborum, qui sequitur talis:

Choma z żoną, Kuzma Koroleczuk z
żoną y corką, Trochim Bołbierzuk z żoną,
Osipik z żoną, Jacko Łukaszyk z żoną,
Niestier Bołbieszuk z żoną, Bemian Bo-
lina z żoną y siostrą, Prokop Krawiec z
żoną, Marcin Bołbieszuk z żoną y zięc z
żoną tegosz, Woitek Skorczak z żoną, syn
y corka, Łohwin Osipik z żoną, syn y cor-
ka, Chwedko Koroleczuk z żoną, Maxim
Dawydik z żoną, Chwedko Hordeik z żo-
ną, Martin Hordeik z żoną y syn, komor-
nica Demianicha wdowa. Paweł Wierzbic-
ki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Wło-
dek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa
quam porrectionem in continenti coram
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Maxim Dawydzik
de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Tulilow.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia etc. ut supra mutato in villa Tulilow
commanentium de tenore tali:

Osiey Sawczuk z żoną, Iwan Stupak z
żoną, Radko Masluch z żoną, syn y cor-
ka, Samoilo Didkowiec z żoną, Stec Did-
kowiec z żoną, syn y corka, Serhiey Ma-
sluch z żoną, Marcin Tkacz z żoną y cor-
ką, Wasko Kornilik z żoną, Iwanowa wdo-
wa z synem, Adam Sawczuk z żoną y
syn, Troc Masłuszyk z żoną, Stefan Zu-
czyk z bratem y siostrą, Hryc Kotaszyk z
żoną, Łazar Rymczyk z siostrą, Demian
Parchimik z żoną, Misko Muszka z żoną,
Marko z żoną y brat, Taras Weliczko z
żoną, syn y corka, Parafin Denisik z żo-
ną y syn, Macko Korzeniowski z żoną,
Wasko Awryluk z żoną, Jacko Haciuk z
żoną y syn, Troc Tobolak z żoną y corką,
Onisko Sienczuk z żoną y corką, Marcin
Sidorczuk z żoną, Sac Kuryanczuk z żo-
ną y corką, Melian Didkowiec z synem,
Iwan Kuryanczuk z żoną, Łukasz Kostiu-
czyk z żoną, Jolchim Sięczuk z żoną. Ko-
morniki—Jasko z żoną, Klim Didkowiec
z żoną, Stefanicha wdowa, Jakim Sietnia-
nica z żoną, Harasik Melianczyk z żoną,
Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzyrzycki
mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki.
Circa quam porrectionem in continenti
coram eodem officio et actis praesentibus
personaliter comparens laboriosus Onisko
Sienczuk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Bereza.

Ad officium etc. ut supra scribatur
mutato in villa Bereza commanentium de
tenore tali:

Hawryło Bakun, żona y syn, Anton
Bakun z żoną, Jakimicha wdowa z synem,
Iwaszko Jakimik z żoną, Prokop Łyzczuk
z żoną, Hrycicha Kowalicha z synem,
Matiey Strocik z żoną y syn, Prokopowa
wdowa z synem, Iwan Nikomik z żoną,
zięc iego z żoną, Chwiedko Nikonik z sy-
nem, Matofiey Timoszyk z żoną y synem,
Kuzma Szymonik z żoną y synem, Mikita
Zakulik z żoną y bratem, Lewko Sietnia-
nica z żoną, Maxim Hert z żoną y syn,
Wasko Nakaziuk z żoną, Nazar Teciuk z

żoną, Stefan Lesnik z żoną y córką, Hryc Herman z żoną, Trochim Mackowski z żoną, syn y córką, Chwedko Zakulik z żoną, Misko Bakunik, z żoną, Siluech Moszczyk z siostrą, Kuryan Jowik z żoną, Protas Siemionik z siostrą, Jacko Wawdyszyk z żoną y siostrą, Tomko Prystupa z siostrą, Hryc Drelowiec z żoną y syn, Iwan Chedko, Pawluk Łuzczanica z żoną y syn, Daniło Siemanik z żoną, Ihnat Jozczyk z żoną, Ilko Jarmoszyk z żoną, Martin Huczyk z żoną, Klim Teciuk z żoną, Josko z żoną, Paweł Wierzbicki praebiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Martinus Huczyk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Sostki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus (Greg)orius Koscien-ski praebiter Sostiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sostki commanentium manu propria offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subsriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Trochim Truchonek z żoną, Siemion Prystupa z żoną, Choma Polak z żoną y syn, Iwan Polak z żoną, Siemien Protasik z żoną, Philip Zaniuk matka y brat, Siemien Szabat z żoną y syn, Chawryło Siemienik z żoną y córką, Wasko Radczyk z żoną y syn, Siemien Radczyk z żoną, Siemien Swistun z żoną, Tymosz Joltuszyk z żoną, Maciey Sydonik z żoną y syn, Maxim Łobiuk z żoną, Wasko Giezeko z żoną y syn, Trochim Gumiennik z żoną y córką, Iwan Prystupa z żoną, Łucz Prystupa z żoną y córką, Ziec Szczerbik z żoną y zięć, Martyn Drolowiec y syn,

Hryc Weremczuk z żoną, Stefan Truchonik z żoną, Ihnat Truchonik z żoną y syn, Osip Truchonik z żoną, Janiuk Kuzma z żoną y brat, Misko Szesciuk z żoną y syn, Pilip Mudko z żoną y syn, Makar Szymonik z żoną, Kuzma Drelowicz z żoną y siostrą, Kuzma Demianczuk y matka, Samoilo Nowak z żoną, Klim Ilczyk z żoną, Nazar Kuszniierz z żoną, Romanicha wdowa y syn, Szymon Habusik y curka, Paszko Wasielik z żoną y syn, Bołbik Chron z żoną, Harasim Deczuk z żoną y siostrą, Szymon Mudczyk z żoną, Iwan Paskudyk z żoną, Jacko Mudko z żoną y syn, Wawrysz Szymanik z żoną, Tymosz Makowczyk z żoną, Hryc Mikitik z żoną, Osip Panas z żoną, Martin Ilczyk z żoną, Kowal z żoną, Maxim Antonik z żoną, Paweł Prystupa z żoną, Naum Mielusik z żoną y córką, Marcin Kuszniierz z żoną, Hawryło Polak z żoną y syn, Łukasz Prystupa z żoną, Parchim Palaczyk z żoną, Tymosz Polak z żoną y ociec. Komornicy Tacia wdowa, Kuzmicha wdowa, Konak Szycik z żoną, Misko Nayezyk z żoną. Grzegorz Koszczenski pr. Soscki. Jan Włodek podstar. Miedzerzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter parentes laboriosi . . . Prystupa et Naum Mielusik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka.

Ad officium... *Etc. ut supra scribatur mutato* in villa Wolka commanentium etc. de tenore tali:

Joltuch Andreiczuk z żoną, Daniło Tymosz z żoną, Tymosz Hrycik z żoną y syn, Martin Wiktoryk z żoną y córką, Misko Wyktoryk z żoną y córką, Siemien Bielko z żoną y syn, Prokop Bielko z żoną y syn, Michaiko Pliszcuk z żoną, Chwałko Pliszcuk z żoną, Wasko Soszczyk z żoną, Anton Sykotyp z żoną y brat, Manko Tereszczuk z żoną, Jasko Kieziuk z żoną, Jasko Szoseyk z żoną y córką, Jolhim

Haciuk z żoną, Jolhim Pereschowiecz z żoną, Sak Andrzejczyk z żoną, Demian Andrzejczyk z matką, Lewko Polbik z żoną y syn, Chwedko Tarasiuk z żoną, Kunach Bolba z żoną y brat, Łucz Bolbik z żoną, Olexa Racki z żoną y syn, Siluech Szuczyk z żoną, Korniey Chryczyk z żoną y syn. Komornicy: Chwiedko z żoną, Maryna wdowa, Hryc z żoną. Grzegorz Koscienski, Praezbiter Soscki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Konach Bolba et Olexa Racki de eadem villa etc ut supra usque ad finem.

Wies Worszy.

Ad officium capitaneale etc. ut supra scribatur mutato: in villa Worsza commanentium etc. de tenore tali:

Iwan Szalosiuk z żoną y syn, Makar Dwornik z żoną y brat, Wasil Artisik z żoną y syn, Chwedko Sienczyk z żoną y syn, Prohoczyczna wdowa, Weruk Prystupa z żoną, Pilipeczuk Andrzej z żoną, Klimczuk Prokop, Michaiko Dmitruk z żoną, Jarmoszycha wdowa y syn, Swedko Kuzmik z żoną y parobek, Kuzma Juszczyk z żoną y syn, Olic Josyk z żoną y syn, Tymosz Zyszczyk z żoną y . . . dwóch, Dyczuk Panas z żoną y syn, Łukasz z żoną, Maximicha wdowa y syn, Wołowik Sachar z żoną, Jowtuch Kuzmiek z żoną, Tymosz Sałoszuk z żoną y parobek, Siemion Jartysik z żoną, Kalisz Lewczuk z żoną, Tymosz Goscik z żoną, Wasko Goscik z żoną, Stephan Samocik z żoną y syn, Iwan Zelisko z żoną y syn, Jendrzey Kosowczyk z żoną y parobek, Kondrat Meleczyk z żoną y syn, Hawryło Melanczyk z żoną y syn, Klim Iwaneczuk z żoną, Marcycha wdowa y syn, Mikołai Mazareczuk z żoną, Hrycyk Dawidzik z żoną y syn, y brat, wdowa Osi-powa, syn y corka, Chwalicha wdowa, syn y corka, Trochim Pietruczyk z żoną y

siostra, Klimocha wdowa, syn y corka, Iwan Czaplinczyk z żoną, Demian komornik z żoną, Nestor komornik z żoną, Borysik z żoną, Tymosz Waszczyk z żoną y syn, Chwedczycha wdowa, syn y corka. Grzegorz Koscienski praebiter Soszczenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Tymosz Zyszczyk et Iwan Zelisko inhaerendo constitutioni regni. Etc ut supra, usque ad finem.

Wies Krzewica.

Ad officium capitaneale agtaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praebiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Krzewica commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Wilowa samowtor, Tymoszycha Kuzmikowa sama, Oniskowa wdowa sama, Iwan Jendrzeiczuk samowtor, Jendrzei Ciesla samowtor, Pilip Kurzyk samowtor, Ziech Kurzyk samowtor, Panko Kotczyk samowtor, Makar Żehalik samowtor, Makar Jaroszczyk samotrzec, Iwanicha wdowa samowtor, Daniło Skowyda samotrzec, Hawryło Skowydik samowtor, Radko Oniszczyk Chwedko Łukowicki samowtor, Iwan Parafinczyk samowtor, Eliaszycha wdowa samowtor, Ryc Radczuk samotrzec, Osip Denisik samowtor, Siemienicha wdowa samowtor, Zien Kozlik samotrzec, Troc Zielonka samotrzec, Melian Połtik samowtor, Troc Radczuk samowtor, Chwiedor Kuzmik samotrzec, Hleb Kotyk samowtor, Iwan Mokijczyk samowtor, Stepan Leszczynik samowtor, Jacko Szwiec, samowtor, Misko Le-

szczynik samowtor, Ignat Perczuk samowtor, Olexa Kondratik samowtor, Chwiedor Szwiec samowtor, Piech Łukaszyk samowtor, Troc Stepanczuk samowtor, Trochimicha samowtor, Jarosz Olisieik samowtor, Jarosz Szewczyk, samowtor, Martin Kurzik samowtor, Walko Radezyk samowtor, Hryc Kidibunik samotezec, Iwan Parafinik samowtor, Stepanicha wdowa samowtor Jacko Benedik samowtor, Woit, Wasul samowtor, Piotr Skowydik samotrzec, Jędrzey Kowal samowtor, Michał Kowalczyk samowtor, Miskowa komornica sama. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzece, manu propria. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter venientes laboriosi Jacko Benedic et Iwan Parafinik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łukowisko.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łukowisko commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Trochim Lesniczy samowtor, Kuzma Koidiuk Olizar samowtor, Stepanicha wdowa samowtor, Marcin Grochowski samowtor, Siesterowa wdowa sama, Naum Czula samowtor, Chwedynczycha wdowa samowtor, Chwedko Stanczuk samowtor,

Iwanicha Drabianka samowtor, Iwan Struczyk samotrzec, Piech Woszczyk samowtor, Pilip Lewczyk samowtor, Ryc Kwasiwiec samowtor, Woicicha Michnikowa samowtor, Janusz Denisik samowtor, Parafinczyk Kuzma samotrzec Supron Kuiuk samowtor, Iwan Kuiuk samotrzec, Chwiedczycha wdowa sama, Swirid Czyryk samowtor, Dmitro Czopak samowtor, Jakub Suczyk samowtor, Panas Pozumik samotrzec, Misko Jozczyk camowtor, Marcin Paszczuk samowtor, Marcin Łukaszyk samowtor, Ulas Trociuk samowtor, Sak Prystupa samotrzec, Hawryło Sworka samowtor, Iwan Strzakłowiec samowtor, Jakub Adamik samowtor, Szymanczyk samowtor, Walko Soiczek samotrzec, Marko Soik samowtor, Radko Konczyk samowtor, Prokop Puszczyk samowtor, Stefanicha wdowa sama, Iwan Sikoryk samowtor, Wasko Kwasowiec samotrzec, Ochrem Szpilka samowtor, Machowa sama, Charytonicha wdowa sama, Maxim Szram samowtor, Chwedko Tymoszczyk samowtor, Taras Tryczyk samowtor, Stephanowa komornica samowtor, Martin Stepanik samowtor, Supron Kowalik sam, Hleb Michniczyk samowtor, Marcin samowtor, Florczycha wdowa sama, Stepanicha wdowa samowtor, Ryc Kowalczyk samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Stepanik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Zasiadki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Zasiadki commanentium de tenore verborum qui sequitur talis:

Tymosz Kondratik samowtor, Piotrowa wdowa sama, Kuryło Szewko samowtor, Wasko Doroszczyk samowtor, Hleb Kudzik

samowtor, Iwan Kudik samowtor, M . . .
 . . . Szyman Szerszuk samowtor, Stas
 Szymanik samowtor, Ihnat Demidyk sa-
 mowtor, Paweł Szewko samowtor, Hryc
 Kotik samowtor, Demidicha wdowa sama,
 Wasil Kotik samowtor Melian Woronik
 samowtor, Iwan Woronik samowtor, Kuzma
 Woronik samowtor, Iwan Rozum samo-
 wtor, Wasko Łucik samowtor, Sawczycha
 wdowa samowtor, Sak Chromy samowtor,
 Chwalei Chromy samowtor, Philis Jow-
 czuk samowtor, Matiey Krzywosniecki sa-
 mowtor, Chwiedko Krzywosniedczyk samo-
 wtor, Jacko Krzywosniecki samowtor, Ma-
 lachwiew Struczyk samowtor, Jan Chod-
 kowski samowtor, Sidor Kondratik samo-
 wtor, Wasko Jonczuk samowtor, Szyman
 Wasieczuk samowtor, Protas Rolik samo-
 wtor, Makar Prystupa samowtor, Ihnat
 Kotik samowtor, Woiciech Krasuszczyk
 samowtor, Woitek Stasiuk samowtor, Iwan
 Hryczuk samowtor, Kalisz Parchimik samo-
 wtor, Misko Bieleczak samowtor, Matiey Bo-
 rowik samowtor. Jan Waszynski praezbiter
 Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci
 Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem
 in continenti coram eodem officio et
 actis praesentibus personaliter comparens
 laboriosus Kalisz Parchimik de eadem
 villa, inhaerendo *Etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Manie.

Ad officium *etc. ut supra scribatur
 mutato* in villa Manie commanentium *etc.*
 de tenore verborum qui sequitur talis:

Siemion Swinczyk samowtor, Iwan Ze-
 zula samotrzec, Harasim Haczyk samowtor,
 Matiey Haczyk samowtor, Wasko Sraluk
 samowtor, Iwanicha wdowa samotrzec,
 Chwiedor Kurianik samowtor, Iwan Poł-
 tik samowtor, Osiey Jarmoszyk sam, Denis
 Meszenia samowtor, Fies Paszczyk samo-
 wtor, Kondrat Kuszniierz samowtor, Wołos
 Prystupa samowtor, Boris Pupik samowtor,
 Melian Pupik samowtor, Nicypor Czop
 samowtor, Misko Pinczuk samowtor, Ha-

rasim Hawrylik samotrzec, Jaroszycha
 wdowa samowtor, Iwan Bartnik samowtor
 Stephan samowtor, Ryc Koptiey
 samowtor, Sup tor, Marko
 Misienia samowtor, Iwan Swinczyk samo-
 wtor, Juchimicha wdowa samowtor, Ha-
 rasim Kozlik samowtor, Wasil Kozlik sa-
 mowtor, Melian samotrzec, Denisicha wdo-
 wa samowtor, Jacko Chwalczyk samowtor,
 Sawka Kozlik samowtor, Fiedor Tarasik
 samowtor, Jacko Popik samowtor, Samoc
 Dawydzik samowtor, Sawka Wokaluk sa-
 mowtor, Iwan Michnik samowtor, Kuczy-
 cha wdowa samowtor, Stephan Michnik
 samowtor, Jacko Szwiec samowtor, Iwan
 Teczuk samowtor, Paszko Kozlik samowtor,
 Kucicha wdowa samotrzec, Wasko Prze-
 chodziski samowtor, Oniszczycha wdowa
 samowtor, Borysicha wdowa sama. Jan
 Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosci Miedzyrzycki mp.
 Circa quam porrectionem in continenti
 coram eodem officio et actis praesentibus
 personaliter comparentes laboriosi Paszko
 Kozlik et Wasko Przechodiski de eadem
 villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad
 finem.*

Wies Koszeliki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur
 mutato* in villa Koszeliki commanentium
etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Iwan Masłoszyk samowtor, Iwan Cze-
 szyk samowtor, Jartych Czeszyk samowtor,
 Wakula Sawczuk samotrzec, Jakim Saw-
 czuk samowtor, Marko Jaroszyk samowtor,
 Nason Socholski samowtor, Krzys Lew-
 czuk samowtor, Chroł Kupik samowtor,
 Wasko Hryczuk sam, Dawid Barkosik sa-
 mowtor, Hrychowienia samowtor, Makar
 Kowzienia samotrzec, Martin Miłoczuk sa-
 mowtor, Lewko Kupik samowtor, Andrzej
 Kupik samowtor, Marcinicha sama, Stepa-
 nicha samowtor, Chomicha sama, Jaro-
 szowa sama, Fiedczycha sama, Onisko sam,
 Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp.
 Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram officio actisque praesentibus comparens laboriosus Lewko Kupik de eadem villa, inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem.*

Wies Sawki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur mutato* in villa Sawki commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Misko Wakulik samowtor, Misko Masluszuk Paweł sam, Melian Serhei Chroł samowtor, Jendrzey Młynarz samowtor, Woiciech Płocharczyk samowtor, Trochim Bydkowicz sam, Iwan Łukowski samowtor, Jan Mazur samowtor, Łukasz Pietruk samowtor, Paweł Szwiec samotrzec, Jan Chromy sam, Łazko Steciuk samowtor, Siemion Dudkowiec samowtor. Kazimierz samotrzec, Łukasz Hapczuk samowtor, Zahaikowiec Misko samowtor, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Łazko Steciuk inhaerendo consitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Dołha.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Theophilus Strachowicz praezbiter Dołhensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Dołha commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr popisu parafiey wsi Dołhei corkwi świętey Barbary w Miedzerzyckim kluczu. Iwan Bednarz, żona y syn, Jarmoch Koladik z żoną, Prokop Bernacki z żoną, Mikita Protasik z żoną y parobek, Dawydowa Czycycka z synem, Melian Tosszczyk z żoną, Troc Zdunik z synem, Mikita Zdunik z żoną, Paweł Zdunik z żoną y parobek, Martin z żoną, Nikon Szawluk z żoną, Hawryło Szawluk z żoną y syn, Łukasz Kyiko z żoną, Jartim Osipik z żoną y brat, Iwan Czeniawski z żoną y syn, Hawryło Kuszniierz z żoną Chomicha Steciukowa wdowa, Dorosz Steciuk z żoną, Łazko Decik z żoną, Demid Padyszyk z żoną, Hryncakowa z corką, Czoterczycha wdowa, Łukian Baiuk z żoną, Kurtenianek siostr dwie, Iwan Morusik z żoną, Jochim Szwiec z żoną, Huczkowa wdowa z corką, Karp Gaciuk z żoną, Romanowa wdowa z corką, Martyn Skrzypek z żoną. Muszyki młynarze: Konach Muszyk, żona y syn, Anton Muszyk z żoną. Surmacze zagrodniki: Kuzmina wdowa z synem, Filip Jakimik z żoną, Piotr Deciuk z żoną, Trochim Krzewideczyk z żoną. Theophil Strachowicz praezbiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter parentes laboriosi Hawryło Szawluk et Łukian Baiuk de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Żyrocin nazwana Uzkie.

Ad officium etc. *ut supra mutato* in villa Zerocin dicta Uzkie commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Mikita Sawczuk z żoną, Kostiuk Dubowiec z żoną, Panasz Tarasik z żoną, Hryc Kowal z żoną, Wasko Skrabik z żoną, Jakim Rzeszotko z żoną, Wakula Kuz-

mik z żoną, Iwan Marczuk z żoną y syn, Hryc Ciesla z żoną, Panas Truszyk z żoną, Ostap Kostuczyk z żoną, Iwan Kostuczyk z żoną, Klim Turyk z żoną, Iwan Polikaryk, z żoną, Taras Lesniczy z żoną, Troc Burwiniec z żoną, Iwan Minicz z żoną, Ochrem Kozłowiec z żoną, Iwan Bokun z żoną, Ilko Panasiuk z żoną, Panas Kuszniierz z żoną, Iwan Charytonik z żoną, Panas Turyk z żoną, Maxim Kuzera z żoną y syn, Josko Truszyk z żoną y syn, Charko Dawydik, Onosko z żoną, Chwedko Hotel z żoną y syn, Chwedko Szymonik z żoną, Mikołajowa wdowa nik z żoną, Niezypor Skrabik z żoną, Hryc Dudka z żoną, Kurowski Jan z żoną, Hryc Kuzmik z żoną. Komorniki: Sacycha wdowa, Oxiuta Klimik z żoną, Wasko Charitonik z żoną, Ochrem Wakulik z żoną, Chwedko Bednarz z żoną, Melianowa wdowa y syn, Uxima wdowa z synem. Theophil Strachowie praezbiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Ladik de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Drelow.

Ad officium et acta praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae ritus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Drelow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum et conscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzirzecensis itidem manu propria sub-

scriptum et venerabilis Valeriani Poray praesbyteris Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Wies Drelow. Suprun gospodarz, żona, Matys gospodarz, żona, zięc z żoną, corka, komornik Iwan Komarczuk, żona, syn y corka, Jan Prokop gospodarz, żona, syn, dziewczka, Soc Masłosz gospodarz, żona, corka, Wasko Roman, żona, corek dwie, Klim Dubel, żona, synow trzy, Wolos Sikorik, żona, Jacko Kozak z żoną, syn z żoną, dziewczka. Serhey Kopyt gospodarz, żona, gospodarz chory. Woy . . . gospodarz dworski, żona Marina, dziewczka wolna, Jozeph Smolka gospodarz, żona, synow dwa, synowa, Juchim Geros, żona, syn, komornikow dwa, Luc Opalko, syn, synowa, parobkow dwa y dziewczka, komornikow dwa, Pilip Masłosz, żona, komornik Kozłowiziw samotrzec, Pokidczycha komornica samowtor, Jarosz Zarko luzny, Klim Masłoszik gospodarz, żona, syn, synowa, Jachim Melanczuk somopiet, komornik, Iwan Zarko gospodarz, żona, corka, Sak Byczyk gospodarz, żona, Darka sierota, Lez Byczyk gospodarz z żoną, Swiec Wasil gospodarz, żona, chłopiec, Situch Zaszik gospodarz, żona, synow dwa, corka, Kolzunowa komornica samotrzec, Ihnat Kozun gospodarz z żoną, Dziekciarzowa komornica samoczwart, Wołosz Hucik gospodarz, żona, dziewczka Oryszka, Jow pastuch, żona, syn, Cziz komornik z żoną, samopiet, Pastuszanka Paraszka samowtor, Wolos Geros gospodarz y żona, Kurowska komornica samopiet, Lewko Komarczuk sierota, Wawrysz Kozkowski gospodarz, żona komornik samowtor gospodarz, żona y brat, siostra, Gulisicha Slaszanka komornica samowtor, Ihnat Sieczyk gospodarz, żona y chłopiec, Choma Sieczik gospodarz, żona y matka, Jakim Trik gospodarz, żona y syn, Harsim Masłoszik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Simon Junik gospodarz, żona, matka, corka, Ilko Dołżanica gospodarz,

żona, Demko Sikorik gospodarz, żona, Wasko Hert komornik samotrzec, Borisik sierota, Timosz Romanik gospodarz, żona, syn, corek dwie, Busza Roman gospodarz, żona, Stephan Masłosz samowtor y baba co chleba prosi uboga, Jakim Magierka gospodarz, żona, syn we dworze pasie, Domianka komornica samowtor, Jowa Szmarko gospodarz, żona, siostra Taca, Wasilko Gerszik komornik samotrzec, Melian Herik gospodarz chory, żona, synów dwa, Pożaricha komornica chora, wdowa ieymosc pani Drelowska gosp., pan Krep-ski brat, syn ieden, parobkow dwa, dzie-wek dwie. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Valerian Poray praes-biter Mielnicki mp. Circa quam ingrossa-tionem registri supra in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capi-tanealibus castrensibus Mielnicensibus per-sonaliter comparens laboriosus Harasim Masłoszik, inhaerendo constitutioni novel-lae regestrum supra ingrossatum iuramen-to corporali ad imaginem Crucifixi, prout est veraciter conscriptum nec quiquam ce-latum, in facie officii praesentis comproba-vit, Deo et sancia Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przechodzisko.

Ad officium et acta praesentia capita-nealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae rithus graeci Drelo-viensis obtulit et reproduxit eidem offi-cio praesenti regestrum infrascriptum con-notationis personarum plebeiarum in villa Przechodziszko commanentium manu pro-pria sui offerentis et generosi Joannis Wło-dek vicepraefecti Miedzerecensis et reli-giosi Valeriani Poray subscriptum ad in-ducendum et inscribendum in acta prae-sentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, eiusmodi:

Wies Przechodzisko. Iwan gospodarz, żona, syn, corka, Ihnat Zakalik gospodarz,

żona, synów dwa y corka, Chwiedko Je-dynak gospodarz, żona, syn, parobek, dziewczka, Sak komornik samotrzec, Hryc Hermanik gospodarz, żona, dziewczka, Ni-kon Nestorik gospodarz, synów trzy, sy-nowa y corka, Kunach Nestorek gospo-darz, żona, Terészko komornik z żoną, Wasko Łucik gospodarz, żona, syn y sie-rotą, Danilicha wdowa syn y corka, Pro-kop Herman gospodarz, żona, syn, corka, Taras Siemianik gospodarz, żona, dziew-ka, Sawka gospodarz, synów dwa, corka, parobek, Pawel Pilipik gospodarz, żona, syn, Iwan Stecik gospodarz, żona, dziew-ka, wdowa Pasca sama gospodini, Iwan Malek z żoną y z corką, komornik, Su-prun Hucik gospodarz, żona y brat, Ma-cinka komornik z żoną, Hryc Hermanik gospodarz, żona, matka, syn, corka, dziew-ka, Maryna z synem komornica, Stec An-tonic gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Chwiedko Sranik gospodarz, żona, matka y corka, Wasko Danilik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Stefan Nestoryk gospodarz, żona, corka, Suprun Harman gospodarz, żona, zięć, corek dwie Łuc Zinik gospodarz, żona, synów dwa Iwan Harman gospodarz z żoną, synów dwa żon tych synowowych dwie y dziewczyna, Prokop Rubin z żoną, Zan z corką samo-wtor, Marina baba niedoleżna, Misko Szi-koł gospodarz, żona, Perchuc Zinik komor-nik z żoną Taras Nestoryk gospodarz żona, synów dwa, corka, Supron Danilik gospo-darz, żona. Jan Nowikowicz praesbyter Dre-lowski mp. Jan Włodek podstarosci Mie-dzirzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan Malec inhaerendo constitu-tioni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quic-quam celatum medio iuramento ad ima-ginem Crucifixi comprobavit, Deo et san-cta Jesu Christi passione ita ipsum ad-iuvante.

Wies Zahayki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori de super nisi mutato in villa Zahayki commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Wies Zahayki. Makar gospodarz, synow dwa, żonek dwie, parobek, dziewczka, komornik z żoną, Hryc Smolarz gospodarz, żona, syn, Wasko gospodarz z żoną, Olech Szirnik gospodarz parobek, Chilimon Gozdzik komornik samotrzec, Sidor Saczuk gospodarz, żona, matka y sierota, Głuszka Stephan, Gayda gospodarz z żoną, komornica Andraszicha z chłopcem samowtor, Maxim Harasimik gospodarz, syn żonaty, żona, syn, parobek dziewczka, Nestor Lucik gospodarz, żona, parobek, Artych Kałabunik gospodarz, żona, syn, corek dwie, parobek, Łokwin Łyszczuk gospodarz, żona, syn, Jacko Rodzaczuk gospodarz z żoną, brat, matka, komornik, Kuzma z synem, Wasko Protaszik gospodarz, żona, matka, Michałkowa Gesicha gospod. sama y z synem, Jakim Kałabun gospodarz z żoną, Stephan Kałabun gospodarz z żoną, Demid Pretwa gospodarz, żona, corka, Saczko Suznianica gospodarz z żoną, Ilko Muysik gospodarz, synow dwa, Trochim Łusianica gospodarz, żona, dziewczka, Timosicha komornica, Mackowa wdowa sama, syn, corek dwie, Marina komornica wdowa, Stech Michalczyk gospodarz, Jacko z żoną, Michałczik komornik, Chilimon gospodarz, Hołowczyk z żoną, syn żonaty z żoną y corka, Panas sierota, Kondrat Panasik gospodarz, żona, brat, matka, parobek, dziewczka, Hryc Kaliszik gospodarz z żoną, Jwan sierota, dziewczyna, Troc Cebało gospodarz, żona, synow dwa, synowa, parobek, Pilip Kałabunik gospodarz żona, syn z żoną, zięć z żoną, parobek, Andrzej Saczuk gospodarz, żona y corka. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp, Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki mp. Waleryan Poray praesbyter Mielnicki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio at actis praesentibus

capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Laurentius Sawtunica et Joannes Michalczuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum, prout est fideliter connotatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pereszczowka.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castresia Mielnicensia personaliter veniens etc. scribatur cum oblatione eiusdem praesbyteris ut supra nisi mutato in villa Pereszczowka commanentium ad hunc locum: cuius series verborum est talis:

Wies Pereszczowka. Simon Zanik gospodarz y żona, Petro Zanik gospodarz z żoną, Chwiedko Liesnik gospodarz, syn, corka, Jacko Hayko gospodarz, żona, synow dwa z żonami oba, wdowa Klimicha gospodyn i syn, Pałazka sierota, Dmitr Konazik gospodarz, żona, siostra, Paweł Sawczuk gospodarz, syn z żoną, zięć y corka, Andruch Sleyczik gospodarz, żona, matka, pasierzbicza Wawruchowa, Lewko Ruczka gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Zinia baba komornica, Dmitr Sienczuk gospodarz, żona, corek dwie, Wawrycz Dubelik gospodarz, żona, brat, siostra, Sawka Ostaszik gospodarz, żona, synow dwa, corek trzy, Pech Walczuk gospodarz, żona, synow dwa, synowych dwie, Kondrat gospodarz, zięć z żoną, Daniło sierota, Matiey Nachimik gospodarz, Serhey zięć z żoną y dziewczka, Chwiedko Konachimik gospodarz z żoną, Iwan komornik Sikot z żoną y chłopcem, Jezko Bednarzik gospodarz z żoną, Konicha samotrzec komornica, Siemion Bednarz gospodarz, żona, syn, corka, Iwan Niekrasik gospodarz, żona, synow trzy, synowa, corka, Wasko Bednarz gospodarz z żoną, syn z żoną y drugi syn, Jaczko Misczuk gospodarz, żona, synow trzy, Chwiedko Kika komornik y synow

dwa, Hawryło Sleyczyk gospodarz, żona, matka, synowiec komornica Sietnianica samotrzec, baba uboga, sierota, Makar Kowal gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn, Szewczycha komornica samotwor, Anaszka y Proška sieroty, Iwan Baybak z żoną, syn y corka y chłopiec, Timosz Baybaczuk gospodarz z żoną. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawka Ostaszik et Chwiedko Leznik, inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta.. Etc.

Wies Kwasowka.

Ad officium et acta.. etc. scribatur cum oblatione eiusdem superiori Joannis Nowikowicz nisi mutato, in villa Kwasowka commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Wies Kwasowka. Prokop Koliszik gospodarz, żona y matka y braci dwa, Lada komornik samoczwart, Juchim Artelik, żona, synow dwa, Stefan Arcilik, żona y brat, Chwiedko Siemieniuszyk, żona, corka, Simon Hreczanik, żona, corka, Wakula komornik z żoną, Jakub Buksa syn, synowa, Chwiedko Chodyczyk, żona, syn, corek dwie, Łukasz Kopyszik, żona, brat z żoną, Stas Tkacz, żona, Stefan Capka, żona, matka, Andrzej Ilizik, żona, Kulina komornica, Kuba Jakub, żona, synow dwa, corka, Stas Kubik, żona, Nestor Leznik, żona, brat, Iwan Hawrylik żona, Reydicha komornica, Ostafiy Greczanik, żona, synow dwa, Misko Hawrylik, żona, parobek, Jędrzey Simanik z żoną, synow cztery, synowych dwie, Rayna Tapiatanka komornica, Marcinowa wdowa, syn, corka, Wa-

szil Ostaszik, żona, syn, corek dwie, Jędrzey Tkaczik, żona, corek dwie, Hurinicha z synem komornica, Tomasz Diduch chory, syn z żoną, siostra, parobek, dziewczka, Olesicha komornica z synem y corka, Hryc Drozd, żona, syn, Steca Dubelanka sierota, Iwan Nieroda, żona, syn, corek dwie, parobek, Marusza Suczanka z synem sieroty, Naum Hawrylik, żona, braci dwa, dziewczyna, Hordey Nesteryk, żona, brat, matka, drugi brat kaleka niedołężny, Panas Chodiczik, żona, syn z żoną y drugi syn, Ihnat Hreczanik, żona, Josko Buxa, żona, syn, corka. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzecki. Pr. Waleryan Poray praezbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Buxa inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuwante.

Wies Łozki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem venerabilis Joannis Nowikowicz, nisi mutato in villa Łozki commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi, estque is:

Wies Łozki. Ihnat Łozik, synow dwa, synowa, corka, chłopiec y chłop lozny, Dmitr Iwanczuk, żona, Iwan Szikot, żona y komornica, Maryna wdowa, syn z żoną y drugich synow dwa nie żonatych, Małosz Meleszko, matka y siostra, Zahar Szikot matka, siostra, braci trzech, Hryc Zabka, brat, dziewczka, Stec Szikot komornik samotrzec, Paweł Bilik, żona, corka, parobkow dwa, Siłuch Szikot, żona, syn, corka, Iwan Barwiniec, żona syn, corek dwie, Andrzej Junik, żona, corka, synow żonatych dwa, synowych dwie, Stech Cholod

komornik samotrzec, Chiedko Szweg, żona, syn, Iwan Kolinczyk, żona, siostr dwie, Timosz Skubko, żona, corka, Domka Łohwinicha komornica samowtor, Zahaiko Hryczuczyk gospodarz dziad w komornym y Chwieda, Chwiedko Hryczutka, żona, synow dwa y pastuch, Pilip Luceszczik, brat, siostra, Olona wdowa komornica samotrzec, Iwanicha wdowa, syn, corka, Samuilo Czobotayk, żona, corka, Hryc Siniczka, żona, Jakim Brik, żona, syn, corka, Jozeph Timoszyk, żona, synow dwa, parobek, Troc Brik, żona, syn, corka, Katarzyna Timoszykowa komornica samowtor, Wasko Rabczuk, żona, matka, siostra, Hanuska Debelicha komornica samowtor, Panas Matoszka, żona, syn, Ilko Przystupa, żona, Sawka Nemoyczik, żona, Hrycicha wdowa samojedna, Roman Harasimik, żona, matka, chłopiec, Jacko Zeliznewicza komornik samowtor, Lech Dawida, żona, parobek, Panas Łosik, matka, syn, Hryc Byczik komornik samowtor, Andrzeiowa gospodini, syn, corka, Simon Zlezik, żona, braci dwa, Sawka Junik, żona, synow dwa, corka, Chwiedko Syc, żona, syn, Klim Syc, żona, parobek, Jawicha komornica samowtor, Hac Brik, syn żonaty, żona, corka, Demid Junik komornik samowtor, Panas Harasimik, żona, Kowal w komornym, żona y syn, Ihnat Zazołka, żona, Marusza komornica, Demko Weleszko, żona, s . . . lewayczik komornik z żoną, Jaczko Junik, żona, brat z żoną, Maryna Połaszanka komornica z synem, Szerhey Szikot, żona, synow trzy, corka, Hanuska wdowa komornica samotrzec, Naum Zinczuk, żona, Miszko Iwanczuk, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Hawryło Pronik, żona, syn, Chwiedko Dawydczyk, żona, baba komornica, Mielan Wakuła, żona y siostra, Iwan Zilonie, żona, Mielan Rewczyk, żona, Iwan Kuzechyk, żona, syn, corka, Iwan Bukalo, żona, Grzeszko Bednarz komornik samowtor, Taras Geleta z żoną, Jachim Maximik, żona, synow dwa, Pilip Czameczuk, matka, Hanuska komornica, Iwan Klisz, żona, syn, corka, Łuc Briczik,

żona, synow dwa, Demko Šiniteczyk z żoną, Klim Kalinczyk, żona, synow, dwa, Martinicha komornica, Jacko Saczuk, żona, Tereszko komornik samowtor. Folwark Łozecki. Dworski pastuch, gospodini, owczarz u żydowki arędarki, Stefan słodownik y Uxima kucharka, zięć z żoną y siostra. Jan Nowikowicz praezbyter Drełowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pr. Walerian Poray praezbyter Mielnicki. Et in continenti circa eadem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter compars laboriosus Juchim Maximik inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est in hac villa Łozki fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi flexis genibus in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Ostrowki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Paulus Michałowicz plebanus Ostrovecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villa Ostrowski comanentium, tum et in praedio eiusdem villae Ostrowki existentium manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis farski kościoła Ostrowieckiego gospodarzow z żonami, z potomstwem z czeladzią, komornikami, z komornicami szpisany z pilnością presz mnie xiedza Pawła Michałowicza plebana Ostrowieckiego roku tysiącznego szescsetnego szescdziesiątego wtorego, dwudziestego szostego,

dnia Czerwca. (Gospodarze z żonami, z potomstwem. Paweł Sakulik, Anna Kociolkówna z Turowa żona, dzieci Wawrzyniec, Dorotha, Maryna, Stanisław, Zophia, Ilczykowska wdowa alias Gaicha, dzieci Anna, Jan, Jakub Dziewulski, żona Barbara, córka Anna z pierwszym mężem, Maciej Dziewulski, żona Dorotha Kiewielanka, Woyciech, Bochdan, Dorotha Szowoniowa, dzieci Dorotha, Stanisław, Agnieszka, synowicze nobilis od brata iego dorosłe Jagnieszka y Katarzyna, syn Andrzej Bochdanik, Anna Lisowna, Stanisław Wawrzuczyk wdowiec, dzieci Woyciech, Maciej, córki Małgorzata, Ewa Skoczka, Jagnieszka Buiakowa wdowa, synowie Woyciech, Paweł, Stanisław, Katarzyna Cieslanka z Miedzirzeca, Simon Buiak, żona Jadwiga, Michał Buiak, żona Zophia z Krzemoszyc, Szymon Makarczuk wdowiec, synowie Jakub, Mikołaj, córka Marina, Jan Bocianik, żona Anna Piechnikowa, Maciej Maxiukczyk, żona Ewa, Woytek Maxiukczyk żona Agnieszka Jedrysczykówna, córka Marina, Wawrzyniec Korzenczuk, żona Zophia Kiewielanka, Stanisław Zuczyk, Anna Wawrzuczykówna, synowie Łukasz, Szimon, Marcin, Jacko, Wiktorczyk wdowiec córka, Bazyli, Paweł Wienczuk, żona Marina Tereszczanka z Wolki, Jan Skorul wdowiec, syn Paweł, córka Jadwiga, Samuel Siemienik Rath wdowiec, syn Paweł y Jan, córki Katarzyna, Lucia, Katarzyna Domianczykówna wdowa, syn Bartłomiej, Chwiedko Damianczuk, żona Katarzyna, Kasper Jozwik, żona Jadwiga, bracia Walenty Jozwik, żona Jadwiga, Franciszek Jozwik, żona Jadwiga, Woytek Sakulik, żona Marina Ładzianka, córki Jadwiga, Katarzyna, syn Marcin, Stanisław Szarunik, żona Anna, Macko Szarunik żona Zophia, Anna Piechnikowa wdowa, synowie Jakub, Paweł, Bartłomiej, Piotr, Grzegorz Mikucik, żona Jadwiga Maximowa, córka Katarzyna, syn Tomasz, Jakub Głuszyk, żona Zophia, syn Wawrzyniec y Balcer, Jakub Mikucik, żona Dorotha Jazwikowa, Agnieszka, Dorotha córki, syn Łukasz y

Mathysz, Agnieszka Joczukowa wdowa, syn Stanisław, córki Marina, Zophia, Jan Wawrzuczyk młodzieniec, Tomasz Titulik, żona Marina Saruniowna, synowie Simom, Błażey, Woyciech, Stas Mazuryk, żona Marina, Franciszek Mazurzyk, żona Katarzyna, Marina siostra, brat Mathysz, Piotr Kaczaczuk, żona Szczesna Wieczkowa, syn Grzegorz, brat Piotrow Jan, Maciej Kluczyk, żona Jadwiga Beydzianka, syn Szczepan, Bartosz Beczuk, żona Elżbieta Woroszowna, dziewczka służebna Marina, Piotr Kłoczko, żona Barbara Olexina, Piotr Woszczarzyk, żona Katarzyna, córka Jadwiga, Jakub Kuczyk, żona Orynka, Proska, syn Kazimierz, Stas Kłoczko, żona Jadwiga, Barbara, matka Agnieszka, Paweł Kłoczko, żona Marina, Jan Kłoczko, żona Marina, Woytek Skorulik, żona Agnieszka Kiewielanka, brat Zenin Paweł Kiewielik, Piechnik Macko, żona Dorotha, córka Margorzata, parobek, Wach Woytek Kowalczuk, żona Katarzyna Beydzikowa, parobek Woytek Kleczuk, Stas Zbulitowiec, żona Anna Jedrysczykówna, Woyciech Rodak, żona Marina Bochdanianka, syn Grzegorz, córka Zophia, Agnieszka Grabowczykówna wdowa, syn Szczepan, Szymon, żona Regina, Grzegorz Grabowczyk, żona Anna Frychowna, córka Regina, Anna, syn Jozeph, Stanisław Bochdanik, żona Jadwiga Krolikówna, syn Franciszek, parobek Stanisław, Jakub Adamczuk, żona Jadwiga Żakówna, córka Anna, komornica Jadwiga Hawrylycha, córka Katarzyna, siostrzanka Zophia, Mikita Kiniczuk, żona Anastasia Rucka, syn Sebescian, Theodor, córka Apollonia y syn Stanisław trzeci, Stas Beydzik, żona Anna, siostra żony Marina Kaliczanka, Jakub Beydzik, żona Anna, brat żony Stanisław, Andrzej Rynczuk, żona Zophia, syn Paweł y Jozeph, Tomek Kiewielik, żona Marina, bracia Stanisław, Franczyszek, Jakub Kiewielik, żona Agnieszka, Maciej Jedrysczyk, żona Elżbieta Mazurowna, syn Franciszek y Marcin, Maciej Buiaczyk, żona Katarzyna Kiewielowna, syn Stanisław, Waw-

rzyniec Jedryszczyk wdowiec; syn Bartosz corka Jadwiga, (Stas Dziewulski, żona Uxima Chwiedakowna, syn Jan, corka Zophia, pasierzbica Elżbieta) Daniel Ciszuk, żona Dorotha Brewnowna y komornik, Wawrzyniec Dudka, żona Agnieszka, synowie Wawrzyniec, Woyciech, Stanisław, Szczepan, corka Elżbieta, Iwan Nestorzyk, żona Marina, syn Hryc, Paweł Korkosczyk, żona Sakulikowa Regina, corka Anna, syn Andrzej, Stanisław, Grzegorz Beydyczak Adamczuk żona Regina Kowalowna, syn Marcin, Tomasz, Piotr, corka Agnieszka, Anna, Philip Bagno żona, Katarzyna, Mikołaj Wardaczuk, żona Marina, Woyciech Leczuk, żona Weronika, syn Thomek, Bartosz Sliwczuk, żona Feyda *Ruska*, Jakub Jaroczyk, żona Jadwiga, Marcin Jaroczyk, żona Anna Chwiczanka, syn Andrzej, corka Dorotha, Marcin Kiewielik, żona Jadwiga Dąbrowska, corka Regina, Stanisław Korzenczuk, żona Jadwiga Kiewielonka, Jan Nestorzyk, żona Agnieszka Bahnianka, corki Uxima, Apollonia, Klim Nestorzyk, żona Agnieszka, komornik Kazimierz Gleszczyk, żona Zophia Łakowey Woli, Demian Bołbik, żona Marina, Piotr Korzennik, żona Anna Kluzykowna, syn Walenty, corka Marina, Kassian Siemieniuk, żona Hapa *ruska*, corki Barbara, Katarzyna, Siemion Sliwczuk, żona Uxima *ruska*, Anastasia Warykowna wdowa, syn Wawrzyniec, Misko Nestorzyk, żona Uxima *ruska*, syn Sciepan, corki Cristina, Katarzyna, Jakub Piechnik, żona Dorotha Zbuytkowna, corka Dorotha, Barbara Sczerbikowa wdowa, syn Piotr y Woyciech, Woyciech Sczerbik, żona Anna Kuczykowa, corki Malgorzata, Barbara, syn Grzegorz, Jan Żoch, żona Agnieszka Pogonowska, corki Marina, Katarzyna, Wawrzyniec Buiaczyk, żona Jadwiga, Paweł Wawrzuczyk, żona Jadwiga, syn Thomek, Matysz Piechnik, żona Regina Grabowczanka, Rydz Siebiesczuk, żona Hapa *ruska*, corka Katarzyna, syn Jarosz, Jakub Korzennik, żona Marina Boruchowna, corka Agnieszka, Stas Adamczuk,

żona Regina, corka Elżbieta, Katarzyna, syn Woyciech. Komornicy y komornice: Zdun wdowiec, corka Cristina, Jan Drelowiec Kowal, żona Marina, corka Zophia, Anastasia Lisowna, Anna Nierodzina, syn Wawrzyniec y Jan, Zophia Miecznikowa, corka Jadwiga, Zophia Kowalina, corka Agnieszka, syn Jozeph, Regina Znoicha, Jan Czecko, corki Marina, Elżbieta, Anna Bocianicha, syn Szymon, Jadwiga Kobierniczka. Parobcy służący: Thomek, Marcin, Jozeph Makarczuk, Wasko, Maciey Kwassowicz u arendarza, żona, Marina Szczewcowa. Folwark Ostrowiecki, osoby w nim: administrator pan Jan Wysokinski z p. małżonką swoją Regina Grochowską z pierwszym małżonkiem z p. Benediktem Wyrzykowskim, ma corkę Marine, syna Mikołaja jeszcze nie mają lat. Krzystoph Ostrowski czeladnik, Anna Blonska służbiśta, gospodini folwarkowa, pastuchow dwa. Poddani do kościoła Ostrowieckiego: Maciey Lis szot, żona Dorotha Zanocka, Paweł Lis, żona Regina Lipiowna, corka Katarzyna, syn Stanisław, Maciey Kiewielik, żona Cristina *ruska*, Maciey Lis żona Jadwida Sczerbikowa, synowie Jan, Piotr, Matysz, Andrzej, Komornice kościelne: Regina Andryszkowa, syn Jan, Anna Kwassowcowa, corki Jadwiga y Anna, Barbabara Weremczycha żebrze, syn Jakub, corka Anna, Jadwiga Dubina także żebrze, corka Agnieszka, Katarzyna, Kulina, corka, Regina Fieda komornica, corka Anna, syn Iwan. Xiądz Paweł Michałowicz pleban Ostrowiecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Paulus Sakulik, Jacobus Dziewulski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum connotationis personarum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Parafia Dziadkowska.

Wies Dziadkowieze.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum nobilium et plebeiarum in villa Dziadkowieze commanentium, manu sui propria subscriptum et conscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum, ut sequitur eiusmodi:

Anno Domini 1662, d. 23 Junij, Regestrum capitanealis contributionis parochiae Dziadkoviensis ad districtum Mielnicensem pertinentis, conscriptum per me Mathiam Krasnodebski parochum Dziadkoviensem.

Dziadkowieze, ktore trzyma Imse pan Konstanty Szuyski miecznik Brzeski. Dwor Dziadkowski: sam iegomose pan miecznik z czeladzią dworską na ten czas w trakcie Brzeskim zostawał, we dworze zastałem pana Jana Zawadzkiego urzędnika, Jakuba ciesłę, Wojciecha kucharza z żoną, Mizsko parobka z żoną, pastucha y Symona winnika. Czeladz, ktora przysła z Terebunia tegoż pana miecznika: Iwan parobek, Chwiedor y Matwiey, chłopcy osob iednascie. Poddani Dziadkowcy: Kassian z żoną samowtor, Onisko z żoną, synem, corką, samoczwart, u tegosz komornica sama iedna, Bartosz z żoną, dziewczek dwie, komornica samopiat, Jakubowa wdowa z pasierbem samowtor, Piotr z żoną, matką, dziewczką samoczwart, Andrzej z matką, siostr dwie samoczwart, Marcin z żoną, matką, parobek, komornica samopiat, Paweł, żona, dziewczka komornica osob cztery, Bernat, żona, dziewczka osob trzy, (Wojciech Kizyk jenerał, żona, corka osob trzy, pastuch spolny.) Plebanes subditi: Wojciech Kumelski z żoną samowtor, Walko z żoną y komornica sa-

motrzec, Chwiedko chłopiec z komornym mieszka. Praesentibus admodum reverendo domino Christophero Szuyski residente et administratore domino Zawadzki. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Kąty.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Kąty commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur estque talis.

Dom pusty paniey Gliszczynskiej, pani Małgorzata wdowa olim Alexandri Twardowski consors na części chorążinskiej zostawa. Poddani iey do tey części nalieżacy: Grzegorz Zdun z żoną y corką, Jakubowa Krasowska z synem, corek dwie, Frączek Miększik z żoną, Karpicha komornica, Jan Kacki na części komornikowskiej zostawa z żoną, dziewczka, parobek. poddani iego Banach z żoną, Jakub z żoną, poddanka wdowa Krystoszykowa, Gabriel z żoną, matką, bratem. Sequuntur subditi plebanes: Michał wdowiecz, ma synow dwa, corek dwie, Andrzej z żoną y corką, Hawryło z żoną y komornik. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis.

Wies Malewicz.

Ad officium et acta etc. scribatur ad oblationem eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Malewicz commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Malewicz. Nobiles: Nobilis vidua Malewska olim Joannis, ma synow trzech, niewiestkę, corkę, Jakub Malewski w komornym mieszka, żona y corek dwie, Janowa Osmelska wdowa, pauper Bartosz Malewski z żoną, siostr dwie, Paweł Malewski służy, a żona doma, Paweł Olszewski z żoną y komornicą, poddani pana Meżynskiego, Jan z żoną z matką parobkiem, Paweł z niewiastą, synow trzy, Łukasz z żoną, matką, szwagrem, u te-

gosz parobek y dziewczyna, Miszko z żoną, w tychże Malewiczach młynarz z żoną. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Lucas inhaerendo constitutioni regni novellae registerum suprainsertum prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Korzeniowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Korzeniowka commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum talis.

Korzeniewcy nobilis Adamowa vidua ol. Adami Korzeniewski, Stanisław Korzeniewski z żoną, matką, u tegoż mieszka w komornym, Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, item Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, Piotrowa wdowa infirmans z synem, corką, Jan Porzezinski z żoną, corką, Jozeph Tolwinski z żoną, parobkiem y komornicą, Gabriel Korzeniowski z żoną, parobek y komornica, w tey wsi poddani jegomsci pana Thomasza Niedzwieckiego Paweł z żoną, bratem, dziewczyną, Jakub z żoną, komornik, Bartosz z żoną, Augustin z żoną, Augustin Marcinik z żoną, u tegoż komornica, Grzegorz z żoną, synem, w tey wsi pastuch spolny. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis.

Wies Lipiny.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato in villa Lipiny commanentium ad hunc locum: cuius tenor talis:

Nobiles Lipinscy pan Paweł Lipinski z małżonką, dziewczka, pastuch, poddani tegoż

Demian z żoną, poddanka wdowa samoczwart item komornica pauper et infirmans, nobilis Mathaeus Lipinski z żoną, matką, Jaroszowa wdowa, Lipinska zsynom Lipinski z żoną, Bartosz Lipinski, Valendziuk z żoną, synem, corek trzy, Michał Lipinski z siostrą, bratem, Woyciech Lipinski z żoną, siostrą, matką, Stephan Lipinski z żoną, synem corką, Stanisławowa wdowa z corką, Malinowski Szymon na włoce z matką y dziewczką, Szymon Malinowski z żoną, Franciscus Falkowski z żoną y corką, Oxiuta z żoną, matką Catharina Malinowska virgo innupta. Praesenti Paulo Lipinski, Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp.

Wies Tolwin.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Tolwin commanentium ad hunc locum cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Tolwinscy nobiles: Grzegorz Tolwinski z żoną, synem, Kosper Meżaski, żona, siostra, matka, Mateusz Bosiak Tolwinski, żona, syn, matka, Szymon Czep, żona, syn, siostrzanka, Walenty Krasowski gospodarz, Kazimierz Krasowski żona, chłopiec, Matuszowa wdowa y corek trzy, Woyciech Tolwinski żona, swagier y dziewczka, pastuch, parobek tegoż, Piotr Tolwinski z bratem y dziewczka, Jan Tolwinski, żona y dziewczyna, Wawrzyniec Tolwinski, żona, syn, Matuszowa u tegoż komornica, Stanisław Bąk Tolwinski, żona, corka, Stanisław Tolwinski, Michałowa wdowa z synem, Jan poddany pana Samuela z żoną, Jakubowa wdowa, Mikołay Buyno, małżonka, synow dwa, corek dwie, Franciscus Tolwinski, Andrzejowa wdowa, Kalixty Łopaski z żoną, pasierbem, Jozeph Tolwinski z żoną, synem w Moczulskiego chałupie komornica z corką, Samuel z bratem, siostrą, siostrzanką, parobkiem, Szymon Buyno z żoną, Piotr Tolwinski z żoną y dziewczką, Maciej Tolwinski z żoną y komornica Klepacka wdowa z bratem

bratankiem, [Woyciech Tołwinski Bąk z żoną, synem, corką,] Maciey Moczulski, Janowa wdowa z *dziewierzem*, synów dwa, corka, zięć y *zółwica*, Łukasz Tołwinski z żoną, synów dwa, Stanisław Szuka z małżonką, corką, parobek y dziewczka, Bartosz Tołwinski z żoną, synów dwa, Jakub Tołwinski z żoną, matką, Jacynthy Tołwinski, Janowa wdowa Tołwinska z corkami dwiema, Mikołay Tołwinski, żona, syn, corka, Woyciech Tołwinski Kielbaska z żoną, Pawłowa wdowa z synem, Szcęsny Tołwinski, corka y wnuczka, Marcin Tołwinski z żoną, z synem, Grzegorzowa wdowa, Golina z synem. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Simon Czep et Joannes Tołwinski Zaiączek inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Jasionowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Jasionowka commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Jasionowka, którą trzyma ieymosc pani Łukaszowa Zaszczynska. We dworze naprzod sama, synów dwóch, corka, parobek, dziewczek dwie, pastuchów dwa. Poddani Franciscus generalis authenticus et iuratus z żoną, Ochim z żoną, komornica z żoną y druga komornica. W Wolce teyże ieymosci paniey Zaszczynskiej poddani: Siemion y komornica, Woytkowa wdowa, synów dwa y corka, Piotr z żoną y corką, Adam, żona, dziewczka, Thomek z żoną y synem, de quo dubitatur, utrum habeat decem annos, Maciek z żoną y dziewczką, w teyże Wolce poddany pana Pawła Lipinskiego samo-

wtor, w Jasionowce w drugim dworze mieszka pan Łukasz Zaszczynski z małżonką, dziewczką y parobkiem, w tymże budynku zostawa parobek (na części pana Jakuba Zaszczynskiego) od pana Czyżewskiego. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Hornowo.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato, in villa Hornowo existentium, ad hunc locum: cuius tenor verborum est talis:

Hornowo. Jegomosc pan Krzystoph Suchodolski ten w Minczewie zostawa, a w domu iego chłop Piotruk z żoną y matką, Cudo za parobka u tegoż służy, a żona Cudowa z dwiema corkami mieszka w komornym na Wąlkach, tegoż poddany Józeph z żoną, iegomosc pan Adam Zaszczynski z małżonką, czeladnik, mamka, dziewczyna, parobek, dziewczka, tegoż arendarz samotrzec, iegomosc pan Thomasz Suchodolski wdowiec, parobek, dziewczka, pastuch, poddani tegosz Adam z żoną y parobek, u tegoż komornica, Michał z żoną, Paweł z żoną, tegoż poddany z s Choroszczewa, Jan z żoną y corką, Matysz wdowiec z synem, żoną, parobek y dziewczka, ieymosc pani Janowa Suchodolska wdowa sama, syn Stanisław, corka, chłopiec y dziewczka. Poddani w Hornowie: Walko z żoną, z synem w Horoszczewie, Łukasz z żoną, synów dwa, corek dwie, Chwiedkowa wdowa, synów dwa, w Łubieykach Parafianowa wdowa ogrodnica, ma syna, corek dwie, w tymże Hornowie nobilis Wygonowska cum filio et filia, famatus nobilis Laurentius Tołwinski cum uxore et filia. Dwor iegomosci pana Erasme Suchodolskiego (Naprzod iegomosc pan Erasmy Suchodolski, sama ieymosc pani Suchodolska, syn pan Michał, czeladnik iego Brzezinski, czeladz domowa: Alexander parobek, Piotr pastuch y drugi pastuszek, dziewczek dwie. Tegosz poddani w Hornowie Krzystoph z

żoną, z synem, synową, u tegosz Matusz komornik z żoną, Paweł Olexiuk z żoną, matką y siostrą, Maciej z matką y parobkiem, Nestor z żoną, Iwan ogrodnik z żoną, corką. Tegosz poddani na Wałkach: Łochwin, żona, parobek, dziewczka, Derkunik, żona, brat, bratowa tegosz na Lubieykach, Andrzej z żoną, synem, corką, Marcin wdowiec, syn, komornica, iegomosc pan Wacław Suchodolski swym dworem zostawa, naprzod sam, czeladnik, Niewiarowski parobek, Maryna poddanka za gospodynią z corką y dziewczyna, tegoż poddani: Juchym z żoną y dziewczka, Paweł Marzyk z żoną, corką, Walko z żoną, na Lubieykach, tegoż poddany Hleb z żoną, sieroty pozostałe po Iwanie poddanym z Horoszczewa, chłopcow dwa, w Hornowskim młynie Andrzej młynarz, żona y corka. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Adam subditus generosi Thomae Suchodolski et Lucas subditus generosae Suchodolskiey consortis olim generosi Joannis Suchodolski, Jacobus Kilich subditus generosi Era . . . inhaerendo constitutioni regni novellae, regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii eiusdem comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Choroszczewo, Lubieyki, Wałki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villis Choroszczewo, Lubieyki, Wałki commanentium etc. ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

W Choroszczewie mieszka pana Basilego Kobylenskiego małżonka z dziewczką samowtor, a sam służy u iegomsci, pana Łagony w Dołobowie, w Hornowie poddany

pana Stanisława Biszewskiego, Szotost z żoną, matką, bratem. Lubieyki. W Lubieykach mieszka iegomosc pan Thomasz Niedzwiecki, u niego Malewski czeladnik z żoną. Wałki. W Wałkach mieszka iegomosc pan Jerzy Hornowski z panią, syn, corka, woznica, pastuchow trzech, dziewczka, dziewczyna, poddani tegoż na Wałkach Woytek, żona y siostra, Jan Tatarzyn, żona, synow dwa, dziewczka, Paweł z żoną, Woytek Dudczyk, żona, dziewczka; Jaroma, żona, synow dwa Waskowa wdowa, syn, corka, Jakub, żona, synow trzy, corka u tegoż komornica, poddani tegoż na Choroszczewie—Tymosz, żona, dziewczka, Nestor ogrodnik z żoną, Prokop z żoną, Stasiuk z żoną; w tychże Wałkach nobilis Andreas Lesczynski z gospodynią y pastuszek, tegoż poddany na Choroszczewie Zdun, z żoną, w tychże Wałkach pani Krzystophowa Hornowska wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka y pastucha chowa spolnego, teyże poddani: Kalisik z żoną, Jan Litwinik z żoną, u tegoż komornica z chłopcem, w tych że Wałkach pan Franciszek Hornowski z kucharką, poddany Jan Mazureczyk z żoną, synem y corką. Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes Litwin de Wałki et Jaro . . inhaerendo constitutioni novellae regestrum supraingrossatum prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor imsci p. Kossowskiego y poddani.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodebski parochus Dziadkoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis persona-

rum tam nobilium in aula generosi Kossowski commanentium, quam subditorum possessioni eius subiectorum, manu propria sui offerentis et generosi Floriani Kossowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Po napiszaniu y oddaniu rejestru pogłównego ad acta powrocił iegomosc pan Florian Kossowski z tractu Brzeskiego do Hornowa powiatu Mielnickiego należącego, przy którym była gromada chłopow dla rewisiey y popisu, których ia zrewidowawszy y policzywszy naprzód dwor popisałem: sam iegomosc pan Kossowski, pani małżonka iegomsci, synow dwoch, panien corek czterey, czeladnik y parobek, kucharka, pastuchow dwa; tegoż poddani na Wąlkach: Michał z żoną, syn z żoną, corka y parobek, na Choroszczewie: Jan Huczyk z żoną y chłopiec, Jakub Huczyk z żoną, Jaruszko, z żoną, w Hornowie: Paracowa wdowa y synow dwa, Drzezbik z żoną, komornica iego urządził się na służbę u Wygonowskiey, tamże w Hornowie dor, żona y komornica, Jaroszycha wdowa z synem y z corką, a drugi umarł, Bartosz z żoną. In quorum fide praesentes subscrips. Matthais Krasnodebski parochus Dziadkoviensis. Florian Kossowski m. p-a. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Michael de Wąłki, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi flexis genibus exequutus est, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Żurobicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Jasinski praezbiter Żurobicensis obtulit et reprodu-

xit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żurobicze commanentium plebeiarum possessioni generosi Casimiri Karski consocij vexilli hastilis sacrae regiae maiestatis, manu propria sui offerentis tum generosi Karski etc. subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

U Hapona Kisluka czworą, u Drobiezki Olieszka dwoie, u Konika Iliasza dwoie, u Iwana Ligozika dwoie, u Charytona Dradinskiego dwoie, u Omeliana Trochimika soltysa osmiorą, u Ligożyka Klimka troie, u Stefana Chitka troie, u Ontona, Łodyszki dwoie, u Zduna Sidorza troie, u Iwana Miskowicza Zduna drugiego dwoie, u Wołosa Ligozika czworą, u Mikołaja Putkowskiego troie, u Siemiona Hlibiaka dwoie, u Matochwiea Czabaiuka troie, u Iwana Buiaczuka dwoie, u woita Zubickiego, u Hapona pięcioro swoiey czeladzi, u Michałka Strybczyka troie, u Łukaszyka Lieszka dwoie, u Hieckała Pawła dwoie, u Michała Kramarczuka pięciiorą, u Hrycia Kramarczuka dwoie, u Stasia Pokidki dwoie, dwoie, u Siemiena Buckiego troie, u Gwiera Hawrylika troie, u Marcina Piczki dwoie, Szustik Walko jeden, u Maksima Baki czworą, u Jaroszika Dawyda dwoie, u Jendrzeja Żyda dwoie, u Mikołaja Pierszkowicza dwoie, u Bobra Iwana szesciorą, u Ontipika Sztefana pięciiorą, u Michałka Priedka pięciiorą, Pilipika Jakuba czworą, u Chwedynszczyka Szymana dwoie, wdowy którzy nie mają nic: Kozyycha Połazka jedna sama, Stefanicha Maryna y z corką, Pałucka Wowdia sama jedna, Waskowa Sidorykowa sama jedna, Oksiutyha wdowa Hlibiokowa y z synem, Pawlicha Czabaiunkowa sama, Stepanicha Piwowarka sama, Romanicha Maruszka sama, Monia Pawlicha y z corką, Pawłowa Miskowiczowa, Połazka sama jedna, Hanuska Prokopicha sama, Chwiedczyha Hanuska, Kazimierz Karski towarzysz usarski cho-

ragwie Jego kr. msci. Mikołaj Jasinski
praezbiter Zurobicki. *Juramentum infra.*

Folwark Zurobicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Paulus Opacki famulus generosi Casimiri Karski obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio villae Zurobicz commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Jezewski parochi Dołoboviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Sam iegomosc pan Karski towarzysz chorągwie iego krolewskiey mosci usarskiey w woisku W. X. L. iako na ten czas zostaiący, czeladnik Dębowski, Niedzwiedzki, Bykalski, gospodyni pani Moczulska, dziewczka służebna, woznica Woitek, parobek Michał, Siemion bronowłok, chłopiec pastuch, chłopiec do posługi. Joannes Jezewski parochus Dołoboviensis manu propria, parochus Dziadkoviensis. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Siemien Ruczyk et Supron Moitik de eadem villa ac praedio inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem regestri in facie officij praesentis iuramento corporali ad imaginem Crucifixi flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pakaniew.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni providus Siemien Mackowicz de villa Pakaniew obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae con-

notationis personarum in villa Pakaniew commanentium, manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regie maiestatis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Prez mie xiedza Pocieia swieszczennika Żyrzyckiego spisany według instruktarza wsich mužow y ich czeladzi we wsi Pakaniewie y Żerczycach w dzierzeniu iegomosci pana Karola Łużeckiego starosty Szmeltynskiego będących, przy mužach na gromadzie obranych Simonie Mackiewicz, Stephanie Buiaku y Chwiedorze Tyskiewicz: we wsi Pakaniewie— Chwes młynarz z żoną, dziewczka y syn, Kunach z żoną, Krolko z żoną, u żyda dziewczka, Winnik piwowar z żoną, Naum z żoną y synem y parobkami dwuma, Sidor z matką y z żoną, Szczerba z żoną y niewiastą, Uliana wdowa, Ostap z żoną, matko y dziewczką, wozny z żoną, paropkiem, chłopcem, zięciem y niątko, Matochwiey z żoną, kowal z żoną, dwuma parobkami, dwuma dziewczkami y zięciem, Chryc z synem, Wasko z żoną, Struczyk z matką y bratem, woit z żoną, Andrzej Pericz z żoną, matką y dziewczką, Roman z żoną. Paweł Boim sekretarz iego kr. msci dzierzawca na ten czas Pakaniewski mp. Circa quam porrectionem in continenti capitan. *Et. Ut infra vide.*

Wies Żyrzyce zabite siolo.

Ad officium etc. ut supra mutato in villa Żyrzyce commanentium de tenore tali:

Wasko Romanik z żoną, synem y dziewczko, Andrzej z żoną, Michał z żoną y synem, Piwowarczyk z żoną, dziewczką y parobkiem, Karpiszyk z bratem, matką y dziewczką, Prokop z żoną y dziewczką, Tyskiewicz z żoną, szwagrem y dziewczką, Klimko z żoną y dziewczko y parobkiem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparentes laboriosus Was-ko Romanik de villa Zerczyce tum ministerialis generalis regni providus Siemion Mackowicz de villa Pakaniew, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem registri in villa suprascripta iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Pakaniewski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Thomas Kuryłowicz obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Pakanieviensi commanentium manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regiae maiestatis tenutarii Pakanieviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Dwor Pakaniewski w dzierzeniu na ten czas iegomosci pana Stanisława Łużeckiego starosty Szmeltynskiego przez mie xiędza Pawła Krasnodebskiego dziekana Kamienieckiego plebana Mieleiczyckiego za przysięgą w sądzie duchownym wykonaną . . . do grodu Mielnickiego podany: iegomosc pan Paweł Boim z xięstwa Litewskiego, sekretarz iego kr. msci arendarz Pakaniewski, ieymosc pani Łucia Boimowa małżaka iegomsci, czeladzi pięcioro utriusque sexus plebeiae conditionis, pan Thomasz Chłondzinski pasierzb iegomosci, czeladzi przy nim dwoie ale zapłaconą od tych w xięstwie Litewskim przy inszey maiętnosci, ci zas we dworze zostaią iako urzędnik szlachcie pan Woiciech Krasnodebski y Anna rykunia plebeiae conditionis, Bartosz Mazurek pastuch. Dwor Żyrzycki pusty nikogo niemasz krom stroża we wsi, który iusz przy inszych chłopach zapłacił. Na co sie podpisuie ręką swą. Paweł Krasnodebski dziekan Kamieniec-

ki pleban Mieleiczycki mp. Paweł Boim sekretarz iego kr. mosci arendarz Pakaniewski mp.

Wies Jakubowice,

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum conscriptionis personarum nobilium tum plebeiarum in villa Jakubowicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Simonis Casimiri Kulesza commendarij Bockoviensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Villa Jakubowicze spectans ad districtum Mielnicensem. Nobiles: Pan Thomasz Jakubowski, żona, corka, osob trzy, ma pułwłoki, pani Chwiedorowiczowa wdowa, corek dwie, synow dwa, dziewczka status plebei naiemna, ma pułtory włoki, osob szesc, pani Sebestianowa Jakubowska sama iedna, włoke ma, ale napuł sieie z drugiem, pan Krzysztof Jakubowski, żona, synow trzy, dziewczka, osob szesc na włoce, pani Janowa Humienkowa, corka, syn y dziewczka status nobilis na włoce, tamże komorą mieszka Chwiedorowski krawiec wdowiec z czeladnikiem osob szesc, pani Janowa Kłaszewicz Jakubowska wdowa, synow dwa y corka, osob pięc, pan Paweł Jakubowski, żona y siostra, osob trzy, pani Macieiowa Wilska wdowa, synow czterech, osob pięc na włoce bez dwu zagonow, pan Krzysztof Jakubowski z żoną, osob dwie, pani Janowa Jakubowska Marcinkiewiczowa wdowa, czeladz status plebey, dziewczka, pastuch y parobek, osob cztery. Czelażz iegomosci pana Jana Markowskiego status plebey w folwarku zostaiąca: gospodyni, parobek, pastuch, kucharka osob cztery, pan Wawrzyniec Jakubowski Czeczotka z żoną osob dwie, w tymże domu mieszkaia: bratowa

y Jacko Jakubowski młodziemiec, osob dwie komora, Alexander Jakubowski Sobieszyk, żona y matka osob trzy, pan Jendrzey Jakubowski wdowiec, dziewczka status nobilis, chłopiec krewny, siostra y parobek status plebeii, osob pięć, pan Grzegorz Jakubowski, żona y dziewczka status plebeii osob trzy, pani Bartoszowa Topczewska wdowa, synow trzech, osob cztery, pan Woiciech Traskowski, żona y komornica, osob trzy, pan Szymon Bolesta, żona y siostra, osob trzy, pan Mikołai Sobieszyk Jakubowski z żoną, osob dwie, pan Matusz Jakubowski Skorynka z żoną, osob dwie, pani Pawłowa Łagownicka wdowa z corką, osob dwie, pan Maciey Jakubowski z żoną, zięć z żoną, osob cztery, pan Szymon Kadłubowski młodziemiec, siostr dwie, osob trzy. (Status plebei). Sobiech poddany pana Marcina Wiszowatego z żoną, osob dwie, Bartosz poddani pani Chwiedorowiczowej z żoną, osob dwie, Iwanowa wdowa z corką komorą mieszka u paniey Winskiey, osob dwie, komornica pana Stanisława Jakubowskiego Paszkowa z corką, osob dwie, Jarmoz młynarz, żona, syn y corka, osob cztery, Matofiey poddany iegomsci pana Markowskiego z żoną, tamże komornica mieszka y druga dziewczyna, czworo ich wszystkich, Jędrzey Mazurezyk poddany tegosz pana z żoną, osob dwie, Philip ogrodnik z żoną, osob dwie, Olesz Michał poddany pana Jendrzeia Jakubowskiego z żoną, osob dwie, Woiciech Grolik z żoną osob dwie. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy de eadem villa inhaerendo etc. *Ut. supra usque ad finem.*

Villa Skolimowo.

Ad officium etc. *ut supra scribatur mutato* in villa Skolimowo commanentium etc. de tenore tali:

Dwor iegomosci pana Alexandra Jakubowskiego: sam iegomosc z małżonką, dziewczyna status nobilis do posług. Czeladz status plebey: parobek, bronowłok, pastuch, dziewczka osob siem, tegosz pana poddani: Andrzej Nestorczyk, żona, parobek, dziewczka y dziewczyna, osob pięć, Prokop, żona, dziewczka, tamże mieszka komornik Hrehory z żoną, osob pięć, Andrzej Popek, żona y dziewczka osob trzy, młynarka wdowa Artwolka spolna z uczestnikami, synow ma trzech, osob cztery, pan Zygmunt Biały, żona syn y corka osob cztery, pan Wawrzyniec Milanowski z żoną, osob dwie, pani Walendowa Jakubowska wdowa sama jedna, przy niey synowica sierota mieszka, osob dwie, pani Pawłowa Jakubowska wdowa sama jedna, pani Janowa Złotniczka sama jedna wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka, na włoce osob cztery, pani Janowa Jakubowska, Lachowczyna wdowa sama jedna. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Laurentius Malinowski de eadem villa inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Buratyniec, szlachta. ✓

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Bartholomeus Buratynski et Stanislaus Puchalski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum tam nobilium quam plebeiarum in villa Buratyniec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowicz praepositi Siemiatycensis decani Drochiciensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Regestr wsi Buratynca szlachty: pierwszy dom Bartosz Buratynski, żona Do-

rota, syn Augustin, zięć Szymon Milkowski, żona iego Elżbieta, wdowa Małgorzata Moczulska; drugi dom Jan Dubasik Buratynski, żona Jadwiga, siostra Jadwiga; trzeci dom wdowa Dorota Buratynska z synami dwiema to jest Pawłem, Woiciechem; czwarty dom Paweł Buratynski, żona Dorota, syn Stephan, piąty dom Maciej Gansuk Buratynski, żona Dorota z synem Woiciechem, tego żona Anna, siostrzanka Anna, dom szosty Andrzej Łazowski, żona Dorothea, siódmy dom Piotr Michalik Buratynski wdowiec, corek dwie, iednei imie Łucia, drugiey Maryna, synowica Dorothea, osmy dom Jakub Kłopotowski, żona Maryna, synow dwa, ieden Jacko, drugi Paweł, dziewiąty dom, Alexander Buratynski, żona Katarzyna, iedenasty dom Jan Mazur, poddany pana Bartosza Buratynskiego, syn iego Ilko, żona Krystina, corek dwie, iedney imie Łucia, drugiey Appolonia, parobek Ilko, dziewczka Maryna, dwunasty dom Katarzyna piasierzbica Jadwiga, parobek ieden, Rosław Buratynca, trzynasty dom Stanisław Puchalski, żona Teresa, czternasty dom Marcin Buratynski, żona Dorothea, matka Jadwiga, piętnasty dom Chwiedko Plebei z żoną Appolonią, szesnasty dom Jan Judasik Buratynski, żona Dorota, corka Maryna, siedmnasty dom Krzysztof y Maciej Buratynscy bracia, osmnasty dom Maryna Niewierowska wdowa, dziewiętnasty dom Tomaszowa Dorota wdowa, dwudziesty dom wdowa Proska *ruska* plebeia, corka Dorothea, dwudziesty pierwszy dom Grzegorz Koza Buratynski z synem Jakubem y z żoną Małgorzatą, dwudziesty wtory dom Zygmunt Plebius z żoną Dorotą, dwudziesty trzeci dom Symon Grabowski, żona Maryna, corka Paraska, syn Matusz, dwudziesty czwarty dom Zofia Korzeniewska wdowa, dwudziesty piąty dom Krystina wdowa plebeia z curkami dwiema, Maryną y Jouhą, dwudziesty szosty dom Magdalena Krasowska wdowa. Ten registr zpisalem wiernie ia xiadz Andrzej Kielkowicz proboszcz Siemiatycki

dziekan Drogicki mp.) Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Blizsze Sapieżynskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudeczyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Blizsze comanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Filon Potrzesz, żona Polonia . . . tek, syn Mikołai, corka Natalia . . . ga . . . żona Paraska, syn Jan, Hryc Lewkowicz, żona Akasia, syn Hryc, corka Aksia, komornica Maryna, Wasko Dudeczyk, żona Chwiedora, matka iego Anna, Theodora dziewczka, Ihnat Zewczuk, żona Anastazy, brat Wasko, żona Maryna, brat Karp, siostra Appolonia, ociec Leonti, matka Maryna, Stephan Miskowicz, żona Oksima, brat Grzegorz, siostra Tatiana, druga Akasia, matka iego Katarzyna, Hryc Matfie-iuk, żona Akasia, zięć Omelian, żona Theodora, [parobek Piotrasz z Zerezye,] komornica z Bacik. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens Wasko Pudeczyk de eadem villa Baciki inhaerendo... etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Dalsze do Siemiatycz należące.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Sawka Pelaszyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti re-

gestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Dalsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Piotr Szwed woyt, małżaka iego Maryna, dziewczka Agafia, pastuch Nestor, Mikołaj Hładysz, żona Ewa, corka Stephanicha, parobek Piotr, (dziewczka Katarzyna z Moszczonki), komornica Maryna z Turney, Iwan wozny, żona Ewdokia, syn Gabryel, Siemion Pszeniczuk, żona Maryna, brat samey Kuzma, siostrzanka Krystina, Stephan Klimaszuk, żona Agaphia, siostra samey Maryna, corka Ułana, Oleszkowa wdowa, syn Parafin, Jan drugi, corka Maryna, druga Polonia, Philimon Lesnik, żona Maryna, synow dwóch, Sawka y Michał, Grzegorz Mackowicz, żona Zophia, syn Dionisius, żona Katarzyna, Theodor drugi, Timoteusz trzeci, czwarty Bazyl, parobek Demian, Naumowa wdowa Katarzyna, syn Andrzej wielmożnego iegomości pana podkancelerzego wielkiego xięstwa Litewskiego, Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni regni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczanka. Do Siemiatycz należy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Olisiey Hankowicz et Lewon Mieniewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczonka commanentium manu propria religiosi Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania pogłownego wsi Moszczonki w dzierzawie zostającej iasnie wielmożnego iegomości pana podkancelerzego przez oica wielebnego swieszczenika Siemiatyckiego przez woita na ten czas będącego Osipa y przy osobach dwóch na imię Hrycia Worobiewiczowa y Andrzeia Miniewicza. Wies Moszczonka. Onisko gospodarz, żona, chłopiec, Prokop Huska, teszcza, Demko gospodarz y iego żona, Hankowicz, brat iego y siostra, Hankowicz y żona, Wasko Molechowicz z żoną y syn z żoną, syn, corka służebna dziewczka Demko y żona, Misko Fedorowicz, syn, żona iego, corka, Fedor z żoną, Hryc, żona, syn y corka, Siemion Chromy, siostra, Olisiey Kankowicz, żona, parobek, Omelian Kurko, żona, parobek, Fedor Petrenia żona, maczocha, brat, Tymosz Karpowicz, żona, parobek, dziewczka, Danilicha, zięć z żoną, corka, parobek, Fedko Oleszczuk, żona, synow dwa, Misko Sozeziuk, brat, żona, dziewczek dwie, Supron Pipicz, żona, chłopiec, Andrzej Oleszczuk, żona, zięć z żoną, brat, żona iego, Juchim Słepý, żona, Fedko Osipowicz z żoną, Nestor Pepicz z żoną, Sidor żona, dziewczka, Bartosz wicz, żona, matka, braciey dwu, siostra, Hawryło Karpowicz, matka, brat, siostr dwie, Kondrat Maximik, matka y siostra, Paraska komornica, Orynka komornica, Iwan Hodlug, żona, brat iego, Iwan Kondratowicz, bratowa, synow dwóch starszych młodszych trzy y corka, Tymosz Matfieiewicz żona, syn, corka, Fiedor Siukacz z żoną, Hryc Worobiey, matka, żona, synow dwa, parobek, Iwan Maczuk, żona synow trzy, corka, Samuilo Roszkowicz z żoną, Andrzei Miniewicz, żona, parobkow dwa, Daniło Suprunik z żoną, Wasko Suprunik, żona, parobek, Osip Rozkowicz, żona, parobek, Lewon Miniewicz z żoną. Pr. Joannes Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Dwor Bacikowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodorus Hawrylik de eadem aula obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowicz praepositi Siemiatycensis, decani Drohicensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regesr dworu ieymosci paniey Irzykowiczowey w Bacikach. Naprzod sama ieymosc pani Dorota Irzykowiczowa, synow dwa, to iest Kazimierz ieden, a drugi Andrzej, corka iedna, panna Anna, Zophia Nowicka wdowa, czeladnik Stanisław Olzowski, drugi Jan plebeius chłopiec, służebna Jadwiga Żółkowna plebeia, druga Krystina plebeia, woznica Wawrzyniec pleb. Tereszko parobek plebeius, gospodyni folwarkowa plebeia. Ten regestr pisalem ia xiadz kowicz proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Teodor Hawrylik inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona imsci pani mieczney.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr spisania pogłownego ze wsi Moszczonei poddanych ieymosci paniey

miecznei Irzykowiczowei. Hanna Podlaska, synow dwa, corka iedna, Michał Hołub, żona, syn, Wasko Hołub z żoną, Szymon Krawczuk, żona, bratow dwa, parobek, dziewczka, chłopiec, Szymon Konach, żona, corek dwie, Stephan Sycz, żona, synow cztery y dziewczka, Hryc Sycz, żona, matka, brat, parobkow dwa, chłopcow dwa, siostra, Lesko Kuczynski, bratow dwa, siostra, Iwan Bys, żona, synow dwa, corka, Wasko Szymaniuk, matka, brat, siostra, Iwan Szymaniuk z żoną, Konaszycha wdowa z synem. Pr. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Iwan Bys inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki ieymosci pani miecznei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodor Hawrylik de Baciki obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regesr wsi Bacik ieymosci paniey Irzykowiczowei miecznei. Paweł Wołos, żona, dziewczka, corka, parobek. Wioska Baciki Piszczatka. Maxim Szymonik, brat, żona, corka, Theodor Awrylik, żona, brat, dziewczka, Matochwiey Sawczyk, żona z matką, Paweł z żoną, Misko Koska z żoną y syn, Grzesiuk z żoną, parobek, Zanczuk z żoną, parobek, dziewczka, Turczyk z żoną, brat z żoną, matka z synem, Stangreciuk z żoną, brat, Iwan Zyszczyk, matka, brat, Anciuła z żoną, chłopiec, komornica, Błaszka z żoną, Stephan z żoną, Burkacz z żoną y dziewczka, Onton z żoną y corek dwie, Bielczuk z żoną, Wasieczyk z żoną, matka, brat, Miskowa z synem, Łanczuk z żoną.

Ten regestr spisawszy poddanych Baci-kowskich maiętnosci ieymosci pani Irzy-kowiczowey podpisuiesie. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona Porzecze.

Ad officium capitaneale actaque prae-sentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Hipatius Chwiedoro-wicz praezbiter ecclesie ritus graeci Zerczy-censis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona Porzecze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Pleszka plebani Niemierovicensis subscrip-tum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania pogłownego z Po-rzycza Moszczoney w roku 1662 miesiąca Junij w parafey Zerczyckiej. Osip Tewiczko y żona, y parobek Kuzma, Wasko Suprunik, żona y syn, Daniło Suprunik z żoną, Lewon Miniewicz z żoną, syn y corka, Iwaszko Miniewicz z synem, Wasko Dy-chowiczko z żoną, wicz z żoną, brat nik, Jarosz y dziewczka Maruszka, Samoilo, żona, Fedor parobek, Iwan Maczuk, żona, syn, Naum y Jarosz, Maksim, Uksimka corka, Hryc Worobiey, żona y matka, syn Marcin, Wasko paro-bek . . . Tymosz Mafiewicz, żona, Paweł syn, Stefan, corka Stefanka, Lesko Matfi-iewicz opuchły leży, Jacko Diwak y Hryc brat iego, Fedor Sukacz y z żoną, Iwan Możarowicz syn Hawryło y Suprun, bra-towa Tacia, Wasko, Misko, Hryc, corka Fe-dia, Supron Skabara, sestra Uliana, komor-nica Orynka, Markowa corka, Kaska, Wow-dia, syn Lewko, komornicy Pr. xiądz Jan Pliszka Plebanko Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram

eodem officio personaliter comparens labo-riosus Hryc Worobiey de eadem villa in-haerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Kondrat Marcinik, matka Maruszka, sestra Tacia, Paraska komornica, Hawryło Karpowicz, matka Maryna, sestra Juchimka, brat Paweł, sestra Wowdia, Olesiey Miskowicz, żona y matka, brat Andrei, Kuzma brat, Prokop brat, Hapka siostra, Bartosz Maleca, żona, Sidor Pawlisowicz, żona y diwka, Nestior Pypicz, żona, diwka, Fedor Bondar, żona, Juhim Kręczko, żona, brat Snytik, żona, komornik, Andrei Olesz-kowicz, żona, zięć, Fedor, żona iego, Su-pron Pypicz, żona, syn Kondrat, Misko Szczesiuk, Demko brat y bratowa wdowa, Kaska Stepanka, Fedko Oleszkowicz, żo-na, Stefan, syn Iwan małe, Danilicha wdowa, Paweł zięć y żona Pałazka, diwka Melacha, Tymosz Karpowicz y żona, paro-bek Klimko, diwka Hanuska, Fedor Pe-trenia, żona y Socia maczocha, chłopiec Omelian, Omelian Kurko y żona Warusza, Roman parobek, Olesiey Chankowicz y żo-na Marusza, corka Polaszka, Jarosz paro-bek Siemion sam, był brat Trochim y żona Uximka, Iwan Chodun z żoną Maryną, brat, Naum, Hryc Oxiiewicz z żoną, Panas Kąs, Hryc syn, corka Maryna, Stepaniuk y z żoną, Misko Fedorowicz, syn Fedor z żoną Lubką, sestra Wowdia, Demko z żo-ną Paraską, Wasko Melech z żoną Tacią, Karp syn, żona Melacha, syn Piotr, Fesia żona, Juchimka diwka, Wasko Hanko-wicz z żoną Kulina, Stefan Hanczuk, Uli-ana siostra, brat Wasil, Prokop Huska z żoną Tacią, Orynka teszcza, Demko Gierko z żoną Nastaską, Onisko Hawryłowicz z żoną Hanną, Omelian czeladnik. (Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp) Circa quam porrectionem in continenti co-ram eodem officio et actis praesentibu-

personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa, inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Trostenica.

Ad officium... *etc ut supra scribatur mutato* in villa Trostenica commanentium de tenore tali.

Regestr spisany przezemnie Patyia swieszcznika Zerczyckiego Fedorowicza przy woitu y przy wszystkiew gromadzie. Wies Trostenica, Zienia Szymaniuczka, syn Wasko, drugi Szymon, corka Paraska, Iwan Szymaniuk z żoną Sołoch, syn Hryc, Hanusia Borysicha, doczka Kaska, Lubka wdowa w komornym, Lesko Hola, żona iego Maryna. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sumicz Wolka.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Sumicz Wolka commanentium manu propria generosi Andreae Suchodolski tum admodum reverendi patris Joannis Pliska plebani Niemieroviensis subscriptum etc. de tenore tali.

Regestr Sumicz Wolki to iest z kondi-tyei iegomosci pana Andrzeia Suchodolskiego y z uczesnikami iego. Naprzod pan Andrzej Suchodolski y czeladnik iego na imie Stefan Czarkowski, gospodyni Lipinska, dziwka Hanusia, pastuch y chłopiec. Tegosz pana Suchodolskiego poddani Matfey, żona iego Hanna, komornica Stefanowa, a druga Wowdia komornica, Fedor Winnik z żoną, Hrycowa wdowa, Czyrycha wdowa, Martin Samanewicz z żoną... z corką... się pan Grzegorz... uma y żona Hanna, dziewczyna Katarzyna. Andrzej Suchodolski mp. Xiądz Jan Pliska pleban Niemierowski mp. Circa quam

porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Martinus Samanewicz de eadem villa inhaerendo constitutioni regni... *Etc. Ut. supra usque adfinem,*

Miasto Niemierow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Pliska parochus Niemieroviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in oppido Niemieroviensi commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr parafiey Niemierowskiey spisany y samego miasteczka Niemierowa. Wasko Tokarczyk z żoną, Iwan parobek, Anna dziewczka, Woyciech komornik, Maryna komornica, Jakub pastuch, Andrzej Oleynik z Maryną żoną, siostra tegosz, dziwka Jadwiga, Marcin parobek, Barbara Brzeznicka wdowa, Anna corka teyże wdowa, Agnieszka corka teyże, Stanisław Kuszniierz Małgorzata żona, Woyciech Fro- niuk z żoną Katarzyną, Prochnicka Jad- wiga, Grzegorzanka wdowa, Mathys Po- slug z żoną Magdaleną, Magosnianka dziewczka, Andrzej Grubalski, Paweł Zdun z żoną Maryną, corką Anastazyą, u tegosz Zduna parobek *rusin* Jan Janusik z Do- rothą żoną, Małgorzata dziewczka, Marcin slusarz z żoną, Kowalowa komornica, sio- stra iego Siehenicha y corek iey dwie. Te osoby po napisaniu tego regestru wpi- sał swieszcznik Gnoienski: Woyciech Mi- chalczuk z żoną, Jan Michalczuk, brat z żoną, matka tychże, Michał, Dorota, Sy- mon chłopiec, Olexiey Jarmoczyk z żoną, wdowa komornica Obszynikowa z corką. Pr. Joannes Pliska parochus Niemiero- viens. Circa quam porrectionem in conti- nenti coram eodem officio personaliter

comparens famatus Joannes Janusik inhaerendo constitutioni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

W miescie Niemierowie popisane osob ruskich zostaiacych.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia [personaliter] veniens religiosus pater Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio regesum infrascriptum verae connotationis personarum rythus graeci in oppido Niemierow commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Naprzod Iwan Kuzmich z żoną y córką, Hrehory Haponowicz z żoną, matka trzecia, żony iego brat czwarty, Andrzeia Grubalskiego żona, drugi syn iey, trzecia komornica, Siemien z żoną, komornikow dwa, Piotr Hohulka z żoną, trzecia siostra żony iego, Prokop z żoną, trzeci brat iego, Iwanowa wdowa, Andrzej Artiszyk z żoną, trzeci parobek, czwarta dwiewka, Mikołai kowal z żoną, Iwan Drobut, Zanicha z curkami samotrzecia, żona Kupryanowa, Fedor Stelmach z żoną, trzeci syn, czwarty komornik, Paweł Słodownik z żoną, trzecia curka Sienczyszyna curka. Pr. Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes famati Andreas Artiszyk et Fedor Stelmach inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Gnoino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetrius Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gnoino commanentium ma-

nu propria eiusdem offerentis tum generosi Matthiae Jarochofski administratoris subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr popisania osob w Gnoinie przez oica Demetrego Wierzbe swieszczennika Gnoienskigo w roku 1662 spisane y podane do act wojewodztwa Mielnickiego. Naprzod u . . . eszyka . . . żona y dziewczka, Semen Hoholka sam y żona, Daniło sam, żona y brat. Troc Dunski sam y matka, Potap Suscik sam z żoną, Iwan Jarożuk sam z żoną y siostra, Jacko Hawrełowicz sam z żoną y córką, Chilimon sam z żoną y matką, Tymosz Kuryłowicz sam z żoną, Iwaszko Kuryłowicz sam z żoną y syn, Iwaszko Klonczyk sam, matka y brat, Daniło sam z żoną, Romucyha wdowa sama y córką, komornik Sak sam z żoną. W domu swieszczennika Gnoienskigo tako wiele osob. Naprzod sam swieszczennik, druga żona, parobkow dwa, chłopiec trzeci, dziewczek dwie, brat swieszczennikow Maxim, druga żona, trzeci parobek, czwarta dziewczka, piąty pastuszek, Walko poddany swieszczennikow sam, druga żona, drugi poddany swieszczennikow Michał, druga żona. Demetry Wierzba swieszczennik Gnoienski. Maciey Jarochofski namiesnik Gnoienski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Troc Dunski de eadem villa inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sutno.

Ad officium etc. ut supra scribatur etc. de tenore tali.

Miron, druga żona, Fes Rybak, druga żona, Mikita, druga żona, komornik y z żoną, Wiczos Wasko, drugi syn, trzecia córką, Samoc, druga żona. Demetry Wierzbicki praezbiter Gnoienski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Miron de eadem villa suprascripta inhaerendo

constitutioni regni super veram conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Waikow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Waikowo commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum. . . . admodum reverendi archidia. . . Luceoriensis praepositi Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr ze wsi Waikowa, ktora nalezy do plebaniey Mielnickiey. Ostapek Swinczyk samotrzec, Siemion Wereszczyk samoczwart, Wawryn Mazuryk samowtor, Pawluczycha wdowa sama, Ilko Lewczuk z zona, Misko Artechowicz z zona, Timosz Artichowicz samotrzec, Iwanicha wdowa sama, Potapianka wdowa sama, Chwedor Kowalewicz samowtor, Klim Daczewicz samoczwart, Makar Chrinołowicz samowtor, Troc Mormolik samoczwart, Timosz Chobchunowicz samoczwart, Iwan Mormolik samoczwart, Omelian Tarabai samowtor, Niczypor Starko sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Timoszus Artichowicz de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni *Etc. ut supra scribatur usque ad finem.*

Parafia Mielnicka.

Dwor Mielnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mielnicensi manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castren-Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania parafiey Mielnickiey. Dwor iego mosci pana starosty Mielnickiego. Jego mose pan Woiciech Emerik Mleczo, Mielnicki y Łosicki etc. starosta, ieymose pani staroscina, ieymose panna Katarzyna Roztworowska, pani Anna Jeszewska, panna Eufuzyna Placinska, panna Teresa Suska, panna Maryanna Czerniakowska, panna Elżbieta Rozbicka, Anna praczka, Maryna praczka. Shudzy: nobilis pan Paweł Kurowicki, pan Maciey Zakrzewski, pan Bazyli Suchodolski, pan Adam Kamienski, pan Paweł Zaszczynski pan Sebiestian . . . pan Paweł pan Jan Bocianski pokoiowy, nobilis Woiciech Wyrzykowski chłopiec pokoiowy, Adam Zubrzycki myśliwiec Andrzej, Kaczorowski chłopiec stołowy, Jan Prusinowski kozak, pan Sobestian Kierzkowicz pisarek, Adam Markuszewski kozak. Czeladz drobnieysza: Hans krawiec, Hans Michał kowal, Szymon Hołowczycki kucharz, Wawrzyniec Gada woznica, Kondrat Kalicki forys, Jacek woznica, litwin ogrodnik, Nestor Drewiński klucznik, Michał kucheik, Szymon Kierzkowicz pacholik, Jasko Sieklucki myśliwcyk, Maszczuk myśliwcyk, Thomasz Kornicki haiduk, Woiciech Kropiwnicki pacholek, Klimunt Korczewski haiduk. Folwarkowa czeladz: pan Alexander Pawłowicz pisarz, pani Anastazyja Pawłowiczowa, Jan Pawłowicz, Hapa dziewczka, Terech parobek, Trochim parobek, Maciey piwowar, Konstantia piwowarka, Katarzyna dziewczka, Samson pastuch. Xiadz Walenty Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Kancellaria.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum in cancellaria commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Pan Theodor Wierzba regent kancelaryei Mielnickiej grodzkiej, pan Alexander Henkiel podpisek, parobek Timosz Osiewicz, Iwan Tokarowiec chłopiec, Justina kucharka. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Miasto Mielnik.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eodem oppido commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Ostrowski, żona Maryna, matka Elżbieta, Walenty Ostrowski, żona Katarzyna, syn Jakub, komornik Jan Ostrowski, Jan Zubkowiec krawiec, żona Maryna, brat Marcin, trzeci brat Grzegorz, parobek Jacko, dziewczka Eufruzyna, Jan Szkutnik, żona Joucha, brat żenin Stephan, drugi Jarosz, syn Iwan, dziewczka Chwedia, Alexander Hackiewicz pisarz mieyscki, żona Nastazya, corka Jagnieszka, Janowa Gryglowa wdowa, corka Jagnieszka, komornica Maryna errabunda,

Olbrycht Hornacki, dziewczka Nastazya Wawrzyniec Czerkas, żona Jagnieszka, corka Maryanna. W szpitalu lozni—Thomasz Czerkasik, Paweł syn Jendrzeiow, siostra jego Zofia, Nastacha Osieianka, Chwesia. Testes de Mielnik: Jakub Ostrowski, Walenty Ostrowski. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Oppidani ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum rytus graeci in oppido Mielnik commanentium manu propria sui offerentis tum magnifici capitanei Mielnicensis atque Alexandri Pawłowicz [notarij] provincialis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Demian młynarz samopiat, Iwan Korman samowtor, Woronicha sama, Nikifor Miskowicz samotrzec, Iwan Mały samowtor, Seluesicha z matko samowtor, Seluech Rebko samowtor, Hawryło Kierzkowicz sam, Panas Kierkowicz z bratem samowtor, Samanicha wdowa sama, Piotr Rankowicz samo owtor, Misko Malew . . . samotrzec, Iwan Syryca samowtor, Hanna Kratuszczanka sama, Omelian Maleszyk samowtor, Choma Stelmach samowtor, Sulibicha samopiat, Iwan Dziun samowtor, Chalimon Krupicz samowtor, Andrzej Kałabunowicz samowtor, Iwan Kiszka sam, Buhreika wdowa, Philip Demidowicz z żoną, Theodor Kiewło samotrzec, Misko Rybko samotrzec, Jasko Ducia samowtor, Tymosz Ochrymik sam, Marcin Sarahai sam, Prokop Matysowicz samowtor, Misko Kosilo samowtor, Hryckowal z matko samowtor, wozny samowtor, Stephan Noga samowtor, Jarmolina sama, Samoilo Siemienowicz samowtor,

Stephan Wierzba samopiat, Stephan Trocewicz samoczwart, Siemien Weliczko samotrzec, Mikołay Szelun samowtor, Kuryło Kociubinski samowtor, Janusz Kuckowicz samowtor, Michalko Łukaszewicz samowtor, Jusko Wiszenka samowtor, Hryc Puszkar samopiat, Jan Borysowicz samopiat, Jarosz Dmitrowicz samowtor, Andrzej Siemienowicz samowtor, Matys Piecien samowtor, Jarosz Trocewicz samowtor, Marcin Kaczynski samowtor, Woiciech Kul samowtor, Marcin Lewicki samotrzec, Osip Olisieiewicz samowtor, Sokół sam, Jarosz Szkutnik sam, Troc Miskowicz samoczwart, Mikitowicz samopiat, Iwan Mantur samotrzec, Matfiowa wdowa samoczwat, Prut samowtor, Chalimon samoczwart Perebilo samoczwart, Artich Kulik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp.

Dwor Osłowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in aula Osłowiensi commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan Mikołai Wysokinski, Zofia Korzeniewska gospodyni. Pr. Valerianus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m.p.

Wies Osłowo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum verae connotationis personarum in villa Osłowo commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Poddani należące do dworu woitostwa Mielnickiego. Andrzej Kozorys z żoną, w tymże domu Stephan z żoną, komornik na ogrodzie dworskim, Jacko Korman z żoną, na ogrodzie dworskim, Trochim Korpacz z żoną na ogrodzie dworskim. Ci wszyscy na ogrodzie dworskim mieszkają Waleryan Porai praezbiter Mielnicki manu propria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis personaliter comparens laboriosus Andreas Kozorys de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Klepaczewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia [castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae commanentium in villa Klepaczewo manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali. Pan Jakub Ligieza, żona Raina, parobek Lech, pastuch Iwan, dziewczka Maruszka. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale castrense Mielnicense actaque personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum.

verae connotationis personarum ritus graeci in villa Klepaczewo commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jachim Rybek dworski samoczwart, u Filona Sołtysa troie, Hryc Sołtys samowtor, Troc Sołtys samoczwart, Olisieio-wa wdowa samotrzec, Iwan Ciesla samotrzec, Siemien Daciuk samoczwart, Jacko Daciuk samowtor, Marusza wdowa samotrzec, w teyże chałupie Jarmosz Miskiewicz samowtor, Zienobicia wdowa sama, Demian Kupczyk samowtor, Iwan Pacikowicz samotrzec, Andrzej Krolik samopiat, Muyseki samowtor, Hryc Miskiewicz samopiat, Maximicha sama, Szymczycki samopiat, Hawrylich wdowa sama, Chomianka dziewczka sama, Iwanicha wdowa samopiat, Siemienowa Patryszka sama, Potapowa Patryszka sama, Uximka Patryszanka sama, Matysicha wdowa samowtor, Traczycha sama, Iwan Rosolik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionom in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Jacko Daciuk de eadem villa suprascripta inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Sierpielice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Sierpielice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Franciszek Ligieza, parobek Marcin, dziewczka Oximka, Marcin pastuch, Michał

Szwiec, żona Nastacha, Petruk, żona Hapa in eadem villa manet pan Januszewski z żoną. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum rytus graeci commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Stephan Jankowicz samotrzec, Marcin Jankowicz samotrzec, Piotr Waluk samotrzec Siemien Platicz samoczwart, Trszożanka sama, Siemien Zaleski samowtor, Gres Kamienski samoczwart, Szymko Bahniuk samowtor, Iwan Tymoszyk samotrzec, Jasko Petryk samotrzec, Paweł Siuchinik samotrzec, Paweł Czelei samoczwart, Troc Krutil samopiat, Andrzej Klimuk samotrzec, Stephan Makarewicz samowtor, Siehen Mazurek samoczwart, Michał Szwiec samowtor, Potap Czeley samotrzec, Siemien Swikło samowtor, Andrzej Wendra samowtor, Misko Mulik samoczwart, Iwan Tereszuk samotrzec, Hanna Chwedkowicz samowtor, Katarzyna Budeczanka sama, Hrycowa Żukowa samowtor, Jackowa Żukowa samowtor, Stas Jekuszek sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter parentes laboriosi Simon Zaleski advocatus et Jasko Petrik de de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Borsuki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali:

Sak Bartnik samoczwart, Kondrat Soltys samowtor, Mikołai Soltys samowtor, Miskowa Chomikowa wdowa samoczwart, Juchim Piawczyk samopiat, Andrey Koza-
czyk samowtor, Wasko Baranik samotrzec, Jasiekowa wdowa samotrzec, Wasko Onu-
szki samopiat, Iwan Pyrka samotrzec, Philipowa wdowa samowtor, Prokopianka
dziewka sama, Wasko Michnik samowtor, Stephanowni dziewczki dwie, Ikon Soltys
samowtor, Andrzej Kotik samowtor, Szepe-
lukowa wdowa sama, Jarmosz Prystupa sa-
moczwart, Hryc Wowdiik samoszost, Demid
Helkis samotrzec, Chwedor Sacik samocz-
wart, Chwedor Korman samoczwart, Zien
krawiec samopiat, Iwan Micik samosiodm,
Omelianowa wdowa sama, Pawel Koszko
samoczwart, Demian Dudka samopiat, Iwan
Szawariniek samotrzec, Iwan Juzik samo-
trzec, Wasko Czeszko samoczwart, Hryc
Piczun samowtor, Chwedczycha wdowa
samotrzec, Juchim Czeszko samopiat, Mis-
ko Dimezyk samotrzec, Misko Syczewicz
sam, Chwedko Gołłowski samotrzec, Nikon
Łykus samoczwart, Kuzma Serafinik samo-
czwart, Stefan Woit zamoczwart. Waleri-
anus Porai praezbiter Mielnicensis mp.
Circa quam porrectionem in continenti
coram eodem officio personaliter compa-
rentes laboriosi Stephanus Michnik ad-
vocatus et Wasko Czeszko de curio de
eadem inhaerendo etc. ut
supra usque ad finem scribatur. Da
wdowa samowtor, Iwan Firsiuk samopiat,
Osip Kutfer samotrzec, Iwan Łykus sam,
Hryc Łykus samowtor. Ut supra Valeri-
anus ut sequitur.

✓ Wies Horoszki.

Ad officium etc. ut supra scribatur etc.
de tenore tali.

Hac Waskowiec samopiat, Tymosz Wo-
łosik samotrzec, Siemienowa wdowa samo-
piat, Jasko Orechwiez samotrzec, Chalimon
Waskowiec sam, Klim Andreiow samo-
szost, Chwedko Trynkibir samowtor, Walko
Szoltys samopiat, Sehen Soltys samosiodm,

Makarowa wdowa samotrzec, Karpowa
wdowa samotrzec, Trocowa wdowa samo-
czwart, Stephan Radkowiez samoczwart,
Ostapkowa wdowa samoczwart, Prokop
Bohdanik samotrzec, Matey Moisiik samo-
piat, Stephanowa wdowa sama, Pawel Ka-
litka samowtor, Tymosz Łochwinik y z
szwagrami samoosm, Andzei Soroka samo-
czwart, Tymosz Daczewie samopiat, Iwan
Rudkowiez samopiat, Andrzej Cypel samo-
wtor, Iwan Sehen samowtor, Grzes Soko-
lik p. Chobowskiego samowtor, Wołosianki
wdowy dwie, Natalia wdowa sama. Wale-
ryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa
quam porrectionem in continenti coram
eodem officio praesenti personaliter com-
parentes laboriosi Andreas Syroka advo-
catus et Jasko Orechwiez decurio de
eadem villa suprascripta inhaerendo con-
stitutioni regni super veram comprobatio-
nem et conscriptionem personarum... Etc.
ut supra usque ad finem scribatur.

✓ Folwark Holowczycki.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personali-
ter veniens admodum reverendus pater
Valentinus Krasnodebski commendarius
ecclesiae Hadinoviensis obtulit et repro-
dixit etc. ut supra scribatur de tenore tali:

Urządnik Piotr Borsucki, Katarzyna
Hackiewiczowa, Hawryło woznica z żoną
Jadwigą, Jendrzei pastuch, Panas pastuch,
Jan Krasowski karczmarz z żoną Reginal,
kucharka Maryna. Zerczyce, Radziłowka,
Moszczona, Borsuki że niemaia w sobie
żadnego katholika, tylko rus wszystko sam
iegomość pan starosta Mielnicki assekuro-
wał. Jan Paulin Uzynski archidiacon
Łucki p. m. mp. Valentinus Krasnodeb-
ski commendarius ecclesiae Hadinovien-
sis mp.

✓ Wies Holowczyce.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter

leniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reprodixit etc. ut supra de tenore tali.

Jakub kowal samoczwart, Pawłowa Dzidzułowa samoczwart, Woiciech Łycz samotrzec, Stas Bokacz samotrzec, Błażey Czerka samowtor, Jaskowa Czereczyna sama, Szymanicha wdowa samotrzec, Bartosz Nedilka samotrzec, Chwedor Pronek samoczwart, Łukian Nestoryk samowtor, Niczypor Piskun samoczwart, Kondrat Kobylka samowtor, Hryc Rabko samowtor, Marcinowa Pronikowa samoczwart, woitkowa Łowcowa samowtor, Mikita Sonik samotrzec, Łukian Paluszyk samoczwart, Iwan Suszczyk samoszost, Kaliszycha wdowa samotrzec, Łukianicha wdowa samotrzec, Matys Bebko samowtor, Prokop, Moizyn samowtor, Wasko Sycz samowtor, Hryc Sawczyk samowtor, Siemienowa Gruszczycha samowtor, Wowdia Somianka sama, Philip Piskunik samotrzec, Lewko Paluszczyk samowtor, Timosz Będnarz samotrzec, Tomaszowa Kowalicha samotrzec, Chwedor Sołtys samowtor, Stecicha wdowa samoszost, Miskowa Pawłowa samowtor, Kondraticha wdowa samoczwart, Hawryło Sołtys samowtor, Kopyrian Sołtys samotrzec, Kunica wdowa sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Mikita Sonik advocatus et Iwan Joszczyk decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Radziłowka.

Ad officium etc. ut supra scribatur de tenore tali.

Jacko Bilkowicz samotrzec, Iwan Balko samowtor, Zofia wdowa sama, Timosz Somanko samopiat, Iwan Warilinczyn samowtor, Hryh Kadiuczek samowtor, Sac Balko samoczwart, Andrzej y Iwan Kopyrianiki samodziwiat, Siemien Kopyrianik samotrzec, Chwedko Jowicz samocz-

wart, Jackowa Sokolowa samotrzec, Demid Sołtys samopiat, Misko Kosada samopiat, Makar Ciesla samowtor, Pawluk Kuckowicz samotrzec, Parfen Kuckowicz samoczwart, Andreiowa wdowa samoczwart, Andrei Suprunowicz samowtor, Hryc Suprunowicz samopiat, Chwedko Artiszyk samoszost, Misko Zdun samopiat, Omelian Szepelik samotrzec. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Sac Balko advocatus et Andreas Kopyrianik decurio de eadem villa suprascripta. Etc. ut supra usque ad finem scribatur.

Wies Moszczona.

Ad officium etc. ut supra. etc. de tenore tali.

Kuzmicha wdowa samowtor, Wawryn Szawluk samotrzec, Łukian Szawluk samotrzec, Lewon Prokopik samotrzec, Dawyd Menkowicz samoszost, Stas Czybys samopiat, Martin Bilko samotrzec, Ihnat Podkowa samoczwart, Stephan Denisik samoczwart, Harasim Miskowicz samopiat, Trochim Szuba samotrzec, Demid Hrib samowtor, Hryc Kucik samoszost, Misko wdowa samowtor, Stephan Waskowicz samowtor, Wasko Borzikowicz samoczwart, Łukian Lewonowicz sam, Paweł Bohdanowicz samoczwart, Jarosz Sołtys samopiat, Paweł Sołtys samotrzec, Maxim Korpacz samotrzec, Timoszowa wdowa samotrzec, Wasko Koszelko samotrzec, Sidor Chwedunowicz samotrzec, Dac Chwedunowicz samopiat, Jarmosz Sycz samotrzec, Hawryło Kosada samopiat, Timosz Buba z ciesciem samopiat, Stephan Chwedunowicz samoczwart, Hryc Dyrda samowtor, Kornilo Leufunowicz samowtor, Prokopicha sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Gregorius Lachowicz advocatus

de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Młynarze Moszczęskie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali.

Andrzej Kudelicz samoczwart, Hryc Obelkiewicz samotrzec, Demian Syryczyk samotrzec, Paweł Makowiec samoczwart, Iwan Osipowicz samopiat, Marcinowa Stankowicz samotrzec, Roman Stankowicz samowtor, Matysowa wdowa samotrzec, Osip Kudelicz samopiat, Iwan Łobczyk samowtor, Tymosz Chwedunowicz samotrzec, Iwan Łayczyk samoczwart, Pawłowa Usowicz samowtor, Demianowa Kudelicz sama, Chwedko Morhalik samowtor, Misko Morhalik samowtor, Ilko Homot samoczwart, Iwan Matysik samoczwart, Anton Matysik samoczwart, Jarosz Kuzmierz samopiat, Philon Pawłowicz samopiat, Chwedor Pawłowicz samoczwart, Anton Oxiutycz samopiat, Semen Oxiutycz samoczwart, Hryc Oxiutycz Oxiutycz samoszost, Andrzej Oxiutycz samowtor, Moisa Oxiutycz samopiat, Michalicha wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Stephanus Chwiedunowicz de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Żerczyce.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Kuzma młynarz samoszost, Prokop Kuchta samotrzec, Jakim Kruhlik samotrzec, Chwedorowa Woronkowiczowa z Paszkiem samowtor, Hryc Koszczyc samowtor, Petruk Kaliszewicz samotrzec, Maxim Kaliszewicz samotrzec, Sak Nędbalo samosiodm, Szymon Woronko sa-

mowtor, Kuzma Malesza samowtor, Timosz Herod samowtor, Krat Liwniewicz samowtor, Kądrat Koszolo samowtor, Charota Bendarczanka sama, Niezypor Węglarz samoszost, Iwan Trepaczuk samotrzec, Timosz Wolszka samopiat, Iwan Żuk samotrzec, Jakim Koszma samopiat, Iwan Popowicz samoczwart, Kucko piwowar samowtor, Wasko Łaszczyk samopiat, Wasil Kotko z siostrą samowtor, Paweł Chirmasiuk samotrzec, Chomicha wdowa samotrzec, Radko Chrimanowicz samoczwart, Kuzmicha Kotkowicz sama, Kuzmicha wdowa samowtor, Omelian Borysik samopiat, Maryna Krypianka z siostrą samowtor, Omelian woit samoszost, Iwanicha Boiarka samowtor, Jakim Diak samowtor, Michał Ihnatiuk samotrzec, Karp Boiarczuk samowtor, Krys Sołtys samowtor, Timosz Kowal samoszost, Hrycowa Koczankowa samowtor, Ihnat Kufel samotrzec, Łukian Stelmach samowtor, Iwan Lidicz samotrzec, Wawodicha wdowa samotrzec, Bartosz Lidicz samotrzec, Ilias Lidicz z bratem Parfinem samotrzec, Hapa Kuzlanka sama, Hryc Olichwirowicz samotrzec, Iwan Naucik samotrzec. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Omelian Boiarczuk advocatus et Jachim Kruhlicz decurio de eadem villa inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Zalesie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Chwedorowa Remisowa wdowa samowtor, Hryc Kiktiuk Jacko Jachimowicz samoczwart, Miniowa wdowa samoczwart, Oxiuta Piszko samotrzec, Wasko Koiket samoosm, Hryc Zubko samopiat, Andrzej Chomikowicz samoczwart, Iwaszko Kuska samowtor Walko Szwiec samoosm, Makar Protasowicz samoczwart, Juchim Piawczenia samowtor, Andrzej

Kurek samowtor, Roman Makarewicz samoszost, Sonia wdowa samowtor, Iwan Kurek osob ma dwie u siebie, Chwedor Kurko sam ieden mieszka, Sidor Kupraszewicz samowtor mieszka, Kuzma Kuszniierz sam ieden mieszka, Panaska Radkuwna z sistro samowtor mieszkaia, Happa Protasowa wdowa sama iedna mieszka, Hapa Maleszanka sama iedna mieszka, Lewon Kuszniirik sam ieden mieszka, Jaczek Kurupta sam ieden mieszka. Woiciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosiecki ect. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Alexander Pawłowicz podstarosci prowentowy mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Wasko Kikot de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa Zalesie commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis flexis genibus ad imaginem Crucifixi comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Klimezyce.

Aula Illustrissimae ac generosae viduae Helenae Wodynska castellanidae Podlachiae:

Ipsa Illustrissima ac generosa Helena Wodynska castellanida Podlachiae, filius eiusdem generosus Joannes Wodynski, consanguinea eiusdem generosi virgo Helena Constantia Łubinska. Familia eiusdem: Nobilis Georgius Jarniczki, famulus puer ad servitia Illustrissimae nobilis Franciscus Czarnecki, alter famulus nobilis Bartholomaeus Markowski, laboriosus Mathias Łogoszowy, famulus generosi Jarnicki Nicolaus Kawasz, Albertus laboriosus tkacz, coadiutor eiusdem textoris etiam nomine Albertus, laboriosus cocus, 2-dus Joannes laboriosus cocus, eorundem coadiutor laboriosus Martinus kucheik, laboriosus Nicolaus pistor, 2-dus laboriosus

Thomas coadiutor, laboriosus Martinus gumieny, laboriosus Nicolaus pastor pecudum, 2-dus pastor Laurentius, laboriosus kowal, laboriosus Stephanus advena modernus appellatus cognomine Smolarz, laboriosus Simon. Sartoris familia sexus feminei: famula provecta aetate nobilis vidua Cristina Mezenska ad servitia Illustrissimae, nobilis virgo Anna Hornowska, 2-da famula virgo Regina Kociszewska virginis monialis ordinis sancti Benedicti virgo Catherina szwaczka, laboriosa vidua Anna praczka, 2-da virgo etiam nomine Anna praczka, laboriosa vidua Anna przadka, laboriosa virgo Maryna rykunia, laboriosa virgo ad servitia. Sequuntur subditi. Laboriosus Stanislaus przewoznik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Sebastianus Jartimiak cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Joannes Kulchawy cum uxore Anna, soror eiusdem Catherina adulta, 3-tia laboriosa vidua Theodora woiowa, in domo eadem manet Bartholomaeus sadowniczy cum uxore Marina, filius eiusdem viduae laboriosus Albertus Puchalski cum uxore Lucia, 4-tus laboriosus Joannes Zybura owczarnik cum uxore Anna sine agricultura, in domo eadem manet vidua Anna victum manibus elaborando, 5-tus laboriosus Joannes Szaropata lesnik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Martinus Tyszek cum uxore Wowda, 6-tus laboriosus Georgius skrzypek cum uxore Zophia, parens ipsius uxoris Anna vidua Kowalowa, filia eiusdem Helena adulta, 7-mus laboriosus Gregorius Onaczuk cum uxore Anna, parens eiusdem senex vidua nomine Hedvigis, 8-va laboriosa vidua Marina Paszkowa, filia eius Marina victum elaborant, nonus laboriosus Simon skutnik Łasczuk cum uxore Catherina, decimus laboriosus Mathias Wanucik cum uxore Marina sine agricultura.

Molitores. Laboriosa vidua senex Simonicha, filius eiusdem maior molitor, laboriosus Stanislaus, frater eiusdem An-

dreas Simonik, 2-dus frater Paulus Simonik, 3-tius Bartholomaeus Simonik—hi solum horeos elaborant, 2-dus molitor laboriosus Andreas Barthoszyk cum uxore nobili Zophia Buratynska de Sarnaki, frater eiusdem molitoris nomine Martinus, 2-dus nomine Laurentius, 3-tius nomine Joannes. Ad hanc connotationem huius villae Klimczycze omnium et singulorum utriusque sexus existentium cmetonum pro subsidio de aula Illustrissimae in absentia illius accepi mecum laboriosum Joannem Szaropata lesnik et sic concludendo ego Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Stephanus advocatus de villa Lipno et Joannes Szarapata lesnik de villa Klimczycze inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Litewniki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Mathias Ambrozik et Iwan Paczenka subditi illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski Episcopi Luceoriensis supremi regni Poloniae cancellarii obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infra scriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Litewniki commanentium, per religiosum Paulum Sosnowski ecclesiae rithus graeci Ostromecensis presbiterum conscriptum et subscriptum manu eiusdem presbiteris tum generosi Mathiae Troianowski vicepraefectri, itidem subscriptum ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Regestr ze wsi Litewnik. Janiczko Tersia gospodarz, żona y dziewczka osob trzy, Mathias gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn osob pięć, woyt gospodarz, żona y syn osob trzy, Fersanik gospodarz, żona, syn y corka № 4, Timoszicha wdowa, zięć z żoną y syn № 4, Martin Szelwa gospodarz żona, parobek y dziewczka № 4, Zych Iwan, żona syn y corka № 4, Hrybko z żoną y corką № 3, Ihnat Niemacha, żona, matka y brat № 4, Radko Kowal, żona y parobek № 3, Sidor Kowal, żona y syn № 3, Philip, brat y siostra № 3, Fiedor kowal, żona y corka № 3, Iwan Puczenka, zięć z żoną, syn y dziewczka № 5, Stephan, żona, zięć z żoną № 4, Iwan z żoną № 2, Martin Szstało z żoną № 2, Marcin Kuroczka, siostr dwie № 3, Iwan Kuroczka z żoną № 2, Iwan Baczko z żoną № 2, Sak z żoną № 2, Hriskorianik komornik y żona № 2, Iwaszko komornik, żona y syn № 3, Petruczycha komornica y z corką № 2, Dmitrowa wdowa komornica sama iedna, Oxiuta komor. z żoną № 2, Wiercia Ichanka komornica sama iedna, Prokop Trocik komornik z siostrą № 2, Polaszicha komornica, Petraczycha komornica wdowa y syn № 2, Matyicha komornica, Romani-cha komornica, Łukiiian komornik z żoną № 2, Iwaszenka komornica Dmitr komornik z żoną, Kuka Wasko komornik z żoną, Puczka komornik, Kondrat Semunik komornik y corka № 2, Smoliyko Roman komornik z żoną, Schymicha komornica, Dorosz komornik, żona, syn z żoną № 4, Pokotylicha komornica sama iedna. Paweł Sosnowski praezbiter cerkwi Ostromeckiey, Maciey Troianowski podstarosci Litewniczki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et

fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Walim.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Hryc Wasiuk subditus illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prazmow Prazmowski, episcopi Luceoriensis, supremi regni Poloniae cancellarii obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Walim existentium, per sacrificum prezbiterum ecclesiae ritus graeci Kornicensis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et ingrossandum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum tali:

Reiestr ze wsi Walim. 1-mus Omelian y żona, Anton z żoną, Kuzma z żoną, Daniło z żoną, Wasczuk z żoną y syn, Jarczyk z żoną, Simon Olesinik. Riman Borzik. Stephan Mankowski prezbiter Kornicki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens suprascriptus offerens super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi in facie officij eiusdem exequutus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Litewnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis etc. ut supra scribitur de tenore tali:

Factor tego dworu pan Maciej Trojanski, pani Anna żona iego, dziewczka Nastazya. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Litewniki.

Ad officium capitaneale actaque castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valerianus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eadem villa commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Szwedyk, żona Maryanna, syn Maciej, corek dwie Maryanna y Maryna. Pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Horodniki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Horodniki commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Wies Horodniki. Maciej Cieczuk, drugi brat Woiciech, trzeci Walenty, czwarty Jan, matka Pasia, siostra ich Maryna, Antoni Kulesz, żona iego Pryska, Marcin Kulesz, żona Zofia, corka Maryna, Marcin Sapryczyk, żona Chwedia, Maryna Bołkuniańska komornica. Valentinus Krasnodebski

ski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Villa Bonino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Bonino commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Piotr Jastrab, żona Uliana, Paweł zięć iego z żoną Anną, parobek Jędrzey y dziewczka, Jan Koweska z żoną Maryną, Grzegorz Smak z żoną Maryną, brat iego Mikołai, matka tychże Maryna, Gzregorz Podauliczek, żona Oxinia, brat Maciey z żoną Maryną, parobek Ułas, Maryna wdowa, Tomkowa Wawrynikowa, Marcin Huczko, żona Maryna, corka Nastasia, Maciey Szaleik z żoną, Maciey Kozieik z matką, parobek, Netychor Solonczuk, siostry Zofia, druga Katarzyna, Jakub Naydyk z żoną Maryną, Jan Szalcik z żoną, Stanisław z żoną Jadwigą. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparentes laboriosi Mathias Cieczuk de villa Horodniki et Gregorius Podduliczek de villa eadem suprascripta Bonino inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in supradictis villis commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixis flexis genibus comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

✓ Dwor Mierzwicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mierzvicensi magnifici pallatini podlachiae commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta capitanealia praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore tali:

Urzędnik tego dworu pan Paweł Nurzynski, gumienny Wasilewski, gospodyni Happa, parobki: Gmiter, Tymosz, Wasko, Piotr, winnik Jan, corka iego Katarzyna, Woiciechowa myśliwcowa. Pr. Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

✓ Wies Mierzvice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa eadem Mierzvice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Olexa Swiatucha samotrzec, Samoilo-wa wdowa sama, Jacko Lesnik samopiat, Hryc woznik samoczwart, Osip Szoltys samotrzec, Troc Woitik samotrzec, Omelian Szoltys z bratem samodziesiat, Miecianka samowtor, Troc Kunaszyk samopiat, Firsicha wdowa samoczwart, Pawlicha wdowa z siostrą samopiat, Jakubowa samowtor, Ostap Pawlik samopiat, Dmitr Pawlik samopiat, Olisiey Samocik samoczwart, Iwan Dudiak samopiat, Timosz Suprunik

samoczwart, Hryc Woitlik samopiat, Oxiuta Maximik samoczwart, Wasko Szkutnik samoszost, Roman młynarz samopiat, Jaskowa kucharzowa samowtor, Chwedko Sienczyk samowtor, Iwan Sienczyk samotrzec, Semin Sienczyk samotrzec, Moisa Piskun samoszost, Andrzej Szwiec samotrzec, Iwan Horbach samowtor, Denis kowal samoczwart. Pr. Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ostap Paulik et Iwan Sienczuk de eadem villa Mierzvice inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Dwor Kozieradzki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens perillustis et admodum reverendus Joannes Paulinus Uszynski archidiaconus Luceoriensis praepositus Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Kozieradiensi commanentium manu sui offerentis subscriptum tum generosi Mathiae Jarochofski administratoris bonorum Kozieradiensium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur talis:

Dwor Kozieradzki. Urzėdnik y dozorca Kozieradzkich maiętnosci pan Maciej Jarochofski, żona pani Zophia Jeżewska, corka Katarzyna, Joanna y Anna, czeladnik Prusinowski. Jan Paulin Uszynski archidiacon Łucki proboszcz Mielnicki mp. Maciej Jarochofski urzėdnik y dozorca maiętnosci Kozieradzkich mp.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1661—1664 годы, № 10945, л. 450 об.—454—561.

I.

УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХ ИМЕНЬ.

А.

Агриппа Венцлавъ, писарь короля 337.
Александровичъ, Юрій, князь 26.
Александръ, вел. кн. лит. 10, 11, 17.
Александръ, митрополитъ 1, 2.
Аленсѣй, свящ. Никольской церкви въ с. Порудоминѣ, 30.
Алядовскій, Георгій, пресвитеръ Сѣмьятичской ц. 390.
Андреевичъ, Давидъ, діаконъ, базил., 249.
Антроповичъ, Федоръ, свящ. Остринской Спаской ц. 52.
Артюховичъ, Богданъ, возный Новогр. п. 206.
Арсеній (Арсеней) владыка Туровскій и Пинскій 13, 14, 15.

Б.

Баковецкій—Мокосѣй Іосифъ, епископъ униатскій Владимирскій 281—283, 299, 342, 346, 349.
Балабанъ, Діонисій, мист. Киев., Галицк. и всея Руси, экзархъ Константинопольскій, администраторъ епископін Луцкой и Острожской, архимандритъ Печерскій 399, 400.
Баньковскій Александръ шляхт. Мельн. п. 349.
— Янъ Игнатій, подкоморій Галицкій, секретарь е. к. м. 396.
Баптиста Іоаннъ изъ Рубеа, настоятель Яновскій и Брестскій, секретарь е. к. м., плебанъ Мельницкій, 371, 372.
Барановичъ Николай, священникъ Мотыльскій 359.
Баумъ Данилъ мѣщ. Дрогич. Ж. с. Варвара урожд. Меженская 322.
Бейдо Феликсъ, писарь земск. Мельницк. с. 338, 378.
Бенбиновскій Еронимъ, подстароста Вѣльскій 303.

Бенецкій, Андрей, архимандритъ Кобринскій, Виленскій, Новогородскій и Брестскій официалъ 36.
Бенилевскій Янъ, подстароста Брестскій 5.
Бержанскій Іосифъ, монахъ, визитаторъ провинціаль-ный 405.
Бернацкій Валентинъ, двор. Мельн. 197.
— Казиміръ братъ его Казиміръ двор. 407.
— Казиміръ попъ Наройской церкви, сынъ е. Іеронимъ Попикъ 383, 384.
— Теодоръ, парохъ Поблинской церкви 60.
— Христофоръ, дворянинъ, сынъ его Мартинъ 284.
Биленскій Яковъ, двор. 478.
Блохъ, Доминикъ, лавн. Дрогич. маг. 67, 69.
Блядовскій, Каспоръ, бурмистръ Вѣльскій 346, 348.
Бобринковичъ Іосифъ, прав. влад. Мстиславскій 250.
Бобринъ Стечко, лавникъ Дрогич. 43, 44.
Боговитиновичъ, Богунъ маршалокъ и писарь кор. 7.
Боговольскій Лукіанъ, протопопъ униат. Вѣльскій 342, 346, 347, 349.
Боимъ Павелъ, секретарь е. к. м. 516, 517.
Бонятынъ, Лебка, чашникъ (pincepna) 11.
Боквистынъ-Косарецкій, Михаилъ, маршалокъ, 11.
Бона, вел. княгиня Литовская и королева Польская 36.
Боратинскій, Бартоломей, лавникъ Дрогичинскій 67, 68.
Борнимовскій, Іосифъ Адамъ, предс. зем. Лидск. с. 53.
Борисовичъ, Стефанъ писарь, доходовъ г. Лосицы 412, 414.
Борисъ и Глѣбъ, князья 373.
Бориховскій Іаковъ, е. ж. Марія 27.
— Іоаннъ коморникъ Дрогич. зем. с. 339.
Брестній Адамъ, стольникъ и подстароста Пинскій 363.
Бржезицкій Альбертъ, войтъ Дрогич. маг. 57.

Бржостовскій, Константинъ Казимиръ, секретарь в. к. л., каноникъ Виленскій, пробощъ Троцкій 249.
Бруханскій Валеріанъ, судья грод. Слоним. с. 236.
Брухановскій Стефанъ, подсудокъ зем. Слонимскій 16, 25.
Бубаловичъ Авксентій, парохъ Нобельскій 51.
Буграбій Иванъ, намѣстникъ Слуцкій 58.
Будзиловичъ Василій, пробощъ, коадьюторъ Половецкой церкви 28.
 — Николай, кс. пресв. Щобринской ц. 24.
Букрабъ Адамъ, зем. 364.
Булай Сильвестръ, свящ. намѣстникъ Виленскихъ монастырей 285, 288.
Булганъ Доминикъ, двор. 16, 25.
 — Константинъ зем. 25.
 — Николай Доминикъ, подсудокъ 390.
Бурба Андрей, двор. 220, 221.
Бурдаковичъ Лаврентій, лавн. Дрогич. маг. 48.
Бусловскій Павелъ, мѣрникъ к. е. м. 254.
Бутвиловскій Янъ, митроп. слуга 23.
Бутновскій Александръ, подстароста и судья грод. Пинскій 14, 68, 337.
Буховецкій Мартинъ Александръ, подсудокъ зем. Брест. 62.
Бушиковскій Геннадій, протопопъ Кобринскій 28.
Буяльскій Викентій, зем. Дрогич. п., его сыновья Станиславъ и Янушъ 324, 325.
Быстрицкій Оома, двор. 356.
Бѣлевичъ Самуилъ зем. Вильк. п., ж. о. Анна ур. Ставецкая 285.
Бѣлинскій Андрей Казимиръ, настоятель Межирѣцк. кост. 482, 485, 495.
Бялобрежскій Григорій, секретарь в. к. м. 379, 382.
Бялосоръ Казимиръ, маршалокъ Унитскій 378.

В.

Валеріанъ, писарь в. к. м. 42.
Валицкій Антоній, писарь зем. Минск. п. 58.
Ванчъ Мартинъ, коморникъ зем. Дрогич. с. 44, 45.
Ваньковичъ Матеушъ, судья зем. Минск. с. 48, 208.
Варлаамъ (Варламей), Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15.
Варшицкій, изъ Варшицъ Адамъ, подкоморій Мельницкій 481.
Василій, священникъ Нобельской Никольской ц. 51.
Вассіанъ, архимандритъ Кобринскаго Спасскаго монастыря 36, 37.
Васовскій Кипріанъ, двор. 361.
Васьковичъ Тополь, писарь 22.
Вачевскій Янъ, секретарь в. к. м. войтъ Пощатскій 193.
Вашинскій Іоаннъ, священникъ Междурѣчскій 500, 501, 502, 503.
Вашъ Мартинъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 38.
Вендроховскій Янъ, ксендзъ, плебанъ Дрисвятскій 20.
Венцлавъ, ксендзъ, плебанъ Брацлавскій 17—19.
Вержба (Вержбицкій) Димитрій, пресвитеръ Гнойненской ц., сынъ его свящ. Іоаннъ, дочь — Анастасія замуж. за солтысомъ Андреемъ Кузачей 251, 357, 360, 370, 383, 397, 398, 406, 524.

Вержбицкій Иванъ, пресвитеръ Савической церкви 284.
Вержба (Вержбицкій) Іоаннъ, свящ. Сѣмической ц. в. ж. Полонія Телятицкая 401, 406, 519, 520.
 — Никифоръ, священникъ Воскресенской церкви, въ г. Мельникъ 358, 362, 363.
 — Пименъ, монахъ Дрогич. мон. 384.
 — Стефанъ, проконсулъ Мельницкій 371, 372.
 — Трохимъ, свящ. Гнойненской ц., ж. о. Оеодора Подицкая 193.
 — Яцко, священникъ Серочинской церкви Обрѣтенія Св. Креста 320.
 — Оеодоръ, регентъ Мельницкой грод. 526.
Вержбинскій Мартинъ, пробощъ Кобринскій 254, 255.
Вержбицкій Павелъ, пресвитеръ Междурѣчскій 496, 497, 498.
Вержбовскій Стефанъ, пресвитеръ Докудовскій 377.
Верига Ермола (Геронимъ) свящ. Пережирскій 227.
 — Петръ Васильевичъ, зем. 227.
Вершвицкій Симонъ, возный коронный 288, 290.
Веселовскій Крыштофъ Петровичъ, маршалокъ надворный к. о. м., тивунъ виленскій, экономя гродненскій 218, 219.
Вилъ Яковъ, лавн. Дрог. маг. 38.
Вильнанецъ, регентъ земск. Лидскій 53.
Виляръ Филиппъ, пробощъ Троцкій, референдарій и писарь в. к. л. 249.
Виницкій Антоній, епископъ Перемышльскій и Самборскій 400.
Вировскій Павелъ, владѣлецъ им. Вирова; его дочери: 1) Авдотья замуж. за Гришкою Данил. Козлинскимъ и 2) Марья замуж. за Яковомъ Бориховскимъ.
 — Серафимъ 47.
Вирозамбскій Станиславъ, коморн. Мельницкій 32, 33.
Витковскій, Іоаннъ, плебанъ Мельницкій 191.
Витовтъ, князь 14, 15, 17.
Вишневецкій, кн. Николай Семеновичъ, староста Луцкій в. ж. Анна ур. Нарушевичъ 7, 9.
Владиславъ IV, в. к. лит. и кор. польскій 245, 250, 296, 335, 336, 341, 342, 349, 351, 353, 354, 359, 373.
Влодекъ, Іоаннъ, подстароста Междурѣчскій 488, 491, 493, 494, 496, 499, 507.
Водзинскій Маркъ Староста Дрогичинскій 342.
Водзинская Елена, каштелянка Подляшская, сынъ, ея Іоаннъ 443, 532.
Воеводскій Бартоломей возный Мельницкій 32.
Война, Андрей крапчій в. к. л. 202.
 — Бартоломей, подстар. Дрогич. 69.
 — Казимиръ, писарь Пинск. зем. с. 310, 311.
 — Лаврынъ, подскарбій дворный, писарь в. к. л., староста Пинскій 10.
Войниловичъ Адамъ, судья зем. Новгр. в. 245.
Войтковскій, Альбертъ шляхтичъ Мельн. п. 371.
Войшнаръ, Григорій судья Минск. зем. ж. о. Марина, дѣти ихъ Криштофъ и Юрій 220.
Возгирдъ-Поклонскій Петръ, скарбникъ и писарь Пинскій 344.
Волинскій, Лука, двор. 289, 354.
Волкъ, Матѣй, коморникъ Новогр. 22.

Волловичъ, Ярошъ генер. староста Жмудской земли, тиунъ Гондыньскій староста Шавельскій, Унитскій. Кобринскій, 253, 254.

Володновичъ, Григорій писарь, 365, 390.

— Мартинъ Казимиръ, Городничій и подстароста Минскій 220, 227.

— Марціанъ, судья и депутатъ витеб. воев. 334

— Тадеушъ судья зем. Мин. 48.

— Янъ, судья, 390.

Воловичъ, Григорій маршалокъ староста Слонимскій 60.

— Евстафій (Остафій) воевода Виленскій канцлеръ в. к. л. староста Берестейскій и Кобринскій подскарбій земск. 28, 29, 64.

— Евстафій, бискупъ Виленскій 227.

— Криштофъ Казимиръ, писарь земск. Слонимскій 16, 25.

— Марціанъ, писарь трибунала 334.

Волось, свящ. Прохенской ц. 194, 317.

Волчковичъ, Александръ, священникъ, 336, 337.

— Николай, священникъ Выгоновской ц. Пинск. п. сыновья его Петръ и Лукашъ 336, 337.

— Митрофанъ Абрамовичъ изъ евреевъ 335, 336, 337.

Вольскій, Николай, каштелянъ Сандомірскій, староста Саноцкій, Лянскоронскій, Вишневскій и Ломенскій, вахмистръ королевскій 36.

— Фелиціанъ, войсковичъ Новогрудскій 244.

Вороновичъ Петръ, двор. 292.

Воротынскіе, бояре 63.

Выгоновскій Симонъ подписокъ Дрогич. 33.

Вычолковскій—Загробикъ Якубъ двор. Мельн. п., ж. е. Маріанна 417.

Выроземскій Адамъ двор. 477.

Вышинскій Андрей двор. 372.

Вѣщицкій Кароль, подстолий и подстароста грод. Брест. 24.

Г.

Габала Глѣбъ 30.

Габала Матвѣй 30.

Гавриликъ Романъ, возный Дрогичинскаго пов. 353.

Гаевскій, Гедеонъ, настоятель Минск.-Духов. базил. мон. 23, 389.

Галецкій Варфоломей, viceadvocatus Дрогич. 35.

— Варѣоломей войтъ Дрогич. маг. 35, 47.

— Станиславъ коморникъ Дрогич. с. 32, 34, 35, 38, 39.

Галинскій, Петръ, стольникъ и депутатъ Оршанскаго повѣта 334.

Галинскій Матвѣй судья 38.

Галанковскій Матвѣй судья зем. Дрогичинскій 30, 32, 33, 34, 39, 40, 44, 45, 46.

Гарабурда Михаилъ, зем. 16, 25.

Гарасимовичъ, Іоаннъ, деканъ Дрогичинскій, пресвитеръ Бранскій 282, 283, 294, 295, 303, 481.

Ганиевичъ, Стефанъ, секретарь е. к. м. 400.

Гаховичъ Іоаннъ пресвитеръ Жицкой ц. 189.

Гацискій—Духновичъ Бенедиктъ зем. Новогр. судья 22.

Гацюка, Василій, райца Брестск. 197.

Гаштольтъ (Каштольтъ) Ольбрыхтъ, маршалокъ в. к. л. 12, 21.

Гедройтъ Арнульфъ, войскій Пинскій 310, 344.

— (Кгедройтъ) Иванъ, священникъ Гудовской ц. 218, 219, 220, 243.

Генкель, Мартинъ Михаилъ, двор. 478.

Гоцевичъ Бонифацій, монахъ Дрогич. мон. 404, 405.

Гинвидъ Якубъ 344.

Гинча, Николай двор. 477.

Гіацинтъ свящ. Боковенской ц. 309.

Гладій, Стефанъ, писарь триб. в. к. л. 10.

Глевчицъ Савка, бурмистръ старой рады г. Вѣльска 282.

Глечевичъ Иванъ, мѣщ. г. Дрогичина 38.

Глинскій, князь Іосифъ, 200.

Глинскій, князь Михаилъ маршалокъ 12.

Глѣбовичъ Юрій, воевода Смоленскій 19.

Гмурекъ, Христофоръ, проконсулъ Докудовскій 377.

Гоголь—Ильковичъ Иванъ, двор. 32, 34.

Годобскій, Филонъ, подеудокъ Пинск. зем. с. 310.

Горжиковскій Симонъ, лавникъ Дрогичинскій 316.

Голодовскій, Александръ, свящ. Сѣмятичской ц. Дрогич. п. 335, 351, 353, 354.

Гомолицкій Лукашъ, свящ. Мошуховскій и Голынский 386, 387, 388.

Гоновичъ, Тимофей, священникъ Лошницкій 26.

Гореглядъ, Оома, двор. 248, 249.

Горбатый, Іосифъ, свящ. Дрогичинскій 379.

Городенскій Казимиръ, зем. Вильком. пов., ж. е. ур. Ставецкая по 1-у мужу Бѣлевичъ 285, 286.

Городенскій, Симонъ, писарь зем. Волковс. 198.

Горжиковскій, Симонъ возн. Дрогич. 322.

Готовицкій Іоаннъ, свящ. Михайловской ц. въ с. Городкѣ, Дрогич. п. 321, 325.

Гребницкій Флоріанъ, архіеи. Полоцкій митроп. ун. цер. 238, 242.

Гриимацкій, Максимиліанъ, пресвитеръ Городицкой ц., деканъ Мельницкій 375.

Гримайловичъ—Немира, староста Мельницкій 12.

Григорій (a)іas Феодоръ) (протопопъ) свящ. Лозовской ц. ж. е. Татьяна 30, 32, 33, 38, 39.

Григорьевичъ Богданъ, державца Горвольскій 24.

Гримановичъ, Кирило, шляхт. Мельн. п. 349.

Гринновскій, Лаврентій, свящ. 248.

Гричина—Кирдей. Янъ судья зем. Пинскій 314, 323, 339.

Гродзицкій, Андрей, двор. 295.

Громына Григорій Исаевичъ, ключникъ Виленскій 23, 24.

— Елисей монахъ Дрогич. м. 405.

Гротъ Лаврентій, войтъ Дрогичинскій 367.

— Ламбертъ войтъ Дрогич. маг. 316, 361, 366.

— Мечиславъ, войтъ Дрогичинскій 393.

Грумановичъ Тефиляга монахъ Дрогич. мон. 405.

Грушевскій, Игнатій, регентъ земскій Брест. в. 253, 254.

Гулевичъ, писарь земскій Луцкій 290.

Гумецкій, Іосифъ, бурмистръ Междуречскій 305.

Гунинъ, Филиппъ, секретарь е. к. м. 352.

Гуттъ—Загорскій Юрій, зем. Новгр. п., ж. е. Екатерина Бысновская 386.

Д.

- Давидъ, протопопъ Пречистенскій въ г. Мельникъ е. сыновья: Парфень, Мишко, е. племянники: Иванъ и Лукашъ Марковичи 61.
- Данейко Фелиціанъ, писарь и судья Новогр. зем. с. 206, 245.
- Даниловичъ, изъ Тенчина, Софія, жена подскарбія вел. кн. лит. старост. Дрогобицкая, Ратынская и Блонская 377, 384, 385.
- Дмисевичъ Григорій, протопопъ 45.
- Дмитрій, священникъ Аинской Михайловской церкви 40, 44.
— священникъ Жицкой ц. 190.
- Дмишевичъ Волошъ (Voloss) священникъ въ Лазовъ 41, 45.
- Довгялло Бенедиктъ, войтъ Начской волости 277, 278, 279.
- Довгялло-Завиша Янъ номинать 249.
- Довойна Станиславъ Андреевичъ, староста Друйскій и Пинскій 52, 62.
- Докудовскій, Захарія, свящ. Журобицкой ц. Мельн. п., ж. е. Люба, урожд. Токаревская, ихъ сынъ Александръ 345, 346.
- Долматовичъ Богданъ, намѣстникъ Рудницкій, Терешинскій и Новодворскій 30.
- Дольскій, князь Михаилъ, каштелянъ Берестейскій 198.
— Прокопъ, судья зем. Волков. с. 198.
— Янъ Кароль подчашій в. к. л., староста Пинскій 53, 56.
- Домановичъ Семень, судья зем. Пинскій 15.
- Древновичъ, Калликстъ Viceadvocatus Дрогич. маг. 67, 69.
- Дробать, писарь Владимир, гр. с. 297.
- Дробышевичъ Богданко съ Полоцка 41.
- Друцкій-Любецкій, князь, Иванъ хоружій 10.
- Дубинскій Лаврентій бурмистръ Дрогич. маг. 319.
- Дубовичъ Алексій базил. Троиц. Бѣльск. мон. 296.
- Дунинъ-Раецкій, Францискъ, зем. Новогр. судья 22.
- Духновскій, Янъ, мѣрчій кор. 54.
- Душевскій, Александръ, двор. 220, 221.
— Мартіанъ, двор. 220, 221.
- Дыбовскій, писарь, Якубъ 28.
- Дыковицкій Лавринъ Иванъ зем. Пинск. п. 314.
— Янъ, шляхтичъ Пинск. пов. 314.

Е.

- Евгеній IV, папа 2.
- Езерскій, Левальтъ Павелъ, ревизоръ Кобринскаго старосты 253, 254, 255.
- Екатерина II Алексѣевна, Императрица Всероссійская 55, 57, 337 402.
- Ерофей, свящ. Спасской ц. въ г. Брестъ 28.
- Ефремовичъ Исаія, прав. монахъ въ г. Бѣльскъ, 346, 348.

Ж.

- Жакъ, Монардъ лавникъ Дрогич. м. 67.
- Жардецкій, Вацлавъ, подстароста Волковскій 198.
- Желязовскій Лаврентій гражд. Дрогичинскій 316, 361.
- Жеромскій, Петръ, двор. 225.

- Жижемскій, Криштофъ, подсудокъ Минскаго воев. 220.
- Жила Іоаннъ, монахъ Дрогич. мон. 384.
- Жолковскій Андрей, лавникъ Дрогичинскій, ж. е. Екаторина ур. Гащанская 236, 239.
- Жолухъ, Григорій 24, 25.
- Жоховскій, Кириіанъ, митр. Кіевскій, Галицкій и всея Россіи, архієпископъ Полоцкій 23, 24.
- Жохъ, Андрей. двор. 265.
- Жуковскій, Федоръ зем., ж. е. Регина ур. Райкевичъ 209, 212.

З.

- Забережинскій, Янъ Яновичъ, староста Берестейскій, воевода Подляшскій 22.
- Забіяна, Якубъ, жидъ въ Брестъ 196.
- Заборовскій, Яковъ, лавникъ Дрогичинск. маг. 317, 319, 322.
- Завадскій, Петръ Теодоровичъ, пресвитеръ Коденской св. Михайловской церкви 5.
- Загоровскій, Андрей комиссаръ е. к. м. 299.
- Загорскій—Гуть, Юрій, зем. Пинск. пов. 313, 314.
- Загоровскій, Янъ, парохъ Лельчицкій 377.
- Загуменникъ, Лаврентій, двор. 391.
- Заяць, Иванъ Романовичъ, мѣщ. Виленскій 231.
- Занъ, Леонардъ, лавн. Дрог. маг. 67.
- Залѣскій, Іоаннъ, пробошъ Лосицкій, настоятель Годецкій, 420, 421, 430, 433, 437, 439, 440, 441.
- Залѣскій, Мартинъ, двор., е. ж. Ева ур. Косениянка 56, 57.
— Павелъ двор. 28.
- Занькевичъ, Иванъ, судья земск. Пинск. 15.
- Заранокъ, изъ Горбова Андрей, писарь зем. Брест. с. 62.
- Захаревичъ, Григорій, купецъ виленскій 229.
- Збаражскій, князь, Янушъ Корибутовичъ, воевода Браславскій, староста Пинскій 336.
- Зборовскій, Гавріилъ, староста Городельскій 298.
— изъ Рытвянъ, Станиславъ Гавріилъ, староста Городельскій 289, 291.
- Здитовецкій, Людвику, двор. Пин. п. 313, 314.
- Зебридовскій, Францискъ каштелянъ Любельскій староста, Новомѣсскій, Коршинскій, Шерешевскій, ж. е. Анна ур. Зеновичъ изъ Братошина 237, 238, 241, 242.
- Зеленевскій, Войтехъ, бояринъ Волковскій 2.
- Зельборскій, Арсеній, епископъ Львовскій 400.
- Зембоцкій, Миколай Станиславовичъ, бояринъ Кобринскій 36, 37.
- Зенковичъ Александръ, подчашій Слонимскій 16, 25.
- Зеновичъ, Георгій, Янъ, судья зем. Виленскій 288.
— Юрій, намѣстникъ Браславскій 18.
- Зихорскій, Бартоломей, войтъ Дрогич. маг. 66, 67.
- Зубрицкій Марко, пушкаръ Берестейскій 6.
- Зябка Иванъ Гавріиловичъ зем. Пинск. пов. 323, 324.

И.

- Иваницкій Иванъ, панъ «змуроваль» церк. Соргія и Вакха въ г. Брестъ.
- Ивановичъ Григорій, бурмистръ Брестскій 5.
— Иванъ, свящ. Остринскій, Спасской ц. 52.

Ивановскій, изъ Рогая, Іосифъ Михайлъ, староста судов. Минск. 237, 241.

- Станиславъ, подстароста Мельницк. 61.
- парохъ Голубльской ц. пресв. Богородицы 40, 41.
- свящ. Погосской ц. 14, 15
- свящ. Спасскій въ Дрогичинѣ; с. ж. Марія 44.
- свящ. Троицкой ц. г. Выхова 282.

Ивашковичъ Янъ, возный Мельн. п. 305.

Игнатій, свящ. Коссовской ц. 30

- свящ. Ильинской ц. въ г. Дрогичинѣ 48.

Игнатовичъ Діонисій, священникъ Дружиповицкой Никольской церкви 53.

Издебскій Станиславъ, зем. Дрогичинскій. 64, 65.

Илиничъ Юрій Ивановичъ маршалокъ 22.

Илларионъ, свящ. Ильинскій въ Дрогичинѣ 48.

Ильковичи Андрей и Троць роди. братья мѣщ. Дрогичинскіе 318.

Ипатій, митрополитъ 3.

Искульдъ, Петръ Станиславовичъ, возный Волков. пов. 198.

I.

Іакинфъ (Hiasintus) пресвитеръ Боконенской ц. 281.

Іеронимъ свящ. Пречистенской церкви въ г. Мельникъ 197.

Іоаннъ Казимиръ кор. польской 370.

- пресвитеръ Лобковской ц. 412.

Іосифъ, митрополитъ 23.

K.

Ковечинскій, Енохъ, подкоморій Минскій 220.

Кадидловскій, Альбертъ секр. к. с. м. 359.

Катановскій, Адамъ, стольникъ коронный, староста Борисовскій и Каменецкій 256, 281.

Калабунъ, Александръ, подстароста Мельницкій 192.

Калецкій Петръ, подстароста Подляскій 428.

Каменскій, Альбертъ, сборщикъ податей Мельницкой земли 239, 240.

- Бенедиктъ писарь земск. Лидскій. 51, 53.
- Іоаннъ двор., коморникъ Дрогич. зем. с. 44, 45.

Кампъ, Іоаннъ войтъ Дрогичинскій 43, 44, 47.

Капатовскій Георгій, двор. 191.

Карпъ, свящ. Дрогичинскій, с. ж. Анна, ихъ сынъ Иванъ 67, 68.

Карпъ, Николай, подкоморій Волковыск. п. 200.

Карскій, Казимиръ двор. товарищъ хоругви с. к. м. Гусарской. 515.

Качановскій Павелъ, стольникъ Витебскій писарь Пинск. п. 335.

Качинскій Матвѣй, лавникъ Дрогич. маг. 361.

- Стефанъ свящ., Св. Николаевской Дрогичинской ц. ж. с. Аполлонія Скіяновна 354.

Кашовскій, Генрихъ, каштелянъ венденскій, ж. с. Енграція ур. Соломерецкая 311.

Келковичъ Андрей, кс., настоят. Семятичск. кост., деканъ Дрогичинскій 518, 519, 521.

Керсновскій Янъ, подсудокъ Новогр. з. с. 386, 388.

Керстортъ Владиславъ, депутатъ княж. Жмудскаго 331.

Киприанъ, діаконъ Преображенской Дрогичинской ц. 316.

- свящ. Св. Михайловской ц. въ г. Кодіѣ 5, 6.

- свящ. Дрогичинскій 379.

Кирдей-Гричина. См. Гричина-Кирдей.

Кишна, 362.

- Анна, ур. кн. Радзивилъ 265.

- изъ Цѣхановца Николай, воев. Метиславскій, староста Вилькомірскій, подчашій в. к. лит.; староста Дрогичинскій 64, 65, 244, 245, 320.

- Янушъ, воевода Полоцкій, инстигаторъ в. к. л. 334.

Кищанка Софія, настоятельница Дрогичинскаго бернардинскаго монастыря 325, 351, 353, 354, 355.

Клопотовскій Петръ, писарь зем. Мельниц. 192.

- Оома двор. 390.

Коцкій Войтехъ зем. 2.

Клюковский, Янъ, подстароста Красницкій 218, 219.

Кобринскій, князь Иванъ Семеновичъ его ж. Софія по смерти перв. мужа кн. Ивана вышла замужъ за Паца и къ вѣрѣ римской приступила, 36, 37.

- князь Симеонъ, его ж., его сынъ Романъ 4.

Ковнацкій Мартинъ Казимѣръ плебанъ Загорскій ревизоръ 228.

Козаровскій, Янъ, писарь Междурѣчскій 305.

Козинскій Варлаамъ, архимандритъ Метиславскій 389, 390.

Козлинскій, Гришко Даниловичъ, его жена Авдотья Павловна Вировская 27.

Козурчичъ Осипъ, священникъ Волосовичской ц. 271, 273.

Козьмичъ, Силуанъ, священникъ Воскресенской ц. г. Бѣльска 283, 284.

Колачковскій Іоаннъ, Бартковскій факторъ 316.

Колбъ, Моисей, коморникъ Пинскій 323, 324.

Коленда Янъ, писарь 296.

Колядка, Якубъ, возный Минск. пов. 194.

Конаржевскій, Якубъ двор. 410.

Кондратовичъ, Казимиръ Владиславъ, мечникъ Мозырскій, экономъ им. кн. Радзивилла 223, 224.

Кононовичъ—Горбакій Іосифъ, епископъ Витебскій, Метиславскій, Оршанскій, Могилевскій, игуменъ Монастыря св. Михайловскаго Кіевского, на Золотыхъ Воротахъ 372.

- Ларіонъ мѣщ. Виленскій, ж. с. Марина Дмитровна 228.

Копинскій, Северинъ, свящ. Русковской церкви 441, 443.

Корвинъ—Павловскій, Тадеушъ, двор. 51.

Коржевъ, Елистымъ бояринъ князя Кобринскаго 4.

Коржецкій Янъ, писарь 54.

Корношчыцъ, Михайло, земенинъ Овруцкій 26.

Коротновичъ, Савинъ, пресвитеръ Жолкинской Спасской церкви 56.

Корсакъ Игнатій, писарь кор. 27

- Рафаилъ, архіепископъ, митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Руси 51.

- Янъ, староста Девенишскій подсудокъ Новогр. 388.

Корыбскій, Антоній, комиссаръ Брес. парафинъ 27.

Косецкій, Стефанъ староста Морозовицкій 36.

Косинскій Адамъ, маршалокъ 27.

- Іоаннъ, писарь Дрогич. маг. 63.

Носко, Николай коморн. Дрогич. зем. с. 40.
 Носсаковский Иеронимъ Станиславовичъ, двор. Новогр. и ж. е. Софія ур. Унѣховская 206, 214, 216, 217.
 Носсовскій, Флоріанъ, подстароста Дрогичинскій 379, 382, 515.
 Носсовъ Сильвестръ, епископъ 373.
 Ностенскій Григорій, свящ. Состенской ц. 499, 500.
 Ностялковскій, Янъ, писарь земск. Браслав. 201, 203.
 Котовичъ А. схоластикъ Виленскій 228.
 — Евстафій бискупъ Смоленскій, пробощъ Троцкій 249.
 Кохлевскій, судья Брест. зем. с. 362.
 Коховскій, Павелъ, возный Возницкій 422.
 Красинскій Іоаннъ, староста Варшавскій 375.
 Краснодембскій Валентинъ Станиславъ, настоятель Тадиновичскаго костела 414, 418, 525—528, 534, 535.
 — Іоаннъ, земск. судья Дрогич. 27.
 — Матвій, ксендзъ парохъ Дядковичск. кост. 511, 513, 514, 515, 517.
 — Павелъ, плебанъ Мельницкій, деканъ Каменецкій 395, 396.
 Краковскій Григорій свящ. Порилилишской ц. 237, 238, 241.
 — Яковъ, каштелянъ Подляшск. 420.
 Крашевскій Якубъ, урядникъ Остринскій 59.
 Кривецъ Беняшъ, подвоевода Новоградскій 209.
 Кривопустъ, Іоаннъ, мѣщ. Лазовскій 39.
 Криницкіе зем. Илецкіе 211, 213, 217.
 Кришловскій Михалъ судья Новогр. зем. с. 206.
 Кросновскій, Николай, настоятель Бельскій, секретарь к. е. м. 292.
 Крумеликъ, Мартинъ возный Мельн. п. 369.
 Крупецкій Христофоръ Мельхiorовичъ, зем. Брест. п. 360.
 Кублицкій, Янъ, писарь каптур. гроден. Полоцк. 24.
 Кудзиновичъ, Игнатій, регентъ зем. Минск. в. 42.
 Кузана Андрей солтысъ е. к. м., е. ж. Анастасія ур. Вержбянка, сынъ ихъ Сегень, внукъ Валюкъ 383.
 Кузьмичъ Лаврентій возный Мельн. пов. 377.
 Кулеша Симонъ, ксендзъ Воковицкаго кост. 517, 518.
 — Янъ, каноникъ Брестскій, плебанъ Городецкій 253, 254.
 Куречь, Феликсъ, возный Дрогич. зем. с. 30.
 Куржелевскій Станиславъ, двор. 194.
 Куриловичъ Тома, двор. 517.
 Кучевскій Стефанъ двор. 393.
 Кучинскій, (Кучковскій) Стефанъ священникъ Николаев. Дрогич. ц., ж. е. Аполлонія Іоанновна Скіяновна 240, 308, 309, 319, 321, 322, 341, 367.

Л.

Лазовскій. Юрій, подстароста Дорогичскій 64.
 Ламборскій Петръ, писарь Брестск. 5.
 Лампицкій Адамъ, зем. 43.
 — Станиславъ коморникъ зем. Дрогич. с. 37, 40.
 Левикъ, Варлаамъ, пресвитеръ Дрогич. мон. 399, 405.
 Левицкій Матвій, намѣстникъ Забѣльскій 47.
 Легоновичъ, Мартинъ, попъ изъ г. Воиня 47.
 Ленивичъ, Александръ, депутатъ Мозырскій 334.

Ленская Елизавета ур. Заранекъ 7.
 Ленчицкій Павелъ, радца Докудовскій 377.
 Леонъ Янъ хоружій Унитскій 288.
 Лещинскій изъ Лѣшна Андрей, воевода Брестскій, Куявскій 198.
 — Владиславъ, воевода Рольскій 951.
 Липскій Якубъ, базилиан. Пуст. м. 16, 25.
 Лихуна Іеронимъ, мѣщ. Лазовскій 39.
 Лоза Лаврентій, возный Дрогич. зем. с. 35.
 Ломжинскій Матвій 26.
 Ломановичъ Григорій Пресвитеръ Виленской Воскресенской цер. 29, 30.
 Лопата Симонъ, регентъ гродскій Смоленскій 7.
 Лопускій, Каспаръ, двор. 65, 66.
 — Лаврентій, двор. 65.
 — Симонъ, двор. 65, 66.
 Лукецкій, Станиславъ Кароль, ротмистръ и двор. е. к. м. староста Шмельтынскій его тетка, Анна ур. Карпковская каштелянка Вышеградская 395, 396, 517.
 Лука, свящ. Пречистенскій, его сыновья Карпъ и Мартинъ 35.
 Луневскій Станиславъ, двор. 39, 65.
 Лучичъ Мартіанъ, свящ. Пречистенской ц. въ Дрогичинѣ 64, 65, 67, 68, 69.
 Лычка Пенталеонъ, вицекапитанъ Брянскій 297.
 Любовицкій, Іоаннъ Францискъ, корол. секретарь 342.
 — Петръ, возный Дрог. зем. с. 38.
 Лявдовскій, Мельхiorъ, зем. 363.
 Лядинскій, Федоръ, коморникъ Новогр. зем. с. 207, 211.
 Ляцевичъ Андрей Афанасовичъ, свящ. Николаевской ц. 241.
 Лячкова, Іудей изъ Бреста 11.
 Лѣсневольскій Прокопій, староста Брянскій 299.
 — изъ Обора, Мартинъ староста Дрогичинскій 293.

М.

Макарій, Епископъ Цинскій и Туровскій 51.
 — Митр. Кіевскій, Галицкій и всея Руси 41.
 Маковецкій Янъ, каноникъ Варшавскій 56.
 Максимъ, Епископъ Самогитскій (ок. 1505 г.) 12.
 Малеваный Василій, бурмистръ Коденскій 6.
 Малиновскій, Альбертъ, возный Мельницкій 345.
 Малишевскій, Иванъ, священникъ Троицкой ц. въ г. Бѣльскѣ 342, 343, 346, 347, 349.
 Манаховичъ Янъ Прокоповичъ, радца старой рады 282.
 Манженинъ Феликсъ, плебанъ въ Русковѣ 50.
 Маркевичъ, Янъ, свящ. Лаховской ц. 338.
 Маркъ свящ. Ляховской ц. 403.
 Мартиновичъ Иларіонъ, намѣстникъ Минскаго Петро-Павл. мон. 394.
 — Макаръ, ревизор. корол. 56.
 — Мелетій, игуменъ, Бѣльскій намѣстникъ прав. еписк. Луцкаго 343, 350.
 Мартинъ, попъ Погосскій 15.
 — (Мартіанъ) свящ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичинѣ е. ж. Вовда (Овдотья) 56, 57.
 Марцинкевичъ, Станиславъ, судья земск. Лидск. с. 51.

Масальскій, Григорій, подстароста Кобринскій 62.
 Масевичъ, Самуилъ, подвоевода Новогородскій 388.
 Массальскій Богданъ, подсудокъ Волков. зем. с. 198.
 — Юрій, подстароста Волковскій 202.
 — Яковъ воевода Новогородскій 10.
 Матвій Іоанновичъ, пресвитеръ Ржевскій, его мать Агнета 31.
 Матвѣвичъ Стефанъ двор. 33.
 Матфеевичъ, Евстафій, діакоуъ Высоцкой ц. 315.
 Мацковичъ (Марковичъ, Мартиновичъ) Шимко тіунъ Виленскій, державца Ушпольскій Пѣнинскій и Радомскій 52.
 Межирѣцкій Николай Васильевичъ, свящ. церкви Савичъ Русскихъ, ж. е. Анна Купріяновна 234.
 Мелешко, Кондратъ, судья грод. зем. с. 218.
 — Янъ, стольникъ Городенскій 11, 12, 13.
 Менжинскій, Бернардъ Николаевичъ, двор. 401.
 — Христофоръ, шляхт. Мельн. п. 349.
 Мервинскій Іоаннъ, возный Мельницк. пов. 334.
 Мерскій Лукашъ, зем. 205.
 — Шимонъ Григорьевичъ, зем. Брасл. п., ж. е. Настасія Борисовна ур. Жабо, дѣти ихъ: Николай, Александръ, Федоръ Ганна и Софія 203, 204, 205.
 Миколаевичъ Николай, подскарбій, 21.
 — Юрій, намѣстникъ Мерецкій и Мозырскій 19.
 Миколенскій, Сергій Карповичъ, протопоуъ Волковскій 2.
 Микулинскій Григорій, свящ. Дрогич. 39, 40.
 Милошевскій Лукашъ, ксендзъ плебанъ Дрисвятскій 20, 21.
 Миронъ, свящ. Баславской Семеновской ц., е. ж. Ганна 55.
 Мирославици Семенъ Ивановичъ.
 Маркъ }
 Иванъ } Олехновичи 49.
 Мирскій Александръ Шимовичъ землянинъ Брасл., п. 203, 204, 205, 206.
 — Себестьянъ, судья земск. Браславскій 20.
 Миткевичъ, Маркъ, пресвитеръ Баславской ц. 55, 57, 58.
 Михаилъ свящ. Троицкой церкви в г. Брестѣ 28.
 — свящ. Междурѣчскій 305.
 Михалевичъ Николай, воевода Троцкій 12.
 Михалковичъ, Станиславъ, возный Мельниц. пов. 197.
 Михалковскій (Михаловичъ) Павелъ Казимиръ, скарбникъ Оршанскій 479.
 Михаловичъ, Павелъ, ксендзъ Островецкаго костела 505, 510.
 Михаловскій Леонтій, писарь всего братства 405.
 Мицкевичъ, Георгій, зем. Брест. воев., ж. е. Софія ур. Жардецкая 362.
 — Казиміръ Станиславъ, зем. 363.
 Млечко Криштофъ, войтъ Ковенскій 285, 286.
 — Войтехъ Емерикъ, староста Мельницкій 382, 433.
 — на Шкопахъ Мечиславъ, староста Мельницкій 338.
 — Николай, хоружій Оршанскій, подвоевода Виленскій 228, 229, 230, 231, 232, 233, 285, 286.
 Мложевскій, Феодоръ, лавникъ Дрогич. маг. 362.
 Млоцкій, Янъ Кароль, староста Пинскій и Гельметскій 14, 310, 311, 344.
 Множевскій Павелъ двор. 33.

Могила Петръ, староста Молдавскій, архимандритъ Кіево-Печерской лавры 250.
 Модевичъ Францискъ, хоружій и подстароста Лидскаго пов. 52.
 Можейковичи земляне 58.
 Мокошій—Баковецкій см. Баковецкій Мокошій.
 Монавидъ на Дорогостаяхъ Криштофъ, наивысш. маршал. кн. Лит., староста Волковскій и Мстисловскій, державца Шерешовскій и Велюнскій 198, 196.
 Монавидъ, воевода Виленскій, державца Браславскій 17—19.
 Морачевскій Матей Альбертовичъ, писарь Дрогич. маг. 226, 309.
 Морнъ Петръ viceadvocatus Дрогичинскій 226.
 — Симонъ, возный Мельницкій 349.
 — Янъ, войтъ Междурѣчскій 305.
 Морозинъ, Лука, возный Дрогич. суда 322.
 Мороховскій, Янъ, владыка Владимирскій и Брестскій 247.
 Мостицкій Павсій, архимандритъ, намѣстникъ еп. Луцкаго 291, 297, 303, 304.
 Мошенскій, Адамъ двор. 357.
 Мощинскій Даниль Федоровичъ, протопоуъ Высоцкой ц. 310, 311, 312, 313.
 — Іоаннъ Даниловичъ, свящ. Высоцкой ц. 310, 311, 344.
 Мыслишевскій, Янъ, ротмистръ е. к. м. 383.
 Мѣсковскій Иванъ, свящ. 43.

Н.

Нарбутъ Игнатій предсѣд. земск. Лидск. с. 51.
 Нарушевичъ, Александръ писарь в. к. л. 390.
 — Николай, секретарь кор., державца Марковскій и Мядельскій 60.
 — Петръ земск. Пинск. судья 314.
 — Станиславъ референдарій и писарь 337.
 Нацевичъ, Михаилъ п. е. ж. зем. 1.
 Невельскій Янъ Владиславъ, двор. намѣстникъ Довчоревскій 222.
 Недзвѣцкій Матвей ж. е. Регина ур. Пелянъ 345.
 Немира Кароль двор. 70.
 — Станиславъ Каштолянъ Подлясскій, ж. е. Ева ур. Гнѣвошъ 251, 252.
 Немировичъ Янъ Якубовичъ, воевода Кіевскій, маршалокъ господарскій, державца Василишскій 26.
 Нестеръ, свящ. Вировскій 27, 28.
 — Священникъ сначала при николаевской ц. села Креслина, а затѣмъ при Димитріевской ц. с. Рогова 42, 43.
 Несторъ свящ. Креслинской Никольской церкви 35, 41.
 Нешковскій, Стефанъ писарь Грод. зем. с. 218.
 Никифоровичъ Іоаннъ, свящ. Лосицкой ц. 411, 412.
 Николай войтъ Дрогичинскій (antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug) 48.
 Новиновичъ, Іоаннъ свящ. Дреловичской ц. 400, 401, 504, 505, 506, 507.
 Нововѣсъ Іоаннъ, возный зем. Дрогич. 32.
 Ноздринъ—Плотницкій Георгій Григорьевичъ регентъ земскій и грод. Пинск. пов. 314.

Норницкій Стома. Остафій зем. Новогр. пов. 206, 207, 209, 212, 213, 214, 216, 217.

Носовскій Георгій возный Мельн. п. 397

Нѣмира Янъ, стольникъ Подлисскай, ж. е. Александра, дѣти ихъ: Георгій, Іоанна 434.

Нѣмчискій, Іоаннъ, двор. (nobilis) 37.

О.

Обнинскій Матвій возный Дрогич. п. 294, 295.

Обринскій, Андрей, судья зем. Новогр. 386.

Обринскій Доминикъ—Криштофъ подкоморій Новогородскій 206, 218.

Оалочимскій, князь Александръ, староста Пинскій 10.

Овсяный, Янъ, чапникъ Волков. пов. 242, 243.

Огинскій Александръ, староста Рогачевскій, хоружій надвор. в. к. л. 287.

— князь Григорій, ж. е. Вѣра ур. Якушевская 205.

— Самуилъ тивунъ воев. Троцкаго 287.

— Янъ, староста Кормиловскій, каштелянъ Мстиславскій 232, 287.

Огородинскій Якубъ писарь зем. Пинск. с. 323, 339.

Одаховскіе, двор. Янъ, Самуилъ и Екатерина 222.

Одоевскій Матѳей, гражд. Дрогичинскій 361, 399.

— Стефанъ двор. 391, 405.

Олдаковскій, Іосифъ, двор. 247.

Оликовичъ Иванъ, возный Лосицкій 411.

Олиферовичъ, Николай, пресвитеръ Хотичской ц., Мельн. п. 362

— Мануилъ, пресвитеръ Хотичской ц. 422, 425, 427.

Олельковичи, князья Слуцкіе 190.

Оленковичъ Юрій 21.

Олесницкій Андрей, лавникъ Дрогичин. 316.

Олешкевичъ Петръ, писарь бискупа Пинскаго 314.

— Теодоръ, свящ. Довечеровскій, протопопъ Дрогичинскій 222.

Ольшанскій, бискупъ Виленскій 219, 220.

Ольшевскій Николай Казимиръ, зем. Пин. п., пасынокъ Фурса 364, 366.

Олядовскій, Александръ, священникъ Сѣмятичской ц. 247.

Омеляновичъ, Григорій радца Брестскій 197.

Опалинскій, Лука, изъ Бинна, маршалокъ двора е. к. м. 400, 401.

Опанасовичъ, Логвинъ, діаконовъ Остринской Спасской ц. 52.

Орабовскій Альбертъ, двор. 345.

Орда, Александръ, зем. Пинск. п., сынъ его Левъ 324, 339, 340.

— Павелъ стражникъ Пинск. п. 335.

— Станиславъ, 245.

Оржешно, Стефанъ, судья зем. Мельн. с., ж. е. Марьяна 435.

Орловскій, Павелъ, возный Минскаго. в. 368.

Оснерка Людовикъ, генералъ-маіоръ войскъ в. к. л. 198.

Осиповичъ Петръ, лавникъ Дрогичинскій 225.

Оссолинскій, изъ Тенчина, Георгій, канцлеръ в. кн: лит. 351, 352.

— Збигнѣвъ староста Дрогичинскій 362, 379.

Остиновичъ Григорій Станиславовичъ, воевода Троцкій 19, 22.

— Миколай Юрьевичъ, е. ж. Ганна ур. княжна Любецкая, ея отчимъ Янъ Стецковичъ 42, 43.

Острейко, Николай, коморникъ Новогородскій 218.

Островскій, Мартинъ намѣстникъ Мѣлейчикскій 28, 29.

— Францискъ чапникъ Новогород. Сѣверскій 10.

— Янъ двор. 397.

Острожскій, князь Константинъ Ивановичъ, гетманъ найвышій, староста луцкій, Браславскій и Винницкій маршалокъ Волынской земли, воевода Троцкій 7—10, 19, 22, 30.

Остророгъ Николай подстолій коронной маршалокъ польскаго кола 250, 251.

П.

Павель Лаврентьевичъ, пресвитеръ изъ сел. Осини, его братья Іоаннъ и Станиславъ 31.

Павловичъ, Іосифъ, пресвитеръ Половецкой ц. 23.

Пальчевскій, Лаврентій, в змѣй вил. воев. 325.

Панневичъ, Якубъ Гинвидъ, стольникъ и подстароста Пинск. зем. с. 310, 311, 344.

Панфиловичъ, Якубъ, пресвитеръ Крошинскій 223, 224.

Паржейко, Христофоръ лавникъ Дрогич. маг. 361, 367.

Пархомовичъ, Василій, свящ. Высоцкой ц. 313.

Патриковскій, Томашъ, ловчій Галицкій 256, 281.

Пацковскій, Пахомій, игуменъ Дрогичинскаго мон. 307, 317, 318, 378, 379, 382, 399, 404, 405.

Паць, свящ. при Петровской церкви въ г. Кобринѣ 4, 49.

Пачковскій Петръ, пресвитеръ Преображенской цер. въ г. Дрогичинѣ 307.

Пашковичъ Гedeонъ, правосл. свящ. мон. въ г. Бѣльскѣ 348.

Пекарскій, изъ Пекаръ, Криштофъ, подкоморій Брест-воев. 480, 481.

Перно, Янъ бурмистръ г. Бѣльска 282.

Перфимовичъ Иванъ, священникъ Михайловской ц. въ м. Половцѣ 29.

Песлякъ, Симонъ, возный Дрог. п. 357.

Петковичъ, Станиславъ, староста Брестскій 12.

Петрашковичъ, Андрей, зем. Новогр. п. 207, 208, 209, 217.

— Янъ Марковичъ, зем., его родной братъ Андрей 208, 209, 217.

Петриковскій, Криштофъ, зем. 288.

Петровичъ, Григорій, бурмистръ Брестскій 197.

Петровскій Павелъ, двор. 65.

Петровичъ Тимофей, свящ. Лаховской ц. 403.

— Юліанъ, настоятель Бытенскаго базилиан. мон. 235.

Петронко, Янъ, возный Мельниц п. 292, 304, 306.

Пилиховскій, Матѳій Криштофъ, депутатъ Мстиславскаго воев. 334.

Пименъ, свящ. Дрогичинскій 370.

Пинда Тимошъ Федоровичъ, мѣщ. Дрогичинскій 318.

Пинскій, Юрій Семеновичъ 53.

Пласковицкій Богданъ, зем. 209.

— Криштофъ Богдановичъ, зем. Новогр. п. ж. е. Гальшка Заблоцкая 206, 217.

— Михаилъ, судья Пинск. зем. с. 248.

Памшевскій, Петръ, священникъ Лаховской ц. Рѣчиц. п. 387.
 Платина (Pliszka) Іоаннъ, кс. плебанъ Немировскій (plebanko) 522, 523.
 Побикровскій, Вареоламей, подсудокъ Дрог. зем. 82, 33.
 — Матвѣй, Дрог. 65.
 — Яковъ, подсудокъ зем. Дрог. с. 38, 36, 40, 44, 45.
 Повстанскій, Казимиръ, двор. 221.
 Подберескій Янъ Самсонъ, судья Браслав. з. с. 203.
 Подираевскій Павелъ шлях. Мельн. пов. 304.
 Подолецъ Станиславъ, писарь грод. Слонимск. 16.
 Подразъ Петръ, намѣстникъ Дрогич. 44.
 Поклонскій Петръ Возгирдъ, скарбникъ и писарь Пинскій 310, 311.
 Полозовичъ Ивашко, бояринъ князя Пинскаго Ярослав 14, 15.
 Полубенскій, князь Василій Андреевичъ, маршалокъ господарскій, староста Мстиславскій и Радомскій 47, 375, 376.
 — Крыштофъ, судья земск. Слонимск. 16, 25.
 — Людвикъ, зем. 16, 25.
 Полубинскій, Константинъ, староста Слонимскій 222.
 — Михаилъ, судья зем. Слон. с. 236.
 Поплавскій, Симонъ, двор. 409.
 Поповичъ Андрей, гражданинъ Дрогичинскій 114.
 Порай, Валеріанъ, пресвитеръ Мельницкой церкви, протопопъ Дрогич. деканата 384, 411, 412, 414, 427, 507, 521, 525, 527, 528—532.
 — Иванъ, свящ. Березовской ц. 346.
 Поступальскій Іосифъ, регентъ земскій Пинск. пов. 13.
 Потаповичъ Вакула, свящ. Погоской ц. 68.
 Потапъ, повъ Погоскій 15.
 Потриковскій, Павелъ, архидіаконъ Пултовскій, парохъ Дрогичинскій 393.
 Потѣй Левъ, писарь земскій Брестск. в. 11, 13.
 — Федоръ, судья земскій Брест. в. 11.
 Поцѣй Янъ Михаилъ, епископъ Владимирскій и Брестскій, прототроній Кіевской митрополіи 290, 412, 414, 427.
 Праймояскій, Николай Епископъ Луцкій 533, 534.
 Припичновичъ Исаакъ свящ. Николаевской церкви въ г. Междурѣчьи 304.
 Прокоповичъ—Пудковскій Іоаннъ, пресвитеръ Роговской церкви 42.
 Протасовичъ, Василій Олехновичъ, бояринъ Пинскаго князя Ярославича 14, 115.
 — Владиславъ судья, зем. Пинск. с. 310, 314, 315, 323, 339.
 — Юрій, писарь Новогр. з. с. 386, 388, 389.
 Прошинскій, Фелиціанъ, судья зем. Минс. с. 48.
 Прушановскій, Станиславъ, шляхтичъ Мельницк. пов. 371.
 Пузына Александръ, Правосл. влад. Луцкій и Острожскій 250, 251.
 — изъ Козельска Афанасій, епископъ Луцкій и Острожскій архим. Жидичинскій 291, 297, 303, 343, 346, 348, 349.
 Путковскій Станиславъ, двор. 294.
 Путята Александръ, вранникъ Брасл. зем. с. 205.
 Пыжъ, Ячко, Мельницкій город. посолъ 61.

Пѣлянь, Григорій, суррогаторъ Минскій, пресвитеръ Бегомльскій, генеральный комиссаръ 221.
 Пѣшновичъ, Стефанъ, возный Мельницкій 350, 351.
 Пясоцкій, Симонъ, возный Мельн. п. 370.
 — изъ Пельхъ Станиславъ 32.
 Пятницкій Прокопъ, свящ. Дрогич. 39, 40.

Р.

Рава Флоріанъ 62, 63.
 Рагоза Александръ, писарь Брасл. зем. с. 206.
 — Иванъ, е. ж. Настазія ур. Вяжевичъ 9.
 Радзимиинскій Георгій, маршалокъ триб. в. к. л. 10.
 Радивилъ, князь Александръ Людвикъ, на Олыкѣ, Несвижѣ графъ на Шидловцѣ, Мирѣ, Крожахъ, маршалокъ в. к. лит. 337, 338, 377.
 — Альбрехтъ Владиславъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ крайчій в. к. л., староста Шерешевскій 403.
 — князь Альбрехтъ Станиславъ, канцлеръ в. к. л. староста Пинскій, Тухольскій, Гитѣвскій, Ковенскій, Давгонскій, Перелайскій, Вилѣнскій, Линнишскій, Г. . . и пр. 359, 363.
 — к. . . канцлеръ в. к. л. 223, 224.
 — Кароль Станиславъ, князь, канцлеръ в. к. л. 403.
 — Миколай Миколаевичъ, канцлеръ в. к. л., воевода Вилѣнскій, державца Дрисвяцкій 12, 19, 21, 22. ж. с. Софія 36, 47.
 — Михаилъ Казимиръ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, Биржахъ, Дубинникахъ, Слуцкѣ, Копылѣ и Клецкѣ, графъ свящ. Римской имперіи 402, 403.
 — Юрій Николаевичъ 17, 21.
 — князь Янушъ, подчасій в. к. л., староста Борисовскій. ж. с. Софія, ур. Олельковичъ-Слуцкая 26, 190.
 — Янъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ Клецкѣ, Мирѣ и Крожахъ, староста Лидскій 52.
 — подчасій в. к. л. 396.
 Радлинскій Лаврентій, подсудокъ Мельницкій, ж. с. Маргарита, сынъ Іоаннъ 338, 416.
 — Мельхіоръ, писарь Мельн. зем. с. 416.
 Раковский Янъ, двор. 265.
 Рачковскій Стефанъ, поручикъ 383.
 Ржевусскій Симонъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 — Яковъ староста Дрогичинскій 351.
 Ремишевскій Станиславъ, ксендзъ наст. Лосицкаго костела 407, 410.
 Ритель, Мартіанъ, возный Мельницк. пов. 352.
 Ровинскій, Янъ, судья земск. Новогр. с. 206.
 Роговскій Александръ 220.
 Рогоничъ Богданъ Федоровичъ 48, 50.
 — Григорій Остафьевичъ 48, 49, 50.
 Рольничъ—Марцановскій, Іосифъ, кс., плебанъ Крошинской ц. 223.
 Росохацкій, Станиславъ, настоятель Сарнацкой церкви, 443, 445, 446, 447, 449, 533.
 Ротовскій, Товарищъ хоругви Невяровскаго ротмистра е. к. м. 307

Рошковскій, Мартинъ, подстароста Львовскій 251.
 Рудаковскій Казиміръ, пресвитеръ Грицевичскій 206.
 Рудомина Янъ, Каштелянъ Новогородскій 325.
 — Дусяцкій, Антоній Людовикъ, подкоморій Браславск. повѣта, староста Субоцкій 36, 37.
 — Дусяцкій Янъ, каштелянъ Новогородскій 334.
 Рускевичъ, Янъ, старшій братъ Дрог. м. 405.
 Руткевичъ, Тадеушъ, комиссаръ зем. Орш. пов. 27.
 Рушицъ Николай, староста Твутускій 10.
 Рыло, Гавріиль, судья грод. Браслав. с. 205.
 Рымашевскій, Казиміръ, двор. скарб. лит. 41.
 Рымша, Самуиль, депутатъ Новогородскій 334.
 Рышковскій, Янъ, ксендзъ архидіаконъ Виленскаго костела, плебанъ Браславскій 17.
 Рѣпоцкій, Адамъ, возный Бѣльскій 300, 301, 302.

С.

Савговичъ, Мартинъ, судья гродскій, депутатъ Вилькомірскій 334.
 Савицкій Альбертъ, двор. 192, 247.
 — Павелъ, зем. 43.
 — Станиславъ Петровичъ, зем. 2.
 Саковичъ, Адамъ, подкоморій Ошмянскій 276, 277.
 Санъ, свящ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичин. 65, 66.
 Самоловичъ, Вавило, свящ. Кольчицкой ц. 60, 61.
 Самчукъ, Александръ, 391.
 Сапѣга, староста Лидскій 228.
 — Андрей Станиславъ, каштелянъ Троцкій, маршалокъ трибунальный 245.
 — Дмитрій Федоровичъ, двор., кор. ревизоръ 62, 64, 65.
 — Иванъ Семеновичъ, воевода Подляшскій, державца Браславскій 6, 19.
 — Иванъ Богдановичъ, писаръ земск. Троцкій, намѣстникъ Витебскій 17, 21.
 — Іоаннъ, писаръ войска польскаго 401.
 — Казиміръ Владиславъ, на Кодиѣ, староста Кребинскій, Клобуцкій, Жижморскій и Молчадскій, ж. е. Елена ур. Даниловичъ изъ Жукова 5, 368, 369.
 — Казиміръ Левъ, писаръ в. к. л. староста Гродненскій 256, 281.
 — Левъ, воевода Виленскій, гетманъ в. к. л., канцлеръ в. к. л. 19, 222, 247.
 — Левъ Казиміръ, подканцлеръ в. к. л. староста Оршанскій 390.
 — Павелъ Ивановичъ, маршалокъ в. к. л., его сынъ Александръ 5, 397.
 — Фридрихъ Ивановичъ, воевода Подлясскій 6.
 — Янъ Станиславъ, маршалокъ в. к. л., староста Слонимскій 256, 281.
 Сапѣжанна Богдана Богдановна, маршалковна Минская (называется также «Феодосіей») 40, 41.
 Сарнацкій Николай, двор. 37.
 Сачко Іоаннъ, зем. судья Дрогич. 27, 65.
 Сачковскій, Андрей, возный Пинск. пов. 314, 315.
 Свенторжецкій, Антоній, писаръ зем. Мин. с. 24, 42, 48, 50, 221.

Свенторжецкій, Михаилъ, подстолий, подстароста гродскій и полковникъ Минскаго воев. 7.
 Свицерскій, Себестьянъ, алтаристъ Дрог. ц. 47, 391, 393.
 Свиннарскій, Антоній, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 Свѣжинскій, Мартинъ, двор. 356.
 Свѣтицкій, Казиміръ Николай, подстароста суд. Минскій. 237, 241.
 Сейфардъ, Михаилъ, городничій и судья Пинск. п. 335.
 Селява Антоній, митр. Кіевскій 389.
 — Янъ, зем. Клецкій 215, 216, 217.
 Семень, свящ. Спасской Жолкинской ц. 56.
 Семирадскій Елевферій, предсѣд. Новогрод. зем. с. 22.
 Сергѣйчинъ, Иванъ, бурмистръ Бѣльскій 346.
 Серовки Андрей и Иванъ Стегліевичи, Дрогич. граждане 225.
 Сигизмундъ I, 16, 17, 21, 22.
 — II, 41, 52, 64, 399.
 — III, 17, 26, 247.
 Сикорскій, Евфимъ, членъ капитула 404.
 Симоновичъ, Тимофей, намѣстникъ епископа Владимирскаго 282.
 Скивскій, Альбертъ, коморникъ Мельницкій 32, 33, 34, 35.
 — Аполлинарій, поборца Мельницкой земли 194.
 Скирмунтъ, Адамъ, предсѣдатель зем. Пинск. суда 218.
 Скіянь Іоаннъ, мѣщ. Дрогич., ж. е. Анна, дочь ихъ Аполлонія замужемъ за свящ. Дрогич. Николаевской ц. 319.
 Следкевичъ Михаилъ, писаръ полоц. униат. арх. 238, 242.
 Слеза, печатникъ Львовскій 374.
 Слинскій Симеонъ, дворянинъ 372.
 Слончевскій Николай, ж. е. Богдана Анфоровичъ 220.
 Слоховскій, свящ. Сѣмятичской ц. 390.
 Слѣповронъ Абрагамъ и Матвѣй, родные братья, сыновья Августина; двор. 38.
 Смарклевичъ Павелъ, е. ж. Оксинья 67, 69.
 Смолянскій, Станиславъ, двор. 478.
 Смоневскій, Михаль, зем. Дрогич. пов. 41.
 — Павелъ, зем. Дрогич. пов. 41, 43.
 Снарскій, Александръ, писаръ Волков. гр. с. 202.
 Собачичъ, Субачачъ, Андрей Ильичъ, мѣщ. Виленскій 230, 231.
 Соболевскіе, Стефанъ и Андрей 220.
 Соболевскій Иванъ Федоровичъ, зем. Волков. п., ж. е. Ждана Ивановна Миткевичъ 242.
 Соколь. Янъ, ротмистръ к. с. м. 303.
 Соломерецкая—Раина, изъ Гоца Гоцкая, ж. капт. Смоленскаго 310, 311, 312, 313, 314, 344.
 Соломерецкій, князь Иванъ Васильевичъ, державца Анцскій 40, 41.
 — князь Николай Левъ, каштелянъ Смоленскій, ж. е. Раина съ Гоца Гостская, сынъ ихъ Янъ Владиславъ С., маршалокъ Пинскаго повѣта, 311, 312, 314.
 — Янъ Владиславъ, маршалокъ Пинск. пов. 311, 312, 313, 314.
 Сопотно, Юрій, подсудокъ грод. зем. с. 218.
 Сорока, Г. регентъ зем. Мин. 24, 50.

- Сосновскій Павелъ, священникъ Хлопковской ц. 369.
 — Павелъ, свещ. Остромечинской ц. 421, 533.
 — Петръ, канцелярь замка Владимирскаго 295.
 Сохроевичъ Иванъ, священникъ Дружиловской Никольской ц. 54.
 Станишевскій Янъ, ключникъ Луцкій, секретарь с. к. м. 289, 291, 298.
 Степановичъ, Окула, („который былъ на Кіеве урядникомъ отъ князя Юри Александровича“) 26.
 Степковскій Гавріиль, канцелярь Браславскій 350.
 Стефанъ, священникъ прав. церкви въ Серочинѣ, Люблин. п. 320.
 — Баторій. кор. польс. 195, 336, 337.
 Стецковичъ Василій, его братъ Ерошка 48, 50.
 — Янъ, маршалокъ господарскій, с. ж. Богдана Богдановна Сапѣжанка, старостина Минская (называется также „Феодосія“) 24, 40, 41, 42.
 Страховичъ Теофилъ, священникъ Долговской ц. 503, 504.
 Стрыга, Павелъ Станиславовичъ, возный Волковыск. пов. 189.
 Суражскій Николай, пресвитеръ Мшанецкой ц. 393.
 Суходольскій Андрей, двор. Мельн. п. 523.
 — Янъ, ксендзъ, каноникъ Виленскій 29.
 Схана, іудей изъ г. Бреста 11.
 Сынковскій Криштофъ Есьманъ, писарь Слоним. зем. с. 236.
 Сыровчикъ Николай, Дрогич. гражд. ж. с. Марина Ярмоховна, ихъ сыновья Андрей, Іоаннъ Лаврентій 361.
 Сѣженевскіе Андрей Миткевичъ, Богдана Миткевичъ, Ждана Миткевичъ 242.
 Сѣнеръ Янъ Семеновичъ, регентъ грод. Жмуд. кн. 198.
 Сѣмашко Барбара двор. 221.
 — Николай, зем. Волков. п. 243.
 — Павелъ Сапроновичъ двор. 220.

Т.

- Танаевскій, Александръ, писарь Минск. грод. с. 221.
 Тарановичъ Антоній, кс. плебанъ Кобринской Петропавловской ц. 3.
 — Антоній, ксендзъ, плебанъ Мотольскій 359.
 Тарковскій Войтехъ, шляхт. Мельницк. пов. 309.
 — Себестьянъ, подстароста Мельницкій 338.
 Татарчицъ, Алексѣй, свещ. Николаевской ц. 245.
 Телецкій Матвѣй, секретарь кор. 375.
 Телятицкій Матвѣй дворянинъ 401.
 Телятицкая Полонія, жена свещ. Вержбы Іоанна 406.
 Терлецкій Викентій, ассесоръ губ. Минской 335.
 — Кириллъ, епископъ Пинскій и Туровскій 336.
 Терликовскій, подстароста Лосицкій 410.
 — Андрей, двор. 357.
 — Петръ, двор. 396.
 Тиборовскій, Іоаннъ, лавникъ Дрогич. маг. 367.
 Тимофеевичъ Кондратъ, свещ. Лаховской церкви 338.
 Тимошевичъ, Симонъ, епископъ и протопопъ Вѣльскій 347.
 Тишновичъ (Тишкевичъ) Левъ, его отецъ—Титъ, его мать—Анна, с. ж. Фекла 25, 26.

- Толвинскій, Якубъ, шляхт. Мельн. п. 346.
 Толочинскій, князь Василій Юревичъ 24.
 Тонаревскій, Никандръ, свещ. Лосковичской ц. 323, 324.
 — Петръ, пресвитеръ св. Николаевской ц. въ г. Вѣльскѣ 291, 293.
 Тонарскій Станиславъ Казимиръ, подстолий и подстароста Пинскій 53, 56.
 — Станиславъ, ксендзъ Подиробощъ Рососкій, 455, 457, 460—463, 466, 475.
 Точилловскій, Петръ Самсонъ, ксендзъ пробоощъ Браславскій 17.
 Точискій, Григорій, двор. с. е. Анцрей и Мартинъ 394, 395.
 Точицкій, Іоаннъ, возный Дрогич. зем. с. 30, 34, 35, 37.
 Трембицкій Матей, двор. Мельн. 197.
 Тринасовскій, Плакидъ, регентъ Брестск. земск. суда 28.
 Тризна, Мартіанъ, бискупъ Маленскій, коадьюторъ бискупства Виленскаго 236, 248.
 — Николай, кухмистръ в. к. л., ж. е. Маріа Монвидовна ур. Дорогостайская 235, 236.
 — Теодоръ, писарь в. к. л. 19.
 Тринковичъ, Хветко, присяжн. Дрогичин. магистр. 35.
 Трояновскій Матвѣй, подстароста Литовницкій 533.
 Тугановскій Антоній, ротмистровичъ Новогородск. 206.
 — Игнатій, регентъ зем. Новогр. 281, 385.
 Турскій, Фридерикъ, урядникъ им. Вѣлавичскаго 198.
 Турчиновичъ Феодоръ, свещ. Рухоцкой ц. Пин. п. 339.
 Туръ, Даниль, подсудокъ земск. Браслав. 20, 203.
 — Павелъ ревизоръ кор. 56.
 — Стефанъ Викторинъ, судья грод. Пинск. с. 310, 311, 344.
 Туръ—Зубацкій Янъ, 324.
 Тыдинъ, Матысъ, зем. Волк. п. 243.
 Тынинъ, Андрей, двор. Волков. пов. 198.
 — Павелъ, двор. Волков. пов. 198.
 Тышковичъ, писарь 47.
 — Василій, маршалокъ, староста Минскій с. ж. Анастасія Андреевна, 58, 60.
 — Георгій, епископъ Самогитскій, настоятель Пинскій 249.
 — Георгій, епископъ Виленскій 377, 378.
 Тышковичъ—Скуминъ Янушъ, воевода Мстиславскій, староста Браславскій, Юрбургскій и Нововольскій 203.

У.

- Улятовскій, Іоаннъ, деканъ Лосицкій, плебанъ Немойскій 419, 420.
 Умястовскій Георгій Станиславовичъ, стольникъ Венденскій, подстароста Берестейскій 4.
 — Янъ Казимиръ, судья зем. Брест. 62.
 Униховскій Станиславъ, судья зем. Смоленскій 16, 25.
 — Францискъ, предсѣд. зем. с. Минск. с. 48.
 Уханскій, Якубъ, ксендзъ, каноникъ Краковскій и Холмскій, пробоощъ Вѣльскій, референдарій короля 36, 37.
 Ушинскій Іоаннъ Павлинъ, архидіаконъ Луцкій, настоятель Мельницкій 525, 536.

Ф.

- Фалевскій, Петръ, державца Остринскій 52.
 Фалилеевичъ Нафанаилъ, свящ. (іерей), настоятель (попъ) ц. свв. Муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестъ, его жена Марія Любковна, ихъ сыновья Сергіи и Маркі 4—5.
 Фальчевскій Георгій, бискупъ Луцкій и Брестскій 24.
 — Станиславъ, староста Пинскій, Кобринскій, Клецкій и Городецскій, державца Селецкій 54.
 Федоровичъ, Андрей, парохъ Порплишскій 237, 241.
 — Елисей, пресвитеръ Мшанецкой ц. 427.
 — Гурий, райца Брестскій 197.
 — Давидъ, протопопъ Высоцкій 315, 344.
 — Игнатій, пресвитеръ Жерчицкой ц. 522.
 — Никодимъ, монахъ прав. Бѣльск. свящ. Николаевской ц., инстигаторъ коронный 343, 347, 350.
 — Николай, свящ. Мшанской церкви 284.
 Феодоръ (Хведоръ) плебанъ русскій изъ Лазова, е. ж. Танюлька иначе Татьяна изъ Жабина 32.
 — Пречистенскій ун. свящ. въ г. Бѣльскѣ 303.
 Феодосій, митр. Кіевскій 5.
 — свящ. Михайловской ц. въ г. Брестъ, писарь брестскаго капитула 28, 29.
 — Игуменъ и протопопъ Берестейскій 28.
 Филиповичъ Езекиль, игуменъ Забужнаго Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря 372.
 Фирлей, Николай, старостичъ Люблинскій 451, 452, 459.
 — изъ Домбровицы, Станиславъ 357.
 Фронцевичъ, Петръ Фаддей, подстолій и подстароста Пинскаго пов. 221, 377.
 Фурсъ Григорій Гуриновичъ, зем. Пинск. п., ж. е. Софія ур. Заранекъ, ихъ дѣти: Андрей, Галена, Фрузина, Марина, Александра; его пасынокъ Ольшевскій Николай Казимиръ 363, 364, 365.
 Футасевичъ Омелянъ, свящ. Витулинской ц. 480, 481.

Х.

- Халецкій, Іеронимъ Казимиръ 379.
 Харлампіевичъ, Василій, свящ. Высоцкой ц. 315.
 Хвальчевскій см. Фальчевскій.
 Хечъ Іоаннъ присяжн. Дрогичинскій 35.
 Хмельницкій 380, 381.
 Хмуровскій, ж. е. Марина ур. Гуцтынка 362.
 Ходкевичъ, Криштофъ, воевода Виленскій, маршалокъ трибунальскій 334.
 Ходковичъ Александръ, бояринъ князя Кобринскаго 4.
 — Тишко бояринъ князя Кобринскаго 4.
 Ходосовичъ Гриць 36.
 Хоецкій, Андрей, намѣстникъ подстароства Луцкаго 249.
 Хоментовскій, Іоаннъ, дворянинъ 371, 372.
 Хоминскій, Петръ, подстароста Виленскій 228, 231, 232, 233, 234.
 Хотковскій Іоаннъ, плебанъ Борзисловскій 475, 476, 477, 478, 479.
 Хотѣвичъ, Фелиціанъ, плебанъ Сухопольскій 46, 47.

- Хрептовичъ, Михаилъ, писарь 245.
 Хрижановичъ, Григорій, возный Мельницкаго пов. 371, 372.
 Хроловскій, Іоаннъ, двор. 294.
 Хронстовскій, Стефанъ, инстигаторъ в. к. лит. 325.

Ц.

- Цетнаръ, Іоаннъ, мѣщанинъ и райца Берестейскій 5.
 Цѣхановичъ, Станиславъ, хорунж. Пинскаго повѣта, ж. е. Христина 222.

Ч.

- Чаплевскій Кипріанъ Семеновичъ, сынъ свящ. 1, 2.
 — Семень Прохоровичъ, свящ. Волковысской ц. Его сынъ Кипріанъ Семеновичъ, свящ. той-же церкви 1, 2.
 Чавловскій Симонъ Леонардовичъ, двор. 284.
 Чаплъскій Павелъ, двор. 32, 33.
 Чарноцкій Григорій, подстароста Дрогич. з. с. 354.
 Чарторыскій, Казимиръ, бискупъ Куявскій и Полоцкій 23.
 Четвертинскій Григорій комиссаръ королевскій 289, 291, 298.
 Чижъ, Адамъ Доминикъ Яновичъ Семеновича скарбникъ Виленскій, ж. е. 1-я Ганна ур. Яхимовичъ, 2-я Тереза ур. Маскевичъ 386, 388.
 — Казимиръ, скарбникъ Виленскій 385.
 — Янъ, ж. е. Ганна ур. Трацевская, сыновья ихъ: кс. Лукашъ Чижъ и Адамъ-Доминикъ Чижъ 387, 388.
 Чудовскій, Іеронимъ, пресвитеръ Спасской ц. въ Русской части г. Дрогичина 224.
 — Іоаннъ, Дрогич. гражданинъ, поповичъ 226, 227.

Ш.

- Шабловскій Адамъ, депутатъ Рѣчицкій 334.
 — Вырвикъ Анзельмъ, двор. 300, 305.
 Шавловскій Мартинъ двор. 415.
 Шарыпа, Дмитрій, намѣстникъ св.-Духовскаго Виленскаго монастыря 228, 229, 230, 231, 232, 233.
 Шасиковичъ, Тома, лавникъ Дрогичинскій 316.
 Швонъ, Николай, зем. 288.
 Шеметилевичъ, Михайло, свящ. Погоской ц., Мин. в. 14, 68.
 Шиманскій Собестьянъ, Чешникъ Житомирскій 48.
 Ширма, Григорій Казимиръ писарь грод. Пинск. 337.
 — Михаилъ, судья Пинск. зем. с. 248.
 Шленскій, Янъ Шимковичъ, депутатъ Лидскій 334.
 Шмурло, Адамъ, возный Мельн. п. 191.
 Шоломицкій, Василій, зем. 13.
 Шостаковскій Флоріанъ, двор. Пин. пов. 313, 314.
 — Янъ, зем. Браслав. пов. 203, 205.
 Шуйскій, Константинъ, мечникъ Брестскій 511.
 Шукста, Криштофъ, подкоморій Ковенскій 334.

Щ.

- Щигельскій, ротмистръ к. е. м. 396.
 Щитовскій, Альбертъ, вице-префектъ сѣмѣт. м. 390.

Э.

Элементъ, Филиппъ, зем. Волков. л. 243.

Ю.

Юндиль Андрей, маршалокъ Волков. пов. 199, 201.

— Криштофъ, подстароста Вилевскій 236.

Юревичъ Семенъ, Священникъ Чашницкой ц. 260, 268.

Юревичъ Семенъ, князь Слуцкій 55, 57.

Юхновичъ, Іоаниъ, гражд. Дрогич. 63, 66.

Я.

Ярматовичъ Лаврентій Николаевичъ, мѣщ. Дрогич. Забужск.
его братъ Іоаниъ 316.

Ярмоховна Марина 361.

Ярославовичъ, князь Федоръ Ивановичъ 13, 14, 15.

Ярофеевичъ, Лука, пресвитеръ Козерадской ц. 378.

Яроховскій Матѣй, намѣстникъ Гюйнонскій 524.

Ярошевичъ, Стефанъ, свящ. Рождество Богородицкой ц. въ
г. Мельники 358.

Ясинскій, Василій, возный Оршанск. пов. 26.

— Николай, свящ. Журобицкой ц. 515.

Яцковичъ Силуанъ, presbiter seu plebanus sinagogae Lazo-
wiensis ritus Ruthenicae 46.

Яцыничъ, Адамъ, регент. подком. с. Пинск. пов. 335.

Яблонскій, Францискъ, судья зем. Новогр. в. 245.

Якимовичъ, Фелиціанъ, пресвитеръ Остринской ц. 52, 53.

Яковлевичъ, Теодоръ, протопопъ Бѣльскій 291.

Яковъ, іерей Погосской ц. 14, 15.

— попъ Погосскій 15.

Якутовичъ, Юръ возный Новогр. пов. 387.

Якубовичъ (Яковлевичъ) Теодоръ, протопопъ униат. Бѣль-
ской церкви св. арх. Михаила 246, 282, 284, 297,
299, 306.

Янишовскій Богданъ, зем. 8.

Яновичъ, Янъ, судья зем. Жомонт. 285.

— Станиславъ, староста Жомойтскій, воевода Кіевскій
19, 22.

Янъ, священникъ Воскресенской ц. въ г. Брестъ 28.

— Казиміръ, вел. кн. лит. и кор. польск. 254, 335, 336,
372, 375, 379, 382, 389, 395, 397, 399, 400.

II.

УКАЗАТЕЛЬ

ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ НАЗВАНІЙ.

А.

Адиново сел. 304.
Айно, церковь арханг. Михаила 41, 42.
Алеховичъ, сел. Волков. п. 243.
Андреевщина, земля 19.
Арыстовщина, уроч. 22.

Б.

Бабы березки, уроч. 9.
Бакунки, сел. Ошм. п. 333.
Балванна, рѣка, впадаетъ въ р. Лань 215, 216.
Бартоново, им. Мельн. п. 379.
Бартоши, сел. Новогр. п. 216, 217.
Барщово поле уроч. Волков. п. 200.
Басловъ, въ им. церковь св. Симеона 55, 57, 58.
Батики им. и село Мельн. п. 521.
— ближайшіе и Сапѣжинскіе Б. дальшіе сел. Мельн. пов. 519.
Бахары им. Мельн. п. 426.
Бездетье, им. Пинск. п. 248, 249.
Белзъ, гор. 374.
Беллона, бойня 380.
Берега, сел. и уроч. Мельн. п. 62, 498.
Березина, рѣка 8, 9.
— село Волков. п. 18.
— уроч. болото, уроч. Волков. п. 63, 201.
Березница рѣка 279.
Березно, уроч. 63.
Березовецъ уроч. 266.

Березовое болото 54.
— село 62.
Берестечко, 381.
Бернаты сел. Дрогич. п. 407.
— средня сел. Мельн. п. 407.
— старая сел. Мельн. п. 408.
— Рудникъ сел. Мельн. п. 407.
Биржи мѣст. 402.
Боби, сел. Новогр. п. 386, 387.
Бобровая, рѣка, 49.
Бобровскій, замокъ и гор. 60, 61, 374.
Богородичень островъ близъ Слуцка 190.
Богушевичи, мѣстечко и им. на р. Ушѣ фольварки, его:
Ганута Раваниты 7—10. 1
Бойна, рѣка 276.
Болвань, сел. Новогр. пов. 215, 217.
Болесты сел. Мельн. п. 417.
Бонино, сел. Мельн. п. 535.
Боратынецъ русскій, сел. Мельниц. стар. 402.
Борзиловка, сел. Мельн. п. 281, 475.
Борихово, им. Мельн. п. 339.
Борни, уроч. 63.
Боровна, уроч. 62.
Борокъ, уроч. 62.
Борсуни, сел. Мельн. п. 268, 358, 528, 529.
Бортновщина 21.
Блюванла, двор. 20.
Бранскъ гор. 300.
Браславъ, гор. 17—19, 206.
— церковь Богородицы 18—19.
Братошино, им. 237.

Брестъ-Литовскій, (Берестье) гор. въ немъ ул. Жидовская, Ковальская, Нѣмецкая, Пикарьская, Мухавецкій мостъ, Брест. 194, 195, 196. 4, 5, 12, 13, 29.

Бродажье, уроч. 54.

Брудище, уроч. Новогр. п. 387.

Брудово, уроч. Ошмян. п. 241.

Бубли, сел. Мельн. п. 370.

Бугъ, рѣка 43, 48, 50, 225, 252, 322, 361, 380, 384, 391, 393

Будище сел. и уроч. 268.

Буды, им. 3.

Буковича рѣка 273.

Буковичи, село Мельн. п. 438.

Буратынецъ сел. Мельн. п. 518.

Бускъ, гор. 374.

Буславчинское уроч. 316.

Бушка, сел. Мельн. пов. 449.

Буяки, им. 65.

Быновичи, дер. Новогр. пов., Крынской вол. 22

Быстрыцы, сел. 36.

Бытень им. и мѣст. Слоним. п. и В. монастырь 235, 236.

Бѣзница, уроч. 61.

Бѣлавичи им. съ церк. Волков. п. 198, 199, 200, 202.

Бѣлое сел. Дрог. п. 381, 402.

Бѣлостокъ, гор. 445.

Бѣльскъ городъ 246. 282—283; 290—292; 296—307; 346—349; 374.

Бѣндуга сел. Мельн. п. 449.

В.

Вавуличи, сел. Пинск. пов. 248, 249.

Ваза, им. 37.

Вайково, сел. Мельн. п. 525.

Валимъ сел. Мельн. п. 534.

Варшава, гор. 19, 65, 191, 246, 247, 335, 337, 342, 349 350, 352, 353, 354, 356, 359, 370, 375, 379, 382 390, 396, 400.

Варшево поле, 63.

Василево, им. Дрогич п. 317.

Васькова Вольна сел. Мельн. п. 430.

Ведрень, Ведрениа озеро, рѣка и сел. 266, 267, 268, 269. 280.

Вежици, дер. Пин. у. 310, 312, 314, 315.

Веляново, сел. Мельн. п. 360.

Вердасовичи им. 285.

Версѣтье, Слобода Чашниц. в. 273, 280.

Верховье боброво, вступъ въ пуцу 276.

Верхуца, им. Мельн. пов. 293.

Верхъ, уроч. 62.

Ветхія Старины, им. 49.

Ветчинское сел. Мин. г. 190.

Вилія, рѣка 426.

Вильна, гор. 19, 21, 22, 30, 37, 42, 52, 64, 227, 228, 286 293, 295, 296, 325, 334, 337, 374, 378.

Винница 374.

Вирово (Wugowo), въ немъ храмъ 27.

Витебскъ 374.

Витулино, сел. Мельн. п. 479.

Вишковичи сел. Чаш. вол. 258, 265, 266, 280.

Вишнева, уроч. 62.

Вишовскъ, уроч. 63.

Владиміръ, гор. 374.

Водоповскій застѣнокъ 267.

Воетно, озеро 18.

Воетыцо озеро, Воетыца, рѣка 19.

Возники фольв. Мельн. п. 423.

Войдзели сел. Вильком. п. 285, 286.

Волни сел. Мельн. п. 514, 515.

Волновщина, уроч. 25.

Волкозвскъ, гор. 1, 2, 198, 202.

Волосаны, сел. Пин. п. 248.

Волосовичи мѣст. Чашн. в., въ немъ рынокъ, на рынокъ церковь Св. Михайла, ставъ, мельница, улицы Борисовская, Свядская, Лотыгольская, Боровая Чашницкая, 271—3, 376, 280.

Волпенское село Волк. у. 200, 219.

Волчицы, сел. Пин. в. 15.

Волчье, уроч. 63.

Вольна, сел. Мельн. п. 426, 499,

— Восковая сел. Мельн. п. 393.

— Кримошская сел. Мельн. п. 493, 494.

— Сумичи, сел. Мельн. п. 523.

Ворки, село, Чашниц. в. 264, 280.

Вортель, дер. Брест. воев. 11, 12.

Ворша сел. Мельн. п. 500.

Вонячая—вода, уроч. Волков. п. 200.

Вошока, рѣка 286.

Вьюнице, уроч. 60.

Выгнанка, сел. Мельн. п. 479, 490.

Выбраное, уроч. 63.

Выржики, сел. Мельн. п. 436.

Выслока, село 62.

Высоко-плебанское сел. Мельн. п. 493.

Высоцкъ, мѣст. Пин. п. 310, 311, 315, 344.

Вычолки сел. Мельн. п. 417.

Вѣховичи, сел. Мельн. п. 481.

Г.

Гадиново, сел. съ церк. Мельн. п. 414.

Гайна, сел. и рѣка 59, 60, 389.

Гаясы фольв. мельн. п. 490.

Ганевичи, им. 59.

Ганута, имѣніе, село, поле, фольваркъ им. Богусевичъ, рѣка 8, 9.

Гонушово, им. Новогр. п. 205.

Гарафосты сел. Мельн. п. 429.

Глебчинъ, сел. Мельн. п. 446.

Глинище, уроч. 54, 266.

Глубокое им. Ошмян. п. 237, 238, 241.

— болотце 47.

Глуша, озеро 23.

Глыбочно, озеро 268.

Гнойно, сел. Мельн. п. 193, 360, 251, 252, 357, 381, 397
398, 524.

Головеники, дер. 34.

Головчино 263.

Головчицы фольв. и сел. Мельн. п. 358, 529.

Голубль, имѣніе церковь св. Николы 40, 43.

Голынки, сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.

Горволь 24.

Горки сел. съ церк. Мельн. п. 433, 434.

Горница, сел. 268.

Горново, сел. Мельн. п. 513, 515.

Гороватна уроч. 260.

Городенскій повѣтъ 243

Городецкая волость 62.

Городецъ, им. и мѣстечко Брест п. 63, 254, 255.

Городище сел. зам. и им. Мельн. п. 62, 260, 265, 267,
278, уроч., боръ 375, 376, 454, 455.

Городла, гор. 374.

Городна см. Гродна.

Городокъ сел. съ церк. св. Михаила Дрогич. п. 324, 325,
374.

Горошки, сел. Мельн. п. 529

Горошковъ сел. Дрог. п. 383.

Горошнова Вели сел. Мельн. п. 358.

Грабовецъ сел. Мельн. п. 488.

Грандъ, уроч. 44.

Гранчовская гора, ур. 68.

Гребеневъ лѣсъ, уроч. Волков. п. 201.

Греново, им. Дрогич. п. 339.

Грибово, сел. Мельн. п. 447.

Грибовъ островъ, уроч. 9.

Гримановская волость 42

Гриневицъ, уроч. 61.

Грицовичи, им. и сел. Новогр. земли 206, 207, 208, 209,
211, 212, 215, 216, 217.

Гродичи, дер. 12.

Гродна, 374.

Грубешово, гор. 374.

Груда, дер. 376.

Грудни, сел. Новогр. п. 212, 215.

Груснево, сел. Мельн. п. 434.

Грушево, им. и сел. съ церк. Брест. в. 63, 253, 255.

Губы, сел. Новогр. п. 221.

Гудевичи сел. съ церк. Волков. п. 242.

Гуры, поле Волков. п. 200.

Гуслево, сел. Мельн. п. 425.

Гусь, сел. Мельн. п. 457.

Д.

Давыдушки, уроч. 60.

Давыды, сел. Мельн. п. 414, 467, 468.

Давиноса, рѣка 221.

Дворжецъ, сел. 66.

Дворище, уроч. 62, 63.

Деревечница, село Брест. в. 47.

Деречинъ 201.

Дзентѣлы, сел. Мельн. п. 424.

Дидковское, сел. Мельн. п. 427, 428.

Добрино, уроч. 6.

Добронѣво, им. 59, 60.

Довечеровичи, им. и сел. съ церк. 222.

Довсюровичи, сел. 53.

Донудово, городъ Мельн. п. 377.

Долгое, сел. Мельн. п. озеро 269, 503.

Домановичи, сел. Мин. г. 190.

Достоево, село 53

Дранина, уроч. Волков. п. 201.

Дрег(х)лово, им. 385.

Дрели, сел. Мельн. п. 504.

Дроблино, сел. Мельн. п. 477.

Дрогичинъ, гор. 27; 30—35; 37—40; 44—45; 48, 56, 57,
63—67; 225—226, 235, 238—240, 247, 288, 289, 294,
307—309; 315—321, 335, 341, 351, 354—356; 366—367,
374, 379—380; 391, 395; 399, 400.

Дружиловичи, село Пин. п. въ им. церковь св. Николая, 53, 54.

Дрывица. озеро 266.

Дрисвяты, озеро, и им., и городъ 18—21.

Дубинки 402.

Дубичи, им. и сел. Мельн. п. 376, 440, 469, 470.

Дубовецъ,—болото уроч. Волк. п. 201.

Дуброва, уроч. Волков. п. 51, 63, 200.

Дубровки, Малое и Великое, уроч. Новогр. п. 215.

Дылевщина, уроч. Волков. п. 199.

Дядковичи, сел. съ церк. Мельн. п. 511.

Е.

Елиники село, Волков. п. 202.

Ельница, сел. Мельн. п. 487.

Ж.

Жабино 32.

Жабна, Жабче, сел. и фольв. Мельн. п. 490, 498.

Жадоринъ, застѣнокъ 269.

Жаново, дер. 376.

Жартаи, село Чашн. вол. 276, 280.

Жеретица, рѣка 266.

Жерино, озеро 266.

Жермонь, уроч. 60.

Жерствяникъ, уроч. Волков. п. 201.

Жерстянна сел. 265.

Жерчицы, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 396, 516, 522, 529, 531.

Жидичинская, архимандрія 373.

Жидъ, озеро, Мин. г. 190

Жижморы им. 285.

Жиротинъ, тожѣ Узкое сел. и фоль. Мельн. п. 484, 503.

Жолкина, село Пин. п. церковь Спасская 13, 55, 56.

Жоравлѣвка, сел. Мельн. п. 420.

Журобичи, фольв. и сел. съ церк., Мельн. п. 315, 346
515, 516.

З.

Забовье, слоб. Чашн. в. 274, 276, 280.

Заболотье, ручей 259.

— Сочивки, сел. Мин. в. 333.

Заборье, сел. Мельн. п. 442.
 Забѣлейна, уроч. 267, 268.
 Завадни, сел. Мельн. п. 420.
 Завосте, уроч. 60.
 Загаекъ, сел. Дрегл. прих. 385.
 Загайки, сел. Мельн. п. 506.
 Загорье, им. 49, 54.
 Задворный, фольваркъ Мельн. п. 484.
 Задорье, им. 49.
 Заельня, им. и сел. Новогр. п. 215, 216, 217.
 Закалини, Закалина, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Закроже, сел. Мельн. п. 419.
 Залѣсница, сел. 54.
 Залѣсошница, сел. 54.
 Залѣсье, сел. Мельн. п. 62, 299, 440, 531, 532.
 Замечекъ, сел. 263.
 Заневка, сел. Мельниц. п. 473.
 Заполье, Алексѣевичина, им. 265.
 Запорожье, 373.
 Запрудье, сел. 60.
 Зарудавье, сел. Волков. п. 200.
 Зартъче, сел. Новогр. п. 213.
 Засядни, сел. Мельн. п. 501.
 Захарчинская, земля 49.
 Зачернье, им. 48.
 Зборово, сел. 373, 374.
 Зеленькѣ, озеро 267.
 Зелепужинное Прудиче, заст. Чашн. вол. 270.
 Зельва, рѣка 1, 200, 201, 202.
 Зельвяны, сел. Волков. п. 200.
 Зельдына, рѣка 1.
 Зенье, сел. Мельн. п. 425.
 Зереница, рѣка 265.
 Змѣвая гора въ Порудоминѣ 30.
 Зобацкая, граница 29.
 Зрѣловщина, сел. 60.
 Зуридово, уроч. Волков. п. 201.
 Зябли, село 40.

И.

Ивье, сел. 245.
 Игуменъ, им. 7—10, 374.
 Избицы, село 43.
 Илово, уроч. 62.
 Иловское, болото 62.
 Имовда, озеро 20.
 Инцимисово, застѣнокъ 267.
 Исаи, сел. Нов. п. 215.
 Истонъ, сел. съ церк. Волков. п. 1, 2.

К.

Казаново, 281.
 Калита, уроч. сѣножат 344.
 Каменецъ, гор. 296.

Камень, сел. Опав. п. 326, 332.
 Кавасовка, сел. Мельн. п. 385, 507.
 Кгайды, озеро, дворец. 20.
 Келбаски, сел. Мельн. п. 478.
 Кизиновцы, сел. Пин. п. 323.
 Киселѣвъ, сел. Мельн. пов. 420, 421.
 Киевъ, гор. 16, 26, 250, 374.
 Кій, село 54.
 Клепарки, м. 69.
 Клепачево, сел. Мельн. п. 358, 527, 528.
 Клецъ, гор. 217, 402.
 Клецѣли, мѣстечко 298.
 Климичи, сел. Мельн. п. 450, 532, 533.
 Клининики, уроч. 9.
 Клинь, застѣнокъ 273.
 Князиковское селище, сел. Новогр. п. 214.
 Кобринъ, гор. 3, 4, 36, 37, 62, 374.
 Кобыляны, сел. Мельн. п. 381, 441.
 Ковали, сел. Волков. п. 242.
 Ковель, гор. 374.
 Ковна, 229.
 Ковтѣвка, озеро 264.
 Кодень, гор. 5, 6, 369.
 Кожушки, сел. Мельн. п. 485.
 Козерады, сел. Мельн. п. 378, 481, 536.
 Кознь, боръ, застѣнокъ Чашн. вол. 273.
 Колодоново, застѣн. Чашн. в. 270.
 Колдычевская, волость 223.
 Колесники, уроч. 9.
 Колино, застѣнокъ 26.
 Колобыновщина, двориче въ Погостѣ 15.
 Колоша, застѣнокъ 267.
 Кольчицы, село 60, 61.
 Колѣно, сел. Мельн. п. 376, 470.
 Колядичи, сел. Волков. п. 200.
 Колядинское, сел. Пин. п. 340.
 Комарно, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Комовье, слобода 265.
 Коневое, уроч. 61.
 Конечное, озеро 266, 267.
 Коновницы 49.
 Конты, дер. 376.
 Концовская, гора 67.
 Копино, им. Волков. п. 200.
 Копчевскій перевозъ 265.
 Копцы, сел. Мельн. пов. 427, 428.
 Копчанка, рѣчка 9.
 Копыловка, уроч. 62, 63.
 Копыль 55, 402.
 Кореличи 403.
 Коренѣвка, сел. Мельн. п. 512.
 Корень, им. Пинск. п. 364, 365.
 Корница, сел. Мельн. п. 431.
 Корона польская 373, 374.
 Корчево, им. Дрогич. п. 317, 379.
 Корчицы, им. Брест. в. 36.
 Корчовка, сел. Мельн. п. 413.

Носсово, въ немъ церковь св. Маріи 30.

Ностровицы, им. 47.

Ночановъ островъ, уроч. 9.

Носелевна, сел. Мельн. п. 439.

Носелики, сел. Мельн. п. 502.

Носки, сел. Мельн. п. 449.

Нравцы, сел. Мельн. п. 418.

Нрайновичи, им. Пинск. п. 364.

Нраковъ, гор. 17, 47, 251.

Нрасеево, им. Пинск. п. 364,

Нрасная волока, уроч. Пинск. стар. 359.

— Лука, уроч. 273.

Нрасницкая волость 218, 219.

Нрасноселье, сел. 23.

Нрасный ставъ, сел. Мельн. п. 296, 374.

Нрѣвица, сел. Мельн. п. 500.

Нременецъ, гор. 362, 374.

Нресла, кр. село 41.

Нреслино, сел. 35, 42.

Нривое, уроч. 61.

Нримошичи, им. и сел. Мельн. п. 494.

Нринки, сел. Дрог. п. 381.

Нринская волость, Новогр. пов. 22.

Нрожи, сел. 402.

Нропивно, уроч. 63.

Нрошино, им. и мѣст. Новогр. п. 223, 224.

Нрошинская волость 223.

Нруглица, уроч. 63.

Нруговичи, сел. Новогр. п. 387.

Нрупецкій, св. Спаса мон. 373.

Нрушина, рѣка 202.

Нрушинный лѣсъ, уроч. Волков. п. 202.

Нршня, рѣка 12.

Нривоснеты, сел. Мельн. п. 427.

Нривуля, уроч. 63.

Нудры, сел. Мельн. п. 461.

Нузевичи, 59, 60.

Нузъмичи, сел. Мин. г. 190.

Нулаки, уроч. 10.

Нупелище, сел. Новогр. п. 221.

Нупятискій, монастырь, Пин. п. 340, 364, 373.

Нурганъ, уроч. Новогр. п. 213, 268.

Нургановскій, ручей 26.

Нуровское, поле въ им. Терешкахъ 30.

Нуты, сел. Мельн. п. 511.

Нучковичи, сел. Ошм. п. 333.

Л.

Лавра, монастырь 373.

Лавы, сел. Мельн. п. 424.

Лазово, им. и сел. Мельн. п. 30—34, 38, 39, 44, 45, 46, 320.

Лань, рѣка 208, 211—217.

Лапенецъ, рѣка 279.

Латыговичи, сел. Чашин. в. 275, 280.

Лавва, сел. съ церк. Рѣчиц. п. 338, 402, 403.

Лавовичи, сел. Мин. г. 190.

Левковъ, городъ разрѣшенный къ построенью княземъ Александромъ 12.

Лежайскъ, им. 366.

Лельчицы, сел. Пинск. пов. 377, 378.

Лещъ, монастырь 373.

Лида, гор. 51, 53.

Лидское староство 52.

Липяны, сел. Мельн. п. 512.

Липовка, сел. 266.

Липпо, сел. Мельн. п. 450, 451,

Лисчаный островъ 13.

Литевники, фольв. и сел. Мельн. п. 533, 534.

Литовское великое княжество 373.

Лобки, сел. Мельн. п. 412.

Логона, рѣка 59, 60.

Логойскъ, им. и мѣст. 58, 59, 369.

Ложенъ, сел. Дреглов. прих. 385.

Ложки, сел. Мельн. п. 507.

Лож(ш)ница, мѣстечко, церковь св. арханг. Михаила, при озерѣ, на Новосельской улицѣ. 26, 27.

Ломезы, сел. Дрогич. п. 12, 381.

Лопатинъ, застѣнокъ 268.

Лосицы, мѣст. Мельн. п. 410, 411, 412, 430.

Лубы, сел. Мельн. п. 491.

Лукавье, Лукавецъ, им. 48, 50.

Луковиско, сел. Мельн. п. 501.

Луковская земля 49.

Лукомка, рѣка, 257, 264.

Луново, сел. Мельн. п. 485.

Луховское, уроч. 67.

Луцкъ, замокъ 249—251.

Лѣсковичи, сел. Пинск. пов. съ церк. 323, 324.

Лѣсное, сел. Мельн. п. 439.

Лѣсовщина, дворище 51.

Лѣшно, им. 198.

Любавичи, им. Оршан. п. 204.

Любейки, сел. Мельн. п. 514.

Люблинъ, гор. 374, 385.

Любошанское, староство 8.

Лютинъ, застѣнокъ 265.

Люторзичъ, рѣка 48.

Лючи, им. Пин. п. 340.

Лядо, боръ Волков. п. 200, 201.

Ляховцы, уроч. 9.

Ляховщина, уроч. 63.

Ляховъ, бродъ 323.

Ляшновичи, им. Дрогич. п. 379.

М.

Максимово, уроч. 59.

Малевичи, сел. Мельн. п. 511.

Мальковскій—лугъ уроч. 258.

Маначила, уроч. Новогр. п. 215.

Манія, сел. Мельн. п. 502.

Медекщина, уроч. 63.

Медухово, сел. 58.

Межирѣчье, мѣст. Мельн. п. и „Новое мѣсто“ 304, 305, 377, 401, 482, 483, 484, 495, 503.
 Мелешинка, уроч. 67.
 Мельникъ, гор. и им. Мельн. п. 69, 191, 194, 197, 358, 362, 383, 525.
 Меньженино, селеніе Мельн. п. 320.
 Мерявичи им. и сел. Мельн. п. 535, 536.
 Мервино, сел. Новогр. п. 217.
 Мернвье, сел. Мельн. п. 358.
 Меры, им. Брасл. п. 204, 205.
 Николаевское, уроч. 31.
 Никольская града, уроч. 344.
 Нишовка рѣка 199.
 Нишово, сел. Волков. п. 199.
 Милашуны, сел. 286.
 Милейки, сел. Мельн. п. 430.
 Миловиды, сел. Волков. п. 199.
 Мильче, мѣст., им. и фольв., въ немъ улицы: Полоцкая, Виленская, рынокъ, переулокъ отъ рынка 325—328, 334.
 Минскъ, гор. 23, 24, 221, 389, 394.
 Минцево, им. Дрогич. пов. 37, 293.
 Миры 402.
 Мисье, сел. Мельн. п. 486.
 Митковщина застѣн. Волков. п. 242, 243.
 Михалишки, им. 285.
 Михалы сел. Волков. п. 200.
 Млынище, уроч. 63.
 Могилевъ, гор. 374.
 Могилка, уроч. 63.
 Можейково им. Лид. п. 376.
 Мозырскій повѣтъ 16.
 Мозырь 374.
 Мокободи, сел. 31.
 Монастырь сел. Мин. п. 190.
 Морды, сел. 35.
 Море Творково (morze Tworowo) им. сел. 37.
 Морщаны, сел. 55.
 Мостище, уроч. 63.
 Мосты, мѣст. Мельн. п. 374, 393, 418.
 Мотоль, мѣст. съ церк. и костел. Пинск. стар. 53, 54, 359.
 Мошуквичи, Мошуки—Великіе им. и сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.
 Мощона, дер. Мельн. стар. 402, 520—522, 529, 530, 558.
 Мощоны—Порѣчье сел. Мельн. п. 522.
 Мстинъ гор. Мин. в. 368, 372.
 Мстиславль 374.
 Мстиславское владѣчество 250.
 Мшаны сел. Мельн. п. 284, 393, 427.

Н.

Навлична, сел. 373.
 Наговици, сел. 49.
 Надежа, им. Новогр. п. 217.
 Навѣтъ, озеро, подъ гор. Браславля подъ дворомъ плебана Браславского 18.

Наройни, сел. Дрог. п. съ церк. 383.
 Нача, рѣка и мѣстечко Чашн. п., въ немъ рынокъ, церк. Кузьмы и Демьяна, улицы: Чашницкая, Друская, Полевая, Борисовская, Мостовая, Сведлинская, Логоная, Водная, Кричевская 274—280; 386, 387.
 Незнаны (ое) сел. Мельн. п. 393, 427, 429.
 Немировъ, мѣст. сел. Дрог. п. 252, 381, 523, 524.
 Несвижъ, гор. 402.
 Нестеровы Лозы, им. Брест. в. 36.
 Нивки, сел. 59.
 Николаево, сел. съ церк. Новогр. п. 243.
 Николаевская волость 244.
 Ничипоровщина, уроч. Аникипоровщина 22, 23.
 Нобель, село церковь св. Николая 51.
 Новогородокъ соборная церковь муч. Бориса и Глѣба 22, 209, 220, 374, 386—388.
 Новогродская земля 206.
 Новоселець, сел. Мельн. п. 419.
 Новоселки, уроч. Волков. п. 200.
 — им. Брест. в. 36.
 Новосельчане село 11.
 Ногоновичи, село 27.
 Ножчинская волока 40.
 Ношово, сел. Мельн. п. 437.
 Ношовская Воля сел. Мельн. п. 440.
 Нѣманъ рѣка 200.

О.

Оболь, озеро и им. 18, 20.
 Оборо, им. Дрогич. п. 593.
 Обринь, им. Новогр. п. 218.
 Обрубъ, боръ Волков. п. 201.
 Огородники; сел. Мельн. п. 534.
 Одраное, уроч. 62.
 Озередище, село 7.
 Олесевичи, сел. 223.
 Олита, им. 402.
 Ольшанка, сел. Мельн. п. 413, 414.
 Ольшаны, 5.
 Ольшинець, рѣка 264.
 Ондрешки, сел. Мельн. п. 426.
 Ониншты, мѣст. Вильк. п. 285.
 Ониншковици село Чашн. в. 261, 267, 268, 280.
 Орлевка рѣка 199.
 Орлево, им. Волков. п. 199.
 Орловка дер. Мельн. п. 377.
 Орша, гор. 27.
 Ослово им. и сел. Мельн. п. 527.
 Осмолово, уроч. 9.
 Осовка, сел. Мельн. п. 479, 480.
 Осины, сел. 31.
 Осташовъ сел. Чашниц. в. 8, 268, 280.
 Остовчицы, сел. Новогр. п. 213, 217.
 Острая брама, въ г. Вильнѣ 228.
 Острино, село церковь св. Спаса 51, 52.
 Островокъ, сел. и им. Мельн. п. 396, 508.

Островъ, сел. Мельн. п. 495.
Остромечинъ сел. им. Дрог. п. 357, 358, 360, 368, 369, 420, 421, 434.
Острошица, им. 58.
Охань, уроч. 62.
Охремово, сел. Новогр. п. 215.
Ошмянскій грод. уряд. въ Поставахъ въ 1643 г. 325.
Ошмянскій повѣтъ 237.

П.

Павловщина, уроч. 22.
Паканово им. и сел. Мельн. п. 516.
Паричиво, уроч. 63.
Пацовляны, сел. Волков. п. 202.
Пашеньки, сел. Мельн. п. 471.
Пашково, им. Оршан. п. 205.
Пелишки, им. 286.
Перегинскъ им. Львовскаго п. 374.
Передѣлы, сел. Мельн. п. 481.
Пережирье сел. съ церк. Мин. в. 227, 228.
Перемышль 250.
Переходье, им. Пинск. пов. 364, 365.
Перещовка, сел. Дреглов. прих. 385, 506.
Песокъ, мѣст. Вол. п. 199, 200, 201, 202.
Петрушы, сел. Мельн. п. 416.
Печники(ъ) сел. Мельн. п. 393, 430.
Пинская волость 359.
Пинскій замокъ 359.
Пинскъ, гор. 13—15, 51, 55—57; 69, 310—311, 313—315, 323, 340, 374.
Писаревичъ, сел. Мин. г. 190.
Пласковичи им. Новогр. п. 217.
Плесіюдра, сел. Дрог. п. 407.
Плесчино, болото 47.
Плища, рѣка 200.
Плещицы, село 49.
Пловое болото 54.
Плосково сел. Мельн. п. 746.
Плоское болото 54.
Поблинская церковь 60.
Побукъ, уроч. Новогр. п. 215.
Погостъ мѣст. 14—15, 68.
Подборье, застѣнокъ 267.
Подземенье—Подсѣменье, уроч. Брест. в. 254, 255.
Подзимное, село 62, 63.
Подлинье, уроч. 62.
Подлозье, сел. 54.
Подлясеное воеводство 399.
Подляхія 294, 379, 380, 381, 433.
Подляховичи, сел. Пин. п. 324.
Подляшское воеводство 347, 404.
Подмошье, сел. 267.
Подриловичи, сел. 60.
Помежино, село 51.
Поканово, им. Мельн. п. 396.
Половецъ, мѣст. церковь св. Михаила 28.

Полозки, уроч. Новогр. п. 215.
Полоцкое архіепископство 373.
Полоцкѣ гор. 24, 41, 263, 374.
Полубичи, дер. 376.
Полышине, уроч. 62.
Полѣсье, Полѣсскій край 253, 386.
Полюбичи, сел. Мельн. п. 463, 464.
Полюховское поле 44.
Поляны сел. Ошм. п. 333.
Поникль, ручей 276.
Поплавы, сел. Мельн. п. 409.
Поповщина, уроч. 253, 265.
Поповъ боръ, уроч. 344.
Поставы, мѣст. Ошм. п. 325.
Порплище сел. съ церк. Минск. в. 237, 238, 241.
Порудоміно, церковь св. Николая 30.
Портъчье им. Пинск. п. 364.
Постише, сел. Мельн. п. 488.
Постружь 62.
Преходиско сел. Мельн. п. 505.
Приселщина, уроч. 61.
Пристраловичи сел. Волк. п. 200.
Приходискъ сел. Дрог. прих. 385.
Приходы, сел. Мельн. п. 487, 488.
Просичовъ, уроч. 60.
Просново сел. Мельн. п. 393.
Прохенка, (и) сел. Мельн. п. 194, 413.
Прудиче Волковское уроч. 258.
Пруды, застѣнокъ 270.
Птичь, рѣка 60.
Пугачи сел. Мельн. п. 497.
Пунище, уроч. 266.
Пуньви, застѣнокъ Чашн. в. 270.
Пустынь въ немъ монастырь 25, 26.
Пустынскій мужской монастырь Св. Николая 16, 251.
Пуховичи сел. Мин. г. 190.
Пьяновскій лугъ 258.
Пучицы, сел. Мельн. п. 442.

Р.

Раваничи, им. и фольв. 8, 9.
Радець, сел. Мельн. п. 466.
Раздильовка сел. Мельн. п. 529, 530.
Радля сел. Мельн. п. 416.
Радче, дер. 376.
Радзильовка сел. Мельн. п. 358.
Ратна, гор. 374.
Ржевуски сел. Мельн. п. 31, 450.
Рига, гор. 263.
Рогавецкая земля 64.
Рогавецъ, село 64.
Рогавка, дер. Дрог. п. 247, 352, 353, 355.
Рогановичи, сел. Чашн. в. 258, 264, 266, 268, 280.
Рогово, им. церковь св. муч. Димитрія 42, 43.
Рогозники фольв. Мельн. п. 492.
Рогозница сел. Волков. п. 202.

— сел. Мельн. п. 492.
 Рожокъ, уроч. 62.
 Розвадово, сел. Мельн. п. 445.
 Романово, уроч. 9.
 Ромашки, сел. Мельн. п. 462, 467.
 Росошъ, мѣст. Мельн. п. 451, 454, 474, 475.
 Росъ, 200.
 Рубея сел. Мельн. п. 371, 372.
 Рубѣшовъ сел. 296.
 Рудзенець, фольваркъ 459.
 Рудка, сел. Мельн. п. 433.
 Рудники, им. Дрогич. п. 317.
 Рудня, Брест. в., село 46.
 Рудомино, село 30.
 Русаки, сел. Чашн. вол. 269.
 Русковъ, сел. Мельн. п. 50, 441, 442.
 Рухча, сел. съ церк. Пинск. п. 339, 340.
 Рысье болото 47.
 Рытовщина, уроч. 61.
 Рычъ, озеро 21.
 Рѣчица, гор. 62.
 — сел. Мельн. п. 374, 493.
 Рѣчище уроч. Новогр. п. 215.

С.

Савичи Мельн. п. 284.
 — сел. Ошм. п. 333.
 — Русскіе, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 2, 3, 234.
 Сави, сел. Мельн. п. 503.
 Сажерка, озеро 20.
 Самонъ, озеро 20.
 Сарнани, сел. Мельн. п. 443.
 Сарнацкая парафія 443.
 Сарново, им. Дрогич. пов. 379.
 Свердлица, рѣка, 279.
 Свиначовъ, сел. Мельн. п. 422.
 Свирженское болото 12.
 Свислочка рѣка 199, 202.
 Свислочь рѣка 23, 227.
 Свядская пуца 276.
 Святное озеро 266.
 Святой вступъ въ Волосов. пуцу 276.
 Селець, им. 58, 59, 60.
 Селище, сел. 54.
 Сельцо сел. Чашн. в. 270, 280.
 Семенишки сел. Вильком. п. 286.
 Средній уголь уроч. 62.
 Серочино, сел. съ церк. 320.
 Серпелица сел. Мельн. п. 528.
 Сецимино, им. 224.
 Силивонки, сел. Мельн. п. 338, 427, 428.
 Сильки или Рогавка, им. Дрог. п. 335.
 Синевиды, дер. Дрог. п. 399.
 Ситки, сел. Дрогичин. пов. 352—355.
 Сперишки, застѣнокъ 286.
 Сковердцы, им. Брест. в. 363.

Сковшино, сел. Мип. г. 190.
 Сколимово им. и сел. Мельн. п. 518.
 Славатицы, сел. съ церк. 351.
 Славовоще, им. 59, 60.
 Словешня, рѣка 25.
 Словеца, рѣка Мозыр. п. («на р. на Словешной») 16.
 Слуцкѣ гор. 58, 189, 190, 402.
 Слѣпня, рѣка 389.
 Слѣповроны, им. Нурскаго пов. 38.
 Смоленскъ, гор. 373, 374.
 Смольница, монастырь 373.
 Смолянецъ сел. 280.
 Смолянцы сел. Чашн. в. 257, 264.
 Сновшинское село Слуц. п. 190.
 Снуда, озеро 18.
 Соколовщина сел. Новогр. п. 215.
 Соколовъ, городъ 324.
 Сокольница, сел. 54.
 Сокъ, рѣка 279.
 Солонное, сел. Ошм. п. 331.
 Сопотвинское, сел. Новогр. п. 213.
 Сосновое болото 54.
 Сосновый Грудъ, сел. Пинск. п. 323.
 Состни, сел. съ церк. Мельн. п. 499.
 Ставъ, сел. Дрогич. п. 381.
 Стаецкая волость 223.
 Стайскій ручей 276.
 Станковъ островъ, уроч. 9, 10.
 Старина, пуца 265.
 Старобудовъ 374.
 Старчевичи, им. Дрогич. п. 379.
 Старые Волосовичи, сел. Чашн. вол. 276.
 Сташино, сел. Чашн. в. 269.
 Столно, сел. Мельн. п. 496.
 Стороневичи, уроч. 62.
 Сточна, рѣка 1.
 Стояновъ, гор. 374.
 Стречно, озеро 268.
 Струбница рѣка 199, 200.
 Струнь, арх. им. близъ Полоцк. 238.
 Струсы, им. 35.
 Стрѣлки, сел. Мельн. п. 489.
 Студенець, рѣка 202.
 Студенна, застѣнокъ Брест. в. 253.
 Студиводы сел. Бѣльск. п. 304.
 Суботовщина, дворецъ 18.
 Субогъ, сел. 286.
 Суграны, уроч. 6.
 Сурдега рѣка 286.
 Сурдеги, мѣст. Вильком. пов. 285, 286, 287, 288.
 Суровчинская граница 48.
 Сутеска, уроч. 63.
 Сутно, сел. Мельн. п. 524.
 Сушицкѣ, им. Пинск. п. 364.
 Счелковцы, сел. Пин. п. 323.
 Счешичи, сел. Ошм. п. 332.
 Сытки, им. 65.

Сѣмлячи, сел. Мельн. п. 335, 390, 396, 397, 398.
Сѣтное, сел. Мельн. п. 494.
Сябры сел. Чашн. вол. 270, 280.

Т.

Тарантово сел. Чашн. в. 280.
Тарнослава, уроч. 62.
Твороги, сел. 34.
Тементъ, рѣка 268.
Тенчинъ, 377.
Терликово, сел. Мельн. п. 410, 447, 448, 449.
Тесовщина, дворще 51.
Тихобудецъ, лѣсъ уроч. Новог. п. 212, 214, 215.
Тлустецъ, сел. Мельн. п. 491.
Тлустовская волока 42.
Тризубъ, сел. Брест. в. 253.
Троки 374.
Тростеница, сел. Мельн. п. 523.
Троцкое пробощство 248.
Трухоновичи, сел. 265.
Толвино сел. Мельн. п. 512.
Толочино, мѣст. 263.
Толтуново, уроч. 59.
Топильце, озеро 252.
Точискъ иначе Чортки, сел. Мельн. п. 395.
Тулилово, сел. Мельн. п. 498.
Туровлянское село Волков. п. 199, 202.
Тяпино, сел. Чашн. в. 270.

У.

Уборскъ, им. Виленск. бискупа 377, 378.
Уголъ, сел. 266.
Узкое см. Жиротинъ.
Узномъ, уроч. 60.
Унольчицы, уроч. 61.
Ула, мѣст. 258.
— рѣка 257—270.
Усвица, рѣка 265, 266.
Устоенье, село 54.
Устье, уроч. Новогр. п. 215.
Усушное, уроч. Пин. стар. 359.
Утровна, сел. Мельн. п. 497.
Уша, рѣка 9, 10.

Ф.

Фалятичи сел. Мельн. п. 434, 435.
Фельнава, рѣка 12.

Х.

Хальчъ, им. 379.
Ханкувскій кутъ, уроч. 6.

Хараново, сел. 267—269, 280.
Хибна, озеро 364.
Хибово, дер. Мельн. п. 444, 445.
Хилевщина, уроч. 26.
Хлопковъ, сел. Мельн. п. 369, 420, 421.
Хлопская Волька сел. Мельн. п. 407.
Хлевки, сел. Мельн. п. 425.
Хмѣлина, уроч. Волков. п. 199.
Ходоровна, сел. 54.
Ходынчи, им. Брест. в. 36.
Холожино, им. Пинск. п. 364.
Холопеничи, 27.
Холопій ручей 265.
Хорощево сел. Мельн. п. 514.
Хотаевичи им. и сел. съ церк. Минск. в. 220, 221.
Хотичи, сел. съ церк. Мельн. п. 362.
Хотенчицы, им. 48.
Хотѣчанка, Хотѣчовка, рѣка 49.
Храпино, село 51.
Христычинъ ручей 49.
Хроболово, дворще 51.
Хроловичи, дер. Дрогич. п. 399.
Хроминъ боръ, уроч. Волк. пов. 200.

Ц.

Цепра 212, 214, 215, 217.
— Далматовская сел. Новоур. п. 211, 212, 214, 217.
Цна, рѣка 23.
Цно, озеро 18.
Цонно, малое озеро 18.
Цѣхановецъ, им. 321.

Ч.

Чапуньская волость 244.
Чапурное, застѣнокъ 279.
Чашинки им. и мѣст. Витеб. п. въ мѣстечкѣ улицы Иван-
ская, Лукомская, Тяпинская, рынокъ. Слободка
Слободно-новая 256—278, 280, 281.
Чашинки Старые 1-е и 2-е 262, 263.
Чашницкая волость 264.
— пуца 258.
Чеберани, сел. Мельн. п. 433, 435, 436, 473, 474.
Чепелинишки, сел. 35.
Червяки, им. 49.
Черя, мѣст. 263.
Чернево, им. Брест. воев. 406.
Черниговъ, гор. 374.
Черная рѣчка 49.
Черное озеро 264.
Черчица, уроч. 54.
Чище, село, Ошм. п. 329, 330.
Чорнобыль, им. 5.
Чортки см. Точискъ.

Чухлѣбы сел. Мельн. пов. 423.
Чухово, сел. Мельн. п. 442.

Ш.

Шавлы, сел. Мельн. п. 415, 416.
Шанково, сел. Мельн. пов. 418.
Шахи, фольварокъ Мельн. п. 485, 496.
Шапки сел. Мельн. п. 430.
Шебрино, село въ немъ церковь во имя Рождества Преч.
Богородицы 24, 25.
Шидловецъ 402.
Шкопы, им. и сел. съ церк. Мельниц. п. 338, 339.
Шкочиса, уроч. 63.

Щ.

Щеглятинъ, им. Дрогич. пов. 379.
Щенятино, уроч. 6.
Щепелецъ сел. Мельн. п. 358.

Щокоцкая стежка 323.
Щурново поле, уроч. 323.

Ю.

Юневичи сел. Мельн. п. 429.
Юрковичи, им. 49.

Я.

Яблоня фольв. Мельн. п. 376, 455.
Яблоньскіе куты 376.
Яблоня дерев. Мельн. п. 460.
Язвино, уроч. 63.
Якубовичи сел. Мельн. п. 517.
Яново, сел. и застѣнокъ, Нов. п. 25, 215, 264.
Яса рѣка 276.
Ясенѣвка, сел. Мельн. п. 513.
Ясенка фольв. и сел. Мельн. п. 472.
Ясены, фольв. Мельн. п. 473.

III.

УКАЗАТЕЛЬ ПРЕДМЕТОВЪ.

А.

Advocatus antiquus (войтъ) 48.
Алинъ 49.
Анафема 5.
Антиминонь 114.
Аринга (*argunga*) 10.
Архивъ архіепископіи Митрополіи Полоцк. 237.
Архіепископство Полоцкое 373.
Архимандрія Жидичинская 373.
Архимандритъ Кіево-Печерской лавры 250, 251.
Архимандрія, Минская 389.
— Мстиславская 389.
Архимандритъ 36, 37, 287.

Б.

Баналеръ 283.
Бахусъ 392.
Безиѣнъ, вѣсь 329.
Бискупъ, Виленскій 219.
— Куявскій и Поморскій 23.
Богъ, Ляшскій 392, 394.
Божница, жидовская 197.
Бобровые, гоны 10
Боронити, «Позволяемъ тебѣ тому плебану нашему и вольность даемъ въ озерѣ Дрысвятѣ нетнымъ неводомъ рыбы ловить, коли самъ похочетъ, на свою цотребу, а державцы наши Дрысвицкіе того боронити имъ не мають» 21.

Бортное, дерево 9, 10, 51.
Бортъ, борти 13, 267.
Бочка ратушная— въ г. Волковскѣ 1.
Бояре 4, 7, 58, 60, 63, 256, 376.
Брама Острая въ г. Вильнѣ 228.
Brascatorium—пивоварня 321, 322
Братство 233, 241, 250, 282, 374.
— власное 405.
— Бѣльское при Богоявленской церкви 297, 374.
— Виленское при ц. св. Духа 233, 286, 287, 288.
— при Николаевской ц. въ г. Дрогичинѣ 318, 319.
— въ г. Дрогичинѣ при Преображенской ц. 316, 405.
— Пинское при ц. Богоявленія 313.
— при ц. Бориса и Глѣба за мурками въ Смоленскѣ 374.

Бродъ, Ляховъ 323.
Бугай 258.
Бѣлна, выскочка 229.
Бѣложелтый, цвѣтъ 367.

В.

Ванчосы 258.
Винаріѣ 19.
Вино 323.
Владыка униат. Владимирскій 342.
— Луцкій и Одр. 289, 343, 346—347.
«Во Евангеліи на вѣчность уписалъ наданье свое» 36.
Воеводство Виленское 17, 19 258.
— Подлишское 347, 399.
— Смоленское 374.

Воздухи шелковые 343, 350.
Войско Запорожское 373, 375.
Войты 199.
Волока, литовской мѣры 47.
— суполная 40, 42.
Волость Волпенская 219.
— Городецкая 62.
Выправа 205.
Вѣжа 51.
Вѣно 37, 193.
Вѣра, Наливайковская 294.
— русская униатская 223.
Вѣсь и мѣра города Вильны 12.

Г.

Грамота становленая 5.
Грань 58.
Германъ 226.
Головщина 336.
Городище 258.
Горѣлка 305.
Гостинець, см. дорога.
— старый Борисовскій 26.
— Виленскій 201.
— изъ Волковыска въ м. Песокъ 199.
— изъ м. Песка въ Рогозницу 202.
— Стаецкій 223.
— Субочскій 286.
Государь, государскій 60.
Гребля 54, 208.
Греческій законъ 4.
Грива 401.
Гривна, польская 321.
Громада 515.

Д.

Давность, «подлугъ давности отсудили тоѣ дворище на церковь Божую» 15.
Дани: грошовыя, медовыя, куничныя, бортины, сѣножатныя 16, 18.
Данники, люди данные 18.
Дачи давать 16.
Дворище, д. цѣлое, «поддворища» 15.
Дѣнадцатый, другинадцатый 59.
Доверъ 205.
Дерево, бортиное и подсыное 13.
Десятина церковная 4, 18, 21, 40, 42, 53, 191, 237, 320, 371, 372, 375, 393, 395, 396.
— рыбная со всихъ неводоу и неводкоу 21.
Дехтаря 47.
Дизуниты 288, 289, 293, 291, 296, 343, 393.
Діанонъ 36, 52, 310, 313, 315, 316, 375, 376.
Діалектъ, русскій 1.

Довиния 387.

Дорога Богушевицкая которая идетъ за р. Березину до селъ, принадлежащихъ за р. Березиною къ им. Богушевичамъ 8—9.
— Борунская 279.
— Будзеская въ Выпыховскихъ 31.
— великая которая, идетъ отъ церкви къ Юрковичамъ 49.
— великая Виленская изъ Минска 23.
— великая изъ Логойска до Гайви, отъ Л. до Слаговоща 59, 60.
— общественная Голубльска Креслинская 35.
— изъ Грицовичъ въ Волванъ 215.
— Добронѣвская, которая идетъ изъ Добронѣва къ мосту на Логожѣ 59.
— Дружилловская 323.
— Заплотная 31.
— изъ Мостовъ въ Деречино 201.
— изъ Игумена до Богушевичъ 8.
— которая идетъ изъ Игумена до Минска 8.
— Кобринская 55.
— къ церкви изъ им. Лукавца 49.
— изъ Медухова до Сельца 58.
— Минская изъ Богушевичъ 8.
— изъ м. Песокъ въ Плищу 199.
— Плещинская 221.
— съ Слаговоща до Добroneва 59.

Дробязгъ 229.

Дьякъ церковный 252, 267, 271, 272, 273.

Дѣдичъ, дѣдичка 27.

Дянольные люди 22.

Діаноны 22, 310, 313.

Е.

Евангеліе 384.

Ecclesia orientalis ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis temporibus in disparitate 2.

Епархія Витебская и Мстиславская 373.

— Луцкая 373.

— Перемышльская 373.

Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15, 51, 314.

Епархія Холмская 373.

Епископъ см. владыка.

— Витебскій 375.

— Владимірскій и Брестскій 252.

— Луцкій 350.

Епитрахиль *alias ornatus* 350, 402.

Ж.

Живность «подданные мои каждый отъ себе для живности священнику повинны давати» 40, 42

Жидовская божница 197.

Жидовскій зборъ въ г. Брестъ 194.

Жида 475, 495.
— въ г. Брестъ 194.
Жидъ—арендаторъ мельницы 338.
Жовнеръ—дьякъ („а писалъ Жовнеръ дякъ Мишко-
вичъ“) 26.

З.

Задворники 54.
Замковыя повинности 15.
Замокъ 202.
— Витебскій, Пинскій 374.
— Городицскій 375.
— Дрисвятскій 21.
— Кобринскій 62.
— Лаховскій 403.
— Пинскій 359.
— Слуцкій 189.
— Смоленскій 373.
Засетники 21.
Засидники 4.
Затяги 204.
Затялъ мене слугъ Божого до церкви свв. муч. Сергія и
Вакха 4.
Збоже: жыто пшеница, ечмень ярка, овесь, гречиха, 21.
Звоница 222, 260, 271.
Звоны церковные 222, 260, 271, 292, 294.
Земля полазная и съ пашнею 53.
Земляне Пинскіе 15.

И.

Игумень 16, 25, 236, 287, 340, 343, 350, 399, 400.
Икра 230.
Инстигаторъ в. к. л. 325.

І.

Іерей 4.
Іудеи въ Брестъ 11.

К.

Кадунъ 374.
Календаръ римской ц. 192.
Камень, вѣсь 227.
Каноникъ Бѣльскій 36.
Канторъ «На кантора тойже (Крошинской) церкви даеся
1/2 пляца дворного» 223, 254.
Канунъ медовый 227.
Капитула Берестейская, ея составъ въ 1528 г. 28.
Капитульныя книги 28—29.
Капитульный писарь 28.
Кафли бѣлыя 325.
Кгерманъ 233.
Кій 304.

Кладбище (кладовище) cimeterium см. могилки. 50, 267,
278.

Ключниковичи 63.

Книги: 1) Беседы Апостольскіе. 2) Правила свв. Отець. 3)
Книга Св. Григорія мниха. 4) Требникъ Стратилон-
ской печати. 5) Ирмологій малый нотный. 6) Чинъ
освященія церкви. 7) Часословъ Вилонскій 291—292.

— церковныя 222, 349.

Кнотъ 303.

Кобыла 303.

Козанъ 380, 391, 404, 525.

Кожухъ 226.

Колнеръ 230.

Колодки 282, 298.

Колоколъ (самрапа) 39.

Колѣно 202.

Коляторство 388.

Коляторъ 5, 387.

Коморникъ 207.

Конфедераты 194, 195.

Коробна 232.

Корчма вольная въ мельницкомъ дворѣ 23.

Костель въ сел. Боковичахъ 517.

— въ сел. Борзиловѣ, Мельн. п. 479.

— Браславскій 17.

— въ мѣст. Городцѣ, Брест. в. 253, 254.

— въ Дрисвять 19.

— въ с. Дядкахъ Мельн. п. 511.

— въ сел. Лосицахъ Мельн. п. 407.

— въ сел. Мелечичахъ 396.

— въ мѣст. Мотоль, Пин. п. 359.

— въ сел. Островкѣ 508.

— въ мѣст. Росонѣ Мельн. п. 451.

Кошульки 233.

Кравецъ 387.

Крама 196, 231.

Крестоносный 372.

Крестъ 317.

— вызолоченный 402.

— Митрополій 373.

— серебряный 347, 350.

Крестьянство 222.

Крещеніе, таинство 402.

Криница, «которая криница впадаетъ въ рѣку.» 9.

Крылошане 22.

Кубель, кублы 326.

Куница,—мѣра длины, «всего кгрунту дворного, яко тежъ
и подданныхъ тамечныхъ въ всихъ селахъ и при-
селкахъ вымерено *хуницъ* 125 и *морюеъ* 7, кроме
пущы.» (8) «кгрунту пашного *хуницъ* 207 и *мор-*
говъ 5 (9).

— сборная 51.

Курганъ 59.

Куры простые, куры калакутскія 258.

Кустовые 8.

Кустодія 315.

Нутъ 47, 64.
Кушнеръ 387.

Л.

Лавники Дрогичинскіе 316.
Ладанъ 323.
Ляица серебряная 343, 350.
Листъ записны 16.
— становленный (ставленная грамота) 2.
— судовой 15.
Litteras collationis seu fundationis 42.
Литургія 283.
Ловитва рыбная 23.
Ловцы 21.
Луна озера 18.
Лѣсничіе 199.
Лѣтникъ 226.
Люди тяглые, дякольные 22.
— свободные, свободичи 18.
— церковные 55.

М.

Майрановое сѣмя 230.
Мальвазія, вино 196.
Медовая дань 315.
Медовый канунъ 227.
Медъ 53, 265, 329, 403.
— прѣсный 25, 196.
— варить 227.
— сытить 241.
Метать промежку себе лесы 48.
Метрики канцеляріи в. к. л. 17.
Минута протокола 304.
Миро святое 402.
Мельница (млынъ) 9, 23, 32, 69, 208, 217, 227, 252.
Могилка 59, 252.
Монастырь въ Бытенѣ, Слоним. п. баз. 235.
— въ г. Бѣльскѣ, при св. Троицкой церкви 296.
— подъ Гродной 374.
— братскій церкви св. Духа въ г. Вильнѣ 228-233, 287.
— Преображенскій по народному св. Спасса въ г. Дрогичинѣ 381, 399, 400.
— Преображенія Господня на Забужѣ въ Дрогичинѣ 316, 317, 322, 379, 382, 404, 405, 406.
— женскій Бенедикт. въ г. Дрогичинѣ 351.
— жен. Бернард. въ Дрогичинѣ 353, 354, 355, 356.
— св. Спаса въ г. Кобринѣ 36.
— мужскій Купитичскій, св. Спасскій Пинск. п. 364, 373.
Монастыри въ Корочи и в. к. лит. 250.
Монастырь, лавра 373.
— Онуфріевскій 323.
— Петра и Павла въ г. Минскѣ 394.
— Вознесенскій въ г. Минскѣ 389.
— базилианскій св. Духовскій въ г. Минскѣ 23, 24, 389.
— и церковь св. Спасса въ г. Могилевѣ 374.

Монастырь, Пустынскій во имя св. Николая («Святого Николая въ Пустыньце») 16, 25, 26, 251.
— Смольница 373.
— Сурдоговскій св. Духа 286, 287.

Монаха 389, 390.
Морга Мѣрицкіе 211.
Моровое повѣтріе въ Вильнѣ 230, 231, 232, 233.
Мостовое на рѣкѣ Слѣпнѣ 389.
Муниципальныя навозы и сенища поповскіе навозы 214, 216.
Мша 20.
Мышатырь—конь 330.
Мѣдница 403.
Мѣра длины: «на стрѣлене, албо мало болѣе» «якъ бы на стрѣлене. «мало на стрѣлене». 7, 8.
— Вилевская 258.
— Литовская въ Мельникѣ 360.
— Овруцкая 25.
Мѣрники 207.

Н.

Навозна 336.
Намѣстникъ, Мозырскій 17.
— прав. Еп. Луцкаго 350.
Народъ русскій, не въ униі будучій 346.
— русскій 374, 375.
Нашествіе Московское 394.
Небощикъ 204.
Неводъ, неводокъ 21, 280.
— лѣтній 21.
Неснаки 204.
Неуниты 290, 296, 373.
Нехуть 219.
Нить «на сцезурце папйру вытиснена одна печать и обшита нитію» 13.
Нота «если бы якая нота того тамъ права заславала» 204.

О.

Обаполь болота 47, 54.
— рѣки 9.
Облаченія священническія 114, 347, 394.
Образа 276.
Обрядъ греческій 324.
— и вѣра православная греческая 316.
Обухъ 377.
Обыскъ 18.
Обычай ложить во гробъ ставленную грамоту и документы 5.
Обѣдня 41.
Одежды 229, 230, 233.
Одежда женская 226.
Осмонъ „mansum in triginta ossimkow“ 35.
Осочини 199.
Официаль Брестскій 36.

П.

- Паламаръ, понамаръ 304, 313, 315.
 Панихида 376.
 Парохъ, пресвитеръ, попь 40, 66.
 Пастка 54, 340.
 Патеры (молитвы) 65.
 Патриархъ Константинопольскій 313, 339.
 Певность 18.
 Пергамень 27, 337.
 Печать R. Poloniae 64.
 — на воскъ 37.
 — завѣсился, на шнурахъ одвабныхъ кармазыновыхъ завѣшеная 12, 17.
 — Подсудка 315.
 — Судья 315.
 Пивница 196.
 Пиво 241.
 — Венгерское привозное 196.
 — Гарволинское 196.
 — Простое 196.
 Пистолеты 305.
 Плебанъ 50.
 — Русскій пресвитеръ, русскій попь, попь русскій 32, 33, 34, 35.
 Плѣснивая масть лошади 357.
 Поборы 378.
 Повинность (повиновацтво) родство „понятіе въ повинности“ бракъ въ недозволенной степени родства 83.
 Повинности и доходы: хлѣбные, грошовые, медовые, рыбные, звѣринные 20.
 Поголовщина 480.
 Податки 19.
 Подстолій Кіевскій 403.
 Подымщина 16.
 Поемщица 4.
 Пожаръ въ Брестѣ 1613 г. 194, 195.
 — Городищскаго замка 375.
 Пожорновщина [повинность] 310.
 Пожитки 19.
 Полвочка 42.
 Полотно 229.
 Посварки 204.
 Посвятная земли, посвятныи сѣножати 27.
 Посередъ болота 59.
 Постригачъ 36.
 Поплавье 49.
 Поплатки 19.
 Поплечники 15.
 Поповичъ 61.
 Попъ, п. русскій, п. униатскій 4, 6, 13—15, 22, 27, 30, 33—35, 41, 42, 44, 47, 48, 52, 56, 57, 62, 64—67, 193, 207—209, 217, 223, 271, 273, 303, 320, 346, 351—356, 375—376, 380, 403.

Потегли, «вызываютъ теж того плебана и тыхъ подданныхъ людей его отъ подводъ всякихъ замковыхъ и отъ военное службы, и отъ всякихъ потеглей нашихъ господарскихъ вичными часы» 21.

Потужникъ 16.

Право ленное 374.

— Литовское 193.

— Магдебургское 12, 301, 302, 309, 367.

Православные (неуниты) 350.

Праздникъ русскій «ушоминки» 305.

— Пресвятой Дѣвы Громниной 395.

Праздничные доходы 400.

Присяга (рота) 194.

Пресбитеръ, пресвитери пресвитеръ русскій иначе попь 1, 5, 37, 42, 46, 56, 55, 66, 223, 338, 375.

Промыта лондовья 9.

Протопопь 28, 38, 39, 45, 61, 282, 315, 342.

Прудъ 12.

Пружина (капканы для ловли) 13.

Пруты копацкіе 211, 214.

Пудъ 331.

Путная служба 15.

Путные слуги Пивскіе съ. Погоста 15.

Пушкаръ 252.

Пуца 276.

Пчелы 9, 10, 13.

Пѣвецъ см. канторъ

Пѣхота 303.

Пята (начало) 49.

Р.

Рабины 195.

Радные в. к. л. 21.

Ризы 347, 350.

Розмариновое сѣмя 230.

Роспусы 4.

Рудия 9.

Русины и р.-католики 396.

Русскій автентыкъ (оригиналъ) при копіи польской 22.

— народъ 250.

— народъ въ коронѣ и въ великомъ княжествѣ литовскомъ 373.

— стиль 13.

Русскія литеры 27.

Русское письмо (rutenico idiomate) 14, 41, 63.

Русскимъ характеромъ на пергаментѣ писанный 46, 51.

Русская часть въ г. Дрогичинѣ 361.

Рыкуня (котница) 443.

Рынокъ 259.

Рѣзникъ 228.

С.

„Сартсватый“ масть лошади 317.

Сборъ по приходу въ недѣлю о Ѡамѣ 317.

Священникъ 9, 13—15, 50, 51, 52, 54, 55, 60, 61, 68, 69, 217, 323, 335—337, 386, 421.

Соймъ 250.

— Варшавскій 194.

— Великій въ г. Вильнѣ 1514 г. 3 февр. 19.

Селище поповское 40.

Семинарія при св. Духъ баз. мон. въ Минскѣ 389, 390.

Сенаторы 342.

Синагога (въ отношеніи къ правосл. церкви) 46.

Скрыня 226.

Соколы «а коли соколъ въ томъ островѣ Лициномъ сядетъ, то тотъ потъ Лопатки маетъ съ ними посполу того сокола стерегчи» 13.

Солтысь 383.

Сорокоустъ (alias exequias tricesimas) 39.

Соха 13.

Ставокъ 7, 58.

Староство Лидское 52.

Staurfor 372.

Стругъ 263.

Стула 350.

Суботникъ [инодикъ для субботняго поминовенія] 227.

Судъ духовный 374.

Суды каптуровые 16.

Суння 226.

Сѣтна (силки?) 13.

Сябри «А што ся дотычетъ церкви у Хотѣчицахъ, то есть сябрено, споль усее братіи» 13, 49.

Т.

Тивунове 21, 499.

Типографія 374.

Третинники 323.

Трибъ, старый трибъ, простой 212, 213.

У.

Утлый «утлое здорovie» 203.

Ф.

Фаса 229.

Фолушъ (Pholusz) 32, 33.

Фундаты «и на тую всю вышей писаную данину выправилъ у в. к. Витовта и фундаты, которымъ же фундатомъ предки его все тое вышей писаное надане поживали во покои», 18, 21.

Футро 229, 230.

Х.

Хмѣль драть 13.

Хороны 37.

Храмъ Животворящаго креста въ г. Волковыскѣ 1.

Хрестіане ведле закону греческаго 65.

Худоба (имущество) 196, 386.

Хусты 233.

Ц.

Цвиликъ 229, 230.

Церковникъ (закристиянъ) 317.

Церковный хлѣбъ 55.

Церковь 49.

— русская 318, 319, 320.

— «абы збудовало церковь Матки Божес набоженства светого римского костела» 20.

— арханг. Михаила въ им. Аннѣ 40, 41.

— св. Симеона въ им. Басловѣ 55, 57, 58.

— св. Николая въ г. Белзѣ 374.

— въ с. Березовѣ 346.

— въ сел. Бобкахъ, Новогр. п. 386.

— св. Сваса въ г. Бобруйскѣ 374.

— въ м. Богусевичахъ 9.

— въ с. Боковичахъ 281.

— въ сел. Боковѣ, Мельн. п. 309.

— Божьей Матери въ гор. Браславѣ 17—19.

— свв. муч. Сергія и Вакха «мурованая» въ г. Брестѣ на Нѣмецкой ул. строитель ея п. Иванъ Ивановичій 4, 5.

— св. Николая мурованая въ г. Брестѣ 196.

— св. Кузьмы и Деміана въ г. Брестѣ на ул. Русской 4, 5.

— св. Николая въ г. Бускѣ 374.

— Преображенія Господня въ м. Бытенѣ, Слоним. п. 235, 236, 237.

— св. Георгія при им. Бѣлавичахъ Волков. п. 199.

— соборная Богоявленія въ г. Бѣльскѣ 282, 283, 290—292, 296, 297, 298, 303, 304, 347.

— Воскресенія Христова въ г. Бѣльскѣ 290, 291, 303, 347.

— св. арх. Михаила въ г. Бѣльскѣ 246, 299, 300, 306.

— св. Николая въ Бѣльскѣ 290, 291, 293, 303, 347—350.

— Пречистой въ г. Бѣльскѣ 291.

— св. Троицы въ г. Бѣльскѣ 291, 342, 349.

— въ сел. Вахуличахъ Пинск. п. 242.

— Воскресенія въ г. Вильнѣ 374.

— св. Георгія на уредмѣсти въ г. Вильнѣ 374.

— въ мон. Св.-Духа русская въ г. Вильнѣ 228.

— св. Іоанна въ г. Вильнѣ 374.

— въ Вировѣ 27, 28.

— Благовѣщенія въ г. Витебскѣ 374.

— св. Духа, на полѣ, въ г. Витебскѣ 374.

— въ сел. Витулинѣ, Мельн. п. 479.

— св. Параскевы, въ г. Владиміръ 374.

— св. Михаила въ м. Волосовичахъ, Чашн. в. 271.

— Рождества пресв. Дѣвы Маріи, въ селѣ Воргель 1.

— въ селѣ Выгоновѣ, Пинск. п. 335—337.

— Успенія Преч. Богородицы въ м. Высоцкѣ, Пинск. п. 310, 312—315, 344.

Церковь св. Николая въ с. Гайнѣ, Мин. п. 389.

- въ сел. Інойнѣ, Мельн. п. 193, 251, 252, 357, 370, 397, 398, 406, 524.
- въ им. Глубокомъ Ошм. п. въ ур. Порчищахъ 237, 241.
- въ с. Голубѣ 40.
- въ сел. Горахъ, Мельн. п. 421.
- Воскресенія Христа въ г. Городлѣ 374.
- св. Ілія въ г. Городкѣ 374.
- св. Михаила въ сел. Городкѣ Дрогич. п. 324.
- Пречистой въ замкѣ Городицкомъ, Мельн. п. 376.
- св. Троицы въ с. Городицѣ, Мельн. п. 375.
- въ сел. Грицевичахъ Новогр. пов. 206, 211, 213, 214, 217.
- Воскресенія Господня въ г. Гроднѣ 374.
- св. Креста въ г. Грубешовѣ 374.
- въ с. Грушевѣ 62.
- въ сел. Гудевичахъ Волков. п. 242, 243.
- въ с. Гудеевѣ, Грод. п. 218, 219.
- во имя Пречистой въ Довечерьи 221.
- въ с. Докудовѣ, Мельн. п. 377.
- св. Варвары въ с. Долгомъ Мельн. п. 503.
- Непорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы въ с. Дреглоу 385, 401.
- въ сел. Дреляхъ, Мельн. п. 504.
- въ г. Дрогичинѣ 379, 380, 382, 391.
- обряда греческаго или русскаго въ г. Дрогичинѣ 65, 66.
- русская, въ Дрогичинѣ на мѣстѣ коей костелъ 356.
- св. Варвары въ г. Дрогичинѣ 114.
- св. Ілія въ г. Дрогичинскомъ 48.
- св. Николая въ русской части г. Дрогичина за р. Бугомъ 39, 50, 235, 240, 289, 294, 308, 318, 321, 341, 342, 354, 366, 367.
- Преображенія Господня въ Дрогичинѣ 307, 316, 317, 361.
- Пятницкая въ г. Дрогичинѣ 39.
- соборная Пречистой въ г. Дрогичинѣ 35, 56, 57, 63—65, 225, 289.
- Спасская въ Забужной части г. Дрогичина 44, 224—227, 374, 388.
- св. Троицы въ русской части г. Дрогичина, за р. Бугомъ, на предмѣстьѣ 289, 399.
- св. Троицы въ Дрогичинѣ называется «синагога св. Троицы» 37.
- св. Николая въ с. Дружиловичахъ, Пин. п. 53, 54.
- въ сел. Жерчицахъ Мельн. п. 522.
- въ сел. Монастырѣ, при оз. Жидѣ, Мин. г. 189, 190.
- св. Спаса въ Жолкинѣ 56.
- въ сел. Журобичѣ, Мельн. п. 345, 515.
- Пречистой въ г. Игуменѣ 374.
- Животвор. Креста въ сел. Истокѣ, Волк. п. 1, 2.
- св. Георгія въ м. Клещели 298.
- св. Николая въ м. Клещели 298.
- свв.-ап. Петра и Павла въ г. Кобринѣ 3, 4.
- Рождества Богородицы въ г. Кобринѣ 374.

Церковь св. Николая въ г. Ковнѣ 374.

- св. арх. Михаила въ г. Ковнѣ основана при державѣ воев. Подлясскомъ Иванѣ Семеновичѣ Сапѣгѣ мѣщанами гор. Ковня 5, 6.
- въ с. Козерадахъ Мельн. п. 378, 481.
- св. Николая въ с. Кольчицахъ, Новогр. у. 60, 61.
- св. Спаса въ с. Кольчицахъ 60, 61.
- св. Дѣвы Маріи въ Коссовѣ 30, 305, 306.
- св. Троицы въ Красномъ Ставѣ 296, 374.
- св. Николая въ г. Кременцѣ 374.
- св. Николы въ с. Креслѣ 41.
- св. Георгіевская въ м. Крошинѣ, Новогр. п. 223, 224.
- въ м. Купятическомъ Пин. п. 364.
- въ сел. Латыголичахъ Чашниц. вол. прип. къ Волосовской п. 276.
- Рождества Богородицы въ с. Лаховѣ, (Лаквѣ) Рѣчицкаго. п. 338, 402, 403.
- въ с. Лельчицахъ, Пин. п. 377, 378.
- въ с. Лобки, Мельн. пов. 412.
- Пречистой въ им. Логожѣ 60.
- св. Архангела Михаила въ м. Ложницѣ, при озерѣ, на Новосельской улицѣ 26.
- въ Лозовѣ 39, 44, 320.
- Пречистой въ сел. Лосицахъ, Мельн. п. 239, 407, 411.
- православная въ г. Люблинѣ 374.
- Пречистой, Ілія и арх. Михаила въ селѣ Лѣсковичахъ, Пин. п. 323, 324.
- св. Николая въ Межирѣчи 304, 305, 496.
- въ г. Мельникѣ 371.
- русскія въ г. Мельникѣ 239.
- Воскресенія Христа въ г. Мельникѣ 358, 362, 363.
- Пречистенская въ г. Мельникѣ 61, 69, 197, 198.
- Рождества Пресв. Богородицы въ г. Мельникѣ 358.
- въ им. Мерахъ Брасл. п. 205.
- въ м. Мильче 326, 329.
- Вознесенія Господня въ г. Минскѣ 389.
- св. Николая въ г. Минскѣ 23.
- Половецкая св. Михайловская 28, 29.
- св. Спаса въ г. Могилевѣ 274.
- св. Благовѣщеніи въ Мостахъ 374.
- въ мѣст. Мотоль, Пинск. п. 359.
- ун. Зачатія Пр. Маріи въ гор. Мстислѣ, Минск. в. 368.
- св. Троицы въ г. Мстиславлѣ 374.
- въ сел. Мшанѣ, Мельн. п. 284, 393.
- въ сел. Наройкахъ, Дрог. п. 384.
- св. Козьмы и Демьяна въ м. Начѣ, Чашниц. в. 274.
- св. Николая въ с. Николаевѣ Мстисл. в. 244.
- св. Николая въ с. Ноблѣ 51.
- соборная Бориса и Глѣба къ г. Новогородкѣ 22.
- св. Іоанна въ г. Новогородкѣ 374.
- св. Спаса въ с. Остринѣ 51, 52.
- въ с. Острѣмечинѣ Мельн. п. 421.
- въ с. Поблиахъ 60.
- св. Николая въ с. Пережирѣ, Мин. в. 227.

Церковь въ г. Пинскѣ 374.

- Богоявленія въ г. Пинскѣ 313.
- Рождества Христова въ г. Полоцкѣ 374.
- Пречистой въ Погостѣ 14, 15, 68.
- св. Николай въ дер. Порудоминѣ 30.
- въ с. Прохенки Мельн. п. 193, 194.
- св. Николая въ Пустынскомъ монастырѣ 19.
- Пятенки при м. Пески. Волков. п. 199.
- св. Троицы, въ г. Ратнѣ 374.
- св. муч. Димитрія въ им. Роговѣ 42.
- въ селѣ Руднѣ, Брест. в. 46, 47.
- въ сел. Русковѣ, Мельн. п. 441, 443.
- въ с. Рухчѣ, Пин. п. 339.
- въ сел. Савичи Русскіе Мельн. п. 2, 3, 234, 284.
- Обрѣтеніе Честнаго Креста въ сел. Серочинѣ 320.
- Славатичская 351.
- Варваринская въ г. Слуцкѣ, 190.
- св. Авраамія въ Смоленскѣ 373.
- въ сел. Состки, Мельн. п. 493.
- св. Параскевы въ г. Стояновѣ 374.
- св. Духа въ м. Сурдеги, Вильком. у. 285,—287.
- въ сел. Сѣмятичахъ, Мельн. п. 247, 335, 351—355.
- 390, 401, 406, 519.
- Пресвятой Богородицы въ Трокахъ 374.
- въ с. Хлопковѣ, Дрогич. п. 357.
- въ сел. Ходиновѣ Мельн. п. 414.
- въ с. Хотаевичахъ, Мин. в. 220, 221.
- въ сел. Хотичахъ, Мельн. пов. 362, 422.

Церковь Пречистой въ им. Хотѣичахъ 49.

- въ м. Чашникахъ 260, 262, 267.
- въ с. Шебринѣ, Брест. п. 24, 25.
- униат. въ им. Шкопахъ Мельн. п. 339.

Цыгане 196

Цитву садить 13.

Цментарь церковный 214, 298, 304, 305.

Ч.

Чапка 226.

Чапникъ 411.

Чаша изъ рѣны 392.

- серебряная 343, 350.

Ш.

Шапошникъ 229, 231.

Швецъ 304.

Шина желѣзная 325.

Школа 196, 254, 283, 296, 305, 374, 417.

Шкуты 351.

Шпиталь при Богоявленской ц. въ Бѣльскѣ 283.

- при Бытенскомъ базил. мон. 235 236.

- при Спасской ц. въ г. Дрогичинѣ 226.

Шпихлеръ 362.

106707

ИЗДАНІЯ

ВИЛЕНСКОЙ КОМИССІИ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

а) А к т ы:

- Томъ I. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1865 г., стр. XXIV, 377. Ц. 1 р
- II. Акты Брестскаго земскаго суда. Вильна, 1867 г., стр. X, 361 Ц. 1 р.
- III. Акты Брестскаго городского суда. Вильна, 1870 г., стр. XX, 418. Ц. 1 р. 50 к.
- IV. Акты Брестскаго городского суда Вильна, 1870 г., стр. LXIV, 615. Ц. 2 руб.
- V. Акты Брестскаго и Гродненскаго городскихъ судовъ. Вильна, 1871 г., стр. XLI, 440.
- VI. Акты 1) Брестскаго городского суда (поточные); 2) акты Брестскаго подкоморскаго суда; 3) акты Брестской магдебургии; 4) акты Кобринской магдебургии и 5) акты Каменецкой магдебургии. Вильна, 1872 г., стр. LXIX, 593, 77. Ц. 2 р. 50 к.
- VII. Акты Гродненскаго городского суда. Вильна, 1874 г. стр. XIV, 600, 80 Ц. 2 р. 50 к.
- VIII. Акты Виленскаго городского суда. Вильна, 1875 г., стр. XXV, 652 и 82. Ц. 2 р. 50 к.
- IX. Акты Виленскаго земскаго суда, магистрата, магдебургии и конфедерации. Вильна, 1878 г., стр. XXI, 591 и 57. Ц. 2 р.
- X. Акты Виленскаго магистрата и магдебургии. Вильна, 1879 г., стр. XXXVIII, 592 и 48. Ц. 2 р.
- XI. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1880 г., стр. XLI, 545 и 69. Ц. 2 р.
- XII. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1883 г., стр. XL, 651 и 67.
- XIII. Акты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1886 г., стр. XII, 480. Ц. 1 р. 50 к.
- XIV. Инвентари XVI столѣтія. Вильна, 1888 г. стр. XXII, 702 Ц. 2 руб.
- XV. Декреты Главнаго Литовскаго трибунала. Вильна, 1888 г., стр. XI, 552 Ц. 2 р.
- XVI. Документы, относящіеся къ исторіи церковной уніи въ Россіи. Вильна, 1889 г. стр. CLII, 701. Ц. 2 р. 50 к
- XVII. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1889 г., стр. LXIII, 200. Ц. 2 р
- XVIII. Акты о копныхъ судахъ. Вильна, 1891 г., стр. LXII, 578 Ц. 2 р.
- XIX. Акты, относящіеся къ исторіи бывшей Холмской епархіи. Вильна, 1892 г., стр. CLXXVI, 405. Ц. 2. р.
- XX. Акты, касающіеся города Вильны. Вильна, 1893 г., стр. CCXXVI, 668 Ц. 3 р.
- XXI. Акты Гродненскаго земскаго суда. Вильна, 1894 г., стр. XL, 416. Ц. 2 р.
- XXII. Акты Слонимскаго земскаго суда. Вильна, 1895 г., стр. LXIV, 471. Ц. 2 р.
- XXIII. Акты Холмскаго городского суда. Вильна, 1896 г., CCXIV, 399 Ц. 3 р.
- XXIV. Акты о боярахъ. Вильна 1897 г., стр. XLIV, 547, Ц. 3 р.
- XXV. Инвентари и разграничительные акты. Вильна, 1898 г., стр. XXXII. 632. Ц. 2 р. 50.

- Томы. XXVI. Акты Упитского городского суда. Вильна, 1899 г., стр. L, 595. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXVII. Акты Холмского городского суда. Вильна, 1900 г., стр. CXXX, 407. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXVIII. Акты о евреяхъ. Вильна, 1901 г., стр. LVI, 439. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXIX. Акты о евреяхъ. Вильна, 1902 г., стр. L, 539. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXX. Акты Троцкого подкоморского суда. Вильна, 1904 г. стр. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXI. Акты о Литовскихъ Татарахъ. Вильна, 1906 г., стр. XL, 586. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXII. Акты Вилкомирского городского суда. Вильна, 1907 г. стр. XXVI, 506. Ц. 2 р. 50 к.
 — XXXIII. Акты относящіяся къ исторіи Западно-русской церкви. Вильна 1908 г. стр. LXXXIV, 567. Ц. 2 р. 50.

б) Отдѣльныя изданія:

1. Ревизія королевскихъ пущъ въ б. великомъ Княжествѣ Литовскомъ Григорія Воловича, 1559 г. Вильна, 1867 г., стр. V, 481. Ц. 1 р.
2. Краткія таблицы для исторіи и хронологіи, Н. Горбачевского. Вильна 1867 г. стр. VI, 49 объяснительный текстъ (17 таблицъ). Ц. 50 к.
3. Ординація королевскихъ пущъ въ лѣсничествахъ б. Великаго княжества Литовскаго, 1641-г. (Подлинникъ съ русскимъ переводомъ и алфавитнымъ указателемъ). Вильна, 1871 г., стр. XVIII, 325. Ц. 1 р.
4. Алфавитный указатель къ II, III, IV и V томамъ актовъ Виленской Археологической Комиссіи. Вильна, 1872 г., стр. 165. Ц. 60 к.
5. Алфавитный указатель къ ревизіи пущъ Григорія Воловича. Вильна, 1873 г., стр. 225. Ц. 40 к.
6. Писцовыя книги Пинскаго староства Лаврина Войны, 1561—6 г. Часть 1 и II, стр. X, VIII, 421, XVI, 599, съ русскимъ переводомъ и алфавитнымъ указателемъ. Вильна, 1864 г. Ц. 5 р.
7. Ревизія Кобринской экономіи, 1563 г. Вильна, 1876 г., стр. XII, 387, и 86, 1 снимокъ. Ц. 1 р. 50 к.
8. Писцовая книга Гродненской экономіи (XVI столѣтія) въ двухъ частяхъ. Ч. I. Вильна, 1881 г., стр. XXIII, 502. Ц. 2 р. Ч. II. Вильна, 1882 г., стр. 606. Ц. 2 р.
9. Писцовая книга Пинскаго и Клецкаго княжествъ—Станислава Хвальчевскаго, 1552—1555 гг. Вильна, 1844 г., стр. XXXII, 714. 1 снимокъ. Ц. 2 р. 50 к.
10. Сборникъ палеографическихъ снимковъ съ древнихъ грамотъ и актовъ, хранящихся въ Виленскомъ Центральномъ Архивѣ и Виленской Публичной Библіотекѣ. Вып. I (1432—1548 гг.). Вильна, 1884 г. in folio стр. VIII, 45, XXX листовъ снимковъ (59 номеровъ). Ц. 4 р.

Примѣчаніе: Всѣ вышепоименованныя изданія продаются въ Канцеляріи Виленскаго Центрального Архива.